तमनशितं तदश्नीयादिति यस्य वै हविर्न गृह्णन्ति तदशितमनशितꣳ स यद-
श्नाति तेनापितृदेवत्यो भवति यदु नाश्नाति यस्य हविर्न गृह्णन्ति तेनो देवा-
नत्यश्नाति ॥ ९ ॥ स वा आरण्यमेवाश्नीयात् । या वारण्या ओषधयो यद्वा
वृक्ष्यं तदु ह स्माहापि बर्कुर्वार्ष्णो माषान्मे पचत न वा एतेषाꣳ हविर्गृह्णन्तीति
तदु तथा न कुर्याद्व्रीहियवयोर्वा एतदुपजं यच्छमीधान्यं तद्व्रीहियवावेवैतेन भूयाꣳ-
सौ करोति तस्मादारण्यमेवाश्नीयात् ॥ १० ॥ स आहवनीयागारे वैताꣳ रा-
त्रिꣳ शयीत । गार्हपत्यागारे वा देवान्वा एष उपावर्त्तते यो व्रतमुपैति स याने-
वोपावर्त्तते तेषामेवैतन्मध्ये शेतेऽधः शयीताधस्तादिव हि श्रेयस उपचारः ॥ ११ ॥
स वै प्रातरप एव । प्रथमेन कर्मणाभिपद्यतेऽपः प्रणयति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवै-
तत्प्रथमेन कर्मणाभिपद्यते ताः प्रणयति यज्ञमेवैतद्वितनोति ॥ १२ ॥ स प्रणय-
ति । कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति कस्मै त्वा युनक्ति तस्मै त्वा युनक्ती-
त्येताभिरनिरुक्ताभिर्व्याहृतिभिरनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत् प्रजापति-
मेवैतद्यज्ञं युनक्ति ॥ १३ ॥ चमसेनापः प्रणयति । अग्निर्वाऽइदꣳ सर्वमासं तस्म-
[illegible] सर्वमाप्नोति ॥ १४ ॥ चमसेनास्यात्र । होता वाध्वर्युर्वा ब्रह्मा वा-
[illegible] नाप्याययति तद्वाप्यतेन सर्वमाप्तं भवति ॥ १५ ॥
[illegible] यजमानो नाप्याययति [illegible] यजमानांस्तानसुररक्षसानि ररक्षुर्न यक्ष्यध्व
[illegible] ॥ १६ ॥ ततो देवा एतं वज्रं ददृशुः । यदपो
[illegible] प्रणयति [illegible] यन्ति निम्नं कुर्वन्ति यत्रोपति-
[illegible] वज्रो हि वा आपः [illegible] निवाते यज्ञमतन्वत तथो
[illegible] निवाते यज्ञं तनुते तस्मादपः प्रणयति
[illegible] योषा वा आपो वृषाग्नि-
[illegible] सादयति । [illegible] वज्रं वा एष उद्यच्छति
॥ १७ ॥ [illegible] प्रजननं क्रियते [illegible] तनꣳ [illegible]
[illegible] उद्यच्छति [illegible] मूषा वै गार्हपत्यो गृहा वै
[illegible] सादयति । गृहा वै गार्हपत्यो [illegible] न हिनस्ति तस्मा-
[illegible] ॥ १८ ॥ स [illegible] प्रणयति । योषा वा आपो
[illegible] हि [illegible] हि वै युषाꣳ-
[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible] मिथुनं [illegible]
[illegible] ॥ २० ॥ [illegible] । [illegible] प्रजनयति [illegible]
[illegible]
[illegible]

अग्नेश्चापां च विभ्रातृव्यमिव स यथैव ह तदग्नेर्भवति यत्रास्याप उपस्पृशन्त्य-ग्नौ हाधि भ्रातृव्यं वर्धयेद्यदतिहृत्य सादयेद्यदु ऽअनाप्ताः सादयेन्नो हाभिस्तं का-ममभ्यापयेद्यस्मै कामाय प्रणीयन्ते तस्मादु सम्प्रत्येवोत्तरेणाहवनीयं प्रणयति ॥ २१ ॥ अथ तृणैः परिस्तृणाति । द्वन्द्वं पात्राण्युदाहरति शूर्पं चाग्निहोत्रहवणीं च स्फ्यं च कपालानि च शम्यां च कृष्णाजिनं चोलूखलमुसले दृषदुपले तद्दश दशाक्षरा वै विराड्विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयत्यथ यद्द्वन्द्वं द्वन्द्वं वै वीर्यं यदा वै द्वौ सꣳरभेते ऽथ तद्वीर्यं भवति द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं मिथुनमे-वैतत्प्रजननं क्रियते ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

अथ शूर्पं चाग्निहोत्रहवणीं चादत्ते । कर्मणे वां वेषाय वामिति यज्ञो वै कर्म यज्ञाय हि तस्मादाह कर्मणे वामिति वेषाय वामिति वेवेष्टीव हि यज्ञम् ॥ १ ॥ अथ वाचं यच्छति । वाग्वै यज्ञो ऽविक्षुब्धो यज्ञं तनवा ऽइत्यथ प्रतपति प्रत्युष्टꣳ रक्षः प्रत्युष्टा ऽअरातयो निष्टप्तꣳ रक्षो निष्टप्ता ऽअरातय इति वा ॥ २ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । ते ऽसुररक्षसेभ्य ऽआसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्तद्यज्ञमुखादेवैतन्नाष्ट्रा र-क्षाꣳस्यतो ऽपहन्ति ॥ ३ ॥ अथ प्रैति । उर्वन्तरिक्षमन्वेमीत्यन्तरिक्षं वा ऽअनु र-क्षश्चरत्यमूलमुभयतः परिच्छिन्नं यथायं पुरुषो ऽमूल उभयतः परिच्छिन्नो ऽन्तरिक्ष-मनुचरति तद्ब्रह्मणैवैतदन्तरिक्षमभयमनाष्ट्रं कुरुते ॥ ४ ॥ स वा ऽअनस एव गृह्-णीयात् । अनो ह वा ऽअग्रे पर्येव वा ऽइदं यच्छालꣳ स यदेवाग्रे तत्करवाणीति तस्मादनस एव गृह्णीयात् ॥ ५ ॥ भूमा वा ऽअनः । भूमा हि वा ऽअनस्तस्माद्यदा बहु भवत्यनोवाह्यमभूदित्याहुस्तद्भूमानमेवैतदुपैति तस्मादनस एव गृह्णीयात् ॥ ६ ॥ यज्ञो वा ऽअनः । यज्ञो हि वा ऽअनस्तस्मादनस एव यजूꣳषि सन्ति न कोष्ठस्य न कुम्भ्यै भस्त्रायै ह स्मर्षयो गृह्णन्ति तर्ह्यपीमानि भस्त्रायै यजूꣳष्यासु-स्तान्येतर्हि प्राकृतानि यज्ञायज्ञं निर्मिमासत इति तस्मादनस एव गृह्णीयात् ॥ ७ ॥ उभे पार्श्वे गृह्णन्ति । अनन्तरादमु तर्हि यजूꣳषि जपेन्नदसु तद्वस्मादृतात्-गृह्णीयाद्यतो युनजाम ततो विमुञ्चामेति यतो ह्येव युञ्जन्ति ततो विमुञ्चन्ति ॥ ८ ॥ तस्य वा ऽएतस्यानसः । अग्निरेव धुरोऽग्निर्हि वै धूरथ य एनद्वहन्त्यग्निदग्धमिवैषां वहं भवत्यथ यज्जघनेन कस्तम्भ्यौ सा ऽस्य वेदिरेवास्य सा नीडमेव हविर्धानम् ॥ ९ ॥ स धुरमभिमृशति । धूरसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं यो ऽस्मान्धूर्वति तं धूर्व यं वयं धूर्वाम इत्यग्निर्वा ऽएष धुर्यस्तमेतदत्येष्यन्भवति हविर्ग्रहीष्यꣳस्तस्मा ऽएवैतन्निह्नुते तथा ह-मैषोऽतिमुच्यमानमग्निर्धुर्यो न हिनस्ति ॥ १० ॥ [illegible]

[illegible]न्पापीयेतद् स्म स तदभ्याह ॥ ११ ॥ अथ जघनेन क[illegible]
[illegible]र्धानमभिमृश्य जपति । देवानामसि वह्नितमꣳ सस्नितमं पप्रितमं जुष्ट[illegible]
[illegible] । अह्रुतमसि हविर्धानं दृꣳहस्व मा ह्वारित्यन एवैतदुपस्तौत्यु[illegible]
[illegible] हविर्गृह्णानीति मा ते यज्ञपतिर्ह्वार्षीदिति यजमानो वै यज्ञप[illegible]
[illegible]मानाय [illegible]ह्वलामाशास्ते ॥ १२ ॥ अथाक्रमते । विष्णुस्त्वा क्रमतामि[illegible]
[illegible] वै विष्णुः स देवेभ्य इमां विक्रान्तिं विचक्रमे यैषामियं विक्रान्तिरिदमेव प्र[illegible]
[illegible] [illegible]रिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैतामेवैष एतस्मै विष्णुर्य[illegible]
[illegible] ॥ १३ ॥ अथ प्रेक्षते । उरु वातायेति प्राणो वै वातस्तत्प्र[illegible]
[illegible]रं कुरुते ॥ १४ ॥ अथापास्यति । अपहतꣳ रक्ष इ[illegible]
[illegible] भवति [illegible] नाष्ट्रा एवैतद्रक्षाꣳस्यतोऽपहन्[illegible]
॥ १५ ॥ [illegible] । [illegible] पञ्च [illegible] अङ्गुलयः प्राञ्चो [illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥ अथ गृह्णाति । देवस्य त्वा सवितु[illegible]
[illegible]र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नये जुष्टं गृह्णामीति सविता वै देवानां[illegible]
[illegible] [illegible]रश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विनावध्वर्यू पूष्णो[illegible]
[illegible] पाणिभ्यामुपनिधाता सत्यं देवा अनृतं मनु[illegible]
[illegible]गृह्णाति ॥ १७ ॥ अथ देवताया आदिशति । सर्वा ह वै[illegible]
[illegible] मम नाम ग्रहीष्यति मम नाम ग्रहीष्यतीति[illegible]
[illegible] करोति ॥ १८ ॥ यदु देवताया आदिशति ।[illegible]
[illegible] [illegible] इव नाम्नेव मन्यन्ते यदस्मै[illegible]
[illegible] गृह्णाति तस्माद् देवताया आदिशन्त्येवमेव यथा-
[illegible] ॥ १९ ॥ अथाभिमृशति भूताय त्वा नारातय-
[illegible]सादयति ॥ २० ॥ अथ प्रेक्षते । स्व-
[illegible]भवति [illegible]पाप्मा गृहीतमिव
[illegible] ॥ २१ ॥ अथाप-
[illegible] वै [illegible] [illegible] प्रजा-
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible] यथा न [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

सादयन्ति जघनेनो तर्हि गार्हपत्यꣳ सादयेद्यस्याहवनीये हवीꣳषि श्रपयन्त्याहवनीये तस्य पात्राणि सꣳसादयन्ति जघनेनो तर्ह्याहवनीयꣳ सादयेत्पृथिव्यास्त्वा नाभौ सादयामीति मध्यं वै नाभिर्मध्यमभयं तस्मादाह पृथिव्यास्त्वा नाभौ सादयामीत्यदित्याऽउपस्थऽइत्युपस्थऽइवैनदभार्षमिति वाऽआहुर्यत् सुगुप्तं गोपायन्ति तस्मादाहादित्याऽउपस्थऽइत्यग्ने हव्यꣳ रक्षेति तदग्नये चैवैतद्धविः परिददाति गुप्त्याऽअस्यै च पृथिव्यै तस्मादाहाग्ने हव्यꣳरक्षेति ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

पवित्रे करोति । पवित्रे स्थो वैष्णव्याविति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञिये स्थ इत्येवैतदाह ॥ १ ॥ ते वै द्वे भवतः । अयं वै पवित्रं योऽयं पवते सोऽयमेक—इवैव पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः प्रविष्टःप्राङ् च प्रत्यङ् च ताविमौ प्राणोदानौ तदेतस्यैवानुमात्रां तस्माद् द्वे भवतः ॥ २ ॥ अथोऽअपि त्रीणि स्युः । व्यानो हि तृतीयो द्वे त्वेव भवतस्ताभ्यामेताः प्रोक्षणीरुत्पूयताभिः प्रोक्षति तद्यदेताभ्यामुत्पुनाति ॥ ३ ॥ वृत्रो ह वाऽइदꣳ सर्वं वृत्वा शिश्ये । यदिदमन्तरेण द्यावापृथिवी स यदिदꣳ सर्वं वृत्वा शिश्ये तस्माद्वृत्रो नाम ॥ ४ ॥ तमिन्द्रो जघान । स हतः पूतिः सर्वत एवापोऽभिप्र सुस्राव सर्वत इवह्ययꣳ समुद्रस्तस्मादु हैका आपो बीभत्साञ्चक्रिरे ता उपर्युपर्यति पुपुविरेऽत इमे दर्भास्ता हैता अनापूयिता आपोऽस्ति वाऽइतरासु सꣳसृष्टमिव यदेना वृत्रः पूतिरभिप्रास्रवत्तदेवासामेताभ्यां पवित्राभ्यामपहन्त्यथ मेध्याभिरेवाद्भिः प्रोक्षति तस्माद्वाऽएताभ्यामुत्पुनाति ॥ ५ ॥ स उत्पुनाति । सवितुर्वः प्रसवऽउत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिरिति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूत एवैतदुत्पुनात्यच्छिद्रेण पवित्रेणेति यो वाऽअयं पवतऽएषोऽच्छिद्रं पवित्रमेते नैतदाह सूर्यस्य रश्मिभिरित्येते वाऽउत्पवितारो यत् सूर्यस्य रश्मयस्तस्मादाह सूर्यस्य रश्मिभिरिति ॥ ६ ॥ ताः सव्ये पाणौ कृत्वा । दक्षिणेनोदिङ्गयत्युपस्तौत्येवैना एतन्महयत्येव देवीरापोऽअग्रेगुवोऽअग्रेपुव इति देव्यो ह्यापस्तस्मादाह देवीराप इत्यग्रेगुव इति ता यत् समुद्रं गच्छन्ति तेनाग्रेगुवोऽग्रेपुव इति ता यत्प्रथमाः सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति तेनाग्रेपुवोऽग्रऽइममद्य यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिꣳ सुधातुं यज्ञपतिं देवयुवमिति साधु यज्ञꣳ साधु यजमानमित्येवैतदाह ॥ ७ ॥ युष्मा इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यऽइति । एता उ हीन्द्रोऽवृणीत वृत्रेण स्पर्धमान एताभिर्ह्येनमहंस्तस्मादाह युष्मा इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्य ऽइति ॥ ८ ॥ यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यऽइति । एता उ हीन्द्रमवृणत वृत्रेण स्पर्धमानमेताभिर्ह्येनमहꣳस्तस्मादाह यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यऽ-

आज्यं भवत्येतद्वै जुष्टं देवानां यदाज्यं तज्जुष्टमेवैतद्देवेभ्यः करोति तस्मादुभयत आज्यं भवति ॥ १० ॥ असौ वाऽअनुवाक्येयं याज्या । तेऽउभे योषे तयोर्मिथुनमस्ति वषट्कार एव तद्वाऽएष एव वषट्कारो य एष तपति स उद्यन्नेवामूमधिद्रवत्यस्तं यन्निमामधिद्रवति तदेतेन वृष्णेमां प्रजातिं प्रजायेते यैनयोरियं प्रजातिः ॥ ११ ॥ सोऽनुवाक्यामनूच्य । याज्यामनुद्रुत्य पश्चाद्वषट्करोति पश्चाद्वै परीत्य वृषा योषामधिद्रवति तदेनेऽउभे पुरस्तात्कृत्वा वृष्णा वषट्कारेणाधिद्रावयति तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते वा ॥ १२ ॥ देवपात्रं वाऽएष यद्वषट्कारः । तद्यथा पात्रऽउद्धृत्य प्रयच्छेदेवं तदथ यत्पुरा वषट्काराज्जुहुयाद्यथाधो भूमौ निदिग्धं तदमुया स्यादेवं तत्तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते वा ॥ १३ ॥ शतम् ६०० ॥ तद्यथा योनौ रेतः सिञ्चेत् । एवं तदथ यत्पुरा वषट्काराज्जुहुयाद्यथायोनौ रेतः सिक्तं तदमुया स्यादेवं तत्तस्मादु सह वैव वषट्कारेण जुहुयाद्वषट्कृते वा ॥ १४ ॥ असौ वाऽअनुवाक्येयं याज्या । सा वै गायत्रीयं त्रिष्टुबसौ स वै गायत्रीमन्वाह तदमूमनुब्रुवन्नसौ ह्यनुवाक्येमामन्वाहेयꣳ हि गायत्री ॥ १५ ॥ अथ त्रिष्टुभा यजति । तदनया यजतीयꣳ हि याज्यामुष्या अधि वषट्करोत्यसाऽउ हि त्रिष्टुप्तदेने सयुजौ करोति तस्मादिमे सम्भुञ्जातेऽअनयोस्तु सम्भोगमिमाः सर्वाः प्रजा अनु सम्भुञ्जते ॥ १६ ॥ स वा ऽह्वयन्निवानुवाक्यामनुब्रूयात् । असौ ह्यनुवाक्या बृहद्ध्यसौ बार्हतꣳ हि तद्रूपं प्रेवऽएव याज्यया हरेतेयꣳ हि याज्या रथन्तरꣳ हीयꣳ राथन्तरꣳ हि तद्रूपꣳ ह्वयति याऽअनुवाक्यया प्रयच्छति याज्यया तस्मादनुवाक्यायै रूपꣳ हुवे हवामहऽआगच्छेदं बर्हिः सीदेति यद्ध्वयति हि तया प्रयच्छति याज्यया तस्माद्याज्यायै रूपं वीहि हविर्जुषस्व हविरग्नेपाय स्वाद्धि प्रिय प्रेति यत्र हि तया यच्छति ॥१७॥ सा या पुरस्ताल्लक्षणा । सानुवाक्या स्यादसौ ह्यनुवाक्या तस्या अमुष्या अवस्ताल्लक्ष्म चन्द्रमा नक्षत्राणि सूर्यः ॥१८॥ अथ योपरिष्टाल्लक्षणा । सा याज्या स्यादियꣳ हि याज्या तस्या अस्या उपरिष्टाल्लक्ष्मौषधयो वनस्पतय आपोऽग्निरिमाः प्रजाः ॥ १९ ॥ सा ह त्वेव समृद्धानुवाक्या । यस्यै प्रथमात्पदाद्देवतामभिव्याहरति सोऽएव समृद्धा याज्या यस्याऽउत्तमात्पदाद्देवताया अधि वषट्करोति वीर्यं वै देवतऽअस्तदुभयत एवैतद्वीर्येण परिगृह्य यस्यै देवतायै हविर्भवति तस्यै प्रयच्छति ॥ २० ॥ स वै वौषडिति करोति । वाग्वै वषट्कारो वाग्रेतो रेत एवैतत्सिञ्चति षडित्यृतवो वै षट् तदृतुष्वेवैतद्रेतः सिच्यते तदृतवो रेतः सिक्तमिमाः प्रजाः प्रजनयन्ति तस्मादेवं वषट्करोति ॥ २१ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः प्रजापतेः पितुर्दायमुपेयुरेतावेवार्धमासौ य एवापूर्यते तं देवा उ-

र परिहरन तद्भगः प्राशिष्यति तद्यथाहुतमेवं भविष्यतीति तद्भगाय द-
प्रासीनाय पर्याजह्रुस्तद्भगोऽवेक्षां चक्रे तस्याक्षिणी निर्ददाह तथेन्नूनं त-
आदाहुरन्धो भग इति ॥ ६ ॥ ते होचुः । नो न्वेवात्राशमत्पूष्णऽएनत्प-
तत्पूष्णे पर्याजह्रुस्तत्पूषा प्राश तस्य दतो निर्जघान तथेन्नूनं तदास त-
दन्तकः पूषेति तस्माद्यं पूष्णे चरुं कुर्वन्ति प्रपिष्टानामेव कुर्वन्ति यथा-
त्रम् ॥ ७ ॥ ते होचुः । नो न्वेवात्राशमद्बृहस्पतयऽएनत्परिहरतेति तद्बृहस्प-
जह्रुः स बृहस्पतिः सवितारमेव प्रसवायोपाधावत्सविता वै देवानां प्रस-
प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रसविता प्रासुवत्तदेनं सवितृप्रसूतं नाहिन-
चीनं शान्तं तदेतद्विद्वानेन यत्प्राशित्रम् ॥ ८ ॥ स यत्प्राशित्रमवद्यति ।
विद्धं यज्ञस्य यद्वाहिरं तदेवैतन्निर्मिमीतेऽथाप उपस्पृशति शान्तिरापस्त-
शमयत्यथेडां पशून्त्समवद्यति ॥ ९ ॥ स वै यावन्मात्रमिवैवावद्येत् । तथा
व्ययते तस्माद्यावन्मात्रमिवैवावद्येदन्यतरत ऽआज्यं कुर्यादधस्ताद्वोपरिष्टा-
खदन्निःसरणवद्भवति तथा निस्रवति तस्मादन्यतरत आज्यं कुर्यादधस्ता-
द्वा ॥ १० ॥ स आज्यस्योपस्तीर्य । द्विर्हविषोऽवदायाथोपरिष्टादाज्यस्या-
ति तद्यथैव यज्ञस्यावदानमेवमेतत् ॥ ११ ॥ तन्न पूर्वेण परिहरेत् । पूर्वेण
हरन्ति पुरस्ताद्धि प्रत्यञ्चो यजमानं पशव उपतिष्ठन्ते रुद्रियेण ह पशू-
त्पूर्वेण परिहरेत्त्वेऽस्य गृहाः पशव उपमूर्यमाणा ईयुस्तस्मादित्येव ति-
रीति तथा ह रुद्रियेण पशून्न प्रसजति तिर्यगेवैनं निर्मिमीते ॥ १२ ॥ त-
ग्राति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्ताभ्यां
ग्रामीति ॥ १३ ॥ तद्यथैवादो बृहस्पतिः । सवितारं प्रसवायोपा-
वेता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रसविता प्रासुवत्त-
वितृप्रसूतं नाहिनदेवमेवैष एतत्सवितारमेव प्रसवायोपधावति सविता वै
प्रसवितेदं मे प्रसुवेति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसौति तदेनं सवितृप्र-
हिनस्ति ॥ १४ ॥ तत्प्राश्नाति । अग्नेष्ट्वास्येन प्राश्नामीति न वाऽअग्नि-
चन हिनस्ति तथो हैनमेतन्न हिनस्ति ॥ १५ ॥ तन्न दद्भिः खादेत् । ने-

न्योऽपत्तीयते तमसुराः॥२२॥ ते देवा अकामयन्त। कथं न्विममपि संवृञ्जीमहि
ऽयमसुराणामिति तेऽर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽएतध्ठं हविर्यज्ञं ददृशुर्यद्दर्शपूर्ण-
सौ ताभ्यामयजन्त ताभ्यामिमैतमपि समवृञ्जत॥ २३ ॥ य एषोऽसुराणामासीत्।
ा चाऽएताऽउभौ परिप्लवेतेऽअथ मासो भवति मासशः संवत्सरः सर्वं वै संव-
सरः सर्वमेव तद्देवा असुराणाध्ठं समवृञ्जत सर्वस्मात्सपत्नानसुरान्निरभजन्त्सर्वं
ाप एतत्सपत्नानाध्ठं संवृङ्क्ते सर्वस्मात्सपत्नान्निर्भजति य एवमेतद्वेद ॥२४॥
यो देवानामासीत्। स यवायुवत हि तेन देवा योऽसुराणाध्ठं सोऽयवा न हि
नासुरा अयुवत ॥ २५ ॥ अथोऽइतरथाहुः। य एव देवानामासीत्सोऽयवा न
हि तमसुरा अयुवत योऽसुराणाध्ठं स यवायुवत हि तं देवाः सन्दमहः सगरा ग-
र्येण्या मासाः सुमेकः संवत्सरः स्वेको ह वै नामैतद्यत्सुमेक इति यवा च हि
ाऽअयवा यवेतीवाथ येनैतेपाध्ठं होता भवति तद्याविहोत्रमित्याचक्षते ॥२६॥
ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [७.२.] ॥ पञ्चमः प्रपाठकः ॥ कंडिकासंख्या ॥ १२१ ॥

यज्ञेन वै देवाः। दिवमुपोदक्रामन्नथ योऽयं देवः पशूनामीष्टे स इहाहीयत त-
स्माद्वास्तव्य इत्याहुर्वास्तौ हि तदहीयत ॥ १ ॥ स येनैव देवा दिवमुपोदक्रामन्।
तेनोऽएवार्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुरथ योऽयं देवः पशूनामीष्टे य इहाहीयत ॥ २॥
स ऐक्षत। अहास्य हान्तर्यन्त्यु मा यज्ञादिति सोऽनूच्चक्राम स आयतयोद्यत
उपोत्पेदे स एष स्विष्टकृतः कालः ॥३॥ ते देवा अब्रुवन्। मा विस्राक्षीरिति ते
वै मा यज्ञान्मान्तर्गताहुतिं मे कल्पयतेति तथेति स समवृहत्स नास्यत्स न कं च
नाहिनत् ॥४॥ ते देवा अब्रुवन्। यावन्ति नो हवीध्ठंषि गृहीतान्यभूवन्त्सर्वेषां ते
पाध्ठं हुतमुपजानीत यथास्माऽआहुतिं कल्पयामेति ॥ ५ ॥ तेऽध्वर्युमब्रुवन्। य-
थापूर्वध्ठं हवीध्ठंष्यभिघारयैकस्माऽअवदानाय पुनराप्याययायातयामानि कुरु त
एकैकमवदानमवद्येति ॥६॥ सोऽध्वर्युः। यथापूर्वध्ठं हवीध्ठंष्यभ्यघारयदेकस्मा
अवदानाय पुनराप्याययदयातयामान्यकरोत्तत एकैकमवदानमवाद्यत्तस्माद्वास्तव्य
इत्याहुर्वास्तु हि तद्यज्ञस्य यद्धुतेषु हविःषु तस्माद्यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्गृह्
सर्वत्रैव स्विष्टकृदन्वाभक्तः सर्वत्र ह्येवैनं देवा अन्वाभजन् ॥ ७ ॥ तद्वाऽअग्नय
इति क्रियते। अग्निर्वै स देवस्तस्यैतानि नामानि शर्व इति यथा प्राच्या आ
चक्षते भव इति यथा वाहीकाः पशूनां पती रुद्रोऽग्निरिति तान्यस्याशान्तान्ये
वेतराणि नामान्यग्निरित्येव शान्ततमं तस्मादग्नयऽइति क्रियते स्विष्टकृतऽ
॥ ८ ॥ ते होचुः। यत्त्वप्यमुत्र सत्यपस्माहि तन्नः स्विष्टं कुर्विति तदेभ्यः स्वि
ष्टमकरोत्तस्मात्स्विष्टकृतऽइति ॥ ९ ॥ सोऽनुवाक्यामनूच्य सम्प्रयाति। ये त

भागं पर्य्याहरन्ति तेन भागी स यद्दत ऊर्ध्वमसꣳस्थितं यज्ञस्य तदभिगोप
तस्माद्वाऽअस्मै ब्रह्मभागं पर्य्याहरन्ति ॥ १८ ॥ स वै वाचंयम एव स्यात् ।
न्प्रस्थास्यामीत्येतस्माद्वचसो विहृन्ति वाऽएते यज्ञं तएवन्ति ये मध्ये यज्ञ
पाकयज्ञिययेडया चरन्ति ब्रह्मा वाऽऋत्विजां भिषक्तमस्तद्ब्रह्मा सन्दधाति न
सन्दध्याद्ध्रावद्यमान आसीत तस्माद्वाचंयम एव स्यात् ॥ १९ ॥ स यदि पु
मानुषीं वाचं व्याहरेत् । तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णुर
पुनरारभते तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिः ॥ २० ॥ स यत्राह ब्रह्मन्प्रस्थास्यामीति
ब्रह्मा जपत्येतं ते देव सवितर्यज्ञं प्राहुरिति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स
देवानां प्रसविता बृहस्पतये ब्रह्मणऽइति बृहस्पतिर्वै देवानां ब्रह्मा तद्य एव देवा
ब्रह्मा तस्माऽएवैतत्प्राह तस्मादाह बृहस्पतये ब्रह्मणऽइति तेन यज्ञमव तेन य
त मामवेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ २१ ॥ मनो जूतिर्जुषतामाज्यस्य
मसा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमाप्नोति बृहस्पतिर्यज्ञमिमं तनोत्व
ꣳ समिमं दधात्विति यद्विच्छिन्नं तत्सन्दधाति विश्वे देवास इह मादयन्ता
वं विश्वे देवाः सर्वेणैवैतत्सन्दधाति स यदि कामयेत ब्रूयात्प्रतिष्ठेति
पितापि नाद्रियेत ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [७.४.] ॥ अध्यायः ॥ ७
मनवे ह वै प्रातः । अवनेग्यमुदकमाजह्रुर्यथेदं पाणिभ्यामवनेजनायाहरन्त्येवं
निजानस्य मत्स्यः पाणीऽआपेदे ॥ १ ॥ स हास्मै वाचमुवाद । बिभृहि मा पार
त्वेति कस्मान्मा पारयिष्यसीत्यौघ इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा ततस्त्वा पारयि
ति कथं ते भृतिरिति ॥ २ ॥ स होवाच । यावद्वै क्षुल्लका भवामो बह्वी वै नस्ता
भवत्युत मत्स्य एव मत्स्यं गिलति कुम्भ्यां माग्रे बिभरासि स यदा तामतिवर्धा
र्षूं खात्वा तस्यां मा बिभरासि स यदा तामतिवर्धा ऽअथ मा समुद्रमभ्यवहरासि
यनिनाष्ट्रो भवितास्मीति ॥ ३ ॥ शश्वद्ध झष आस । स हि ज्येष्ठं वर्धतेऽ
ाव आगन्ता तन्मा नावमुपकल्प्योपासासै स औघऽउत्थिते नावमापद्या
स्त्वा पारयितास्मीति ॥ ४ ॥ तमेवं भृत्वा समुद्रमभ्यवजहार । स यतिथीं तत्
दिश ततिथीꣳ समां नावमुपकल्प्योपासां चक्रे स औघऽउत्थिते नाव
स्य उपन्यापुप्लुवे तस्य शृङ्गे नावः पाशं प्रतिमुमोच तेनैतमुत्तरं गि
॥ ५ ॥ स होवाच । अपीपरं वै त्वा वृक्षे नावं प्रतिबध्नीष्व तं तु
न्गिरौ सन्तमुदकमन्तश्छैत्सीद्यावदुदकꣳ समवायात्तावत्तावदन्ववसर्पासीति
अवसर्पत्तदप्येतदुत्तरस्य गिरेर्मनोरवसर्पणमित्यौघो ह ता

ग्निथ्ठं स्विष्टकृतमयाडग्निरग्नेः प्रिया धामानीति तदाग्नेयमाज्यभागमाहायाट्सो-
मस्य प्रिया धामानीति तत्सौम्यमाज्यभागमाहायाडग्नेः प्रिया धामानीति तद्य
एष उभयत्राच्युत आग्नेयः पुरोडाशो भवति तमाह ॥ १० ॥ अथ यथादेवतम् ।
अयाड्देवानामाज्यपानां प्रिया धामानीति तत्प्रयाजानुयाजानाह प्रयाजानुयाजा
वै देवा आज्यपा यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानीति तदग्निथ्ठं होतारमाह तदस्माऽ-
एतां देवा आहुतिं कल्पयित्वाथैनेनैतद्भूयः समशाम्यन्प्रियऽएनं धामन्नुपादयन्त
तस्मादेवथ्ठं सम्पश्यति ॥११॥ तद्धैके । देवतां पूर्वां कुर्वन्त्ययाट्कारादग्नेरयाट्
सोमस्यायाडिति तदु तथा न कुर्याद्विलोम ह ते यज्ञे कुर्वन्ति ये देवतां पूर्वां कु-
र्वन्त्ययाट्कारादिदथ्ठं हि प्रथममभिव्याहरन्त्ययाट्कारमेवाभिव्याहरति तस्मादयाट्-
कारमेव पूर्वं कुर्यात् ॥ १२ ॥ यक्षत्स्वं महिमानमिति । यत्र वाऽअदो देवता आ-
वाहयति तदपि स्वं महिमानमावाहयति तद्वतः प्राङ्नैव किं चन स्वाय महिम्नऽ
इति क्रियते तदत्र तं प्रीणाति तथो हास्यैषोऽमोघायावाहितो भवति तस्मादाह
यक्षत्स्वं महिमानमिति ॥ १३ ॥ आ यजतामेज्या इष इति । प्रजा वाऽइषस्ता ए-
वैतद्यायजूकाः करोति ता इमाः प्रजा यजमाना अर्चन्त्यः श्राम्यन्त्यश्चरन्ति ॥१४॥
सोऽअध्वरा जातवेदा जुषताथ्ठं हविरिति । तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि
देवा हविर्जुषन्ते तेन हि महज्जयति तस्मादाह जुषताथ्ठं हविरिति ॥ १५ ॥ तद्य-
देतेऽअत्र । याज्यानुवाक्ये ऽअवक्रृप्ततमे भवतस्तृतीयसवनं वै स्विष्टकृद्वैश्वदेवं
वै तृतीयसवनं पिप्रीहि देवाँ२॥ऽउशतो यविष्ठेति तदनुवाक्यायै वैश्वदेवमग्ने यदद्य
विशोऽअध्वरस्य होतरिति तद्याज्यायै वैश्वदेवं तद्यदेतेऽएवथ्ठंरूपे भवतस्तेनोऽ-
एते तृतीयसवनस्य रूपं तस्माद्वाऽएतेऽअत्र याज्यानुवाक्येऽअवक्रृप्ततमे भवतः
॥ १६ ॥ ते वै त्रिष्टुभौ भवतः । यास्तु वा ऽ एतद्यज्ञस्य यत्स्विष्टकृद्वीर्यं वै
यास्त्विन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुबिन्द्रियमेवैतद्वीर्यं यास्तौ स्विष्टकृति दधाति तस्मात्त्रिष्टुभौ
भवतः ॥ १७ ॥ उतो ऽ अनुष्टुभावेव भवतः । यास्त्वनुष्टुब्यास्तु स्विष्टकृद्यास्तावे-
वैतद्यास्तु दधाति प्रेमुकं वै यास्तु प्रियाति ह प्रजया पशुभिर्यस्यैवं विदुषोऽनुष्टुभौ
भवतः ॥ १८ ॥ तदु ह भाल्लवेयः । अनुष्टुभमनुवाक्यां चक्रे त्रिष्टुभं याज्यामेत-
दुभयं परिगृह्णामीति स रथात्पपात स पतित्वा बाहुमपि शश्रे स परिममृशे य-
त्किमकरं तस्मादिदमापदिति स हैतदेव मेने यद्विलोम यज्ञेऽकरमिति तस्मान्न वि-
लोम कुर्यात्समच्छन्दसावेव स्यातामुभे वैवानुष्टुभाऽउभे वा त्रिष्टुभौ ॥ १९ ॥ स
वा ऽ उत्तरार्धादवद्यति । उत्तरार्धे जुहोत्येषा वै तस्य देवस्य दिक्तस्मादुत्तरार्धाद-
वद्यत्युत्तरार्धे जुहोत्येतस्यै वै दिश उदयच्छत् तं तत्र प्रायश्चितंस्तस्मादुत्तरार्धाद-

र्वाः प्रजा निरुवाहाथेह मनुरेवैकः परिशिशिषे ॥ ६ ॥ सोऽर्चञ्छ्राम्यंश्चचार
प्रजाकामः । तत्रापि पाकयज्ञेनेजे स घृतं दधि मस्त्वामिक्षामित्यप्सु जुहवां चकार
ततः संवत्सरे योषित्सम्बभूव सा ह पिब्दमानेवोदेयाय तस्यै ह स्म घृतं पदे स-
न्तिष्ठते तया मित्रावरुणौ सञ्जग्माते ॥ ७ ॥ ताᳪं होचतुः कासीति । मनोर्दु-
हितेत्यावयोर्ब्रूष्वेति नेति होवाच य एव मामजीजनत तस्यैवाहमस्मीति तस्यामपि-
त्वमीषाते तद्वा जज्ञौ तद्वा न जज्ञावति त्वेवेयाय सा मनुमाजगाम ॥ ८ ॥ ताᳪं
ह मनुरुवाच कासीति । तव दुहितेति कथं भगवति मम दुहितेति या अमूरप्स्वा-
हुतीरहौषीर्घृतं दधि मस्त्वामिक्षां ततो मामजीजनथाः साशीरस्मि तां मा यज्ञेऽ
वकल्पय यज्ञे चेद्वै मावकल्पयिष्यसि बहुः प्रजया पशुभिर्भविष्यसि याम्मया कां
चाशिषमाशासिष्यसे सा ते सर्वा समर्धिष्यत ऽ इति तामेतन्मध्ये यज्ञस्यावाक-
ल्पयन्मध्यᳪं ह्येतद्यज्ञस्य यदन्तरा प्रयाजानुयाजान् ॥ ९ ॥ तयार्चञ्छ्राम्यंश्चचार
प्रजाकामः । तयेमां प्रजातिं प्रजज्ञे येयं मनोः प्रजातिर्याम्वेनया कां चाशिषमा-
शास्त सास्मै सर्वा समार्ध्यत ॥ १० ॥ सैषा निदानेन यदिडा । स यो हैवं वि-
द्वानिडया चरत्येताᳪं हैव प्रजातिं प्रजायते यां मनुः प्राजायत याम्वेनया कां चा-
शिषमाशास्ते सास्मै सर्वा समृध्यते ॥ ११ ॥ सा वै पञ्चावत्ता भवति । पशवो
वाऽइडा पाङ्क्ता वै पशवस्तस्मात्पञ्चावत्ता भवति ॥ १२ ॥ स समवदायेडाम् ।
पूर्वार्धे पुरोडाशस्य प्राशित्रं पुरस्ताद्ध्रुवायै निदधाति ताᳪं होत्रे प्रदाय दक्षि-
णात्येति ॥१३॥ स होतुरिह निलिम्पति । तद्धोतौष्ठयोर्निलिम्पते मनसस्पतिना
ते हुतस्याश्नामीषे प्राणायेति ॥ १४ ॥ अथ होतुरिह निलिम्पति । तद्धोतौ-
ष्ठयोर्निलिम्पते वाचस्पतिना ते हुतस्याश्नाम्यूर्ज्जऽउदानायेति ॥ १५ ॥ एतद्ध वै
मनुर्बिभयां चकार । इदं वै मे तनिष्ठं यज्ञस्य यदियमिडा पाकयज्ञिया यद्वै मऽइह रक्षा-
ᳪंसि यज्ञं न हिंस्युरिति तामेतत्पुरा रक्षोभ्यः पुरा रक्षोभ्य इत्येव प्राशयत तथोऽ-
एवैनामेष एतत्पुरा रक्षोभ्यः पुरा रक्षोभ्य इत्येव प्राशयतेऽथ यत्प्रत्यक्षं न प्राश्ना-
ति नेदनुपहूतां प्राश्नामीत्येतद्वेवैनां प्राशयते यदोष्ठयोर्निलिम्पते ॥ १६ ॥ अथ
होतुः पाणी समवद्यति । समवत्तामेव सतीं तदेनां प्रत्यक्षᳪं होतरि श्रयति त-
यात्मंस्तुतया होता यजमानायाशिषमाशास्ते तस्माद्धोतुः पाणी समवद्यति ॥१७॥
अथोपाᳪंशूपह्वयते । एतद्ध वै मनुर्बिभयां चकारेदं वै मे तनिष्ठं यज्ञस्य यदियमिडा
पाकयज्ञिया यद्वै मऽइह रक्षाᳪंसि यज्ञं न हन्युरिति तामेतत्पुरा रक्षोभ्यः पुरा
रक्षोभ्य इत्येवोपाᳪंशूपाह्वयत तथोऽएवैनामेष एतत्पुरा रक्षोभ्यः पुरा रक्षोभ्य

वयत्युत्तरार्धे जुहोति ॥ २० ॥ स वा ऽ अध्वर्यु ऽ—रितराभ्य आ
जुहोति । इतरा आहुतीः पशवोऽनुप्रजायन्ते हविषः स्विष्टकृद्वाक्षिणेन पशू
यदितराभिराहुतिभिः सꣳसृजेत्तेऽस्य गृहाः पशव उपमूर्य्यमाणा ईयुस्तस्मादि
इतराभ्य आहुतिभ्यो जुहोति ॥ २१ ॥ एष वै स यज्ञः । येन तद्देवा f
पोदक्रामन्नेष आहवनीयोऽथ य इहाहीयत स गार्हपत्यस्तस्मादेतं गार्हपत्यात्प्र
मुद्धरन्ति ॥ २२ ॥ तं वा ऽ अष्टासु विक्रमेष्वादधीत । अष्टाक्षरा वै गायत्री
यत्र्यैवैतद्दिवमुपोत्क्रामति ॥ २३ ॥ एकादशस्वादधीत । एकादशाक्षरा वै त्रि
त्रिष्टुभैवैतद्दिवमुपोत्क्रामति ॥ २४ ॥ द्वादशस्वादधीत । द्वादशाक्षरा वै जगत
जगत्यैवैतद्दिवमुपोत्क्रामति नात्र मात्रास्ति यत्रैव स्वयं मनसा मन्येत तदादधीत
स यद्वाऽअप्यल्पकमिव प्राञ्चमुद्धरति तेनैव दिवमुपोत्क्रामति ॥ २५ ॥ तदाहुः ।
आहवनीये हवीꣳषि श्रपयेयुस्ततो वै देवा दिवमुपोदक्रामंस्तेनोऽएवार्चन्तः श्रा-
म्यन्तश्चेरुस्तस्मिन्हवीꣳषि श्रपयाम तस्मिन्यज्ञं तनवामहाऽ इत्यपस्खलु—इव
ह स हविषां यद्गार्हपत्ये श्रपयेयुर्यज्ञ आहवनीयो यज्ञे यज्ञं तनवामहाऽइति
॥ २६ ॥ ततो गार्हपत्यऽएव श्रपयन्ति । आहवनीयो वाऽएष न वाऽएष तस्मै यदासि-
ञ्भृतꣳ श्रपयेयुस्तस्मै वाऽएष यदस्मिन्हुतं जुहुयुरित्यतो यतरथा कामयेत
कुर्यात् ॥ २७ ॥ स हैष यज्ञ उवाच । नग्नताया वै बिभेमीति का तेऽनग्नतेत्य
एव मा परिस्तृणीयुरिति तस्मादेतदग्निमभितः परिस्तृणन्ति तृष्णाया वै f
मीति का ते तृप्तिरिति ब्राह्मणस्यैव तृप्तिमनुतृप्येयमिति तस्मात्सꣳस्थिते यज्ञे ब
ह्मणं तर्प्पयितवै ब्रूयाद्यज्ञमेवैतत्तर्प्पयति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [७. ३.]
प्रजापतिर्ह वै स्वां दुहितरमभिदध्यौ । दिवं वोषसं वा मिथुन्येनया स्यामि
ति ताꣳ सम्बभूव ॥ १ ॥ तद्वै देवानामाग आस । य इत्थꣳ स्वां दुहितरम-
स्माकꣳ स्वसारं करोतीति ॥ २ ॥ ते ह देवा ऊचुः । योऽयं देवः पशूनामीष्टेऽ-
तिसन्धं वा ऽ अयं चरति य इत्थꣳ स्वां दुहितरमस्माकꣳ स्वसारं करोति विध्ये-
ममिति तꣳ रुद्रोऽभ्यायत्य विव्याध तस्य सामि रेतः प्रचस्कन्द तथेन्नूनं
॥ ३ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । पिता यत्स्वां दुहितरमधिष्कन्
रेतः सञ्जग्मानो निषिञ्चदिति तदाग्निमारुतमित्युक्थं तस्मिंस्तद्व्याख्यायते
तद्देवा रेतः प्राजनयंस्तेषां यदा देवानां क्रोधो व्यैदथ प्रजापतिमभिषज्यंस्त
तꣳ शल्यं निरकृन्तन्स वै यज्ञ एव प्रजापतिः ॥ ४ ॥ ते होचुः । उपजानीत
यदिमामुपासत्कनीयो वाहुतेर्यथेदꣳ स्यादिति ...
होचुः । भगायैनद्दक्षिण

ति ॥ ९ ॥ प्रोक्षिता स्थेति । तदेताभ्यो निह्नुतेऽथ हविः प्रोक्षत्येको वै
णस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥ १० ॥ स प्रोक्षति । अग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षा
ते तद्यस्यै देवतायै हविर्भवति तस्यै मेध्यं करोत्येवमेव यथापूर्वꣳ हवीꣳषि
स्य ॥ ११ ॥ अथ यज्ञपात्राणि प्रोक्षति । दैव्याय कर्मणे शुन्धध्वं देवयज्
याऽइति दैव्याय हि कर्मणे शुन्धति देवयज्यायै यद्वोऽशुद्धाः पराजघ्नुरिदं व
च्छुन्धामीति तद्यदेवैषामत्राशुद्धस्तक्ता वान्यो वामेध्यः कश्चित्पराहन्ति तदेवैषा
द्भिर्मेध्यं करोति तस्मादाह यद्वोऽशुद्धाः पराजघ्नुरिदं वस्तच्छुन्धामीति ॥ १२
ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

अथ कृष्णाजिनमादत्ते । यज्ञस्यैव सर्वत्वाय यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्र
त्कृष्णो भूत्वा चचार तस्य देवा अनुविद्य त्वचमेवावच्छायाजह्रुः ॥ १ ॥ त
यानि शुक्लानि च कृष्णानि च लोमानि । तान्यृचां च साम्नां च रूपं यानि
क्लानि तानि साम्नाꣳ रूपं यानि कृष्णानि तान्यृचां यदि वेतरथा यान्येव
ष्णानि तानि साम्नाꣳ रूपं यानि शुक्लानि तान्यृचां यान्येव बभ्रूणीव हरीणि ता
यजुषाꣳ रूपम् ॥ २ ॥ सैषा त्रयी विद्या यज्ञः । तस्या एतच्छिल्पमेष वर्णस्तद्यत्
ष्णाजिनं भवति यज्ञस्यैव सर्वत्वाय तस्मात्कृष्णाजिनमधि दीक्षन्ते यज्ञस्यैव स
र्वत्वाय तस्मादध्यवहननमधिपेषणं भवत्यस्कन्नꣳ हविरसदिति तद्यदेवात्र तण्डु
लो वा पिष्टं वा स्कन्दात्तद्यज्ञे यज्ञः प्रतितिष्ठादिति तस्मादध्यवहननमधिपेष
भवति ॥ ३ ॥ अथ कृष्णाजिनमादत्ते । शर्मासीति चर्म वाऽएतत्कृष्णस्य तदस्
तन्मानुषꣳ शर्म देवत्रा तस्मादाह शर्मासीति तदवधूनोत्यवधूतꣳ रक्षोऽवधू
अरातय इति तन्नाष्ट्रा एवैतद्रक्षाꣳस्यतोऽपहन्त्यतिनत्येव पात्राण्यवधूनोति यद्ध
स्यामेध्यमभूत्तद्ध्यस्यै तदवधूनोति ॥ ४ ॥ तत्प्रतीचीनग्रीवमुपस्तृणाति । अदि
त्यास्त्वगसि प्रति त्वादितिर्वेत्त्विति तीयं वै पृथिव्यदितिस्तस्या अस्यै त्वग्यदिदमस्य
मधि किञ्च तस्मादाहादित्यास्त्वगसीति प्रति त्वादितिर्वेत्त्विति प्रति हि स्वः
जानीते तत्संज्ञामेवैतत्कृष्णाजिनाय च वदाति नेदन्योऽन्यꣳ हिनसात इत्यभिनि
हितमेव सव्येन पाणिना भवति ॥ ५ ॥ अथ दक्षिणेनोलूखलमाहरति । नेदि
हपुरा नाष्ट्रा रक्षाꣳस्याविशानिति ब्राह्मणो हि रक्षसामपहन्ता तस्मादभिनिहित
मेव सव्येन पाणिना भवति ॥ ६ ॥ अथोलूखलं निदधाति । अद्रिरसि वानस्पत्ये
ग्रावासि पृथुबुध्न इति वा तद्यथादः सोमꣳ राजानं ग्रावभिरभिषुण्वन्त्येवमेवैत
दुलूखलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्याꣳ हविर्यज्ञमभिषुणोत्यद्रय इति वै तेषामेकं ना

त्वयज्यायामुपहूत इति । तदस्माऽएतज्जीवातुमेव परोऽक्षमाशास्ते जीवन्हि पूर्वमेष्ट्वाथापरं यजते ॥ ३० ॥ तदस्मा एतत्प्रजामेव परोऽक्षमाशास्ते । यस्य हि प्रजा भवत्यमुं लोकमात्मनैत्यथास्मिँल्लोके प्रजा यजते तस्मात्प्रजोत्तरा देवयज्या । ३१ ॥ तदस्माऽएतत्पशूनेव परोऽक्षमाशास्ते । यस्य हि पशवो भवन्ति स पूर्वमिष्ट्वाथापरं यजते ॥ ३२ ॥ भूयसि हविष्करणऽउपहूत इति । तदस्मा एतज्जीवातुमेव परोऽक्षमाशास्ते जीवन्हि पूर्वमिष्ट्वाथ भूयो-भूय एव हविष्करोति ॥ ३३ ॥ तदस्माऽएतत्प्रजामेव परोऽक्षमाशास्ते । यस्य हि प्रजा भवत्येक आत्मना भवत्यथोत दशधा प्रजया हविष्क्रियते तस्मात्प्रजा भूयो हविष्करणम् ॥ ३४ ॥ तदस्मा एतत्पशूनेव परोऽक्षमाशास्ते । यस्य हि पशवो भवन्ति स पूर्वमिष्ट्वाथ भूयो-भूय एव हविष्करोति ॥ ३५ ॥ एषा वा आशीः । जीवेयं प्रजा मे स्याच्छ्रियं गच्छेयमिति तद्यत्पशूनाशास्ते तच्छ्रियमाशास्ते श्रीर्हि पशवस्तदेताभ्यामेवैतदाशीर्भ्याᳫं सर्वमाप्तं तस्माद्वाऽएतेऽअत्र द्वेऽआशिषौ क्रियेते ॥ ३६ ॥ देवा मऽइदᳫं हविर्जुषन्तामिति । तस्मिन्नुपहूत इति तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि देवा हविर्जुषन्ते तेन हि महज्जयति तस्मादाह जुषन्तामिति ॥ ३७ ॥ शतम् ७००॥.तां वै प्राश्नन्त्येव । नाग्नौ जुह्वति पशवो वाऽइडा नेत्पशूनग्नौ प्रवृणजामेति तस्मान्नाग्नौ जुह्वति ॥ ३८ ॥ प्राणेष्वेव हूयते । होतरि त्वद्यजमाने त्वदध्वर्यौ त्वदथ यत्पूर्वार्धं पुरोडाशस्य प्रशीर्य पुरस्ताद्ध्रुवायै निदधाति यजमानो वै ध्रुवा तद्यजमानस्य प्राशितं भवत्यथ यत्प्रत्यक्तं न प्राश्नाति नेदसᳫंस्थिते यज्ञे प्राश्नानीत्येतदेवास्य प्राशितं भवति सर्वे प्राश्नन्ति सर्वेषु मे हुतासदिति पञ्च प्राश्नन्ति पशवो वाऽइडा पाङ्क्ता वै पशवस्तस्मात्पञ्च प्राश्नन्ति ॥ ३९ ॥ अथ यत्र प्रतिपद्यते । तच्चतुर्धा पुरोडाशं कृत्वा बर्हिषदं करोति तदत्र पितॄणां भाजनेन चतस्रो वाऽअवान्तरदिशोऽवान्तरदिशो वै पितरस्तस्माच्चतुर्धा पुरोडाशं कृत्वा बर्हिषदं करोति ॥४०॥ अथ यत्राहोपहूते द्यावापृथिवीऽइति । तदग्नीधऽआदधाति तदग्नीत्प्राश्नात्युपहूता पृथिवी मातोप मां पृथिवी माता ह्वयतामग्निराग्नीध्रात्स्वाहोपहूतो द्यौष्पितोप मां द्यौष्पिता ह्वयतामग्निराग्नीध्रात्स्वाहेति द्यावापृथिव्यो वाऽएष यदाग्नीध्रस्तस्मादेवं प्राश्नाति ॥ ४१ ॥ अथ यत्राशिषमाशास्ते । तज्जपति मयीदमिन्द्र इन्द्रियं दधात्वस्मान् रायो मघवानः सचन्तां अस्माकᳫं सन्त्वाशिषः सत्या नः सन्त्वाशिष इत्याशिषामेवैष प्रतिग्रहस्तया एतावत्विजो यजमानायाशिष आशासते ता एवैतत्प्रतिगृह्णात्मन्कुरुते ॥ ४२ ॥ अथ पवित्रे प्रोक्षयन्ते । पाकयज्ञियेव वाऽएतदिडयाचारिषुः पवित्रपूता यज्ञ ऊर्ध्वमथᳫं

नमोवाकश्चारात्स्म यज्ञमविदाम यज्ञमित्येवैतदाहाग्ने त्वꣳ सूक्तवागस्युपश्रुती दिवस्पृथिव्योरित्यग्निमेवैतदाह त्वꣳ सूक्तवागस्युपशृण्वत्योरनयोर्द्यावापृथिव्योरित्योमन्वती तेऽस्मिन्यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी स्तामित्यन्नवत्यौ तेऽस्मिन्यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी स्तामित्येवैतदाह ॥ ४ ॥ शंगवी जीरदानूऽइति । शंगवी ते जीरदानू स्तामित्येवैतदाहात्रस्नूऽअप्रवेदेऽइति प्राह कस्माच्चन प्रत्रासीर्मो तऽइदं पुष्टं कश्चन प्रविददित्येवैतदाह ॥ ५ ॥ उरुगव्यूतीऽअभयङ्कृताविति । उरुगव्यूती तेऽभये स्तामित्येवैतदाह वृष्टिद्यावा रीत्यापेति वृष्टिमत्यौ ते स्तामित्येवैतदाह ॥ ६ ॥ शम्भुवौ मयोभुवाविति । शम्भुवौ ते मयोभुवौ स्तामित्येवैतदाहोर्जस्वती च पयस्वती चेति रसवत्यौ तऽउपजीवनीये स्तामित्येवैतदाह ॥ ७ ॥ सूपचरणा च स्वधिचरणा चेति । सूपचरणाह तेऽसावस्तु यामधस्तादुपचरसि स्वधिचरणो तऽइयमस्तु यामुपरिष्टादधिचरसीत्येवैतदाह तयोराविदीति तयोरनुमन्यमानयोरित्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अग्निरिदꣳ हविः । अजुषतावीवृधत महो ज्यायोऽकृतेति तदाग्नेयमाज्यभागमाह सोम इदꣳ हविरजुषतावीवृधत महो ज्यायोऽकृतेति तत्सौम्यमाज्यभागमाहाग्निरिदꣳ हविरजुषतावीवृधत महो ज्यायोऽकृतेति तद्य एष उभयत्राच्युत आग्नेयः पुरोडाशो भवति तमाह ॥ ९ ॥ अथ यथादेवतम् । देवा आज्यपा आज्यमजुषन्तावीवृधन्त महो ज्यायोऽक्रतेति तत्प्रयाजानुयाजानाह प्रयाजानुयाजा वै देवा आज्यपा अग्निर्होत्रेणेदꣳ हविरजुषतावीवृधत महो ज्यायोऽकृतेति तदग्निꣳ होत्रेणाहाजुषतेत्येवं या इष्टा देवता भवन्ति ताः सम्प्रश्यत्यमी हविरजुषन्तामी हविरजुषतेति तद्यज्ञस्यैवैतत्समृद्धिमाशास्ते यद्धि देवा हविर्जुषन्ते तेन हि महज्जयति तस्मादाहाजुषन्तेत्यवीवृधन्तेति यद्वै देवा हविर्जोषयन्ते तदपि गिरिमात्रं कुर्वते तस्मादाहावीवृधन्तेति ॥ १० ॥ महो ज्यायोऽकृतेति । यज्ञो वै देवानां महस्तꣳ ह्येनज्ज्यायाꣳसमिव कुर्वते तस्मादाह महो ज्यायोऽकृतेति ॥ ११ ॥ अस्यामृधेद्धोत्रायां देवङ्गमायामिति । अस्याꣳ राध्नोतु होत्रायां देवङ्गमायामित्येवैतदाहाशास्तेऽयं यजमानोऽसाविति नाम गृह्णाति त्वेनं प्रत्यक्षमाशिषा सम्पादयति ॥ १२ ॥ दीर्घायुत्वमाशास्तऽइति । सा यायुर्वोत्तरा देवयज्या तदिह प्रत्यक्षं दीर्घायुत्वꣳ ॥ १३ ॥ सुप्रजास्त्वमाशास्तऽइति । तद्यदनुप्रभूतो हविष्करणं तदिह प्रत्यक्षꣳ सुप्रजास्त्वं प्रशासनꣳ स कुर्यात्स एवं कुर्याद्भूयसीं देवयज्यामाशास्तऽइति न्वेव भूयात्तदेव जीवातुं तन्वन्नां तत्पशून् ॥ १४ ॥ भूयो हविष्करणमाशास्तऽइति । तद्देव तत्स नातन्नस्याशास्तऽइति

[illegible] तस्मान्त्वत्रिवर्गोपनिषयन्ते ॥ ४३ ॥ अथ ते पवि[illegible]
[illegible] । [illegible] प्राणोदानौ पवित्रे यजमाने तस्मात्[illegible]
[illegible] तस्मात्तु पवित्रे [illegible]ऽपिसृजति ॥४४॥ ब्राह्मणम् ॥३॥ [८. १.

[illegible] । अनुयाजेभ्यो यातयामेव अाऽप्तदग्नि[illegible]
[illegible] तस्मात्[illegible]
[illegible] ॥ पुनरेवैतदग्निमाप्याययन्त्ययातयाम[illegible]
[illegible] तस्मात्[illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ अथ [illegible] । अग्निन्द्रऽपि[illegible]
[illegible] तस्मात्[illegible]

[illegible]

प्राणा वै सजाताः प्राणैर्हि सह जायते तत्प्राणानाशास्ते ॥ १५ ॥ दिव्यं धा
इति । देवलोके मेऽप्यसदिति वै यजते यो यजते तदेनलोकऽएनमेतदपित्वि
यदनेन हविषाशास्ते तदस्यास्तदृध्यादिति यदनेन हविषाशास्ते तदस्मै स
मृध्यतामित्येवैतदाह ॥ १६ ॥ ता वाऽएताः । पञ्चाशिषः करोति तिस्र
ता अष्टावष्टाक्षरा वै गायत्री वीर्यं गायत्री वीर्यमेवैतदाशिषोऽभिसम्पादयति ।
नातो भूयसीः कुर्यात् । अतिरिक्तथं ह कुर्याद्यदतो भूयसीः कुर्याद्यद्वै यज्ञ
रिक्तं द्विषन्तथं हास्य तद्भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते तस्मान्नातो भूयसीः कुर्यात् ॥
अपीद्वै कनीयसीः सप्तः । तदस्मै देवा रासन्तामिति तदस्मै देवा अनुमन्यन्ता
त्येवैतदाह तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनुतां वयमग्नेः परि मानुषा इति तदग्निर्देवो दे
भ्यो वनुतां वयमग्नेरध्यस्माऽएतद्वनवामहाऽइत्येवैतदाह ॥ १९ ॥ इष्टं च वि
त्तं चेति । द्वेषिपुरिव वाऽएतद्यज्ञं तमविदंस्तस्मादाहेष्टं च वित्तं चेत्युभे
थिवीऽअथंहसस्पातामित्युभे चैनं द्यावापृथिवीऽआर्त्तेर्गोपायतामित्येवैतद
तदु हैकऽआहुः । उभे च मेति तथा होताशिष आत्मानं नान्तरेतीति त
ब्रूयाद्यजमानस्य वै यज्ञऽआशीः किं नु तत्राऽर्त्विजां यां वै काञ्च यज्ञऽआ
शिषमाशासते यजमानस्यैव सा न ह स एतां क चनाशिषं प्रतिष्ठापयति
होभे च मेति तस्मादु ब्रूयादुभे चैनमित्येव ॥ २१ ॥ इह गतिर्वामस्येति ।
यज्ञस्य साधु तद्देवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मादाहेह गतिर्वामस्येति ॥ २२ ॥
नमो देवेभ्य इति । तद्यज्ञस्यैवैतत्सथंस्थां गत्वा नमो देवेभ्यः करोति तस्म
च नमो देवेभ्य इति ॥२३॥ अथ शंयोराह । शंयुर्ह वै बार्हस्पत्योऽञ्जसा य
सथंस्थां विदां चकार स देवलोकमपीयाय तत्तदन्तर्हितमिव मनुष्येभ्य आस ॥
तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । शम्युर्ह वै बार्हस्पत्योऽञ्जसा यज्ञस्य सथंस्थां वि
चकार स देवलोकमपीयायेति ते तामेव यज्ञस्य सथंस्थामुपायन्याथं शंयुर्बार्ह
स्पत्योऽवेद्यच्छंयोरवृणत तत्रैवैष एतद्यज्ञस्य सथंस्थामुपैति याथं शंयुर्बार्हस्पत्यो
यच्छंयोराह तस्माद्वै शंयोराह ॥२५॥ स प्रतिपद्यते । तच्छंयोरावृणीमहऽइति तां य
स्य सथंस्थामावृणीमहे याथं शंयुर्बार्हस्पत्योऽवेदित्येवैतदाह ॥२६॥ गातुं यज्ञाय गा
त्र स्तवऽइति । गातुथं ह्येष यज्ञायेच्छति गातुं यज्ञपतये यो यज्ञस्य सथंस्थां
स्वस्तिरस्तु नः स्वस्तिर्मानुषेभ्य इति स्वस्ति नो देवत्रास्तु स्वस्ति मनुष्यत्रे
तदाहोर्ध्वं जिगातु भेषजमित्यूर्ध्वं नोऽयं यज्ञो देवलोकं जयत्वित्येवैतदाह ॥ २७ ॥
नोऽअस्तु द्विपदे शं चतुष्पदऽइति । एतावद्वाऽइदथं सर्वं यावद्द्विपाच्च

ग्निष्टुप्छन्दः सद्गायत्री प्रथमा छन्दसां युज्यतेऽथात्र यथायथं देवाश्छन्दाꣳसि कल्पयन्ननुयाजेषु नेत्पापवस्यसमसदिति ॥ १० ॥ स वै खलु बर्हिः प्रथमं यजति । अयं वै लोको बर्हिरोषधयो बर्हिरस्मिन्नेवैतल्लोकऽओषधीर्दधाति ता इमा अस्मिँल्लोकऽओषधयः प्रतिष्ठितास्तदिदꣳ सर्वं जगदस्यां तेनेयं जगती तज्जगतीं प्रथमामकुर्वन् ॥ ११ ॥ अथ नराशꣳसं द्वितीयं यजति । अन्तरिक्षं वै नराशꣳसः प्रजा वै नरस्ता इमा अन्तरिक्षमनु वावदमानाः प्रजाश्चरन्ति यद्वै वदति शꣳसतीति वै तदाहुस्तस्मादन्तरिक्षं नराशꣳसोऽन्तरिक्षमु वै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभं द्वितीयामकुर्वन् ॥ १२ ॥ अथाग्निरुत्तमः । गायत्री वाऽअग्निस्तद्गायत्रीमुत्तमामकुर्वन्नेवं यथायथेन क्लृप्तेन छन्दाꣳसि प्रत्यतिष्ठꣳस्तस्मादिदमपापवस्यसम् ॥ १३ ॥ देवान्यजेत्येवाध्वर्युराह । देवं—देवमिति सर्वेषु होता देवानां वै देवाः सन्ति छन्दाꣳस्येव पशवो ह्येषां गृहा हि पशवः प्रतिष्ठा हि गृहाश्छन्दाꣳसि वाऽअनुयाजास्तस्माद्देवान्यजेत्येवाध्वर्युराह देवं—देवमिति सर्वेषु होता ॥ १४ ॥ वसुवने वसुधेयस्येति । देवतायाऽएव वषट्क्रियते देवतायै हूयते न वाऽअत्र देवतास्त्यनुयाजेषु देवं बर्हिरिति तन्न नाग्निर्नेन्द्रो न सोमो देवो नराशꣳस इति नात एकं चन यो वाऽअत्राग्निर्गायत्री स निदानेन ॥ १५ ॥ अथ यद्वसुवने वसुधेयस्येति यजति । अग्निर्वै वसुवनिरिन्द्रो वसुधेयोऽस्ति वै छन्दसां देवतेन्द्राग्नीऽएवैवमु हैतद्देवतायाऽएव वषट्क्रियते देवतायै हूयते ॥ १६ ॥ अथोत्तममनुयाजमिष्ट्वा समानीय जुहोति । प्रयाजानुयाजा वाऽएते तद्यथैवादः प्रयाजेषु यजमानाय द्विषन्तं भ्रातृव्यं बलिꣳ हारयत्यत्रऽआद्यं बलिꣳ हारयत्येवमेवैतदनुयाजेषु बलिꣳ हारयति ॥१७॥
ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [८.२.] ॥ षष्ठः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासङ्ख्या ॥ १११ ॥

स वै स्रुचौ व्यूहति । अग्नीषोमयोरुज्जितिमनूज्जेषं वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामीति जुहूं प्राचीं दक्षिणेन पाणिनाग्नीषोमौ तमपनुदतां योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामीत्युपभृतं प्रतीचीꣳ सव्येन पाणिना यदि स्वयं यजमानः ॥ १ ॥ यद्युऽअध्वर्युः । अग्नीषोमयोरुज्जितिमनूज्जयत्वयं यजमानो वाजस्यैनं प्रसवेन प्रोहाम्यग्नीषोमौ तमपनुदतां यमयं यजमानो द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामीति पौर्णमास्यामग्नीषोमीयꣳ हि पौर्णमासꣳ हविर्भवति ॥ २ ॥ अथामावास्यायाम् । इन्द्राग्न्योरुज्जितिमनूज्जेषं वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामीन्द्राग्नी तमपनुदतां योऽस्मान्द्वेष्टि यं च

चतुष्पाच्च तस्माउ एवैतद्यज्ञस्य सꣳस्थां गत्वा शं करोति तस्मादाह शं नोऽअस्तु द्विपदे शं चतुष्पदऽइति ॥ २८ ॥ अथानयेत्युपस्पृशति । अमानुष-इव वाऽएतद्भवति यदार्त्विज्ये प्रवृत इयं वै पृथिवी प्रतिष्ठा तदस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति तदु खलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादनयेत्युपस्पृशति ॥२९॥ ब्राह्मणम् ॥२[९.१.]॥

ते वै पत्नीः संयाजयिष्यन्तः प्रतिपरायन्ति । जुहूं च स्रुवं चाध्वर्युरादत्ते वेदꣳहोताज्यविलापनीमग्नीत् ॥ १ ॥ तद्धैकेपामध्वर्युः । पूर्वेणाहवनीयं पर्येति तदु तथा न कुर्याद्बहिर्धा ह यज्ञात्स्याद्यत्तेनेयात् ॥ २ ॥ जघनेनो हैव पत्नीम् । एकेपामध्वर्युरेति नोऽएव तथा कुर्यात्पूर्वार्धो वै यज्ञस्याध्वर्युर्जघनार्धः पत्नी यथा प्रत्यक्शिरः प्रतिदध्यादेवं तद्बहिर्धा हैव यज्ञात्स्याद्यत्तेनेयात् ॥ ३ ॥ अन्तरेणो हैव पत्नीम् । एकेपामध्वर्युरेति नोऽएव तथा कुर्यादन्तरियाद्ध यज्ञात्पत्नीं यत्तेनेयात्तस्मादु पूर्वेणैव गार्हपत्यमन्तरेणाहवनीयं चैति तथा ह न बहिर्धा यज्ञाद्भवति योऽप्यसौ प्रसरो यमन्तरेण सञ्चरति स उऽएवास्यैष संचरो भवति ॥४॥ अथ पत्नीः संयाजयन्ति । यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते यज्ञात्प्रजायमाना मिथुनात्प्रजायन्ते मिथुनात्प्रजायमाना अन्ततो यज्ञस्य प्रजायन्ते तदेना एतदन्ततो यज्ञस्य मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मान्मिथुनात्प्रजननादन्ततो यज्ञस्येमाः प्रजाः प्रजायन्ते तस्मात्पत्नीः संयाजयन्ति ॥५॥ चतस्रो देवता यजति । चतस्रो वै मिथुनं द्वन्द्वं वै मिथुनं द्वे-द्वे हि खलु भवतो मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माच्चतस्रो देवता यजति ॥ ६ ॥ ता वाऽआज्यहविषो भवन्ति । रेतो वाऽआज्यꣳ रेत एवैतत्सिञ्चति तस्मादाज्यहविषो भवन्ति ॥७॥ तेनोपाꣳशु चरन्ति । तिर-इव वै मिथुनेन चर्यते तिर-इवैतद्यदुपाꣳशु तस्मादुपाꣳशु चरन्ति ॥ ८ ॥ अथ सोमं यजति । रेतो वै सोमो रेत एवैतत्सिञ्चति तस्मात्सोमं यजति ॥ ९ ॥ अथ त्वष्टारं यजति । त्वष्टा वै सिक्तꣳ रेतो विकरोति तस्मात्त्वष्टारं यजति ॥ १० ॥ अथ देवानां पत्नीर्यजति । पत्नीषु वै योनौ रेतः प्रतिष्ठितं ततः प्रजायते तत्पत्नीष्वेवैतद्योनौ रेतः सिक्तं प्रतिष्ठापयति ततः प्रजायते तस्माद्देवानां पत्नीर्यजति ॥ ११ ॥ स यत्र देवानां पत्नीर्यजति । तत्पुरस्तात्तिरः करोत्युप ह वै तावद्देवता आसते यावत्समिष्टयजुर्जुह्वतीदं नु नो जुह्वतीति ताभ्य एवैतत्तिरः करोति तस्मादिमा मानुष्यः स्त्रियस्तिर-इवैव पुꣳसो जिघत्सन्ति या-इव तु ता-इवेति ह स्माह याज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥ अथाग्निं गृहपतिं यजति । अयं वाऽअग्निर्लोक एषेवैतल्लोकमभिजिताः प्रजा अभिप्रजनयति ता इमं लोकमभिजिताः प्रजा अभिप्रजायन्ते तस्माद-

द्विष्मो ग्राजस्यैनं प्रसवेनापोहामीति यदि स्वयं ग्रजमानः ॥ ३ ॥ ग्रद्युऽअध्व-
: । इन्द्राग्न्योरुज्जितिमनूज्जयत्वयं ग्रजमानो ग्राजस्यैनं प्रसवेन प्रोहामीन्द्राग्नी
ानुदतां ग्रमयं ग्रजमानो द्वेष्टि ग्रश्चैनं द्वेष्टि ग्राजस्यैनं प्रसवेनापोहामीत्यमाग्ना-
ायामैन्द्राग्नथ्ं ह्यामावास्यथ्ं हविर्भवत्येवं यथादेवतं व्यूहति तद्यदेवं व्यूहति
४॥ ग्रजमान एव जुहूमनु । योऽस्माऽअरातीयति स उपभृतमनु प्राञ्चमेवैतद्यजमा-
ुदूहत्यपाञ्चं तमपोहति योऽस्माऽअरातीयत्यत्रैव जुहूमन्वाद्य उपभृतमनु प्राञ्चमेवै-
ुत्तारमुदूहत्यपाञ्चमाद्यमपोहति ॥५॥ तद्वाऽएतत् । समानऽएव कर्मन्व्याक्रियते
स्मादु समानादेव पुरुषादत्ता चाद्यश्च जायेतेऽइदथ्ं हि चतुर्थे पुरुषे तृतीये
ाङ्गच्छामहऽइति विदेवं दीव्यमाना जात्या ऽआसतऽएतस्मादु तत् ॥ ६ ॥
ग्र जुह्वा परिधीन्त्समनक्ति । ग्रथा देवेभ्योऽहौषीद्यया यज्ञथ्ं समतिष्ठिपत्तयै-
ान्नार्धाग्नीन्प्रीणाति तस्माज्जुह्वा परिधीन्त्समनक्ति ॥ ७ ॥ स समनक्ति । व
ुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वादित्येभ्यस्त्वेत्येते वै त्रयो देवा यद्वसवो रुद्रा आदित्या
ेभ्यस्त्वेत्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अथ परिधिमभिपद्याश्रावयति । परिधिभ्यो ह्ये-
ाश्रावयति यद्वा ग्राऽश्याश्रावणं यत्रैवैतत्प्रत्यक्षं परिधीन्प्रीणाति तस्मात्परिधि-
मभिपद्याश्रावयति ॥ ९ ॥ स आश्राव्याह । इषिता दैव्या होतार इति दैव्या
ाऽएते होतारो यदग्नयोऽग्नयो हीष्टा दैव्या होतार इत्येवैतदाह यदाहेषिता
ैव्या होतार इति भद्रवाच्यायेति स्वयं वाऽएतस्मै देवा युक्ता भवन्ति यत्सा-
[illegible] तस्मादाह भद्रवाच्यायेति प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकायेति तदि-
[illegible] होतारथ्ं सूक्तवाकाय वृणीते ॥ १० ॥ अथ प्रस्तरमादत्ते । यज-
[illegible] यत्राग्नस्तदेवैतद्यजमानथ्ं स्वर्गाकरोति देवलोकं वा
[illegible] देवलोकमेवैतद्यजमानमभिनयति ॥ ११ ॥ स यदि वृष्टिकाम-
[illegible] मन्नानाथां द्यावापृथिवीऽइति यदा वै द्यावापृथिवी स
[illegible] तस्मादाह मन्नानाथां द्यावापृथिवीऽइति मित्रावरुणौ त्वा
[illegible] स त्वा वृष्टनावत्वित्येवैतदाहायं वै वर्षस्येष्टे योऽ
[illegible] प्रविष्टः प्रविष्टः शश्वन्न प्रत्यहन्. [illegible]
[illegible] स त्वा वृष्ट्यावत्वि-
[illegible] वृष्टिः सुपि तमनक्त्याहुतिमेवैतत्क-
[illegible] ॥ १२ ॥ स वाऽग्रं जुह्वामनक्ति । प्रत्य-
[illegible] ॥ १३ ॥ सो

ग्निं गृहपतिं यजति ॥ १३ ॥ नद्विद्वान् भवति । न ह्यत्र परिधयो भव
स्तरो यत्र वाऽअग्रः प्रस्तरेण यजमानं स्वगाकरोति पुनि वाऽअनु मा
स्यापि पत्नी स्वगाकृता भवतीत्यथ यदि कुर्यात्प्रस्तरस्य रू
स्मान्निद्विदान्तमेव स्यात्तो प्रस्तरस्यैव रूपं क्रियते ॥ १४ ॥ स यदि
रूपं कुर्यात् । यथाग्रः प्रस्तरेण यजमानं स्वगाकरोति ॥ १५ ॥ स यदि प्रस्तरस्य रूपं कुर्यात् । वेदस्यैकं तृ
च्छित्वाग्रं जुह्वामनक्ति मध्यं स्रुवे मूलं ध्रुवायाम् ॥ १६ ॥ अथान्तर्वेद्या
रोति । तूष्णीमेवानुप्रहृत्य चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहीत्याग्नीध्रमनुप्र
तेनोऽअप्यात्मानं नानुप्रहरणाति ॥ १७ ॥ अथाह संवदस्वेति । अथान्तर्वेद्या
वय श्रौषट् स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः शंयोर्ब्रूहीति ॥ १८ ॥ अ
जुहूं च स्रुवं च सम्प्रगृह्णाति । यद्वै हृदयाद्वि कर्त्राणि यज्ञस्य प्रजापतिर्भूत्वा
गच्छादिति तस्माज्जुहूं च स्रुवं च सम्प्रगृह्णाति ॥ १९ ॥ स वाऽअभ्यनु
हृणाति । अग्नेऽदब्धायोऽशीततमेत्यप्रमृतो ह्यग्निस्तस्मादाहादब्धायवित्यशीत
ष्ठो ह्यग्निस्तस्मादाहाशीततमेति पाहि मा दिद्योः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै
दुरद्मन्याऽइति सर्वाभ्यो मार्त्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाहाविषं नः पितुं कृणु
पितुरन्नमीवं न इदमकिल्बिषमन्नं कुर्वित्येवैतदाह सुषदा योनाविति
स्वाहा वाडिति तद्यथा वषट्कृतं हुतमेवमस्यैतद्भवति ॥ २० ॥ अथ वेदं प
विस्रंसयति । योषा वै वेदिर्वृषा वेदो मिथुनाय वै वेदः क्रियतेऽथ यदेनेन
उपालभते मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ २१ ॥ अथ यत्पत्नी विस्रंसयति ।
पा वै पत्नी वृषा वेदो मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माद्वेदं पत्नी विस्रं
॥ २२ ॥ सा विस्रंसयति । वेदोऽसि येन त्वं देव वेद देवेभ्यो वेदोऽभवस्ते
वेदो भूया इति यदि यजुषा चिकीर्षेदेतेनैव कुर्यात् ॥ २३ ॥ तमा वेदेः सं
णाति । योषा वै वेदिर्वृषा वेदः पश्चाद्वै परीत्य वृषा योषामधिद्रवति पश्चादेवैनं
तत्परीत्य वृष्णा वेदेनाधिद्रावयाति तस्माद्वा वेदेः संस्तृणाति ॥ २४ ॥ अथ स
ष्टयजुर्जुहोति । प्राङ्मे यज्ञोऽनुसन्तिष्ठाताऽइत्यथ यदुत्वा समिष्टयजुः पत्नीः
त्यद्धैवास्यैष यज्ञः सन्तिष्ठेत तस्माद्वाऽएतर्हि समिष्टयजुर्जुहोति प्राङ्मे
सन्तिष्ठाताऽइति ॥ २५ ॥ अथ यस्मात्समिष्टयजुर्नाम । या वाऽएतेन यज्ञेन देव
याभ्य एष यज्ञस्तायते सर्वा वै तत्ताः समिष्टा भवन्ति तद्यत्तासु सर्वासु समिष्टा
ज्जुहोति तस्मात्समिष्टयजुर्नाम ॥ २६ ॥ अथ यस्मात्समिष्टयजुर्जुहोति । या वाः
यज्ञेन देवता ह्वयति याभ्य एष यज्ञस्तायतऽउप ह वै

क्ति । व्यन्तु वयोऽक्तꣳ रिहाणा इति वय एवैनमेतद्भूतमस्मान्मनुष्यलोकाद्देव-
लोकमभ्युत्पातयति तन्नीचैरिव हरति द्वयं तद्यस्मान्नीचैरिव हरेद्यजमानो वै प्र-
स्तरोऽस्या एवैनमेतत्प्रतिष्ठायै नोद्घ्नन्ति हो ऽत्र वृष्टिं नियच्छति ॥ १४ ॥ स हर-
ति । मरुतां पृषतीर्गच्छेति देवलोकं गच्छेत्येवैतदाह यदाह मरुतां पृषतीर्गच्छेति
वशा पृश्निर्भूत्वा दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमावहेतीयं वै वशा पृश्निर्यदिदमस्यां
मूलि चामूलं चान्नाद्यं प्रतिष्ठितं तेनेयं वशा पृश्निरियं भूत्वा दिवं गच्छेत्येवैतदाह
ततो नो वृष्टिमावहेति वृष्टाद्वाऽऊर्ग्रसः सम्भूतो जायते तस्मादाह ततो नो वृष्टिमाव-
हेति ॥ १५ ॥ अथैकं तृणमुपगृह्णाति । यजमानो वै प्रस्तरः स यत्कृत्स्नं प्र-
स्तरमनुप्रहरेत् क्षिप्रे ह यजमानोऽमुं लोकमियात्तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति या-
वद्देवास्येह मानुषमायुस्तस्मा उ एवैतदुपगृह्णाति ॥ १६ ॥ तन्मुहूर्तं धारयित्वानु-
प्रहरति । तद्यत्रास्येतर आत्मा गन्तस्तदेवास्यैतद्गमयत्यथ यन्नानुप्रहरेदन्तरियाद्ध य-
जमानं लोकात्तथो ह यजमानं लोकान्नान्तरेति ॥ १७ ॥ तं प्राञ्चमनुसमस्यति ।
प्राची हि देवानां दिगथोऽउदञ्चमुदीची हि मनुष्याणां दिक्तमङ्गुलिभिरेव
योयुप्येरन्न काष्ठैर्नाभिर्वाऽइतरथꣳ शवं व्युपन्ति नेत्तथा करवाम यथेतरथꣳ शवमिति
तस्मादङ्गुलिभिरेव योयुप्येरन्न काष्ठैर्यदा होता सूक्तवाकमाह ॥१८॥ अथाग्नी-
दाहानुप्रहरेति । तद्यत्रास्येतर आत्मा गन्तस्तदेवास्यैतद्गमयेत्येवैतदाह तूष्णीमेवानुप्रहृत्य
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहीत्यात्मानमुपस्पृशति तेनो हास्यात्मानं नानुप्रवृणक्ति
॥ १९ ॥ अथाह संवदस्वेति । संवादयैनं देवैरित्येवैतदाहागानग्नीदित्यगन्त्व-
न्वित्येवैतदाहागन्नितीतरः प्रत्याह श्रावयेति तं वै देवैः श्रावय तमनुबोधयेत्येवैतदाह
श्रौषडिति विदुर्वाऽएनमनु वाऽएनमभूमेत्येवैतदाहैवमध्वर्युश्चाग्नीच्च देवलोकं यज-
मानमपिनयतः ॥२०॥ अथाह स्वगा दैव्या होतृभ्य इति । दैव्या वाऽएते होतारो
यत्परिधयोऽग्नयो हि तानेवैतत्स्वगाकरोति तस्मादाह स्वगा दैव्या होतृभ्य इति
स्वस्तिर्मानुषेभ्य इति तदस्मै मानुषाय होत्रेऽह्वलामाशास्ते ॥ २१ ॥ अथ परिधी-
ननुप्रहरति । स मध्यममेवाग्रे परिधिमनुप्रहरति यं परिधिं पर्यधत्था अग्ने देव
पणिभिर्गुह्यमानः तं तऽएतमनु जोषं भराम्येष नेत्त्वदपचेतयाताऽइत्यग्नेः प्रियं
पाथोऽपीतमितीतरावनुसमस्यति ॥ २२ ॥ अथ जुहूं चोपभृतं च सम्प्रगृह्णाति ।
यत्र वा आहुतिं करोति यदनयोराहुतिर्भूत्वा देवलोकं गच्छादिति तस्माज्जुहूं
चोपभृतं च सम्प्रगृह्णाति ॥ २३ ॥ स वै विश्वेभ्यो देवेभ्यः सम्प्रगृह्णाति ।
यद्वाऽअनादिष्टं देवतायै हविर्गृह्यते सर्वा वै तस्मिन्देवता आशिꣳसन्तो मन्यन्ते न

जुह्वतीदं नु नो जुहुध्विति ता एवैतद्यथायथं व्यवसृजति यत्र—यत्रासां चरणं तदनु यज्ञं वाऽएतदजीजनत यदेनमतत तं जनयित्वा यत्रास्य प्रतिष्ठा तत्प्रतिष्ठापयति तस्मात् समिष्टयजुर्जुहोति ॥ २७ ॥ स जुहोति। देवा गातुविद इति गातुविदो हि देवा गातुं वित्त्वेति यज्ञं वित्त्वेत्येवैतदाह गातुमितेति तदेतेन यथायथं व्यवसृजति मनसस्पतऽइमं देव यज्ञᳬं स्वाहा वाते धाऽइत्ययं वै यज्ञो योऽयं पवते तदिमं यज्ञᳬं सम्भृत्यैतस्मिन्यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञᳬं सन्दधाति तस्मादाह स्वाहा वाते धा इति ॥ २८ ॥ अथ बर्हिर्जुहोति। अयं वै लोको बर्हिरोषधयो बर्हिरस्मिन्नेवैतल्लोकऽओषधीर्दधाति ता इमा अस्मिँल्लोकऽओषधयः प्रतिष्ठितास्तस्माद्बर्हिर्जुहोति ॥ २९ ॥ तां वाऽअतिरिक्तां जुहोति। समिष्टयजुर्ह्यन्तो यज्ञस्य यदूर्ध्वᳬं समिष्टयजुषोऽतिरिक्तं तद्यदा हि समिष्टयजुर्जुहोत्यथैताभ्यो जुहोति तस्मादिमा अतिरिक्ता असम्मिता ओषधयः प्रजायन्ते ॥ ३० ॥ स जुहोति। सं बर्हिरङ्क्ताᳬं हविषा घृतेन समादित्यैर्वसुभिः सं मरुद्भिः समिन्द्रो विश्वदेवेभिरङ्क्तां दिव्यं नभो गच्छतु यत्स्वाहेति ॥ ३१ ॥ अथ प्रणीता दक्षिणतः परीत्य निनयति। युङ्क्ते वाऽएतद्यज्ञं यदेनं तनुते स यन्न निनयेत्पराङ् ह्याविमुक्त एव यज्ञो यजमानं प्रतिक्षिणीयात्तथो ह यज्ञो यजमानं न प्रतिक्षिणाति तस्मात्प्रणीता दक्षिणतः परीत्य निनयति ॥ ३२ ॥ स निनयति। कस्त्वा विमुञ्चति स त्वा विमुञ्चति कस्मै त्वा विमुञ्चति तस्मै त्वा विमुञ्चति पोषायेति तत्पुष्टिमुत्तमां यजमानाय निराह स येनैव प्रणयति तेन निनयति येन ह्येव योग्यं युञ्जन्ति तेन विमुञ्चन्ति योक्त्रेण हि योग्यं युञ्जन्ति योक्त्रेण विमुञ्चन्त्यथ फलीकरणान्कपालेनाधोऽधः कृष्णाजिनमुपास्यति रक्षसां भागोऽसीति ॥ ३३ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च। उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरऽएतस्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि संवत्सरेऽस्माकमयं भविष्यत्यस्माकमयं भविष्यतीति ॥ ३४ ॥ ततो देवाः। सर्वं यज्ञᳬं संवृज्याथ यत्पापिष्ठं यज्ञस्य भागधेयमासीत्तेनैनानपिरभजन्नस्ना पशोः फलीकरणैर्हविर्यज्ञात्सुनिर्भक्ता असन्नित्येष वै सुनिर्भक्तो यं भागिनं निर्भजन्त्यथ यमभागं निर्भजन्त्यत्र स तावच्छश्वत्सतऽउत हि वदेल्लब्ध्वाह किं मा बभक्तेति स यद्वेभ्यो देवा भागमकल्पयंस्तमेवैभ्य एष एतद्भागं करोत्यथ यदधोऽधः कृष्णाजिनमुपास्यत्यनग्नावेवैभ्य एतदन्धे तमसि प्रवेशयति तथोऽएवासुररक्षसो रक्षसां भागोऽसीत्यनग्नावन्धे तमसि प्रवेशयति तस्मात्पशोस्तेदनीं न कुर्वन्ति रक्षसाᳬं हि स भागः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [९. २.] ॥

...सम्प्रगृह्णात्येतदु वैश्वदेवं हविर्यज्ञे ॥ २४॥ स सम्प्रगृह्णाति । सᳪंस्र-
स्थेण वृहन्त इति सᳪंस्रवो ह्येव खलु परिशिष्टो भवति प्रस्तरेणाः परिधयाश्च
इति प्रस्तरश्च हि परिधयश्चानुप्रहृता भवन्तीमां वाचमभि विश्वे गृणन्त इ
वैश्वदेवं करोत्यासद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वᳪं स्वाहा वाडिति तद्यथा वषट्कृ
तमेवमस्यैतद्भवति ॥ २५ ॥ स यस्यानसो हविर्गृह्णन्ति । अनसस्तस्य धु
विमुञ्चन्ति यतो युनजाम ततो विमुञ्चामेति यतो ह्येव युञ्जन्ति ततो विमुञ्च-
त यस्यो पात्र्यै स्फ्ये तस्य यतो युनजाम ततो विमुञ्चामेति यतो ह्येवं युञ्ज-
ततो विमुञ्चन्ति ॥ २६ ॥ युजौ ह वाऽएते यज्ञस्य यत्स्रुचौ । ते ऽएव
क्ते यत्प्रचराति स यं निधायावध्येद्यथा वाहनमवार्छेदेवं तच्चेऽएतास्मि-
विमोचनमागच्छतस्ते तत्सादयति तद्विमुञ्चति तेऽएतत्पुनः प्रयुङ्क्तेऽनुया-
सोऽनुयाजैश्चरित्वैतद्विमोचनमागच्छति ते तत्सादयति तद्विमुञ्चति तेऽएव
प्रयुङ्क्ते यत्सम्प्रगृह्णाति तद्यां गतिमभियुङ्क्ते तां गतिं गत्वा विमुञ्चते
ऽअनु प्रजास्तस्मादयं पुरुषो युङ्क्तेऽथ विमुञ्चतेऽथ युङ्क्ते तद्यां गति-
के तां गतिं गत्वान्ततो विमुञ्चते स सादयति घृताची स्थो धुर्यौ पातᳪं सुम्ने
न्मे मा धत्तामिति साध्व्यौ स्थः साधौ मा धत्तमित्येवैतदाह ॥२७॥ ब्राह्मण

[८. ३.] अध्यायः ॥ ८ ॥

यत्राह । इषिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाये
होतान्वाह सूक्तऽ—इव तदाह यजमानायैवैतदाशिषमाशास्ते तद्वाऽए
यज्ञस्याशिषमाशास्ते ब्रयं तद्यस्मादुपरिष्टाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥ १ ॥
जनयति । यो यजतऽएतेन ह्युक्ता ऋत्विजस्तन्वते तं जनयन्त्यथा-
ते तामस्मै यज्ञ आशिषᳪं सन्नमयति यामाशिषमाशास्ते यो मार्जा-
ग्राऽउपरिष्टाद्यज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥ २ ॥ देवान्वाऽएष प्रीणाति
तेन येनऽर्ग्भिरिव त्वद्यजुर्भिरिव त्वदाहुतिभिरिव त्वत्स देवान्प्री-
ी भवति तेष्वापित्वी भूत्वाथाशिषमाशास्ते तामस्मै देवा आशिषᳪं
यामाशिषमाशास्ते यो नोऽप्रैषीदिति तस्माद्वाऽउपरिष्टाद्यज्ञस्याशि-
प्रयपूर्तिपद्यते । इदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदिति भद्रᳪं ह्यभूद्यो यज्ञ-
स्म सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्युभयं वाऽएतद्यज्ञ एव यत्सूक्तवाक

संस्थिते यज्ञे । दक्षिणतः परीत्य पूर्णपात्रं निनयति तथा ह्युदग्भ
स्माद्दक्षिणतः परीत्य पूर्णपात्रं निनयति देवलोके मेऽप्यसदिति वै यजते
जते सोऽस्यैष यज्ञो देवलोकमेवाभिप्रैति तदनूची दक्षिणा यां ददाति सैति
क्षिणामन्वारभ्य यजमानः ॥ १ ॥ स एष देवयानो वा पितृयाणो वा पन्थ
तदुभयतोऽग्निशिखे समोषन्त्यौ तिष्ठतः प्रति तमोषतो यः प्रत्युष्योऽस्तु तथं
जेते योऽतिसृज्यः शान्तिरापस्तदेतमेवैतत्पन्थानं शमयति ॥ २ ॥ पूर्णं नि
यति । सर्वं वै पूर्णं सर्वेणैवैनमेतच्छमयति सन्ततमव्यवच्छिन्नं निनयति सन्त
तेनैवैनमेतदव्यवच्छिन्नेन शमयति ॥ ३ ॥ यद्वै पूर्णपात्रं निनयति । यद्वै यज्ञ
स्य मिथ्या क्रियते व्यस्य तद्दहन्ति क्षण्वन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शम
याति तदद्भिः सन्दधाति ॥४॥ पूर्णं निनयति । सर्वं वै पूर्णं सर्वेणैवैतत्सन्दधाति
सन्ततमव्यवच्छिन्नं निनयति सन्ततेनैवैतदव्यवच्छिन्नेन सन्दधाति ॥५॥ तदञ्ज
तेना प्रतिगृह्णाति । सं वर्चसा पयसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा संशिवेन त्वष्टा
त्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलीष्टमिति यद्विष्टं तत्सन्दधाति ॥६॥ अथ
मुखमुपस्पृशते । द्वयं तद्यस्मान्मुखमुपस्पृशतेऽमृतं वाऽआपोऽमृतेनैवैतत्संस्पृ
द्वै चैवैतत्कर्मात्मन्कुरुते तस्मान्मुखमुपस्पृशते ॥ ७ ॥ अथ विष्णुक्र
। देवान्वाऽएष प्रीणाति यो यजतऽएतेन यज्ञेनऽर्ग्भिरिव त्वद्यजु
हुतिभिरिव त्वत्स देवान्प्रीत्वा तेष्वापित्वी भवति तेष्वापित्वी भू
भिप्रक्रामति ॥ ८ ॥ यद्वेव विष्णुक्रमान्क्रमते । यज्ञो विष्णुः स देवे
विक्रान्तिं विचक्रमे यैषामियं विक्रान्तिरिदमेव प्रथमेन पदेन पस्पाराथेद
द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैतामेवैष एतस्मै विष्णुर्यज्ञो विक्रान्तिं विक्रमते तस्मा
क्रमान्क्रमते तद्वाऽइत एव पराचीनं भूयिष्ठा—इव क्रमन्ते ॥ ९ ॥
व्यां विष्णुर्व्यक्रंस्त । गायत्रेण छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वे
यं द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्रंस्त त्रैष्टुभेन छन्दसा ततो निर्भक्तो यो
यं च वयं द्विष्मो दिवि विष्णुर्व्यक्रंस्त जागतेन छन्दसा ततो निर्भक्तो
द्विष्मो यं च वयं द्विष्म इत्येवमिमांल्लोकान्त्समारुह्याथैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा
ग्नि तस्य ये रश्मयस्ते सुकृतोऽथ यत्परं भाः प्रजापतिर्वा स स्वर्गो वा
इमांल्लोकान्त्समारुह्याथैतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति परस्तात्त्वेवा
व स्तोऽन्वाशासनं चिकीर्षेद्द्वयं तद्यस्मात्परस्ताद्
ा ह राऽग्रे देवा यज्ञोऽजयन्

स्मीति वानस्पत्य इति वानस्पत्यो ह्येष ग्रावासि पृथुबुध्न इति ग्रावा ह्येष
ति त्वादित्यास्त्वग्वेत्त्विति तत्संज्ञामेवैतत्कृष्णाजिनाय च वदति नेद-
त सात इति ॥ ७ ॥ अथ हविरावपति । अग्नेस्तनूरसि वाचो विस-
ो हि तेनाग्नेस्तनूर्वाचो विसर्जनमिति यां वा अमूं हविर्ग्रहीष्यन्वा-
वै तां विसृजते तद्देतामत्र वाचं विसृजत एष हि यज्ञ उलूखले म-
प्रसारि तस्मादाह वाचो विसर्जनमिति ॥ ८ ॥ स यदिदं पुरा मा-
ाहरेत् । तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञं पुन-
ो इषा प्रायश्चित्तिर्देववीतये त्वा गृह्णामीति देवानवदित्यु हि ह-
॥ अथ मुसलमादत्ते । बृहद्ग्रावासि वानस्पत्य इति बृहद्ग्रावा
यो ह्येष तदन्वदधाति स इदं देवेभ्यो हविः शमीष्व सुशमि शमीष्वेति
ो हविः सꣳस्कुरु साधुसꣳस्कृतꣳ सꣳस्कुर्वित्येवैतदाह ॥ १० ॥
तमुद्वादयति । हविष्कृदेहि हविष्कृदेहीति वाग्वै हविष्कृद्वाचमेवैतद्विस-
यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतत्पुनरुपह्वयते ॥ ११ ॥ तानि वाऽएतानि । चत्वारि
ब्राह्मणस्यागह्याद्रवेति वैश्यस्य च राजन्यबन्धोश्चाधावेति शूद्रस्य स
स्य तदाहैतद्धि यज्ञियतममेतदु ह वै वाचः शान्ततमं यदेहीति तस्मा
ात् ॥ १२ ॥ तद्ध स्मैतत्पुरा । जायैव हविष्कृदुपोत्तिष्ठति तदिदम-
व कश्चोपोत्तिष्ठति स यत्रैष हविष्कृतमुद्वादयति तदेको दृषदुपले स-
देतामत्र वाचं प्रत्युद्वादयन्ति ॥ १३ ॥ मनोर्ह वाऽऋषभ आस । त-
सपत्नघ्नी वागप्रविष्टास तस्य ह स्म श्वसथाद्रवथादसुररक्षसानि मृ-
न्ति ते हासुराः समूदिरे पापं वत नोऽयमृषभः सचते कथं न्विमं द-
किलाताकुलीऽइति हासुरब्रह्मा वासतुः ॥ १४ ॥ तौ होचतुः । श्रद्धा-
ावं नु वेदावेति तौ हागत्योचतुर्मनो याजयाव त्वेति केनेत्यनेनर्षभे-
तस्यालब्धस्य सा वागपचक्राम ॥ १५ ॥ सा मनोरेव जायां मनावीं
स्यै ह स्म यत्र वदन्त्यै शृण्वन्ति ततो ह स्मैवासुररक्षसानि मृद्यमा-
ते हासुराः समूदिरऽइतो वै नः पापीयः सचते भूयो हि मानुषी वा-
किलाताकुली हैवोचतुः श्रद्धादेवो वै मनुरावं न्वेव वेदावेति तौ हाग-
याजयाव त्वेति केनेत्यनयैव जाययेति तथेति तस्याऽआलब्धायै सा
॥ १६ ॥ सा यज्ञमेव यज्ञपात्राणि प्रविवेश । ततो हैतां न

नपसरणात्सपत्नाननुदन्त तथोऽएवैष एतदपसरणात एवाग्रे जयनजयति दिवमे-वाग्रेऽथेदमन्तरिक्षमथैतोऽनपसरणात्सपत्नानुदतऽइयं वै पृथिवी प्रतिष्ठा तदस्यामे-वैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥ ११ ॥ तद्वु तद्दिवि विष्णुर्व्यक्रꣳस्त । जागतेन छ-न्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्रꣳस्त त्रैष्टुभेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः पृथिव्यां विष्णु-र्व्यक्रꣳस्त गायत्रेण छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽ-स्माद्न्नादस्यै प्रतिष्ठायाऽइत्यस्याꣳ हीदꣳ सर्वमन्नाद्यं प्रतिष्ठितं तस्मादाहास्माद-न्नादस्यै प्रतिष्ठायाऽइति ॥ १२ ॥ अथ प्राङ् प्रेक्षते । प्राची हि देवानां दिक्-स्मात्प्राङ् प्रेक्षते ॥ १३ ॥ स प्रेक्षते । अगन्म स्वरिति देवा वै स्वरगन्म देवानि-त्येवैतदाह सं ज्योतिषाभूमेति सं दैवैरभूमेत्येवैतदाह ॥ १४ ॥ अथ सूर्यमुदीक्षते। सैषा गतिरेषाप्रतिष्ठा तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति तस्मात्सूर्यमुदीक्षते ॥१५॥ स उदीक्षते । स्वयम्भूरसि श्रेष्ठो रश्मिरित्येष वै श्रेष्ठो रश्मिर्यत्सूर्यस्तस्मादाह स्वयम्भूरसि श्रेष्ठो रश्मिरिति वर्चोदा असि वर्चो मे देहीति त्वेवाहं ब्रवीमीति ह स्माह याज्ञवल्क्यस्तद्ध्येव ब्राह्मणेनैष्टव्यं यद्ब्रह्मवर्चसी स्यादित्युतो ह स्माहौपोदि-तिय एष वाव मह्यं गा दास्यति गोदा गा मे देहीत्येवं यं कामं कामयते सोऽस्मै कामः समृध्यते ॥ १६॥ अथावर्त्तते । सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्तऽइति तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गत्वैतस्यैवावृतमन्वावर्त्तते ॥ १७ ॥ अथ गार्हपत्यमुपतिष्ठते । द्वयं तद्य-स्माद्गार्हपत्यमुपतिष्ठते गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति यावद्वेवास्येह मानुषमायुस्तस्माऽएवैतदुपतिष्ठते तस्माद्गार्हपत्यमुपतिष्ठ-ते ॥ १८ ॥ स उपतिष्ठते । अग्ने गृहपते सुगृहपतिस्त्वयाग्नेऽहं गृहपतिना भूया-सꣳ सुगृहपतिस्त्वम्मयाग्ने गृहपतिना भूया इति नात्र तिरोहितमिवास्त्यस्थूरि णौ गार्हपत्यानि सन्त्वित्यनार्त्तानि नौ गार्हपत्यानि सन्त्वित्येवैतदाह शतꣳ हिमा इति शतं वर्षाणि जीव्यासमित्येवैतदाह तदप्येतदमुवद्याद्रियेतापि हि भूयाꣳसि शताद्वर्षेभ्यः पुरुषो जीवति तस्मादप्येतदमुवद्याद्रियेत ॥ १९ ॥ अथावर्त्तते । सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्तऽइति तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गत्वैतस्यैवावृतमन्वावर्त्तते॥२०॥ अथ पुत्रस्य नाम गृह्णाति । इदं मेऽयं वीर्यं पुत्रोऽनुसन्तनवदिति यदि पुत्रो न स्यादप्यात्मन एव नाम गृह्णीयात् ॥ २१ ॥ अथाहवनीयमुपतिष्ठते । प्राङ्ये य-ज्ञोऽनुसन्तिष्ठाताऽइति तूष्णीमुपतिष्ठते ॥ २२ ॥ अथ व्रतं विसृजते । इदमहं य एवास्मि सोऽस्मीत्यमानुष-इव वाऽएतद्भवति यद्व्रतमुपैति न हि तदवकल्पते य-

हैव पशुषु कामश्रंरोहति य एवं विद्वान्रोहिण्यामाधत्ते ॥ ७ ॥ मृगशीर्षेऽग्नी-ऽआदधीत । एतद्वै प्रजापतेः शिरो यन्मृगशीर्षं श्रीर्वै शिरः श्रीर्हि वै शिरस्तस्माद्यो-ऽर्धस्य श्रेष्ठो भवत्यसावमुष्यार्धस्य शिर इत्याहुः श्रियश्रं ह गच्छति य एवं विद्वा-न्मृगशीर्षेऽआधत्ते ॥ ८ ॥ अथ यस्मान्न मृगशीर्षेऽआदधीत । प्रजापतेर्वाऽएतच्छ-रीरं यत्र वाऽएनं तदभ्यविध्यंस्तदिषुणा त्रिकाण्डेनेत्याहुः स एतच्छरीरमजहाद्वास्तु वै शरीरमयज्ञियं निर्वीर्यं तस्मान्न मृगशीर्षेऽआदधीत ॥ ९ ॥ तद्वेव दधीत । न वाऽ-एतस्य देवस्य वास्तु नायज्ञियं न शरीरमस्ति यत्प्रजापतेस्तस्मादेव दधीत पुनर्व-स्वोः पुनराधेयमादधीतेति ॥ १० ॥ फल्गुनीष्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽइन्द्र नक्षत्रं यत्फल्गुन्योऽप्यस्य प्रतिनाम्न्योऽर्जुनो ह वै नामेन्द्रो यदस्य गुह्यं ना-मार्जुन्यो वै नामैतास्ता एतत्परोऽक्षमाचक्षते फल्गुन्य इति को ह्येतस्यार्हति गुह्यं नाम ग्रहीतुमिन्द्रो वै यजमानस्तत्स्वऽएवैतन्नक्षत्रेऽग्नी आधत्तऽइन्द्रो यज्ञस्य देवते-नो ह्यस्यैतत्सैन्द्रमग्न्याधेयं भवति पूर्वयोरादधीत पुरस्तात्क्रतुर्हैवास्मै भवत्यु-त्तरयोरादधीत श्वःश्रेयसश्रं हैवास्माऽउत्तरावद्भवति ॥ ११ ॥ हस्तेऽग्नीऽआदधी-त । य इच्छेत्प्र मे दीयेतेति तद्धाऽअनुष्ठ्या यद्धस्तेन प्रदीयते प्र हैवास्मै दीयते ॥ १२ ॥

चित्रायामग्नीऽआदधीत । देवाश्च वा असुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तऽउ-भयऽएवामुं लोकश्रं समारुरुक्षां चक्रुर्दिवमेव ततोऽसुरा रौहिणमित्यग्निं चिक्यि-रेऽनेनामुं लोकश्रं समारोक्ष्याम इति ॥ १३ ॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । इमं चे-द्वाऽइमे चिन्वते तत एव नोऽभिभविष्यन्तीति स ब्राह्मणो ब्रुवाण एकेष्टकां प्रवध्ये-याय ॥ १४ ॥ स होवाच । हन्ताहमिमामप्युपदधाऽइति तथेति तामुपाधत्त ते-षामल्पकादेवाग्निरसंचित आस ॥ १५ ॥ अथ होवाच । अन्याऽअहं तां दास्ये या ममेहेति तामभिपद्यावर्ह तस्यामावृढायामग्निर्व्यवशशादाग्नेर्व्यवशादम-न्यसुरा व्युवेशुः स ता एवेष्टका वज्रान्कृत्वा ग्रीवाः प्रचिच्छेद ॥ १६ ॥ ते ह दे-वाः समेत्योचुः । चित्रं वाऽअभूम यऽइयतः सपत्नानवधिष्मेति तद्वै चित्रायै चि-त्रात्वश्रं चित्रश्रं ह भवति हन्ति सपत्नान्हन्ति द्विषन्तं भ्रातृव्यं य एवं विद्वांश्चि-त्रायामाधत्ते तस्मादेतत्क्षत्रिय एव नक्षत्रमुपेत्संजिगीषाश्रं सतीव ह्येष सपत्नान्वीव जिगीषते ॥ १७ ॥ नाना ह वाऽएतान्यग्र क्षत्राण्यासुः । यथैवासौ सूर्य एवं तेषामेव उद्यन्नेव वीर्यं क्षत्रमादत्त तस्मादादित्यो नाम यदेषां वीर्यं क्षत्रमादत्त ॥ १८ ॥ ते ह देवा ऊचुः । यानि वै तानि क्षत्राण्यभूवन्न वै तानि क्षत्राण्य-भूवन्निति तद्वै नक्षत्राणां नक्षत्रत्वं तस्मादु सूर्यनक्षत्रऽएव स्यादेष ह्येषां वीर्यं क्षत्रमा-

ब्रूयादिदमहᳪ्ं सत्यादनृतमुपैमीति तदु खलु पुनर्मानुषो भवति तस्मादिदम एवास्मि सोऽस्मीत्येवं व्रतं विसृजेत ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [६. ३ सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ कण्डिका संख्या ११४ ॥ नवमोऽध्यायः ॥ आसि काण्डे कण्डिकासङ्ख्या ८३७ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे श्रीहविर्यज्ञनाम प्रथमं काण्डं समाप्तम् ॥

...यामहै ततोऽस्यै सपत्नान्निर्भक्ष्याम इति ॥ ९ ॥ तद्यथा शङ्कुभिश्चर्मं
एवमिमां प्रतिष्ठां पर्यवृंहन्त सेयं ध्रुवाऽशिथिला प्रतिष्ठा तस्यां ध्रुवाया...
लायामग्नीऽआदधत ततोऽस्यै सपत्नान्निरभजन् ॥ १० ॥ तथोऽएवैष ए...
इमां प्रतिष्ठां शर्कराभिः परिवृंहते तस्यां ध्रुवायामशिथिलायामग्नीऽआ...
ततोऽस्यै सपत्नान्निर्भजति तस्माच्छर्कराः सम्भरति ॥ ११ ॥ तान्वाऽएतान्
...ञ्च सम्भारान्त्सम्भरति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः संवत्सरस्य ॥१२
...हुः । षडृतवः संवत्सरस्येति न्यूनमु तर्हि मिथुनं प्रजननं क्रियते
...नाद्वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्ते तद्धिः श्रेयसमुत्तरावत्तस्मात्षञ्च भवन्ति यद्यु षडृ...
...: संवत्सरस्येत्यग्निरेवैतेषां षष्ठस्तथोऽएवैतदन्यूनं भवति ॥ १३ ॥ तदाहु...
...कं चन सम्भारं सम्भरेदित्यस्यां वाऽएते सर्वे पृथिव्यां भवन्ति स यदेना...
...धत्ते तत्सर्वान्सम्भारानाप्नोति तस्मान्नैकं चन सम्भारं सम्भ...
...भरेद्यद्वेवैनास्वामाधत्ते तत्सर्वान्त्सम्भारानाप्नोति यदु सम्भारैः स...
...भवति तस्मादु सर्वमेव भरेत् ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

...त्तिकास्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽअग्निनक्षत्रं यत्कृत्तिकास्तद्वै सल...
...त्रेऽग्नी आदधातै तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥ १ ॥ एकं द्वे त्रीणि
...वाऽअन्यानि नक्षत्राण्यथैता एव भूयिष्ठा यत्कृत्तिकास्तद्भूमानमे...
...त्कृत्तिकास्वादधीत ॥ २ ॥ एता ह वै प्राच्यै दिशो न च्यवन्ते । स...
...न्यानि नक्षत्राणि प्राच्यै दिशश्च्यवन्ते तत्प्राच्यामेवास्यैतद्दिश्याहितौ
...त्कृत्तिकास्वादधीत ॥ ३ ॥ अथ यस्मान्न कृत्तिकास्वादधीत । ऽक्षाणि
...ऽग्रे पत्न्य आसुः सप्तऽर्षीनु ह स्म वै पुराऽर्क्षा इत्याचक्षते ता ।
...यन्तामी हुत्तराहि सप्तऽर्षय उद्यन्ति पुर एता अशामिव
...ः स नेत्न्यक्तेन व्यृध्याऽइति तस्मान्न कृत्तिकास्वादधीत ॥
...अग्निर्वाऽएतासां मिथुनमग्निनैना मिथुनेन समर्धास्तस्मा...
...हिण्यामग्नीऽआदधीत । रोहिण्यां ह वै प्रजापतिः प्रजाका...
...मा असृजत ता अस्य प्रजाः सृष्टा एकरूपा उपस्तब्धास्तस्...
...हिण्यै रोहिणीत्वं बहुरेव प्रजया पशुभिर्भवति य एवं
... ॥ ६ ॥ रोहिण्यां ह वै पशवः । अग्नीऽआदधिरे म...
...। ते मनुष्याणां काममाप्नुवन्ति तथा मनुष्येषु कामम...

—

अथ द्वितीयं काण्डम्

ओ३म् । स यत्राऽइतश्चेतश्च सम्भरति । तत्सम्भाराणाᳫं सम्भारत्वं यत्र-यत्राग्नेर्न्यक्तं ततस्ततः सम्भरति तद्यशसैव त्वेवैनमेतत्समर्धयति पशुभिरिव त्वन्मिथुनेनेव त्वत्सम्भरन् ॥ १ ॥ अथोल्लिखति । तद्यदेवास्यै पृथिव्याऽअभिष्ठितं वाभिष्ठ्यूतं वा तदेवास्याऽ एतदुद्धन्त्यथ यज्ञियायामेव पृथिव्यामाधत्ते तस्माद्वाऽउल्लिखति ॥ २ ॥ अथाद्भिरभ्युक्षति । एष वा अपाᳫं सम्भारो यदद्भिरभ्युक्षति तद्यदपः सम्भरत्यन्नं वाऽआपोऽन्नᳫं हि वाऽआपस्तस्माद्यदेमं लोकमाप आगच्छन्त्यथेहाद्याद्यं जायते तदन्नाद्येनैवैनमेतत्समर्धयति ॥ ३ ॥ योषा वाऽआपः । वृषाग्निर्मिथुनेनैवैनमेतत्प्रजननेन समर्धयत्यद्भिर्वाऽइदᳫं सर्वमाप्तमद्भिरेवैनमेतदाप्त्वाधत्ते तस्मादपः सम्भरति ॥ ४ ॥ अथ हिरण्यᳫं सम्भरति । अग्निर्ह वाऽअपोऽभिदध्यौ मिथुन्याभिः स्यामिति ताः सम्बभूव तासु रेतः प्रासिञ्चत्तद्धिरण्यमभवत्तस्मादेतदग्निसंकाशमग्नेर्हि रेतस्तस्मादप्सु विन्दन्त्यप्सु हि प्रासिञ्चत्तस्मादेनेन न धावयति न किं चन करोत्यथ यशो देवरेतसᳫं हि तद्यशसैवैनमेतत्समर्धयति सरेतसमेव कृत्स्नमग्निमाधत्ते तस्माद्धिरण्यᳫं सम्भरति ॥ ५ ॥ अथोषान्त्सम्भरति । असौ ह वै द्यौरस्यै पृथिव्याऽएतान्पशून्प्रददौ तस्मात्पशव्यमूषरमित्याहुः पशवो ह्येते साक्षादेव तत्पशुभिरेवैनमेतत्समर्धयति तेऽमुत आगता अस्यां पृथिव्यां प्रतिष्ठितास्तमनयोर्द्यावापृथिव्यो रसं मन्यन्ते तदनयोरेवैनमेतद्द्यावापृथिव्यो रसेन समर्धयति तस्मादूषान्त्सम्भरति ॥ ६ ॥ अथाखुकरीषᳫं सम्भरति । आखवो ह वाऽअस्यै पृथिव्यै रसं विदुस्तस्मात्तेऽधोऽध इमां पृथिवीं चरन्तः पीविष्ठा अस्यै हि रसं विदुस्ते यत्र तेऽस्यै पृथिव्यै रसं विदुस्तत उत्किरन्ति तदस्याऽएवैनमेतत्पृथिव्यै रसेन समर्धयति तस्मादाखुकरीषᳫं सम्भरति पुरीष्य इति वै तमाहुर्यः श्रियं गच्छति समानं वै पुरीषं च करीषं च तदेतच्छ्रियैवावरुध्यै तस्मादाखुकरीषᳫं सम्भरति ॥ ७ ॥ अथ शर्कराः सम्भरति । देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे सा हेयं पृथिव्यलेलायद्यथा पुष्करपर्णमेवं ताᳫं ह स्म वातः संवहति सोपैव देवाञ्जगामोपासुरान्त्सा यत्र देवानुपजगाम ॥ ८ ॥

इव पशुषु काम१ँ रोहति य एवं विद्वान्रोहिण्यामाधत्ते ॥ ७ ॥ मृगशीर्षेऽग्नीऽआदधीत । एतद्वै प्रजापतेः शिरो यन्मृगशीर्ष१ँ श्रीर्वै शिरः श्रीर्हि वै शिरस्तस्माद्योऽर्धस्य श्रेष्ठो भवत्यसावमुष्यार्धस्य शिर इत्याहुः श्रिय१ँ ह गच्छति य एवं विद्वान्मृगशीर्षऽआधत्ते ॥ ८ ॥ अथ यस्मान्न मृगशीर्षऽआदधीत । प्रजापतेर्वाऽएतच्छरीरं यत्र वाऽएनं तदभ्यविध्यंस्तदिषुणा त्रिकाण्डेनेत्याहुः स एतच्छरीरमजहाद्वास्तु वै शरीरमयज्ञियं निर्वीर्यं तस्मान्न मृगशीर्षऽआदधीत ॥ ९ ॥ तदु त्वेव दधीत । न वाऽएतस्य देवस्य वास्तु नायज्ञियं न शरीरमस्ति यत्प्रजापतेस्तस्मादु त्वेव दधीत पुनर्वस्वोः पुनराधेयमादधीतेति ॥ १० ॥ फल्गुनीष्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽइन्द्रनक्षत्रं यत्फल्गुन्योऽप्यस्य प्रतिनाम्न्योऽर्जुनो ह वै नामेन्द्रो यदस्य गुह्यं नामार्जुन्यो वै नामैतास्ता एतत्परोऽक्षमाचक्षते फल्गुन्य इति को ह्येतस्यार्हति गुह्यं नाम ग्रहीतुमिन्द्रो वै यजमानस्तत्स्वऽएवैतन्नक्षत्रेऽग्नी आधत्तऽइन्द्रो यज्ञस्य देवता तेनो हास्यैतत्सैन्द्रमग्न्याधेयं भवति पूर्वयोरादधीत पुरस्तात्क्रतुर्हैवास्मै भवत्युत्तरयोरादधीत श्वःश्रेयस१ँ हैवास्माऽउत्तरावद्भवति ॥ ११ ॥ हस्तेऽग्नीऽआदधीत । य इच्छेत्प्र मे दीयेतेति तद्ध्यस्यानुष्ठ्या यद्धस्तेन प्रदीयते प्र हैवास्मै दीयते ॥ १२ ॥ चित्रायामग्नीऽआदधीत । देवाश्च वा असुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तऽउभयऽएवामुं लोक१ँ समारुरुक्षां चक्रुर्दिवमेव ततोऽसुरा रौहिणमित्यग्निं चिक्यिरेऽनेनामुं लोक१ँ समारोक्ष्याम इति ॥ १३ ॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । इमं चेद्वाऽइमे चिन्वते तत एव नोऽभिभवन्तीति स ब्राह्मणो ब्रुवाण एकेष्टकां प्रवध्येयाय ॥ १४ ॥ स होवाच । हन्ताहमिमामप्युपदधाऽइति तथेति तामुपाधत्त तेषामल्पकादेवाग्निरसंचित आस ॥ १५ ॥ अथ होवाच । अन्वाऽअहं तां दास्ये या ममेहेति तामभिपद्यावबर्ह तस्यामावृढायामग्निर्व्यवशशादाग्नेर्व्यवशादमन्वसुरा व्यवशेदुः स ता एवेष्टका वज्रान्कृत्वा ग्रीवाः प्रचिच्छेद ॥ १६ ॥ ते ह देवाः समेत्योचुः । चित्रं वाऽअभूम येऽध्यतः सपत्नानवधिष्मेति तदु चित्रायै चित्रात्व१ँ चित्र१ँ ह भवति हन्ति सपत्नान्हन्ति द्विषन्तं भ्रातृव्यं य एवं विद्वांश्चित्रायामाधत्ते तस्मादेतत्क्षत्रिय एव नक्षत्रमुपेप्सेत्संजिघाँ सतीव ह्येष सपत्नान्वीव जिगीषते ॥ १७ ॥ नाना ह वाऽएतान्यग्रे क्षत्राण्यासुः । यथैवासौ सूर्य एवं तेषामेष उद्यन्नेव वीर्यं क्षत्रमादत्त तस्मादादित्यो नाम यदेषां वीर्यं क्षत्रमादत्त ॥ १८ ॥ ते ह देवा ऊचुः । यानि वै तानि क्षत्राण्यभूवन्न वै तानि क्षत्राण्यभूवन्निति तदु नक्षत्राणां नक्षत्रत्वं तस्मादु सूर्यनक्षत्रऽएव स्यादेष ह्येषां वीर्यं क्षत्रमा-

सपत्नान्निर्भक्ष्याम इति ॥ ९ ॥ तस्यां ध्रुवायामशि
एतामिमां प्रतिष्ठाꣳ पर्यवृꣳहन्त सेयं ध्रुवाशिथिला प्रतिष्ठा त
लायामग्नीऽआदधत ततोऽस्यै सपत्नान्निरभजन् ॥ १० ॥
इमां प्रतिष्ठाꣳ शर्कराभिः परिबृꣳहते तस्यां ध्रुवायामशिथिल
ततोऽस्यै सपत्नान्निर्भजति तस्माच्छर्कराः सम्भरति ॥ ११ ॥
पञ्च सम्भारान्त्सम्भरति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः सं
तदाहुः । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्येति न्यूनमु तर्हि मिथुनं
न्यूनाद्वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्ते तद्धः श्रेयसमुत्तरावत्तस्मात्षष्ठ भवा
तवः संवत्सरस्येत्यग्निरेवैतेषां षष्ठस्तथोऽएवैतदन्यूनं भवति ॥ १
नैकं चन सम्भारꣳ सम्भरेदित्यस्यां वाऽएते सर्वे पृथिव्यां भवा
न्यापद्यते तत्सर्वान्त्सम्भारानाप्नोति तस्मान्नैवैकं चन सम्भारꣳ स
सम्प्र भरेद्यद्वेवास्यामाधत्ते तत्सर्वान्त्सम्भारानाप्नोति यद्धु सम्भारैः
ति तद्ध भवति तस्मादु सम्प्र भरेत् ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

कृत्तिकास्वग्नीऽआदधीत । एता वाऽअग्निनक्षत्रं यत्कृत्तिकास्तद्वै स
अग्निनक्षत्रेऽग्नी आदधाते तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥ १ ॥ एक द्वे त्री
[illegible]नि वाऽअन्यानि नक्षत्राण्यथैता एव भूयिष्ठा यत्कृत्तिकास्तद्भूमान
[illegible] तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥ २ ॥ एता ह वै प्राच्यै दिशो न च्यवन्ते ।
[illegible] वाऽअन्यानि नक्षत्राणि प्राच्यै दिशश्च्यवन्ते तत्प्राच्यामेवास्यैतद्दिश्या
[illegible] तस्मात्कृत्तिकास्वादधीत ॥ ३ ॥ अथ यस्मान्न कृत्तिकास्वादधीत । ऋक्षा
[illegible] वाऽएता अग्रे पत्न्य आसुः सप्तऽर्षीनु ह स्म वै पुराऽर्क्षा इत्याचक्षते ता
[illegible] अमुतः स नेन्मुतेन कृन्ध्याऽइति तस्मान्न कृत्तिकास्वादधीत ॥ ४ ॥
[illegible] । मिथुनेनाग्नेनैता मिथुनेन समृद्धास्तस्मादेव द
[illegible] रोहिण्यामग्नीऽआदधीत । रोहिण्याꣳ ह वै प्रजापतिः प्रजाकामोऽग्नी
[illegible] प्रजा अजनयत ता अस्य प्रजाः सृष्टा एकरूपा उपस्तब्धास्तस्थू रोहि
[illegible] रोहिणीत्वं बहुर्ह प्रजया पशुभिर्भवति य एवं विद्वा
[illegible] रोहिण्याꣳ ह वै पशवः । अग्नीऽआदधिरे मनुष्याणां
[illegible] कामपात्रेष्टवे तस्मात्पशवो मनुष्येषु कामप्रा[illegible]

... स्यादेतद्वाऽअनपराद्धं नक्षत्रं यत्सूर्यः स एतेनैव पुण्याहेन
यदेतेषां नक्षत्राणां कामयेत तदुपर्येत्तस्मादु सूर्यनक्षत्रऽएव स्यात् ॥ १
ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

वसन्तो ग्रीष्मो वर्षाः । ते देवा ऋतवः शरद्धेमन्तः शिशिर
पितरो य एवापूर्यतेऽर्धमासः स देवा योऽपक्षीयते स पितरोऽह
रात्रिः पितरः पुनरह्नः पूर्वाह्णो देवा अपराह्णः पितरः ॥ १
वाऽएतऽऋतवः । देवाः पितरः स यो हैवं विद्वान्देवाः पितर इति
यत्या हास्य देवा देवहूयं गच्छन्त्या पितरः पितृहूयमवन्ति हैनं देवा देवहूये
पितरः पितृहूये य एवं विद्वान्देवाः पितर इति ह्वयति ॥ २ ॥ स यत्रोदगा
। देवेषु तर्हि भवति देवांस्तर्ह्यभिगोपायत्यथ यत्र दक्षिणावर्तते पितृ
भवति पितॄंस्तर्ह्यभिगोपायति ॥ ३ ॥ स यत्रोदगावर्तते । तर्ह्यग्नीऽआदधीतापहत
नो देवा अप पाप्मानꣳ हतेऽमृता देवा नामृतत्वस्याशास्ति सर्वमायुरेति
धत्तेऽथ यत्र दक्षिणावर्तते यस्तर्ह्याधत्तेऽनपहतपाप्मानः पितरो न पाप्मा
मर्त्याः पितरः पुरा ह्यायुषो म्रियते यस्तर्ह्याधत्ते ॥ ४ ॥ ब्रह्मैव वसन्तः ।
ष्मो विडेव वर्षास्तस्माद्ब्राह्मणो वसन्तऽआदधीत ब्रह्म हि वसन्तस्तस्मा
ग्रीष्मऽआदधीत क्षत्रꣳ हि ग्रीष्मस्तस्माद्वैश्यो वर्षास्वादधीत विड्ढि व
५ ॥ स यः कामयेत । ब्रह्मवर्चसी स्यामिति वसन्ते स आदधीत ब्रह्म वै
ब्रह्मवर्चसी हैव भवति ॥ ६ ॥ अथ यः कामयेत । क्षत्रꣳ श्रिया यशसा
ग्रीष्मे स आदधीत क्षत्रं वै ग्रीष्मः क्षत्रꣳ हैव श्रिया यशसा भवति
अथ यः कामयेत । बहुः प्रजया पशुभिः स्यामिति वर्षासु स आदधीत
अन्नं विशो बहुर्हैव प्रजया पशुभिर्भवति य एवं विद्वान्वर्षास्वाधत्ते
वाऽएतऽऋतवः । उभयऽएवापहतपाप्मानः सूर्य एवैषां पाप्मनोऽप
उभयेषां पाप्मानमपहन्ति तस्माद्यदैवैनं कदा च यज्ञ उपनमेद्या
ीत न श्वःश्वमुपासीत को हि मनुष्यस्य श्वो वेद ॥ ९ ॥
३ ॥

स्य श्वोऽग्न्याधेयꣳ स्यात् । दिवैवाश्नीयान्मनो ह वै देवा मनुष्यस्याजा
येतच्छ्वोऽग्न्याधेयं विदुस्तेऽस्य विश्वे देवा गृहानागच्छन्ति ते
सन्ति स उपवसथः ॥ १ ॥ तन्न्वेवानवक्लृप्तं यो मनुष्येष्वनश्नत्सु
य किमु यो देवेष्वनश्नत्सु पूर्वोऽश्नीयात्तस्मादु दिवैवाश्नीयात्
नक्तमश्नीयाद्यो ह्यनाहिताग्निर्व्रतचर्यास्ति मानुषो ह्येवैष तावद्भवति

पापीयाᳬंसो हास्य सपत्ना भवन्ति ॥ १७ ॥ स समाहन्ति । कुक्कुटोऽसि मधुजिह्व इति मधुजिह्वो वै स देवेभ्य आसीद्विषजिह्वोऽसुरेभ्यः स यो देवेभ्य आसीः स न एधीत्येवैतदाहेषमूर्जमावद त्वया वयᳬं सङ्घातᳬं सङ्घातं जेष्मेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ १८ ॥ अथ शूर्पमादत्ते । वर्षवृद्धमसीति वर्षवृद्धᳬं ह्येतद्यदि नडानां यदि वेणूनां यदीषीकाणां वर्षमु ह्येवैता वर्धयति ॥ १९ ॥ अथ हविर्निर्वपति । प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेत्त्विति वर्षवृद्धा उ ह्येवैते यदि व्रीहयो यदि यवा वर्षमु ह्येवैतान् वर्धयति तत्संज्ञामेवैतच्छूर्पाय च वदति नेदन्योऽन्यᳬं हिनसादिति ॥ २० ॥ अथ निष्पुनाति । परापूतᳬं रक्षः परापूता अरातय इत्यथ तुषान्प्रहन्त्यपहतᳬं रक्ष इति तद्याष्ट एवैतद्रक्षाᳬंस्यतोऽपहन्ति ॥ २१ ॥ अथापविनक्ति । वायुर्वो विविनक्त्वित्ययं वै वायुर्योऽयं पवतऽएष वाऽइदᳬं सर्वं विविनक्ति यदिदं किञ्च विविच्यते तदेनानेष एवैतद्विविनक्ति स यदेतऽएतत्कुर्वन्ति यत्रैनानध्यपविनक्ति ॥ २२ ॥ अथानुमन्त्रयते । देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना सुप्रतिगृहीता असन्नित्यथ त्रिः फलीकरोति त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ २३ ॥ तदेके देवेभ्यः शुन्धध्वं देवेभ्यः शुन्धध्वमिति फलीकुर्वन्ति तदु तथा न कुर्यादादिष्टं वाऽएतद्देवतायै हविर्भवत्यथैतद्वैश्वदेवं करोति यदाह देवेभ्यः शुन्धध्वमिति तदसमृद्धं करोति तस्मादु तूष्णीमेव फलीकुर्यात् ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ अध्यायः ॥ १ ॥

मथ कपालान्येवान्यतर उपदधाति । दृषदुपलेऽअन्यतरस्तद्वाऽएतदुभयᳬं सह क्रियते तद्यदेतदुभयᳬं सह क्रियते ॥ १ ॥ शिरो ह वाऽएतद्यज्ञस्य यत्पुरोडाशः स यान्येवामूनि शीर्ष्णः कपालान्येतान्येवास्य कपालानि मस्तिष्कएव पिष्टानि तद्वाऽएतत्सम्भृत्य सह करवाव समानं करवावेति तस्माद्वाऽएतदुभयᳬं सह क्रियते ॥ २ ॥ स यः कपालान्युपदधाति । स उपवेषमादत्ते धृष्टिरसीति स यदेनेनाग्निं धृष्णुवदिवोपचरति तेन धृष्टिरथ यदेनेन यज्ञ उपालभत उपवेष वाऽएतमेवैतदाह तस्मादुपवेषो नाम ॥ ३ ॥ तेन प्राचोऽङ्गारानुदूहति । अपाग्ने अग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादᳬं सेधेति [illegible] येनेदं मनुष्याः पक्त्वाश्नन्त्यथ येन दहन्ति स क्रव्यादेतावेवैतदुभावतोऽपहन्ति ॥ ४ ॥ अथाङ्गारमास्कौति । [illegible] ॥ ५ ॥ स मध्यमेन कपालेनाभ्युपदधाति । देवा ह वै [illegible]

यावदनाहिताग्निस्तस्मादपि काममेव नक्तमश्नीयात् ॥ २ ॥ तदुहैकेऽजमुपब-
ध्नन्ति । आग्नेयोऽजोऽग्नेरेवसर्वत्वायेति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यद्यस्याजः
स्यादाग्नीधऽएवैनं प्रातर्दद्यात्तेनैव तं काममाप्नोति तस्मादु तन्नाद्रियेत ॥ ३ ॥
अथ चातुष्प्राश्यमोदनं पचति । छन्दांसि यनेन प्रीणीम इति यथा येन वाहनेन
स्यन्त्स्यन्त्स्यात्तत्सुहितं कर्तवै ब्रूयादेवमेतदिति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यद्वाऽ
अस्य ब्राह्मणाः कुले वसन्त्यृत्विजश्चानृत्विजश्च तेनैव तं काममाप्नोति तस्मादु
तन्नाद्रियेत ॥ ४ ॥ तस्य सर्पिरासेचनं कृत्वा । सर्पिरासिच्याश्वत्थीस्तिस्रः स-
मिधो घृतेनान्वज्य समिद्वतीभिर्घृतवतीभिर्ऋग्भिरभ्यादधति शमीगर्भमेतदाप्नुम
इति वदन्तः स यः पुरस्तात्संवत्सरमभ्यादध्यात्स ह तं काममाप्नुयात्तस्मादु तन्ना-
द्रियेत ॥ ५ ॥ तदु होवाच भाल्लवेयः । यथा वाऽअन्यत्करिष्यन्तसोऽन्यत्कुर्या-
द्यथान्यद्वदिष्यन्त्सोऽन्यद्वदेद्यथान्येन पथैष्यन्त्सोऽन्येन प्रतिपद्येतैवं तद्य एतं
चातुष्प्राश्यमोदनं पचेदपराद्धिरेव सेति न हि तदवकल्पते यस्मिन्नमात्वचा वा
साम्ना वा यजुषा वा समिधं वाभ्यादध्यादाहुतिं वा जुहुयाद्यत्तं दक्षिणा
वा हरेयुरनु वा गमयेयुर्दक्षिणा वा ह्येनं हरन्त्यन्वाहार्यपचनो भवि-
ष्यतीत्यनु वा गमयन्ति ॥ ६ ॥ अथ जाग्रति जाग्रति देवाः । तद्देवानेवैतदु-
पावर्तते स सदेवतरः श्रान्ततरस्तपस्वितरोऽग्नीऽआधत्ते तद्यपि काममेव स्वप्या-
न्नो ह्यनाहिताग्नेर्व्रतचर्यास्ति मानुषो ह्येवैष तावद्भवति यावदनाहिताग्निस्तस्मा-
दपि काममेव स्वप्यात् ॥ ७ ॥ तद्धैकेऽनुदिते मथित्वा । तमुदिते प्राञ्चमुद्धरन्ति
तदु तदुभेऽअहोरात्रे परिगृह्णीमः प्राणोदानयोर्मनसश्च वाचश्च पर्याप्त्याऽइति वद-
न्तस्तदु तथा न कुर्यादुभौ हैवास्य तथानुदितऽआहितौ भवतोऽनुदिते हि मथित्वा
तमुदिते प्राञ्चमुद्धरन्ति स य उदितऽआहवनीयं मन्थेत्स ह तत्पर्याप्नुयात् ॥ ८ ॥
अथर्द्धे देवाः । अनपहतपाप्मानः पितरो न पाप्मानमपहते मर्त्याः पितरः पुरा ह्या-
युषो म्रियते योऽनुदिते मन्थत्यपहतपाप्मानो देवा अप पाप्मानं हतेऽमृता देवा
नामृतत्वस्याशास्ति सर्वमायुरेति श्रीर्देवाः श्रियं गच्छति यशो देवा यशो ह भवति
य एवं विद्वानुदिते मन्थति ॥ ९ ॥ तदाहुः । यन्नऽर्चा न साम्ना न यजुषाग्निरा-
धीयतेऽथ केनाधीयतऽइति ब्रह्मणो हैवैष ब्रह्मणाधीयते वाग्वै ब्रह्म तस्यै वाचः
सत्यमेव ब्रह्म वा याऽएताः सत्यमेव व्याहृतयो भवन्ति तदस्य सत्येनैवाधीयते
॥ १० ॥ भूरिति वै प्रजापतिः । इमामजनयत भुव इत्यन्तरिक्षं स्वरिति दिव-
मेतावद्वाऽइदं सर्वं यावदिमे लोकाः सर्वेणैवाधीयते ॥ ११ ॥ भूरिति वै प्रजा-
पतिः । ब्रह्माजनयत भुव इति क्षत्रं स्वरिति विशमेतावद्वाऽइदं सर्वं यावदात्म-

सत्यमेव वदेत् ॥ १९ ॥ तद्ध हाप्यरुणमौपवेशिं ज्ञातय ऊचुः । स्थविरो वाऽअस्यग्नीऽआधत्स्वेति स होवाच ते मैतद्ब्रूथ वाचंयम एवैधि न वाऽआहिताग्निनानृतं वदितव्यं न वदन्जातु नानृतं वदेत्तावत्सत्यमेवोपचार इति ॥२०॥ ब्राह्मणम् ॥६॥
[२.२.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ ११४ ॥

वरुणो हैनद्राज्यकाम आदधे । स राज्यमगच्छत्तस्माद्यश्च वेद यश्च न वरुणो राजेत्येवाहुः सोमो यशस्कामः स यशोऽभवत्तस्माद्यश्च सोमे लभते यश्च नोभावेवागच्छतो यश एवैनद्द्रष्टुमागच्छन्ति यशो ह भवति राज्यं गच्छति य एवं विद्वानाधत्ते ॥ १ ॥ अग्नौ ह वै देवाः । सर्वाणि रूपाणि निदधिरे यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि विजयं वोपप्रैष्यन्तः कामचारस्य वा कामायायं नो गोपिष्ठो गोपायदिति वा ॥ २ ॥ तान्यु हाग्निर्निचकमे । तैः संगृह्यऽर्तून्प्रविवेश पुनरेम इति देवा एदग्निं तिरोभूतं तेषाᳫं हेयसेवास किमिह कर्तव्यं केह प्रज्ञेति वा ॥ ३ ॥ तत एतत्त्वष्टा पुनराधेयं ददर्श । तदादधे तेनाग्नेः प्रियं धामोपजगाम सोऽस्माऽउभयानि रूपाणि प्रतिनिःससर्ज यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि तस्मादाहुस्त्वाष्ट्राणि वै रूपाणीति त्वष्टुर्ह्येव सर्वᳫं रूपमुप ह त्वेवान्याः प्रजा यावत्सो— यावत्स इव तिष्ठन्ते ॥ ४ ॥ तस्मै कं पुनराधेयमादधीत । एवᳫं हैवाग्नेः प्रियं धामोपगच्छति सोऽस्माऽउभयानि रूपाणि प्रतिनिःसृजति यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि तस्मिन्नेतान्युभयानि रूपाणि दृश्यन्ते परमता वै सा स्पृहयन्त्यु हास्मै स्मै तथा पुष्यति लोक्यमन्वेवापि ॥ ५ ॥ आग्नेयोऽयं यज्ञः । ज्योतिरग्निः पाप्मनो दग्धा सोऽस्य पाप्मानं दहति स इह ज्योतिरेव श्रिया यशसा भवति ज्योतिरमुत्र पुण्यलोकत्वैतदु तद्यस्मादादधीत ॥ ६ ॥ स वै वर्षास्वादधीत । वर्षा वै सर्वऽऋतवो वर्षा हि वै सर्वऽऋतवोऽधाद्यो वर्षमकुर्माद्यो वर्षमकुर्मेति संवत्सरान्संपश्यन्ति वर्षा ह त्वेव सर्वेषामृतूनाᳫं रूपमुत हि तद्वर्षासु भवति यदाहुर्ग्रीष्मऽइव वाऽअद्येत्युतो तद्वर्षासु भवति यदाहुः शिशिरऽइव वाऽअद्येति वर्षा द्विरूपाः ॥७॥ अथैतदेव परोक्षᳫं रूपम् । यदेव पुरस्ताद्वाति तद्वसन्तस्य रूपं यत्स्तनयति तद्ग्रीष्मस्य यद्वर्षति तद्वर्षाणां यद्विद्योतते तच्छरदो यद्वृष्ट्वोद्गृह्णाति तद्धेमन्तस्य वर्षाः सर्वऽऋतव ऋतून्प्राविशदृतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥ ८ ॥ आदित्यस्त्वेव सर्वऽऋतवः । यदैवोदेत्यथ वसन्तो यदा संगवोऽथ ग्रीष्मो यदा मध्यन्दिनोऽथ वर्षा यदापराह्णोऽथ शरद्यदैवास्तमेत्यथ हेमन्तस्तस्मादु मध्यन्दिनऽएवादधीत तर्हि ह्येषोऽस्य लोकस्य नेदिष्ठं भवति तन्नेदिष्ठादेवैनमेतन्मध्यान्निर्मिमीते ॥ ९ ॥

त्त्रं विद् सर्वेणैवाधीयते ॥ १२ ॥ भूरिति वै प्रजापतिः । आत्मानमजनय
इति प्रजाꣳ स्वरिति पशूनेतावद्वाऽइदꣳ सर्वं यावदात्मा प्रजा पशवः सर्व
धीयते ॥ १३ ॥ स वै भूर्भुव इति । एतावतैव गार्हपत्यमादधात्यथ यत्सर्वै
ध्यात्कैनाहवनीयमादध्याद्वैऽअक्षरे परिशिनष्टि तेनोऽएतान्ययातयामानि भ
तैः सर्वैः पञ्चभिराहवनीयमादधाति भूर्भुवः स्वरिति तान्यष्टावक्षराणि अ
यन्तेऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसाधत्ते ॥१
देवान्ह वाऽअग्नीऽआधास्यमानान् । तानसुररक्षसानि ररक्षुर्नाग्निर्जनिष्यते नाग्नि
आधास्यध्वऽइति तद्यद्रक्षंस्तस्माद्रक्षाꣳसि ॥ १५ ॥ ततो देवा एतं वज्रं द
शुः । यदश्वं तं पुरस्तादुदश्रयंस्तस्याभयेऽनाष्ट्रे निवातेऽग्निरजायत तस्माद्यत्रा
ग्निं मन्थिष्यन्त्स्यात्तदश्वमानेतवै ब्रूयात्स पूर्वेणोपतिष्ठते वज्रमेवैतदुच्छ्रयति तस्या
येऽनाष्ट्रे निवातेऽग्निर्जायते ॥ १६ ॥ स वै पूर्ववाट् स्यात् । सद्यपां
भिवर्धते यदि पूर्ववाहं न विन्देदपि य एव कश्चाश्वः स्याद्यद्यश्वं न
ानेव स्यादेष ह्येवानडुहो बन्धुः ॥ १७ ॥ तं यत्र प्राञ्चꣳ
पुरस्तादश्वं नयन्ति तत्पुरस्तादेवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपघ्नन्नेत्य
ेण हरन्ति ॥ १८ ॥ तं वै तथैव हरेयुः । यथैनमेष
चरेदेष वै यज्ञो यदग्निः प्रत्यङ् हैवैनं यज्ञः प्रविशति तं नि
मत्यथ यस्मात्पराङ् भवति पराङु हैवास्माद्यज्ञो भवति स यो हैनं
रेत्पराङस्माद्यज्ञोऽभूदितीश्वरो ह यत्तथैव स्यात् ॥ १९ ॥ एष उ वै प्र
तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्रत्यङ्ङुपाचरेत्प्रत्यङ् हैवैनं प्राणः प्रविशत्यथ
राङ् भवति पराङु हैवास्मात्प्राणो भवति स यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्प
ाणोऽभूदितीश्वरो ह यत्तथैव स्यात् ॥ २० ॥ ॥ शतम् ६०० ॥
योऽयं पवते । तं वै तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्रत्यङ्ङुपाचरेत्प्रत्यङ् है
विशति तं निम्रे यत्र उपनमत्यथ यस्मात्पराङ् भवति पराङु है
ति स यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्पराङस्माद्यज्ञोऽभूदितीश्वरो ह
२१ ॥ एष उ वै प्राणः । ते वै तथैव हरेयुर्यथैनमेष प्रत्यङ्ङु
हैवैनं प्राणः प्रविशत्यथ यस्मात्पराङ् भवति पराङु हैवास्मात्प्रा
यो हैनं तत्रानुव्याहरेत्पराङस्मात्प्राणोऽभूदितीश्वरो ह यत्तथैव
थैव हरेयुः ॥ २२ ॥ अथाश्वमाक्रमयति । तमाक्रमय्य प्राञ्चमु
नयति तमुदश्चं प्रमुञ्चति वीर्यं वाऽअश्वो नेदस्मादिदं पराग्वीर्यमस

छाययेव वाऽअयं पुरुषः । पाप्मनानुषक्तः सोऽस्यात्र कनिष्ठो भवत्यथ
यदमिवेयस्यते तत्कनिष्ठमेवैतत्पाप्मानमववाधते तस्मादु मध्यन्दिनऽएवादधीत
॥ १० ॥ तं वै दर्भैरुद्धरति । दारुभिर्वै पूर्वमुद्धरति दारुभिः पूर्वं दारुभिरपरं
जामि कुर्यात्समदं कुर्यादापो दर्भा आपो वर्षा ऋतून्प्राविशदद्भिरेवैनमेतदद्भ्यो
निर्मिमीते तस्माद्दर्भैरुद्धरति ॥ ११ ॥ अर्कपलाशाभ्यां । व्रीहिमयमपूपं कृत्वा
यत्र गार्हपत्यमाधास्यन्भवति तन्निदधाति तद्गार्हपत्यमादधाति ॥ १२ ॥ अर्क
पलाशाभ्यां । यवमयमपूपं कृत्वा यत्राहवनीयमाधास्यन्भवति तन्निदधाति तदाह
वनीयमादधाति पूर्वाभ्यामेवैनावेतदग्निभ्यामन्तर्दध्म इति वदन्तस्तदु तथा न कु
र्याद्वात्रिभिर्ह्येवान्तर्हितौ भवतः ॥ १३ ॥ आग्नेयमेव पञ्चकपालं पुरोडाशं निर्वपति ।
तस्य पञ्चपदाः पङ्क्तयो याज्यानुवाक्या भवन्ति पञ्च वाऽऋतव ऋतून्प्रावि
शदृतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥ १४ ॥ सर्व आग्नेयो भवति । एवं हि त्वष्टुः
प्रियं धामोपागच्छत्तस्मात्सर्व आग्नेयो भवति ॥ १५ ॥ तेनो पांशु चरन्ति ।
यद्वै ज्ञातये वा सख्ये वा निष्केवल्यं चिकीर्षति तिर इवैतेन बोभवद्वैश्वदेवोऽन्यो
यज्ञोऽथैष निष्केवल्य आग्नेयो यद्वै तिर इव तदुपांशु तस्मादुपांशु चरन्ति
॥ १६ ॥ उच्चैरुत्तममनुयाजं यजति । कृतकर्मेव हि स तर्हि भवति सर्वो हि कृ
तमनुबुध्यते ॥ १७ ॥ स आश्राव्याह । समिधो यजेति तदाग्नेयं रूपं परोऽक्षं
त्वग्नीन्यजेति त्वेव ब्रूयात्तदेव प्रत्यक्षमाग्नेयं रूपं ॥ १८ ॥ स यजति ।
अग्नऽआज्यस्य व्यन्तु वौषडग्निमाज्यस्य वेतु वौषडग्निनाज्यस्य व्यन्तु वौष
डग्निराज्यस्य वेतु वौषडिति ॥ १९ ॥ अथ स्वाहाग्निमित्याह । आग्नेयमाज्य
भागं स्वाहाग्निं पवमानमिति यदि पवमानाय ध्रियेरन्त्स्वाहाग्निमिन्दुमन्त
मिति यद्यग्नयऽइन्दुमते ध्रियेरन्त्स्वाहाग्निं स्वाहाग्नीनाज्यपाञ्जुषाणोऽअ
ग्निराज्यस्य वेत्विति यजति ॥ २० ॥ अथा ह्यग्नयेऽनुब्रूहीति । आग्नेयमाज्य
भागं सोऽन्वाहाग्निं स्तोमेन बोधय समिधानोऽअमर्त्यम् । हव्या देवेषु नो
दधदिति स्वपितीव खलु वाऽएतद्यदुद्वासितो भवति सम्प्रबोधयत्येवैनमेतत्समुदी
पयति जुषाणोऽअग्निराज्यस्य वेत्विति यजति ॥ २१ ॥ अथ यद्यग्नये पवमा
नाय ध्रियेरन् । अग्नये पवमानायानुब्रूहीति ब्रूयात्सोऽन्वाहाग्नऽआयूंषि पवसऽ
आसुवोर्जमिषं च नः । आरे बाधस्व दुच्छुनामिति तथाहाग्नेयो भवति सोमो वै पव
मानस्तदु सौम्यावाज्यभागान्नयन्ति जुषाणोऽअग्निः पवमान आज्यस्य वेत्विति
यजति ॥ २२ ॥ अथ यद्यग्नयऽइन्दुमते ध्रियेरन् । अग्नयऽइन्दुमतेऽनुब्रूहीति ब्रू
यात्सोऽन्वाहेहो षु ब्रवाणि तेऽग्नऽइत्थेतरा गिरः । एभिर्वर्धसऽइन्दुभिरिति तथा

तस्मात्पुनराववर्तयति ॥ २३ ॥ तमश्वस्य पदऽग्न्याधत्ते । वीर्यं वाऽअ
र्येऽएवैनमेतदाधत्ते तस्मादश्वस्य पदऽग्न्याधत्ते ॥ २४ ॥ स वै तूष्णीमेवाग्र
शति । अथोद्यच्छत्यथोपस्पृशति भूर्भुवः स्वरित्येव तृतीयेनादधा
वाऽइमे लोकास्तदिमानेवैतल्लोकानाप्नोत्येतन्न्वेकम् ॥ २५ ॥ अथेदं
तूष्णीमेवाग्रऽउपस्पृशत्यथोद्यच्छति भूर्भुवः स्वरित्येव द्वितीयेनादधाति
अस्यामप्रतिष्ठितो भारमुद्यच्छति नैनꣳ शक्नोत्युद्यन्तुꣳ यद्यꣳ हैनꣳ
॥ २६ ॥ स यत्तूष्णीमुपस्पृशति । तदस्यां प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठन्ति सोऽस्यां
आधत्ते तथा न व्यथते तदु हैतत्पश्चेव दधिरऽआसुरिः पाङ्क्तिर्माधुकिः
अन्यदिवासितमिव प्रथमेनैवोद्यत्यादध्याद्भूर्भुवः स्वरिति तदेवाभिपसि
यतमथा कामयेत तथा कुर्यात् ॥ २७ ॥ अथ पुरस्तात्परीत्य । पूर्वार्धमुल्मुकान
जपति द्यौरिव भूम्ना पृथिवीव वरिम्णेति यथासौ द्यौर्बह्वी नक्षत्रैरेवं य
मित्येवैतदाह यदाह द्यौरिव भूम्नेति पृथिवीव वरिम्णेति यथेयं पृ
बहुरूपेत्यासमित्येवैतदाह तस्यास्ते पृथिवि देवयजनि पृष्ठऽइत्यस
पृष्ठऽआधत्तेऽग्निमन्नादमन्नाद्यायादधऽइत्यन्नादोऽग्निरन्नादो भूय
वैतदाह यथाग्नीरेव स यदि कामयेत जपेदेतदपु कामयेतापि नाद्रियेत
अथ सर्पराज्ञ्या ऋग्भिरुपतिष्ठते । आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पु
तरं च प्रयन्त्स्वः ॥ अन्तश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती । व्यख्यन्महिषो
त्रिꣳशद्धाम विराजति वाक्पतङ्गाय धीयते । प्रति वस्तो
भिरिति तद्यदेवास्यात्र सम्भारैर्वा नक्षत्रैर्वऽर्तुभिर्वाधानेन वानाप्तं
तदेवास्यैतेन सर्वमाप्तं भवति तस्मात्सर्पराज्ञ्या ऋग्भिरुपतिष्ठते ॥ २९ ॥
त सर्पराज्ञ्या ऋग्भिरुपतिष्ठेतेतीयं वै पृथिवी सर्पराज्ञी स यदेवास्याम
स्सर्वान्कामानाप्नोति तस्मात्सर्पराज्ञ्या ऋग्भिरुपतिष्ठेतेति ॥ ३० ॥
॥ ४ ॥ अध्यायः १ ॥ [१०] ॥

उद्धृत्याहवनीयं पूर्णाहुतिं जुहोति । यत्पूर्णाहुतिं जुहोत्यस्मादं
मात्मनो भवथो यदग्निं तस्मादेतदन्नाद्यमपिदधाति यथा कुमाराय वा
वत्साय वा स्तनमपिदध्यादेवमस्मा एतदन्नाद्यमपिदधाति ॥ १ ॥ स

ह्याग्नेयो भवति सोमो वाऽइन्दुस्तदु सौम्यावाज्यभागौ नयन्ति जुषाणोऽअग्निरिन्दुराज्यस्य वेत्विति यजन्त्येवमु सर्वमाग्नेयं करोति ॥२३॥ अथाहाग्नयेऽनुब्रूहीति हविषः । अग्निं यजाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूह्यग्निꣳ स्विष्टकृतं यजेत्यथ यद्देवान्यजेत्यग्नीन्यजेत्येवैतदाह ॥२४॥ स यजति । अग्नेर्वसुवने वसुधेयस्य वेतु वौषडग्नाऽ३उ वसुवने वसुधेयस्य वेतु वौषड्देवोऽअग्निः स्विष्टकृदिति स्वयमाग्नेयस्तृतीय एवं वाग्नेयाननुयाजान्करोति ॥ २५ ॥ ता वाऽएताः । षड्विभक्तीर्यजति चतस्रः प्रयाजेषु द्वेऽअनुयाजेषु षड्वाऽऋतव ऋतून्प्राविशदृतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते ॥ २६ ॥ द्वादश वा त्रयोदश वाक्षराणि भवन्ति । द्वादश वा वै त्रयोदश वा संवत्सरस्य मासाः संवत्सरमृतून्प्राविशदृतुभ्य एवैनमेतत्संवत्सरान्निर्मिमीते न द्वे चन सहाजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्द्वे चित्सह स्यातां व्यन्तु वेत्वित्येव प्रयाजानाꣳ रूपं वसुवने वसुधेयस्येत्यनुयाजानाम् ॥ २७ ॥ तस्य हिरण्यं दक्षिणा । आग्नेयो वाऽएष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षिणानड्वान्वा स हि वहेनाग्नेयोऽग्निदग्धमिव ह्यस्य वहं भवति देवानाꣳ हव्यवाहनोऽग्निरिति वहति वाऽएष मनुष्येभ्यस्तस्मादनड्वान्दक्षिणा ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ३.] ॥

प्रजापतिर्ह वाऽइदमग्रऽएक एवास । स ऐक्षत कथं नु प्रजायेयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत सोऽग्निमेव मुखाज्जनयां चक्रे तद्यदेनं मुखादजनयत तस्मादन्नादोऽग्निः स यो हैवमेतमग्निमन्नादं वेदान्नादो हैव भवति ॥ १ ॥ तद्वाऽ एनमेतदग्रे देवानामजनयत । तस्मादग्निरग्रिर्ह वै नामैतद्यदग्निरिति स जातः पूर्वः प्रेयाय यो वै पूर्व एत्यग्रऽएतीति वै तमाहुः सोऽएवास्याग्रिता ॥ २ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । अन्नादं वाऽइममात्मनोऽजीजने यदग्निं न वाऽइह मदन्यदन्नमस्ति यं वाऽअयं नाद्यादिति कल्वालीकृता हैव तर्हि पृथिव्यास नौषधय आसुर्न वनस्पतयस्तदेवास्य मनस्यास ॥ ३ ॥ अथैनमग्निर्व्यात्तेनोपपर्यावर्त । तस्य भीतस्य स्वो महिमापचक्राम वाग्वाऽअस्य स्वो महिमा वागस्यापचक्राम स आत्मन्नेवाहुतिमीषे स उदमृष्ट तद्यदुदमृष्ट तस्मादिदं चालोमकमिदं च तत्र विवेद घृताहुतिं वैव पयआहुतिं वोभयꣳ ह त्वेव तत्पय एव ॥ ४ ॥ सा हैनं नाभिराधयां चकार । केशमिश्रेव हास तां व्यौक्षदोषं धयेति तत ओषधयः समभवंस्तस्मादोषधयो नाम स द्वितीयमुदमृष्ट तत्रापरामाहुतिं विवेद घृताहुतिं वैव पयआहुतिं वोभयꣳ ह त्वेव तत्पय एव ॥ ५ ॥ सा हैनमभिराधयां चकार । स व्यचिकित्सज्जुहवानी३ मा हौषा३मिति तꣳ स्वो महिमाभ्युवाद जुहुधीति स प्रजापतिर्विदां चकार स्वो वै मा महिमाहेति स स्वाहेत्येवाजुहोत्तस्मादु स्वाहेत्येव हूयते तत एष उदियाय

तज्ञमयति स्वाहाकारेण जुहोत्यनिरुक्तो वै स्वाहाकारः सर्वं वाऽअनिरुक्तᳪ
सर्वेणैवैनमेतच्छमयति ॥ ३ ॥ यां वै प्रजापतिः। प्रथमामाहुतिमजुहोत्स्वाहेति वै।
तामजुहोत्सो स्विदेषा निदानेन तस्मात्स्वाहेति जुहोति तस्यां वरं ददाति सर्वं
वरः सर्वेणैवैनमेतच्छमयति ॥ ४ ॥ तदाहुः। एतामेवाहुतिᳪ हुत्वाथोत्तराणि ह
ᳪपि नाद्रियेतैतयैव तं काममाप्नोति यमभिकाममुत्तराणि हवीᳪषि निर्वपतीति
॥ ५ ॥ स वाऽअग्नये पवमानाय निर्वपति। प्राणो वै पवमानः प्राणमेवास्मिन्
तद्दधाति तद्वेतयैवास्मिंस्तद्दधात्यन्नᳪ हि प्राणोऽन्नमेषाहुतिः ॥ ६ ॥ अथाग्नये
पावकाय निर्वपति। अन्नं वै पावकमन्नमेवास्मिन्नेतद्दधाति तद्वेतयैवास्मिंस्तद्दधा।
त्येषा ह्येव प्रत्यक्षमन्नमाहुतिः ॥ ७ ॥ अथाग्नये शुचये निर्वपति। वीर्यं वै शु
यद्वाऽअस्यैतदुज्ज्वलत्येतदस्य वीर्यᳪ शुचि वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति तद्वेतयै
वास्मिंस्तद्दधाति यदाह्येवास्मिन्नेतामाहुतिं जुहोत्यथास्यैतद्वीर्यᳪ शुच्युज्ज्वल
॥ ८ ॥ तस्मादाहुः। एतामेवाहुतिᳪहुत्वाथोत्तराणि हवीᳪषि नाद्रियेतैतयै
तं काममाप्नोति यमभिकाममुत्तराणि हवीᳪषि निर्वपतीति तदु निर्वपेदेवोत्तरा
णि हवीᳪषि परोऽक्षमिव वाऽएतद्यददस्तदिदमितीव ॥ ९ ॥ स यदग्नये प
वमानाय निर्वपति। प्राणा वै पवमानो यदा वै जायतेऽथ प्राणोऽथ यावन्न
यते मातुरेव तावत्प्राणमनु प्राणिति यथा वा तज्जातऽएवास्मिन्नेतत्प्राणं दध
॥ १० ॥ अथ यदग्नये पावकाय निर्वपति। अन्नं वै पावकं तज्जातऽएवास्मि
न्नेतदन्नं दधाति ॥ ११ ॥ अथ यदग्नये शुचये निर्वपति। वीर्यं वै शुचि यद
वाऽअन्नेन वर्धतेऽथ वीर्यं तदन्नेनैवैनमेतद्वर्धयित्वाथास्मिन्नेतद्वीर्यᳪ शुचि दधा
तस्मादग्नये शुचये ॥ १२ ॥ तद्वेतदेव सद्विपर्यस्तमिव। अग्निर्ह यत्र देवेभ्यो
मनुष्यानभ्युपावर्तत तद्देवा चक्रे मैव सर्वेणैवात्मना मनुष्यानभ्युपावृतमिति
॥ १३ ॥ स एतास्तिस्रस्तनूरेषु लोकेषु विन्यधत्त। यदस्य पवमानᳪ रूपमासीत्
स्यां पृथिव्यां न्यधत्ताथ यत्पावकं तदन्तरिक्षेऽथयच्छुचि तद्दिवि तद्वाऽऋषयः प्र
पुरुरिरे यत्र तनूरेषु व्यामुत्सर्वेण वै न आत्मनाग्निरभ्युपावृतदिति तस्माऽए
तानि हवीᳪषि निरवपन् ॥ १४ ॥ स यदग्नये पवमानाय निर्वपति। यदेवास्य
स्यां पृथिव्याᳪ रूपं तदेवास्यैतेनाप्नोत्यथ यदग्नये पावकाय निर्वपति यदेवास्या
न्तरिक्षे रूपं तदेवास्यैतेनाप्नोत्यथ यदग्नये शुचये निर्वपति यदेवास्य दिवि रूपं
देवास्यैतेनाप्नोत्येवं कृत्स्नमेवाग्निमनपनिहितमाधत्ते तस्मादु निर्वपेदेवोत्तरा
हवीᳪषि ॥ १५ ॥ कतवर्हिः प्रथमᳪ हविर्भवति। समानबर्हिषीऽउत्तरेऽअ
वै नोऽद्य प्रथमᳪ हविरेषोऽन्तरिक्षं द्वितीयं पुरेव तृतीयं वहुलेव वाऽअयं

तायेनैव वाऽअयं पुरुषः । पाप्मनानुषक्तः सोऽस्यात्र कनिष्ठो भवत्यथ
एतद्विनिरस्यते तत्कनिष्ठमेवैतत्पाप्मानमपबाधते तस्माद् मध्यन्दिनऽएवादधीत
॥ १० ॥ तं वै दर्भैरुद्धरति । दारुभिर्वै पूर्वमुद्धरति दारुभिः पूर्वं दारुभिर
नापि कुर्यात्समदं कुर्याद्दापो दर्भा आपो वर्षा ऋतूनाविशदद्भिरेवैनमेतदद्द
निर्मिमीते तस्माद्दर्भैरुद्धरति ॥ ११ ॥ अर्कपलाशाभ्यां । व्रीहिमयमपूपं कृत
यत्र गार्हपत्यमाधास्यन्भवति तन्निदधाति तत्राहेपत्यमादधाति ॥ १२ ॥ अ
पलाशाभ्यां । यवमयमपूपं कृत्वा यत्राहवनीयमाधास्यन्भवति तन्निदधाति तदा
वनीयमादधाति एताभ्यामेवैनावेतदग्निभ्यामन्तर्दधम इति वदन्तस्तद् तथा न
पात्राविभिर्लितावन्तर्हितौ भवतः ॥१३॥ आग्नेयमेव पञ्चकपालं पुरोडाशं निर्वपति
तस्य पञ्चपदाः पङ्क्तयो याज्यानुवाक्या भवन्ति पञ्च वाऽऋतव ऋतूनां
गरनुम्प पुनमेतान्निर्मिमीते ॥ १४ ॥ सर्व आग्नेयो भवति । एवध्य हि त्वष्टा
निवं पाम्भागानन्दत्समात्सर्व आग्नेयो भवति ॥ १५ ॥ तेनो पांशु चरन्ति
यद्वै शान्ते वा सूक्ते वा निष्केवल्यं चिकीर्षति तिर इवैतेन योभवद्विष्येवोऽ
पत्रोऽथ निष्केवल्य आग्नेयो यद्वै तिर इव तदुपांशु तस्मादुपांशु चरा
॥ १६ ॥ उभयमनुयाजं यजति । कृतकर्मैव हि स तर्हि भवति सर्वो हि
[illegible] ॥ १७ ॥ स आश्रावयाह । समिधो यजेति तदाग्नेयध्यरूपं परो
[illegible] मयायदेव महन्नमाग्नेयध्य रूपध्य ॥ १८ ॥ स यजति
[illegible] वेतु यौभगाग्निमाज्यस्य वेतु यौभगाग्निमाज्यस्य व्यन्तु यौ
[illegible] वेतु यौभगाग्नि ॥ १९ ॥ अथ स्वाहाग्निमित्याह । आग्नेयमा
[illegible] स्वाहाग्नि [illegible] पवमानाग्नि यदि पवमानाय प्रियेरन्स्वाहाग्निमिन्दुम
[illegible] प्रियेरन्स्वाहाग्निध्य स्वाहाग्निनाज्यपानाणो
[illegible] यजति ॥ २० ॥ अथा द्वाग्नयेऽनुब्रूहीति । आग्नेयमा
[illegible] स्पेदिन [illegible] समिधानोऽस्मत्यम् । हव्या देवेषु
[illegible] भवति सम्बयोऽभगत्येवैनमेतत्सम्
[illegible] यजति ॥ २१ ॥ अथ यद्यग्नये पुव
[illegible] अथाग्नोऽन्याहाग्नऽआयूंषि पव
[illegible] भवति सोपि
[illegible] पवमान आज्यस्य वे
[illegible] विन्न । सन्त्यऽन्नुयेऽनुब्रूहि
[illegible] । पञ्चविंशऽस्युर्भावि

पृथिवी लेलयेवान्तरिक्षं लेलयेवासौ द्यौरुभे चिदेना प्रत्युद्यामिनीस्तामिति त-
मात्समानबर्हिषि ॥ १६ ॥ अष्टाकपालाः सर्वे पुरोडाशा भवन्ति । अष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसाधत्ते तानि सर्वाणि चतुर्विꣳश-
तिः कपालानि सम्पद्यन्ते चतुर्विꣳशत्यक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दः स्वेनैवै-
मेतच्छन्दसाधत्ते ॥ १७ ॥ अथादित्यै चरुं निर्वपति । प्रच्यावतऽइव वाऽएषोऽ-
स्माल्लोकाद्य एतानि हवीꣳषि निर्वपतीमान्हि लोकान्त्समारोहन्नेति ॥ १८ ॥
स यददित्यै चरुं निर्वपति । इयं वै पृथिव्यदितिः सेयं प्रतिष्ठा तदस्यामेवैतत्प्रति-
ष्ठायां प्रतितिष्ठति तस्माददित्यै चरुं निर्वपति ॥ १९ ॥ तस्यै विराजौ संयाज्ये स्या-
तामित्याहुः । विराड्ढीयमित्यथो त्रिष्टुभौ त्रिष्टुभीयमित्यथो जगत्यौ जगती ही-
यमिति विराजावित्येव स्याताम् ॥ २० ॥ तस्यै धेनुर्दक्षिणा । धेनुरिव वाऽइयं म-
नुष्येभ्यः सर्वान्कामान्दुहे माता धेनुर्मातेव वाऽइयं मनुष्यान्बिभर्ति तस्माद्धेनुर्द-
क्षिणैतन्न्वेकमयनम् ॥ २१ ॥ अथेदं द्वितीयम् । आग्नेयमेवाष्टाकपालं पुरोडाशं
निर्वपति परोऽक्षमिव वाऽएतद्यदग्नये पवमानायाग्नये पावकायाग्नये शुचयऽइ-
तीवाग्निमसौवैनमेतत्प्रत्यक्षमाधत्ते तस्मादग्नयेऽथादित्यै चरुं निर्वपति स य एव
चरोर्बन्धुः स बन्धुः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [२.१.]

घ्नन्ति वाऽएतद्यज्ञं । यदेनं तन्वते यद्वेव राजानमभिषुण्वन्ति तत्तं घ्नन्ति य-
त्पशुꣳ संज्ञपयन्ति विशासति तत्तं घ्नन्त्युलूखलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्या-
ꣳहविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥ १ ॥ स एष यज्ञो हतो न ददक्षे । तं देवा दक्षिणाभिर-
दक्षयंस्तद्यदेनं दक्षिणाभिरदक्षयंस्तस्माद्दक्षिणा नाम तद्यदेवात्र यज्ञस्य हतस्य व्य-
थते तदेवास्यैतद्दक्षिणाभिर्दक्षयत्यथ समृद्ध एव यज्ञो भवति तस्माद्दक्षिणा ददाति
॥२॥ ता वै षड्दद्यात् । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः स यावा-
नेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्षयति ॥३॥ द्वादश दद्यात् । द्वादश वै मासाः सं-
वत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्ष-
यति ॥४॥ चतुर्विꣳशतिं दद्यात् । चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सरो यज्ञः
प्रजापतिः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतीभिर्दक्षयत्येषा मात्रा दक्षिणानां
दद्यात्त्वेव यथाश्रद्धं भूयसीस्तद्दक्षिणा ददाति ॥ ५ ॥ द्वया वै देवा देवाः ।
अहैव देवा अथ ये ब्राह्मणाः शुश्रुवाꣳसोऽनूचानास्ते मनुष्यदेवास्तेषां द्वेधा विभक्त

ह्याग्नेयो भवति सोमो वाऽइन्दुस्तदु सौम्यावाज्यभागावनुयन्ति जुषाणोऽअग्निरिन्दुमानाज्यस्य वेत्विति यजत्येवमु सर्वमाग्नेयं करोति ॥२३॥ अथाहाग्नयेऽनुब्रूहीति हविषः । अग्निं यजाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूह्यग्निँ स्विष्टकृतं यजेत्यथ यद्देवान्यजेत्यग्नीन्यजेत्येवैतदाह॥२४॥ स यजति। अग्नेर्वसुवने वसुधेयस्य वेतु वौषडग्नाऽउ वसुवने वसुधेयस्य वेतु वौषड्देवोऽअग्निः स्विष्टकृदिति स्वयमाग्नेयस्तृतीय एवं चाग्नेयाननुयाजान्करोति ॥ २५ ॥ ता वाऽएताः । षड्विभक्तीर्यजति चतस्रः प्रयाजेषु द्वेऽअनुयाजेषु षड्वाऽऋतवस्तदृतून्प्राविशदृतुभ्य एवैनमेतन्निर्मिमीते॥ २६ ॥ द्वादश वा त्रयोदश वाक्षराणि भवन्ति । द्वादश वा वै त्रयोदश वा संवत्सरस्य मासाः संवत्सरमृतून्प्राविशदृतुभ्य एवैनमेतत्संवत्सरान्निर्मिमीते न द्वे चन सहाजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्द्वे चित्सह स्यातां व्यन्तु वेत्वित्येव प्रयाजानाँ रूपं वसुवने वसुधेयस्येत्यनुयाजानाम्॥ २७॥ तस्य हिरण्यं दक्षिणा । आग्नेयो वाऽएष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षिणानड्वान्वा स हि वहेनाग्नेयोऽग्निदग्धमिव ह्यस्य वहं भवति देवानाँ हव्यवाहनोऽग्निरिति वहति वाऽएष मनुष्येभ्यस्तस्मादनड्वान्दक्षिणा ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ३.] ॥

प्रजापतिर्ह वाऽइदमग्रऽएक एवास । स ऐक्षत कथं नु प्रजायेयेति सोऽश्राम्यत्स ोऽतप्यत सोऽग्निमेव मुखाज्जनयां चक्रे तद्यदेनं मुखादजनयत तस्मादन्नादोऽ ः स यो हैवमेतमग्निमन्नादं वेदान्नादो हैव भवति ॥ १ ॥ तद्वाऽ एनमेतदग्रे ानामजनयत । तस्मादग्निरग्निर्ह वै नामैतद्यदग्निरिति स जातः पूर्वः प्रेयाय यो पूर्व एत्यग्रऽएतीति वै तमाहुः सोऽएवास्याग्रिता ॥ २ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । ादं वाऽइममात्मनोऽजीजने यदग्निं न वाऽइह मदन्यदन्नमस्ति यं वाऽअयं द्यादिति कल्वालीकृता हैव तर्हि पृथिव्यास नौषधय आसुर्न वनस्पतय देवास्य मनस्यास ॥ ३ ॥ अथैनमग्निर्व्यात्तेनोपपर्यावर्त । तस्य भीतस्य ा महिमापचक्राम वाग्वाऽअस्य स्वो महिमा वागस्यापचक्राम स आत्मन्नेवा तिमीषे स उदमृष्ट तद्यदुदमृष्ट तस्मादिदं चालोमकमिदं च तत्र विवेद घृताहुतिं वा पयआहुतिं वोभयँ ह त्वेव तत्पय एव ॥ ४ ॥ सा हैनं नाभिराधयां च ार । केशमिश्रेव हास तां व्यौक्षदोषं धयेति तत ओषधयः समभवंस्तस्मादोषधयो ाम स द्वितीयमुदमृष्ट तत्रापरामाहुतिं विवेद घृताहुतिं वैव पयआहुतिं वोभयँ त्वेव तत्पय एव ॥ ५ ॥ सा हैनमभिराधयां चकार । स व्यचिकित्सज्जु वानी३ मा हौषा३मिति तँ स्वो महिमाभ्युवाद जुहुधीति स प्रजापतिर्विदां चकार ो वै मा महिमाहेति स स्वाहेत्येवाजुहोत्तस्मादु स्वाहेत्येव हूयते तत एष उदियाय

नांस्तऽएनमुभये देवाः प्रीताः सुधायां दधति ॥ ६ ॥ तद्यथा योनौ रे
एवमेवैतदृत्विजो यजमानं लोके दधति तद्येभ्य एतद्ददाति ये मेवं
पश्चिति तु दक्षिणानाम् ॥ ७ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजाप
थिरे तऽउभयऽएवानात्मान आसुर्मर्त्या ह्यासुरनात्मा हि मर्त्यस्तेषूभयेषु
ग्निरेवामृत आस तꣳ ह स्मोभयेऽमृतमुपजीवन्ति स यꣳ ह स्मैषां घ्नन्ति
वै स भवति ॥ ८ ॥ ततो देवाः । तनीयाꣳस इव परिशिशिषिरे तेऽर्च
म्यन्तश्चेरुरुतासुरान्त्सपत्नान्मर्त्यानभिभवेमेति तऽएतदमृतमग्न्याधेयं ददृ
तेहोचुः । हन्तेदममृतमन्तरात्मन्नादधामहै तऽइदममृतमन्तरात्मन्नाधायामृ
त्वास्तर्या भूत्वा स्तर्यान्त्सपत्नान्मर्त्यानभिभविष्याम इति ॥ १० ॥ ते ह
उभयेषु वै नोऽयमग्निः प्रत्वेवासुरेभ्यो ब्रवामेति ॥ ११ ॥ ते होचुः ।
वयमग्नी धास्यामहेऽथ यूयं किं करिष्यथेति ॥ १२ ॥ ते होचुः । अथैनं वयं
तु धास्यामहेऽत्र तृणानि दहात्र दारूणि दहात्रौदनं पचात्र माꣳसं पचेति
तमसुरा न्यदधत तेनानेन मनुष्या भुञ्जते ॥ १३ ॥ अथैनं देवाः । अन्तरात्मन्नादधत
ऽइममृतमन्तरात्मन्नाधायामृता भूत्वास्तर्या भूत्वा स्तर्यान्त्सपत्नान्मर्त्यानभ्यभवं
योऽप्येवम् एतदमृतमन्तरात्मन्नाधत्ते नामृतत्वस्याशास्ति सर्वमायुरेत्यस्तर्यो है
ति न हैनꣳ सपत्नस्तुस्तूर्षमाणश्चन स्तृणुते तस्माद्यश्चाहिताग्निश्चाना
ग्निश्च स्पर्धेतेऽआहिताग्निरेवाभिभवत्यस्तर्यो हि खलु स तर्हि भवत्यमृतः ॥
तद्यत्रैनमदो मथ्नन्ति । तज्जातमभिप्राणिति प्राणो वाऽअग्निर्जातमेवैनमेतत्
जनयति स पुनरपानिति तदेनमन्तरात्मन्नाधत्ते सोऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नग्निरा
भवति ॥ १५ ॥ तमुद्दीप्य समिन्द्धे । इह यक्ष्यऽइह सुकृतं करिष्यामीत्येवैनं
समिन्द्धे योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नग्निराहितो भवति ॥ १६ ॥ अन्तरेणाग्न्याध
दिति । न ह वाऽअस्यैतं क्रूरचनान्तरेणेति यावज्जीवति योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नग्नि
राहितो भवति तस्माद् तदाद्रियेत यदनुगच्छेन्न ह वाऽअस्यैषोऽनुगच्छति यावज्जी
वति योऽस्यैषोऽन्तरात्मन्नग्निराहितो भवति ॥ १७ ॥ ते वाऽएते प्राणा एव यदग्नय
प्राणोदानावेवाहवनीयश्च गार्हपत्यश्च व्यानोऽन्वाहार्यपचनः ॥ १८ ॥ तस्य वाऽएत
स्याग्न्याधेयस्य । सत्यमेवोपचारः स यः सत्यं वदति यथाग्निꣳ समिद्धं तं घृतेनाभि
षिञ्चेदेवꣳ हैनꣳ स उद्दीपयति तस्य भूयो-भूय एव तेजो भवति श्वः-श्वः श्रेयान्
भवति । अथ योऽनृतं वदति यथाग्निꣳ समिद्धं तमुदकेनाभिषिञ्चेदेवꣳ हैनꣳ स
ज्वालयति तस्य कनीयः कनीय एव तेजो भवति श्वः-श्वः पापीयान्भवति तस्मा

य एष तपति ततोऽयं प्रबभूव योऽयं पवते तेन पुनरितः पराङ् पर्याववर्त ॥ ६ ॥
स हुत्वा प्रजापतिः । प्र चाजायतात्स्यतश्चाग्नेर्मृत्योरात्मानमत्रायत स यो हैवं
विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येताꣳ हैव प्रजातिं प्रजायते यां प्रजापतिः प्राजायतैवमु हैवा-
त्स्यतोऽग्नेर्मृत्योरात्मानं त्रायते ॥७॥ स यत्र म्रियते । यत्रैनमग्नावभ्यादधति तदेषोऽ-
ग्नेरधिजायतेऽथास्य शरीरमेवाग्निर्दहति तद्यथा पितुर्वा मातुर्वा जायेतैवमेषोऽग्नेरधि-
जायते शश्वद्ध वाऽएष न सम्भवति योऽग्निहोत्रं न जुहोति तस्माद्वाऽअग्निहो-
त्रꣳ होतव्यम् ॥ ८ ॥ तद्वा एतत् । एव विचिकित्सायै जन्म यत्प्रजापतिर्व्यचि-
कित्सत्स विचिकित्सञ्छ्रेयस्यध्रियत यः प्र चाजायतात्स्यतश्चाग्नेर्मृत्योरात्मान-
मत्रायत स यो हैवमेतद्विचिकित्सायै जन्म वेद यद्ध किं च विचिकित्सति श्रेयसि
हैव ध्रियते ॥ ९ ॥ स हुत्वा न्यमृष्ट । ततो विकङ्कतः समभवत्तस्मादेष यज्ञियो
यज्ञपात्रीयो वृक्षस्तत एते देवानां वीरा अजायन्ताग्निर्योऽयं पवते सूर्यः स यो
हैवमेतान्देवानां वीरान्वेदाहास्य वीरो जायते ॥ १० ॥ तऽउ हैतऽऊचुः । वयं वै
प्रजापतिं पितरमनु स्मो हन्त वयं तत्सृजामहै यदस्माननु असदिति ते परिश्रित्य
गायत्रेणापहिंकारेण तुष्टुविरे तद्यत्पर्यश्रयन्त्स समुद्रोऽथेयमेव पृथिव्यास्तावः
॥ ११ ॥ ते स्तुत्वा प्राञ्च उच्चक्रमुः । पुनरेम इति देवा एताꣳ सम्भूताꣳ
सा हैनानुदीक्ष्य हिञ्चकार ते देवा विदां चक्रुरेष साम्नो हिंकार इत्यपहिंकारं
हैव पुरा ततः सामास स एष गवि साम्नो हिंकारस्तस्मादेषोपजीवनीयोपजी-
वनीयो ह वै भवति य एवमेतं गवि साम्नो हिंकारं वेद ॥ १२ ॥ ते होचुः ।
भद्रं वाऽइदमजीजनामहि ये गामजीजनामहि यज्ञो ह्येवेयं नो ह्यृते [illegible]
ऽन्नꣳ ह्येवेयं यद्धि किं चान्नं गौरेव तदिति ॥१३ ॥ तद्वाऽएतद्वैवैतासां नाम
एतद्यज्ञस्य तस्मादेतत्परिहरेत्साधु पुण्यमिति बह्व्यो ह वाऽअस्यैता भवन्त्युप
नामुक एनं यज्ञो भवति य एवं विद्वानेतत्परिहरति साधु पुण्यमिति ॥ १४ ॥
तामु हाग्निरभिदध्यौ । मिथुन्यनया स्यामिति ताꣳ सम्बभूव तस्याꣳ रेतः
प्रासिञ्चत्तत्पयोऽभवत्तस्मादेतदामायां गवि सत्याꣳ शृतमग्नेर्हि रेतस्तस्माद्य-
दि कृष्णायां यदि रोहिण्याꣳ शुक्लमेव भवत्यग्निसंकाशमग्नेर्हि रेतस्त-
स्मात्प्रथमदुग्धमुष्णं भवत्यग्नेर्हि रेतः ॥ १५ ॥ ते होचुः । हन्तेदं जुहवा-
महा इति कस्मै न इदं प्रथमाय होष्यन्तीति मह्यमिति हैवाग्निरुवाच
योऽयं पवते मह्यमिति सूर्यस्ते न सम्पादयां चक्रुस्ते हासम्पाद्योचुः
मेव पितरं प्रत्ययाम स यस्मै न इदं प्रथमाय होतव्यं वक्ष्यति तस्मै न इदं प्रथ-
माय होष्यन्तीति ते प्रजापतिं पितरं प्रतीत्योचुः कस्मै न इदं प्रथमाय होष्यन्ती-

र्हि रक्षसामपहन्ता तस्मादेनमुपदधाति तथ्देव एव भवति नान्य
ो मेध्यस्तस्मान्मध्यमेन कपालेनाभ्युपदधाति ॥ ६ ॥ स उपदधा-
थिवीं दृꣳहेति पृथिव्या एव रूपेणैतदेव दृꣳहत्येतेनैव द्विषन्तं
ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजातवन्युपदधामि भ्रातृव्यस्य वधायेति
शीस्तद्ब्रह्म च क्षत्रं चाशास्तऽउभे वीर्ये सजातवनीति भूमा वै
माशास्तऽउपदधामि भ्रातृव्यस्य वधायेति यदि नाभिचरेद्यद्यु अ
ायेति ब्रूयादभिनिहितमेव सव्यस्य पाणेरङ्गुल्या भवति ॥ ७ ॥
ति । नेदिह पुरा नाष्ट्रा रक्षाꣳस्याविशानिति ब्राह्मणो हि रक्ष
ादभिनिहितमेव सव्यस्य पाणेरङ्गुल्या भवति ॥ ८ ॥ अथा
अग्ने ब्रह्म गृभ्णीष्वेति नेदिह पुरा नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यावि-
क्षसामपहन्ता तस्मादेनमध्यूहति ॥ ९ ॥ अथ यत्पश्चात्तदुपद-
स्यन्तरिक्षं दृꣳहेत्यन्तरिक्षस्यैव रूपेणैतदेव दृꣳहत्येतेनैव द्विषन्तं
। ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सजातवन्युपदधामि भ्रातृव्यस्य वधाये
थ यत्पुरस्तात्तदुपदधाति । धर्त्रमसि दिवं दृꣳहेति दिव एव रू
हत्येतेनैव वधायेति ॥ ११ ॥ अथ यद्दक्षिणतस्तदुपदधाति । वि-
भ्य उपदधामीति स यदिमाँल्लोकानति चतुर्थमस्तिवा न वा
ातृव्यमवबाधतेऽनद्धा वै तद्यदिमाँल्लोकानति चतुर्थमस्ति वा न
या आशास्तस्मादाह विश्वाभ्यस्त्वाशाभ्य उपदधामीति तूर्णीं
ालान्युपदधाति चित स्थोर्ध्वचित इति वा ॥ १२ ॥ अथाङ्गार-
ामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वमित्येनद् तेजिष्ठं तेजो यदङ्गिरसाꣳ
तस्मादेनमभ्यूहति ॥ १३ ॥ अथ यो दृषदुपले उपदधाति । स
त शर्मासीति तद्यथावधूतमेवावधूतꣳ रक्षोऽवधूता अरातय इति
स्त्वमर्वाचीनग्रीव मुपस्तृणात्यदित्यास्त्वगसि प्रति त्वादितिर्वे
वेव बन्धुः ॥ १४ ॥ अथ दृषदमुपदधाति । धिषणासि पर्वती प्रति
ित्त्वगसि धिषणा हि पर्वती हि प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेत्त्विति सञ्ज्ञां-
जनाय च वदति नेदन्योऽन्यꣳ हिनसात इतीदृढैवेषा पृथिवी क-
अथ शम्यामुदीचीनामुपदधाति । दिव स्कम्भनीरसीत्यन्तरिक्ष-
देण दीवि द्यावापृथिवी विष्टब्धे तस्मादाह दिव स्कम्भनीरसीति
पलामुपदधाति । धिषणासि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वती वेत्त्विति
दुहितेव भवति तस्मादाह पार्वतेयीति प्रति त्वा पर्वती वेत्त्विति

॥ १६ ॥ स होवाच । अग्नयेऽग्निरनुष्ठ्या स्वꣳ रेतः प्रजनयिष्यते तथा प्रजानि-
यध्वऽइत्यथ तुभ्यमिति सूर्यमथ यदेव हूयमानस्य व्यश्नुते तदेवैतस्य योऽयं
वतऽइति तदेभ्य इदमप्येतर्हि तथैव जुह्वत्यग्नयऽएव सायꣳ सूर्याय प्रातरथ य-
त्र हूयमानस्य व्यश्नुते तदेवैतस्य योऽयं पवते ॥ १७ ॥ ते हुत्वा देवाः । इमां
जातिं प्राजायन्त यैषामियं प्रजातिरिमां विजितिं व्यजयन्त यैषामेषां विजितिरिममेव
लोकमग्निरजयदन्तरिक्षं वायुर्दिवमेव सूर्यः स यो हैवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येताꣳ
हैव प्रजातिं प्रजायते यामेतऽएतत्प्राजायन्तैतां विजितिं विजयते यामेतऽएतद्व्यजयन्तै-
रु हैव सलोको भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्वाऽअग्निहोत्रꣳ
होतव्यम् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥२॥ [२.४] ॥ अध्यायः ॥ २ ॥ [११.] ॥

सूर्यो ह वाऽअग्निहोत्रं । तद्यदेतस्या अग्रऽआहुतेरुदैत्तस्मात्सूर्योऽग्निहोत्रꣳ
॥ १ ॥ स यत्सायमस्तमिते जुहोति । य इदं तस्मिन्निह सति जुहवानीत्यथ
स्मातरनुदिते जुहोति य इदं तस्मिन्निह सति जुहवानीति तस्माद्वै सूर्योऽग्निहो
मित्याहुः ॥ २ ॥ शतम् १०००॥ अथ यदस्तमेति । तदग्नावेव योनौ गर्भो भू
प्रविशति तं गर्भं भवन्तमिमाः सर्वाः प्रजा अनु गर्भा भवन्तीलिता हि शेरे
जानाना अथ यद्रात्रिस्तिर एवैतत्करोति तिर इव हि गर्भाः ॥ ३ ॥ स यत्स
यमस्तमिते जुहोति । गर्भमेवैतत्सन्तमभिजुहोति गर्भꣳ सन्तमभिकरोति स य
र्भꣳ सन्तमभिजुहोति तस्मादिमे गर्भा अनश्नन्तो जीवन्ति ॥ ४ ॥ अथ यत्प्रा
रनुदिते जुहोति । प्रजनयत्येवैनमेतत्सोऽयं तेजो भूत्वा विभ्राजमान उदेति स
द्ध वै नोदियाद्यदस्मिन्नेतामाहुतिं न जुहुयात्तस्माद्वाऽएतामाहुतिं जुहोति ॥ ५
स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येत । एवꣳ रात्रेः पाप्मनो निर्मुच्यते यथा ह वाऽअहिस्त्व
चो निर्मुच्येतैवꣳ सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति
देतस्यैवानु प्रजातिमिमाः सर्वाः प्रजा अनु प्रजायन्ते वि हि सृज्यन्ते यथार्थं
॥ ६ ॥ स यः पुरादित्यस्यास्तमयात् । आहवनीयमुद्धरत्येते वै विश्वे देवा रश्म
ऽथ यत्परं भाः प्रजापतिर्वा स इन्द्रो वैतद्ध वै विश्वे देवा अग्निहोत्रं जुह्वतो
गृहानागच्छन्ति स यस्यानुद्धृतमागच्छन्ति तस्माद्देवा अपवृञ्जन्ति तथाऽस्य
हूयते यस्माद्देवा अपप्रयन्ति तस्यानु व्यृद्धिं यथ वेद यस्य नानुद्धृतमभ्यस्त
मियादित्याहुः ॥ ७ ॥ अथ यः पुरादित्यस्यास्तमयात् । आहवनीयमुद्धरति द
भ्येवस्यागारिष्वत्यास्तमेत्यौदग्नयोऽग्नीनत्र नन्म यस्योद्धृतमागच्छन्ति तस्मा

थ यत्रैव संमजन्नन्वाहार्यपचनमुपस्मरेत्तदेव तं मनसोपतिष्ठेत तदेव तस्योपस्था-
नम् ॥ ४ ॥ अथ मातः। अनशित्वा मुहूर्तं सभायामासित्वापि कामं पल्ययेत
तदेव तस्योपस्थानमथ यत्रैव भस्मीकृतमुपानिगच्छेत्तदेव तस्योपस्थानमेतमु ह्यस्यैता
देवता उपस्थिता भवन्ति ॥ ५ ॥ यजमानदेवत्यो वै गार्हपत्यः। अथैष भ्रातृव्य
देवत्यो यदन्वाहार्यपचनस्तस्मादेतं नाहरहराहरेयुर्न ह वा अस्य सपत्ना भवन्ति
यस्यैवं विदुष एतं नाहरहराहरन्त्यन्वाहार्यपचनो वा एषः ॥ ६ ॥ उ-
पवसथ एवैनमाहरेयुः। यत्रैतास्मिन्नपचन्तो भवन्ति तथो हास्यैषोऽमोघायाहुतो
भवति ॥ ७ ॥ नवावसितं वैनमाहरेयुः। तस्मिन्पचेयुस्तद्ब्राह्मणा अश्नीयुर्यदु
तत्र विन्देदप्यपचेदपि गोरेव दुग्धमधिश्रयितवै ब्रूयात्तस्मिन्ब्राह्मणान्पाययितवै
ब्रूयात्पापीयांसो ह वा अस्य सपत्ना भवन्ति यस्यैवं विदुष एवं कुर्वन्ति तस्मा-
देवमेव चिकीर्षेत् ॥ ८ ॥ तद्यत्रैतत्प्रथमं समिद्धो भवति। धूप्यत इव तर्हि हैष
भवति रुद्रः स यः कामयेत यथेमा रुद्रः प्रजा अथवद्येव त्वत्सहसेव त्वन्निघातमिव
त्वत्सचतऽएवमन्नमद्यामिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वां-
स्तर्हि जुहोति ॥ ९ ॥ अथ यत्रैतत्प्रदीप्ततरो भवति। तर्हि हैष भवति वरुणः
स यः कामयेत यथेमा वरुणः प्रजा गृह्णन्निव त्वत्सहसेव त्वन्निघातमिव त्वत्सचत-
एवमन्नमद्यामिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तर्हि जुहो-
ति ॥ १० ॥ अथ यत्रैतत्प्रदीप्तो भवति। उच्चैर्धूमः परमया जूत्या बल्बलीति
तर्हि हैष भवतीन्द्रः स यः कामयेतेन्द्र इव श्रिया यशसा स्यामिति तर्हि ह स जुहुया-
त्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तर्हि जुहोति ॥ ११ ॥ अथ यत्रैतत्प्रतितरा-
मिव। तिरश्चीवार्चिः सं शाम्यतो भवति तर्हि हैष भवति मित्रः स यः कामयेत
मैत्रेणेदमन्नमद्यामिति यमाहुः सर्वस्य वा अयं ब्राह्मणो मित्रं न वा अयं कं चन
हिनस्तीति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तर्हि जुहोति ॥१२॥
अथ यत्रैतदङ्गाराश्चाकश्यन्त इव तर्हि हैष भवति ब्रह्म स यः कामयेत ब्रह्मवर्चसी
स्यामिति तर्हि ह स जुहुयात्प्राप्नोति हैवैतदन्नाद्यं य एवं विद्वांस्तर्हि जुहोति ॥ १३ ॥
एतेषामेकं संवत्सरमुपत्सेत्स्वयं जुहुयाद्वि वास्यान्यो जुहुयादथ योऽन्यथान्यथा जुहो-
ति यथायो वाभिखनन्नन्यदन्नाद्यं स सायं निर्वर्तते तदथ यः सायं जुहोति यथायो
वाभिखनन्नन्यदन्नाद्यं तत्क्षिप्रेऽभितृन्द्यादेवं तत् ॥१४॥ अथयो ह वा एता अग्ना-
यस्य यदाहुतयः। अभि हैवैतदन्नाद्यं तृणत्ति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति
॥ १५ ॥ सा या पूर्वाहुतिः। ते देवा अथ योत्तरा ते मनुष्या अथ यत्स्रुचि परि-
शिनष्टि ते पशवः ॥ १६ ॥ स वै कनीय इव पूर्वामाहुतिं जुहोति। भूय इवोत्तरां

चनीयं प्रविशन्ति तस्याहवनीये निविशन्ते ॥ ८ ॥ स यत्सायमस्तमिते
जुहोति । अग्नावेवैभ्य एतत्प्रविष्टेभ्यो जुहोत्यथ यत्प्रातरनुदिते जुहोत्यप्रेतेभ्यए-
वैभ्य एतज्जुहोति तस्मादुदितहोमिनां विच्छिन्नमग्निहोत्रं मन्यामहऽइति ह स्माहा-
सुरिर्यथा शून्यमावसथमाहरेदेवं तदिति ॥ ९ ॥ द्वयं वाऽइदं जीवनं । मूलि चैवा-
मूलं च तदुभयं देवानाᳪं सन्मनुष्या उपजीवन्ति पशवो मूला ओषधयो मूलिन्य-
स्ते पशवो मूला ओषधीर्मूलिनीर्जग्ध्वापः पीत्वा तत एष रसः सम्भवति ॥१०॥
स यत्सायमस्तमिते जुहोति । अस्य रसस्य जीवनस्य देवेभ्यो जुहवानि यदेषा-
मिदᳪं सदुपजीवाम इति स यत्ततो रात्र्याश्नाति हुतोच्छिष्टमेव तन्निरवत्त-
ल्यश्नाति हुतोच्छिष्टस्य ह्येवाग्निहोत्रं जुहृदशिता ॥ ११ ॥ अथ यत्प्रातरनुदिते जुहो-
ति । अस्य रसस्य जीवनस्य देवेभ्यो जुहवानि यदेषामिदᳪं सदुपजीवाम इति स यत्त-
तोऽह्नाश्नाति हुतोच्छिष्टमेव तन्निरवत्तवल्यश्नाति हुतोच्छिष्टस्य ह्येवाग्निहोत्रं जु-
हृदशिता ॥१२॥ तदाहुः । समेवान्ये यज्ञास्तिष्ठन्तेऽग्निहोत्रमेव न संतिष्ठतेऽपि
द्वादशसंवत्सरमन्तवदेवाथैतदेवानन्तᳪं सायᳪं हि हुत्वा वेद प्रातर्होष्यामीति
प्रातर्हुत्वा वेद पुनः सायᳪं होष्यामीति तदेतदनुपस्थितमग्निहोत्रं तस्यानुपस्थि-
तिमन्वनुपस्थिता इमाः प्रजाः प्रजायन्तेऽनुपस्थितो ह वै श्रिया प्रजया प्रजायते
य एवमेतदनुपस्थितमग्निहोत्रं वेद ॥ १३ ॥ तदुपज्वाधिश्रयति । शृतमसदिति
तदाहुः पर्युदन्तं तर्हि जुहुयादिति तद्वै नोदन्तं कुर्यादुप ह दहेद्यदुदन्तं कुर्यादप्रजा-
ने तेन नुपदग्धं तस्मान्नोदन्तं कुर्यात् ॥ १४ ॥ अधिश्रित्यैव जुहुयात् । यन्न्वेवै-
तदग्ने रसेन न्वेव शृतं यदेनदग्नावधिश्रयन्ति तेनोऽएव शृतं तस्मादधिश्रित्यै-
व जुहुयात् ॥ १५ ॥ तदुदज्योतयति । शृतं वेदानीत्यथापः प्रत्यानयति शा-
न्त्यै न्वेव रसस्यो चैव सर्वत्वायेदᳪं हि यदा वर्षत्यथौषधयो जायन्तऽओषधी-
र्जग्ध्वापः पीत्वा तत एष रसः सम्भवति तस्माद्रसस्यो चैव सर्वत्वाय तस्म-
[illegible] पानेऽभ्यासिञ्चेदुदस्तोकमाश्चोतयितवै ब्रूयाच्छान्त्यै न्वेव
रसस्यो चैव सर्वत्वाय ॥ १६ ॥ अथ चतुरुन्नयति । चतुर्धाविहितᳪं हीदं पयो-
[illegible] समिद्धोमायैव सोऽनुपसाद्य पूर्वामाहुतिं जुहोति
[illegible] यस्मादनुपसाद्य निदध्यादेवं तदथ य-
[illegible] तदुपसाद्यैव
[illegible] आहुती तन्मनस्येव
[illegible] समानेन ॥ १७ ॥ स वै
[illegible]

...ऽथ यद्ध्रुवऽइवोत्तरां भूयाꣳ ... पूर्णाहुतिं जुहोति।
...थ यद्ध्रुव इव स्रुचि परिशिनष्टि भूयाꣳसो हि मनुष्या देवे...
सो ह वाऽअस्य भार्या भवन्ति भूयाꣳसो हि पशवो मनुष्येभ्यः ...
तद्वै समृद्धं यस्य कनीयाꣳसो भार्या असन्भूयाꣳसः पशवः ॥ १८ ॥ ब्राह्मण
॥ ४ ॥ [३. २.] ॥ द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १०३ ॥

यत्र वै प्रजापतिः प्रजाः ससृजे। स यत्राग्निꣳ ससृजे स इद्धं जातः सर्वं
...धुं दध्रऽइत्येवाविलिलेव ता यास्ताꣳ प्रजा आसुस्ता हैनꣳ सम्पेषुं दध्रिरेसो
...तिक्त्रमाणः पुरुषमेवाभ्येयाय ॥ १ ॥ स होवाच। न वाऽअहमिदं ...
... त्वा प्रविशानि तं मा जनयित्वा विभृहि स यथैव मां त्वमस्मिंल्लोके ज...
...वा भरिष्यस्येवमेवाहं त्वाममुष्मिंल्लोके जनयित्वा भरिष्यामीति तथेति तं ...
...विभः ॥ २ ॥ स यदग्नीऽआधत्ते। तदेनं जनयति तं जनयित्वा बिभर्ति स ...
...स्मिंल्लोके जनयित्वा बिभर्त्येवमु हैवैष एतममुष्मिंल्लोके जनयित्वा बि...
...तत्र साम्युद्वासयेत। सामि हास्मै स ... ग्लायति स ...
...ग्लायत्येवमु हैवैष एतस्माऽअमुष्मिंल्लोके सामि ग्लायति तस्मान्न साम्युद्वासये...
। स यत्र म्रियते। यत्रैनमग्नावभ्यादधाति तत्रैषोऽग्नेरधिजायते
...ः सन्पिता भवति ॥ ५ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तꣳ। शतमिन्नु
... देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम्। पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति ...
...रिषतायुर्गन्तोरिति पुत्रो ह्येष सन्त्स पुनः पिता भवत्येतन्नु
...ादधीत ॥ ६ ॥ तद्वाऽएष एव मृत्युः। य एष तपति तद्यदेष एव ...
... एतस्मादर्वाच्यः प्रजास्ता म्रियन्तेऽथ याः पराच्यस्ते देवास्तस्मादु ...
...मा: सर्वाः प्रजा रश्मिभिः प्राणेष्वभिहितास्तस्मादु रश्मयः ...
...ते ॥ ७ ॥ स यस्य कामयते। तस्य प्राणमादायोदेति स म्रियते ...
...नतिमुच्याथामुं लोकमेति यथा हैवास्मिंल्लोके न संयतमाद्रियते ...
...यतेऽथ मारयत्येवमु हैवामुष्मिंल्लोके पुनःपुनरेव प्रमारयति ॥ ८ ॥
...मिने द्वेऽआहुती जुहोति। तदेताभ्यां पूर्वाभ्यां ...
... पश्चातनुदिते द्वेऽआहुती जुहोति तदेताभ्यामपराभ्यां ...
...तिष्ठति स एनमेष उद्यन्नेवादायोदेति तदेतं मृत्युमतिमुच्यते ...
...करोति ह वै पुनर्मृत्युं मुच्यते य एवमेतामग्निहोत्रे मृत्योरतिमुक्तिं वेद ॥

द्वैराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयति ॥ १८ ॥ स यदग्नौ जुहोति। देवेषु जुहोति तस्माद्देवाः सन्त्यथ यदुपमार्ष्टि तत्पितृषु चौषधीषु च जुहोति तस्मात्पितरश्चौषधयश्च सन्त्यथ यद्धुत्वा प्राश्नाति तन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः सन्ति ॥ १९ ॥ या वै प्रजा यज्ञेऽनन्वाभक्ताः। पराभूता वै ता एवमेवैतद्या इमाः प्रजा अपराभूतास्ता यज्ञमुखऽआभजति तेनो ह पशवोऽन्वाभक्ता यन्मनुष्याननु पशवः ॥२०॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः। न वै यज्ञ इव मन्तवै पाकयज्ञ इव वाऽइतीदꣳ हि यदन्यस्मिन्यज्ञे स्रुच्यवद्यति सर्वं तदग्नौ जुहोत्यथैतदग्नौ हुत्वोत्सृप्याचामति निर्लेढि तदस्य पाकयज्ञस्येवेति तदस्य तत्पशव्यꣳ रूपं पशव्यो हि पाकयज्ञः ॥ २१ ॥ सैषैकाहुतिरेवाग्रे। यामेवामूं प्रजापतिरजुहोदथ यदेतऽउत्तरश्चैवाधियन्तामिर्योऽयं पवते सूर्यस्तस्मादेषा द्वितीयाहुतिर्हूयते ॥ २२ ॥ सा या पूर्वाहुतिः। साग्निहोत्रस्य देवता तस्मात्तस्यै जुहोत्यथ योत्तरा स्विष्टकृद्भाजनमेव सा तस्मात्तामुत्तरार्धे जुहोत्येषा हि दिक्स्विष्टकृतस्तन्मिथुनायैवैषा द्वितीयाहुतिर्हूयते द्वन्द्वꣳ हि मिथुनं प्रजननम् ॥ २३ ॥ तद्वयमेवैतेऽआहुती। भूतं चैव भविष्यच्च जातं च जनिष्यमाणं चागतं चाशा चाद्य च श्वश्च तद्द्वयमेवानु॥ २४ ॥ आत्मैव भूतं। अद्धा हि तद्यद्भूतमद्धो तद्यदात्मा प्रजैव भविष्यदनद्धा हि तद्यद्भविष्यदनद्धो तद्यत्प्रजा ॥२५॥ आत्मैव जातम्। अद्धा हि तद्यज्जातमद्धो तद्यदात्मा प्रजैव जनिष्यमाणमनद्धा हि तद्यज्जनिष्यमाणमनद्धो तद्यत्प्रजा ॥२६॥ आत्मैवागतम्। अद्धा हि तद्यदागतमद्धो तद्यदात्मा प्रजैवाशानद्धा हि तद्यदाशानद्धो तद्यत्प्रजा ॥ २७ ॥ आत्मैवाद्य। अद्धा हि तद्यदद्याद्धो तद्यदात्मा प्रजैव श्वोऽनद्धा हि तद्यच्छ्वोऽनद्धो तद्यत्प्रजा॥ २८ ॥ सा या पूर्वाहुतिः। सात्मानमभि हूयते तां मन्त्रेण जुहोत्यद्धा हि तद्यन्मन्त्रोऽद्धो तद्यदात्माऽथ योत्तरा सा प्रजामभि हूयते तां तूष्णीं जुहोत्यनद्धा हि तद्यत्तूष्णीमनद्धो तद्यत्प्रजाः ॥ २९ ॥ स जुहोति। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेत्यथ प्रातः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति तत्सत्येनैव हूयते यदा ह्येव सूर्योऽस्तमेत्यथाग्निर्ज्योतिर्यदा सूर्य उदेत्यथ सूर्यो ज्योतिर्यद्वै सत्येन हूयते तद्देवान्गच्छति॥३०॥ तदु हैतदेवारुणये ब्रह्मवर्चसकामाय तत्रानूवाचाग्निर्वर्चो ज्योतिर्वर्चः सूर्यो वर्चो ज्योतिर्वर्च इति ब्रह्मवर्चसी हैव भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति॥३१॥ तद्वस्त्वेव प्रजननस्येव रूपम्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति तदुभयतो ज्योती रेतो देवतया परिगृह्णात्युभयतःपरिगृहीतं वै रेतः प्रजायते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य प्रजनयति ॥ ३२ ॥ अथ

था वाऽइषोरनीकम् । एवं यज्ञानामग्निहोत्रं येन वाऽइषोरनीकमेति सर्वा वै
तेषुरेत्येतेनो हास्य सर्वे यज्ञक्रतव एतं मृत्युमतिमुक्ताः ॥ १० ॥ अहोरात्रे ह वा
अमुष्मिंल्लोके परिप्लवमाने । पुरुषस्य सुकृतं क्षिणुतोऽर्वाचीनं वाऽअतोऽहोरात्रे
थो हास्याहोरात्रे सुकृतं न क्षिणुतः ॥ ११ ॥ स यथा रथोपस्थे तिष्ठन् । उ-
रिष्टाद्रथचक्रे पल्यङ्ख्यमानेऽउपावेक्षेतैवं परस्तादर्वाचीनेऽहोरात्रेऽउपावेक्षते
ह वाऽअस्याहोरात्रे सुकृतं क्षिणुतो य एवमेतामहोरात्रयोरतिमुक्तिं वेद ॥१२॥
र्वेणाहवनीयं परीत्य । अन्तरेण गार्हपत्यं चैति न वै देवा मनुष्यं विदुस्तऽएनमे-
न्तरेणातियन्तं विदुरयं वै न इदं जुहोतीत्यग्निर्वै पाप्मनोऽपहन्ता तावस्याह-
नीयश्च गार्हपत्यश्चान्तरेणातियतः पाप्मानमपहतः सोऽपहतपाप्मा ज्योतिरेव
श्रिया यशसा भवति ॥ १३ ॥ उत्तरतो वाऽअग्निहोत्रस्य द्वारꣳ । स यथा द्वा-
रा प्रपद्येतैवं तदथ यो दक्षिणत पर्यास्ते यथा बहिर्धा चरेदेवं तत् ॥ १४ ॥ नौर्ह
वाऽएषा स्वर्ग्या । यदग्निहोत्रं तस्याऽएतस्यै नावः स्वर्ग्याया आहवनीयश्चैव
गार्हपत्यश्च नौमण्डेऽअथैष एव नावाजो यत्क्षीरहोता ॥ १५ ॥ स यत्प्राङुपो-
दैति । तदेनां प्राचीमभ्यजति स्वर्गं लोकमभि तया स्वर्गं लोकꣳ समश्नुते तस्या
उत्तरत आरोहणꣳ सैनꣳस्वर्गं लोकꣳ समापयत्यथ यो दक्षिणत एत्यास्ते यथा
प्रतीर्णायामागच्छेत्स विहीयेत स तत एव बहिर्धा स्यादेवं तत् ॥ १६ ॥ अथ या-
मेताꣳ समिधमभ्यादधाति सैष्टका येन मन्त्रेण जुहोति तद्यजुर्यैनामिष्टकामुपद-
धाति यदा वाऽइष्टकोपधीयतेऽथाहुतिर्हूयते तदस्योपहितास्वेवेष्टकास्वेता आहुतयो
हूयन्ते या एता अग्निहोत्राहुतयः ॥१७॥ प्रजापतिर्वाऽअग्निः । संवत्सरो वै प्रजापतिः
संवत्सरे-संवत्सरे ह वाऽअस्याग्निहोत्रं चित्येनाग्निना संतिष्ठते संवत्सरे-संवत्सरे
चित्यमग्निमाप्नोति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येतदु हास्याग्निहोत्रं चित्येना-
ग्निना संतिष्ठते चित्यमग्निमाप्नोति ॥ १८ ॥ सप्त च वै शतान्यशीतीनामृचः ।
विंꣳशतिश्च स यत्सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहोति ते द्वेऽआहुती ता अस्य संवत्सर
ऽआहुतयः सम्पद्यन्ते ॥ १९ ॥ सप्त चैव शतानि विंꣳशतिश्च । संवत्सरे-सं-
वत्सरे ह वाऽअस्याग्निहोत्रं महतोक्थेन सम्पद्यते संवत्सरे-संवत्सरे महदुक्थ मा-
प्नोति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्येतदु हास्याग्निहोत्रं महतोक्थेन सम्पद्यते
महदुक्थमाप्नोति ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [३. ३.] ॥

अग्नौ ह वै देवाः । सर्वान्पशून्निदधिरे ये च ग्राम्या ये चारण्या विजयं वो-
ऽभिप्रयन्तः कामचारस्य वा कामायायं नो गोपिष्ठो गोपायदिति वा ॥ १ ॥ तानु
ग्निर्निलिचकमे । तैः संगृह्य रात्रिं प्रविवेश पुनरेम इति देवा एदग्निं तिरोभूतं ते ह विदां

प्रातः । सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति तदुभयतो ज्योती रेतो देवतया
गृह्णात्युभयतःपरिगृहीतं वै रेतः प्रजायते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य प्रजनयति
जननस्य रूपम् ॥ ३३ ॥ तदु होवाच जीवलश्चैलकिः । गर्भमेवारुणिः क
न प्रजनयतीति स एतेनैव सायं जुहुयात् ॥ ३४ ॥ अथ प्रातः । ज्योतिः
सूर्यो ज्योतिः स्वाहेति तद्बहिर्धा ज्योती रेतो देवतया करोति बहिर्धा वै रेतः
जातं भवति तदेनत्प्रजनयति ॥ ३५ ॥ तदाहुः । अग्नावेवैतत्सायꣳ सूर्यं जुहो
ति सूर्ये प्रातरग्निमिति तद्वै तदुदितहोमिनामेव यद्वा ह्येव सूर्योऽस्तमेत्यथाग्नि
ज्योतिर्यदा सूर्य उदेत्यथ सूर्यो ज्योतिर्नास्य सा पाप्चक्षेयमेव परिचक्षा यत्स्वे
नाम्ना देवतायै हूयते याग्निहोत्रस्य देवताग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति तत्र
नाग्नये स्वाहेत्यथ प्रातः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति तत्र न सूर्याय स्व
हेति ॥ ३६ ॥ अनेनैव जुहुयात् । सजूर्देवेन सवित्रेति तत्सवितृमत्प्रसवाय सः
रात्र्येन्द्रवत्येति तद्रात्र्या मिथुनं करोति सेन्द्रं करोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता जुषाणो
ऽग्निर्वेतु स्वाहेति तदग्नये प्रत्यक्षं जुहोति ॥ ३७ ॥ अथ प्रातः । सजू
सवित्रेति तत्सवितृमत्प्रसवाय सजूरुषसेन्द्रवत्येत्यह्नेति वा तदह्ना वोषसा वा मि
करोति सेन्द्रं करोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता जुषाणः सूर्यो वेतु स्वाहेति तत्सूर्याय प्रत
जुहोति तस्मादेवमेव जुहुयात् ॥ ३८ ॥ ते होचुः । को न इदꣳ होष्यतीति ब्राह्म
ण एवेति ब्राह्मणेदं नो जुहुधीति किं मे ततो भविष्यतीत्यग्निहोत्रोच्छिष्टमेवेति स
यत्स्रुचि परिशिनष्टि तदग्निहोत्रोच्छिष्टमथ यत्स्थाल्यां यथा परीणहो निर्वपेदेवं त
तस्मात्तद्य एव कश्च पिबेत्तद्वै नात्राब्राह्मणः पिबेदग्नौ ह्यधिश्रयन्ति तस्माद्ब्रा
ह्मणः पिबेत् ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [३. १.] ॥

एता ह वै देवता योऽस्ति । तस्मिन्नसन्तीन्द्रो यमो राजा नड्वो नैषधोऽनः
प्तोऽसन्पाꣳसवः ॥ १ ॥ तद्वाऽएष एवेन्द्रः । यदाहवनीयोऽथैष एव य
यमो राजैव एव नड्वो नैषधो यदन्वाहार्यपचनस्तद्यदेतमहरहर्दक्षिणत
न तस्मादाहुरहरहर्वै नड्वो नैषधो यमꣳ राजानं दक्षिणत उपनयतीति ॥
थ य एष सभायामग्निः । एष एवानश्नन्सांगमनस्तद्यदेतमनाशित्वेवोपसंग
मादेशोऽनश्नथ यदेनद्गृह्णन्त्य पराषपन्त्येष एवासन्पाꣳसवः स यो हैवमेत
एतेता देवता वसन्तीति सर्वान्हैवैतांल्लोकाञ्जयति सर्वांल्लोकाननुसंचरति
॥ तेषामुपस्थानं । यदेव सायं प्रातराहवनीयमुप च तिष्ठतऽउप चास्ते तदं
वीरस्थानमथ यदेव मनिषेन गार्हपत्यमास्ते वा शेते वा तदेव तस्योपस्थानं ।

प्रति हि स्वः सञ्जानीते तत्संज्ञामेवैतद्दृषदुपलाभ्यां वदति नेदन्योऽन्यꣳ हिनसा-
तऽइति द्यौरेवैषा रूपेण हनूऽएव दृषदुपले जिह्वैव शम्या तस्माच्छम्यया समाहन्ति
जिह्वया हि वदति ॥१७॥ अथ हविरधिवपति । धान्यमसि धिनुहि देवानिति
धान्यꣳहि देवान्धिनवदित्यु हि हविर्गृह्णते॥१८॥अथ पिनष्टि। प्राणाय त्वोदानाय त्वा
व्यानाय त्वा दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामिति प्रोहति देवो वः सविता हिरण्यपा[illegible]
प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना चक्षुषे त्वेति ॥ १९ ॥ शतम् ॥ १०० ॥ त[illegible]
[illegible]वं पिनष्टि । जीवं वै देवानाꣳ हविरमृतममृतानामथैतदुलूखलमुसलाभ्यां दृष[illegible]
[illegible]लाभ्याꣳहविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥ २० ॥ स यदाह । प्राणाय त्वोदानाय त्वेति तत्प्रा[illegible]
[illegible]दानौ दधाति व्यानाय त्वेति तद्व्यानं दधाति दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामिति
[illegible]आयुर्दधाति देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना सुप्र-
[illegible]गृहीतान्यसन्निति चक्षुषे त्वेति तच्चक्षुर्दधात्येतानि वै जीवतो भवन्त्येवमु हैत-
[illegible]मेव देवानाꣳ हविर्भवत्यमृतममृतानां तस्मादेवं पिनष्टि पिꣳषन्ति पिष्टान्य-
[illegible]थते कपालानि ॥ २१ ॥ अथैक आज्यं निर्वपति । यद्वाऽआदिष्टं देवतायै
[illegible]ह्यते यावद्देवत्यं तद्भवति तदितरेण यजुषा गृह्णाति न वाऽएतत्कस्यै चन देव[illegible]
[illegible]हविर्गृह्णन्नादिशति यदाज्यं तस्मादनिरुक्तेन यजुषा गृह्णाति महीनां पयोऽसी-
[illegible]स इति ह वाऽएतासामेके नाम यद्गवां तासां वाऽएतत्पयो भवति तस्मादाह
[illegible]नां पयोऽसीत्येवमु हास्यैतत्खलु यजुषैव गृहीतं भवति तस्माद्वेवाह मही[illegible]
[illegible]ीति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [२. १.] ॥

[illegible]त्रिपवनि संवपति । पात्र्यां पवित्रेऽअवधाय देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्वि[illegible]
[illegible]भ्यां पूष्णो हस्ताभ्याꣳ संवपामीति सोऽसावेवैतस्य यजुषो बन्धुः ॥ १ ॥
[illegible]र्वेणोपविशति । अथैक उपसर्जनीभिरेति ता आनयति ताः पवित्राभ्या[illegible]
[illegible]नि मधुर ओषधीभिरिति सꣳह्येतदाप ओषधिभिरेताभिः पिष्टाभिः स-
[illegible] मधुमतो रसेनेति सꣳह्येतदापो रसेनैताः पिष्टा अद्भिः सङ्ग-
[illegible] देवानाꣳ रसः सꣳरेवतीर्जगतीभिः पृच्यन्तामिति रेवत्य आपो
[illegible] सम्पृच्यन्ते सं मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्ता-
[illegible] जगतीभिः पृच्यन्तामित्येवैतदाह ॥ २ ॥ अथ संयौति ।
[illegible] प्राणापानाय यच्छेदेवं वै त-
[illegible] संयौति

तस्मादैन्द्राग्नी ॥ १२ ॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातोऽअरोचथाः। तं जानन्नग्नऽआरोहाथा नो वर्धया रयिमिति पुष्टं वै रयिर्भूयो-भूय एव न इदं पुष्टं कुर्वित्येवैतदाह ॥ १३ ॥ अयमिह प्रथमः। धायि धातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः। यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वं विशे-विशऽइत्यन्वेव धावति तद्यथा याचन्कल्याणं वदेदामुष्यायणो वै त्वमस्यलं वै त्वमेतस्माऽअसीत्येवमेषा यथोऽएवैष तथोऽएवैनमेतदाह यदाह विभ्वं विशे-विशऽइति विभूर्ह्येष विशे-विशे ॥ १४ ॥ अस्य प्रत्नाम्। अनु द्युतꣳ शुक्रं दुदुह्रेऽअह्रयः। पयः सहस्रसामृषिमिति परमा वाऽएषा सनीनां यत्सहस्रसनिस्तदेतस्यैवावरुद्ध्यै तस्मादाह पयः सहस्रसामृषिमिति ॥ १५ ॥ तदेतत्समाहार्यꣳषडृचं। तस्योपवती प्रथमा प्रत्नवत्युत्तमावोचाम तद्यस्मादुपवत्यथाद एव प्रत्नं यावन्तो ह्येव सन्नाग्रे देवास्तावन्त एव देवास्तस्माददः प्रत्नं तदिमेऽएवान्तरेण सर्वे कामास्तेऽअस्माऽइमे संजानाने त्रीन्कामान्त्संनमतः ॥ १६ ॥ स वै त्रिः प्रथमां जपति। त्रिरुत्तमां त्रिवृत्प्रायणा हि यज्ञास्त्रिवृदुदयनास्तस्मात्त्रिः प्रथमां जपति त्रिरुत्तमाम् ॥१७॥ यद्ध वाऽअत्राग्निहोत्रं जुह्वत्। वाचेन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तद्वयत्यायुषो वा वर्चसो वा प्रजायै वा ॥ १८ ॥ तदु खलु तनूपा अग्नेऽसि। तन्वं मे पाह्यायुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मे देहि वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहि। अग्ने यन्मे तन्वा ऊनं तन्मऽआपृणेति ॥ १९ ॥ यद्ध वाऽअत्राग्निहोत्रं जुह्वत्। वाचेन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तद्व्ययत्यायुषो वा वर्चसो वा प्रजायै वा तन्मे पुनराप्यायस्वेत्येवैतदाह तथो हास्यैतत्पुनराप्यायते ॥ २० ॥ इन्धानास्त्वा। शतꣳ हिमा द्युमन्तꣳसमिधीमहीति शतं वर्षाणि जीव्यास्मेत्येवैतदाह तावत्त्वा महान्तꣳसमिधीमहीति यदाह द्युमन्तꣳ समिधीमहीति वयस्वन्तो वयस्कृतꣳ सहस्वन्तः सहस्कृतमिति वयस्वन्तो वयं भूयास्म वयस्कृत्त्वं भूया इत्येवैतदाह सहस्वन्तो वयं भूयास्म सहस्कृत्त्वं भूया इत्येवैतदाहाग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासोऽअदाभ्यमिति त्वया वयꣳ सपत्नान्पापीयसः क्रियास्मेत्येवैतदाह ॥ २१ ॥ चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयेति। त्रिरेतज्जपति रात्रिर्वै चित्रावसुः सा हीयꣳ संगृह्येव चित्राणि वसति तस्मान्नारकाचित्रं ददृशे ॥ २२ ॥ एतेन ह स्म वाऽऋषयः। रात्रेः स्वस्ति पारꣳ समश्नुवतऽएतेनो ह स्मैनान्नक्तं नाष्ट्रा रक्षाꣳसि न विन्दन्त्येतेनोऽएवैष एतद्रात्रेः स्वस्ति पारꣳ समश्नुतऽएतेनोऽएनꣳ रात्रौ नाष्ट्रा रक्षाꣳसि न विन्दन्त्येतावद्नु तिष्ठन्जपति ॥ २३ ॥ अथासीनः।

ममृतत्वं व ऊर्ग्वः सूर्यो वो ज्योतिरिति ॥१॥ अथैनं पितरः । प्राचीनावीतिनः सव्यं जान्वाच्योपासीदंस्तानब्रवीन्मासि—मासि वोऽशनं स्वधा वो मनोजवो वश्चन्द्रमा वो ज्योतिरिति ॥ २ ॥ अथैनं मनुष्याः । प्रावृता उपस्थं कृत्वोपासीदंस्तानब्रवीत्सायं प्रातर्वोऽशनं प्रजा वो मृत्युर्वोऽग्निर्वो ज्योतिरिति ॥ ३ ॥ अथैनं पशव उपासीदन् । तेभ्यः स्वैरमेव चकार यदैव यूयं कदा च लभाध्वै यदि काले यद्यनाकालेऽथैवाश्नाथेति तस्मादेते यदैव कदा च लभन्ते यदि काले यद्यनाकालेऽथैवाश्नन्ति ॥ ४ ॥ अथ हैनं शश्वदप्यसुरा उपसेदुरित्याहुः । तेभ्यस्तमश्च मायां च प्रददावस्त्यहैवासुरमायेतीव पराभूता ह त्वेव ताः प्रजास्ता इमाः प्रजास्तथैवोपजीवन्ति यथैवाभ्यः प्रजापतिर्व्यदधात् ॥ ५ ॥ नैव देवा अतिक्रामन्ति । न पितरो न पशवो मनुष्या एवैकेऽतिक्रामन्ति तस्माद्यो मनुष्याणां मेद्यत्यशुभे मेद्यति विहूर्छति हि न ह्ययनाय चन भवत्यनृतं हि कृत्वा मेद्यति तस्मादु सायंप्रातराश्येव स्यात्स यो हैवं विद्वान्त्सायंप्रातराशी भवति सर्वं हैवायुरेति यदु ह किं च वाचा व्याहरति तदु हैव भवत्येतद्धि देवसत्यं गोपायति तद्वैतत्तेजो नाम ब्राह्मणं य एतस्य व्रतं शक्नोति चरितुम् ॥ ६ ॥ तद्वाऽएतत् । मासि-मास्येव पितृभ्यो ददतो यदैवैष न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशेऽथैभ्यो ददात्येष वो सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स एतां रात्रिं क्षीयते तस्मिन्त्क्षीणे ददाति तथैभ्योऽसमदं करोत्यथ यत्क्षीणे दद्यात्समदं हकुर्याद्देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च तस्माद्यदैवैष न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशेऽथैभ्यो ददाति ॥ ७ ॥ स वाऽअपराह्णे ददाति । पूर्वाह्णो वै देवानां मध्यन्दिनो मनुष्याणामपराह्णः पितृणां तस्मादपराह्णे ददाति॥८॥ स जघनेन गार्हपत्यं । प्राचीनावीती भूत्वा दक्षिणासीन एतं गृह्णाति स तत एवोपोत्थायोत्तरेणान्वाहार्यपचनं दक्षिणा तिष्ठन्न वहन्ति सकृत्फलीकरोति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृत्फलीकरोति ॥ ९ ॥ तं श्रपयति । तस्मिन्नधिश्रितऽआज्यं मत्यानयत्यग्नौ वै देवेभ्यो जुह्वत्युद्धरन्ति मनुष्येभ्योऽथैव पितृणां तस्मादधिश्रित ऽआज्यं मत्यानयति ॥ १० ॥ स उद्वास्याग्नौ द्वेऽआहुती जुहोति देवेभ्यः । देवान्वाऽएष उपावर्तते य आहिताग्निर्भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजतेऽथैतत्पितृयज्ञेनेवाचारीत्तदु देवेभ्यो निन्हुते स देवैः प्रसूतोऽथैतत्पितृभ्यो ददाति तस्मादुद्वास्याग्नौ द्वेऽआहुती जुहोति देवेभ्यः ॥११॥ स वाऽअग्नये च सोमाय च जुहोति । स यदग्नये जुहोति सर्वत्र ह्येवाग्निरन्वाभक्तोऽथ यत्सोमाय जुहोति पितृदेवत्यो वै सोमस्तस्मादग्नये च सोमाय च

...तिष्ठेत । अग्नी वै दातारौ तावेवैतद्याचते ... तस्मायाऽग्निः पशून्पुनरददात्॥२॥ तस्मै क
...उपातिष्ठन्त दत्तो हैवास्माऽएतौ पशून्य एवं विद्वानुपतिष्ठते सायमुपतिष्ठेत सायथं हि
...तिष्ठेत । उभये ह वाऽइदमग्रे सहासुर्देवाश्च मनुष्याश्च तद्यद्ध स्म मनुष्या ॥३॥ अथ यस्मा
...वाति तद्ध स्म देवान्याचन्तऽइदं वै नो नास्तीदं नोऽस्त्विति ते तस्याऽएव
...स्यायै द्वेषेण देवास्तिरोभूता नेद्धिनसानि नेद्वेष्योऽसानीति तस्मान्नोपति
...४ ॥ अथ यस्मादुपैव तिष्ठेत । यज्ञो वै देवानामाशीर्यजमानस्य तद्वाऽएष
...यदाहुतिराशीरेव यजमानस्य तद्यद्देवास्यात्र तदेवैतदुपतिष्ठमानः कु
...दुपैव तिष्ठेत ॥ ५ ॥ अथ यस्मान्नोपतिष्ठेत । यो वै ब्राह्मणं वा शथंसमानोऽ
...ते क्षत्रियं वायं मे दास्यत्ययं मे गृहान्करिष्यतीति यो वै तं वाचेन वा
...॥ वाभिरिराधयिषति तस्मै वै स देयं मन्यतेऽथ य आह किं नु त्वं ममासि
...इदासीतीश्वर एनं द्वेष्टोरीश्वरो निर्वेदं गन्तोस्तस्मान्नोपतिष्ठेतैतद्धित्त्वेवैष
...यदिन्द्रे यज्जुहोति तस्मान्नोपतिष्ठेत ॥६॥ अथ यस्मादुपैव तिष्ठेत । उत वै
...रं लभतऽएवैतो भर्ता भार्यं नानुबुध्यते स य दैवाह भार्यो वै तेऽस्मि
...स्ययैनं वेदाथैनं भार्यं मन्यते तस्मादुपैव तिष्ठेतेदमित्तु समस्तं यस्मादुपतिष्ठे
...पतिर्वाऽएष भूत्वा । यावत ईष्टे यावदेनमनु तस्य रेतः सिञ्चाति यदग्निम्
...मैनतस्मैवमुपतिष्ठमानोऽनुविकरोतीदथं सर्वमनुप्रजनयाति ॥ ८ ॥ स वा
...प्रनिपद्यते । इयं वाऽउप दृयेनेयमुप यद्धीदं किं च जायतेऽस्यां त
...यन्नृकृत्यस्यामेव तदुपोप्यते तद्वारान्या भूयो-भूय एवास्यं भवति
...तस्मा प्रनिपद्यते ॥ ९ ॥ स याह । उपमयन्तोऽअध्वरमित्य
...नयन्तो यज्ञमित्येवैतदाह मन्त्रं वोचेमाग्नयऽइति मन्त्रमु हास्माऽएतद्
...स्मे च शृण्वतऽइति यद्यप्यस्मदारकादस्यथ न एतद्धृएवेवैवमेनं
...दाह ॥ १० ॥ अग्निर्मूर्धा दिवः । ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । आ
...निन्वन्त्यनेन यानि तद्यथा यावन्कल्याणं वेदेदामुष्यायणं
...तमेवैतदग्निमेवैतस्मेष्णा ॥ ११ ॥ अथैन्द्राग्नी । उभा वामिन्द्रा
...त्वा गृणतः सह मादयध्यै । उभा दातारा विपाथं रयीणा
...इन्द्राग्नी वाऽइन्द्रो य एष तपति स यदस्तमेति तस्मा
...सह गन्ताऽनुनिपन्नऽउभौ ये सह गन्तो द...

जुहोति॥१२॥ स जुहोति । अग्नये कव्यवाहनाय स्वाहा सोमाय पितृमते स्वाहेत
ग्नौ मेक्षणमभ्यादधाति तत्स्विष्टकृद्भाजनमथ दक्षिणेनान्वाहार्यपचनꣳ सकृदुल्लि
खति तद्वेदिभाजनꣳ सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदुल्लिखति ॥ १३ ॥
अथ परस्तादुल्मुकं निदधाति । स यदनिधायोल्मुकमथैतत्पितृभ्यो दद्याद
सुररक्षसानि हैषामेतद्विमथ्नीरंस्तथो हैतत्पितॄणामसुररक्षसानि न विमथ्न
तस्मात्परस्तादुल्मुकं निदधाति॥१४॥स निदधाति । ये रूपाणि प्रतिमुञ्चमाना असु
राः सन्तः स्वधया चरन्ति । परापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्टांल्लोकात्प्रणुदात्व
स्मादित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तस्मादेवं निदधाति ॥१५॥ अथोदपात्रमादाया
वनेजयति । असाववनेनिक्ष्वेत्येव यजमानस्य पितरमसाववनेनिक्ष्वेति पिताम
हमसाववनेनिक्ष्वेति प्रपितामहं तद्यथाशिष्यतेऽभिषिञ्चेदेवं तत् ॥ १६ ॥ अ
सकृदाच्छिन्नान्युपमूलं दिनानि भवन्ति । अग्रमिव वै देवानां मध्यमिव मनुष्याणां
मूलमिव पितॄणां तस्मादुपमूलं दिनानि भवन्ति सकृदाच्छिन्नानि भवन्ति सकृदु ह्ये
पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदाच्छिन्नानि भवन्ति ॥१७॥ तानि दक्षिणोपस्तृणाति ।
तत्र ददाति स वाऽइति ददातीतीव वै देवेभ्यो जुह्वत्युद्धरन्ति मनुष्येभ्योऽथैवं पि
तॄणां तस्मादिति ददाति ॥ १८ ॥ स ददाति । असावेतत्तऽइत्येव यजमानस्य पि
ये च त्वामन्वित्यु हैकऽआहुस्तदु तथा न ब्रूयात्स्वयं वै तेषाꣳ सह येषाꣳ सह तस्मा
द्ब्रूयादसावेतत्तऽइत्येव यजमानस्य पित्रेऽसावेतत्तऽइति पितामहायासावेतत्तऽइति प्र
पितामहाय तद्यदितः पराग्ददाति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरः ॥ १९ ॥ तत्र ज
पति । अत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति यथाभागमश्नीतेत्ये
वैतदाह ॥ २० ॥ अथ पराङ् पर्यावर्तते । तिर इव वै पितरो मनुष्येभ्यस्तिर इ
वैतद्भवति स वाऽआ तमितोरासीतेत्याहुरेतावान्ह्यसुरिति स वै मुहूर्तमेवासित्वा
॥ २१ ॥ अथोपपर्यावृत्य जपति । अमीमदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषते
ति यथाभागमाशिषुरित्येवैतदाह ॥ २२ ॥ अथोदपात्रमादायावनेजयति । असाव
वनेनिक्ष्वेत्येव यजमानस्य पितरमसाववनेनिक्ष्वेति पितामहमसाववनेनिक्ष्वे
ति [illegible] नेजुरेऽभिषिञ्चेदेवं तत् ॥ २३ ॥ अथ नीविमुद्वृह्य नमस्करोति
[illegible] नीविमुद्वृह्य नमस्करोति यज्ञो वै नमो यज्ञियानेवैनानेत
[illegible] नमस्करोति षड्वाऽऋतव ऋतवः पितरस्तस्मात्षट्कृत्व
[illegible] पितरो [illegible] गृहाणाꣳ ह पितर ईशत एषोऽएतस्याशीः
[illegible] निदधात्यन्तु [illegible] सकृदाच्छिन्नान्
[illegible] ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [४.२.] ॥

तस्मादैन्द्राग्नी ॥ १२ ॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियः । यतो जातोऽअरोचथाः । तं जानन्नग्नऽआरोहाथा नो वर्धया रयिमिति पुष्टं वै रयिर्भूयो-भूय एव न इदं पुष्टं कुर्वित्येवैतदाह ॥ १३ ॥ अयमिह प्रथमः । धायि धातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः । यमप्नवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विभ्वं विशे-विशऽइत्यन्वेव धावति तद्यथा याचन्कल्याणं वदेदामुष्यायणो वै त्वमस्यलं वै त्वमेतस्माऽअसीत्येवमेषा यथोऽएवैष तथोऽएवैनमेतदाह यदाह विभ्वं विशे-विशऽइति विभूर्ह्येष विशे-विशे ॥ १४ ॥ अस्य प्रत्नाम् । अनु द्युतꣳ शुक्रं दुदुह्रेऽअह्रयः । पयः सहस्रसामृषिमिति परमा वाऽएषा सनीनां यत्सहस्रसनिस्तदेतस्यैवावरुद्ध्यै तस्मादाह पयः सहस्रसामृषिमिति ॥ १५ ॥ तदेतत्समाहार्यꣳ षड्ऋचं । तस्योपवती प्रथमा प्रत्नवत्युत्तमावोचाम तद्यस्मादुपवत्युपथाद एव प्रत्नं यावन्तो ह्येव सनाग्रे देवास्तावन्त एव देवास्तस्माद्दः प्रत्नं तदिमेऽएवान्तरेण सर्वे कामास्तेऽअस्माऽइमे संजानाने सर्वान्कामान्त्संनमतः ॥ १६ ॥ स वै त्रिः प्रथमां जपति । त्रिरुत्तमां त्रिवृत्प्रायणा हि यज्ञास्त्रिवृदुदयनास्तस्मात्त्रिः प्रथमां जपति त्रिरुत्तमाम् ॥१७॥ यद्ध वाऽअस्याग्निहोत्रं जुह्वत् । व्याधेन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तदवद्यत्यायुषो वा वर्चसो वा प्रजायै वा ॥ १८ ॥ तदु खलु तनूपा अग्नेऽसि । तन्वं मे पाह्यायुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मे देहि वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहि । अग्ने यन्मे तन्वा ऊनं तन्मऽआपृणेति ॥ १९ ॥ यद्ध वाऽअस्याग्निहोत्रं जुह्वत् । व्याधेन वा कर्मणा वा मिथ्या करोत्यात्मनस्तदवद्यत्यायुषो वा वर्चसो वा प्रजायै वा तन्मे पुनराप्यायस्वेत्येवैतदाह तथो हास्यैतत्पुनराप्यायते ॥ २० ॥ इन्धानास्त्वा । शतꣳ हिमा द्युमन्तꣳ समिधीमहीति शतं वर्षाणि जीव्यास्मेत्येवैतदाह तावत्त्वा महान्तꣳ समिधीमहीति यदाह द्युमन्तꣳ समिधीमहीति वयस्वन्तो वयस्कृतꣳ सहस्वन्तः सहस्कृतमिति वयस्वन्तो वयं भूयास्म वयस्कृत्त्वं भूया इत्येवैतदाह सहस्वन्तो वयं भूयास्म सहस्कृत्त्वं भूया इत्येवैतदाहाग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासोऽअदाभ्यमिति त्वया वयꣳ सपत्नान्पापीयसः क्रियास्मेत्येवैतदाह ॥ २१ ॥ चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयेति । त्रिरेतज्जपति रात्रिर्वै चित्रावसुः सा हीयꣳ संगृह्येव चित्राणि वसति तस्मान्नाक्ताचित्रं ददृशे ॥ २२ ॥ एतेन ह स्म वाऽऋषयः । रात्रेः स्वस्ति पारꣳ समश्नुवतेऽथेतेनो ह स्मैनान्रात्रेर्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि न विन्दन्त्येतेनोऽएवैष एतद्रात्रेः स्वस्ति पारꣳ समश्नुतेऽथेतेनोऽएनꣳ रात्रेर्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि न विन्दन्त्येतावद्वु निष्पन्नराति ॥ २३ ॥ अथामीनः ।

तदु होवाच कहोडः कौषीतकिः । अनयोर्वाऽअयं द्यावापृथिव्यो रसोऽस्य रसस्य हुत्वा देवेभ्योऽथेममश्नामेति तस्माद्वाऽआग्रयणेष्ट्या यजतऽइति ॥ १ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः। देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा उभयीरोषधीर्याश्च मनुष्या उपजीवन्ति याश्च पशवः कृत्ययेव त्वद्विषेणेव त्वत्प्रलिलिपुरुतेत्वं चिद्देवानभिभवेमेति ततो न मनुष्या आशुर्न पशव आलिलिशिरे ता हेमाः प्रजा अनाशकेन नोत्पराबभूवुः ॥ २ ॥ तद्धै देवाः शुश्रुवुः । अनाशकेन ह वाऽइमाः प्रजाः पराभवन्तीति ते होचुर्हन्तेदमासामपजिघांसामेति केनेति यज्ञेनैवेति यज्ञेन ह स्म वै तद्देवाः कल्पयन्ते यदेषां कल्पमासऽर्षयश्च ॥ ३ ॥ ते होचुः । कस्य न इदं भविष्यतीति ते मम-ममेत्येव न सम्पादयां चक्रुस्ते हासम्पाद्योचुराजिमेवास्मिन्नजामहै स यो न उज्जेष्यति तस्य न इदं भविष्यतीति तथेति तस्मिन्नाजिमाजन्त ॥ ४ ॥ ताविन्द्राग्नी ऽउदजयतां । तस्मादैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवतीन्द्राग्नी ह्यस्य भागधेयमुदजयतां तौ यत्रेन्द्राग्नीऽउज्जिगीवांसौ तस्थतुस्तद्विश्वे देवा अन्वाजग्मुः ॥ ५ ॥ क्षत्रं वाऽइन्द्राग्नी । विशो विश्वे देवा यत्र वै क्षत्रमुज्जयत्यन्वाभक्ता वै तत्र विट्तद्विश्वान्देवानन्वाभजतां तस्मादेष वैश्वदेवश्चरुर्भवति ॥ ६ ॥ तं वै पुराणानां कुर्यादित्याहुः । क्षत्रं वाऽइन्द्राग्नी नेत्क्षत्रमभ्यारोहयाणीति तौ वाऽउभावेव नवानाᳬ स्यातां यद्धि पुरोडाश इतरश्चरुरितरस्तेनैव क्षत्रमनभ्यारूढं तस्मादुभावेव नवानाᳬ स्याताम् ॥ ७ ॥ तऽउ ह विश्वे देवा ऊचुः । अनयोर्वाऽअयं द्यावापृथिव्यो रसो हन्तेमेऽअस्मिन्नाभजामेति ताभ्यामेतं भागमकल्पयन्नेतं द्यावापृथिव्यमेककपालं पुरोडाशं तस्माद्द्यावापृथिव्य एककपालः पुरोडाशो भवति तस्येयमेव कपालमियेव हीयं तस्मादेककपालो भवति ॥ ८ ॥ तस्य परिचक्षा । यस्यै वै कस्यै च देवतायै हविर्गृह्यते सर्वत्रैव स्विष्टकृदन्वाभक्तोऽथैतᳬ सर्वमेव जुहोति न स्विष्टकृतेऽवद्यति सा परिचक्षातो हुतः पर्यावर्तते ॥ ९ ॥ तदाहुः । पर्याभूद्वाऽअयमेककपालो मोहिष्यति राष्ट्रमिति नास्य सा परिचक्षाहवनीयो वाऽआहुतीनां प्रतिष्ठा स यदाहवनीयं प्राप्यापि दश कृत्वः पर्यावर्तेत न तदाद्रियेत यद्वित्त्वन्ये वदन्ति कस्तत्संधमुपेयात्तस्माद्वाज्यस्यैव यजेदाज्यᳬ ह वाऽअनयोर्द्यावापृथिव्योः प्रत्यक्षᳬ रसस्तत्प्रत्यक्षमेवैनेऽएतत्स्वेन रसेन मेधेन प्रीणाति तस्माद्वाज्यस्यैव यजेत् ॥ १० ॥ एतेन वै देवाः । यज्ञेनेष्ट्वोभयीनामोषधीनां याश्च मनुष्या उपजीवन्ति याश्च पशवः कृत्यामिव त्वद्विषमिव त्वदपजघ्नुस्तत आश्नन्मनुष्या आलिशन्त पशवः ॥ ११ ॥ अथ यदेष एतेन यजते । तथाह

सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसा गथा इति तद्यदस्तं यन्नादित्य आहवनीयं
तेनैतदाह समृषीणाथं स्तुतेनेति तद्यदुपतिष्ठते तेनैतदाह सं प्रियेण
वाऽअस्य प्रियं धामाहुतिभिरेव तदाह समहमायुषा सं वर्चसा सं प्रजया सथं रा
यस्पोषेण ग्मिषीयेति यथा त्वमेतैः समगथा एवमहमायुषा वर्चसा प्रजया रायस्पोष
णेति यद्भूम्नेति तदेवमहमेतैः संगच्छाऽइत्येवैतदाह॥२४॥अथ गामभ्येति।अन्ध स्था
न्धो वो भक्षीय मह स्थ महो वो भक्षीयेति यानि वो वीर्याणि यानि वो महाथंसि
तानि वो भक्षीयेत्येवैतदाहोर्ज स्थोर्जं वो भक्षीयेति रस स्थ रसं वो भक्षीयेत्येवै
तदाह रायस्पोष स्थ रायस्पोषं वो भक्षीयेति भूमा स्थ भूमानं वो भक्षीयेत्येवैतदाह॥२५॥
शतम् ११०० ॥ रेवती रमध्वमिति रेवन्तो हि पशवस्तस्मादाह रेवती रमध्वमित्य
स्मिन्योनावस्मिन्गोष्ठेऽस्मिँल्लोकेऽस्मिन्क्षये । इहैव स्त मापगातेत्यात्मन एवैतदाह
यदेव मापगातेति ॥ २६ ॥ अथ गामभिमृशति । सथंहितासि विश्वरूपीति विश्व
रूपा इव हि पशवस्तस्मादाह विश्वरूपीत्यूर्जा माविश गौपत्येनेत्यूर्जेति यदाह
सेनेति तदाह गौपत्येनेति यदाह भूम्नेति तदाह ॥ २७ ॥ अथ गार्हपत्यमभ्ये
ति । स गार्हपत्यमुपतिष्ठतऽउप त्वाग्ने दिवे-दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् । नमो भरन्त
एवमसीति नम एवास्माऽएतत्करोति यथैनं न हिथंस्यात् ॥ २८ ॥ राजन्तमध्व
राणां । गोपामृतस्य दीदिवम् । वर्धमानथं स्वे दमऽइति स्वं वै तऽइदं यन्मम तन्नो
भूयो—भूय एव कुर्वित्येवैतदाह ॥ २९ ॥ स नः पितेव सूनवे । अग्ने सूपायनो
भव । सचस्वा नः स्वस्तयऽइति यथा पिता पुत्राय सूपचरो नैवैनं केन चन हिन
स्त्येवं नः सूपचर एधि मैव त्वा केन चन हिथंसिष्मेत्येवैतदाह ॥ ३० ॥
द्विपदाः । अग्ने त्वं नोऽअन्तम उत त्राता शिवो भवा वरूथ्यः । वसुरग्निर्वसुश्र
अच्छा नक्षि द्युमत्तमथं रयिं दाः ॥ तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे स
खिभ्यः । स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या णोऽअघायतः समस्मादिति ॥३१॥ यद्
आहवनीयमुपतिष्ठते।पशूंस्तद्याचते तस्मात्तमुच्चावचैश्छन्दोभिरुपतिष्ठतऽउच्चाव
इव हि पशवोऽथ यद्गार्हपत्यं पुरुषांस्तद्याचते तद्गायत्रं प्रथमं त्रिचं गायत्रं वा
अग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसोपधावति ॥ ३२ ॥ अथ द्विपदाः । द्विपद
ं द्विपदा द्विपाद्वाऽअयं पुरुषः पुरुषानेवैतद्याचते पुरुषान्हि याचते तस्माद्द्विपदा
भिरुपतिष्ठते पुरुषवान्भवति य एवं विद्वानुपतिष्ठते ॥ ३३ ॥ अथ गामभ्येति
इडऽएह्यदितऽएहीतीडा हि गौरदितिर्हि गौस्तामभिमृशति काम्या एतेति
नुष्याणाथं ह्येतासु कामाः प्रविष्टास्तस्मादाह काम्या एतेति मयि वः कामधरणं

भूयादित्यहं वः प्रियो भूयासमित्येवैतदाह ॥ ३४ ॥ अथान्तरेणाहवनीयं च
गार्हपत्यं च । प्राङ् तिष्ठन्नग्निमीक्षमाणो जपति सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्म-
णस्पते । कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ यो रेवान्योऽअमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः ।
स नः सिषक्तु यस्तुरः ॥ मा नः शंसोऽअररुषो धूर्तिः प्रणङ् मर्त्यस्य । रक्षा
णो ब्रह्मणस्पतऽइति ॥ ३५ ॥ यद्वाऽआहवनीयमुपतिष्ठते । दिवं तदुपतिष्ठतेऽथ
यद्गार्हपत्यं पृथिवीं तदथैतदन्तरिक्षमेषा हि दिग्बृहस्पतेरेतांछ ह्येतद्दिशमुपति-
ष्ठते तस्माद्बार्हस्पत्यं जपति ॥ ३६ ॥ महि त्रीणामवोऽस्तु । द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ न हि तेषाममा चन नाध्वसु वारणेषु । ईशे रिपुरघशंसः ॥
ते हि पुत्रासो अदितेः प्र जीवसे मर्त्याय । ज्योतिर्यच्छन्त्यजस्रमिति तत्रास्ति ना-
ध्वसु वारणेष्वित्येते ह वाऽअध्वानो वारणा यऽइमेऽन्तरेण द्यावापृथिवीऽएता-
न्वेतदुपतिष्ठते तस्मादाह नाध्वसु वारणेष्विति ॥ ३७ ॥ अथैन्द्री । इन्द्रो वै य-
ज्ञस्य देवता सैन्द्रमेवैतदन्ततऽउपस्थानं कुरुते कदा चन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दा-
शुषऽइति यजमानो वै दाश्वान्यजमानाय ह्युपक्षेष्यन्नेवैतदाहोपोपेन्नु मघवन्भूय
इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यतऽइति भूयो—भूय एव न इदं पुण्यं कर्मोपेदित्याह
॥ ३८ ॥ अथ सावित्री । सविता वै देवानां प्रसविता तथो हास्माऽएते सवितृ-
प्रसूता एव सर्वे कामाः समृध्यन्ते तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो
यो नः प्रचोदयादिति ॥ ३९ ॥ अथाग्नेयी । तदग्नावेवैतदन्ततः
परिददाति गुप्त्यै परि ते दूडभो रथोऽस्माँ२ऽअश्नोतु विश्वतः । येन रक्षसि
दाशुषऽइति यजमाना वै दाश्वांसो यो ह वाऽअस्मानावृणवतो रथस्तेनैव य-
जमानानभिरक्षसि स यस्तेऽनाधृष्यतमो रथो येन यजमानानभिरक्षसि तेन नः
सर्वतोऽभिगोपायेत्येवैतदाह त्रिरेतज्जपति ॥ ४० ॥ अथ पुत्रस्य नाम गृह्णाति ।
इदं मेऽयं वीर्यं पुत्रोऽनुसंतनवदिति यदि पुत्रो न स्यादप्यात्मन एव नाम गृह्णी-
यात् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [३. ४] ॥ अध्यायः ॥ ३ ॥ [१२] ॥

अथ [illegible]ऽहवनीयमुपतिष्ठते । भूर्भुवः स्वरिति [illegible]
[illegible] भूर्भुवः स्वरिति [illegible]
[illegible]
॥ १ ॥ [illegible]
[illegible]
अथ [illegible]

तामिव ह वै गच्छति य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥५॥
न्ो ह तत ईजे । दक्षः पार्वतिस्तऽइमेऽप्येतर्हि दाक्षायणा राज्यमिवैव प्राप्ता रा-
मिह वै प्राप्नोति य एवं विद्वानेतेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत स वाऽएकैक
ानूचीनाहं पुरोडाशो भवत्येतेनो हास्यासपत्नानुपबाधा श्रीर्भवति स वै द्वे पौ-
मास्यौ यजते द्वेऽअमावास्ये द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ६ ॥
थ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं
थुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ७ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवत्यैन्द्रꣳ
ांनाय्यं ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ८ ॥ अथ यत्पू-
द्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रज-
नं क्रियते ॥ ९ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पय-
पा नेद्यज्ञादयानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथैतावेव मित्रावरुणौ द्वे देवते द्वे वै
थुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽएतदु हास्य तद्रूपं येन बहुर्भवति येन प्रजाय-
॥ १० ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां यमेवामुमुपव-
थेऽग्नीषोमीयं पशुमालभते स एवास्य सः ॥ ११ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पु-
ोडाशो भवत्यैन्द्रꣳ सांनाय्यं प्रातःसवनमेवास्याग्नेयः पुरोडाश आग्नेयꣳ हि
ातःसवनमथैन्द्रꣳ सांनाय्यं माध्यन्दिनमेवास्य तत्सवनमैन्द्रꣳ हि माध्यन्दिनꣳ
सवनम् ॥ १२ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां तृतीयसवन-
मेवास्य तद्वैश्वदेवं वै तृतीयसवनमिन्द्राग्नी वै विश्वे देवाः ॥ १३ ॥ अथ प्रातः ।
आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञादयानीति न्वेवाग्नेयः पुरो-
डाशोऽथ यामेवामूं मैत्रावरुणीं वशामनूबन्ध्यामालभते सैवास्य मैत्रावरुणी पयस्या
स पौर्णमासेन चामावास्येन चेष्ट्वा यावत्सौम्येनाध्वरेणेष्ट्वा जयति तावज्जयति तदु
खलु महायज्ञो भवति ॥ १४ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्ण-
मास्यामेतेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहन्नेतेनोऽएव व्यजयत यास्येयं विजितिस्तां तथोऽए-
वैष एतेन पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳ हन्ति तथोऽएव विजयतेऽथ यत्संनयत्यामावा-
स्यं वै सांनाय्यं दूरे तद्यदमावास्येति विद्रऽएवैतद्दूरं जघ्नुषे तमेतेन रसेनाभी-
णन्विमे ह वै पाप्मानमपहते य एवं विद्वान्पौर्णमास्याꣳ संनयत्येष वै सोमो रा-
जा देवानामन्नं यच्चन्द्रमास्तमेतत्पूर्वेद्युरभिषुण्वन्ति शान्भक्षयिष्यन्तस्तमेतद्भक्षय-
न्ति यदपक्षीयते ॥ १५ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्याम-
भिषुणोत्येवैनमेतत्पात्रेष्वभिषुतऽएतꣳ रसं दधात्येतेन रसेन नानीकरोति स्वदयति

...नवास्माऽएतत्परिददाति गुप्त्यै ॥ ...पतिष्ठते । अथैनमामन्त्रयास्मा ऽ एतत्परिदद
...ति । स यत्र वेलां मन्यते तत्स्यन्त्वा वाचं विसृजतेऽथ प्रोष्य परेत्य यत्र वेलां
...न्यते तद्वाचं यच्छति स यद्यपि राजान्तरेण स्यान्नैव तमुपेयात् ॥ ६ ॥ स आ
...नीयमेवाग्रऽउपतिष्ठते । अथ गार्हपत्यं गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा
...गृहेष्वेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥ ७ ॥ स आहवनीयमुपतिष्ठते । आगन्म ।
...वदसमस्मभ्यं वसुवित्तमम् । अग्ने सम्राडभि द्युम्नमभि सह आयच्छस्वेत्यथ
...स्य तृणान्यपलुम्पति ॥ ८ ॥ अथ गार्हपत्यमुपतिष्ठते । अयमग्निर्गृहपतिर्गा
...मन्नाथा वसुवित्तमः । अग्ने गृहपतेऽभिद्युम्नमभि सह आयच्छस्वेत्यथोपा
...तृणान्यपलुम्पत्येतद्धु जपन्नेतेन न्वेव भूयिष्ठा इवोपतिष्ठन्ते ॥ ९ ॥ स वै मनु
...मैत्रोपतिष्ठेत । इदं वै यस्मिन्वसति ब्राह्मणो वा राजा वा श्रेयान्मनुष्योऽन्ते
...नाहेति वकुमिदं मे त्वं गोपाय माहं वत्स्यामीत्यथास्मिन्नेते श्रेयांसो र
...देवा यदग्नयः क उ तानर्हति वकुमिदं मे यूयं गोपायत माहं वत्स्यामीति ॥ १० ॥
...वे देवा मनुष्यस्याजानन्ति । स वेद गार्हपत्यः परिदां मेदमुपागादिति
...आहवनीयमुपतिष्ठते स वेदाहवनीयः परिदां मेदमुपागादिति ॥ ११ ॥
...वा व्रजति प्र वा धावयति । स यत्र वेलां मन्यते तत्स्यन्त्वा वाचं विसृजे
...परेत्य यत्र वेलां मन्यते तद्वाचं यच्छति स यद्यपि राजान्तरेण स्या
...यात् ॥ १२ ॥ स आहवनीयमेवाग्रऽउपतिष्ठते । अथ गार्हपत्यं तूष्णी
...मुपतिष्ठते तूष्णीमुपविश्य तृणान्यपलुम्पति तूष्णीमेव गार्हपत्यमु
...पविश्य तृणान्यपलुम्पति ॥ १३ ॥ अथातो गृहाणामेवोपचारः
...नैः ...मागता गृहाः समृत्ता इव भवन्ति किमयमिह वदिष्य
...ति ... स यो ह तत्र किंचिद्वदति वा करोति वा तस्माद्
...र : ... यो ह तत्र न वदति न किं चन करोति
...... न ... किं चनाकरादिति स यदि
...तस्मादिप्रवासिन्या वारण्या स्यादेष उ गृहाणामुपचार
...॥ १ ॥ [४. १.] ॥

...मासीत् । मना वै प्रजानि ... यथा ...
... नानास्येवासीत्तानवीर्यो ...

न्वेवैतस्य तथा कश्चन कृत्ययेव त्वद्विषेणेव त्वत्समालिम्पतीति देवा अकुर्वन्निति ते
वेष एतत्करोति यमु चैव देवा भागमकल्पयन्त तमु चैवैभ्य एष एतद्भागं करोतीत्य
उ चैवैतदुभयीरोषधीर्याश्च मनुष्या उपजीवन्ति याश्च पशवस्ता अनमीवा अ
किल्विषाः कुरुते ता अस्यानमीवा अकिल्विषा इमाः प्रजा उपजीवन्ति तस्माद्वाऽ
एष एतेन यजते ॥ १२ ॥ तस्य प्रथमजो गौर्दक्षिणा । अग्रयमिव हीदं स यु
दीजानः स्याद्दर्शपूर्णमासाभ्यां वा यजेताथैतेन यजेत यद्युऽअनीजानः स्याच्चातु
र्मास्यमेवैतमोदनमन्वाहार्यपचने पचेयुस्तं ब्राह्मणा अश्नीयुः ॥ १३ ॥ द्वया ह
देवा देवाः । अहैव देवा अथ ये ब्राह्मणाः शुश्रुवांसोऽनूचानास्ते मनुष्यदेवास्तद्य
वषट्कृतं हुतमेवमस्यैतद्भवति तन्नो यच्छक्नुयात्तद्दद्यान्नादक्षिणं हविः स्यादि
ति ह्याहुर्नाग्निहोत्रे जुहुयात्समृद्धं ह कुर्याद्यदग्निहोत्रे जुहुयादन्यद्वाऽआग्रयणा
न्यदग्निहोत्रं तस्मान्नाग्निहोत्रे जुहुयात् ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [४. ३.]॥
तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ ११३ ॥

प्रजापतिर्ह वाऽएतेनाग्रे यज्ञेनेजे । प्रजाकामो बहुः प्रजया पशुभिः स्यां
श्रियं गच्छेयं यशः स्यामन्नादः स्यामिति ॥१॥ स वै दर्शो नाम । तद्यदेनेन सोऽ
ग्रेऽयजत तस्माद्दाक्षायणयज्ञो नामोतैनमेके वसिष्ठयज्ञ इत्याचक्षतऽएष वै वसिष्ठ
एतेमनु तदन्वाचक्षते स एतेन यज्ञेनेजे स एतेन यज्ञेनेष्ट्वा येयं प्रजापतेः प्रजाति
र्या श्रीरेतद्बभूवतां ह वै प्रजातिं प्रजायतऽएतां श्रियं गच्छति य एवं विद्वा
नेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥ २ ॥ तेनो ह तत ईजे । प्रतीदर्शः श्वै
क्नः स ये तं प्रत्यासुस्तेषां विद्यचनमिवास विद्यचनमिव ह वै भवति य एवं विद्वा
नेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥ ३ ॥ तमाजगाम । सुप्ला सार्ञ्जयो [illegible]
[illegible] तस्मादेतं य यज्ञमनूच्यैव च सोऽनूच्य पुनः सृञ्जयाञ्जगाम ते ह सृ[illegible]
मा [illegible] वै नोऽनूच्यागाविति ते होचुः सह वै नस्तद्देवैरगन्यो नो य[illegible]
दनूच्यागामिति स वै [illegible] विद्यचनामिवास्त्वन्यद्वाऽअरे [illegible]
[illegible] स एतेन यज्ञेनेजे स एतेन यज्ञेनेष्ट्वा येयं सृञ्ज[illegible]
ना [illegible] ह वै प्रजातिं प्रजायतऽएतां श्रियं गच्[illegible]
य एवं [illegible] यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥ ४ ॥ तेनो ह तत ई[illegible]
[illegible] सृञ्जयानां च पुरोहित आस पशु[illegible]
[illegible] सृञ्जया [illegible] यो द्वयोः [illegible]

त्र पुनर्न सꣳ हरिष्यन्त्स्यात्तदभिमृशतीदमग्नेरिदमग्नीषोमयोरिति नाना
प्र हविर्गृह्णन्ति तत्सहावघ्नन्ति तत्सह पिꣳषन्ति तत्पुनर्नाना करोति त-
भिमृशत्यधिवपणस्त्वेवैष पुरोडाशमधि श्रयत्यसावाज्यम् ॥ ४ ॥ तद्वाऽ-
भयꣳ सह क्रियते तद्यदेतदुभयꣳ सह क्रियतेऽर्धो ह वाऽएष आत्मनो
दाज्यमर्धो यदिह हविर्भवति स यथासावर्धो य उ चायमर्धस्ता उभा-
यावेति तस्माद्वाऽएतदुभयꣳ सह क्रियतऽएवमु हैष आत्मा यज्ञस्य स-
। ५ ॥ सोऽसावाज्यमधिश्रयति । इषे त्वेति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे त्वेति
ासयत्यूर्जे त्वेति यो वृष्टादूर्ग्रसो जायते तस्मै तदाह ॥ ६ ॥ अथ पुरोडा-
ाक्ति । घर्मोऽसीति यज्ञमेवैतत्करोति यथा घर्मं प्रवृञ्ज्यादेवं प्रवृणक्ति
ेति तदायुर्दधाति ॥ ७ ॥ तं प्रथयति । उरुप्रथा उरु प्रथस्वेति प्रथय-
दुरु ते यज्ञपतिः प्रथतामिति यजमानो वै यज्ञपतिस्तद्यजमानायैवैतदाशिषमा-
८॥ तं न सत्रा पृथुं कुर्यात् । मानुषꣳ ह कुर्याद्यत्पृथुं कुर्याद्व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य
न्नेद्व्यृद्धं यज्ञे करवाणीति तस्मान्न सत्रा पृथुं कुर्यात्॥९॥अश्वशफमात्रं कुर्या-
ऽआहुः । कस्तद्वेद यावानश्वशफो यावन्तमेव स्वयं मनसा न सत्रां पृथुं मन्ये-
ात् ॥ १० ॥ तमद्भिरभिमृशति । सकृद्वा त्रिर्वा तद्यदेवास्या आवघ्नन्तो वा
ो वा क्षिण्वन्ति वा वि वा वृहन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शम-
द्भिः सन्दधाति तस्मादद्भिरभिमृशति ॥ ११ ॥ सोऽभिमृशति । अग्निष्टे
हिꣳसीदित्यग्निना वाऽएनमेतदभितप्स्यन्भवत्येष ते त्वचं मा हिꣳसी-
दाह ॥ १२ ॥ तं पर्यग्नि करोति । अच्छिद्रमेवैनमेतदग्निना परिगृह्णाति
ष्ट्रा रक्षाꣳसि प्रमृशानित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तस्मात्पर्यग्नि करोति
। तꣳ श्रपयति । देवस्त्वा सविता श्रपयत्विति न वाऽएतस्य मनुष्यः श्र-
देवो ह्येष तदेनं देव एव सविता श्रपयति वर्षिष्ठेऽधि नाकऽइति देवत्रो
पदाह वर्षिष्ठेऽधि नाकऽइति तमभिमृशति मृतं वेदानीति तस्माद्वाऽअभि-
॥ १४ ॥ सोऽभिमृशति । मा भेर्मा संविक्था इति मा त्वं भैषीर्मा संवि-
त्वाहमानुषꣳ ह्यन्तं मानुषोऽभिमृशामीत्येवैतदाह ॥ १५ ॥ यदा मृतोऽ-
सयति । नेदेनमुपरिष्टान्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यवपश्यानिति नेद्व नग्न-इव पु-
॥ १६ ॥ सोऽभिवासयति ।

ामित्र ह वै गच्छति य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥५॥
नो ह तत ईजे । दक्षः पार्वतिस्तऽइमेऽप्येतर्हि दाक्षायणा राज्यमिवैव प्राप्ता रा-
ज्यमिह वै प्राप्नोति य एवं विद्वानेतेन यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत स वाऽएकैक
ेवानूचीनाहं पुरोडाशो भवत्येतेनो हास्यासपत्नानुपबाधा श्रीर्भवति स वै द्वे पौ-
र्णमास्यौ यजते द्वेऽअमावास्ये द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ६ ॥
अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं
मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ७ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवत्यैन्द्रꣳ
सांनाय्यं ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ८ ॥ अथ यत्पू-
र्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां ते द्वे देवते द्वे वै मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रज-
ननं क्रियते ॥ ९ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पय-
स्या नेद्यज्ञाद्द्यानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथैतावेव मित्रावरुणौ द्वे देवते द्वे वै
मिथुनं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽएतदु हास्य तद्रूपं येन बहुर्भवति येन प्रजाय-
ते ॥ १० ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्यां यमेवामुमुपव-
सथेऽग्नीषोमीयं पशुमालभते स एवास्य सः ॥ ११ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पु-
रोडाशो भवत्यैन्द्रꣳ सांनाय्यं प्रातःसवनमेवास्याग्नेयः पुरोडाश आग्नेयꣳहि
प्रातःसवनमथैन्द्रꣳसांनाय्यं माध्यन्दिनमेवास्य तत्सवनमैन्द्रꣳहि माध्यन्दिनꣳ
सवनम् ॥ १२ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां तृतीयसवन-
मेवास्य तद्वैश्वदेवं वै तृतीयसवनमिन्द्राग्नी वै विश्वे देवाः ॥ १३ ॥ अथ प्रातः ।
आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञाद्द्यानीति न्वेवाग्नेयः पुरो-
डाशोऽथ यामेवामूं मैत्रावरुणीं वशामनूबन्ध्यामालभते सैवास्य मैत्रावरुणी पयस्या
स पौर्णमासेन चामावास्येन चेष्ट्वा यावत्सौम्येनाध्वरेणेष्ट्वा जयति तावज्जयति तदु
खलु महायज्ञो भवति ॥ १४ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्ण-
मास्यामेतेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहन्नेतेनोऽएव व्यजयत यास्येयं विजितिस्तां तथोऽए-
वैष एतेन पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳहन्ति तथोऽएव विजयतेऽथ यत्संनयत्यामावा-
स्यं वै सांनाय्यं दूरे तद्यदमावास्येति विश्वऽएवैतद्वृत्रं जघ्नुषे तमेतेन रसेनाभी-
षण्वन्ति ह वै पाप्मानमपहते य एवं विद्वान्पौर्णमास्याꣳसंनयत्येष वै सोमो रा-
जा देवानामन्नं यच्चन्द्रमास्तमेतत्पूर्वेद्युरभिषुण्वन्ति प्रातर्भक्षयिष्यन्तस्तमेतत्क्षप-
न्ति यदपक्षीयते ॥ १५ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । अग्नीषोमीयेण यजते पौर्णमास्याम-
भिषुणोत्येवैनमेतत्तस्मिन्नभिषुतऽएतꣳरसं दधात्येतेन रसेन तीव्रीकरोति स्वदयति

ᳪसि ॥ १ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । यथा न्वेव पुरैकोऽभूवमेवमु न्वेवाप्येतर्ह्येक
एवास्मीति स द्वितीयाः ससृजे ता अस्य परेव बभूवुस्तदिदं क्षुद्रᳪ सरीसृपं य-
दन्यत्सर्पेभ्यस्तृतीयाः ससृजऽइत्याहुस्ता अस्य परेव बभूवुस्तऽइमे सर्पा एता ह
न्वेव द्वयीर्याज्ञवल्क्य उवाच त्रयीरु तु पुनरृचा ॥ २ ॥ सोऽर्चञ्छ्राम्यन्प्रजापति-
रीक्षां चक्रे । कथं नु मे प्रजाः सृष्टाः पराभवन्तीति स हैतदेव ददर्शानशनतया वै
मे प्रजाः पराभवन्तीति स आत्मन एवाग्रे स्तनयोः पय आप्याययां चक्रे स
प्रजा असृजत ता अस्य प्रजाः सृष्टा स्तनावेवाभिपद्य तास्ततः सम्बभूवुस्ता
इमा अपराभूताः ॥ ३ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तं । प्रजा ह तिस्रोऽअ-
त्यायमीयुरिति या वै ताः पराभूतास्ता एवैतदभ्यनूक्तं न्यन्या अर्कमभितो वि-
विश्रऽइत्यग्निर्वाऽअर्कस्तद्या इमाः प्रजा अपराभूतास्ता अग्निमभितो नि-
विष्टास्ता एवैतदभ्यनूक्तम् ॥ ४ ॥ महद्ध तस्थौ भुवनेष्वन्तरिति । प्रजापतिमेवै-
तदभ्यनूक्तं पवमानो हरित आविवेशेति दिशो वै हरितस्ता अयं वायुः पवमान
आविष्टस्ता एवैषऽर्गभ्यनूक्ता ता इमाः प्रजास्तथैव प्रजायन्ते यथैव प्रजापतिः
प्रजा असृजतेदᳪ हि यदेव स्त्रियै स्तनावाप्यायेतेऽऊधः पशूनामथैव यज्जा-
यते तज्जायते तास्तत स्तनावेवाभिपद्य सम्भवन्ति ॥ ५ ॥ तद्वै पय एवा-
न्नम् । एतद्ध्यग्रे प्रजापतिरन्नमजनयत तद्वाऽअन्नमेव प्रजा अन्नाद्धि सम्भव-
न्तीदᳪ हि यासां पयो भवति स्तनावेवाभिपद्यतास्ततः सम्भवन्त्यथ यासां पयो
न भवति जातमेव ता अथादयन्ति तदु ता अन्नादेव सम्भवन्ति तस्मादन्नमेव
प्रजाः ॥ ६ ॥ स यः प्रजाकामः । एतेन हविषा यजतऽआत्मानमेवैतद्यज्ञं विधत्ते
प्रजापतिं भूतᳪ ॥ ७ ॥ शतम् ॥ १२०० ॥ स वाऽआग्नेयोऽष्टाकपालः पुरो-
डाशो भवति । अग्निर्वै देवतानां मुखं प्रजनयिता स प्रजापतिस्तस्मादाग्नेयो
भवति ॥ ८ ॥ अथ सौम्यश्चरुर्भवति । रेतो वै सोमस्तदग्नौ प्रजनयितरि सोमᳪ
रेतः सिञ्चति तत्पुरस्तान्मिथुनं प्रजननम् ॥ ९ ॥ अथ सावित्रः । द्वादशक-
पालो वाष्टाकपालो वा पुरोडाशो भवति सविता वै देवानां प्रसविता प्रजापति-
र्मध्यतः प्रजनयिता तस्मात्सावित्रो भवति ॥ १० ॥ अथ सारस्वतश्चरुर्भवति । पौष्ण-
श्चरुर्योषा वै सरस्वती वृषा पूषा तत्पुनर्मिथुनं प्रजननमेतस्माद्वाऽउभयतो मिथुनात्प्र-
जननात्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइतरश्चोर्ध्वा इतरश्चावाचीस्तथोऽएवैष एतस्मादुभयत
एव मिथुनात्प्रजननात्प्रजाः सृजतऽइतरश्चोर्ध्वा इतरश्चावाचीस्तस्माद्वाऽएतानि पञ्च
हवीᳪषि भवन्ति ॥ ११ ॥ ऐन्द्राग्नं । मारुतस्तु सप्तकपालो

ने देवेभ्यो हव्यꣳ स्वदते हास्य देवेभ्यो हव्यं य एवं विद्वान्पौर्णमास्याꣳ
तनुते ॥ १६ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां दर्शपूर्ण
मासयोर्वै देवते स्त इन्द्राग्नी एव ते एवैतदञ्जसा प्रत्यक्षं यजत्यञ्जसा ह वा
अस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टं भवति य एवमेतद्वेद ॥ १७ ॥ अथ प्रातः । आग्
नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञाद्यानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडा
शोऽथ यत्सार्धमासौ मित्रावरुणौ य एवापूर्यते स वरुणो योऽपक्षीयते स मित्र
स्तावेताꣳ रात्रिमुभौ समागच्छतस्तदुभावेवैतत्सह सन्तौ प्रीणाति सर्वꣳ ह वा
अस्य प्रीतं भवति सर्वमाप्तं य एवमेतद्वेद ॥ १८ ॥ तद्वा एतामेव रात्रिं । मित्रो
वरुणे रेतः सिञ्चति तदेतेन रेतसा प्रजायते यदापूर्यते तद्यदेषात्र मैत्रावरुणी
पयस्या [illegible] भवति ॥१९॥ सांनाय्यभाजना वा अमावास्या । तददस्तत्पौर्ण
मास्यां क्रियते स यद्यत्रापि संनयेन्नापि कुर्यात्समदं कुर्यात्तदेनमन्वव [illegible]
[illegible]भ्यः सम्भूत्याहुतिभ्योऽधिजनयति स एष आहुतिभ्यो जातः पथ्यास्व
॥ २० ॥ मिथुनाद्वा एतमेतत्प्रजनयति । योषा पयस्या रेतो वाजिनं तद्वा
[illegible] मिथुनात्प्रजायते तदेनमेतस्मान्मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मादेषात्र
[illegible] भवति ॥ २१ ॥ अथ वाजिभ्यो वाजिनं जुहोति । ऋतवो वै वाजि
[illegible] वाजिनं [illegible] रेतः सिञ्चति तदृतवो रेतः सिक्तमिमाः प्रजाः प्रजन
[illegible] वाजिभ्यो वाजिनं जुहोति ॥ २२ ॥ स वै परस्तादिव यन्नस्य जुहोति
[illegible] योषायै [illegible] तस्याꣳ रेतः सिञ्चति स वै प्रागेवाग्रे
[illegible] तस्मिन्नेव [illegible] स वै प्रागेव जुहोति ॥२३
[illegible] । दिशः वदिशः प्रादिशो विदिश उद्दिशो दिग्भ्यः
[illegible] मिथुनीकरोति ॥२४॥ तं
[illegible] यजमानः पञ्च वाऽऋतवः
[illegible] यजमानो भव
[illegible] रेतः प्रतिष्ठापयति
[illegible] ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [५. ५.] [illegible]

— ऐक्षत प्रजापतिः । ...मा इमाः प्रजा या एतेन हविषा ... स एतः प्रजापतिं प्रजापाल
किं चन परिशेक्ष्यतऽइति तेभ्य एतं भागमकल्पयदेतं मारुतं सप्तकपालं पुरो
शं स एष मारुतः सप्तकपालस्तद्यत्सप्तकपालो भवति सप्त—सप्त हि मारु
गणास्तस्मान्मारुतः सप्तकपालः पुरोडाशो भवति ॥ १३ ॥ तं वै स्वतवोभ्य इति
कुर्यात् । स्वयं हि तऽएतं भागमकुर्वतो तो स्वतवोभ्यो याज्यानुवाक्येन वि
न्ति स उ खलु मारुत एव स्यात्स वाऽएष प्रजाभ्य एवाहिंसायै कि
स्मान्मारुतः ॥ १४ ॥ अथातः पयस्यैव । पयसो वै प्रजाः सम्भवन्ति पय
म्भूतास्तद्यत एव सम्भूता यतः सम्भवन्ति तदेवाभ्य एतत्करोति तथाः पूर्वे
र्भिः प्रजाः सृजते ता एतस्मात्पयस एतस्यै पयस्यायै सम्भवन्ति ॥ १५ ॥
मिथुनमस्ति । योषा पयस्या रेतो वाजिनं तस्मान्मिथुनाद्विश्वरूपसंमितमनु प्र
त तद्यदेतस्मान्मिथुनाद्विश्वरूपसंमितमनु प्राजायत तस्माद्वैश्वदेवी भवति ॥१६॥
द्यावापृथिव्य एककपालः पुरोडाशो भवति । एतैर्वै हविर्भिः प्रजापतिः
ष्ट्वा ता द्यावापृथिवीभ्यां पर्यगृह्णात्ता इमा द्यावापृथिवीभ्यां परिगृहीतास्त
एतद्य एतैर्हविर्भिः प्रजाः सृजते ता द्यावापृथिवीभ्यां परिगृह्णाति तस्मा
पृथिव्य एककपालः पुरोडाशो भवति ॥१७॥ अथात आवृदेव । त्रेध
वेदिं विमृष्टमसत्सर्वमसद्वैश्वदेवमसदिति त्रेधा बर्हिः संनद्धं भवति
र्धतद्धि प्रजननस्य रूपं प्रजननमु हीदं पिता माता यज्जायते तत्तृतीयं त
त्पुनरेकधा पूर्व उपसंनद्धा भवन्ति तं प्रस्तरं गृह्णाति प्रजननमु हीदं प
...स्तस्मात्प्रस्तरं गृह्णाति ॥१८॥ आसाद्य हवींष्यग्निं मन्थन्ति
यमानमनु प्रजापतेः प्रजा जज्ञिरे तथो एवैतस्याग्निमेव जायमान
दासाद्य हवींष्यग्निं मन्थन्ति॥१९॥नवप्रयाजं भवति।नवानुया
ग्निनाप्रभयतो न्यूनां विराजं करोति प्रजननायैतस्माद्वाऽउभ
गनिः प्रजाः प्रमुनऽस्तनश्रोण्यौ इतश्चावाचीः
प्रजनननात्प्रजाः प्रजन...
॥ २० ॥ ...

ꣳसि ॥ १ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । यथा न्वेव पुरैकोऽभूवमेवमु न्वेवाप्येतर्ह्येक एवास्मीति स द्वितीयाः ससृजे ता अस्य परैव बभूवुस्तदिदं क्षुद्रꣳ सरीसृपं यदन्यत्सर्पेभ्यस्तृतीयाः ससृजऽइत्याहुस्ता अस्य परैव बभूवुस्तऽइमे सर्पा एता ह न्वेव द्वयीर्याज्ञवल्क्य उवाच त्रयीरु तु पुनरृचा ॥ २ ॥ सोऽर्चञ्छ्राम्यन्प्रजापतिरीक्षां चक्रे । कथं नु मे प्रजाः सृष्टाः पराभवन्तीति स हैतदेव ददर्शानशनतया वै मे प्रजाः पराभवन्तीति स आत्मन एवाग्रे स्तनयोः पय आप्याययां चक्रे स प्रजा असृजत ता अस्य प्रजाः सृष्टा स्तनावेवाभिपद्य तास्ततः सम्बभूवुस्ता इमा अपराभूताः ॥ ३ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तं । प्रजा ह तिस्रोऽअत्यायमीयुरिति तद्याः पराभूतास्ता एवैतदभ्यनूक्तं न्यन्या अर्कमभितो विविश्रऽइत्यग्निर्वाऽअर्कस्तद्या इमाः प्रजा अपराभूतास्ता अग्निमभितो निविष्टास्ता एवैतदभ्यनूक्तम् ॥ ४ ॥ महद्ध तस्थौ भुवनेष्वन्तरिति । प्रजापतिमेवैतदभ्यनूक्तं पवमानो हरित आविवेशेति दिशो वै हरितस्ता अयं वायुः पवमान आविष्टस्ता एवैतदभ्यनूक्ता ता इमाः प्रजास्तथैव प्रजायन्ते यथैव प्रजापतिः प्रजा असृजतैतदꣳ हि यदेव स्त्रियै स्तनावाप्यायेतेऽऊधः पशूनामथैव यज्जायते तज्जायते तास्तत स्तनावेवाभिपद्य सम्भवन्ति ॥ ५ ॥ तद्वै पय एवान्नम् । एतद्ध्यग्रे प्रजापतिरन्नमजनयत तद्वाऽअन्नमेव प्रजा अन्नाद्धि सम्भवन्तीदꣳ हि यासां पयो भवति स्तनावेवाभिपद्यतास्ततः सम्भवन्त्यथ यासां पयो न भवति जातमेव ता अथादयन्ति तदु ता अन्नादेव सम्भवन्ति तस्मादन्नमेव प्रजाः ॥ ६ ॥ स यः प्रजाकामः । एतेन हविषा यजतऽआत्मानमेवैतयन्नं विधत्ते प्रजापतिं भूतꣳ ॥ ७ ॥ शतम् ॥ १२०० ॥ स वाऽआग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । अग्निर्वै देवतानां मुखं प्रजनयिता स प्रजापतिस्तस्मा दाग्नेयो भवति ॥ ८ ॥ अथ सौम्यश्चरुर्भवति । रेतो वै सोमस्तदग्नौ प्रजनयितरि सोमꣳ रेतः सिञ्चति तत्पुरस्तान्मिथुनं प्रजननम् ॥ ९ ॥ अथ सावित्रः । द्वादशकपालो वाष्टाकपालो वा पुरोडाशो भवति सविता वै देवानां प्रसविता प्रजापतिर्मध्यतः प्रजनयिता तस्मात्सावित्रो भवति ॥ १० ॥ अथ सारस्वतश्चरुर्भवति । पौष्णश्चरुर्योषा वै सरस्वती वृषा पूषा तत्पुनर्मिथुनं प्रजननमेतस्माद्वाऽउभयतो मिथुनात्प्रजननात्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइतश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तथोऽएवैष एतस्मादुभयत एव मिथुनात्प्रजननात्प्रजाः सृजतऽइतश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तस्माद्वाऽएतानि पञ्च हवीꣳषि भवन्ति ॥ ११ ॥ अथातः पयस्याया एवायतनं । मारुतस्तु सप्तकपालो

रेतद्बभूवैताꣳ ह वै प्रजातिं प्रजायतऽएताꣳ श्रियं गच्छति य एवं विद्वानेतेन
न यजते तस्माद्वाऽएतेन यजेत ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५.१.] ॥

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः । प्रजाः ससृजे ता अस्य प्रजाः सृष्टा वरुणस्य य-
ञ्जक्षुर्वरुण्यो ह वाऽअग्रे यवस्तद्यन्नेव वरुणस्य यवानादंस्तस्माद्वरुणप्रघासा-
म ॥ १ ॥ ता वरुणो जग्राह । ता वरुणगृहीताः परिदीर्णा अनत्यश्च प्राण-
श्च शिशियरे च निषेदुश्च प्राणोदानौ हैवाभ्यो नापचक्रमतुरथान्याः सर्वा दे-
॥ अपचक्रमुस्तयोर्हैवास्य हेतोः प्रजा न पराबभूवुः ॥ २ ॥ ता एतेन हविषा प्र-
पतिरभिषज्यत् । तद्याश्चैवास्य प्रजा जाता आसन्याश्चाजातास्ता उभ-
र्वरुणपाशात्प्रामुञ्चत्ता अस्यानमीवा अकिल्विषाः प्रजाः प्राजायत ॥ ३ ॥
स यदेष एतैश्चतुर्थे मासि यजते । तद्वाह न्वेवैतस्य तथा प्रजा वरुणो गृह्णा-
ति देवा अकुर्वन्निति न्वेवैष एतत्करोति याश्च न्वेवास्य प्रजा जाता याश्चा-
जातास्ता उभयीर्वरुण पाशात्प्रमुञ्चति ता अस्यानमीवा अकिल्विषाः प्रजाः प्रजा-
न्ते तस्माद्वाऽएष एतैश्चतुर्थे मासि यजते ॥ ४ ॥ तद्वै द्वे वेदी द्वावग्नी भवतः ।
यद्द्वे वेदी द्वावग्नी भवतस्तदुभयत एवैतद्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चतीतश्चोर्ध्वा इ-
तश्चावाचीस्तस्माद्द्वे वेदी द्वावग्नी भवतः ॥ ५ ॥ स उत्तरस्यामेव वेदौ । उत्तर-
वेदिमुपकिरति न दक्षिणस्यां क्षत्रं वै वरुणो विशो मरुतः क्षत्रमेवैतद्विश उत्तरं क-
रोति तस्मादुपर्यासीनं क्षत्रियमधस्तादिमाः प्रजा उपासते तस्मादुत्तरस्यामेव वे-
दाऽउत्तरवेदिमुपकिरति न दक्षिणस्याम् ॥ ६ ॥ अथैतान्येव पञ्च हवीꣳषि
भवन्ति । एतैर्वै हविर्भिः प्रजापतिः प्रजा असृजत तैरुभयतो वरुणपाशात्प्रजाः प्रा-
मुञ्चदितश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तस्माद्वाऽएतानि पञ्च हवीꣳषि भवन्ति ॥ ७ ॥ अ-
थैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति । प्राणोदानौ वाऽइन्द्राग्नी तद्या पूर्वं

ह वै देवेभ्यो हव्यᳪं स्वदते हास्य देवेभ्यो हव्यं य एवं विद्वान्पौर्णमास्याᳪं संनयति ॥ १६ ॥ अथ यत्पूर्वेद्युः । ऐन्द्राग्नेन यजतेऽमावास्यायां दर्शपूर्णमासयोर्वै देवते स्त इन्द्राग्नीऽएव तेऽएवैतदञ्जसा प्रत्यक्षं यजत्यञ्जसा ह वाऽअस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टं भवति य एवमेतद्वेद ॥ १७ ॥ अथ प्रातः । आग्नेयः पुरोडाशो भवति मैत्रावरुणी पयस्या नेद्यज्ञादयानीति न्वेवाग्नेयः पुरोडाशोऽथैतावेवार्धमासौ मित्रावरुणौ य एवापूर्यते स वरुणो योऽपक्षीयते स मित्रस्तावेताᳪं रात्रिमुभौ समागच्छतस्तदुभावेवैतत्सह सन्तौ प्रीणाति सर्वᳪं ह वाऽअस्य प्रीतं भवति सर्वमाप्तं य एवमेतद्वेद ॥ १८ ॥ तद्वाऽएताᳪं रात्रिं । मित्रो वरुणे रेतः सिञ्चति तदेतेन रेतसा प्रजायते यदापूर्यते तद्यदेपात्र मैत्रावरुणी पयस्यावक्लृप्ततमा भवति ॥१६॥ सांनाय्यभाजना वाऽअमावास्या । तददस्तत्पौर्णमास्यां क्रियते स यद्वात्रापि संनयेज्जामि कुर्यात्समदं कुर्यात्तदेनमञ्च ओषधिभ्यः सम्भृत्याहुतिभ्योऽधिजनयति स एष आहुतिभ्यो जातः पश्चाद्ददृशे ॥ २० ॥ मिथुनाद्वाऽएनमेतत्प्रजनयति । योषा पयस्या रेतो वाजिनं तद्वाऽअनुष्ठुया यन्मिथुनाज्जायते तदेनमेतस्मान्मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मादेपात्र पयस्या भवति ॥ २१ ॥ अथ वाजिभ्यो वाजिनं जुहोति । ऋतवो वै वाजिनो रेतो वाजिनं तदनुप्रयैवैतदृतुभिः सिच्यते तदृतवो रेतः सिक्तमिमाः प्रजाः प्रजनयन्ति तस्माद्वाजिभ्यो वाजिनं जुहोति ॥ २२ ॥ स वै पश्चादिव यज्ञस्य जुहोति । पश्चाद्वै परीत्य वृषा योषामधिद्रवति तस्याᳪं रेतः सिञ्चति स वै प्रागेवाग्रे जुहोत्यग्ने वीर्यमेवानुपुरस्करोति तस्मिन्नेतज्जननᳪं स वै प्रागेव जुहोति ॥२३॥ अथ दिशो व्याघारयति । दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशो दिग्भ्यः स्वाहेति पञ्च दिशः पञ्चर्तवस्तदृतुभिरेवैतद्दिशो मिथुनीकरोति ॥२४॥ तद्वै पञ्च भक्षयन्ति । होता चाध्वर्युश्च ब्रह्मा चाग्नीच्च यजमानः पञ्च वाऽऋतवस्तदृतुभिरेवैतद्दिक्षु रेतः सिक्तं प्रतिष्ठापयति प्रथमो यजमानो भक्षयति प्रथमो ह्येव रेतः ... प्रत्युत्तमे रेतः प्रतितिष्ठादित्युत्तरसंचरं ... ॥ [illegible] ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. ४.] अध्यायः ॥ ४ ॥ [१३] ॥

... पुनायेयेति सा...

वषट्कृते जुहुतः ॥ ३२ ॥ तद्यत्किं च वाचा कर्तव्यम् । अध्वर्युरेव तत्करोति न प्रतिप्रस्थाता तद्यदध्वर्युरेवाश्रावयतीहैव यत्र वषट् क्रियते ॥ ३३ ॥ कृतानुकर एव प्रतिप्रस्थाता । क्षत्रं वै वरुणो विशो मरुतस्तत्क्षत्रायैवैतद्विशं कृतानुकरामनुवर्त्मानं करोति प्रत्युद्यामिनीं ह क्षत्राय विशं कुर्याद्यदपि प्रतिप्रस्थाताश्रावयेत्तस्मान्न प्रतिप्रस्थाताश्रावयति ॥ ३४ ॥ पाणावेव प्रतिप्रस्थाता । स्रुचौ कृत्वोपास्तेऽथाध्वर्युरेवेतरैर्हविर्भिः प्रचरत्याग्नेयेनाष्टाकपालेन पुरोडाशेन सौम्येन चरुणा सावित्रेण द्वादशकपालेन वाष्टाकपालेन वा पुरोडाशेन सारस्वतेन चरुणा पौष्णेन चरुणैन्द्राग्नेन द्वादशकपालेन पुरोडाशेन ॥ ३५ ॥ अथैताभ्यां पयस्याभ्यां प्रचरिष्यन्तौ विपरिहरतः । स यो मेषो भवति मारुत्यां तं वारुण्यामवदधाति या मेषी भवति वारुण्यां तां मारुत्यामवदधाति तद्यदेवं विपरिहरतः क्षत्रं वै वरुणो वीर्यं पुमान्वीर्यमेवैतत्क्षत्रे धत्तोऽवीर्या वै स्त्री विशो मरुतस्तदवीर्यामेवैतद्विशं कुरुतस्तस्मादेवं विपरिहरतः ॥ ३६ ॥ अथाध्वर्युरेवाह वरुणायानु ब्रूहीति । स उपस्तृणीत आज्यमथास्यै वारुण्यै पयस्यायै द्विरवद्यति सोऽन्यतरेणावदानेन सह मेषमवदधात्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽअतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह वरुणं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ३७ ॥ सव्ये पाणावध्वर्युः । स्रुचौ कृत्वा दक्षिणेन प्रतिप्रस्थातुर्वा सोऽन्वारभ्याह मरुद्भ्योऽनुब्रूहीत्युपस्तृणीतऽआज्यं प्रतिप्रस्थाताथास्यै मारुत्यै पयस्यायै द्विरवद्यति सोऽन्यतरेणावदानेन सह मेषीमवदधात्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽअतिक्रामत्यथाध्वर्युरेवाश्राव्याह मरुतो यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ३८ ॥ अथाध्वर्युरेव कायेनैककपालेन पुरोडाशेन प्रचरति कायेनैककपालेन पुरोडाशेन प्रचर्याध्वर्युरेवाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति स सर्वेषामेव हविषामध्वर्युः सकृत्सकृदवद्यत्यथैतस्या ... पयस्यायै प्रतिप्रस्थाता सकृदवद्यत्यथोपरिष्टाद्विराज्यस्याभिघारयतस्ताऽउभावेवातिक्रामतोऽतिक्रम्याश्राव्याध्वर्युरेवाहाग्निं स्विष्टकृतं यजेति ताऽउभावेव वषट्कृते जुहुतः ॥ ३९ ॥ अथाध्वर्युरेव प्राशित्रमवद्यति । इडां समवदाय प्रतिप्रस्थात्रेऽतिप्रयच्छति तत्रापि प्रतिप्रस्थाता मारुत्यै पयस्यायै [illegible] त्युपहूय मार्जयन्ते ॥ ४० ॥ अथाध्वर्युरेवाह ब्रह्मन्प्रस्थास्यामि । समिधमाधायाग्निमग्नीत्संमृड्ढीति स यद्येवाध्वर्युः पृषदाज्यं व्यानयतेऽथ यदि न [illegible] पृषदाज्यं भवति तन्न द्वेधा व्यानयतऽउतो तत्र पृषदाज्यं न भवति स [illegible] द्वेधा व्यानयते [illegible]

नम् । अङ्गुलिप्रणेजनमाप्त्येभ्यो निनयति तथ्यदाप्त्येभ्यो निनयति ॥ १८ ॥
ाह्मणम् ॥ ६ ॥ [२. २.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासङ्ख्या १२१ ॥

चतुर्थो विहितो ह वाऽअग्रेऽग्निरास । स यमग्रेऽग्निꣳ होत्राय प्रावृणत स
धन्वद्य द्वितीयं प्रावृणत स पैवाधन्वद्य तृतीयं प्रावृणत स पैवाधन्वदथ योऽ
मेतर्ह्यग्निः स भीषा निलिल्ये सोऽपः प्रविवेश तं देवा अनुविद्य सहसैवाद्भ्य
ानिन्युः सोऽपोऽभितिष्ठेवावष्ठ्यूता स्थ या अप्रपदनꣳ स्थ याभ्यो वो मामका
यन्तीति तत आप्त्याः सम्बभूवुस्त्रितो द्वित एकतः ॥ १ ॥ तऽइन्द्रेण सह
रुः । यथेदं ब्राह्मणो राजानमनुचरति स यत्र त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रं विश्वरूपं ज
न तस्य हतेऽपि वध्यस्य विदाञ्चक्रुः शश्वद्धैनं त्रित एव जघानात्यह तदि
ोऽमुच्यत देवो हि सः ॥ २ ॥ त उ हैतऽऊचुः । उपैवेमऽएनो गच्छन्तु येऽ
स वध्यस्यावेदिषुरिति किमिति यज्ञ एवैषु मृष्टामिति तदेष्वेतद्यज्ञो मृष्टे यदेभ्यः
त्रीनिर्णेजनमङ्गुलिप्रणेजनं निनयन्ति ॥ ३ ॥ तऽउ हाप्त्या ऊचुः । अत्येव
यमिदमस्मत्परो नयामेति क्रमभीति य एवादक्षिणेन हविषा यजाताऽइति तस्मा
दक्षिणेन हविषा यजेताप्त्येषु ह यज्ञो मृष्ट आप्त्या उ ह तस्मिन्मृजते योऽद
णेन हविषा यजते ॥ ४ ॥ ततो देवाः । एतां दर्शपूर्णमासयोर्दक्षिणामकल्प
दन्वाहार्यं नेददक्षिणꣳ हविरसदिति तथाना निनयति तथैभ्योऽसमदं करो
तदभिनयति तथपाꣳ शृतं भवति स निनयति त्रिताय त्वा द्विताय त्वैकता
स्वेति पशुर्ह वाऽएष आलभ्यते यत्पुरोडाशः ॥ ५ ॥ पुरुषꣳ ह वै देवाः ।
ग्रे पशुमालेभिरे तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम सोऽश्वं प्रविवेश तेऽश्वमालभ
। तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम स गां प्रविवेश ते गामा०सोऽविं प्रविवेश तेऽ
मा०—स सोऽजं प्रविवेश तेऽजमालभन्त तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम ॥ ६ ॥
इमां पृथिवीं प्रविवेश । तं खनन्त इवान्वीषुस्तमन्वविन्दंस्ताविमौ व्रीहियवौ
स्मादप्येतावेतर्हि खनन्त—इवैवानुविन्दन्ति स यावद्वीर्यवद्ध वाऽअस्यैते सर्वे
व आलब्धाः स्युस्तावद्वीर्यवद्धास्य हविरेव भवति य एवमेतद्वेदात्रो सा सम्प
दाहुः पाङ्क्तः पशुरिति ॥ ७ ॥ यदा पिष्टान्यथ लोमानि भवन्ति । यदाप आ
नयत्यथ त्वग्भवति यदा संयौत्यथ माꣳसं भवति सन्तत—इव हि स तर्हि भवति
सन्ततमिव हि माꣳसं यदा शृतोऽथास्थि भवति दारुण—इव हि स तर्हि भवति दा
रुणमित्यस्थ्यथ यदुद्वासयिष्यन्नभिघारयति तं मज्जानं दधात्येषो सा सम्पद्यदा
हुः पाङ्क्तः पशुरिति ॥ ८ ॥ स यं पुरुषमालभन्त । स किम्पुरुषोऽभवद्यावश्वं च

वाह देवान्यजेति यज-यजेति चतुर्थे-चतुर्थेनुयाजे समानयमानौ नवभिरनुयाजै
श्चरतस्तद्यन्नवप्रयाजं भवति नवानुयाजं तदुभयत एवैतद्वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुञ्चती-
श्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तस्मान्नवप्रयाजं भवति नवानुयाजम् ॥ ४१ ॥ तावुभावेव
सादयित्वा स्रुचौ व्यूहतः । स्रुचौ व्युह्य परिधीन्त्समज्य परिधिमभिपद्याश्राव्याध्वर्यु-
राहेषिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकायेति सूक्तवाकᳪं
होता प्रतिपद्यतेऽथैताऽउभावेव प्रस्तरौ समुन्लुम्पतऽउभावनुप्रहरत उभौ तृणेऽअप-
गृह्योपासाते यदा होता सूक्तवाकमाह ॥ ४२ ॥ अथाग्नीदाहानुप्रहरेति । ताऽउभा-
वेवानुप्रहरत उभावात्मनाऽउपस्पृशेते ॥ ४३ ॥ अथाह संवदस्वेति । अगानग्नी-
दगन्श्रावय श्रौषट् स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः शं योर्ब्रूहीत्यध्वर्युरे-
वैतदाह ताऽउभावेव परिधीननुप्रहरत उभौ स्रुचः सम्प्रगृह्य स्फ्ये सादयतः ॥ ४४ ॥
अथाध्वर्युरेव प्रतिपरेत्य । पत्नीः सं याजयत्युपास्तऽएव प्रतिप्रस्थाता पत्नीः
संयाज्योर्वेत्यध्वर्युः ॥ ४५ ॥ त्रीणि समिष्टयजूᳪंषि जुहोति । तूष्णीमेव प्र-
तिप्रस्थाता स्रुचं प्रगृह्णाति तद्ये वैश्वदेवेन यजमानयोर्वाससी परिहिते स्यातां
तेऽएवात्रापि स्यातामथास्यै वारुण्यै पयस्यायै श्यामकर्णमिथ्यमादायावभृथं य-
न्ति वरुण्यं वाऽएतन्निर्वरुणतायै तत्र न साम गीयते न ह्यत्र साम्ना किं चन
क्रियते तूष्णीमेवेत्याभ्यवेत्योपमारयति ॥ ४६ ॥ अवभृथ निचुम्पुण । निचे-
रुरसि निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनोऽयासिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं पुरुराव्णो
देव रिषस्पाहीति कामᳪं हैते यस्मै कामयेत तस्मै दद्यान्न हि दीक्षितवसने भवतः
स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवᳪं सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते ॥ ४७ ॥ अथ केश-
श्मश्रू वप्त्वा । समारोह्याग्नीऽउदवसायैव हैतेन यजते न हि तदवकल्पते यदुत्तरवे-
दावग्निहोत्रं जुहुयात्तस्मादुदवस्यति गृहानित्वा निर्मथ्याग्नी पौर्णमासेन यज-
तऽउत्सन्नयज्ञ-इव वाऽएष यच्चातुर्मास्यान्यथैषु कृत्स्नः प्रतिष्ठितो यज्ञो यत्पौर्ण-
मासं तत्कृत्स्नेनैवैतद्यज्ञेनान्ततः प्रतितिष्ठति तस्मादुदवस्यति ॥ ४८ ॥ ब्राह्म-
णम् ॥ ३ ॥ [५. २.] ॥

वरुणप्रघासैर्वै प्रजापतिः । प्रजा वरुणपाशात्प्रामुञ्चत्ता अस्यानमीवा अ-
किल्बिषाः प्रजाः प्राजायन्ताथैतैः साकमेधैरेतैर्वै देवा वृत्रमघ्नन्नेतैर्वेव व्यजयन्त
येयमेषां विजितिस्तां तथोऽएवैष एतैः पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यᳪं हन्ति तथोऽएव
विजयते तस्माद्वाऽएष एतैश्चतुर्थे मासि यजते स वै द्व्यहमनूचीनाहं यजते ॥ १ ॥
स पूर्वेद्युः । अग्नयेऽनीकवतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यग्निᳪं ह वै देवा अनीकं

ेन वै देवाः । यज्ञेनेष्ट्वा येयं देवानां प्रजातिर्या श्रीस्तदश्नुवताꣳ ह वै प्रजा-
प्रजायतऽएनाꣳ श्रियं गच्छति य एवं विद्वानेतेन यज्ञेन यजते तस्माद्वाऽएतेन
जेत ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५.४.] अध्यायः ॥ ५ [१४] ॥

महाहविषा ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽएव व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्ता-
थ यानेवैषां तस्मिन्त्संग्रामेऽघ्नंस्तान्पितृयज्ञेन समैरयन्त पितरो वै तऽआसंस्त-
स्मात्पितृयज्ञो नाम ॥ १ ॥ वसन्तो ग्रीष्मो वर्षाः । एते ते ये व्यजयन्त शर-
द्धेमन्तः शिशिरस्तेऽउ ते यान्पुनः समैरयन्त ॥ २ ॥ अथ यदेष एतेन यजते । त-
दाह न्वेवैतस्य तथा कं चन घ्नन्ति देवा अकुर्वन्निति न्वेव एतत्करोति यमु
तेभ्यो देवा भागमकल्पयंस्तमु चैवैभ्य एष एतद्भागं करोति यानु चैव देवाः स-
मैरयन्त तानु चैवैतदवति स्वानु चैवैतत्पितॄन्क्रियायाꣳसं लोकमुपोन्नयति यदु चैवा-
स्यात्रात्मनोऽचरणेन हन्यते वा मीयते वा तदु चैवास्यैतेन पुनराप्यायते तस्माद्वा
ऽएष एतेन यजते ॥ ३ ॥ स पितृभ्यः सोमवद्भ्यः । षट्कपालं पुरोडाशं निर्वपति
सोमाय वा पितृमते षड्वाऽऋतव ऋतवः पितरस्तस्मात्षट्कपालो भवति ॥ ४ ॥
अथ पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यः । अन्वाहार्यपचने धानाः कुर्वन्ति ततोऽर्धाः पिꣳषन्त्य-
र्धा इत्येव धाना अपिष्टा भवन्ति ता धानाः पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यः ॥ ५ ॥ अथ
पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यः । निवान्यायै दुग्धे सकृदुपमथित एकशलाकया मन्थो भ-
वति सकृद्ध्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदुपमथितो भवत्येतानि हवीꣳषि भव-
न्ति ॥ ६ ॥ शतम् १३०० ॥ तद्ये सोमेनेजानाः । ते पितरः सोमवन्तोऽथ ये
दत्तेन पक्वेन लोकं जयन्ति ते पितरो बर्हिषदोऽथ ये ततो नान्यतरच्चन यान-
ग्निरेव दहन्त्स्वदयति ते पितरोऽग्निष्वात्ता एतऽउतेयेपितरः ॥ ७ ॥ स जघनेन
गार्हपत्यम् । प्राचीनावीतीभूत्वा दक्षिणासीन एतꣳषट्कपालं पुरोडाशं गृह्णाति
स तत एवोपोत्थायोत्तरेणान्वाहार्यपचनं दक्षिणा तिष्ठन्नवहन्ति सकृत्फलीकरोति
सकृद्ध्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृत्फलीकरोति ॥ ८ ॥ स दक्षिणैव दृषदु-
पलेऽउपदधाति । दक्षिणार्धे गार्हपत्यस्य षट्कपालानुपदधाति तद्यदेतां दक्षिणां
दिशꣳ सचन्तऽएषा हि दिक् पितॄणां तस्मादेतां दक्षिणां दिशꣳ सचन्ते
॥ ९ ॥ अथ दक्षिणेनान्वाहार्यपचनं । चतुःस्रक्तिं वेदिं करोत्यवान्तरदिशोऽनु
स्रक्तीः करोति चतस्रो वाऽअवान्तरदिशोऽवान्तरदिशो वै पितरस्तस्माद-
वान्तरदिशोऽनु स्रक्तीः करोति ॥ १० ॥ तन्मध्येऽग्निꣳ समादधाति ।

पुरस्ताद्वै देवाः प्रत्यञ्चो मनुष्यानभ्युपावृत्तास्तस्मात्तेभ्यः प्राङ् तिष्ठञ्जुहोति पर्वृतः पितरोऽवान्तरदिशो वै पितरः संवृत-इव ह्येषा यदवान्तरदिशस्तस्मान्मध्येऽग्निठं समादधाति ॥ ११ ॥ स तत एव प्राङ् स्तम्बयजुर्हरति। स्तम्बयजुर्हुत्वाथेत्येवाग्रे परिगृह्णात्यथेत्यथेति पूर्वेण परिग्रहेण परिगृह्य लिखति हरति यज्ञार्थं भवति स तथैवोत्तरेण परिग्रहेण परिगृह्णात्युत्तरेण परिग्रहेण परिगृह्य प्रतिमृज्याह प्रोक्षणीरासादयेत्यासादयन्ति प्रोक्षणीरिध्मं बर्हिरुपसादयन्ति स्रुचः संमार्ग्याज्येनोदेहीति स यज्ञोपवीती भूत्वाज्यानि गृह्णाति ॥ १२ ॥ तदाहुः। त्रिरुपभृति गृह्णीयाद्द्वौ ह्यत्रानुयाजौ भवत इति तदुष्टावेव कृत्व उपभृति गृह्णीयान्नेद्धन्त्रस्य विधाया अयानीति तस्मादष्टावेव कृत्व उपभृति गृह्णीयादाज्यानि गृहीत्वा स पुनः प्राचीनावीती भूत्वा ॥ १३ ॥ प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते। स इध्ममेवाग्रे प्रोक्षत्यथ वेदिमथास्मै बर्हिः प्रयच्छन्ति तत्पुरस्ताद्ग्रन्थ्यासादयति तस्योदयोपनिनीय विस्रठंस्य ग्रन्थिं न प्रस्तरं गृह्णाति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मान्न प्रस्तरं गृह्णाति ॥ १४ ॥ अथ संनहनमनुविस्रठंस्य। अप्रसलवि त्रिः परिस्तृणन्पर्येति सोऽपसलवि त्रिः परिस्तीर्य यावत्प्रस्तरभाजनं तावत्परिशिनष्ट्यथ पुनः प्रसलवि त्रिः पर्येति यत्पुनः प्रसलवि त्रिः पर्येति तद्यानेवामूंस्त्रयान्पितॄनन्ववागात्तेभ्य एवैतत्पुनरपोदेतीमठं स्वं लोकमभि तस्मात्पुनः प्रसलवि त्रिः पर्येति॥१५॥ स दक्षिणैव परिधीन्परिदधाति। दक्षिणा प्रस्तरठं स्तृणाति नान्तर्दधाति विधृति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मान्नान्तर्दधाति विधृती ॥१६॥ स तत्र जुहूमासादयति। अथ पूर्वामुपभृतमथ ध्रुवामथ पुरोडाशमथ धाना अथ मन्थमासाद्य हवीठंषि संमृशति ॥ १७ ॥ ते सर्वऽएव यज्ञोपवीतिनो भूत्वा। इत्याद्यजमानश्च ब्रह्मा च पश्चात्परीतः पुरस्तादग्नीत् ॥ १८ ॥ तेनोपाठंशु चरन्ति। तिर-इव वै पितरस्तिर—इवैतद्यदुपाठंशु तस्मादुपाठंशु चरन्ति ॥ १९ ॥ परिहृते चरन्ति। तिर—इव वै पितरस्तिर—इवैतद्यत्परिहृतं तस्मात्परिहृते चरन्ति ॥२०॥ अथेध्ममभ्यादधदाह। अग्नये समिध्यमानायानु ब्रूहीति स एकामेव होता सामिधेनीं त्रिरन्वाह सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मादेकाठं होता ...धेनीं त्रिरन्वाह ॥ २१ ॥ सोऽन्वाह। उशन्तस्त्वा निधीमह्युशन्तः समिधीमहि। ... आवह पितॄन्हविषेऽअत्तवऽइत्यथाग्निमावह सोममावह पितॄन्त्सोमवत आवह पितॄन्बर्हिषद आवह पितॄनग्निष्वात्तानावह देवां३ऽआज्यपां३ऽआवहाग्निठं ...ह स्वं महिमानमावहेत्यावाह्योपविशति ॥ २२ ॥ अथाश्राव्य न होतारं

सांतपनेभ्यस्तस्यामेव स्तीर्णायां वेदौ परिधींश्च शकलांश्चोपनिदधति तथा संदोह्य चरुंᳫ श्रपयति नेदेव प्रतिवेशमाज्यमधिश्रयति श्रपयित्वाभिघार्योद्वास्यानक्ति स्थाल्यामाज्यमुद्वासयति स्रुवं च स्रुचं च संमार्ष्ट्येतᳫं सोखमेव चरुमादायोदैति स्थाल्यामाज्यमादायोदैति स्रुवं च स्रुचं चादायोदैति स इमामेव स्तीर्णां वेदिमभिमृश्य परिधीन्परिधाय यावतः शकलान्कामयते तावतोऽभ्यादधात्येतᳫं सोखमेव चरुमासादयति स्थाल्यामाज्यमासादयति स्रुवं च स्रुचं चासादयत्युपविशति होता होतृषदने स्रुवं च स्रुचं चाददान आह ॥ ११ ॥ अग्नयेऽनुब्रूहीति । आग्नेयमाज्यभागᳫं स स्थाल्यै चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याहाग्निं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १२ ॥ अथाह सोमायानुब्रूहीति । सौम्यमाज्यभागᳫं स स्थाल्या एव चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह सोमं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १३ ॥ अथाह मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणातिऽआज्यमथास्य चरोर्द्विरवद्यत्यथोपरिष्टाद्वाज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽअतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह मरुतो गृहमेधिनो यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणीतऽआज्यमथास्य चरोः सकृदवद्यत्यथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति न प्रत्यनक्त्यवदानमतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याहाग्निᳫं स्विष्टकृतं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १५ ॥ अथेडामेवावद्यति न प्राशित्रम् । उपहूय प्राश्नन्ति यावन्तो गृह्या हविरुच्छिष्टाशाः स्युस्तावन्तः प्राश्नीयुरथो ऽअप्यृत्विजः प्राश्नीयुरथो ऽअप्यन्ये ब्राह्मणाः प्राश्नीयुर्यदि बहुरोदन स्यादथैतामनिरशितां कुम्भीमपिधाय निदधति पूर्णदर्वाय मातृभिर्वत्सान्त्समवार्जन्ति तद्‌ पशवो मेधमात्मन्दधते यदाग्वेतᳫं रात्रिमग्निहोत्रं जुहोति निवान्यां मातर्दुहन्ति पितृयज्ञाय ॥१६॥ अथ प्रातर्हुते वाहुते वा । यतरथा कामयेत सोऽस्याऽअनिरशितायै कुम्भ्यै दर्व्योपहन्ति पूर्णा दर्वि परापत सुपूर्णा पुनरापत । वस्नेव विक्रीणावहाऽइषमूर्जᳫं शतक्रतविति यथा पुरोऽनुवाक्यैवमेषैवैनमेतस्मै भागाय ह्वयति ॥ १७ ॥ अथाऽर्षभमाह्वयितवै ब्रूयात् । स यदि रुयात्स वषट्कार इत्यु हैकऽआहुस्तस्मिन्वषट्कारे जुहुयादित्यथोऽइन्द्रमेवैनत्स्वेन रूपेण ह्वयति वृत्रस्य वधायैतद्वाऽइन्द्रस्य रूपं यदृषभस्तत्स्वेनैवैनमेतद्रूपेण ह्वयति वृत्रस्य वधाय स यदि रुयात्स मऽइन्द्रो यज्ञमगन्स्मेन्द्रो मे यज्ञ इति ह विद्यात्प्र्य न रुयाद्ब्राह्मण एव दक्षिणत आसीनो ब्रूयाज्जुहुधीति सैवेन्द्री वाक् ॥१८॥ स जुहोति । देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे । निहारं च

प्रवृणीते । पितृयज्ञो वाऽअयं नेद्धोतारं पितृषु दधानीति तस्मान्न होतारं प्रवृणीते
सीद होतरित्येवाहोपविशति होता होतृषदनऽउपविश्य प्रसौति प्रसूतोऽध्वर्युः
स्रुचावादाय प्रत्यङ्ङतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह समिधो यजेति सोऽपबर्हिष-
श्चतुरः प्रयाजान्यजति प्रजा वै बर्हिर्नेत्प्रजाः पितृषु दधानीति तस्मादपबर्हिषश्चतुरः
प्रयाजान्यजत्यथाज्यभागाभ्यां चरन्त्याज्यभागाभ्यां चरित्वा ॥२३॥ ते सर्वऽएव
प्राचीनावीतिनो भूत्वा । एतैर्वै हविर्भिः प्रचरिष्यन्त इत्थाधजमानश्च ब्रह्मा च
पुरस्तात्परीतः पश्चादग्नीत्तदुताश्रावयन्त्यो३ᳫं स्वधेत्यस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणᳫं-
स्वधा नम इति वषट्कारः ॥ २४ ॥ तदुहोवाचासुरिः । आश्रावयेयुरेव प्रत्याश्रावयेयु-
र्वषट् कुर्युर्यज्ञस्य विधाया अयामेति ॥२५॥ अथाह पितृभ्यः सोमवद्भ्योऽनुब्रूहीति ।
सोमाय वा पितृमते स ह पुरोऽनुवाक्येऽअन्वाहैकया वै देवान्प्रच्यावयन्ति द्वा-
भ्यां पितॄन्त्सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्माद्द्वे पुरोऽनुवाक्येऽअन्वाह ॥ २६ ॥ स
उपस्तृणीतऽआज्यम् । अथास्य पुरोडाशस्यावद्यति स तेनैव सह धानानां तेन स-
ह मन्थस्य तत्सकृदवदधात्यथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदाना-
नि नातिक्रामतीत एवोपोत्थायाश्राव्याह पितॄन्त्सोमवतो यजेति वषट्कृते जुहोति
॥ २७ ॥ अथाह पितृभ्यो बर्हिषद्भ्योऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणीत ऽआज्यमथासां
धानानामवद्यति स तेनैव सह मन्थस्य तेन सह पुरोडाशस्य तत्सकृदवदधात्यथो-
परिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानानि नातिक्रामतीत एवोपोत्थाया-
श्राव्याह पितॄन्बर्हिषदो यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ २८ ॥ अथाह पितृभ्योऽग्नि-
ष्वात्तेभ्योऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणीतऽआज्यमथास्य मन्थस्यावद्यति स तेनैव सह
रोडाशस्य तेन सह धानानां तत्सकृदवदधात्यथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति
त्यनक्त्यवदानानि नातिक्रामतीत एवोपोत्थायाश्राव्याह पितॄनग्निष्वात्तान्यजेति
षट्कृते जुहोति ॥ २९ ॥ अथाहाग्नये कव्यवाहनायानुब्रूहीति । तत्स्विष्टकृते ह-
व्यवाहनो वै देवानां कव्यवाहनः पितॄणां तस्मादाहाग्नये कव्यवाहनायानुब्रूहीति
॥ ३० ॥ स उपस्तृणीतऽआज्यम् । अथास्य पुरोडाशस्यावद्यति स तेनैव सह धा-
नानां तेन सह मन्थस्य तत्सकृदवदधात्यथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति न प्रत्य-
नक्त्यवदानानि नातिक्रामतीत एवोपोत्थायाश्राव्याहाग्निं कव्यवाहनं यजेति वषट्-
कृते जुहोति ॥ ३१ ॥ स यथातिक्रामति । इत एवोपोत्थायं जुहोति सकृदु ह्येव
पराञ्चः पितरोऽथ यत्सकृत्सकृत्सर्वेषाᳫं हविषाᳫं समवद्यति सकृदु ह्येव पराञ्चः
पितरोऽथ यद्व्यतिषङ्गमवदानान्यवद्यत्यृतवो वै पितर ऋतूनेवैतद्व्यतिषजत्यृतून्त्संद-

कृत्वोपप्रेयुर्वृत्रꣳ हनिष्यन्तः स तेजोऽग्निर्नोव्यथत तथोऽएवैष
द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳ हनिष्यन्नग्निमेवानीकं कृत्वोपप्लवति स तेजोऽग्निर्न व्यथते त
स्मादग्नयेऽनीकवते ॥ २ ॥ अथ मरुद्भ्यः सांतपनेभ्यः । मध्यन्दिने चरुं नि
पति मरुतो ह वै सांतपना मध्यन्दिने वृत्रꣳ संतेपुः स संतप्तोऽनन्नेव प्राणन्परि
दीर्णः शिश्ये तथोऽएवैतस्य पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं मरुतः सांतपनाः संतपन्ति
तस्मान्मरुद्भ्यः सांतपनेभ्यः ॥ ३ ॥ अथ मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यः । शाखया व
त्सानपाकृत्य पवित्रवति संदोह्य तं चरुꣳ श्रपयति चरुरु ह्येव स यत्र क्व च त
ण्डुलानावपन्ति तन्मेधो देवा दधिरे मातर्वृत्रꣳ हनिष्यन्तस्तथोऽएवैष एतत्पाप्मा
नं द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳ हनिष्यन्मेधो धत्ते तद्यत्क्षीरौदनो भवति मेधो वै पयो मे
धस्तण्डुलास्तदुभयं मेधमात्मन्धत्ते तस्मात्क्षीरौदनो भवति ॥ ४ ॥ तस्यावृत्
सैव स्तीर्णा वेदिर्भवति या मरुद्भ्यः सांतपनेभ्यस्तस्यामेव स्तीर्णायां वेदौ
परिधींश्च शकलांश्चोपानिदधाति तथा संदोह्य चरुꣳ श्रपयति श्रपयित्वाभि
घार्योद्वासयति ॥ ५ ॥ अथ द्वे पिशीले वा पात्र्यौ वा निर्णेनिजति । तयोरे
वैधोद्धरन्ति तयोर्मध्ये सर्पिरासेचने कृत्वा सर्पिरासिञ्चति स्रुवं च स्रुचं च
संमार्ष्ट्यथैताऽओदनावादायोदैति स्रुवं च स्रुचं चादायोदैति स इमामेव स्तीर्णां
वेदिमभिमृश्य परिधीन्परिधाय यावतः शकलान्कामयते तावतोऽभ्यादधात्यथैता
ऽओदनावासादयति स्रुवं च स्रुचं चासादयत्युपविशति होता होतृषदने
च स्रुचं चाददान आह ॥ ६ ॥ अग्नयेऽनुब्रूहीति । आग्नेयमाज्यभागꣳ
दक्षिणस्यौदनस्य ...
यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ७ ॥ अथाह सोमायानुब्रूहीति । सौम्यमाज्य
भागꣳ स उत्तरस्यौदनस्य सर्पिरासेचनाच्चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्र
म्याश्राव्याह सोमं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ८ ॥ अथाह मरुद्भ्यो गृहमे
धिभ्योऽनुब्रूहीति । स दक्षिणस्यौदनस्य सर्पिरासेचनात्तत ...
तस्य द्विरवद्यत्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयत्यतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह मरुतो गृ
हमेधिनो यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ९ ॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रू
हीति । स उत्तरस्यौदनस्य सर्पिरासेचनात्तत आज्यमुपस्तृणीते तस्य द्विर
वद्यत्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयत्यतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याहाग्निꣳ स्विष्टकृतं
यजेति वषट्कृते जुहोत्यथेडामेवावद्यति न प्राशित्रमुपहूय ...
कल्पनम् ॥ १० ॥ अथैतं क्रैडिनꣳ । सैव स्तीर्णा वेदिर्भवति या मरुद्भ्यः

ाति तस्माद्धयतिपङ्क्षमवत्तानान्यवद्यति ॥ ३२ ॥ तद्धैके । एतमेव होत्रे मन्यमाद
ाति तथं होतो पहूयावैव जिघ्रति तं ब्रह्मणे प्रयच्छति तं ब्रह्मावैव जिघ्रति तम
ीध्रे प्रयच्छति तमग्नीदवैव जिघ्रत्येतन्न्वेवैतत्कुर्वन्ति यथा त्वेवेतरस्य यज्ञस्येडा
ाशित्रं समवद्यन्त्येवमेवैतस्यापि समवद्येयुस्तामुपहूयावैव जिघ्रन्ति न प्राश्नन्ति
ाशितव्यं त्वेव वयं मन्यामहऽइति ह स्माहासुरिर्यस्य कस्य चाग्नौ जुह्वतीति
॥ ३३ ॥ अथ यतरो दास्यन्भवति । यद्यध्वर्युर्वा यजमानो वा स उदपात्रमाद
यापसलवि त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति स यजमानस्य पितरमवनेजयत्यसाववनेनिक्ष्वे
त्यसाववनेनिक्ष्वेति पितामहमसाववनेनिक्ष्वेति प्रपितामहं तद्यथाशिष्यतेऽभिषि
ञ्चेदेवं तत् ॥ ३४ ॥ अथास्य पुरोडाशस्यावदाय । सव्ये पाणौ कुरुते धाना
नामवदाय सव्ये पाणौ कुरुते मन्थस्यावदाय सव्ये पाणौ कुरुते ॥३५॥ स पू
प्रामवान्तरदिशमनु स्रक्तिः । तस्यां यजमानस्य पित्रे ददात्यसावेतत्तऽइत्यथ
येप्रामवान्तरदिशमनु स्रक्तिस्तस्यां यजमानस्य पितामहाय ददात्यसावेतत्त
ऽइत्यथ येप्रामवान्तरदिशमनु स्रक्तिस्तस्यां यजमानस्य प्रपितामहाय ददात्यसा
वेतत्तऽइत्यथ येप्रामवान्तरदिशमनु स्रक्तिस्तस्यां निमृष्टेऽत्र पितरो मादयध्वं य
थाभागमावृषायध्वमिति यथाभागमश्नीतेत्येवैतदाह तद्यदेवं पितृभ्यो ददाति
तेनो स्वान्पितॄनेतस्माद्यज्ञान्नान्तरेति ॥ ३६ ॥ ते सर्वऽएव यज्ञोपवी
तिनो भूत्वा । उदञ्च उपनिष्क्रम्याहवनीयमुपतिष्ठन्ते देवान्वाऽएष उ
पावर्तते य आहिताग्निर्भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजतेऽथैतत्पितृयज्ञेनेवाना
रिणमिव देवेभ्यो निह्नुते ॥३७॥ ऐन्द्रीभ्यामाहवनीयमुपतिष्ठन्ते । इन्द्रो वा
रक्षोघ्नःऽअमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत । अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्ठया
मती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ सुसंदृशं त्वा वयं मघवन्वन्दिषीमहि । प्र नूनं पूर्णवन्धुर
स्तुतो यासि वशाँ२॥ऽअनु योजान्विन्द्र ते हरीऽइति ॥ ३८ ॥ अथ प
िरेत्य गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते । मनो न्वाह्वामहे नाराशंसेन स्तोमेन । पितॄणां
च मन्मभिः ॥ आ न एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे । ज्योक्च सूर्यं दृशे ॥ पु
नर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः । जीवं व्रातं सचेमहीति पितृयज्ञेनेव वा
[illegible] पुनर्जीवानभिपद्यन्ते तस्मादाह जीवं व्रातं सचेमहीति
३९ ॥ अथ यतरो ददाति । स पुनः प्राचीनावीती भूत्वाभिपद्य जपत्य
मदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषतेति यथाभागमाशिषतेत्येवैतदाह ॥ ४०
अथोदपात्रमादाय । पुनः प्रसलवि त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति स यजमानस्य पि
तरमवनेजयत्यसाववनेनिक्ष्वेति पितामहमसाववनेनिक्ष्वेति प्रपि

सांतपनेभ्यस्तस्यामेव स्तीर्णायां वेदौ परिधींश्च शकलांश्चोपनिदधाति तथा संदोह्य चरुंश्रपयति नेदेव प्रतिवेशमाज्यमधिश्रयति श्रपयित्वाभिघार्योद्वास्यानक्ति स्थाल्यामाज्यमुद्वासयति स्रुवं च स्रुचं च संमार्ष्ट्यथैतं स्रोखमेव चरुमादायोदैति स्थाल्यामाज्यमादायोदैति स्रुवं च स्रुचं चादायोदैति स इमामेव स्तीर्णां वेदिमभिमृश्य परिधीन्परिधाय यावतः शकलान्कामयते तावतोऽभ्यादधात्यथैतं स्रोखमेव चरुमासादयति स्थाल्यामाज्यमासादयति स्रुवं च स्रुचं चासादयत्युपविशति होता होतृषदने स्रुवं च स्रुचं चाददान आह ॥ ११ ॥ अग्नयेऽनुब्रूहीति । आग्नेयमाज्यभागं स स्थाल्यै चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याहाग्निं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १२ ॥ अथाह सोमायानुब्रूहीति । सौम्यमाज्यभागं स स्थाल्याऽएव चतुराज्यस्यावदायातिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह सोमं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १३ ॥ अथाह मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणातिऽआज्यमथास्य चरोर्द्विरवद्यत्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽअतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह मरुतो गृहमेधिनो यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति । स उपस्तृणीतऽआज्यमथास्य चरोः सकृदवद्यत्यथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयति न प्रत्यनक्त्यवदानमतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याहाग्निं स्विष्टकृतं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १५ ॥ अथेडामेवावद्यति न प्राशित्रम् । उपहूय प्राश्नन्ति यावन्तो गृह्या हविरुच्छिष्टाशाः स्युस्तावन्तः प्राश्नीयुरथो ऽअप्यृत्विजः प्राश्नीयुरथो ऽअप्यन्ये ब्राह्मणाः प्राश्नीयुर्यदि बहुरोदनः स्यादथैतामनिराशितां कुम्भीमपिधाय निदधाति पूर्णदर्व्याय मातृभिर्वत्सान्त्समवार्जन्ति तद्धु पशवो मेधमापन्दधते यत्राग्नैतां रात्रिमग्निहोत्रं जुहोति निर्वान्यां प्रातर्दुहन्ति पितृयज्ञाय ॥ १६॥ अथ प्रातर्हुते वाहुते वा । यतरथा कामयेत सोऽस्याऽअनिराशितायै कुम्भ्यै पर्योपहन्ति पूर्णा दर्वि परापत सुपूर्णा पुनरापत । वस्नेव विक्रीणावहाऽइषमूर्जं शतक्रतविति यथा पुरोऽनुवाक्यैवमेतयैवैनमेतस्मै भागाय ह्वयति ॥ १७ ॥ अथऽभिमाह्वयितवै ब्रूयात् । स यदि रुयात्स वषट्कार इत्यु हैकऽआहुस्तस्मिन्वषट्कारे जुहुयादित्यथो ऽइन्द्रमेवैतत्स्वेन रूपेण ह्वयति वृत्रस्य वधायैतद्वाऽइन्द्रस्य रूपं यद्रुयास्ततस्वेनैवैनमेतद्रूपेण ह्वयति वृत्रस्य वधाय स यदि रुयाद्य मऽइन्द्रो यज्ञमगन्त्सेन्द्रो मे यज्ञ इति ह विद्यादथ यदु न रुयाद्ब्राह्मण एव दक्षिणत आसीनो ब्रूयाज्जुहुधीतीन्द्री वाक् ॥१८॥ स जुहोति। देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे । निहारं च

मंहतद्यथा जक्षुषेऽभिषिञ्चेदेवं तत्तद्यत्पुनः प्रसलवि त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति प्रसल
वि न इदं कर्मानुसंतिष्ठाता इति तस्मात्पुनः प्रसलवि त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति ॥४१॥
अथ नीविमुद्वृह्य नमस्करोति । पितृदेवत्या वै नीविस्तस्मान्नीविमुद्वृह्य नमस्करोति य-
ज्ञो वै नमो यज्ञियानेवैनानेतत्करोति षट् कृत्वो नमस्करोति षड्वाऽऋतव ऋतवः
पितरस्तदृतुष्वेवैतद्यज्ञं प्रतिष्ठापयति तस्मात्षट् कृत्वो नमस्करोति गृहान्नः पितरो दत्ते-
ति गृहाणाᳫं ह पितर ईशतऽएषोऽएतस्याशीः कर्मणः ॥४२॥ ते सर्वऽएव यज्ञोप-
वीतिनो भूत्वा । अनुयाजाभ्यां प्रचरिष्यन्त इत्याद्यजमानश्च ब्रह्मा च पश्चात्परीतः
पुरस्तादग्नीदुपविशति होता होतृषदने ॥ ४३ ॥ अथाह ब्रह्मन्प्रस्थास्यामि । स-
मिधमाधायाग्निमग्नीत्संमृड्ढीति स्रुचावादाय प्रत्यङ्ङतिक्रामत्यतिक्रम्याश्राव्याह
देवान्यजेति सोऽपबर्हिषौ द्वावनुयाजौ यजति प्रजा वै बर्हिर्नेत्प्रजाः पितृषु दधानीति
तस्मादपबर्हिषौ द्वावनुयाजौ यजति ॥४४॥ अथ सादयित्वा स्रुचौ व्यूहति । स्रुचौ व्यूह्य
परिधीन्त्समज्य परिधिमभिपद्याश्राव्याहेषिता दैव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मा-
नुषः सूक्तवाकायेति सूक्तवाकᳫं होता प्रतिपद्यते नाध्वर्युः प्रस्तरᳫं समुल्लुम्पती-
त्येवोपास्ते यदा होता सूक्तवाकमाह ॥ ४५ ॥ अथाग्नीदाहानुप्रहरेति । स न किं-
चनानुप्रहरति तूष्णीमेवात्मानमुपस्पृशति ॥ ४६ ॥ अथाह संवदस्वेति । अगा-
नग्नीदगन्श्रावय श्रौषट् स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः शं योर्ब्रूहीत्युपस्पृ-
शत्येव परिधीन्नानुप्रहरत्यथैतद्बर्हिरनुसमस्यति परिधींश्च ॥ ४७ ॥ तद्धैके । हविरु-
च्छिष्टमनुसमस्यन्ति तदु तथा न कुर्याद्धुतोच्छिष्टं वाऽएतन्नेद्धुतोच्छिष्टमग्नौ जुहवामेति
तस्मादपो वैवाभ्यवहरेयुः प्राश्नीयुर्वा ॥ ४८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [६.१.] ॥

महाहविषा ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽएव व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तामथ
यान्येवैषां तस्मिन्त्संग्रामऽइषव आर्छᳫंस्तानेतैरेव शल्यान्निरहरन्त तान्व्यगृहन्त य-
त्त्र्यम्बकैरयजन्त ॥ १ ॥ अथ यदेष एतैर्यजते । तदाहुर्न्वेवैतस्य तथा किंचनेषुमर्छ-
च्छतीति देवा अकुर्वन्निति त्वेवैष एतत्करोति याश्च ह्येवास्य प्रजा जाता याश्चाजा-
तास्ता उभयी रुद्रियात्प्रमुञ्चति ता अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्रजायन्ते त-
स्माद्वाऽएष एतैर्यजते ॥ २ ॥ ते वै रौद्रा भवन्ति । रुद्रस्य ह्येषुस्तस्माद्रौद्रा भव-
न्त्येककपाला भवन्त्येकदेवत्या असन्निति तस्मादेककपाला भवन्ति ॥ ३ ॥ ते
वै प्रतिपुरुषं । यावन्तो गृह्याः स्युस्तावन्त एकेनातिरिक्ता भवन्ति तत्प्रतिपुरुषमे-
वैतदेकैकेन या अस्य प्रजा जातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्चत्येकेनातिरिक्ता भवन्ति
नया एवास्य प्रजा अजातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्चति तस्मादेकेनातिरिक्ता भवन्ति

ासि मे निहारं निहराणि ते स्वाहेति ॥१९॥ अथ मरुत्त्वयः क्रीडिभ्यः । सप्त
पालं पुरोडाशं निर्वपति मरुतो ह वै क्रीडिनो वृत्रꣳ हनिष्यन्तमिन्द्रमागतं तमभितः
रिचिक्रीडुर्महयन्तस्तथोऽएवैतं पाप्मानं क्षिपन्तं भ्रातृव्यꣳ हनिष्यन्तमभितः परि
ीडन्ते महयन्तस्तस्मान्मरुत्त्वयः क्रीडिभ्योऽथातो महाहविष एव तद्यथा महाहवि
स्तथो तस्य ॥२०॥ ब्राह्मणम् ॥४॥ [५.३.] ॥ चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः ॥
कण्डिका संख्या ॥ १०५ ॥

महाहविषा ह वै देवा वृत्रं जघ्नुः । तेनोऽएव व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तां
तथोऽएवैष एतेन पाप्मानं क्षिपन्तं भ्रातृव्यꣳ हन्ति तथोऽएव विजयते तस्माद्वाऽ
एष एतेन यजते॥१॥ तस्याहृत् । वृष किरन्त्युत्तरवेदिं गृह्णन्ति पृषदाज्यं मन्थ
न्त्यग्निं नवप्रयाजं भवति नवानुयाजं त्रीणि सामिष्ट्यजूꣳषि भवन्त्युथैतान्येव पञ्च
हवीꣳषि भवन्ति ॥ २ ॥ स यदाग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । अग्निना
ह वाऽएनं तेजसाघ्नन्त्स तेजोऽग्निर्नाव्यथत तस्मादाग्नेयो भवति ॥ ३ ॥ अथ
यत्सौम्यश्चरुर्भवति । सोमेन ह वाऽएनꣳ राज्ञाघ्नन्त्सोमराजान एव तस्मात्सौम्य
श्चरुर्भवति ॥ ४ ॥ अथ यत्सावित्रः । द्वादशकपालो वाष्टाकपालो वा पुरोडाशो
भवति सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूता हैवैनमघ्नंस्तस्मात्सावित्रो भवति
॥ ५ ॥ अथ यत्सारस्वतश्चरुर्भवति । वाग्वै सरस्वती वागु हैवानुममाद प्रहर ज
हीति तस्मात्सारस्वतश्चरुर्भवति॥६॥अथ यत्पौष्णश्चरुर्भवति । इयं वै पृथिवी प
पेयुꣳहैवैनं वधाय प्रतिप्रददावनया हैवैनं प्रतिप्रत्तं जघ्नुस्तस्मात्पौष्णश्चरुर्भव
॥ ७ ॥ अथैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशोभवति । एतेन हैवैनमघ्नंस्तेजो वा
अग्निरिन्द्रियं वीर्यमिन्द्र एताभ्यामेनमुभाभ्यां वीर्याभ्यामघ्नन्ब्रह्म वाऽअग्निः
अग्निन्द्रस्तेऽउभे सꣳरभ्य ब्रह्म च क्षत्रं च सयुजौ कृत्वा ताभ्यामेनमुभाभ्यां वी
भ्यामघ्नंस्तस्मादैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ ८ ॥ अथ माहेन्
रुर्भवति । इन्द्रो वाऽएष पुरा वृत्रस्य वधादथ वृत्रꣳ हत्वा यथा महाराजो वि
ग्यान् एवं महेन्द्रोऽभवत्तस्मान्माहेन्द्रश्चरुर्भवति महान्तमु चैवेनमेतत्खलु क
वृत्रस्य वधाय तस्माद्वेव माहेन्द्रश्चरुर्भवति ॥ ९ ॥ अथ वैश्वकर्मण एकक
पुरोडाशो भवति । विश्वं वाऽएतत्कर्म कृतꣳ सर्वं जितं देवानामासीत्सा
रोजानानां विनिग्यानानां विश्वमेवैतस्यैतत्कर्म कृतꣳ सर्वं जितं भवति
मेऽरोजानस्य विनिग्यानस्य तस्माद्विश्वकर्मण एककपालः पुरोडाशो भवति

॥ ४ ॥ स जघनेन गार्हपत्यं । यज्ञोपवीती भूत्वोदङ्ङासीन ५...
स तत एवोपोत्थायोदङ्तिष्ठन्नवहन्त्युदीच्यौ दृषदुपलेऽउपदधात्युत्तरार्धे गार्हप-
त्यस्य कपालान्युपदधाति तद्यदेव तामुत्तरां दिशथ्ंसचन्तऽएषा ह्येतस्य देवस्य दि-
क्तस्मादेतामुत्तरां दिशथ्ं सचन्ते ॥ ५ ॥ ते वा अक्ताः स्युः । अक्तथ्ं हि हवि-
स्तऽउ वाऽअनक्ता एव स्युरभिमानुको ह रुद्रः पशून्त्स्याद्यदञ्ज्यात्तस्मादनक्ता
एव स्युः ॥ ६ ॥ तान्त्सार्धं पात्र्याथ्ं समुद्यास्य । अन्वाहार्यपचनादुल्मुकमादा-
योदङ् परेत्य जुहोत्येषा ह्येतस्य देवस्य दिक् पथि जुहोति पथा हि स देवश्चरति
चतुष्पथे जुहोत्येतद्ध वाऽअस्य जांधितं प्रज्ञातमवसानं यच्चतुष्पथं तस्माच्चतुष्पथे
जुहोति ॥ ७ ॥ पलाशस्य पलाशेन मध्यमेन जुहोति । ब्रह्म वै पलाशस्य पलाशं
ब्रह्मणैवैतज्जुहोति स सर्वेषामेवावद्यत्येकस्यैव नावद्यति य एषोऽतिरिक्तो भवति
॥ ८ ॥ स जुहोति । एष ते रुद्र भागः सह स्वस्राम्बिकया तं जुषस्व स्वाहे-
त्यम्बिका ह वै नामास्य स्वसा तयास्यैष सह भागस्तद्यदस्यैष स्त्रिया सह
भागस्तस्मात्त्र्यंबका नाम तथा अस्य प्रजा जातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्चति
॥ ९ ॥ अथ य एष एकोऽतिरिक्तो भवति । तमाखूत्करऽउपकिरत्येष ते रु...
भाग आखुस्ते पशुरिति तदस्माऽआखुमेव पशूनामनुदिशति तेनोऽन्यतरान्
शून हिनस्ति तद्यदुपकिरति तिर-इव वै गर्भास्तिर—इवैतद्यदुपकीर्णं तस्मादाऽ
उपकिरति तथा एवास्य प्रजा अजातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्चति ॥ १० ॥ अथ पुन-
रेत्य जपन्ति । अव रुद्रमदीमह्यव देवं त्र्यम्बकम् । यथा नो वस्यसस्करद्यथा नः श्रे-
यसस्करद्यथा नो व्यवसाययात् ॥ भेषजमसि भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय ...
सुखं मेषाय मेष्याऽइत्याशीरेवैषैतस्य कर्मणः ॥ ११ ॥ अथापसलवि त्रिः ...
...यन्ति । सव्यानूरूनुपाघ्नानास्त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् । उर्वा...
बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतादित्याशीरेवैषैतस्य कर्मण आशिषमेवैतदाशास्ते
तदु होव शपिव यो मृत्योर्मुच्यातै नामृतात्तस्मादाह मृत्योर्मुक्षीय मामृतादिति
॥ १२ ॥ तदु हापि कुमार्यः परीयुः । भगस्य भजामहाऽइति या ह वै सा रुद्रस्य
स्वसाम्बिका नाम सा ह वै भगस्येष्टे तस्मादु हापि कुमार्यः परीयुर्भगस्य भजामहा
ऽइति ॥ १३ ॥ तासामुतासां मन्त्रोऽस्ति । त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पतिवेद-
नम् । उर्वारुकमिव बन्धनादितो मुक्षीय मामुत इति सा यदित इत्याह ज्ञातिभ्य
... मामुत इति पतिभ्यस्तदाह पतयो ह्येव स्त्रियै प्रतिष्ठा तस्मादाह मामुत इ-
ति ॥ १४ ॥ अथ पुनः प्रसलवि त्रिः परियन्ति । दक्षिणानूरूनुपाघ्नाना एत-
नैव मन्त्रेण नयत्पुनः प्रसलवि त्रिः परियन्ति प्रसलविन इदं कर्मानुसंतिष्ठाताऽ

गौरश्च गवयश्चाभवतां यमविमालभन्त स उष्ट्रोऽभवद्यमजमालभन्त स-
त्तस्मादेतेषां पशूनान्नाशितव्यमपक्रान्तमेधा हैते पशवः ॥ ६ ॥ ब्रा-
[२. ३.]॥

ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार । स प्रहृतश्चतुर्धाऽभवत्तस्य स्फ्यस्तृतीयं
यूपस्तृतीयं वा यावद्वा रथस्तृतीयं वा यावद्वाथ यत्र प्राहरत्तच्छकलोऽ-
पतित्वा शरोऽभवत्तस्माच्छरो नाम यदशीर्यतैवमु स चतुर्धा वज्रोऽभ-
। ततो द्वाभ्यां ब्राह्मणा यज्ञे चरन्ति द्वाभ्याꣳ राजन्यबन्धवः संग्रा-
स्फ्येन च ब्राह्मणा रथेन च शरेण च राजन्यबन्धवः ॥ २ ॥ स
त्ते । यथैव तदिन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छदेवमेवैष एतं पाप्मने द्विषते
वज्रमुद्यच्छति तस्माद्वै स्फ्यमादत्ते ॥ ३ ॥ तमादत्ते । देवस्य
प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददेऽध्वरकृतं देवेभ्य इति
देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूत एवैनमेतदादत्तेऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्य-
र्यू तत्तयोरेव बाहुभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां वज्रो वाऽएष तस्य न मनु-
तमेताभिर्देवताभिरादत्ते ॥ ४ ॥ आददेऽध्वरकृतं देवेभ्य इति । अ-
ज्ञो यज्ञकृतं देवेभ्य इत्येवैतदाह तꣳ सव्ये पाणौ कृत्वा दक्षिणेनाभि-
। सꣳश्यत्येवैनमेतद्यज्जपति ॥ ५ ॥ स जपति । इन्द्रस्य बाहुरसि द-
ष वै वीर्यवत्तमो य इन्द्रस्य बाहुर्दक्षिणस्तस्मादाहेन्द्रस्य बाहुरसि द-
सहस्रभृष्टिः शततेजा इति सहस्रभृष्टिर्वै स वज्र आसीच्छततेजा यं
रत्तमेवैतत्करोति ॥ ६ ॥ वायुरसि तिग्मतेजा इति । एतद्वै तेजिष्ठं
। पवतऽएष हीमांल्लोकांस्तिर्यङ्ङनुपवते सꣳश्यत्येवैनमेतद्द्विषतो
नाभिचरघेद्धऽभिचरेदमुष्य बध इति ब्रूयात्तेन सꣳशितेन नात्म
न पृथिवीं नेदनेन वज्रेण सꣳशितेनात्मानं वा पृथिवीं वा हिन
मात्मानमुपस्पृशति न पृथिवीम् ॥ ७ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च ।
त्याः पस्पृधिरे ते ह स्म यद्देवा असुरान् जयन्ति ततो ह स्मैवैनान्
न्ति ॥ ८ ॥ ते ह देवा ऊचुः । जयामो वाऽअसुरांस्ततस्त्वेव नः
त कथं न्वेनाननपजय्यं जयेमेति ॥ ९ ॥ स हाग्निरुवाच । उदञ्च
ाय मुच्यन्तऽइत्युदञ्चो ह स्मैवैषां पलाय्य मुच्यन्ते ॥ १० ॥ स

ति तस्मात्पुनः प्रयन्ति त्रिः परियन्ति ॥ १५ ॥ अथैनान्पुनः समानोऽञ्जलौ समो-
प्य । ऊर्ध्वानुदस्यन्ति यथा गोर्नोदानुपास्तदान्तस्य एवैतद्रुद्रस्याक्षिभिमते नान्विलि-
प्सन्त उपस्पृशन्ति भेषजमेवैतत्कुर्वते तस्माद्विलिप्सन्त उपस्पृशन्ति ॥ १६ ॥ ता-
न्कयोर्मूतकयोरुपनह्य । वेणुयष्ट्यां वा कुपे वोभयत आसज्योदङ् परेत्य यदि वृ-
क्षं वा स्थाणुं वा वेणुं वा वल्मीकं वा विन्देत्तस्मिन्नासजत्येतत्ते रुद्रावसं तेन परो मूजव-
तोऽतीहीत्यवसेन वाऽअध्वानं यन्ति तदेनं सावसमेवान्ववार्जति यत्र—यत्रास्य
चरणं तदन्वत्र ह वाऽअस्य परो मूजवद्भ्यश्चरणं तस्मादाह परो मूजवतोऽती-
हीत्यवततधन्वा पिनाकावस इत्यहिंसन्नः शिवोऽतीहीत्येवैतदाह कृत्तिवासा इति
प्रस्वापयत्येवैनमेतत्स्वपन्नु हि न कं चन हिनस्ति तस्मादाह कृत्तिवासा इति ॥१७॥
अथ दक्षिणान्बाहूनन्वावर्तन्ते । ते यथेतं पुनरायन्ति पुनरेत्याप उपस्पृशन्ति रु-
द्रियेणेव वाऽएतदचारिषुः शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयन्ते ॥ १८ ॥
अथ केशश्मश्रूप्त्वा । समारोह्याग्नीऽउदवसायैव एतेन यजेत न हि तदवकल्पते
यदुत्तरवेदावग्निहोत्रं जुहुयात्तस्मादुदवस्यति गृहानित्वा निर्मथ्याग्नी पौर्णमासेन
यजतऽउत्सन्नयज्ञ—इव वाऽएष यच्चातुर्मास्यान्येवैष कृत्स्नः प्रतिष्ठितो यज्ञो य-
त्पौर्णमासं तत्कृत्स्नेनैवैतद्यज्ञेनान्ततः प्रतितिष्ठति तस्मादुदवस्यति ॥ १९ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [६. २.] ॥

अक्षय्यं ह वै सुकृतं चातुर्मास्ययाजिनो भवति । संवत्सरं हि जयति ते-
नास्याक्षय्यं भवति तं वै त्रेधा विभज्य यजति त्रेधा विभज्य प्रजयति सर्वं वै सं-
वत्सरः सर्वं वाऽअक्षय्यमेतेनो हास्याक्षय्यं सुकृतं भवत्यृतुरु हैवैतद्भूत्वा देवा-
नप्येत्यक्षय्यमु वै देवानामेतेनो हैवास्याक्षय्यं सुकृतं भवत्येतद्वु तद्यस्माच्चातुर्मा-
स्यैर्यजते ॥ १ ॥ अथ यस्माच्छुनासीर्येण यजते । या वै देवानां श्रीरासीत्सा-
कमेधैरीजानानां विजिग्यानानां तच्छुनमथ यः संवत्सरस्य प्रजितस्य रस आसी-
त्तत्सीरं सा या चैव देवानां श्रीरासीत्साकमेधैरीजानानां विजिग्यानानां य
उ च संवत्सरस्य प्रजितस्य रस आसीत्तमेवैतदुभयं परिगृह्यात्मन्कुरुते तस्मा-
च्छुनासीर्येण यजते ॥ २ ॥ तस्यावृत् । नोपकिरन्त्युत्तरवेदिं न गृह्णन्ति पृषदा-
ज्यं न मन्थन्त्यग्निं पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजा एकं समिष्टयजुः ॥३॥
अथैतान्येव पञ्च हवींष्यपि भवन्ति । एतैर्वै हविर्भिः प्रजापतिः प्रजा असृजतैतै-
रुभयतो वरुणपाशात्प्रजाः प्रामुञ्चदेतैर्वै देवा वृत्रमघ्नन्नेतैर्वेव व्यजयन्त येयमेषां
विजितिस्तां तथोऽएवैष एतया चैव देवानां श्रीरासीत्साकमेधैरीजानानां वि-

तस्मात्परिश्रयन्ति ॥ ८ ॥ तन्न सर्व-इवाभिप्रपद्येत। ब्राह्मणो वैव राजन्यो वा वै-
श्यो वा ते हि यज्ञियाः ॥ ९ ॥ स वै न सर्वेणेव संवदेत । देवान्वाऽएष उपाव-
र्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति न वै देवाः सर्वेणेव संवदन्ते ब्राह्मणेन वैव
राजन्येन वा वैश्येन वा ते हि यज्ञियास्तस्माद्यद्येनꣳ शूद्रेण संवादो विन्देदेतेषामेवैकं
ब्रूयादिममिति विचक्ष्वेममिति विचक्ष्वेत्येष उ तत्र दीक्षितस्योपचारः ॥ १० ॥ अथारणी
पाणौ कृत्वा। शालामध्यवस्यति स पूर्वार्ध्यꣳ स्थूणाराजमभिपद्यैतद्यजुराहेदमगन्म
देवयजनं पृथिव्या यत्र देवासोऽअजुषन्त विश्वऽइति तदस्य विश्वैश्च देवैर्जुष्टं भ-
वति ये चेमे ब्राह्मणाः शुश्रुवाꣳसोऽनूचाना यद्वाहास्य तेऽक्षिभ्यामीक्षन्ते ब्राह्म-
णाः शुश्रुवाꣳसस्तद्धास्य तैर्जुष्टं भवति ॥ ११ ॥ यद्वाह । यत्र देवासोऽअजु-
षन्त विश्वऽइति तदस्य विश्वैर्देवैर्जुष्टं भवत्यृक्सामाभ्याꣳ संतरन्तो यजुर्भिरित्यृ-
क्सामाभ्यां वै यजुर्भिर्यज्ञस्योदृचं गच्छन्ति यज्ञस्योदृचं गच्छानीत्येवैतदाह रायस्पो-
षेण समिषा मदेमेति भूमा वै रायस्पोषः श्रीर्वै भूमाशिषमेवैतदाशास्ते समिषा म-
देमेति मदतीति वै तमाहुर्यः श्रियमश्नुते यः परमतां गच्छति तस्मादाह समिषा
मदेमेति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

अपराह्णे दीक्षेत । पुरा केशश्मश्रोर्वपनाद्यत्कामयेत तदश्नीयाद्यद्वा सम्पद्येत
ꣳ ह्येवास्यातोऽशनं भवति यद्यु नाशिशिषेदपि काममेव नाश्नीयात् ॥ १ ॥
म् ॥१४००॥ अथोत्तरेण शालां परिश्रयन्ति। तदुदकुम्भमुपनिदधति तन्नापित
तिष्ठते तत्केशश्मश्रु च वपते नखानि च निकृन्ततेऽस्ति वै पुरुषस्यामेध्यं यत्रास्यापो
पतिष्ठन्ते केशश्मश्रौ च वाऽअस्य नखेषु चापो नोपतिष्ठन्ते तद्यत्केशश्मश्रु च
ते नखानि च निकृन्तते मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽइति ॥ २ ॥ तद्धैके । सर्वऽएव
न्ते सर्वऽएव मेध्या भूत्वा दीक्षिष्यामहऽइति तदु तथा न कुर्याद्यद्वै केशश्मश्रु
वपते नखानि च निकृन्तेत तदेव मेध्यो भवति तस्मादु केशश्मश्रु चैव वपेत
खानि च निकृन्तते ॥ ३ ॥ स वै नखान्येवाग्रे निकृन्तेत । दक्षिणस्यैवाग्रे स-
ष्ठस्य वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं देवत्राङ्गुष्ठयोरेवाग्रे कनिष्ठिकयोर्वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं
वत्रा ॥ ४ ॥ स दक्षिणमेवाग्रे गोदानं वितारयति । सव्यं वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं
वत्रा ॥५॥ स दक्षिणमेवाग्रे गोदानमभ्युनत्ति । इमा आपः शमु मे सन्तु दे-
ीरिति स यद्धाहेमा आपः शमु मे सन्तु देवीरिति वज्रो वाऽआपो वज्रो हि वा-
आपस्तस्माद्येनैता यन्ति निम्नं कुर्वन्ति यत्रोपतिष्ठन्ते निर्दहन्ति तत्स्वेतस्मादेन-

जिघांसन्तो य उ च संवत्सरस्य प्रतिनस्य रुत आसीत्सर्वं तदुभयं परिगृह्णात्युद
ते तस्माद्वाऽएतानि पञ्च हवीꣳषि भवन्ति ॥ ४ ॥ अथ शुनासीर्यो द्वादशकपालः
पुरोडाशो भवति । स वन्तुः शुनासीर्यस्य यं पूर्णमेनाम ॥ ५ ॥ अथ वायव्यं
पयो भवति । पयो ह वै प्रजा जाता अभिसंजानते विजिग्यानं मा प्रजाः श्रिं
यशसेऽन्नाद्यायाभिसंजानान्ताऽइति तस्मात्पयो भवति ॥ ६ ॥ तद्वायव्यं भव
ति । अयं वै वायुर्योऽयं पवतऽएष वाऽइदꣳ सर्वं प्याययति यदिदं किं च वर्ष
वृष्टाद्वोषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वाऽपः पीत्वा तत एतद्रसोऽभि पयः सम्भवत्य
हि वाऽएतज्जनयति तस्माद्वायव्यं भवति ॥ ७ ॥ अथ सौर्य एककपालः पुरोडा
शो भवति । एष वै सूर्यो य एष तपत्येष वाऽइदꣳ सर्वमभिगोपायति साधुना
त्वदसाधुना त्वदेष इदꣳ सर्वं विदधाति साधुना त्वदसाधुना त्वदेष मा विजिग्यानं
भीतः साधुना त्वदभिगोपायत्साधौ त्वद्विदधदिति तस्मात्सौर्य एककपालः पुरोडा
शो भवति ॥ ८ ॥ तस्याश्वः श्वेतो दक्षिणा । तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपति
यद्यश्वꣳ श्वेतं न विन्देदपि गौरेव श्वेतः स्यात्तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपति
॥ ९ ॥ स यत्रैव साकमेधैर्यजते । तच्छुनासीर्येण यजेत यद्वै त्रिः संवत्सरस्य य
जते तेनैव संवत्सरमाप्नोति तस्माद्यदैव कदा चैतेन यजेत ॥ १० ॥ तद्धैके । रा
त्रीरापिपयिषन्ति स यदि रात्रीरापिपयिषेद्यदहः पुरस्तात्फाल्गुन्यै पौर्णमास्याऽ
उदृꣳ तच्छुनासीर्येण यजेत ॥ ११ ॥ अथ दीक्षेत । तं नानीजानं पुनः फा
पौर्णमास्यभिपर्येयात्पुनःप्रयोगरूप-इव ह स यदेनमनीजानं पुनः फाल्गुनी पौ
र्णमास्यभिपर्येयात्तस्मादेनं नानीजानं पुनः फाल्गुनी पौर्णमास्यभिपर्येयादिति नि
त्सृजमानस्य ॥ १२ ॥ अथ पुनः प्रयुञ्जानस्य । पूर्वेद्युः फाल्गुन्यै पौर्णमास्यै शु
नासीर्येण यजेताथ प्रातर्वैश्वदेवेनाथ पौर्णमासेनैतदु पुनः प्रयुञ्जानस्य ॥ १३ ॥
अथातः । परिवर्तनस्यैव सर्वतोमुखो वाऽअसावादित्य एष वाऽइदꣳ सर्वं निर्धे
यति यदिदं किं च शुष्यति तेनैष सर्वतोमुखस्तेनान्नादः ॥ १४ ॥ सर्वतोमुखोऽ
यमग्निः । यतो ह्येव कुतश्चाग्नावभ्यादधाति तत एव प्रदहति तेनैष सर्वतोमुखस्ते
नान्नादः ॥ १५ ॥ अथायमन्यतोमुखः पुरुषः । स एतत्सर्वतोमुखो भवति यत्प
रिवर्तयते स एवमेवान्नादो भवति यथैतावेतद्य एवं विद्वान्परिवर्तयते तस्माद्वै प
... ॥ १६ ॥ तदु होवाचासुरिः । किन्तु तत्र मुखस्य यदपि सर्वाण्येव लोमानि
... त्रिः संवत्सरस्य यजते तेनैव सर्वतोमुखस्तेनान्नादस्तस्मान्नाद्रियेत परिव
र्तयितुमिति ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [६. ३.] ॥

वज्रꣳ शमयति तथो हैनमेष वज्रः शान्तो न हिनस्ति तस्मादाहेमा आपः शमु मे सन्तु देवीरिति ॥६॥ अथ दर्भतरुणकमन्तर्दधाति । ओषधे त्रायस्वेति वज्रो वै क्षुरस्तथो हैनमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्त्यथ क्षुरेणाभिनिदधाति स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीरिति वज्रो वै क्षुरस्तथो हैनमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्ति ॥ ७॥ प्रच्छिद्योदपात्रे प्रास्यति । तूष्णीमेवोत्तरं गोदानमभ्युनत्ति तूष्णीं दर्भतरुणकमन्तर्दधाति तूष्णीं क्षुरेणाभिनिधाय प्रच्छिद्योदपात्रे प्रास्यति ॥ ८ ॥ अथ नापिताय क्षुरं प्रयच्छति। स केशश्मश्रु वपति स यदा केशश्मश्रु वपति ॥९॥ अथ स्नाति । अमेध्यो वै पुरुषो यदनृतं वदति तेन पूतिरन्तरतो मेध्या वाऽआपो मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽइति पवित्रं वाऽआपः पवित्रपूतो दीक्षाऽइति तस्माद्वै स्नाति ॥१०॥ स स्नाति । आपोऽअस्मान्मातरः शुन्धयन्त्वित्येतद्ध्याह शुन्धयन्त्विति घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्विति तद्वै सुपूतं यं घृतेनापुनंस्तस्मादाह घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्विति विश्वꣳ हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरिति यद्वै विश्वꣳ सर्वं तद्यदमेध्यꣳ रिप्रं तत्सर्वꣳ ह्यस्मादमेध्यं प्रवहन्ति तस्मादाह विश्वꣳ हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरिति ॥ ११ ॥ अथ प्राङिवोदङ्ङुत्क्रामति । उदिदाभ्यः शुचिरा पूत एमीत्युद्ध्याभ्यः शुचिः पूत एति ॥१२॥ अथ वासः परिधत्ते । सर्वत्वायैव स्वामेवास्मिन्नेतत्त्वचं दधाति या ह वाऽइयं गोस्त्वक्पुरुषे हैषाग्रऽआस ॥१३॥ ते देवा अब्रुवन् । गौर्वाऽइदꣳ सर्वं बिभर्ति हन्त येयं पुरुषे त्वग्गव्येतां दधाम तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया घृणिं तितिक्षिष्यतऽइति ॥१४॥ तेऽवच्छाय पुरुषम् । गव्येतां त्वचमदधुस्तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया घृणिं तितिक्षते ॥ १५ ॥ अवच्छितो हि वै पुरुषः । तस्मादस्य यत्रैव क्व च कुशा वा यद्वा विछिन्दति तत एव लोहितमुत्पतति तस्मिन्नेतां त्वचमदधुर्वास एव तस्मात्पुरुष एव वासो बिभर्त्येताꣳ ह्यस्मिंस्त्वचमदधुस्तस्मादु सुवासा एव बुभूषेत्स्वया त्वचा समृध्याऽइति तस्मादप्यश्लीलꣳ सुवाससं दिदृक्षन्ते स्वया हि त्वचा समृद्धो भवति ॥ १६ ॥ नो हान्ते गोर्नग्नः स्यात् । वेद ह गौरहमस्य त्वचं बिभर्मीति सा बिभ्यती त्रसति त्वचं मऽआदास्यतऽइति तस्मादु गावः सुवाससमुपैव निश्रयन्ते ॥ १७ ॥ तस्य वाऽएतस्य वाससः । अग्नेः पर्यासो भवति वायोरनुछादो नीविः पितॄणाꣳ सर्पाणां प्रघातो विश्वेषां देवानां तन्तव आरोका नक्षत्राणामेवꣳ हि वाऽएतत्सर्वे देवा अन्वायत्तास्तस्माद्दीक्षितवसनं भवति ॥ १८ ॥ तदहतꣳ स्यात् । अयातयामताय तद्वै निर्णिक्तं वा स्यादहतानि वा यानि वा नेदस्य मेध्यमसदिति यद्व

तद्यदाहुः। साकमेधैर्वै देवा वृत्रमघ्नंस्तैर्वै व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तामिति सर्वैर्हैवैत्त्वेव देवाश्चातुर्मास्यैर्वृत्रमघ्नन्त्सर्वैर्वेव व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्ताम् ॥ १॥ ते होचुः। केन राज्ञा केनानीकेन योत्स्याम इति स हाग्निरुवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति तेऽग्निना राज्ञाग्निनानीकेन चतुरो मासः प्राजयंस्तान्ब्रह्मणा च त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥ २ ॥ ते होचुः। केनैव राज्ञा केनानीकेन योत्स्याम इति स ह वरुण उवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति ते वरुणेनैव राज्ञा वरुणेनानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्राजयंस्तान्ब्रह्मणा चैव त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥ ३ ॥ ते होचुः। केनैव राज्ञा केनानीकेन योत्स्याम इति स हेन्द्र उवाच मया राज्ञा मयानीकेनेति तऽइन्द्रेणैव राज्ञेन्द्रेणानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्राजयंस्तान्ब्रह्मणा चैव त्रय्या च विद्यया पर्यगृह्णन् ॥ ४ ॥ स यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निनैवैतद्राज्ञाग्निनानीकेन चतुरो मासः प्रजयति तत्त्रयेणी शलली भवति लोहः क्षुरः सा या त्र्येणी शलली सा त्रय्यै विद्यायै रूपं लोहः क्षुरो ब्रह्मणो रूपमग्निर्हि ब्रह्म लोहित-इव ह्यग्निस्तस्माल्लोहः क्षुरो भवति तेन परिवर्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्त्रय्या च विद्यया परिगृह्णाति ॥ ५ ॥ अथ यद्वरुणप्रघासैर्यजते। वरुणेनैवैतद्राज्ञा वरुणेनानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्रजयति तत्त्रयेणी शलली भवति लोहः क्षुरस्तेन परिवर्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्त्रय्या च विद्यया परिगृह्णाति ॥ ६॥ अथ यत्साकमेधैर्यजते। इन्द्रेणैवैतद्राज्ञेन्द्रेणानीकेनापरांश्चतुरो मासः प्रजयति तत्त्रयेणी शलली भवति लोहः क्षुरस्तेन परिवर्तयते तद्ब्रह्मणा चैवैनमेतत्त्रय्या च विद्यया परिगृह्णाति ॥ ७ ॥ स यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निरेव तर्हि भवत्यग्नेरेव सायुज्यꣳ सलोकतां जयत्यथ यद्वरुणप्रघासैर्यजते वरुण एव तर्हि भवति वरुणस्यैव सायुज्यꣳ सलोकतां जयत्यथ यत्साकमेधैर्यजतऽइन्द्र एव तर्हि भवतीन्द्रस्यैव सायुज्यꣳ सलोकतां जयति ॥ ८ ॥ स यस्मिन्नृतावमुं लोकमेति। स एनमृतुः परस्माऽऋतवे प्रयच्छति पर उ परस्माऽऋतवे प्रयच्छति स परममेव स्थानं परमां गतिं गच्छति चातुर्मास्ययाजी तदाहुर्न चातुर्मास्ययाजिनमनुविन्दन्ति परमꣳ ह्येव खलु स स्थानं परमां गतिं गच्छतीति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥४॥ [६. ४.] ॥ पञ्चमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या १०४ ॥ षष्ठोऽध्यायः [१५] अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ॥ ५४९ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे एकपादिकानाम द्वितीयं काण्डं समाप्तम् ॥ २ ॥

हतꣳ स्यादग्निरप्सुजन्मेध्यमसदित्यथो यदिदꣳ स्नानवस्यं निहितमपल्पूलनकृतं
भवति तेनो ह्यापि दीक्षेत ॥ १९ ॥ तत्परिधत्ते । दीक्षातपसोस्तनूरसीत्यदीक्षित-
स्य वाऽअस्यैषाग्रे तनूर्भवत्यथात्र दीक्षातपसोस्तस्मादाह दीक्षातपसोस्तनूरसीति
तां त्वा शिवाꣳ शग्मां परिदधऽइति तां त्वा शिवाꣳ साध्वीं परिदधऽइत्येवै-
तदाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति पापं वाऽएषोऽग्रे वर्णं पुष्यति यमप्युदीक्षितोऽथात्र
भद्रं तस्मादाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति ॥ २० ॥ अथैनꣳ शालां प्रपादयति । स
धेन्वै चानडुहश्च नाश्नीयाद्धेन्वनडुहौ वाऽइदꣳ सर्वं बिभृतस्ते देवा अब्रुवन्धेन्वन-
डुहौ वाऽइदꣳ सर्वं बिभृतो हन्त यदन्येषां वयसां वीर्यं तद्धेन्वनडुहयोर्दधामेति स
यदन्येषां वयसां वीर्यमासीत्तद्धेन्वनडुहयोरदधुस्तस्माद्धेनुश्चैवानड्वांश्च भूयिष्ठं भु-
ङ्क्तस्तद्धैतत्सर्वाशयमिव यो धेन्वनडुहयोरश्नीयादन्तगतिरिव तꣳ हाद्भुतमभिजनि-
तोर्जायायै गर्भं निरवधीदिति पापमकदिति पापी कीर्तिस्तस्माद्धेन्वनडुहयोर्ना-
श्नीयात्तदु होवाच याज्ञवल्क्योऽश्नाम्येवाहमꣳसलं चेद्भवतीति ॥ २१ ॥ ब्रा-
ह्मणम् ॥ २ ॥

अपः प्रणीय । आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यग्निर्वै सर्वा
देवता अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोत्यग्निर्वै यज्ञस्यावरार्ध्यो विष्णुः परा-
र्ध्यस्तत्सर्वाश्चैवैतद्देवताः परिगृह्य सर्वं च यज्ञं परिगृह्य दीक्षाऽइति तस्मादाग्नावै-
ष्णव एकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ १ ॥ तद्धैके । आदित्येभ्यश्चरुं नि-
र्वपन्ति तदस्ति पर्युदितमिवाष्टौ पुत्रासोऽअदितेर्ये जातास्तन्वस्परि । देवाꣳ२॥ऽ-
उप प्रैत्सप्तभिः परा मार्ताण्डमास्यदिति ॥ २ ॥ अष्टौ ह वै पुत्रा अदितेः । यां-
स्त्वेतद्देवा आदित्या इत्याचक्षते सप्त हैव तेऽविकृतꣳ हाष्टमं जनयां चकार मा-
र्ताण्डꣳ संदेग्धो हैवास यावानेवोर्ध्वस्तावांस्तिर्यङ् पुरुषसंमित इत्यु हैकऽआहुः
॥ ३ ॥ तऽउ हैतऽऊचुः । देवा आदित्या यदस्माननु अजनिमा तदमुयेव भूद्धन्तेमं
विकरवामेति तं विचक्रुर्यथायं पुरुषो विकृतस्तस्य यानि माꣳसानि संकृत्य संन्या-
सुस्ततो हस्ती समभवत्तस्मादाहुर्न हस्तिनं प्रतिगृह्णीयात्पुरुषाजानो हि हस्तीति य-
मु ह तद्विचक्रुः स विवस्वानादित्यस्तस्येमाः प्रजाः ॥ ४ ॥ स होवाच । राध्न-
वान्मे स प्रजायां य एतमादित्येभ्यश्चरुं निर्वपादिति राध्नोति हैव य एतमादि-
त्येभ्यश्चरुं निर्वपत्ययं त्वेवाग्नावैष्णवः प्रज्ञातः ॥ ५ ॥ तस्य सप्तदश सामिधे-
न्यो भवन्ति । उपाꣳशु देवते यजति पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजाः सं-
याजयन्ति पत्नीः सर्वत्रायेव समिष्टयजुरेव न जुहोति नेदिदं दीक्षितवसनं प-

अथ तृतीयं काण्डम्

ओ३म् । देवयजनं जोषयन्ते । स यदेव वर्षिष्ठꣳ स्यात्तज्जोषयेरन्यदन्यद्भूमे-
र्नाभिशयीतातो वै देवा दिवमुपोदक्रामन्देवान्वाऽएष उपोत्क्रामति यो दीक्षते स
सदेवे देवयजने यजते स यद्धान्यद्भूमेरभिशयीतावरतर–इव हेष्ट्वा स्यात्तस्माद्यदेव
वर्षिष्ठꣳ स्यात्तज्जोषयेरन् ॥ १ ॥ तद्वर्ष्म सत्समꣳ स्यात् । समꣳ सदविभ्रꣳ-
शि स्यादविभ्रꣳशि सत्प्राक्प्रवणꣳ स्यात्प्राची हि देवानां दिगथोऽउदक्प्रव-
णमुदीची हि मनुष्याणां दिग्दक्षिणतः प्रत्युच्छ्रितमिव स्यादेषा वै दिक् पितृ-
णाꣳ स यद्दक्षिणाप्रवणꣳ स्यात्क्षिप्रे ह यजमानोऽमुं लोकमियात्तथो
ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्माद्दक्षिणतः प्रत्युच्छ्रितमिव स्यात् ॥ २ ॥ न पुरस्ता
द्देवयजनमात्रमतिरिच्येत । द्विषन्तꣳ हास्य तद्भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते कामꣳ ह
दक्षिणतः स्यादेवमुत्तरत एतद्ध त्वेव समृद्धं देवयजनं यस्य देवयजनमात्रं पश्चात्
परिशिष्यते क्षिप्रे हैवैनमुत्तरा देवयज्योपनमतीति नु देवयजनस्य ॥ ३ ॥ तदु हो
वाच याज्ञवल्क्यः । वार्ष्णाय देवयजनं जोषयितुमैम तत्सात्ययज्ञोऽब्रवीत्सर्
वाऽइयं पृथिवी देवी देवयजनं यत्र वाऽअस्यै क्व च यजुषैव परिगृह्य याजयेदि
॥ ४ ॥ ऋत्विजो हैव देवयजनम् । ये ब्राह्मणाः शुश्रुवाꣳसोऽनूचाना विद्वाꣳस
याजयन्ति सैवाह्वलैतन्नेदिष्ठमामिव मन्यामहऽइति ॥ ५ ॥ तच्छालां वा विमितं
प्राचीनवꣳशं मिन्वन्ति । प्राची हि देवानां दिक् पुरस्ताद्वै देवाः प्रत्यञ्
मनुष्यानुपावृत्तास्तस्मात्तेभ्यः प्राङ्तिष्ठञ्जुहोति ॥ ६ ॥ तस्मादु ह न प्रतीची
शिराः शयीत । नेद्देवानभिप्रसार्य शयाऽइति या दक्षिणा दिक् सा पितृणां
प्रतीची सा सर्पाणां यतो देवा उच्चक्रमुः सैषाहीना योदीची दिक् सा मनुष्
...नुष्य उदीचीनवꣳशं शालेव शालां वा विमितं वा मिन्वन्त्युदी
...णां दिन्दीक्षितस्यैव प्राचीनवꣳशं शा नादीक्षितस्य ॥ ७ ॥
...ं परिश्रयन्ति । नेदभिवर्षादिति न्वेव वर्षा देवान्वाऽएष उपावर्तते
... स देवतानामेको भवति तिर–इव वै देवा मनुष्येभ्यस्तिर–इवैतद्यत्परि

पति तथो हैनमेष वज्रः शान्तो न हिनस्ति तस्मादाहेमा आपः शमु मे
ऽ्ति ॥६॥ अथ दर्भतरुणकमन्तर्दधाति । ओषधे त्रायस्वेति वज्रो वै
नमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्त्यथ क्षुरेणाभिनिदधाति स्वधिते मैनꣳ हि-
वज्रो वै क्षुरस्तथो हैनमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्ति॥ ७॥ मल्लियोदपात्रे
तूष्णीमेवोत्तरं गोदानमभ्युनत्ति तूष्णीं दर्भतरुणकमन्तर्दधाति तूष्णीं
निधाय मल्लियोदपात्रे प्रास्यति ॥ ८ ॥ अथ नापिताय क्षुरं प्रयच्छति। स
वपति स यदा केशश्मश्रु वपति ॥९॥ अथ स्नाति । अमेध्यो वै पुरु-
वदति तेन पूतिरन्तरतो मेध्या वाऽआपो मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽइति प-
आपः पवित्रपूतो दीक्षाऽइति तस्माद्व स्नाति ॥१०॥ स स्नाति । आ-
न्मातरः शुन्धयन्त्वित्येतद्ध्याह शुन्धयन्त्विति घृतेन नो घृतप्वः पुन-
द्धि सुपूतं यं घृतेनापुनंस्तस्मादाह घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्विति विश्वꣳ
प्रवहन्ति देवीरिति यद्व विश्वꣳ सर्वं तद्यदमेध्यꣳ रिप्रं तत्सर्वꣳ ह्यस्माद
हन्ति तस्मादाह विश्वꣳ हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरिति ॥ ११ ॥ अथ प्रा
दुत्क्रामति । उदिदाभ्यः शुचिरा पूत एमीत्युद्ध्याभ्यः शुचिः पूत एति
अथ वासः परिधत्ते । सर्वत्वायैव स्वामेवास्मिन्नेतत्त्वचं दधाति या ह वा
स्त्वक्पुरुषे हैवाग्रऽआस ॥१३॥ ते देवा अब्रुवन् । गौर्वाऽइदꣳ सर्वं बि
त येयं पुरुषे त्वगेतां दधाम तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया घृणिं तितिक्षि
ति ॥१४॥ तेऽस्या पुरुषम् । गव्येतां त्वचमदधुस्तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया
तितिक्षते ॥ १५ ॥ प्रवदिनो हि वै पुरुषः । तस्मादस्य यत्रैव क चक्षुर
विछन्दति तत एव लोहितमुत्पतति तस्मिन्नेतां त्वचमदधुर्वास ए
न्यः पुरुषाद्वासो बिभर्त्येतामेवास्मिंस्त्वचमदधुस्तस्मादु सुवासा ए
त्वया त्वचा समृध्याऽइति तस्मादप्यश्लीलꣳ सुवाससं दिदृक्ष
हि त्वचा समृद्धो भवति ॥ १६ ॥ नो हान्ते गोर्नग्नः स्यात् । वे
गरमस्य त्वचं बिभर्मीति सा बिभ्यती त्रसति त्वचं मऽआदास्यतऽइ
द गावः सुवाससमुपनिश्रयन्ते ॥ १७ ॥ तस्य वाऽएतस्य वाससः
पर्यासो भवति वायोस्तुषाणा नीविः पितॄणाꣳ सर्पाणां प्रघातो विश्वे
दी तन्तवः आरोका नक्षत्राणामेवꣳ हि वाऽएतत्सर्वे देवा अन्वायत्तास्तस
वासनं भवति ॥ १८ ॥ तद्वाऽअन्तरꣳ स्यात् । यद्यान्तमनाय तद्व नि
त्वदावृदाम्नायकेण हन्ति ना यानि या नद्रस्य प्रेमम्णाति यदु

न्तऽइति ॥ ११ ॥ सोऽग्निरुत्तरतः पर्यैत् । अथेमऽइत उपसमरुन्धंस्तान्त्सथ्ंरु-
ध्याभिश्च लोकैरभिन्यदधुर्यद्दु चेमांल्लोकानति चतुर्थं ततः पुनर्न समजिहत तद्देत-
न्निदानेन यन् स्तम्बयजुः ॥ १२ ॥ स योऽसावग्नीदुत्तरतः पर्यैति । अग्निरेवैष
निदानेन तानध्वर्युरेवेत उपसथ्ंरुणद्धि तान्त्सथ्ंरुध्येभिश्च लोकैरभिनिदधाति
यद्दु चेमांल्लोकानति चतुर्थं ततः पुनर्न सञ्जिहते तस्मादप्येतर्ह्यसुरा न सञ्जिहते
यत्र एवैनान्देवा अबाधन्त तेनैवैनानप्येतर्हि ब्राह्मणा यज्ञेऽवबाधन्ते ॥ १३ ॥
[illegible] उ एव यजमानायारातीयति । यश्चैनं द्वेष्टि तमेवैतदेभिश्च लोकैरभिनिदधा-
ति यद्दु चेमांल्लोकानति चतुर्थमस्या एव सर्वथ्ं हरत्यस्या थ्ंह्यीमे सर्वे लोकाः
[illegible]निमिताः किथ्ं हि हरेद्यदन्तरिक्षथ्ं हरामि दिवथ्ं हरामीति हरेत्तस्मादस्या
एव सर्वथ्ं हरति ॥ १४ ॥ अथ तृणमन्तर्धाय प्रहरति । नेदनेन वज्रेण सथ्ं-
[illegible]नेन पृथिवीथ्ं हिनसानीति तस्मात्तृणमन्तर्धाय प्रहरति ॥ १५ ॥ स प्रहरति ।
पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिथ्ंसिषमित्युत्तरमूला इव वाऽएनामेतत्करो-
[illegible]तस्मादाहौषधीनां ते मूलानि मा हिथ्ंसिषमिति व्रजं गच्छ गोस्थानमित्यभि-
[illegible] यत्र जेऽन्तस्तस्मादाह व्रजं गच्छ गोस्थान-
मिति वर्षतु ते द्यौरिति यत्र वाऽअस्यै खनन्तः क्रूरीकुर्वन्त्यपघ्नन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः
शान्त्या शमयति तदद्भिः सन्दधाति तस्मादाह वर्षतु ते द्यौरिति बधान देव सवितः
परमस्यां पृथिव्यामिति [illegible] अन्धे तमसि बधानेति यदाह परमस्यां
पृथिव्यामिति [illegible] योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा
[illegible] मा मौगिति [illegible] ॥ १६ ॥ अथ
[illegible] हरति । अररो पृथिव्यै देवयजनाद्ध्यावामेत्यररुर्ह वै नामा-
[illegible] देवा [illegible] तमेवैतदेतोऽस्या अपहते व्रजं गच्छ
[illegible] देव सवितः परमस्यां पृथिव्याथ्ंशतेन पाशैर्योऽस्मा-
[illegible] मा मौगिति ॥ १७ ॥ [illegible]रभिनिदधाति । अररो दिवं
[illegible] [illegible]
[illegible] लोका
[illegible] ॥ १८ ॥ अथ तृतीयं प्रहरति । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥ [illegible]
[illegible]

स्यादद्भिरभ्युक्षेन्मेध्यमसदित्यथो यदिदꣳ स्नातवस्त्रं निहितमपल्पूलनकृतं
तेनो हापि दीक्षेत ॥ १९ ॥ तत्परिधत्ते । दीक्षातपसोस्तनूरसीत्यदीक्षित-
ऽस्यैषाग्रे तनूर्भवत्यथात्र दीक्षातपसोस्तस्मादाह दीक्षातपसोस्तनूरसीति
ा शिवाꣳ शग्मां परिदधऽइति तां त्वा शिवाꣳ साध्वीं परिदधऽइत्येवै-
भद्रं वर्णं पुष्यन्निति पापं वाऽएषोऽग्रे वर्णं पुष्यति यमयमदीक्षितोऽथात्र
स्मादाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति ॥ २० ॥ अथैनꣳ शालां प्रपादयति । स
चानडुहश्च नाश्नीयाद्धेन्वनडुहौ वाऽइदꣳ सर्वं बिभृतस्ते देवा अब्रुवन्धेन्वन-
वाऽइदꣳ सर्वं बिभृतो हन्त यदन्येषां वयसां वीर्यं तद्धेन्वनडुहयोर्दधामेति स
षां वयसां वीर्यमासीत्तद्धेन्वनडुहयोरदधुस्तस्माद्धेनुश्चैवानड्वांश्च भूयिष्ठं भु-
तद्धैतत्सर्वाशयमिव यो धेन्वनडुहयोरश्नीयादन्तगतिरिव तꣳ हाद्भुतमभिजनि-
यायै गर्भं निरवधीदिति पापमकदिति पापी कीर्तिस्तस्माद्धेन्वनडुहयोर्ना-
त्तदु होवाच याज्ञवल्क्योऽश्नाम्येवाहमꣳसलं चेद्भवतीति ॥ २१ ॥ ब्रा-
म् ॥ २ ॥

अपः प्रणीय । आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यग्निर्वै सर्वा
अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वत्यग्निर्वै यज्ञस्यावरार्ध्यो विष्णुः परा-
त्सर्वाश्चैवैतद्देवताः परिगृह्य सर्वं च यज्ञं परिगृह्य दीक्षाऽइति तस्मादाग्नावै-
एकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ १ ॥ तदुके । आदित्येभ्यश्चरुं नि-
त तदस्ति पर्युदितमिवाष्टौ पुत्रासोऽअदितेर्ये जातास्तन्वस्परि । देवाꣳ२॥ऽ-
प्रैत्सप्तभिः परा मार्ताण्डमास्यदिति ॥ २ ॥ अष्टौ ह वै पुत्रा अदितेः । यां-
देवा आदित्या इत्याचक्षते सप्त हैव तेऽविकृतꣳ हाष्टमं जनयां चकार मा-
ण्डꣳ संदेग्धो हैवास यावानेवोर्ध्वस्तावांस्तिर्यङ् पुरुषसंमित इत्यु हैकऽआहुः
॥ ३ ॥ तऽउ हैतऽऊचुः । देवा आदित्या यदस्माननु जनिमा तदमुयेव भूद्धन्तेमं
विकरवामेति तं विचक्रुर्यथायं पुरुषो विकृतस्तस्य यानि माꣳसानि संकृत्य संन्या-
स्ततो हस्ती समभवत्तस्मादाहुर्न हस्तिनं प्रतिगृह्णीयात्पुरुषाजानो हि हस्तीति य-
तद्विचक्रुः स विवस्वानादित्यस्तस्येमाः प्रजाः ॥ ४ ॥ स होवाच । राध्नु-
स प्रजायां य एतमादित्येभ्यश्चरुं निर्वपादिति राध्नोति हैव य एतमादि-
त्येभ्यश्चरुं निर्वपत्ययं त्वेवाग्नावैष्णवः प्रज्ञातः ॥ ५ ॥ तस्य मनुद्रा सामिधे-
भवन्ति । उपाꣳशु देवते यजति पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजाः सं-
जयन्ति पत्नीः सर्वत्रैव समिष्टयजुरेव न जुहोति नेदिदं दीक्षितवसनं प-

[...]क्रानाᳫं हि कीर्तयति बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहेति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्म
[...]ह्न एतेनो हैषा नेदीयो यज्ञस्य ॥ १५ ॥ अथ यां पञ्चमीᳫं स्रुचा जुहोति ।
[...] हैव प्रत्यक्षं यज्ञोऽनुष्टुभा हि तां जुहोति वागध्यनुष्टुब्वाग्घि यज्ञः ॥ १६ ॥ अथ
[...]द्ध्रुवायामाज्यं परिशिष्टं भवति । तज्जुह्वामानयति त्रिः स्रुवेणाज्यविलापन्याऽ-
[...]धि जुह्वां गृह्णाति यत्तृतीयं गृह्णाति तत्स्रुवमभिपूरयति ॥१७॥ स जुहोति ।
[...]श्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् । विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्य-
[...] स्वाहेति ॥ १८ ॥ सैषा देवताभिः पङ्क्तिर्भवति । विश्वो देवस्येति वैश्वदेवं
[...]तुरिति सावित्रं मर्तो वुरीतेति मैत्रं द्युम्नं वृणीतेति बार्हस्पत्यं द्युम्नᳫं हि बृह-
[...]पतिः पुष्यसऽइति पौष्णᳫं ॥ १९ ॥ सैषा देवताभिः पङ्क्तिर्भवति । पाङ्क्तो यज्ञः
[...]ङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्तवः संवत्सरस्यैतमेवैतमाप्नोति यद्देवताभिः पङ्क्तिर्भवति ॥२०॥
[...]तां वाऽअनुष्टुभा जुहोति । वाग्वाऽअनुष्टुब्वाग्यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति ॥ २१ ॥
[...]दाहुः । एतयैवैकां जुहुयाद्यस्मै कामायेतरा हूयन्तऽएतयैव तं काममाप्नोतीति
[...]ां वै यथैकां जुहुयात्पूर्णां जुहुयात्सर्वं वै पूर्णᳫं सर्वमेवैनयैतदाप्नोत्यथ यत्स्रुव-
[...]मभिपूरयति यच्च तदभिपूरयति तां पणा जुहोत्यन्वेवैतदुच्यते सर्वास्त्वेव हूयन्त
॥ २२ ॥ तां वाऽअनुष्टुभा जुहोति । सैषानुष्टुप्सत्येकत्रिᳫंशदक्षरा भवति दश
[...]ण्या अङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणा आत्मैकत्रिᳫंशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रति-
[...]ष्ठिता एतावान्वै पुरुषः पुरुषो यज्ञः पुरुषसंमितो यज्ञः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य
[...]मात्रा तावन्तमेवैनमेतदाप्नोति यदनुष्टुभैकत्रिᳫंशदक्षरया जुहोति ॥ २३ ॥ ब्रा-
[...]ह्मणम् ॥ ४ ॥ अध्यायः ॥ १ ॥ [१६.] ॥

दक्षिणेनाहवनीयं प्राचीनग्रीवे कृष्णाजिनेऽउपस्तृणाति । तयोरेनमधि दी-
क्षयति यदि द्वे भवतस्तदनयोर्लोकयो रूपं तदेनमनयोर्लोकयोरधि दीक्षयति
॥ १ ॥ संबद्धान्ते भवतः । संबद्धान्ताविव हीमौ लोकौ तदन्तमुते पश्चाद्वत-
स्तादिमावेवलोकौ मिथुनीकृत्य तयोरेनमधि दीक्षयति ॥ २ ॥ यद्युऽएकं भवति ।
तदेषां लोकानाᳫं रूपं तदेनमेषु लोकेष्वधि दीक्षयति यानि शुक्लानि तानि दिवो
रूपं यानि कृष्णानि तान्यस्यै यदि वेतरथा यान्येव कृष्णानि तानि दिवो रूपं
यानि शुक्लानि तान्यस्यै यान्येव बभ्रूणीव हरीणि तान्यन्तरिक्षस्य रूपं तदेनमेषु
लोकेष्वधि दीक्षयति ॥ ३ ॥ अन्तकृत तर्हि पश्चादन्वस्येत् । तदिमानेव लो-
कान्मिथुनीकृत्य तेष्वेनमधि दीक्षयति ॥ ४ ॥ अथ जघनेन कृष्णाजिने पश्चात्

पयति तथो हैनमेष वज्रः शान्तो न हिनस्ति तस्मादाहेमा आपः शमु मे
रिति ॥६॥ अथ दर्भतरुणकमन्तर्दधाति । ओषधे त्रायस्वेति वज्रो वै
हैनमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्त्यथ क्षुरेणाभिनिदधाति स्वधिते मैनꣳ हि-
त वज्रो वै क्षुरस्तथो हैनमेष वज्रः क्षुरो न हिनस्ति॥ ७॥ प्रक्षिप्योदपात्रे
। तूष्णीमेवोत्तरं गोदानमभ्युनत्ति तूष्णीं दर्भतरुणकमन्तर्दधाति तूष्णीं
ानिधाय प्रक्षिप्योदपात्रे प्रास्यति ॥ ८ ॥ अथ नापिताय क्षुरं प्रयच्छति । स
वपति स यदा केशश्मश्रु वपति ॥९॥ अथ स्नाति । अमेध्यो वै पुरु-
तं वदति तेन पूतिरन्तरतो मेध्या वाऽआपो मेध्यो भूत्वा दीक्षाऽइति प-
ऽआपः पवित्रपूतो दीक्षाऽइति तस्माद्वै स्नाति ॥१०॥ स स्नाति । आ-
ान्मातरः शुन्धयन्त्वित्येतद्धयाह शुन्धयन्त्विति घृतेन नो घृतप्वः पुन-
तद्वै सुपूतं यं घृतेनापुनंस्तस्मादाह घृतेन नो घृतप्वः पुनन्त्विति विश्वꣳ
प्रवहन्ति देवीरिति यद्वै विश्वꣳ सर्वं तद्यदमेध्यꣳ रिप्रं तत्सर्वꣳ ह्यस्माद-
वहन्ति तस्मादाह विश्वꣳ हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरिति ॥ ११ ॥ अथ प्रा-
ङुत्क्रामति । उदिदाभ्यः शुचिरा पूत एमीत्युद्धयाभ्यः शुचिः पूत एति
अथ वासः परिधत्ते । सर्वत्वायैव स्वामेवास्मिन्नेतत्त्वचं दधाति या ह वा-
ोस्त्वक्पुरुषे हैपाग्रऽआस ॥१३॥ ते देवा अब्रुवन् । गौर्वाऽइदꣳ सर्वं वि-
न्त येयं पुरुषे त्वगग्व्येतां दधाम तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया घृणिं तितिक्षि-
इति ॥१४॥ तेऽवछाय पुरुषम् । गव्येतां त्वचमदधुस्तयैषा वर्षन्तं तया हिमं तया
तितिक्षते ॥ १५ ॥ अवछितो हि वै पुरुषः । तस्मादस्य यत्रैव क्व च कुशो
द्वा विकृन्तति तत एव लोहितमुत्पतति तस्मिन्नेतां त्वचमदधुर्वास एव
ान्यः पुरुषाद्वासो बिभर्त्येताꣳ ह्यस्मिंस्त्वचमदधुस्तस्माद् सुवासा एव
स्वया त्वचा समृध्याऽइति तस्मादप्यश्लीलꣳ सुवाससं दिदृक्षन्ते
हि त्वचा समृद्धो भवति ॥ १६ ॥ नो हान्ते गोर्नग्नः स्यात् । वेद
ीरहमस्य त्वचं बिभर्मीति सा बिभ्यती त्रसति त्वचं मऽआदास्यतऽ इति
दु गावः सुवाससमुपैव निश्रयन्ते ॥ १७ ॥ तस्य वाऽएतस्य वाससः ।
ः पर्यासो भवति वायोरनुछादो नीविः पितॄणाꣳ सर्पाणां प्रघातो विश्वेषां
आरोका नक्षत्राणामेवꣳ हि वाऽएतत्सर्वं देवा अन्वायत्तास्तस्मा-
॥ १८ ॥ तद्वाऽअहतꣳ स्यात् । अयातयामतायै तद्वै निष्पे-
... कृणत्ति वा वयति वा तदस्य मेध्यमसदिति यद्यऽअ-

प्राङ् जान्वाक्न उपविशति स यत्र शुक्लानां च कृष्णानां च संधिर्भवति तदेवम-
भिमृश्य जपत्यृक्सामयोः शिल्पे स्थऽइति यद्वै प्रतिरूपं तच्छिल्पमृचां च साम्नां च
प्रतिरूपे स्थ इत्येवैतदाह ॥५॥ ते वामारभऽइति । गर्भो वाऽएष भवति यो दीक्षते
स छन्दांꣳसि प्रविशति तस्मान्न्यक्नाङ्गुलिरिव भवति न्यक्नाङ्गुलय-इव हि
गर्भाः ॥ ६ ॥ स यदाह । ते वामारभऽइति ते वां प्रविशामीत्येवैतदाह ते मा पा-
तमास्य यज्ञस्योदृच इति ते मा गोपायतमास्य यज्ञस्य सꣳस्थाया इत्येवैतदाह
॥७॥ अथ दक्षिणेन जानुनारोहति । शर्मासि शर्म मे यच्छेति चर्म वाऽएतत्कृष्णस्य
तदस्य तन्मानुषꣳ शर्म देवत्रा तस्मादाह शर्मासि शर्म मे यच्छेति नमस्तेऽअस्तु मा
मा हिꣳसीरिति श्रेयाꣳसं वाऽएष उपाधिरोहति यो यज्ञं यज्ञो हि कृष्णाजिनं
तस्माऽएवैतद्यज्ञाय निह्नुते तथो हैनमेष यज्ञो न हिनस्ति तस्मादाह नमस्तेऽअस्तु
मा मा हिꣳसीरिति ॥ ८ ॥ स वै जघनार्धऽइवैवाग्रऽआसीत । अथ यदग्रऽएव
मध्य उपविशेद्य एनं तत्रानुव्याहरेद्दुप्स्यति वा प्र वा पतिष्यतीति तथा हैव स्या-
त्तस्माज्जघनार्धऽइवैवाग्रऽआसीत ॥ ९ ॥ अथ मेखलां परिहरते । अङ्गिरसो ह
वै दीक्षितानबल्यमविन्दत्ते नान्यद्व्रतादशनमवाकल्पयंस्तऽएतामूर्जमपश्यन्त्समाप्तिं
तां मध्यत आत्मन ऊर्जमदधत समाप्तिं तया समाप्नुवंस्तथोऽएवैष एतां मध्यत
आत्मन ऊर्जं धत्ते समाप्तिं तया समाप्नोति ॥ १० ॥ सा वै शाणी भवति ।
मृद्व्यसदिति न्वेव शाणी यत्र वै प्रजापतिरजायत गर्भो भूत्वैतस्माद्यज्ञात्तस्य यन्ने-
दिष्ठमुल्बमासीत्ते शणास्तस्मात्ते पूतयो वान्ति यदस्य जराय्वासीत्तद्दीक्षितवसन-
मन्तरं वाऽउल्बं जरायुणो भवति तस्मादेषान्तरा वाससो भवति स यथैवातः प्रजा-
पतिरजायत गर्भो भूत्वैतस्माद्यज्ञादेवमेवैषोऽतो जायते गर्भो भूत्वैतस्माद्यज्ञात् ॥११॥
सा वै त्रिवृद्भवति । त्रिवृद्ध्यन्नं पशवो ह्यन्नं पिता माता यज्जायते तत्तृतीयं तस्मा-
त्त्रिवृद्भवति ॥१२॥ मुञ्जवल्शेनान्वस्ता भवति । वज्रो वै शरो विरक्षस्तायै स्तु-
कासर्गꣳ सृष्टा भवति सा यत्प्रसलवि सृष्टा स्याद्यथेदमन्या रज्जवो मानुषी स्या-
द्यदपसलवि सृष्टा स्यात्पितृदेवत्या स्यात्तस्मात्स्तुकासर्गꣳ सृष्टा भवति ॥ १३ ॥
तां परिहरते । ऊर्गस्याङ्गिरसीत्यङ्गिरसो ह्येतामूर्जमपश्यन्नूर्णम्रदा ऊर्जं मयि
धेहीति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ १४ ॥ अथनीविमुद्गूहते । सोमस्य नीविर-
सीत्यदीक्षितस्य वाऽअस्यैषाग्रे नीविर्भवत्यथात्र दीक्षितस्य सोमस्य तस्मादाह
सोमस्य नीविरसीति ॥ १५ ॥ अथ प्रोर्णुते । गर्भो वाऽएष भवति यो दीक्षते
प्रावृता वै गर्भा उल्बेनेव जरायुणेव तस्माद्वै प्रोर्णुते ॥१६॥ स प्रोर्णुते । विष्णोः

थं स्यादद्भिरभ्युक्षेन्मेध्यमसदित्यथो यदिदं स्नातवस्यं निहितमपल्पूलनकृतं
वति तेनो हापि दीक्षेत ॥ १८ ॥ तत्परिधत्ते । दीक्षातपसोस्तनूरसीत्यदीक्षित-
य वाऽअस्यैषाग्रे तनूर्भवत्यथात्र दीक्षातपसोस्तस्मादाह दीक्षातपसोस्तनूरसीति
ां त्वा शिवाथं शग्मां परिदधऽइति तां त्वा शिवाथं साध्वीं परिदधऽइत्येवै-
दाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति पापं वाऽएषोऽग्रे वर्णं पुष्यति यमयुमदीक्षितोऽथात्र
द्रं तस्मादाह भद्रं वर्णं पुष्यन्निति ॥ २० ॥ अथैनथं शालां प्रपादयति । स
न्वै चानडुहश्च नाश्नीयाद्धेन्वनडुहौ वाऽइदथं सर्वं बिभृतस्ते देवा अब्रुवन्धेन्वन-
डुहौ वाऽइदथं सर्वं बिभृतो हन्त यदन्येषां वयसां वीर्यं तद्धेन्वनडुहयोर्दधामेति स
यदन्येषां वयसां वीर्यमासीत्तद्धेन्वनडुहयोरदधुस्तस्माद्धेनुश्चैवानड्वांश्च भूयिष्ठं भु-
ङ्क्तस्तद्धैतत्सर्वाशयमिव यो धेन्वनडुहयोरश्नीयादन्तगतिरिव तथं हाद्भुतमभिजनि-
तोर्जायायै गर्भं निरवधीदिति पापमकदिति पापी कीर्तिस्तस्माद्धेन्वनडुहयोर्ना-
श्नीयात्तदु होवाच याज्ञवल्क्योऽश्नाम्येवाहमथंसलं चेद्भवतीति ॥ २१ ॥ ब्रा-
ह्मणम् ॥ २ ॥

अपः प्रणीय । आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यग्निर्वै सर्वा
देवता अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोत्यग्निर्वै यज्ञस्यावरार्ध्यो विष्णुः परा-
र्ध्यस्तत्सर्वाश्चैवैतद्देवताः परिगृह्य सर्वं च यज्ञं परिगृह्य दीक्षाऽइति तस्मादाग्नावै-
ष्णव एकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ १ ॥ तदु के । आदित्येभ्यश्चरुं नि-
र्वपन्ति तदस्ति पर्युदितमिवाष्टौ पुत्रासोऽअदितेर्ये जातास्तन्वस्परि । देवाँ२॥ऽ-
उप प्रैत्सप्तभिः परा मार्ताण्डमास्यदिति ॥ २ ॥ अष्टौ ह वै पुत्रा अदितेः । यां-
स्त्वेतद्देवा आदित्या इत्याचक्षते सप्त हैव तेऽविकृतथं हाष्टमं जनयां चकार मा-
र्ताण्डथं संदेघो हैवास यावानेवोर्ध्वस्तावांस्तिर्यङ् पुरुषसंमित इत्यु हैकऽआहुः
॥ ३ ॥ तऽउ हैतऽऊचुः । देवा आदित्या यदस्माननुजनिमा तदमुयेव भूदन्तेमं
विकरवामेति तं विचक्रुर्यथायं पुरुषो विकृतस्तस्य यानि माथंसानि संकृत्य संन्या-
सुस्ततो हस्ती समभवत्तस्मादाहुर्न हस्तिनं प्रतिगृह्णीयात्पुरुषाजानो हि हस्तीति य-
मु ह तद्विचक्रुः स विवस्वानादित्यस्तस्येमाः प्रजाः ॥ ४ ॥ स होवाच । राध्नु-
वान्मे स प्रजायां य एतमादित्येभ्यश्चरुं निर्वपादिति राध्नोति हैव य एतमादि-
त्येभ्यश्चरुं निर्वपत्ययं त्वेवाग्नावैष्णवः प्रज्ञातः ॥ ५ ॥ तस्य सप्तदश सामिधे-
न्यो भवन्ति । उपाथंशु देवते यजति पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजाः सं-
याजयन्ति पत्नीः सर्वत्वायैव समिष्टयजुरेव न जुहोति नेदिदं दीक्षितमनं य-

शर्मासि शर्म यजमानस्येत्युशर्म वाऽएषोऽत्र भवति यो दीक्षते विष्णुश्च यजमानश्च यदह दीक्षते तद्विष्णुर्भवति यद्यजते तद्यजमानस्तस्मादाह विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्येति ॥ १७ ॥ अथ कृष्णविषाणाꣳ सिचि बध्नीते । देवाश्च वाऽअसुराश्चोभये प्राजापत्याः प्रजापतेः पितुर्दायमुपेयुर्मन एव देवा उपायन्वाचमसुरा यज्ञमेव तद्देवा उपायन्वाचमसुरा अमूमेव देवा उपायन्निमामसुराः ॥ १८ ॥ ते देवा यज्ञमब्रुवन् । योषा वाऽइयं वागुपमन्त्रयस्व ह्वयिष्यते वै त्वेति स्वयं वा हैवैक्षत योषा वाऽइयं वागुपमन्त्रयै ह्वयिष्यते वै मेति तामुपामन्त्रयत सा हास्माऽआरकादिवैवाग्रऽआतूयत्तस्मादु स्त्री पुꣳसोपमन्त्रितारकादिवैवाग्रेऽतूयति स होवाचारकादिव वै मऽआतूयीदिति ॥ १९ ॥ ते होचुः । उपैव भगवो मन्त्रयस्व ह्वयिष्यते वै त्वेति तामुपामन्त्रयत सा हास्मै निपलाशमिवोवाद तस्मादु स्त्री पुꣳसोपमन्त्रिता निपलाशमिवैव वदति स होवाच निपलाशमिव वै मेऽवादीदिति ॥ २० ॥ ते होचुः । उपैव भगवो मन्त्रयस्व ह्वयिष्यते वै त्वेति तामुपामन्त्रयत सा हैनं जुहुवे तस्मादु स्त्री पुमाꣳसꣳ ह्वयन्तऽएवोत्तमꣳ स होवाचाह्वत वै मेति ॥ २१ ॥ ते देवा ईक्षां चक्रिरे । योषा वाऽइयं वाग्यदेनं न युवितेहैव मा तिष्ठन्तमभ्येहीति ब्रूहि तां तु न आगतां प्रतिप्रब्रूतादिति सा हैनं तदेव तिष्ठन्तमभ्येयाय तस्मादु स्त्री पुमाꣳसꣳ सꣳस्कृते तिष्ठन्तमभ्यैति ताꣳ हैभ्य आगतां प्रतिप्रोवाचेयं वाऽआगादिति ॥ २२ ॥ तां देवाः । असुरेभ्योऽन्तरायंस्ताꣳ स्वीकृत्याग्नावेव परिगृह्य सर्वहुतमजुहवुराहुतिर्हि देवानाꣳ स यामेवामूमनुष्टुभाजुहवुस्तदेवैनां तद्देवाः स्वमकुर्वत तेऽसुरा आत्तवचसो हेऽलवो हेऽलव इति वदन्तः पराबभूवुः॥२३॥ तत्रैतामपि वाचमूदुः । उपजिज्ञास्याꣳ स म्लेच्छस्तस्मान्न ब्राह्मणो म्लेच्छेदसुर्या हैषा वागेवमेवैष द्विषताꣳ सपत्नानामादत्ते वाचं तेऽस्यात्तवचसः पराभवन्ति य एवमेतद्वेद ॥ २४ ॥ सोऽयं यज्ञो वाचमभिदध्यौ । मिथुन्येनया स्यामिति ताꣳ संबभूव ॥ २५ ॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । महद्वाऽइतोऽभ्वं जनिष्यते यज्ञस्य च मिथुनाद्वाचश्च यन्मा तन्नाभिभवेदिति स इन्द्र एव गर्भो भूत्वैतन्मिथुनं प्रविवेश ॥ २६ ॥ स ह संवत्सरे जायमान ईक्षां चक्रे । महावीर्या वाऽइयं योनिर्या मामदीधरत यद्वै मेतो महदेवाभ्वं नानुप्रजायेत यन्मा तन्नाभिभवेदिति ॥ २७ ॥ तां प्रतिपरामृश्यावेष्ट्याच्छिनत् । तां यज्ञस्य शीर्षन्प्रत्यदधाद्यज्ञो हि कृष्णः स यः स यज्ञस्तत्कृष्णाजिनं यो सा योनिः सा कृष्णविषाणाथ यदेनामिन्द्र आवेष्ट्याच्छिनत्तस्मादावेष्टितेव स यथैवात इन्द्रोऽजायत गर्भो भूत्वैतस्मान्मिथुनादेवमेवैषोऽ-

ज्ञस्य सꣳस्थाया अन्तं गच्छानीत्यन्तो हि यज्ञस्य समिष्टयजुः ॥ ८ ॥
ं तिष्ठन्नभ्यङ्क्ते । अरुर्वै पुरुषोऽवच्छिन्नोऽनरुरेवैतद्भवति यदभ्यङ्क्ते गर्भि वै
र्वाऽएतन्नवनीतं भवति स्वयैवैनमेतत्त्वचा समर्धयति तस्माद्वाऽअभ्य-
नवनीतं भवति । घृतं वै देवानां फाण्टं मनुष्याणामथैतदाहैव घृतं
देव घृतꣳ स्यात्फाण्टमयातयामतायै वेदनमयातयाम्नैवायातयामानं
। तमभ्यनक्ति । शीर्षतोऽग्रेऽआ पादाभ्यामनुलोमं महीनां पयोऽसी-
वाऽएतासामेकं नाम यद्गवां तासां वाऽएतत्पयो भवति तस्मादाह
हीति वर्चोदा असि वर्चो मे देहीति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ९ ॥
क्ते । अरुर्वै पुरुषस्याक्षि मशान्ममेति ह स्माह याज्ञवल्क्यो दुरक्ष-इव
स्य दूणीका तेऽएवैतदनरुष्करोति यदक्ष्यावानक्ति ॥ १० ॥ यत्र वै
त्त्सानि जघ्नुस्तच्छुष्णो दानवः प्रत्यङ् पतित्वा मनुष्याणामक्षीणि
व कनीनकः कुमारक—इव परिभासते तस्माऽएवैतद्यज्ञमुपप्रयन्त्सर्व-
रेदधात्पशवा ह्याञ्जनम् ॥ ११ ॥ त्रैककुदं भवति । यत्र वाऽइन्द्रो
दस्यासीत्तं गिरिं त्रिककुदमकरोत्तद्यत्त्रैककुदं भवति चक्षुष्येवैतच्च-
ात्त्रैककुदं भवति यदि त्रैककुदं न विन्देदप्यत्रैककुदमेव स्यात्समानी
बन्धुता ॥ १२ ॥ शरेषीकयानक्ति । वज्रो वै शरो विरक्षस्तायै
मूलं वाऽइदमुभयतः परिच्छिन्नꣳ रक्षोऽन्तरिक्षमनुचरति यथायं पु-
यतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरति तद्यत्सतूला भवति विरक्षस्तायै
दक्षिणमेवाग्रऽआनक्ति । सव्यं वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं देवत्रा ॥ १४ ॥
वृत्रस्यासि कनीनक इति वृत्रस्य ह्येष कनीनकश्चक्षुर्दा असि चक्षु-
र्न तिरोहितमिवास्ति ॥ १५ ॥ स दक्षिणꣳ सकृद्यजुषानक्ति ।
त्तरꣳ सकृद्यजुषानक्ति द्विस्तूष्णीं तदुत्तरमेवैतदुत्तरावत्करोति
त्पञ्च कृत्व आनक्ति । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः संव-
तुभिराप्नोति तस्मात्पञ्च कृत्व आनक्ति ॥ १७ ॥ अथैनं दर्भपवि-
। अमेध्यो वै पुरुषो यदनृतं वदति तेन पूतिरन्तरतो मेध्या वै दर्भा
दीक्षाऽइति पवित्रं वै दर्भाः पवित्रपूतो दीक्षा इति तस्मादेनं दर्भप-
वति ॥ १८ ॥ तद्वाऽएकꣳ स्यात् । एको ह्येवायं पवते तदेतस्यैव रू-
कꣳ स्यात् ॥ १९ ॥ अथोऽअपि त्रीणि स्युः । एको ह्येवायं पवते
न्तः प्रविष्टस्त्रेधाविहितः प्राण उदानो व्यान इति तदेतस्यैवानु मा-

तो जायते गर्भो भूत्वैतस्मान्मिथुनात् ॥ २८ ॥ तां वाऽउत्तानामिव बध्नाति । उत्तानेव वै योनिर्गर्भं बिभर्त्यथ दक्षिणां भ्रुवमुपर्युपरि ललाटमुपस्पृशतीन्द्रस्य योनिरसीतीन्द्रस्य ह्येषा योनिरतो वा ह्येनां प्रविशन्प्रविशत्यतो वा जायमानो जायते तस्मादाहेन्द्रस्य योनिरसीति ॥ २९ ॥ शतम् १५०० ॥ अथोल्लिखति । सुसस्याः कृषीस्कृधीति यज्ञमेवैतज्जनयति यदा वै सुषमं भवत्यथालं यज्ञाय भवति यदो दुःषमं भवति न तर्ह्यात्मने चनालं भवति तद्यज्ञमेवैतज्जनयति ॥ ३० ॥ अथ न दीक्षितः । काष्ठेन वा नखेन वा कण्डूयेत गर्भो वाऽएष भवति यो दीक्षते यो वै गर्भस्य काष्ठेन वा नखेन वा कण्डूयेदपास्यन्मित्येत्ततो दीक्षितः पामनो भवितोर्दीक्षितं वाऽअनु रेताꣳसि ततो रेताꣳसि पामनानि जनितोः स्वा वै योनी रेतो न हिनस्त्येषा वाऽएतस्य स्वा योनिर्भवति यत्कृष्णविषाणा तथो हैनमेषा न हिनस्ति तस्माद्दीक्षितः कृष्णविषाणयैव कण्डूयेत नान्येन कृष्णविषाणायाः ॥ ३१ ॥ अथास्मै दण्डं प्रयच्छति । वज्रो वै दण्डो निरक्षस्तायै ॥ ३२ ॥ औदुम्बरो भवति । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मादौदुम्बरो भवति ॥ ३३ ॥ मुखसंमितो भवति । एतावद्वै वीर्यꣳ स यावदेव वीर्यं तावांस्तद्भवति यन्मुखसंमितः ॥ ३४ ॥ तमुच्छ्रयति । उच्छ्रयस्व वनस्पतऽऊर्ध्वो मा पाह्यꣳहस आस्य यज्ञस्योदृच इत्यूर्ध्वो मा गोपायास्य यज्ञस्य सꣳस्थाया इत्येवैतदाह ॥३५॥ अत्र हैके । अङ्गुलीश्च न्यचन्ति वाचं च यच्छन्त्यतो हि किं च न जपिष्यन्भवतीति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यथा पराञ्चं धावन्तमनुलिप्सेत तं नानुलभेतैवꣳ ह स यज्ञं नानुलभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीर्न्यचेदमुत्र वाचं यच्छेत् ॥ ३६ ॥ अथ यद्दीक्षितः । ऋचं वा यजुर्वा साम वाभिव्याहरत्यभिस्थिरमभिस्थिरमेवैतद्यज्ञमारभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीर्न्यचेदमुत्र वाचं यच्छेत् ॥ ३७ ॥ अथ यद्वाचं यच्छति । वाग्वै यज्ञो यज्ञमेवैतदात्मन्धत्तेऽथ यद्वाचंयमो व्याहरति तस्मादु हैष विसृष्टो यज्ञः पराङावर्तते तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञं पुनरारभते तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिः ॥ ३८ ॥ अथैक उद्वदाति । दीक्षितोऽयं ब्राह्मणो दीक्षितोऽयं ब्राह्मण इति निवेदितमेवैनमेतत्सन्तं देवेभ्यो निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदित्ययं युष्माकैकोऽभूत्तं गोपायतेत्येवैतदाह त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ ३९ ॥ अथ यद्ब्राह्मण इत्याह । अनद्धेव वाऽअस्यातः पुरा जानं भवतीदꣳ पाद् रक्षाꣳसि योषित्समनुसचन्ते तदुत रक्षाꣳस्येव रेत आदधतीत्यथात्राद्धा जायते यो ब्रह्मणो यो यज्ञाज्जायते तस्मादपि राजन्यं वा वैश्यं वा ब्राह्मण इत्येव

तस्मात्त्रीणि स्युः ॥ २० ॥ अथोऽअपि सप्त स्युः । सप्त वाऽइमे शीर्षन्प्राणा-
स्मात्सप्त स्युस्त्रिःसप्तान्येव स्युरेकविंꣳशतिरेषैव संपत् ॥२१॥ तꣳ सप्तभिः-
भिः पावयति । चित्पतिर्मा पुनात्विति प्रजापतिर्वै चित्पतिः प्रजापतिर्मा पु-
त्वित्येवैतदाह वाक्पतिर्मा पुनात्विति प्रजापतिर्वै वाक्पतिः प्रजापतिर्मा पुना-
त्वित्येवैतदाह देवो मा सविता पुनात्विति तद्धि सुपूतं यं देवः सविता पुनात्तस्मा-
दाह देवो मा सविता पुनात्वित्यच्छिद्रेण पवित्रेणेति यो वाऽअयं पवतऽएषोऽच्छिद्रं
पवित्रमेतेनैतदाह सूर्यस्य रश्मिभिरित्येते वै पवितारो यत्सूर्यस्य रश्मयस्तस्मादाह
सूर्यस्य रश्मिभिरिति ॥ २२ ॥ तस्य ते पवित्रपतऽइति । पवित्रपतिर्हि भवति प-
वित्रपूतस्येति पवित्रपूतो हि भवति यत्कामः पुने तच्छकेयमिति यज्ञस्योदृचं गच्छा-
नीत्येवैतदाह ॥ २३ ॥ अथाशिषामारम्भं वाचयति । आ वो देवास ईमहे वामं
प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो हवामहऽइति तदस्मै स्वाः सती-
र्ऋत्विज आशिष आशासते ॥ २४ ॥ अथाङ्गुलीर्न्यचति । स्वाहा यज्ञं मनस-
ऽइति द्वे स्वाहोरोरन्तरिक्षादिति द्वे स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामिति द्वे स्वाहा वाता-
दारभऽइति मुष्टीकरोति न वै यज्ञः प्रत्यक्षमिवारभे यथायं दण्डो वा वासो वा
परोऽक्षं वै देवाः परोऽक्षं यज्ञः ॥२५॥ स यदाह । स्वाहा यज्ञं मनसऽइति तन्मनस
आरभते स्वाहोरोरन्तरिक्षादिति तदन्तरिक्षादारभते स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामि-
ति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यामारभते ययोरिदꣳ सर्वमधि स्वाहा वातादारभऽइति
वातो वै यज्ञस्तमयं प्रत्यक्षमारभते ॥ २६ ॥ अथ यत्स्वाहा—स्वाहेति करोति ।
यज्ञो वै स्वाहाकारो यज्ञमेवैतदात्मन्धत्तेऽथोऽएव वाचं यच्छति वाग्वै यज्ञो यज्ञमेवैत-
दात्मन्धत्ते ॥ २७ ॥ ॥ अथैनꣳ शालां प्रपादयति । स जघनेनाहवनीयमेत्यग्रेण
गार्हपत्यꣳ सोऽस्य संचरो भवत्या सुत्यायै तद्यदस्यैष संचरो भवत्या सुत्या-
याऽअग्निर्वै योनिर्यज्ञस्य गर्भो दीक्षितोऽन्तरेण वै योनिं गर्भः संचरति स यत्स
तत्रेजति त्वत्परि त्ववावर्तते तस्मादिमे गर्भा एजन्ति त्वत्परि त्ववावर्तन्ते तस्मा-
दस्यैष संचरो भवत्या सुत्यायै ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

सर्वाणि ह वै दीक्षाया यजूꣳष्यौद्ग्रभणानि । उद्गृभ्णीते वाऽएषोऽस्माल्लो-
काद्देवलोकमभि यो दीक्षतऽएतैरेव तद्यजुर्भिरुद्गृभ्णीते तस्मादाहुः सर्वाणि दी-
क्षाया यजूꣳष्यौद्ग्रभणानीति तत एतान्यवान्तरामाचक्षतऽऔद्ग्रभणानीत्याहु-
तयो ह्येता आहुतिर्हि यज्ञः परोऽक्षं वै यजुर्जपत्यथैष प्रत्यक्षं यज्ञो यदाहुतिस्तदे-

ब्रूयाद्ब्रह्मणो हि जायते यो यज्ञाज्जायते तस्मादाहुः सवनकृतꣳ हन्यादेनस्वी हैव सवनकृतेति ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [२. १.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १२४ ॥ ॥

वाचं यच्छति । स वाचंयम आस्तेऽथास्तमयात्तद्यद्वाचं यच्छति ॥ १ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम ॥ २ ॥ तद्वा ऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञꣳ समभरन्यथायं यज्ञः सम्भृत एवं न्वा एष यज्ञꣳ सम्भरति यो दीक्षते वाग्वै यज्ञः ॥ ३ ॥ तामस्तमिते वाचं विसृजते । संवत्सरो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञोऽहोरात्रे वै संवत्सर एते ह्येनं परिप्लवमाने कुरुतः सोऽहन्नदीक्षिष्ट स रात्रिं प्रापत्स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैतदाप्त्वा वाचं विसृजते ॥ ४ ॥ तद्धैके । नक्षत्रं दृष्ट्वा वाचं विसर्जयन्त्यत्रानुष्ठ्यास्तमितो भवतीति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्क ते स्युर्यन्मेघः स्यात्तस्माद्यत्रैवानुष्ठ्यास्तमितं मन्येत तदेव वाचं विसर्जयेत् ॥ ५ ॥ अनेनो हैके वाचं विसर्जयन्ति । भूर्भुवः स्वरिति यज्ञमाप्याययामो यज्ञꣳ संदध्म इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्न ह स यज्ञमाप्याययति न संदधाति य एतेन वाचं विसर्जयति ॥ ६ ॥ अनेनैव वाचं विसर्जयेत् । व्रतं कृणुत व्रतं कृणुताग्निर्ब्रह्माग्निर्यज्ञो वनस्पतिर्यज्ञिय इत्येष ह्यस्यात्र यज्ञो भवत्येतद्धविर्यथा पुराग्निहोत्रं तद्यज्ञेनैवैतद्यज्ञꣳ सम्भृत्य यज्ञे यज्ञं प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञꣳ संतनोति संततꣳ ह्येवास्यैतद्व्रतं भवत्या सुत्यायै त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ ७ ॥ अथाग्निमभ्यावृत्य वाचं विसृजते । न ह स यज्ञमाप्याययति न संदधाति योऽतोऽन्येन वाचं विसृजते स प्रथमं व्याहरन्त्सत्यं वाचोऽभिव्याहरति ॥ ८ ॥ अग्निर्ब्रह्मेति । अग्निर्ह्येव ब्रह्माग्निर्यज्ञ इत्यग्निर्ह्येव यज्ञो वनस्पतिर्यज्ञिय इति वनस्पतयो हि यज्ञिया न हि मनुष्या यजेरन्यद्वनस्पतयो न स्युस्तस्मादाह वनस्पतिर्यज्ञिय इति ॥ ९ ॥ अथास्मै व्रतꣳ श्रपयन्ति । देवान्वा एष उपावर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति शृतं वै देवानाꣳ हविर्नाशृतं तस्माच्छ्रपयन्ति तदेष एव व्रतपति नाग्नौ जुहोति तद्यदेष एव श्रपयति नाग्नौ जुहोति ॥ १० ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा

ादित्यभ्णीतेऽस्माल्लोकाद्देवलोकमभि ॥ १ ॥ ततो यानि त्रीणि स्रुवेण
। तान्याधीतयजूꣳषीत्याचक्षते सम्पदऽएव कामाय चतुर्थꣳ हूयतेऽथ
ꣳ स्रुचा जुहोति तदेव मत्यक्षमौदृग्रभणमनुष्टुभा हि तज्जुहोति वागघ्यनुष्टु-
ज्ञः ॥ २ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः
दं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधु-
धेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यू-
॥ ३ ॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञꣳ समभरन्यथायं यज्ञः स-
वं वाऽएष यज्ञꣳ सम्भरति यदेतानि जुहोति ॥ ४ ॥ तानि वै पञ्च जु-
संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं पञ्चभिराप्नोति
ञ्च जुहोति ॥ ५ ॥ अथातो होमस्यैव । आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये
। वाऽअग्रे कुरुते यजेयेति तद्यदेवात्र यज्ञस्य तद्देवैतत्संभृत्यात्मन्कुरुते
धायै मनसेऽग्नये स्वाहेति । मेधया वै मनसाभिगच्छति यजेयेति तद्यदेवात्र
तद्देवैतत्संभृत्यात्मन्कुरुते ॥७॥ दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहेति । अन्वेवैत-
नेतु हूयते ॥८॥ सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेति । वाग्वै सरस्वती वाग्यज्ञः
पूषा पुष्टिर्वै पूषा पुष्टिः पशवः पशवो हि यज्ञस्तद्यदेवात्र यज्ञस्य तद्देवैतत्सम्भृ-
कुरुते ॥ ९ ॥ तदाहुः । अनद्धेवैता आहुतयो हूयन्तेऽप्रतिष्ठिता अदेवका-
न्द्रो न सोमो नाग्निरिति ॥१०॥ आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहेति । नात
नाग्निर्वाऽअद्धेवाग्निः प्रतिष्ठितः स यदग्नौ जुहोति तेनैवैता अद्धेव
प्रतिष्ठितास्तस्मादु सर्वास्वेवाग्नये स्वाहेति जुहोति तत एतान्याधीत-
ीत्याचक्षते ॥ ११ ॥ आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहेति । आत्मना वाऽअग्रेऽ-
ते यजेयेति तमात्मनऽएव प्रयुङ्क्ते यत्तनुते तेऽअस्यैतेऽआत्मन्देवतेऽआधीते
आकूतिश्च प्रयुक्च ॥ १२ ॥ मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेति । मेधया वै
भिगच्छति यजेयेति तेऽअस्यैतेऽआत्मन्देवतेऽआधीते भवतो मेधा च मनश्च
॥ सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेति । वाग्वै सरस्वती वाग्यज्ञःसास्यैषात्मन्दे-
ता भवति वाक्पशवो वै पूषा पुष्टिर्वै पूषा पुष्टिः पशवः पशवो हि यज्ञस्तेऽ-
आत्मन्पशव आधीता भवन्ति तद्यदस्यैता आत्मन्देवता आधीता भवन्ति
दाधीतयजूꣳषि नाम ॥ १४ ॥ अथ चतुर्थीं जुहोति । आपो देवीर्बृहतीर्वि-
म्भुवो द्यावापृथिवीऽउरोऽअन्तरिक्ष । बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहेत्येषा ह
ो यज्ञस्यापाꣳ हि कीर्तयत्यापो हि यज्ञो द्यावापृथिवीऽउरोऽअन्तरिक्षेति

सा जायत गर्भो भूत्वैतस्मान्मिथुनात् ॥ २८ ॥ तां वाऽउत्तानामिव बध्न
उत्तानेव वै योनिर्गर्भं बिभर्त्यथ दक्षिणां भ्रुवमुपर्युपरि ललाटमुपस्पृशतीन्द्रस
निरसीतीन्द्रस्य ह्येषा योनिरतो वा ह्येनां प्रविशन्प्रविशत्यतो वा जायमानो ज
तस्मादाहेन्द्रस्य योनिरसीति ॥ २९ ॥ शतम् १५०० ॥ अथोल्लिखति । सु
स्याः कृषीस्कृधीति यज्ञमेवैतज्जनयति यदा वै सुषमं भवत्यथालं यज्ञाय भ
यदो दुःषमं भवति न तर्ह्यात्मने चनालं भवति तद्यज्ञमेवैतज्जनयति ॥ ३० ॥ उ
न दीक्षितः । काष्ठेन वा नखेन वा कण्डूयेत गर्भो वाऽएष भवति यो दीक्षते
वै गर्भस्य काष्ठेन वा नखेन वा कण्डूयेदपास्यान्मृत्येत्ततो दीक्षितः पामनो भ
तोर्दीक्षितं वाऽअनु रेताꣳसि ततो रेताꣳसि पामनानि जनितोः स्वा वै योनि
रेतो न हिनस्त्येषा वाऽएतस्य स्वा योनिर्भवति यत्कृष्णविषाणा तथो हैनमेषा
न हिनस्ति तस्माद्दीक्षितः कृष्णविषाणयैव कण्डूयेत नान्येन कृष्णविषाणायाः
॥ ३१ ॥ अथास्मै दण्डं प्रयच्छति । वज्रो वै दण्डो निरक्षस्तायै ॥ ३२ ॥ औदु-
म्बरो भवति । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मादौदुम्बरो भवति
॥ ३३ ॥ मुखसंमितो भवति । एतावद्धै वीर्यꣳ स यावदेव वीर्यं तावांस्तद्भवति
यन्मुखसंमितः ॥ ३४ ॥ तमुच्छ्रयति । उच्छ्रयस्व वनस्पतऽऊर्ध्वो मा पाह्यꣳहस
आस्य यज्ञस्योदृच इत्यूर्ध्वो मा गोपायास्य यज्ञस्य सꣳस्थाया इत्येवैतदाह ॥३५॥
अत्र हैके । अङ्गुलीश्च न्यचन्ति वाचं च यच्छन्त्यतो हि किं च न जपि
तीति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यथा पराञ्चं धावन्तमनुलिप्सेत तं नानुलभेतै
स यज्ञं नानुलभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीर्न्यचेदमुत्र वाचं यच्छेत् ॥ ३
अथ यद्दीक्षितः । ऋचं वा यजुर्वा साम वाभिव्याहरत्यभिस्थिरमभिस्थिरमेवैत
मारभते तस्मादमुत्रैवाङ्गुलीर्न्यचेदमुत्र वाचं यच्छेत् ॥ ३७ ॥ अथ यद्वाचं यच्छ
वाग्वै यज्ञो यज्ञमेवैतदात्मन्धत्तेऽथ यद्वाचंयमो व्याहरति तस्मादु हैष विसृष्टो
पराङावर्तते तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञं पुनरारभते
स्यो हैषा प्रायश्चित्तिः ॥ ३८ ॥ अथैक उद्वदाति । दीक्षितोऽयं ब्राह्मणो दीक्षि
तोऽयं ब्राह्मण इति निवेदितमेवैनमेतत्सन्तं देवेभ्यो निवेदयत्ययं महावीर्यो
यज्ञं प्रापदित्ययं युष्माकैकोऽभूत्तं गोपायतेत्येवैतदाह त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञ
॥ ३९ ॥ अथ यद्ब्राह्मण इत्याह । अनद्धेव वाऽअस्यातः पुरा जानं भवतीदꣳ
यद्रक्षाꣳसि योषितमनुसचन्ते तदुत रक्षाꣳस्येव रेत आदधतीत्यथात्राद्धा जा
ति यो ब्रह्मणो यो यज्ञाज्जायते तस्मादपि राजन्यं वा वैश्यं वा ब्राह्मण इत्येव

जुस्तस्मात्त्रिर्यजुषा हरति ॥ २० ॥ तूष्णीं चतुर्थम् । स यदिमांल्लो
र्मस्ति वा न वा तेनैवैतद्विभर्त्यन्तं भ्रातृव्यमवबाधतेऽनद्धा वै तद्यदितश्च
चतुर्थमस्ति वा न वानद्धो तद्यत्तूष्णीं तस्मात्तूष्णीं चतुर्थम् ॥ २१ ॥
। २ [४.] ॥

वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततो देवा अनुव्यमिवा
मेनिरेऽस्माकमेवेदं खलु भुवनमिति ॥१॥ ते होचुः हन्तेमां पृथिवीं विभ
भज्योपजीवामेति तामौक्ष्णैश्चर्मभिः पश्चात्प्राञ्चो विभजमाना अभीयुः
शुश्रुवुः । विभजन्ते ह वाऽइमामसुराः पृथिवीं प्रेत तदेष्यामो यत्रेमामसुरा
ततः स्याम यदस्यै न भजेमहीति ते यज्ञमेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः ॥ ३ ॥ ते
नु नोऽस्यां पृथिव्यामाभजतास्त्वेव नोऽप्यस्यां भाग इति ते हासुरा
इवोचुर्यावदेवैष विष्णुरभिशेते तावद्वो दद्म इति ॥ ४ ॥ वामनो ह वि-
तद्देवा न जिहीडिरे महद्वै नोऽदुर्ये नो यज्ञसम्मितमदुरिति ॥ ५ ॥ ते
णुं निपाद्य । छन्दोभिरभितः पर्यगृह्णन् गायत्रेण त्वा छन्दसा
मीति दक्षिणतस्त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामीति पश्चाज्जागतेन त्वा
रिगृह्णामीत्युत्तरतः ॥ ६ ॥ तं छन्दोभिरभितः परिगृह्य । अग्निं पुर-
धाय तेनार्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तेनेमां सर्वां पृथिवीं समविन्दन्त
सर्वां समविन्दन्त तस्माद्वेदिर्नाम तस्मादाहुर्यावती वेदिस्तावती
या हीमां सर्वां समविन्दन्तैवं ह वाऽइमां सर्वां सपत्नानां
जत्यस्यै सपत्नान्य एवमेतद्वेद ॥ ७ ॥ सोऽयं विष्णुर्ग्लानः । छन्दो-
परिगृहीतोऽग्निः पुरस्तान्नापक्रमणमास स तत एवौषधीनां मूलान्युप-
। ८ ॥ ते ह देवा ऊचुः । क्व नु विष्णुरभूत् क्व नु यज्ञोऽभूदिति ते हो-
भरभितः परिगृहीतोऽग्निः पुरस्तान्नापक्रमणमस्त्यत्रैवान्विच्छतेति तं
इवान्वीषुस्तं त्र्यङ्गुलेऽन्वविन्दंस्तस्मात्त्र्यङ्गुला वेदिः स्यात्तदु ह पाञ्चि
त्र्यङ्गुलामेव सौम्यस्याध्वरस्य वेदिं चक्रे ॥ ९ ॥ तदु तथा न कुर्यात् ।
वै स मूलान्युपाम्लोचत्तस्मादोषधीनामेव मूलान्युच्छेत्तवै ब्रूयाद्यदन्वे-
षुस्तमन्वविन्दंस्तस्माद्वेदिर्नाम ॥ १० ॥

ब्रूयाद्ब्राह्मणो हि जायते यो यज्ञाज्जायते तस्मादाहुर्न सवनकृतं हन्यादेनस्वी हैव सवनकृतेति ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [२. १.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १२४ ॥ ॥

वाचं यच्छति । स वाचंयम आस्तेऽथास्तमयात्तद्यद्वाचं यच्छति ॥ १ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम ॥ २ ॥ तद्वा ऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञं समभरन्यथायं यज्ञः सम्भृत एवं वा एष यज्ञं सम्भरति यो दीक्षते वाग्घि यज्ञः ॥ ३ ॥ तामस्तमिते वाचं विसृजते । संवत्सरो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञोऽहोरात्रे वै संवत्सर एते ह्येनं परिप्लवमाने कुरुतः सोऽहरदीक्षिष्ट स रात्रिं प्रापत्स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैतदाप्त्वा वाचं विसृजते ॥ ४ ॥ तद्धैके । नक्षत्रं दृष्ट्वा वाचं विसर्जयन्त्यत्रानुष्ठ्यास्तमितो भवतीति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्क ते स्युर्यन्मेघः स्याद्यस्माप्यत्रानुष्ठ्यास्तमितं मन्येत तदेव वाचं विसर्जयेत् ॥ ५ ॥ अनेनो हैके वाचं विसर्जयन्ति । भूर्भुवः स्वरिति यज्ञमाप्याययामो यज्ञं संदध्म इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्ध स यज्ञमाप्याययति न संदधाति य एतेन वाचं विसर्जयति ॥ ६ ॥ एतेनैव वाचं विसर्जयेत् । व्रतं कृणुत व्रतं कृणुताग्निर्ब्रह्माग्निर्यज्ञो वनस्पतिर्यज्ञिय इत्येष ह्यस्यात्र यज्ञो भवत्येतद्धविर्यथा पुराग्निहोत्रं तद्यज्ञेनैवैतद्यज्ञं सम्भृत्य यज्ञे यज्ञं प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञं संतनोति संततं ह्येवास्यैतद्व्रतं भवत्य-त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ ७ ॥ अथाग्निमभ्यावृत्य वाचं विसृजते । स ह स यज्ञमाप्याययति न संदधाति योऽतोऽन्येन वाचं विसृजते स यदत्र [illegible] वाचोऽभिव्याहरति ॥ ८ ॥ अग्निर्ब्रह्मेति । अग्निर्वै ब्रह्माग्निर्यज्ञ इत्य-ग्निर्यज्ञो वनस्पतिर्यज्ञिय इति वनस्पतयो हि यज्ञिया न हि मनुष्या [illegible] नस्पतयो न स्युस्तस्मादाह वनस्पतिर्यज्ञिय इति ॥ ९ ॥ [illegible] न्ति । देवान्वा एष उपावर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको [illegible] हविर्निभृतं तस्माद्धूपयन्ति तदेष एव व्रतयति नाग्नौ [illegible] [illegible] नाग्नौ जुहोति ॥ १० ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं [illegible] तिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं स्यादिति ते [illegible]

। अब्रुवन् । तदेव प्रायणीयस्तथोदयनीय इति तस्मादेष आदित्य एव प्राय-
णीयो भवत्यादित्य उदयनीय इयꣳ ह्येवादितिस्ततो यज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥६॥ स
आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति । यज्ञस्यैव दृष्ट्यै यज्ञं दृष्ट्वा क्रीणानि तं तनवाऽइति
तस्मादादित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति तद्ध निरुप्तꣳ हविरासीदनिष्टा देवता ॥७॥
अथैभ्यः पथ्या स्वस्तिः प्रारोचत । तामयजन्वाग्वै पथ्या स्वस्तिर्वाग्यज्ञस्तद्य-
ज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥ ८ ॥ अथैभ्योऽग्निः प्रारोचत । तमयजन्स यदाग्नेयं यज्ञस्या-
सीत्तदपश्यन्यद्वै शुष्कं यज्ञस्य तदाग्नेयं तदपश्यंस्तदतन्वत ॥ ९ ॥ अथैभ्यः सो-
मः प्रारोचत । तमयजन्स यत्सौम्यं यज्ञस्यासीत्तदपश्यन्यद्वाऽआर्द्रं यज्ञस्य त-
त्सौम्यं तदपश्यंस्तदतन्वत ॥ १० ॥ अथैभ्यः सविता प्रारोचत । तमयजन्पश-
वो वै सविता पशवो यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तमतन्वताथ यस्यै देवतायै हविर्निरुप्तमासी-
त्तामयजन् ॥ ११ ॥ ता वाऽएताः । पञ्च देवता यजति यो वै स यज्ञो मुग्ध आ-
सीत्पाङ्क्तो वै स आसीत्तमेताभिः पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥ १२ ॥ ऋतवो
मुग्धा आसन्पञ्च । तानेताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥ १३ ॥ दिशो
मुग्धा आसन्पञ्च । ता एताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥ १४ ॥ उदी-
चीमेव दिशम् । पथ्यया स्वस्त्या प्राजानंस्तस्मादत्रोत्तराहि वाग्वदति कुरुपञ्चा-
लत्रा वाग्घ्येषा निदानेनोदीचीꣳ ह्येतया दिशं प्राजानन्नुदीची ह्येतस्यै दिक्
॥ १५ ॥ प्राचीमेव दिशम् । अग्निना प्राजानंस्तस्मादग्निं पश्चात्प्राञ्चमुद्धृत्योपा-
सते प्राचीꣳ ह्येतेन दिशं प्राजानन्प्राची ह्येतस्य दिक् ॥ १६ ॥ दक्षिणामेव दि-
शꣳ । सोमेन प्राजानंस्तस्मात्सोमं क्रीतं दक्षिणा परिवहन्ति तस्मादाहुः पितृदे-
वत्यः सोम इति दक्षिणाꣳ ह्येतेन दिशं प्राजानन्दक्षिणा ह्येतस्य दिक् ॥ १७ ॥
प्रतीचीमेव दिशꣳ । सवित्रा प्राजानन्नेष वै सविता य एष तपति तस्मादेष प्रत्य-
ङ्ङेति प्रतीचीꣳ ह्येतेन दिशं प्राजानन्प्रतीची ह्येतस्य दिक् ॥ १८ ॥ ऊर्ध्वामेव
दिशम् । अदित्या प्राजानन्नियं वाऽअदितिस्तस्मादस्यामूर्ध्वा ओषधयो जायन्तऽ-
ऊर्ध्वा वनस्पतय ऊर्ध्वाꣳ ह्येतया दिशं प्राजानन्नूर्ध्वा ह्येतस्यै दिक् ॥ १९ ॥ शि-
रो वै यज्ञस्यातिथ्यम् । बाहू प्रायणीयोदयनीयावभितो वै शिरो बाहू भवतस्त-
स्मादभित आतिथ्यमेते हविषी भवतः प्रायणीयश्चोदयनीयश्च ॥ २० ॥ तदाहुः ।
यदेव प्रायणीये क्रियेत तदुदयनीये क्रियेत यदेव प्रायणीयस्य बर्हिर्भवति तदुदय-
नीयस्य बर्हिर्भवतीति तदपोद्धृत्य निदधाति ताꣳ स्थालीꣳ सचामकर्षं प्रक्षाल्य
सचमसं निदधाति यऽएव प्रायणीयस्यऽर्त्विजो भवन्ति तऽउदयनीयस्यऽर्त्विजो

ा यथु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायो-
ंस्तस्माद्यूपो नाम ॥ ११ ॥ तद्वा ऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञꣳ समभर-
थायं यज्ञः सम्भृत एष वाऽअत्र यज्ञो भवति यो दीक्षतऽएष ह्येनं तनुतऽएष
जनयति तद्यदेवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तदेवैतत्पुनराप्याययति यदेष एव
यति नाग्नौ जुहोति न ह्याप्याययेद्यदग्नौ जुहुयाज्जुहुद्धु हैव मन्येत नाजुहुत्
१२ ॥ इमे वै प्राणाः । मनोजाता मनोयुजो दक्षक्रतवो वागेवाग्निः प्राणोदा-
मित्रावरुणौ चक्षुरादित्यः श्रोत्रं विश्वे देवा एतासु हैवास्यैतद्देवतासु हुतं भव-
॥ १३ ॥ तद्धैके । प्रथमे व्रतऽउभौ व्रीहियवावावपन्त्युभाभ्याꣳ रसाभ्यां
देवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तत्पुनराप्याययाम इति वदन्तो यद्यु व्रतदुघा न
हीत यस्यैवातः कामयेत तस्य व्रतं कुर्यादेतद्धु ह्येवास्यैताऽउभौ व्रीहियवावन्वारब्धौ
त इति तदु तथा न कुर्यान्न ह स यज्ञमाप्याययति न संदधाति य उभौ व्रीहियवावावपति
मादन्यतरमेवावपेद्धविर्वाऽअस्यैताऽउभौ व्रीहियवौ भवतः स यदेवास्यैतौ हविर्भव-
स्तदेवास्यैतावन्वारब्धौ भवतो यद्यु व्रतदुघा न दुहीत यस्यैवातः कामयेत तस्य व्रतं
र्यात्॥ १४॥ तद्धैके । प्रथमे व्रते सर्वौषधꣳ सर्वसुरभ्यावपन्ति यदि दीक्षितमार्तिर्विन्दे-
नैवातः कामयेत तेन भिषज्येद्यथा व्रतेन भिषज्येदिति तदु तथा न कुर्यान्मानुषꣳ
ते यत्र कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्व्यृद्धं यज्ञे करवाणीति यदि दी-
तमार्तिर्विन्देद्येनैवातः कामयेत तेन भिषज्येत्समाप्तिरेव पुण्या ॥ १५ ॥
थास्मै व्रतं प्रयच्छति । अतिनीय मानुषं कालꣳ सायंदुग्धमपररात्रे प्रातर्दुग्धमप-
ह्ने व्याहृत्याऽएव दैवं चैवैतन्मानुषं च व्याकरोति ॥ १६ ॥ अथास्मै व्रतं
दास्यन्नप उपस्पर्शयति । दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवा-
सꣳ सुतीर्था नोऽअसद्वशाऽइति मानुषाय वाऽएष पुराशनायावनेनिक्तेऽथात्र दै-
वै धियं तस्मादाह दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसꣳ
सुतीर्था नोऽअसद्वशाऽइति स यावत्कृत्वो व्रतं व्रतयिष्यन्नप उपस्पृशेदेतेनैवाप-
स्पृशेत् ॥ १७ ॥ अथ व्रतं व्रतयति । ये देवा मनोजाता मनोयुजो दक्षक्रतव-
स्ते नोऽवन्तु ते नः पान्तु तेभ्यः स्वाहेति तद्यथा वषट्कृतꣳ हुतमेवमस्यैतद्भवति
॥ १८ ॥ अथ व्रतं व्रतयित्वा नाभिमुपस्पृशते । श्वात्राः पीता भवत यूयमापोऽ-
अस्माकमन्तरुदरे सुशेवाः । ता अस्मभ्यमयक्ष्मा अनमीवा अनागसः स्वद-
न्तु देवीरमृता ऋतावृध इति देवान्वाऽएष उपावर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको
भवत्युद्धि वै देवानाꣳ [illegible] विव्याकरोति [illegible]

भवन्ति तद्यदेतत्समानं यज्ञे क्रियते तेन बाहू सदृशौ तेन सरूपौ ॥ २१ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । काममेवैतद्धविरनुप्रहरेदेवं मेक्षणं निर्णिज्य स्थालीं निदध्याद्यऽएव प्रायणीयस्यऽर्त्विजो भवन्ति तऽउदयनीयस्यऽर्त्विजो भवन्ति यद्यु ते विमेताः स्युरप्यन्यऽएव स्युः स यद्वै समानीर्देवता यजति समानानि हवींषि भवन्ति तेनैव बाहू सदृशौ तेन सरूपौ ॥ २२ ॥ स वै पञ्च प्रायणीये देवता यजति । पञ्चोदयनीये तस्मात्पञ्चेत्थादङ्गुलयः पञ्चेत्थात्तच्छम्य्वन्तं भवति न पत्नीः संयाजयन्ति पूर्वार्धे वाऽअन्वात्मनो बाहू पूर्वार्धमेवैतद्यज्ञस्याभिसंस्करोति तस्माच्छम्य्वन्तं भवति न पत्नीः संयाजयन्ति ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २[२. ३] ॥ ॥

दिवि वै सोम आसीत् । अथेह देवास्ते देवा अकामयन्ता नः सोमो गच्छेत्तेनागतेन यजेमहीति तऽएते मायेऽअसृजन्त सुपर्णीं च कद्रूं च तद्धिष्ण्यानां ब्राह्मणे व्याख्यायते सौपर्णीकाद्रवं यथा तदास ॥१॥ तेभ्यो गायत्री सोममच्छापतत् । तस्याऽआहरन्त्यै गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्ते देवा अविदुः प्रच्युतो वै परस्तात्सोमोऽथ नो नागच्छति गन्धर्वा वै पर्यमोषिषुरिति ॥२॥ ते होचुः । योषित्कामा वै गन्धर्वा वाचमेवैभ्यः प्रहिणवाम सा नः सह सोमेनागमिष्यतीति तेभ्यो वाचं प्राहिण्वंस्तैनान्त्सह सोमेनागच्छत् ॥ ३ ॥ ते गन्धर्वा अन्वागत्याब्रुवन् । सोमो युष्माकं वागेवास्माकमिति तथेति देवा अब्रुवन्निहो चेदागान्मैनामभीषहेव नैष्ट विह्वयामहाऽइति तां व्यह्वयन्त ॥ ४ ॥ तस्यै गन्धर्वाः । वेदानेव प्रोचिरऽइति वै वयं विद्मेति वयं विद्मेति ॥ ५ ॥ अथ देवाः । वीणामेव सृष्ट्वा वादयन्तो निगायन्तो निषेदुरिति वै ते वयं गास्याम इति त्वा प्रमोदयिष्यामहऽइति सा देवानुपावर्त्त सा वै सा तन्मोघमुपावर्त्त या स्तुवद्भ्यः शंसद्भ्यो नृत्तं गीतमुपावर्त्त तस्मादप्येतर्हि मोघसंहिता एव योषा एवं हि वागुपावर्तत तामु अन्या अनु योषास्तस्माद्य एव नृत्यति यो गायति तस्मिन्नेवैता निमिश्लतमा-इव ॥६॥ तद्वाऽएतदुभयं देवेष्वासीत् । सोमश्च वाक्च स यत्सोमं क्रीणात्यागत्याऽएवागतेन यजाऽइत्यनागतेन ह वै स सोमेन यजते योऽक्रीतेन यजते ॥७॥ अथ यद्ध्रुवायामाज्यं परिशिष्टं भवति । तज्जुहूवां चतुष्कृत्वो विगृह्णाति बर्हिषा हिरण्यं प्रबध्यावधाय जुहोति कृत्स्नेन पयसा जुहवानीति समानजन्म वै पयश्च हिरण्यं चोभयं ह्यग्निरेतसं ॥ ८ ॥ स हिरण्यमवदधाति । एषा ते शुक्र तनूरेतद्वर्च इति वर्चो वाऽएतद्धिरण्यं तया सम्भव भ्राजं गच्छेति स यदाह तया सम्भवेति तया सम्पृच्यस्वेत्येवैतदाह भ्राजं गच्छेति सोमो वै भ्राट् सोमं गच्छेत्येवैतदाह ॥ ९ ॥

प्रमीणाति तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हास्यैतन्न मिथ्याकृतं भवति न व्रतं प्रमी-
णाति तस्मादाह श्वात्ताः पीता भवत यूयमापोऽअस्माकमन्तरुदरे सुशेवाः । ता
अस्मभ्यमयक्ष्मा अनमीवा अनागसः स्वदन्तु देवीरमृता ऋतावृध इति स याव-
रिकुयच्च यतं मतयित्वा नाभिमुपस्पृशेदेतन्न्वेवोपस्पृशेत्कस्तद्वेद यद्व्रतमद्यो व्रतमुपो-
रिसञ्चेत् ॥ १९ ॥ अथ यत्र मेक्ष्यन्भवति । तत्कृष्णविषाणया लोष्टं वा किंचि-
द्वोपहन्तीयं ते यज्ञिया तनूरितीयं वै पृथिवी देवी देवयजनी सा दीक्षितेन नाभि-
मिद्धा तस्या एतदुद्गृह्णेव यज्ञियां तनूमयायज्ञियथं शरीरमभिमेहत्यपो मुञ्चामि
न प्रजामित्युभयं वाऽअन एत्यापश्च रेतश्च स एतदप एव मुञ्चति न प्रजामथं-
होमुचः स्वाहाकृता इत्यथंहस इव ह्येता मुञ्चन्ति यद्दूरे गुप्तं भवति तस्मादा-
हाथंहोमुच इति स्वाहाकृताः पृथिवीमाविशतेत्याहुतयो भूत्वा शान्ताः पृथिवी-
माविशतेत्येवैतदाह ॥२०॥ अथ पुनर्लोष्टं न्यस्यति । पृथिव्या सम्भवेतीयं वै पृ-
थिवी देवी देवयजनी सा दीक्षितेन नाभिमिद्धा तस्या एतदुद्गृह्णेव यज्ञियां तनूम-
यायज्ञियथं शरीरमभ्यभित्तत्तामेवास्यामेतत्पुनर्यज्ञियां तनूं दधाति तस्मादाह पृ-
थिव्या सम्भवेति ॥ २१ ॥ अथाग्नये परिदाय स्वापिति । देवान्वाऽएष उपा-
वर्तते यो दीक्षते स देवतानामेको भवति न वै देवाः स्वपन्त्यनवरुद्धो वाऽएतस्या-
स्वप्नो भवत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्माऽएवैतत्परिदाय स्वपित्यग्ने त्वथं सु जा-
गृहि वयथं सु मन्दिषीमहीत्यग्ने त्वं जागृहि वयथं स्वप्स्याम इत्येवैतदाह रक्षा-
णोऽअप्रयुच्छन्निति गोपाय नोऽप्रमत्त इत्येवैतदाह प्रबुधे नः पुनस्कृधीति यथेतः सुप्त्वा
स्वस्ति प्रबुध्यामहाऽएवं नः कुर्वित्येवैतदाह ॥२२॥ अथ यत्र सुप्त्वा पुनर्नावद्रास्य-
न्भवति। तद्वाचयति पुनर्मनः पुनरायुर्मऽआगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा मऽआगन्पुनश्चक्षुः
पुनः श्रोत्रं मऽआगन्निति सर्वे ह वाऽएते स्वपतोऽपक्रामन्ति प्राण एव न तैरेवैत-
त्सुप्त्वा पुनः संगच्छते तस्मादाह पुनर्मनः पुनरायुर्मऽआगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा
मऽआगन्पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं मऽआगन । वैश्वानरोऽअदब्धस्तनूपा अग्निर्नः पातु
दुरितादवद्यादिति तद्यद्वात्र स्वप्नेन वा येन वा मिथ्याकर्म तस्मान्नः सर्वस्मादग्निर्गोपा-
यत्वित्येवैतदाह तस्मादाह वैश्वानरो अदब्धस्तनूपा अग्निर्नः पातु दुरितादवद्यादि-
॥२३॥ अथ यद्दीक्षितः । अव्रत्यं वा व्याहरति क्रुध्यति वा तन्मिथ्याकरोति व्रतं प्रमी-
णात्यक्रोधो ह्येव दीक्षितस्याग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तमेवैतदुपधावति त्वमग्ने व्रतपा
असि देवऽआ मर्त्येष्वा । त्वं यज्ञेष्वीड्यऽइति तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हास्यै-
व मिथ्याकृतं भवति न व्रतं प्रमीणाति तस्मादाह त्वमग्ने व्रतपा असि देवऽआ

तो यथैवाग्नो देवाः । प्राहिण्वन्त्सोममच्छैवमेवैनामेष एतत्प्रहिणोति सोममच्छ व
सोमक्रयणी निदानेन तामेतयाहुत्या प्रीणाति प्रीतया सोमं क्रीणानि
॥ १० ॥ स जुहोति । जूरसीत्येतद्ध वा अस्या एकं नाम यज्जूरसीति धृ
मनसेति मनसा वाऽइयं वाग्धृता मनो वाऽइदं पुरस्ताद्वाच इत्थं
मैतद्वादीरित्यलग्लमिव ह वै वाग्वदेद्यन्मनो न स्यात्तस्मादाह धृता मनसेति ॥१
जुष्टा विष्णवऽइति । जुष्टा सोमायेत्येवैतदाह यमच्छेम इति तस्यास्ते सत्यसव
प्रसवऽइति सत्यप्रसवा न एधि सोमं नोऽच्छेहीत्येवैतदाह तन्वो यन्त्रमशीय स्व
हेति स ह वै तन्वो यन्त्रमश्नुते यो यज्ञस्योदृचं गच्छति यज्ञस्योदृचं गच्छानीत्येवै
दाह ॥ १२ ॥ अथ हिरण्यमपोद्धरति । तन्मनुष्येषु हिरण्यं करोति स यत्सहि
एवं जुहुयात्पराग्घ हैवैतन्मनुष्येभ्यो हिरण्यं प्रवृञ्ज्यात्तन्न मनुष्येषु हिरण्यमा
गम्येत ॥१३॥ सोऽपोद्धरति । शुक्रमसि चन्द्रमस्यमृतमसि वैश्वदेवमसीति करस्
पयसा हुत्वा यदेवैतत्तदाह शुक्रमसीति शुक्रꣳ ह्येतच्चन्द्रमसीति चन्द्रꣳ ह्येतदमृ
मसीत्यमृतꣳ ह्येतद्वैश्वदेवमसीति वैश्वदेवꣳ ह्येतत्प्रमुच्य तृणं बर्हिष्यपिसृज
सूत्रेण हिरण्यं प्रबध्नीते ॥१४॥ अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । अन्वारभ
यजमानेत्याहापोर्णुवन्ति शालायै द्वारे दक्षिणतः सोमक्रयण्युपतिष्ठते तत्सहि
मेवैनामेतत्सतीं प्राहैषीद्वाग्वै सोमक्रयणी निदानेन तामेतयाहुत्यापैषीत्प्रीतया स
मं क्रीणानीति ॥ १५ ॥ अथोपनिष्क्रम्याभिमन्त्रयते । चिदसि मनासीति चि
वाऽइदं मनो वागनुवदति धीरसि दक्षिणेति धिया-धिया ह्येतया मनुष्या जुज
पन्त्यनूक्तेनेव प्रकामोद्येनेव गाथाभिरिव तस्मादाह धीरसीति दक्षिणेति दक्षि
ह्येषा क्षत्रियासि यज्ञियासीति क्षत्रिया ह्येषा यज्ञिया ह्येषादितिरस्युभयतः शीर्ष्णी
स यदेनया समानꣳ सद्विपर्यासं वदति यदपरं तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वं तदपरं तेनो
यतःशीर्ष्णी तस्मादाहादितिरस्युभयतःशीर्ष्णीति ॥१६॥ सा नः सुप्राची सुप्रत
च्येधीति । सुप्राची न एधि सोमं नोऽच्छेहीत्येवैतदाह सुप्रतीची न एधि सोमेन नः स
पुनरेहीत्येवैतदाह तस्मादाह सा नः सुप्राची सुप्रतीच्येधीति ॥१७॥ मित्रस्त्वा पदि
बध्नीतामिति । वरुण्या वाऽएषा यद्रज्जुः सा यद्रज्ज्वाभिहिता स्याद्वरुण्या स्याद्य
दनभिहिता स्यादयतेव स्यादेतद्वाऽअवरुण्यं यन्मैत्रꣳ सा यथा रज्ज्वाभिहि
यतेवमस्यै तद्भवति यदाह मित्रस्त्वा पदि बध्नीतामिति ॥ १८ ॥ पूषाध्वनस्पा
त्विति । इयं वै पृथिवी पूषा यस्य वाऽइयमध्वन्गोप्त्री भवति तस्य न का चन
ला भवति तस्मादाह पूषाध्वनस्पात्विति ॥ १९ ॥ इन्द्रायाध्यक्षायेति । स्वध्यक्ष

मृत्यप्त्रा । त्वं यज्ञपत्नीक्ष्य इति ॥ २४ ॥ अथ यद्दीक्षितायाभिहरन्ति ।
घयाति रास्त्रेयत्सोमा भूयो भरेति सोमो ह वाऽअस्माऽएतद्युते यद्दीक्षिताय
स यदाह रास्त्रेयत्सोमेति रास्व न इयत्सोमेत्येवैतदाहा भूयो भरेत्या नो भू
वैतदाह देवो नः सविता वसोर्दाता वस्वदादिति तथो हास्माऽ
तृप्रसूतमेव दानाय भवति ॥ २५ ॥ पुरास्तमयादाह । दीक्षित वाचं यछ
प्रस्तमिते वाचं विसृजते पुरोदयादाह दीक्षित वाचं यछेति तामुदिते वाचं
जते संतत्याऽएवाहरेवैतद्रात्र्या संतनोत्यह्ना रात्रिम् ॥ २६ ॥ नैनमन्यत्र च
भ्यस्तमियात् । न स्वपन्तमभ्युदियात्स यदेनमन्यत्र चरन्तमभ्यस्तमियाद्
तदन्तरियाद्यत्स्वपन्तमभ्युदियादह्न एनं तदन्तरियान्नात्र प्रायश्चित्तिरस्ति प्र
ष्यमेवैतस्मात् न पुरावभृथादपोऽभ्यवेयान्नैनमभिवर्षेदनवक्लृप्तं ह तद्यत्पुराव
दपोऽभ्यवेयाद्यदेनमभिवर्षेदथ परिह्वालं वाचं वदति न मानुषीं प्रसृतां तद्यत्
ह्वालं वाचं वदति न मानुषीं प्रसृताम् ॥ २७ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं
ग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यं स्यादिति ते यज्ञ
रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्
यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम ॥ २८ ॥ तद्धाऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञं
समभरन्यथायं यज्ञः सम्भृत एवं वाऽएष यज्ञं सम्भरति यो दीक्षते वाग्वै यज्ञ
स्तद्देवात्र यज्ञस्य निर्धीतं यद्विदुग्धं तदेवैतत्पुनराप्याययति यत्परिह्वालं वाचं व
दति न मानुषीं प्रसृतां न हाप्याययेद्यत्प्रसृतां मानुषीं वाचं वदेत्तस्मात्परिह्वालं
वाचं वदति न मानुषीं प्रसृतां ॥ २९ ॥ स वै धीक्षते । वाचे हि धीक्षते यज्ञाय हि धीक्षते
यज्ञो हि वाग्धीक्षितो ह वै नामैतद्यद्दीक्षित इति ॥ ३० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [२. २.] ॥ ॥

आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति । देवा ह वाऽअस्यां यज्ञं तन्व
इमां यज्ञादन्तरीयुः सा हैषामियं यज्ञं मोहयां चकार कथं नु मयि
तन्वाना मां यज्ञादन्तरीयुरिति तं ह यज्ञं न प्रजज्ञुः ॥ १ ॥ ते होचुः । यन्वस्
मेव यज्ञमतंस्महि कथं नु नोऽमुहत्कथं न प्रजानीम इति ॥ २ ॥ ते होचुः । इ
स्यामेव यज्ञं तन्वाना इमां यज्ञादन्तरगाम सा न इयमेव यज्ञममूमुहदिमामेवोपधाव
इति ॥ ३ ॥ ते होचुः । यत्र त्वय्येव यज्ञमतंस्महि कथं नु नोऽमुहत्कथं न प्र
जानीम इति ॥ ४ ॥ सा होवाच । मय्येव यज्ञं तन्वाना मां यज्ञादन्तरगात सा
वोऽमुहदेव यज्ञममूमुहं भागं नु मे कल्पयताथ यज्ञं द्रक्ष्यथाथ प्रज्ञास्यथेति ॥ ५ ॥ तथेति

व्रीहिं संविद्य रसवतीमुपजीवनीयामकुर्वत ॥ ११ ॥ स वै त्रिः पूर्वं परिग्रहं परिगृह्णाति । त्रिरुत्तरं तत्षट् कृत्वः षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतमेवैतत्परिगृह्णाति ॥ १२ ॥ षड्भिर्व्याहृतिभिः । पूर्वं परिग्रहं परिगृह्णाति षड्भिरुत्तरं तद्द्वादश कृत्वो द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रजापतिः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतमेवैतत्परिगृह्णाति ॥ १३ ॥ व्याममात्री पश्चात्स्यादित्याहुः । एतावान्वै पुरुषः पुरुषसम्मिता हि त्र्यरत्निः प्राची त्रिवृद्धि यज्ञो नात्र मात्रास्ति यावतीमेव स्वयं मनसा मन्येत तावतीं कुर्यात् ॥ १४ ॥ अभितोऽग्निमुथं साऽउन्नयति । योषा वै वेदिर्वृषाग्निः परिगृह्य वै योषा वृषाणंशेते मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादभितोऽग्निमुथं साऽउन्नयति ॥ १५ ॥ सा वै पश्चाद्वरीयसी स्यात् । मध्ये संह्वारिता पुनः पुरस्तादुर्व्येवमिव हि योषां प्रशंसन्ति पृथुश्रोणिर्विमृष्टान्तरांसा मध्ये सङ्ग्राह्येति जुष्टामेवैनामेतद्देवेभ्यः करोति ॥ १६ ॥ सा वै प्राक्प्रवणा स्यात् । प्राचीहि देवानां दिगथोऽउदक्प्रवणोदीची हि मनुष्याणां दिग्दक्षिणतः पुरीषं प्रत्युदूहत्येषा वै पितृणांसा यद्दक्षिणाप्रवणा स्यात् क्षिप्रे ह यजमानोऽमुं लोकमियात्तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्माद्दक्षिणतः पुरीषं प्रत्युदूहति पुरीषवतीं कुर्वीत पशवो वै पुरीषं पशुमतीमेवैनामेतत्कुरुते ॥ १७ ॥ तां प्रतिमार्ष्टि । देवा ह वै सङ्ग्रामं सन्निधास्यन्तस्ते होचुर्यदस्यै पृथिव्याऽअनामृतं देवयजनं तच्चन्द्रमसि निदधामहै स यदि नऽइतोऽसुरा जयेयुस्तत एवार्चन्तः श्राम्यन्तः पुनरभिभवेमेति स यदस्यै पृथिव्याऽअनामृतं देवयजनमासीत्तच्चन्द्रमसि न्यदधत तदेतच्चन्द्रमसि कृष्णं तस्मादाहुश्चन्द्रमस्यस्यै पृथिव्यै देवयजनमित्यपि ह वाऽअस्यैतस्मिन्देवयजनऽइष्टं भवति तस्माद्वै प्रतिमार्ष्टि ॥ १८ ॥ स प्रतिमार्ष्टि । पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्निति सङ्ग्रामो वै क्रूरंं सङ्ग्रामे हि क्रूरं क्रियते हतः पुरुषो हतोऽश्वः शेते पुरा वैतत्सङ्ग्रामान्न्यदधत तस्मादाह पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्नित्युदादाय पृथिवीं जीवदानुमित्युदादाय हि यदस्यै पृथिव्यै जीवमासीत्तच्चन्द्रमसि न्यदधत तस्मादाहोदादाय पृथिवीं जीवदानुमिति यामैरयंश्चन्द्रमसि स्वधाभिरिति यां चन्द्रमसि प्रमाणादधुरित्येवैतदाह तामु धीरासोऽअनुदिश्य यजन्त इति धीरा ह वा एतामनुदिश्य यजन्तेऽपि ह वाऽअस्यैतस्मिन्देवयजनऽइष्टं भवति य एवमेतद्वेद ॥ १९ ॥ प्रोक्षणीरासादयति । वज्रो वै स्फ्यः ब्राह्मणश्चेमं पुरा यत्तर्हि वज्रो वा आज्यमृज्ज्यं तदभिगुप्त्याऽआसादयति स वाऽउ

शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयति तदद्भिः संदधाति तस्मादप उपनिनयति
॥ ७ ॥ अथ यजमानाय पदं प्रयच्छति । त्वे राय इति पशवो वै रायस्त्वयि प-
शव इत्येवैतदाह यजमानः प्रतिगृह्णाति मे राय इति पशवो वै रायो मयि प-
शव इत्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अथाध्वर्युरात्मानमुपस्पृशति । मा वयꣳ रायस्पोषेण वि-
यौष्मेति तथो हाध्वर्युः पशुभ्य आत्मानं नान्तरेति ॥ ९ ॥ अथ पत्न्यै पदं प्रति-
पराहरन्ति । गृहा वै पत्न्यै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैनामेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति त-
स्मात्पत्न्यै पदं प्रतिपराहरन्ति ॥ १० ॥ तां नेष्टा वाचयति । तोतो राय इत्यथैनाꣳ
सोमक्रयण्या संख्यापयति वृषा वै सोमो योषा पत्न्येष वाऽअत्र सोमो भवति
यत्सोमक्रयणी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादेनां सोमक्रयण्या संख्यापयति
॥ ११ ॥ स संख्यापयति । समख्ये देव्या धिया सं दक्षिणयोरुचक्षसा । मा-
मऽआयुः प्रमोषीर्मोऽअहं तव वीरं विदेय तव देवि संदृशीत्याशिषमेवैतदाशास्ते
पुत्रो वै वीरः पुत्रं विदेय तव संदृशीत्येवैतदाह ॥ १२ ॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी ।
सा सोमक्रयणी यत्र वाऽइन्द्राविष्णू त्रेधा सहस्रं व्यैरयेतां तदेकातिरिच्यत
तां त्रेधा प्राजनयतां तस्माद्योऽप्येतर्हि त्रेधा सहस्रं व्याकुर्यादेकैवातिरिच्येत ॥ १३ ॥
सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सोमक्रयण्यथ या रोहिणी सा वार्त्रघ्नी यामिदꣳ
राजा संग्रामं जित्वोदाकुरुतेऽथ या रोहिणी श्येताक्षी सा पितृदेवत्या यामिदं
पितृभ्यो घ्नन्ति ॥ १४ ॥ शतम् १६०० ॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सो-
मक्रयणी स्याद्यदि बभ्रुं पिङ्गाक्षीं न विन्देदरुणा स्याद्यद्यरुणां न विन्देद्रोहिणी
वार्त्रघ्नी स्याद्रोहिण्यै त्वेव श्येताक्ष्याऽआशां नेयात् ॥ १५ ॥ सा स्यादप्रवी-
ता । वाग्वाऽएषा निदानेन यत्सोमक्रयण्ययातयाम्नी वाऽइयं वागयातयाम्न्य-
प्रवीता तस्मादप्रवीता स्यात्सा स्यादवण्डाकूटाकाणाकर्णालक्षितासप्तशफा सा
ह्येकरूपैकरूपा हीयं वाक् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [३. १.] ॥ ॥

पदꣳ समुप्य पाणीऽअवनेनिक्ते । तद्यत्पाणीऽअवनेनिक्ते वज्रो वाऽआज्यꣳ
रेतः सोमो नेद्वज्रेणाज्येन रेतः सोमꣳ हिनसानीति तस्मात्पाणीऽअवनेनिक्ते
॥ १ ॥ अथास्याꣳ हिरण्यं बध्नीते । द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति सत्यं चैवानृतं
च सत्यमेव देवा अनृतं मनुष्या अग्निरेतसं वै हिरण्यꣳ सत्येनाꣳशूनुपस्पृशा-
नि सत्येन सोमं प्रहणानीति तस्माद्वाऽअस्याꣳ हिरण्यं बध्नीते ॥ २ ॥ अथ
सम्प्रेष्यति । सोमोपनहनमाहर सोमपर्याणहनमाहरोष्णीषमाहरेति स यदेव

विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसूनीति ॥१५॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्तऽएतद्यजुः स्वस्त्ययनं ददृशुस्तऽएतेन यजुषा नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपहत्यैतस्य यजुषोऽभयेऽनाष्ट्रे निवाते स्वस्ति समाश्नुवत तथोऽएवैष एतेन यजुषा नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपहत्यैतस्य यजुषोऽभयेऽनाष्ट्रे निवाते स्वस्ति समश्नुते तस्मादाह प्रति पन्थामपद्महि स्वस्तिगामनेहसम् । येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसूनीति ॥१६॥ तं वाऽइति हरन्ति । अनसा परिवहन्ति महयन्त्येवैनमेतत्तस्माच्छीर्ष्णा वीजꣳहरन्त्यनसोद्वावहन्ति ॥१७॥ अथ यदपामन्ते क्रीणाति । रसो वाऽआपः सरसमेवैतत्क्रीणात्यथ यद्धिरण्यं भवति सशुक्रमेवैतत्क्रीणात्यथ यद्वासो भवति सत्वचसमेवैतत्क्रीणात्यथ यदजा भवति सतपसमेवैतत्क्रीणात्यथ यद्धेनुर्भवति साशिरमेवैतत्क्रीणात्यथ यन्मिथुनौ भवतः समिथुनमेवैतत्क्रीणाति तं वै दशभिरेव क्रीणीयाद्वादशभिर्दशाक्षरा वै विराड्विराजः सोमस्तस्माद्दशभिरेव क्रीणीयाद्दशभिः ॥१८॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [३. ३.] ॥ द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥१२८॥

नीडे कृष्णाजिनमास्तृणाति । अदित्यास्त्वगसीति सोऽसावेव बन्धुरथैनमासादयत्यदित्यै सद आसीदेतीयं वै पृथिव्यदितिः सेयं प्रतिष्ठा तदस्यामेवैनमेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति तस्मादाहादित्यै सद आसीदेति ॥ १ ॥ अथैनमभिपद्य वाचयति । अस्तभ्नाद्द्यां वृषभोऽअन्तरिक्षमिति देवा ह वै यज्ञं तन्वानास्तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्तऽएनमेतज्ज्यायाꣳसमेव वधाच्चक्रुर्यदाहास्तभ्नाद्द्यां वृषभोऽअन्तरिक्षमिति ॥ २ ॥ अमिमीत वरिमाणं पृथिव्या इति । तदेनेनेमाँल्लोकानास्पृणोति तस्य हि न हन्तास्ति न वधो येनेमे लोका आस्पृतास्तस्मादाहामिमीत वरिमाणं पृथिव्या इति ॥ ३ ॥ आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राडिति । तदेनेनेदꣳ सर्वमास्पृणोति तस्य हि न हन्तास्ति न वधो येनेदꣳ सर्वमास्पृतं तस्मादाहासीदद्विश्वा भुवनानि सम्राडिति ॥४॥ विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानीति । तदस्माऽइदꣳ सर्वमनुवर्त्म करोति यदिदं किं च न कं चन प्रत्युद्यामिनं तस्मादाह विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानीति ॥ ५ ॥ अथ सोमपर्याणहनेन पर्याणह्यति । नेदेनं नाष्ट्रा रक्षाꣳसि प्रमृशानिति गर्भो वाऽएष भवति तिर-इव वै गर्भास्तिर-इवैतद्यत्पर्याणद्धं तिर-इव वै देवा मनुष्येभ्यस्तिर-इवैतद्यत्पर्याणद्धं तस्माद्वै पर्याणह्यति ॥६॥ स पर्याणह्यति । वनेषु व्यन्तरिक्षं

तदाह यदीन्द्रायाध्यक्षायेत्यनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु भ्राता स
नु सखा सयूथ्य इति सा यत्ते जन्म तेन नोऽनुमता सोममच्छेहीत्येवैतदा
देवमच्छेहीति देवी ह्येषा देवमच्छेति यद्वाक्सोमं तस्मादाह सा देवि दे
न्द्राय सोममितीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय सोममिति रुद्रस्त्वा
स्त्यप्रणाशायैतदाह रुद्रꣳ हि नाति पशवः स्वस्ति सोमसखा पुनरेही
नः सोमेन सह पुनरेहीत्येवैतदाह ॥ २० ॥ तां यथैवादो देवाः । प्राहिर
च्छ सेनान्त्सह सोमेनागच्छदेवमेवैनामेष एतत्प्रहिणोति सोमम
पुनरागच्छति ॥ २१ ॥ तां यथैवादो देवाः । व्यह्वयन्त गन्धर्वैः सा देव
नैवमेवैनामेतद्यजमानो विह्वयते सा यजमानमुपावर्तते तामुदीचीमत्याकुर्व
हि मनुष्याणां दिक्सोऽएव यजमानस्य तस्मादुदीचीमत्याकुर्वन्ति ॥ २
णम् ॥ ३ [२. ४.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः [१७] ॥ ॥

सप्त पदान्यनुनिष्क्रामति । वृङ्क्तऽएवैनामेतत्तस्मात्सप्त पदान्यनुनिष्क्र
वै वाचः पदानानि छन्दाꣳसि सप्तपदा वै तेषां परार्ध्या शक्वरी तामेवै
ाद्वर्वाचीं वृङ्क्ते तस्मात्सप्त पदान्यनुनिष्क्रामति ॥ १ ॥ स वै वाच एव
नुनिष्क्रामति । वस्व्यस्यदितिरस्यादित्यासि रुद्रासि चन्द्रासीति तस्या
ादित्या रूपेण रुद्रा रूपेण चन्द्रा रूपेण बृहस्पतिष्ट्वा सुम्ने रम्णा
व वै बृहस्पतिर्बृहस्पतिना साधुनावर्तयत्वित्येवैतदाह रुद्रो वसुभिराचकेऽइत्य-
ायैतदाह रुद्रꣳ हि नाति पशवः ॥ २ ॥ अथ सप्तमं पदं पर्युपविशन्ति ।
हिरण्यं पदे निधाय जुहोति न वाऽअनग्नावाहुतिर्हूयतेऽग्निरेतसं वै हिरण्यं
ो वाऽआज्यं यजुर्णैवैतदाज्येन स्पृण-
होता भवति वज्रो वाऽआज्यं
॥ ३ ॥ स जुहोति । अदित्यास्त्वा मूर्धन्नाजिघर्मीतीयं
ृथिव्या इदितिरस्यै हि मूर्धन्जुहोति देवयजने पृथिव्याऽइति देवयजने हि पृथि-
जुहोति गर्भादिति पदे जुहोति घृतवत्स्वाहेति
॥ ४ ॥ अथ स्फ्यमादाय परिलिखति । वज्रो वै स्फ्यो
॥ ५ ॥ स परिलिखति ।

ऋतसदनमासीदेति स यदाह वरुणस्य ऋत...
यति ॥ २९ ॥ अथैनॐ शालां प्रपादयति । स प्रपाद्यन्वाचयति या ते धामानि
हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञम्। गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽ-
वीरहा प्रचरा सोम दुर्यानिति गृहा वै दुर्या गृहान्नः शिवः शान्तोऽपापकृत्प्रचरेत्येवै-
तदाह ॥ ३० ॥ अत्र हैके। उदपात्रमुपनिनयन्ति यथा राज्ञऽआगतायोदकमाहरे-
देवमेतदिति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्मानुषॐ ह ते यज्ञे कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य
यन्मानुषं नेद्व्यृद्धं यज्ञे करवाणीति तस्मान्नोपनिनयेत ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणम् ॥
१ [३.४] ॥ तृतीयोऽध्यायः ॥ [१८] ॥

शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं बाहू प्रायणीयोदयनीयौ । अभितो वै शिरो बाहू
भवतस्तस्मादभित आतिथ्यमेते हविषी भवतः प्रायणीयश्चोदनीयश्च ॥ १ ॥
अथ यस्मादातिथ्यं नाम । अतिथिर्वाऽएष एतस्यागच्छति यत्सोमः क्रीतस्तस्माऽ
एतद्यथा राज्ञे वा ब्राह्मणाय वा महोक्षं वा महाजं वा पचेत्तदह मानुषॐ हविर्दे-
वानामेवमस्माऽएतदातिथ्यं करोति ॥ २ ॥ तदाहुः । पूर्वोऽतीत्य गृह्णीयादिति
यत्र वाऽअर्हन्तमागतं नापचायन्ति क्रुध्यति वै स तत्र तथा हापचितो भवति
॥ ३ ॥ तद्वाऽअन्यतर एव विमुक्तः स्यात्। अन्यतरोऽविमुक्तोऽथ गृह्णीयात्स यद-
न्यतरो विमुक्तस्तेनागतो यद्वन्यतरोऽविमुक्तस्तेनापचितः ॥ ४ ॥ तदु तथा
कुर्यात् । विमुच्यैव प्रपाद्य गृह्णीयाद्यथा वै देवानां चरणं तद्वाऽअनु मनुष्याणां
तस्मान्मानुषे यावन्न विमुञ्चते नैवास्मै तावदुदकॐ हरन्ति नापचितिं कुर्वन्त्य-
नागतो हि स तावद्भवत्यथ यदैव विमुञ्चतेऽथास्माऽउदकॐ हरन्त्यथापचितिं
कुर्वन्ति तर्हि हि स आगतो भवति तस्माद्विमुच्यैव प्रपाद्य गृह्णीयात् ॥ ५ ॥ स
वै संत्वरमाणइव गृह्णीयात्। तथा ह्यापचितो भवति तत्पत्न्यन्वारभते पर्युह्यमाणं वै
यजमानोऽन्वारभतेऽथात्र पत्न्युभयत एवैतन्मिथुनेनान्वारभेते यत्र वाऽअर्हन्नागच्छ-
ति सर्वगृह्या-इव वै तत्र चेष्टन्ति तथा ह्यापचितो भवति ॥६॥ स वाऽअन्येनैव ततो
यजुषा गृह्णीयात् । येनो चान्यानि हवीॐष्येकं वाऽएष भागं क्रीयमाणोऽभिक्रीयते
छन्दसामेव राज्याय छन्दसाॐ साम्राज्याय तस्य छन्दाॐस्यभितः
साचयानि यथा राज्ञोऽराजानो राजकृतः सूतग्रामण्य एवमस्य छन्दा-
ॐस्यभितः साचयानि ॥ ७ ॥ न वै तदवकल्पते । यच्छन्दोभ्य इति
केवलं गृह्णीयाद्यत्र वाऽअर्हते पचन्ति तदभितः साचयोऽन्वाभक्ता भवन्त्यराजानो
राजकृतः सूतग्रामण्यस्तस्माद्यत्रैवैतस्मै गृह्णीयात्तदेव छन्दाॐस्यन्वाभजेत ॥ ८ ॥

शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयति तदद्भिः संदधाति तस्मादप उपनिनयति
॥ ७ ॥ अथ यजमानाय पदं प्रयच्छति । त्वे राय इति पशवो वै रायस्त्वयि प-
शव इत्येवैतदाह तद्यजमानः प्रतिगृह्णाति मे राय इति पशवो वै रायो मयि प-
शव इत्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अथाध्वर्युरात्मानमुपस्पृशति । मा वयꣳ रायस्पोषेण वि-
योष्मेति तथो हाध्वर्युः पशुभ्य आत्मानं नान्तरेति ॥ ९ ॥ अथ पत्न्यै पदं प्रति-
पराहरन्ति । गृहा वै पत्न्यै प्रतिष्ठा तद्गृहेष्वेवैनामेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति त-
स्मात्पत्न्यै पदं प्रतिपराहरन्ति ॥ १० ॥ तां नेष्टा वाचयति । तोतो राय इत्यथैनाꣳ
सोमक्रयण्या संख्यापयति वृषा वै सोमो योषा पत्न्येष वाऽअत्र सोमो भवति
यत्सोमक्रयणी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादेनां सोमक्रयण्या संख्यापयति
॥ ११ ॥ स संख्यापयति । समख्ये देव्या धिया सं दक्षिणयोरुचक्षसा । मा-
मऽआयुः प्रमोषीर्मोऽअहं तव वीरं विदेय तव देवि संदृशीत्याशिषमेवैतदाशास्ते
पुत्रो वै वीरः पुत्रं विदेय तव संदृशीत्येवैतदाह ॥ १२ ॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी ।
सा सोमक्रयणी यत्र वाऽइन्द्राविष्णू त्रेधा सहस्रं व्यैरयेतां तदेकातिरिच्यत
तां त्रेधा प्राजनयतां तस्माद्योऽप्येतर्हि त्रेधा सहस्रं व्याकुर्यादेकैवातिरिच्येत ॥१३॥
सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सोमक्रयण्यथ या रोहिणी सा वार्त्रघ्नी यामिदꣳ
राजा संग्रामं जित्वोदाकुरुतेऽथ या रोहिणी श्येताक्षी सा पितृदेवत्या यामिदं
पितृभ्यो घ्नन्ति ॥ १४ ॥ शतम् १६०० ॥ सा या बभ्रुः पिङ्गाक्षी । सा सो-
मक्रयणी स्याद्यदि बभ्रुं पिङ्गाक्षीं न विन्देदरुणा स्याद्यद्यरुणां न विन्देद्रोहिणी
वार्त्रघ्नी स्याद्रोहिण्यै ह त्वेव श्येताक्ष्याऽआशां नेयात् ॥१५॥ सा स्यादप्रवी-
ता । वाग्वाऽएषा निदानेन यत्सोमक्रयण्ययातयाम्नी वाऽइयं वागयातयाम्न्य-
प्रवीता तस्मादप्रवीता स्यात्सा स्यादखण्डाकूटाकाणाकर्णालक्षितासप्तशफा सा
ह्येकरूपैकरूपा हीयं वाक् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [३. १.] ॥ ॥

पदꣳ समुप्य पाणीऽअवनेनिक्ते । तद्यत्पाणीऽअवनेनिक्ते वज्रो वाऽआज्यꣳ
रेतः सोमो नेद्वज्रेणाज्येन रेतः सोमꣳ हिनसानीति तस्मात्पाणीऽअवनेनिक्ते
॥ १ ॥ अथास्याꣳ हिरण्यं बध्नीते । द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति सत्यं चैवानृतं
च सत्यमेव देवा अनृतं मनुष्या अग्निरेतसं वै हिरण्यꣳ सत्येनाꣳशूनुपस्पृशा-
नि सत्येन सोमं पराहणानीति तस्माद्वाऽअस्याꣳ हिरण्यं बध्नीते ॥ २ ॥ अथ
सम्प्रेष्यति । सोमोपनहनमाहर सोमपर्याणहनमाहरोष्णीषमाहरेति स यदेव

स गृह्णाति । अग्नेस्तनूरसि विष्णवे त्वेत्यग्निर्वै गायत्री तद्गायत्री
जति ॥ ९ ॥ सोमस्य तनूरसि विष्णवे त्वेति । क्षत्रं वै सोमः क्षत्रं
त्रिष्टुभमन्वाभजति ॥ १० ॥ अतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेति । सोऽस्
यथा श्रेष्ठस्योद्धार एवमस्यैषऽक्षते छन्दोभ्यः ॥ ११ ॥ श्येनाय त्वा सोम
ष्णवे त्वेति । तद्गायत्रीमन्वाभजति सा यद्गायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोमम
सा श्येनः सोमभृत्तेनैवैनामेतद्वीर्येण द्वितीयमन्वाभजति ॥ १२ ॥ अग्नये त्व
स्पोषदे विष्णवे त्वेति । पशवो वै रायस्पोषः पशवो जगती तज्जगतीमन्व
॥ १३ ॥ अथ यत्पञ्च कृत्वो गृह्णाति । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽ
संवत्सरस्य तं पञ्चभिराप्नोति तस्मात्पञ्च कृत्वो गृह्णात्यथ यद्विष्णवे त्वा
त्वेति गृह्णाति विष्णवे हि गृह्णाति यो यज्ञाय गृह्णाति ॥ १४ ॥ नवकपालः
डाशो भवति । शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं नवाक्षरा वै गायत्र्यष्टौ तानि यान्यन
णवो नवमः पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मान्नवकपाल
डाशो भवति ॥ १५ ॥ कार्ष्मर्यमयाः परिधयः । देवा ह वाऽएतं वनस्पति
षोग्रं ददृशुर्यत्कार्ष्मर्यंꣳ शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं नेच्छिरो यज्ञस्य नाष्ट्रा र
हिनसन्निति तस्मात्कार्ष्मर्यमयाः परिधयो भवन्ति ॥ १६ ॥ आश्ववालः प्र
यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्राम सोऽश्वो भूत्वा पराङावर्त तस्य देवा अनुहा
लानभिपेदुस्तानालुलुपुस्तानालुप्य सार्धꣳ संन्यासुस्तत एता ओषधयः स
न्यदश्ववालाः शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं जघनार्धो वाला उभयत एवैतद्यज्ञं
ह्णाति यदाश्ववालः प्रस्तरो भवति ॥ १७ ॥ ऐक्षव्यौ विधृती । नेद्बर्हिश्च
श्च संलुभ्यात इत्यथोत्पूताङꣳसर्वाण्येव चतुर्गृहीतान्याज्यानि गृह्णाति न
नुयाजा भवन्ति ॥ १८ ॥ आसाद्य हवीꣳष्यग्निं मन्थति । शिरो वै यज्ञस
थ्यं जनयन्ति वाऽएनमेतद्यन्मन्थन्ति शीर्षतो वाऽअग्रे जायमानो जायते शी
वैतदग्रे यज्ञं जनयत्यग्निर्वै सर्वा देवता अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्व
रो वै यज्ञस्यातिथ्यꣳ शीर्षत एवैतद्यज्ञꣳ सर्वाभिर्देवताभिः समर्धयति तस्म
मन्थति ॥ १९ ॥ सोऽधिमन्थनꣳ शकलमादत्ते । अग्नेर्जनित्रमसीत्यत्र ह्यग्नि
तस्मादाहाग्नेर्जनित्रमसीति ॥ २० ॥ अथ दर्भतरुणके निदधाति । वृषणौ स्थ
तद्यावेवैतौ स्त्रियै साकं जायेते तावेवैतौ ॥ २१ ॥ अथाधरारणिं निदधाति उ
सीत्ययोर्वश्यप्सराः ... अग्निं प्रथमतः ... इति तामभिनिदधाति
असीत्युर्वशी वाऽअप्सराः पुरूरवाः पतिरथ यत्तस्मान्मिथुनादजायत तदायुः

शोभनꣳ तत्सोमोपनहनꣳ स्याद्वासो ह्यस्यैतद्भवति शोभनꣳ ह्येतस्य वासः स यो हैनꣳ शोभनेनोपचरति शोभते हाथ य आह यदेव किं चेति यद्धैव किं च भवति तस्माद्यदेव शोभनं तत्सोमोपनहनꣳ स्याद्यदेव किं च सोमपर्याणहनम् ॥ ३ ॥ यद्युष्णीषं विन्देत् । उष्णीषः स्याद्यद्युष्णीषं न विन्देत्सोमपर्याणहनस्यैव द्व्यङ्गुलं वा त्र्यङ्गुलं वावकृन्तेदुष्णीषभाजनमध्वर्युर्वा यजमानो वा सोमोपनहमादत्ते य एव कश्च सोमपर्याणहनम् ॥ ४ ॥ अथाग्रेण राजानं विचिन्वन्ति । तदुदकुम्भ उपनिहितो भवति तद्ब्राह्मण उपास्ते तदभ्यायन्ति प्राञ्चः ॥ ५ ॥ तदायत्सु वाचयति । एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते त्रैष्टुभो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते जागतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोनामानाꣳ साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूतादित्येकं वाऽएष क्रीयमाणोऽभिक्रीयते छन्दसामेव राज्याय छन्दसाꣳ साम्राज्याय घ्नन्ति वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तमेतदाह छन्दसामेव त्वा राज्याय क्रीणामि छन्दसाꣳ साम्राज्याय न वधायेत्यथैत्य प्राङुपविशति ॥ ६ ॥ सोऽभिमृशति । अस्माकोऽसीति स्व—इव ह्यस्यैतद्भवति यदागतस्तस्मादाहास्माकोऽसीति शुक्रस्ते ग्रह इति शुक्रꣳ ह्यस्माद्ग्रहं ग्रहीष्यन्भवति विचितस्त्वा विचिन्वन्त्विति सर्वत्वायैतदाह ॥ ७ ॥ अत्र हैके । तृणं वा काष्ठं वा विविच्यापास्यन्ति तदु तथा न कुर्यात्क्षत्रं वै सोमो विडन्या ओषधयोऽन्नं वै क्षत्रियस्य विट् स यथा ग्रसितमनुहृत्याच्छिद्य परास्येदेवं तत्तस्मादभ्येव मृशेद्विचितस्त्वा विचिन्वन्त्विति तद्यऽएवास्य विचेतारस्तऽएनं विचिन्वन्ति ॥ ८ ॥ अथ वासः । द्विगुणं वा चतुर्गुणं वा प्राग्दशं वोदग्दशं वोपस्तृणाति तद्राजानं मिमीते स यद्राजानं मिमीते तस्मान्मात्रा मनुष्येषु मात्रा यो चाप्यन्या मात्रा॥९॥ सावित्र्या मिमीते । सविता वै देवानां प्रसविता तथो हास्माऽएष सवितृप्रसूत एव क्रयाय भवति ॥ १० ॥ अतिछन्दसा मिमीते । एषा वै सर्वाणि छन्दाꣳसि यदतिच्छन्दास्तथो हास्यैष सर्वैरेव छन्दोभिर्मितो भवति तस्मादतिछन्दसा मिमीते ॥ ११ ॥ स मिमीते । अभि त्यं देवꣳ सवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसवꣳ रत्नधामभि प्रियं मतिं कविम् । ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वरिति ॥ १२ ॥ एतया सर्वाभिः । एतया चतसृभिरेतया तिसृभिरेतया द्वाभ्यामेतयैकयैतयैकयैतया द्वाभ्यामेतया तिसृभिरेतया चतसृभिरेतया सर्वाभिः सपुरस्पाञ्जलिनाध्यावपति ॥ १३ ॥ न वाऽअङ्गुलं न्यञ्चं मिमीते । स यदुत्तानं न्यञ्चं मिमीतऽएष एवैतद-

मथुनाद्यज्ञं जनयत्यथाहाग्नये मथ्यमानायानुब्रूहीति ॥ २२ ॥ स मन्थति ।
त्वा छन्दसा मन्थामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा मन्थामि जागतेन त्वा छन्दसा म-
ति तं वै छन्दोभिरेव मन्थति छन्दांसि मथ्यमानायान्वाह छन्दांसि
यज्ञमन्वायातयति यथागुमादित्यꣳ रश्मयो जातायानुब्रूहीत्याह यदा जायते
प्रमाणायेत्यनुप्रहरन् ॥ २३ ॥ सोऽनुप्रहरति । भवतं नः समनसौ
तसावरेपसौ । मा यज्ञꣳ हिꣳसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य
इति शांतिमेवाभ्यामेतद्ददाति यथा नान्योऽन्यꣳ हिꣳस्यातामू ॥२४॥ अथ स्रुवे-
पहत्याज्यम् । अग्निमभिजुहोत्यग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रोऽभिशस्ति-
वा । स नः स्योनः सुयजा यजेह देवेभ्यो हव्यꣳ सदमप्रयुछन्त्स्वाहेत्याहुत्यै
ऽएतमजीजनत तमेतयाहुत्याप्रैपीत्तस्मादेवमभिजुहोति ॥२५॥ तदिडान्तं भवति ।
नानुयाजान्यजन्ति शिरो वै यज्ञस्यातिथ्यं पूर्वार्धो वै शिरः पूर्वार्धमेवैतद्यज्ञस्याभि-
सꣳस्करोति स यद्धानुयाजान्यजेद्यथा शीर्षतः पर्याहृत्य पादौ प्रतिदध्यादेवं तत्त-
स्मादिडान्तं भवति नानुयाजान्यजन्ति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४.१.] ॥

आतिथ्येन वै देवा इष्ट्वा । तान्त्समदविन्दत्ते चतुर्धा व्यद्रवन्नन्योऽन्यस्य श्रिय
ऽअतिष्ठमाना अग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैर्वरुण आदित्यैरिन्द्रो मरुद्भिर्बृहस्पतिर्विश्वै
र्वैरित्यु हैकऽआहुरेते ह त्वेव ते विश्वे देवा ये ते चतुर्धा व्यद्रवंस्तान्विद्रुतानसुरर
क्षसान्यनुव्यवेयुः ॥१॥ तेऽविदुः । पापीयाꣳसो वै भवामोऽसुररक्षसानि वै नोऽनु
वागुर्द्विषद्भ्यो वै रध्यामो हन्त संजानामहाऽएकस्य श्रियै तिष्ठामहाऽइति तऽइन्द्रस्य
श्रियाऽअतिष्ठन्त तस्मादाहुरिन्द्रः सर्वा देवता इन्द्रश्रेष्ठा देवा इति ॥ २ ॥
तस्मादु ह न स्वा ऋतीयेरन् । य एषां परस्तरामिव भवति स एनाननुव्यवैति ते
भिप्रं द्विषतां कुर्वन्ति द्विषद्भ्यो रध्यन्ति तस्मान्नऽर्तीयेरन्त्स यो हैवं विद्वान्नऽर्ती
यतेऽभिप्रं द्विषतां करोति न द्विषद्भ्यो रध्यति तस्मान्नऽर्तीयेत ॥ ३ ॥ ते होचु
र्हन्तेदं तथा करवामहै यथा न इदमाप्रादित्वमेवाजर्यमसदिति ॥ ४ ॥ शतम् १७००
ते देवाः । जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ समवदादिरे ते होचुरेतेन न
नानासदेतेन विष्वङ्यो न एतदतिक्रामादिति कस्योपद्रष्टुरिति तनूनप्तुरेव श
रस्येति यो वाऽअयं पवतऽएष तनूनपाच्छाकरः सोऽयं प्रजानामुपद्रष्टा प्रविष्ट
विषौ प्राणोदानौ ॥ ५ ॥ तस्मादाहुः । मनो देवा मनुष्यस्याजानन्तीति म
संकल्पयति तत्प्राणमपिपद्यते प्राणो वातं वातो देवेभ्य आचष्टे यथा पुरुषस्य

ङ्गुलीर्नानानानाः करोति तस्मादिमा नाना जायन्तेऽथ यत्सह सर्वाभिर्मिमीते सं
श्लिष्टा-इव हैवेमा जायेरंस्तस्माद्वाऽउदञ्चं न्यञ्चं मिमीते ॥ १४ ॥ यद्वेवोद
न्यञ्चं मिमीते । इमा एवैतन्नानावीर्याः करोति तस्मादिमा नानावीर्यास्तस्माद्वा
ऽउदञ्चं न्यञ्चं मिमीते ॥ १५ ॥ यद्वेवोदञ्चं न्यञ्चं मिमीते । विराजमेवैतदर्वाचीं
पराचीं च युनक्ति पराच्यह देवेभ्यो यज्ञं वहत्यर्वाची मनुष्यानवति तस्माद्वाऽउ
दञ्चं न्यञ्चं मिमीते ॥ १६ ॥ अथ यद्दश कृत्वो मिमीते । दशाक्षरा वै विराड्वै
राजः सोमस्तस्माद्दश कृत्वो मिमीते ॥ १७ ॥ अथ सोमोपनहनस्य समुत्पाद्य
न्तान् । उष्णीषेण विग्रथ्नाति प्रजाभ्यस्त्वेति प्रजाभ्यो ह्येनं क्रीणाति स यद्वे
दꣳ शिरश्चाꣳसौ चान्तरेणेनितमिव तद्वास्यैतत्करोति ॥ १८ ॥ अथ मध्ये
ङ्गुल्याकाशं करोति । प्रजास्त्वानुप्राणन्त्विति तमयतीव वाऽएनमेतत्समायच्छन्न
णमिव करोति तस्यैतद्वत एव मध्यतः प्राणमुत्सृजति तं ततः प्राणन्तं प्रजा अनु
प्राणन्ति तस्मादाह प्रजास्त्वानुप्राणन्त्विति तꣳ सोमविक्रयिणे प्रयच्छत्यथात
पणनस्यैव ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [३. २.] ॥

स वै राजानं पणते । स यद्राजानं पणते तस्मादिदꣳ सकृत्सर्वं पण्यꣳ
स आह सोमविक्रयिन्क्रय्यस्ते सोमो राजा३ इति क्रय्य इत्याह सोमविक्रयी तं
ते क्रीणानीति क्रीणीहीत्याह सोमविक्रयी कलया ते क्रीणानीति भूयो वाऽअतः
सोमो राजार्हतीत्याह सोमविक्रयी भूय एवातः सोमो राजार्हति महांस्त्वेव गो
र्महिमेत्यध्वर्युः ॥ १ ॥ गोर्वै प्रतिधुक् । तस्यै शृतं तस्यै शरस्तस्यै दधि तस्यै मस्
तस्याऽआतञ्चनं तस्यै नवनीतं तस्यै घृतं तस्याऽआमिक्षा तस्यै वाजिनꣳ ॥ २
शफेन ते क्रीणानीति । भूयो वाऽअतः सोमो राजार्हतीत्याह सोमविक्रयी भूय एवातः
सोमो राजार्हति महांस्त्वेव गोर्महिमेत्यध्वर्युरेतान्येव दश वीर्याण्युदाचक्षाण आह पद
तेऽर्धेन ते गवा ते क्रीणानीति क्रीतः सोमो राजेत्याह सोमविक्रयी वयाꣳसि प्रब्रूहि
॥ ३ ॥ स आह चन्द्रं ते वस्त्रं ते छागा ते धेनुस्ते मिथुनौ ते गावौ तिस्रोऽन्या इति
यद्वावक्रीणन्ते पदः सम्पादयन्ति तस्मादिदꣳ सकृत्सर्वं पणपत्राववक्रीणन्ते पणः स
स्माद्यन्त्यथ यदध्वर्युरेव गोर्वीर्याण्युदाचष्टे न सोमस्य सोमविक्रयी महिमा वै सोम
देवो हि सोमोऽथैतदध्वर्युर्गां महयति तस्यै वरयन्वीर्याणि क्रीणानीति तस्माद
ध्वर्युरेव गोर्वीर्याण्युदाचष्टे न सोमस्य सोमविक्रयी ॥ ४ ॥ अथ पञ्च कृत्वः
पणते । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं पञ्चभिरा

। ६ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम्। मनसा संकल्पयति तद्वातमपिगच्छति। वातो
देवेभ्य आचष्टे यथा पुरुष ते मन इति ॥ ७ ॥ ते देवाः। जुष्टास्तनूः प्रियाणि
धामानि सार्धꣳ समवदद्रिरे ते होचुरेतेन नः स नानासदेतेन विष्वङ्यो न ए-
तदतिक्रामादिति तद्देवा अप्येतर्हि नातिक्रामन्ति के हि स्युर्यदतिक्रामेयुरनृतꣳ हि
वदेयुरेकꣳ ह वै देवा व्रतं चरन्ति सत्यमेव तस्मादेषां जितमनपजय्यं तस्माद्यश एव-
ꣳ ह वाऽअस्य जितमनपजय्यमेवं यशो भवति य एवं विद्वान्त्सत्यं वदति तदे-
तत्तानूनप्त्रं निदानेन ॥ ८ ॥ ते देवाः। जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ स-
मवदद्रिरेऽथैतऽआज्यान्येव गृह्णाना जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ समवद्य-
न्ते तस्मादु ह न सर्वेणेव समभ्यवेयान्नेन्मे जुष्टास्तन्वः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ
समभ्यवायानिति येनो ह समभ्यवेयान्नास्मै द्रुह्येदिदꣳ ह्याहुर्न सतानूनप्त्रिणे द्रो-
ग्धव्यमिति ॥ ९ ॥ अथातो गृह्णात्येव। आपतये त्वा परिपतये गृह्णामीति यो
वाऽअयं पवतऽएष आ च पतति परि च पतत्येतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाहाप-
तये त्वा परिपतये गृह्णामीति ॥ १० ॥ तनूनप्त्रे शाक्वरायेति। यो वाऽअयं पव-
तऽएष तनूनपाच्छाक्वर एतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाह तनूनप्त्रे शाक्वरायेति
॥ ११ ॥ शक्मनऽओजिष्ठायेति। एष वै शक्मौजिष्ठ एतस्माऽउ हि गृह्णाति त-
स्मादाह शक्मनऽओजिष्ठायेति ॥१२॥ अथातः समवमृशन्त्येव। एतद्ध देवा भूयः
समामिरेऽइत्थं नः सोऽसुथासद्यो न एतदतिक्रामादिति तथोऽएवैतऽएतत्सममन्तऽ-
इत्थं नः सोऽसुथासद्यो न एतदतिक्रामादिति ॥ १३ ॥ ते समवमृशन्ति। अना-
धृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोज इत्यनाधृष्टा हि देवा आसन्ननाधृष्याः सह सन्तः स-
मानं वदन्तः समानं दधाना देवानामोज इति देवानां वै जुष्टास्तन्वः प्रियाणि
धामान्यनभिशस्त्यभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमिति सर्वाꣳ हि देवा अभिशस्तिं
तीर्णा अञ्जसा सत्यमुपगेषमिति सत्यं वदानि नेद्यतिक्रमिष्यामीत्येवैतदाह स्विते मा
धा इति स्विते हि तद्देवा आत्मानमदधत यत्सत्यमवदन्यत्सत्यमकुर्वंस्तस्मादाह स्विते
मा धा इति॥१४॥ अथ यास्ते देवाः जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ समवदद्रिरे
तदिन्द्रे संन्यदधुस्तद्वाऽइन्द्रो य एष तपति न ह वाऽएषोऽग्रे तताप यथा कृष्णमयस्क-
पालमेवꣳ हास तेनैवैतद्वीर्येण तपति तस्माद्यदि बहवो दीक्षेरन्गृहपतयऽएव व्रतमभ्यु-
त्सिच्य प्रयच्छेयुः स हि तेषामिन्द्रभाजनं भवति यद्यु दक्षिणावन्तो दीक्षेरन्यजमानायैव
व्रतमभ्युत्सिच्य प्रयच्छेयुरिदꣳ ह्याहुरिन्द्रो यजमान इति ॥१५॥ अथ यास्ते देवाः।
जुष्टास्तनूः प्रियाणि धामानि सार्धꣳ समवदद्रिरे तत्सार्धꣳ संजघ्ने तत्सामाभवत्त-
स्मादाहुः सत्यꣳ साम देवनꣳ सामेति ॥१६॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४. २] ॥

प्नोति तस्मात्स्वच्च कृत्स्नः पवते ॥५॥ अथ हिरण्ये वाचयति । शुक्रं त्वा शुक्रेण क्रीणामीति शुक्रꣳ ह्येतच्छुक्रेण क्रीणाति यत्सोमꣳ हिरण्येन चन्द्रं चन्द्रेणेति चन्द्रꣳ ह्येतच्चन्द्रेण क्रीणाति यत्सोमꣳ हिरण्येनामृतममृतेनेत्यमृतꣳ ह्येतदमृतेन क्रीणाति यत्सोमꣳ हिरण्येन ॥ ६ ॥ अथ सोमविक्रयिणमभिप्रकम्पयति । सग्मे ते गोरिति यजमाने ते गौरित्येवैतदाह तद्यजमानमभ्याहृत्य न्यस्यत्यस्मे ते चन्द्राणीति स आत्मन्येव वीर्यं धत्ते शरीरमेव सोमविक्रयी हरते तत्ततः सोमविक्रय्यादत्ते ॥७॥ अथाजायां प्रतीचीनमुख्यां वाचयति । तपसस्तनूरसीति तपसो ह वाऽएषा प्रजापतेः सम्भूता यदजा तस्मादाह तपसस्तनूरसीति प्रजापतेर्वर्ण इति सा यत्त्रिः संवत्सरस्य विजायते तेन प्रजापतेर्वर्णः परमेण पशुना क्रीयसऽइति सा यत्त्रिः संवत्सरस्य विजायते तेन परमः पशुः सहस्रपोषं पुषेयमित्याशिषमेवैतदाशास्ते भूमा वै सहस्रं भूमानं गच्छानीत्येवैतदाह ॥८॥ स वाऽअनेनैवाजां प्रयच्छति । अनेन राजानमादत्तऽआज्ञा ह वै नामैषा यदजैतया ह्येनमन्वत आजाति तामेतत्परोऽक्षमजेत्याचक्षते ॥९॥ अथ राजानमादत्ते । मित्रो न एहि सुमित्रध इति शिवो नः शान्त एहीत्येवैतदाह तं यजमानस्य दक्षिणऽऊरौ प्रत्युद्य वासो निदधातीन्द्रस्योरुमाविश दक्षिणमित्येष वाऽअत्रेन्द्रो भवति यद्यजमानस्तस्मादाहेन्द्रस्योरुमाविश दक्षिणमित्युशन्नुशन्तमिति प्रियः प्रियमित्येवैतदाह स्योनः स्योनमिति शिवः शिवमित्येवैतदाह ॥ १० ॥ अथ सोमक्रयणाननुदिशति । स्वान भ्राजाङ्घारे बम्भारे हस्त सुहस्त कृशानवेते वः सोमक्रयणास्तान्रक्षध्वं मा वो दभन्निति धिष्ण्यानां वाऽएते भाजननैतानि वै धिष्ण्यानां नामानि तान्येवैभ्य एतदन्वदिक्षत् ॥ ११ ॥ अथात्रापोर्णुते । गर्भो वाऽएष भवति यो दीक्षते प्रावृता वै गर्भा उल्वेनेव जरायुणेव तमत्राजीजनत तस्मादपोर्णुतऽएष वाऽअत्र गर्भो भवति तस्मात्परिवृतो भवति परिवृता—इव हि गर्भा उल्वेनेव जरायुणेव ॥ १२ ॥ अथ वाचयति । परि माग्ने दुश्चरिताद्बाधस्वा मा सुचरिते भजेत्यासीनं वाऽएनमेष आगच्छति स आगतऽउच्छ्रिति तन्मिथ्याकरोति व्रतं प्रमीणाति तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हास्यैतन्न मिथ्याकृतं भवति न व्रतं प्रमीणाति तस्मादाह परि माग्ने दुश्चरिताद्बाधस्वा मा सुचरिते भजेति ॥१३॥ अथ राजानमादायोत्तिष्ठति । उदायुषा स्वायुषोदस्थाममृताँ२॥ऽअन्वित्यमृतं वाऽएषोऽनूत्तिष्ठति यः सोमं क्रीतं तस्मादाहोदायुषा स्वायुषोदस्थाममृताँ२॥ऽअन्विति ॥ १४ ॥ अथ राजानमादायाप्रोहणमभिप्रैति । प्रति पन्थामपद्महि स्वस्ति गामनेहसम् । येन

[illegible] ह देवा इष्ट्वा । तानसमग्रं ह्नग्नि मानुषैः [illegible]
[illegible] पापनन्नाद पुराणमृगास्तुन् दीक्षा [illegible]
मान्त्रां दीक्षामनदधन् ॥ १ ॥ तेऽग्निरेव त्वचं विधून्वावृणन । तां [illegible]
षा दीक्षा तद्वान्तरां दीक्षामुपायंस्तद्वान्तरां ह [illegible]
[illegible] संतरां मेखलां पर्यस्यन्नेनामेतत्तरां प्रपासन [illegible]
[illegible] [illegible] वा करोत्यप्रलभं वा यद्दाति [illegible]
सोऽग्निरेव त्वचं विधून्वावृणते । तपो वाऽअग्निस्तपो दीक्षा [illegible]
[illegible] संतरां मेखलां पर्यस्यन्नेनामेतत्तरां पर्यस्यते [illegible]
[illegible] ॥ ३ ॥ तेऽग्निरेव त्वचं विधून्वावृणन । अग्निर्ह [illegible]
[illegible] तन्नमामुपायन्संतरामङ्गुलीर्न्यञ्चन्त संतरां मेखलां [illegible]
[illegible] तथोऽएवैष एतत्संतरामेवोपैति ॥ ४ ॥ सोऽग्निरेव त्वचं [illegible]
[illegible] विधूतस्य कृत्वा मननयिना तत्संतरामुपैति संतरामङ्गुलीर्न्यञ्चते संतरां [illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ देवानामु ह स्म दीक्षितानाम् । यः समिद्धां [illegible]
[illegible] वा विधूनीते तथ्ठं ह स्मैनरस्यैवेतरथ्ठं रूपेणेतरस्येतरमसुररक्षसानि
[illegible] पापं यदन्त उपसेधुरिति यं मां त्वमभिक्रोशीरिति मा जिघांसीर्
[illegible] तथा नान्यमुखाद्याग्नि तथा नान्यः ॥ ६ ॥ ते होचुः । अग्नीत्यं
[illegible] इति नेयाह्मन्यं न प्रमन्त इति ॥ ७ ॥ तेऽविदुः । अयं वै नो [illegible]
[illegible] रूपमाप तेन रक्षाथ्ठं स्यतिमोच्यामहे तेन स्वर्गं लोकथ्ठं [illegible]
[illegible] तेऽग्नेरेव रूपमभवंस्तेन रक्षाथ्ठं स्यत्यमुच्यन्त तेन स्वर्गं
[illegible] तथोऽएवैष एतदग्नेरेव रूपं भवति तेन रक्षाथ्ठंस्यतिमुच्यते तेन
[illegible] उपस्तुते स वै समिधमेवाभ्यादधदवान्तरदीक्षामुपैति ॥ ८ ॥
[illegible] । अग्ने व्रतपास्त्वे व्रतपा इत्यग्निर्हि देवानां [illegible]
[illegible] व्रतपा इति या तव तनूरियथ्ठंसा मयि यो मम तनूरेषा सा त्वयि । सा वै
[illegible] तदग्निना त्वचं विधून्वन्यत्तेऽनु मे दीक्षां [illegible]
[illegible] दीक्षामुपैति संतरामङ्गुलीर्न्यञ्चते संतरां मेखलां [illegible]
पर्यस्यते ॥ ९ ॥ अथैनमतो मदन्तीभिरुपचरन्ति । तपो वाऽअग्निस्तपो
[illegible] मदन्तीभिरुपचरन्ति ॥ १० ॥ अथ मदन्तीभिरुपस्पृश्य [illegible]
[illegible] उपस्पृश्य राजानमाप्याययन्ति वज्रो वाऽआज्यथ्ठं रेतः सोमो

धार्यमाणास्त्वथ स्फ्यमुद्यच्छत्यथ यत्निहितऽएव स्फ्ये प्रोक्ष-
समृच्छेयातां तथो ह वृक्षौ न समृच्छेते तस्मादुपर्युपर्यग्रेण
ास्त्वथ स्फ्यमुद्यच्छति ॥ २० ॥ अथैतां वाचं वदति । प्रोक्ष
रुपसाद्य स्रुचः सम्मृड्ढि पत्नीᳪ सन्नह्याज्येनोदेहीति सम्प्रेष
येत ब्रूयादेतद्यद्यु कामयेताऽपि नाद्रियेत स्वयमु ह्येवैतद्वेदमतः
। २१ ॥ अथोदञ्चᳪ स्फ्यं प्रहरति । अघुष्पै त्वा वृषं प्रह-
वज्रो वै स्फ्य स्तृणुत इत्येनेन ॥ २२ ॥ अथ पाणीऽअवने-
रमभूत्तद्धयस्याऽएतद्दहार्षीत्तस्मात्पाणीऽअवनेनिक्ते ॥ २३ ॥
ते ह स्मावमर्शं यजन्ते ते पापीयाᳪस आसुरथ ये नेजिरे ते
ोऽश्रद्धा मनुष्यान्विवेद ये यजन्ते पापीयाᳪ सस्ते भवन्ति
ाᳪसस्ते भवन्तीति तत इतो देवान्हविर्न जगामेतः प्रदानाद्धि
। २४ ॥ तेह देवा ऊचुः । बृहस्पतिमाङ्गिरसमश्रद्धा वै मनुष्या
यज्ञमिति स हेत्योवाच बृहस्पतिराङ्गिरसः कथा न यजध्व
कामया यजेमहि ये यजन्ते पापीयाᳪसस्तेभवन्ति यऽउन
भवन्तीति ॥ २५ ॥ स होवाच । बृहस्पतिराङ्गिरसो यद्वै शु-
तदेष यज्ञो भवति यच्छृतानि हवीᳪषि कृत्वा वेदिस्तेनावम-
ापीयाᳪसोऽभूत तेनानवमर्शं यजध्वं तथा श्रेयाᳪसो भवि
या बर्हिषस्तरणादिति बर्हिषा ह वै खल्वेषा शाम्यति स यदि
किञ्चिदापद्येत बर्हिरेव तत्स्तृणन्नुपास्येदथ यदा बर्हिस्तृण
ति स यो हैवं विद्वाननवमर्शं यजते श्रेयान्हैव भवति तस्मादन-
२६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [९.] ॥ अध्यायः ॥ २ ॥

ाध्रि। तदतस्स्रुचः सम्मार्ष्टि यथा वै देवानां चरणं तद्वाऽअनु म-
। मनुष्याणां परिवेषणमुपक्लृप्तं भवति ॥१॥ अथ पात्राणि नि-
ज्य परिवेविषत्येवं वाऽएष देवानां यज्ञो भवति यच्छृतानि ह-
स्तेषामेतान्येव पात्राणि यत्स्रुचः॥ २ ॥ स यत्सम्मार्ष्टि । नि-
र्णिक्ताभिः प्रचराणीति नद्ध इयेनेव देवेभ्यो निर्णेनिजत्येकेन
ब्रह्मणा च देवेभ्यऽअथो हि कृशास्मद्यजुषैकेनैव मन-

उपेन रेतः सोमꣳ हिनसामेति तस्मान्मदन्तीरुपस्पृश्य राजानमाप्याययन्ति ॥११॥
तदाहुः। यस्माऽएतदाप्यायनं क्रियतऽआतिथ्यꣳ सोमाय तमेवाग्रऽआप्याययेयुरथा-
वान्तरदीक्षामथ तानूनप्त्राणीति तदु तथा न कुर्याद्यज्ञस्य वाऽएवं कर्मात्र वाऽएना-
न्त्समदविन्दत्त सꣳशममेव पूर्वमुपायन्नथावान्तरदीक्षामथाप्यायनम् ॥१२॥ तद्यदा-
प्याययन्ति । देवो वै सोमो दिवि हि सोमो वृत्रो वै सोम आसीत्तस्यैतच्छरीरं यद्गिरयो
यदश्मानस्तदेषोशाना नामौषधिर्जायतऽइति ह स्माह श्वेतकेतुरौद्दालकिस्तामेतदाहृत्या-
भिषुण्वन्ति तां दीक्षोपसद्भिस्तानूनप्त्रैराप्यायनेन सोमं कुर्वन्तीति तथोऽएवैनमेष एत-
द्दीक्षोपसद्भिस्तानूनप्त्रैराप्यायनेन सोमं करोति ॥१३॥ मधु सारघमिति वाऽआहुः । य-
ज्ञो ह वै मधु सारघमथैतऽएव सरघा मधुकृतो यदृत्विजस्तद्यथा मधु मधुकृत आप्याय-
येयुरेवमेवैतद्यज्ञमाप्याययन्ति ॥ १४ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं
जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा
यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयं-
स्तस्माद्यूपो नाम ॥ १५ ॥ तद्वाऽऋषीणामनुश्रुतमास । ते यज्ञꣳ समभरन्यथायं यज्ञः
सम्भृत एवं वाऽएष यज्ञꣳ सम्भरति यो दीक्षते वाग्वै यज्ञस्तद्यदेवात्र यज्ञस्य
निर्धीतं यद्विदुग्धं तदेवैतत्पुनराप्याययति ॥१६॥ ते वै षड्भूत्वाप्याययन्ति । षड्वाऽ-
ऋतव ऋतव एवैतद्भूत्वाप्याययन्ति ॥१७॥ तऽआप्याययन्ति । अꣳशुरꣳशुष्टे देव
सोमाप्यायतामिति तदस्यांꣳशुमꣳशुमेवाप्याययन्तीन्द्रायैकधनविदऽइतीन्द्रो वै
यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्रायेत्येकधनविदऽइति शतꣳ-शतꣳ ह स्म वाऽएष देवा-
न्प्रत्येकैक एवांꣳशुरेकधनानाप्यायते दश-दश वा तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा
त्वमिन्द्राय प्यायस्वेतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता सा यत्र यज्ञस्य देवता तामेवैतदाप्या-
ययत्या त्वमिन्द्राय प्यायस्वेति तदेतस्मिन्नाप्यायनं दधात्याप्याययास्मान्त्सखीन्त्स-
न्या मेधयेति स यत्सनोति तत्तदाह यत्सन्येत्यथ यदनुब्रूते तदु तदाह यन्मेधयेति
स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीयेत्येका वाऽएतेषामाशीर्भवत्यृत्विजां च यजमान-
स्य च यज्ञस्योदृचं गच्छेमेति यज्ञस्योदृचं गच्छानीत्येवैतदाह ॥१८॥ अथ प्रस्तरे
निह्नुवते । उत्तरत उपचारो वै यज्ञोऽथैतद्दक्षिणेवान्वित्याप्याययन्त्याग्नेवं यज्ञ-
स्तद्यज्ञं पृष्ठतः कुर्वन्ति तन्मिथ्याकुर्वन्ति देवेभ्य आवृश्च्यन्ते यज्ञो वै प्रस्तरस्तद्यज्ञं
पुनरारभन्ते तस्यो हैषा प्रायश्चित्तिस्तथो हैषामेतन्न मिथ्याकृतं भवति न देवेभ्य
आवृश्च्यन्ते तस्मात्प्रस्तरे निह्नुवते ॥ १९ ॥ तदाहुः । अक्ते निह्नुवीरा३ नान-
क्ता३ऽइत्यनक्त एव निह्नुवीरन्ननुप्रहरणꣳ ह्येवाक्तस्य ॥ २० ॥ ते निह्नुवते । पृष्ठा

यान्न वयमङ्गिरस इति ॥ १४ ॥ ते होचुः । याऽस्यन्येन यज्ञादप
रामेव सुत्यां धियामहाऽइति ते यज्ञꣳ संजह्रुस्ते यज्ञꣳ सम्भृत्यो
यं वै त्वमस्मभ्यमग्ने प्रावोचोऽथ वयमद्यसुत्यामेव तुभ्यं प्रब्रूमोऽङ्गिरो
नस्त्वꣳ होतासीति ॥ १५ ॥ तेऽन्यमेवप्रतिप्राजिघ्युः । आङ्गिरसो
ङ्गिरसोऽग्नयेऽन्वागत्य चुक्रुधुरिव कथं नु नो दूतश्चरन्न मत्याहथा इ
होवाच । अनिन्द्या वै माहूयत सोऽनिन्द्यहूतो नाशकमपक्रमितुमि
अनिन्द्यस्य हूतो नापक्रामेत्तऽएतेन सद्यःक्रियाङ्गिरस आदित्यानयाज
ःक्रीः ॥ १७ ॥ तेभ्यो वाचं दक्षिणामानयन् । तां न प्रत्यगृह्णन्हा
तिग्रहीष्याम इति तदु तद्यज्ञस्य कर्मन्नऽव्यमुच्यत यद्दक्षिणामासीत् ॥
भ्यः सूर्यं दक्षिणामानयन् । । तं प्रत्यगृह्णंस्तस्मादु ह स्माहुरङ्गिरस
आर्त्विजीनाःस्मो वयं दक्षिणीया अपि वाऽअस्माभिरेष प्रतिगृहीतो
तीति तस्मात्सद्यःक्रियोऽश्वः श्वेतो दक्षिणा ॥ १९ ॥ तस्य रुक्मः
इति । तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपति यद्यश्वं श्वेतं न
रेव श्वेतः स्यात्तस्य रुक्मः पुरस्ताद्भवति तदेतस्य रूपं क्रियते य
॥ २० ॥ तेभ्यो ह वा वाक्चुक्रोध । केन मदेय श्रेयान्वृञ्युना३केना३ य
एह न पामिति सा तेभ्योऽपचक्राम सोभयानन्तरेण देवासु रान्त्सं
ी भूत्वाऽऽददाना चचार तामुवैव देवा अपमन्त्रयन्तोपासुरा अग्निरेव
मास सहरत्ता इत्यसुररत्तसमसुराणाꣳ ॥ २१ ॥ सा देवानुपावत्स
प ह उपावर्तेय किं मे ततः स्यादिति पूर्वामेव त्वाग्नेराहुतिः प्राप्स्यस
देवानुवाच यां मया कां चाशिषमाशासिष्यध्वे सा वः सर्वा समृ
सैवं देवानुपावव्रतं ॥ २२ ॥ स यदाघार्यमाणेऽग्नौ । उत्तरवेदिं व्याघा
नामहो देवा अप्यसुरान्पूर्वा त्वाग्नेराहुतिः प्राप्स्यतीति तदेवैनामेतत्पूर्वा
प्राप्नोति वाग्घ्येषा निदानेनाथ यदुत्तरवेदिमुपकिरति यज्ञस्यैव सर्वत
यज्ञो वाग्घ्येषा ॥ २३ ॥ तां वै युगशम्येन विमिमीते । युगेन यत्र
स्यया य तो हरन्ति युगशम्येन वै योग्यं युञ्जन्ति सा यदेवादः सिं
शान्तेवाचरत्तदेवैनामे तदत्र युनक्ति ॥ २४ ॥ तस्मात्सिंहवद्दक्षिणां न
। सिꣳही हैनं भूत्वाक्षिणोति नो हास्याकुर्वीत सिꣳही हैनं भू
हान्यस्मै दद्याद्यज्ञं तदन्यत्रात्मनः कुर्वीत तस्माद्यो ऽस्यापि पात्र
स्यात्तस्माऽएनां दद्यात्स यद्दाति सहैनꣳ सिꣳही भूत्वा न

रायः प्रेषे भगायऽऋतमृतवादिभ्य इति सत्यᳬसत्यवादिभ्य इत्येवैतदाह नमो द्यावापृथिवीभ्यामिति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां निन्हुवते ययोरिदᳬ सर्वमधि ॥ २१ ॥ अथा ह समुल्लुप्य प्रस्तरम् । अग्नीन्मदन्त्यापा३इति मदन्तीत्यग्नी ताभिरेहीत्युपर्युपर्यग्निमतिहरति स यन्नानुप्रहरत्येतेन ह्युत ऊर्ध्वान्यहानि प्र व्यन्भवत्यथ यदुपर्युपर्यग्निमतिहरति तदेवास्यानुप्रहृतभाजनं भवति तमग्नी यच्छति तमग्नीनिदधाति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [४. ३] ॥

ग्रीवा वै यज्ञस्योपसदः शिरः प्रवर्ग्यः । तस्माद्यदि प्रवर्ग्यवान्भवति प्र प्रचर्यायोपसद्भिः प्रचरन्ति तद्ग्रीवाः प्रतिदधाति ॥ १ ॥ तद्याः पूर्वाह्णेऽनु भवन्ति । ता अपराह्णे याज्या या याज्यास्ता अनुवाक्यास्तद्व्यतिषजति दिमानि ग्रीवाणां पर्वाणि व्यतिषक्तानीमान्यस्थीनि ॥ २ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा एषु लोकेषु पुरश्चक्रिरेऽयस्मयीमेवास्मि ल्लोके रजतामन्तरिक्षे हरिणीं दिवि ॥ ३ ॥ तद्वै देवा अस्पृण्वत । तऽएताभि रुपसद्भिरुपासीदंस्तद्यदुपासीदंस्तस्मादुपसदो नाम ते पुरः प्राभिन्दन्निमांल्लोकान्प्रा जयंस्तस्मादाहुरुपसदा पुरं जयन्तीति यद्वहोपासते तेनेमां मानुषीं पुरं जयन्ति ॥ ४ ॥ एताभिर्वै देवा उपसद्भिः । पुरः प्राभिन्दन्निमांल्लोकान्प्राजयंस्तथोऽएवैष एतद्यद्यप्यस्माऽअस्मिँल्लोके कश्चन पुरः कुरुतऽइमानेवैतल्लोकानभिनुदीमां ल्लोकान्प्रजयति तस्मादुपसद्भिर्यजते ॥ ५ ॥ ता वाऽआज्यहविषो भवन्ति । व ज्रो वाऽआज्यमेतेन वै देवा वज्रेणाज्येन पुरः प्राभिन्दन्निमांल्लोकान्प्राजयंस्तथो ऽएवैष एतेन वज्रेणाज्येनेमांल्लोकानभिनुदीमांल्लोकान्प्रजयति तस्मादाज्यह विषो भवन्ति ॥ ६ ॥ स वाऽअष्टौ कृत्वो जुह्वां गृह्णाति । चतुरुपभृत्यथोऽइतर था चतुरेव कृत्वो जुह्वां गृह्णीयादष्टौ कृत्व उपभृतीति ॥ ७ ॥ स वाऽअष्टावे कृत्वो जुह्वां गृह्णाति । चतुरुपभृति तद्वज्रमभिभारं करोति तेन वज्रेणाभिभारेणेमां ल्लोकानभिनुदीमांल्लोकान्प्रणयति ॥ ८ ॥ अग्नीषोमौ वै देवानाᳬ सयुजौ ताभ्याᳬ मार्ष्टं गृह्णाति विष्णव एकाकिनेऽन्यतरमेवाघारमाघारयति यथᳬ स्रु च पुनरावर्ति वाऽउत्तरमाघारमाघारयाम्यभिजित्याऽअभिजयानीति तस्मादन्यत रमेवाघारमाघारयति यथᳬ सौम्ये ॥ ९ ॥ अथाश्राव्य न होतारं प्रवृणीते [illegible] होता होतृषदनऽउपविश्य प्रसौति प्रसूतोऽध्वर्यु [illegible] ॥ १० ॥ स आश्राव्याहाग्निं यजे

यदुसमानबन्धवे ददाति तदु नान्यत्रात्मनः कुरुतऽ एषो निवृत्तदक्षिणा
॥ २५ ॥ अथ शम्यां च स्फ्यं चादत्ते । तद्य एष पूर्वार्धर्यः उत्तरार्ध्यः
वति तस्मात्प्रत्यङ् प्रक्रामति त्रीन्वि क्रमांस्तच्चात्वालं परिलिखति स
लस्य मात्रा नात्रमात्रास्ति यत्रैव स्वयं मनसा मन्येतात्रेणोत्करं तच्चात
लिखेत् ॥ २६ ॥ स वेद्यन्तात् । उदीचीꣳ शम्यां निदधाति स प
तत्पायनी मेऽसीतीमा मेवैतदाहास्याꣳ हि तत्र एति ॥ २७ ॥ अ
। उदीचीꣳ शम्यां निदधाति स परिलिखति वित्तायनी मेऽसीतीम
स्याꣳ हि विविदान एति ॥ २८ ॥ अथानुवेद्यन्तम् । प्राचीꣳशम्य
स परिलिखत्यवतान्मा नाथितादितीमामेवैतदाह यत्र नाथेत न्मावता
अथोत्तरतः । प्राचीꣳशम्यां निदधाति स परिलिखत्यवतान्मा व
मामेवैतदाह यत्र व्यथेतन्मावतादिति ॥ ३० ॥ अथ हरति । यत्र ह
दुपसीदति स वा अग्नीनामेव नामानि गृह्णन्हरति यान्वाऽअमून्देवा
न्होत्राय प्रावृणत ते प्राधन्वंस्त ऽइमा एव पृथिवीरुपासर्पन्निमामहैव
परे तेनैवैतन्निदानेन हरति ॥ ३१ ॥ स प्रहरति । विदेदग्निर्नभो ना
आयुना नाम्नेहीति स यत्प्राधन्वंस्तद्वायुर्दधाति तत्समीरयति योऽस
मसीति योऽस्यां पृथिव्यामसीति हृत्वा निदधाति यत्तेऽनाधृष्टं नाम य
क्षयऽ इति यत्तेऽनाधृष्टꣳ रक्षोभिर्नाम यज्ञियं तेन त्वादधऽइत्येवै
देववीतयऽइति चतुर्थꣳ हरति देवेभ्यस्त्वा जुष्टꣳ हरामीत्येवैतदा
स्रक्तेश्चात्वालद्धरति चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनामेतद्दिग्भ्यो ह
अथानुव्यूहति । सिꣳह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः कल्पस्वेति सा यदे
भूत्वाशान्तेवाचरत्तदेवैनामेतदाह सिꣳह्यसीति सपत्नसाहीति त्वय
त्वान्पापीयसः क्रियास्मेत्येवैतदाह देवेभ्यः कल्पस्वेति योषा वाऽउ
वैतद्देवेभ्यः कल्पयति ॥ ३३ ॥ तां वै युगमात्रीं वा सर्वतः करोति
वा दश-दश पदानि दशाक्षरा वै विराड्वाग्वै विराड्वाग्यज्ञो मध्ये ना
रोति समानत्रासीनो व्याघारयाणीति ॥३४॥ तामद्भिरभ्युक्षति । स
ꣳहि भूत्वाशान्ते वाचरच्छान्तिरापस्तामद्भिः शमयति योषा वाऽउ
तद्देवेभ्यो हिन्वनि तस्मादद्भिरभ्युक्षति ॥ ३५ ॥ सोऽभ्युक्षति ।
त्वगाहो देवेभ्यः शुन्धस्वेत्यथ सिकताभि रनुविकरत्यलंकारो न्वे
नन्न ऽदन हि सिकता अथमग्रा ऽ एतद्वैश्वा नरस्य भस्म यत्सिक
मस्यामायाम्युन्मराति तथो हैनामग्निर्न हिनस्ति तस्मात्सिकताभि

वट्कृते जुहोति ॥ ११ ॥ अथाह सोमायानुब्रूहीति । आश्राव्याह सोमं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १२ ॥ अथ यदुपभृत्याज्यं भवति । तत्समानयमान आह ष्णवेऽनुब्रूहीत्याश्राव्याह विष्णुं यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १३ ॥ स यत्स- ानत्र त्रिपुञ्जुहोति । न यथेदं प्रचरन्त्संचरत्यभिजित्याऽअभिजयानीत्यथ यदे- ा देवता यजति वज्रमेवैतत्सꣳस्करोत्यग्निमनीकꣳ सोमꣳ शल्यं विष्णुं कुल्म- लꣳ ॥ १४ ॥ संवत्सरो हि वज्रः । अग्निर्वाऽअहः सोमो रात्रिरथ यदन्तरेण द्विष्णुरेतद्वै परिप्लवमानꣳ संवत्सरं करोति ॥ १५॥ संवत्सरो वज्रः । एतेन वै देवाः वत्सरेण वज्रेण पुरः प्राभिन्दन्निमांल्लोकान्प्राजयंस्तथोऽएवैष एतेन संवत्सरेण ज्रेणेमांल्लोकान्प्रभिनत्तीमांल्लोकान्प्रजयति तस्मादेता देवता यजति ॥ १६ ॥ र वै तिस्र उपसद उपेयात् । त्रयो वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमेवैतत्सꣳस्करोति द्विरेकया प्रचरति द्विरेकया ॥ १७ ॥ ताः षट्सम्प- द्यन्ते । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरस्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमेवैतत्सꣳ स्करोति ॥१८॥ यद्यु द्वादशोपसद उपेयात् । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्स- रस्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमेवैतत्सꣳस्करोति द्विरेकया प्रचरति द्विरेकया ॥१९॥ ताश्चतुर्विꣳशतिः सम्पद्यन्ते । चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सर- स्यैवैतद्रूपं क्रियते संवत्सरमेवैतत्सꣳस्करोति ॥ २० ॥ स यत्सायम्प्रातः प्रचरति । तथा ह्यत्र सम्पत्सम्पद्यते स यत्पूर्वाह्णे प्रचरति तज्जयत्यथ यदपराह्णे प्रचरति प्राजितमसदित्यथ यज्जुहोतीदं वै पुरं युध्यन्ति तां जित्वा स्वाꣳ सतीं प्रपद्यन्ते ॥ २१ ॥ स यत्प्रचरति । तद्युध्यत्यथ यत्संतिष्ठते तज्जयत्यथ यज्जुहोति स्वामे- वैतत्सतीं प्रपद्यते ॥ २२ ॥ स जुहोति । या द्विरेकस्यान्हः प्रचरिष्यन्भवति या तेऽअग्नेऽयःशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेषं वचोऽअपावधी- त्स्वाहेत्येवꣳरूपा हि सासीदयस्मयी हि सासीत् ॥ २३ ॥ अथ जुहोति । यथा द्विरेकस्यान्हः प्रचरिष्यन्भवति या तेऽअग्ने रजःशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचो ऽअपावधीत्त्वेषं वचोऽअपावधीत्स्वाहेत्येवꣳरूपा हि सासीद्रजता हि सासीत् ॥ २४ ॥ अथ जुहोति । यथा द्विरेकस्यान्हः प्रचरिष्यन्भवति या तेऽअग्ने हरिशया तनूर्वर्षि- ष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचो अपावधीत्त्वेषं वचोऽअपावधीत्स्वाहेत्येवꣳरूपा हि सा- सीद्धरिणी हि सासीद्यद्यु द्वादशोपसद उपेयाच्चतुरएवैकया प्रचरेच्चतुरएवैकया ॥ २५ ॥ अथातो व्रतोपसदामेव । षडुर्वीर्वाऽअन्या उपसदः परोऽवरीयसीरन्याः स यासामेकं प्रथमाहे दोग्ध्यथ द्वावथ त्रींस्ताः षडुर्व्योऽथ यासां त्रीन्प्रथमाहे दोग्ध्यथ

सोऽनुविकिरति सिंहीरसि सपत्नसाही देवेभ्य शुम्भस्वेत्यथैनां छ
छन्नैतांरात्रिंवसति ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५ १] ॥

इध्ममभ्यादधति । उपयमनीरुपकल्पयन्त्याज्यमधिश्रयति स्रुवं
संमार्ष्टि यथोपयाज्यं पञ्चगृहीतं गृह्णीते यदा प्रदीप्त इध्मो भवति ॥ १
छन्तीध्मम् । उपयच्छन्त्युपयमनीरथाहाग्नये प्रह्रियमाणायानुब्रूहीत्येकस
स्पन्दैति प्रतिप्रस्थातैकस्फ्ययैतस्मान्मध्यमाच्छङ्कोर्य एष वेदेजघनार्धे भव
त्रान्तः पातेन गार्हपत्यस्य वेदेर्व्यवच्छिन्नं भवति तदेवैत दनुसंतनोति
द्वेके । ओत्तरवेदेरनूदायन्ति तदु तथा न कुर्यादेवैतस्मान्मध्यमाच्छङ्को
ऽभ्यायन्त्यागच्छन्त्युत्तरवेदिम् ॥ ३ ॥ शतम् १८०० ॥ ॥ प्रोक्षणीर
सपुरस्तादेवाग्रे प्रोक्षत्युदङ् तिष्ठन्निन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्ताद्गोप
तदाह ॥ ४ ॥ अथ पश्चात्प्रोक्षति । प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पा त्वि
स्त्वा रुद्रैः पश्चाद्गोपायत्वित्येवैतदाह ॥ ५ ॥ अथ दक्षिणतः प्रोक्षति
वास्त्वा पितृभिर्दक्षिणत पात्विति मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतो गोप
तदाह ॥६॥ अथोत्तरतः प्रोक्षति । विश्वकर्मा त्वादित्यैरुत्तरतः पात्विति
त्वादित्यैरुत्तरतो गोपायत्वित्येवैतदाह ॥ ७ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परि
तद्येऽएते पूर्वेस्रक्ती तयोर्या दक्षिणा तां न्यन्तेन बहिर्वेदि निनयतीदमहं त
र्यां यज्ञान्निःसृजामीति सा यदेवादः सिंही भूत्वाशान्ते वाचरत्तामेवास
वहिर्धा यज्ञान्निःसृजति यदि नाभि चरेद्यद्युऽअभिचरेदादिशेदिदमहं
मुमभि निःसृजामीति तमेतया शुचा विध्यति स शोचन्नेवामुं लोकमे
स यु ह्रियमाणेऽग्नौ । उत्तरवेदिं व्याघारयति यत्रैनामदो देवा अब्र
ग्नेराहुतिः प्राप्स्यतीति तदेवै नामेतत्पूर्वामग्नेराहुतिः प्राप्नोति यद्वेप
वीर्या मयाक्रां चाशिषमाशासिष्यध्वे सा वः सर्वा समर्धिष्यतऽइति
र्त्विजो यजमानायाशिषमाशासते सास्मै सर्वा समृध्यते ॥ ९ ॥ तद्
कुर्वन्द्वयं करोति । यदुत्तरवेदिं व्याघारयत्यथ यया मध्येनाग्निकेन
ये पूर्वे स्रक्ती तयोर्या दक्षिणा ॥ १० ॥ तस्यामाघारयति । सिंह्य
त्यधा परयोरुत्तरस्यांसिंहूयस्यादित्यवनिः स्वाहेत्यधापरयोर्दक्षि
ंहासि ब्रह्मवनिः क्षत्रवनिः स्वाहेति शर्हावै यजुःष्वाशास्तब्रह्म च क्षत्रं
ऽउभे वीर्ये ॥११ ॥ अथ पूर्वयोरुत्तरस्यां । सिंहासि सुप्रजा
स्पोष वनिः स्वाहेति तत्प्रजामाशास्ते यदाह सुप्रजावनिरिति

द्वाविंशकं ताः परोऽहीणा वै परोऽहीनास्ताः परोवरीयसः परोवरीयसः ह
॥ २६ ॥ तपसा वै लोकं जयन्ति । तद्यदुपसदः ... एव श्रेयांसं
परःपरः श्रेयांसं लोकं जयति ... भवति ...
रोऽह्नीरुपसद उपैति तस्मात् परोऽह्नीरित्येवोपसद उपेयात् ... द्वादशाहः
स्तिस्रश्चतुरहं दोहयेद्द्वौ चतुरहमेकं चतुरहम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [
तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १२१ ॥ चतुर्थोऽध्यायः [॥

तद्य एष पूर्वार्ध्यो वेदिष्ठ स्थूणाराजो भवति । तस्मात्स्थाद् प्रक्राम...
स्तच्छङ्कुं निहन्ति सोऽन्तःपातः ॥ १ ॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । प्राङ्
दश विक्रमान्प्रक्रामति तच्छङ्कुं निहन्ति सा दक्षिणा श्रोणिः ॥ २ ॥
ध्यमाच्छङ्कोः । उदङ् पञ्चदश विक्रमान्प्रक्रामति तच्छङ्कुं निहन्ति सोत्तरा
॥ ३ ॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । प्राङ् षट्त्रिंशतं विक्रमान्प्रक्रामति तच्छ
न्ति स पूर्वार्धः ॥ ४ ॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः । दक्षिणा द्वादश विक्र
मति तच्छङ्कुं निहन्ति स दक्षिणोऽंसः ॥ ५ ॥ तस्मान्मध्यमाच्छङ्कोः
द्वादश विक्रमान्प्रक्रामति तच्छङ्कुं निहन्ति स उत्तरोऽंस एषा मा
॥ ६ ॥ अथ यत्त्रिंशद्विक्रमा पश्चाद्भवति । त्रिंशदक्षरा वै विरा
देवा अस्मिंल्लोके प्रत्यतिष्ठंस्तथोऽएवैष एतद्विराजैवास्मिंल्लोके प्रतितिष्ठति ॥
अथोऽअपि त्रयस्त्रिंशत्स्युः । त्रयस्त्रिंशदक्षरा वै विराड्विराजैवास्मिं
तितिष्ठति ॥ ८ ॥ अथ यत्षट्त्रिंशद्विक्रमा प्राची भवति । षट्त्रिंश
बृहती बृहत्या वै देवाः स्वर्गं लोकं समाश्नुवत तथोऽएवैष एत
लोकं समश्नुते सोऽस्य द्विपाहवनीयो भवति ॥ ९ ॥ अथ यच्चतुर्वि
विक्रमा पुरस्ताद्भवति । चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञ
पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्माच्चतुर्विंशतिविक्रमा पुरस्ताद्भवत्येषा मात्रा वेदेः
अथ यत्पश्चाद्वरीयसी भवति । पश्चाद्वरीयसी पृथुश्रोणिरिति वै योषां
योषा पश्चाद्वरीयसी भवति पश्चादेवैतद्वरीयः प्रजननं करोति यस्मात्पश्चा
प्रतिक्रामादिमाः प्रजाः प्रजायन्ते ॥ ११ ॥ नासिका ह वाऽएषा यज्ञस्य
यावास्य. यदेनामुत्तरां वेदेरुपकिरति तस्मादुत्तरवेदिर्नाम ॥ १२ ॥
स्वर्गे लोके स्पर्धन्त आसुः । आदित्याश्चैवाङ्गिरसश्च ततोऽङ्गिरसः पूर्वे
॥१०॥ सम्भृत्य श्वः सुत्यामादित्येभ्यः प्रब्रूयु
॥ ११ ॥ ते हादित्या ऊचुः । उपजानीत यथास्मा

एतुसमानबन्धवे ददाति तदु नान्यत्रात्मनः कुरुतऽ एषो निवृत्तदक्षिणायै प्रतिष्ठा
॥ २५ ॥ अथ शम्यां च स्फ्यं चादत्ते । तद्य एष पूर्वार्ध्यः उत्तरार्ध्यः शङ्कुर्भ-
वति तस्मात्प्रत्यङ् प्रक्रामति त्रीन्वि क्रमांस्तच्चात्वालं परिलिखति सा चात्वा-
लस्य मात्रा नात्रमात्रास्ति यत्रैव स्वयं मनसा मन्येताग्रेणोत्करं तच्चात्वालं परि-
लिखेत् ॥ २६ ॥ स वेद्यन्तात् । उदीचीᳫं शम्यां निदधाति स परिलिखति
तप्तायनी मे ऽसीतीमा मेवै तदाहास्या ᳫं हि तप्त एति ॥ २७ ॥ अथ पुरस्तात्
। उदीचीᳫं शम्यां निदधाति स परिलिखति वित्तायनी मे ऽसीतीमामेवैतदाहा-
स्याᳫं हि विविदान एति ॥ २८ ॥ अथानुवेद्यन्तम् । प्राचीᳫंशम्यां निदधाति
स परिलिखत्यवतान्मा नाथितादितीमामेवैतदाह यत्र नाथैत न्मावतादिति ॥२९॥
अथोत्तरतः । प्राचीᳫंशम्यां निदधाति स परिलिखत्यवतान्मा व्यथितादिती-
मामेवैतदाह यत्र व्यथैतन्मावतादिति ॥ ३० ॥ अथ हरति । यत्र हरति तदग्नि-
रुपसीदति स वा अग्नीनामेव नामानि गृह्णन्हरति यान्वाऽअमून्देवा अग्रेऽग्नी-
न्होत्राय प्रावृणत ते प्राधन्वंस्त ऽइमा एव पृथिवीरुपासर्पन्निमामहैव द्वेऽअस्य
परे तेनैवैतन्निदानेन हरति ॥ ३१ ॥ स प्रहरति । विदेदग्निर्नभो नामाग्नेऽअङ्गि-
र आयुना नाम्नेहीति स यत्प्राधन्वंस्तदायुर्दधाति तत्समीरयति योऽस्यां पृथिव्या-
मसीति योऽस्यां पृथिव्याममीति हृत्वा निदधाति यत्तेऽनाधृष्टंनाम यज्ञियं तेन त्वा-
दधऽ इति यत्तेऽनाधृष्टᳫं रक्षोभिर्नाम यज्ञियं तेन त्वादधऽइत्येवैतदाहानु त्वा
देववीतयऽइति चतुर्थᳫं हरति देवेभ्यस्त्वा जुष्टᳫं हरामीत्येवैतदाह तां वै चतुः
स्रक्तेश्चात्वालद्धरति चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनामेतद्दिग्भ्यो हरति ॥ ३२
अथानुव्यूहति । सिᳫंह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः कल्पस्वेति सा यद्देवान्तः सिᳫंही
भूत्वाशान्तयाचरत्तेनैवैनामेतदाह सिᳫंह्यसीति सपत्नसाहीति त्वया वयᳫं सप-
त्नान्पापीयसः क्रियास्मेत्येवैतदाह देवेभ्यः कल्पस्वेति योषा वाऽउत्तरवेदिस्तामे-
वैतद्देवेभ्यः कल्पयति ॥ ३३ ॥ तां वै युगमात्रीं वा सर्वतः करोति । यजमानस्य
वा दशान्दश पदानि दशाक्षरा वै विराड्वाग्वै विराड्वाग्यज्ञो मध्ये नाभिकामिव क-
रोति समानत्रासीनो व्याचारयाणीति ॥३४॥ तामद्भिरभ्युक्षति । सा यद्देवान्तः सि-
ᳫंही भूत्वाशान्ते यावरत्ताञ्छान्तिरापस्तामद्भिः शमयति योषा वाऽउत्तरवेदिस्तामेवै-
तद्देवेभ्यो हिन्वति तस्मादद्भिरभ्युक्षति ॥ ३५ ॥ सोऽभ्युक्षति । सिᳫंह्यसि सप-
त्नसाही देवेभ्यः शुन्धस्वेत्यथ सिकताभि रनुविकिरत्यलंकारो न्वेव सिकता अ-
ग्नेर्वाऽ एतद्वैश्वानरस्य भस्म यत्सिकता अग्निं वाऽ
नस्माभयाम्युन्नमरति तथो हैनामग्निर्न हिनस्ति तस्मात्सिकताभिरनु विकिरति

वा ह वै यज्ञं तन्वानाः। तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयांचक्रुस्तद्यज्ञमुखादेवैतन्ना
ष्ट्रा रक्षाꣳस्यतोऽपहन्ति ॥ ५ ॥ स वाऽअग्रैरन्तरतः सम्मार्ष्टि । अनिशितो
ऽसि सपत्नक्षिदिति यथानुपरतो यजमानस्य सपत्नान्क्षिणुयादेवमेतदाह वाजि
नं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्ज्मीति यज्ञियं त्वा यज्ञाय सम्मार्ज्मीत्येवैतदाहैतेनैव सर्वाः
स्रुचः सम्मार्ष्टि वाजिनीं त्वेति स्रुचं तूष्णीं प्राशित्रहरणꣳ ॥ ६ ॥ स वाऽअ
ग्रैरन्तरतः सम्मार्ष्टि । मूलैर्बाह्यतऽइतीव वाऽअयं प्राण इतीवोदानः प्राणो
दानावेवैतद्दधाति तस्मादितीवेमानि लोमानीतीवेमानि ॥ ७ ॥ स वै सम्मृज्य
सम्मृज्य प्रतप्य-प्रतप्य प्रयच्छति । यथावमर्शं निर्णिज्यानवमर्शमुत्तमं परिक्षा
लयेदेवं तत्तस्मात्प्रतप्य-प्रतप्य प्रयच्छति ॥ ८ ॥ स वै स्रुवमेवाग्रे सम्मार्ष्टि ।
अथेतराः स्रुचो योषा वै स्रुग्वृषा स्रुवस्तस्माद्यद्यपि बह्व्य-इव स्त्रियः सार्धं यन्ति
य एव तास्वपि कुमारक-इव पुमान्भवति स एव तत्र प्रथम एत्यनूच्य इत
रास्तस्मात्स्रुवमेवाग्रे सम्मार्ष्ट्यथेतराः स्रुचः ॥ ९ ॥ स वै तथैव सम्मृज्यात् । यथा
ग्निं नाभिव्युक्षेद्यथा यस्माऽअशनमाहरिष्यन्त्स्यात्तं पात्रनिर्णेजनेनाभिव्युक्षे
त्तत्तस्मादु तथैव सम्मृज्याद्यथाग्निं नाभिव्युक्षेत् प्राङिवोत्क्रम्य ॥ १० ॥ त
के । स्रुवसम्मार्जनान्यग्नावभ्यादधाति नेदस्याप्यभूवन्त्स्रुच एभिः सममार्जिषु
रिदं वै किञ्चिद्यज्ञस्य नेदिदं बहिर्धा यज्ञाद्भवदिति तदु तथा न कुर्याद्यथा यस्मा
अशनमाहरेत्तं पात्रनिर्णेजनं पाययेदेवं तत्तस्मादु परास्येदेवैतानि ॥ ११ ॥ अथ
पत्नीꣳ सन्नह्यति । जघनार्धो वाऽएष यज्ञस्य यत्पत्नी प्राङ् मे यज्ञस्तायमा
नो यादिति युनक्त्येवैनामेतद्युक्ता मे यज्ञमन्वासाताऽइति ॥ १२ ॥ योक्त्रेण सन्नह्य
ति । योक्त्रेण हि योग्यं युञ्जन्त्यस्ति वै पत्न्या अमेध्यं यदवाचीनं नाभेरथैतदा
ज्यमवेक्षिष्यमाणा भवति तदेवास्या एतद्योक्त्रेणान्तर्दधात्यथ मेध्येनैवोत्तरार्धेना
ज्यमवेक्षते तस्मात्पत्नीꣳ सन्नह्यति ॥ १३ ॥ स वाऽअभिवासः सन्नह्यति । ओ
षधयो वै वासो वरुण्या रज्जुस्तदोषधीरेवैतदन्तर्दधाति तथो हैनामेषा वरुण्या
रज्जुर्न हिनस्ति तस्मादभिवासः सन्नह्यति ॥ १४ ॥ स सन्नह्यति । अदित्यै रा
स्नासीतीयं वै पृथिव्यदितिः सेयं देवानां पत्न्येषा वाऽएतस्य पत्नी भवति तद
स्या एतद्रास्नामिव करोति न रज्जुꣳ हिरौ वै रास्ना तामेवास्या एतत्करोति
॥१५॥ स वै न ग्रन्थिं कुर्यात् । वरुण्यो वै ग्रन्थिर्वरुणो ह पत्नीं गृह्णीयाद्यद्ग्र
न्थिं कुर्यात्तस्मान्न ग्रन्थिं करोति ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वमेवोद्गूहति । विष्णोर्वेष्योऽसी
ति या वै न परस्तात्प्राची देवानां यज्ञमन्वासीतेयं वै पृथिव्यदितिः सेयं देवानां

ुविकिरति सिꣳह्यसि सपत्नसाही देवेभ्य शुम्भस्वेत्यथैनां छादयति सा
ाꣳरात्रिंवसति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५ १] ॥

इध्ममभ्यादधाति । उपयमनीरुपकल्पयन्त्याज्यमधिश्रयति स्रुवंच स्रुचं च
ार्ष्ट्यथोपयात्याज्यं पञ्चगृहीतं गृहीत्वा यदा प्रदीप्त इध्मो भवति ॥ १ ॥ अथोद्य-
ेध्मम् । उपयच्छन्त्युपयमनीरथाहाग्नये प्रह्रियमाणायानुब्रूह्येकस्फ्ययानूदेहीं
ैति प्रतिप्रस्थातैकस्फ्ययैतस्मान्मध्यमाच्छङ्कोर्य एष वेदेर्जघनार्धे भवति तद्यद्देवा-
ः पातेन गार्हपत्यस्य वेदेर्व्यवच्छिन्नं भवति तद्देवैत दनुसंतनोति ॥ २ ॥ त-
। ओत्तरवेदेरनूदायान्ति तदु तथा न कुर्यादैवैतस्मान्मध्यमाच्छङ्कोरानूदयात्त
यन्त्यागच्छन्त्युत्तरवेदिम् ॥ ३ ॥ शतम् १८०० ॥ ॥ प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते ।
ुरस्तादेवाग्रे प्रोक्षत्युदङ् तिष्ठन्निन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्ताद्गोपायत्वित्येवै-
ह ॥ ४ ॥ अथ पश्चात्प्रोक्षति । प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पात्विति प्रचेताः
। रुद्रैः पश्चाद्गोपायत्वित्येवैतदाह ॥ ५ ॥ अथ दक्षिणतः प्रोक्षति । मनोज-
त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पात्विति मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतो गोपायत्वित्येवै-
ह ॥६॥ अथोत्तरतः प्रोक्षति । विश्वकर्मा त्वादित्यैरुत्तरतः पात्विति विश्वकर्मा
दित्यैरुत्तरतो गोपायत्वित्येवैतदाह ॥ ७ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते ।
ऽएते पूर्वे स्रक्ती तयोर्या दक्षिणा तां न्यन्तेन बहिर्वेदि निनयतीदमहं तप्तं वार्बहि-
यज्ञान्निःसृजामीति सा यदेवादः सिꣳही भूत्वाशान्ते वाचरत्तामेवास्या एतच्छुचं
र्धा यज्ञान्निःसृजति यदि नाभि चरेद्यद्यु ऽअभिचरेदादिशेदिदमहं तप्तं वार-
भि निःसृजामीति तमेतया शुचा विध्यति स शोचन्नेवामुं लोकमेति ॥ ८ ॥
ह्रियमाणेऽग्नौ । उत्तरवेदिं व्याघारयति यत्रैवैनामदो देवा अब्रुवन्पूर्वां त्वा
ाहुतिः प्राप्स्यतीति तदेवै नामेतत्पूर्वामग्नेराहुतिः प्राप्नोति यद्वेपा देवानब्र-
ां मपाक्रां चाशिषमाशासिष्यध्वे सा वः सर्वा समर्धिष्यत इति तामेनयात्र
जो यजमानायाशिषमाशासते सास्मै सर्वा समृध्यते ॥ ९ ॥ तद्वा ऽएतदेकं
न्द्वयं करोति । यदुत्तरवेदिं व्याघारयत्यथ यथा मध्येनाभिकेव भवति तस्यै
पूर्वे स्रक्ती तयोर्या दक्षिणा ॥ १० ॥ तस्यामाघारयति । सिꣳह्यसि स्वाहे-
था परयोरुत्तरस्याꣳ स्रक्ति सिꣳह्यस्यादित्यवनिः स्वाहेत्यथापरयोर्दक्षिणस्याꣳ सि-
ह्यसि ब्रह्मवनिः क्षत्रवनिः स्वाहेति यद्वै यजुःप्वाशीस्तद्ब्रह्म च क्षत्रं चाशास्त
े वीर्ये ॥११ ॥ अथ पूर्वयोरुत्तरस्याꣳ । सिꣳह्यसि सुप्रजावनी राय-

प्राञ्चमुत्करमुत्किरति यजमानेन संमायौदुम्बरीं परिवासयति तामग्रेण प्राचीं निदधात्येतावन्मात्राणि बर्हीᳪंष्युपरिष्टादधिनिदधाति ॥ ६ ॥ अथ यवमत्यः प्रोक्षण्यो भवन्ति । आपो ह वाऽओषधीनाᳪं रसस्तस्माद्योषधयः केवल्यः खादिता न धिन्वन्त्योषधय उ हापाᳪं रसस्तस्मादापः पीताः केवल्यो न धिन्वन्ति यदैवोभय्यः सᳪंसृष्टा भवन्त्यथैव धिन्वन्ति तर्हि हि सरसा भवन्ति सरसाभिः प्रोक्षाणीति ॥ ७ ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततो देवेभ्यः सर्वा एवौषधय ईयुर्यवा हैवैभ्यो नेयुः ॥ ८ ॥ तद्वै देवा अस्पृण्वत । तऽएतैः सर्वाः सपत्नानामोषधीरयुवत यदयुवत तस्माद्यवा नाम ॥ ९ ॥ ते होचुः । हन्त यः सर्वासामोषधीनाᳪं रसस्तं यवेषु दधामेति स यः सर्वासामोषधीनाᳪं रस आसीत्तं यवेष्वदधुस्तस्माद्यत्रान्या ओषधयो म्लायन्ति तदेते मोदमाना वर्धन्तऽएवᳪं ह्येषु रसमदधुस्तथोऽएवैष एतैः सर्वाः सपत्नानामोषधीर्युते तस्माद्यवमत्यः प्रोक्षण्यो भवन्ति ॥ १० ॥ स यवानावपति । यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारातीरिति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथ प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यामेवैतत्करोति ॥ ११ ॥ स प्रोक्षति । दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेतीमानेवैतल्लोकानूर्जा रसेन भाजयत्येषु लोकेषूर्जᳪं रसं दधाति ॥ १२ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ता अवटेऽवनयति शुन्धन्तां लोकाः पितृषदना इति पितृदेवत्यो वै कूपः खातस्तमेवैतन्मेध्यं करोति ॥ १३ ॥ अथ बर्हीᳪंषि । प्राचीनाग्राणि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति पितृषदनमसीति पितृदेवत्यं वाऽअस्याऽएतद्भवति यन्निखातᳪं सा यथा निखातौषधिषु मिता स्यादेवमेतास्वोषधिषु मिता भवति ॥ १४ ॥ तामुच्छ्रयति । उद्दिवᳪं स्तभानान्तरिक्षं पृण दृᳪंहस्व पृथिव्यामितीमानेवैतल्लोकानूर्जा रसेन भाजयत्येषु लोकेषूर्जᳪं रसं दधाति ॥ १५ ॥ अथ मिनोति । द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्विति यो वाऽअयं पवतऽएष द्युतानो मारुतस्तदेनमेतेन मिनोति मित्रावरुणौ ध्रुवेण धर्मणेति प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ तदेनं प्राणोदानाभ्यां मिनोति ॥ १६ ॥ अथ पर्यूहति । ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्यूहामीति वह्नी वै यजुःष्वाशीस्तद्ब्रह्म च क्षत्रं चाशास्तऽउभे वीर्ये रायस्पोषवनीति भूमा वै रायस्पोषस्तद्भूमानमाशास्ते ॥ १७ ॥ अथ पर्यृषति । ब्रह्म दृᳪंह क्षत्रं दृᳪंहायुर्दृᳪंह प्रजां दृᳪंहेत्याशीरेवैतस्य कर्मण आशिषमेवैतदाशास्ते समन्भूमि पर्यर्पणं करोति गर्तस्य वाऽउपरि भूम्यथैवं देवत्रा यथा ह्यगर्तमिव भवति ॥ १८ ॥ अथाप उपनिनयति । यत्र वाऽअस्यै खने

ारिति भूमा वै राय स्पोष स्तद्भूमान माशास्ते ॥१२॥ अथ मध्यऽआघारपति
नथ्ठं ह्य स्यावह देवा न्यजमानाय स्वाहेति तद्देवान्यजमानायावाहयत्यथ स्रुचमु
च्छति । भूतेभ्य स्त्वेति प्रजा वै भूतानि प्रजाभ्य स्त्वेत्ये वै तदाह ॥१३॥ अथ
ारिधीनपरिधाति । ध्रुवोऽसिपृथिवीं दृथ्ठं हेति मध्यमं ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षंदृथ्ठं हेति
दक्षिणमच्युतक्षिदसि दिवं दृथ्ठं हेत्युत्तरमग्नेः पुरीषमसीति सम्भारानुपनिवपा
तद्यत्संभारा भवन्त्यग्नेरेव सर्वत्वाय॥१४॥शरीरथ्ठं हैवास्या पीतुदारु तद्य त्पैतु
दारवाः परिधयो भवन्ति शरीरेणै वैनमेतत्सम र्धयति कृत्स्नं करोति ॥ १५ ॥
माथ्ठं सथ्ठं है वास्य गुल्गुलु । तद्यद्गुल्गुलु भवति माथ्ठं सेनैवैनमेतत्स मर्धयति
कृत्स्नं करोति ॥१६॥ गन्धोहैवास्य सुगन्धितेजनम् । तद्यत्सुगन्धितेजनं भवति
गन्धे नै वै न मेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥१७॥ अथ यद्वृष्णे स्तुका भवति।
वृष्णोहै वै विषाणे अन्तरेणाग्निरेकाथ्ठं रात्रिमुवास तद्देवा अग्नेर्न्यक्तं तदिह
प्यसन्निति तस्माद्वृष्णे स्तुका भवति तस्माद्या शीर्ष्णो नेदिष्ठथ्ठंस्यात्तामाच्छिद्याह
रेद्यदु तां न विन्देदपि यामेव कां चाहरेत्तद्यत्परिधयो भवन्ति गुप्त्या ऽ एवदू
ऽ इव ह्येनमुत्तरे परिधय आगच्छन्ति ॥ १८ ब्राह्मणम् ॥ २ [५. २] ॥

पुरुषो वै यज्ञः पुरुषस्तेन यज्ञोयदेनं पुरुषस्तनुतऽएष वै तायमानो यावानेव पुरु
षस्तावान्विधी यते तस्मात्पुरुषोयज्ञः॥१॥ शिर एवास्य हविर्धानम् । वैष्णवं देवत
याथ यद स्मिन्त्सोमो भवति हविर्वै देवानाथ्ठं सोमस्तस्माद्धविर्धानं नाम ॥२॥ मुखमे
वास्याहवनीयः। सयदा हवनीये जुहोति यथा मुखऽआसिञ्चे देवंतत् ॥३॥ स्तूप
एवास्य यूपः बाहूऽएवास्याग्नीध्रीयश्च मार्जालीयश्च ॥४॥ उदरमेवा स्यसदः।
तस्मात्सदसि भक्षयन्ति यद्धीदं किं चाश्नन्त्युदरऽएवेदथ्ठं सर्वं प्रतितिष्ठत्यथ यद
स्मिन्विश्वे देवा असीदंस्तस्मात्सदो नाम तऽउ एवास्मिन्नेते ब्राह्मणा विश्वगोत्रा
सीदन्ति ॥ ५ ॥ अथ यावेतौ जघने नाग्नी । पादावेवा स्यैतावेपवै तायमान
यावानेव पुरुषस्तावान्विधीयते तस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥ ६ ॥ उभयतो द्वारथ्ठं हवि
र्धानं भवति । उभयतो द्वारथ्ठं सदस्तस्मादयं पुरुष आन्तथ्ठं संतृणः प्रणि
हविर्धानेऽअपतिष्ठते ॥ ७ ॥ तेसमुवर्तयन्ति । दक्षिणे नैव दक्षिण मुत्तरेणो
पद्यपस्तद्दक्षिणथ्ठं स्यात् ॥ ८ ॥ तयोः समवृत्तयोः छदिराधि निदधति य
द्यदिन्न विन्देयुरन्यैः संमितं चाभितिम् मत्यानघ्नन्ति रराट्यां परि श्रयन्त्यु
ात्यां छदिः पश्चादविनिदधानिच्छदिः संमितांचाभितिम् ॥ ९ ॥ अथ पुनः
चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा सावित्रं प्रसवाय जुहोति सविता वै देवानां प्रस

: क्रूरी कुर्वन्त्यपघ्नन्ति शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयति तदाभिः सदस्
तस्मादप उपनिनयति ॥ १९ ॥ अथैनमभिपद्य मानयति । ध्रुवासि ध्रुवो
यजमानोऽस्मिन्नायतने प्रजया भूयासमिति पशुभिरिति यं यं कामं काम
ऽस्मै कामः समृध्यते ॥ २० ॥ अथ स्रुवेणोपहत्याज्यम् । निघ्रमग्नि ज़ुहो
तेन द्यावापृथिवी पूर्येथामिति तदिमे द्यावापृथिवी ऊर्जा रसेन भाजयत्यनयो
र्रसं दधाति ते रसवत्याउपजीवनीये इमाः प्रजा उपजीवन्ति ॥२१॥
छदिरधिनिदधाति । इन्द्रस्य छदिरसीत्यैन्द्रंह्यि सदो विश्वजनस्य छायेति
गोत्रा ह्यस्मिन्ब्राह्मणा आसते तदुभयतरछदिषी ऽउपदधात्युत्तरतश्रीणि परः
तानि नव भवन्ति त्रिवृद्वै यज्ञो नव वै त्रिवृतस्तस्मान्नव भवन्ति ॥ २२ ॥ तदुदीची
नवंशथं सदो भवति । प्राचीनवंशथं हविर्धानमेतद्धि देवानां निष्केवल्यं य
द्धविर्धानं तस्मात्तन्नाश्नन्ति न भक्षयन्ति निष्केवल्यंह्येतद्देवानाथं स यो ह त
न्नाश्नीयाद्वा भक्षयेद्वा मूर्धाहास्य विपतेद्धतेऽमिश्र यदाग्नीध्रंच सदश्च तस्मात्तयो
रश्नन्ति तस्माद्भक्षयन्ति मिश्रेह्येतेऽउदीची वै मनुष्याणां दिक्तस्मादुदीचीनवंशं
सदो भवति ॥ २३ ॥ तत्परिश्रयन्ति । परित्वा गिर्वणो गिर इमा भवन्तु
विश्वतः । वृद्धायु मनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयऽइतीन्द्रो वै गिर्वा विशो गिरो
विशैवैतत्क्षत्रं परिवृंहति तदिदं क्षत्रमु भयतो विशा परिवृढम् ॥ २४ ॥ अथ
लस्पूजन्या स्यन्द्या प्रसीव्यति । इन्द्रस्य स्यूरसीत्यथ ग्रन्थिं करोतीन्द्रस्य ध्रुवो
ऽसीति नेद्व्यवपद्यातऽइति प्रकृते कर्मन्विष्यति तथा ह्यध्वर्युं वा यजमानं वा ग्रा
हो न विन्दति तन्निष्ठितमभिमृशत्यैन्द्रमसीत्यैन्द्रं हि सदः ॥ २५॥ अथ हविर्धा
नयोः । जघनार्धे समन्वीक्ष्योत्तरेणाग्नीध्रमिनोति तस्यार्धमन्तर्वेदि स्याद
बहिर्वेद्यर्थोऽअपि भूयोऽर्धादन्तर्वेदि स्यात्कनीयो बहिर्वेद्यथोऽअपि सर्वमेवान्तर्वे
स्यात्तन्निष्ठितमभिमृशति वैश्वदेवमसीति द्वयेनैतद्वैश्वदेवं यदस्मिन्पूर्वेद्युर्विश्वे दे
वसती वरीपूपन्नसन्ति तेन वैश्वदेवम् ॥ २६ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । ते
सुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयाञ्चक्रुस्तान्दक्षिणतोऽसुररक्षसान्यासेजुस्तान्सद
जिगुस्तेऽपामेतान्धिष्ण्यानुद्वापयांचक्रुर्यऽएतेऽन्तः सदसं ॥ २७ ॥
हस्म वाऽएते पुरा ज्वलन्ति । यथायमाहवनीयो यथा गार्हपत्यो यथा
ध्रीयस्तद्यत एनानुद्वापयंस्तत एवैतन्नज्वलन्ति तानाग्नीध्रमाभिसंरुरुधुस्
प्यर्धमाग्नी ध्रस्य जिगुस्ततो विश्वेदेवा अमृतत्वमपाजयंस्तस्माद्वैश्व देवम् ॥
... मतिर्मन्यत । यथा मत्यवस्येत्तस्मादेनान्त्सवने-सवनऽएव प्रति

ान ग्रामांणं ।।४। इसवितृ मसूताय यज्ञं तनवामहाऽ इति तस्मा त्सावित्रं जुहोति ॥ १० ॥ यु
वाहीन नुंयल्लन्ते । युञ्जते मन उत युञ्जते धिय इति मनसा च वै वाचा च यज्ञं तन्वते स
ांन ममन स्मेनृ युञ्जते मन इति तन्मनो युनक्त्युत युञ्जते धिय इति तद्वा च युनक्ति
ा। ानि महद्धं धिया ह्येतयामनुष्या जुज्यूष न्त्यनूक्ते नेव मकामोद्येनेव गाथाभिरिव त
नरमनः ृांभ्यां यज्ञं तन्वते ॥ ११ ॥ विमा विमस्य बृहतो विपश्चित इति । ये वै
गाः शुश्रुवांसो ऽनूचा नास्ते विमा स्तानेवैतदभ्याह बृहतो विपश्चित
ो वै बृहन्विपश्चिद्यज्ञमेवै तदभ्याह वि होत्रादधे वयुना विदेक इदिति वि
त्रा दधते यज्ञं तन्वाना मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः स्वाहेति तत्सावित्रं म
जुहोति ॥ १२ ॥ अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । उपनिष्क्रामति द्वा
द्वारा पत्नीं निष्क्रामयन्ति स दक्षिणस्य हविर्धानस्य दक्षिणायां वर्त
रण्यं निधाय जुहोतीदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढ मस्य
रे स्वाहेति सꣳस्रवं पत्न्यै पाणावानयति सा ऽक्षस्य संताप मुपानक्ति दे
वेभ्यो घोष तामिति प्रयच्छति माति मस्थात्र स्रुचं चाज्य विलापनीं चपर्या
त मुखी जघने नाग्नी॥१३॥चतुर्गृहीत माज्यं गृहीत्वा। मातिमस्था तोत्तरस्य
निस्य दक्षिणायां वर्तन्याꣳ हिरण्यं निधाय जुहोतीरावती धेनुमती हि
य यशिनी मनवे दशस्या । व्यस्कभ्ना रोदसी विष्ण वेते दाधर्थ पृथिवी
॥ मयूखैः स्वाहेति सꣳस्रवं पत्न्यै पाणावानयति साऽक्षस्य संताप मुप
व धूतौ देवेभ्यो घोषतामिति तद्यदेव जुहोति ॥ १४ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्व
ऽसुर रक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रु यज्ञो वाऽआज्यन्तऽएतेन व
पेन दक्षिणतो नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपाघ्नन्स्वधया निधानं नान्व वायंस्तथो
एतेन वज्रेणाज्येनद क्षिणतो नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपहन्ति तथास्य निधानं न
यन्ति तद्वैष्णव्यर्ग्भ्यां ऋग्भ्यां जुहोति वैष्णवꣳ हि हविर्धानम् ॥ १५
पत्यक्षस्य संतापमुपानक्ति । प्रजननमेवैत त्क्रियते यदा वै स्त्रियै च पुꣳ
संतप्यतेऽथ रेतः सिच्यते तत्ततः प्रजायते परागुपानक्ति पराग्घ्येव रेतः सिच्य
ह हविर्धानाभ्यां मवर्त्स्यमानाभ्या मनुब्रूहीति ॥ १६ ॥ अथ वाचयति । प्र
तथ्वरं कल्पयन्तीऽअत्यध्वरो वै यज्ञः प्राचीनं यज्ञं कल्पयन्तीऽअत्य वै
ꣳ यज्ञं नयतं मा जिह्वरतमित्यूर्ध्वमिमं यज्ञं देवलोकं
जिह्वरत मिति तद तस्माऽआहुराशास्ते ॥

न्धत । यथा प्रत्यञ्चस्येत्तस्मादेनानन्तरने सवनऽएव प्रति समिन्धते तस्माद्यः स-
मृद्धः स आग्नीध्रं कुर्याद्यो वै ज्ञातोऽनूचानः स समृद्धस्तस्मादाग्नीध्रे प्रथमाय दक्षि-
णां नयन्त्यतो हि विश्वे देवा अमृतत्वमपाजयंस्तस्माद्यं दीक्षितानामद्धल्यं विन्दे-
दाग्नीध्रमेन नयतेति ब्रूयात्तदेनमवति तन्नारिष्यतीति तद्यदतो विश्वे देवा अमृतत्व-
मपाजयंस्तस्माद्वैश्वदेवम् ॥ २९ ॥ ब्राह्मणम् ४ [६.१] ॥ चतुर्थः प्रपाठकः ॥
कण्डिका संख्या ॥ १३२ ॥

विज्ञामानो हैवास्य धिष्ण्याः । इमे समक्षा ये वै समक्षास्ते विज्ञामान एतऽ-
उ हैवास्यैतऽआत्मनः ॥ १ ॥ दिवि वै सोम आसीत् । अथेह देवास्ते देवा अ-
कामयन्ताऽऽ नः सोमो गच्छेत्तेनागतेन यजेमहीति तऽएते माये अस्सृजन्त सुपर्णीं
च कद्रूं च वागेव सुपर्णीयं कद्रूस्ताभ्यां समदं चक्रुः ॥ २ ॥ ते हऽर्तीयमानेऽऊच-
तुः । यतरा नौ दवीयः परापश्यादात्मानं नौ सा जयादिति तथेति साह कद्रूरुवाच
प्रेक्षस्वेति ॥ ३ ॥ सा ह सुपर्ण्युवाच । अस्य सलिलस्य पारेऽश्वः श्वेतः स्थाणौ
सेवते तमहं पश्यामीति तमेव त्वं पश्यसीति तं हीत्यथ ह कद्रूरुवाच तस्य वालो-
ऽन्यषञ्जि तमयं वातो धूनोति तमहं पश्यामीति ॥ ४ ॥ सा यत्सुपर्ण्युवाच । अ-
स्य सलिलस्य पारऽइति वेदिर्वै सलिलं वेदिमेव सा तदुवाचाश्वः श्वेतः स्थाणौ
सेवतऽइत्यग्निर्वाऽअश्वः श्वेतो यूपः स्थाणुरथ यत्कद्रूरुवाच तस्य वालोऽन्यषञ्जि-
तमयं वातो धूनोति तमहं पश्यामीति रशना हैव सा ॥ ५ ॥ साह सुपर्ण्युवाच ।
एहीदं पताव वेदितुं यतरा नौ जयतीति साह कद्रूरुवाच त्वमेव पत त्वं वै न आख्या-
स्यसि यतरा नौ जयतीति ॥ ६ ॥ सा ह सुपर्णी पपात । तद्ध तथैवास यथा क-
द्रूरुवाच तामागतामभ्युवाद त्वमजैषीः३रहा३मिति त्वमिति होवाचैतद्व्याख्यानं सौ-
पर्णीकाद्रवमिति ॥ ७ ॥ शतम् ॥ १९०० ॥ साह कद्रूरुवाच । आत्मानं वै
त्वाजैषं दिव्यसौ सोमस्तं देवेभ्य आहर तेन देवेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीष्वेति
तथेति सा छन्दांसि ससृजे सा गायत्री दिवः सोममाहरत् ॥ ८ ॥ हिरण्म-
य्योर्ह कुश्योरन्तरवहित आस । ते ह स्म क्षुरपवी निमेषं निमेषमभिसंधत्तो दीक्षा-
तपसौ हैव तेऽआसतुस्तमेते गन्धर्वाः सोमरक्षा जुगुपुरिमे धिष्ण्या इमा होत्राः ॥ ९ ॥
तयोरन्यतरां कुशीमाचिच्छेद । तां देवेभ्यः प्रददौ सा दीक्षा तया देवा अदीक्ष-
न्त ॥ १० ॥ अथ द्वितीयां कुशीमाचिच्छेद । तां देवेभ्यः प्रददौ तत्तपस्तया दे-
वास्तप उपायन्नुपसदस्तपो ह्युपसदः ॥ ११ ॥ खदिरेण ह सोममाचखाद । त-

हैषा प्रायश्चित्तिः ॥ १८ ॥ तदाहुः । उत्तर वेदेः प्रत्यङ् प्रक्रामे त्रीणि
स्तद्धविर्धाने स्थापयेत्तद्धविर्धानयोर्मात्रेति नाम मात्रास्ति यथेन स्वर्गं मन-
न्येत नाहैव सत्रात्यन्तिके नातिदूरे तत्स्थापयेत् ॥ १९ ॥ ते ऽ अभिमन्त्रयते।
रमे द्यां वर्ष्मन्पृथिव्या ऽ इति वर्ष्म ह्येतत्पृथिव्यै भवति दिवि यस्या ऽ प-
ो भवति नभ्यस्थे करोति तद्धि क्षेमस्य रूपम् ॥ २० ॥ अथोत्तरेण पर्युत्या-
ः दक्षिणꣳ हविर्धानमुपस्तभ्नाति विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवा-
विममे रजाꣳसि । यो ऽ अस्कभायदुत्तरꣳ सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो
ष्णवे त्वेति मेथीमुपनिहन्ति सहतस्ततो यदुच मानुषं ॥ २१ ॥ अथ यानि यस्या-
। उत्तरꣳ हविर्धानमुपस्तभ्नाति दिवो वा विष्णऽउत वा पृथिव्या महो वा
ष्ण ऽ उरोरन्तरिक्षात् । उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वा प्रयच्छ दक्षिणादोत
व्याद्विष्णवे त्वेति मेथीमुपनिहन्ति तरलस्ततो यदुच मानुषे तस्य वैष्णवै यु-
भिरुपचरन्ति वैष्णवꣳ हि हविर्धानम् ॥२२॥ अथ मध्यमं छदिरुपस्पृश्य वाच
ति । प्र तद्विष्णु स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषु
षु विक्रमणेष्वधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वेतीदꣳ हैवास्य तच्छीर्ष कपालं यदि
मुपरिष्टादधीवहोत्तरिक्षियन्त्यन्यानि शीर्ष कपालानि तस्मादाहाधिक्षियन्तीति ।२३।
थ रराट्यामुपस्पृश्य वाचयति । विष्णो रराटमसीति ललाटꣳ हैवास्य तद
ो छायाऽउपस्पृश्य वाचयति विष्णोः श्नप्त्रे स्थ इति सृके हैवास्यैतेऽअथ यदिदं
श्चाच्छदिर्भवतीदꣳ हैवास्यै तच्छीर्षकपालं यदिदं पश्चात् ॥२४॥ अथ लस्पूजन्या
स्यन्यया प्रसीव्यति । विष्णोः स्यूरसीत्यथ ग्रन्थिं करोति विष्णोर्ध्रुवोऽसीतिने-
दव्यवपद्याताऽइतितं मकृते कर्मन्विष्यति तथो हाध्वर्युं वा यजमानं वा ग्राहो नवि-
न्दतितन्निष्ठितमभिमृशति वैष्णवमसीति वैष्णवꣳ हि हविर्धानम् ॥ २५ ॥
ब्राह्मणम् । ३-५-३ ॥ ॥

इयं वाऽ अभ्युपरवाः खायन्ते । शिरो वै यज्ञस्य हविर्धानं तस्यऽइमे शीर्षंश्चत्वारः
कूपाइमावह द्वाविमौ द्वौ ताने वै तत्करोति तस्मादुपरवान्खनाति ॥ १ ॥ देवाश्च
वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे । ततोऽसुरा एषु लोकेषु कृत्यां
वलगान्निचख्नुरुतैवं चिद्देवानभि भवेमेति ॥२॥ तद्वै देवा अस्पृण्वत । तऽएतैः
कृत्यां वलगानुदखनन्यदा वै कृत्या मुत्खनन्त्यथ सालसा मोघा भवति तथोऽएवैष
यस्मै ... द्विषन्भ्रातृव्यः कृत्यां वलगान्निखनति तानेवैतदुत्किरति

ात्खदिरो यदेनेनाखिदत्तस्मात्खादिरो यूपो भवति खादिरः स्फ्योऽछावाकः
प हैनं गोपनायां जहार सोऽच्छावाकोऽहीयत ॥१२॥ तमिन्द्राग्नीऽअनुसमतनु
ाम् । प्रजानां प्रजात्यैतस्मादैन्द्राग्नोऽछावाकः ॥ १३ ॥ तस्माद्दीक्षिता राजानं
ोपायन्ति । नेन्नोऽपहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं चिकीर्षेद्यस्य ह गोपनायामपहर·
न्तिह्रीयते ह ॥ १४ ॥ तस्माद्ब्रह्मचारिण आचार्यं गोपायन्ति । गृहान्पशून्नेन्नोऽ
पहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं चिकीर्षेद्यस्य ह गोपनायामपहरन्ति ह्रीयते ह तेनैतन
सुपर्णी देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीत तस्मादाहुः पुण्यलोक ईजान इति ॥ १५ ॥
ऋणꣳ ह वै पुरुषो जायमान एव । मृत्योरात्मना जायते स यद्यजते यथैव तत्सु·
पर्णी देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीतैवमेवैष एतन्मृत्यो रात्मानंनिष्क्रीणीते ॥ १६ ॥
तेन देवा अयजन्त । तमेते गंधर्वाः सोमरक्षा अन्वाजग्मुस्तेऽन्वागत्याब्रुवन्ननु नो
यज्ञऽआभजत मा नो यज्ञादन्तर्गातास्त्वेव नोऽपियज्ञभाग इति ॥१७॥ ते होचुः ।
किं नस्ततः स्यादिति यथैवास्यामुत्र गोप्तारोऽभूमैव मेवास्यापीह गोप्तारो भविष्याम
इति ॥१८॥ तथेति देवा अब्रुवन् । सोमक्रयणा व इति तानेभ्य एतत्सोमक्रयणाननु
दिशत्यथैनानब्रुवंस्तृतीयसवने वो घृत्याहुतिः प्राप्स्यति न सौम्यापहृता हि युष्मत्सो·
मपीथस्तेन सोमाहुतिं नार्हथेति सैनानेषा तृतीयसवनऽएव घृत्याहुतिः प्राप्नोति न
सौम्या यच्छालाकैर्धिष्ण्यान्व्याघारयति ॥१९॥ अथ यदग्नौ होष्यन्ति । तद्वोऽवि·
ष्यतीति स यदग्नौ जुह्वति तदेनानवत्यथ यद्वः सोमं बिभृत उपर्युपरि चरिष्यन्ति
तद्वोऽविष्यतीति स यदेनान्त्सोमं बिभ्रत उपर्युपरि चरन्ति तदेनानवति तस्माद
ध्वर्युः समया धिष्ण्यान्नातीयादध्वर्युर्हि सोमं बिभर्ति तमेते व्यात्तेन प्रत्यासते
स एतेषां व्यात्तमापद्येत तमग्निर्वाभिदहेद्यो वा यं देवः पशूनामीष्टे स वा हैन
मभिमन्येत तस्माद्यद्यध्वर्योः शालायामर्थः स्यादुत्तरेणैवाग्नीध्रीयꣳ संचरेत् ॥२०॥
तेनाऽएते । सोमस्यैव गुप्त्यैन्युप्यन्तऽआहवनीयः पुरस्तान्मार्जालीयो दक्षिण
आग्नीध्रीय उत्तरतोऽथ ये सदसि ते पश्चात् ॥२१॥ तेषां वाऽअर्धाननुपकिरन्ति
अर्धाननु दिशन्त्येतऽउ ह येतद्धिष्ण्येऽर्धान्न उपाकिरन्त्वर्धाननुदिशन्तु तथा यस्म
ल्लोकादागताः स्मोदिवस्तथा तं लोकं प्रतिप्रज्ञास्यामस्तथा जिह्मा एष्याम इ
॥२२॥ स यानुपकिरन्ति । तेनास्मिंल्लोके प्रत्यक्षं भवन्त्यथ याननुदिशन्ति तेनामुष्मि
लोके प्रत्यक्षं भवन्ति ॥ २३ ॥ ते वै द्विनामानो भवन्ति । एतऽउ ह वै तद्धि
न वाऽएभिर्नामभिरराधयन् येषांनः सोमप्रणाहार्षुर्हन्त द्वितीयानि नामानि क
वामहाऽइति ते द्वितीयानि नामान्यकुर्वत तैरराध्नुवन्यानपहृतसोमपीथान्त्सतो

तस्मादुपरवान्खनति सदक्षिणस्य हविर्धानस्याधोऽधः प्रउगं खनति ॥३॥ सोऽभ्रि-
मादत्ते । देवस्य त्वासवितुः प्रसवेऽश्विनो र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्य-
सीति समान एतस्य यजुषोबन्धुर्योषो वाऽएषा यदभ्रिस्तस्मा दाह नार्यसीति
॥ ४ ॥ तान्प्रादेशमात्रे विनापरिलिखति । इदमहꣳ रक्षसां ग्रीवा अपिकृन्तामीति
वज्रो वाऽअभ्रिर्वज्रेणैवै तन्नाष्ट्राणाꣳ रक्षसांग्रीवाअपिकृन्तति ॥ ५ ॥ सवाएतौ
पूर्वौ । तयोर्दक्षिण मेवाग्रे परिलिखे दथापरयो रुत्तरमथा परयोर्दक्षिणमथ पूर्व
योरुत्तरम् ॥ ६ ॥ अथोऽइतरथाहुः । अपरयोरे वाग्रऽउत्तरं परिलिखे दथ पूर्व-
योर्दक्षिण मथा परयोर्दक्षिणमथ पूर्वयोरुत्तर मित्यथोऽअपि समीच एव परि-
लिखेदेतं त्वे वोत्तमं परिलिखेद्य एष पूर्वयोरुत्तरो भवति ॥ ७ ॥ तान्यथापरिलि
खितमेव यथापूर्वं खनति। बृहन्नसि बृहद्ग्रावा इत्युपस्तौत्येवै नानेतन्महयत्येव यदाह
बृहन्नसि बृहद्ग्रावा इति बृहती मिन्द्राय वाचं वदेतीन्द्रं वै यज्ञस्य देवता वैष्णवꣳ
हविर्धानं तदैन्द्रं करोति तस्मादाह बृहती मिन्द्राय वाचं वदेति ॥८॥ रक्षोहणं
वलगहनमिति । रक्षसाꣳ ह्येतद्वलगानां वधाय खायन्ते वैष्णवीमिति वैष्णवी हि
हविर्धाने वाक् ॥९॥ तान्यथाखातमेवोत्किरति । इदमहं तं वलगमुत्किरामि यं मे
निष्ट्योयममात्यो निचखानेति निष्ट्योवा वाऽअमात्यो वाकृत्यां वलगान्निखनति
तानेवैतदुत्किरति ॥१०॥ इदमहं तं वलगमुत्किरामि । यं मे समानो यम समानो
निचखानेति समानोवा वाऽअसमानो वा कृत्यां वलगान्निखनति तानेवै तदुत्किरति
॥११॥ इदमहं तं वलगमुत्किरामि । यं मे सबन्धुर्यमसबन्धुर्निचखानेति सबन्धुर्वा
वाऽअसबन्धुर्वा कृत्यां वलगान्निखनति ताने वै तदुत्किरति ॥ १२ ॥ इदमहं तं
वलगमुत्किरामि । यं मे सजातो यम सजातो निचखानेति सजातोवा वाऽसजातो
वाकृत्यां वलगान्निखनति तानेवै तदुत्किर त्युत्कृत्यां किरामीत्यन्तत उद्वपति
तत्कृत्यामुत्किरति ॥ १३ ॥ तान्बाहुमात्रान्खनेत् । अन्तो वाऽएषोन्ते नै वै त-
त्कृत्यां मोहयति तानदणया संतृन्दन्ति यथदणयानशकुयादपि समीचस्तस्मादिमे
प्राणाः परः संतृणाः ॥१४॥ तान्यथा खातमेवा वमर्शयति । स्वराडसि सपत्नहा
सत्रराडस्यभिमातिहा जनराडसि रक्षोहा सर्वराडस्यमित्रहेत्याशीरेवैतस्य कर्म-
ण आशिषमेवैतदाशास्ते ॥१५॥ अथाध्वर्युश्च यजमानश्च संमृशेते । पूर्वयोर्दक्षिणे-
ऽध्वर्युर्भवत्यपरयोरुत्तरे यजमानः सोऽध्वर्युः पृच्छति यजमान किमत्रेति भद्रमित्याह
तन्नौ सहेत्युपाꣳशु अध्वर्युः ॥ १६ ॥ अथापरयोर्दक्षिणेऽध्वर्युर्भवति । पूर्वयोरुत्तरे
यजमानः स यजमानः पृच्छत्यध्वर्यो किमत्रेति भद्रमित्याह तन्न इति यजमानस्तथ-

ज्ञऽआभजंस्तस्माद्द्विनामा ब्राह्मणोऽनृध्यमाने द्वितीयं नाम कुर्वीत राध्नोति
हैव य एवं विद्वान्द्वितीयं नाम कुरुते ॥२४॥ स यदग्नौ जुहोति । तद्देवेषु जुहोति त-
स्माद्देवाः सन्त्यथ यत्सदसि भक्षयन्ति तन्मनुष्येषु जुहोति तस्मान्मनुष्याः सन्त्यथ
यद्धविर्धानयोर्नाराशꣳसाः सीदन्ति तत्पितृषु जुहोति तस्मात्पितरः सन्ति ॥२५॥
ता वै प्रजा यज्ञेऽनन्वाभक्ताः । पराभूता वै ता एवमेवैतद्या इमाः प्रजा अपरा-
भूतास्ता यज्ञऽआभजति मनुष्याननु पशवो देवाननु वयाꣳस्योषधयो वनस्पत-
यो यदिदं किं चैवमु तत्सर्वं यज्ञऽआभक्तं ते ह स्मैतऽउभये देवमनुष्याः पितरः
सम्पिबन्ते सैषा सम्पातिह स्म दृश्यमाना एव पुरा सम्पिबन्तऽउतैतर्ह्यदृश्यमानाः
॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [६. २.] ॥

सर्वं वाऽएषोऽभि दीक्षते यो दीक्षते यज्ञꣳ ह्यभि दीक्षते यज्ञꣳ ह्येवेदꣳ सर्वमनु तं यज्ञꣳ सम्भृत्य यमिममभि दीक्षते सर्वमिदं विसृजते ॥१॥ यद्वैसर्जिनानि जुहोति । स यदिदꣳ सर्वं विसृजते तस्माद्वैसर्जिनानि नाम तस्माद्योऽपिव्रतः स्यात्सोऽन्वारभेत यद्युऽअन्यत्र चरेन्नाद्रियेत यद्धि जुहोति तदेवेदꣳ सर्वं विसृजते ॥२॥ यद्वेव वैसर्जिनानि जुहोति । यज्ञो वै विष्णुः स देवेभ्य इमां विक्रान्तिं विचक्रमे यैषामियं विक्रान्तिरिदमेव प्रथमेन पदेन पस्पारेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैतामेवैष एतस्मै विष्णुर्यज्ञो विक्रान्तिं विक्रमते यज्जुहोति तस्माद्वैसर्जिनानि जुहोति ॥ ३ ॥ सोऽपराह्णे वेदिꣳ स्तीर्त्वा । अथैतं प्रदाय सम्प्रपद्यन्तऽइध्ममभ्यादधत्युपयमनीरुपकल्पयन्त्याज्यमधिश्रयति स्रुवः सम्मार्ष्ट्युपस्थे राजानं यजमानः कुरुतेऽथ सोमक्रयण्यै पदं जघनेन गार्हपत्यं परिकिरति पदा वै प्रतितिष्ठति प्रतिष्ठित्याऽएव ॥४॥ तद्धैके । चतुर्धा कुर्वन्ति यत्राहवनीयमुद्धरन्ति तामुपयमनीषु चतुर्भागमुप्तं चतुर्भागमक्षोपाञ्जन्त्येतामुपयमनीषु चतुर्भागं जघनेन गार्हपत्यं चतुर्भागं परिकिरति॥५॥तदु तथा न कुर्यात्। सार्धमेव परिकिरेज्जघनेन गार्हपत्यमथात्याज्यं चतुर्गृहीते जुह्वां चोपभृति च गृह्णाति पञ्चगृहीतं पृषदाज्यं ज्योतिरसि विश्वरूपं विश्वेषां देवानाꣳ समिदिति वैश्वदेवꣳ हि पृषदाज्यं धारयन्ति स्रुचो यदा प्रदीप्त इध्मो भवति ॥६॥ अथ जुहोति । त्वꣳ सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि वरूथꣳ स्वाहेति तदेतेनैवास्यै पृथिव्यै प्रविष्ठायां शनिनिष्ठत्येनेनं लोकꣳ स्पृणुते ॥ ७ ॥ अथापरं द्वितीयाहुतिं जुहोति । जुषाणोऽअप्तुराज्यस्य वेतु स्वाहेत्येष उ हैवैतदुवाच द्वेषोभ्यो वै बिभेमि यथा मान्वगानाष्ट्र रक्षाꣳसि न हिनसन्नेवं मा कनीयाꣳस-

ꣳ संमृशेते प्राणानेवैतत्सयुजःकुरुतस्तस्मादिमेप्राणाः परः संविष्टेऽथयत्पृष्टो मिति मत्याह कल्याणमेवैतन्मानुष्यै वाचो वदति तस्मात्पृष्टो भद्रमिति प्र हायमोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यानेवैतत्करोति ॥ १७ ॥ स प्रोक्षति ो हणो वो वलगहन इति रक्षोहणो ह्येते वलगहनो ह्येते प्रोक्षामि वैष्णवानिति णवा ह्येते ॥ १८ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ता अवटेष्ववनयति ा इमाः प्राणेष्वापस्ता एवैतद्दधाति तस्मादेषु प्राणेष्विमा आपः ॥१९॥ सोऽ यति रक्षोहणो वो वलगहनोऽवनयामि वैष्णवा नित्यथ बर्हीꣳषि प्राचीना- णि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति तद्यानी मानि प्राणेषु लोमानि तान्ये वै दधाति तस्मादेषु प्राणेष्विमानि लोमानि ॥ २० ॥ सोऽवस्तृणाति । रक्षोहणो वलगहनोऽवस्तृणामि वैष्णवानित्यथ बर्हीꣳषि तनूनीवोपरिष्टात्पूच्छादयति श्रा हैवास्यैते ॥२१॥ अथाधिषवणे फलकेऽउपदधाति । रक्षोहणौ वांवलग- नाऽउपदधामि वैष्णवी ऽ इति हनू हैवास्यै तेऽअथ पर्यूहति रक्षोहणौ वां व- लगहनौ पर्यूहामि वैष्णवी ऽइति हꣳहत्येवैनेऽएतदशिथिले करोति ॥ २२ ॥ अथाधिषवणं परिकृत्तं भवति । सर्वं रोहितं जिह्वा हैवास्यैषा तद्यत्सर्वरोहितं भवति लोहि नीवहीयं जिह्वा तन्निदधाति वैष्णवमसीति वैष्णवꣳ ह्येतत् ॥२३॥ अथ ग्रावण उपावहरति । दंता हैवास्य ग्रावाणस्तद्यद्ग्रावाभिरभिषुण्वन्ति यथा दद्भिः प्सायदेवं तत्तान्निदधाति वैष्णवा स्थेति वैष्णवा ह्येतऽएतदुयज्ञस्य शिरः सꣳ स्कृतम् ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् [५—४] ॥ पञ्चमोध्यायः [२०]

उदर मेवास्य सदः । तस्मात्सदसि भक्षयन्ति यद्धीदं किं चाश्नन्त्युदरऽ एवेदꣳ सर्वं प्रतितिष्ठत्यथ यदस्मिन्विश्वे देवा असीदंस्तस्मात्सदो नाम तऽउऽ एवास्मिन्नेते ब्राह्मणविश्वगोत्राः सीदन्त्यैन्द्रं देवतया ॥ १ ॥ तन्मध्यऽऔदुम्ब रीं मिनोति । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर उदरमेवास्य सदस्तन्मध्यऽऔदुम्बरीं मिनोति ॥ २ ॥ अथ यद्यमध्यमः शङ्कुर्भवति । वेदेर्जघनार्धे तस्मात्प्राङ् प्रकामति पश्चि मपार्धाद्दक्षिणा सप्तमम् पक्रामति सम्पदः कामाय तदवटं परिलिखति ॥ ३ । सोऽभ्रिमादत्ते । देवस्यत्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाद नार्यसीति समानु एतस्य यजुषो बन्धुर्योषा वाऽएषा यदभ्रिस्तस्मादाह नार्यसी ॥ ४ ॥ अथावटं परि लिखति । इदमहꣳरक्षसां ग्रीवा अपि कृन्तामीति वज्रे अभ्रिर्वज्रेणैवनमाप्राणꣳ रक्षसां ग्रीवा अपिकृन्तति ॥ ५ ॥ अथ खनति

त्र यथात्कृत्वातिनयत स्तोकमेवस्तोकोह्यसुरिति तमेत्कनीयाꣳ समेव यथात्क
व्रात्यनयन्स्तोकमेवस्तोकोह्यसू रक्षोभ्यो भीपा तस्मादस्यै द्वितीयामाहुतिं जुहोति
॥८॥ उद्यच्छन्तीध्मम् । उपयच्छन्त्युपयमनीरथाहाग्नये प्रह्रियमाणायानुब्रूहि सोमाय
प्रणीयमानायेतिवाग्नये प्रह्रियमाणायानुब्रूहीति स्वेव ब्रूयात ॥ ९ ॥ आददते ग्रा
व्णः । द्रोणकलशं वायव्यानीध्म कार्ष्मर्यमयान्परिधीनाश्ववालं प्रस्तरमैक्षव्यौ
विधृती तद्बर्हिरुपसंनद्धं भवति वपाश्रपण्यौ रशनेऽअरणीऽअधिमन्थनः शक
लो वृषणौ तत्समादाय प्राञ्च आयन्ति स एप ऊर्ध्वो यज्ञ एति ॥१०॥ तदाय
त्सु याचयति । अग्ने नय सुपथा रायेऽअस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेत्यग्निमेवैतत्पुरस्तात्करो
त्यग्निः पुरस्तान्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपघ्नन्नेत्यथा भयेनानाष्ट्रेण हरन्ति तऽआयन्त्याग
छन्त्याग्नीध्रे निदधाति ॥ ११ ॥ स निहिते जुहोति । अयं नोऽअग्निर्वरिवस्कृणो
त्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन् । अयं वाजाञ्जयतु वाजसातावयꣳ शत्रूञ्जयतु ज
र्हृषाणः स्वाहेति तदेतेनैवैतस्मिन्नन्तरिक्षे प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्येतेनैतं लोकꣳ
स्पृणुते ॥ १२ ॥ तदेव निदधतिग्राव्णः । द्रोणकलशं वायव्यान्यथेतरमादाय
यन्ति तदुत्तरेणाहवनीय मुपसादयन्ति ॥ १३ ॥ प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते । स इध्म
मेवाग्रे प्रोक्षत्यथ वेदिमथास्मै बर्हिः प्रयच्छन्ति तत्पुरस्तादन्ध्यासादयति तत्प्रोक्ष्यो
पानिनीय विस्रꣳस्य ग्रन्थिमाश्ववालः प्रस्तर उपसंनद्धो भवति तं गृह्णाति गृहीत्वा
प्रस्तर मेक बर्हिस्तृणाति स्तीर्त्वा बर्हिः कार्ष्मर्यमयान्परिधीन्परिदधाति परि
धाय परिधीन्त्समिधावभ्यादधात्यभ्याधाय समिधौ ॥ १४ ॥ अथ जुहोति । उ
विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिव प्र—प्र यज्ञपतिं ति
स्वाहेति तदेतेनैवैतस्यां दिवि प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्येतेनैतं लोकꣳ स्पृणुते यद्
तया जुहोति ॥ १५ ॥ यद्वेव वैष्णव्यर्चा जुहोति । कनीयाꣳसं वाऽएनमे त
धात्कृत्वात्यनयन्स्तोकमेव स्तोको ह्यनुस्तमेतद्भयं प्राप्य य एवैष तं करोति य
मेव यज्ञो हि विष्णुस्तस्माद्वैष्णव्यर्चा जुहोति ॥ १६ ॥ अथासाद्य स्रुचः । अ
उपसृत्य राजानं प्रपादयन्ति तस्मादासाद्य स्रुचोऽपउपसृत्य राजानं प्रपादय
।राऽस्मात्पꣳरेतः सोमो नेदक्षूणाउपेन रेतः सोमꣳ हिनसानीति तस्मादास
योऽपु उपसृत्य राजानं प्रपादयति ॥ १७ ॥ स दक्षिणस्य हविर्धानस्य न
।सिनत्यपृणाति तदेनमासादयति देव सवितरेष ते सोमस्तꣳ रक्षस्व मा

पत्नी सा पश्चात्प्राची देवानां यज्ञमन्वास्ते तद्धेमामपश्यारोहेत् सा पत्नी क्षिनेऽ
लोकमियात्तथो ह पत्नी ज्योग्जीवति तदस्या ऽएवैतन्निह्नुते तथो हैनामियं न
हिनस्ति तस्माद् दक्षिणत—इवैवान्वासीत ॥ १७ ॥ अथाज्यमवेक्षते । योषा वै
पत्नीरेत आज्यं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्मादाज्यमवेक्षते ॥ १८ ॥ सावे
क्षते। अदब्धेन त्वा चक्षुषावपश्यामीत्यनार्त्तेन त्वा चक्षुषावपश्यामीत्येवैतदाहाग्ने
र्जिह्वासीति यदा वाऽएतदग्नौ जुह्वत्यथाग्नेर्जिह्वा—इवोत्तिष्ठन्ति तस्मादाहाग्नेर्जिह्वा
सीति सुहूर्देवेभ्य इति साधु देवेभ्य इत्येवैतदाह धाम्ने—धाम्ने मे भव यजुषे—यजुषऽइ
ति सर्वस्मै मे यज्ञायैधी त्येवैतदाह॥१९॥अथाज्यमादाय प्राङुदाहरति। तदाहवनीये
ऽधिश्रयति यस्याहवनीये हवींषि श्रपयन्ति सर्वो मे यज्ञ आहवनीये शृतोऽसदित्यथ
यदमुत्राग्रेऽधिश्रयति पत्नीं ह्यवकाशयिष्यन्भवति न हि तदवकल्पते यत् सामि मत्य
ञ्चरेत्पत्नीमवकाशयिष्यामीत्यथ यत्पत्नीं नावकाशयेदन्तरियाद्ध यज्ञात्पत्नीं तथो
ह यज्ञात्पत्नीं नान्तरेति तस्मादु सार्धमेव विलाप्य प्रागुदाहरत्यवकाश्य पत्नीं य
स्यो पत्नी न भवत्यग्रऽएव तस्याहवनीयेऽधिश्रयति ततत आदत्ते तदन्तर्वेद्यासा
दयति ॥ २० ॥ तदाहुः । नान्तर्वेद्यासादयेदतो वै देवानां पत्नीः संयाजयन्त्य
वराभा ग्रह देवानां पत्नीः करोति परः पुंसो हास्य पत्नी भवतीति तदु हो
वाच याज्ञवल्क्यो यथादिष्टं पत्न्या अस्तु कस्तदाद्रियेत यत्परः पुंसा वा
पत्नी स्याद्यथा वा यज्ञो वेदिर्यज्ञ आज्यं यज्ञाद्यज्ञं निर्मिमाऽइति तस्माद
न्तर्वेद्येवासादयेत् ॥ २१ ॥ प्रोक्षणीषु पवित्रे भवतः । ते तत आदत्ते
ताभ्यामाज्यमुत्पुनात्येको वाऽउत्पवनस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥ २२ ॥ स
उत्पुनाति । सवितुस्त्वा प्रसवऽउत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मि
भिरिति सोऽसावेव बन्धुः ॥२३ ॥ शतम् २०० ॥ अथाज्यलिप्ताभ्यां पवित्रा
भ्याम् । प्रोक्षणीरुत्पुनाति सवितुर्वः प्रसवऽउत्पु०……बन्धुः ॥ २४ ॥ तद्यदा
ज्यलिप्ताभ्यां पवित्राभ्याम् । प्रोक्षणीरुत्पुनाति तदप्सु पयो दधाति तदिदमप्सु
पयो हितमिदं हि यदा वर्षत्यथौषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वाऽपः पीत्वा तत एष
रसः सम्भवति तस्मादु रसस्यो चैव सर्वत्वाय ॥ २५ ॥ अथाज्यमवेक्षते । तद्ध
के यजमानमवख्यापयन्ति तदु होवाच याज्ञवल्क्यः कथं नु न स्वयमध्वर्यवो भवन्ति
कथं स्वयं नान्वाहुर्यत्र भूयस्य—इवाशिषः क्रियन्ते कथं न्वेषामत्रैव श्रद्धा भव
तीति यां वै कां च यज्ञऽऋत्विज आशिषमाशासते यजमानस्यैव सा तस्मादध्व
र्युरेवावेक्षेत ॥ २६ ॥ सोऽवेक्षते । सत्यं वै चक्षुः सत्यं हि वै चक्षुस्तस्माद्यदि

भग्निति तदेनं देवायै त्र सवित्रे परिददाति गुप्त्यै ॥ १८ ॥ अथानुमृज्योपति-
ते । एतत्त्वं देव सोम देवो देवां २॥ऽउपागा इदमहं मनुष्यान्त्सह रायस्पोषे-
णेत्यग्नीषोमौ वा ऽएतमन्तर्जम्भऽआदधाते यो दीक्षतेऽआग्नावैष्णवᳫं हवो दी-
क्षणीयᳫं हविर्भवति यो वै विष्णुः सोमः स हविर्वाऽएष देवानां भवति यो दी-
क्षते तदेनमन्तर्जम्भऽआदधाते तत्प्रत्यक्षᳫं सोमान्निर्मुच्यते यदाहैतत्त्वं देव सोम
देवो देवां २॥ऽउपागा इदमहं मनुष्यान्त्सह रायस्पोषेणेति भूमा वै रायस्पोषः
सह भूम्नेत्येवैतदाह ॥ १९ ॥ अथोपनिष्क्रामति । स्वाहा निर्वरुणस्य पाशा-
न्मुच्यऽइति वरुणपाशे वाऽएषोऽन्तर्भवति योऽन्यस्यासंस्तत्प्रत्यक्षं वरुणान्निर्मुच्यते
यदाह स्वाहा निर्वरुणस्य पाशान्मुच्यऽइति ॥ २० ॥ अथेत्याहवनीये समिधम-
भ्यादधाति । अग्ने व्रतपास्त्वे व्रतपा इत्यग्निर्हि देवानां व्रतपतिस्तस्मादाहाग्ने
व्रतपास्त्वे व्रतपा इति या तव तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यो मम तनूस्त्वय्यभूदियᳫं
सा मयि । यथायथं नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षां दीक्षापतिरमᳫंस्तानु तपस्त-
पस्पतिरिति तत्प्रत्यक्षमग्नेर्निर्मुच्यते स स्वेन सतात्मना यजते तस्मादस्यात्राश्नन्ति
मानुषो हि भवति तस्मादस्यात्र नाम गृह्णन्ति मानुषो हि भवत्यथ यत्पुरा नाश्न-
न्ति यथा हविषोऽहुतस्य नाश्नीयादेवं तत्तस्माद्दीक्षितस्य नाश्नीयादथात्राङ्गुली-
र्विमृजते ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [६. ३.] ॥

यूपं व्रश्च्यन्वैष्णव्यऽर्चा जुहोति । वैष्णवो हि यूपस्तस्माद्वैष्णव्यऽर्चा जुहोति
॥ १ ॥ यद्वेव वैष्णव्या जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैवैतद्यूपमच्छैति तस्माद्वैष्णव्य-
ऽर्चा जुहोति ॥ २ ॥ स यदि स्रुचा जुहोति । चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहोति
यद्यु स्रुवेण स्रुवेणैवोपहत्य जुहोत्युरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं
घृतयोने पिब प्र प्र यज्ञपतिं तिर स्वाहेति ॥३॥ यदाज्यं परिशिष्टं भवति । तदा-
दत्ते यत्तक्ष्णः शस्त्रं भवति तत्तदादत्ते तऽआयन्ति स यं यूपं जोषयन्ते ॥ ४ ॥
तमेवमभिमृश्य जपति । पश्चाद्वैव प्राङ् तिष्ठन्नभिमन्त्रयतेऽत्यन्यां २॥ऽअगां नान्यां
२॥ऽउपागामित्यति ह्यन्यानेति नान्यानुपैति तस्मादाहात्यन्यां २॥ऽअगां नान्यां २॥ऽ
उपागामिति ॥ ५ ॥ अर्वाक्त्वा परेभ्योऽविदं परोऽवरेभ्य इति । अर्वाग्घ्येनं प-
रेभ्यो वृश्चति यऽएतस्मात्पराञ्चो भवन्ति परोऽवरेभ्य इति परो ह्येनमवरेभ्यो
वृश्चति यऽएतस्मादर्वाञ्चो भवन्ति तस्मादाहार्वाक्त्वा परेभ्योऽविदं परोऽवरेभ्य
इति ॥६॥ तं त्वा जुषामहे देव वनस्पते देवयज्यायाऽइति । तद्यथा बहूनां मध्यात्सा-
धवे कर्मणे जुषेत स एतमनास्तस्मै कर्मणे स्यादेवमेवैनमेतद्बहूनां मध्यात्साधवे क-

यद्वाह तद्विष्णोः परमं पदꣳसदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततमिति ॥१८॥ अथ परिव्ययति । अनग्नतायै न्वेव परिव्ययति नाभ्यादघ्न एव परिव्ययत्यत्र हीदं वासो प्रथमप्रायेणाभिपन्नमत्र हीदमन्नं प्रतितिष्ठति तस्मादत्रैव परिव्ययति ॥ १९ ॥ त्रिवृता परिव्ययति । त्रिवृद्वयन्नं पशवो यन्नं पिता माता यज्जायते तत्तृतीयं तस्मात्त्रिवृता परिव्ययति ॥ २० ॥ स परिव्ययति । परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं यजमानꣳ रायो मनुष्याणामिति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाह परीमं यजमानꣳ रायो मनुष्याणामिति ॥ २१ ॥ अथ यूपशकलमवगूहति । दिवः सूनुरसीति वज्रो वा एष तस्माद्यदि यूपकारिणो स्यात्स्वरुं—स्वमेवावगूहेदविपर्यासं तस्य हैवामुष्याननुरूपता मज्जा जायतेऽथ यो विपर्यासमवगूहति न स्वरुं—स्व तस्य हैव मुष्याननुरूपता मज्जा जायते तस्मादु स्वरुं-स्वमेवावगूहेदविपर्यासम् ॥ २२ ॥ स्वर्गस्यो ह वा लोकस्य समारोहणः क्रियते । यदूर्ध्वशकल एव रशना रशनायै यूपशकलो यूपशकलाच्चषालं चषालात्स्वर्गं लोकꣳ समश्नुते ॥ २३ ॥ अथ स्वरुमक्तुनक्ति । एतस्माद्वा एषोऽपच्छिद्यते तस्यैतत्स्वमेवात्कर्भवति तस्मात्स्वरुमक्तुनक्ति ॥ २४ ॥ तस्य यन्निखातम् । तेन पितृलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं निखातादा रशनायै तेन मनुष्यलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वꣳ रशनाया आ चषालात्तेन देवलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं चषालाद्द्व्यङ्गुलं वा त्र्यङ्गुलं वा साध्या इति देवास्तेन तेषां लोकं जयति सलोको ह वै साध्यैर्देवैर्भवति य एवमेतद्वेद ॥ २५ ॥ तं वै पूर्वार्धे मिनोति । वज्रो वै यूपो वज्रो दण्डः पूर्वार्धे वै दण्डस्याभिपद्य प्रहरति पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मात्पूर्वार्धे मिनोति ॥ २६ ॥ यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्यैषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम पुरस्ताद्ध मज्जा पुरस्तान्मनोजनस्तस्मात्पूर्वार्धे मिनोति ॥ २७ ॥ स वा अष्टाश्रिर्भवति । अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मादष्टाश्रिर्भवति ॥ २८ ॥ तꣳह स्मैतं देवा अनुप्रहरन्ति । यथेदमप्येतर्ह्येकेऽनुप्रहरन्तीति देवा अकुर्वन्निति ततो रक्षाꣳसि यज्ञमनूदपिबन्त ॥२९॥ ते देवा अध्वर्युमब्रुवन् । यूपशकलमेव जुहुधि तदेव स्वगाकृतो भविष्यति तथो रक्षाꣳसि यज्ञं नानूत्पास्यन्तेऽयं वै वज्र उद्यत इति ॥ ३० ॥ सोऽध्वर्युः । यूपशकलमेवाजुहोत्तदेव स्वगाकृत आसीत्तथो रक्षाꣳसि यज्ञं नानूदपिबन्तायं वै वज्र उद्यत इति

जुषते स एतमना व्रश्चनाय भवति ॥ ७ ॥ देवास्त्वा देवयज्यायै जुषन्ता·
। तद्धै समृद्धं यं देवाः साधवे कर्मणे जुषान्तैतस्मादाह देवास्त्वा देवयज्या·
षन्तामिति ॥ ८ ॥ अथ स्रुवेणोपस्पृशति । विष्णवे त्वेति वैष्णवो हि यूपो
वै विष्णुर्यज्ञाय ह्येनं वृश्चति तस्मादाह विष्णवे त्वेति ॥ ९ ॥ अथ दर्भतरु·
णमन्तर्दधाति । ओषधे त्रायस्वेति वज्रो वै परशुस्तथो हैनमेष वज्रः परशुर्न हि·
स्त्यथ परशुना प्रहरति स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीरिति वज्रो वै परशुस्तथो हैनमेष
वः परशुर्न हिनस्ति ॥ १० ॥ स यं प्रथमꣳ शकलमपछिनत्ति । तस्मादत्ते तं
ऽअनक्तस्तम्भं वृश्चेदुत ह्येनमनसा वहन्ति तथानो न प्रति बाधते ॥ ११ ॥ तं
ङ्चं पातयेत् । प्राची हि देवानां दिगथोऽउदङ्चमुदीची हि मनुष्याणां दिगथो
त्यङ्चं दक्षिणायै त्वेवैनं दिशः परिबिबाधिषेतैषा वै दिक् पितृणां तस्मादेनं
दक्षिणायै दिशः परिबिबाधिषेत ॥ १२ ॥ तं प्रच्यवमानमनुमन्त्रयते । द्यां
मा लेखीरन्तरिक्षं मा हिꣳसीः पृथिव्या सम्भवेति वज्रो वाऽएष भवति
यं यूपाय वृश्चन्ति तस्माद्वज्रात्प्रच्यवमानादिमे लोकाः सꣳरेजन्ते तदेभ्य
एवैनमेतल्लोकेभ्यः शमयति तथेमांल्लोकाञ्छान्तो न हिनस्ति ॥ १३ ॥ स
यदाह । द्यां मा लेखीरिति दिवं मा हिꣳसीरित्येवैतदाहान्तरिक्षं मा हिꣳसी·
रिति नात्र तिरोहितमिवास्ति पृथिव्या सम्भवेति पृथिव्या संजानीष्वेत्येवैत·
दाहायꣳ हि त्वा स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनाय महते सौभगायेत्येष ह्येनꣳ स्व·
धितिस्तेजमानः प्रणयति ॥ १४ ॥ अथावृश्चनमभिजुहोति । नेदतो नाष्ट्रा रक्षाꣳ·
स्यनूत्तिष्ठानिति वज्रो वाऽआज्यं तद्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यवबाधते· तथातो
नाष्ट्रा रक्षाꣳसि नानूत्तिष्ठन्त्यथो रेतो वाऽआज्यं तद्वनस्पतिष्वेवैतद्रेतो दधाति
तस्मादेतस्मादाव्रश्चनाद्वनस्पतयोऽनु प्रजायन्ते ॥ १५ ॥ स जुहोति । अतस्त्वं दे·
व वनस्पते शतवल्शो विरोह सहस्रवल्शा वि वयꣳ रुहेमेति नात्र तिरोहितमिवा·
स्ति ॥ १६ ॥ तं परिवासयति । स यावन्तमेवाग्रे परिवासयेत्तावान्स्याद
॥ १७ ॥ पञ्चारत्निं परिवासयेत् । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्तवः संव·
त्सरस्य तस्मात्पञ्चारत्निं परिवासयेत् ॥ १८ ॥ षडरत्निं परिवासयेत् । षड्वाऽ·
ऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो यूपस्तस्मात्षडरत्निं परिवासयेत् ॥ १९॥
अष्टारत्निं परिवासयेत् । अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्ध
एष यज्ञस्य तस्मादष्टारत्निं परिवासयेत् ॥ २० ॥ नवारत्निं परिवासयेत् त्रिवृद्वै
यज्ञो ... तस्मान्नवारत्निं परिवासयेत् ॥ २१ ॥ एकादशारत्निं परिवासयेत

तद्यदेष एव भवति नान्य एष हि यजुष्कृतो मेध्यस्तस्माद्यूप-
॥ ८ ॥ स प्रास्यति । अग्रणीरसि स्वावेश उन्नेतृणामिति पुर-
ऽपच्छिद्यते तस्मादाहाग्रणीरसि स्वावेश उन्नेतृणामित्येतस्य वि-
स्यतीत्यधि ह्येनं तिष्ठति तस्मादाहैतस्य वित्तादधि त्वा स्थास्य-
अथ स्रुवेणोपहत्याज्यम् । अवटमभिजुहोति नेदधस्तान्नाष्ट्रा रक्षाᳬंसि
वज्रो वाऽआज्यं तद्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाᳬंस्यवबाधते तथाधस्ता-
मि नोपोत्तिष्ठन्त्यथ पुरस्तात्परीत्योदङ्ङासीनो यूपमनक्ति स आह
यानुब्रूहीति ॥ १० ॥ सोऽनक्ति । देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति
नां प्रसविता यजमानो वाऽएष निदानेन यद्यूपः सर्वं वाऽइदं मधु
तदेनमनेन सर्वेण सᳬंस्पर्शयति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसौति
स्त्वा सविता मध्वानक्त्विति ॥ ११ ॥ अथ चषालमुभयतः प्रत्यज्य
। सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति पिप्पलᳬं हैवास्यैतद्यन्मध्ये संगृ-
ति तिर्यग्वाऽइदं वृक्षे पिप्पलमाहतᳬं स यदेवेदᳬं सम्बन्धनं चान्त-
तदेवैतत्करोति तस्मान्मध्ये संगृहीतमिव भवति ॥ १२ ॥ आन्तम-
। यजमानो वाऽअग्निष्ठा रस आज्यᳬं रसेनैवैतद्यजमानमनक्ति त-
ग्निष्ठामनक्त्यथ परिव्ययणं प्रतिसमन्तं परिमृशत्यथाहोच्छ्रीयमाणाया-
१३ ॥ स उच्छ्रयति । द्यामग्रेणास्पृक्ष आन्तरिक्षं मध्येनाप्राः पृथिवीमुप-
रिति वज्रो वै यूप एषां लोकानामभिजित्यै तेन वज्रेणेमाँल्लोकान्स्पृ-
णो लोकेभ्यः सपत्नान्निर्भजति ॥ १४ ॥ अथ मिनोति । या ते धामा-
गमध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः प-
वभारि भूरीत्येतया त्रिष्टुभा मिनोति वज्रस्त्रिष्टुब्वज्रो यूपस्तस्मात्त्रिष्टुभा
॥ १५ ॥ सम्प्रत्यग्निमग्निष्ठां मिनोति । यजमानो वाऽअग्निष्ठाग्निरु वै
यदग्नेरग्निष्ठाᳬं ह्वलयेद्ध्वलेद्ध यज्ञाद्यजमानस्तस्मात्सम्प्रत्याग्निमग्निष्ठां
थ पर्यूहत्यथ पर्यृषत्यथाप उपानिनयति ॥ १६ ॥ अथैवमभिपद्य वाचयति ।
: कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखेति वज्रं
महार्पायो यूपमुदाशिश्रियद्विष्णोर्विजितिं पश्यतेत्येवैतदाह यदाह विष्णोः
पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखेतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवत
वा यूपस्तᳬं सेन्द्रं करोति तस्मादाहेन्द्रस्य युज्यः सखेति ॥ १७ ॥ अथ
लमुदीक्षते । तद्विष्णोः परमं पदᳬं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुरात
ति वज्रं वाऽएष प्राहार्षीद्यो यूपमुदाशिश्रियत्तां विष्णोर्विजितिं पश्यतेत्येवैतदा

एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टुब्वज्रो यूपस्तस्मादेकादशारत्निं परिवासयेत् ॥ २२ ॥ द्वादशारत्निं परिवासयेत् । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो यूपस्तस्माद्द्वादशारत्निं परिवासयेत् ॥ २३ ॥ त्रयोदशारत्निं परिवासयेत् । त्रयोदश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो वज्रो वज्रो यूपस्तस्मात्त्रयोदशारत्निं परिवासयेत् ॥ २४ ॥ पञ्चदशारत्निं परिवासयेत् । पञ्चदशो वै वज्रो वज्रो यूपस्तस्मात्पञ्चदशारत्निं परिवासयेत् ॥ २५ ॥ सप्तदशारत्निर्वाजपेययूपः । अपरिमित एव स्यादपरिमितेन वाऽएतेन वज्रेण देवा अपरिमितमजयंस्तथोऽएवैष एतेन वज्रेणापरिमितेनैवापरिमितं जयति तस्मादपरिमित एव स्यात् ॥ २६ ॥ स वाऽअष्टाश्रिर्भवति । अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मादष्टाश्रिर्भवति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥

६. ४] षष्ठोऽध्यायः ॥ [२१] ॥

अभ्रिमादत्ते । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नार्यसीति समान एतस्य यजुषो बन्धुर्योषो वाऽएषा यदभ्रिस्तस्मादाह नार्यसीति ॥ १ ॥ अथावटं परिलिखति । इदमहꣳ रक्षसां ग्रीवा अपिकृन्तामीति वज्रो वाऽअभ्रिर्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्राणाꣳ रक्षसां ग्रीवा अपिकृन्तति ॥ २ ॥ अथ खनति । प्राञ्चमुत्करमुत्किरन्नपरेण संमायावटं खनति तदग्रेण प्राञ्चं यूपं निदधात्येतावन्मात्राणि बर्हीꣳष्युपरिष्टादभिनिदधाति तदेवोपरिष्टाद्यूपशकलमभिनिदधाति पुरस्तात्प्रस्तरं तत्पालमुपनिदधात्यथ यवमत्यः प्रोक्षण्यो भवन्ति सोऽसावेव बन्धुः ॥ ३ ॥ स यवानावपति । यवोऽसि यवयास्मद्द्वेषो यवयारातीरिति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथ प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥ ४ ॥ स प्रोक्षति । दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति वज्रो वै यूप एषां लोकानामभिगुप्त्या एषां त्वा लोकानामभिगुप्त्यै प्रोक्षामीत्येवैतदाह ॥ ५ ॥ अथ याः प्रोक्षण्यः परिशिष्यन्ते । ता अवटेऽवनयति शुन्धन्तां लोकाः पितृषदना इति पितृदेवत्यो वै कूपः खातस्तमेवैतन्मेध्यं करोति ॥ ६ ॥ अथ बर्हिरस्यति । प्राचीनाग्राणि चोदीचीनाग्राणि चावस्तृणाति पितृषदनमसीति पितृदेवत्यं वाऽअस्यैतद्भवति यन्निखातꣳ स यथौषधिष्वेव मितः स्यादेवमेवास्त्वोषधिषु मितो भवति ॥ ७ ॥ अथ यूपशकलं प्रास्यति । तेजो ह वाऽएतद्वनस्पतीनां यदाहवनीयशकलस्तस्माद्यदा ... शकलमथास्यतेजस्तेनैवाथ यूपशकलं प्रास्यति स-

यदाह तद्विष्णोः परमं पदᳫं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततमिति ॥१८॥
अथ परिव्ययति । अनग्नतायै न्वेव परिव्ययति तस्मात्त्वेव परिव्ययत्यत्रेव हीदं
ग्रासो भवत्यथ प्राणमस्मिन्नेतद्दधात्यत्रेव हीदमन्नं प्रतितिष्ठति तस्मात्त्वेव परिव्य-
यति ॥ १९ ॥ त्रिवृता परिव्ययति । त्रिवृद्ध्यन्नं पशवो ह्यन्नं पिता माता य-
ज्जायते तत्तृतीयं तस्मात्त्रिवृता परिव्ययति ॥ २० ॥ स परिव्ययति । परिवीरसि
परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं यजमानᳫं रायो मनुष्याणामिति तद्यजमान-
माशिषमाशास्ते यदाह परीमं यजमानᳫं रायो मनुष्याणामिति ॥ २१ ॥ अथ
यूपशकलमवगूहति । दिवः सूनुरसीति प्रजा ह्वास्यैषा तस्माद्यदि यूपैकादशिनी
स्यात्स्वᳫं—स्वमेवावगूहेदविपर्यासं तस्य हैषाऽमुग्धानुव्रता प्रजा जायतेऽथ यो
विपर्यासमवगूहति न स्वᳫं—स्वं तस्य हैषा मुग्धाननुव्रता प्रजा जायते तस्मादु
स्वᳫं-स्वमेवावगूहेदविपर्यासᳫं ॥ २२ ॥ स्वर्ग्यो हैष लोकस्य समारोहणः
क्रियते । यद्यूपशकल इयᳫं रशना रशनायै यूपशकलो यूपशकलाच्चषालं च-
षालात्स्वर्गं लोकᳫं समश्नुते ॥ २३ ॥ अथ यस्मात्स्वरुर्नाम । एतस्माद्वाऽएषो-
ऽपच्छिद्यते तस्यैतत्स्वमेवारुर्भवति तस्मात्स्वरुर्नाम ॥ २४ ॥ तस्य यन्निखातम् ।
तेन पितृलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं निखाताद्रशनायै तेन मनुष्यलोकं जयत्यथ य-
दूर्ध्वᳫं रशनाया आ चषालात्तेन देवलोकं जयत्यथ यदूर्ध्वं चषालाद्द्व्यङ्गु-
लं वा त्र्यङ्गुलं वा साध्या इति देवास्तेन तेषां लोकं जयति सलोको ह वै साध्यै-
र्देवैर्भवति य एवमेतद्वेद ॥ २५ ॥ तं वै पूर्वार्धे मिनोति । वज्रो वै यूपो वज्रो द-
ण्डः पूर्वार्धं वै दण्डस्याभिपद्य प्रहरति पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मात्पूर्वार्धे मिनोति
॥ २६ ॥ येन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्येषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं
मनुष्यैरनभ्यारोह्यᳫं स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथा मधु मधुकृतो निर्धयेयु-
र्विदुह्य यज्ञं यूपेन योपयित्वा तिरोऽभवन्नथ यदेनेनायोपयंस्तस्माद्यूपो नाम पुर-
स्ताद्ध प्रज्ञा पुरस्तान्मनो जनस्तस्मात्पूर्वार्धे मिनोति ॥ २७ ॥ स वाऽअष्टाश्रिर्भवति
। अष्टाक्षरा वै गायत्री पूर्वार्धो वै यज्ञस्य गायत्री पूर्वार्ध एष यज्ञस्य तस्मादष्टा-
श्रिर्भवति ॥ २८ ॥ तᳫं ह स्मैतं देवा अनुप्रहरन्ति । यथेदमप्येतर्ह्येकेऽनुप्रहरन्तीति
देवा अकुर्वन्निति ततो रक्षाᳫंसि यज्ञमनूदपिबन्त ॥२९॥ ते देवा अध्वर्युमब्रुवन् ।
यूपशकलमेव जुहुधि तर्ह्येष स्वगाकृतो भविष्यति तथो रक्षाᳫंसि यज्ञं ना-
नूत्स्यन्तेऽयं वै वज्र उद्यत इति ॥ ३० ॥ सोऽध्वर्युः । यूपशकलमेवाजुहोत्त-
देष स्वगाकृत आसीत्तथो रक्षाᳫंसि यज्ञं नानूदपिबन्नयं वै वज्र उद्यत इति

तेजसं मिनवानीति तद्यदेव एव भवति नान्य एष हि यजुष्कृतो मेध्यस्तस्माद्यूप· शकलं प्रास्यति ॥ ८ ॥ स प्रास्यति । अग्रणीरसि स्वावेश उन्नेतॄणामिति पु· रस्ताद्वाऽअस्मादेषोऽपच्छिद्यते तस्मादाहाग्रणीरसि स्वावेश उन्नेतॄणामित्येतस्य वि· त्तादधि त्वा स्थास्यतीत्यधि ह्येनं तिष्ठति तस्मादाहैतस्य वित्तादधि त्वा स्थास्य· त्तीति ॥ ९ ॥ अथ स्रुवेणोपहत्याज्यम् । अवटमभिजुहोति नेदधस्तान्नाष्ट्रा रक्षाꣳ· स्युपोत्तिष्ठानिति वज्रो वाऽआज्यं तद्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यववाधते तथाधस्ता· न्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि नोपोत्तिष्ठन्त्यथ पुरस्तात्परीत्योदङासीनो यूपमनक्ति स आह यूपायाज्यमानायानुब्रूहीति ॥ १० ॥ सोऽनक्ति । देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति सविता वै देवानां प्रसविता यजमानो वाऽएष निदानेन यद्यूपः सर्वं वाऽइदं मधु यदिदं किं च तदेनमनेन सर्वेण सꣳस्पर्शयति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसौति तस्मादाह देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति ॥ ११ ॥ अथ चषालमुभयतः प्रत्यज्य प्रतिमुञ्चति । सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति पिप्पलꣳ ह्येवास्यैतद्यन्मध्ये संगृ· हीतमिव भवति तिर्यग्वाऽइदं वृक्षे पिप्पलमाहतꣳ स यदेवेदꣳ सम्बन्धनं चान्त· रोपेनितमिव तदेवैतत्करोति तस्मान्मध्ये संगृहीतमिव भवति ॥ १२ ॥ आन्तम· ग्निष्ठामनक्ति । यजमानो वाऽअग्निष्ठा रस आज्यꣳ रसेनैवैतद्यजमानमनक्ति त· स्मादान्तमग्निष्ठामनक्त्यथ परिव्ययणं प्रतिसमन्तं परिमृशत्यथाहोच्छ्रीयमाणाया· नुब्रूहीति ॥ १३ ॥ स उच्छ्रयति । द्यामग्रेणास्पृक्ष आन्तरिक्षं मध्येनाप्राः पृथिवीमुप· रेणादृꣳहीरिति वज्रो वै यूप एषां लोकानामभिजित्यै तेन वज्रेणेमांलोकान्त्स्पृ· णुतऽएभ्यो लोकेभ्यः सपत्नान्निर्भजति ॥ १४ ॥ अथ मिनोति । या ते धामा· न्युश्मसि गमध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः प· रमं पदमवभारि भूरीत्येतया त्रिष्टुभा मिनोति वज्रस्त्रिष्टुब्वज्रो यूपस्तस्मात्त्रिष्टुभा मिनोति ॥ १५ ॥ सम्प्रत्यग्निमग्निष्ठां मिनोति । यजमानो वाऽअग्निष्ठाग्निरु वै यज्ञः स यदग्नेरग्निष्ठाꣳह्वलयेद्ध्वलेद्ध यज्ञाद्यजमानस्तस्मात्सम्प्रत्यग्निमग्निष्ठां मिनोत्यथ पर्यूहत्यथ पर्यृपत्यथाप उपानिनयति ॥ १६ ॥ अथैवमभिपद्य वाचयति । विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखेति वज्रं वाऽएष प्राहार्षीद्यो यूपमुदशिश्रियद्विष्णोर्विजितिं पश्यतेत्येवैतदाह यदाह विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखेतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता वैष्णवो यूपस्तꣳसैन्द्रं करोति तस्मादाहेन्द्रस्य युज्यः सखेति ॥ १७ ॥ अथ चषालमुदीक्षते । तद्विष्णोः परमं पदꣳ सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुरात· तमिति वज्रं वाऽएष प्राहार्षीद्यो यूपमुदशिश्रियत्तां विष्णोर्विजितिं पश्यतेत्येवैतदाह

थोऽ पैवैष एतत् । यूपशकलमेव जुहोति तद्वैष स्वगाकृतो भवति तथो-
। यत्र नानूत्पिबन्तेऽयं वै वज्र उद्यत इति स जुहोति दिवं ते धूमो गच्छ-
।तिः पृथिवीं भस्मनापृण स्वाहेति ॥ ३२ ॥ ॥ ४ [७. १.] ॥

वतो वै वेदिस्तावती पृथिवी । वज्रा वै यूपास्तदिमामेवैतत्पृथिवीमेतैर्वज्रैः स्पृ-
। सपत्नान्निर्भजति तस्माद्यूपैकादशिनी भवति द्वादश उपशयो भवति वि-
दक्षिणत उपनिदधाति तद्यद्द्वादश उपशयो भवति ॥ १ ॥ शतम् २०००॥
वै यज्ञं तन्वाना । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयांचक्रुस्तद्यऽएतऽ-
ना यथेपुरस्ता तया वै स्तृणुते वा न वा स्तृणुते यथा दण्डः प्रहृतस्तेन वै
। वा न वा स्तृणुतेऽथ य एष द्वादश उपशयो भवति यथेपुरायतानस्ता
तयप्रहृतमेवमेष वज्र उद्यतो दक्षिणतो नाष्ट्राणाᳫं रक्षसामपहत्यै तस्माद्वा-
उपशयो भवति ॥ २ ॥ तं निदधाति । एष ते पृथिव्यां लोक आरण्यस्ते
ति पशुश्च वै यूपश्च तदस्माऽआरण्यमेव पशूनामनुदिशति तेनोऽएष पशु-
मति तद्वयं यूपैकादशिन्यै संमयनमाहुः श्वःसुत्यायै ह न्वेवैके संमिन्वन्ति
तायै चैव श्वःसुत्यायै यूपं मिन्वन्तीत्यु च ॥ ३ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । अ-
मेवोच्छ्रयेदिदं वै यूपमुच्छ्रित्याध्वर्युरा परिव्ययणादान्वर्जत्यपरिवीता वाऽएत-
ाᳫं रात्रिं वसन्ति सा न्वेव परिचक्षा पशवे वै यूपमुच्छ्रयन्ति प्रातर्वै पशूना-
न्ते तस्मादु प्रातरेवोच्छ्रयेत् ॥ ४ ॥ स य उत्तरोऽग्निष्ठात्स्यात् । तमेवाग्रऽउ-
येदथ दक्षिणमथोत्तरं दक्षिणार्ध्यमुत्तमं तथोदीची भवति ॥ ५ ॥ अथोऽइतर-
हुः । दक्षिणमेवाग्रेऽग्निष्ठादुच्छ्रयेदथोत्तरमथ दक्षिणमुत्तरार्ध्यमुत्तमं तथो हास्यो-
ान कर्मानुसंतिष्ठतऽइति ॥ ६ ॥ स यो वर्षिष्ठः स दक्षिणार्ध्यः स्यात् । अथ
मीयानथ ह्रसीयानुत्तरार्ध्यो ह्रसिष्ठस्तथोदीची भवति ॥ ७ ॥ अथ पत्नीभ्यः प-
ीयूपमुच्छ्रयन्ति । सर्वत्वाय न्वेव पत्नीयूप उच्छ्रीयते तत्त्वाष्ट्रं पशुमालभते त्वष्टा
। सिक्तᳫं रेतो विकरोति तदेष एवैतत्सिक्तᳫं रेतो विकरोति मुष्करो भवत्येष
ु प्रजननायैतौ यन्मुष्करस्तस्मान्मुष्करो भवति तं न संस्थापयेत्पर्यग्निकृतमेवोत्सृ-
जेत्स यत्सᳫंस्थापयेत्प्रजायै हान्तमियात्तत्प्रजापुत्सृजति तस्मान्न संस्थापये-
त्पर्यग्निकृतमेवोत्सृजेत् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [७. २.] ॥

पशुश्च वै यूपश्च । नाऽऋते यूपात्पशुमालभन्ते कदा चन तत्तथा न ह वा-
ऽएतस्मात् पुरा पशुश्चर्चामिरे यद्वन्यमभविष्यन्नयेदस्मै मूल यथा इवायं वि-

दानीं द्वौ विवदमानावेयातामहमदर्शमहमश्रौषमिति य एव ब्रूयादहमदर्शमिति त-
स्माऽएव श्रद्दध्याम तत्सत्येनैवैतत्समर्द्धयति ॥ २७ ॥ सोऽवेक्षते । तेजोसि शुक्र-
मस्यमृतमसीति स एष सत्य एव मन्त्रस्तेजो ह्येतच्छुक्रꣳ ह्येतदमृतꣳ ह्येतत्तस-
त्येनैवैतत्समर्द्धयति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [३.१.] ॥

पुरुषो वै यज्ञः । पुरुषस्तेन यज्ञो यदेनं पुरुषस्तनुतऽएष वै तायमानो या-
वानेव पुरुषस्तावान् विधीयते तस्मात्पुरुषो यज्ञः ॥ १ ॥ तस्येयमेव जुहूः । इ-
यमुपभृदात्मैव ध्रुवा तद्वाऽआत्मन एवेमानि सर्वाण्यङ्गानि प्रभवन्ति तस्मादु ध्रु-
वाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवति ॥ २ ॥ प्राण एव स्रुवः । सोऽयं प्राणः सर्वा-
ण्यङ्गान्यनुसञ्चरति तस्मादु स्रुवः सर्वा अनु स्रुचः सञ्चरति ॥ ३ ॥ तस्यासावेव
द्यौर्जुहूः । अथेदमन्तरिक्षमुपभृदियमेव ध्रुवा तद्वाऽअस्या एवेमे सर्वे लोकाः प्रभ-
वन्ति तस्मादु ध्रुवाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवति ॥ ४ ॥ अयमेव स्रुवो योऽयम्
वते । सोऽयमिमान्त्सर्वांल्लोकाननुपवते तस्मादु स्रुवः सर्वा अनु स्रुचः सञ्चरति
॥ ५ ॥ स एष यज्ञस्तायमानः । देवेभ्यस्तायतऽऋतुभ्यश्छन्दोभ्यो यद्धविस्तद्दे
वानां यत्सोमो राजा यत्पुरोडाशस्तत्तदादिश्य गृह्णात्यमुष्मै त्वा जुष्टं गृह्ण
मीत्येवमु हैतेषाम् ॥ ६ ॥ अथ यान्याज्यानि गृह्यन्ते । ऋतुभ्यश्चैव तानि छन्द
भ्यश्च गृह्यन्ते तत्तदनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति स वै चतुर्जुह्वां
गृह्णात्यष्टौकृत्व उपभृति ॥ ७ ॥ स यच्चतुर्जुह्वां गृह्णाति । ऋतु
भ्यस्तद् गृह्णाति प्रयाजेभ्यो हि तद्गृह्णात्यृतवो हि प्रयाजास्तत्तदन
दिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णात्यजामितायै जामि ह कुर्याद्वसन्ताय त्वा ग्री
ष्मायेति गृह्णीयात्तस्मादनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति ॥ ८ ॥ अथ
कृत्व उपभृति गृह्णाति । छन्दोभ्यस्तद्गृह्णात्यनुयाजेभ्यो हि तद् गृह्णा
न्दांसि ह्यनुयाजास्तत्तदनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णात्यजामितायै ज
गृह्णीयात्तस्मादनादिश्याज्यस्यैव
गृह्णाति ॥ ९ ॥ अथ यच्चतुर्ध्रुवायां गृह्णाति । सर्वस्मै तद्यज्ञाय गृह्णाति
दिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति कस्माऽउ ह्यनादिश्यतः सर्वाभ्य एव देव
गृह्णाति तस्मादनादिश्याज्यस्यैव रूपेण गृह्णाति ॥ १० ॥ यजमान
उपभृतमन्वायत्तो यज्ञ उपभृतमन्व
अष्टौ जुह्वां गृह्णात्यष्टौकृत्व उपभृति ॥ ११ ॥ स यच्च

पात्पुरुष उच्छ्रित एवꣳ हैव द्विपाद उच्छ्रिताश्चेरुः ॥ १ ॥ ततो देवा एतं वज्रं द-
दृशुः । यद्यूपं तमुच्छिश्रियुस्तस्माद्भीषा अवालीयन्त ततश्चतुष्पादा अभवंस्ततोऽन्न-
मभवन्यथेदमन्नं भूता एतस्मै हि वाऽअतिष्ठन्त तस्माद्यूपऽएव पशुमालभन्ते नऽर्ते यू-
पात्कदाचन ॥ २ ॥ अथोपाकृत्य पशुम् । अग्निं मथित्वा नियुनक्ति तद्यत्तथा
न ह वाऽएतस्माऽअग्रे पशवश्चक्षमिरे यद्धविरभविष्यन्यथैनानिदꣳ हविर्भूतान-
ग्नौ जुह्वति तान्देवा उपनिरुरुधुस्तऽउपनिरुद्धा नोपावेयुः ॥ ३ ॥ ते होचुः ।
न वा ऽइमेऽस्य यामं विदुर्यदग्नौ हविर्जुह्वति नैतां प्रतिष्ठामुपरुध्यैव पशूनग्निं म-
थित्वाग्नावग्निं जुहवाम ते वेदिष्यन्त्येष वै किल हविषो याम एषा प्रतिष्ठाग्नौ
वै किल हविर्जुह्वतीति ततोऽभ्युपैष्यन्ति ततो रातमनस आलम्भाय भविष्यन्ती-
ति ॥ ४ ॥ तऽउपरुध्यैव पशून् । अग्निं मथित्वाग्नावग्निमजुहवुस्तेऽविदुरेष वै
किल हविषो याम एषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल हविर्जुह्वतीति ततोऽभ्युपायंस्ततो
रातमनस आलम्भायाभवन् ॥ ५ ॥ तथोऽएवैष एतत् । उपरुध्यैव पशुमग्निं मथि-
त्वाग्नावग्निं जुहोति स वेदैष वै किल हविषो याम एषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल
हविर्जुह्वतीति ततोऽभ्युपैति ततो रातमना आलम्भाय भवति तस्मादुपाकृत्य प-
शुमग्निं मथित्वा नियुनक्ति ॥ ६ ॥ तदाहुः । नोपाकुर्यान्नाग्निं मन्थेद्रशनामे-
वादायाञ्जसोपपरेत्याभिधाय नियुञ्ज्यादिति तदु तथा न कुर्याद्यथाधर्मं तिर-
श्चथा चिकीर्षेदेवं तत्तस्मादेतदेवानुपरीयात् ॥ ७ ॥ अथ तृणमादायोपाकरोति ।
द्वितीयवान्निरुणधाऽइति द्वितीयवान्हि वीर्यवान् ॥ ८ ॥ स तृणमादत्ते । उपा-
वीरसीत्युप हि द्वितीयोऽवति तस्मादाहोपावीरसीत्युप देवान्दैवीर्विशः प्रागुरिति
दैव्यो वाऽएता विशो यत्पशवोऽस्थिषत देवेभ्य इत्येवैतदाह यदाहोप देवान्दैवी-
र्विशः प्रागुरिति ॥ ९ ॥ उशिजो वह्नितमानिति । विद्वाꣳसो हि देवास्तस्मादा-
होशिजो वह्नितमानिति ॥ १० ॥ देव त्वष्टर्वसु रमेति । त्वष्टा वै पशूनामीष्टे प-
शवो वसु तानेतदेवा अविष्ठमानांस्त्वष्टारमनुवशमुपनिमदेति यदाह देव त्वष्टर्वसु
रमेति ॥ ११ ॥ हव्या ते स्वदन्तामिति । यदा वाऽएतऽएतस्माऽअभिपन्न यद्धवि-
र्भविष्यंस्तस्मादाह हव्या ते स्वदन्तामिति ॥ १२ ॥ रेवती रमध्वमिति । रेवन्तो
हि पशवस्तस्मादाह रेवती रमध्वमिति बृहस्पते धारया वसूनीति ब्रह्म वै बृहस्पतिः
पशवो वसु तानेतदेवा अविष्ठमानान्ब्रह्मणैव पुरस्तात्पर्यदधुस्तथात्यायंस्तथोऽ
एवैनानेष एतद्ब्रह्मणैव पुरस्तात्परिदधाति तथातियन्ति तस्मादाह बृहस्पते धार-

वपामवाग्रेऽभिघारयति । अथ पृषदाज्यं तदु ह चरकाध्वर्यवः पृषदाज्यमेवाग्रेऽभि-
धारयन्ति प्राणः पृषदाज्यमिति वदन्तस्तदु ह याज्ञवल्क्यं चरकाध्वर्युरनुव्याजहा-
रैवं कुर्वन्तं प्राणं वाऽअयमन्तरगादध्वर्युः प्राण एनꣳ हास्यतीति ॥ २४ ॥
स ह स्म बाहूऽअन्ववेक्ष्याह । इमौ पलितौ बाहू क्व स्विद्ब्राह्मणस्य वचो बभूवेति न
तदाद्रियेतोत्तमो वाऽएष प्रयाजो भवतीदं वै हविर्यज्ञ उत्तमे प्रयाजे ध्रुवामेवाग्रेऽ-
भिघारयति तस्यै हि प्रथमावाज्यभागौ होष्यन्भवति वपां वाऽअत्र प्रथमाꣳ
होष्यन्भवति तस्माद्वपामेवाग्रेऽभिघारयेदथ पृषदाज्यमथ यत्पशुं नाभिघारयति
नेदभृतमभिघारयाणीत्येतद्वैवास्य सर्वः पशुरभिघारितो भवति यद्वपामभिघारयति
तस्माद्वपामेवाग्रेऽभिघारयेदथ पृषदाज्यम् ॥ २५ ॥ अथाज्यमुपस्तृणीते । अथ हि-
रण्यशकलमवदधात्यथ वपामवद्यन्नाहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य वपायै मेदसोऽनुब्रूही-
त्यथ हिरण्यशकलमवदधात्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयति ॥ २६ ॥ तद्यद्धि-
रण्यशकलावभितो भवतः । घ्नन्ति वाऽएतत्पशुं यदग्नौ जुह्वत्यमृतमायुर्हिरण्यं
तदमृतऽआयुषि प्रतितिष्ठति तथात उदेति तथा संजीवति तस्माद्धिरण्यशकलाव-
भितो भवत आश्राव्याहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य वपां मेदः प्रेष्येति न प्रस्थितमि-
त्याह प्रसुते प्रस्थितमिति वषट्कृते जुहोति ॥२७॥ हुत्वा वपाꣳ समीच्यौ । वपाश्र-
पण्यौ कृत्वानुप्रास्यति स्वाहाकृतेऽऊर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतमिति नेदिमेऽअशुचा
सतो याभ्यां वपामशिश्रपामेति ॥ २८ ॥ तद्यद्वपया चरन्ति । यस्यै वै देवतायै
पशुमालभन्ते तामेवैतद्देवतामेतेन मेधेन प्रीणाति सैषा देवतैतेन मेधेन प्रीता शान्तो-
त्सराणि हवीꣳषि श्रप्यमाणान्युपरमति तस्माद्वपया चरन्ति ॥२९॥ अथ चात्वा-
ले मार्जयन्ते । क्रूरीवाऽएतत्कुर्वन्ति यत्संज्ञपयन्ति यद्विशासति शान्तिरापस्तदद्भिः
शान्त्या शमयन्ते तदद्भिः संदधते तस्माच्चात्वाले मार्जयन्ते ॥ ३० ॥ ब्राह्म-
णम् ॥ १ ॥ [८. २.] ॥ ॥

यद्देवत्यः पशुर्भवति । तद्देवत्यं पुरोडाशमनुनिर्वपति तद्यत्पुरोडाशमनुनिर्वपति
सर्वेषां वा एष पशूनां मेधो यद्व्रीहियवौ तेनैवैनमेतन्मेधेन समर्धयति कृत्स्नं करोति
तस्मात्पुरोडाशमनुनिर्वपति ॥ १ ॥ अथ वपया प्रचर्य । एतेन पुरोडाशेन प्रचर-
न्ति मध्यतो वाऽइमां वपामुत्खिदन्ति मध्यत एवैनमेतेन मेधेन समर्धयति कृत्स्नं
करोति तस्माद्वपया प्रचर्यैतेन पुरोडाशेन प्रचरन्त्येष न्वेवैतस्य कल्पोऽन्यथा त्वेव पशुं
पुरोडाशोऽनुनिरुप्येत ॥२॥ अथ पशुं विशासति । त्रिः प्रच्यावयतात्त्रिः [illegible]
हृदयमुत्तमं कुरुतादिति त्रिराह यदः ॥३॥ अथ शामित्रꣳ समिन्धन्ति । शृत्वा पृष-

ाशं कृत्वा प्रतिमुञ्चत्यथातो नियोजनस्यैव ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम्
३] ॥ पञ्चमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १२७ ॥

ाप्रतिमुञ्चति । ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेन प्रतिमुञ्चामीति वरुण्या
ुस्तदेनमेतदृतस्यैव पाशेन प्रतिमुञ्चति तथो हैनमेषा वरुण्या रज्जुर्न-
र्षा मानुष इति । न वाऽएतमग्रे मनुष्योऽधृष्णोत्स यदेवऽर्तस्य पाशेनै-
तिमुञ्चत्यथैनं मनुष्यो धृष्णोति तस्मादाह धर्षा मानुष इति ॥ २ ॥
। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्या-
जुष्टं नियुनज्मीति तद्यथैवादो देवतायै हविर्गृह्णन्नादिशत्येवमेवै-
दिशत्यथ प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणस्य बन्धुर्मेध्यमेवैतत्करोति ॥ ३ ॥
अद्भ्यस्त्वौषधीभ्य इति तद्यत एव सम्भवति तत एवैतन्मेध्यं करोती
त्यद्भ्यो ह्योषधयो जायन्तऽओषधीर्जग्ध्वापः पीत्वा तत एव रसः स-
तो रेतसः पशवस्तद्यत एव सम्भवति यतश्च जायते तत एवैत-
॥ ४ ॥ अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेति । स हि मातुश्चाधि पि-
तद्यत एव जायते तत एवैतन्मेध्यं करोत्यनु भ्राता सगर्भ्यो ऽनु
इति स यत्ते जन्म तेन त्वानुमतमारभऽइत्येवैतदाहाग्नीषोमाभ्यां
ामीति तद्याभ्यां देवताभ्यामारभते ताभ्यां मेध्यं करोति ॥ ५ ॥
। अपां पेरुरसीति तदेनमन्तरतो मेध्यं करोत्यथाधस्तादुपोक्ष-
ः स्वदन्तु स्वात्तं चित्सद्देवहविरिति तदेनꣳसर्वतो मेध्यं करोति
ाहाग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीति । स उत्तरमाघारमाघार्य्यासꣳस्प-
पर्येत्य जुह्वा पशुꣳसमनक्ति शिरो वै यज्ञस्योत्तर आघार एष वाऽ
वति यत्पशुस्तद्यज्ञऽ एवैतच्छिरः प्रतिदधाति तस्माज्जुह्वा पशुꣳसमन-
। स ललाटे समनक्ति । सं ते प्राणो वातेन गच्छतामिति समङ्गानि
सयोः सं यज्ञपतिराशिषेति श्रोण्योः स यस्मै कामाय पशुमालभन्ते त-
तदाह ॥ ८ ॥ इदं वै पशोः संज्ञप्यमानस्य । प्राणो वातमपिपद्यते
ऽस्य प्राणो वातमपिपद्यताऽइत्येवैतदाह समङ्गानि यजत्रैरित्य-
पयन्ते तत्प्राप्नुहि यत्तेऽर्थ्यऽयनान्ताऽइत्येवैतदाह सं यज्ञपतिराशि-
नाय ह्याऽएतेनाशिषमाशास्ते तत्प्राप्नुहि यत्त्वया यजमानाय आशिष-
ाऽइत्येवैतदाह साऽऽपत्ति घृतात्तेऽथ मन्त्रायाश्रावयति सोऽसावेव बन्धुः
ष दिशिपश्चाश्रावयति । तौ यत्र होतारौ भवतः स मैत्रावरुणायाह्वा-

शृतꣳ हविः शमिता३रिति शृतमित्येव ब्रूताच्छृतं भगवो न शृतꣳ३ हीति ॥ ४ ॥ अथ
जुह्वा पृषदाज्यस्योपहत्य । अध्वर्युरुपनिष्क्रम्य पृच्छति शृतꣳ हविः शमिता३रिति
शृतमित्याह तद्देवानामित्युपांशु ह्यध्वर्युः ॥ ५ ॥ तद्यत्पृच्छति । शृतं वै देवानाꣳ
हविर्नाशृतꣳ शमिता वै तद्वेद यदि शृतं वा भवत्यशृतं वा ॥ ६ ॥ तद्यत्पृच्छति ।
शृतेन प्रचराणीति तद्यदशृतं भवति शृतमेव देवानाꣳ हविर्भवति शृतं यजमान-
स्यानेना अध्वर्युर्भवति शमितरि तदेनो भवति त्रिष्कृत्वः पृच्छति त्रिवृद्धि यज्ञोऽथ
यदाह तद्देवानामिति तद्धि देवानां यच्छृतं तस्मादाह तद्देवानामिति ॥ ७ ॥ स
हृदयमेवाग्रेऽभिघारयति । आत्मा वै मनो हृदयं प्राणः पृषदाज्यमात्मन्येवैत
न्मनसि प्राणं दधाति तथैतज्जीवमेव देवानाꣳ हविर्भवत्यमृतममृतानाꣳ ॥ ८ ॥
सोऽभिघारयति । सं ते मनो मनसा सं प्राणः प्राणेन गच्छतामिति न स्वाहाक-
रोति न ह्येषाहुतिरुद्रासयन्ति पशुम् ॥ ९ ॥ तं जघनेन चात्वालमन्तरेण यूपं चा-
ग्निं च हरन्ति । तद्यत्समया न हरन्ति येनान्यानि हवीꣳषि हरन्ति शृतꣳ सन्तं
नेदङ्गशो विकृत्तेन कूटीकृतेन समया यज्ञं प्रसजामेति यदु चात्वालेन न हरन्त्यग्रेण
यूपं बहिर्धा ह यज्ञात्कुर्युस्तस्मादन्तरेण यूपं चाग्निं च हरन्ति दक्षिणतो निधाय
प्रतिप्रस्थातावद्यति प्लक्षशाखा उत्तर बर्हिर्भवन्ति ता अध्यवद्यति तद्यत्प्लक्षशा-
खा उत्तरबर्हिर्भवन्ति ॥ १० ॥ यत्र वै देवाः अग्रे पशुमालेभिरे तं त्वष्टा शीर्षतो
ऽग्रेऽभ्युवामोतैवं चिन्नालभेरन्निति त्वष्टुर्हि पशवः स एष शीर्षन्मस्तिष्कोऽनू-
क्यश्च मज्जा तस्मात्स वान्त—इव त्वष्ट्रा ह्येतमभ्यवमत्तस्मात्तं नाश्नीयात्त्वष्टुर्ह्येतद-
भिवान्तम् ॥ ११ ॥ तस्यावाङ् मेधः पपात । स एष वनस्पतिरजायत तं देवाः
प्रापश्यंस्तस्मात्प्रख्यः प्रख्यो ह वै नामैतद्यत्प्लक्ष इति ते नैवैनमेतन्मेधेन
समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मात्प्लक्षशाखा उत्तरबर्हिर्भवन्ति ॥ १२ ॥ अथाज्य
मुपस्तृणीते । जुह्वां चोपभृति च वसाहोमहवन्याꣳ समवत्तधान्यामथ हिरण्यशक-
लाववदधाति जुह्वां चोपभृति च ॥ १३ ॥ अथ मनोतायै हविषोऽनुवाच आह ।
तद्यन्मनोतायै हविषोऽनुवाच आह सर्वा ह वै देवताः पशुमालभ्यमानमुपसंगच्छन्ते
मम नाम ग्रहीष्यति मम नाम ग्रहीष्यतीति सर्वासाꣳ हि देवतानाꣳ हविः पशुस्ता
साꣳ सर्वासां देवतानां पशौ मनाꣳस्योतानि भवन्ति तान्येवैतत्प्रीणाति तथो
हामोघाय देवतानां मनाꣳस्युपसंगतानि भवन्ति तस्मान्मनोतायै हविषोऽनुवाच-
माह ॥ १४ ॥ स हृदयस्यैवाग्रेऽवद्यति । तद्यन्मध्यतः सतो हृदयस्याग्रेऽवद्यति
वै हृदयमतो ह्ययमूर्ध्वः प्राणः संचरति प्राणो वै पशुर्यावद्ध्येव प्राणेन प्रा

आव्रयति यजमानं स्वेव प्रवृणीतेऽग्निर्ह दैवीनां विशां पुरएतेत्यग्निर्हि देवतानां
मुखं तस्मादाहाग्निर्ह दैवीनां विशां पुरएतेत्ययं यजमानो मनुष्याणामिति तथंहि
सोऽन्वर्थो भवति यस्मिन्नर्थे यजेत तस्मादाहायं यजमानो मनुष्याणामिति तयोर-
स्थूरि गार्हपत्यं दीदयच्छतथं हिमा द्वायूऽइति तयोरनार्तानि गार्हपत्यानि शतं व-
र्षाणि सन्त्वित्येवैतदाह ॥ १० ॥ राधाथंसीत्सम्पृञ्चानावसम्पृञ्चानौ तन्व
इति । राधाथं स्येव सम्पृञ्चाथां मापि तनूरित्येवैतदाह तौ ह यत्तनूरपि स-
म्पृञ्चीयातां माग्निर्यजमानं दहेत्स यदग्नौ जुहोति तद्देपोऽग्नये प्रयच्छत्यथ या-
मेवात्रऽर्त्विजो यजमानायाशिषमाशासते तामस्मै सर्वामग्निः समर्धयति तद्राधा-
थंस्येव सम्पृञ्चाते नापि तनूस्तस्मादाह राधाथंसीत्सम्पृञ्चानावसम्पृञ्चानौ त-
न्व इति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [७. ४.] ॥ सप्तमो ऽध्यायः [२२] ॥

तद्यत्रैतत्प्रवृतो होता होतृषदन ऽउपविशति । तदुपविश्य प्रसौति प्रसूतोऽ-
ध्वर्युः स्रुचावादत्ते ॥ १ ॥ अथाप्रीभिश्चरन्ति । तद्यदाप्रीभिश्चरन्ति सर्वेणेव
वाऽएष मनसा सर्वेणेवात्मना यज्ञथं सम्भरति सं च जिहीर्षति यो दीक्षते तस्य
रिरिचान इवात्मा भवति तमेताभिराप्रीभिराप्याययन्ति तद्यदाप्याययन्ति तस्मा
दाप्रियो नाम तस्मादाप्रीभिश्चरन्ति ॥ २ ॥ ते वाऽएतऽएकादश प्रयाजा
भवन्ति । दश वाऽइमे पुरुषे प्राणा आत्मैकादशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिता ए-
तावान्वै पुरुषस्तदस्य सर्वमात्मानमाप्याययन्ति तस्मादेकादश प्रयाजा भवन्ति
॥ ३ ॥ स आश्राव्याह समिधः प्रेष्येति प्रेष्य प्रेष्येति चतुर्थे-चतुर्थे प्रयाजे स-
मानयमानो दशभिः प्रयाजैश्चरति दशप्रयाजानित्याह [illegible] याम-
इत्याचक्षते ॥ ४ ॥ अथ यूपशकलमादत्ते । [illegible]
स्पृशति घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथामिति वज्रो वै यूपशकलो वज्रः [illegible]
तथैवैतद्वज्रं सम्भृत्य [illegible]
[illegible] पुनर्यूपशकलं [illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ अथाह [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]
[illegible]

णिति तावत्पशुरथ यदास्मात्प्राणोऽपक्रामति दार्वेव तर्हि भूतोऽनर्थ्यः शेते ॥ १५ ॥
हृदयमु न पशुः । तदस्यात्मन एवाग्रे ऽवद्यति तस्माद्यदि किंचिदवदानᳪ हीयेत
न तदाद्रियेत सर्वस्य हैवास्य तत्पशोरवत्तं भवति यद्धृदयस्याग्रे ऽवद्यति तस्मा-
न्मध्यतःसतो हृदयस्यैवाग्रेऽवद्यत्यथ यथापूर्वम् ॥ १६ ॥ अथ जिह्वायै । सा
हीयं पूर्वार्धात्मातिप्रत्यथ वक्षसस्तद्धि ततोऽथैकचरस्य दोष्णोऽथ पार्श्वयोरथ यनि-
म्नोऽथ वृक्कयोः ॥ १७ ॥ गुदं त्रेधा करोति । स्थविमोपयड्भ्यो मध्यं जुह्वां द्वेधा
कृत्वावद्यत्यणिम त्र्यङ्गायैकचराये श्रोणेरेतावद्दु जुह्वामवद्यति ॥ १८ ॥ अ-
थोपभृति त्र्यङ्गस्य दोष्णो गुदं द्वेधा कृत्वावद्यति त्र्यङ्गायै श्रोणेरथ हिरण्य-
शकलावनद्धात्यथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयति ॥ १९ ॥ अथ वसाहोमं गृह्णाति
रेडसीति लेलयेव हि यूस्तस्मादाह रेडसीत्यग्निष्ट्वा श्रीणात्वित्यग्निर्ह्येतच्छ्रपयति
तस्मादाहाग्निष्ट्वा श्रीणात्वित्यापस्त्वा समरिणन्नित्यापो ह्येतमङ्गेभ्यो रसᳪसंभ-
रन्ति तस्मादाहापस्त्वा समरिणन्निति ॥ २० ॥ वातस्य त्वा ध्राज्याऽइति । अ-
न्तरिक्षं वाऽअयमनुपवते योऽयं पवतेऽन्तरिक्षाय वै गृह्णाति तस्मादाह वातस्य त्वा
ध्राज्याऽइति ॥ २१ ॥ पूष्णो रᳪह्याऽइति । एष वै पूष्णो रᳪहिरेतस्मा ऽउ
हि गृह्णाति तस्मादाह पूष्णो रᳪह्याऽइति ॥ २२ ॥ ऊष्मणो व्यथिषदिति । ए-
ष वाऽऊष्मैतस्माऽउ हि गृह्णाति तस्मादाहोष्मणो व्यथिषदित्यथोपरिष्टाद्विरा-
ज्यस्याभिघारयति ॥ २३ ॥ शतम् २१०० ॥ ॥ अथ पार्श्वेन वासिना वा प्र-
यौति प्रयुतं द्वेष इति तन्नाष्ट्रा एवैतद्रक्षाᳪस्यतोऽपहन्ति ॥ २४ ॥ अथ यद्धृ-
त्परिशिष्यते । तत्समवत्तधान्यामानयति तद्धृदयं प्रास्यति जिह्वां वक्षस्तनिम प्र-
तस्ने घनिष्ठमथोपरिष्टाद्विराज्यस्याभिघारयति ॥ २५ ॥ तद्यद्धिरण्यशकलाव-
भितो भवतः । घ्नन्ति वाऽएतत्पशुं यदग्नौ जुह्वत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतऽ
आयुषि प्रतितिष्ठति तथात उदेति तथा संजीवति तस्माद्धिरण्यशकलावभितो
भवतः ॥ २६ ॥ अथ यदक्ष्णयावद्यति । सव्यस्य च दोष्णो दक्षिणायाश्च श्रो-
णेर्दक्षिणस्य च दोष्णः सव्यायाश्च श्रोणेस्तस्मादयं पशुरक्ष्णया पदो हरत्यथ
यत्सम्यगवद्येत्समीचो हैवायं पशुः पदो हरेत्तस्मादक्ष्णयावद्यत्यथ यद्य शीर्ष्णो-
ऽवद्यति नाᳪसयोर्नानूकस्य नापरसक्थ्योः ॥ २७ ॥ असुरा ह वाऽअग्रे पशुमाले-
भिरे । तद्देवा भीषा नोपावेयुस्तान्हेयं पृथिव्युवाचैतद्वा अहं व एतस्याध्यक्षा
भविष्यामि यथा यथैतऽएतेन चरिष्यन्तीति ॥ २८ ॥ सा होवाच । अन्यतरामेवा
हुतिमग्नौ पुरन्यतरां पर्यशिषामिति स यां पर्यशिᳪषं स्तानीमान्यवदानानि त-

य यदस्मिञ्छृतं जुहुयुरिति ॥ ७ ॥ तदु तथा न कुर्यात्। यथा वै ग्रसितमेव-
ञ्चवति यदेनेन पर्यग्निं करोति स यथा ग्रसितमनुह्रायाच्छिद्य तदन्यस्मै प्रय-
ं तत्तस्मादेतस्यैवोल्मुकस्याङ्गारान्निमृद्य तस्मिन्नेनं श्रपयेयुः ॥ ८ ॥ अ-
कमादायाग्नीत्पुरस्तात्प्रतिपद्यते । अग्निमेवैतत्पुरस्तात्करोत्यग्निः पुरस्ता-
रक्षांᳪस्यपघ्नन्नेत्यथाभयेनानाष्ट्रेण पशुं नयन्ति तं वपाश्रपणीभ्यां प्रति-
तान्वारभते प्रतिप्रस्थातारमध्वर्युरध्वर्युं यजमानः ॥ ९ ॥ तदाहुः ॥ नैष य-
नेनान्वारभ्यो मृत्यवे ह्येतं नयन्ति तस्मान्नान्वारभेतेति तदन्वेवारभेत न वा एतं
वे नयन्ति यं यज्ञाय नयन्ति तस्मादन्वेवारभेत यज्ञादु हैवात्मानमन्तरियाद्यन्नान्वा
त तस्मादन्वेवारभेत तत्परोऽक्षमन्वारब्धं भवति वपाश्रपणीभ्यां प्रतिप्रस्थाता प्रति-
पातारमध्वर्युरध्वर्युं यजमान एतदु परोऽक्षमन्वारब्धं भवति ॥ १० ॥ अथ स्तीर्णायै
ः। द्वे तृणेऽअध्वर्युरादत्ते स आश्राव्याहोपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्य इत्येतदु वैश्वदेवं
ति ॥ ११ ॥ अथ वाचयति । रेवति यजमानऽइति वाग्वै रेवती सा यद्वाग्वहु
ति तेन वाग्रेवती प्रियं धा आविशेत्यनार्तिमाविशेत्येवैतदाहोरोरन्तरिक्षात्सजू-
न वातेनेत्यन्तरिक्षं वाऽअनु रक्षश्चरत्यमूलमुभयतः परिच्छिन्नं यथायं पुरुषोऽ
त उभयतः परिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरति तद्वातेनैनᳪ संविदानान्तरिक्षाद्गोपा-
येत्येवैतदाह यदाहोरोरन्तरिक्षात्सजूर्देवेन वातेनेति ॥ १२ ॥ अस्य हविषस्त्मना
जेति । वाचमेवैतदाहानार्तस्यास्य हविष आत्मना यजेति समस्य तन्वा भवेति
ाचमेवैतदाहानार्तस्यास्य हविषस्तन्वा सम्भवेति ॥ १३ ॥ तद्यत्रैनं विशसन्ति
त्पुरस्तात्तृणमुपास्यति वर्षो वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धा इति बर्हिरेवास्माऽएतत्स्तृ
ात्यस्कन्नᳪ हविरसदिति तद्यदेवास्यात्र विशस्यमानस्य किंचित्स्कन्दति तदेत
स्मिन्प्रतितिष्ठति तथा नामुया भवति ॥ १४ ॥ अथ पुनरेत्याहवनीयमभ्यावृत्या
सते । नेदस्य संज्ञप्यमानस्याध्यक्षा असामेति तस्य न कूटेन प्रघ्नन्ति मानुषᳪ
हि तन्नोऽएव पश्चात्कर्णं पितृदेवत्यᳪ हि तदपि गृह्य वैव मुखं तमयन्ति वेष्
या कुर्वन्ति तन्नाह जहि मारयेति मानुषᳪ हि तत्संज्ञपयान्वगन्निति त
देवत्रा स यदाहान्वगन्नित्येतर्हि ह्येष देवाननुगच्छति तस्मादाहान्वगन्निति ॥ १५
तद्यत्रैनं निक्षिपन्ति। तत्पुरा संज्ञपनाज्जुहोति स्वाहा देवेभ्य इत्यथ यदा प्र
संज्ञप्तः पशुरित्यथ जुहोति देवेभ्य स्वाहेति पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वाऽअन्ये देवा उ
रिष्टात्स्वाहाकृतयोऽन्ये तानेवैतत्प्रीणाति तऽएनमुभये देवाः प्रीताः स्वर्गं लोक
भिवहन्ति नेऽग्राऽएव परिपश्यन्त्येऽदृष्टयाहुती स यदि कामयेत जुहुयादेते य
कामयेतापि नाद्रियेत ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [८. १.] ॥

अवाद्यग्नीषोमोऽ
देवाः स्विष्टकृते त्र्यङ्गाण्यपाभजंस्तस्मात्त्र्यङ्गाण्यथासुरा
ग्नीषोमयोरनूकस्यापरसक्थ्यो स्तस्मात्तेषां नावद्येद्यद्वेव त्वष्टानूकमभ्युपमत्तस्मात्
नूकस्य नावद्येदथाहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य हविषोऽनुब्रूहीत्याश्राव्याहाग्नीषो-
माभ्यां छागस्यहविः प्रेष्येति न प्रस्थितमित्याह प्रसुते प्रस्थितमिति ॥ २९ ॥
अन्तरेणार्धर्चौ याज्यायै वसाहोमं जुहोति । इतो वाऽअयमूर्ध्वो मेध उत्थितो
अमस्या इमᳬ रसं प्रजा उपजीवन्त्यर्वाचीनं दिवो रसोवै वसाहोमो रसो मेधो
रसेनैवैतद्रसं तीव्रीकरोति तस्मायदᳬ रसोऽश्नमानो न क्षीयते ॥३०॥ तदन्तरेण ।
अर्धर्चौ याज्यायै वसाहोमं जुहोतीयं वाऽअर्धर्चोऽसौ द्यौरर्धर्चोऽन्तरा वै द्यावा-
पृथिवी ऽअन्तरिक्षमन्तरिक्षाय वै जुहोति तस्मादन्तरेणार्धर्चौ याज्यायै वसाहोमं
जुहोति ॥३१॥ स जुहोति । घृतं घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबन्ता-
न्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहेत्येतेन यजुषा जुहोति वैश्वदेवं वाऽअन्तरिक्षं तद्यदेने-
नेमाः प्रजाः प्राणत्यश्चोदानत्यश्चान्तरिक्षमनुचरन्ति तेन वैश्वदेवं वषट्कृते जु-
होति यानि जुह्वामवदानानि भवन्ति ॥ ३२ ॥ अथ जुह्वा पृषदाज्यस्योपघ्नात्
ह । वनस्पतयेऽनुब्रूहीत्याश्राव्याह वनस्पतये प्रेष्येति वषट्कृते जुहोति तद्यद्वनस्प
तये जुहोत्येतमेवैतद्यज्ञं यूपं भागिनं करोति सोमो वै वनस्पतिः पशुमेवैतत्सो
करोति तद्यदन्तरेणोभेऽआहुती जुहोति तथोभयं व्याप्नोति तस्मादन्तरेणोभेऽआ
हुती जुहोति ॥ ३३ ॥ अथ यान्युपभृत्यवदानानि भवन्ति तानि समानयमा
आहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीत्याश्राव्याहाग्नये स्विष्टकृते प्रेष्येति वषट्कृते जुहो
ति ॥ ३४ ॥ अथ यद्वसाहोमस्य परिशिष्यते । तेन दिशो व्याघारयत
दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशो दिग्भ्यः स्वाहेति रसो वै वसाहोमः स
वासु दिक्ष्वनु रसं दधाति तस्मादयं दिशि-दिशि रसोऽभिगम्यते ॥ ३५ ॥ अथ
पशुं संमृशति । एतर्हि संमर्शनस्य कालोऽथ यत्पुरा संमृशति यऽइमऽ उपतिष्ठन्ते
न विपर्यस्यन्न ऽइति शङ्कमानो यद्यु विमाथान्न शङ्केतात्रैव संमृशेत् ॥ ३६ ॥
ऐन्द्रः प्राणः । अङ्गेऽअङ्गे निदीध्यदैन्द्र उदानोऽअङ्गेऽअङ्गे निधीत इति यद्
ऽहर्तो भवति तत्प्राणोदानाभ्याᳬ संदधाति देव त्वष्टर्भूरि ते सᳬ स-
दसा यद्विषुरूपं भवातीति कृत्स्नमेवैतत्करोति देवत्रा यन्तमवसे सखा
दया मातापितरो मदन्त्विति तदेनमहोपाद्देनं कृत्स्नं कृत्वानुसमस्यति
कृत्स्नोऽमुष्मिंल्लोके संभवति ॥३७॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [८. ३.] ॥

यदा प्राह संज्ञप्तः पशुरिति । अथाध्वर्युराह नेष्टः पत्नीमुदानयेत्युदानयति
नेष्टा पत्नीं पान्नेजनं बिभ्रतीम् ॥ १ ॥ तां वाचयति । नमस्तऽआतानेति यज्ञो
वाऽआतानो यज्ञꣳ हि तन्वते तेन यज्ञ आतानो जघनार्धो वाऽएष यज्ञस्य यत्पत्नी
तामेनम्प्राचीं यज्ञं प्रसादयिष्यन्भवति तस्माऽएवैतन्निह्नुते तथो हैनामेष
यज्ञो न हिनस्ति तस्मादाह नमस्तऽआतानेति ॥ २ ॥ अनर्वा प्रेहीति । अस-
पत्नेन प्रेहीत्येवैतदाह घृतस्य कुल्या उपऽऋतस्य पथ्या अन्विति साधूपेत्येवैत-
दाह देवीरापः शुद्धा वोढ्वꣳ सुपरिविष्टा देवेषु सुपरिविष्टा वयं परिवेष्टारो भूया-
स्मेत्यष एवैतत्पावयति ॥३॥ अथ पशोः प्राणानद्भिः पत्न्युपस्पृशति । तद्यदद्भिः
प्राणानुपस्पृशति। जीवं वै देवानाꣳ हविरमृतममृतानामथैतत्पशुं घ्नन्ति यत्संज्ञपयन्ति
यद्विशासत्यापो वै प्राणास्तदस्मिन्नेतान्प्राणान्दधाति तथैतज्जीवमेव देवानाꣳ हवि-
र्भवत्यमृतममृतानां ॥ ४ ॥ अथ यत्पत्न्युपस्पृशति । योषा वै पत्नी योषायै वा
ऽइमाःप्रजाःप्रजायन्ते तदेनमेतस्यै योषायै प्रजनयति तस्मात्पत्न्युपस्पृशति ॥ ५ ॥
स्रोपस्पृशति । वाचं ते शुन्धामीति मुखं प्राणं ते शुन्धामीति नासिके चक्षुस्ते शु-
न्धामीत्यक्ष्यौ श्रोत्रं ते शुन्धामीति कर्णौ नाभिं ते शुन्धामीति योऽयमनिरुक्तः
प्राणो मेढ्रं ते शुन्धामीति पायुं ते शुन्धामीति योऽयं पश्चात्प्राणस्तत्प्राणान्द-
धाति तत्समीरयत्यथ सꣳहृत्य पदश्चरित्रांस्ते शुन्धामीति पद्भिर्वै प्रतितिष्ठति प्र-
तिष्ठित्याऽएव तदेनं प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अथ या आपः परिशिष्यन्ते । अर्धा
वा यावत्यो वा ताभिरेनं यजमानश्च शीर्षतोऽग्रेऽनुषिञ्चतस्तत्प्राणांश्चैवास्मिंस्तत्तो
धत्तस्तथैनमतः समीरयतः ॥ ७ ॥ तद्यत्क्रूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति शान्तिरा-
पस्तदद्भिः शान्त्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तः ॥ ८ ॥ तावनुषिञ्चतः । मनस्तऽ
आप्यायतां वाक्तऽआप्यायतां प्राणस्तऽआप्यायतां चक्षुस्तऽआप्यायताꣳ श्रोत्रं
तऽआप्यायतामिति तत्प्राणान्धत्तस्तत्समीरयतो यत्ते क्रूरं यदास्थितं तत्तऽआप्या-
यतां निष्ट्यायतामिति ॥ ९ ॥ तद्यत्क्रूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति शान्तिरापस्त-
दद्भिः शान्त्या शमयतस्तदद्भिः संधत्तस्तत्ते शुध्यत्विति तन्मेध्यं कुरुतः शमहोभ्य
इति जघनेन पशुं निनयतः ॥ १० ॥ तद्यत्क्रूरीकुर्वन्ति । यदास्थापयन्ति नेदेतदन्व-
शान्तान्यहोरात्राण्यसाधिति तस्माच्छमहोभ्य इति जघनेन पशुं निनयतः ॥ ११ ॥
अथोत्तानं पशुं पर्यस्यन्ति । स तृणमन्तर्दधात्योषधे त्रायस्वेति वज्रो वाऽअसि-
स्तथो हैनमेष वज्रोऽसिर्न हिनस्त्यथासिनाभिनिदधाति स्वधि-
तिरिति वज्रो वाऽअसिस्तथो हैनमेष वज्रोऽसिर्न हिनस्ति ॥ १२

त्रीणि ह वै पशोरेकादशानि । एकादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयजो दश प्राण्या अङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणाः प्राण उदानो व्यान इत्येतावान्वै पुरुषो यः परार्ध्यः पशूनां यꣳ सर्वेऽनु पशवः ॥१॥ तदाहुः । किं तद्यज्ञे क्रियते येन प्राणः सर्वेभ्योऽङ्गेभ्यः शिव इति ॥ २ ॥ यदेव गुदं त्रेधा करोति । प्राणो वै गुदः सोऽयं प्राङ्ततस्तमयं प्राणोऽनुसंचरति ॥३॥ स यदेव गुदं त्रेधा करोति तृतीयमुपयड्भ्यस्तृतीयं जुह्वां तृतीयमुपभृति तेन प्राणः सर्वेभ्योऽङ्गेभ्यः शिवः ॥ ४ ॥ स ह त्वेव पशुमालभेत । य एनं मेधमुपनयेद्यदि कृशः स्यादनुदर्यस्य मेदसः परिशिष्येत तद्गुदे न्यृषेत्प्राणो वै गुदः सोऽयं प्राङ्ततस्तमयं प्राणोऽनुसंचरति प्राणो वै पशुर्यावद्ध्येव प्राणेन प्राणिति तावत्पशुरथ यदास्मात्प्राणोऽपक्रामति दार्वेव तर्हि भूतोऽनर्थ्यः शेते ॥ ५ ॥ गुदो वै पशुः । मेदो वै मेधस्तदेनं मेधमुपनयति यद्युऽअꣳसलो भवति स्वयमुपेत एव तर्हि मेधं भवति ॥ ६ ॥ अथ पृषदाज्यं गृह्णाति । द्वयं वाऽइदꣳ सर्पिश्चैव दधि च द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ ७ ॥ तेनानुयाजेषु चरति । पशवो वाऽअनुयाजाः पयः पृषदाज्यं तत्पशुष्वेवैतत्पयो दधाति तदिदं पशुषु पयो हितं प्राणो हि पृषदाज्यमन्नꣳ हि पृषदाज्यमन्नꣳ हि प्राणः ॥ ८ ॥ तेन पुरस्तादनुयाजेषु चरति । स योऽयं पुरस्तात्प्राणस्तमेवैतद्दधाति तेन पश्चादुपयजति स योऽयं पश्चात्प्राणस्तमेवैतद्दधाति ताविमाऽउभयतः प्राणौ हितौ यश्चायमुपरिष्टाद्यश्चाधस्तात् ॥ ९ ॥ तद्वाऽएतदेको द्वाभ्यां वषट् करोति । अध्वर्युश्च यश्चैष उपयजत्यथ यद्यजन्तमुपयजति तस्मादुपयजो नामाथ यदुपयजति प्रैवैतज्जनयति पश्चाद्ध्युपयजति पश्चाद्धि योषायै प्रजाः प्रजायन्ते ॥१०॥ स उपयजति । समुद्रं गच्छ स्वाहेत्यापो वै समुद्र आपो रेतो रेत एवैतत्सिञ्चति ॥११॥ अन्तरिक्षं गच्छ स्वाहेति । अन्तरिक्षं वाऽअनु प्रजाः प्रजायन्तेऽन्तरिक्षमेवैतदनु प्रजनयति ॥ १२ ॥ देवꣳ सवितारं गच्छ स्वाहेति सविता वै देवानां प्रसविता प्रसवितृप्रसूत एवैतत्प्रजनयति ॥ १३ ॥ मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहेति । प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ प्राणोदानावेवैतत्प्रजासु दधाति ॥१४॥ अहोरात्रे गच्छ स्वाहेति । अहोरात्रे वाऽअनु प्रजाः प्रजायन्तेऽहोरात्रेऽएवैतदनु प्रजनयति ॥१५॥ छन्दाꣳसि गच्छ स्वाहेति । सप्त वै छन्दाꣳसि सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्यास्तानेवैतदुभयान्प्रजनयति ॥१६॥ द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेति । प्रजापतिर्वै प्रजाः सृष्ट्वा ता द्यावापृथिवीभ्यां पर्यगृह्णात्ता इमा द्यावा-

यजुष्कृता मेध्या तद्यदग्रं तृणस्य तत्सव्ये पाणौ कुरु-
तनादत्ते ॥ १३ ॥ स यत्राछ्यति । यत एतल्लोहितमु-
क्ते रक्षसां भागोऽसीति रक्षसाꣳ ह्येष भागो यदसृक्
ातिष्ठति । इदमहꣳरक्षोऽभितिष्ठामीदमहꣳरक्षोऽवबाधऽइ-
। नयामीति तद्यज्ञेनैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यवबाधते तद्यदमूलमु-
त्रत्यमूलं वाऽइदमुभयतः परिछिन्नꣳ रक्षोऽन्तरिक्षमनुचराति
उभयतः परिछिन्नोऽन्तरिक्षमनुचराति तस्मादमूलमुभयतः परि-
१५ ॥ अथ वपामुत्खिदन्ति । तया वपाश्रपण्यौ
द्यावापृथिवी प्रोर्णुवाथामिति तदिमे द्यावापृथिवीऽऊर्जा रसेन
ꣳरसं दधाति ते रसवत्याऽउपजीवनीयेऽइमाः प्रजा उपजीवन्ति
र्यमय्यौ वपाश्रपण्यौ भवतः । यत्र वै देवा अग्रे पशुमालेभिरे
स्या वाङ्मेधः पपात स एष वनस्पतिरजायत तद्यत्क्रुष्यमाण-
त्कार्ष्मर्यस्तेनैवैवमेतन्मेधेन समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मात्कार्ष्म-
यौ भवतः ॥ १७ ॥ तां परिवासयति । तां पशुश्रपणे प्रतपति
। भृता भवति पुनरुल्मुकमग्नीध्रादत्ते तेजघनेन चात्वालं यन्तितऽ-
त्याहवनीयꣳ स एतत्तृणमध्वर्युराहवनीये प्रास्यतित्वायो वेस्तोकान-
ꣳ हैषा समित् ॥ १८ ॥ अथोत्तरतस्तिष्ठन्त्वपां प्रतपति । अत्ये-
ग्नि भवति दक्षिणतः परीत्य श्रपयिष्यंस्तस्माऽएवैताञ्जिह्नुते
ऽतियन्तमग्निर्न हिनस्ति तस्मादुत्तरतस्तिष्ठन्त्वपां प्रतपति ॥ १९ ॥
यूपं चाग्निं च हरन्ति । तद्यत्समया न हरन्ति येनान्यानि हवीꣳषि
भृतया समया यज्ञं प्रसृजायेति युद्ध ग्राहयेन न हरन्त्यग्रेण यूपं वहिर्धा
तस्मादन्तरेण यूपं चाग्निं च हरन्ति दक्षिणतः परीत्य प्रतिप्रस्थाता
। २० ॥ अथ स्रुवेणोपहत्याज्यम् । अध्वर्युर्वपामभिजुहोत्यग्निराज्यस्य
ति तथो हास्यैते स्तोकाः शृताः स्वाहाकृता आहुतयो भूत्वाग्निं प्राप्नु-
२१ ॥ अथाह स्तोकेभ्योऽनुब्रूहीति । स आग्नेयी स्तोकेभ्योऽन्वाह तद्य-
स्तोकेभ्योऽन्वाहेतः प्रदाना वै वृष्टिरितो ह्यग्निर्वृष्टिं वनुते स एतै स्तो-
स्तोकान्वनुते तऽएते स्तोका वर्षन्ति तस्मादाग्नेयी स्तोकेभ्योऽन्वाह यद्वा
वति ॥ २२ ॥ अथाह प्रतिप्रस्थाता शृता प्रचरेति । शृता वा हायाध्वर्यु-
स्याधाय स्वाहाकृतिभ्यः प्रेष्येति वषट्कृते जुहोति ॥ २३ ॥ हुत्वा-

भ्यां परिगृहीतास्तथोऽएवैष एतत्प्रजाः सृष्टा ता द्यावापृथिवीभ्यां परिगृह्णा-
१७ ॥ अथात्युपयजति । स यन्नात्युपयजेद्यावत्यो हैवाग्रे प्रजाः सृष्टास्तात्र-
हैव स्युर्न प्रजायेरन्नथ यदत्युपयजति प्रैवैतज्जनयति तस्मादिमाः प्रजाः पुन-
ावर्तं प्रजायन्ते ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [८.४] ॥ षष्ठः प्रपाठकः ॥
इष्टकासंख्या ११२ ॥ ॥

सोऽत्युपयजति । यज्ञं गच्छ स्वाहेत्यापो वै यज्ञ आपो रेतो रेत एवैतत्सिञ्चति
॥१॥ सोमं गच्छ स्वाहेति । रेतो वै सोमो रेत एवैतत्सिञ्चति ॥२॥ दिव्यं नभो गच्छ
स्वाहेति आपो वै दिव्यं नभ आपो रेतो रेत एवैतत्सिञ्चति ॥३॥ अग्निं वैश्वानरं
गच्छ स्वाहेति । इयं वै पृथिव्यग्निर्वैश्वानरः सेयं प्रतिष्ठेमामेवैतत्प्रतिष्ठामभिप्रजनयति
॥४ ॥ अथ मुखं विमृष्टे । मनो मे हार्दि यच्छेति तथा होपयष्टारमात्तं नानुप्रवृणक्ति
॥ ५ ॥ अथ जाघन्या पत्नीः संयाजयन्ति । जघनार्धो वै जाघनी जघनार्धाद्धै यो-
षायै प्रजाः प्रजायन्ते तत्प्रैवैतज्जनयति यज्जाघन्या पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ६ ॥
अन्तरतो देवानां पत्नीभ्योऽवद्यति । अन्तरतो वै योषायै प्रजाः प्रजायन्तऽउप-
रिष्टादग्नये गृहपतयऽउपरिष्टाद्धै वृषा योषामधिद्रवति ॥ ७ ॥ अथ हृदयशूलेना-
वभृथं यन्ति । पशोर्ह वाऽआलभ्यमानस्य हृदयꣳ शुक्समभ्यवैति हृदयाद्धृदयशू-
लमथ यदेतस्य परिवृन्दन्ति तदलंजुपं तस्मादु परितृद्यैव शूलाकुर्याच्चत्रिःप्रच्युते
पशौ हृदयं प्रवृह्योत्तमं प्रत्यवदधाति ॥८॥ अथ हृदयशूलं प्रयच्छति । तन्न पृथिव्यां परा-
स्येन्नाप्सु स यत्पृथिव्यां परास्येदोषधीश्च वनस्पतींश्चैषा शुक्प्रविशेद्यदप्सु परास्येदप
एषा शुक्प्रविशेत्तस्मान्न पृथिव्यां नाप्सु ॥९॥ अथ एत्याभ्यवेत्य । यत्र शुष्कस्य चार्द्रस्य
च संधिः स्यात्तदुपगूहेद्यद्यऽअभ्यवायनाय ग्लायेदग्रेण यूपमुदपात्रं निनीय यत्र
शुष्कस्य चार्द्रस्य च संधिर्भवति तदुपगूहति मापो मौषधीर्हिꣳसीरिति तथा
नापो नौषधीर्हिनस्ति धाम्नो-धाम्नो राजंस्ततो वरुण नो मुञ्च । यदाहुरघ्न्या इ-
ति वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्चेति तदेनꣳ सर्वस्माद्वरुणपाशात्सर्वस्मा-
द्वरुणपाशात्प्रमुञ्चति ॥ १० ॥ अथाभिमन्त्रयते । सुमित्रिया न आप ओषधयः स-
न्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इति यत्र वाऽएतेन प्र-
चरन्त्यापश्च ह वाऽअस्मात्तावदोषधयश्चापक्रम्येव तिष्ठन्ति तद् ताभिर्मित्रधेयं
कुरुते तथो हैनं ताः पुनः प्रविशन्त्यपो तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते स वै नाग्नी-
षोमीयस्य पशोः करोति नाग्नेयस्य वशायाऽएतानूबन्ध्यायै साꣳहि सर्वोऽ

ह्णाति । अत्तारमेवैतत्परिमिततरं कनीयाꣳसं करोत्यथ यदष्टौ कृत्व उपभृति गृह्णात्याद्यमेवैतदपरिमिततरं भूयाꣳसं करोति तद्धि समृद्धं यत्राता कनीयानाद्यो भूयान् ॥ १२ ॥ स वै चतुर्जुह्वां गृह्णन् । भूय आज्यं गृह्णात्यष्टौकृत्व उपभृति गृह्णन्कनीय आज्यं गृह्णाति ॥ १३ ॥ स यच्चतुर्जुह्वां गृह्णन् । भूय आज्यं गृह्णात्यत्तारमेवैतत्परिमिततरं कनीयाꣳसं कुर्वंस्तस्मिन्वीर्यं बलं दधात्यथ यदष्टौकृत्व उपभृति गृह्णन् कनीय आज्यं गृह्णात्याद्यमेवैतदपरिमिततरं भूयाꣳसं कुर्वंस्तमवीर्यमबलीयाꣳसं करोति तस्मादुत राजापरां विशं व्यवसायाप्येकवेश्मनैव जिनाति स्वयथा स्वत्कामयते तथा सचतऽएतेनो ह तद्वीर्येण यज्जुह्वां भूय आज्यं गृह्णाति स यज्जुह्वां गृह्णाति जुह्वैव तज्जुहोति यदुपभृति गृह्णाति जुह्वैव तज्जुहोति ॥ १४ ॥ तदाहुः । कस्माऽउ तर्ह्युपभृति गृह्णीयाद्यदुपभृता न जुहोतीति स यद्धोपभृता जुहुयात्पृथग्घैवेमाः प्रजाः स्युर्नैवात्ता स्यान्नाद्यः स्यादथ यत्तज्जुह्वैव समानीय जुहोति तस्मादिमा विशः क्षत्रियाय बलिꣳ हरन्त्यथ यदुपभृति गृह्णाति तस्मादु क्षत्रियस्यैव वशे सति वैश्यं पशव उपतिष्ठन्तेऽथ यत्तज्जुह्वैव समानीय जुहोति तस्माद्यदोत क्षत्रियः कामयतेऽथाह वैश्य मयि यत्ते परो निहितं तदाहरेति तं जिनाति स्वयथा स्वत्कामयते तथा सचतऽएतेनो ह तद्वीर्येण ॥ १५ ॥ तानि वाऽएतानि । छन्दोभ्य आज्यानि गृह्यन्ते स यच्चतुर्जुह्वां गृह्णाति गायत्र्यै तद् गृह्णात्यथ यदष्टौकृत्व उपभृति गृह्णाति त्रिष्टुब्जगतीभ्यां तद्गृह्णात्यथ यच्चतुर्ध्रुवायां गृह्णात्यनुष्टुभे तद् गृह्णाति वाग्वाऽअनुष्टुब्वाचो वाऽइदꣳ सर्वं प्रभवति तस्मादु ध्रुवाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवतीयं वाऽअनुष्टुबस्यै वाऽइदꣳ सर्वं प्रभवति तस्मादु ध्रुवाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवति ॥ १६ ॥ स गृह्णाति । धाम नामासि प्रियं देवानामित्येतद्धि देवानां प्रियतमं धाम यदाज्यं तस्मादाह धाम नामासि प्रियं देवानामित्यनाधृष्टं देवयजनमसीति वज्रो ह्याज्यं तस्मादाहानाधृष्टं देवयजनमसीति ॥ १७ ॥ स एतेन यजुषा । सकृज्जुह्वां गृह्णाति त्रिस्तूष्णीमेतेनैव यजुषा सकृदुपभृति गृह्णाति सकृत्त्वस्तूष्णीमेतेनैव यजुषा सकृद्ध्रुवायां गृह्णाति त्रिस्तूष्णीं तदाहुस्त्रिस्त्रिरेव यजुषा गृह्णीयात्त्रिवृद्धि यज्ञ इति तदु तु सकृत्सकृदेवात्र तेन त्रिर्गृहीतꣳ सम्पद्यते ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [३.२.] ॥

प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्ते । स इध्ममेवाग्रे प्रोक्षति कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति तन्मेध्यमेवैतदग्नये करोति ॥ १ ॥ अथ वेदिं प्रोक्षति । वेदिरसि बर्हिषे त्वा जुष्टां प्रोक्षामि तन्मेध्यामेवैतद्बर्हिषे करोति ॥ २ ॥ अथास्मै बर्हिः प्र-

पशुः संतिष्ठत एतद्ध ह्यस्याग्नीषोमीयस्य च पशोराग्नेयस्य च हृदयशूलेन चरितं भवति यद्वशायाश्चरन्ति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [८. ५.] ॥ अष्टमोऽध्यायः [२३.] ॥

प्रजापतिर्वै प्रजाः ससृजानो रिरिचान इवामन्यत । तस्मात्पराच्यः प्रजा आसुर्नास्य प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय तस्थिरे ॥ १ ॥ स ऐक्षत रिरिच्योऽहम् । अस्मा उ कामायासृक्षि न मे स कामः समार्धि पराञ्चो मत्प्रजा अभूवन्न मे प्रजाः श्रियेऽन्नाद्यायास्थिषतेति ॥ २ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । कथं नु पुनरात्मानमाप्यायेयोप मा प्रजाः समावर्तेरंस्तिष्ठेरन्मे प्रजाः श्रियेऽन्नाद्यायेति ॥ ३ ॥ सोऽर्चञ्छ्राम्यंश्चचार प्रजाकामः । स एतामेकादशिनीमपश्यत्स एकादशिन्येष्ट्वा प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतोपैनं प्रजाः समावर्तन्तातिष्ठन्तास्य प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय स वसीयानेवेष्ट्वाभवत् ॥ ४ ॥ तस्मै कमेकादशिन्या यजेत । एवं हैव प्रजया पशुभिराप्यायत उपैनं प्रजाः समावर्तन्ते तिष्ठन्तेऽस्य प्रजाः श्रियेऽन्नाद्याय स वसीयानेवेष्ट्वा भवत्येतस्मै कमेकादशिन्या यजते ॥ ५ ॥ स आग्नेयं प्रथमं पशुमालभते । अग्निर्वै देवतानां मुखं प्रजनयिता स प्रजापतिः स उ एव यजमानस्तस्मादाग्नेयो भवति ॥ ६ ॥ अथ सारस्वतम् । वाग्वै सरस्वती वाचैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत वागेनमुपसमावर्तत वाचमनुकामात्मनोऽकुरुत यो वा एवं विद्वानेतदाप्यायते वागेनमुपसमावर्तते वाचमनुकामात्मनः कुरुते ॥ ७ ॥ अथ सौम्यम् । अन्नं वै सोमोऽन्नेनैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतान्नमेनमुपसमावर्ततान्नमनुकमात्मनोऽकुरुतान्नेनो एवैष एतदाप्यायतेऽन्नमेनमुपसमावर्ततेऽन्नमनुकमात्मनः कुरुते ॥ ८ ॥ तद्यत्सारस्वतमनु भवति । वाग्वै सरस्वत्यन्नं सोमस्तस्माद्यो वाचा प्रसाम्यन्नादो हैव भवति ॥ ९ ॥ अथ पौष्णम् । पशवो वै पूषा पशुभिरेव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत पशव एनमुपसमावर्तन्त पशूननुकानात्मनोऽकुरुत पशुभिर्वेवैष एतदाप्यायते पशव एनमुपसमावर्तन्ते पशूननुकानात्मनः कुरुते ॥ १० ॥ अथ बार्हस्पत्यम् । ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैतत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययत ब्रह्मैनमुपसमावर्तत ब्रह्मानुकमात्मनोऽकुरुत ब्रह्मणो एवैष एतदाप्यायते ब्रह्मैनमुपसमावर्तते ब्रह्मानुकमात्मनः कुरुते ॥ ११ ॥ तद्यत्पौष्णमनु भवति । पशवो वै पूषा ब्रह्म बृहस्पतिस्तस्माद्ब्राह्मणः पशूनभिधृष्णुतमः पुरोहिता यस्य भवन्ति पुरोऽग्रहितास्तस्मादु नग्नमेव दत्त्वाजिनवासी

७ ॥ अथ समिधमभ्यादधदाह । देवेभ्यः प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूहीति छन्दांसि वै
वाः प्रातर्यावाणश्छन्दांस्यनुयाजा देवेभ्यः प्रेष्य देवान्यजेति वाऽअनुयाजैश्चरं-
त ॥ ८ ॥ तदु हैकऽआहुः । देवेभ्योऽनुब्रूहीति तदु तथा न ब्रूयाच्छन्दांसि
देवाः प्रातर्यावाणश्छन्दांस्यनुयाजा देवेभ्यः प्रेष्य देवान्यजेति वाऽअनुयाजै-
श्चरन्ति तस्मादु ब्रूयाद्देवेभ्यः प्रातर्यावभ्योऽनुब्रूहीत्येव ॥ ९ ॥ अथ यत्समिधम-
यादधाति । छन्दांस्येवैतत्समिन्द्धेऽथ यद्धोता प्रातरनुवाकमन्वाह छन्दांस्ये-
तत्पुनराप्याययत्ययातयामानि करोति यातयामानि वै देवैश्छन्दांसि छन्दोभि-
र्हि देवाः स्वर्गं लोकं समाश्नुवत न वाऽअत्र स्तुवते न शंसन्ति तच्छन्दां
स्येवैतत्पुनराप्याययत्ययातयामानि करोति तैरयातयामैर्यज्ञं तन्वते तस्माद्धोता
प्रातरनुवाकमन्वाह ॥१०॥ तदाहुः । कः प्रातरनुवाकस्य प्रतिगर इति जाग्रद्वैवा-
ध्वर्युरुपासीत स यन्निमिषति स हैवास्य प्रतिगरस्तदु तथा न कुर्याद्यदि निद्राया-
अपि कामं स्वप्यात्स यत्र होता प्रातरनुवाकं परिदधाति तत्प्रचरणीति स्रुग्भवति
तस्यां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा जुहोति ॥ ११ ॥ यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽछिद्यत ।
तस्य रसो द्रुत्वापः प्रविवेश तमदः पूर्वैर्वसतीवरीभिराहरत्यथ योऽत्र यज्ञस्य
रसः परिशिष्टस्तमेवैतदच्छैति ॥ १२ ॥ यद्देवतामाहुतिं जुहोति । एतमेवैतद्यज्ञस्य
रसमभिग्रस्तृणीते तमारुन्द्धे याभ्य उ चैवैतां देवताभ्य आहुतिं जुहोति ता एवै-
तत्प्रीणाति ता अस्मै तृप्ताः प्रीता एतं यज्ञस्य रसं संनमन्ति ॥ १३ ॥ शतम्
२२०० ॥ ॥ स जुहोति । शृणोत्वग्निः समिधा हवं मऽइति शृणोतु मऽइदमग्नि-
रनु मे जानात्वित्येवैतदाह शृण्वन्त्वापो धिषणाश्च देवीरिति शृण्वन्तु मऽइदमा-
पोऽनु मे जानन्त्वित्येवैतदाह श्रोता ग्रावाणो विदुषो न यज्ञमिति शृण्वन्तु मऽइदं
ग्रावाणोऽनु मे जानन्त्वित्येवैतदाह विदुषो न यज्ञमिति विद्वांसो हि ग्रावाणः
शृणोतु देवः सविता हवं मे स्वाहेति शृणोतु मऽइदं देवः सवितानु मे जानात्वि-
त्येवैतदाह सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रसूत एवैतद्यज्ञस्य रसमच्छैति
॥ १४ ॥ अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । तदङ् प्रपद्याहाप इष्य होतरित्यप
इष्य होतरित्येवैतदाह यदवृतो होतान्वाहैतमेवैतद्यज्ञस्य रसमभिग्रस्तृणीते तमा-
रुन्द्धेऽपतान् चैवैतद्ध्नतिप्रते नेदेनानन्तरा नाष्ट्रा रक्षांसि हिनसन्निति ॥ १५ ॥

ते ॥१२॥ अथ वैश्वदेवꣳ । सर्वं वै विश्वे देवाः सर्वेणैव तत्प्रजापतिः पुन-
मानमाप्याययत सर्वमेनमुपसमावर्तत सर्वमनुकमात्मनोऽकुरुत सर्वेणोऽएवै
तदाप्यायते सर्वमेनमुपसमावर्तते सर्वमनुकमात्मनः कुरुते ॥ १३ ॥ तद्यद्व
स्पत्यमनु भवति । ब्रह्म वै बृहस्पतिः सर्वमिदं विश्वे देवा अस्यैवैतत्सर्व
ब्रह्म मुखं करोति तस्मादस्य सर्वस्य ब्राह्मणो मुखम् ॥ १४ ॥ अथैन्द्रम् । इ
वै वीर्यमिन्द्र इन्द्रियेणैव तद्वीर्येण प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतेन्द्रि
वीर्यमुपसमावर्ततेन्द्रियं वीर्यमनुकमात्मनोऽकुरुतेन्द्रियेणोऽएवैष एतद्वीर्येणाप्या
इन्द्रियमेनं वीर्यमुपसमावर्तत इन्द्रियं वीर्यमनुकमात्मनः कुरुते ॥१५॥ तद्यदैश्व
भवति । क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो विश्वे देवा अन्नाद्यमेवास्माऽएतत्पुरस्तात्करोति ॥१६॥
अथ मारुतम् । विशो वै मरुतो भूमा वै विड्भूम्नैव तत्प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याय
भूमैनमुपसमावर्तत भूमानमनुकमात्मनोऽकुरुत भूम्नोऽएवैष एतदाप्यायते भूमै
मुपसमावर्तते भूमानमनुकमात्मनः कुरुते ॥ १७ ॥ तद्यदैन्द्रमनु भवति । क्षत्रं
ऽइन्द्रो विशो विश्वे देवा विशो वै मरुतो विशैवैतत्क्षत्रं परिबृꣳहति तदिदं
ममुभयतो विशा परिवृढम् ॥ १८ ॥ अथैन्द्राग्नम् । तेजो वाऽअग्निरिन्द्रियं
र्यमिन्द्र उभाभ्यामेव तद्वीर्याभ्यां प्रजापतिः पुनरात्मानमाप्याययतोभेऽएनं
ऽउपसमावर्तेतामुभे वीर्येऽअनुकेऽआत्मनोऽकुरुतोभाभ्यामेवैष एतद्वीर्या
प्यायतऽउभेऽएनं वीर्येऽउपसमावर्तेतेऽउभे वीर्येऽअनुकेऽआत्मनः कुरुते
अथ सावित्रꣳ । सविता वै देवानां प्रसविता तथो हास्माऽएते सवि
एव सर्वे कामाः समृध्यन्ते ॥ २० ॥ अथ वारुणमन्तत आलभते । तद्
नꣳ यत्स्माद्वरुणपाशात्मवस्माद्वरुणपाशात्प्रमुञ्चति ॥ २१ ॥ तस्माद्यदि यूपैका
शिनी स्यात् । आग्नेयमेवाग्निष्ठे नियुञ्ज्यादथेतरान्युपनयेयुर्यथापूर्वम् ॥ २२
यूप एकादशिनी स्यात् । आग्नेयमेव यूपेऽआलभेरन्नथेतरान्यथापूर्वम् ॥ २
मान्यग्नेरीचो नयन्ति । आग्नेयमेव प्रथमं नयन्त्यथेतरान्यथापूर्वम् ॥
तान्यत्र निक्षिपन्ति । आग्नेयमेव प्रथमं दक्षिणार्ध्ये निक्षिपन्त्यथेतरान्
ऽतिरेव यथापूर्वम् ॥ २५ ॥ तेषां यत्र वपाभिः प्रचरन्ति । आग्ने
न्यप्रचरन्त्यथेतरेषां यथापूर्वम् ॥ २६ ॥ तेषां यत्र प्रचरन्ति ।
नेन प्रचरन्त्यथेतरेषां यथापूर्वम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [०. ९

... वै प्रजापतेः शिरोऽच्छिद्यत । तस्य रसो द्रुत्वापः प्रविवेश तेनेन

ादश्मयो ग्रावाणो भवन्ति ॥२॥ तमादत्ते । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बा-
ह्वां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे रावासीति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृ-
सूत एवैनमेतदादत्तेऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विनावध्वर्यू तयोरेव बाहुभ्यामादत्ते
स्ताभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति पूषा भागदुघस्तस्यैव हस्ताभ्यामादत्ते न
ाभ्यां वज्रो वाऽएष तस्य न मनुष्यो भर्त्ता तमेताभिर्देवताभिरादत्ते ॥ ३ ॥
ाददे रावासीति । यदा वाऽएनमेतेनाभिषुण्वन्त्यथाहुतिर्भवति यत्राहुतिं जुहो-
ाथ दक्षिणा ददात्येतद्धैष यशꣳ रासतऽआहुतीश्च दक्षिणाश्च तस्मादाह रा-
वासीति ॥ ४ ॥ गभीरमिममध्वरं कृधीति । अध्वरो वै यज्ञो महान्तमिमं यज्ञं कु-
र्वित्येवैतदाहेन्द्राय सुषूतममितीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्रायेति सुषूतम-
मिति सुसुतमित्येवैतदाहोत्तमेन पविनेत्येष वाऽउत्तमः पविर्यत्सोमस्तस्मादाहो-
त्तमेन पविनेत्यूर्जस्वन्तं मधुमन्तं पयस्वन्तमिति रसवन्तमित्येवैतदाह यदाहो-
र्जस्वन्तं मधुमन्तं पयस्वन्तमिति ॥ ५ ॥ अथ वाचं यच्छति देवा ह वै
यज्ञं तन्वानास्तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्ते होचुरुपांशु यजाम वाचं य-
च्छामेति तऽउपांशवयजन्वाचमयच्छन् ॥६॥ अथ निग्राभ्या आहरति । तास्वेनं
वाचयति निग्राभ्या स्थ देवश्रुतस्तर्पयत मा मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्पयत प्राणं
मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे
तर्पयत गणान्मे तर्पयत गणा मे मा वितृषन्निति रसो वाऽआपस्तास्वेवैतामाशि-
षमाशास्ते सर्वं च मऽआत्मानं तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गणान्मे तर्प-
यत गणा मे मा वितृषन्निति स य एष उपांशुसवनः स विवस्वानादित्यो नि-
दानेन सोऽस्यैष व्यानः ॥७॥ तमभिमिमीते । घ्नन्ति वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति
तमेतेन घ्नन्ति तथात उदेति तथा संजीवति यद्वेव मिमीते तस्मान्मात्रा मनुष्येषु
मात्रो यो चाप्यन्या मात्रा ॥ ८ ॥ स मिमीते । इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवतऽइ-
तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय त्वेति वसुमते रुद्रवतऽइति तदिन्द्रमेवानु
वसूंश्च रुद्रांश्चाभजतीन्द्राय त्वादित्यवतऽइति तदिन्द्रमेवान्वादित्यानाभज-
तीन्द्राय त्वाभिमातिघ्नऽइति सपत्नो वाऽअभिमातिरिन्द्राय त्वा सपत्नघ्न
ऽइत्येवैतदाह सोस्योद्धारो यथा श्रेष्ठस्योद्धार एवमस्यैषऽऋते देवेभ्यः ॥ ९ ॥
श्येनाय त्वा सोमभृतऽइति । तद्गायत्र्यै मिमीतेऽग्नये त्वा रायस्पोषदऽइत्याग्नि-
र्वै गायत्री तद्गायत्र्यै मिमीते स यद्गायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन
श्येनः सोमभृत्तेनैवास्या एतद्वीर्येण द्वितीयं मिमीते ॥ १० ॥ अथ यत्पञ्च

स्यन्दन्ते तमेवैतद्रसꣳ स्यन्दमानं मन्यन्ते ॥ १ ॥ स यद्वसतीवरीर्गृह्णाति । तमेवैतद्र-
समाहृत्य यज्ञे दधाति रसवन्तं यज्ञं करोति तस्माद्वसतीवरीर्गृह्णाति ॥ २ ॥ ता वै
सर्वेषु सवनेषु विभजति । सर्वेष्वेवैतत्सवनेषु रसं दधाति सर्वाणि सवनानि रस-
वन्ति करोति तस्मात्सर्वेषु सवनेषु विभजति ॥ ३ ॥ ता वै स्यन्दमानानां गृह्णी-
यात् । एतद्धि स यज्ञस्य रसस्तस्मात्स्यन्दमानानां गृह्णीयात् ॥ ४ ॥ गोपीथाय
वा एता गृह्यन्ते । सर्वं वा इदमन्यद्विलयति यदिदं किं चापि योऽयं पवतेऽथैता
एव न विलयन्ति तस्मात्स्यन्दमानानां गृह्णीयात् ॥ ५ ॥ दिवा गृह्णीयात् । पश्यन्न-
स्य रसं गृह्णानीति तस्माद्दिवा गृह्णीयादेतस्मै वै गृह्णाति य एष तपति विश्वेभ्यो
हैना देवेभ्यो गृह्णाति रश्मयो ह्यस्य विश्वे देवास्तस्माद्दिवा गृह्णीयाद्दिवैव वा एष
तस्माद्दिव दिवा गृह्णीयात् ॥ ६ ॥ एतद्ध वै विश्वे देवाः । यजमानस्य गृहाना-
गच्छन्ति स यः पुरादित्यस्यास्तमयाद्वसतीवरीर्गृह्णाति यथा श्रेयस्यागमिष्यत्याव-
सथेनोपक्लृप्तेनोपासीतैवं तत्त एतद्धविः प्रविशन्ति त एतासु वसतीवरीषूपवसन्ति
स उपवसथः ॥ ७ ॥ स यस्या गृहीता अभ्यस्तमियात् । तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते
यदि पुरेजानः स्यान्निनाह्याद्गृह्णीयाद्दिवा हि तस्य ताः पुरा गृहीता भवन्ति यद्यु-
अनीजानः स्याद्य एनमीजान उपावसितो वा पर्यवसितो वा स्यात्तस्य निनाह्या-
द्गृह्णीयाद्दिवा हि तस्य ताः पुरा गृहीता भवन्ति ॥ ८ ॥ यद्यु एतदुभयं न विन्देत् ।
उल्कुषीमेवादायोपर्युपरि धारयन् गृह्णीयाद्धिरण्यं वोपर्युपरि धारयन्
गृह्णीयात्तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपति ॥९॥ अथातो गृह्णात्येव । हविष्मती-
रिमा आप इति यज्ञस्य ह्यासु रसः प्राविशत्तस्मादाह हविष्मतीरिमा आप इति
हविष्मां३ आविवासतीति हविष्मान्ह्येना यजमान आविवासति तस्मादाह हविष्मां-
३ आविवासतीति ॥१०॥ हविष्मान्देवो अध्वर इति । अध्वरो वै यज्ञस्तस्मै यत्ताप
गृह्णाति तꣳ हविष्मन्तं करोति तस्मादाह हविष्मान्देवो अध्वर इति ॥ ११ ॥ हवि-
ष्मां३ अस्तु सूर्य इति । एतस्मै वै गृह्णाति य एष तपति विश्वेभ्यो हैना देवेभ्यो
गृह्णाति रश्मयो ह्यस्य विश्वे देवास्तस्मादाह हविष्मां३ अस्तु सूर्य इति ॥१२॥
ता आहृत्य जघनेन गार्हपत्यꣳ सादयति । अग्नेर्वोऽपन्नगृहस्य सदसि सादया-
मीत्यग्नेर्वोऽनार्तगृहस्य सदसि सादयामीत्येवैतदाहाथ यदाग्नीषोमीयः पशुः संतिष्ठते-
ऽथ परिहृत्य व्युत्क्रामतेत्याहाग्रेण हविर्धाने यजमान आसीने ता आसाद्य ॥ १३ ॥ स
दक्षिणेन निष्क्रामति । ता दक्षिणायाꣳ श्रोण्यां सादयतीन्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थे-
ति विश्वेभ्यो हैना देवेभ्यो गृह्णातीन्द्राग्नी हि विश्वे देवास्ताः पुनराहृत्याग्रेण

कृत्वो मिमीते । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वा ऽऋतवः संवत्सरस्य तं
भिराप्नोति तस्मात्पञ्च कृत्वो मिमीते ॥ ११ ॥ तमभिमृशति । यत्ते सोम
ज्योतिर्यत्पृथिव्यां यदुरावन्तरिक्षे । तेनास्मै यजमानायोरु राये कृध्यधि दात्रे
इति यत्र वा ऽएषोऽग्रे देवानाꣳ हविर्बभूव तद्धेक्षां चक्रेऽयं सर्वेणेवात्मना देवा
हविर्भूवमिति स एतास्तिस्रस्तनूरेषु लोकेषु विन्यधत्त ॥ १२ ॥ तद्धै देवा
एवत् । तेऽस्यैतेनैवैतास्तनूराप्नुवन्त्स कृत्स्न एव देवानाꣳ हविरभवत्तथोऽएव
एतेनैवैतास्तनूराप्नोति स कृत्स्न एव देवानाꣳ हविर्भवति तस्मादेवमभिमृ
॥ १३ ॥ अथ निग्राभ्याभिरुपसृजति । आपो ह वै वृत्रं जघ्नुस्तेनैवैतद्वीर्ये
स्पन्दन्ते तस्मादेनाः स्यन्दमाना न किं चन प्रतिधारयति ता ह स्वमेव वशं
कस्मै नु वयं तिष्ठमहि याभिरस्माभिर्वृत्रो हत इति सर्वं वा ऽइदमिन्द्राय त
नुमास यदिदं किं चापि योऽयं पवते ॥ १४ ॥ स इन्द्रोऽब्रवीत् । सर्वे वै
तस्थानं यदिदं किं च तिष्ठध्वमेव मऽइति ता होचुः किं नस्ततः स्या
प्रथमभक्ष एव वः सोमस्य राज्ञ इति तथेति ता अस्माऽअतिष्ठन्त तास्तस्थाना
सि न्यगृह्णीत तद्यदेना उरसि न्यगृह्णीत तस्मान्निग्राभ्या नाम तथैवैता
यजमान उरसि निगृह्णीते स आसामेष प्रथमभक्षः सोमस्य राज्ञो यन्निग्रा
भिरुपसृजति ॥ १५ ॥ स उपसृजति । श्वात्रा स्थ वृत्रतुर इति शिवा आपस्त
दाह श्वात्रा स्थेति वृत्रतुर इति वृत्रꣳ ह्येता अघ्नन्राधोगूर्ता अमृतस्य पत्नी
मृता आपस्ता देवीर्देवत्रेमं यज्ञं नयतेति नात्र तिरोहितमिवास्त्युपहूताः सो
पिबतेति तदुपहूता एव प्रथमभक्षꣳ सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति ॥ १६ ॥ अथ
हरिष्यन् । यं द्विष्याच्चं मनसा ध्यायेदमुष्माऽअहं प्रहरामि न तुभ्यमिति यो
वेमं मानुषं ब्राह्मणꣳ हन्ति तं न्वेव परिचक्षतेऽथ किं य एतं देवो हि सोमो घ्न
वा ऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तमेतेन घ्नन्ति तथात उदेति तथा संजीवति तथ
नस्यं भवति यद्यु न द्विष्यादपि तृणमेव मनसा ध्यायेत्तथोऽअस्यैनस्यं भ
॥ १७ ॥ स प्रहरति । मा भेर्मा संविक्था इति मा त्वं भैषीर्मा संविक्था अमु
ऽअहं प्रहरामि न तुभ्यमित्येवैतदाहोर्जं धत्स्वेति रसं धत्स्वेत्येवैतदाह धि
वीडी सती वीडयेथामूर्जं दधाथामिति वीडऽएवैतत्फलके ऽआह त्रिंशु इऽऽमाहुः
नु तत्र योऽप्येते फलके भिन्द्यादिति ह वै द्यावापृथिवी ऽएतस्माद्भयादुद्वानिमु
[illegible]

पत्नीः सादयति स जघनेन पत्नीं पर्येत्य ता आदत्ते ॥ १४ ॥ स उत्तरेण निष्क्रामति । ता उत्तरायां श्रोण्यां सादयति मित्रावरुणयोर्भागधेयी स्थेति नेवं सादयेदतिरिक्तमेतन्नेवं सम्पत्सम्पद्यत इन्द्राग्न्योर्भागधेयी स्थेत्येव यथापूर्वं देवानतिरिक्तं तथा सम्पत्सम्पद्यते ॥ १५ ॥ गुप्त्यै वा एताः परिह्रियन्ते । अग्निः पुरस्तादथैताः समन्तं पर्यङ्ग्यन्ते नाष्ट्रा रक्षांस्यपघ्नत्यस्ता आग्नीध्रे सादयति विश्वेषां देवानां भागधेयी स्थेति तदासु विश्वान्देवान्त्संवेशयत्येते वै वसतां वरं तस्माद्वसतीवर्यो नाम वसतां ह वै वरं भवति य एवमेतद्वेद ॥ १६॥ तानि वा एतानि सप्त यजूंषि भवन्ति । चतुर्भिर्गृह्णात्येकेन जघनेन गार्हपत्यं सादयत्येकेन परिहरत्येकेनाग्नीध्रे तानि सप्त यत्र वै वाचः प्रजातानि छन्दांसि सप्तपदा वै तेषां परार्ध्या शक्वर्येतामभिसम्पदं तस्मात्सप्त यजूंषि भवन्ति ॥१७॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [९. २.] ॥

तान्त्सम्प्रबोधयन्ति । तेऽप उपस्पृश्याग्नीध्रमुपसमायन्ति त आज्यानि गृह्णते गृहीत्वाज्यान्यायन्त्यासाद्याज्यानि ॥ १ ॥ अथ राजानमुपावहरति । इयं वै प्रतिष्ठा जनूरासां प्रजानामिमामेवैतत्प्रतिष्ठामभ्युपावहरति तमस्यै तनु ते तमस्यै जनयति ॥ २ ॥ अन्तरेणेषे उपावहरति । यज्ञो वा अनस्तन्न्वेव यज्ञान्न बहिर्धा करोति ग्रावसु संमुखेष्वधिनिदधाति क्षत्रं वै सोमो विशो ग्रावाणः क्षत्रमेवैतद्विश्यध्यूहति तद्यत्संमुखा भवन्ति विशमेवैतत्संमुखां क्षत्रियमभ्यविवादिनीं करोति तस्मात्संमुखा भवन्ति ॥३॥ स उपावहरति । हृदे त्वा मनसे त्वेति यजमानस्यैतत्कामायाह हृदयेन हि मनसा यजमानस्तं कामं कामयते यत्कामया यजते तस्मादाह हृदे त्वा मनसे त्वेति ॥४॥ दिवे त्वा सूर्याय त्वेति । देवलोकाय त्वेत्येवैतदाह यदाह दिवे त्वेति सूर्याय त्वेति देवेभ्यस्त्वेत्येवैतदाहोर्ध्वमिममध्वरं दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्यध्वरो वै यज्ञ ऊर्ध्वमिमं यज्ञं दिवि देवेषु धेहीत्येवैतदाह ॥ ५ ॥ सोम राजन्विश्वास्त्वं प्रजा उपावरोहेति । तदेनमासां प्रजानामाधिपत्याय राज्यायोपावहरति ॥ ६ ॥ अथानुष्टुभ्योपतिष्ठते । विश्वास्त्वां प्रजा उपावरोहन्त्वित्यु यथायथमिव वा एतत्करोति यदाह विश्वास्त्वं प्रजा उपावरोहेति क्षत्रं वै सोमस्तत्पापवस्यसं करोति तद्धेदमनु पापवस्यसं क्रियतेऽथात्र यथायथं करोति यथापूर्वं यदाह विश्वास्त्वां प्रजा उपावरोहन्त्विति तदेनमाभिः प्रजाभिः प्रत्यवरोहयति तस्मादु क्षत्रियमायन्तमिमाः प्रजा विशः प्रत्यवरोहन्ति तमधस्तादुपासत उपसन्नो होता प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यन्भवति

द्रमुया ग्रावाणो भवन्ति ॥२॥ तमादत्ते । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बा·
र्थां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे रावासीति सविता वै देवानां प्रसविता तत्सवितृ·
त एवैनमेतदादत्तेऽश्विनोर्बाहुभ्यामित्यश्विनावध्वर्यू तत्तयोरेव बाहुभ्यामादत्ते
स्ताभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति पूषा भागदुघस्तत्तस्यैव हस्ताभ्यामादत्ते न
भ्यां वज्रो वाऽएष तस्य न मनुष्यो भर्ता तमेताभिर्देवताभिरादत्ते ॥ ३ ॥
ाददे रावासीति । यदा वाऽएनमेतेनाभिषुण्वन्त्यथाहुतिर्भवति यदाहुतिं जुहो·
ष दक्षिणा ददात्येतद्ध्येष क्षयथं रासतऽआहुतीश्च दक्षिणाश्च तस्मादाह रा·
सीति ॥ ४ ॥ गभीरमिममध्वरं कृधीति । अध्वरो वै यज्ञो महान्तमिमं यज्ञं कु·
त्येवैतदाहेन्द्राय सुपूतममितीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्रायेति सुपूतम·
मिति सुसुतममित्येवैतदाहोत्तमेन पविनेत्येष वाऽउत्तमः पविर्यत्सोमस्तस्मादाहो·
मेन पविनेत्यूर्जस्वन्तं मधुमन्तं पयस्वन्तमिति रसवन्तमित्येवैतदाह । यदाहो·
र्जस्वन्तं मधुमन्तं पयस्वन्तमिति ॥ ५ ॥ अथ वाचं यच्छति देवा ह वै
यज्ञं तन्वानास्तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्ते होचुरुपाथंशु यजाम वाचं य·
च्छामेति तऽउपाथंश्वयजन्वाचमयच्छन् ॥६॥ अथ निग्राभ्या आहरति । तास्वेनं
वाचयति निग्राभ्या स्थ देवश्रुतस्तर्पयत मा मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्पयत प्राणं
मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे
तर्पयत गणान्मे तर्पयत गणा मे मा वितृषन्निति रसो वाऽआपस्तास्वेवैतामाशि·
षमाशास्ते सर्वं च मऽआत्मानं तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गणान्मे तर्प·
यत गणा मे मा वितृषन्निति स य एष उपाथंशुसवनः स विवस्वानादित्यो नि·
दानेन सोऽस्यैष व्यानः ॥७॥ तमभिमिमीते । घ्नन्ति वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति
तमेतेन घ्नन्ति तथात उदेति तथा संजीवति यद्वेव मिमीते तस्मान्मात्रा मनुष्येषु
मात्रो यो चाप्यन्या मात्रा ॥ ८ ॥ स मिमीते । इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवतऽइ·
तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय त्वेति वसुमते रुद्रवतऽइति तदिन्द्रमेवानु
वसूंश्च रुद्रांश्चाभजतीन्द्राय त्वादित्यवतऽइति तदिन्द्रमेवान्वादित्यानाभज·
तीन्द्राय त्वाभिमातिघ्नऽइति सपत्नो वाऽअभिमातिरिन्द्राय त्वा सपत्नघ्न
ऽइत्येवैतदाह सोऽस्योद्धारो यथा श्रेष्ठस्योद्धार एवमस्यैषऽऋते देवेभ्यः ॥ ९ ॥
श्येनाय त्वा सोमभृतऽइति । तद्गायत्र्यै मिमीतेऽग्नये त्वा रायस्पोषदऽइत्याग्नि·
र्वै गायत्री तद्गायत्र्यै मिमीते स यद्गायत्री श्येनो भूत्वा दिवः सोममाहरत्तेन
सा श्येनः सोमभृत्तेनैवास्या एतद्वीर्येण द्वितीयं मिमीते ॥ १० ॥ अथ यत्पञ्च

च्छादि । तत्पुरस्तात् प्रस्तरमासादयति तत्प्रस्तृणाति बर्हिर्गामि स्तुभ्यस्त्वा दृ
सामि तन्मेध्यमेवैतत्स्तुभ्यः करोति ॥ ३ ॥ अथ याः श्रोक्षणयः पारिशिष्
ताभिरोषधीनां मूलान्युपानिनयत्यदित्यै व्युन्दनमसीतीयं वै पृथिव्यदितिस्
एवैतदोषधीनां मूलान्युपोनत्ति ता इमा आर्द्रमूला ओषधयस्तस्माद्यद्यपि
शुष्काग्राणि भवन्त्यार्द्राण्येव मूलानि भवन्ति ॥ ४ ॥ अथ विस्रंसय प्र
पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति विष्णो स्तुपोऽसीति यज्ञो वै विष्णुस्तस्यैयमेव
स्तुप एतामेवास्मिन्नेतद्दधाति पुरस्ताद् गृह्णाति पुरस्ताद्ध्ययं स्तुपस्
स्ताद् गृह्णाति ॥ ५ ॥ अथ सन्नहनं विस्रंसयति । प्रकृतं ह्यस्य र
यतऽइति तस्मात्सन्नहनं विस्रंसयति तद्दक्षिणायां श्रोणौ निदधाति नीविर्
वास्यैषा दक्षिणत—इव हीयं नीविस्तस्माद्दक्षिणायां श्रोणौ निदधाति तत्पुनर्
भिच्छादयत्यभिच्छन्नेव हीयं नीविस्तस्मात्पुनरभिच्छादयति ॥ ६ ॥ अथ बर्हि स्तृ
णाति । अयं वै स्तुपः प्रस्तरोथ यान्यवाञ्चि लोमानि तान्येवास्य यदितरं बर्हि
स्तान्येवास्मिन्नेतद्दधाति तस्माद्बर्हि स्तृणाति ॥ ७ ॥ योषा वै वेदिः । तामेतद्देवा
श्च पर्यासते ये चेमे ब्राह्मणाः शुश्रुवांसोऽनूचानास्तेष्वेवैनामेतत्पर्यासीनेष्वन
ग्नां करोत्यनग्नतायाऽएव तस्माद्बर्हि स्तृणाति ॥ ८ ॥ यावती वै वेदिः । ताव
ती पृथिव्योषधयो बर्हिस्तदस्यामेवैतत्पृथिव्या मोषधीर्दधाति ता इमा अस्यां पृथि
व्यामोषधयः प्रतिष्ठितास्तस्माद्बर्हि स्तृणाति ॥ ९ ॥ तद्वै बहुलं स्तृणीयादित्या
हुः । यत्र वाऽअस्यै बहुलतमा ओषधयस्तदस्या उपजीवनीयतमं तस्माद्बहुलं स
णीयादिति तद्वै तदाहर्त्येवाधि त्रिवृत्स्तृणाति त्रिवृद्धि यज्ञोऽथोऽअपि मेवर्हं र
णीयात्स्तृणन्ति बर्हिरानुपग्गिति त्वपिणाभ्यनूक्तमधरमूलं स्तृणात्यधरमूला
व हीमा अस्यां पृथिव्यामोषधयः प्रतिष्ठितास्तस्मादधरमूलं स्तृणाति ॥ १० ॥
स्तृणाति । ऊर्णम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थां देवेभ्यऽइति साध्वीं देवेभ्य इत्येव
तदाह यदाहोर्णम्रदसं त्वेति स्वासस्थां देवेभ्य इति स्वासदां देवेभ्य इत्येवैतदाह
॥ ११ ॥ अथाग्निं कल्पयति । शिरो वै यज्ञस्याहवनीयः पूर्वोऽर्धो वै शिरः पूर्वा
र्धमेवैतद्यज्ञस्य कल्पयत्युपर्युपरि प्रस्तरं धारयन्कल्पयत्ययं वै स्तुपः प्रस्तर एतमेवा
स्मिन्नेतदुपरि दधाति तस्मादुपर्युपरि प्रस्तरं धारयन्कल्पयति ॥ १२ ॥ अथ परि
धीन् परिदधाति । तद्यत्परिधीन्परिदधाति यत्र वै देवा अग्रेऽग्निं होत्राय प्रावृणत
... न वाऽअहमिदमुत्सहे यद्वो होतास्यां यद्वो हव्यं वहेयं त्रीन्पूर्वान्प्रावृढ्
प्राधन्विपुस्माच्च मेऽयकल्पयताथ वाऽअहमेतदुत्साक्ष्ये यद्वो होता स्यां यद्वो ह

कृत्वो मिमीते । संवत्सरसंमितो वै यज्ञः पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य तं
भिराप्नोति तस्मात्पञ्च कृत्वो मिमीते ॥ ११ ॥ तमभिमृशति । यत्ते सोम
ज्ज्योतिर्यत्पृथिव्यां यदुरावन्तरिक्षे । तेनास्मै यजमानायोरु राये कृध्यधि दात्र
इति यत्र वाऽएषोऽग्रे देवानां हविर्बभूव तद्धेक्षां चक्रे मैव सर्वेणेवात्मना देवा
हविर्भूवमिति स एतास्तिस्रस्तनूरेषु लोकेषु विन्यधत्त ॥ १२ ॥ तद्वै देवा
एवत् । तेऽस्यैतेनैवैतास्तनूराप्नुवन्त्स कृत्स्न एव देवानां हविरभवत्तथोऽएव
एतेनैवैतास्तनूराप्नोति स कृत्स्न एव देवानां हविर्भवति तस्मादेतमभि
॥ १३ ॥ अथ निग्राभ्याभिरुपसृजति । आपो ह वै वृत्रं जघ्नुस्तेनैवैतद्वीर्ये
स्यन्दन्ते तस्मादेनाः स्यन्दमाना न किं चन प्रतिधारयति ता ह स्वमेव वशं
कस्मै नु वयं तिष्ठामहे याभिरस्माभिर्वृत्रो हत इति सर्वं वाऽइदमिन्द्राय त
नमास यदिदं किं चापि योऽयं पवते ॥ १४ ॥ स इन्द्रोऽब्रवीत् । सर्वं वै
तस्थानं यदिदं किं च तिष्ठध्वमेव मऽइति ता होचुः किं नस्ततः स्या
प्रथमभक्ष एव वः सोमस्य राज्ञ इति तथेति ता अस्माऽअतिष्ठन्त तास्तस्थाना
सि न्यगृह्णीत तद्यदेना उरसि न्यगृह्णीत तस्मान्निग्राभ्या नाम तथैवैता
यजमान उरसि निगृह्णीते स आसामेष प्रथमभक्षः सोमस्य राज्ञो यन्निग्रा
भिरुपसृजति ॥ १५ ॥ स उपसृजति । श्वात्रा स्थ वृत्रतुर इति शिवा आपस्
दाह श्वात्रा स्थेति वृत्रतुर इति वृत्रꣳ ह्येता अघ्नन्राधोगूर्ता अमृतस्य पत्नीः
मृता आपस्ता देवीर्देवत्रेमं यज्ञं नयतेति नात्र तिरोहितमिवास्त्युपहूताः सो
पिबतेति तदुपहूता एव प्रथमभक्षꣳ सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति ॥ १६ ॥ अ
हरिष्यन् । यं द्विष्यात्तं मनसा ध्यायेदमुष्माऽअहं प्रहरामि न तुभ्यमिति यो
वेमं मानुषं ब्राह्मणꣳ हन्ति तं न्वेव परिचक्षतेऽथ किमु यं देवो हि सोमो ह
वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तमेतेन घ्नन्ति तथात उदेति तथा संजीवति तथ
नस्यं भवति यदु न द्विष्यादपि तृणमेव मनसा ध्यायेत्तथोऽअस्यैनस्यं भ
॥ १७ ॥ स प्रहरति । मा भेर्मा संविक्था इति मा त्वं भैषीर्मा संविक्था अमु
ऽअहं प्रहरामि न तुभ्यमित्येवैतदाहोर्जं धत्स्वेति रसं धत्स्वेत्येवैतदाह धि
वीड्वी सती वीडयेथामूर्जं दधाथामितीमेऽएवैतत्फलकेऽआहुरित्यु हैकऽआहुः
नु तथ योऽस्पेते फलके भिन्द्यादिमे ह वै द्यावापृथिवीऽएतस्माद्वज्रादुद्यतात्

तस्पूर्णां जुहुयात्समानꣳ ह्येतद्यदुपाꣳश्वन्तर्यामौ प्राणोदानौ हि ॥ २० ॥ स येनैवोपाꣳशुं मन्त्रेण जुहोति । तेनैवैतं मन्त्रेण जुहोति स्वांकृतोऽसि विश्वेभ्य इन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा सुभव सूर्यायेत्युक्तो यजुषो बन्धुः ॥ २१ ॥ अथ हुत्वावाञ्चं प्रहमवमार्ष्टि । इदं वाऽउपाꣳशुꣳ हुत्वोर्ध्वमुन्माष्ट्यथात्रावाञ्चमवमार्ष्टि प्रत्यञ्चमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति ॥ २२ ॥ अथ नीचा पाणिना । मध्यमे परिधौ प्रत्यगुपमार्ष्टीदं वा उपाꣳशुꣳ हुत्वोत्तानेन पाणिना मध्यमे परिधौ प्रागुपमाष्ट्यथात्र नीचा पाणिना मध्यमे परिधौ प्रत्यगुपमार्ष्टि प्रत्यञ्चमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इति सोऽसावेव बन्धुः ॥ २३ ॥ तं प्रत्याक्रम्य सादयति । उदानाय त्वेत्युदानो ह्यस्यैष तानि वै सꣳस्पृष्टानि सादयति प्राणोदानावेवैतत्सꣳस्पर्शयति प्राणोदानान्त्संदधाति ॥२४॥ तानि वाऽअनिरुक्षमानानि शेरे । आ तृतीयसवनात्तस्मादिमे मनुष्याः स्वपन्ति तानि पुनस्तृतीयसवने प्रयुज्यन्ते तस्मादिमे मनुष्याः सुप्त्वा प्रबुध्यन्ते तेऽनिशिताश्चराचरा यज्ञस्यैवैतद्विधामनु वय-इव ह वै यज्ञो विधीयते तस्योपाꣳश्वन्तर्यामावेव पक्षावात्मोपाꣳशुसवनः ॥ २५ ॥ तानि वा अनिरुक्षमानानि शेरे । आ तृतीयसवनात्तायते यज्ञ एति वै तद्यत्तायते तस्मादिमानि वयाꣳसि विगृह्य पक्षावनायुवानानि पतन्ति तानि पुनस्तृतीयसवने प्रयुज्यन्ते तस्मादिमानि वयाꣳसि समस्य पक्षावायुवानानि पतन्ति यज्ञस्यैवैतद्विधामनु ॥ २६ ॥ ॥ शतम् २३०० ॥ ॥ इयꣳ ह वाऽउपाꣳशुः । प्राणो ह्युपाꣳशुरिमाꣳ ह्येव प्राणन्नभिप्राणित्यसावेवान्तर्याम उदानो ह्यन्तर्यामोऽमुꣳ ह्येव लोकमुदनन्नभ्युदनित्यन्तरिक्षमेवोपाꣳशुसवनो व्यानो ह्युपाꣳशुसवनोऽन्तरिक्षꣳ ह्येव व्यनन्नभिव्यनिति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

वाग्य वाऽअस्यैन्द्रवायवः । एतन्न्वध्यात्ममिन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार सोऽबलीयान्मन्यमानो नास्तृणीतीव बिभ्यन्निलयां चक्रे तदेवापि देवा अपन्यलयन्त ॥१॥ ते ह देवा ऊचुः । न वै हतं वृत्रं विद्म न जीवꣳ हन्त न एको वेत्तु यदि हतो वा वृत्रो जीवति वेति ॥ २ ॥ ते वायुमब्रुवन् । अयं वै वायुर्योऽयं पवते वायो त्वमिदं विद्धि यदि हतो वा वृत्रो जीवति वा त्वं वै न आशिष्ठोऽसि यदि जीविष्यति त्वमेव क्षिप्रं पुनरागमिष्यसीति ॥ ३ ॥ स होवाच । किंमे ततः स्यादिति प्रथमवषट्कार एव ते सोमस्य राज्ञ इति तथेत्येयाय वायुरिदं हतं वृत्रꣳ स होवाच

...ति इमं [illegible] ...
...८ ॥ [illegible] ।
...यु [illegible] ...
...ति । [illegible] ॥ १९ ॥ अथ [illegible]
...ना [illegible]
...ना [illegible]
...म्ना [illegible] ॥ २० ॥ [illegible] ।
...[illegible]
...[illegible]
...तस्मात्ता अपि [illegible] ।
...ति ॥ २१ ॥ अथ यस्मात्सोमो नाम । यत्र वाऽएनमदो देवानां [illegible]
...तां चकुर्यन्न [illegible] ।
...[illegible] ।
...ति तां [illegible] नस्मात्सोमो नाम ॥२२॥
...नाम । घ्नन्ति वाऽएनमेतद्यदभिषुण्वन्ति तदेनं तन्ते तदेनं
...मानो जायते स यज्ञायते तस्माद्यज्ञो यज्ञो ह वै नामैतद्यद्यज्ञ इति
...प्रति वाचमुवाद । न्यञ्ज मघवन्निमां देवः [illegible] ।
...सेन यदिन्द्र मघीय ते यत्र इति यज्ञो [illegible] ।
...नान्यस्तस्मादिति ॥ २४ ॥ अथ निग्राभ्याभ्यो ग्रहान्गृह्णाति । आ-
...तस्तेनैवैतद्वीर्येणापः स्यन्दन्ते स्यन्दमानानां वै रसतीवरीर्गृह्णाति
...ताभ्या निग्राभ्याभ्यो महान्गृह्णाति तेनैवैतद्वीर्येण ग्रहान्गृह्णाते
...वाऽग्र्यग्रोता ग्रोपाये वाऽइमाः मजाः प्रजायन्ते तदेनमेतस्यै
...तुः प्रजनयति तस्माद्वावृत्तमसाद् ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५
...मः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ ११४ ॥ नवमोऽध्यायः
...न् काण्डे कण्डिकासंख्या ॥ ८५६ ॥

...न्दिनीये शतपथब्राह्मणे अध्वरनाम तृतीयं काण्डं
समाप्तम् ॥ ३ ॥

यमुपयच्छति पशुभ्यो मनुष्येभ्यो वनस्पतिभ्य इतो वाऽऊर्ध्वा देवा दिवि हि देव
॥८॥ तद्यदुपयामेन ग्रहा गृह्यन्ते । अनयैव तद्गृह्यन्तेऽथ यद्योनौ सादयतीयं वाऽ
स्य सर्वस्य योनिरस्यै वाऽइमाः प्रजाः प्रजाताः ॥९॥ तं वाऽएतꣳ । रेतो भूत
सोममृत्विजो विभ्रति यथाऽस्य योनौ रेतः सिच्यते प्र वै तन्मीयतेऽथ यद्योन
सादयत्यस्यामेव तत्सादयति ॥१०॥ प्राणोदानौ ह वाऽअस्यैतौ ग्रहौ । तयोरुदितेऽ
न्यतरं जुहोत्यनुदितेऽन्यतरं प्राणोदानयोर्व्याकृत्यै प्राणोदानावेवैतद्व्याकरोति त
स्मादेतौ समानावेव सन्तौ नानेवाचक्षते प्राण इति चोदान इति च ॥ ११ ॥ अ
होरात्रे ह वाऽअस्यैतौ ग्रहौ । तयोरुदितेऽन्यतरं जुहोत्यनुदितेऽन्यतरमहोरात्रयो
र्व्याकृत्याऽअहोरात्रेऽएवैतद्व्याकरोति ॥ १२ ॥ अहः सन्तमुपाꣳशुम् । तꣳ
रात्रौ जुहोत्यहरेवैतद्रात्रौ दधाति तस्मादपि सुतमिश्रायामुपैव किंचित्ख्यायते
॥१३॥ रात्रिꣳ सन्तमन्तर्यामम् । तमुदिते जुहोति रात्रिमेवैतदहन्दधाति तेनो हा
रात्रादित्य उद्यꣳस्तेनेमाः प्रजा न प्रदहति तेनेमाः प्रजास्त्राताः ॥ १४ ॥ अथातो
गृह्णात्येव । उपयामगृहीतोऽसीत्युक्त उपयामस्य बन्धुरन्तर्यच्छ मघवन्पाहि सोममिती
न्द्रो वै मघवानिन्द्रो यज्ञस्य नेता तस्मादाह मघवन्निति पाहि सोममिति गोपाय सो
ममित्येवैतदाहोरुष्य राय एषो यजस्वेति पशवो वै रायो गोपाय पशूनित्येवैतदाहे
षो यजस्वेति प्रजा वाऽइषस्ता एवैतद्यायजूकाः करोति ता इमाः प्रजा यजमाना अ
र्चन्त्यः श्राम्यन्त्यश्चरन्ति ॥ १५ ॥ अन्तस्ते द्यावापृथिवी दधाम्य । अन्त
र्दधाम्युर्वन्तरिक्षम् सजूर्देवेभिरवरैः परैश्चेति तदेनं वैश्वदेवं करोति तद्यदेनेनेमाः
प्रजाः प्राणत्यश्चोदनत्यश्चान्तरिक्षमनुचरन्ति तेन वैश्वदेवोऽन्तर्यामे मघव
न्मादयस्वेतीन्द्रो वै मघवानिन्द्रो यज्ञस्य नेता तस्मादाह मघवन्नित्यथ यद
न्तरिति गृह्णात्यन्तस्त्वात्मन्दधऽइत्येवैतदाह ॥१६॥ तं गृहीत्वा परिमार्ष्टि । नेद्व्यव
स्रवदिति तं न सादयत्युदानो ह्यस्यैष तस्मादयमसन्न उदानः संचरति यद्वीत्त्वभिच
रेदेनꣳ सादयेदमुष्य त्वोदानꣳ सादयामीति ॥१७॥ स यद्युपाꣳशुꣳ सादयेत् ।
अथैनꣳ सादयेद्यद्युपाꣳशुं न सादयेन्नैनꣳ सादयेद्यद्युपाꣳशुमपिदध्यादप्येनं
दध्याद्यद्युपाꣳशुं नापिदध्यान्नैनमपिदध्याद्यथोपाꣳशोः कर्म तथैतस्य समानꣳ
ह्येतावुपाꣳश्वन्तर्यामौ प्राणोदानौ हि ॥१८॥ ताऽउ ह चरकाः । नानैव मन्त्राभ्यां
जुहति प्राणोदानौ वाऽअस्यैतौ नानावीर्यौ प्राणोदानौ कुर्म इति वदन्तस्तदु तथा न
कुर्याद्व्यमोहयन्ति ह ते यजमानस्य प्राणोदानावपीवाऽएनं तूष्णीं जुहुयात् ॥१९॥
यद्वाऽउपाꣳशुं मन्त्रेण जुहोति । तदेवास्यैषोऽपि मन्त्रेण हुतो भवति किमु

अथ चतुर्थं काण्डम् ॥

॥ ओ३म् ॥ प्राणो ह वाऽअस्योपाꣳशुः । व्यान उपाꣳशुसवन उदान ए
वान्तर्यामः ॥ १ ॥ अथ यस्मादुपाꣳशुर्नाम । अꣳशुर्ह नाम ग्रहः स प्रजाप
तिस्तस्यैष प्राणस्तद्यदस्यैष प्राणस्तस्मादुपाꣳशुर्नाम ॥ २ ॥ तं बहिष्पवि
त्राद्गृह्णाति । पराञ्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति सोऽस्यायं पराङेव प्राणो निर्दहति
तं षडꣳशुभिः पावयति पूतोऽसदिति षड्भिः पावयति षड्वाऽऋतव ऋतुभिरेवैन-
मेतत्पावयति ॥ ३ ॥ तदाहुः । यदꣳशुभिरुपाꣳशुं पुनाति सर्वे सोमाः पवि
त्रपूता अथ केनास्याꣳशवः पूता भवन्तीति ॥ ४ ॥ तानुपनिवपति । यत्ते सो
मादाभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहेति तदस्य स्वाहाकारेणैवाꣳ
शवः पूता भवन्ति सर्वे वाऽएष ग्रहः सर्वेषाꣳ हि सवनानाꣳ रूपम् ॥ ५ ॥
देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्ते होचुः सꣳ
स्थापयाम यज्ञं यदि नोऽसुररक्षसान्यासजेयुः सꣳस्थित एव नो यज्ञः स्यादिति
॥ ६ ॥ ते प्रातः सवनऽएव । सर्वं यज्ञꣳ समस्थापयन्नेतस्मिन्नेव ग्रहेय जुष्टः प्रथमे
स्तोत्रे सामतः प्रथमे शस्त्रऽऋक्तस्तेन सꣳस्थितेनैवात ऊर्ध्वं यज्ञेनाचरन्त्स एषोऽ
प्येतर्हि तथैव यज्ञः संतिष्ठतऽएतस्मिन्नेव ग्रहे यजुष्टः प्रथमे स्तोत्रे सामतः प्रथमे
शस्त्रऽऋक्तस्तेन सꣳस्थितेनैवात ऊर्ध्वं यज्ञेन चरति ॥ ७ ॥ स वाऽअष्टौ कृत्वो
ऽभिषुणोति । अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेवैतत्क्रियते
॥ ८ ॥ स गृह्णाति । वाचस्पतये पवस्वेति प्राणो वै वाचस्पतिः प्राण एष ग्रहस्त
स्मादाह वाचस्पतये पवस्वेति वृष्णोऽअꣳशुभ्यां गभस्तिपूत इति सोमाꣳशु
भ्याꣳ ह्येनं पावयति तस्मादाह वृष्णोऽअꣳशुभ्यामिति गभस्तिपूत इति पाणी
वै गभस्ती पाणिभ्याꣳ ह्येनं पावयति ॥ ९ ॥ अथैकादश कृत्वोऽभिषुणोति । एकाद-
शाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनꣳ सवनं माध्यन्दिनमेवैतत्सवनं क्रियते ॥ १० ॥
स गृह्णाति । देवो देवेभ्यः पवस्वेति देवो ह्येष देवेभ्यः पवते येषां भागोऽसीति
तेषाꣳ ह्येष भागः ॥ ११ ॥ अथ द्वादश कृत्वोऽभिषुणोति । द्वादशाक्षरा वै ज-
गती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेवैतत्क्रियते ॥ १२ ॥ स गृह्णाति । मधुम-
तीर्न इषस्कृधीति रसमेवास्मिन्नेतद्दधाति स्वदयत्येवैनमेतद्देवेभ्यस्तस्मादेष हतो न

तस्तूर्ष्णीं जुहुयात्समानᳪं ह्येतद्यदुपाᳪंश्वन्तर्यामौ प्राणोदानौ हि ॥ २० ॥ स यन्नैवोपाᳪंशुं मन्त्रेण जुहोति । तेनैवैतं मन्त्रेण जुहोति स्वाकृतोऽसि विश्वेभ्य इन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा सुभव सूर्यायेत्युक्तो यजुषो बन्धुः ॥ २१ ॥ अथ हुत्वावाञ्चं ग्रहमवमार्ष्टि । इदं वाऽउपाᳪंशुᳪं हुत्वोर्ध्वमुन्माष्टर्यथात्रावाञ्चमवमार्ष्टि प्रत्यञ्चमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति ॥ २२ ॥ अथ नीचा पाणिना । मध्यमे परिधौ प्रत्यगुपमार्ष्टीदं वा उपाᳪंशुᳪं हुत्वोत्तानेन पाणिना मध्यमे परिधौ प्रागुपमाष्टर्यथात्र नीचा पाणिना मध्यमे परिधौ प्रत्यगुपमार्ष्टि प्रत्यञ्चमेवास्मिन्नेतदुदानं दधाति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इति सोऽसावेव बन्धुः ॥ २३ ॥ तं प्रत्याक्रम्य सादयति । उदानाय त्वेत्युदानो ह्यस्यैष तानि वै सᳪंस्पृष्टानि सादयति प्राणोदानावेवैतत्सᳪंस्पर्शयति प्राणोदानान्त्संदधाति ॥२४॥ तानि वाऽअनिरुह्यमानानि शेरे । आ तृतीयसवनात्तस्मादिमे मनुष्याः स्वपन्ति तानि पुनस्तृतीयसवने प्रयुज्यन्ते तस्मादिमे मनुष्याः सुप्त्वा प्रबुध्यन्ते तेऽनिशिताश्चराचरा यज्ञस्यैवैतद्विधामनु वय-इव ह वै यज्ञो विधीयते तस्योपाᳪंश्वन्तर्यामावेव पक्षावात्मोपाᳪंशुसवनः ॥ २५ ॥ तानि वा अनिरुह्यमानानि शेरे । आ तृतीयसवनाचायते यज्ञ एति वै तद्यत्तायते तस्मादिमानि वयाᳪंसि विगृह्य पक्षावनायुवानानि पतन्ति तानि पुनस्तृतीयसवने प्रयुज्यन्ते तस्मादिमानि वयाᳪंसि समासं पक्षावायुवानानि पतन्ति यज्ञस्यैवैतद्विधामनु ॥ २६ ॥ ॥ शतम् २३०० ॥ ॥ इयᳪं ह वाऽउपाᳪंशुः । प्राणो ह्युपाᳪंशुरिमाᳪं ह्येव प्राणन्नभिप्राणित्यसावेवान्तर्याम उदानो ह्यन्तर्यामोऽमुᳪं ह्येव लोकमुदनन्नभ्युदनित्यन्तरिक्षमेवोपाᳪंशुसवनो व्यानो ह्युपाᳪंशुसवनोऽन्तरिक्षᳪं ह्येव व्यनन्नभिव्यनिति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

वाग्घ वाऽअस्यैन्द्रवायवः । एतन्न्वध्यात्ममिन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार सोऽबलीयान्मन्यमानो नास्तृणीतीव बिभ्यन्निलयां चक्रे तद्देवापि देवा अपन्यलयन्त ॥१॥ ते ह देवा ऊचुः । न वै हतं वृत्रं विद्म न जीवᳪं हन्त न एको वेत्तु यदि हतो वा वृत्रो जीवति वेति ॥ २ ॥ ते वायुमब्रुवन् । अयं वै वायुर्योऽयं पवते वायो त्वमिदं विद्धि यदि हतो वा वृत्रो जीवति वा त्वं वै न आशिष्ठोऽसि यदि जीविष्यति त्वमेव क्षिप्रं पुनरागमिष्यसीति ॥ ३ ॥ स होवाच । किं मे ततः स्यादिति प्रथमवषट्कार एव ते सोमस्य राज्ञ इति तथेत्येयाय वायुरैद्धतं वृत्रᳪं स होवाच

जुहोति सꣳस्थापयत्येवैनमेतत् ॥ १३ ॥ अष्टावष्टौ कृत्वः । ब्रह्मव
णुयादित्याहुरष्टाक्षरा वै गायत्री ब्रह्म गायत्री ब्रह्मवर्चसी हैव
तुर्विꣳशतिं कृत्वोऽभिषुतं भवति । चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्या
: प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा त
थापयति ॥१५॥ पञ्च—पञ्च कृत्वः । पशुकामस्याभिषुणुयाद्वि
: पशून्हैवावरुन्द्धे पञ्च वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजाप
स यावानेव यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैतत्सꣳस्थापयति
ꣳसैवेतरं त्वेव क्रियते ॥ १६ ॥ तं गृहीत्वा परिमार्ष्टि । नेद्व्यवश्चो
त् सादयति प्राणो ह्यस्यैष तस्मादयमसन्नः प्राणः संचरति यद्दीत्त्वभि-
सादयेदमुष्य त्वा प्राणꣳ सादयामीति तथाह तस्मिन्न पुनरस्ति य
तेनोऽअध्वर्युश्च यजमानश्च ज्योग्जीवतः ॥ १७ ॥ अथोऽअप्येवैनं द-
मुष्य त्वा प्राणमपिदधामीति तथाह तस्मिन्न पुनरस्ति यन्न सादयति
च लोभयति ॥ १८ ॥ स वाऽअन्तरेव सन्त्स्वाहेति करोति । देवा ह
चक्रुर्यद्दि नः पुरैवास्य ग्रहस्य होमादसुररक्षसानीमं ग्रहं न हन्युरिति त
न्तः स्वाहाकारेणाजुहवुस्तꣳ हुतमेव सन्तमप्राप्यजुहवुस्तथोऽएवैनमेष ए-
न्त्स्वाहाकारेण जुहोति तꣳ हुतमेव सन्तमग्नौ जुहोति ॥१९॥ अथोप-
। उर्वन्तरिक्षमन्वेमीत्यन्तरिक्षं वाऽअनु रक्षश्चरत्यमूलमुभयतः परिच्छिन्नं
ोऽमूलं उभयतःपरिच्छिन्नोऽन्तरिक्षमनुचरत्येतद्वै यजुर्ब्रह्म रक्षोहा स एतेन
रिक्षमभयमनाष्ट्रं कुरुते॥२०॥अथ वरं वृणीते। बलवद्ध वै देवा एतस्य ग्रहस्य
न्तु तेऽस्माऽएतं वरꣳ समर्धयन्ति क्षिप्रे न इमं ग्रहं जुहवदिति तस्मा-
॥ २१ ॥ स जुहोति । स्वां कृतोऽसीति प्राणो वाऽअस्यैष ग्रहः स
नः स्वयं जातस्तस्मादाह स्वांकृतोऽसीति विश्वेभ्य इन्द्रियेभ्यो दि-
र्थिवेभ्य इति मनोभ्यो ह्येष प्रजाभ्यः स्वयं जातो मनस्त्वाष्टिति प्रजा-
: प्रजापतिष्ट्वाश्नुतामित्येवैतदाह स्वाहा त्वा सुभव सूर्यायेति तद्वरꣳ
ꣳ करोति परां देवताम् ॥ २२ ॥ अमुष्मिन्वाऽएतमहौषीत् । य एष
वाऽएष तदेनꣳ सर्वस्यैव पराधर्य करोत्यथ यद्वरां देवतां कुर्यात्स्व-
हाकारꣳ स्याद् हैवामुष्मादादित्यात्परं तस्मात्परꣳ स्वाहाकारं करोति
ाम् ॥ २३ ॥ अथ हुत्वोर्ध्वं ग्रहमुन्मार्ष्टि । पराञ्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं द-
ानेन पाणिना मध्यमं परिधिं प्रागुपमार्ष्टि पराञ्चमेवास्मिन्नेतत्प्राणं द-
भ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इति ॥ २४ ॥ अमुष्मिन्वाऽएतं मण्डलेऽहौषीत् ।

हतो वृत्रो यद्धते कुर्यात तत्कुरुतेति ॥ ४ ॥ ते देवा अभ्यसृज्यन्त । यथा विचि
वेत्स्यमाना एवᳬं स येमकोऽलभत स एकदेवत्योऽभवद्यं द्वौ स द्विदेवत्यो यं ब-
हवः स बहुदेवत्यस्तद्यदेनं पात्रैर्व्यगृह्णत तस्माद्ग्रहा नाम ॥ ५ ॥ स एषामपूयत् ।
स एनांछुक्तः पूतिरभिववौ स नालमाहुत्याऽआस नालं भक्षाय ॥६॥ ते देवा वायुम-
ब्रुवन् । वायविमं नो विवाहीमं नः स्वादयेति स होवाच किं मे ततः स्यादिति
त्वय्यैवैतानि पात्राण्याचक्षीरन्निति तथेति होवाच यूयं तु मे सच्युपवातेति ॥ ७ ॥
तस्य देवाः । यावन्मात्रमिव गन्धस्यापजघ्नुस्तं पशुष्वदधुः स एष पशुषु कुणप-
गन्धस्तस्मात्कुणपगन्धान्नापिगृह्णीत सोमस्य हैष राज्ञो गन्धः ॥ ८ ॥ नोऽएव नि-
ष्ठीवेत् । तस्माद्यद्यप्यासक्तः—इव मन्येताभिवातं परीयाच्छ्रीर्वै सोमः पाप्मा यक्ष्मः
स यथा श्रेयस्यायति पापीयान्प्रत्यवरोहेदेवᳬं हास्माद्यक्ष्मः प्रत्यवरोहति ॥ ९ ॥
अथेतरं वायुर्व्यवात् । तदस्वदयत्ततोऽलमाहुत्याऽआसालं भक्षाय तस्मादेतानि
नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यानीत्याचक्षते सोऽस्यैष प्रथमवषट्कारश्च सोमस्य
राज्ञ एतान्युऽएनेन पात्राण्याचक्षते ॥ १० ॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । वायुर्वै
नोऽस्य यज्ञस्य भूयिष्ठभाग्यस्य प्रथमवषट्कारश्च सोमस्य राज्ञ एतान्युऽएनेन पा-
त्राण्याचक्षते हन्तास्मिन्नपित्वमिच्छाऽइति ॥ ११ ॥ स होवाच । वायवा मास्मिन्ग्रहे
भजेति किं ततः स्यादिति निरुक्तमेव वाग्वदेदिति निरुक्तं चेद्वाग्वदेदा त्वा भजामीति
तत एष ऐन्द्रवायवो ग्रहोऽभवद्वायव्यो हैव ततः पुरा ॥१२॥ स इन्द्रोऽब्रवीत् । अर्धं मे-
ऽस्य ग्रहस्येति तुरीयमेव तऽइति वायुरर्धमेव मऽइतीन्द्रस्तुरीयमेव तऽइति वायुः ॥१३॥
तौ प्रजापतिं प्रतिप्रश्नमेयतुः । स प्रजापतिर्ग्रहं द्वेधा चकार स होवाचेदं वायोरित्यथ
पुनरर्धं द्वेधा चकार स होवाचेदं वायोरितीदं तवेतीन्द्रं तुरीयमेव भाजयां चकार
यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं तत एष ऐन्द्रतुरीयो ग्रहोऽभवत् ॥ १४ ॥ तस्य वाऽएतस्य
ग्रहस्य । द्वे पुरोरुचौ वायव्यैव पूर्वैन्द्रवायव्युत्तरा द्वेऽअनुवाक्ये वायव्यैव पूर्वैन्द्र-
वायव्युत्तरा द्वौ प्रैषौ वायव्य एव पूर्व ऐन्द्रवायव उत्तरो द्वे याज्ये वायव्यैव पूर्वै-
न्द्रवायव्युत्तरैवमेनं तुरीयं-तुरीयमेव भाजयां चकार ॥ १५ ॥ स होवाच । तु
रीयं-तुरीयं चेन्मामभ्यभजुस्तुरीयमेव तर्हि वाङ्निरुक्तं वदिष्यतीति तदेतत्तुरीयं
वाचो निरुक्तं यन्मनुष्या वदन्त्यथैतत्तुरीयं वाचोऽनिरुक्तं यत्पशवो वदन्त्यथैत-
त्तुरीयं वाचोऽनिरुक्तं यद्वयाᳬंसि वदन्त्यथैतत्तुरीयं वाचोऽनिरुक्तं यदिदं क्षुद्रᳬं-
सरीसृपं वदति ॥१६॥ तास्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । चत्वारि वाक्परिमिता पदानि

य एष तपति तस्य ये रश्मयस्ते देवा मरीचिपास्तानेवैतत्प्रीणाति तऽएनं दे
प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥ २५ ॥ तस्य वाऽएतस्य ग्रहस्य । नानुवाक्
स्ति न याज्या तं मन्त्रेण जुहोत्येतेनो हास्यैषोऽनुवाक्यवान्भवत्येतेन याज्यवा
यद्यभिचरेद्योऽस्याꣳशुराश्लिष्टः स्याद्बाह्वोर्वोरसि वा ग्रासमि वा तं जुहुयाद्देवा
शो यस्मै त्वेडे तत्सत्यमुपरिप्लुता भङ्क्षेन हतोऽसौ फडिति यथा ह वै हन्यमानानाम्
धावेदेवमेषोऽभिपूयमाणानाꣳ स्कन्दति तथा ह तस्य नैव धावन्नापधावत्परि
प्यते यस्माऽएवं करोति तꣳ सादयति प्राणाय त्वेति प्राणो ह्यस्यैषः ॥ २६
दक्षिणार्धे हैके सादयन्ति । एताꣳ ह्येष दिशमनु संचरतीति तदु तथा न कु
वुत्तरार्धऽएवैनꣳ सादयेत्तो ह्येतस्या आहुतेः का चन परास्ति तꣳ सादयति
णाय त्वेति प्राणो ह्यस्यैषः ॥ २७ ॥ अथोपाꣳशुसवनमादत्ते । तं न दशाभि
पवित्रेणोपस्पृशति यथा ह्यद्भिः प्रणिक्तमेवं तद्यद्यꣳशुराश्लिष्टः स्यात्पाणि
मध्यꣳस्योदञ्चमुपनिपादयेद्व्यानाय त्वेति व्यानो ह्यस्यैषः॥२८॥ब्राह्मणम्॥

प्राणो ह वाऽअस्योपाꣳशुः । व्यान उपाꣳशुसवन उदान एवान्तर्यामः ॥ १
अथ यस्मादन्तर्यामो नाम । यो वै प्राणः स उदानः स व्यानस्तमेवास्मिन्नेतत
राञ्चं प्राणं दधाति यदुपाꣳशुं गृह्णाति तमेवास्मिन्नेतत्प्रत्यञ्चमुदानं दधा
यदन्तर्यामं गृह्णाति सोऽस्यायमुदानोऽन्तरात्मन्यतस्तद्यदस्यैषोऽन्तरात्मन्य
यद्वेनेनेमाः प्रजा यतास्तस्मादन्तर्यामो नाम ॥ २ ॥ तमन्तः पवित्राद्गृह्णाति । प्रत्यञ्च
वास्मिन्नेतदुदानं दधाति सोऽस्यायमुदानोऽन्तरात्मन्हित एतेनो हास्यायमुपाꣳशुरन्
पवित्राद्गृहीतो भवति समानꣳ ह्येतद्यदुपाꣳश्वन्तर्यामौ प्राणोदानौ ह्येतेनो हैवास्यैष
ऽगृहीतेषु ग्रहेष्वनाविद्धो भवति ॥ ३ ॥ अथ यस्मात्सोमं पवित्रेण पावयति । यत्र वै सोमः
पुरोहितं बृहस्पतिं जिज्यौ तस्मै पुनर्ददौ तेन समꣳशशाम तस्मिन्पुनर्ददुष्यासेवा
शिष्टमेनो यदीमूनं ब्रह्म ज्यानायाभिदध्यौ ॥ ४ ॥ तं देवाः पवित्रेणापावयन्
स मेध्यः पूतो देवानाꣳ हविरभवत्तथोऽएवैनमेष एतत्पवित्रेण पावयति स मेध्यः पू
तो देवानाꣳ हविर्भवति ॥ ५ ॥ तद्यदुपयामेन ग्रहा गृह्यन्ते । इयं वाऽअदितिस्त
स्या अहः प्रायणीयꣳ हविरप्रावादत्यरचरुस्तं तन्तुरेव मृत्यारे मा देयं देवेषु सु
त्यायामपित्वमप्यसत्त्वेव मेऽपि प्रसुते भाग इति ॥ ६ ॥ ते ह देवा ऊचुः । व्या
दिष्टोऽयं देवताभ्यो यज्ञस्त्वयैव ग्रहा गृह्यन्तां देवताभ्यो ह्यन्तामिति तथेति सोऽ
स्या एष प्रसुते भागः ॥ ७ ॥ तद्यदुपयामेन ग्रहा गृह्यन्ते । इयं वाऽउपयाम इयं वाऽइदमन्न

तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः। गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्तीति ॥१७॥ अथातो गृह्णात्येव। आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार। उपो तेऽअन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयं वायवे त्वेति॥ १८ ॥ अथापगृह्य पुनरानयति। इन्द्र वायूऽइमे सुता उप प्रयोभिरागतम्। इन्दवो वामुशन्ति हि। उपयामगृहीतोऽसि वायवऽइन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते योनिः सजोषोभ्यां त्वेति सादयति स यदाह सजोषोभ्यां त्वेति यो वै वायुः स इन्द्रो य इन्द्रः स वायुस्तस्मादाहैष ते योनिः सजोषोभ्यां त्वेति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

क्रतूदक्षौ ह वाऽअस्य मित्रावरुणौ। एतन्न्वध्यात्मꣳ स यदेव मनसा कामयतऽइदं मे स्यादिदं कुर्वीयेति स एव क्रतुरथ यदस्मै तत्समृध्यते स दक्षो मित्र एव क्रतुर्वरुणो दक्षो ब्रह्मैव मित्रः क्षत्रं वरुणोऽभिगन्तैव ब्रह्मकर्ता क्षत्रियः ॥ १ ॥ ते हैतेऽअग्रे नानेवासतुः। ब्रह्म च क्षत्रं च ततः शशाकैव ब्रह्म मित्र ऋते क्षत्राद्वरुणात्स्थातुम् ॥ २ ॥ न क्षत्रं वरुणः। ऋते ब्रह्मणो मित्राद्यद्ध किं च वरुणः कर्म चक्रेऽप्रसूतं ब्रह्मणा मित्रेण न हैवास्मै तत्समानृधे ॥ ३ ॥ स क्षत्रं वरुणः। ब्रह्म मित्रमुपमन्त्रयां चक्रऽउप माऽऽवर्तस्व सꣳसृजावहै पुरस्त्वा करवै त्वत्प्रसूतः कर्म करवाऽइति तथेति तौ समसृजेतां तत एष मैत्रावरुणो ग्रहोऽभवत् ॥ ४ ॥ सोऽएव पुरोधा। तस्मान्न ब्राह्मणः सर्वस्येव क्षत्रियस्य पुरोधां कामयेत सꣳ ह्येतौ सृजेते सुकृतं च दुष्कृतं च नोऽएव क्षत्रियः सर्वमिव ब्राह्मणं पुरोदधीत सꣳह्येवैतौ सृजेते सुकृतं च दुष्कृतं च स यत्ततो वरुणः कर्म चक्रे प्रसूतं ब्रह्मणा मित्रेण सꣳहैवास्मै तदानृधे ॥ ५ ॥ तत्तदवक्लृप्तमेव। यद्ब्राह्मणोऽराजन्यः स्याद्यद्यु राजानं लभेत समृद्धं तदेतदु त्वेवानवक्लृप्तं यत्क्षत्रियोऽब्राह्मणो भवति यद्ध किं च कर्म कुरुतेऽप्रसूतं ब्रह्मणा मित्रेणा न हैवास्मै तत्समृध्यते तस्मादु क्षत्रियेण कर्म करिष्यमाणेनोपसर्तव्य एव ब्राह्मणः सꣳ हैवास्मै तद्ब्रह्मप्रसूतं कर्मऽर्ध्यते ॥ ६ ॥ अथातो गृह्णात्येव। अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमऋतावृधा। ममेदिह श्रुतꣳहवम्। उपयामगृहीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वेति ॥ ७ ॥ तं पयसा श्रीणाति। तद्यत्पयसा श्रीणाति वृत्रो वै सोम आसीत्तं यत्र देवा अघ्नंस्तं मित्रमब्रुवंस्त्वमपि हꣳसीति न स चकमे सर्वस्य वा

ऽअहं मित्रमस्मि न मित्रꣳ सन्नमित्रो भविष्यामीति तं वै त्वा यथा दन्तरेष्याम
इत्यहमपि हन्मीति होवाच तस्मात्पशवोऽपाक्रामन्नमित्रꣳ सन्नमित्रोऽभूदिति स
पशुभिर्व्यार्ध्यत तमेतद्देवाः पशुभिः समार्धयन्यत्पयसाश्रीणंस्तथोऽएवैनमेष एतत्पशु-
भिः समर्धयति यत्पयसा श्रीणाति ॥ ८ ॥ तदाहुः । शश्वन्नेव चरमे हन्तुमि-
ति तद्यदेवात्र पयस्तन्मित्रस्य सोम एव वरुणस्य तस्मात्पयसा श्रीणाति ॥ ९ ॥
स श्रीणाति । राया वयꣳ ससवाꣳसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः । तां
धेनुं मित्रावरुणा युवं नो विश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्तीमेष ते योनिर्ऋतायुभ्यां त्वेति
सादयति स यदाहऽर्तायुभ्यां त्वेति ब्रह्म वाऽऋतं ब्रह्म हि मित्रो ब्रह्मो ह्यृतं वरु-
ण एवायुः संवत्सरो हि वरुणः संवत्सर आयुस्तस्मादाहैष ते योनिर्ऋतायुभ्यां
त्वेति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥

श्रोत्रꣳह वाऽअस्याश्विनः । तस्मात्सर्वतः परिहारं भक्षयति सर्वतो ह्येतेन
श्रोत्रेण शृणोति यत्र वै भृगवो वाङ्गिरसो वा स्वर्गं लोकꣳ समाश्नुवत तच्च्यव-
नो वा भार्गवश्च्यवनो वाङ्गिरसस्तदेव जीर्णिः कृत्यारूपो जहे ॥ १ ॥ शर्यातो ह-
वाऽइदं मानवो ग्रामेण चचार । स तदेव प्रतिवेशो निविविशे तस्य कुमाराः क्री-
डन्त इमं जीर्णिं कृत्यारूपमनर्थ्यं मन्यमाना लोष्टैर्विपिपिषुः ॥ २ ॥ स शर्याते-
भ्यश्चुक्रोध । तेभ्योऽसंज्ञां चकार पितैव पुत्रेण युयुधे भ्राता भ्रात्रा ॥ ३ ॥ शर्या-
तो ह वाऽईक्षां चक्रे । यत्किमकरं तस्मादिदमापदीति स गोपालांश्चाविपालांश्च
सꣳह्वयितवाऽउवाच ॥ ४ ॥ स होवाच । को वोऽद्येह किंचिदद्राक्षीदिति
ते होचुः पुरुष एवायं जीर्णिः कृत्यारूपः शेते तमनर्थ्यं मन्यमानाः कुमारा
लोष्टैर्व्यपिक्षन्निति स विदांचकार स वै च्यवन इति ॥ ५ ॥ स रथं युक्त्वा ।
सुकन्याꣳशार्यातीमुपाधाय प्रसिष्यन्द स आजगाम यत्रऽर्षिरास तत् ॥ ६ ॥
स होवाच । ऋषे नमस्ते यन्नावेदिषं तेनाहिꣳसिषमियꣳ सुकन्या तया तेऽपह्नुवे
संजानीतां मे ग्राम इति तस्य ह तत एव ग्रामः संजज्ञे स ह तत एव शर्यातो मानव उ-
युयुजे नेदपरꣳ हिनसानीति ॥ ७ ॥ अश्विनौ ह वाऽइदं भिषज्यन्तौ चेरतुः ।
तौ सुकन्यामुपेयतुस्तस्यां मिथुनमीषाते तन्न जज्ञौ ॥ ८ ॥ तौ होचतुः । सुकन्ये
कमिमं जीर्णिं कृत्यारूपमुपशेषेऽआवामनुप्रेहीति सा होवाच यस्मै मां पितादान्नै
वाहं तं जीवन्तꣳ हास्यामीति तद्धायमृषिराजज्ञौ ॥ ९ ॥ स होवाच । सुकन्ये किं

यं वहेयमिति तथेति तानस्माऽएतानन्वाकल्पयंस्तऽएते परिधयः ॥१३॥ स होवाच।
वज्रो वै तान्वषट्कारः प्रावृणग्वज्राद्धि वषट्काराद्बिभेमि यन्मा वज्रो वषट्कारो न
वृञ्ज्यादेतैरेव मा परिधत्त तथा मा वज्रो वषट्कारो न प्रवर्त्स्यतीति तथेति तमेतैः
पर्यदधुस्तं न वज्रो वषट्कारः प्रावृणक्तद्वा एवैतदग्नये नह्यति यदेतैः परिदधाति ॥
१४ ॥ तऽउ हैतऽऊचुः । इदमु चेदस्मान्यज्ञे युङ्क्थास्त्वेवास्माकमपि यज्ञे भागऽ-
इति ॥ १५ ॥ तथेति देवा अब्रुवन् । यद्बहिष्परिधि स्कन्त्स्यति तद्युष्मासु हुतम-
सद्यद्उ उपर्युपरि होष्यन्ति तद्वोऽविष्यतीति स यदमी जुह्वति तदेनानवत्यथ यदे-
नानुपर्युपरि जुह्वति तदेनानवत्यथ यद्बहिष्परिधि स्कन्दति तदेतेषु हुतं तस्मादु ह
न भाग—इव स्कन्नꣳ स्यादिमां वै ते प्राविशन्यद्वा ऽइदं किञ्च स्कन्दत्यस्यामेव त-
त्सर्वं प्रतितिष्ठति ॥ १६ ॥ स स्कन्नमभिमृशति । भुवपतये स्वाहा भुवनपतये स्वा-
हा भूतानां पतये स्वाहेत्येतानि वै तेषामग्नीनां नामानि यद्भुवपतिर्भुवनपतिर्भूतानां
पतिस्तद्यथा वषट्कृतꣳ हुतमेवमस्यैतेष्वग्निषु भवति ॥१७॥ तद्धैके । इध्मस्यैवैतान्
परिधीन् परिदधाति तदु तथा न कुर्यादनवकॢप्ता ह तस्यैते भवन्ति यानिध्मस्य
परिदधात्यभ्याधानाय ह्येवेध्मः क्रियते तस्यो हैवैतेऽवकॢप्ता भवन्ति यस्यैतान-
न्यानाहरन्ति परिधयऽइति तस्मादन्यानेवाहरेयुः ॥ १८ ॥ ते वै पालाशाः स्युः ।
ब्रह्म वै पलाशो ब्रह्माग्निरग्नयो हि तस्मात्पालाशाः स्युः ॥ १९ ॥ यदि पा-
लाशान्न विन्देत् । अथोऽअपि वैकङ्कताः स्युर्यदि वैकङ्कतान्न विन्देदथोऽअपि का-
र्ष्मर्यमयाः स्युर्यदि कार्ष्मर्यमयान्न विन्देदथोऽअपि बैल्वाः स्युरथो खादिरा अथोऽ
औदुम्बरा एते हि वृक्षा यज्ञियास्तस्मादेतेषां वृक्षाणां भवन्ति ॥ २० ॥ ब्राह्म
णम् ॥ ६ ॥ [३.३.] ॥ द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासङ्ख्या १२२ ॥

ते वाऽआर्द्राः स्युः । एतद्ध्येषां जीवमेतेन सतेजस एतेन वीर्यवन्तस्तस्मा-
दार्द्राः स्युः ॥ १ ॥ स मध्यममेवाग्रे । परिधिं परिदधाति गन्धर्वस्त्वा विश्वाव-
सुः परिदधातु विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यग्निरिड ईडित इति ॥२॥
अथ दक्षिणं परिदधाति । इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणो विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य
परिधिरस्यग्निरिड ईडित इति ॥ ३ ॥ अथोत्तरं परिदधाति । मित्रावरुणौ त्वो-
त्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यग्निरिड
ईडित इत्यग्नयो हि तस्मादाहाग्निरिड ईडित इति ॥ ४ ॥ अथ समिधमभ्याद-
धाति । स मध्यमेवाग्रे परिधिमुपस्पृशति तेनैनानग्रे समिन्द्धेऽथाग्नावभ्यादधाति

रेवैतदोचतामिति तस्माऽएतद्व्याचचक्षे स ह व्याख्यात उवाच यदि त्वैतत्पुनर्ब्रुव-
तः सा त्वं ब्रूतान्न वै सुसर्वाविव स्थो न सुसमृद्धाविवाथ मे पतिं निन्दथ इति तौ
यदि त्वा ब्रुवतः केनावमसर्वौ स्वः केनासमृद्धाविति सा त्वं ब्रूतात्पतिं नु मे पुनर्यु-
वाणं कुरुतमथ वां वक्ष्यामीति तां पुनरुपेयतुस्ताᳪं हैतदेवोचतुः ॥ १० ॥ सा होवाच ।
न वै सुसर्वाविव स्थो न सुसमृद्धाविवाथ मे पतिं निन्दथ इति तौ होचतुः केनावमसर्वौ
स्वः केनासमृद्धाविति सा होवाच पतिं नु मे पुनर्युवाणं कुरुतमथ वां वक्ष्यामीति
॥ ११ ॥ तौ होचतुः । एतᳪं ह्रदमभ्यवहर स येन वयसा कमिष्यते तेनोदै-
ष्यतीति तᳪं ह्रदमभ्यवजहार स येन वयसा चकमे तेनोदेयाय ॥ १२ ॥
तौ होचतुः । सुकन्ये केनावमसर्वौ स्वः केनासमृद्धाविति तौ हर्षिरेव प्रत्युवाच
कुरुक्षेत्रेऽमी देवा यज्ञं तन्वते ते वां यज्ञादन्तर्यन्ति तेनासर्वौ स्थस्तेनासमृद्धाविति तौ
ह तत एवाश्विनौ प्रेयतुस्तावाजग्मतुर्देवान्यज्ञं तन्वानान्स्तुते बहिष्पवमाने ॥ १३ ॥
तौ होचतुः । उप नौ ह्वयध्वमिति ते ह देवा ऊचुर्न वामुपह्वयिष्यामहे बहु मनु-
ष्येषु सᳪंसृष्टमचारिष्टं भिषज्यन्ताविति ॥ १४ ॥ तौ होचतुः । विशीर्ष्णा वै यज्ञे-
न यजध्वऽइति कथं विशीर्ष्णेत्युप नु नौ ह्वयध्वमथ वो वक्ष्याव इति तथेति ता-
ऽउपाह्वयन्त ताभ्यामेतमाश्विनं ग्रहमगृह्णंस्तावध्वर्यू यज्ञस्याभवतां तावेतद्यज्ञ-
स्य शिरः प्रत्यधत्तां तददस्तद्दिवाकीर्त्यानां ब्राह्मणे व्याख्यायते यथा तद्यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधतुस्तस्मादेष स्तुते बहिष्पवमाने ग्रहो गृह्यते स्तुते हि बहिष्पवमानऽआगच्छ-
ताम् ॥ १५ ॥ तौ होचतुः । पुरुषौ वाऽआवां यज्ञस्य स्वो यावध्वर्यूऽइह नाविमं
पुरस्ताद्ग्रहं पर्याहरताभि छिदेवत्यानिति ताभ्यामेतं पुरस्ताद्ग्रहं पर्याजह्रुरभि
छिदेवत्यास्तस्मादेष दशमो ग्रहो गृह्यते तृतीय एव वषट्क्रियतेऽथ यदाश्विनाविती-
मे ह वै द्यावापृथिवी प्रत्यक्षमश्विनाविमे हीदᳪं सर्वमाश्नुवातां पुष्करस्रजावित्यग्निरे-
वास्यै पुष्करमादित्योऽमुष्यै ॥ १६ ॥ अथातो गृह्णात्येव । या वां कशा मधुमत्य-
श्विना सूनृतावती । तया यज्ञं मिमिक्षतम् । उपयामगृहीतोऽस्याश्विभ्यां त्वैष ते
योनिर्माध्वीभ्यां त्वेति सादयति तं वै मधुमत्यऽर्चा गृह्णाति माध्वीभ्यां त्वेति
सादयति तद्यन्मधुमत्यऽर्चा गृह्णाति माध्वीभ्यां त्वेति सादयति ॥ १७ ॥ दध्यङ्-
ह वाऽआभ्यामाथर्वणः । मधु नाम ब्राह्मणमुवाच तदेनयोः प्रियं धाम तदेवैनयो-
रेतेनोपगच्छति तस्मान्मधुमत्यऽर्चा गृह्णाति माध्वीभ्यां त्वेति सादयति ॥ १८ ॥

त्राय वषट्कर्तुर्हि भक्षः प्राणो वै वषट्कारः सोऽस्मादेतद्वषट्कुर्वतः पराङिवाभूत्प्राणो वै भक्षस्तत्प्राणं पुनरात्मन्धत्ते ॥ २९ ॥ अथ यदेते प्रतीची पात्रे न हरन्ति । हरन्त्यन्यान्ग्रहांश्चक्षुषी होते सꣳस्रवमेव होतृचमसेऽवनयति ॥३०॥ अथ होत्राणां चमसानभ्युन्नयन्ति । हुतोच्छिष्टा वा एते सꣳस्रवा भवन्ति नालमाहुत्यै तानेवैतत्पुनराप्याययन्ति तथालमाहुत्यै भवन्ति तस्माद्धोत्राणां चमसानभ्युन्नयन्ति ॥३१॥ अथ होत्राः संयाजयन्ति । होत्रा ह वै युक्ता देवेभ्यो यज्ञं वहन्ति ता एवैतत्संतर्पयन्ति तृप्ताः प्रीता देवेभ्यो यज्ञं वहानिति तस्माद्धोत्राः संयाजयन्ति ॥३२॥ स प्रथमायां वा होत्रायां । इडायामुपहूतायां वानुमन्त्रयते तृम्पन्तु होत्रा मध्वो याः स्विष्टा याः सुप्रीताः सुहुता यत्स्वाहेति होत्राणामेवैषा तृप्तिरथैत्य प्रत्यङ्ङुपविशत्ययाडग्नीदित्यग्नीद्ध्यत्र यजतामुत्तमः संयजति तस्मादाहायाडग्नीदिति ॥३३॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [२. १.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १३६ ॥ ॥

आत्मा ह वा अस्याग्रयणः । सोऽस्यैष सर्व एव सर्वꣳ ह्ययमात्मा तस्मादनया गृह्णात्यस्यै हि स्थाली भवति स्थाल्या ह्येनं गृह्णाति सर्वं वा इयꣳ सर्वमेष ग्रहस्तस्मादनया गृह्णाति ॥१॥ पूर्णं गृह्णाति सर्वं वै पूर्णꣳ सर्वमेष ग्रहस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥२॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णाति । सर्वं वै विश्वे देवाः सर्वमेष ग्रहस्तस्माद्विश्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णाति ॥३॥ सर्वेषु सवनेषु गृह्णाति सर्वं वै सवनानि सर्वमेष ग्रहस्तस्मात्सर्वेषु सवनेषु गृह्णाति ॥४॥ स यदि राजोपदस्येत् । तत एव तन्वीरन्ततः प्रभावयेयुरात्मा वा आग्रयण आत्मनो वा इमानि सर्वाण्यङ्गानि प्रभवन्त्येतस्मादन्ततो हारियोजनं ग्रहं गृह्णाति तदात्मन्येवास्यां प्रतिष्ठायामन्ततो यज्ञः प्रतितिष्ठति ॥ ५ ॥ अथ यस्मादाग्रयणो नाम । यां वा अमूं ग्रावाणमाददानो वाचं यच्छत्यत्र वै साग्रेऽवदत्तद्यत्साग्रेऽवदत्तस्मादाग्रयणो नाम ॥६॥ रक्षोभ्यो वै तां भीषा वाचमयच्छन् । षड्वा अतः प्राचो ग्रहान्गृह्णात्यथैष सप्तमः षड्वा ऋतवः संवत्सरस्य सर्वं वै संवत्सरः ॥७॥ तां देवाः । सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रेऽग्रे वाचमवदंस्तथो एवैष एतां सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रेऽग्रे वाचं वदति ॥ ८ ॥ अथातो गृह्णात्येव । ये देवासो दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थ । अप्सुक्षितो महिनैकादश स्थ ते देवासो यज्ञमिमं जुषध्वम् । उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयण इति वाचमेवैतदयातयाम्नीं करोति तस्मादनया समानꣳ सद्विपर्यासं वदत्ययातयाम्नीं नावि १

तानि वाऽएतानि । श्लक्ष्णानि शुभ्राणि भवन्ति रास्नावदैन्द्रवायवपात्रं तत्
द्वितीयᳪ रूपं तेन तद्द्विदेवत्यमपरुकावं मैत्रावरुणपात्रं तस्य तद् द्वितीय
रूपं तेन तद्द्विदेवत्यमौपमाश्विनपात्रं तत्तस्य द्वितीयं रूपं तेन तद्द्विदेवत्यमथ ए
श्विनाविति मुख्यौ वाऽअश्विनावोष्ठाविव वाऽइदं मुखं तस्मादौढ॥ शेपनपात्रं भव
ति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ प्रथमोऽध्यायः [२५] ॥

चक्षुषी ह वाऽअस्य शुक्रामन्थिनौ । तद्वाऽएष एव शुक्रो य एष तपति तद्य-
देष एतत्तपति तेनैष शुक्रश्चन्द्रमा एव मन्थी ॥ १ ॥ तᳪ सक्तुभिः श्रीणाति ।
तदेनं मन्थं करोति तेनोऽएष मन्थ्येतौ ह वाऽआसां प्रजानां चक्षुषी स यद्धैतौ नोदि-
यातां न हैवेह स्वौ चन पाणी निर्जानीयुः ॥ २ ॥ तयोरत्तैवान्यतरः । आद्यो-
ऽन्यतरोऽत्तैव शुक्र आद्यो मन्थी ॥ ३ ॥ तयोरत्तैवान्यतरमनु । आद्योऽन्यतर-
मन्वत्तैव शुक्रमन्वाद्यो मन्थिनमनु तौ वाऽअन्यस्मै गृह्येतेऽन्यस्मै हूयेते शण्डाम-
र्कावित्यसुररक्षसे ताभ्यां गृह्येते देवताभ्यो हूयेते तद्यत्तथा ॥ ४ ॥ यत्र वै देवाः
असुररक्षसान्यपजघ्निरे तदेतावेव न शेकुरपहन्तुं यद्ध स्म देवाः किं च कर्म कुर्वते
तद्ध स्म मोहयित्वा क्षिप्रऽएव पुनरुपद्रवतः ॥ ५ ॥ ते ह देवा ऊचुः ।
उपजानीत यथेमावपहनामहाऽइति ते होचुर्ग्रहावेवाभ्यां गृह्णाम तावभ्यवैष्यतस्तौ
स्वीकृत्यापहनिष्यामहऽइति ताभ्यां ग्रहौ जगृहुस्तावभ्यवैतां तौ स्वीकृत्या-
पाघ्नत तस्माच्छण्डामर्काभ्यामिति गृह्येते देवताभ्यो हूयेते ॥ ६ ॥ अपि होवाच
याज्ञवल्क्यः । नो स्विद्देवताभ्य एव गृह्णीयामा३ विजितरूपमिव हीदमिति
तद्वै स तन्मीमाᳪसामेव चक्रे नेत्तु चकार ॥ ७ ॥ इमामु हैके शुक्रस्य पुरोरुचं
कुर्वन्ति । अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमानऽइति तदेतस्य
रूपं कुर्मो य एष तपतीति यदाह ज्योतिर्जरायुरिति ॥ ८ ॥ इमां त्वेव शुक्रस्य
पुरोरुचं कुर्यात् । तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषदᳪ स्वा
मित्यसौ ह्येतमन्वक्ता हि ज्येष्ठस्तस्मादाह ज्येष्ठतातिं बर्हिषदᳪ स्वर्विदम् ।
चीनं वृजनं दोहसे धुनिमाशुं जयन्तमनु यासु वर्धसे । उपयामगृहीतोऽसि
शण्डाय त्वैष ते योनिर्वीरतां पाहीति सादयत्यक्ता ह्येतमन्वक्ता हि वीरस्तस्मादाह
ते योनिर्वीरतां पाहीति दक्षिणार्धे सादयत्येताᳪ ह्येष दिशमनु संचरति ॥ ९
मन्थिनं गृह्णाति । अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने

ग्रयणोऽस्याग्रयणोऽसीति गृह्णीयात्तस्मादाहाग्रयणोऽसि स्वाग्रयण इति
ाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिमिति । वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह गोपाय यज्ञमिति पा
ामिति वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह गोपाय यजमानमिति यजमानो हि यज्ञपति·
ामिन्द्रियेण पातु विष्णुं त्वं पाहीति वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह यज्ञो वै वि·
ं वीर्येण गोपायत्विति विष्णुं त्वं पाहीति वाचमेवैतदुत्सृष्टामाह यज्ञं
त्यभि सवनानि पाहीति तदेतं यज्ञमाह सर्वाणि ह्येष सवनानि प्रति॥१०॥
पवित्रमुपगृह्य हिङ्करोति । सा हैषा वागनुद्यमाना तताम तस्यां देवा वाचि
ःहिङ्कारेणैव प्राणमदधुः प्राणो वै हिङ्कारः प्राणो हि वै हिङ्कारस्तस्मादपि
के न हिङ्कर्तुंः शक्नोति सैतेन प्राणेन समजिहीत यदा वै तान्तः
तेऽथ स संजिहीते तथोऽएवैष एतद्वाचि तान्तायाः हिङ्कारेणैव प्राणं
वेन प्राणेन संजिहीते त्रिष्कृत्वो हिङ्करोति त्रिवृद्धि यज्ञः ॥११॥ अथाह
तऽइति । सयामेवाम् भीषासुररक्षसेभ्यो न निरवदंस्तामेवैतत्सर्वास्मिन्वि·
ऽनाष्ट्रेऽत्र निराह तामाविष्करोति तस्मादाह सोमः पवतऽ इति ॥१२॥
णऽस्मै क्षत्रायेति । तद्ब्रह्मणे च क्षत्राय चाहास्मै सुन्वते यजमानाय पव·
ाद्यजमानायाह ॥ १३ ॥ तदाहुः । एतावदेवोक्त्वा सादयेदेतावद्वाऽइद·
वद्ब्रह्म क्षत्रं विडिन्द्राग्नी वाऽइदंः सर्वं तस्मादेतावदेवोक्त्वा सादये·
१४ ॥ तदु ब्रूयादेव भूयः । इषऽऊर्जे पवतऽइति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषऽ·
ति यो वृष्टादूर्ग्रसो जायते तस्मै तदाहाद्भ्य ओषधीभ्यः पवतऽइति त·
धिभ्यश्चाह द्यावापृथिवीभ्यां पवतऽ इति तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्या·
रिदंः सर्वमधि सुभूताय पवतऽ इति साधवे पवतऽइत्येवैतदाह॥१५॥
आहुः । ब्रह्मवर्चसाय पवतऽ इति तदु तथा न ब्रूयाद्यद्वाऽ आहास्मै ब्रह्म·
तदेव ब्रह्मवर्चसायाह विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा दे·
ति सादयति विश्वेभ्यो ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति तं वै मध्ये सादयत्यात्मा
मध्यऽइव ह्ययमात्मा दक्षिणोक्थ्यस्थाली भवत्युत्तरादित्यस्थाली
ब्राह्मणम् ॥ १ [२. २] ॥ ॥

ः द्वाऽ अस्यैषोऽ निरुक्त आत्मा यदुक्थ्यः।सोऽस्यैष आत्मैवात्मा ह्ययमनि·
णः सोऽस्यैष आयुरेव तस्मादनया गृह्णात्यस्यै हि स्थाली भवति स्थान्याच्चैनं

इममपांꣳ संगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिभी रिहन्ति॰। उपयामगृहीतोऽसि
मर्काय त्वेति ॥ १० ॥ तꣳ सक्तुभिः श्रीणाति । तद्यत्सक्तुभिः श्रीणाति व-
रुणो ह वै सोमस्य राज्ञोऽभीवाक्षि प्रतिपिपेष तदश्वयत्ततोऽश्वः समभवत्तद्य-
च्छ्वयथात्समभवत्तस्मादश्वो नाम तस्याश्रु प्रास्कन्दत्ततो यवः समभवत्तस्मादाहुर्वा-
रुणो यव इति तद्यदेवास्यात्र चक्षुषोऽमीयत तेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति
तस्मात्सक्तुभिः श्रीणाति ॥ ११ ॥ स श्रीणाति । मनो न येषु हवनेषु तिग्मं
विपः शच्या वनुथो द्रवन्ता । आ यः शर्याभिस्तुविनृम्णोऽअस्याश्रीणीतादिशं
गभस्तावेष ते योनिः प्रजाः पाहीति सादयत्याद्यो ह्येतमन्वाद्या हीमाः प्रजाः वि-
शस्तस्मादाहैष ते योनिः प्रजाः पाहीति ॥ १२ ॥ द्वौ प्रोक्षितौ यूपशकलौ भव-
तः । द्वावप्रोक्षितौ प्रोक्षितं चैवाध्वर्युरादत्तेऽप्रोक्षितं चैवमेव प्रतिप्रस्थाता प्रोक्षितं
चैवादत्तेऽप्रोक्षितं च शुक्रमेवाध्वर्युरादत्ते मन्थिनं प्रतिप्रस्थाता ॥ १३ ॥ सोऽ-
ध्वर्युः । अप्रोक्षितेन यूपशकलेनापमार्ष्ट्यपमृष्टः शण्ड इत्येवमेव प्रतिप्रस्थातापमृष्टो
मर्क इति तदाहुर्दानावेवासुर रक्षसेऽअपहतौ देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्त्वित्येवा-
ध्वर्युर्निष्क्रामति देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्त्विति प्रतिप्रस्थाता तदेतौ देवताभ्य
एव प्रणयतः ॥ १४ ॥ तौ जघनेनाहवनीयमरत्नी संधत्तः । ताऽउत्तरवेदौ सा-
दयतो दक्षिणायामेव श्रोणावध्वर्युः सादयत्युत्तरायां प्रतिप्रस्थातानुसृजन्ताव-
वानाधृष्टासीति तद्रक्षोभिरेवैतदुत्तरवेदिमनाधृष्टां कुरुतो विपर्येष्यन्तौ वा-
ऽएतावग्नि भवतोऽत्येष्यन्तौ तस्माऽएवैतामिहानुवाते तथो हैनौ विपरियन्ताव-
ग्निर्न हिनस्ति ॥ १५ ॥ सोऽध्वर्युः पर्येति । सुवीरो वीरान्प्रजनयन्प-
रीहीत्यत्ता ह्येतमन्वत्ता हि वीरस्तस्मादाह सुवीरो वीरान्प्रजनयन्परीहीत्यभि रा-
यस्पोषेण यजमानमिति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाहाभि रायस्पोषेण यज-
मानमिति ॥ १६ ॥ अथ प्रतिप्रस्थाता पर्येति । सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहीत्या-
द्यो ह्येतमन्वाद्या हीमाः प्रजा विशस्तस्मादाह सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहीत्य-
भि रायस्पोषेण यजमानमिति तद्यजमानायाशिषमाशास्ते यदाहाभि राय-
स्पोषेण यजमानमिति ॥ १७ ॥ अनपिधायन्निष्क्रामतः । तिर इवैना-
वेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ सूर्याचंद्रमसौ प्राञ्चौ यन्तौ न कश्चन पश्यति तौ पुर-
स्तात्परीत्यापोर्णुतः पुरस्तात्तिष्ठन्तौ जुहुत आविरेवैनावेतत्कुरुतस्तस्मादिमौ

गृह्णात्यजरा ह्येयममृताजरꣳ ह्यमृतमायुस्तस्मादनया गृह्णाति ॥ १ ॥ तं वै पूर्णं
गृह्णाति । सर्वं वै तद्यत्पूर्णꣳ सर्वं तद्यदायुस्तस्मात्पूर्णं गृह्णाति ॥ २ ॥ शतम्
॥ २४०० ॥ तस्यासावेव ध्रुव आयुः । आत्मैवास्यैतेन सꣳहितः पर्वाणि संत-
तानि तद्वाऽअगृहीत एवैतस्मादच्छावाकायोत्तमो ग्रहो भवति ॥३॥ अथ राजान-
मुपावहरति । तृतीयं वसतीवरीणामवनयति तत्पूर्वं समैति प्रथमग्रहोत्तरस्य सव-
नस्य करोत्युत्तमं पूर्वस्य स यदुत्तरस्य सवनस्य तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वस्य तदुत्तमं
तद्व्यतिषजति तस्मादिमानि पर्वाणि व्यतिषक्तानीदमित्थमितिहानमिदमित्थम्
॥ ४ ॥ एवमेव माध्यन्दिने सवने । अगृहीत एवैतस्मादच्छावाकायोत्तमो ग्रहो भ-
वत्यथ तृतीयं वसतीवरीणामवनयति तत्पूर्वं समैति प्रथमग्रहोत्तरस्य सवनस्य क-
रोत्युत्तमं पूर्वस्य स यदुत्तरस्य सवनस्य तत्पूर्वं करोति यत्पूर्वस्य तदुत्तमं तद्व्य-
तिषजति तस्मादिमानि पर्वाणि व्यतिषक्तानीदमित्थमितिहानमिदमित्थं तद्यदस्यै-
तेनात्मा सꣳहितस्तेनास्यैष आयुः ॥ ५ ॥ सैषा कामदुघैवेन्द्रस्योद्गारः । त्रि-
भ्य एवैनं प्रातःसवनऽउक्थ्येभ्यो विगृह्णाति त्रिभ्यो माध्यन्दिने सवने तत्षट्-
कृत्वः षड्वाऽऋतव ऋतवो वाऽइमान्सर्वान्कामान्पचन्त्येतेनो हैषा कामदुघैवेन्द्रस्यो-
द्गारः ॥ ६ ॥ तं वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । उक्थꣳ हि पुरोरुगृग्घि पुरोरुग्गृह्यु-
वथꣳ साम ग्रहोऽथ यदन्यत्रापति तद्यजुस्ता देवा अभ्यर्धुएवाग्रऽऋग्भ्य आसुर-
भ्यर्धा यजुर्भ्योऽभ्यर्धः सामभ्यः ॥ ७ ॥ ते देवा अब्रुवन् । हन्तेमा यजुःषु श्रयाम
तथेयं बहुलतरेव विद्या भविष्यतीति ता यजुःष्वश्रयन्त एषा बहुलतरेव वि-
द्याभवत् ॥ ८ ॥ तं यदपुरोरुक्कं गृह्णाति । उक्थꣳ हि पुरोरुगृग्घि पुरोरुग्गृह्यु-
वथꣳ स यदेवैनमुक्थेभ्यो विगृह्णाति तेनो हास्यैष पुरोरुक्मान्भवति तस्माद-
पुरोरुक्कं गृह्णाति ॥ ९ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
बृहद्वते वयस्वतऽइतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्राय त्वेति बृहद्वते वयस्वत इति वी-
र्यवतऽइत्येवैतदाह यदाह बृहद्वते वयस्वतऽइत्युक्थाव्यं गृह्णामीत्युक्थेभ्यो ह्येनं
गृह्णाति यत्तऽइन्द्र बृहद्वय इति यत्तऽइन्द्र वीर्यमित्येवैतदाह तस्मै त्वा विष्णवे
त्वेति यज्ञस्यैनमायुषे गृह्णाति तस्मादाह तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्येष ते योनिरुक्थे-
भ्यस्त्वेति सादयत्युक्थेभ्यो ह्येनं गृह्णाति ॥ १० ॥ तं विगृह्णाति । देवेभ्यस्त्वा
देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीति यथा सनꣳ स कुर्याद्यं कुर्याद्यथादेवतं त्वेव
विगृह्णीयात् ॥ ११ ॥ मित्रावरुणाभ्यां त्वा । देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णा-
मीत्येव मैत्रावरुणाय मैत्रावरुणीय हि तस्मै स्तुवते मैत्रावरुणीꣳ शंसति

सूर्याचन्द्रमसौ प्रत्यञ्चौ यन्तौ सर्व एव पश्यति तस्मात्पराग्गितः सिच्यमानं न कश्चन पश्यति तदु पश्चात्प्रजायमानꣳ सर्व एव पश्यति ॥ १८ ॥ तौ जघनेन यूपमरत्नी संधत्तः । यद्यग्निर्नोद्बाधेत यद्युऽअग्निरुद्बाधेताप्यग्रेणैव यूपमरत्नी संदध्याताꣳ संजग्मानो दिवा पृथिव्या शुक्रः शुक्रशोचिषेत्येवाध्वर्युः संजग्मानो दिवा पृथिव्या मन्थी मन्थिशोचिषेति प्रतिप्रस्थाता चक्षुषोरेवैतेऽआरम्भणे कुरुतश्चक्षुषीऽएवैतत्संधत्तस्तस्मादिमेऽअभितोऽस्थिनी चक्षुषी सꣳहिते ॥ १९ ॥ सोऽध्वर्युः । अप्रोक्षितं यूपशकलं निरस्यति निरस्तः शण्ड इत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता निरस्तो मर्क इति तत्पुराहुतिभ्योऽसुररक्षसेऽअपहतः ॥ २० ॥ अथाध्वर्युः । प्रोक्षितं यूपशकलमाहवनीये प्रास्यति शुक्रस्याधिष्ठानमसीत्येवमेव प्रतिप्रस्थाता मन्थिनोऽधिष्ठानमसीति चक्षुषोरेवैते समिधौ चक्षुषीऽएवैतत्समिन्द्धे तस्मादिमे समिद्धे चक्षुषी ॥ २१ ॥ तत्र जपति । अच्छिन्नस्य ते देव सोम सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य ददितारः स्यामेत्याशीरेवैषैतस्य कर्मण आशिषमेवैतदाशास्ते ॥२२॥ अथाश्राव्याह । प्रातः-प्रातः सवस्य शुक्रवतो मधुश्चुत इन्द्राय सोमान्प्रस्थितान्प्रेष्येति वषट्कृतेऽध्वर्युर्जुहोति तदनु प्रतिप्रस्थाता तदनु चमसाध्वर्यवः ॥ २३ ॥ तौ वै पुरस्तात्तिष्ठन्तौ जुहुतः । चक्षुषी वाऽएतौ तत्पुरस्तादेवैतच्चक्षुषी धत्तस्तस्मादिमे पुरस्ताच्चक्षुषी ॥२४॥ अभितो यूपं तिष्ठन्तौ जुहुतः । यथा वै नासिकैवं यूपस्तस्मादिमेऽअभितो नासिकां चक्षुषी ॥ २५ ॥ तौ वै वषट्कृतौ सन्तौ मन्त्रेण हूयेते । एतेनो हैतौ तदुदश्नुवाते यदेनौ सर्वꣳ सवनमनुहूयते यद्वेवैतौ सर्वꣳ सवनमनुहूयतऽएतौ वै प्रजापतेः प्रत्यक्षतमां चक्षुषी यदेतौ सत्यं वै चक्षुः सत्यꣳ हि प्रजापतिस्तस्मादेनौ सर्वꣳ सवनमनुहूयते ॥ २६ ॥ स जुहोति । सा प्रथमा संस्कृतिर्विश्ववारा स प्रथमो वरुणो मित्रोऽअग्निः । स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वांस्तस्माऽइन्द्राय सुतमाजुहोत स्वाहेति ॥ २७ ॥ स यज्जुहोति सा प्रथमा स प्रथम इति शश्वद्ध वै रेतसः सिक्तस्य चक्षुषीऽएव प्रथमे सम्भवतस्तस्माज्जुहोति सा प्रथमा स प्रथम इति ॥ २८ ॥ अथ सम्प्रेष्यति । प्रैतु होतुश्चमसः प्र ब्रह्मणः प्रोद्गातॄणां प्र यजमानस्य प्रयन्तु सदस्यानाꣳ होत्राणां चमसाध्वर्यव उपावर्तध्वꣳ शुक्रस्याभ्युन्नयध्वमिति सर्वेण एवैव पर्येत्य प्रतिप्रस्थाताध्वर्योः पात्रे सꣳस्रवमवनयत्येवैतदग्रं बलिꣳ हरति तमध्वर्युर्होतुश्चमसेऽवनयति भ-

रुणया यजति ॥ १२ ॥ इन्द्राय त्वा । देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामी-
ब्राह्मणाच्छंसिनऽऐन्द्रीषु हि तस्मै स्तुवतऽऐन्द्रीरनुशंसत्यैन्द्र्या य-
॥ १३ ॥ इन्द्राग्निभ्यां त्वा देवाव्यं यज्ञस्यायुषे गृह्णामीत्येवाच्छावाकायैन्द्रा-
षु हि तस्मै स्तुवतऽऐन्द्राग्नीरनुशंसत्यैन्द्राग्न्या यजतीन्द्राय त्वेत्येव मा-
न्दिने सवनऽऐन्द्रंहि माध्यन्दिनं सवनम् ॥ १४ ॥ तदु ह चरकाध्वर्य-
विगृह्णन्ति । उपयामगृहीतोऽसि देवेभ्यस्त्वा देवाव्यमुक्थेभ्य उक्थाव्यं मि-
त्रावरुणाभ्यां जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिर्मित्रावरुणाभ्यां त्वेति सादयति पुनर्हवि-
सीति स्थालीमभिमृशति ॥ १५ ॥ उपयामगृहीतोऽसि । देवेभ्यस्त्वा देवाव्य-
मुक्थेभ्य उक्थाव्यमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वेति सादयति पुन-
र्हविरसीति स्थालीमभिमृशति ॥ १६ ॥ उपयामगृहीतोऽसि । देवेभ्यस्त्वा देवा-
व्यमुक्थेभ्य उक्थाव्यमिन्द्राग्निभ्यां जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वेति
सादयति नात्र पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशतीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेत्येव माध्यन्दिने
सवनऽऐन्द्रंहि माध्यन्दिनंसवनं किं ह पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशति तूष्णीं
तृतीयं निदधाति ॥ १७ ॥ तं वै नोपयामेन गृह्णीयात् । न योनौ सादयेदग्रे ह्येवैष
उपयामेन गृहीतो भवत्यग्रे योनौ सन्नोऽजामितायै जामि ह कुर्याद्यदेनमत्राप्युप-
यामेन गृह्णीयाद्योनौ सादयेदथ यत्पुनर्हविरसीति स्थालीमभिमृशति पुनर्ह्यस्यै-
प्रं ग्रहीष्यन्भवति न तद्द्रियेत तूष्णीमेव निदध्यात् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ।
२ [२. ३.] ॥

अयं ह वाऽअस्यैष प्राणः । योऽयं पुरस्तात्स वै वैश्वानर एवाथ यो-
पश्चात्स ध्रुवस्तौ ह स्मैतौ द्वावेवाग्रे ग्रहौ गृह्णन्ति ध्रुववैश्वानराविति तयोरयम
नरो वैश्वानर एव गृह्यते ध्रुव एव स यदि तं चरकेभ्यो वा यतो वानुब्रुवीत
पानस्य तं चमसेऽवनयेद्धतमेव होतृचमसे ॥ १ ॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं ना-
मध्यस्यैष आत्मनः सोऽस्यैष आयुरेव तस्मादनया गृह्णात्यस्यै हि स्थाली
स्यान्या ह्येनं गृह्णात्यजरा हीयममृताजरंह्यमृतमायुस्तस्मादनया गृ
॥ २ ॥ तं वै पूर्णं गृह्णाति । सर्वं वै तद्यत्पूर्णंसर्वं तद्यदायुस्तस्मात्पूर्णं गृ
॥ ३ ॥ वैश्वानराय गृह्णाति । संवत्सरो वै वैश्वानरः संवत्सर आयुस्त
श्वानराय गृह्णाति ॥ ४ ॥ स प्रातःसवने गृहीतः । एतस्मात्काला
ऽन्ततस्तृतीयसवनमनुनिनयति ॥ ५ ॥ तं न स्तूयमानेऽवन

तेनोऽग्निं प्रत्यक्षꣳ समिन्धे ॥ ५ ॥ सोऽभ्यादधाति । वीतिहोत्रं त्वा कवे
द्युमन्तꣳ समिधीमहि । अग्ने बृहन्तमध्वरऽइत्येतया गायत्र्या गायत्रीमेवैतत्समिन्धे ।
सा गायत्री समिद्धान्यानि छन्दाꣳसि समिन्धे छन्दाꣳसि समिद्धानि देवेभ्यो यज्ञं
वहन्ति ॥ ६ ॥ अथ यां द्वितीयाꣳ समिधमभ्यादधाति । वसन्तमेव तया समि-
न्धे स वसन्तः समिद्धोऽन्यानृतून्त्समिन्धऽऋतवः समिद्धाः प्रजाश्च प्रजनयन्त्योष-
धीश्च पचन्ति सोऽभ्यादधाति समिदसीति समिद्धि वसन्तः ॥ ७ ॥ अथाभ्याधाय प-
पाति । सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्याश्चिदभिशस्त्याऽइति गुप्त्यै वाऽअभितः परिधयो
भवन्त्यथैतत्सूर्यमेव पुरस्ताद्गोप्तारं करोति नेत्पुरस्तान्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यभ्यवचरानि-
ति सूर्यो हि नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहन्ता ॥ ८ ॥ अथ यामेतामूर्ध्वां तृतीयाꣳ समिधम-
भ्यादधाति । अनुयाजेषु ब्राह्मणमेव तया समिन्धे स ब्राह्मणः समिद्धो देवेभ्यो
यज्ञं वहति ॥ ९ ॥ अथ स्तीर्णां वेदिमुपावर्त्तन्ते । सद्ये तृणेऽआदाय तिरश्ची नि-
दधाति सवितुर्बाहू स्थ इत्ययं वै स्रुचः प्रस्तरोऽथास्यैते भुजावेव तिरश्ची निद-
तस्मादिमे तिरश्च्यौ भुजौ क्षत्रं वै प्रस्तरो विश इतरं बर्हिः क्षत्रस्य चैव विशश्च
विधृत्यै तस्मात्तिरश्ची निदधाति तस्मादेव विधृती नाम ॥ १० ॥ तत्प्रस्तरꣳ
स्तृणाति । ऊर्णम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं देवेभ्य इति साधु देवेभ्य इत्ये-
वैतदाह यदाहोर्णम्रदसं त्वेति स्वासस्थं देवेभ्य इति स्वासदं देवेभ्य इत्येवैतदाह
॥ ११ ॥ तमभिनिदधाति । आ त्वा वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्त्विति एते
त्रयो देवा यद्वसवो रुद्रा आदित्या एते त्वाऽऽसीदन्त्वित्येवैतदाहाभिनिहित एव
सव्येन पाणिना भवति ॥ १२ ॥ अथ दक्षिणेन जुहूं प्रतिगृह्णाति । नेदिह पुरा
नाष्ट्रा रक्षाꣳस्याविशानिति ब्राह्मणो हि रक्षसामपहन्ता तस्मादभिनिहित एव
सव्येन पाणिना भवति ॥ १३ ॥ अथ जुहूं प्रतिगृह्णाति । घृताच्यसि जुहूर्नाम्ने-
ति घृताची हि जुहूर्हि नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियꣳ सद आसीदेति घृताच्य-
स्युपभृन्नाम्नेत्युपभृतं घृताची ह्युपभृद्धि नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियꣳ सद आ-
सीदेति घृताच्यसि ध्रुवा नाम्नेति ध्रुवां घृताची हि ध्रुवा हि नाम्ना सेदं प्रि-
धाम्ना प्रियꣳ सद आसीदेति प्रियेण धाम्ना प्रियꣳ सद आसीदेति यदन्
भिः ॥ १४ ॥ स वाऽउपरि जुहूꣳ सादयति । अथ इतराः स्रुचः क्षत्रं वै
विश इतराः स्रुचः क्षत्रमेवैतद्विश उत्तरं करोति तस्मादुपर्यासीनं क्षत्रियमधस्ता-
त्प्रजाः प्रजा उपासते तस्मादुपरि जुहूꣳ सादयत्यथ इतराः स्रुचः ॥ १५ ॥
[illegible] । ध्रुवा असदन्निति ध्रुवा ह्यसदन्नृतस्य योनाविति यज्ञो वा ऽऋ
[illegible] यज्ञं पाहि यज्ञपतिमिति तद्यजमा

न ह संवत्सरं यजमानोऽतिजीवेद्यस्तूयमानेऽवनयेत् ॥ ६ ॥ तꣳ
शस्यमानेऽवनयति । तदेनं द्वादशꣳ स्तोत्रमतिनयति तथा परम्पर-
मायुः समश्नुते तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्माद्ब्राह्मणोऽग्निष्टोमसंस्थादे-
तस्य होमान्न सर्पेन्न प्रस्रावयेत तथा सर्वमायुः समश्नुतऽआयुर्वाऽअस्यैष तथा
सर्वमायुरेति ॥ ७ ॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नाभेः । तदस्यैष आत्मनः स यद्धैत-
स्य होमात्सर्पेद्वा प्र वा स्रावयेत ध्रुवꣳ हास्येदꣳ हरेद्ध्रुवमपयन्मेहानीति तस्माद्वाऽअ-
ग्निष्टोममुद्द्रवति तद्ध तद्यजमान एव यजमानस्य ह्येष तदात्मनः ॥ ८ ॥ स वाऽ-
अग्निष्टोममुद्द्रवति । यशो वै सोमस्तस्माद्यश्च सोमं लभते यश्च नोपाविश्चागच्छतो
यश एवैतद्द्रष्टुमागच्छन्ति तद्वाऽएतद्यशो ब्राह्मणाः सम्भृत्यात्मन्दधते यज्ञं तन्वन्ति
स ह यश एव भवति य एवं विद्वान्भक्षयति ॥९॥ ते वाऽएते । सर्पन्त एवाग्निष्टोम-
मुपैतद्यशः संनिधाय सर्पन्ति ते पराञ्चो यशसो भवन्ति तदेष परिगृह्यैव पुन-
रात्मन्यशो धत्ते तेषाꣳ हैष एव यशस्वितमो भूत्वा प्रैति य एवं विद्वानग्निष्टोमसु-
द्द्रवति ॥ १० ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरऽएतस्मि-
न्यज्ञे प्रजापतौ पितरि संवत्सरेऽस्माकमयं भविष्यत्यस्माकमयꣳ भविष्यतीति ॥११॥
ततो देवाः । अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽएतदग्निष्टोमसंस्थं ददृशुस्तऽएतेनाग्निष्टो-
मसंस्थेन सर्वं यज्ञꣳ समवृञ्जन्तान्तरायन्नसुरान्यज्ञात्तथोऽएवैष एतेनाग्निष्टोमसंस्थेन
सर्वं यज्ञꣳ संवृङ्क्तेऽन्तरेति सपत्नान्यज्ञात्तस्माद्वाऽअग्निष्टोममुद्द्रवति ॥ १२ ॥ तं
गृहीत्वोत्तरे हविर्धाने सादयति प्राणा वै ग्रहा नेन्मा प्राणान्मोहयानीत्युपकीर्णे वाऽ-
इतरान्ग्रहान्त्सादयत्यथैतं व्युह्य न तृणं चनान्तर्धाय ॥१३॥ यद्वाऽअस्योर्ध्वं नाभेः ।
तदस्यैतऽआत्मन उपरीव वै तद्यदूर्ध्वं नाभे रुपरीवैतद्यदुपकीर्णं तस्मादुपकीर्णे सादय-
त्यथैतं व्युह्य न तृणं चनान्तर्धाय ॥ १४ ॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नाभेः । तदस्यैष
आत्मनोऽध-इव वै तद्यदवाचीनं नाभेरध-इवैतद्यद्व्युह्य न तृणं चनान्तर्धाय तस्मादेतं
व्युह्य न तृणं चनान्तर्धाय सादयति ॥ १५ ॥ एष वै प्रजापतिः । य एष यज्ञस्तायते
यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते स यानुपकीर्णे सादयति
तस्माद्यास्ता अनु प्रजाः प्रजायन्ते ता अन्येनात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्ति या वै शफैः
प्रतितिष्ठन्ति ता अन्येनात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्त्यथ यदेनं व्युह्य न तृणं चनान्तर्धाय
सादयति तस्माद्या एतमनु प्रजाः प्रजायन्ते ता आत्मनैवास्यां प्रतितिष्ठन्ति मनुष्याश्च
श्वापदाश्च ॥१६॥ तद्वाऽएतत् । अस्या एवान्यद्दूरं करोति यदुपाकिरतीमामनुपकीर्णे
सादयति तस्माद्यास्ता अनु प्रजाः प्रजायन्ते ता अन्येनैवात्मनोऽस्यां प्रतितिष्ठन्त्यथ-

इवयैवैतत्सर्वमिमाः प्रजा यथायथं व्यवसृजति तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तं प्रजायन्ते शुक्रपात्रेण गृह्णात्येष वै शुक्रो य एष तपति तस्य ये रश्मयस्ते विश्वे देवास्तस्माच्छुक्रपात्रेण गृह्णाति ॥ २६ ॥ अथातो गृह्णात्येव । ओमासश्चर्षणीधृतो विश्वे देवास आगत । दाश्वाꣳसो दाशुषः सुतम् । उपयामगृहीतोसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति सादयति विश्वेभ्यो ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति ॥ २७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [३. १]

गृणाति ह वाऽएतद्धोता यच्छꣳसति । तस्माएतद्गृणते प्रत्येवाध्वर्युराग‍ृणाति तस्मात्प्रतिगरो नाम ॥ १ ॥ तं वै प्राञ्चमासीनमाह्वयते । सर्वे वाऽअन्यऽउद्गातुः प्राञ्च. आर्त्विज्यं कुर्वन्ति तथो हास्यैतत्प्रागेवार्त्विज्यं कृतं भवति ॥ २ ॥ प्रजापतिर्वाऽउद्गाता । योषाऽग्र्होता स एतत्प्रजापतिरुद्गाता योषायामृचि होतरि रेतः सिञ्चति यत्स्तुते तद्धोता शस्त्रेण प्रजनयति तच्छ्यति यथायं पुरुषः शितस्तद्यदेनच्छ्यति तस्माच्छस्त्रं नाम ॥ ३ ॥ तदुपपल्ययय प्रतिगृणाति । इत्थमेवैतद्रेतः सिक्तमुपनिमृदत्यथ यत्पराङ् तिष्ठन्प्रतिगृणीयात्पराग्घैवैतद्रेतः सिक्तं प्रणश्येन्न प्रजायेत सम्यङ्ङुत्त्वा ऽउच्चैवैतद्भूत्वैतद्रेतः सिक्तं प्रजनयतः ॥ ४ ॥ यातयामानि वै देवैश्छन्दाꣳसि । छन्दोभिर्हि देवाः स्वर्गं लोकꣳसमाश्नुवत मदो वै प्रतिगरो यो वाऽऋचि मदोयः सामन्त्सो वै स तच्छन्दःस्वेवैतद्रसं दधात्ययातयामानि करोति तैरयातयामैर्यज्ञं तन्वते ॥ ५ ॥ तस्मादर्धर्चशः शꣳसेत् । अर्धर्चेऽर्धर्चे प्रतिगृणीयाद्यदि पच्छः शꣳसेत्पदे पदे प्रतिगृणीयाद्यत्र वै शꣳसन्त्यवानिति तदसुररक्षसानि यज्ञमन्ववचरन्ति तत्प्रतिगरेण संदधाति नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामनन्ववचाराय यजमानस्यो चैवैतद्भ्रातृव्यलोकं छिनत्ति ॥ ६ ॥

चतुरक्षराणि ह वाऽअग्रे छन्दाꣳस्यासुः । ततो जगती सोममच्छापतत्सा त्रीण्यक्षराणि हित्वाजगाम ततस्त्रिष्टुप्सोममच्छापतत्सैकमक्षरꣳहित्वाजगाम ततो गायत्री सोममच्छापतत्सैतानि चाक्षराणि हरन्त्यागच्छत्सोमं च ततोष्टाक्षरा गायत्र्यभवत्तस्मादाहुरष्टाक्षरा गायत्रीति ॥ ७ ॥ तया प्रातः सवनमतन्वत । तस्माद्गायत्रं प्रातः सवनं तयैव माध्यन्दिनꣳसवनमतन्वत ताꣳह त्रिष्टुबुवाचोप त्वाहमायानि त्रिभिरक्षरैरुप माह्वयस्व मा मा यज्ञादन्तर्गा इति तथेति तामुपाह्वयत तत एकादशाक्षरा त्रिष्टुबभवत्तस्मादाहुस्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनꣳसवनमिति ॥ ८ ॥ तयैव तृतीयसवनमतन्वत । ताꣳह जगत्युवाचोप त्वाहमायान्येकेनाक्षरे-

१७॥तद्वाऽएतत् । आहवनीये जुह्वति पुरोडाशं धानाः करम्भं दध्यामिक्षामिति
मुखऽआसिञ्चेदेवं तद्यैष एकरूप उपशेतऽआप इवैव तस्माद्यदनेन मुखेन ना-
मशनमश्नात्यथैतेन प्राणेनैकरूपमेव प्रस्रावयतेऽप इवैवाथ यस्माद्ध्रुवो ना
८ ॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयां चक्रुस्तान्द
तोऽसुररक्षसान्यासेजुस्तेषामेतान्दक्षिणान्ग्रहानूज्जघ्नुरप्येतद्दक्षिणꣳ हविध
जघ्नुरथैतमेव न शेकुरुद्धन्तुं तदुत्तरमेव हविर्धानंदक्षिणꣳ हविर्धानमहꣳह
न शेकुरुद्धन्तुं तस्माद्ध्रुवोनाम ॥१९॥ तं वै गोपायन्ति । शिरो वाऽएष एतस्
त्र्यै यज्ञो वै गायत्री द्वादश स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राणि तच्चतुर्विंꣳशतिश्
ꣳशत्यक्षरा वै गायत्री तस्याऽएष शिरः श्रीर्वै शिरः श्रीर्हि वै शिरस्तस्माद्
य श्रेष्ठो भवत्यसावमुष्याधस्य शिर इत्याहुः श्रेष्ठो ह व्यथेत यदेष व्यथे
मानो वै श्रेष्ठो नेद्यजमानो व्यथाताऽइति तस्माद्वै गोपायन्ति ॥ २० ॥ वत्स
एष । एतस्यै गायत्र्यै यज्ञो वै गायत्री द्वादश स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राणि
चतुर्विंꣳशतिश्चतुर्विंꣳशत्यक्षरा वै गायत्री तस्या एष वत्सस्तं यद्गोपा
गोपायन्ति वाऽइमान्वत्सान्दोहाय यदिदं पयोदुहऽएवमियं गायत्री यज
सर्वान्कामान्दोहाताऽइति तस्माद्वै गोपायन्ति ॥ २१ ॥ अथ यदध्वर्युः
मस्थाता च । निश्चक्रमतः प्र च पद्येते यथा बद्धवत्सोपाचरदेवमेतं ग्रह
रतस्तमवनयति गायत्रीमेवैतत्प्रस्रावयति प्रत्तेयं गायत्री यजमानाय सर्
मान्दोहाताऽइति तस्माद्वाऽअवनयति ॥ २२ ॥ सोऽवनयति । ध्रुवं ध्रुवेण
वाचा सोममवनयामीति गृह्णामीति वाथा न इन्द्र इद्विशोऽसपत्नाः स
स्करदिति यथा न इन्द्र इमाः प्रजा विशः श्रियै यशसेऽन्नाद्याया सपत्नाः सप
मनसः करदित्येवैतदाह ॥ २३ ॥ अथातो गृह्णात्येव । मूर्धानं दिवोऽअर
धिव्या वैश्वानरमृतऽआ जातमग्निम् । कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्
त्रं जनयन्त देवाः । उपयामगृहीतोऽसि ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽ
नामच्युतक्षित्तम एष ते योनिर्वैश्वानराय त्वेति सादयति व्यूह्य न त
नान्नयोर वैश्वानराय त्वेनं गृह्णाति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [२. ४.]

ग्रहान्गृहीत्वा । उपनिष्क्रम्य विप्रुषाꣳ होमं जुहोति तद्यद्विप्रुषा
होमं जुहोति या एवात्र विप्रुष स्कन्दन्ति ता एवैतदाहवनीये
आहवनीयो ह्याहुतीनां प्रतिष्ठा तस्माद्विप्रुषाꣳ होमं जुहोति ॥ १
जुहोति । यन्म इह स्कन्दति यस्याꣳशुरिति यो वै स्तोक स्कन्द

गोप साह्वयस्व मा मा यज्ञादन्तर्गा इति तथेति तामुपाह्वयत ततो द्वादशाक्षरा जग-
त्यभवत्तस्मादाहुर्जागतं तृतीयसवनमिति ॥ ९ ॥ तदाहुः । गायत्राणि वै सर्वाणि
सवनानि गायत्री ह्येवैतदुपसृप्तमानैदिति तस्मात्सर्वथं सिद्धं प्रातः सवने प्र-
तिगृणीयात्सर्वथं सिद्धा हि गायत्र्यागच्छत्सकृन्मद्वन्माध्यन्दिने सवनऽएकथं हि सा
क्षरथं हित्वागच्छत्तेनैवैनामेतत्समर्धयति कृत्स्नां करोति ॥१०॥ यत्र त्रिष्टुभः श-
स्यन्ते । त्रिमद्वत्तृतीयसवने त्रीणि हि साक्षराणि हित्वागच्छत्तैरेवै नामेतत्समर्धयति
कृत्स्नां करोति ॥११॥ शतम् ॥ २५०० ॥ यत्र द्यावापृथिव्यथं शस्यते । इमे ह
वै द्यावापृथिवीऽइमाः प्रजा उपजीवन्ति तदनयोरेवैतद्द्यावा पृथिव्यो रसं दधाति
ते रसवत्याऽउपजीवनीयेऽइमाः प्रजा उपजीवन्ति स वाऽओ३मित्येव प्रतिगृणीया-
त्तद्धि सत्यं तद्देवाः विदुः ॥१२॥ तद्धैके । ओथामोदैवेत्याहुरिति प्रतिगृणन्ति वा-
चमतिगर एतद्वाचमुपाप्नुम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यथा वै कथा च प्रतिगृणा-
त्युपाप्तैवास्य वाग्भवति वाचा हि प्रतिगृणाति तस्मादो३मित्येव प्रतिगृणीयात्तद्धि
सत्यं तद्देवाः विदुः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [३-२]॥

इहा ३ ऽइहा ३ ऽइत्यभिपुणोति । इन्द्रमेवैतदाच्यावयति बृहद्बृहदितीन्द्रमे-
वैतदाच्यावयति ॥ १ ॥ स शुक्रामन्थिनौ प्रथमौ गृह्णाति । शुक्रवद्ध्येतत्सवनमथा-
ग्रयणथं सर्वेषु ह्येष सवनेषु गृह्यतेऽथ मरुत्वतीयमथोक्थ्यमुक्थानि ह्यत्रापि भवन्ति
॥ २ ॥ तद्धैके । उक्थ्यं गृहीत्वाथ मरुत्वतीयं गृह्णन्ति तदु तथा न कुर्यान्मरुत्वती
येनैव गृहीत्वाथोक्थ्यं गृह्णीयात् ॥ ३ ॥ नान्वाऽएतान् । पञ्च ग्रहान्गृह्णात्येष वै
वज्रो यन्माध्यन्दिनः पवमानस्तस्मात्पञ्चदशः पञ्चसामा भवति पञ्चदशो हि वज्रः
स एतैः पञ्चभिर्ग्रहैः पञ्च वाऽइमा अङ्गुलयोऽङ्गुलिभिर्वै प्रहरति ।४। इन्द्रो वृत्राय
वज्रं प्रजहार । स वृत्रं पाप्मानथं हत्वा विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणा निनाय तस्मा
दप्येतर्हि यद्येवैतेन माध्यन्दिनेन पवमानेन स्तुवतेऽथ विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणा
नीयन्ते तथोऽएवैष एतैः पञ्चभिर्ग्रहैः पाप्मने द्विषते भ्रातृव्याय वज्रं प्रहरति स वृत्रं
पाप्मानथंहत्वा विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे दक्षिणा नयति तस्माद्वाऽएतान्पञ्च ग्रहा न्गृ-
ह्णाति ॥ ५ ॥ तद्यन्मरुत्वतीयान्गृह्णाति । एतद्वा ऽइन्द्रस्य निष्केवल्यथंसवनं
यन्माध्यन्दिनथंसवनं तेन वृत्रमजिघाथंसत्तेन व्यजिगीषत मरुतो वाऽइत्यरवत्थे-
ऽपक्रम्य तस्थुः क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो मरुतो विशा वै क्षत्रियो बलवान्भवति
तस्मादेष ऽऋतुपात्रे स्याताम् काम्यर्थमेव त्वेव भवतः ॥ ६ ॥

स द्रुतस्तस्तमाह यस्तेऽअंशुरिति तदंशुमाह प्राबच्युतो भिषणयोरुपस्थाः दिति प्राणा हि च्युतोऽधिषवणाभ्यांस्कन्दत्यध्वर्योर्वा परिवाय्यः पवित्राद्दित्यध्वर्योर्वा हि पाणिभ्यांस्कन्दति पवित्राद्वा तं ते जुहोमि मनसा वषट्कृतंस्वाहेति तद्यथा वषट्कृतंहुतमेवमस्यैतद्भवति ॥ २ ॥ अथस्तीर्णायै वेदेः। द्वे तृणेऽअध्वर्युरादत्ते तावध्वर्यू मथमौ प्रतिपद्येते प्राणोदानौ यज्ञस्याथ प्रस्तोता वागेव यज्ञस्याथोद्गातात्मैव प्रजापतिर्यज्ञस्याथ प्रतिहर्ता भिषग्वा व्यानो वा ॥ ३ ॥ तान्वाऽएतान् । पञ्चऽर्त्विजो यजमानोऽन्वारभतऽएतावान्वै सर्वो यज्ञो यावन्त एते पञ्चऽर्त्विजो भवन्ति पाङ्क्तो वै यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतद्यजमानोऽन्वारभते ॥ ४ ॥ अथान्यतरत्तृणम् । चात्वालमभिप्रास्यति देवानामुत्क्रमणमसीति यत्र वै देवा यज्ञेन स्वर्गं लोकंसमाश्नुवत तऽएतस्माच्चात्वालादूर्ध्वाः स्वर्गं लोकमुपोदक्रामंस्तद्यजमानमेवैतत्स्वर्ग्यं पन्थानमनुसंख्यापयति ॥ ५ ॥ अथान्यतरत्तृणम् । पुरस्तादुद्गातॄणामुपास्यति तूष्णीमेव स्तोमो वाऽएष प्रजापतिर्यदुद्गातारः स इदं सर्वं युतऽइदं सर्वंसम्भवाति तस्माऽएवैतत्तृणमपि दधाति तथो हाध्वर्यु न युते नैनंसम्भवत्यथ यदा जपन्ति जपन्ति ह्युद्गातारः ॥ ६ ॥ अथ स्तोत्रमुपाकरोति । सोमः पवतऽइति स वै परागेव स्तोत्रमुपाकरोति पराञ्च स्तुवते देवान्वाऽएतानि स्तोत्राण्यभ्युपावृत्तानि यत्पवमानाः पराञ्चो ह्येतैर्देवाः स्वर्गं लोकंसमाश्नुवत तस्मात्परागेव स्तोत्रमुपाकरोति पराञ्च स्तुवते ॥ ७ ॥ उपावर्तध्वमिति वाऽअन्यानि स्तोत्राणि। अभ्यावर्तं धुर्यं स्तुवतऽइमा वै प्रजा एतानि स्तोत्राण्यभ्युपावृत्ताास्तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावृत्त प्रजायन्ते ॥ ८ ॥ अथ यद्वत्र बहिष्पवमानेन स्तुवते । अत्र हवाऽअसावग्रऽआदित्य आस तमृतवः परिगृह्यैवात ऊर्ध्वाः स्वर्गं लोकमुपोदक्रामन्त्स एष ऋतुषु प्रतिष्ठितस्तपति तथो एवैतदृत्विजो यजमानं परिगृह्यैवात ऊर्ध्वाः स्वर्गं लोकमुपोत्क्रामन्ति तस्मादत्र बहिष्पवमानेन स्तुवते ॥ ९ ॥ नौर्ह वाऽएषा स्वर्ग्या। यद्बहिष्पवमानं तस्या ऋत्विज एव स्फ्यारित्राश्चारित्राश्च स्वर्गस्य लोकस्य सम्पारणास्तस्या एक एव मज्जयिता य एव निन्द्यः स यथा पूर्णामभ्यारुह्य मज्जयेदेवंहैनांस मज्जयति तद्ध सर्व एव यज्ञो नौः स्वर्ग्या तस्मादु सर्वस्मादेव यज्ञान्निन्द्यं परिविवाधिषेत ॥ १० ॥ अथ स्तुतऽएतां वाचं वदति । अग्नीदग्नीन्विहर बर्हि स्तृणीहि पुरोडाशाँ२॥ अलंकुरु पशुनेहीति विहरत्यग्नीदग्नीन्त्समिन्द्धर्य्यवनानेतस्तृणाति बर्हिर्वाण बर्हिषि समिद्धे

तानिन्द्र उपमन्त्रयांचक्रे । उप मावर्तध्वं युष्माभिर्बलेन वृत्रꣳ हनानीति ते होचुः किं नस्ततः स्यादिति तेभ्य एतौ मरुत्वतीयौ ग्रहावगृह्णात् ॥ ७ ॥ ते होचुः । अपनिधायैनमोज उपावर्तामहा इति तऽएनमपनिधायैवौज उपाववृतुस्तद्धाप्यिन्द्रोऽस्पृणुतापनिधाय वै मौज उपावृतन्निति ॥ ८ ॥ स होवाच । सहैव न ओजसोपावर्तध्वमिति तेभ्यो वै नस्तृतीयं ग्रहं गृहाणेति तेभ्य एतं तृतीयं ग्रहमगृह्णादुपयामगृहीतोऽसि मरुतां त्वौजसऽइति तऽएनꣳ सहैवौजसोपावर्तन्त तैर्व्यजयत तैर्वृत्रमहन्त्क्षत्रं वाऽइन्द्रो विशो मरुतो विशा वै क्षत्रियो बलवान्भवति तत्क्षत्रऽएवैतद्बलं दधाति तस्मान्मरुत्वतीयान्गृह्णाति ॥ ९ ॥ स वाऽइन्द्रायैव मरुत्वते गृह्णीयात् । नापि मरुद्भ्यः स यन्नापि मरुद्भ्यो गृह्णीयात्प्रत्युद्यामिनीꣳ ह क्षत्राय विशं कुर्यादथैतदिन्द्रमेवानु मरुत आभजति तत्क्षत्रायैवैतद्विशं कृतानुकरामनुवर्त्मानं करोति तस्मादिन्द्रायैव मरुत्वते गृह्णीयान्नापि मरुद्भ्यः ॥१०॥ अपक्रमाद्ध वै बिभयांचकार । यदिमे मन्नापक्रामेयुर्यन्नान्यन्न्युद्भ्रियेरन्निति तानेवैतदनपक्रामिणोऽकुरुत तस्मादिन्द्रायैव मरुत्वते गृह्णीयान्नापि मरुद्भ्यः ॥ ११ ॥ ऋतुपात्राभ्यां गृह्णाति । ऋतवो वै संवत्सरो यज्ञस्तेऽनुः प्रातःसवने प्रत्यक्समवकल्प्यन्ते यदृतुग्रहान्गृह्णात्यथैतत्परोऽक्षं माध्यंदिने सवनेऽवकल्प्यन्ते यदृतुपात्राभ्यां मरुत्वतीयान्गृह्णाति विशो वै मरुतोऽन्नं वै विश ऋतवो वाऽइदꣳ सर्वमन्नाद्यं पचन्ति तस्मादृतुपात्राभ्यां मरुत्वतीयान्गृह्णाति ॥ १२ ॥ अथातो गृह्णात्येव । इन्द्र मरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्यातेऽअपिबः सुतस्य । तव प्रणीती तव शूर शर्मन्नाविवासन्ति कवयः सुयज्ञाः । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वतऽएष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते ॥ १३ ॥ मरुत्वन्तं वृषभम् । वावृधानमकवारिं दिव्यꣳ शासमिन्द्रम् । विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रꣳ सहोदामिह तꣳहुवेम । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वतऽएष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते । उपयामगृहीतोऽसि मरुतां त्वौजसऽइति तृतीयं ग्रहं गृह्णाति ॥ १४ ॥ अथ माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति । पाप्मना वाऽएतदिन्द्रः सꣳसृष्टोऽभूद्यद्विशा मरुद्भिः स यथा विजयस्य कामाय विशा समाने पात्रेऽश्नीयादेवं तद्यदस्माऽएतं मरुद्भिः समानं ग्रहमगृह्णन् ॥ १५ ॥ तं देवाः । सर्वस्मिन्विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे यथेषीकां मुञ्जाद्विवृहेदेवꣳ सर्वस्मात्पाप्मनो व्यवृहन्यन्माहेन्द्रं ग्रहमगृह्णंस्तथो एवैष एतद्यथेषीका विमुञ्जा स्यादेवꣳ सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते यन्माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति ॥१६॥ यद्वेव माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति । इन्द्रो वाऽएष पुरा वृत्रस्य वधादथ वृत्रꣳ हत्वा यथा

यो जुहवानीति पुरोडाशाँ२॥ऽअलंकुर्विति पुरोडाशैर्हि प्रचरिष्यन्भवति पशु-
ति पशुᳫं ह्युपाकरिष्यन्भवति ॥ ११ ॥ अथ पुनः प्रपद्य । आश्विनं ग्रहं
त्याश्विनं ग्रहं गृहीत्वोपनिष्क्रम्य यूपं परिव्ययति परिवीय यूपं पशुमुपाकरोति
नास्मिन्नेतद्दधाति ॥१२॥ स प्रातः सवनऽआलभ्यः आ तृतीयसवनाच्छ्रप्यमाण
ते सर्वस्मिन्नेवैतद्यज्ञे रसं दधाति सर्वं यज्ञᳫं रसेन प्रसजति ॥ १३ ॥ तस्मा-
ग्यमग्निष्टोमऽआलभेत । तद्धि सलोम यदाग्नेयमग्निष्टोमऽआलभेत यद्युक्थ्यः
न्द्राग्नं द्वितीयमालभेतैन्द्राग्नानि ह्युक्थानि यदि षोडशी स्यादैन्द्रं तृतीयमाल-
द्रो हि षोडशी यद्यतिरात्रः स्यात्सारस्वतं चतुर्थमालभेत वाग्वै सरस्वती यो-
वै वाग्योषा रात्रिस्तद्यथायथं यज्ञक्रतून्व्यावर्तयति ॥ १४ ॥ अथ सवनीयैः पुरोडा
प्रचरति । देवो वै सोमो दिवि हि सोमो वृत्रो वै सोम आसीत्तस्यैतच्छरीरं य-
यो यदश्मानस्तदेषोशाना नामौषधिर्जायतऽइति ह स्माह श्वेतकेतुरौद्दालकि-
मेतदाहृत्याभिषुण्वन्तीति ॥ १५ ॥ स यत्पशुमालभते । रसमेवास्मिन्नेतद्दधा-
यत्सवनीयैः पुरोडाशैः प्रचरति मेधमेवास्मिन्नेतद्दधाति तथो हास्यैष सोम एव
ति ॥ १६ ॥ सर्वेऽऐन्द्रा भवन्ति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मात्सर्वेऽऐन्द्रा भ-
न ॥ १७ ॥ अथ यत्पुरोडाशः धानाः करम्भोऽध्यामिक्षेति भवति या यज्ञस्य
तास्ताः प्रीता असन्निति ॥ १८ ॥ इदं वाऽअपूपमश्नीयां कामयते । धानाः
दयं करम्भमश्नीयां दध्यश्नीयामामिक्षामश्नीयामिति ते सर्वे कामा या यज्ञस्य
तास्ताः प्रीता असन्नित्यथ यदेषा प्रातःसवन ऽएव मैत्रावरुणी पयस्यावकॢ-
भवति नेतरयोः सवनयोः ॥ १९ ॥ गायत्री वै प्रातःसवनं वहति । त्रिष्टु-
माध्यन्दिनᳫं सवनं जगती तृतीयसवनं तद्वाऽअनेकाकिन्येव त्रिष्टुम्माध्यन्दिनᳫं
नं वहति गायत्र्या च बृहत्या चानेकाकिनी जगती तृतीयसवनं गायत्र्योष्णि-
[illegible]ऽनुष्टुभा ॥ २० ॥ गायत्र्येकाकिनी प्रातःसवनं वहति । सैतास्यां प-
[illegible] च [illegible] च [illegible] बहिष्पवमाने पञ्चमं
[illegible] सैषा [illegible]नेकाकिनी गायत्री प्रातःसवनं वहति
[illegible] ॥ [illegible] पुरोडाशः । इन्द्रियाणि धानाः पूषा करम्भः सरस्वत्यै दधि मित्रा-
[illegible] सैषा [illegible]नेकाकिनी गायत्री प्रातः
[illegible] प्रातःसवनऽएवैषा मैत्रावरुणी
[illegible] नेतरयोः सवनयोः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [२,५] ॥
[illegible] ॥ [२६] ॥

जो विजिग्यान् एवं महेन्द्रोऽभवत्तस्मान्माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति महान्तमु चैवं
खलु करोति वृत्रस्य वधाय तस्माद्वै माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति शुक्रपात्रेण गृ
ष्येष वै शुक्रो य एष तपत्येष उ एव महांस्तस्माच्छुक्रपात्रेण गृह्णाति ॥ १७॥
ी गृह्णात्येव। महां २॥ ऽइन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः।
द्र्यग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्। उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय
ते योनिर्महेन्द्राय त्वेति सादयति महेन्द्राय ह्येनं गृह्णाति ॥ १८ ॥ अथो
कृत्यैतां वाचं वदति। अभिषोतारोऽभिषुणुतोलूखलानुद्वादयताग्नीदाशिरं वि
य सौम्यस्य वित्तादिति ते वै तृतीसवनायैवाभिषोतारोऽभिषुण्वन्ति तृती
सवनायोलूखलानुद्वादयन्ति तृतीयसवनायाग्नीदाशिरं विनयति तृतीयसव
नाय सौम्यं चरुंश्रपयत्येते वै शुक्रवती रसवती सवने यत्प्रातः सवनं च मा
ध्यन्दिनं च सवनमथैतद्धिर्धीत शुक्रं यत्तृतीयसवनं तदेवैतस्मान्माध्यन्दिनात्सवना
न्निर्मिमीते तथो हास्यैतच्छुक्रवद्रसवत्तृतीयसवनं भवति तस्मादेतामत्र वाचं वदति
॥१९॥ब्राह्मणम् ॥ ७ [३. ३.] द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥१३९॥

घ्नन्ति वाऽएतद्यज्ञम्। यदेनं तन्वते यन्न्वेव राजानमभिषुण्वन्ति तत्तं घ्नन्ति
यत्पशुं संज्ञपयन्ति विशासति तत्तं घ्नन्त्युलूखलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्यां
हविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥ १ ॥ स एष यज्ञो हतो न ददक्षे। तं देवा दक्षिणाभिरदक्षयं
स्तद्यदेनं दक्षिणाभिरदक्षयंस्तस्माद्दक्षिणा नाम तद्यदेवात्र यज्ञस्य हतस्य व्यथते
तदेवास्यैतद्दक्षिणाभिर्दक्षयत्यथ समृद्ध एव यज्ञो भवति तस्माद्दक्षिणा ददाति॥२
तद्द परस्तादशोत्येव हविर्यज्ञे ददाति। न ह त्वेवाशतदक्षिणः सौम्योऽध्वरः स्या
देव वै मन्यन्ते यज्ञो यत्प्रजापतिः पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्ठं सोऽयं शतायुः श
तेन्द्रियः शतवीर्यस्तं शतेनैव दक्षयति नाशतेन तस्मान्नाशतदक्षिणः सौम्योऽध्वरः
स्यात्स्ताशतदक्षिणेन यजमानस्याऽऽत्विज्यस्यावेदस्यात्तिभूरसानि यानिमे हवि
ष्यन्त्येव न दक्षयिष्यन्तीति ॥ ३ ॥ द्वया वै देवा देवाः। अहैव देवा अथ ये
ब्राह्मणाः शुश्रुवांसोऽनूचानास्ते मनुष्यदेवास्तेषां द्वेधा विभक्त एव यज्ञ आहुतय
एव देवानां दक्षिणा मनुष्यदेवानां ब्राह्मणानां शुश्रुवुषामनूचानानामाहुतिभिरेव
देवान्प्रीणाति दक्षिणाभिर्मनुष्यदेवान्ब्राह्मणाञ्छुश्रुवुषोऽनूचानांस्तऽएनमुभये देवाः
प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥४॥ ता वाऽएताः। आत्विज्यामेव दक्षिणा अन्यं वा

भक्षयित्वा समुपहूताःस्म इत्युक्त्वोत्तिष्ठति । पुरोडाशवृगलमादाय तद्यत्रैतदुपसन्नोऽच्छावाकोऽन्वाह तदस्मै पुरोडाशवृगलं पाणावादधदाहाच्छावाक वदस्व यत्ते वाद्यमित्यहीयत वाऽअच्छावाकः ॥१॥ तमिन्द्राग्नीऽअनुसमतनुताम् । प्रजानां प्रजात्यै तस्मादैन्द्राग्नोऽच्छावाकः स एतेन च हविषा यदस्माऽएतत्पुरोडाशवृगलं पाणावादधात्येतेन चार्षेयेण यदेतदन्वाह तेनानुसमश्नुते ॥२॥ स वै सन्नेऽच्छावाके । ऋतुग्रहैश्चरति तद्यत्सन्नेऽच्छावाकऽऋतुग्रहैश्चरति मिथुनं वाऽअच्छावाकऽऐन्द्राग्नो ह्यच्छावाको द्वौ हीन्द्राग्नी द्वन्द्वꣳ हि मिथुनं प्रजननꣳ स एतस्मान्मिथुनात्प्रजननादृतून्त्संवत्सरं प्रजनयति ॥३॥ यद्वेव सन्नेऽच्छावाके । ऋतुग्रहैश्चरति सर्वं वाऽऋतवः संवत्सरः सर्वमेवैतत्प्रजनयति तस्मात्सन्नेऽच्छावाकऽऋतुग्रहैश्चरति ॥ ४ ॥ तान्वै द्वादश गृह्णीयात् । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य तस्माद्द्वादश गृह्णीयात्तदुऽअपि त्रयोदश गृह्णीयादस्ति त्रयोदशो मास इति द्वादश त्वेव गृह्णीयादेषैव सम्पत् ॥ ५ ॥ द्रोणकलशाद्गृह्णाति । प्रजापतिर्वै द्रोणकलशः स एतस्मात्प्रजापतेर्ऋतून्त्संवत्सरं प्रजनयति ॥ ६ ॥ उभयतोमुखाभ्यां पात्राभ्यां गृह्णाति । कुतस्तयोरन्तो ये ऽउभयतोमुखे तस्मादयमनन्तः संवत्सरः परिप्लवते तं गृहीत्वा न सादयति तस्मादयमसन्नः संवत्सरः ॥ ७ ॥ नानुवाक्यामन्वाह । ह्वयति वाऽअनुवाक्ययागतो ह्येवायमृतुर्यदि दिवा यदि नक्तं नानुवषट्करोति नेदृतूनप्रवृणजानीति सहैव प्रथमौ ग्रहौ गृह्णीतः सहोत्तमौ त्रिर्द्विर्मैवैतत्सर्वꣳ संवत्सरेण परिगृह्णीतस्तदिदꣳ सर्वं संवत्सरेण परिगृहीतम् ॥ ८ ॥ निरेवान्यतरः क्रामति । प्रान्यतरः पद्यते तस्मादिमेऽन्वञ्चो मासा यन्त्यथ यदुभौ वा सह निष्क्रामेतामुभौ वा सह प्रपद्येयातां पृथगुहैवेमे मासा ईयुस्तस्मान्निरेवान्यतरः क्रामति प्रान्यतरः पद्यते ॥ ९ ॥ तौ वाऽऋतुनेति प्रचरतः । तद्देवा अहरसृजन्तऽर्तुभिरिति च तुस्तद्रात्रिमसृजन्त स यद्धैतावदेवाभविष्यद्रात्रिर्हैवाभविष्यन्न व्यवस्यत् ॥ १० ॥ तौ वाऽऋतुनेत्युपरिष्टाद्विधरतः । तद्देवाः परस्तादहरदधुस्तस्मादिदस्तमप्यहरथ रात्रिरप्यथोऽहर्भविता ॥ ११ ॥ ऋतुनेति वै देवाः । मनुष्यानसृजन्तऽर्तुभिरिति पशूंस्स यत्तन्मध्ये येन पशूनसृजन्त तस्मादिमे पशव उभयतः परिगृहीता वशमुपेता मनुष्याणाम् ॥ १२ ॥ तौ वाऽऋतुनेति प्रचर्य । इतरथा पात्रे विपर्यस्येते ऽऋतुभिरिति चतुश्चरितेऽतरथा पात्रे विपर्यस्येतेऽमन्यतरत एव तद्देवा अहरसृजन्तान्यतरतो रात्रिमन्यतरत एव तद्देवा मनुष्यानसृजन्तान्यतरतः पशून् ॥ १३ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उपयामगृहीतोऽसि म-

एतऽएतस्यात्मानꣳ संस्कुर्वन्त्येतं यज्ञमृङ्मयं यजुर्मयꣳ साममयमाहुतिमयꣳ सोऽ
स्यामुष्मिँल्लोकऽआत्मा भवति तद्ये प्राजीजनन्तेति तस्मादृत्विग्भ्य एव दक्षिणा
दद्यान्नानृत्विग्भ्यः ॥ ५ ॥ अथ प्रतिपरेत्य गार्हपत्यम् । दाक्षिणानि जुहोति स
दशाहोमीये वाससि हिरण्यं प्रबध्यावधाय जुहोति देवलोके मे ऽप्यसदिति वै यजते
यो यजते सोऽस्यैष यज्ञो देवलोकमेवाभिप्रैति तदनूची दक्षिणा यां ददाति सैति
दक्षिणामन्वारभ्य यजमानः ॥ ६ ॥ चतस्रो वै दक्षिणाः । हिरण्यं गौर्वासोऽश्वो
न वै तदवकल्पते यदश्वस्य पादमवदध्याद्यद्वा गोः पादमवध्यात्तस्माद्दशाहोमीये
वाससि हिरण्यं प्रबध्यावधाय जुहोति ॥ ७ ॥ सौरीभ्यामृग्भ्यां जुहोति ।
तमसा वाऽअसौ लोकोऽन्तर्हितः स एतेन ज्योतिषा तमोऽपहत्य स्वर्गं
लोकमुपसंक्रामति तस्मात्सौरीभ्यामृग्भ्यां जुहोति ॥ ८ ॥ स जुहोति ।
उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यꣳ स्वा-
हेत्येतया गायत्र्या गायत्री वाऽइयं पृथिवी सेयं प्रतिष्ठा तदस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां
प्रतितिष्ठति ॥ ९ ॥ अथ द्वितीयां जुहोति । चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्र-
स्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षꣳ सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च
स्वाहेत्येतया त्रिष्टुभा लोकमेवैतयोपप्रैति ॥ १० ॥ अथाग्नीध्रे । द्वे वैकां वा जु-
होति तद्यदग्नावाग्नीध्रे द्वे वैकां वा जुहोत्यग्निर्वै पशूनामीष्टे तऽएनमभितः परि-
णिविशन्ते तमेतयाहुत्या प्रीणाति सोऽस्मै प्रीतोऽनुमन्यते तेनानुमतो ददाति-
॥ ११ ॥ स जुहोति । अग्ने नय सुपथा रायेऽअस्मान्विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान् युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम स्वाहेत्यथ यद्यश्वं यु-
क्तं वायुक्तं वा दास्यन्त्स्यादथ द्वितीयां जुहुयाद्यद्यु न नाद्रियेत ॥ १२ ॥ स जु-
होति अयं नोऽअग्निर्वरिवस्कृणोत्वयं मृधः पुरएतु प्रभिन्दन् । अयं वाजाञ्ज-
यतु वाजसातावयꣳ शत्रूञ्जयतु जर्हृषाणः स्वाहेति वाजसा ह्यश्वः ॥ १३ ॥
अथ हिरण्यमादाय शालामभ्यैति । दक्षिणेन वेदिं दक्षिणा उपतिष्ठन्ते सोऽ
ग्रेण शालां तिष्ठन्नभिमन्त्रयते रूपेण वो रूपमभ्यागामिति न ह वाऽअग्रे पश-
वो दानाय चक्षमिरे तेऽपनिधाय स्वानि रूपाणि शरीरैः प्रत्युपातिष्ठन्त तान-
तद्देवाः स्वैरेव रूपैर्ब्रह्मस्यार्धादुपायंस्ते स्वानि रूपाणि जानाना अभ्यवायंस्ते रा-
तमनसोऽलं दानायाभवंस्तथोऽएवैनानेष एतत्स्वैरेव रूपैर्ब्रह्मस्यार्धादुपैति ते स्वा-
नि रूपाणि जानाना अभ्यवायन्ति ते रातमनसोऽलं दानाय भवन्ति ॥ १४ ॥
तुथो वो विश्ववेदा विभजत्विति । ब्रह्म वै तुथस्तदेना ब्रह्मणा विभजति ब्रह्म

प्राणान्दधा
उपयामगृहीतोऽसि माधवाय त्वेति प्रतिप्रस्थातैतावेव शु-
षधयो जायन्ते वनस्पतयः पच्यन्ते तेनो हैतौ मधुश्च
मगृहीतोऽसि। शुक्राय त्वेत्यध्वर्युर्गृह्णात्युपयामगृही-
प्रतिप्रस्थातैतावेव ग्रैष्मौ स यदेतयोर्बलिष्ठं तपति तेनो हैतौ
१५ ॥ उपयामगृहीतोऽसि नभसे त्वेत्यध्वर्युर्गृह्णात्युप-
स्याय त्वेति प्रतिप्रस्थातैतावेव वार्षिकावमुतो वै दिवो वर्षति
भस्यश्च ॥१६॥ उपयामगृहीतोऽसि। इषे त्वेत्यध्वर्युर्गृह्णा-
र्जे त्वेति प्रतिप्रस्थातैतावेव शारदौ स यच्छरद्यूर्ग्रस ओषधयः प-
शश्चोर्जश्च ॥ १७ ॥ उपयामगृहीतोऽसि सहसे त्वेत्यध्वर्यु-
तोऽसि सहस्याय त्वेति प्रतिप्रस्थातैतावेव हैमन्तिकौ स यदे-
सहसेव स्वं वशमुपनयते तेनो हैतौ सहश्च सहस्यश्च ॥१८॥
सि तपसे त्वेत्यध्वर्युर्गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसि तपस्याय त्वेति
व शैशिरौ स यदेतयोर्बलिष्ठं श्यायति तेनो हैतौ तपश्च तपस्यश्च
गृहीतोऽसि। अंहसस्पतये त्वेति त्रयोदशं ग्रहं गृह्णाति यदि त्रयोदशं
प्रतिप्रस्थाध्वर्योः पात्रे संस्रवमवनयत्याध्वर्युर्वा प्रतिप्रस्थातुः पात्रे
यस्याहरति भक्षम् ॥ २० ॥ अथ प्रतिप्रस्थाताभक्षितेन पात्रेण ।
गृह्णाति तद्यदभक्षितेन पात्रेणैन्द्राग्नं ग्रहं गृह्णाति न वाऽस्यैतद्ग्र-
रुकुर्वन्त्येतेभ्यो वाऽऐन्द्राग्नं ग्रहं ग्रहीष्यन्भवति तदस्यैन्द्राग्नेनैवानुव-
न्ति ॥ २१ ॥ यद्वेवैन्द्राग्नं ग्रहं गृह्णाति। सर्वं वाऽइदं प्राजीजनत्
ग्रहीत्स इदं सर्वं प्रजनयेदयमेवैतत्सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठापयति
सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठितमिन्द्राग्नी हि प्राणोदानाविमे हि द्यावापृ-
प्राणोदानावनयोर्हीदं सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ २२ ॥ यद्वेवैन्द्राग्नं ग्रहं गृह्णा-
र्वं वाऽइदं प्राजीजनद् ऋतुग्रहान्गृहीत्स इदं सर्वं प्रजनयत्यास्मिन्नेवैतत्स-
प्राणोदानौ दधाति तानिमावस्मिन्सर्वस्मिन्प्राणोदानौ हितौ ॥२३॥ अथातो
स्येन। इन्द्राग्नी आगतं सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम्। अस्य पातं धियेषिता
मगृहीतोऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वेति सादयतीन्द्राग्नि
छं ह्येनं गृह्णाति ॥ २४ ॥ अथ वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति। सर्वं वाऽइदं प
जनद् ऋतुग्रहान्गृहीत्स यद्धैतावद्देवाभविष्यद्यावत्यो हैवाग्रे प्रजाः सृष्टास्ता
। हैवाभविष्यन्न प्राजनिष्यन्त ॥ २५ ॥ अथ यद्वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति

वै दक्षिणीयं चादक्षिणीयं च वेद तथो हास्यैता दक्षिणीयायैव दत्ता भवन्ति
नादक्षिणीयया ॥ १५ ॥ ऋतस्य पथा प्रेतेति । यो वै देवानां पथैति स ऋत-
स्य पथैति चन्द्रदक्षिणा इति तदेतेन ज्योतिषा यन्ति ॥ १६ ॥ अथ सदोऽभ्ये-
ति । वि स्वः पश्य व्यन्तरिक्षमिति वि त्वया दक्षिणया लोकं ख्येषमित्येवैतदाह
॥ १७ ॥ अथ सदः प्रेक्षते । यतस्व सदस्यैरिति मा त्वा सदस्या अतिरिक्षते-
त्येवैतदाह ॥ १८ ॥ अथ हिरण्यमादायाग्नीध्रमभ्येति । ब्राह्मणमद्य विदेयं पि-
तृमन्तं पैतृमत्यमिति यो वै ज्ञातो ज्ञातकुलीनः स पितृमान्पैतृमत्यो यो वै ज्ञाता-
यापि कतिपयीर्दक्षिणा ददाति ताभिर्महज्जयत्यृषिमार्षेयमिति यो वै ज्ञातोऽनू-
चानः स ऋषिरार्षेयः सुधातुदक्षिणमिति स हि सुधातुदक्षिणः ॥ १९ ॥ अथै-
त्रुपसद्य । अग्नीधे हिरण्यं ददात्यस्मद्राता देवत्रा गच्छतेति यो वै रात-
मना अविचिकित्सन्दक्षिणां ददाति तया महज्जयति देवत्रा गच्छतेति देवलोके
मेऽप्यसदिति वै यजते यो यजते तद्देवलोकऽएवैनमेतदपित्विनं करोति प्रदाता-
माविशतेति मामाविशतेत्येवैतदाह तथो हास्मादेताः पराच्यो न प्रणश्यन्ति
यदग्नीधे प्रथमाय दक्षिणां ददात्यतो हि विश्वे देवा अमृतत्वमपाजयंस्तस्मा-
दग्नीधे प्रथमाय दक्षिणां ददाति ॥ २० ॥ अथैत्रमेवोपसद्य । आत्रेयाय हिरण्यं
ददाति यत्र वाऽअदः प्रातरनुवाकमन्वाहुस्तद्ध स्मैतत्पुरा शश्वत्सन्त्यत्रिर्वाऽऋषी-
णां होतासाथैतत्सदोऽसुरतमसमभिपुप्रुवे तऽऋषयोऽत्रिमब्रुवन्नेहि प्रत्यङिदं
तमोऽपजहीति स एतत्तमोऽपाहन्नयं वै ज्योतिर्य इदं तमोऽपावधीदिति तस्माऽएत-
ज्ज्योतिर्हिरण्यं दक्षिणामनयञ्ज्योतिर्हि हिरण्यं तद्वै स तत्तेजसा वीर्येणर्षिस्तमो
ऽपजघानाथैष एतेनैवैतज्ज्योतिषा तमोऽपहन्ति तस्मादात्रेयाय हिरण्यं ददाति
॥ २१ ॥ अथ ब्रह्मणे । ब्रह्मा हि यज्ञं दक्षिणतोऽभिगोपायत्यथोद्गात्रेऽथ हो-
त्रेऽथाध्वर्युभ्यां हविर्धानऽआसीनाभ्यामथ पुनरेत्य प्रस्तोत्रेऽथ मैत्रावरुणायाथ
ब्राह्मणाच्छंसिनेऽथ पोत्रेऽथ नेष्ट्रेऽथाच्छावाकायाथाग्नीध्रेऽथ ग्रावस्तुतेऽथ सु-
ब्रह्मण्यायै प्रतिहर्त्रेऽन्ततमाय ददाति प्रतिहर्ता वाऽएष सोऽस्माऽएतदन्ततः
प्रतिहरति तथो हास्मादेताः पराच्यो न प्रणश्यन्ति ॥ २२ ॥ अथाहेन्द्राय
मरुत्वतेऽनुमृष्टीति । यत्र वै प्रजापतिरग्रे ददौ तदिन्द्र ईक्षांचक्रे सर्वं वाऽअयमिदं
दास्यति नास्मभ्यं किं चन परिशेक्ष्यतीति स एतं वज्रमुद्यच्छदिन्द्राय मरुत्वते
ऽनुमृष्टीत्यदानाय ततो नाददात्स एषोऽप्येतर्हि तथैव वज्र उद्यम्यतऽइन्द्राय मरुत्व-
तेऽनुमृष्टीत्यदानाय ततो न ददाति ॥ २३ ॥ चतस्रो वै दक्षिणाः । हिरण्यमायु-

पाहि मां यज्ञन्यमिति तदप्यात्मानं यज्ञान्नान्तरेतियज्ञो वै विष्णुस्तस्मा एवैतत्सर्वं परिददाति गुप्त्यै तस्मादाह ता विष्णो पाहीति ॥१६॥ ब्राह्मणम् ॥१॥ [४.] ॥

इन्द्धे ह वा एतदध्वर्युः । इध्मेनाग्निं तस्मादिध्मो नाम समिन्धे सामिधेनीभिर्होता तस्मात्सामिधेन्यो नाम ॥ १ ॥ स आह । अग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्यग्नये ह्येतत्समिध्यमानायान्वाह ॥ २ ॥ तदु हैकऽआहुः । अग्नये समिध्यमानाय होतरनुब्रूहीति तदु तथा न ब्रूयादहोता वाऽएष पुरा भवति यदैवैनं प्रवृणीतेऽथ होता तस्मादु ब्रूयादग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्येव ॥ ३ ॥ आग्नेयीरन्वाह । स्वयैवैनमेतद्देवतया समिन्धे गायत्रीरन्वाह गायत्रं वाऽअग्नेश्छन्दः स्वेनैवैनमेतच्छन्दसा समिन्द्धे वीर्यं गायत्री ब्रह्म गायत्री वीर्येणैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ ४ ॥ एकादशान्वाह । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्ब्रह्म गायत्री क्षत्रं त्रिष्टुबेताभ्यामेवैनमेतदुभाभ्यां वीर्याभ्याꣳ समिन्द्धे तस्मादेकादशान्वाह ॥ ५ ॥ स वै त्रिः प्रथमामन्वाह । त्रिरुत्तमां त्रिवृत्प्रायणा हि यज्ञास्त्रिवृदुदयनास्तस्मात्त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमाम् ॥ ६ ॥ ताः पञ्चदश सामिधेन्यः सम्पद्यन्ते । पञ्चदशो वै वज्रो वीर्यं वज्रो वीर्यमेवैतत्सामिधेनीरभिसम्पादयति तस्मादेतास्वनूच्यमानासु यं द्विष्यात्तमङ्गुष्ठाभ्यामवबाधेतेदमहममुमवबाधऽइति तदेनमेतेन वज्रेणावबाधते ॥ ७ ॥ पञ्चदश वा अर्द्धमासस्य रात्रयः । अर्द्धमासशो वै संवत्सरो भवतीति तद्रात्रीराप्नोति ॥ ८ ॥ पञ्चदशानामु वै गायत्रीणाम् । त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तदहान्याप्नोति तदेव संवत्सरमाप्नोति ॥ ९ ॥ सप्तदश सामिधेनीः । इष्ट्याऽअनुब्रूयादुपाꣳशु यस्यै देवतायै यजति यस्याऽइष्टिं निर्वपति द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य पञ्चर्त्तव एष एव प्रजापतिः सप्तदशः सर्वं वै प्रजापतिस्तत्सर्वेणैव तं काममनपराधꣳ राध्नोति यस्मै कामायेष्टिं निर्वपत्युपाꣳशु देवतां यजत्यनिरुक्तं वा उपाꣳशु सर्वं वाऽअनिरुक्तं तत्सर्वेणैव तं काममनपराधꣳ राध्नोति यस्मै कामायेष्टिं निर्वपत्येष इष्टेस्त्यागः ॥ १० ॥ एकविꣳशतिꣳ सामिधेनीः । दर्शपूर्णमासयोरनुब्रूयादित्याहुर्द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य पञ्चर्त्तवस्त्रयो लोकास्तद्विꣳशतिरेष एवैकविꣳशो य एष तपति सैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति तस्मादेकविꣳशतिमनुब्रूयात् ॥ ११ ॥ ता हैता अत्र धेयानुब्रूयात् । य इच्छेद श्रेयान्स्याम् पापीयान्निति यावन्मात्र एव सन्नेवान्यास्ताऽइव भवति पापीयान्त्वा उत्तरं त्रिवृत्प्रा च त्वाहुः सोऽएषा सम्राडेव न त्वेवैता अनूच्यन्ते ॥ १२ ॥ त्रिवृत्प्रायणं त्रि-

रेवै तेनात्मानस्त्रायतऽआयुर्हि हिरण्यं तदग्नयऽआग्नीध्रं कुर्वतेऽददात्तस्मा इप्येतदर्थ-ग्नीधे हिरण्यं दीयते ॥ २४ ॥ अथ गौः । प्राणमेवैतयात्मनस्त्रायते प्राणो हि गौरन्नछं हि गौरन्नछं हि प्राणस्ताछं रुद्राय होत्रेददात् ॥ २५ ॥ अथ वासः । त्वचमेवैतेनात्मनस्त्रायते त्वग्घि वासस्तद्बृहस्पतय उद्गायतेऽददात् ॥ २६ ॥ अथाश्वः । वज्रो वाऽअश्वो वज्रमेवैतत्पुरोगां कुरुते यमलोके मेऽप्यसदिति वै यजते यो यजते तद्यमलोकऽएवैनमेतदपित्विनं करोति तं यमाय ब्रह्मणेऽददात् ॥२७॥ स हिरण्यं प्रत्येति । अग्नये त्वा मह्यं वरुणो ददात्वित्यग्नये ह्येतद्वरुणोऽददा-त्सोऽमृतत्वमशीयायुर्दात्रऽएधि मयो मह्यं प्रतिग्रहीत्रऽइति ॥ २८ । अथ गां प्र-त्येति । रुद्राय त्वा मह्यं वरुणो ददात्विति रुद्राय ह्येतां वरुणोऽददात्सोऽमृत-त्वमशीय प्राणो दात्रऽएधि वयो मह्यं प्रतिग्रहीत्रऽइति ॥ २९ ॥ अथ वासः प्र-त्येति । बृहस्पतये त्वा मह्यं वरुणो ददात्विति बृहस्पतये ह्येतद्वरुणोऽददात्सो-ऽमृतत्वमशीय त्वग्दात्रऽएधि मयो मह्यं प्रतिग्रहीत्रऽइति ॥ ३० ॥ अथाश्वंप्रत्येति । यमाय त्वा मह्यं वरुणो ददात्विति यमाय ह्येतं वरुणोऽददात्सोऽमृतत्वमशीय हयो दात्रऽएधि वयो मह्यं प्रतिग्रहीत्रऽइति ॥३१॥ अथयदन्यद्ददाति । कामेनैव तद्ददातीदं मेऽप्यमुत्रासदिति तत्प्रत्येति कोऽदात्कस्माऽअदात्कामोऽदात्कामायादात् । कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामैतत्तऽइति तद्देवतायाऽअतिदिशति ॥ ३२ ॥ तदाहुः न देवतायाऽअतिदिशेदिदं वै यां देवता छं समिन्द्धे सा दीप्यमाना श्वः श्वः श्रेयसी भवतीदं वै यस्मिन्नग्नावभ्यादधति स दीप्यमान एव श्वः श्वः श्रेयान्भवति श्वः श्वो ह वै श्रेयान्भवति य एवं विद्वान्प्रतिगृह्णाति तद्यथा समिद्धे जुहुयादेवमेतां जुहोति यामधीयते ददाति तस्मादधीयन्नातिदिशेत् ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [३. ४.] ।

त्रया वै देवाः । वसवो रुद्रा आदित्यास्तेषां विभक्तानि सवनानि वसूनामेव प्रातः सवनछंरुद्राणां माध्यन्दिनछं सवनमादित्यानां तृतीयसवनं तद्वाऽअमिश्र-मेव वसूनां प्रातः सवनममिश्रछंरुद्राणां माध्यन्दिनछंसवनं मिश्रमादित्यानां तृतीयसवनम् ॥ १ ॥ ते हादित्या ऊचुः । यथेदममिश्रं वसूनां प्रातः सवनममि-श्रछं रुद्राणां माध्यन्दिनछं सवनमेवं न इदं पुरा मिश्रादभूदिति तथेति देवा अब्रुवंस्ते सछंस्थितऽएव माध्यन्दिने सवने पुरा तृतीयसवनादेतमजुहवुः स एषोऽप्येतर्हि तथैव ग्रहो गृह्यते स छं स्थितऽएव माध्यन्दिने सवने पुरा तृतीयस-

वैनं विश्वेभ्यो देवेभ्यो गृह्णाति तेनो हास्यैष पुरोरुक्मान्भवति तस्मादपुरोरुक्कं
णाति ॥ १३ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उपयामगृहीतोऽसि सुशर्मासि सुप्रति-
र इति प्राणो वै सुशर्मा सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षाय नम इति प्रजापतिर्वै बृहदुक्षः
ापतये नम इत्येवैतदाह विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवे-
इति सादयति विश्वेभ्यो ह्येनं देवेभ्यो गृह्णात्यथेत्य प्राङुपविशति ॥ १४ ॥
यत्रैताꣳ होता शꣳसति । एकया च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विꣳश
ति च । तिसृभिश्च वहसे त्रिꣳशता च नियुद्भिर्वायविह ता विमुञ्चेति तदेतस्यां
एव्यापामृचि पात्राणि विमुच्यन्ते वायुप्रणेत्रा वै पशवः प्राणो वै वायुः प्राणेन हि
वश्चरन्ति ॥ १५ ॥ सह देवेभ्यः पशुभिरपचक्राम । तं देवाः प्रातः सवनेऽन्वमन्त्रयन्त
नोपावर्तत संमाध्यन्दिने सवनेऽन्वमन्त्रयन्त स ह नैवोपावर्तत तं तृतीयसवनेऽन्वम-
यन्त ॥ १६ ॥ स होपावर्त्स्यन्नुवाच । यद्व उपावर्तेय किं मे ततः स्यादिति त्वयैवैतानि
त्राणि युज्येरंस्त्वया विमुच्येरन्निति तदेनेनैतत्पात्राणि युज्यन्ते यदैन्द्रवायवाग्रा-
नः सवने गृह्णात्यथैनेनैतत्पात्राणि विमुच्यन्ते यदाह नियुद्भिर्वायविह ता विमु-
ञ्चेति पशवो वै नियुतस्तत्पशुभिरेवैतत्पात्राणि विमुच्यन्ते ॥ १७ ॥ स यत्प्रातः
वनेऽउपावर्त्स्यत् । गायत्रं वै प्रातः सवनं ब्रह्म गायत्री ब्राह्मणेषु ह पशवोऽभ-
विष्यन्नथ यन्माध्यन्दिने सवनऽउपावर्त्स्यदैन्द्रं वै माध्यन्दिनꣳ सवनं क्षत्रमिन्द्रः
क्षत्रियेषु ह पशवोऽभविष्यन्नथ यत्तृतीयसवनऽउपावर्तत वैश्वदेवं वै तृतीयसवनꣳ
र्वमिदं विश्वे देवास्तस्मादिमे सर्वत्रैव पशवः ॥१८॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [४. १.]॥

सौम्येन चरुणा प्रचरति । सोमो वै देवानाꣳ हविस्तदेतत्सोमायैव हविष्क्रि-
ते तथातः सोमोऽनन्तर्हितो भवति चरुर्भवति चरुर्वै देवानामन्नमोदनो हि चरु-
रोदनो हि प्रत्यक्षमन्नं तस्माच्चरुर्भवति ॥ १ ॥ तेन न प्रातःसवने प्रचरति । न
ध्यन्दिने सवनऽएते वै देवानां निष्केवल्ये सवने यत्प्रातःसवनं च माध्यन्दिनं
सवनं पितृदेवत्यो वै सोमः ॥ २ ॥ स यत्प्रातः सवने वा प्रचरेत् । माध्यन्दिने
सवने समदꣳ ह कुर्याद्देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च तेन तृतीयसवने प्रचरति वैश्वदेवं
तृतीयसवनं तथा हासमदं करोति नानुवाक्यामन्वाह सकृदु ह्येव पराञ्चः पित-
रस्तस्मान्नानुवाक्यामन्वाह ॥ ३ ॥ अथ चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह
तस्य यजेति वषट्कृते जुहोति तथा अतः प्राच्य आहुतयो हुता भवन्ति ताभ्य

वन्नात् ॥ २ ॥ ते हादित्या ऊचुः । नेव वाऽइतरस्मिन्त्सवने स्मो नेवेतरस्मिन्यद्वै नो रुक्षाᳬंसि न हिᳬंस्युरिति ॥ ३ ॥ ते ह द्विदेवत्यानूचुः। रक्षोभ्यो वै बिभीमो हन्त युष्मान्प्रविशामेति ॥ ४ ॥ ते ह द्विदेवत्या ऊचुः । किमस्माकं ततः स्यादित्यस्माभिरनुवषट्कृता भविष्यथेत्यु हादित्या ऊचुस्तथेति ते द्विदेवत्यान्प्राविशन् ॥ ५ ॥ स यत्र प्रातः सवने द्विदेवत्यैः प्रचरति तत्प्रतिप्रस्थातादित्यपात्रेण द्रोणकलशात्प्रतिनिगृह्णीतऽउपयाम गृहीतोसीत्येतावताध्वर्युरेवाश्रावयत्यध्वर्योरनुहोमं जुहोति प्रतिप्रस्थातादित्येभ्यस्त्वेति सᳬंस्रवमवनयत्येतावतैवमेव सर्वेषु ॥ ६ ॥ तद्यत्प्रतिप्रस्थाता प्रतिनिगृह्णीते । द्विदेवत्यान्वै प्राविशन्नस्माभिरनुवषट्कृता भविष्यथेत्यु हादित्या ऊचुर्यां वाऽअमूं द्वितीयामाहुतिं जुहोति स्विष्टकृते वै तां जुहोति स्विष्टकृतो वाऽएतेऽनुवषट्क्रियन्तेतथोहास्यैतेऽनुवषट्कृताइष्टस्विष्टकृतोभवन्त्युत्तरार्धे जुहोत्येषाह्येतस्यदेवस्यदिक्तस्मादुत्तरार्धेजुहोति॥७॥यद्वेवप्रतिप्रस्थाताप्रतिनिगृह्णीते द्विदेवत्यान्वै प्राविशन्त्स यानेव प्राविशंस्तेभ्यएवैतान्निर्मिमीतेऽथापिदधातिरक्षोभ्यो ह्यबिभयुर्विष्णऽउरुगायैष ते सोमस्तᳬं रक्षस्व मा त्वा दभन्निति यज्ञो वै विष्णुस्तथज्ञायैवैतत्परि ददाति गुप्त्याऽअथाह सᳬं स्थितऽएव माध्यन्दिने सवने पुरा तृतीयसवनादेहि यजमानेति॥८॥ते सम्प्रपद्यन्ते। अध्वर्युश्च यजमानश्चाग्नीध्रश्च प्रतिप्रस्थाता चोन्नेता च योऽन्यः परिचरो भवत्युभे द्वारेऽअपिदधाति रक्षोभ्यो ह्यबिभयुरथाध्वर्युरादित्यस्थालीं चादित्यपात्रं चादत्ते स उपर्युपरि पूतभृतं विगृह्णाति नेद्व्यवश्चोतादिति ॥ ९ ॥ अथ गृह्णाति। कदा चन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दाशुषे । उपोपेन्नु मघवन्भूय इन्नुते दानं देवस्य पृच्यतऽआदित्येभ्यस्त्वेति ॥ १० ॥ तं वै नोपयामेन गृह्णीयात् । अग्रे ह्येवैष उपयामेन गृहीतो भवत्यजामितायै जामि ह कुर्याद्यदेनमत्राप्युपयामेन गृह्णीयात् ॥ ११ ॥ अथापगृह्य पुनरानयति । कदा चन प्रयुच्छस्युभे निपासि जन्मनी । तुरीयादित्यसवनं तऽइन्द्रियमातस्थावमृतं दिव्यादित्येभ्यस्त्वेति ॥ १२ ॥ अथ दधि गृह्णाति । आदित्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु वशवस्तत्पशुष्वेवैतत्पयो दधाति तदिदं पशुषु पयोहितं मध्यत इव गृह्णीयादित्याहुर्मध्यत—इव हीदं पशूनां पय इति पश्चादिव त्वेव गृह्णीयात्परस्तादिव हीदं पशूनां पयः ॥ १३ ॥ यद्वेव दधि गृह्णाति । हुतोच्छिष्टा वाऽएते सᳬंस्रवा भवन्ति नालमाहुत्यै तानेवैतत्पुनराप्याययति तथालमाहुत्यै भवन्ति तस्माद्दधि गृह्णाति ॥ १४ ॥ स गृह्णाति । यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः । आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादᳬंहोश्चिद्या वरिवोवित्तरासदादित्येभ्यस्त्वेति ॥ १५ ॥ तमुपाᳬंशुसवनेन मेक्षयति । विवस्वा-

वषट्कृते जुहोति ॥५॥ अथापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह घृतस्य यजेति
वषट्कृते जुहोति तद्या अत ऊर्ध्वा आहुतीर्होष्यन्भवति ताभ्य एवैतदन्तर्दधाति तथा ह्या-
समदं करोति स यदि कामयेतोभयतः परियजेद्यद्यु कामयेतान्यतरतः परियजेत् ॥६॥ अथ
प्रचरणीति स्रुग्भवति । तस्यां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वाध्वर्युः शालाकैर्धिष्ण्यान्व्या-
घारयति तद्यच्छालाकैर्धिष्ण्यान्व्याघारयति यत्रैवैनानदो देवा अमुवंस्तृतीयसवने
वो घृताहुतिः प्राप्स्यति न सौम्यापहृतो हि युष्मत्सोमपीथस्तेन सोमाहुतिं नार्हथे-
ति सैनानेषा तृतीयसवनऽएव घृताहुतिः प्राप्नोति न सौम्या यच्छालाकैर्धिष्ण्या-
न्व्याघारयति तानेतैरेव यजुर्भिर्यथोपकीर्णं यथापूर्वं व्याघारयति मार्जालीयऽएवो-
त्तमम् ॥ ७॥ तद्धैके । आग्नीध्रीये पुनराघारयन्त्युदग्नऽइदं कर्मानुसंतिष्ठाताऽइति
तदु तथा न कुर्यान्मार्जालीयऽएवोत्तमꣳ ॥ ८ ॥ स यत्राध्वर्युः । शालाकैर्धिष्ण्या-
न्व्याघारयति तत्प्रतिप्रस्थाता पात्नीवतं ग्रहं गृह्णाति यज्ञाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते यज्ञा-
त्प्रजायमाना मिथुनात्प्रजायन्ते मिथुनात्प्रजायमाना अन्ततो यज्ञस्य प्रजायन्ते त-
देना एतदन्ततो यज्ञस्य मिथुनात्प्रजननात्प्रजनयति तस्मान्मिथुनात्प्रजननादन्ततो
यज्ञस्येमाः प्रजाः प्रजायन्ते तस्मात्पात्नीवतं गृह्णाति ॥९॥ तं वाऽउपाꣳशुपात्रे-
ण गृह्णाति । यदि सावित्रमुपाꣳशु पात्रेण गृह्णीयादन्तर्यामपात्रेणैतं यदि सावि-
त्रमन्तर्यामपात्रेण गृह्णीयादुपाꣳशुपात्रेणैतꣳ समानꣳ ह्येतद्यदुपाꣳश्वन्तर्यामौ
प्राणो हि यो वै प्राणः स उदानो वृषा वै प्राणो योषा पत्नी मिथुनमेवै-
तत्प्रजननं क्रियते ॥१०॥ तं वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । वीर्यं वै पुरोरुक्स्त्रीषु वीर्यं
दधानीति तस्मादपुरोरुक्कं गृह्णाति ॥ ११ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उपयामगृ-
हीतोऽसि बृहस्पतिसुतस्य देव सोमतऽइति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मप्रसूतस्य देवसोम
तऽइत्येवैतदाहेन्दोरिन्द्रियावत इति वीर्यवत इत्येवैतदाह यदाहेन्द्रोरिन्द्रियावत इति
पत्नीवतो ग्रहाꣳ२॥ऽऋध्यासमिति न सम्प्रति पत्नीभ्यो गृह्णाति नेत्स्त्रीषु वीर्यं
दधानीति तस्मान्न सम्प्रति पत्नीभ्यो गृह्णाति ॥ १२ ॥ अथ यः प्रचरण्याꣳ
सꣳस्रवः परिशिष्टो भवति । तेनैनꣳ श्रीणाति समर्धयति वाऽअन्यान्ग्रहाञ्छ्री-
णन्नथैनं व्यर्धयति वज्रो वाऽआज्यमेतेन वै देवा वज्रेणाज्येनाघ्नन्नेव पत्नीर्निरा-
ष्णुवंस्ता हता निरष्टा नात्मनश्चनैशत न दायस्य चनैशत तथोऽएवैष एतेन
वज्रेणाज्येन हन्त्येव पत्नीर्निरष्णोति ता हता निरष्टा नात्मनश्चनेशते न दाय-
स्य चनेशते ॥ १३ ॥ स श्रीणाति । अहं परस्तादहमवस्ताद्यदन्तरिक्षं तदु मे
पिताभूत् । अहꣳ सूर्यमुभयतो ददर्शाहं देवानां परमं गुहा यदिति स यदह मह-

न्वाऽएष आदित्यो निदानेन यदुपांशुसवन आदित्यग्रहो वाऽएष भवति तदे-
नꣳस्वऽएव भागे प्रीणाति ॥ १६ ॥ तं न दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति एते वै
शुक्रवती रसवती सवने यत्प्रातःसवनं च माध्यन्दिनं च सवनमथैतन्निर्धीतशुक्रं
यत्तृतीयसवनꣳ स यन्न दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति तेनो हास्यैतच्छुक्रवद्रसवत्तृ-
तीयसवनं भवति तस्मान्न दशाभिर्न पवित्रेणोपस्पृशति ॥ १७ ॥ स प्रेष्यति ।
विवस्वन्नादित्यैष ते सोमपीथस्तस्मिन्मत्स्वेत्यथोन्नेत्रेऽउपांशुसवनं प्रयच्छत्यथाहो-
न्नेतारमासृज ग्राव्ण इति तानाधवनीये वासृजति चमसे वा ॥ १८ ॥ राजानमु-
न्नीय आदित्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु आभक्तास्तदेनान्त्स्वऽएव भागे
प्रीणात्यपोर्णुवन्ति द्वारे ॥ १९ ॥ अथापिधायोपनिष्क्रामति । रक्षोभ्यो हविभ-
ण्यस्याहादित्येभ्योऽनुब्रूहीत्यत्र सम्पश्येद्यदि कामयेताश्राव्य त्वेव सम्पश्येदादि-
त्येभ्यः प्रेष्य प्रियेभ्यः प्रियधामभ्यः प्रियव्रतेभ्यो महस्वसरस्य पतिभ्य उरोरन्तरि-
क्षस्याध्यक्षेभ्य इति वषट्कृते जुहोति नानुवषट्करोति नेत्पशूनग्नौ प्रवृणजानीति
प्रयच्छति प्रतिप्रस्थात्रे सꣳस्रवं ॥ २० ॥ अथ पुनः प्रपद्य आग्रयणपात्रऽउदी-
चीनदशं पवित्रं वितन्वन्ति प्रस्कन्दयत्यध्वर्युराग्रयणस्य सम्प्रगृह्णाति प्रतिप्रस्था-
ता सꣳस्रवानानयत्युन्नेता चमसेन वोदञ्चनेन वा ॥ २१ ॥ तं चतसृणां धारा-
णामाग्रयणं गृह्णाति । आदित्यानां वै तृतीयसवनमादित्यान्वाऽअनु गावस्त-
स्मादिदं गवां चतुर्धाविहितं पयस्तस्माच्चतसृणां धाराणामाग्रयणं गृह्णाति ॥ २२ ॥
तद्यत्प्रतिप्रस्थाता सꣳस्रवं सम्प्रगृह्णाति । आदित्यग्रहो वाऽएष भवति न वाऽ-
आदित्यग्रहस्यानुवषट्करोत्येतस्माद्धि सावित्रं ग्रहं ग्रहीष्यन्भवति तदस्य सावित्रे-
णैवानुवषट्कृतो भवति ॥ २३ ॥ यद्वेव प्रतिप्रस्थाता सꣳस्रवं सम्प्रगृह्णाति ।
पुरा वाऽएभ्य एतन्निधाय ग्रहमहौषुः पुरा तृतीयसवनात्तृतीयसवनाय वाऽएष ग्र-
हो गृह्यते तदादित्यास्तृतीयसवनमपिपन्ति तथा न व्यृद्धा यज्ञाद्भवन्ति तस्मात्प्रति-
प्रस्थाता सꣳस्रवं सम्प्रगृह्णाति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [३-५] ॥ तृतीयोऽध्या-
यः [२७] ॥

मनो ह वाऽअस्य सविता । तस्मात्सावित्रं गृह्णाति प्राणो ह वाऽअस्य सविता
तमेवास्मिन्नेतत्पुरस्तात्प्राणं दधाति यदुपांशुं गृह्णाति तमेवास्मिन्नेतत्पश्चात्प्रा-
णं दधाति यत्सावित्रं गृह्णाति ताविमावुभयतः प्राणौ हितौ यश्चायमुपरिष्टाद्यश्चा-
धस्तात् ॥ १ ॥ ऋतवो वै संवत्सरो यज्ञः । नेऽहः प्रातःसवने ग्रहान्गृह्णन्त्यन्ते

मिति श्रीणाति पुꣳस्त्वेवैतद्वीर्यं दधाति ॥ १४ ॥ अथाहाग्नीत्पात्नीवतस्य
ति । वृषा वाऽअग्नीद्योषा पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते समुहोत्यग्ना
पत्नीवन्निति वृषा वाऽअग्निर्योषा पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ १
सजूर्देवेन त्वष्ट्रेति । त्वष्टा वै सिक्तꣳरेतो विकरोति तदेष एवैतत्सिक्तꣳ
विकरोति सोमं पिब स्वाहेत्युत्तरार्धे जुहोति या इतरा आहुतयस्ते देवा अथै
पत्न्य एवमिव हि मिथुनं क्लृप्तमुत्तरतो हि स्त्री पुमाꣳसमुपशेतऽआहरत्यध
रग्नीध भक्षꣳ स आहाध्वर्यऽउप मा ह्वयस्वेति तं न प्रत्युपह्वयेत को
हतस्य निरष्टस्य प्रत्युपहवस्तं वै प्रत्येवोपह्वयेत जुह्वत्यस्याग्नौ वषट्कुर्वन्ति
स्मात्प्रत्येवोपह्वयेत ॥ १६॥ अथ सम्प्रेष्यति । अग्नीन्नेष्टुरुपस्थमासीद नेष्टः
त्नीमुदानयोद्गात्रा संख्यापयोन्नेतर्होतुश्चमसमनून्नय सोमं मातिरीरिच इति यद्य
ष्टोमः स्यात्॥१७॥ यद्युक्थ्यः स्यात् । सोमं प्रभावयेति ब्रूयात्स विभ्रदेवैतत्पा
ग्नीन्नेष्टुरुपस्थमासीदेत्यग्निर्वाऽएष निदानेन यदाग्नीध्रो योषा नेष्टा वृषा
ऽअग्नीद्योषा नेष्टा मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियतऽउदानयति नेष्टा पत्नीं तामुद्
संख्यापयति प्रजापतिर्वृषासि रेतोधा रेतो मयि धेहीति प्रजापतिर्वाऽउद्गाता यो
पत्नी मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४. [४. २.] ॥

पशवो वै देवानां छन्दाꣳसि । तद्यथेदं पशवो युक्ता मनुष्येभ्यो वहन्
छन्दाꣳसि युक्तानि देवेभ्यो यज्ञं वहन्ति तद्यत्र छन्दाꣳसि देवान्त्समतर्पय
छन्दाꣳसि देवाः समतर्पयंस्तदतस्तत्प्रागभूद्यच्छन्दाꣳसि युक्तानि देवेभ्यो
मवाक्षुर्यदेनान्त्समतीतृपन् ॥ १ ॥ अथ हारियोजनं गृह्णाति । छन्दाꣳसि
हारियोजनश्छन्दाꣳस्येवैतत्संतर्पयति तस्माद्धारियोजनं गृह्णाति ॥ २ ॥ तं वा
तिरिक्तं गृह्णाति । यदा हि शम्योराहाथैनं गृह्णातीदं वै देवा अथ छन्दाꣳस्यति
क्तान्यथ मनुष्या अथ पशवोऽतिरिक्तास्तस्मादतिरिक्तं गृह्णाति ॥ ३ ॥ द्रोणकल
गृह्णाति । वृत्रो वै सोम आसीत्तं यत्र देवा अघ्नंस्तस्य मूर्धोद्ववर्त स द्रोणक
शोऽभवत्तस्मिन्यावान्वा यावान्वा रसः समस्रवदतिरिक्तो वै स आसीदति
एष ग्रहस्तदतिरिक्तऽएवैनदतिरिक्तं दधाति तस्माद्द्रोणकलशे गृह्णाति ॥ ४ ॥
वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । छन्दोभ्यो ह्येनं गृह्णाति स यदेवैनं छन्दोभ्यो गृह्
ति तेनो हास्यैष पुरोरुक्मान्भवति तस्मादपुरोरुक्कं गृह्णाति ॥ ५ ॥ अथातो
हरणात्येव । उपयामगृहीतोऽसि हरिरसि हारियोजनो हरिभ्यां त्वेत्ययसामे वै

यदृतुग्रहान्गृह्णात्येतत्परोऽक्षं माध्यन्दिने सवनेऽनुकल्पन्ते यदृतुपात्राभ्यां पव-
त्वतीर्यान्गृह्णाति न वाऽअग्रऽर्तुभ्य इति कं चन ग्रहं गृह्णन्ति नऽर्तुपात्राभ्यां क-
श्चन ग्रहो गृह्यते ॥ २ ॥ एष वै सविता य एष तपति । एष उऽएव सर्वऽऋतु-
स्तदृतवः संवत्सरस्तृतीयसवने प्रत्यन्तमनुकल्पन्ते तस्मात्सावित्रं गृह्णाति
॥ ३ ॥ तं वाऽउपांशुपात्रेण गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सविता प्राण उपा-
ꣳशुस्तस्मादुपांशुपात्रेण गृह्णात्यन्तर्यामपात्रेण वा समानꣳ ह्येतद्यदुपांश्व-
न्तर्यामौ प्राणोदानौ हि ॥४॥ आग्रयणाद्गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सवितात्मा-
ग्रयण आत्मन्येवैतन्मनो दधाति प्राणो ह वाऽअस्य सवितात्माग्रयण आत्मन्येवैतत्प्रा-
णं दधाति ॥ ५ ॥ अथातो गृह्णात्येव । वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवे दिवे वाम-
मस्मभ्यꣳ सावीः । वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेरया धिया वामभाजः स्याम । उ-
पयामगृहीतोऽसि सावित्रोऽसि चनोधाश्चनोधा असि चनो मयि धेहि । जिन्व यज्ञं
जिन्व यज्ञपतिं भगायेति ॥६॥ तं गृहीत्वा न सादयति । मनो ह वाऽअस्य सविता
तस्मादिदमसन्नं मनः प्राणो ह वाऽअस्य सविता तस्मादयमसन्नः प्राणः संचरत्य-
थाह देवाय सवित्रेऽनुब्रूहीत्याश्राव्याह देवाय सवित्रे प्रेष्येति वषट्कृते जुहोति नानुवष-
ट्करोति मनो ह वाऽअस्य सविता नेन्मनोऽग्नौ प्रवृणजानीति प्राणो ह वाऽ-
अस्य सविता नेत्प्राणमग्नौ प्रवृणजानीति ॥७॥ अथ भक्षितेन पात्रेण । वैश्वदेवं
ग्रहं गृह्णाति तद्यद् भक्षितेन पात्रेण वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति न वै सावित्रस्यानु-
वषट्करोत्येतस्माद्वै वैश्वदेवं ग्रहं गृहीष्यन्भवति तदस्य वैश्वदेवेनैवानुवषट् कृतो भ-
वति ॥ ८ ॥ यद्वेव वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । मनो ह वाऽअस्य सविता सर्वमिदं
विश्वे देवा इदमेवैतत्सर्वं मनसः कृतानुकरमनुवर्त्मं करोति तदादिदꣳ सर्वं मनसः
कृतानुकरमनुवर्त्म ॥ ९ ॥ यद्वेव वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । प्राणो ह वाऽअस्य
सविता सर्वमिदं विश्वेदेवा अस्मिन्नेवैतत्सर्वस्मिन्प्राणोदानौ दधाति ताविमाव-
स्मिन्त्सर्वस्मिन् प्राणोदानौ हि तौ ॥१०॥ यद्वेव वैश्वदेवं ग्रहं गृह्णाति । वैश्व-
देवं वै तृतीयसवनं तदुच्यतऽएव सामतो यस्माद्वैश्वदेवं तृतीयसवनमुच्यतऽऋ-
क्तोऽथैतदेव यजुष्टः पुरश्चरणतो यदेतं महावैश्वदेवं गृह्णाति ॥ ११ ॥ तं वै
पूतभृतो गृह्णाति । वैश्वदेवो वै पूतभृदतो हि देवेभ्य उन्नयन्त्यतो मनुष्येभ्योऽतः
पितृभ्यस्तस्माद्वैश्वदेवः पूतभृत् ॥ १२ ॥ तं वाऽअपुरोरुक्कं गृह्णाति । विश्वेभ्यो-
ह्येनं देवेभ्यो गृह्णाति सर्वे वै विश्वे देवा यदृचो यद्यजूꣳषि यत्सामानि स

ऽऋक्सामाभ्यां ह्येनं गृह्णाति॥ ६ ॥ अथ धाना आवपति । हर्योर्धाना स्थ सह सोमा इन्द्रायेति तद्यदेवात्र मितं च छन्दोऽमितं च तदेवैतत्सर्वं भक्षयति ॥ ७ ॥ तस्योन्नेता श्रावयति । अतिरिक्तो वाऽउन्नेता न ह्येषोऽन्यस्याश्रावयत्यतिरिक्त एष ग्रहस्तदतिरिक्तऽएवैनदतिरिक्तं दधाति तस्मादुन्नेताश्रावयति ॥ ८ ॥ मूर्धन्नभिनिधायाश्रावयति । मूर्धा ह्यस्यैषोऽथाह धानासोमेभ्योऽनुब्रूहीत्याश्राव्याह धानासोमान्प्रस्थितान्प्रेष्येति वषट्कृते जुहोत्यनुवषट्कृतेऽथ धाना विलिप्सन्ते भक्षाय ॥९॥ तद्धैके । होत्रे द्रोणकलशं प्रतिपराहरन्ति वषट्कर्तुर्भक्ष इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यथाचमसं वाऽअन्ये भक्षा अथैषोऽतिरिक्तस्तस्मादेतस्मिन्त्सर्वेषामेव भक्षस्तस्माद्धाना विलिप्सन्ते भक्षाय ॥ १० ॥ ता न दद्भिः खादेयुः । पशवो वाऽएते नेत्पशून्प्रमृद्ना करवामहाऽइति प्राणैरेव भक्षयन्ति यस्तेऽअश्वसनिर्भक्षो यो गोसनिरिति पशवो ह्येते तस्मादाह यस्तेऽअश्वसनिर्भक्षो यो गोसनिरिति तस्य तऽइष्टयजुषस्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्येति इष्टानि हि यजूंषि भवन्ति स्तुता स्तोमाः शस्तान्युक्थानि भवन्त्युपहूतस्योपहूतो भक्षयामीत्युपहूतस्य ह्येतदुपहूतो भक्षयति ॥११॥ ता नाग्नौ प्रकिरेयुः । नेदुच्छिष्टमग्नौ जुहवामेत्युत्तरवेदावेव निवपन्ति तथा न बहिर्धा यज्ञाद्भवन्ति ॥ १२ ॥ अथ पूर्णपात्रान्त्समवमृशन्ति । यानेकेऽप्सुपोमा इत्याचक्षते यथा वै युक्तो वहेदेवमेते यऽआर्त्विज्यं कुर्वन्त्युत वै युक्तः क्षणुते वा वि वा लिशते शान्तिरापो भेषजं तद्यदेवात्र क्षणुते वा वि लिशन्ते शान्तिरापस्तदद्भिः शान्त्या शमयन्ते तदद्भिः संदधते तस्मात्पूर्णपात्रान्त्समवमृशन्ति ॥१३॥ ते समवमृशन्ति सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा सं शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टमिति यद्विलिष्टं तत्संदधते ॥ १४ ॥ अथ मुखान्युपस्पृशन्ते । द्वयं तद्यस्मान्मुखान्युपस्पृशन्तेऽमृतं वाऽआपोऽमृतेनैवैतत्सं स्पृशन्तऽएतदु चैवैतत्कर्मात्मन्कुर्वते तस्मान्मुखान्युपस्पृशन्ते॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [४. १.] ॥

यानि वाऽएतानि । नव समिष्टयजूंषि जुहोति तद्यत्र नव समिष्टयजूंषि जुहोति नव वाऽअयं बहिष्पवमाने स्तोत्रिया भवन्ति सैषोभयतोन्यूना विराट् प्रजननायैतस्माद्वाऽउभयतो न्यूनात्प्रजननात्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइतश्चोर्ध्वा इतश्चावाचीस्तथोऽएवैष एतस्मादुभयत एव न्यूनात्प्रजननात्प्रजाः सृजत इत

नवानग्नुब्रूयात् । त्रयो वा ऽ इमे लोकास्तदिमानेवैतल्लोकान्त्सन्तनोतीमां … न्स्पृणुते त्रय इमे पुरुषे प्राणा एतमेवास्मिन्नेतत्सन्ततमव्यवच्छिन्नं दधाति … वनथ्ं ॥ १३ ॥ स यावदस्य वचः स्यात् । एवमेवानुविवक्षेत्तस्यैतस्य परि… । साम्यवान्याद्नवानमनुविवक्षंस्तत्कर्म गिप्रयेत सा परिचक्षा ॥ १४ ॥ … नो दाशथ्ंसेत । अथैकैकामेवानवानमनु ब्रूयात्तदेकैकयैवेमांल्लोकान्त्स… कैकयेमांल्लोकान्त्स्पृणुतेऽथ यत्प्राणं दधाति गायत्री वै प्राणः स यत् … गायत्रीमन्वाह तत्कृत्स्नं प्राणं दधाति तस्मादेकैकामेवानवानमनुब्रू… ॥ १५ ॥ ता वै सन्तता अव्यवच्छिन्ना अन्वाह । संवत्सरस्यैवैतदहोरात्राणि … नोति तानीमानि संवत्सरस्याहोरात्राणि सन्ततान्यव्यवच्छिन्नानि परिप्लवन्त… पत ऽ उ चैवैतद्भ्रातृव्याय नोपस्थानं करोत्युपस्थानथ्ं ह कुर्याद्यदसन्तता अनु… यात्तस्माद्वै सन्तता अव्यवच्छिन्ना अन्वाह ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५]

… ध्यायः ॥ ३ ॥

हिङ्कृत्यान्वाह । नासामा यज्ञोऽस्तीति वा ऽ आहुर्न वा ऽ अहिङ्कृत्य साम गी… यते सयद्धिङ्करोति तद्धिङ्कारस्य रूपं क्रियते प्रणवेनैव साम्नो रूपमुपगच्छत्यो… म् ओ३मित्येतेनो हास्यैष सर्व एव ससामा यज्ञो भवति ॥ १ ॥ यद्वेव हिङ्क… रोति । प्राणो वै हिङ्कारः प्राणो हि वै हिङ्कारस्तस्मादपिगृह्य नासिके न हि… ङ्कर्तुथ्ं शक्नोति वाचा वा ऽ ऋचमन्वाह वाक्च वै प्राणश्च मिथुनं तदेतत्पुरस्ता… न्मिथुनं प्रजननं क्रियते सामिधेनीनां तस्माद्धिङ्कृत्यान्वाह ॥ २ ॥ स वा… उपाथ्ंशु हिङ्करोति । अथ यदुच्चैर्हिङ्कुर्यादन्यतरदेव कुर्याद्वाचमेव तस्मादु… थ्ंशु हिङ्करोति ॥ ३ ॥ स वा ऽ अपेति च प्रेति चान्वाह । गायत्रीमेवैतदर्वाचीं… परार्चीं च युनक्ति पराच्यह देवेभ्यो यज्ञं वहत्यर्वाची मनुष्यानवति तस्माद्वा… ऽ अपेति च प्रेति चान्वाह ॥ ४ ॥ यद्वेवापेति च प्रेति चान्वाह । प्रेति वै प्राण उदेत्य… प्राणोदानावेवैतद्दधाति तस्माद्वा ऽ अपेति च प्रेति चान्वाह ॥ ५ ॥ यद्वेवापेति च… प्रेति चान्वाह । प्रेति वै रेतः सिच्यतेऽपेति वै जायते प्रेति पशवो वितिष्ठन्तेऽपे… त्यावर्तन्ते सर्वं वा ऽ इदमपेति च प्रेति च तस्माद्वा ऽ अपेति च प्रेति चान्वाह ॥ ६ ॥ … सोऽन्वाह । प्र वो वाजा अभिद्यव इति तत्प्रेति भवत्यग्न ऽ आयाहि वीत… ये इति भवति ॥ ७ ॥ तदु ह स्माह । उभयं वाव पुनः प्रेति सम्पद्यतऽइ… … विद्वान्वादिह प्र वो वाजा अभिद्यव इति नत्प्रेत्यग्न ऽ आयाहि वीत… ये इति ॥ ८ ॥ सोऽन्वाह । प्र वो वाजा अभिद्यव इति तत्प्रेति भवति

श्चोर्ध्वा इतश्चार्वाचीः ॥ १ ॥ हिङ्कार स्तोत्रियाणां दशमः । स्वाहाकार प
नयो हास्यैषा न्यूना विराड्दशदाशिनी भवति ॥ २ ॥ अथ यस्मात्समिष्टय
ापि नाम । या वाऽएतेन यज्ञेन देवता ह्वयति याभ्य एष यज्ञस्तायते सर्वा वै
समिष्टा भवन्ति तद्यत्तासु सर्वासु समिष्टास्वथैतानि जुहोति तस्मात्समिष्टयजू
नाम ॥ ३ ॥ अथ यस्मात्समिष्टयजूंषि जुहोति । रिरिचानऽइव वाऽएतदी
स्यात्मा भवति यद्धयस्य भवति तस्य हि ददाति तमेवैतास्त्रिभिः पुनराप्याय
॥ ४ ॥ अथ यान्युत्तराणि त्रीणि जुहोति । या वाऽएतेन यज्ञेन देवता ह्व
याभ्य एष यज्ञस्तायतऽउप हैव ता आसते यावन्न समिष्टयजूंषि जुह्वती
नो जुहुत्विति ता एवैतद्यथायथं व्यवसृजति यत्र यत्रासां चरणं तदनु ॥
अथ यान्युत्तमानि त्रीणि जुहोति । यज्ञं वाऽएतदजीजनत यदेनमतत तं ज
त्वा यत्रास्य प्रतिष्ठा तत्प्रतिष्ठापयति तस्मात्समिष्टयजूंषि जुहोति ॥ ६ ।
जुहोति । समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिरिति मनसेति तन्मनसा रिरिचानमा
ययति गोभिरिति तद्गोभी रिरिचानमाप्याययति सꣳसूरिभिर्मघवन्त्सꣳ
स्त्या । सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्तीति ब्रह्मणेति तद्ब्रह्मणा रिरिचानमाप्याय
सं देवानाꣳ सुमतौ यज्ञियानाꣳ स्वाहा ॥ ७ ॥ सं वर्चसा । पयसा सं तन्
रिति वर्चसेति तद्वर्चसा रिरिचानमाप्याययति पयसेति रसो वै पयस्तत्पयस
रिचानमाप्याययत्यगन्महि मनसा सꣳशिवेन । त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनु
तन्वो यद्विलिष्टमिति विरूढं तत्संदधाति ॥ ८ ॥ धाता रातिः । सवितेदं जु
प्रजापतिर्निधिपा देवोऽअग्निः । त्वष्टा विष्णुः प्रजया सꣳरराणा यजमानाय
विणं दधात स्वाहेति तद्रेव रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह यजमानाय द्र
दधात स्वाहेति ॥ ९ ॥ सुगा वो देवाः । सदना अकर्म यऽआजग्मेदꣳ सवनं
षाणां इति सुगानि वो देवाः सदनान्यकर्म यऽआगन्तेदꣳ सवनं जुषाणा इ
तदाह भरमाणा वहमाना हवीꣳषीति तद्देवता व्यवसृजति भरमाणा अह
न्तु येऽवाहना वहमाना उ ते यन्तु ये वाहनवन्त इत्येवैतदाह तस्मादाह भरम
वहमाना हवीꣳष्यस्मे धत्त वसवो वसूनि स्वाहा ॥ १० ॥ यांऽ॥ऽआवहः
शतो देव देवांस्तान्प्रेरय स्वेऽअग्ने सधस्थऽइत्यग्निं वाऽआहायं देवानावहा
वानावहेति तमेवैतदाह यान्देवानावाक्षीस्तान्गमय यत्र यत्रैषां चरणं तदन्विति ज

पुरस्तादेव ग्रीवा अपिकृत्यैतस्याᳫं स्थाल्यामपेतं मेधᳫं श्चोतयेयुः सर्वेभ्यो वाऽअस्यैषोऽङ्गेभ्यो मेधः श्चोतति तदस्य सर्वेषामेवाङ्गानामवत्तं भवत्यवद्यन्ति वशाया अवदानानि यथैव तेषामवदानम् ॥ ६ ॥ तानि पशुश्रपणे श्रपयन्ति तद्वैवैतं मेधᳫं श्रपयन्त्युष्णीषेणावेष्ट्य गर्भं पार्श्वतः पशुश्रपणस्योपनिदधाति यदा शृतो भवत्यथ समुद्यावदानान्येवाभिजुहोति नैतं मेधमुद्वासयन्ति पशुं तद्वैवैतं मेधमुद्वासयन्ति ॥ ७ ॥ तंजघनेन चात्वालमन्तरेण यूपं चाग्निं च हरन्ति । दक्षिणतो निधाय प्रति प्रस्थाताभिघारयत्यथ स्रुचावुपस्तृणीतेऽथ मनोतायै हविषोऽनुवाचाहावद्यन्ति वशाया अवदानानां यथैव तेषामवदानम् ॥ ८ ॥ अथ प्रचरणीति स्रुग्भवति । तस्यां प्रतिप्रस्थाता मेधायोपस्तृणीते द्विरवद्यति सकृदभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽथानुवाचाहाश्राव्याह मेध्येति वषट्कृतेऽध्वर्युर्जुहोत्यध्वर्योरनुहोमं जुहोति प्रतिप्रस्थाता ॥ ९ ॥ यस्यै ते यज्ञियो गर्भ इति । अयज्ञिया वै गर्भास्तमेतद्ब्रह्मणैव यजुषा यज्ञियं करोति यस्यै योनिर्हिरण्ययीत्यद्भ्यो वाऽएतस्यै योनिं विच्छिन्दन्ति यदशो निष्कर्षन्त्यमृतमायुर्हिरण्यं तामेवास्या एतदमृतां योनिं करोत्यङ्गान्यह्रुता यस्य तं मात्रा समजीगमᳫं स्वाहेति यदि पुमान्त्स्याद्यद्यु स्त्री स्यादङ्गान्यह्रुता यस्यै तां मात्रा समजीगमᳫं स्वाहेति यद्युऽअविज्ञातो गर्भो भवति पुᳫंस्कृत्यैव जुहुयात्पुमाᳫंसो हि गर्भोऽङ्गान्यह्रुता यस्य तं मात्रा समजीगमᳫं स्वाहेत्यद्भ्यो वाऽएतं मात्रा विष्वञ्चं कुर्वन्ति यतशो निष्कर्षन्ति तमेतद्ब्रह्मणैव यजुषा समर्ध्य मध्यतो यज्ञस्य पुनर्मात्रा सङ्गमयति ॥ १० ॥ अथाध्वर्युर्वनस्पतिना चरति । वनस्पतिनाध्वर्युश्चरित्वा यान्युपभृत्यवदानानि भवन्ति तानि समानयमान आहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीत्यत्याक्रामति प्रतिप्रस्थाता स एतᳫं सर्वमेव मेधं गृह्णीतेऽथोपरिष्टाद्द्विराज्यस्याभिघारयत्याश्राव्याह मेध्येति वषट्कृतेऽध्वर्युर्जुहोत्यध्वर्योरनु होमं जुहोति प्रतिप्रस्थाता ॥ ११ ॥ पुरुदस्मो विषुरूप इन्दुरिति । बहुदान इति हैतदाह पुरुदस्म इति विषुरूप इति विषुरूपा इव हि गर्भा इन्दुरन्तर्महिमानमानञ्ज धीर इत्यन्तर्ह्येष मातर्यक्तो भवत्येकपदीं द्विपदीं त्रिपदीं चतुष्पदीमष्टापदीं भुवनानु प्रथन्ताᳫं स्वाहेति प्रथयत्येवैनमेतद्भूयो ह जयत्यपापवेष्टा यदु ज्ञानहापया ॥ १२ ॥ तदाहुः । क्वं गर्भं कुर्यादिति वृक्षऽएवैनमुद्युत्युरन्तरिक्षाय वना वै गर्भा अन्तरिक्षमिवैतद्वृक्षस्तदेनᳫं स्व आयतने प्रतिष्ठापयति तदु तथा न कुर्यादेवं तमनुव्याहरेद्वृक्षेऽवनं स्वनद्वाऽस्यन्नीति तथा

ॐस इति पवित्राꣳमो हि सोमꣳ राजानं भवन्ति तस्मादाह जनित्राꣳसः पवित्राꣳसश्च विश्वेऽसुं धर्मꣳस्वर्यातिष्ठतानु स्वाहेति तद्देव देवता व्युत्सृजति ॥११॥ वयꣳहित्वा । प्रयातु यज्ञेऽअस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह । ऋधगया ऋधगुताशमिष्ठाः प्रजानन्यज्ञमुपयाहि विद्वान्त्स्वाहेत्यग्निमेवैतया विमुञ्चत्यग्निं व्युत्सृजति ॥ १२ ॥ देवा गातुविद इति । गातुविदो हि देवा गातुं वित्त्वेति यज्ञं वित्त्वेत्येवैतदाह गातुमितेति तदेतेन यथायथं व्युत्सृजति मनसस्पतऽइमं देव यज्ञꣳ स्वाहा वाते धा इत्ययं वै यज्ञो योऽयं पवते तदिमं यज्ञꣳ सम्भृत्यैतस्मिन्यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञꣳ संदधाति तस्मादाह स्वाहा वाते धा इति ॥१३॥ यज्ञ यज्ञं गच्छ । यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं गच्छ स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञꣳ सन्तꣳ स्वायां योनौ प्रतिष्ठापयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सह सूक्तवाकः सर्ववीरस्तं जुषस्व स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञꣳ सन्तꣳ सह सूक्तवाकꣳ सर्ववीरं यजमानेन्ततः प्रतिष्ठापयति ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [४. ४.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कंडिकासंख्या १२२ ॥

स वाऽअवभृथमभ्यवैति । तद्यदवभृथमभ्यवैति यो वाऽस्य रसोऽभूदाहुतिभ्यो वाऽस्य तमजीजनदथैतच्छरीरं तस्मिन्न रसोऽस्ति तन्न परास्यं तदपोऽभ्यवहरन्ति रसो वाऽआपस्तदस्मिन्नेतꣳरसं दधाति तदेनमेतेन रसेन संगमयति तदेनमतो जनयति स एनं जात एव सन्जनयति तद्यदपोऽभ्यवहरन्ति तस्मादवभृथः ॥१॥ अथ समिष्टयजूꣳषि जुहोति । समिष्टयजूꣳषिहुत्वैवान्तो यज्ञस्य स हुत्वैव समिष्टयजूꣳषि यदेतमभितो भवति तेन चात्वालमुपसमायन्ति स कृष्णविषाणाञ्च मेखलां च चात्वाले प्रास्यति॥ २ ॥ माहिर्भूर्मा पृदाकुरिति । असौ वाऽऋजीषस्य स्वगाकारो यदेनदपोऽभ्यवहरन्त्यथैष एवैतस्य स्वगाकारो रज्जुरिव हि सर्पाः कूपा इव हि सर्पाणामायतनान्यस्ति वै मनुष्याणां च सर्पाणां च विभ्रातृव्यमिव नेत्सर्वतः संभवादिति तस्मादाह माहिर्भूर्मा पृदाकुरिति ॥ ३ ॥ अथ वाचयति। उरुꣳहि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवाऽउऽइति यथायमुरुरभयोऽनाष्ट्रः सूर्याय पन्था एवं मेऽयमुरुरभयोऽनाष्ट्रः पन्था अस्त्वित्येवैतदाह ॥ ४ ॥ अपदे पादा प्रतिधातवेऽकरिति । यदिहवाऽअप्यपाद्भवत्यलमेव प्रतिक्रमणाय ...रुतापवक्ता हृदयाविधश्चिदिति तदेनꣳ सर्वस्मात्कृत्यादेनसः पाप्मनः प्रमुञ्च- ॥ ५ ॥ अथाह साम गायेति । साम मूहीति वा गायेति त्वेव ब्रूयाद्गायन्ति हि

न्ग्रहान्गृह्णन्ति ॥ ५ ॥ तान्वै प्रातःसवने गृह्णीयात् । आग्रयणं गृहीत्वात्मा
आग्रयणो यद्वा ऽइदमात्मन ऊर्ध्वमतिरिक्तं सोमहृदयं स्यादित्यत ॥ ६ ॥ मा
न्दिने वैनान्त्सवने गृह्णीयात् । उक्थ्यं गृहीत्वोपाकरिष्यन् । पूतभृतो ऽग्रं
ऽअस्यैषो ऽनिरुक्त आत्मा यदुक्थ्यः सोऽएषा मीमाथंसैव प्रातः सवनऽएवै
न्गृह्णीयादाग्रयणं गृहीत्वा ॥ ७ ॥ ते माहेन्द्रस्यैवानु होमथं हूयन्ते । एष
ऽइन्द्रस्य निष्केवल्यो ग्रहो यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्केवल्यमेव स्तोत्रं निष्केवल्य
शस्त्रमिन्द्रो वै यजमानो यजमानस्यवाऽएते कामाय गृह्यन्ते तस्मान्माहेन्द्रस्यै
होमथंहूयन्ते ॥ ८ ॥ अथातो गृह्णात्येव । अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सु
र्यम् । दधद्रयिं मयि पोषम् । उपयामगृहीतोऽस्यग्नये त्वा वर्चसऽएष ते योनि
रग्नये त्वा वर्चसे ॥ ९ ॥ उत्तिष्ठन्नोजसा । सह पीत्वी शिप्रेऽअवेपयः । सोम
मिन्द्र चमूसुतम् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजसऽएष ते योनिरिन्द्राय त्वौ
जसे ॥ १० ॥ अदृश्रमस्य केतवः । विरश्मयो जनाँ २॥ऽअनु । भ्राजन्तो
अग्नयो यथा उपयामगृहीतोसि सूर्याय त्वा भ्राजायैष ते योनि
सूर्याय त्वा भ्राजायेति ॥ ११ ॥ नेपो मन्त्रः । अग्ने वर्चस्विन्वर्च
स्वांस्त्वं देवेष्वसि वर्चस्वानहं मनुष्येषु भूयासमिन्द्रौजिष्ठौजिस्त्वं देवे
ष्वोजिष्ठो ऽहं मनुष्येषु भूयासथंसूर्य भ्राजिष्ठ भ्राजिष्ठस्त्वं देवेष्वसि भ्राजि
ष्ठो ऽहं मनुष्येषु भूयासमित्येतानि हवै भ्राजाथंस्येतानि वीर्याण्यात्मन्धत्ते यऽएवं
विद्वानेतान्ग्रहान्गृह्णन्ति ॥ १२ ॥ तान्वै पृष्ठ्ये षडहे गृह्णीयात् । पूर्वे त्र्यह
ऽआग्नेयमेव प्रथमेऽहन्नैन्द्रं द्वितीये सौर्यं तृतीय ऽएवमेवान्वहम् ॥ १३ ॥ तानु
हैकऽउत्तरे त्र्यहे गृह्णन्ति । तदु तथा न कुर्यात्पूर्व ऽएवैनांस्त्र्यहे गृह्णीयाद्यु
त्तरे त्र्यहे ग्रहीष्यन्त्स्यात्पूर्व ऽएवैनांस्त्र्यहे गृहीत्वाथोत्तरे त्र्यहे गृह्णीयादेवमेव
यथापूर्वं विश्वजिति सर्वपृष्ठ ऽएकाहऽएव गृह्यन्ते ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [५.४.] ॥

एष वै प्रजापतिः । य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतं वे
ष्वेतर्ह्यनु प्रजायन्ते ॥ १ ॥ उपाथंशुपात्रमेवान्वजाः प्रजायन्ते । तद्वै तत्पुनर्यज्ञे
प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तं प्रजायन्ते ॥ २ ॥ अन्तर्यामपात्रमेवान्व
वयः प्रजायन्ते । तद्वै तत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तप्रजा
यन्ते ॥ ३ ॥ अथ यदेतयोरुभयोः । सह सतोरुपाथंशुं पूर्वं जुहोति तस्माद्य
स्तो ऽजाविकस्योभयस्यैवाजाः पूर्वा यन्त्यनूच्यो ऽवयः ॥ ४ ॥ अथ यदुपांशु

साम तद्यत्सामगायति नेदिदं बहिर्धा यज्ञाच्छरीरं नाष्ट्रा रक्षांसि हिनसन्
साम हि नाष्ट्राणां रक्षसामपहन्ता ॥ ६ ॥ आग्नेय्यां गायति । अग्निर्हि
सामपहन्तातिच्छन्दसि गायत्येषा वै सर्वाणि छन्दांसि यदतिच्छन्दास्तस्मा
च्छन्दसि गायति ॥ ७ ॥ स गायति । अग्निष्टपति प्रतिदहत्यहावोऽहावऽहा
न्नाष्ट्रा एवैतद्रक्षांस्यतोऽपहन्ति ॥ ८ ॥ तऽउदञ्चो निष्क्रामन्ति । जघ
चात्वालमग्रेणाग्नीध्रं स यस्यां ततो दिश्यापो भवन्ति तद्यन्ति ॥ ९ ॥ स
स्यन्दमानानांस्थावरो ह्रदः स्यात् । तदपोऽभ्यवेयादेता वाऽअपां वरुणगृह
या स्यन्दमानानां न स्यन्दन्ते वरुण्योवाऽवभृथो निर्वरुणतायै यद्यु ता न वि
दपि या एव काश्चापोऽभ्यवेयात् ॥ १० ॥ तदपोऽवक्रमयन्वाचयति । नमो वरु
याभिष्ठितो वरुणस्य पाश इति तदेनं सर्वस्माद्वरुणपाशात्सर्वस्माद्वरुण्यात्
ञ्चति ॥ ११ ॥ अथ चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । समिधं प्रास्याभिजुहोत्यग्नेरनीक
आविवेशापां नपात्प्रतिरक्षन्नसुर्यम् । दमे दमे समिधं यक्ष्यग्ने प्रति ते जि
घृतमुच्चरण्यत्स्वाहेति ॥ १२ ॥ अग्नेर्ह वै देवाः । यावद्वा यावद्वाप्सु प्रवे
चकुर्नेदतो नाष्ट्रा रक्षांस्युपोत्तिष्ठानित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तमेतया
समिधैतया चाहुत्या समिन्द्धे समिद्धे देवेभ्यो जुहवानीति ॥ १३ ॥ अ
परं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा । आश्राव्याह समिधो यजेति सोऽपबर्हिषश्च
प्रयाजान्यजति प्रजा वै बर्हिर्वरुण्यो वाऽअवभृथो नेत्प्रजा वरुणो गृह्णादिति तस्म
पबर्हिषश्चतुरः प्रयाजान्यजति ॥ १४ ॥ अथ वारुण एककपालः पुरोडाशो भव
यो वाऽअस्य रसोऽभूदाहुतिभ्यो वाऽस्य तमगीगमदथैतच्छरीरं तस्मिन्रसोऽ
रसो वै पुरोडाशस्तदस्मिन्नेतं रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन संगमयति तदेन
जनयति स एनं जात एव सञ्जनयति तस्माद्वारुण एककपालः पुरोडाशो
ति ॥ १५ ॥ स आज्यस्योपस्तीर्य । पुरोडाशस्यावद्यन्नाह वरुणायानुब्रूहीत
हैकऽआर्जीपस्य द्विरवद्यन्ति तदु तथा न कुर्याच्छरीरं वाऽएतद्भवति नालमाहुत्यै
रवद्यति सकृदभिघारयति प्रत्यनक्त्यवदानेऽआश्राव्याह वरुणं यजेति वषट्कृते जु
ति ॥ १६ ॥ अथाज्यस्योपस्तीर्य । पुरोडाशमवद्यदाहाग्नीवरुणाभ्यामनुब्रू
नाति स्विष्टकृते स यन्नाग्नयऽइत्याह नेदग्निं वरुणो गृह्णादिति स यद्यपुत्रऽर्जीप
द्विरवद्येदथात्र सकृदपु न नाद्रियेताथोपरिष्टादाज्यस्याभिघारयत्याश्राव्या
ग्नीवरुणौ यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १७ ॥ ता वाऽएताः । षडाहुतयो भव

गुꣳहुत्वा । ऊर्ध्वमुन्मार्ष्टि तस्मादिमा प्रजा अरः डीतरा आक्रममाणा- इव
यन्ति ॥ ५ ॥ अथ यदन्तर्यामꣳहुत्वा । अवाञ्चमवमार्ष्टि तस्मादिमा अवयो
ऽवाचीनशीर्ष्णः स्रवन्त्य- इव यन्त्येता वै प्रजापतेः प्रत्यक्षतमां यदजाव
स्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य विजायमाना द्वौ त्रीनिति जनयन्ति ॥ ६ ॥ शुक्र
मेवानु मनुष्याः प्रजायन्ते । तद्वै तत्पुनर्यज्ञे प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः
भ्यावर्तं प्रजायन्त ऽएष वै शुक्रो य एष तपत्येष ऽउ ऽएवेन्द्रः पुरुषो वै प
मिन्द्रस्तस्मात्पशूनामीष्टे ॥ ७ ॥ ऋतुपात्रमेवान्वेकशफं प्रजायते । तद्वै तत्पु
प्रयुज्यते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तं प्रजायन्त ऽइतीव वाऽऋतुपात्रमि
कशफस्य शिर आग्रयणपात्रमुक्थ्यपात्रमादित्यपात्रमेतान्येवानु गावः प्रज
तानि वै तानि पुनर्यज्ञे प्रयुज्यन्ते तस्मादिमाः प्रजाः पुनरभ्यावर्तं प्रजायन्ते
अथ यदजाः । कनिष्ठानि पात्राण्यनु प्रजायन्ते तस्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य
यमाना द्वौ त्रीनिति जनयन्त्यः कनिष्ठाः कनिष्ठानि हि पात्राण्यनु प्रजाय
॥ ९ ॥ अथ यद्गावः । भूयिष्ठानि पात्राण्यनु प्रजायन्ते तस्मादेताः सकृत्संवत्स
विजायमाना एकैकं जनयन्त्यो भूयिष्ठा भूयिष्ठानि हि पात्राण्यनु प्रजाय
॥ १० ॥ अथ द्रोणकलशे । अन्ततो हारियोजनं ग्रहं गृह्णाति प्रजापतिर्वै द्रो
लशः स इमाः प्रजा उपावर्तते ता अवति ता अभिजिघ्रत्येतद्वा ऽएना
यदेनाः प्रजनयति ॥ ११ ॥ पञ्च ह त्वेव तानि पात्राणि । या
प्रजा अनु प्रजायन्ते समानमुपाꣳश्वन्तर्यामयोः शुक्रपात्रमृतुपात्रमा
पात्रमुक्थ्यपात्रं पञ्च वा ऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः
पतिर्यज्ञो यद्यु षडेवऽर्तवः संवत्सरस्येत्यादित्यपात्रमेवैतेषाꣳ षष्ठम् ॥ १
एकꣳह त्वेव तत्पात्रम् । यदिमाः प्रजा अनु प्रजायन्त ऽउपाꣳशुपात्रमेव प्रा
प्रजापतिः प्रजापतिꣳ ह्येवेदꣳ सर्वमनु ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ६ ॥ [५.५.

एष वै प्रजापतिः । य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एत
प्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते स आश्विनं ग्रहं गृहीत्वावकाशानवकाशयति ॥ १ ॥
पाꣳशुमेव प्रथममवकाशयति । प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथोपाꣳशु
व्यानाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथान्तर्याममुदानाय मे वर्चोदा वर्चसे प
स्यथैन्द्रवायवं वाचे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथ मैत्रावरुणं क्रतूदक्षाभ्यां मे
दा वर्चसे पवस्वेत्यथाश्विनꣳ श्रोत्राय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथ शुक्राम

पञ्चाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरो वरुणस्तस्मात्पञ्चाहुतयो भवन्ति ॥ १८ ॥ एत-
दादित्यानामयनम् । आदित्यानीमानि यजूंषीत्याहुः स यावदस्य वशः स्या-
देवमेव चिकीर्षेद्यद्वेऽएनमितरथा यजमानः कुर्वीत यथादितरथो तर्हि कुर्यादितेनेव
चतुरः प्रयाजानृतवर्हिषो यजेत्राज्यभागौ वरुणमग्नीवरुणौ यावनुयाजानृत-
वर्हिषौ तद्दश दशाक्षरा वै विराड्विराड् यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयति
॥ १९ ॥ एतदाङ्गिरसामयनम् । अतोऽन्यतरत्कृत्वा यस्मिन्कुम्भऽऋजीषं भवति
तं प्लावयति समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्यापो वै समुद्रो रसो वाऽआपस्तस्मिन्नेतद्ध
रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन संगमयति तदेनमतो जनयति स एनं जात एव स-
ञ्जनयति सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप इति तदस्मिन्नुभयध्ं रसं दधाति यच्चौषधि-
षु यश्चाप्सु यज्ञस्य त्वा यज्ञपते सूक्तोक्तौ नमोवाके विधेम यत्स्वाहेति तद्यदेव य
ज्ञस्य साधु तदेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ २० ॥ अथानुसृज्योपतिष्ठते । देवीराप एष
वो गर्भ इत्यपाध्ं ह्येष गर्भस्तध्ंसुप्रीतध्ं सुभृतं बिभृतेति तदेनमद्भ्यः परिददाति
गुप्त्यै देव सोमैष ते लोक इत्यापो ह्येतस्य लोकस्तस्मिञ्छं च वक्ष्व परि च वक्ष्वे-
ति तस्मिन्नः शं चैधि सर्वाभ्यश्च न आर्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाह ॥ २१ ॥ अथोपमा
रयति । अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनो
यासिषमवमर्त्यैर्मर्त्यकृतमित्यत्र ह्येतद्देवैर्देवकृतमेनोऽयासीत्सोमेन राज्ञाऽव मर्त्यैर्मर्त्यकृ
मित्यव ह्येतन्मर्त्यैर्मर्त्यकृतमेनोऽयासीत्पशुना पुरोडाशेन पुरुराव्णो देव रिषस्पाहीति
सर्वाभ्यो मार्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाह ॥ २२ ॥ अथाभ्यवेत्य स्नातः । अन्योऽ
न्यस्य पृष्ठे प्रधावतस्तावन्ये वाससी परिधायोदेतः स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवध्ं
सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते तस्मिन्न तावच्चनैनो भवति यावत्कुमारेऽदति स येनै
निष्क्रामन्ति तेन पुनरायन्ति पुनरेत्याहवनीये समिधमभ्यादधाति देवानाध्ं सम
दसीति यजमानमेवैतया समिन्द्धे देवानाध्ं हि समिद्धिमनु यजमानः समिध्य
॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [४. ५.] ॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥ २८ ॥

आदित्येन चरुणोदयनीयेन प्रचरति । तद्यदादित्यश्चरुर्भवति यदेवैनामद
देवा अब्रुवंस्तदेवैत्र प्रायणीयस्तत्रोदनीय इति तमेवास्याऽएतदुभयत्र भागं करो
॥ १ ॥ स यदमुत्र राजानं क्रेष्यन्नुपवैष्यन्यजते । तस्मात्तत्प्रायणीयं नामाथ

चक्षुर्भ्यां मे वर्चोदसौ वर्चसे पवेथामिति ॥ २ ॥ अथाग्रयणम् । आत्मने मे व-
र्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथोक्थ्यमोजसे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथ ध्रुवमायुषे मे
वर्चोदा वर्चसे पवस्वेत्यथाम्भृणौ विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौ वर्चसे पवेथा-
मिति वैश्वदेवौ वाऽअम्भृणावतो हि देवेभ्य उन्नयन्त्यतो मनुष्येभ्योऽतः पितृभ्य-
स्तस्माद्वैश्वदेवावम्भृणौ ॥ ३ ॥ अथ द्रोणकलशम् । कोऽसि कतमोऽसीति प्रजा-
पतिर्वै कः कस्यासि को नामासीति प्रजापतिर्वै कोनाम यस्यते नामामन्महीति म-
नुते ह्यस्य नाम यं त्वा सोमेनातीतृपामेति तर्पयति ह्येनꣳसोमेन स आश्विनं ग्रहं
गृहीत्वान्वक्रुपाशिषमाशास्ते सुप्रजाः प्रजाभिः स्यामिति तत्प्रजामाशास्ते सुवीरो
वीरैरिति तद्वीरानाशास्ते सुपोषः पोषैरिति तत्पुष्टिमाशास्ते ॥ ४ ॥ तान्वै न स-
र्वमिवानुकाशयेत् । योन्वेव ज्ञातस्तमनुकाशयेद्यो वास्य प्रियः स्याद्यो वानूचानोऽ-
नूक्तेनैनान्प्राप्नुयात्स आश्विनं ग्रहं गृहीत्वा कृत्स्नं यज्ञं जनयति तं कृत्स्नं यज्ञं ज-
नयित्वा तमात्मन्धत्ते तमात्मन्कुरुते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [५. ६.] ॥

ता वाऽएताः । चतुस्त्रिꣳशद्व्याहृतयो भवन्ति प्रायश्चित्तयो नामैष वै
प्रजापतिर्य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु प्रजाय-
न्ते ॥ १ ॥ अष्टौ वसवः । एकादश रुद्रा द्वादशादित्या इमेऽएव द्यावापृथिवी
त्रयस्त्रिꣳश्यौ त्रयस्त्रिꣳशद्वै देवाः प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳशस्तदेनं प्रजापतिं करो-
त्येतद्वाऽअस्त्येतद्ध्यमृतं यद्ध्यमृतं तद्ध्यस्त्येतदु तद्यन्मर्त्यꣳ स एष प्रजापतिः
सर्वं वै प्रजापतिस्तदेनं प्रजापतिं करोति तस्मादेताश्चतुस्त्रिꣳशद्व्याहृतयो भवन्ति प्रा-
यश्चित्तयो नाम ॥ २ ॥ ताहैके । यज्ञ तन्व इत्याचक्षते यज्ञस्य ह्येवैतानि प-
र्वाणि स एष यज्ञस्तायमान एता एव देवता अप्येति ॥ ३ ॥ सा यदि घर्मदुघा
हलेत् । अन्यामुपसंक्रामेयुः स यस्यामेवैनं वेलायां पुरा पिन्वयन्ति तद्धैवैनामु-
दीचीꣳ स्थापयेदग्रेण वा शालां प्राचीम् ॥ ४ ॥ तद्ये एते ऽअभितः । पुच्छकाण्ड-
ꣳशिलपदास्थेऽउच्छ्रयाते तयोर्यद्दक्षिणं तस्मिन्नेताश्चतुस्त्रिꣳशतमाज्याहुतीर्जुहो-
त्येतावान्वै सर्वो यज्ञो यावत्य एताश्चतुस्त्रिꣳशद्व्याहृतयो भवन्ति तदस्यां कृत्स्नमेव
सर्वं यज्ञं दधात्येषा ह्यनोधर्मं पिन्वत एषो तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते ॥ ५ ॥ अथ यद्य-
ग्रस्य हलेत् । तत्समन्वीक्ष्य जुहुयाद्दीक्षोपसत्स्वाहवनीये प्रसुतऽआग्नीध्रे विग्र-
[illegible] जाति सा यैव तर्हि तत्र देवता भवति तयैवैतद्भिषज्य-
अथ यदि स्कन्देत् । तदद्भिरुपनिनयेदद्भिर्वाऽइदꣳ

वभृथादुदेत्य यजते तस्मादेतदुदयनीयं नाम तद्वाऽएतत्समानमेव हविर्यदि
व प्रायणीयमदित्याऽउदयनीयमियं ह्येवादितिः ॥ २ ॥ स वै पथ्यामे
र्तिं यजति । तद्देवा अनज्ञायमाने वाचैव प्रत्यपद्यन्त वाचा हि मुग्धं प्रज्ञा
त्र प्रज्ञाते यथापूर्वं करोति ॥ ३ ॥ सोऽग्निमेव प्रथमं यजति । अथ सोम
वितारमथ पथ्यां स्वस्तिमथादितिं वाग्वै पथ्या स्वस्तिरियमदितिरस्या
वा वाचं प्रत्यष्ठापयन्त्सेयं वागस्यां प्रतिष्ठिता वदति ॥ ४ ॥ अथ मैत्रावरु
ामनू बन्ध्यामालभते । स एषोऽन्य एव यज्ञस्तायते पशुबन्ध एव सामिष्ट
पि ह्येवान्तो यज्ञस्य ॥ ५ ॥ तद्यन्मैत्रावरुणी वशा भवति । यद्वाऽईजान
ष्टं भवति मित्रोऽस्य तद्गृह्णाति यद्वस्य दुरिष्टं भवति वरुणोऽस्य तद्गृह्
॥ ६ ॥ तदाहुः । क्व ज्ञानोऽभूदिति तद्यदेवास्यात्र मित्रः स्विष्टं गृह्णाति
स्माऽएतया मीतः प्रत्यवसृजति यदु चास्य वरुणो दुरिष्टं गृह्णाति तच्चैवा
एतया मीतः स्विष्टं करोति तदु चास्मै प्रत्यवसृजति सोऽस्यैष स्व एव यज्ञो
ति स्विष्टं सुकृतम् ॥ ७ ॥ तद्यन्मैत्रावरुणी वशा भवति । यत्र वै देवा
क्थं प्राजनयंस्तदाग्निमारुतमित्युक्थं तस्मिंस्तद्व्याख्यायते यथा तद्देवा
ाजनयंस्ततोऽङ्गाराः समभवन्नङ्गारेभ्योऽङ्गिरसस्तदन्वये पशवः ॥ ८ ॥ अथ
ासाः पांसुमेव पर्यशिष्यन्त । ततो गर्दभः समभवत्तस्माद्यत्र पांसुलं भ
र्दभस्थानमिव बतेत्याहुरथ यदात्र रसः पर्यशिष्यत तत एषा मैत्राव
शा समभवत्तस्मादेषा न प्रजायते रसाद्धि रेतः सम्भवति रेतसः पशव
न्ततः समभवत्तस्मादन्तं यज्ञस्यानुवर्तते तस्माद्वाऽएषात्र मैत्रावरुणी वशानू
पा भवति यदि वशां न विन्देदप्युत्तवशा एव स्यात् ॥९॥ अथैतरं विश्वे देवा
मृत्स्यन्त । ततो वैश्वदेवी समभवदथ बार्हस्पत्या सोऽन्तोऽन्तो हि बृहस्पतिः॥
र यः सहस्रं वा भूयो वा दद्यात् । स एनाः सर्वा आलभेत सर्वं वै तस्य
भवति सर्वं जितं यः सहस्रं वा भूयो वा ददाति सर्वमेताएवमेव यथापूर्वं मैत्रावरुणी
ामेऽथ वैश्वदेवीमथ बार्हस्पत्याम् ॥११॥ अथो ये दीर्घसत्रमासीरन् । संव
वा भूयो वा तऽएनाः सर्वा आलभेरन्त्सर्वं वै तेषामाप्तं भवति सर्वं जितं ये द
सत्रमासते संवत्सरं वा भूयो वा सर्वमेता एवमेव यथापूर्वम् ॥१२॥ अथोद
नीयेष्ट्या यजते । स आग्नेयं पञ्चकपालं पुरोडाशं निर्वपति तस्य पथ्य

ंमास्तथं सर्वस्यैवाप्त्यै वैष्णव्या वारुण्यर्चा यद्वाऽइदं किं चार्च्छति वरुण एवेदं
ंभिषज्यति प्रवोदयोजसा स्कभिता रजांसि वीर्येभिर्वीरतमा शविष्ठा । या प-
तेऽअप्रतीता सहोभिर्विष्णूऽअगन्वरुणा पूर्वहूताविति यज्ञो वै विष्णुस्तस्यैतदार्च्छति
रुणो वाऽआर्पयिता तदुभाभ्यामेवैतद्देवताभ्यामार्च्छति यो च देवतार्पयति ता-
भ्यामेवैतदुभाभ्यां भिषज्यत्युभाभ्यां संदधाति ॥ ७ ॥ अथोऽअभ्येव मृशेत् ।
ान्दिवमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु मनुष्यानन्तरिक्षमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु
तॄन्पृथिवीमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु यं कं च लोकमगन्यज्ञस्ततो मे भद्रम-
दित्येवैतदाह ॥ ८ ॥ तदु हैतदारुणिराह । किं स यजेत यो यज्ञस्य व्यृद्ध्या
पीयान्मन्येत यज्ञस्य वाऽअहं व्यृद्ध्या श्रेयान्भवामीत्येतद्ध स्म स तदभ्याह यदेता
ाशिष उपगच्छति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ [५. ७.] ॥

तद्यत्रैतत्त्रिरात्रे सहस्रं ददाति । तदेषा साहस्री क्रियते स प्रथमेऽहन्त्रीणि च शतानि
याति त्रयस्त्रिंशतं चैकामेव द्वितीयेऽहन्त्रीणि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिंशतं चैकामेव
तीयेऽहन्त्रीणि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिंशतं चाथैषा साहस्र्यतिरिच्यते ॥ १ ॥
ा वै त्रिरूपा स्यादित्याहुः एतद्ध्यस्यै रूपतममिवेति रोहिणीह त्वेव पष्ठौही स्यात्त-
द्ध्यस्यै रूपतममिव ॥ २ ॥ साऽस्यादुग्धा नीता । वाग्वाऽएषा निदानेन यत्साहस्र्यातयाम्नी
ाऽइयं वागयातयाम्न्यप्रणीता तस्मादनवनीता स्यात् ॥ ३ ॥ तां प्रथमेऽहन्नयेत् ।
ाग्वाऽएषा निदानेन यत्साहस्री तस्या एतत्सहस्रं वाचः प्रजातं पुरस्तादेति पश्चादेना
नीतमन्वेत्युत्तमं वैनामह्न्युदाहरेत्पूर्वमुदाहरेत्पूर्वमप्रदास्ये प्रजातमेति पश्चादेषान्वेति सोऽएषा मीमा-
ंसैवोत्तमऽएवैनामहन्युदाहरेत्पूर्वमुदाहरेत्पूर्वमस्यै प्रजातमेति पश्चादेषान्वेति ॥ ४ ॥ तामुत्तरेण
विर्धाने । दक्षिणेनाग्नीध्रं द्रोणकलशमवघ्रापयति यज्ञो वै द्रोणकलशो यज्ञेनैवैना-
तद्दर्शयति ॥ ५ ॥ आजिघ्र कलशम् । मह्यात्वा विशन्त्विन्दव इति रिरिचान इव वा-
ऽएष भवति यः सहस्रं ददाति तमेवैतद्रिरिचानं पुनराप्याययति यदाहाजिघ्र-
कलशं मह्यात्वा विशन्त्विन्दव इति ॥ ६ ॥ पुनरूर्जा निवर्तस्वेति । तं रिरिचानं पु-
नराप्याययति यदाह पुनरूर्जा निवर्तस्वेति ॥ ७ ॥ सा नः सहस्रं धुक्ष्वेति । तं सह-
स्रेण रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह सा नः सहस्रं धुक्ष्वेति ॥ ८ ॥ उरुधारा-
पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिरिति । तदेव रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह पुनर्मा-
विशताद्रयिरिति ॥ ९ ॥ अथ दक्षिणे कर्णेऽआजपति । इडे रन्ते हव्ये काम्ये
चन्द्रे ज्योतेऽदिति सरस्वति महि विश्रुति । एता तेऽअघ्न्ये नामानि देवेभ्यो मा

। भवत्यग्निर्वै सर्वे यज्ञा अग्नौ हि सर्वान्यज्ञांस्तन्वते ये च पाकयज्ञा
ज्ञेनैवैतत्पुनरारभते तथास्यायातयामा यज्ञो भवति तथोऽअस्मान्नपराङ्
३ ॥ तद्यत्पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति । पञ्चपदाः पङ्क्तयो याज्यानु-
ज्ञो वै यज्ञस्तद्यज्ञमेवैतत्पुनरारभते तथास्यायातयामा यज्ञो भवति त
राङ् भवति ॥ १४ ॥ तस्य हिरण्यं दक्षिणा । आग्नेयो वा
अग्नेरेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षिणानड्वान्वा स हि वहेनाग्नेयो
ब्रस्य वहं भवति ॥ १५ ॥ अथो चतुर्गृहीतमेवाज्यं गृहीत्वा । वैष्ण
विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिब प्र प्र
हेति यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञमेवैतत्पुनरारभते तथास्यायातयामा यज्ञो
स्मान्न पराङ् भवति तत्रो यच्छ्रन्नुयात्तद्द्यानादक्षिणꣳ हविः स्या
देवैषोदवसानीयेष्टिः संतिष्ठतेऽथ सायमाहुतिं जुहोति काल एव
। १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [५. १.] ॥

वशामालभन्ते । तामालभ्य संज्ञपयन्ति संज्ञप्याह वपामुत्खिदेत्युत्खिद्य वपा-
र्भं गर्भमेष्टवै ब्रूयात्स यदि न विन्दन्ति किमाद्रियेरन्यद्यु विन्दन्ति तत्र प्राय
त्तिः क्रियते ॥ १ ॥ न वै तदवकल्पते । यदेकां मन्यमाना एकयेवैतया चरे
र् मन्यमाना द्वाभ्यामिव चरेयु स्थालीं चैवोष्णीषं चोपकल्पयितवै ब्रूयात् ॥२
थ वपया चरन्ति । यथैव तस्यै चरणं वपया चरित्वाध्वर्युश्च यजमानश्च पुनरेतः
आहाध्वर्युर्निरूहैतं गर्भमिति तꣳ ह नोदरतो निरूहेदार्ताया वै मृताया उदरतो
निरूहन्ति यत्रा वै गर्भः समृद्धो भवति प्रजननेन वै स तर्हि प्रत्यङ्ङैति तमपि वि-
सृज्य श्रोणी प्रत्यञ्चं निरूहेत्वै ब्रूयात् ॥ ३ ॥ तं निरुह्यमाणमभिमन्त्रयते । ए-
जतु दशमास्यो गर्भो जरायुणा सहेति स यदाहैजत्विति प्राणमेवास्मिन्नेतद्द-
धाति दशमास्य इति यदा वै गर्भः समृद्धो भवत्यथ दशमास्यस्तमेतदप्यदशमा-
स्यꣳ सन्तं ब्रह्मणैव यजुषा दशमास्यं करोति ॥ ४ ॥ जरायुणा सहेति । तद्यथा
दशमास्यो जरायुणा सहेयादेवमेतदाह यथायं वायुरेजति यथा समुद्र एजतीति
प्राणमेवास्मिन्नेतद्दधात्येवायं दशमास्योऽस्रज्जरायुणा सहेति तद्यथा दशमास्यो
जरायुणामवस्रꣳसमेतमेतदाह ॥ ५ ॥ तदाहुः कथमेनं गर्भं कुर्यादित्यङ्गादङ्गाद्धैवास्याव-
दानं पशोरवदानानामवदानं तद्वत्तया न कुर्यादुत दोषोऽनिष्कृताङ्गो भवत्य-

सुकृतं ब्रूतादिति वेचेरिति वैतानि हवाऽअस्यैदेवत्रा नामानि स यानि ते देवत्रा नामानितैर्मा देवेभ्यः सुकृतं ब्रूतादित्येवैतदाह ॥ १० ॥ तामुपार्जन्ति । सा यद्युरुपाभिवीता प्राचीयात्तत्र विद्याद्रात्सीदयं यजमानः कल्याणं लोकमजैषीदिति यद्युदीचीयाच्छ्रेयानस्मिंल्लोके यजमानो भविष्यतीति विद्याद्यदि प्रतीचीयाद्भ्यतिल्विल-इव धान्यातिल्विलो भविष्यतीति विद्याद्यदि दक्षिणेयात्क्षिप्रेऽस्माल्लोकाद्यजमानः प्रैष्यतीति विद्यादेतानि विज्ञानानि ॥ ११ ॥ तद्या एतास्तिस्रस्तिस्रोऽशत्युधि भवन्ति । तास्नेतामुपसमाकुर्वन्ति वि वाऽएतां विराजं वृहन्ति यां व्याकुर्वन्ति विच्छिन्नोऽएषा विराडया विवृढा दशाक्षरा वै विराट्कृत्स्नां विराजऽसंदधाति ताऽ होत्रे दद्याद्धोता हि साहस्रस्तस्मात्ताऽ होत्रे दद्यात् ॥ १२ ॥ द्वौ वोन्नेतारौ कुर्वीत । तयोर्यतरो नाश्रावयेत्तस्मा ऽएनां दद्याद्व्यूढो वा ऽएष उन्नेता य ऋत्विक्सन्नाश्रावयति व्यूढो ऽएषा विराडया विवृढा तद्व्यूढ ऽएवैतद्व्यूढं दधाति ॥ १३ ॥ तदाहुः । न सहस्रेऽधिकिं चन दद्यात्सहस्रेण ह्येव सर्वान्कामानाप्नोतीति तदु होवाचासुरिः काममेव दद्यात्सहस्रेणाह सर्वान्कामानाप्नोति कामेनो ऽअस्यैतरद्दत्तं भवतीति ॥ १४ ॥ अथ यदि रथं वा युक्तं दास्यन्त्स्यात् । यद्वा वशायै वा वपायाऽ हुतायां दद्यादुदवसानीयायां वेष्टौ ॥ १५ ॥ स वै दक्षिणा नयन । अन्यूना दशतो नयेद्यस्मा ऽएकां दास्यन्त्स्याद्दशभ्यस्तेभ्यो दशतमुपावर्तयेद्यस्मै द्वे दास्यन्त्स्यात्पञ्चभ्यस्तेभ्यो दशतमुपावर्तयेद्यस्मै तिस्रो दास्यन्त्स्यात्त्रिभ्यस्तेभ्यो दशतमुपावर्तयेद्यस्मै पञ्च दास्यन्त्स्याद्द्वाभ्यां ताभ्यां दशतमुपावर्तयेदेवमा शतात्तथो हास्यैषाऽमुना विराडमुष्मिंल्लोके कामदुघा भवति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [५. ८.] चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १२५ ॥

यद्येतद्द्वादशाहेन व्यूढच्छन्दसा यजते । तद्ग्रहान्व्यूहति व्यूहत उद्गाता च होता च छन्दाऽसि स एष प्रज्ञात एव पूर्वस्त्र्यहो भवति समूढच्छन्दा स्तदैन्द्रवायवाग्रान्गृह्णाति ॥ १ ॥ अथ चतुर्थे ऽहन् व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दाऽसि तदाग्रयणाग्रान्गृह्णाति प्राजापत्यं वाऽएतच्चतुर्थमहर्भवत्यात्मा वाऽआग्रयण आत्मा वै प्रजापतिस्तस्मादाग्रयणाग्रान्गृह्णाति ॥ २ ॥ तं गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्त एवोपासतेऽथ ग्रहान्गृह्णन्त्यथ यदा ग्रहान्गृह्णात्यथ यत्रैवैतस्य कालस्तदेनऽ हिंकृत्य सादय-

त्यन्नं वै व्राजा अन्नमेवैतदभ्यनूक्तमभिद्यव इत्यर्द्धमासा वा ऽअभिद्यवोऽर्द्धमासा
नेवैतदभ्यनूक्तꣳ हविष्मन्त इति पशवो वै हविष्मन्तः पशूनेवैतदभ्यनूक्तम् ॥
९ ॥ घृताच्येति । विदेघो ह माथवोऽग्निं वैश्वानरं मुखे बभार तस्य गोतमो रा-
हूगण ऋषिः पुरोहित आस तस्मै ह स्मामन्त्र्यमाणो न प्रतिशृणोति नेन्मेऽग्नि-
र्वैश्वानरो मुखान्निष्पद्याताऽइति ॥ १० ॥ तमृग्भिर्ह्वयितुं दध्रे । वीतिहोत्रं त्वा
कवे द्युमन्तꣳ समिधीमहि । अग्ने बृहन्तमध्वरे विदेघेति ॥ ११ ॥ स न प्रतिशु-
श्राव । उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते । तव ज्योतीꣳष्यर्चयो विदेघा३-
इति ॥ १२ ॥ स हैव न प्रतिशुश्राव । तं त्वा घृतस्नवीमह ऽइत्येवाभिव्याहरदथास्य
घृतकीर्त्तावेवाग्निर्वैश्वानरो मुखादुज्जज्वाल तन्न शशाक धारयितुꣳसोऽस्य मुखा-
न्निष्पेदे स इमां पृथिवीं प्रापादः ॥ १३ ॥ तर्हि विदेघो माथव आस । सरस्व-
त्याꣳ स तत एव प्राङ् दहन्नभीयायेमां पृथिवीं तं गोतमश्च राहूगणो विदेघश्च
माथवः पश्चाद्दहन्तमन्वीयतुः स इमाः सर्वा नदीरतिददाह सदानीरेत्युत्तराद्गि-
रेर्निर्द्धावति ताꣳ हैव नातिददाह ताꣳ ह स्म तां पुरा ब्राह्मणा न तरन्त्यनति-
दग्धाग्निना वैश्वानरेणेति ॥ १४ ॥ तत एतर्हि । प्राचीनं बहवो ब्राह्मणास्तद्धा-
क्षेत्रतरमिवास स्रावितरमिवास्वदितमग्निना वैश्वानरेणेति ॥ १५ ॥ तदु हैतर्हि ।
क्षेत्रतरमिव ब्राह्मणा उ हि नूनमेनद्यज्ञैरसिष्वदन्त्साऽपि जघन्ये नैदाघे समिवैव
कोपयति तावच्छीतानतिदग्धा ह्यग्निना वैश्वानरेण ॥ १६ ॥ स होवाच । वि-
देघो माथवः क्वाहं भवानीत्यत एव ते प्राचीनं भुवनमिति होवाच सैषाप्येतर्हि
कोसलविदेहानां मर्यादा ते हि माथवाः ॥ १७ ॥ अथ होवाच । गोतमो राहूगणः
कथं नु नऽआमन्त्र्यमाणो न प्रत्यश्रौषीरिति स होवाचाग्निर्मे वैश्वानरो मुखेऽभूत्स
नेन्मे मुखान्निष्पद्याता इति तस्मात्ते न प्रत्यश्रौषमिति ॥ १८ ॥ तदु कथमभूदिति ।
यत्रैव त्वं घृतस्नवीमहऽइत्यभिव्याहार्षीस्तदेव मे घृतकीर्त्तावग्निर्वैश्वानरो मुखादुद-
ज्वालीत्तं नाशकं धारयितुꣳस मे मुखान्निरपादीति ॥ १९ ॥ स यत्सामिधेनीषु
घृतवत् । सामिधेनमेव तत्समेवैनं तेनेन्धे वीर्यमेवास्मिन्दधाति ॥ २० ॥ तदु घृता-
च्येति । देवान् जिगाति सुम्नयुरिति यजमानो वै सुम्नयुः स हि देवान् जिगीषे-
ति स हि देवान् जिगाꣳसति तस्मादाह देवान् जिगाति सुम्नयुरिति सैषाग्नेयी
त्यनिरुक्ता सर्वं वाऽअनिरुक्तꣳ सर्वेणैवैतत्प्रतिपद्यते ॥ २१ ॥ अग्नऽआयाहि
वीतयऽइति । तद्वै भवति वीतयऽइति समन्नितरामिव ह वाऽइमेऽग्रे लोका आसुरि-
त्युन्मृश्या हैव द्यौरास ॥ २२ ॥ ते देवा अकामयन्त । कथं नु न इमे लोका वि-
तराꣳ स्युः कथं न इदं वरीय—इव स्यादिति तानेतैरेव त्रिभिरक्षरैर्व्यनयन् वि-

त्यथैतत्प्रज्ञातमेव पञ्चममहर्भवति तदैन्द्रवायवाग्रान्गृह्णाति ॥ ३ ॥ अथ षष्ठेऽह-
न्व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दाꣳसि तच्छुक्राग्रान्गृह्णात्यैन्द्रं वाऽएतत्षष्ठमहर्भवत्येष
वै शुक्रो य एष तपत्येष उऽएवेन्द्रस्तस्माच्छुक्राग्रान्गृह्णाति ॥४॥ तं गृहीत्वा न सादयति।
प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्त एवो
सतेऽथ ग्रहान्गृह्णात्यथ यदा ग्रहान्गृह्णात्यथ यत्रैतस्य कालस्तदेनꣳ सादयति ॥५
अथ सप्तमेऽहन्व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दाꣳसि तच्छुक्राग्रान्गृह्णाति बार्हतं
ऽएतत्सप्तममहर्भवत्येष वै शुक्रो य एष तपत्येष उऽएव बृहंस्तस्माच्छुक्राग्रान्गृह्णा
॥६॥ तं गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्रा
णान्यत्सादयेत्तं धारयन्त एवोपासतेऽथ ग्रहान्गृह्णात्यथ यदा ग्रहान्गृह्णात्यथ
यत्रैतस्य कालस्तदेनꣳ सादयत्यथैतत्प्रज्ञातमेवाष्टममहर्भवति तदैन्द्रवायवाग्रान
ह्णाति ॥ ७ ॥ अथ नवमेऽहन्व्यूहति । ग्रहान्व्यूहन्ति छन्दाꣳसि तदाग्रयणाग्र
न्गृह्णाति जागतं वाऽएतन्नवममहर्भवत्यात्मा वाऽआग्रयणः सर्वं वाऽइदमात्मा
गत्तस्मादाग्रयणाग्रान्गृह्णाति ॥ ८ ॥ तं गृहीत्वा न सादयति । प्राणा वै ग्रहा
त्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्राणान्यत्सादयेत्तं धारयन्त एवोपासतेऽथ ग्रहान
ह्णात्यथ यदा ग्रहान्गृह्णात्यथ यत्रैतस्य कालस्तदेनꣳ हिंकृत्य सादयति ॥ ९
तदाहुः । न व्यूहेद्ग्रहान्प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्राणा
न्यद्व्यूहेत्तस्मान्न व्यूहेत् ॥ १० ॥ तदु व्यूहेदेव । अङ्गानि वै ग्रहाः कामं वाऽइमान
ङ्गानि व्यत्यासꣳ शेते तस्मादु व्यूहेदेव ॥ ११ ॥ तदु नैव व्यूहेत् । प्राणा वै ग्र
नेत्प्राणान्मोहयानीति मोहयेद्ध प्राणान्यद्व्यूहेत्तस्मान्न व्यूहेत् ॥ १२ ॥ किं नु
आध्वर्यौः । उद्गाता च होता च छन्दाꣳसि व्यूहत एतद्वाऽअध्वर्युर्व्यूहति ग्र
न्यदैन्द्रवायवाग्रान्प्रातःसवने गृह्णाति शुक्राग्रान्माध्यन्दिने सवनऽआग्रयणाग्रा
तीयसवने ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. ९.]

यदि सोममपहरेयुः । विधावतेच्छति ब्रूयात्स यदि विन्दन्ति किमाद्रियेरन्य
न विन्दन्ति तत्र प्रायश्चित्तिः क्रियते ॥ १ ॥ द्वयानि वै फाल्गुनानि । लोहित
पुष्पाणि चारुणपुष्पाणि च स यान्यरुणपुष्पाणि फाल्गुनानि तान्यभिषुणुयादेष वै सो
मस्य न्यङ्गो यदरुणपुष्पाणि फाल्गुनानि तस्मादरुणपुष्पाण्यभिषुणुयात् ॥२॥ यद्य
रुणपुष्पाणि न विन्देयुः । श्येनहृतमभिषुणुयाद्यत्र वै गायत्री सोममच्छापतत्तस्य
ऽआहरन्त्यै सोमस्याꣳशुरपतत्तच्छ्येनहृतमभवत्तस्माच्छ्येनहृतमभिषुणुयात् ॥३

प्रति स यदेवात्र क्षणुते वा रिणक्ति वा लिशतेऽपूनयायुर्हिरण्यं तदपूनयाप्युरग्नान्य-स्ति ॥ ८ ॥ तदु होवाच बुडिल आश्वतराश्विः । उपस्थैव गृह्णीयान्नाभिषुणुया-दभिषुण्वन्ति वाऽअन्याभ्यो देवताभ्यस्तदन्यथा ततः करोति यथो चान्याभ्यो देवताभ्योऽथ यदुपरच्छति तदेवास्याभिषुतं भवतीति ॥ ९ ॥ तदु होवाच याज्ञ-वल्क्यः । अभ्येव षुणुयान्न सोम इन्द्रमसुतो ममाद नाब्रह्माणो मघवानꣳ सुतास इत्यृषिणाभ्यनूक्तं न वाऽअन्यस्यै कस्यै चन देवतायै सकृदभिषुणोति तदन्यथा ततः करोति यथो चान्याभ्यो देवताभ्यस्तस्मादभ्येव षुणुयादिति॥१०॥ तस्य द्वादश प्रथम गर्भाः । पष्ठौह्यो दक्षिणा द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संव-त्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरꣳशुस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ ११ ॥शतम् २८००॥ तासां द्वादश गर्भाः । ताश्चतुर्विꣳशतिश्चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरꣳशुस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ १२ ॥ तदु ह कौकूस्तः । चतुर्विꣳशतिमेवैताः प्रथमगर्भाः पष्ठौहीर्दक्षिणा ददावृषभं पञ्चविꣳ शꣳ हिरण्यमेतद्ध ह स ददौ ॥ १३ ॥ स वा ऽएष न सर्वस्येव ग्रहीतव्यः । आत्मार्ध्यस्यैष यो न्वेव ज्ञातस्तस्य ग्रहीतव्यो यो वास्य प्रियः स्याद्यो वानूचानो-ऽनूक्तेनैनं प्राप्नुयात् ॥ १४ ॥ सहस्रे ग्रहीतव्यः । सर्वं वै सहस्रꣳसर्वमेष सर्ववेदसे ग्रहीतव्यः सर्वं वै सर्ववेदसꣳ सर्वमेष विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्यः सर्वं वै विश्वजित्सर्वपृष्ठः सर्वमेष वाजपेये राजसूये ग्रहीतव्यः सर्वꣳहि तत्सत्त्रे ग्रहीतव्यः सर्वं वै सत्त्रꣳ सर्वमेष एतानि ग्रहणानि ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [६.१.]

एतं वाऽएते गच्छन्ति । षड्भिर्मासैर्य एष तपति ये संवत्सरमासते तदुच्यतऽएव सामतो यथैतस्य रूपं क्रियतऽउच्यतऽर्क्कोऽथैतदेव यजुष्टः पुरश्चरणतो यदेतं गृ-ह्णन्त्येतेनोऽएवैनं गच्छन्ति ॥ १ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्रा-जायैष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजायेति ॥ २ ॥ब्राह्मणम् ॥ ४॥ [६.२.] ॥ ॥

अथातः परवपनस्यैव । पश्वेकादशिन्यैवेयात्स आग्नेयं प्रथमं पशुमालभेत-

नहूर्तं न विन्देयुः । आदारानभिषुणुयाद्यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत तस्य
ोऽग्युष्पत्तत आदाराः समभवंस्तस्मादादारानभिषुणुयात् ॥ ४ ॥ यद्या-
न विन्देयुः । अरुण दूर्वा अभिषुणुयादेष वै सोमस्य न्यङ्गो यदरुणदूर्वास्त-
रुणदूर्वा अभिषुणुयात् ॥ ५ ॥ यद्यरुणदूर्वा न विन्देयुः । अपियानेव क्षा-
रितान्कुशानभिषुणुयात्तत्राप्येकामेव गां दद्यादथावभृथादेवोदेत्य पुनर्दी-
पुनर्यज्ञो ह्येव तत्र प्रायश्चित्तिरिति नु सोमापहृतानाम् ॥ ६ ॥ अथ कलशादि
। यदि कलशो दीर्येतानुलिप्यध्वमिति ब्रूयात्स यद्यनुलम्भेरन्प्रसृतमात्रं वाञ्जलि
ा तदन्यैरेकधनैरभ्युन्नीय यथाप्रभावं प्रचरेयुर्यद्यु नानुलम्भेरन्नाग्रयणस्यैव प्रसृ
न्यैरेकधनैरभ्युन्नीय यथाप्रभावं प्रचरेयुः स यद्यनीतासु दक्षिणासु कलशो दी
त्राप्येकामेव गां दद्यादथावभृथादेवोदेत्य पुनर्दीक्षेत पुनर्यज्ञो ह्येव तत्र प्रायश्चि
त नु कलशादिराम् ॥ ७ ॥ अथ सोमातिरिक्तानाम् । यद्यग्निष्टोममतिरिच्येत पृ
त उक्थ्यं गृह्णीयाद्युक्थ्यमतिरिच्येत षोडशिनमुपेयुर्यदि षोडशिनमति
त रात्रिमुपेयुर्यदि रात्रिमतिरिच्येताहरुपेयुर्नत्स्वेवातीरिक्तोऽस्ति ॥ ८ ॥ ब्रा
म् ॥ २ ॥ [५. १०] पञ्चमोध्यायः [२९]

प्रजापतिर्वा ऽएष यदंशुः सोऽस्यैष आत्मैवात्मा ह्ययं प्रजापतिस्तदस्यैतमात्मानं
र्वन्ति यत्रैतं गृह्णन्ति तस्मिन्नेतान्प्राणान्दधाति यथा-यथैते प्राणा ग्रहा ह्या-
ह्याय तेनो स ह सर्वतनूरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लोके सम्भवति ॥ १ ॥ तदारम्भण-
त् । यत्रैतं गृह्णन्त्यथैतदनारम्भणमिव यत्रैतं न गृह्णन्ति तस्माद्वा ऽअंशुं
गृह्णाति ॥ २ ॥ तं वा ऽऔदुम्बरेण पात्रेण गृह्णाति । प्रजापतिर्वा एष प्रा-
जापत्य उदुम्बरस्तस्मादौदुम्बरेण पात्रेण गृह्णाति ॥ ३ ॥ तं वै चतुः स्रक्तिना
पात्रेण गृह्णाति । चत्वारो वा इमे लोकास्तदिमानेव लोकांस्तिस्राभिराप्नोति प्रजा-
पतिर्वा ऽअतीमाँल्लोकांश्चतुर्थस्तत्प्रजापतिमेव चतुर्थ्याप्नोति तस्माच्चतुःस्रक्तिना
पात्रेण गृह्णाति ॥ ४ ॥ स वै तूष्णीमेव ग्रावाणमादत्ते । तूष्णीमंशुं सवितपति
तूष्णीमप उपसृजति तूष्णीमुपरस्य सकृदभिषुणोति तूष्णीमेनमनवानञ्जुहोति तदनं
प्रजापतिं करोति ॥ ५ ॥ अथास्याध्यै हिरण्यं बद्धं भवति । तदुपजिघ्रति स यदे-
[illegible] पुनरे वा विना जिघ्रेऽमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतमायुरात्मन्धत्ते ॥ ६ ॥ तद्
[illegible] सव प्राणानस्विनिः । कामपेन प्राणात्कामयुदन्यायतु तूष्णीं जुहोति
प्रजापतिं करोतीति ॥ ७ ॥ अथास्याध्यै हिरण्यं बद्धं भवति । तदुपजि

लभेत तद्विसलोमयदाग्नेयमग्निष्टोमऽआलभेत यद्युक्थ्यः स्यादैन्द्राग्नं द्वितीयमा-
भेतैन्द्राग्नानि ह्युक्थ्यानि यदि षोडशी स्यादैन्द्रं तृतीयमालभेतेन्द्रो हि षोडशी यद्य-
रात्रः स्यात्सारस्वतं चतुर्थमालभेत वाग्वै सरस्वती योषा वै वाग्योषा रात्रिस्त-
थायथं यज्ञक्रतून्व्यावर्तयत्येतानि त्रीण्ययनानि तेषां यतमत्कामयेत तेनेयादुद्धाऽ
उपालम्भ्यौ पशू सौर्य्यं द्वितीयं पशुमालभते वैषुवतेऽहन्प्राजापत्यं महाव्रते ॥ ३॥
ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [६. ३.] ॥

अथातो महाव्रतीयस्यैव । प्रजापतेर्ह वै प्रजाः ससृजानस्य पर्वाणि विसस्रꣳ-
सुः स विस्रस्तैः पर्वभिर्न शशाक सꣳहातुं ततो देवा अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चे-
रुस्त एतं महाव्रतीयं ददृशुस्तमस्माऽअगृह्णंस्तेनास्य पर्वाणि समदधुः ॥ १ ॥ स
सꣳहितैः पर्वभिः । इदमन्नाद्यमभ्युत्तस्थौ यदिदं प्रजापतेरन्नाद्यं यद्वै मनुष्याणा-
मशनं तद्देवानां व्रतं महद्वाऽइदं व्रतमभूद्येनायꣳसमहास्तेति तस्मान्महाव्रतीयो ना-
म ॥ २ ॥ एवं वाऽएते भवन्ति । ये संवत्सरमासते यथैव तत्प्रजापतिः प्रजाः
ससृजान आसीत्स यथैव तत्प्रजापतिः संवत्सरेऽन्नाद्यमभ्युदतिष्ठदेवमेवैतऽएतत्सं-
वत्सरेऽन्नाद्यमभ्युत्तिष्ठन्ति येषामेवं विदुषामेतं ग्रहं गृह्णन्ति ॥ ३ ॥ तं वाऽइन्द्रा-
यैव विमृधे गृह्णीयात् । सर्वा वै तेषां मृधो हता भवन्ति सर्वं जितं ये संवत्सरमा-
सते तस्माद्विमृधे वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः । योऽअस्माँ२ऽ
अभिदासत्यधरं गमया तमः । उपयाम गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विमृधऽएष ते यो-
निरिन्द्राय त्वा विमृधऽइति ॥ ४ ॥ अथो विश्वकर्म्मणे । विश्वं वै तेषां कर्म्म
कृतं सर्वं जितं भवति ये संवत्सरमासते तस्माद्विश्वकर्म्मणे वाचस्पतिं विश्वकर्मा-
णमूतये मनोजुवं वाजेऽअद्या हुवेम । स नो विश्वानि हवनानि जोषाद्विश्वशम्भूर-
वसे साधुकर्म्मा । उपयाम गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विश्वकर्म्मणऽएष ते योनिरिन्द्राय
त्वा विश्वकर्मणऽइति ॥ ५ ॥ यद्युऽऐन्द्रीं वैश्वकर्मणीं विद्यात् । तयैव गृह्णीया-
द्विश्वकर्मन्हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मै विशः समनमन्त
पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथासत् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा विश्वकर्मणऽएष
ते योनिरिन्द्राय त्वा विश्वकर्मणऽइति ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [६. ४.] ॥

एष वै ग्रहः । य एष तपति येनेमाः सर्वाः प्रजा गृहीतास्तस्मादाहुर्ग्रहान्गृहीम
इति यानि ग्रहगृहीताः स्म इति ॥ १ ॥ वागेव ग्रहः । वाचा हीदꣳ सर्वं गृ-
हीतं किमु तद्यद्वाग्ग्रहः ॥ २ ॥ नामैव ग्रहः । नाम्ना हीदꣳ सर्वं गृहीतं कि-

। स यद्येनान्वृणुते वा वि वा लिशतेऽमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतमायुरात्मन्ध-
॥ ८ ॥ तदु होवाच बुडिल आश्वतराश्विः । उपांश्वेव गृह्णीयान्नाभिषुणुया-
ऽभिषुण्वन्ति वाऽअन्याभ्यो देवताभ्यस्तदन्यथा ततः करोति यथो चान्याभ्यो
ताभ्योऽथ यदुपच्छति तदेवास्याभिषुतं भवतीति ॥ ९ ॥ तदु होवाच याज्ञ-
ल्क्यः । अभ्येव षुणुयान्न सोम इन्द्रमसुतो ममाद नाब्रह्माणो मघवानꣳ
सुतास इत्यृषिणाभ्यनूक्तं न वाऽअन्यस्यै कस्यै चन देवतायै सकृदभिषुणोति
न्यथा ततः करोति यथो चान्याभ्यो देवताभ्यस्तस्मादभ्येव षुणुयादिति ॥ १० ॥
व द्वादश प्रथम गर्भाः । पष्ठौह्यो दक्षिणा द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संव-
त्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरꣳशुस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ ११ ॥ शतम् २८०० ॥
सां द्वादश गर्भाः । ताश्चतुर्विꣳशतिश्चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः
त्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरꣳशुस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥ १२ ॥ तदु ह
कृत्स्नः । चतुर्विꣳशतिमेवैताः प्रथमगर्भाः पष्ठौहीर्दक्षिणा ददावृषभं पञ्चविꣳ
ꣳ हिरण्यमेतद् ह स ददौ ॥ १३ ॥ स वा ऽएष न सर्वस्येव ग्रहीतव्यः ।
त्याख्यस्यैव यो न्वेव ज्ञातस्तस्य ग्रहीतव्यो यो वास्य प्रियः स्याद्यो वानूचानो-
क्तेनैनं प्राप्नुयात् ॥ १४ ॥ सहस्रे ग्रहीतव्यः । सर्वं वै सहस्रꣳ सर्वमेष सर्ववेदसे
ीतव्यः सर्वं वै सर्ववेदसꣳ सर्वमेष विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्यः सर्वं वै
श्वजित्सर्वपृष्ठः सर्वमेष वाजपेये राजसूये ग्रहीतव्यः सर्वꣳहि तत्सत्रे ग्रहीतव्यः
ं वै सत्रꣳ सर्वमेष एतानि प्रहणानि ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [६.१.]

एतं वाऽएते गच्छन्ति । षड्भिर्मासैर्य एष तपति ये संवत्सरमासते तदुच्यतऽएव
मतो यथैतस्य रूपं क्रियतऽउच्यतऽश्लक्ष्णोऽथैतदेव यजुषः पुरश्चरणतो यदेतं गृ-
ह्यैतेनोऽएवैनं गच्छन्ति ॥ १ ॥ अथातो गृह्णात्येव । उदु त्यं जातवेदसं
ं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्रा-
यैष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजायेति ॥ २ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [६.२.] ॥ ॥

अथातः पश्वयनस्यैव । पश्वेकादशिन्यैवेयात्स आग्नेयं प्रथमं पशुमालभते-
य वारुणमथ पुनराग्नेयमेवमेवैतया पश्वेकादशिन्येयात् ॥ १ ॥ अथोऽअप्यै-
ग्नेयमेवाहरहः पशुमालभेत । अग्निर्वै सर्वा देवता अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवता-
यो जुह्वतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तत्सर्वाश्चैवैतद्देवता नापराध्नोति यो च यज्ञस्य
वता तां नापराध्नोति ॥ २ ॥ अथात स्तोमायनस्यैव । आग्नेयमग्निष्टोमऽ-

तद्यन्नाम ग्रहो बहूनां वै नामानि विद्माथ नस्तेन ते न गृहीता भवन्ति ॥ ३
अन्नमेव ग्रहः । अन्नेन हीदꣳसर्वं गृहीतं तस्माद्यावन्तो नोऽशनमश्नन्ति ते
सर्वे गृहीता भवन्त्येषैव स्थितिः ॥ ४ ॥ स य एष सोमग्रहः । अन्नं वाऽएष
यस्यै देवतायाऽएतं ग्रहं गृह्णाति सास्मै देवतैतेन ग्रहेण गृहीता तं कामꣳ स
र्धयति यत्कामया गृह्णाति स उद्यन्तं वादित्यमुपतिष्ठतेऽस्तं यन्तं वा ग्रहोऽस्य
मनुष्याणां गृहाणामसावदोमा प्रापदिति यं द्विष्यादसावस्मै कामो मा समर्धी
धा न हैवास्मै स कामः समृध्यते यस्माऽएवमुपतिष्ठते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥
[६. ५] ॥

देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयांचक्रुस्ते हो
को नो दक्षिणत आसिष्यतेऽथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरिष्याम इति ॥ १
ते होचुः । य एव नो वीर्यवत्तमः स दक्षिणत आस्तामथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तर
यज्ञमुपचरिष्याम इति ॥ २ ॥ ते होचुः । इन्द्रो वै नो वीर्यवत्तम इन्द्रो दक्षिणत
आस्तामथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरिष्याम इति ॥३॥ ते हेन्द्रमूचुः । त्वं वै नो
वीर्यवत्तमोऽसि त्वं दक्षिणत आस्स्वाथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरिष्याम इति
॥४॥ स होवाच । किं मे ततः स्यादिति ब्राह्मणाच्छंस्यं ते प्रसाम तऽइति
तस्माद्ब्राह्मणाच्छꣳसिनं प्रवृणीतऽइन्द्रो ब्रह्मा ब्राह्मणादितीन्द्रस्य ह्येषा स इन्द्रो दक्षि-
णत आस्ताथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपाचरंस्तस्माद्य एव वीर्यवत्तमः स्यात्स दक्षि-
णत आसीताथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरेयुर्यो वै ब्राह्मणानामनूचानतमः स एषां
वीर्यवत्तमोऽथ यदिदं य एव कश्च ब्रह्मा भवति कुवित्तूष्णीमास्त इति तस्माद्य एव
वीर्यवत्तमः स्यात्स दक्षिणत आसीताथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरेयुस्तस्माद्ब्रा-
ह्मणो दक्षिणत आस्तेऽथाभयेऽनाष्ट्रऽउत्तरतो यज्ञमुपचरन्ति ॥ ५ ॥ स यत्राह ।
ब्रह्मन्त्स्तोष्यामः प्रशास्तरिति तद्ब्रह्मा जपत्येतं ते देव सवितर्यज्ञं प्राहुर्बृहस्पतये ब्र-
ह्मणे । तेन यज्ञमव तेन यज्ञपतिं तेन मामव । एतत्सवितुः प्रसवऽइति सोऽसावेव बन्धु-
रेतेन न्वेव भूयिष्ठा-इवोपचरन्ति ॥ ६ ॥ अनेन त्वेवोपचरेत् । देव सवितरेतद्बृ-
हस्पते प्रेति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसविता बृह-
स्पते प्रेति बृहस्पतिर्वै देवानां ब्रह्मा तद्य एव देवानां ब्रह्मा तस्माऽएवैतत्प्रा-
ह तस्मादाह बृहस्पते प्रेति ॥ ७ ॥ अथ मैत्रावरुणो जपति । प्रसूतं देवेन स-
वित्रा जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामिति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां

णु दिरगेनहूर्त न विन्देयुः । आदारानभिषुणुयाद्यत्र वै यज्ञस्य शिरो
यो रु गेऽच्युगुध्यत्तत आदाराः समभवंस्तस्मादादारानभिषुणुयात्
दारान्न विन्देयुः । अरुण दूर्वा अभिषुणुयादेष वै सोमस्य न्यङ्गो
स्मादरुणदूर्वा अभिषुणुयात् ॥ ५ ॥ यद्यरुणदूर्वा न विन्देयुः ।
अ हरितान्कुशानभिषुणुयात्तत्राप्येकामेव गां दद्यादथावभृथा
सेत पुनर्यज्ञो नाव तत्र प्रायश्चित्तिरिति नु सोमापहृतानाम् ॥ ६ ॥ अथ स्कन्न
राम् । यदि कलशो दीर्येतानुलिप्य धत्रामिति ब्रूयात्स यद्यनुलभेरन्नस्कन्नमेव
माग्रंवा तदन्यैरेकधनैरभ्युन्नीय यथाप्रभावं प्रचरेयुर्यद्यु नानुलभेरन्नासन्नानुपस्थितान्
न्यान्यैरेकधनैरभ्युन्नीय यथाप्रभावं प्रचरेयुः स यद्यनीतानु दक्षिणानु स्कन्नां
त तत्राप्येकामेव गां दद्यादथावभृथादेत्योदेत्य पुनर्दीक्षेत पुनर्यज्ञो हैव तत्र प्रायश्चि
त्तिरिति नु कलशविराम् ॥ ७ ॥ अथ सोमातिरिक्तानां । यद्यग्निष्टोमातिरिच्ये
तमुत एवोक्थ्यं गृह्णीयाद्युदुक्थ्यमतिरिच्येत षोडशिनमुपयुयाद्यदि षोडश्य
न्येत रात्रिमुपेयुर्यदि रात्रिमतिरिच्येताश्विनं शस्त्रमुपेयुस्तत्रावतिरिक्तं स्त ॥ ८ ॥
णम् ॥ २ ॥ [५. १०] पञ्चमोऽध्यायः [२२]

सविता जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामिति मित्रावरुणौ वै मैत्रावरुणस्य देवते तद्येऽएवास्य मै-
त्रावरुणस्य देवते ताभ्यामेवैतदाह तस्मादाह जुष्टं मित्रावरुणाभ्यामिति ॥ ८ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ८ [६.६.] ॥

त्रयी वै विद्या । ऋचो यजूꣳषि सामानीयमेवर्चोऽस्याꣳ ह्यर्चति यो-
ऽर्चति स वागेवर्चो वाचा ह्यर्चति योऽर्चति सोऽन्तरिक्षमेव यजूꣳषि द्यौः
सामानि सैषा त्रयी विद्या सौम्येऽध्वरे प्रयुज्यते ॥ १ ॥ इममेव लोकमृचा ज-
यति । अन्तरिक्षं यजुषा दिवमेव साम्ना तस्माद्यस्यैका विद्यानूक्ता स्यादन्वेवापी-
तयोर्निर्मितं विवक्षेतेममेव लोकमृचा जयत्यन्तरिक्षं यजुषा दिवमेव साम्ना ॥२॥
तद्वा ऽएतत् । सहस्रं वाचः प्रजातं द्वेऽइन्द्रस्तृतीये तृतीयं विष्णुर्ऋचश्च सामानि
चेन्द्रो यजूꣳषि विष्णुस्तस्मात्सदस्यृक्सामाभ्यां कुर्वन्त्यैन्द्रꣳ हि सदः ॥ ३ ॥
अथैतं विष्णुं यज्ञम् । एतैर्यजुर्भिः पुर-इवैव बिभ्रति तस्मात्पुरश्चरणं नाम ॥४॥
वागेवर्चश्च सामानि च । मन एव यजूꣳषि सा यत्रेयं वागासीत्सर्वमेव तत्रा-
क्रियत सर्वं प्राज्ञायताथ यत्र मन आसीन्नैव तत्र किं चनाक्रियत न प्राज्ञायत नो
हि मनसा ध्यायतः कश्चनाजानाति ॥ ५ ॥ ते देवा वाचमब्रुवन् । प्राची प्रेहीदं
प्रज्ञपयेति सा होवाच किं मे ततः स्यादिति यत्किंचावषट्कृतꣳ स्वाहाकारेण
यज्ञे हूयते तत्तऽइति तस्माद्यत्किंचावषट्कृतꣳस्वाहाकारेण यज्ञे हूयते तद्वाचः
सा प्राची प्रेत्सैतत्प्राज्ञपयदितीदं कुरुतेतीदं कुरुतेति ॥ ६ ॥ तस्मादु कुर्वन्त्येव-
र्चो हविर्धाने । प्रातरनुवाकमन्वाह सामिधेनीरन्वाह ग्राव्णोऽभिष्टौत्येवꣳ हि स-
युजावभवताम् ॥ ७ ॥ तस्मादु कुर्वन्त्येव सदसि । यजुषौदुम्बरीमुच्छ्रयन्ति सदः
संमिन्वन्ति धिष्ण्यानुपकिरन्त्येवꣳ हि सयुजावभवताम् ॥ ८ ॥ तद्वाऽएतत्सदः
परिश्रयन्ति । एतस्मै मिथुनाय तिर-इवेदं मिथुनं चर्याताऽइति व्यृद्धं वाऽएतन्मि-
थुनं यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं चरन्तौ पश्यन्ति व्येव द्रवत
आग एव कुर्वाते तस्माद्द्वारेण सदः प्रेक्षमाणं ब्रूयान्मा प्रेक्षथा इति यथा ह मि-
थुनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्कामं द्वारेण देवकृतꣳहि द्वारम् ॥ ९ ॥ एवमेवैतद्धवि-
र्धानं परिश्रयन्ति । एतस्मै मिथुनाय तिर- इवेदं मिथुनं चर्याताऽइति व्यृद्धं वाऽ
एतन्मिथुनं यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं चरन्तौ पश्यन्ति व्येव
द्रवत आग एव कुर्वाते तस्माद्द्वारेण हविर्धानं प्रेक्षमाणं ब्रूयान्मा प्रेक्षथा इति
यथा ह मिथुनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्कामं द्वारेण देवकृतꣳहि द्वारम् ॥ १० ॥

[illegible] विद्वानेता[illegible] ॥ २३ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ २४ ॥ तं त्वा समिद्भिरङ्गिर इति । समि[illegible]
[illegible] ॥ २५ ॥ [illegible] ॥ ३०० ॥ बृह[illegible]
[illegible] लोकमभ्यनूक्ता[illegible]
[illegible] लोकं जयति य एवं विद्वानेतामन्वाह ॥२६॥ स नः पृथु श्रवाय्यमिति । अदो वै पृथु यस्मिन्देवा एतच्छ्रवाय्यं यस्मिन्देवा अच्छा देव विवाससीत्यच्छ देव विवासस्येतन्नो गमयेत्येवैतदाह ॥२७॥ बृहदग्ने सुवीर्यमिति । अदो वै बृहद्यस्मिन्देवा एतत्सुवीर्यं यस्मिन्देवास्तमेतमेव लोकमभ्यनूक्तविवोषैतमेवैतया लोकं जयति य एवं विद्वानेतामन्वाह ॥२८॥ सोऽन्वाह । ईळेन्यो नमस्य इतीळेन्यो ह्येष नमस्यो ह्येष तिरस्तमाᳲसि दर्शत इति तिरो ह्येष तमाᳲसि समिद्धो दृश्यते समग्निरिध्यते वृषेति सᳲ ह्येष इध्यते वृषा वृषो अग्निः समिध्यतऽइति सᳲ हीध्यते ॥ २९ ॥ अश्वो न देववाहन इति । अश्वो ह वा एष भूत्वा देवेभ्यो यज्ञं वहति यद्वै नेत्यृच्योमिति तत्तस्मादाहाश्वो न देववाहन इति ॥ ३० ॥ तᳲ हविष्मन्त ईळतऽइति । हविष्मन्तो ह्येतं मनुष्या ईळते तस्मादाह तᳲ हविष्मन्त ईळतऽइति ॥ ३१ ॥ वृषणं त्वा वयं वृषन्वृषणः समिधीमहीति । सᳲ ह्येनमिन्धतेऽग्ने दीद्यतं बृहदिति दीदयेव ह्येष बृहत्समिद्धः ॥३२॥ [illegible] वाऽएतम् । वृषण्वन्तं त्रिचमन्वाहाग्नेय्यो वाऽएताः सर्वाः सामिधेन्यो भवन्तीन्द्रो वै यज्ञस्य देवतेन्द्रो वृषैतेनो हास्यैताः सेन्द्राः सामिधेन्यो भवन्ति तस्माद्वृषण्वन्तं त्रिचमन्वाह ॥ ३३ ॥ सोऽन्वाह । अग्निं दूतं वृणीमहऽइति देवाश्च वा असुराश्चोभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तान्स्पर्धमानान्गायत्र्यन्तरा तस्थौ या वै सा गायत्र्यासीदियं वै सा पृथिवीयᳲ हैव तदन्तरा तस्थौ त उभय एव विदांचक्रुर्यतरान्वै न इयमुपावर्त्स्यति ते भविष्यन्ति परेतरे भविष्यन्तीति तामुभय एवोपमन्त्रयाञ्चक्रिरेऽग्निरेव देवानां दूत आस सहरक्षा इत्यसुररक्षसमसुराणाᳲ [illegible] तस्मादन्वाहाग्निं दूतं वृणीमहऽइति स हि देवानां दूत आसी

तद्वा ऽएतदृचा साम योषामृचꣳ सदस्यध्येति तस्मान्मिथुनादिन्द्रो जातस्तेजसो वै तत्तेजो जातं यदृचश्च साम्नश्चेन्द्र इन्द्र इति ह्येतमाचक्षते य एष तपति ॥११॥ अथैतदृचा सोमः । योषा अग्रे हविर्धानेऽध्येति तस्मान्मिथुनाच्चन्द्रमा जातो-ऽन्नाद्वै तदन्नं जातं यदृचश्च सोमाच्च चन्द्रमाश्चन्द्रमा ह्येतस्यान्नं य एष तपति तद्यजमानं चैवैतज्जनयत्यन्नाद्यं चास्मै जनयत्यृचश्च साम्नश्च यजमानं जनय-त्यृचश्च सोमाच्चास्मा ऽअन्नाद्यम् ॥१२॥ यजुषा ह वै देवाः । अग्रे यज्ञं तेनिरेऽथऽर्चाथ साम्ना तदिदमप्येतर्हि यजुषैवाग्रे यज्ञं तन्वतेऽथऽर्चाथ साम्ना यजो ह वै नामैतद्यद्यजुरिति ॥ १३ ॥ यत्र वै देवाः इमा विद्याः कामान्दुदुह्रे तद्ध यजुर्वि-द्यैव भूयिष्ठान्कामान्दुदुहे सा निर्धीततमेवास सा नेतरे विद्ये प्रत्यास नान्तरिक्ष-लोक इतरौ लोकौ प्रत्यास ॥ १४ ॥ ते देवा अकामयन्त । कथं न्वियं विद्येतरे विद्ये प्रतिस्यात्कथमन्तरिक्षलोक इतरौ लोकौ प्रतिस्यादिति ॥ १५ ॥ ते होचुः उपाꣳशवेन यजुर्भिश्चराम तत एषा विद्येतरे विद्ये प्रतिभविष्यति ततोऽन्तरिक्षलोक इतरौ लोकौ प्रतिभविष्यतीति ॥ १६ ॥ तऽउपाꣳश्वचरन् । आप्याययन्नेवैनानि तत्तत एषा विद्येतरे विद्ये प्रत्यासीत्ततोऽन्तरिक्षलोक इतरौ लोकौ प्रत्यासीत्त-स्माद्यजूꣳष्यपि निरुक्तानि सन्त्यनिरुक्तानि तस्मादयमन्तरिक्षलोको निरुक्तः स-न्ननिरुक्तः ॥ १७ ॥ स य उपाꣳशु यजुर्भिश्चरति । आप्याययत्येवैनानि स तान्ये-नमाप्यायितान्याप्याययन्त्यथ य उच्चैश्चरति रूक्षयत्येवैनानि स तान्येनꣳ रूक्षाणि रूक्ष-यन्ति ॥ १८ ॥ वागेवर्चश्च सामानि च । मन एव यजूꣳषि स यऽऋचा च सा-म्ना च चरन्ति वाक्के भवन्त्यथ ये यजुषा चरन्ति मनस्ते भवन्ति तस्मान्नानभि-मोषितमध्वर्युणा किंचन क्रियते यद्वैवाध्वर्युराहानुब्रूहि यजेत्यथैव ते कुर्वन्ति य-ऽऋचा कुर्वन्ति यद्वेवाध्वर्युराह सोमः पवतऽउपावर्तध्वमित्यथैव ते कुर्वन्ति ये साम्ना कुर्वन्ति नो ह्यनभिगतं मनसा वाग्वदति ॥ १९ ॥ तद्वा ऽएतन्मनोऽध्व-र्युः । पुर-इवैव चरति तस्मात्पुरश्चरणं नाम पुर-इव ह वै श्रिया यशसा भवति य एवमेतद्वेद ॥२०॥ तद्वा ऽएतदेव पुरश्चरणम् । य एष तपति स एतस्यैवावृता चरेदमहं शरीरमेतस्यैवावृतमन्वावर्तेन प्रतिगृह्णीयैतस्यैवावृतमन्वावर्तेन प्रदद्यꣳ हन्त्वेतस्यै-वावृतमन्वावर्तेत स हैष भर्ता स यो हैवं विद्वानेतस्यावृता शक्नोति चरितुꣳ श-क्नोति हैव भार्यान्भर्तुम् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ [६. ७.] ॥

या वै दीक्षा सा निषत् । तत्सत्रं तस्मादेनानासतऽइत्याहुरथ यन्तो यं

देवानिति विन्दन्ति हि देवान्त्स्वर्ज्योतिरिति त्रिनिधनमुपावयन्ति स्वरित्येतं ज्योति-रित्येते भवन्ति तद्यदेवैतस्य साम्नो रूपं तदेवैते भवन्ति य उ सत्त्रमासते ॥ १२ ॥ ते दक्षिणस्य हविर्धानस्य । अधोऽधोऽक्षंसर्पन्ति स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवं सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यन्तेऽतिच्छन्दसा सर्पन्त्येषा वै सर्वाणि छन्दांसि यदतिच्छन्दास्तथैनान्पाप्मा नान्वत्येति तस्मादतिच्छन्दसा सर्पन्ति ॥ १३ ॥ ते सर्पन्ति । युवं तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा यो नः पृतन्यादप तं तमिद्धतं वज्रेण तं तमिद्धतम् । दूरे चत्ताय छन्त्सद्गहने यदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून्परि शूर विश्वतो दर्मा दर्षीष्ट विश्वत इति ॥ १४ ॥ ते प्राञ्च उपनिष्क्रामन्ति । ते पुरस्तात्प्रत्यञ्चः सदः सम्प्रपद्यन्ते पश्चाद्धि प्राञ्चस्तथंसर्पमाणा अथैवं सत्रोत्थाने ॥ १५ ॥ ते यथाधिष्ण्यमेवोपविशन्ति । देवेभ्यो ह वै वाचो रसोऽभिजितोऽपचिक्रमिषां चकार स इमामेव पराङत्यसिसृप्सदियं वै वाक्तस्या एष रसो यदोषधयो वनस्पतयस्तमेतेन साम्नाप्नुवंस्तम् एनानाप्तोऽभ्यावर्तत तस्मादस्यामूर्ध्वा ओषधयो जायन्तऽऊर्ध्वा वनस्पतयस्तथोऽएवैभ्य एतद्वाचो रसोऽभिजितोऽपचिक्रमिषति स इमामेव पराङतिसिसृप्सतीयं वै वाक्तस्या एष रसो यदोषधयो वनस्पतयस्तमेतेन साम्नाप्नुवन्ति स एनानाप्तोऽभ्यावर्तते तस्मादस्यामूर्ध्वा ओषधयो जायन्तऽऊर्ध्वा वनस्पतयः ॥ १६ ॥ सर्पराज्ञ्या ऋक्षु स्तुवते । इयं वै पृथिवी सर्पराज्ञी तदस्यामेवैतत्सर्वमाप्नुवन्ति स्वयम्प्रस्तुतमनुपगीतं यथा नान्य उपशृणुयादिति ह रे-चयेद्यदन्यः प्रस्तुयादतिरेचयेद्यदन्य उपगायेदतिरेचयेद्यदन्य उपशृणुयात्तस्मात्स्व-यम्प्रस्तुतमनुपगीतम् ॥ १७ ॥ चतुर्होतॄन्होता व्याचष्टे । एतद्वै तत्स्तुतमनुशंसति यदि होता न विद्याद्गृहपतिर्व्याचक्षीत होतुस्त्वेव व्याख्यानम् ॥ १८ ॥ अथाध्व-र्योः प्रतिगरः । अराट्सुरिमे यजमाना भद्रमेभ्योऽभूदिति कल्याणमेवैतन्मानुष्यै वाचो वदति ॥ १९ ॥ अथ वाचोयमे ब्रह्मोद्यं वदन्ति । सर्वं वै तेऽवाप्तं भवति सर्वं जितं ये सत्त्रमासतेऽचारिषुर्वा ऋत्विजस्त्वार्त्स्यन्त्स्वस्तिवागहन्त्सीर्त्तिं पुष्टिं न रत्नमाप्रस्तस्मादेवार्त्सुर्यन्तोऽयस्त स्वार्मिस्थानादन्तस्तद्विस्यस्मादेवास्मिन्देवतायां ब्रह्मवर्चसं भवति यद्वाचोयमे ब्रह्मोद्यं तदेवैतेनाप्नुवन्ति तदवरुन्धते ॥ २० ॥ औदुम्बरीमुपसंस्पृश्य वाचं यच्छन्ति । [illegible] वाचा यज्ञ तन्वते [illegible] ॥ २१ ॥

त्रावरुणाभ्यामिति मित्रावरुणौ ह्येतं मैत्रावरुणस्य देवते तद्वेऽएनं दे-
ति ताभ्यामेवैतदाह तस्मादाह गृह्णं मित्रावरुणाभ्यामिति ॥ ८॥
[६.६.] ॥

विद्या। ऋचो यजूंषि सामानीयमेवर्चोऽस्याधं यदर्चन्ति यो-
गेवर्चो वाचा ह्यर्चन्ति योऽर्चति सोऽन्तरिक्षमेव यजूंषि द्यौः
या त्रयी विद्या सौम्येऽध्वरे प्रयुज्यते ॥ १ ॥ इममेव लोकमृचा ज-
तरिक्षं यजुषा दिवमेव साम्ना तस्माद्यस्यैका विद्यानूक्ता स्यादन्वेवाऽऽ-
तिं विवक्तेतेममेव लोकमृचा जयत्यन्तरिक्षं यजुषा दिवमेव साम्ना ॥२॥
तत्। सहस्रं वाचः प्रजातं द्वेऽइन्द्रस्तृतीये तृतीयं विष्णुर्ऋचय सामानि
यजूंषि विष्णुस्तस्मात्सदस्यृक्सामाभ्यां कुर्वन्त्यैन्द्रं हि सदः ॥ ३॥
विष्णुं यज्ञम्। एतैर्यजुर्भिः पुर-इवेव बिभ्रति तस्मात्पुरश्चरणं नाम ॥४॥
ऋचश्च सामानि च। मन एव यजूंषि सा यत्रैयं वागासीत्सर्वमेव तत्रा-
सर्वं प्राज्ञायताथ यत्र मन आसीन्नैव तत्र किं चनाक्रियत न प्राज्ञायत नो
नसा ध्यायतः कश्चनाजानाति ॥ ५ ॥ ते देवा वाचमब्रुवन्। प्राची प्रेहीदं
येति सा होवाच किं मे ततः स्यादिति यत्किंचावषट्कृतं स्वाहाकारेण यत्र हूयते तद्वा
हूयते तत्तऽइति तस्माद्यत्किंचावषट्कृतं स्वाहाकारेण यत्र हूयते तद्वा
प्राची प्रैत्सैतत्प्राज्ञपयदितीदं कुरुतेतीदं कुरुतेति ॥ ६ ॥ तस्मादु कुर्वन्त्ये
हविर्धाने। प्रातरनुवाकमन्वाह सामिधेनीरन्वाह प्राणोऽभिष्टौत्येवं हि
जावभवताम् ॥ ७ ॥ तस्मादु कुर्वन्त्येव सदांसि। यजुषादुम्बरीमुच्छ्रयन्ति
समिन्वन्ति धिष्ण्यानुपकिरन्त्येवं हि सयुजावभवताम् ॥ ८ ॥ तद्वाऽएतत्म-
परिश्रयन्ति। एतस्मै मिथुनाय तिर-इवेदं मिथुनं चर्यातऽइति व्यृद्धं वाऽएतन्मि-
थुनं यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जायापती मिथुनं चरन्तौ पश्यन्ति व्येव द्रव
आग एव कुर्वाते तस्माद्द्वारेण सदः प्रेक्षमाणं ब्रूयान्मा प्रेक्षथा इति यथा ह मि-
थुनं चर्यमाणं पश्येदेवं तत्काम द्वारेण देवकृतं हि द्वारम् ॥
र्धानं परिश्रयन्ति। एतस्मै मिथुनाय तिर- इवेदं [
एतन्मिथुनं यदन्यः पश्यति तस्माद्यद्यपि जाया
द्रवत आग एव कुर्वाते तस्माद्द्वारेण हा
यथा ह मिथुनं चर्यमाणं पश्येदेवं

औदुम्बरीमन्वारभ्यासते । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवैतद्वाचमाप्याययन्ति ॥२२॥ तेऽस्तमिते प्राञ्च उपनिष्क्रामन्ति । ते जघनेनाहवनीयमासतेऽग्रेण हविर्धाने ता न्वाचंयमानेव वाचंयमः प्रतिप्रस्थाता वसतीवरीभिरभिपरिहरति ते यत्कामा आसीरं स्तेन वाचं विसृजेरन्कामैर्हस्म वै पुरऽर्षयः सत्त्रमासतेऽसौ नः कामः स नः स मृध्यतामिति यद्युऽअनेककामाः स्युर्लोककामा वा प्रजाकामा वा पशुकामा वा ॥ २३ ॥ अनेनैव वाचं विसृजेरन् । भूर्भुवः स्वरिति तत्सत्येनैवैतद्वाचꣳ स मर्धयन्ति तया समृद्धयाशिष आशासते सुप्रजाः प्रजाभिः स्यामेति तत्प्रजामाशा सते सुवीरा वीरैरिति तद्वीरानाशासते सुपोषाः पोषैरिति तत्पुष्टिमाशासते ॥२४॥ अथ गृहपतिः सुब्रह्मण्यामाह्वयति । यं वा गृहपतिर्ब्रूयात्पृथगु हैवैके सुब्रह्मण्यामा ह्वयन्ति गृहपतिस्त्वेव सुब्रह्मण्यामाह्वयेद्यं वा गृहपतिर्ब्रूयात्तस्मिन्त्समुपहवमिष्ट्वा समिधोऽभ्यादधाति ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ [६.९] ॥ पञ्चमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या १२६ ॥ षष्ठोऽध्यायः [३०] ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिका संख्या ६४८ ॥ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे ग्रहनाम चतुर्थं काण्डं समाप्तम् ॥ ४ ॥

पन्ति समृद्धं हैव ते कुर्वन्ति समृद्धेनान्विन्दन्त्यृतुका ह भवन्त्यपि ह तमर्थꣳसमविन्दन्ति
यस्मिन्नर्थे यजन्ते ये तथा कुर्वन्त्येतद्द्वितीयमयनम्॥१२॥अथेदं तृतीयम् । गृहपतेरेवार-
ण्योःसंवदन्ते य इतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह यदनेन यज्ञेन जेष्यामोऽनेन पशुबन्धेन
तन्नः सह सह नः साधुकृत्या य एव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वागृहपतिरेव प्र-
थमः समारोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽआयन्ति यत्र
प्राजापत्येन पशुना यक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं यजन्तऽ
एतेन प्राजापत्येन पशुना॥१३॥तस्य शिरो निदधाति। तेषां यदि तदहर्दीक्षा न समेत्यर-
णिष्वेवाग्नीन्त्समारोह्य यथायथं विपरेत्य जुहोति॥१४॥अथ यदहरेषां दीक्षा समैति।
गृहपतेरेवारण्योः संवदन्ते य इतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह यदनेन यज्ञेन जेष्यामोऽनेन
सत्त्रेण तन्नः सह सह नः साधुकृत्या य एव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वा गृहपति-
रेव प्रथमः समारोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽआय-
न्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं दीक्षन्ते तेषाꣳ-
समान आहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यो दीक्षोपसत्सु ॥ १५॥ अथ यदहरे
क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चितिमुपदधात्यथेतरेभ्य उपवसथे धिष्ण्यान्वैसां
नाना काले प्राच्यः पत्न्य उपसमायन्ति प्रजहत्येतमपरमग्निꣳ हुतऽएव वैसां
ने ॥ १६ ॥ राजानं प्रणयति । उद्यत एवैष आग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैनः
कैकमेवोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरायन्ति तत्तत्कृतं नाकृतं यन्नान
धिष्ण्या भवन्ति वरीयानाकाशोऽसत्वारि चरणोयत्यथ यन्नानापुरोडाशा भू
हविरुच्छिष्टमसत्समाप्त्याऽइति ॥ १७ ॥ अथ येन सत्त्रेण देवाः । क्षिप्रऽएव
पाप्मानमपाघ्नतेषां जितिमनुप्रैषामिमं जितिस्तत्र उद्यतऽएकगृहपतिका व
देवा एकपुरोडाशा एकधिष्ण्याः क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नत क्षिप्रे प्राजा-
यन्त ;तथोऽएवैतऽएकगृहपतिका एकपुरोडाशा एकधिष्ण्याः क्षिप्रऽएव पाप्मा-
नमपघ्नते क्षिप्रे प्रजायन्ते॥ १८ ॥ अथादः पूर्वस्मिन्नुदीचीनवꣳशा शाला भ-
वति । तस्मानुष्ठं समान आहवनीयो भवति नाना गार्हपत्यास्तद्विक्लृप्तं गृहपतेरेव
गार्हपत्ये जाघन्या पत्नीः संयाजयन्त्याज्येनेतरे प्रतियजन्तऽआसते तद्विक्लृप्तम् ॥१९॥
अथात्र प्राचीनवꣳशा शाला भवति । तदेवत्रा समान आहवनीयो भवति स-
मानो गार्हपत्यः समान आग्नीध्रीयस्तदेतत्सत्त्रꣳ समृद्धं यथैकाहः समृद्ध एवं तस्य
न ह्वलास्ति तस्यैवैव समान्या ह्वलदन्याद्धिष्ण्येभ्यः ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १०॥
[६. ८.] ॥

अथ पञ्चमं काण्डम्

ओ३म् । देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा अतिमानेनैव कस्मिन्नु वयं जुहुयामेति स्वेष्वेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेऽतिमानेनैव पराबभूवुस्तस्मान्नातिमन्येत पराभवस्य हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १ ॥ अथ देवाः । अन्योऽन्यस्मिन्नेव जुह्वतश्चेरुस्तेभ्यः प्रजापतिरात्मानं प्रददौ यज्ञो हैषामास यज्ञो हि देवानामन्नम् ॥ २ ॥ ते होचुः । कस्य न इदं भविष्यतीति ते मम ममेत्येव न सम्पादयाञ्चक्रुस्ते हासम्पाद्योचुराजिमेवास्मिन्नाजामहै स यो न उज्जेष्यति तस्य न इदं भविष्यतीति तथेति तस्मिन्नाजिमाजन्त ॥ ३ ॥ स बृहस्पतिः । सवितारमेव प्रसवायोपाधावत्सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुव त्वत्प्रसूत इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता प्रसविता प्रासुवत्तत्सवितृप्रसूत उदजयत्स इदꣳसर्वमभवत्स इदꣳसर्वमुदजयत्प्रजापतिꣳ ह्युदजयत्सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिस्तेनेष्ट्वैतामेवोर्ध्वां दिशमुदक्रामत्तस्माद्यश्च वेद यश्च नैषोर्ध्वा बृहस्पतेर्दिगित्येवाहुः ॥ ४ ॥ तद्ध स्म पुरा वाजपेयेन यजन्ते । एताꣳ ह स्मैवोर्ध्वां दिशमुत्क्रामन्ति तत औपाविरेव जानश्रुतेयेन प्रत्यवरूढं ततोऽर्वाचीनं प्रत्यवरोहन्ति ॥ ५ ॥ तेनेन्द्रोऽयजत । स इदꣳसर्वमभवत् स इदꣳसर्वमुदजयत्प्रजापतिꣳ ह्युदजयत्सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिस्तेनेष्ट्वैतामेवोर्ध्वां दिशमुदक्रामत् ॥ ६ ॥ शतम् २९०० ॥ ॥ तद्ध स्म पुरा वाजपेयेन यजन्ते । एताꣳ ह स्मैवोर्ध्वां दिशमुत्क्रामन्ति तत औपाविर्जानश्रुतेयेन प्रत्यवरूढं ततोऽर्वाचीनं प्रत्यवरोहन्ति ॥ ७ ॥ स यो वाजपेयेन यजते । स इदꣳसर्वं भवति स इदꣳसर्वमुज्जयति प्रजापतिꣳ ह्युज्जयति सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिः ॥ ८ ॥ तदाहुः । न वाजपेयेन यजेत सर्वं वाऽएष इदमुज्जयति यो वाजपेयेन यजते प्रजापतिꣳ ह्युज्जयति सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिः स इह न किंचन परिशिनष्टि तस्येश्वरः प्रजा पापीयसी भवितोरिति ॥ ९ ॥ तद्वै यजेतैव । य एवमेतं यज्ञं कल्पं विदुर्ऋक्तो यजुष्टः सामतो ये प्रज्ञास्तेऽप्येनं याजयेयुरेष्वेवैतस्य यज्ञस्य समृद्धिर्यदेनं विद्वाꣳसो याजयन्ति तस्माद् यजेतैव ॥ १० ॥ स वाऽएष ब्राह्मणस्यैव यज्ञः । यदेनेन बृहस्पतिरयजत ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्राह्मणोऽथो राजन्यस्य यदेनेनेन्द्रोऽयजत क्षत्रꣳ हीन्द्रः क्षत्रꣳ राजन्यः ॥ ११ ॥

त्याहुः ॥ १ ॥ या ६

नेता भवति स तस्मादेगान्यन्तीत्याहुः ॥ १ ॥ या ६
ं तदुपनं तत्सत्रायणमथ यत्ततो यस्योदृचं गत्वोत्तिष्ठ-
तुदस्थुरित्याहुरिति नु पुरस्ताद्यदत्तम् ॥ २ ॥ अथ दी-
त । ते यद्यग्निं चेष्यमाणा भवन्त्यरणिष्वेवाग्नीन्त्समारो-
ाजापत्येन पशुना यक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपस-
यजन्तऽएतेन प्राजापत्येन पशुना ॥ ३ ॥ तस्
तेषां यदि तदहर्दीक्षा न समैत्यरणिष्वेवाग्नीन्त्समारो
ति ॥ ४ ॥ अथ यदहरेषां दीक्षा समैति । अरणिष्वेवाग्
न्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति गृहपतिरेव प्रथमो मन्थते प्र...
तरेषामर्धा दक्षिणत उपविशन्त्यर्धा उत्तरतो मथित्वोपसमा-
ादायोपसमायन्ति गृहपतेर्गार्हपत्यं गृहपतेरेव गार्हपत्यादुद्धृत्या-
तेषाꣳ समान आहवनीयो भवति नाना गार्हपत्या दीक्षापस
यदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चितिमुपदधात्यथेतरे
चान्वैसर्जिनानां काले प्राच्यः पत्न्य उपसमायन्ति प्रजहत्येता
एव वैसर्जिने ॥ ६ ॥ राजानं प्रणयति । उद्यत एवैष आग्नी
तऽएकैकमेवोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरायन्ति तैरेव ते
ीति ह स्माह याज्ञवल्क्यो ये तथा कुर्वन्तीत्येतन्न्वेकमयनम् ॥
म् । अरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोह्योपसमायन्ति यत्र प्राजापत्येन
भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं यजन्त ऽएतेन प्राजा
८ ॥ तस्य शिरो निदधाति । तेषां यदि तदहर्दीक्षा न समैत्यर
पारोह्य यथापथं विपरेत्य जुह्वति ॥ ९ ॥ अथ यदहरेषां दीक्षा समैति ।
वाग्नीन्त्समारोह्योपसमायन्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति गृहपतिरेव प्र-
थेतऽथेतरे पर्युपविश्य मन्थन्ते ते जातं–जातमेवानुप्रहरन्ति गृहपतेर्गार्हपत्ये
न गार्हपत्यादुद्धृत्याहवनीयं दीक्षन्ते तेषाꣳ समान आहवनीयो भवति
गार्हपत्यो दीक्षोपसत्सु ॥ १० ॥ अथ यदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्ह
चितिमुपदधात्यथेतरेभ्य उपवसथे धिष्ण्यान्वैसर्जिनानां काले प्राच्यः पत्न
ायन्ति प्रजहत्येनमपरमग्निꣳ हुतऽएव वैसर्जिने ॥ ११ ॥ राजानं प्रणय...
व एवैष आग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैतऽएकैकमेवोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरा

त्र राजसूयꣳ । राजा वै राजसूयेनेष्ट्वा भवति न वै ब्राह्मणो राज्यायाल-
वै राजसूयं परं वाजपेयꣳ ॥ १२ ॥ राजा वै राजसूयेनेष्ट्वा भवति ।
ाजपेयेनावरꣳ हि राज्यं परꣳ साम्राज्यं कामयेत वै राजा सम्राड्भ-
वरꣳहि राज्यं परꣳसाम्राज्यं न सम्राट् कामयेत राजा भवितुम-
हि राज्यं परꣳसाम्राज्यꣳ ॥ २६ ॥ स यो वाजपेयेनेष्ट्वा सम्राड्
। स इदꣳ सर्वꣳ संवृङ्क्ते स कर्मणः-कर्मणः पुरस्तादेताꣳ
वीमाहुतिं जुहोति देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगायेति-
४ ॥ तद्यथैवादो बृहस्पतिः । सवितारं प्रसवायोपाधावत्सविता वै देवा-
सवितेतं मे प्रसुव त्वत्प्रसूत इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता प्रसविता प्रा-
त्सवितृप्रसूत उदजयदेवमेवैष एतत्सवितारमेव प्रसवायोपधावति सविता वै
ां प्रसवितेतं मे प्रसुव त्वत्प्रसूत इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता प्रसविता
त्सवितृप्रसूत उज्जयति ॥ १५ ॥ तस्मादाह । देव सवितः प्रसुव यज्ञं-
यज्ञपतिं भगाय । दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाजं नः स्वदतु
ति प्रजापतिर्वै वाचस्पतिरन्नं वाजः प्रजापतिर्न इदमद्यान्नꣳ स्वदत्वित्ये-
इ स एतामेवाहुतिं जुहोत्या श्वःसुत्याया एतद्वस्यैतत्कर्मारब्धं भवति प्र-
एतं यज्ञं भवति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

अꣳशुं गृह्णाति । सर्वत्वा चैव तस्माद्वा ऽअꣳशुं गृह्णात्यु-
इहानेवाग्निष्टोमिकान्गृहान्गृह्णात्याग्रयणात् ॥ १ ॥ अथ पृष्ठ्या-
ाति । तद्यदेवैतैर्देवा उदजयंस्तदेवैष एतैरुज्जयति ॥ २ ॥ अथ
ानं गृह्णाति । तद्यदेवैतेनेन्द्र उदजयत्तदेवैष एतेनोज्जयति ॥ ३ ॥
अनुष्टुभ वाजपेयग्रहान्गृह्णाति । ध्रुवसदं त्वा नृषदं मनःसदमुपया-
तोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतममिति
त्स्येषां वै लोकानामयमेव ध्रुव इयं पृथिवीमयमेवैतेन लोकमुज्जयति ॥ ४ ॥
सदं त्वा नृषदं व्योमसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष-
निरिन्द्राय त्वा जुष्टतममिति सादयत्येषां वै लोकानामयमेव व्योमेदमन्तरिक्ष
मेवैतेनोज्जयति ॥ ५ ॥ पृथिविसदं त्वान्तरिक्षसदं दिविसदं देवसदं नाकस-
यामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतममिति
त्येषां वै देवसन्नाकसदेव एष देवलोको देवलोकमेवैतेनोज्जयति ॥ ६ ॥
ꣳ रसमुद्वयसꣳ सूर्ये सन्तꣳ समाहितमपाꣳ रसस्य यो रसस्तं वो

यन्ति समृद्धं हैन ते कुर्वन्ति समृद्धेनान्विन्दन्त्यृतुका ह भवन्त्यपि ह तमभ्यर्धᳪ समभिविन्दति यस्मिन्नभ्यर्धे यजन्ते ये तथा कुर्वन्त्येतद्द्वितीयमयनम् ॥ १२ ॥ अथेदं तृतीयम् । गृहपतेरेवारण्योः संवदन्ते य इतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह यदनेन यज्ञेन जेष्यामोऽनेन पशुबन्धेन तन्नः सह सह नः साधुकृत्या य एव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वा गृहपतिरेव प्रथमः समारोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽआयन्ति यत्र प्राजापत्येन पशुना यक्ष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं यजन्तऽएतेन प्राजापत्येन पशुना ॥ १३ ॥ तस्य शिरो निदधाति । तेषां यदि तदहर्दीक्षा न समेत्यरणिष्वेवाग्नीन्त्समारोह्य यथायथं विपरेत्य जुह्वति ॥ १४ ॥ अथ यदहरेषां दीक्षा समैति । गृहपतेरेवारण्योः संवदन्ते य इतोऽग्निर्जनिष्यते स नः सह यदनेन यज्ञेन जेष्यामोऽनेन सत्रेण तन्नः सह सह नः साधुकृत्या य एव पापं करवत्तस्यैव तदित्येवमुक्त्वा गृहपतिरेव प्रथमः समारोहयतेऽथेतरेभ्यः समारोहयति स्वयं वैव समारोहयन्ते तऽआयन्ति यत्र दीक्षिष्यमाणा भवन्ति मथित्वोपसमाधायोद्धृत्याहवनीयं दीक्षन्ते तेषाᳪ समान आहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यो दीक्षोपसत्सु ॥ १५ ॥ अथ यदहरेषां क्रयो भवति । तदहर्गार्हपत्यां चितिमुपदधात्यथेतरेभ्य उपवसथे धिष्ण्यान्वैसर्जिनानां काले प्राञ्चः पत्न्य उपसमायन्ति प्रजहत्येतमपरमग्निᳪ हुतऽएव वैसर्जिने ॥ १६ ॥ राजानं प्रणयति । उद्यत एवैष आग्नीध्रीयोऽग्निर्भवत्यथैनऽएकैकमेवोल्मुकमादाय यथाधिष्ण्यं विपरायन्ति तत्तत्कृतं नाकृतं यन्नानाधिष्ण्या भवन्ति वरीयानाकाशोऽसत्वरि चरणायेत्यथ यन्नानापुरोडाशा भूयो हविरुच्छिष्टमसत्समाप्त्याऽइति ॥ १७ ॥ अथ येन सत्रेण देवाः । क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नतेमां जितिमजयन्यैषामियं जितिस्तद्वत उद्यतऽएकगृहपतिका वै देवा एकपुरोडाशा एकधिष्ण्याः क्षिप्रऽएव पाप्मानमपाघ्नत क्षिप्रे प्राजायन्त तथोऽएवैतऽएकगृहपतिका एकपुरोडाशा एकधिष्ण्याः क्षिप्रऽएव पाप्मानमपघ्नते क्षिप्रे प्रजायन्ते ॥ १८ ॥ अथादः पूर्वस्मिन्नुदीचीनवᳪशा शाला भवति । तन्मानुषᳪ समान आहवनीयो भवति नाना गार्हपत्यास्तद्विकृष्टं गृहपतेरेव गार्हपत्ये जाघन्या पत्नीः संयाजयन्त्याज्येनेतरे प्रतियजन्तऽआसते तद्विकृष्टम् ॥ १९ ॥ अथात्र प्राचीनवᳪशा शाला भवति । तद्देवत्रा समान आहवनीयो भवति समानो गार्हपत्यः समान आग्नीध्रीयस्तदेतत्सत्रᳪ समृद्धं यथैकाहः समृद्ध एवं तस्य न ह्वलास्ति तस्यैवैव समान्या व्युद्यन्त्याद्धिष्ण्येभ्यः ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० ॥ [६. ८.] ॥

गृह्णाम्युत्तमपुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रा
त्वा जुष्टतममिति सादयत्येष वा ऽ अपाꣳ रसो योऽयं पवते स एष सू
समाहितः सूर्यात्पवत ऽ एतमेवैतेन रसमुज्जयति ॥ ७ ॥ ग्रहा ऊर्जाहुतयः । व्य
न्तो विप्राय मतिं तेषां विशिप्रियाणां वोऽहमिषमूर्जꣳ समग्रभमुपयामगृहीतो
सीन्द्राय त्वा जुष्टमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतममिति सादयत्यूर्ग्वै रसो रस
मेवैतेनोर्जमुज्जयति ॥ ८ ॥ तान्वा ऽएतान् । पञ्च वाजपेयग्रहान्गृह्णाति प्रजापतिं
वा ऽएष उज्जयति यो वाजपेयेन यजते संवत्सरो वै प्रजापतिः पञ्च वा ऋ
तवः संवत्सरस्य तत्प्रजापतिमुज्जयति तस्मात्पञ्च वाजपेयग्रहान्गृह्णाति ॥ ९
अथ सप्तदश सोमग्रहान्गृह्णाति । सप्तदश सुराग्रहान्प्रजापतेर्वा ऽ एते ऽ अन्धसी
यत्सोमश्च सुरा च ततः सत्यं श्रीर्ज्योतिः सोमोऽनृतं पाप्मा तमः सुरैते
ऽएवैतदुभे ऽ अन्धसी ऽ उज्जयति सर्वं वा ऽएष इदमुज्जयति यो वाजपेये
यजते प्रजापतिꣳह्युज्जयति सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिः ॥ १० ॥ स यत्सप्तदश
सोमग्रहान्गृह्णाति सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः स यावानेव यज्ञो याव
त्यस्य मात्रा तावतैवास्मै तत्सत्यꣳ श्रियं ज्योतिरुज्जयति ॥ ११ ॥ अथ यत्सप्त
दश । सुराग्रहान्गृह्णाति सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञः स यावानेव यज्ञो
यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मै तदनृतं पाप्मानं तम उज्जयति ॥ १२ ॥ तऽउभये
चतुस्त्रिꣳशद्ग्रहाः सम्पद्यन्ते । त्रयस्त्रिꣳशद्वै देवाः प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳशस्त
त्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १३ ॥ अथ यत्र राजानं क्रीणाति । तद्दक्षिणतः प्रति
शतः केशवात्पुरुषात्सीसेन परिस्रुतं क्रीणाति न वा ऽएष स्त्री न पुमान्यत्केशवः पुरु
यदह पुमांस्तेन न स्त्री यदु केशवस्तेन न पुमान्नैतदयो न हिरण्यं यत्सीसं नैष सोमो
सुरा यत्परिस्रुत्तस्मात्केशवात्पुरुषात्सीसेन परिस्रुतं क्रीणाति ॥ १४ ॥ अथ पूर्वेद्युः
द्वौ खरौ कुर्वन्ति पुरोऽक्षमेवान्यं पश्चादक्षमन्यं नेत्सोमग्रहांश्च सुराग्रहांश्च सह सा
दयामेति तस्मात्पूर्वेद्युर्द्वौ खरौ कुर्वन्ति पुरोऽक्षमेवान्यं पश्चादक्षमन्यम ॥ १५ ॥ अथ पुन
र्वेया भाग । वसतीवरीः प्रपादयन्ति तदुपरया भाग नेष्टा परिस्रुतं प्रसादयति दक्षि
णतः पात्राण्यभ्यवहरन्ति पुरोऽक्षमेव प्रत्यङ्ङासीनोऽध्वर्युः सोमग्रहान्गृह्णाति पश्चाद
क्षं प्राङासीनो नेष्टा सुराग्रहान्सोमग्रहमेवाध्वर्युर्गृह्णाति सुराग्रहं नेष्टा सोमग्रहमेवाध्व
र्युर्गृह्णाति सुराग्रहं नेष्टैवमेवैनान्व्यत्यासं गृह्णीतः ॥ १६ ॥ न वन्वङ्प्रसदश्वर्युः

ा ह वै सत्रमासत । श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः स्यामेति तेभ्य एत-
भिजितमपाचिक्रमिषत्पशवो वाऽअन्नं पशवो हैवैभ्यस्तदपाचिक्रमिषन्य-
मे श्रान्ता न हिꣳस्युः कथमिव स्विन्नः सद्यन्तऽइति ॥ १ ॥ तऽएते गा-
ऽआहुतीऽअजुहवुः । गृहा वै गार्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तदेनान्गृहेष्वेव न्यय-
भ्य एतदन्नाद्यमभिजितं नापाक्रामत् ॥२॥ तथोऽएवेमे सत्रमासते । ये सत्रमासते
च्छेम यशः स्यामान्नादाः स्यामेति तेभ्य एतदन्नाद्यमभिजितमपाचिक्रमिषति
वाऽअन्नं पशवो हैवैभ्यस्तदपाचिक्रमिषन्ति यन्न न इमे श्रान्ता न हिꣳस्युः
व स्विन्नः सद्यन्तऽइति ॥ ३ ॥ तऽएते गार्हपत्ये द्वेऽआहुती जुहोति । गृह
र्हपत्यो गृहा वै प्रतिष्ठा तदेनान्गृहेष्वेव नियच्छन्ति तथैभ्य एतदन्नाद्यमभि
नापक्रामति ॥ ४ ॥ तथोऽएवैतस्मात् । एतदन्नाद्यमुपाहृतमपाचिक्रमिषा
ायं न हिꣳस्यात्कथमिव स्विन्ना सद्यतऽइति ॥ ५ ॥ तस्य पुरस्तादेवा
ा-इव प्राश्नाति । तदेनदुपनिमदति तद्वेद न वै तथा भूयथामꣳसि
। हिꣳसीदिति तदेनमुपावश्रयते स ह प्रिय एवान्नस्यान्नादो भवति
विद्वानेतस्य व्रतꣳ शक्नोति चरितुम् ॥ ६ ॥ तद्वा ऽएतत् । दशमेहन्त
थानं क्रियते तेषामेकैक एव वाचंयम आस्ते वाचमाप्याययंस्तयापीनया
न्योत्तरगृहस्तन्वतेऽथेतरे विसृजयन्ते समिद्धारा वा स्वाध्यायं वा तत्रा
न्ति ॥ ७ ॥ तेऽपराह्णऽउपसमेत्य । अप उपस्पृश्य पत्नीशालꣳ सम्प्र
त तेषु समन्वारब्धेष्वेतेऽआहुती जुहोतीह रतिरिह रमध्वमिह धृतिरिह स्वधृ
हेति पशूनेवैतदाह पशूनेवैतदात्मन्नियच्छन्ते ॥ ८ ॥ अथ द्वितीयां जुहो
पसृजन्धरुणं मात्रऽइत्यग्निमेवैतत्पृथिव्याऽउपसृजन्नाह धरुणो मातरं
न्त्यग्निमेवैतत्पृथिवीं धयन्तमाह रायस्पोषमस्मासु दीधरत्स्वाहेति पशवो
ायस्पोषः पशूनेवैतदात्मन्नियच्छन्ते ॥ ९ ॥ ते प्राञ्च उपनिष्क्रामन्ति
श्चात्प्राञ्चो हविर्धाने सम्प्रपद्यन्ते पुरस्तात्प्रत्यञ्चस्तꣳस्ययाना अथैवꣳ
ात्थाने ॥ १० ॥ तऽउत्तरस्य हविर्धानस्य । जघन्यायां कूबर्याꣳ सामाभि
यन्ति सत्रस्यऽर्द्धिरिति राद्धिमेवैतदभ्युत्तिष्ठन्त्युत्तरवेदेर्वोत्तरायाꣳश्रोणा
तु कृतनरम् ॥ ११ ॥ यदुत्तरस्य हविर्धानस्य । जघन्यायां कूबर्यामगन्म
तिरमृता अभूमेति ज्योतिर्वा ऽएते भवन्त्यमृता भवन्ति ये सत्रमासते दिवं पृ
अध्यारुहामेति दिवं वा एते पृथिव्या अध्यारोहन्ति ये सत्रमासतेऽवि.

सोमग्रहमतिहरति न प्राङ्चपर्षं नेष्टा सुराग्रहं न उज्ज्योतिश्च तुपरश्च
॥ १७ ॥ उपर्युपर्येवाक्षमध्वर्युः । सोमग्रहं धारयत्यधोऽधोऽक्षं नेष्टा सु
स्पृचौ स्थः सं माभद्रेण पृङ्क्तमिति नेन्नापानिति प्रवाचेति तौ पुनर्विहर
स्थो वि मा पाप्मना पृङ्क्तमिति तद्यथेषीकां मुञ्जाद्विवृहेदेवमेनं सर्वे
नो विवृहतस्तस्मिन्न तावच्चैनेनो भवति यावत्तृणस्याग्रं तौ सादयतः
अथाध्वर्युः । हिरण्यपात्रेण मधुग्रहं गृह्णाति तं मध्ये सोमग्रहाणां सा
कथं गृह्णात्यथ ध्रुवमथैतान्त्सोमग्रहानृत्वग्रे स्तोत्रेऽतिरिक्तां चमसेषु
जुह्वति तान्भक्षयन्त्यथ माध्यन्दिने सवने मधुग्रहस्य च सुराग्रहाणां चोद्यते
॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

आग्नेयमग्निष्टोमऽआलभते । अग्निर्वा ऽअग्निष्टोमोऽग्निष्टोममेवैतेनो
स्यैन्द्राग्नमुक्थेभ्य आलभतऽऐन्द्राग्नानि वाऽउक्थान्युक्थान्येवैतेनोज्जयत्यै
षोडशिनऽआलभतऽइन्द्रो वै षोडशी षोडशिनमेवैतेनोज्जयति ॥ १ ॥ सारस्व
सप्तदशाय स्तोत्रायालभते । तदेतदनतिरात्रे सति रात्रे रूपं क्रियते प्रजा
वाऽएष उज्जयति यो वाजपेयेन यजते संवत्सरो वै प्रजापतिस्तदेतेन सारस्
तेन रात्रिमुज्जयति तस्मादेतदनतिरात्रे सति रात्रे रूपं क्रियते ॥ २ ॥ अ
मरुद्भ्य उज्जेषेभ्यः । वशां पृश्निमालभत ऽइयं वै वशा पृश्निर्यदिदमस्यां मूलि
चामूलं चान्नाद्यं प्रतिष्ठितं तेनेयं वशा पृश्निरन्नं वाऽएष उज्जयति यो वाज
पेयेन यजतेऽन्नपेयथं ह वै नामैतद्यद्वाजपेयं विशो वै मरुतोऽन्नं वै विश
उज्जेषेभ्य इत्युज्जित्याऽएव दुर्वेदेऽउज्जेषवत्यौ याज्यानुवाक्ये यद्युज्जेषवत्यौ न
विन्देदपि येऽएव के च मारुत्यौ स्यातां दुर्वेदोऽएव वशा पृश्निर्यदि वशां पृश्निं
नविन्देदपि यैव का च वशा स्यात् ॥ ३ ॥ तस्या आवृत् । यत्र होता माहेन्द्रं
ग्रहमनुशंसति तदस्यै वपया प्रचरेयुरेष वाऽइन्द्रस्य निष्केवल्यो ग्रहो यन्माहे-
न्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्केवल्यमेव स्तोत्रं निष्केवल्यथं शस्त्रमिन्द्रो वै यजमानस्तन्म-
ध्यत एवै तद्यजमाने वीर्यं दधाति तस्मादस्याऽअत्र वपया प्रचरेयुः ॥ ४ ॥ द्वे-
धावदानानि श्रपयन्ति । ततोऽर्धानां जुह्वामुपस्तीर्य द्विर्द्विरवद्यति सकृदभिघारयति
मन्यनक्षपवदानान्यथोपभृति सकृत्सकृदवद्यति द्विरभिघारयति न प्रत्यनक्षयव-
तद्यदर्धानां द्विर्द्विरवद्यति तथैषा कृत्स्ना भवत्यथ यदेतैः प्रचरति तेन दैवी

होतारं विश्ववेदसमिति ॥ ३४ ॥ तदु हैकेऽन्वाहुः । होता यो विश्ववेदस इति नेदरमित्यात्मानं ब्रवाणीति तदु तथा न ब्रूयान्मानुषं ह ते यज्ञे कुर्वन्ति व्यृद्धं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्व्यृद्धं यज्ञे करवाणीति तस्माद्यथैवर्चानूक्तमेवानुब्रूयाद्धोतारं विश्ववेदसमित्येवास्य यज्ञस्य सुक्रतुमित्येष हि यज्ञस्य सुक्रतुर्यदग्निस्तस्मादाहास्य यज्ञस्य सुक्रतुमिति सेयं देवानुपावर्वर्त्त ततो देवा अभवन्पराऽसुरा भवति ह वा ऽआत्मना परास्य सपत्ना भवन्ति यस्यैवं विदुष एतामन्वाहुः ॥ ३५ ॥ तां वाऽअष्टमीमनुब्रूयात् । गायत्री वाऽएषा निदानेनाष्टाक्षरा वै गायत्री तस्मादष्टमीमनुब्रूयात् ॥ ३६ ॥ तद्धैके । पुरस्ताद्धाय्ये दधत्यन्नं धाय्ये मुखतऽइदमन्नाद्यं दध्म इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यादनवक्लृप्ता तस्यैषा भवति यः पुरस्ताद्धाय्ये दधाति दशमी वा हिनस्त्येकादशी वा सम्पद्यते तस्यो हैवैषावक्लृप्ता भवति यस्यैतामष्टमीमन्वाहुस्तस्मादुपरिष्टादेव धाय्ये दध्यात् ॥ ३७ ॥ समिध्यमानो ऽअध्वरऽइति । अध्वरो वै यज्ञः समिध्यमानो यज्ञऽइत्येवैतदाहाग्निः पावक ईड्य इति पावको ह्येष ईड्यो ह्येष शोचिष्केशस्तमीमहऽइति शोचन्तीव ह्येतस्य केशाः समिद्धस्य समिद्धोऽअग्नऽआहुतेत्यतः प्राचीनꣳ सर्वमिध्ममभ्यादध्याद्यदन्यत्समिधोऽथहस्तऽइव ह्येतस्त्रोता यद्वाऽअन्यत्समिध इध्मस्यातिरिच्यतेऽतिरिक्तं तद्यद्वै यज्ञस्यातिरिक्तं द्विषन्तꣳ हास्य तद्भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते तस्मादतः प्राचीनꣳ सर्वमिध्ममभ्यादध्याद्यदन्यत्समिधः ॥ ३८ ॥ देवान्यक्षि स्वध्वरेति । अध्वरो वै यज्ञो देवान्यक्षि सुयज्ञियेत्येवैतदाह त्वꣳ हि हव्यवाडसीत्येष हि हव्यवाड्यदग्निस्तस्मादाह त्वꣳ हि हव्यवाडसीत्या जुहोता दुवस्यताग्निं प्रयत्यध्वरे । वृणीध्वꣳ हव्यवाहनमिति सम्प्रेष्यत्येवैनयाजुहुत च यजत च यस्मै कामाय समैन्धिढ्वं तत्कुरुतेत्येवैतदाहाग्निं प्रयत्यध्वरऽइत्यध्वरो वै यज्ञोऽग्निं प्रयति यज्ञऽइत्येवैतदाह वृणीध्वꣳ हव्यवाहनमित्येष हि हव्यवाहनो यदग्निस्तस्मादाह वृणीध्वꣳ हव्यवाहनमिति ॥ ३९ ॥ तं वाऽएतम् । अध्वरवन्तं त्रिचमन्वाह देवान्ह वै यज्ञेन यजमानांस्तमसुरा दुधूर्षाञ्चक्रुस्ते दुधूर्षन्त एव न शेकुर्धूर्वितुं ते पराबभूवुस्तस्माद्यज्ञोऽध्वरो नाम दुधूर्षन्ह वाऽएनꣳ सपत्नः पराभवति यस्यैवं विदुषोऽध्वरवन्तं त्रिचमन्वाहुर्योऽवेव सौम्येनाध्वरेणेष्टा जयति तानयत्पदानि ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [४. २.] ॥

एतद्वै देवा अग्निं परिष्ठ्योजुज्जन् । यद्योऽपिवात्समेतु नो हव्यं वहेति तमेवमवृत्तो गुणोपायदन्त्वयैवानेन वयं वहस्वं वै त्वमेतद्यसि शक्तीरिते वीर्यं मनो गृहाण

विशमुज्जयत्यथाग्नीनि मानुष्यै विशोऽवहरति तेनो मानुषीं विशमुज्जयति ॥५
तदु तथा न कुर्यात् । ह्वलति वाऽएष यो यज्ञपथादेत्येति वाऽएष यज्ञपथाद्य ए
करोति तस्माद्यैरेवेतरेषां पशूनां वपाभिः प्रचरन्ति तदेवैतस्यै वपया प्रचरेयुरेव
धावद्वानानि श्रपयन्ति न मानुष्यै विशोऽवहरन्ति ॥ ६ ॥ अथ सप्तदश प्राज
पत्यान्पशूनालभते । ते वै सर्वे तूपरा भवन्ति सर्वे श्यामाः सर्वे मुष्कराः प्रजा
पतिं वाऽएष उज्जयति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नं वै प्रजापतिः पशुर्वाऽअन्नं तत्प्र
जापतिमुज्जयति सोमो वै प्रजापतिः पशुर्वै प्रत्यक्षꣳ सोमस्तत्प्रत्यक्षं प्रजापतिमुज्ज
यति सप्तदश भवन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ७ ॥ ते
सर्वे तूपरा भवन्ति । पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्ठꣳ सोऽयं तूपरोऽविषाणस्तूपरो वा
ऽअविषाणः प्रजापतिः प्राजापत्या एते तस्मात्सर्वे तूपरा भवन्ति ॥ ८ ॥ सर्वे
श्यामाः । द्वे वै श्यामस्य रूपे शुक्लं चैव लोम कृष्णं च द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजन
प्रजननं प्रजापतिः प्राजापत्या एते तस्मात्सर्वे श्यामा भवन्ति ॥ ९ ॥
सर्वे मुष्कराः । प्रजननं वै मुष्करः प्रजननं प्रजापतिः प्राजापत्या एते त
स्मात्सर्वे मुष्करा भवन्ति दुर्वेदा एवꣳ समृद्धाः पशवो यद्येवꣳ समृद्धान्न वि
न्देदपि कतिपया एवैवꣳ समृद्धाः स्युः सर्वेषु ह्येवेदं प्रजापतिः ॥ १० ॥ तद्धैके
वाच उत्तममालभन्ते यदि वै प्रजापतेः परमस्ति वागेव तदेतद्वाचमुज्जयाम इति
वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्सर्वं वाऽइदं प्रजापतिर्यदिमे लोका यदिदं किं च सा य
देवेषु लोकेषु वाग्वदति तद्वाचमुज्जयति तस्मादु तन्नाद्रियेत ॥ ११ ॥ तेषामुत्
यत्र मैत्रावरुणो वामदेव्यमनुशꣳसति तदेषां वपाभिः प्रचरेयुः प्रजनन
वै वामदेव्यं प्रजननं प्रजापतिः प्राजापत्या एते तस्मादेषां वपाभिस्त
प्रचरेयुः ॥ १२ ॥ अयेष्टा अनुयाजा भवन्ति । अप्यूह्य स्रुचावथैषाꣳ
हविर्भिः प्रचरन्ति सोऽन्तोऽन्तो वै प्रजापतिस्तदन्तत एवैतत्प्रजापतिमुज्जयत्यथ
यत्पुरा प्रचरेयुर्यथा यमध्वानमेष्यन्त्स्यात्तं गत्वा स कु ततः स्यादेवं तत्तस्मादेषामन्त
हविर्भिः प्रचरन्ति ॥ १३ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । ह्वलति वा ऽएष यो यज्ञपथा-
देत्येति वा ऽएष यज्ञपथाद्य एवं करोति तस्माद्यैरेवेतरेषां पशूनां वपाभिः प्रच-
रन्ति तदेवैतेषां वपाभिः प्रचरेयुर्यैरेवेतरेषां पशूनाꣳ हविर्भिः प्रचरन्ति तदेवैतेषाꣳ
हविषा प्रचरेयुरेकानुवाक्या एका याज्यैकदेवत्या हि प्रजापतय ऽउस्राणाꣳ वशाना
छागानाꣳ हविषोऽनुब्रूहीति प्रजापतय ऽउस्राणाꣳ वशानां छागानाꣳ हविः
प्रस्थितं प्रेष्येति वषट्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

उज्जयानीति तदस्मै सविता प्रसविता प्रसौति तत्सवितृप्रसूत उज्जयति ॥ १६ ॥
अथ यद्यध्वर्युः । अन्तेवासी वा ब्रह्मचारी वैतद्यजुरधीयात्सोऽन्वारभ्य वाचयति
वाजिन इति वाजिनो ह्यश्वास्तस्मादाह वाजिन इति वाजजित इत्यन्नं वै वाजोऽ-
न्नजित इत्येवैतदाहाध्वन स्कभ्नुवन्त इत्यध्वनो हि स्कभ्नुवन्तो धावन्ति योजना
मिमाना इति योजनशो हि मिमाना अध्वानं धावन्ति काष्ठां गच्छतेति यथैनान-
न्तरा नाष्ट्रा रक्षाꣳसि न हिꣳस्युरेवमेतदाह धावन्त्याजिमाघ्नन्ति दुन्दुभीनभि
साम गायति ॥ १७ ॥ अथैताभ्यां जगतीभ्याम् । जुहोति यानु वा मन्त्रयते यदि
जुहोति यद्यनुमन्त्रयते समान एव बन्धुः ॥ १८ ॥ स जुहोति । एष स्य वाजी
क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो ऽअपिकक्ष ऽआसनि । क्रतुं दधिक्रा अनु
सꣳसनिष्यदत्पथामङ्काꣳस्यन्वापनीफणत्स्वाहा ॥ १९ ॥ उत स्म । अस्य
द्रवतस्तुरण्यतः पर्णं न वेरनुवाति प्रगर्धिनः । श्येनस्येव ध्रजतोऽ अङ्कसं
परि दधिक्राव्णः सहोर्जा तरित्रतः स्वाहेति ॥ २० ॥ अथोत्तरेण त्र्यृचेन । जुहोति
वानु वा मन्त्रयते द्वयं तद्यस्माज्जुहोति वानु वा मन्त्रयते यदि जुहोति यद्यनुमन्त्रयते
समान एव बन्धुरेतानेवैतदश्वान्धावत उपवाजयत्येतेषु वीर्यं दधाति तिस्रो वाऽ
इमाः पृथिव्य इयमहैका द्वे ऽअस्याः परे ता एवैतदुज्जयति ॥ २१ ॥ सोऽनुम-
न्त्रयते । शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवताता मितद्रवः स्वर्काः । जम्भयन्तोऽ-
हिं वृकꣳ रक्षाꣳसि सनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः ॥ २२ ॥ ते नोऽ अर्वन्तः । हव-
नश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनो मितद्रवः । सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवो
महो ये धनꣳ समिथेषु जभ्रिरे ॥ २३ ॥ वाजे वाजेऽवत । वाजिनो नो धनेषु
विप्रा अमृता ऋतज्ञाः । अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्देवयानै-
रिति ॥ २४ ॥ अथ बार्हस्पत्येन चरुणा प्रत्युपतिष्ठते । तमुपस्पृशत्यन्नं वाऽ
एष उज्जयति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नपेयꣳ ह वै नामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवै-
तदुदजैषीत्तेनैवैतदेतां गतिं गत्वा सꣳस्पृशते तदात्मन्कुरुते ॥ २५ ॥ स उप
स्पृशति । आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्यन्नं वै वाज आ मान्नस्य प्रसवो
जगम्यादित्येवैतदाहेमे द्यावापृथिवी विश्वरूपेऽइति द्यावापृथिवी हि प्रजापतिरा
मा गन्तां पितरामातरा चेति मातेव च हि पितेव च प्रजापतिरा मा सोमो

तं वै माध्यन्दिने सवनेऽभिषिञ्चति । माध्यन्दिने सवन आजिं धावन्त्येष
वै प्रजापतिर्य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु
प्रजायन्ते तन्मध्यत एवैतत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १ ॥ अगृहीते माहेन्द्रे । एष वा
ऽइन्द्रस्य निष्केवल्यो ग्रहो यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्केवल्यमेव स्तोत्रं निष्केवल्यꣳ
शस्त्रमिन्द्रो वै यजमानस्तदेनꣳ स्व एवायतनेऽभिषिञ्चति तस्मादगृहीते माहे-
न्द्रे ॥ २ ॥ अथ रथमुपावहरति । इन्द्रस्य वज्रोऽसीति वज्रो वै रथ इन्द्रो वै यजमानस्त-
स्मादाहेन्द्रस्य वज्रोऽसीति वाजसा इति वाजसा हि रथस्त्वयायं वाजꣳ सेदि-
त्यन्नं वै वाजस्त्वयायमन्नमुज्जयत्वित्येवैतदाह ॥ ३ ॥ तं धूर्गृहीतमन्तर्वेद्यभ्यववर्त-
यति । वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्यन्नं वै वाजोऽन्नस्य नु प्रसवे मातरं
महीमित्येवैतदाहादितिं नाम वचसा करामह इतीयं वै पृथिव्यदितिस्तस्मादा-
हादितिं नाम वचसा करामह इति यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेशेत्यस्याꣳ
हीदꣳ सर्वं भुवनमाविष्टं तस्यां नो देवः सविता धर्म साविषदिति तस्यां नो देवः
सविता यजमानꣳ सुवतामित्येवैतदाह ॥ ४ ॥ अथाश्वानद्भिरभ्युक्षति । स्नप-
नायाभ्यवनीयमानान्त्स्नपितान्वोदानीतानद्भ्यो ह वाऽअग्रेऽश्वः सम्बभूव
सोऽद्भ्यः सम्भवन्नसर्वः समभवदसर्वो हि वै समभवत्तस्मान्न सर्वैः पद्भिः प्र
तितिष्ठत्येकैकमेव पादमुदस्य तिष्ठति तद्यदेवास्यात्राप्स्वहीयत तेनैवैनमेतत्समर्धय
कृत्स्नं करोति तस्मादश्वानद्भिरभ्युक्षति स्नपनायाभ्यवनीयमानान्त्स्नपितान्
वोदानीतान् ॥ ५ ॥ सोऽभ्युक्षति । अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा
भवत वाजिन इत्यनेनापि देवीरापो यो व ऊर्मिः प्रतूर्तिः ककुन्मान्वाजसास्तेना
वाजꣳ सेदित्यन्नं वै वाजस्तेनायमन्नमुज्जयत्वित्येवैतदाह ॥ ६ ॥ अथ रथं युनक्ति
स दक्षिणायुग्यमेवाग्रे युनक्ति सव्यायुग्यं वाऽअग्रे मानुषेऽथैवं देवत्रा ॥ ७
स युनक्ति । वातो वा मनो वेति न वै वातात्किं चनाशीयोऽस्ति न मनसः
किं चनाशीयोऽस्ति तस्मादाह वातो वा मनो वेति गन्धर्वाः सप्तविꣳ
शतिस्तेऽअग्रेऽश्वमयुञ्जन्निति गन्धर्वा ह वाऽअग्रेऽश्वं युयुजुस्तद्येऽग्रेऽश्व
मयुञ्जꣳस्ते त्वा युञ्जन्त्वित्येवैतदाह तेऽअस्मिञ्जवमादधुरिति येऽस्मिञ्ज
वमादधुस्ते त्वयि जवं दधत्वित्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अथ सव्यायुग्यं युनक्ति । वात
रꣳहा भव वाजिन्युज्यमान इति वातजवो भव वाजिन्युज्यमान इत्येवैतदाहेन्द्र
स्येव दक्षिणः श्रियैधीति यथेन्द्रस्य दक्षिणः श्रियैवं यजमानस्य श्रियैधीत्येवैतदाह

अजित इत्येवैतदाह वाजथं सस्त्राथं स इति सरिष्येन्त इति वाऽश्वग्रऽस्याह स-
रिष्यन्त-इव हि तर्हि भवन्त्यथात्र सस्त्राथंस इति सस्त्राथं स-इव यत्र प्रव-
न्ति तस्मादाह सस्त्राथं स इति बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रतेति बृहस्पतेर्ह्येष भागो भव-
त तस्मादाह बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रतेति निमृजाना इति तद्यजमाने वीर्यं दधाति
यदश्वानवघ्रापयन्नमुमुज्जयानीति वाऽश्वमेऽवघ्रापयत्यथात्रेमामुदजैषमिति त
ऽश्वानवघ्रापयति ॥ २७ ॥ अथैतेषामाजिमिताथं रथानाम् । एकस्मि
वा राजन्यो वोपास्थितो भवति स वेदेरुत्तरायाथं श्रोणाऽउपविशत्य
र्युध्य यजमानश्च पूर्वया द्वारा मधुग्रहमादाय निष्क्रामतस्तं वैश्यस्य वा
नस्य वा पाणावाधत्तोऽथ नेष्टा परया द्वारा सुराग्रहानादाय निष्क्रामति
तेन शालां पर्येत्यैकं वैश्यस्य वा राजन्यस्य वा पाणावादधदाहाने
मं निष्क्रीणामीति सत्यं वै श्रीर्ज्योतिः सोमोऽनृतं पाप्मा तमः सुरा सत्यमेवै-
यं ज्योतिर्यजमाने दधात्यनृतेन पाप्मना तमसा वैश्यं विध्यति तैः स यं भो-
मयते तं कुरुतेऽथैतथं सहिरण्यपात्रमेव मधुग्रहं ब्रह्मणे ददाति तं ब्रह्मणे
तमायुरात्मन्धत्तेऽमृतथं ह्यायुर्हिरण्यं तेन स यं भोगं कामयते तं कुरुते
॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ प्रथमोऽध्यायः [३१] ॥

थ स्रुवं चाज्यविलापनीं चादाय । आहवनीयमभ्यैति स एता द्वादशा
ति वा वाचयति वा यदि जुहोति यदि वाचयति समान एव बन्धुः ॥ १ ॥
ति । आपये स्वाहा स्वापये स्वाहा पिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा
हाहर्पतये स्वाहाह्ने मुग्धाय स्वाहा मुग्धाय वैनथंशिनाय स्वाहा
ऽआन्त्यायनाय स्वाहान्त्याय भौवनाय स्वाहा भुवनस्य पतये स्वाहा
हेत्येता द्वादशाहुतीर्जुहोति द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरः प्र
पतिर्यज्ञस्तद्यैवास्याशीः सम्पत्तामेवैतदुज्जयति तामात्मन्कुरुते ॥ २ ॥ अ
। जुहोति वा वाचयति वा यदि जुहोति यदि वाचयति समान एव बन्धुः
याति। आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पताथं श्रोत्रं
ं पृष्ठं यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतामित्येताः षट् क्लृप्तीर्वाच-
यन्ति संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तद्यैवास्य क्लृ-
मेवैतदुज्जयति तामात्मन्कुरुते ॥ ४ ॥ अथाग्रेर्यूपो भवति । अप्यास-

युञ्जन्तु त्वामरुतो विश्ववेदस इति युञ्जन्तु त्वा देवा इत्येवैतदाह त्वष्टा पत्सु-
जवं दधात्विति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथ दक्षिणाप्रष्टिं युनक्ति सव्याप्रष्टिं वाऽ
अग्रे मानुषेऽथैवं देवत्रा ॥ ९ ॥ स युनक्ति । जवो यस्ते वाजिन्निहितो गुहा यः
श्येने परीत्तोऽअचरच्च वातऽइति जवो यस्ते वाजिन्नप्यन्यत्रापिनिहितस्तेन न इमं
यज्ञं प्रजापतिमुज्जयेत्येवैतदाह तेन नो वाजिन्बलवान्बलेन वाजजिच्च भव स-
मने च पारयिष्णुरित्यन्नं वै वाजोऽन्नजिच्च नऽएध्यस्मिंश्च नो यज्ञे देवसमनऽइमं
यज्ञं प्रजापतिमुज्जयेत्येवैतदाह ॥ १० ॥ तत्राऽएतऽएव त्रयो युक्ता भवन्ति ।
त्रिवृद्धि देवानां तद्धि देवत्राथ प्राष्टियुग एव चतुर्थोऽन्वेति मानुषो हि स तं यत्र दा-
स्यन्भवति तच्चतुर्थमुपयुज्य ददाति तस्मादपीतरस्मिन्यज्ञऽएतऽएव त्रयो युक्ता
भवन्ति त्रिवृद्धि देवानां तद्धि देवत्राथ प्राष्टियुग एव चतुर्थोऽन्वेति मानुषो हि स तं
यत्र दास्यन्भवति तच्चतुर्थमुपयुज्य ददाति ॥ १२॥ अथ बार्हस्पत्यं चरुं नैवारं
सप्तदशशरावं निर्वपति । अन्नं वाऽएष उज्जयति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नपेयं ह
वै नामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवैतदन्नमुदजैषीत्तदेवास्मा ऽएतत्करोति ॥ १२ ॥ अथ य-
द्बार्हस्पत्यो भवति । बृहस्पतिर्ह्येतमग्रऽउदजयत्तस्माद्बार्हस्पत्यो भवति ॥ १३ ॥
अथ यन्नैवारो भवति । ब्रह्म वै बृहस्पतिरेते वै ब्रह्मणा पच्यन्ते यन्नीवारास्तस्मा-
न्नैवारो भवति सप्तदशशरावो भवति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति
॥ १४ ॥ तमश्वानवघ्रापयति । वाजिन इति वाजिनो ह्यश्वास्तस्मादाह वाजिन
इति वाजजित इत्यन्नं वै वाजोऽन्नजित इत्येवैतदाह वाजं सरिष्यन्त इत्याजिं हि
सरिष्यन्तो भवति बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रतेति बृहस्पतेर्ह्येष भागो भवति तस्मादाह
बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रतेति तद्यदश्वानवघ्रापयतीममुज्जयानीति तस्माद्वाऽअश्वानव-
घ्रापयति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥

तद्यदाजिं धावन्ति । इममेवैतेन लोकमुज्जयत्यथ यद्ब्रह्मा रथचक्रे साम गायति
नाभिदघ्नऽउद्धितेऽन्तरिक्षलोकमेवैतेनोज्जयत्यथ यद्यूपं रोहति देवलोकमेवै-
तेनोज्जयति तस्माद्वाऽएतत्त्रयं क्रियते ॥ १ ॥ स ब्रह्मा रथचक्रमधिरोहति । नाभि-
दघ्नऽउद्धितं देवस्याहं सवितुः सवे सत्यसवसो बृहस्पतेरुत्तमं नाकं रुहेयमिति
यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म हि ब्राह्मणः ॥ २ ॥ अथ यदि राजन्यो
यजते । देवस्याहं सवितुः सवे सत्यसवस इन्द्रस्योत्तमं नाकं रुहेयमिति क्षत्रं
हीन्द्रः क्षत्रं राजन्यः ॥ ३ ॥ त्रिः सामाभिगायति । अभिगीयावरोहति

वै गायत्री गायत्रमग्नेश्छन्दो देवलोकमेवैतेनोज्जयति सप्तदशभिर्वासोभिर्यूपो वेष्टितो वा विग्रथितो वा भवति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ५ ॥
गोधूमं चषालं भवति । पुरुषो वै प्रजापतेर्नेदिष्ठꣳ सोऽयमत्वगेते वै पुरुषस्यौषधीनां नेदिष्ठतमां यद्गोधूमास्तेषां न त्वगस्ति मनुष्यलोकमेवैतेनोज्जयति ॥ ६ ॥
गर्तन्वान्यूपोऽतीक्ष्णाग्रो भवति । पितृदेवत्यो वै गर्तः पितृलोकमेवैतेनोज्जयति सप्तदशारत्निर्भवति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ७ ॥ अथ नेष्टापत्नीमुदानेष्यन् । कौशं वासः परिधापयति कौशं वा चण्डातकमन्तरं दीक्षितवसनाज्जघनार्धो वा एष यज्ञस्य यत्पत्नी तामेतत्प्राचीं यज्ञं प्रसादयिष्यन्भवत्यस्ति वै पत्न्या अमेध्यं यदवाचीनं नाभेर्मेध्या वै दर्भास्तद्यदेवास्या अमेध्यं तदेवास्या एतद्दर्भैर्मेध्यं कृत्वाथैनां प्राचीं यज्ञं प्रसादयति तस्मान्नेष्टा पत्नीमुदानेष्यन्कौशं वासः परिधापयति कौशं वा चण्डातकमन्तरं दीक्षितवसनात् ॥ ८ ॥ अथ निश्रयणिं निश्रयति । स दक्षिणत उदङ् रोहेदुत्तरतो वा दक्षिणा दक्षिणतस्त्वेवोदङ् रोहेत्तथा ह्युदग्भवति ॥ ९ ॥ स रोक्ष्यन् जायामामन्त्रयते । जाय एहि स्वो रोहावेति रोहावेत्याह जाया तद्यज्जायामामन्त्रयतेऽर्धो ह वा एष आत्मनो यज्जाया तस्माद्यावज्जायां न विन्दते नैव तावत्प्रजायतेऽसर्वो हि तावद्भवत्यथ यदैव जायां विन्दतेऽथ प्रजायते तर्हि हि सर्वो भवति सर्व एतां गतिं गच्छानीति तस्माज्जायामामन्त्रयते ॥ १० ॥ स रोहति । प्रजापतेः प्रजा अभूमेति प्रजापतेर्ह्येष प्रजा भवति यो वाजपेयेन यजते ॥ ११ ॥ अथ गोधूमानुपस्पृशति । स्वर्देवा अगन्मेति स्वर्ह्येष गच्छति यो वाजपेयेन यजते ॥ १२ ॥ तद्यद्गोधूमानुपस्पृशति । अन्नं वै गोधूमा अन्नं वा एष उज्जयति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नपेयꣳ ह वै नामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवैतदन्नमुदजैषीत्तेनैवैतदेतां गतिं गत्वा संस्पृशते तदात्मन्कुरुते तस्माद्गोधूमानुपस्पृशति ॥ १३ ॥ अथ शीर्ष्णा यूपमत्युज्जिहीते । अमृता अभूमेति देवलोकमेवैतेनोज्जयति ॥ १४ ॥ शतम् ३००० ॥ अथ दिशोऽनुवीक्षमाणो जपति । अस्मे वोऽस्त्विन्द्रियमस्मे नृम्णमुत क्रतुरस्मे वर्चांसि सन्तु व इति सर्वं वा एष इदमुज्जयति यो वाजपेयेन यजते प्रजापतिꣳ ह्युज्जयति सर्वमु ह्येवेदं प्रजापतिः सोऽस्य सर्वस्य यश इन्द्रियं वीर्यꣳ संवृज्य तदात्मन्धत्ते तदात्मन्कुरुते तस्माद्दिशोऽनुवीक्षमाणो जपति ॥ १५ ॥ अथैनमूषपुटैरनूदस्यन्ति । पशवो वा ऊषा अन्नं वै पशवोऽन्नं वा एष उज्जयति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नपेयꣳ ह वै नामैतद्यद्वाजपेयं तद्यदेवैतदन्न-

देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेरुत्तमं नाकमरुहमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म हि ब्राह्मणः ॥ ४ ॥ अथ यदि राजन्यो यजते । देवस्याहꣳसवितुः सवे सत्यप्रसवस इन्द्रस्योत्तमं नाकमरुहमिति क्षत्रꣳहीन्द्रःक्षत्रꣳराजन्यः ॥ ५॥ अथसप्तदश दुन्दुभीननुवेद्यन्तꣳसमिन्वन्ति । प्रतीच आग्नीध्रात्प्रजापतिं वाऽएष उज्जयति यो वाजपेयेन यजते वाग्वै प्रजापतिरेषा वै परमा वाग्या सप्तदशानां दुन्दुभीनां परमामेवैतद्वाचं परमं प्रजापतिमुज्जयति सप्तदश भवन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ६ ॥ अथैतेषां दुन्दुभीनाम् । एकं यजुषाहन्ति तत्सर्वे यजुषा हता भवन्ति ॥ ७ ॥ स आहन्ति । बृहस्पते वाजं जय बृहस्पतये वाचं वदत बृहस्पतिं वाजं जापयतेति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म हि ब्राह्मणः ॥ ८ ॥ अथ यदि राजन्यो यजते । इन्द्र वाजं जयेन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेति क्षत्रꣳ हीन्द्रः क्षत्रꣳराजन्यः ॥ ९ ॥ अथैतेष्वाजिसृत्सु रथेषु । पुनरासृतेष्वेतेषां दुन्दुभीनामेकं यजुषोपावहरति तत्सर्वे यजुषोपावहृता भवन्ति ॥ १० ॥ स उपावहरति । एषा वः सा सत्या संवागभूद्यया बृहस्पतिं वाजमजीजपता बृहस्पतिं वाजं वनस्पतयो विमुच्यध्वमिति यदि ब्राह्मणो यजते ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म हि ब्राह्मणः॥११॥ अथ यदि राजन्यो यजते । एषा वः सा सत्या संवागभूद्ययेन्द्रं वाजमजीजपता जीजपतेन्द्रं वाजं वनस्पतयो विमुच्यध्वमिति क्षत्रꣳहीन्द्रः क्षत्रꣳराजन्यः ॥ १२ ॥ अथ वेद्यन्तात् । राजन्य उदङ् सप्तदश प्रव्याध्यान्प्रविध्यति यावान्वाऽएकः प्रव्याधस्तावांस्तिर्यङ् प्रजापतिरथ यावत्सप्तदशप्रव्याधास्तावानन्वङ् प्रजापतिः ॥१३॥ तद्राजन्यः प्रविध्यति । एष वै प्रजापतेः प्रत्यक्षतमां यद्राजन्यस्तस्मादेकः सन्बहूनामीष्टे यद्वेव चतुरक्षरः प्रजापतिश्चतुरक्षरो राजन्यस्तस्माद्राजन्यः प्रविध्यति सप्तदश प्रव्याधान्प्रविध्यति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १४ ॥ अथ यं यजुषा युनक्ति । ते यजमान आतिष्ठति देवस्याहꣳ सवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेर्वाजजितो वाजं जेषमिति ॥ १५ ॥ तद्यथैवादो बृहस्पतिः । सवितारं प्रसवायोपाधावत्सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुव त्वत्प्रसूत इदमुज्जयानीति तदस्मै सविता प्रसविता प्रासुवत्तत्सवितृप्रसूत उदजयदेवमेवैष एतत्सवितारमेव प्रसवायोपधावति सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुव त्वत्प्रसूत इद-

॥

न्नेवैतद्देवतां गतिं गत्वा गृथं स्पृशते तदात्मन्कुरुते तस्मादनुपसृष्टे-
॥ १६ ॥ आश्वत्थेषु पलाशेषूपनद्धा भवन्ति । स यदेवादोऽश्वत्थे
मरुत उपामन्त्रयत तस्मादाश्वत्थेषु पलाशेषूपनद्धा भवन्ति विशोऽनु-
गो वै मरुतोऽयन्नं विशस्तस्माद्विशोऽनूद्दृश्यन्ति सप्तदश भवन्ति
जापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ १७ ॥ अथपाण्पात्रेक्षमाणो जपति ।
व्यै नमो मात्रे पृथिव्याऽइति बृहस्पतेर्ह वाऽअभिषिषिचानात्पृथिवी
महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्यषेचि यद्वै मायं नावदृणीयादिति बृहस्पतिर्ह
चकार यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदनयैतन्मित्रधेयमकुरुत न हि
स्ति न पुत्रो मातरम् ॥ १८ ॥ बृहस्पतिसवो वाऽएष यद्वाजपेयम् ।
भेति महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्यषेचि यद्वै मायं नावदृणीयादित्येष
यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदनयैतन्मित्रधेयं कुरुते न हि माता पुत्रं
तरम् ॥ १९ ॥ अथ हिरण्यमभ्यवरोहति । अमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतऽ-
॥ २० ॥ अथाजर्षभस्याजिनमुपस्तृणाति तदुपरिष्टाद्रुक्मं निदधाति
य ॥ २१ ॥ अथास्माऽआसन्दीमाहरन्ति । उपरिसद्यं वाऽएष
रिसद्यं तदेनमुपर्यासीनमधस्तादिमाः प्रजा उपासते तस्मा-
न्ति ॥ २२ ॥ औदुम्बरी भवति । अन्नं वाऽऊर्गुदुम्बर
वै तस्मादौदुम्बरी भवति तामग्रेण हविर्धाने जघनेनाहवनीयं
अथाजर्षभस्याजिनमास्तृणाति । प्रजापतिर्वाऽएष यद्-
: प्रत्यक्षतमां यदजास्तस्मादेतास्त्रिः संवत्सरस्य विजायमाना
तत्प्रजापतिमेवैतत्करोति तस्मादजर्षभस्याजिनमास्तृणाति ।
ति । इयं ते राडिति राज्यमेवास्मिन्नेतद्दधात्यथैनमासा-
ति यन्तारमेवैनमेतद्यमनमासां प्रजानां करोति ध्रुवोऽसि
रुणमस्मिँल्लोके करोति कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा
त्येवैतदाह ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [२. १.] ॥
संख्या ॥ ११७ ॥

भरति । तस्यानिष्ट एव स्विष्टकृद्भवत्यथास्मा अन्नं
पति यो वाजपेयेन यजतेऽन्नपेयं ह वै नामैतद्यद्वा-
नेवास्मा एतत्सम्भरति ॥ १ ॥ औदुम्बरे पात्रे ।

...र्यं गृहीत्वा गृह्णन्ति [illegible]
...माहुरतः स यज्ञ [illegible]
...महाँ२॥ ऽअसि ब्राह्मण भारतेति । ब्रह्म ह्यग्निस्तस्माद्
...। एष हि देवेभ्यो हव्यं भरति तस्माद्भरतोऽग्निरित्याहुरेष उ वा
... भूत्वा बिभर्ति तस्माद्वेवाह भारतेति ॥ २ ॥ अथार्षेयं प्र
...नमेतद्देवेभ्यश्च निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदिति त
... ॥ ३ ॥ परस्तादर्वाक्प्रवृणीते । परस्ताद्ध्यर्वाच्यः प्रजाः प्र
...तयऽउ चैवैतं निह्नुतऽइदं हि पितैवाग्रेऽथ पुत्रोऽथ पौत्रस्त
...प्रवृणीते ॥ ४ ॥ स आर्षेयमुक्त्वाह । देवेद्धो मन्विद्ध इति देवा
...ादाह देवेद्ध इति मन्विद्ध इति मनुर्ह्येतमग्र ऽइन्द्ध तस्मादा
... ॥ ऋषिष्टुत इति । ऋषयो ह्येतमग्रेऽस्तुवंस्तस्मादाहर्षिष्टुत इ
...नुमदित इति । एते वै विप्रा यदृषय एते ह्येतमन्वमदंस्तस्मादाह
... ॥ ७ ॥ कविशस्त इति एते वै कवयो यदृषय एते ह्येतमशंस
...शस्त इति ॥ ८ ॥ ब्रह्मसंशित इति । ब्रह्मसंशितो ह्येष घृ
...हवनो ह्येषः ॥ ९ ॥ प्रणीर्यज्ञानांं रथीरध्वराणामिति । एतेन
...यन्ति ये च पाकयज्ञा ये चेतरे तस्मादाह प्रणीर्यज्ञानामिति ॥
...राणामिति । रथो ह वाऽएष भूत्वा देवेभ्यो यज्ञं वहति तस्मादा
...मिति ॥ ११ ॥ अतूर्तो होता तूर्णिर्हव्यवाडिति । न ह्येतं रक्षां
...दाहातूर्तो होतेति तूर्णिर्हव्यवाडिति सर्वं ह्येष पाप्मानं तरति
...हव्यवाडिति ॥ १२ ॥ आस्पात्रं जुहूर्देवानामिति । देवपात्रं वाऽ
...मादग्नौ सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुह्वति देवपात्रं ह्येष प्राप्नोति ह वै
... पात्रं प्रेप्स्यति य एवमेतद्वेद ॥ १३ ॥ चमसो देवपान इति ।
...एतेन भूतेन देवा भक्षयन्ति तस्मादाह चमसो देवपान इति ॥१४॥
...न नेमिर्देवांस्त्वं परिभूरसीति । यथाऽरान्नेमिः सर्वतः परिभूरेवं त्वं
...परिभूरसीत्येवैतदाह ॥ १५ ॥ आवह देवान्यजमानायेति । तदस्मै
...वोढवाऽआहाग्निमग्नऽआवहेति तदाग्नेयायाज्यभागायाग्निमावोढ
...मावहेति तत्सौम्यायाज्यभागाय सोममावोढवाऽआहाग्निमावहेति
...यत्राच्युत आग्नेयः पुरोडाशो भवति तस्माऽअग्निमावोढवाऽआह ॥
... यथादेवतम् । देवां २ ॥ ऽआज्यपां २ ॥ ऽआवहेतितत्प्रयाजानु
...वाऽआह प्रयाजानुयाजा वै देवा आज्यपा अग्निं होत्रायावहेति

अन्नं वा ऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मादौदुम्बरे पात्रे सो ऽस एव प्रथमः सम्भारस्त्वथ यदतोऽथ यथोपस्मारमन्नानि ॥ २ ॥ तद्धैके । सप्तदशान्नानि सम्भरन्ति सप्तदशः प्रजापतिरिति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्प्रजापतेर्न्वेव सर्वमन्नमनवरुद्धं क उ तस्मै मनुष्यो यः सर्वमन्नमवरुन्ध्यात्तस्मादु सर्वमेवान्नं यथोपस्मारꣳ सम्भरन्नेकमन्नं न सम्भरेत् ॥ ३ ॥ स यन्न सम्भरति । तस्योद्ब्रुवीत तस्य नाश्नीयाद्यावज्जीवं तथा नान्तमेति तथा ज्योग्जीवति स एतस्य सर्वस्यान्नाद्यस्य सम्भृतस्य स्रुवेणोपघातं वाजप्रसवीयानि जुहोति तद्याभ्य एवैतद्देवताभ्यो जुहोति ता अस्मै प्रसुवन्ति ताभिः प्रसूत उज्जयति तस्माद्वाजप्रसवीयानि जुहोति ॥ ४ ॥ स जुहोति । वाजस्येमं प्रसवः सुषुवेऽग्रे सोमꣳ राजानमोषधीष्वप्सु ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयꣳ राष्ट्रे जागृयाम पुरोहिताः स्वाहा ॥ ५ ॥ वाजस्येमाम् । प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट् । अदित्सन्तं दापयति प्रजानन्त्स नो रयिꣳ सर्ववीरं नियच्छतु स्वाहा ॥ ६ ॥ वाजस्य नु प्रसव आबभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः । सनेमि राजा परियाति विद्वान्प्रजां पुष्टिं वर्धयमानोऽअस्मे स्वाहा ॥ ७ ॥ सोमꣳ राजानम् अवसेऽग्निमन्वारभामहे । आदित्यान्विष्णुꣳ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिꣳ स्वाहा ॥ ८ ॥ अर्यमणं बृहस्पतिम् । इन्द्रं दानाय चोदय । वाचं विष्णुꣳ सरस्वतीꣳ सवितारं च वाजिनꣳ स्वाहा ॥ ९ ॥ अग्नेऽअच्छा । वदेह नः प्रति नः सुमना भव । प्र नो यच्छ सहस्रजित्त्वꣳ हि धनदा असि स्वाहा ॥ १० ॥ प्र नः । यच्छत्वर्यमा प्र पूषा प्र बृहस्पतिः । प्र वाग्देवी ददातु नः स्वाहेति ॥ ११ ॥ अथैनं परिशिष्टेनाभिषिञ्चति । अग्राद्येनैवैनमेतदभिषिञ्चत्यन्नाद्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मादेनं परिशिष्टेनाभिषिञ्चति ॥ १२ ॥ सोऽभिषिञ्चति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति देवहस्तैरेवैनमेतदभिषिञ्चति सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रिये दधामीति वाग्वै सरस्वती तदेनं वाच एव यन्तुर्यन्त्रिये दधाति ॥ १३ ॥ तदु हैकऽआहुः । विश्वेषां त्वा देवानां यन्तुर्यन्त्रिये दधामीति सर्वं वै विश्वे देवास्तदेनꣳ सर्वस्यैव यन्तुर्यन्त्रिये दधाति तदु तथा न ब्रूयात्सरस्वत्यै त्वा वाचो यन्तुर्यन्त्रिये दधामीत्येव ब्रूयाद्वाग्वै सरस्वती तदेनं वाच एव यन्तुर्यन्त्रिये दधाति बृहस्पतेष्ट्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चाम्यसाविति नाम गृह्णाति तद्बृहस्पतेरेवैनमेतत्सायुज्यꣳ सलोकतां गमयति ॥ १४ ॥ अथाह ।

त्रुपायंस्तथो ऽएवैष एतत्पशूनेवोपैति ॥ ५॥ स यदाग्नापौष्णः । एकादशकपालः पुरोडाशो भवत्यग्निर्वै दाता पौष्णाः पशवस्तदस्माऽअग्निरेव दाता पशून्ददाति ॥ ६ ॥ अथ यदैन्द्रापौष्णः । चरुर्भवतीन्द्रो वै यजमानः पौष्णाः पशवः स यानेवास्माऽअग्निर्दाता पशून्ददाति तैरेवैतत्सꣳस्पृशते तानात्मन्कुरुते ॥ ७ ॥ अथ यत्पौष्णः । चरुर्भवति यानेवास्माऽअग्निर्दाता पशून्ददाति तेष्वेवैतदन्ततः प्रतितिष्ठति यद्वै पशुमान्कर्म चिकीर्षति शक्नोति वै तत्कर्तुं तत्पशूनेवैतदुपैति पशुमान्त्सूयाऽइति तस्य श्यामो गौर्दक्षिणा स हि पौष्णो यच्छ्यामो द्वे वै श्यामस्य रूपे शुक्लं चैव लोम कृष्णं च द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं प्रजननं वै पूषा पशवो हि पूषा पशवो हि प्रजननं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते तस्माच्छ्यामो गौर्दक्षिणा ॥ ८ ॥

अथापरेण त्रिषंयुक्तेन यजते । सोऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपत्यैन्द्रासौम्यं चरुꣳ सौम्यं चरुं तेन त्रिषंयुक्तेन यजते वर्च एव तद्देवा उपायंस्तथो ऽएवैष एतद्वर्च एवोपैति ॥ ९ ॥ स यदग्नीषोमीयः । एकादशकपालः पुरोडाशो भवत्यग्निर्वै दाता वर्चः सोमस्तदस्मा ऽअग्निरेव दाता वर्चो ददाति॥१०॥ अथ यदैन्द्रासौम्यः । चरुर्भवतीन्द्रो वै यजमानो वर्चः सोमः स यदेवास्मा ऽअग्निर्दाता वर्चो ददाति तेनैवैतत्सꣳस्पृशते तदात्मन्कुरुते ॥ ११ ॥ अथ यत्सौम्यः । चरुर्भवति यदेवास्माऽअग्निर्दाता वर्चो ददाति तस्मिन्नेवैतदन्ततः प्रतितिष्ठति यद्वै वर्चस्वी कर्म चिकीर्षति शक्नोति वै तत्कर्तुं तद्वर्च एवैतदुपैति वर्चस्वी सूया ऽइति नो ह्यवर्चसो व्याप्त्या चनाशोऽस्ति तस्य बभ्रुर्गौर्दक्षिणा स हि सौम्यो यद्बभ्रुः ॥ १२ ॥ अथ श्वो भूते । वैश्वानरं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति वारुणं यवमयं चरुं ताभ्यामनूचीनाहं वेष्टिभ्यां यजते समानबर्हिर्भ्यां वा ॥ १३॥ स यद्वैश्वानरो भवति । संवत्सरो वै वैश्वानरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरेव तद्भूमानं प्रजाः ससृजे भूमानं प्रजाः सृष्ट्वा सूयाऽइति तथो ऽएवैष एतद्भूमानं प्रजाः सृजते भूमानं प्रजाः सृष्ट्वा सूया ऽइति ॥ १४॥ अथ यद्द्वादशकपालो भवति । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरो वैश्वानरस्तस्माद्द्वादशकपालो भवति ॥१५॥ अथ यद्वारुणो यवमयश्चरुर्भवति । तत्सर्वस्मादेवैतद्वरुणपाशात्सर्वस्माद्वरुण्यात्प्रजाः प्रमुञ्चति ता अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्रजायन्तेऽनमीवा अकिल्बिषाः प्रजा अभिसूया ऽइति ॥ १६ ॥ अथ यो वैश्वानरस्य दक्षिणा । संवत्सरो वै वैश्वानरः संवत्सरः प्रजापतिर्ऋषभो वै पशूनां प्रजा-

सम्राडयमसौ सम्राडयमसाविति निवेदितमेवैनमेतत्सन्तं देवेभ्यो निवेदयत्ययं महावीर्यो योऽभ्यषेचीत्ययं युष्माकैकोऽभूत्तं गोपायतेत्येवैतदाह त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ १५ ॥ अथोज्जितीः । जुहोति वा वाचयति वा यदि जुहोति यदि वाचयति समान एव बन्धुः ॥ १६ ॥ स वाचयति । अग्निरेकाक्षरेण प्राणमुदजयत्तमुज्जेषं प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशꣳ स्तोममुदजयत्तमुज्जेषमिति तद्यदेवैताभिरेता देवता उदजयंस्तदेवैष एताभिरुज्जयति सप्तदश भवन्ति सप्तदशो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥१७॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति । तद्यदन्तरेणाहुती एतत्कर्म क्रियत एष वै प्रजापतिर्य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते तन्मध्यत एवैतत्प्रजापतिमुज्जयति तस्मादन्तरेणाहुती एतत्कर्म क्रियतऽआश्राव्याहाग्निꣳ स्विष्टकृतं यजेति वषट्कृते जुहोति॥१८॥ अथेडामादधाति । उपहूतायामिडायामप उपस्पृश्य माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति माहेन्द्रं ग्रहं गृहीत्वा स्तोत्रमुपाकरोति तꣳ स्तोत्राय प्रमीवाति स उपावरोहति सोऽन्ते स्तोत्रस्य भवत्यन्ते शस्त्रस्य ॥१९॥ तद्धैके । एतत्कृत्वाथैतत्कुर्वन्ति तदु तथा न कुर्यादात्मा वै स्तोत्रं प्रजा शस्त्रमेतस्माद्ध स यजमानं प्रणाशयति स जिह्म एति स ह्वलति तस्मादेतदेव कृत्वाथैतत्कुर्यात् ॥ २० ॥ अथेडामादधाति । उपहूतायामिडायामप उपस्पृश्य माहेन्द्रं ग्रहं गृह्णाति माहेन्द्रं ग्रहं गृहीत्वा स्तोत्रमुपाकरोति तꣳ स्तोत्राय प्रमीवाति स उपावरोहति सोऽन्ते स्तोत्रस्य भवत्यन्ते शस्त्रस्य ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् १[२. २.] ॥

पूर्णाहुतिं जुहोति । सर्वं वै पूर्णꣳ सर्वं परिगृह्य सूयाऽइति तस्यां वरं ददाति सर्वं वै वरः सर्वं परिगृह्य सूयाऽइति स यदि कामयेत जुहुयादेतां यद्यु कामयेतापि नाद्रियेत ॥ १ ॥ अथ श्वो भूते । अनुमत्यै हविरष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपति स ये जघनेन शम्यां पिष्यमाणानामवशीयन्ते पिष्टानि वा तण्डुला वा तान्त्स्रुवे सार्धꣳ संवपत्यन्वाहार्यपचनादुल्मुकमाददते तेन दक्षिणा यन्ति स यत्र स्वकृतं वेरिणं विन्दति श्वभ्रप्रदरं वा ॥ २ ॥ तदग्निꣳ समाधाय जुहोति । एष ते निर्ऋते भागस्तं जुषस्व स्वाहेतीयं वै निर्ऋतिः सा यं पाप्मना गृह्णाति तं निर्ऋत्या गृह्णाति तद्यदेवास्या अत्र नैर्ऋतꣳरूपं तदेवैतच्छमयति तथो हैनꣳ सूयमानं निर्ऋतिर्न गृह्णात्यथ यत्स्वकृते वेरिणे जुहोति श्वभ्रप्रदरे वैतद्ध्यस्यै

पतिस्तस्मादृषभो वैश्वानरस्य दक्षिणा कृष्णं वासो वारुणस्य तद्धि वारुणं यत्कृ
ष्णं यदि कृष्णं न विन्देदपि यदेव किं च वासः स्याद्ग्रन्थिभिर्हि वा
वारुणं वरुण्यो हि ग्रन्थिः ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [२. ५.] द्विती
ऽध्यायः [३२] ॥ ॥

अरण्योरग्नी समारोह्य। सेनान्यो गृहान्परेत्याग्नयेऽनीकवतेऽष्टाकपालं पुरोडा
शं निर्वपत्यग्निर्वै देवतानामनीकꣳ सेनाया वै सेनानीरनीकं तस्मादग्नयेऽनीकव
ऽएतद्वाऽअस्यैकꣳ रत्नं यत्सेनानीस्तस्माऽएवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते
तस्य हिरण्यं दक्षिणाग्नेयो वाऽएष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं
दक्षिणा ॥ १ ॥ अथ श्वो भूते। पुरोहितस्य गृहान्परेत्य बार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति
बृहस्पतिर्वै देवानां पुरोहित एष वाऽएतस्य पुरोहितो तस्माद्बार्हस्पत्यो भवत्येतद्वा
ऽअस्यैकꣳ रत्नं यत्पुरोहितस्तस्माऽएवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य
शितिपृष्ठो गौर्दक्षिणैषा वाऽऊर्ध्वा बृहस्पतेर्दिक्तदेष उपरिष्टादर्यम्णः पन्थास्तस्मा
च्छितिपृष्ठो बार्हस्पत्यस्य दक्षिणा ॥ २ ॥ अथ श्वो भूते। सूयमानस्य गृहऽऐन्द्रमे
कादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति क्षत्रं वाऽइन्द्रः क्षत्रꣳसूयमानस्तस्मादैन्द्रो भवति
तस्यऽर्षभो दक्षिणा स ह्यैन्द्रो यदृषभः ॥ ३ ॥ अथ श्वो भूते। महिष्यै गृहान्प
रेत्य। आदित्यं चरुं निर्वपतीयं वै पृथिव्यदितिः सेयं देवानां पत्न्येषा वाऽएतस्य
पत्नी भवति तस्मादादित्यो भवत्येतद्वाऽअस्यैकꣳ रत्नं यन्महिषी तस्याऽएवैतेन
सूयते ताꣳ स्वामनपक्रमिणीं कुरुते तस्यै धेनुर्दक्षिणा। धेनुरिव वाऽइयं मनुष्येभ्यः
सर्वान्कामान्दुहे माता धेनुर्मातेव वाऽइयं मनुष्यान्बिभर्ति तस्माद्धेनुर्दक्षिणा ॥४॥
अथ श्वो भूते। सूतस्य गृहान्परेत्य वारुणं यवमयं चरुं निर्वपति सवो वै सूतः
सवो वै देवानां वरुणस्तस्माद्वारुणो भवत्येतद्वाऽअस्यैकꣳ रत्नं यत्सूतस्तस्माऽएवै
तेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्याश्वो दक्षिणा स हि वारुणो यदश्वः॥५॥
अथ श्वो भूते। ग्रामण्यो गृहान्परेत्य मारुतꣳसप्तकपालं पुरोडाशं निर्वपति वि
शो वै मरुतो वैश्यो वै ग्रामणीस्तस्मान्मारुतो भवत्येतद्वाऽअस्यैकꣳ रत्नं यद्ग्रामणी
स्तस्माऽएवैतेन सूयते तꣳस्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य पृषन्गौर्दक्षिणा भूमा वाऽएत
द्रूपाणां यत्पृषतो गोर्विशो वै मरुतो भूमो वै विट्तस्मात्पृषन्गौर्दक्षिणा ॥६॥ अथ
श्वो भूते। क्षत्तुर्गृहान्परेत्य सावित्रं द्वादशकपालं वाष्टाकपालं वा पुरोडाशं निर्व
पति सविता वै देवानां प्रसविता प्रसविता वै क्षत्ता तस्मात्सावित्रो भवत्येतद्वा

निर्ऋतिगृहीतम् ॥ ३ ॥ अथाप्रतीत्तं पुनरायन्ति । अथानुमत्याऽअष्टाकपालेन पुरोडाशेन प्रचरतीयं वा अनुमतिः स यस्तत्कर्म शक्नोति कर्तुम् यच्चिकीर्षतीयꣳ हास्मै तदनु मन्यते तदिमामेवैतत्प्रीणात्यनयानुमत्यानुमतः सूयाऽइति ॥४॥ अथ यदष्टाकपालो भवति। अष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री वाऽइयं पृथिव्यथ यत्समानस्य हविष उभयत्र जुहोत्येषा ह्येवैतदुभयं तस्य वासो दक्षिणा यद्वै सवासा अरण्यं नोदाशꣳसते निधाय वै तद्वासोऽतिमुच्यते तथो हैनꣳ सूयमानमासङ्गो न विन्दति ॥ ५ ॥ अथ श्वो भूते । आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथेष्ट्यैवं यजते तद्यदेवादः प्रजातमाग्नावैष्णवं दीक्षणीयꣳ हविस्तदेवैतदग्निर्वै सर्वा देवता अग्नौ हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वत्यग्निर्वै यज्ञस्यावरार्ध्यो विष्णुः परार्ध्यस्तत्सर्वाश्चैवैतद्देवताः परिगृह्य सर्वं च यज्ञं परिगृह्य सूयाऽइति तस्मादाग्नावैष्णव एकादशकपालः पुरोडाशो भवति तस्य हिरण्यं दक्षिणाग्नेयो वाऽएष यज्ञो भवत्यग्ने रेतो हिरण्यं यो वै विष्णुः स यज्ञोऽग्निरु वै यज्ञ एव तदु तदाग्नेयमेव तस्माद्धिरण्यं दक्षिणा ॥ ६ ॥ अथ श्वो भूते । अग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथेष्ट्यैवं यजतऽएतेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहन्नेतेनोऽएव व्यजयत यास्येयं विजितिस्तां तथोऽएवैष एतेन पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳ हन्ति तथोऽएव विजयते विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे सूयाऽइति तस्मादग्नीषोमीय एकादशकपालः पुरोडाशो भवति तस्योत्सृष्टो गौर्दक्षिणोत्सृजन्ति वाऽअमुं चन्द्रमसं घ्नन्ति पौर्णमासेनाह घ्नन्त्यामावास्येनोत्सृजन्ति तस्मादुत्सृष्टो गौर्दक्षिणा ॥ ७ ॥ अथ श्वो भूते । ऐन्द्राग्नं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तेन यथेष्ट्यैवं यजते यत्र वाऽइन्द्रो वृत्रमहꣳस्तदस्य भीतस्येन्द्रियं वीर्यमपचक्राम स एतेन हविषेन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्नधत्त तथोऽएवैष एतेन हविषेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते तेजो वाऽअग्निरिन्द्रियं वीर्यमिन्द्र उभे वीर्ये परिगृह्य सूयाऽइति तस्मादैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति तस्यर्षभोऽनड्वान्दक्षिणा स हि वहेनाग्नेय आण्डाभ्यामैन्द्रस्तस्मादृषभोऽनड्वान्दक्षिणा ॥ ८ ॥ अथाग्रयणेष्ट्या यजते । सर्वान्वाऽएष यज्ञक्रतूनवरुन्धे सर्वा इष्टीरपि दर्विहोमान्यो राजसूयेन यजते देवसृष्टो वाऽएषेष्टिर्यदाग्रयणेष्टिरनया मेऽपीष्टमसदनयापि सूयाऽइति तस्मादाग्रयणेष्ट्या यजतऽउभय्यो वाऽओषधयः कृष्टेऽनयाः पच्यन्ते ऽकृष्टपच्या अन्याः ... ओषधीरभि सूयाऽइति तस्य गौर्दक्षिणा ॥९॥

ऽस्यैकꣳ रत्नं यत्क्षत्ता तस्मा एवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य श्येतोऽनड्वान्दक्षिणैष वै सविता य एष तपत्येति वा एष प्रत्यङ्युक्तस्तस्माच्छ्येतो भवति श्येत इव ह्येष उद्यंश्चास्तं च यन्भवति तस्माच्छ्येतोऽनड्वान्दक्षिणा ॥ ७ ॥ अथ श्वोभूते । संग्रहीतुर्गृहान्परेत्याश्विनं द्विकपालं पुरोडाशं निर्वपति सयोनी वा अश्विनौ सयोनी सव्यष्ठृसारथी समानꣳ हि रथमधितिष्ठतस्तस्मादाश्विनो भवत्येतद्वा अस्यैकꣳ रत्नं यत्संग्रहीता तस्मा एवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य यमौ गावौ दक्षिणा तौ हि सयोनी यद्यमौ यदि यमौ न विन्देदप्यनूची नगर्भावेव गावौ दक्षिणा स्यातां तावु ह्यपि समानयोनी ॥ ८ ॥ अथ श्वोभूते । भागदुघस्य गृहान्परेत्य पौष्णं चरुं निर्वपति पूषा वै देवानां भागदुघ एष वा एतस्य भागदुघो भवति तस्मात्पौष्णो भवत्येतद्वा अस्यैकꣳ रत्नं यद्भागदुघस्तस्मा एवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य श्यामो गौर्दक्षिणा तस्यासावेव बन्धुर्योऽसौ त्रिषंयुक्तेषु ॥ ९ ॥ अथ श्वोभूते । अक्षावापस्य च गृहेभ्यो गोविकर्तस्य च गवेधुकाः सम्भृत्य सूयमानस्य गृहे रौद्रं गावेधुकं चरुं निर्वपति ते वा एते द्वे सती रत्ने एकं करोति सम्पदः कामाय तद्यदेतेन यजते यां वा इमाꣳ सभायां घ्नन्ति रुद्रो हैतामभिमन्यतेऽग्निर्वै रुद्रोऽधिदेवनं वा अग्निस्तस्यैतेऽङ्गारा यदक्षास्तमेवैतेन प्रीणाति तस्य ह वा एषानुमता गृहेषु हन्यते यो वा राजसूयेन यजते यो वैतदेवं वेदैतद्वा अस्यैकꣳ रत्नं यदक्षावापश्च गोविकर्तश्च ताभ्यामेवैतेन सूयते तौ स्वावनपक्रमिणौ कुरुते तस्य द्विरूपो गौर्दक्षिणा शितिबाहुर्वा शितिवालो वासिर्नखरो वालदाम्नाक्षावपनं प्रबद्धमेतद्धि तयोर्भवति ॥ १० ॥ अथ श्वोभूते । पालागलस्य गृहान्परेत्य चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वाध्वन आज्यं जुहोति जुषाणोऽध्वाज्यस्य वेतु स्वाहेति प्रहेयो वै पालागलोऽध्वानं वै प्रहित एति तस्मादध्वन आज्यं जुहोत्येतद्वा अस्यैकꣳ रत्नं यत्पालागलस्तस्मा एवैतेन सूयते तꣳ स्वमनपक्रमिणं कुरुते तस्य दक्षिणा [illegible] धनुश्चर्ममया वाणवन्तो लोहित उष्णीष एतद्धि तस्य भवति ॥ ११ ॥ तानि वा एतानि । एकादश रत्नानि सम्पादयत्येकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वीर्यमेवैतद्रत्नान्यभिसम्पादयति तद्यद्रत्निनाꣳ हविर्भिर्यजत एतेषां वै राजा भवति तेभ्य एवैतेन सूयते तान्स्वाननपक्रमिणः कुरुते ॥ १२ ॥ अथ श्वोभूते । परिवृक्त्यै गृहान्परेत्य नैर्ऋतं चरुं निर्वपति या वा अपुत्रा पत्नी सा परिवृक्ती स कृष्णानां

चातुर्मास्यैर्यजते । सर्वान्वाऽएष यज्ञक्रतूनवरुन्द्धे सर्वा इष्टीरपि दर्विहोमान्
सूयेन यजते देवसृष्टो वाऽएष यज्ञक्रतुर्यच्चातुर्मास्यानि येभिर्यज्ञोऽपीष्यसदेभिर्
ऽइति तस्माच्चातुर्मास्यैर्यजते ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [१. ३ .] ॥ ॥

वैश्वदेवेन यजते । वैश्वदेवेन वै प्रजापतिर्भूमानं प्रजाः ससृजे भूमानं प्रज
। सूयाऽइति तथोऽएवैष एतद्वैश्वदेवेनैव भूमानं प्रजाः सृजते भूमानं प्रज
। सूयाऽइति ॥ १ ॥ अथ वरुणप्रघासैर्यजते । वरुणप्रघासैर्वै प्रजापतिः प्र
पाशात्प्रामुञ्चत्ता अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्राजायन्तानमीवा अकि
। प्रजा अभिसूयाऽइति तथो एवैष एतद्वरुणप्रघासैरेव प्रजा वरुणपाशात्प्र
ति ता अस्यानमीवा अकिल्बिषाः प्रजाः प्रजायन्तेऽनमीवा अकिल्बिषा
अभि सूयाऽइति ॥ २ ॥ अथ साकमेधैर्यजते । साकमेधैर्वै देवा वृत्रमघ्नंस्ते
यजयन्त येयमेषां विजितिस्तां तथोऽएवैष एतैः पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं
तथोऽएव विजयते विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे सूयाऽइति ॥ ३ ॥ अथ शुनासीर्येण
। उभौ रसौ परिगृह्य सूयाऽइत्यथ पञ्चवातीयं स पञ्चधा हवनीयं व्यु
वेणोपघातं जुहोति ॥४॥ स पूर्वार्धे जुहोति । अग्निनेत्रेभ्यो देवेभ्यः पुरः
ःस्वाहेत्यथ दक्षिणार्धे जुहोति यमनेत्रेभ्यो देवेभ्यो दक्षिणासद्भ्यः स्वाहेत्यथ
र्धे जुहोति विश्वदेवनेत्रेभ्यो देवेभ्यः पश्चात्सद्भ्यः स्वाहेत्यथोत्तरार्धे जुहोति
वरुणनेत्रेभ्यो वा मरुन्नेत्रेभ्यो वा देवेभ्य उत्तरासद्भ्यः स्वाहेत्यथ मध्ये जुहो-
मनेत्रेभ्यो देवेभ्य उपरिसद्भ्यो दुवस्वद्भ्यः स्वाहेति ॥ ५ ॥ अथ सार्धं
जुहोति । ये देवा अग्निनेत्राः पुरः सदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा यमनेत्रा दक्षि
दस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा विश्वदेवनेत्राः पश्चात्सदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा मित्रा-
नेत्रा वा मरुन्नेत्रा वोत्तरासदस्तेभ्यः स्वाहा ये देवाः सोमनेत्रा उपरिसदो
न्तस्तेभ्यः स्वाहेति तद्यदेवं जुहोति ॥ ६ ॥ यत्र वै देवाः । साकमेधैर्व्यजय-
येमेषां विजितिस्तां तद्धोचुरुत्पिबन्ते वाऽइमानि दिक्षु नाष्ट्रा रक्षांसि
यो वज्रं प्रहरामेति वज्रो वाऽआज्यं त ऽएतेन वज्रेणाज्येन दिक्षु नाष्ट्रा र-
स्यवाघ्नंस्ते व्यजयन्त येयमेषां विजितिस्तां तथोऽ एवैष एतेन वज्रेणाज्ये-
क्षु नाष्ट्रा रक्षांस्यवहन्ति तथोऽएव विजयते विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे सूया
॥ ७ ॥ अथ यदेता अपराः पञ्चाहुतीर्जुहोति । घ्नन्ति वाऽएतदग्नेर्वि-

णां नखैर्निर्भिद्य तण्डुलाशेर्श्रृतं चरुꣳ श्रपयति स जुहोत्येष ते निर्ऋते भा-
जुषस्व स्वाहेति या वाऽअपुत्रा पत्नी सा निर्ऋतिगृहीता तद्यदेवास्याऽत्र-
र्ऋतꣳ रूपं तदेवैतच्छमयति तथो हैनꣳ सूयमानं निर्ऋतिर्न गृह्णाति तस्य द-
ा कृष्णा गौः परिमूर्णा पर्यारिणी सा ह्यपि निर्ऋतिगृहीता तामाह मास्मेऽ-
यां वात्सीदिति तत्पाप्मानमपादत्ते ॥१३॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ [३. १.] ॥॥

उपरिष्टाद्रत्नानाꣳ सौमारौद्रेण यजते । स श्वेतायै श्वेतवत्सायै पयसि शृ-
वति तद्यदुपरिष्टाद्रत्नानाꣳ सौमारौद्रेण यजते ॥ १॥ स्वर्भानुर्ह वाऽआसु-
सूर्यं तमसा विव्याध स तमसा विद्धो न व्यरोचत तस्य सोमारुद्रावेवैतत्त-
ाहताꣳ स एषोऽपहतपाप्मा तपति तथोऽएवैष एतत्तमः प्रविशत्येतं वा
प्रविशति यदयज्ञियान्यज्ञेन प्रसजत्ययज्ञियान्वाऽएतद्यज्ञेन प्रसजति शूद्रांस्त्व-
त्वत्तस्य सोमारुद्रावेवैतत्तमोऽपहतः सोऽपहतपाप्मैव दीक्षते तद्यच्छ्वेतायै
वत्सायै पयसि शृतो भवति कृष्णं वै तमस्तत्तमोऽपहन्ति तस्यैषैव श्वेता
वत्सा दक्षिणा ॥ २ ॥ स हैतेनापि यजेत । योऽलं यशसे सन्न यशो भव-
ो वाऽअनूचानः सोऽलं यशसे सन्न यशो भवति यो न यशो भवति स त-
वै स तत्प्रावृतो भवति तस्य सोमारुद्रावेवैतत्तमोऽपहतः सोऽपहतपाप्मा ज्यो-
व श्रिया यशसा भवति ॥ ३ ॥ अथ मैत्राबार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति । हलति
एष यो यज्ञपथादेत्येति वाऽएष यज्ञपथाद्यदयाज्ञियान्यज्ञेन प्रसजत्ययज्ञियान्वा
यज्ञेन प्रसजति शूद्रांस्त्वद्यांस्त्वन्मित्राबृहस्पती वै यज्ञपथो ब्रह्म हि मित्रो ब्रह्म
यज्ञो ब्रह्म हि बृहस्पतिर्ब्रह्म हि यज्ञस्तत्पुनर्यज्ञपथमपिपद्यते सोऽपि पथैव यज्ञ-
दीक्षते तस्मान्मैत्राबार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति ॥ ४ ॥ तस्यावृत् । या स्वयम्प्र-
र्णाश्वत्थी शाखा प्राची वोदीची वा भवति तस्यै मैत्रं पात्रं करोति वरुण्या
एषा यां परशुवृक्णा थैषा मैत्री या स्वयम्प्रशीर्णा तस्मात्स्वयम्प्रशीर्णायै शा-
यै मैत्रं पात्रं करोति ॥ ५ ॥ अथातच्य दधि । विनाटऽआसिच्य रथं युक्त्वा-
य देदीयितवा ऽआह तद्यत्स्वयमुदितं नवनीतं तदाज्यं भवति वरुण्यं वाऽए-
न्मथितमथैतन्मैत्रं यत्स्वयमुदितं तस्मात्स्वयमुदितमाज्यं भवति ॥ ६ ॥ द्वेधा
दुलान्कुर्वन्ति । स येऽणीयाꣳसः परिभिन्नास्ते बार्हस्पत्या अथ ये स्थवी-
... मैत्रा न वै मित्रः कंचन हिनस्ति न मित्रं कश्चन हिनस्ति

दहन्ति यत्पञ्चधा हवनीयं व्यूहन्ति तेनैवास्यैतेन संदधाति तस्मादेता अपराः पञ्चाहुतीर्जुहोति ॥ ८ ॥ तस्य प्रष्टिवाहनोऽश्वरथो दक्षिणा । त्रयोऽश्वा द्वौ सव्यष्ठृसारथी ते पञ्च प्राणा यो वै प्राणः स वातस्तद्यदेतस्य कर्मण एषा दक्षिणा तस्मात्पञ्चवातीयं नाम ॥ ९ ॥ स हैतेनापि भिषज्येत् । अयं वै प्राणो योऽयं पवते यो वै प्राणः स आयुःसोऽयमेक-इवैव पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः प्रविष्टो दशधा विहितो दश वाऽएता आहुतीर्जुहोति तदस्मिन्दश प्राणान्कृत्स्नमेव सर्वमायुर्दधाति स यदिहापि गतासुरिव भवत्या हैवैनेन हरति ॥ १० ॥ अथेन्द्रतुरीयम् । आग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति वारुणो यवमयश्चरू रौद्रो गावेधुकश्चरुरनडुह्यै वहलायाऽऐन्द्रं दधि तेनेन्द्रतुरीयेण यजतऽइन्द्राग्नी ऽउ हैवैतस्समूदातेऽउत्सिपवन्त वाऽइमानि दिक्षु नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्तैभ्यो वज्रं प्रहरावेति ॥ ११ ॥ सहाग्निरुवाच । त्रयो मम भागाः सन्त्वेकस्तवेति तथेति तावेतेन हविषा दिक्षु नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपाहतां तौ व्यजयेतां यैनयोरियं विजितिस्तां तथाऽएवैष एतेन हविषा दिक्षु नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपहन्ति तथोऽएव विजयते विजितेऽभये नाष्ट्रे सूयाऽइति ॥ १२ ॥ स य एष आग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति सोऽग्नेरेको भागोऽथ यद्वारुणो यवमयश्चरुर्भवति यो वै वरुणः सोऽग्निः सोऽग्नेर्द्वितीयो भागोऽथ यद्रौद्रो गावेधुकश्चरुर्भवति यो वै रुद्रः सोऽग्निः सोऽग्नेस्तृतीयो भागोऽथ यद्गावेधुको भवति वास्तव्यो वाऽएष देवो वास्तव्या गवेधुकास्तस्माद्गावेधुको भवत्यथ यदनडुह्यै वहलायाऽऐन्द्रं दधि भवति स इन्द्रस्य चतुर्थो भागो यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं तस्मादिन्द्रतुरीयं नाम तस्यैषैवानडुही वहला दक्षिणा सा हि वहेनाग्नेय्यग्निदग्धमिव ह्यस्यै वहं भवत्यथ यत्स्त्री सती वहत्यधर्मेण तदस्यै वारुणꣳ रूपमथ यद्गौस्तेन रौद्र्यथ यदस्याऽऐन्द्रं दधि तेनैन्द्र्येषा हि वाऽएतत्सर्वं व्यश्नुते तस्मादेषैवानडुही वहला दक्षिणा ॥ १३ ॥ अथापामार्गहोमं जुहोति । अपामार्गैर्वै देवा दिक्षु नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपामृजत तेऽव्यजयन्त येषामेषा विजितिस्तां तथोऽएवैष एतदपामार्गैरेव दिक्षु नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपमृष्टे तथोऽएव विजयते विजितेऽभयेऽनाष्ट्रे सूयाऽइति ॥ १४ ॥ स पालाशे वा स्रुवे वैकङ्कते वा । अपामार्गतण्डुलानादत्तेऽन्वाहार्यपचनादुल्मुकमाददते तेन प्राञ्चो वोदञ्चो वा यन्ति तदग्निꣳसमाधाय जुहोति ॥ १५ ॥ स उल्मुकमादत्ते । अग्ने सहस्व पृतना इति युधो वै पृतना

नैनं कुशो न कण्टको विभिनत्ति नास्य व्रणश्चनास्ति सर्वस्य ह्येव मित्रो मित्रम् ॥ ७ ॥ अथ बार्हस्पत्यं चरुमधिश्रयति । तं मैत्रेण पात्रेणापिदधाति तद्वा-उद्यमानयति तत्तण्डुलानावपति स एष ऊष्मणैव श्रप्यते वरुण्यो वाऽएष योऽग्निना शृतोऽथैष मैत्रो य ऊष्मणा शृतस्तस्मादूष्मणा शृतो भवति तयोरुभयोरवद्यन्नाह मित्राबृहस्पतिभ्यामनुब्रूहीत्याश्राव्याह मित्राबृहस्पती यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [३. २.] ॥ शतम् ३२०० ॥

स वै दीक्षते । स उपवसथेऽग्नीषोमीयं पशुमालभते तस्य वपया प्रचर्याग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति तदनु देवस्वाꣳ हवीꣳषि निरुप्यन्ते ॥ १ ॥ सवित्रे सत्यप्रसवाय । द्वादशकपालं वाष्टाकपालं वा पुरोडाशं निर्वपति प्लाशुकानां व्रीहीणाꣳ सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूतः सूयाऽइत्यथ यत्प्लाशुकानां व्रीहीणां क्षिप्रे मा प्रसुवानिति ॥ २ ॥ अथाग्नये गृहपतये । अष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपत्याशूनाꣳ श्रीर्वै गार्हपतं यावतो-यावत ईष्टे तदेनमग्निरेव गृहपतिर्गार्हपतमभि परिणयत्यथ यदाशूनां क्षिप्रे मा परिणयानिति ॥ ३ ॥ अथ सोमाय वनस्पतये । श्यामाकं चरुं निर्वपति तदेनꣳ सोम एव वनस्पतिरोषधिभ्यः सुवत्यथ यच्छ्यामाको भवत्येते वै सोमस्यौषधीनां प्रत्यक्षतमां यच्छ्यामाकास्तस्माच्छ्यामाको भवति ॥ ४ ॥ अथ बृहस्पतये वाचे । नैवारं चरुं निर्वपति तदेनं बृहस्पतिरेव वाचे सुवत्यथ यन्नैवारो भवति ब्रह्म वै बृहस्पतिरेते वै ब्रह्मणा पच्यन्ते यन्नीवारास्तस्मान्नैवारो भवति ॥ ५ ॥ अथेन्द्राय ज्येष्ठाय । हायनानां चरुं निर्वपति तदेनमिन्द्र एव ज्येष्ठो ज्यैष्ठ्यमभि परिणयत्यथ यद्धायनानां भवत्यनिष्ठा वाऽएता ओषधयो यद्धायना अतिमो वाऽइन्द्रस्तस्माद्धायनानां भवति ॥ ६ ॥ अथ रुद्राय पशुपतये । रौद्रं गावेधुकं चरुं निर्वपति तदेनꣳ रुद्र एव पशुपतिः पशुभ्यः सुवत्यथ यद्गावेधुको भवति वास्तव्यो वाऽएष देवो वास्तव्या गवेधुकास्तस्माद्गावेधुको भवति ॥ ७ ॥ अथ मित्राय सत्याय । नाम्बानां चरुं निर्वपति तदेनं मित्र एव सत्यो ब्रह्मणे सुवत्यथ यन्नाम्बानां भवति वरुण्या वाऽएता ओषधयो याः कृष्टे जायन्तेऽथैते मैत्रा यन्नाम्बास्तस्मान्नाम्बानां भवति ॥ ८ ॥ अथ वरुणाय धर्मपतये । वारुणं यवमयं चरुं निर्वपति तदेनं वरुण एव धर्मपतिर्धर्मस्य पतिं करोति परमता वै सा यो धर्मस्य पतिरसद्यो हि पर-

नः सहस्वेत्येवैतदाहाभिमातीरपास्येति सपत्नो वाऽअभिमातिः सपत्नमपजहीत्ये
तदाह दुष्टरस्तरन्नरातीरिति दुस्तरो ह्येष रक्षोभिर्नाष्ट्राभिस्तरन्नरातीरिति सर्व
व पाप्मानं तरति तस्मादाह तरन्नरातीरिति वर्चो धा यज्ञवाहसीति साधु य
ने दधदित्येवैतदाह ॥ १६ ॥ तदग्निꣳ समाधाय जुहोति । देवस्य त्वा
तुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामुपाꣳशोर्वीर्येण जुहोमीति यज्ञ
वाऽउपाꣳशुर्यज्ञमुखेनैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्ति हतꣳ रक्षः स्वाहेति तन्न
रक्षाꣳसि हन्ति ॥ १७ ॥ स यदि पालाशः स्रुवो भवति । ब्रह्म वै पलाश
णैवैतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्ति यद्यु वैकङ्कतो वज्रो वै विकङ्कतो वज्रेणैवैतन्ना
रक्षाꣳसि हन्ति रक्षसां त्वा वधायेति तन्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्ति ॥१८॥
द प्राङ्क्त्वा जुहोति। प्राञ्चꣳ स्रुवमस्यति यद्युदङ्ङक्त्वा जुहोत्युदञ्चꣳ स्रुवम
स्यवधिष्म रक्ष इति तन्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्ति ॥ १९॥ अथाप्रतीक्षं पुनराय
। स हैतेनापि प्रतिसरं कुर्वीत स यस्यां ततो दिशि भवति तत्प्रतीत्य जुहोति
चीनफलो वा ऽअपामार्गः स यो हास्मै तत्र किंचित्करोति तमेव तत्प्रत्य
र्यति तस्य नामादिशेदवधिष्मामुमसौ हत इति तन्नाष्ट्रा रक्षाꣳसि हन्ति॥२०॥
ब्राह्मणम् ॥ ३ [२.४.]

ाग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति । ऐन्द्रावैष्णवं चरुं वैष्णवं त्रि-
पालं वा पुरोडाशं चरुं वा तेन त्रिषंयुक्तेन यजते पुरुषानेतद्देवा उपायंस्तथो ऽएवैष
तत्पुरुषानेवोपैति ॥ १ ॥ स यदाग्नावैष्णवः । एकादशकपालः पुरोडाशो
त्यग्निर्वै दाता वैष्णवाः पुरुषास्तदस्माऽअग्निर्दाता पुरुषान्ददाति ॥ २ ॥
यदैन्द्रावैष्णवः । चरुर्भवतीन्द्रो वै यजमानो वैष्णवाः पुरुषास्तदस्माऽअ-
र्दातापुरुषान्ददाति तैरेवैतत्सꣳस्पृशते तानात्मन्कुरुते ॥३॥ अथ यद्वैष्णवः ।
कपालो वा पुरोडाशो भवति चरुर्वा यानेवास्माऽअग्निर्दातापुरुषान्ददाति ते-
वैतदन्ततः प्रतितिष्ठति यद्वै पुरुषवान्कर्म चिकीर्षति शक्नोति वै तत्कर्तुं तत्पु-
नैवैतदुपैति पुरुषवान्त्सूयाऽइति तस्य वामनो गौर्दक्षिणा स हि वैष्णवो यद्वा-
॥ ४ ॥ अथापरेण त्रिषंयुक्तेन यजते । स आग्नापौष्णमेकादशकपालं पुरो-
निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं तेन त्रिषंयुक्तेन यजते पशूनेव तद्देवा

पतीं गच्छति तᳪं हि धर्मऽउपयन्ति तस्माद्वरुणाय धर्मपतये ॥ ६ ॥ अथाग्नीषोमीयेन पुरोडाशेन प्रचरति । तस्यानिष्ट एव स्विष्टकृद्भवत्यथैतैर्हविर्भिः प्रचरति यदेतैर्हविर्भिः प्रचरति ॥१०॥ अथैनं दक्षिणे बाहावभिपद्य जपति । सविता त्वा सवानाᳪं सुवतामग्निर्गृहपतीनाᳪं सोमो वनस्पतीनाम् । बृहस्पतिर्वाचऽइन्द्रो ज्यैष्ठ्याय रुद्रः पशुभ्यो मित्रः सत्यो वरुणो धर्मपतीनाम् ॥ ११ ॥ इमं देवाः । असपत्नᳪं सुवध्वमितीमं देवा अभ्रातृव्यᳪं सुवध्वमित्येवैतदाह महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्यायेति नात्र तिरोहितमिवास्ति महते जानराज्यायेति महते जनानाᳪं राज्यायेत्येवैतदाहेन्द्रस्येन्द्रियायेति वीर्यायेत्येवैतदाह यदाहेन्द्रस्येन्द्रियायेतीमममुष्यै पुत्रममुष्यै पुत्रमिति तद्यदेवास्य जन्म ततः एवैतदाहास्यै विशऽइति यस्यै विशो राजा भवत्येष वोऽमी राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाᳪं राजेति तदस्माऽइदᳪं सर्वमाद्यं करोति ब्राह्मणमेवापोद्धरति तस्माद्ब्राह्मणोऽनाद्यः सोमराजा हि भवति॥१२॥ एता ह वै देवाः सवस्येशते । तस्माद्देवस्वो नाम तदेनमेता एव देवताः सुवते ताभिः सूतः श्वः सूयते ॥१३॥ता वै द्विनाम्न्यो भवन्ति। द्वन्द्वं वै वीर्य्यं वीर्यवत्यः सुवान्ताऽइति तस्माद्द्विनाम्न्यो भवन्ति ॥ १४ ॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति। वषदन्तरेणाहुतीऽएतत्कर्म क्रियतऽएष वै प्रजापतिर्य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्दधाति मध्यतः सुवति तस्मादन्तरेणाहुती ऽएतत्कर्म क्रियतऽआश्राव्याहाग्नये स्विष्टकृतं मेष्येति वषट्कृते जुहोति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ [३. ३.] ॥ द्वितीयः प्रपाठकः॥

कण्डिका संख्या १०४ ॥

स याऽअपः सम्भरति । तद्यदपः सम्भरति वीर्यं वाऽआपो वीर्यमेवैतद्रसमपाᳪं सम्भरति ॥ १ ॥ औदुम्बरे पात्रे । अन्नं वा ऽऊर्गुदुम्बर ऊर्जोऽन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मादौदुम्बरे पात्रे ॥ २ ॥ स सारस्वतीरेव प्रथमा गृह्णाति । अपो देवा मधुमतीरगृभ्णन्नित्यपो देवा रसवतीरगृह्णन्नित्येवैतदाहोर्जस्वती राजस्वश्चितानाऽइति रसवतीरित्येवैतदाह यदाहोर्जस्वतीरिति राजस्वश्चितानाऽइति याः प्रज्ञाता राष्ट्रमित्येवैतदाह याभिर्मित्रावरुणावभ्यषिञ्चन्नित्येताभिर्हि मित्रावरुणावभ्यषिञ्चन्याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीरित्येताभिरिन्द्रं नाष्ट्रा रक्षाᳪंस्यत्यनयंस्ताभिरभिषिञ्चति

तदग्निꣳ होत्रायावोढ्वाऽआह स्वं महिमानमावहेति तत्स्वं महिमानमावोढ्वाऽ-
आह वाग्वाऽअस्य स्वो महिमा तद्वाचमावोढ्वाऽआहा च वह जातवेदः सुयजा च
यजेति तद्या एवैतद्देवता आवोढ्वाऽआह ता एवैतदाहा चैनानुवहानुष्ठ्या च यजेति
यदाह सुयजा च यजेति ॥ १७ ॥ स वै तिष्ठन्नन्वाह । अन्वाह ह्येतदसौ ह्यनुवा-
कया तदसावेवैतद्भूत्वान्वाह तस्मात्तिष्ठन्नन्वाह ॥ १८ ॥ आसीनो याज्यां यजति ।
इयꣳ हि याज्या तस्मान्न कश्चन तिष्ठन्याज्यां यजतीयꣳ हि याज्या तदियमेवै-
तद्भूत्वा यजति तस्मादासीनो याज्यां यजति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [४. २.] ॥

यो ह वा ऽअग्निः सामिधेनीभिः समिद्धः । अतितराꣳ ह वै स इतरस्मा
स्तपत्यनवधृष्यो हि भवत्यनवमृश्यः ॥ १ ॥ स यथा हैवाग्निः । सामिधे-
भिः समिद्धस्तपत्येवꣳ हैव ब्राह्मणः सामिधेनीर्विद्वाननुब्रुवंस्तपत्यनवधृष्यो हि
त्यनवमृश्यः ॥ २ ॥ सोऽन्वाह । प्र व इति प्राणो वै प्रवान्प्राणमेवैतया समि-
ऽग्नऽआयाहि वीतयऽइत्यपानो वाऽएतवा नपानमेवैतया समिन्द्धे बृहच्छोचा
यविष्ठ्येत्युदानो वै बृहच्छोचा उदानमेवैतया समिन्द्धे ॥ ३ ॥ स नः पृथु श्रवा-
य्यमिति । श्रोत्रं वै पृथु श्रवाय्यꣳ श्रोत्रेण हीदमुरु पृथु शृणोति श्रोत्रमेवैतया
मिन्द्धे ॥ ४ ॥ ईडेन्यो नमस्य इति । वाग्वाऽईडेन्या वागीदꣳ सर्वमीट्टे वा-
दꣳ सर्वमीडितं वाचमेवैतया समिन्द्धे ॥ ५ ॥ अश्वो न देववाहन इति ।
नो वै देववाहनं मनो हीदं मनस्विनं भूयिष्ठं वनीवाह्यते मन एवैतया समिन्द्धे
६ ॥ अग्ने दीदयतं बृहदिति । चक्षुर्वै दीदयेव चक्षुरेवैतया समिन्द्धे ॥ ७ ॥
ग्निं दूतं वृणीमहऽइति । य एवायं मध्यमः प्राण एतमेवैतया समिन्द्धे स ह-
न्तस्था प्राणानामतोऽन्यऽऊर्द्धाः प्राणा अतोऽन्येऽवाञ्चोऽन्तस्था ह भवत्य-
स्थामेनं मन्यन्ते यऽएवमेतमन्तस्थां प्राणानां वेद ॥ ८ ॥ शोचिष्केशस्तमीमह-
इति । शिश्नं वै शोचिष्केशꣳ शिश्नꣳ हीदꣳ शिश्निनं भूयिष्ठꣳ शोचयति शि-
श्नमेवैतया समिन्द्धे ॥ ९ ॥ समिद्धोऽअग्नऽआहुतेति । य एवायमवाङ्प्राण एत-
मेवैतया समिन्द्धऽआ जुहोता दुवस्यतेति सर्वमात्मानꣳ समिन्द्धऽआ नखेभ्योऽ-
लोमभ्यः ॥ १० ॥ स यद्येनं प्रथमायाꣳ सामिधेन्यामनुव्याहरेत् । तं ब्रूयात्प्र-
णमात्मनो ऽन्तरगाः प्राणेनात्मन आर्तिमारिष्यसीति तथा ह
स्यात् ॥ ११ ॥ यदि द्वितीयस्यामनुव्याहरेत् । तं ब्रूयादपानं वाऽएतदा-
त्मनोऽन्तरगा अपानेनात्मन आर्तिमारिष्यसीति तथा ह स्यात् ॥ १२ ॥ य-
दि तृतीयस्यामनुव्याहरेत् । तं ब्रूयादुदानं वाऽ…उदानेना०…स्यात् ॥ १३ ॥

वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भ
॥ ३ ॥ अथाध्वर्युः । चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वापोऽभ्यवैति तद्याऽऊर्मी व्युद
पशौ वा पुरुषे वाभ्यवेते तौ गृह्णाति ॥ ४ ॥ स यः प्राङुदुदेति । तं गृह्णाति वृ
ऊर्मिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रं मे देहि स्वाहा वृष्ण ऊर्मिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहि
॥ ५ ॥ अथ यः प्रत्यङुदुदेति । तं गृह्णाति वृषसेनोऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दे
स्वाहा वृषसेनोऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहीति ताभिरभिषिञ्चति वीर्यं वाऽ
दपामुदुदेति पशौ वा पुरुषे वाभ्यवेते वीर्येणैवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वाऽएका
पस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ ६ ॥ अथ स्यन्दमाना गृह्णाति । अर्थेत स्थ राष्ट्रदा र
मे दत्त स्वाहार्थेत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति वीर्येण वा
एताः स्यन्दन्ते तस्मादेनाः स्यन्दमाना न किंचन प्रतिधारयते वीर्येणैवैनमे
भिषिञ्चत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥७॥ अथ याः स्यन्दमाना
प्रतीपध्ऴ स्यन्दन्ते । ता गृह्णात्योजस्वती स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहौजस्व
स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति वीर्येण वाऽएताः स्यन्दमाना
प्रतीपध्ऴ स्यन्दन्ते वीर्येणैवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भर
॥ ८ ॥ अथापयतीर्गृह्णाति । आपः परिवाहिणी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्ते
ताभिरभिषिञ्चत्येतस्यै वाऽअपापच्छित्यैव पुनर्भवत्यापि ह वा ऽअस्यान्यराष्ट्री
राष्ट्रे भवत्यप्यन्यराष्ट्रीयमपवहरते तथास्मिन्भूमानं दधाति भूम्नैवैनमेतदभिषिञ्चत्ये
ता ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ ९ ॥ अथ नदीपतिं गृह्णाति । अ
पतिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रं मे देहि स्वाहापां पतिरसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देही
ताभिरभिषिञ्चत्यपां वाऽएष पतिर्यन्नदीपतिर्विशामेवैनमेतत्पतिं करोत्येता
ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति॥१०॥अथ निवेष्यं गृह्णाति। अपां गर्भोऽसि रा
दा राष्ट्रं मे देहि स्वाहापां गर्भोऽसि राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै देहीति ताभिरभिषिञ्च
गर्भं वाऽएतदाप उपनिवेष्टन्ते विशामेवैनमेतद्गर्भं करोत्येता वा ऽ एका आपस
एवैतत्सम्भरति ॥ ११ ॥ अथ याः स्यन्दमानानाध्ऴ स्थावरा ह्रदो भवन्ति। पूर्व
तापे ता गृह्णाति सूर्यत्वचस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा सूर्यत्वचस
राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति वर्चसैवैनमेतदभिषिञ्चा
सूर्यत्वचसमेवैनमेतत्करोति वरुण्या वा ऽएता आपो भवन्ति याः स्यन्दम
नाना न स्यन्दन्ते वरुणसवो वा ऽएष यद्राजसूयं तस्मादेताभिरभिषिञ्चन्ते

पादेन मित्र्यो राजन्योऽभिषिञ्चति ॥ १३ ॥ आश्वत्थं भवति । तेन वैश्योऽभिषिञ्चति स यदेवादोऽश्वत्थे तिष्ठत इन्द्रो मरुत उपामन्त्रयत तस्मादाश्वत्थेन वैश्योऽभिषिञ्चत्येतान्यभिषेचनीयानि पात्राणि भवन्ति ॥१४॥ अथ पवित्रे करोति पवित्रे स्थो वैष्णव्याविति सोऽसावेव बन्धुस्तयोर्हिरण्यं प्रवयति ताभ्यामेता अभिषेचनीया अप उत्पुनाति तद्यद्धिरण्यं प्रवयत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदास्वमृतमायुर्दधाति तस्माद्धिरण्यं प्रवयति ॥ १५ ॥ स उत्पुनाति । सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिरिति सोऽसावेव बन्धुरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजा इत्यनाधृष्टा स्थ रक्षोभिरित्येवैतदाह यदाहानिभृष्टमसीति वाचो बन्धुरिति यावद्ध्ये प्राणेष्वापो भवन्ति तावद्वाचा वदति तस्मादाह वाचो बन्धुरिति ॥ १६ ॥ तपोजा इति । अग्नेर्वै धूमो जायते धूमादभ्रमभ्राद्वृष्टिरग्नेर्वा एता जायन्ते तस्मादाह तपोजा इति ॥ १७ ॥ सोमस्य दात्रमसीति । यदा वा एनास्ताभिरभिषुण्वन्त्यथाहुतिर्भवति तस्मादाह सोमस्य दात्रमसीति स्वाहा राजस्व इति तदेनाः स्वाहाकारेणैवोत्पुनाति ॥ १८ ॥ ता एतेषु पात्रेषु व्यानयति । सधमादो द्युम्निनीराप एता इत्यनतिमानिन्य इत्येवैतदाह यदाह सधमाद इति द्युम्निनीराप एता इति वीर्यवत्य इत्येवैतदाहानाधृष्टा अपस्यो वसाना इत्यनाधृष्टा स्थ रक्षोभिरित्येवैतदाह यदाहानाधृष्टा अपस्यो वसाना इति पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमिति विशो वै पस्त्या विक्षु चक्रे वरुणः प्रतिष्ठामित्येवैतदाहापां शिशुर्मातृतमास्वन्तरित्यपां वा एष शिशुर्भवति यो राजसूयेन यजते तस्मादाहापां शिशुर्मातृतमास्वन्तरिति ॥ १९ ॥ अथैनं वासांसि परिधापयति । तार्प्यमिति वासो भवति तस्मिन्त्सर्वाणि यज्ञरूपाणि निष्यूतानि भवन्ति तदेनं परिधापयति क्षत्रस्योल्बमसीति तद्यदेव क्षत्रस्योल्बं तेन एवैनमेतज्जनयति ॥२०॥ अथैनं पाण्ड्वं परिधापयति । क्षत्रस्य जराय्वसीति तद्यदेव क्षत्रस्य जरायु तेन एवैनमेतज्जनयति ॥२१॥ अथाधीवासं प्रतिमुञ्चति । क्षत्रस्य योनिरसीति तद्यैव क्षत्रस्य योनिस्तस्या एवैनमेतज्जनयति ॥ २२ ॥ अथोष्णीषं संहृत्य । पुरस्तादवगूहति क्षत्रस्य नाभिरसीति तद्यैव क्षत्रस्य नाभिस्तामेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ २३ ॥ तद्धैके । समन्तं परिवेष्टयन्ति नाभिर्वा अस्यैषा समन्तं वा इयं नाभिः पर्येतीति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्पुरस्तादेवावगूहेत्पुरस्ताद्धीयं नाभिस्तद्यदेनं वासांसि परिधापयति जनयत्येवैनमेतज्जातमभिषिञ्चानीति तस्मादेनं वासांसि परिधापयति ॥२४॥

षा ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १२ ॥ अथ या आतपति वर्षन्ति । ता गृह्णाति सूर्यवर्चस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा सूर्यवर्चस स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति वर्चसैवैनमेतदभिषिञ्चति सूर्यवर्चसमेवैनमेतत्करोति मेध्या वाऽएता आपो भवन्ति या आतपति वर्षन्त्यप्राप्ता हीमां भवन्त्यथैना गृह्णाति मेध्यमेवैनमेतत्करोत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १३ ॥ अथ वैशन्तीर्गृह्णाति । मान्दा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा मान्दा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति विशमेवास्माऽएतत्स्थावरामनपक्रमिणीं करोत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १४ ॥ अथ कूप्या गृह्णाति । व्रजक्षित स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा व्रजक्षित स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति तद्या इमां परेणापस्ता एवैतत्सम्भरत्यपामु चैव सर्वत्वाय तस्मादेताभिरभिषिञ्चत्येता वा ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १५ ॥ अथ प्रुष्वा गृह्णाति । वाशा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा वाशा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चत्यन्नाद्येनैवैनमेतदभिषिञ्चत्यन्नाद्यमेवास्मिन्नेतद्दधातीदं वाऽअसावादित्य उद्यन्नेव यथायमग्निर्निर्दहेदेवमोषधीरन्नाद्यं निर्दहति तदेता आपोऽभ्यववृत्य शमयन्ति न ह वाऽइहान्नाद्यं परिशिष्येत यदेता आपो नाभ्यवेयुरन्नाद्येनैवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति॥१६॥ अथ मधु गृह्णाति । शविष्ठा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा शविष्ठा स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चत्यपां चैवैनमेतदोषधीनां च रसेनाभिषिञ्चत्येता वा एका आपस्ता एवैतत्सम्भरति॥१७॥ अथ गोर्विजायमानाया उल्ब्या गृह्णाति। शक्वरी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा शक्वरी स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति पशुभिरेवैनमेतदभिषिञ्चत्येतावा ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १८ ॥ अथ पयो गृह्णाति । जनभृतस्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा जनभृत स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिरभिषिञ्चति पशुभिरेवैनमेतदभिषिञ्चत्येता वा ऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ १९ ॥ अथ घृतं गृह्णाति। विश्वभृतस्थ राष्ट्रदा राष्ट्रं मे दत्त स्वाहा विश्वभृतस्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेति ताभिराभिषिञ्चति पशूनामेवैनमेतद्रसेनाभिषिञ्चत्येता वा ऽएका आपस्ता एवै-

निद्धत्येतानि वासाᳪस्यथैनं पुनर्दीक्षितवसनं परिधापयन्ति तद्यथा
हानि वाऽअस्य जनूᳪषि वासाᳪस्यथैनᳪ सतन्वा तन्वा व्यर्धयन्ति वरुण्यं
सनᳪ स एतेषामेवैकं वाससां परिदधीत तदेनमर्धैर्जन्वा तन्वा समर्धयति
दीक्षितवसनं तदेनं वरुण्याद्दीक्षितवसनात्प्रमुञ्चति ॥ २५ ॥ स यत्रावभृथ-
ति । तदेतदभ्यवहरन्ति तत्सलोम क्रियते स एतेषामेवैकं वाससां परिधा-
तानि वशायै वा वपायाᳪ हुतायां दद्यादुदवसानीयायां वेष्टौ ॥ २६ ॥
नुरधितनोति । इन्द्रस्य वार्त्रघ्नमसीति वार्त्रघ्नं वै धनुरिन्द्रो वै यजमानो द्वयेन
इन्द्रो भवति यच्च क्षत्रियो यदु च यजमानस्तस्मादाहेन्द्रस्य वार्त्रघ्नम-
॥ २७ ॥ अथ बाहू विमार्ष्टि । मित्रस्यासि वरुणस्यासीति बाहोर्वै धनु-
र्वा वै राजन्यो मैत्रावरुणस्तस्मादाह मित्रस्यासि वरुणस्यासीति तदस्मै प्र-
ति त्वयायं वृत्रं वधेदिति त्वयायं द्विषन्तं भ्रातृव्यं वधेदित्येवैतदाह ॥ २८ ॥
मै तिस्र इषूः प्रयच्छति । स यया प्रथमया समर्पणेन पराभिनत्ति सैका से-
पत्री सैषा दृबा नामाथ यया विद्धः शयित्वा जीवति वा म्रियते वा सा
॥ तदिदमन्तरिक्षᳪ सैषा रुजा नामाथ ययापैव राध्नोति सा तृतीया सा-
ौः सैषा क्षुमा नामैता हि वै तिस्र इषवस्तस्मादस्मै तिस्र इषूः प्रयच्छति
९ ॥ ताः प्रयच्छति । पातैनं प्राञ्चं पातैनं प्रत्यञ्चं पातैनं तिर्यञ्चं दिग्भ्यः
ति तदस्मै सर्वा एव दिशोऽशरव्याः करोति तद्यदस्मै धनुः प्रयच्छति वीर्यं
तद्राजन्यस्य यद्धनुर्वीर्यवन्तमभिषिञ्चानीति तस्माद्वाऽअस्माऽआयुधं प्रयच्छ-
॥ ३० ॥ अथैनमाविदो वाचयति । आविर्मर्या इत्यनिरुक्तं प्रजापतिर्वाऽअ-
क्तस्तदेनं प्रजापतयऽआवेदयति सोऽस्मै सवमनुमन्यते तेनानुमतः सूयते
१ ॥ आवित्तोऽअग्निर्गृहपतिरिति । ब्रह्म वाऽअग्निस्तदेनं ब्रह्मणऽआवेदय-
तदस्मैसवमनुमन्यते तेनानुमतः सूयते ॥ ३२ ॥ आवित्तोऽइन्द्रो वृद्धश्रवा इ-
क्षत्रं वाऽइन्द्रस्तदेनं क्षत्रायावेदयति तदस्मै सवमनुमन्यते तेनानुमतः सूयते
३३ ॥ आवित्तौ मित्रावरुणौ धृतव्रताविति । प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ तदेनं
णोदानाभ्यामावेदयति तावस्मै सवमनुमन्येते ताभ्यामनुमतः सूयते ॥ ३४ ॥
वित्तः पूषा विश्ववेदा इति । पशवो वै पूषा तदेनं पशुभ्य आवेदयति तेऽस्मै
मनुमन्यन्ते तैरनुमतः सूयते ॥ ३५ ॥ आवित्ते द्यावापृथिवी विश्वशम्भुवावि-
। तदेनमाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यामावेदयति तेऽअस्मै सवमनुमन्येते ताभ्यामनुमतः

तत्सम्भरति ॥ २० ॥ अथ मरीचीः । अञ्जलिना संगृह्यापिसृजत्यापः स्वराज
स्थ राष्ट्रदा राष्ट्रममुष्मै दत्तेत्येता वा ऽआपः स्वराजो यन्मरीचयस्ता यत्स्यन्दन्त
ऽइवेतरेतरस्या एवैतच्छ्रियाऽअतिष्ठमाना उत्तराधरा-इव भवन्त्यो यन्ति स्वा-
राज्यमेवास्मिन्नेतद्दधात्येता वाऽएका आपस्ता एवैतत्सम्भरति ॥ २१ ॥ ता वा
ऽएताः । सप्तदशापः सम्भरति सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तस्मात्सप्त
दशापः सम्भरति ॥२२॥ षोडश ता आपो या अभिजुहोति । षोडशाहुतीर्जुहोति ता
द्वात्रिꣳशद्द्वयीषु न जुहोति सारस्वतीषु च मरीचिषु च ताश्चतुस्त्रिꣳशत्त्रयस्त्रिꣳशद्वै
देवाः प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳशस्तदेनं प्रजापतिं करोति ॥२३॥ अथ यज्जुह्वा-हुत्
गृह्णाति । वज्रो वा ऽआज्यं वज्रेणैवैतदाज्येन स्पृत्वा-स्पृत्वा स्वीकृत्य गृह्णा
ति ॥ २४ ॥ अथ यत्सारस्वतीषु न जुहोति । वाग्वै सरस्वती वज्र आज्यं नेन्मे
णाज्येन वाचꣳहिनसानीति तस्मात्सारस्वतीषु न जुहोति ॥ २५ ॥ अथ यन्मरी
चिषु न जुहोति । नेदनद्धैतामाहुतिं जुहवानीति तस्मान्मरीचिषु न जुहोति ॥२६
ताः सार्धमौदुम्बरे पात्रे समवनयति । मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्तामिति रस
वती रसवतीभिः पृच्यन्तामित्येवैतदाह महि क्षत्रं क्षत्रियाय वन्वाना इति तत्प्र
ऽक्षं क्षत्रं यजमानायाशिषमाशास्ते यदाह महि क्षत्रं क्षत्रियाय वन्वाना इति ॥ २७
ता अग्रेण मैत्रावरुणस्य धिष्ण्यꣳ सादयति । अनाधृष्टाः सीदत सहौजस इत्
नाधृष्टाः सीदत रक्षोभिरित्येवैतदाह सहौजस इति सवीर्या इत्येवैतदाह महि क्ष
क्षत्रियाय दधतीरिति तत्प्रत्यक्षं क्षत्रं यजमानायाशिषमाशास्ते यदाह महि क्ष
क्षत्रियाय दधतीरिति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [३. ४.] ॥

तं वै माध्यन्दिने सवनेऽभिषिञ्चति । एष वै प्रजापतिर्य एष यज्ञस्ताय
ते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एतम्वेवाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते तदेनं मध्य
एवैतस्य प्रजापतेर्दधाति मध्यतः सुवाति ॥ १ ॥ ग्रहीते माहेन्द्रे । एष वा
न्द्रस्य निष्केवल्यो ग्रहो यन्माहेन्द्रोऽप्यस्यैतन्निष्केवल्यमेव स्तोत्रं निष्केवल्
शस्त्रमिन्द्रो वै यजमानस्तदेनꣳ स्व एवायतनेऽभिषिञ्चति तस्माद्ग्रहीते माहे
॥ २ ॥ अग्रेण मैत्रावरुणस्य धिष्ण्यꣳ । शार्दूल चर्मोपस्तृणाति सोमस्य त्
षिरसीति यत्र वै सोम इन्द्रमत्यपवत स यत्ततः शार्दूलः समभवत्तेन सोमस
त्विषिस्तस्मादाह सोमस्य त्विषिरसीति तवेव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूलत्वि

सूयते ॥ ३६ ॥ आवित्तादितिरुरुशर्मेति । इयं वै पृथिव्यदितिस्तदेनमस्यै पृथिव्या ऽआवेदयति सास्मै सवमनुमन्यते तयानुमतः सूयते तद्याऽअप एवैनमेतद्देवता ऽ आवेदयति ता अस्मै सवमनुमन्यन्ते ताभिरनुमतः सूयते ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणं ॥ २ ॥ [३. ५.] ॥ तृतीयोऽध्यायः ॥ [३३] ॥

केशवस्य पुरुषस्य । लोहायसमयस्यऽआविध्यत्यवेष्टा दन्दशूका इति सर्पान्वाऽएष मृत्यूनतिमुच्यते सर्वान्वशान्यो राजसूयेन यजते तस्य जरैव मृत्युर्भवति तद्योमृत्युर्यो वयस्तमेवैतदतिनयति यद्दन्दशूकान् ॥ १ ॥ अथ यत्केशवस्य पुरुषस्य । न वाऽएष स्त्री न पुमान्यत्केशवः पुरुषो यदह पुमांस्तेन न स्त्री यदु केशवस्तेनो न पुमान्नैतदयो न हिरण्यं यल्लोहायसं नैते क्रिमयो नाक्रिमयो यद्दन्दशूका अथ यल्लोहायसंभवति लोहिता-इव हि दन्दशूकास्तस्मात्केशवस्य पुरुषस्य ॥ २ ॥ अथैनं दिशः समारोहयति । प्राचीमारोह गायत्री त्वावतु रथन्तरꣳसाम त्रिवृत्स्तोमो वसन्त ऋतुर्ब्रह्म द्रविणम् ॥ ३ ॥ दक्षिणामारोह । त्रिष्टुप्त्वावतु बृहत्साम पञ्चदश स्तोमो ग्रीष्म ऋतुः क्षत्रं द्रविणम् ॥४॥ प्रतीचीमारोह । जगती त्वावतु वैरूपꣳ साम सप्तदश स्तोमो वर्षा ऋतुर्विड् द्रविणम् ॥ ५ ॥ उदीचीमारोह । अनुष्टुप्त्वावतु वैराजꣳ सामैकविꣳश स्तोमः शरदृतुः फलं द्रविणम् ॥ ६ ॥ ऊर्ध्वामारोह । पाङ्क्तिस्त्वावतु शाक्वररैवते सामनी त्रिणवत्रयस्त्रिꣳशौ स्तोमौ हेमन्तशिशिरावृतू वर्चो द्रविणमिति ॥ ७ ॥ तद्यदेनं दिशः समारोहयति । ऋतूनामेवैनमेतद्रूपमृतूनेवैतत्संवत्सरꣳ समारोहयति मऋतून्त्संवत्सरꣳ समारुह्य सर्वमेवेदमुपर्युपरि भवत्यर्वागेवास्मादिदꣳ सर्वं भवति ॥ ८ ॥ शार्दूल चर्मणो जघनार्धे । सीसं निहितं भवति तत्पदा प्रत्यस्यति प्रत्यस्तं नमुचेः शिर इति नमुचिर्ह वै नामासुर आस तमिन्द्रो निविव्याध तस्य पदा शिरोऽभितष्ठौ स यदभिष्ठित उदबाधत स उच्छुङ्कस्तस्य पदा शिरः प्रचिच्छेद ततो रक्षः समभवत्तद्ध स्मैनमनुभाषते क्व गमिष्यसि क्व मे मोक्ष्यसऽइति ॥ ९ ॥ तत्सीसेनापजघान । तस्मात्सीसं मृदु सतजवꣳहि सर्वेण हि वीर्येणापजघान तस्माद्धिरण्यरूपꣳ सन्न किंचनार्हति हतजवꣳ हि सर्वेण हि वीर्येणापजघान तद्वै स तन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यपजघान तथोऽएवैष एतन्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यतोऽपहन्ति ॥ १० ॥ अथैनꣳ शार्दूलचर्म रोहयति । सोमस्य त्विषिरसीति यत्र वै सोम इन्द्रमत्यपवत स यत्ततः

मेवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मादाह सर्वत्र मे त्विषिर्भूयादिति ॥ ३ ॥ अथ पार्थानि जु-
होति । पृथुर्ह वै वैन्यो मनुष्याणां प्रथमोऽभिषिषिचे सोऽकामयत सर्वमन्नाद्य-
मवरुन्धीयेति तस्माऽएतान्यजुहवुः स इदꣳ सर्वमन्नाद्यमवरुरुधेऽपि ह स्मास्माऽ-
आरण्यान्पशूनभि ह्वयन्त्यसावेहि राजा त्वा पचतऽइति तथेदꣳ सर्वमन्नाद्यम-
वरुन्धे सर्वꣳ ह वाऽअन्नाद्यमवरुन्द्धे यस्यैवं विदुष एतानि हूयन्ते ॥ ४ ॥ तानि
वै द्वादश भवन्ति । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य तस्माद्द्वादश भवन्ति ॥ ५ ॥
षट् पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति । षडुपरिष्टात्तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्दधाति
मध्यतः सुवति ॥ ६ ॥ स यानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति । बृहस्पतिस्तेषां प्रथ-
मो भवत्यथ यान्युपरिष्टादभिषेकस्य जुहोतीन्द्रस्तेषां प्रथमो भवति ब्रह्म वै बृहस्प-
तिरिन्द्रियं वीर्यमिन्द्र एताभ्यामेवैनमेतद्वीर्याभ्यामुभयतः परिवृꣳहति ॥ ७ ॥ स
जुहोति । यानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोत्यग्नये स्वाहेति तेजो वाऽअग्निस्तेजसैवै-
नमेतदभिषिञ्चति सोमाय स्वाहेति क्षत्रं वै सोमः क्षत्रेणैवैनमेतदभिषिञ्चति सवित्रे
स्वाहेति सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूत एवैनमेतदभिषिञ्चति सरस्वत्यै
स्वाहेति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमेतदभिषिञ्चति पूष्णे स्वाहेति पशवो वै पूषा पशु-
भिरेवैनमेतदभिषिञ्चति बृहस्पतये स्वाहेति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमेतदभिषिञ्च-
त्येतानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति तान्येतान्यग्निनामानीत्याचक्षते ॥ ८ ॥ अथ
जुहोति । यान्युपरिष्टादभिषेकस्य जुहोतीन्द्राय स्वाहेति वीर्यं वाऽइन्द्रो वीर्येणैवैन-
मेतदभिषिञ्चति घोषाय स्वाहेति वीर्यं वै घोषो वीर्येणैवैनमेतदभिषिञ्चति श्लो-
काय स्वाहेति वीर्यं वै श्लोको वीर्येणैवैनमेतदभिषिञ्चत्यꣳशाय स्वाहेति वीर्यं
वाऽअꣳशो वीर्येणैवैनमेतदभिषिञ्चति भगाय स्वाहेति वीर्यं वै भगो वीर्येणैवैनमे-
तदभिषिञ्चत्यर्यम्णे स्वाहेति तदेनमस्य सर्वस्यार्यमणं करोत्येतान्युपरिष्टादभिषे-
कस्य जुहोति तान्येतान्यादित्यनामानीत्याचक्षते ॥ ९ ॥ अग्रेण मैत्रावरुणस्य
धिष्ण्यम् । अभिषेचनीयानि पात्राणि भवन्ति यत्रैता आपोऽभिषेचनीया भवन्ति
॥ १० ॥ पालाशं भवति । तेन ब्राह्मणोऽभिषिञ्चति ब्रह्म वै पलाशो ब्रह्मणैवै-
नमेतदभिषिञ्चति ॥ ११ ॥ औदुम्बरं भवति । तेन स्वोऽभिषिञ्चत्यन्नं वाऽऊ-
र्गुदुम्बर ऊर्ग्वै स्वं यावद्धि पुरुषस्य स्वं भवति नैव तावदशनायति तेनोर्क्स्वं तस्मादौ-
दुम्बरेण स्वोऽभिषिञ्चति ॥ १२ ॥ नैयग्रोधपादं भवति । तेन मित्र्यो राजन्यो-
ऽभिषिञ्चति पाद्भिर्वै न्यग्रोधः प्रतिष्ठितो मित्रेण वै राजन्यः प्रतिष्ठितस्तस्मान्नैयग्रोध-

। त्विषिस्तस्मादाह सोमस्य त्विषिर...
त्वास्मिन्नेतद्दधाति तस्मादाह तवेव मे त्विषिर्भूयादिति
दुपास्यति । मृत्योः पाहीत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतऽआ-
। अथ रुक्मः शतवितृण्णो वा भवति । नववितृण्णो वा
युर्वाऽअयं पुरुषः शततेजाः शतवीर्यस्तस्माच्छतवितृण्णो
रूपे प्राणास्तस्मान्नववितृण्णः ॥ १३ ॥ तमुपरिष्टाच्छीर्ष्णो
सहोऽस्यमृतमसीत्यमृतमायुर्हिरण्यं तदस्मिन्नमृतमायुर्दधा-
भवतोऽमृतमायुर्हिरण्यं तदमृतेनैवैनमेतदायुषोभयतः परि-
उभयतो भवतः ॥ १४ ॥ अथ बाहूऽउद्गृह्णाति । हिरण्यरूपा
विन्द्रोऽउदिथः सूर्यश्च । आरोहतं वरुण मित्र गर्तं ततश्चक्षा-
बाहू वै मित्रावरुणौ पुरुषो गर्तस्तस्मादाहारोहतं वरुण मित्र
थामदितिं दितिं चेति ततः पश्यतᳪं स्वं चारणं चेत्येवैतदाह
गृह्णीयात् । मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्येवोद्गृह्णीयाद्बाहू वै मित्रावरुणौ
यो मैत्रावरुणस्तस्मान्मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्येवोद्गृह्णीयात् ॥१६॥
भिषिञ्चति । वीर्यं वाऽएतद्राजन्यस्य यद्बाहू वीर्यं वाऽएतदपाᳪं
वति येनैनमेतदभिषिञ्चति नेन्मऽइदं वीर्यं वीर्यमपाᳪं रसः सम्भृ-
द्विति तस्मादेनमूर्ध्वबाहुमभिषिञ्चति ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४.१.]

प्राङ् तिष्ठन्तमभिषिञ्चति । पुरस्ताद्ब्राह्मणोऽभिषिञ्चत्यध्वर्युर्वा
हितो भवति पश्चादितरे ॥ १ ॥ सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभि
। वीर्येणैतदाहाग्नेर्भ्राजसेति वीर्येणैवैतदाह सूर्यस्य वर्चसेति
हेन्द्रस्येन्द्रियेणेति वीर्येणैवैतदाह क्षत्राणां क्षत्रपतिरेधीति
त्र एधीत्येवैतदाहाति दिद्यून्पाहीतीषवो वै दिद्यव इषुवधमेवैनमेत
तस्मादाहाति दिद्यून्पाहीति ॥ २ ॥ इमं देवाः । असपत्नᳪं सुवध्वमिती
भ्रातृव्यᳪं सुवध्वमित्येवैतदाह महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्यायेति नात्र
वास्ति महते जानराज्यायेति महते जनानाᳪं राज्यायेत्येवैतदाहेन्द्र
ति वीर्यायेत्येवैतदाह यदाहेन्द्रस्येन्द्रियायेतीममपुष्य पुत्रममुष्यै पुत्रा
स्य जन्म तत एवैतदाहास्यै विशऽइति यस्यै विशो राजा भवत्येष वो

। तं प्रति ब्रूयाच्छ्रोत्रं वाऽएतदात्मनोऽनाबाधाः श्रोत्रं
बधिरो भविष्यसीति तथा हैव स्यात् ॥१४॥ यदि पञ्च
ब्रूयाद्वाचं वाऽएतदात्मनोऽनाबाधा वाचात्मन आर्त्तिमारि
तथा हैव स्यात् ॥१५॥ यदि षष्ठ्यामनुव्याहरेत् । तं प्रति
ऽनाबाधा मनसात्मन आर्त्तिमारिष्यसि मनोमुषिष्टो
था हैव स्यात् ॥१६॥ यदि सप्तम्यामनुव्याहरेत् । तं प्रति
ऽनाबाधाश्चक्षुषात्मन आर्त्तिमारिष्यस्यन्धो भविष्य
७ ॥ यद्यष्टम्यामनुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयान्मध्यं वाऽएत
मध्येन प्राणेनात्मन आर्त्तिमारिष्यस्युद्ध्माय मरिष्यसीति
८ ॥ यदि नवम्यामनुव्याहरेत् तं प्रति ब्रूयाच्छिश्नं वाऽएतदा
शिश्नेनात्मन आर्त्तिमारिष्यसि क्लीबो भविष्यसीति तथा है
दि दशम्यामनुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयादवाञ्चं वाऽएतत्प्राणा
अवाचा प्राणेनात्मन आर्त्तिमारिष्यस्यपिनद्धो मरिष्यसीति
१० ॥ यद्येकादश्यामनुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयात्सर्वं वाऽएत
सर्वेणात्मनार्त्तिमारिष्यसि क्षिप्रेऽमुं लोकमेष्यसीति तथा
स यथा हैवाग्निꣳ । सामिधेनीभिः समिद्धमापद्यार्त्तिं न्येत्ये
सामिधेनीर्विद्वाꣳसꣳ समनुब्रुवन्तमनुव्याहृत्यार्त्तिं न्येति ॥ २

॥ [४. ३.] ॥

पग्निꣳ समिन्धिपत । समिद्धे देवेभ्यो जुहवामेति तस्मिन्नेतेऽए
जुहोति मनसे चैव वाचे च मनश्च हैव वाक्च युजौ देवेभ्यो य
। स यदुपाꣳशु क्रियते । तन्मनो देवेभ्यो यज्ञं वहत्यथ यद्वाचा
यद्वाग्देवेभ्यो यज्ञं वहत्येतद्वाऽइदं द्वयं क्रियते तदेतेऽएवैतत्सन्तर्प
भ्यो यज्ञं वहात इति ॥ २ ॥ स्रुवेण तमाघारयति । यं मनसऽआ
हि मनो वृषा हि स्रुवः ॥ ३ ॥ स्रुचा तमाघारयति । यं वाचऽआ
हि वाग्योषा हि स्रुक् ॥ ४ ॥ तूष्णीं तमाघारयति । यं मन
न स्वाहेति मनो निरुक्तꣳ हि मनोऽनिरुक्तꣳ ह्येतद्यत्तूष्णीम् ॥
घारयति । यं वाचऽआघारयति निरुक्ता हि वाङ्निरुक्तो हि
आघारयति । यं मनसऽआघारयति निरुक्तं यं वाचे
स युजौ देवेभ्यो यज्ञं वहतो यतरो ह युजोर्ह्रसीयान्भवत्युपवहं

राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाᳫं राजेति तदस्याऽइदᳫं सर्वमाद्यं करोति ब्राह्मणमेवापोद्धरति तस्माद्ब्राह्मणोऽनाद्यः सोमराजा हि भवति ॥३॥ शतम् ३२००॥ अथैतमाभिषेकम् । कृष्णविषाणयानुविमृष्टे वीर्यं वाऽएतदपाᳫं रसः सम्भृतो भवति येनैनमेतदभिषिञ्चतीदं मे वीर्यᳫं सर्वमात्मानमुपस्पृशादिति तस्माद्वाऽअनुविमृष्टे ॥ ४ ॥ सोऽनुविमृष्टे । प्र पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठादिति यथायं पर्वतोऽतिष्ठावा यथऽर्षभः पशूनतिष्ठावैवं वाऽएष इदᳫं सर्वमतितिष्ठत्यवरामेवास्मादिदᳫं सर्वं भवति यो राजसूयेन यजते तस्मादाह प्र पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठान्नावश्चरन्ति स्वसिच इयानाः ता आववृत्रन्नधरागुदक्ता अहिं बुध्न्यमनु रीयमाणा इति ॥५॥ अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि विष्णुक्रमान्क्रमयति । विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसीतीमे वै लोका विष्णोर्विक्रमणं विष्णोर्विक्रान्तं विष्णोः क्रान्तं तदिमानेव लोकान्त्समारुह्य सर्वमेवेदमुपर्युपरि भवत्यवरमेवास्मादिदᳫं सर्वं भवति ॥ ६ ॥ अथ ब्राह्मणस्य पात्रे । स ᳫं स्रवान्त्समवनयति तद्ब्राह्मणाᳫं राजानमनु यशः करोति तस्माद्ब्राह्मणो राजानमनुयशः ॥ ७ ॥ तद्योऽस्य पुत्रः प्रियतमो भवति । तस्माऽएतत्पात्रं प्रयच्छतीदं मेऽयं वीर्यं पुत्रोऽनुसंतनवदिति ॥८॥ अथ प्रतिपरेत्य गार्हपत्यमन्वारब्धे जुहोति । प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा रूपाणि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नोऽअस्त्वयममुष्य पितेति तद्यः पुत्रस्तं पितरं करोति यः पिता तं पुत्रं तदेनयोर्वीर्ये व्यतिषजत्यसावस्य पितेति तद्यः पिता तं पितरं करोति यः पुत्रस्तं पुत्रं तदेनयोर्वीर्ये व्यतिसज्य पुनरेव यथायथं करोति वयᳫं स्याम पतयो रयीणाᳫं स्वाहेत्याशीरेवैषैतस्य [कर्मण आशिषमेवैतदाशास्ते ॥ ९ ॥ अथ य एष सᳫंस्रवोऽतिरिक्तो भवति । तमाग्नीध्रीये जुहोत्यतिरिक्तो वाऽएष सᳫंस्रवो भवत्यतिरिक्त आग्नीध्रीयो गार्हपत्ये ह्यग्नीᳫंषि श्रपयन्त्याहवनीये जुह्वत्यथैषोऽतिरिक्तस्तदतिरिक्तऽएवैतदतिरिक्तं दधात्युत्तरार्धे जुहोत्येषा ह्येतस्य देवस्य दिक्तस्मादुत्तरार्धे जुहोति स जुहोति रुद्र यत्ते क्रिवि परं नाम तस्मिन्हुतमस्यमेष्टमसि स्वाहेति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥
[४. २.] ॥

तद्योऽस्य स्वो भवति । तस्य शतं वा परःशता वा गा उत्तरेणाहवनीयᳫं स्थापयति तद्यदेवं करोति ॥ १ ॥ वरुणाद्ध वाऽअभिषिषिचानात् । इन्द्रियं वीर्यमप-

नभिभवति तस्मादाहाभिभूरसीत्येतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्तामिति पञ्चवै दिश-स्तदस्मै सर्वा एव दिशः कल्पयति ॥६॥ अथैनं पृष्ठतस्तूष्णीमेव दण्डैर्घ्नन्ति । तं दण्डै-र्घ्नन्तो दण्डवधमतिनयन्ति तस्माद्राजादण्ड्यो यदेनं दण्डवधमतिनयन्ति ॥ ७ ॥ अथ वरं वृणीते । यद्वै ह वै कं च सुपुवाणो वरं वृणीते सोऽस्मै सर्वः समृध्यते तस्माद्वरं वृणीते ॥८॥ स ब्रह्मन्नित्येव प्रथममामन्त्रयते । ब्रह्म प्रथममभिव्याहराणि ब्रह्मप्रसूतां वाचं वदानीति तस्माद्ब्रह्मन्नित्येव प्रथममामन्त्रयते त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याह सवितासि सत्यप्रसव इति वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति सवितारमेव सत्यप्रसवं करोति ॥९॥ ब्रह्मन्नित्येव द्वितीयमामन्त्रयते । त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याह वरुणोऽसि सत्यौजा इति वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति वरुणमेव सत्यौजसं करोति ॥१०॥ ब्रह्मन्नित्येव तृतीयमामन्त्रयते । त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याहेन्द्रोऽसि विशौजा इति वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधातीन्द्रमेव विशौजसं करोति ॥ ११ ॥ ब्रह्मन्नित्येव चतुर्थमामन्त्रयते । त्वं ब्रह्मासीतीतरः प्रत्याह रुद्रोऽसि सुशेव इति तद्वीर्याण्येवास्मिन्नेतत्पूर्वाणि दधात्यथैनमेतच्छमयत्येव तस्मादेष सर्वस्येशानो मृडयति यदेनꣳ शमयति ॥ १२ ॥ ब्रह्मन्नित्येव पञ्चममामन्त्रयते । त्वं ब्रह्मासीतीतरोऽनिरुक्तं प्रत्याह परिमितं वै निरुक्तं तत्परिमितमेवास्मिन्नेतत्पूर्वं वीर्यं दधात्यथानिरुक्तं प्रत्याहापरिमितं वाऽअनिरुक्तं तदपरिमितमेवास्मिन्नेतत्सर्वं वीर्यं दधाति तस्मादनिरुक्तं प्रत्याह ॥ १३ ॥ अथ सुमङ्गलनामानꣳ ह्वयति । बहुकार श्रेयस्कर भूयस्करेति य एवैनामा भवति कल्याणमेवैतन्मानुष्यै वाचो वदति ॥ १४ ॥ अथास्मै ब्राह्मण स्फ्यं प्रयच्छति । अध्वर्युर्वा यो वास्य पुरोहितो भवतीन्द्रस्य वज्रोऽसि तेन मे रध्येति वज्रो वै स्फ्यः स एतेन वज्रेण ब्राह्मणो राजानमात्मनोऽबलीयाꣳसं कुरुते यो वै राजा ब्राह्मणादबलीयानमित्रेभ्यो वै स बलीयान्भवति तदमित्रेभ्य एवैनमेतद्बलीयाꣳसं करोति ॥ १५ ॥ तꣳ राजा राजभ्रात्रे प्रयच्छति । इन्द्रस्य वज्रोऽसि तेन मे रध्येति तेन राजा राजभ्रातरमात्मनोऽबलीयाꣳसं कुरुते ॥ १६ ॥ तꣳ राजभ्राता सूताय वा स्थपतये वा प्रयच्छति । इन्द्रस्य वज्रोऽसि तेन मे रध्येति तेन राजभ्राता सूतं वा स्थपतिं वात्मनोऽबलीयाꣳसं कुरुते ॥१७॥ तꣳ सूतो वा स्थपतिर्वा ग्रामण्ये प्रयच्छति । इन्द्रस्य वज्रोऽसि तेन मे रध्येति तेन सूतो वा स्थपतिर्वा ग्रामण्यमात्मनोऽबलीयाꣳसं कुरुते ॥ १८ ॥ तं ग्रामणीः सजाताय प्रयच्छति । इन्द्रस्य वज्रोऽसि तेन मे रध्येति तेन ग्रामणीः सजातमात्म-

शश्वद्ध एषोऽपाᳬ रसः सम्भृतो भवति येनैनमेतदभिषिञ्चति सोऽस्येन्द्रियं
निर्जघान तत्पशुष्वन्वविन्दत्तस्मात्पशवो यशो यदेष्वन्वविन्दत्तत्पशुष्वनु-
द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्धत्त तथोऽएवैष एतद्वाहैवास्मान्निन्द्रियं वीर्यमपक्रामति
सवो वाऽएष यद्राजसूयमिति वरुणोऽकरोदिति त्वेवैष एतत्करोति ॥ १ ॥
थमुपावहरति। यद्वै राजन्यात्पराग्भवति रथेन वै तदनुयुङ्क्ते तस्माद्रथमुपाव·
॥ २ ॥ स उपावहरति । इन्द्रस्य वज्रोऽसीति वज्रो वै रथ इन्द्रो वै यज·
द्वयेन वाऽएष इन्द्रो भवति यच्च क्षत्रियो यदु च यजमानस्तस्मादाहेन्द्रस्य
सीति ॥ ४ ॥ तमन्तर्वेद्यभ्यववर्त्य युनक्ति । मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः
ा युनज्मीति बाहू वै मित्रावरुणौ बाहुभ्यां वै राजन्यो मैत्रावरुणस्तस्मादाह
वरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीति ॥ ५ ॥ तं चतुर्युजं युनक्ति । स
न सदोऽग्रेण शालां येनैव दक्षिणा यन्ति तेन प्रतिपद्यते तं जघनेन चा·
मग्रेणाग्नीध्रमुद्यच्छति ॥ ६ ॥ तमातिष्ठति । अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वेत्यनार्त्यै
वैतदाह यदाहाव्यथायै त्वेति स्वधायै त्वेति रसाय त्वेत्येवैतदाहारिष्टोऽर्जुन
र्जुनो ह वै नामेन्द्रो यदस्य गुह्यं नाम द्वयेन वाऽएष इन्द्रो भवति यच्च
यो यदु च यजमानस्तस्मादाहारिष्टोऽर्जुन इति ॥ ७ ॥ अथ दक्षिणायु·
पार्पति । मरुतां प्रसवेन जयेति विशो वै मरुतो विशा वै तत्क्षत्रियो जयति
जिगीषति तस्मादाह मरुतां प्रसवेन जयेति ॥ ८ ॥ अथ मध्ये गवामुद्यच्छति ।
ाम मनसेति मनसा वाऽइदᳬ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमाप्नोति तस्मादाहा-
मनसेति ॥ ९ ॥ अथ धनुरार्त्न्या गामुपस्पृशति । समिन्द्रियेणेतीन्द्रियं वै
गाव इन्द्रियमेवैतद्वीर्यमात्मन्धत्तेऽथाह जिनामीमाः कुर्वेऽइमा इति ॥ १० ॥
त्स्वस्य गोपूद्यच्छति । यद्वै पुरुषात्पराग्भवति यशो वा किंचिद्वा स्वᳬ हैवास्य
मतमामिवाभ्यपक्रामति तत्स्वादेवैतदिन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्धत्ते तस्मात्स्व-
गोपूद्यच्छति ॥ ११ ॥ तस्मै तावन्मात्रीर्वा भूयसीर्वा प्रतिददाति । न वाऽएष
रकर्मणे भवति यद्यजमानः क्रूरमिव वाऽएतत्करोति यदाह जिनामीमाः कुर्वेऽइमा
ति तथो हास्यैतदक्रूरं कृतं भवति तस्मात्तावन्मात्रीर्वा भूयसीर्वा प्रतिददाति ॥ १२ ॥
थ दक्षिणानायच्छति । सोऽग्रेण यूपं दक्षिणेन वेदिं येनैव दक्षिणा यन्ति तेन प्रति-
पद्यते तं जघनेन सदोऽग्रेण शालामुद्यच्छति ॥ १३ ॥ मा न इन्द्र ते वयं तुराषाद्।
युक्तासोऽअब्रह्मता विदसाम। तिष्ठा रथमधि यं वज्रहस्ता रश्मीन्देव यमसे स्वश्वानि-

लीयाथ्ठं कुरुते तद्यदेवथ्ठं सम्प्रयच्छन्ते नेत्यापवस्यसमसद्यथापूर्वमसदिति
दिवथ्ठं सम्प्रयच्छन्ते ॥१९॥ अथ सजातश्च प्रतिप्रस्थाता च । एतेन स्फ्येन
न्तौ शुक्रस्य पुरोरुचाधिदेवनं कुरुतोऽत्ता वै शुक्रोऽत्तारमेवैतत्कुरुतः॥२०॥अथ
यनः पुरोरुचा विमितं विमिनुतः । आद्यो वै मन्थी तदत्तारमेवैतत्कृत्वाथास्मा-
द्याद्यं जनयतस्तस्मान्मन्थिनः पुरोरुचा विमितं विमिनुतः॥ २१ ॥ अथाध्वर्युः।
र्हीतमाज्यं गृहीत्वाधिदेवने हिरण्यं निधाय जुहोत्यग्निःपृथुर्धर्मणस्पतिर्जुषाणो-
ग्निः पृथुर्धर्मणस्पतिराज्यस्य वेतु स्वाहेति ॥ २२ ॥ अथाक्षान्निवपति । स्वा-
ताः सूर्यस्य रश्मिभिर्यतधनथ्ठं सजातानां मध्यमेष्ठ्यायेत्येष वाऽअग्निः पृथु-
धिदेवनं तस्यैतेऽङ्गारा यदक्षास्तमेवैतेन प्रीणाति तस्य ह वाऽएषानुमता गृहेषु
ते यो वा राजसूयेन यजते यो वैतदेवं वेदैतेष्वक्षेष्वाहर्गा दीव्यध्वमिति पूर्वा-
ह्याहौ दक्षिणा ॥ २३ ॥ अथाहाग्नये स्विष्टकृतेऽनुब्रूहीति । तद्यदन्तरेणाहुतीऽ
त्कर्म क्रियतऽएष वै प्रजापतिर्य एष यज्ञस्तायते यस्मादिमाः प्रजाः प्रजाता एत-
ाप्येतर्ह्यनु प्रजायन्ते तदेनं मध्यत एवैतस्य प्रजापतेर्दधाति मध्यतः सुवति त-
दन्तरेणाहुतीऽएतत्कर्म क्रियतऽआश्राव्याहाग्निथ्ठं स्विष्टकृतं यजेति वषट्कृते
ाति ॥ २४ ॥ अथेडामादधाति । उपहूतायामिडायामप उपस्पृश्य माहेन्द्रं ग्रहं
ाति माहेन्द्रं ग्रहं गृहीत्वा स्तोत्रमुपाकरोति तथ्ठं स्तोत्राय प्रमीवति स उपावरो-
सोऽन्ते स्तोत्रस्य भवत्यन्ते शस्त्रस्य ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [४, ४.] ॥

वरुणाद्ध वाऽअभिषिषिचानाद्भर्गोऽपचक्राम । वीर्यं वै भर्ग एष विष्णुर्यज्ञः
ऽस्मादपचक्राम शश्वद्ध एषोऽपाथ्ठं रसः सम्भृतो भवति यऽएनेनैतदभिषिञ्च-
सोऽस्य भर्गं निर्जघान ॥ १ ॥ तमेताभिर्देवताभिरनुसमसर्पत् । सवित्रा प्रस-
त्रा सरस्वत्या वाचा त्वष्ट्रा रूपैः पूष्णा पशुभिरिन्द्रेणास्मे बृहस्पतिना ब्रह्मणा व-
ाजेनौजसाग्निना तेजसा सोमेन राज्ञा विष्णुनैव दशम्या देवतयान्वविन्दत ॥२॥
यदेनमेताभिर्देवताभिरनुसमसर्पत् । तस्मात्सथ्ठंसृपो नामाथ यद्दशमेऽहन्प्रसुतो
ाति तस्माद्दशपेयोऽथो यद्दश-दशैकैकं चमसमनुप्रसृप्ता भवन्ति तस्माद्वेव दशपे-
॥ ३ ॥ तदाहुः । दश पितामहान्त्सोमपान्त्संख्याय प्रसर्पेत्तथो हास्य सोमपी-
भ्यश्नुते दशपेयो भवति तद्वै ज्या द्वौ त्रीनित्येव पितामहान्त्सोमपान्विन्दन्ति तस्मा-
ता एव देवताः संख्याय प्रसर्पेत् ॥ ४ ॥ एताभिर्वै देवताभिर्वरुण एतस्य सो-

स्युर्यच्छन्त्येवैनंतयाभीशवो वै रश्मयस्तस्मादाहा रश्मीन्देव यमसे स्वश्व्यानित्यथ रथविमो-
चनीयानिजुहोति मीतो रथो विमुच्याता इति तस्माद्रथविमोचनीयानि जुहोति ॥१४॥
स जुहोति। अग्नये गृहपतये स्वाहेति स यदेवाग्नेयं रथस्य तदेवैतेन प्रीणाति वहा
वाऽआग्नेया रथस्य वहानेवैतेन प्रीणाति श्रीर्वै गार्हपतं यावतो-यावत ईष्टे तच्छ्रि-
यमेवास्यैतद्गार्हपतं राज्यमभिविमुच्यते ॥ १५ ॥ सोमाय वनस्पतये स्वाहेति ।
द्वयानि वै वानस्पत्यानि चक्राणि रथ्यानि चानसानि च तेभ्यो न्वेवैतदुभयेभ्यो-
ऽरिष्टिं कुरुते सोमो वै वनस्पतिः स यदेव वानस्पत्यं रथस्य तदेवैतेन प्रीणा-
ति दारूणि वै वानस्पत्यानि रथस्य दारूण्येवैतेन प्रीणाति क्षत्रं वै सोमः क्षत्र-
मेवास्यै तद्राज्यमभिविमुच्यते ॥ १६ ॥ मरुतामोजसे स्वाहेति । स यदेव मारुतं
रथस्य तदेवैतेन प्रीणाति चत्वारोऽश्वा रथः पञ्चमो द्वौ सव्यष्ठृसारथी ते सप्त
सप्त-सप्त वै मारुतो गणः सर्वमेवैतेन रथं प्रीणाति विशो वै मरुतो विशमेवास्यै-
तद्राज्यमभिविमुच्यते ॥१७॥ इन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहेति । स यदेवैन्द्रं रथस्य तदे-
वैतेन प्रीणाति सव्यष्ठा वाऽऐन्द्रो रथस्य सव्यष्ठारमेवैतेन प्रीणातीन्द्रियं वै वीर्यमिन्द्र
इन्द्रियमेवास्यैतद्वीर्यं राज्यमभिविमुच्यते ॥१८॥ अथ वाराह्याऽउपानहाऽउपमु-
ञ्चते । अग्नौ ह वै देवा घृतकुम्भं प्रवेशयांचक्रुस्ततो वराहः सम्बभूव तस्माद्व-
राहो मेदुरो घृताद्धि सम्भूतस्तस्माद्वराहे गावः संजानते स्वमेवैतद्रसमभिसंजानते
तत्पशूनामेवैतद्रसे प्रतितिष्ठति तस्माद्वाराह्याऽउपानहाऽउपमुञ्चते ॥ १९ ॥ अथे-
मां प्रत्यवेक्षमाणो जपति । पृथिवि मातर्मा मा हिंसीर्मोऽअहं त्वामिति वरुणाद्ध
वाऽअभिषिषिचानात्पृथिवी बिभयांचकार महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्युपेचि यद्वै मायं
नावदृणीयादिति वरुण उ ह पृथिव्यै बिभयांचकार यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदन-
यैवैतन्मित्रधेयमकुरुत न हि माता पुत्रं हिनस्ति न पुत्रो मातरम् ॥ २० ॥ वरु-
णसवो वाऽएष यद्राजसूयम् । पृथिव्यु हैतस्माद्बिभेति महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्युपेचि
यद्वै मायं नावदृणीयादित्येष उ हास्यै बिभेति यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदनयैवै-
तन्मित्रधेयं कुरुते न हि माता पुत्रं हिनस्ति न पुत्रो मातरं तस्मादेवं जपति
॥ २१ ॥ सोऽवतिष्ठति । हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरो-
णसत् । नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहदित्येतया-
तिच्छन्दसं जपत्येषा वै सर्वाणि छन्दांसि यदतिच्छन्दास्तथैनं पाप्मा नान्ववति-
ष्ठति ॥ २२ ॥ तं न संगृहीतान्ववतिष्ठेत् । नेत्तं लोकमन्ववतिष्ठाद्यं सुपुराणो-

सोमपीथमाश्नुत । तथोऽएवैष एताभिरेव देवताभिरेतस्य सोमपीथमश्नुते तस्मादेता
एव देवताः संख्याय प्रसर्पेदथ यदेवैषोदवसानीयेष्टिः संतिष्ठतऽएतस्याभिषेचनीय-
स्य ॥ ५ ॥ अथैतानि हवीꣳषि निर्वपति । सावित्रं द्वादशकपालं
वाष्टाकपालं वा पुरोडाशꣳ सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूत
एव तद्वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतत्सवितृप्रसूत एवानु समꣳसर्पति तत्रैकं
पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥ ६ ॥ अथ सारस्वतं चरुं निर्वपति । वाग्वै सरस्वती वा-
चैव तद्वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतद्वाचैवानुसमꣳसर्पति तत्रैकं पुण्डरीकं
प्रयच्छति ॥ ७ ॥ अथ त्वाष्ट्रं दशकपालं पुरोडाशं निर्वपति । त्वष्टा वै रूपाणा-
मीष्टे त्वष्ट्रैव तद्रूपैर्वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतत्त्वष्ट्रैव रूपैरनुसमꣳसर्पति त-
त्रैकं पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥ ८ ॥ अथ पौष्णं चरुं निर्वपति । पशवो वै पूषा प-
शुभिरेव तद्वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतत्पशुभिरेवानुसमꣳसर्पति तत्रैकं पुण्ड-
रीकं प्रयच्छति ॥ ९ ॥ अथैन्द्रमेकादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति । इन्द्रियं वै
वीर्यमिन्द्र इन्द्रियेणैव तद्वीर्येण वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतदिन्द्रियेणैव वीर्ये-
णानुसमꣳसर्पति तत्रैकं पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥ १० ॥ अथ बार्हस्पत्यं चरुं नि-
र्वपति । ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव तद्वरुणोऽनुसमसर्पत्तथोऽएवैष एतद्ब्रह्मणैवा-
नुसमꣳसर्पति तत्रैकं पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥ ११ ॥ अथ वारुणं यवमयं चरुं नि-
र्वपति । स येनैवौजसेमाः प्रजा वरुणोऽगृह्णात्तेनैव तदोजसा वरुणोऽनुसमसर्पत्तथो
ऽएवैष तदोजसानुसमꣳसर्पति तत्रैकं पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥ १२ ॥ उपसदो दश-
म्यो देवताः । तत्र पञ्च पुण्डरीकाण्युपप्रयच्छति तां द्वादशपुण्डरीकाꣳ स्रजं प्रति
मुञ्चते सा दीक्षा तया दीक्षया दीक्षते ॥ १३ ॥ अथ यद्द्वादश भवन्ति ।
द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य सर्वं वै संवत्सरः सर्वेणैवैनमेतद्दीक्षयति यानि पुण्डरी-
काणि तानि दिवो रूपं तानि नक्षत्राणाꣳ रूपं ये कुवलास्तेऽन्तरिक्षस्य रूपं
यानि बिसानि तान्यस्यै तदेनमेषु लोकेष्वाधि दीक्षयति ॥ १४ ॥ अथ राजानं
क्रीत्वा । प्रोपवह्य परिवहन्ति ततोऽर्धमासमुपसद्भिश्च प्रचरत्यथ य एषोऽर्घ-
ब्रह्मणो गृहे निहितो भवति तमासन्द्यामासाद्यातिथ्येन प्रचरति यदातिथ्येन प्रच-
रत्यथोपसद्भिः प्रचरति यदोपसद्भिः प्रचरति ॥ १५ ॥ अथैतानि हवीꣳषि नि-
र्वपति । आग्नेयमष्टाकपालं पुरोडाशꣳ सौम्यं चरुं वैष्णवं त्रिकपालं वा पुरो-
डाशं चरुं वा तेन यथेष्टयैवं यजते ॥ १६ ॥ तद् तथा न कुर्यात् । हन्ति वा

ाम शश्वद्य एषोऽपाथं रसः सम्भृतो भवति येनैनमेतदभिषिञ्चति सोऽस्येन्द्रियं
निर्जघान तत्पशुष्वन्वविन्दत्तस्मात्पशवो यशो यदेष्वन्वविन्दत्तत्पशुष्वनु-
न्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्नधत्त तथोऽएवैष एतत्राहैवास्मान्निन्द्रियं वीर्यमपक्रामति
सवो वाऽएष यद्राजसूयमिति वरुणोऽकरोदिति त्वेवैष एतत्करोति ॥ २ ॥
रथमुपावहरति। यद्वै राजन्यात्पराग्भवति रथेन वै तदनुयुङ्क्ते तस्माद्रथमुपाव-
ति ॥ ३ ॥ स उपावहरति । इन्द्रस्य वज्रोऽसीति वज्रो वै रथ इन्द्रो वै यज-
द्वयेन वाऽएष इन्द्रो भवति यच्च क्षत्रियो यदु च यजमानस्तस्मादाहेन्द्रस्य
ऽसीति ॥ ४ ॥ तमन्तर्वेद्यभ्यववर्त्य युनक्ति । मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः
षा युनज्मीति बाहू वै मित्रावरुणौ बाहुभ्यां वै राजन्यो मैत्रावरुणस्तस्मादाह
वरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीति ॥ ५ ॥ तं चतुर्युजं युनक्ति । स
न सद्योऽग्रेण शालां येनैव दक्षिणा यन्ति तेन प्रतिपद्यते तं जघनेन चा-
नमग्रेणाग्नीध्रमुपयच्छति ॥६॥ तमातिष्ठति । अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वेत्यनार्त्यै
वैतदाह यदाहाव्यथायै त्वेति स्वधायै त्वेति रसाय त्वेत्येवैतदाहारिष्टोऽअर्जुन
र्जुनो ह वै नामेन्द्रो यदस्य गुह्यं नाम द्वयेन वा ऽएष इन्द्रो भवति यच्च
यो यदु च यजमानस्तस्मादाहारिष्टोऽअर्जुन इति ॥ ७ ॥ अथ दक्षिणायु-
पार्यति । मरुतां प्रसवेन जयेति विशो वै मरुतो विशा वै तत्क्षत्रियो जयति
जगीषति तस्मादाह मरुतां प्रसवेन जयेति ॥ ८ ॥ अथ मध्ये गवामुपयच्छति ।
ाम मनसेति मनसा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमाप्नोति तस्मादाहा-
मनसेति ॥ ९ ॥ अथ धनुरार्त्न्या गामुपस्पृशति । समिन्द्रियेणेतीन्द्रियं वै
गाव इन्द्रियमेवैतद्वीर्यमात्मन्धत्तेऽथाह जिनामीमाः कुर्वेऽइमा इति ॥ १० ॥
तस्यास्य गोपूपयच्छति । यद्वै पुरुषात्पराग्भवति यशो वा किंचिद्वा स्वꣳ हैवास्य
तद्यामिवाभ्यपक्रामति तत्स्यादेवैतदिन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्धत्ते तस्मात्स्व-
गोपूपयच्छति ॥ ११ ॥ तस्मै तावन्मात्रीर्वा भूयसीर्वा प्रतिददाति । न वाऽएष
क्रूरं भवति यद्यजमानः क्रूरमिव वाऽएतत्करोति यदाह जिनामीमाः कुर्वेऽइमा
तथो हास्यैतदक्रूरं कृतं भवति तस्मात्तावन्मात्रीर्वा भूयसीर्वा प्रतिददाति ॥१२॥
पयच्छति । सोऽग्रेण यूपं दक्षिणेन वेदिं येनैव दक्षिणा यन्ति तेन प्रति-
सद्योऽग्रेण शालामुपयच्छति ॥ १३ ॥ स न इन्द्र ते वयं तुराषाद् ।
...ना विद्माय। तिष्ठा रथमधि यं वज्रहस्ता रश्मीन्देव यमसे स्वश्वानि-

एष यो यज्ञपथादेत्येति वा ऽएष यज्ञपथाद्य उपसत्पथादेति तस्मादुपसत्पथादेव
नियात् ॥ १७ ॥ स यदग्निं यजति। अग्निनैवैतत्तेजसानुसꣳसर्पत्यथ
यत्सोमं यजति सोमेनैवैतद्ब्रह्मणानुसꣳसर्पत्यथ यद्विष्णुं यजति यज्ञो वै
विष्णुस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति तं प्रत्यक्षमाप्त्वात्मन्कुरुते ॥ १८॥ स एष सप्तदशो-
ऽग्निष्टोमो भवति।सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति तं प्र-
त्यक्षमाप्त्वात्मन्कुरुते ॥ १९ ॥तस्य द्वादश प्रथमगर्भाः पष्ठौह्यो दक्षिणा। द्वाद-
श वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति तं
प्रत्यक्षमाप्त्वात्मन्कुरुते॥२०॥ तासां द्वादश गर्भाः। ताश्चतुर्विꣳशतिश्चतुर्विꣳशति
र्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति तं
प्रत्यक्षमाप्त्वात्मन्कुरुते ॥२१॥ ता ब्रह्मणे ददाति। ब्रह्मा हि यज्ञं दक्षिणतोऽभि-
गोपायति तस्मात्ता ब्रह्मणे ददाति हिरण्मयीꣳ स्रजमुद्गात्रे रुक्मꣳ होत्रे हिरण्म-
यौ प्राकाशावध्वर्युभ्यामश्वं प्रस्तोत्रे वशां मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छꣳसिने
वाससी नेष्टापोतृभ्यामन्यतरतोऽक्ष्णं यवाचितमच्छावाकाय गामग्नीधे ॥ २२ ॥
ता वा ऽएताः। द्वादश वा त्रयोदश वा दक्षिणा भवन्ति द्वादश वा वै त्रयोदश
वा संवत्सरस्य मासाः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तद्यज्ञं प्रत्यक्षमाप्नोति तं
प्रत्यक्षमाप्त्वात्मन्कुरुते ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४.५.] ॥ चतुर्थोऽध्यायः [३४]

आग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति। तं पूर्वार्धेऽआसादयत्यैन्द्र एका-
दशकपालः पुरोडाशो भवति सौम्यो वा चरुस्तं दक्षिणार्धेऽआसादयति वैश्वदे-
वश्चरुर्भवति तं पश्चार्धेऽआसादयति मैत्रावरुणी पयस्या भवति तामुत्तरार्धेऽआ-
सादयति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति तं मध्यऽआसादयत्येष चरुः पञ्चबिलस्तत्रस्थ
हवीꣳषि भवन्ति तेषां पञ्चबिलानि तस्माच्चरुः पञ्चबिलो नाम ॥ १॥ यद्वेतेन
राजसूययाजी यजते। एतैर्ह्येनं दिशः समारोहयति यदृतून्यत्स्तोमान्यच्छन्दाꣳसि
तेभ्य एवैनमेतेन निष्क्रीणाति स यदेतेन राजसूययाजी न यजेतोद्वा ह माद्येत्तु वा
तस्माद्वाऽएतेन राजसूययाजी यजते ॥ २ ॥ स यदाग्नेयेनाष्टाकपालेन पु-
रोडाशेन यजति। एतैर्ह्येनं प्राचीं दिशꣳ समारोहयति यदृतून्यत्स्तोमान्यच्छन्दा-
ꣳसि तेभ्य एवैनमेतेन निष्क्रीणाति मध्यतो बार्हस्पत्ये चरावनयति ॥ ३॥ अथ
यदैन्द्रेणैकादशकपालेन पुरोडाशेन यजति। सौम्येन वा चरुणा एतैर्ह्येनं दक्षिणां

स्युश्चछर्येवैतयाभीशवो वै रश्मयस्तस्मादाहाभीशून्देव यमसे स्वश्वानित्यथ रथविमो-
चनीयानि जुहोति प्रीतो रथो विमुच्याता इति तस्माद्रथविमोचनीयानि जुहोति ॥१४॥
स जुहोति। अग्नये गृहपतये स्वाहेति स यदेवाग्नेयꣳ रथस्य तदेवैतेन प्रीणाति ब्रह्म
वाऽआग्नेयो रथस्य ब्रह्मनेवैतेन प्रीणाति श्रीर्वै गार्हपतं यावतो-यावत ईष्टे तच्छ्रि-
यमेवास्यैतद्गार्हपतꣳ राज्यमभिविमुच्यते ॥ १५ ॥ सोमाय वनस्पतये स्वाहेति ।
द्वयानि वै वानस्पत्यानि चक्राणि रथ्यानि चानसानि च तेभ्यो न्वेवैतदुभयेभ्यो-
ऽरिष्टिं कुरुते सोमो वै वनस्पतिः स यदेव वानस्पत्यꣳ रथस्य तदेवैतेन प्रीणा-
ति दारूणि वै वानस्पत्यानि रथस्य दारूण्येवैतेन प्रीणाति क्षत्रं वै सोमः क्षत्र-
मेवास्यै तद्राज्यमभिविमुच्यते ॥ १६ ॥ मरुतामोजसे स्वाहेति । स यदेव मारुतꣳ
रथस्य तदेवैतेन प्रीणाति चत्वारोऽश्वा रथः पञ्चमो द्वौ सव्यष्ठसारथी ते सप्त
सप्त-सप्त वै मारुतो गणः सर्वमेवैतेन रथं प्रीणाति विशो वै मरुतो विशमेवास्यै-
तद्राज्यमभिविमुच्यते ॥१७॥ इन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहेति । स यदेवैन्द्रꣳ रथस्य तदे-
वैतेन प्रीणाति सव्यष्ठा वाऽऐन्द्रो रथस्य सव्यष्ठारमेवैतेन प्रीणातीन्द्रियं वै वीर्यमिन्द्र
इन्द्रियमेवास्यैतद्वीर्यꣳ राज्यमभिविमुच्यते ॥१८॥ अथ वाराह्याऽउपानहाऽउपमु-
ञ्चते । अग्नौ ह वै देवा घृतकुम्भं प्रवेशयांचक्रुस्ततो वराहः सम्बभूव तस्माद्व-
राहो मेदुरो घृताद्धि सम्भूतस्तस्माद्वराहे गावः संजानते स्वमेवैतद्रसमभिसंजानते
तत्पशूनामेवैतद्रसे प्रतितिष्ठति तस्माद्वाराह्याऽउपानहाऽउपमुञ्चते ॥ १९ ॥ अथे-
मां प्रत्यवेक्षमाणो जपति । पृथिवि मातर्मा मा हिꣳसीर्मोऽअहं त्वामिति वरुणाद्ध
वाऽअभिषिषिचानात्पृथिवी बिभयांचकार महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्यषेचि यद्वै मायं
नावदृणीयादिति वरुण उ ह पृथिव्यै बिभयांचकार यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदन-
यैवैतन्मित्रधेयमकुरुत न हि माता पुत्रꣳ हिनस्ति न पुत्रो मातरम् ॥ २० ॥ वरु-
णसवो वाऽएष यद्राजसूयम् । पृथिव्यु हैतस्माद्बिभेति महद्वाऽअयमभूद्योऽभ्यषेचि
यद्वै मायं नावदृणीयादित्येष उ हास्यै बिभेति यद्वै मेयं नावधून्वीतेति तदनयैवै-
तन्मित्रधेयं कुरुते न हि माता पुत्रꣳ हिनस्ति न पुत्रो मातरं तस्मादेवं जपति
॥ २१ ॥ सोऽवतिष्ठति । हꣳसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरो-
णसत् । नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहदित्येतामु-
तिच्छन्दसं जपत्येषा वै सर्वाणि छन्दाꣳसि यदतिच्छन्दास्तथैनं पाप्मा नान्ववति-
ष्ठति ॥ २२ ॥ तं न संगृहीतान्ववतिष्ठेत् । नेत्तं लोकमन्ववतिष्ठायꣳ सुपुत्राणो-

दिशꣳसमारोहयति यदृतून्यत्स्तोमान्यच्छन्दाꣳसि तस्मादेवैनमेतेन निष्क्रीणाति
सꣳस्रवं बार्हस्पत्ये चरावनयति ॥ ४ ॥ अथ यद्वैश्वदेवेन चरुणा प्रचरति ।
यदेवैनं प्रतीचीं दिशꣳसमारोहयति यदृतून्यत्स्तोमान्यच्छन्दाꣳसि तस्मादेवैनमे-
तेन निष्क्रीणाति सꣳस्रवं बार्हस्पत्ये चरावनयति ॥ ५ ॥ अथ यन्मैत्रावरुण्या
पयस्यया प्रचरति । यदेवैनमुदीचीं दिशꣳ समारोहयति यदृतून्यत्स्तो-
मान्यच्छन्दाꣳसि तस्मादेवैनमेतेन निष्क्रीणाति सꣳस्रवं बार्हस्पत्ये
चरावनयति तद्यत्सꣳस्रवान्बार्हस्पत्ये चरावनयति सर्वत एवास्मिन्ने-
तदन्नाद्यं दधाति तस्मादु दिशो दिश एव राज्ञेऽन्नाद्यमभिह्रियते ॥ ६ ॥
अथ यद्बार्हस्पत्येन चरुणा प्रचरति । यदेवैनमूर्ध्वां दिशꣳ समारोहयति यदृ-
तून्यत्स्तोमान्यच्छन्दाꣳसि तस्मादेवैनमेतेन निष्क्रीणाति ॥७॥ स य एष आग्ने-
योऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । तस्य हिरण्यं दक्षिणाग्नेयो वाऽएष यज्ञो भव-
त्यग्ने रेतो हिरण्यं तस्माद्धिरण्यं दक्षिणा तदग्नीधे ददात्याग्नेयो वाऽएष स्था-
नेन यदाग्नीध्रस्तस्मात्तदग्नीधे ददाति ॥ ८ ॥ अथ य एष ऐन्द्र एकादश-
कपालः पुरोडाशो भवति । तस्यर्षभो दक्षिणा स हैन्द्रो यदृषभोऽथ य सौ-
म्यश्चरुर्भवति तस्य बभ्रुर्गौर्दक्षिणा स हि सौम्यो यद्बभ्रुस्तं ब्रह्मणे ददाति ब्रह्मा
हि यज्ञं दक्षिणतोऽभिगोपायति तस्मात्तं ब्रह्मणे ददाति ॥ ९ ॥ अथ य एष
वैश्वदेवश्चरुर्भवति । तस्य पृषन्गौर्दक्षिणा भूमा वाऽएतद्रूपाणां यत्पृषतो
गोर्विशो वै विश्वे देवा भूमा वै विट् तस्मात्पृषन्गौर्दक्षिणा तꣳ होत्रे ददाति
होता हि भूमा तस्मात्तꣳ होत्रे ददाति ॥ १० ॥ अथ यैषा मैत्रावरुणी पयस्या
भवति । तस्यै वशा दक्षिणा सा हि मैत्रावरुणी यद्वशा यदि वशां न विन्दे-
दपि यैव का चाप्रवीता स्यात्सर्वा ह्येव वशाप्रवीता तामध्वर्युभ्यां ददाति
प्राणोदानौ वाऽअध्वर्यू प्राणोदानौ मित्रावरुणौ तस्मात्तामध्वर्युभ्यां ददाति
॥ ११ ॥ अथ य एष बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति । तस्य शितिपृष्ठो गौर्दक्षिणैषा
वा ऊर्ध्वा बृहस्पतेर्दिक्तदेष उपरिष्टादर्यम्णः पन्थास्तस्माच्छितिपृष्ठो बार्हस्पत्यस्य
दक्षिणा तं ब्रह्मणे ददाति बृहस्पतिर्वै देवानां ब्रह्मैष वाऽएतस्य ब्रह्मा भवति
तस्मात्तं ब्रह्मणे ददाति स हैतेनापि विप्राज्यन्नाद्यकामो यजेत तदस्मिन्त्स-
र्वतोऽन्नाद्यं दधाति स हान्नाद एव भवति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [५.१]

सरथमेव रथवाहन आदधाति ततोऽवाक्रूपमघते तथा तं लोके
सुपुवाणोऽन्ववास्थात् ॥ २३ ॥ उत्तरेणाहवनीयं पूर्वाग्निक-
वाहनस्य दक्षिणमन्वनुष्यन्दं शतमानौ प्रवृत्तावावघ्नाति॥२४॥
मुपगृह्णाति। तयोरन्यतरमुपस्पृशतीयदस्यायुरस्यायुर्मयि धेहि युङ्-
र्वो मयि धेहीति तदायुर्वर्चं आत्मन्धत्ते ॥ २५ ॥ अथौदुम्बरीं
। ऊर्गस्यूर्जं मयि धेहीति तदूर्जमात्मन्धत्ते तस्यैतस्य कर्मण एता-
त्तौ दक्षिणा तौ ब्रह्मणे ददाति ब्रह्मा हि यज्ञं दक्षिणतोऽभिगो
ब्रह्मणे ददाति ॥ २६ ॥ अग्रेण मैत्रावरुणस्य धिष्ण्यमूप । मै-
या निहिता भवाति तामस्य बाहूऽअभ्युपावहरतीन्द्रस्य वां वीर्यकृ-
पावहरामीति पशूनां वाऽएष रसो यत्पयस्या तत्पशूनामेवास्यैतद्रसं
हरति यद्धन्मैत्रावरुणी भवाति मित्रावरुणाऽउ हि बाहू तस्मान्मैत्रावरु-
२७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [४. ३.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डि-
१९ ॥ ॥

यया पयस्यया प्रचरति । तस्या अनिष्ट एव स्विष्टकृद्भवत्यथास्मा
हरन्त्युपरिसद्यं वाऽएष जयति यो जयत्यन्तरिक्षसद्यं तदेनमुपर्यासीनम
प्रजा उपासते तस्मादस्माऽआसन्दीमाहरन्ति सैषा खादिरी वितृणा भ
ग्रेण्युता भरतानाम् ॥ १ ॥ तामग्रेण । मैत्रावरुणस्य धिष्ण्यं निदध
सुषदासीति शिवामेवैतच्छग्मां करोति ॥ २ ॥ अथाधीवासमास्तृणाति ।
योनिरसीति तद्येव क्षत्रस्य योनिस्तामेवैतत्करोति ॥ ३ ॥ अथैनमासादयति
सीद सुषदामासीदेति शिवाꣳशग्मामासीदेत्येवैतदाह क्षत्रस्य योनिमा-
तद्येव क्षत्रस्य योनिस्तस्यामेवैनमेतद्दधाति ॥ ४ ॥ अथान्तराꣳसेऽभिमृ
याति । निषसाद धृतव्रत इति धृतव्रतो वै राजा न वाऽएष सर्वस्माऽइव
य न सर्वस्माऽइव कर्मणे यदेव साधु वदेद्यत्साधु कुर्यात्तस्मै वाऽएष च श्रो
वेतौ ह वै द्वौ मनुष्येषु धृतव्रतौ तस्मादाह निषसाद धृतव्रत इति वरुणः
स्त्वाꣳ विशो वै पस्त्या विक्ष्वित्येवैतदाह साम्राज्याय सुक्रतुरिति राज्यायेत
दाह यदाह साम्राज्याय सुक्रतुरिति ॥ ५ ॥ अथास्मै पञ्चाक्षान्पाणावावपति। अ
स्यैतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्तामित्येष वाऽअयानभिभूर्यत्कलिरेष हि सर्वान्

स वै मधुमाथं हविर्भिर्यजते । तद्यन्मधुमाथं हविर्भिर्यजत ऽऋतून्वाऽएतु
प्रवाणो युङ्क्ते तऽएनमृतवो युक्ता वहन्त्यृतून्वा मधुयुक्ताननुचरति तस्मान्मधु
ठं हविर्भिर्यजते ॥ १ ॥ तानि वै द्वादश भवन्ति । द्वादश वै मासाः संव
त्सरस्य तस्माद्द्वादश भवन्ति मासि मासि यजेतेत्याहुः को वेद मनुष्यस्य
तान्नु मासि मासि यजेत शम्यापराव्याधे शम्यापराव्याध ऽएव पड्भिर्यजते
द् यानथ पुनरावृत्तः शम्यापराव्याधे शम्यापराव्याधऽएव पड्भिर्यजते ॥ २ ॥
तथा न कुर्यात् । पड्नैतानि पूर्वाणि हवीᳬंषि निर्वपति समान
ᳬंषि तासां देवतानाᳬं रूपं यथा शिशिरे युक्त्वा प्राञ्च आमाद्यं यायुस्तत्प्र
त्युङ्क्ते तऽएनᳬं पड्ऋतवो युक्ताः प्राञ्च आमाद्यं वहन्ति पड्वऽऋतून्प्रयुक्ताना
यमनुचरति पूर्वाग्निवाहौ द्वौ दक्षिणा ॥ ३ ॥ पड्वेवोत्तराणि हवीᳬंषि निर्व
ति । समानवर्हीᳬंषि तासां देवतानाᳬं रूपं यथा पुनरावर्तेरन्वार्षिकमभितस्प्र
त्युङ्क्ते तऽएनᳬं पड्ऋतवो युक्ता वार्षिकमभिवहन्ति पड्वर्तून्प्रयुक्तान्वार्षि
नुचरति पूर्वाग्निवाहौ द्वौ दक्षिणा तद्यत्पूर्वाग्निवाहो दक्षिणाऽर्तून्वा ऽएत
प्रवाणो युङ्क्ते वहन्ति वाऽअनड्वाहस्तस्मात्पूर्वाग्निवाहा दक्षिणा ॥ ४ ॥
तस्मैतत्पुरा कुरुपञ्चाला आहुः । ऋतवो वाऽअस्मान्युक्ता वहन्त्यृतून्वा प्रयु
ननुचराम इति यदेषाᳬं राजानो राजसूययाजिन आसुस्तद्वस्म तदभ्याहुः ॥
५ ॥ आग्नेयोऽष्टाकपालः पुरोडाशो भवति । सौम्यश्चरुः सावित्रो द्वादश
पालो वाष्टाकपालो वा पुरोडाशो वार्हस्पत्यश्चरुस्त्वाष्ट्रो दशकपालः पुरोडाशो
श्वानरो द्वादशकपाल एतानि पट् पूर्वाणि हवीᳬंषि भवन्ति ॥६॥ शतम् ३४००
ड्वेवोत्तरे चरवः। सारस्वतश्चरुः पौष्णश्चरुर्मैत्रश्चरुः क्षैत्रपत्यश्चरुर्वारुणश्चरुरा
दित्यश्चरुरेत ऽउ पडुत्तरे चरवः ॥७॥ अथ श्येनीं विचित्रगर्भामादित्याऽआलभते।
स्या एवैवावृद्याप्तापद्यै वशायाऽइयं वाऽआदितिरस्या एवैनमेतद्गर्भं करोति तस्या
ताहश्येव श्येनी विचित्रगर्भा दक्षिणा॥८॥अथ पृशतीं विचित्रगर्भां मरुद्भ्य आलभते।
स्या एवैवाद्याद्विशो वै मरुतो विशामेवैनमेतद्गर्भं करोति तस्या एताहश्येव पृषती
चित्रगर्भा दक्षिणा ॥ ९ ॥ एतौ पशुबन्धौ । तदेताविवसन्तावन्यथेवालभन्ते
ामदित्याऽआलभन्त ऽआदित्येभ्यस्तामालभन्ते सर्वं वाऽआदित्याः सर्वस्यै
नमेतद्गर्भं करोति यां मरुद्भ्य आलभन्ते विश्वेभ्यस्तां देवेभ्यआलभन्ते सर्वं वै
विश्वे देवाः सर्वस्यैवैनमेतद्गर्भं करोति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [५. २.]

कुर्वन्ति वाग्वै मनसो ह्रसीयस्यपरिमिततरमिव हि मनः परिमिततरेव हि वाक्-
द्वाचऽएवैतदुपवर्हं करोति ते सयुजौ देवेभ्यो यज्ञं वहतस्तस्मात्तिष्ठन्वाचऽआघार-
यति ॥७॥ देवा ह वै यज्ञं तन्वानाः। तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयाञ्च-
क्रुस्तऽएतद्दक्षिणतः प्रत्युदश्रयन्नुच्छ्रितमिव हि वीर्यं तस्माद्दक्षिणतस्तिष्ठन्नाघारयति
स यदुभयत आघारयति तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव शिरो ह वै
यज्ञस्यैतयोरन्यतर आघारयोर्मूलमन्यतरः ॥ ८ ॥ स्रुवेण तमाघारयति। यो मूलं
यज्ञस्य स्रुचा तमाघारयति यः शिरो यज्ञस्य ॥ ९ ॥ तूष्णीं तमाघारयति।
यो मूलं यज्ञस्य तूष्णीमिव हीदं मूलं नो ह्यत्र वाग्वदति ॥ १० ॥ मन्त्रे-
ण तमाघारयति। यः शिरो यज्ञस्य वाग्घि मन्त्रः शीर्ष्णो ही यमधि
वाग्वदति ॥ ११ ॥ आसीनस्तमाघारयति। यो मूलं यज्ञस्य निषण्णमिव
हीदं मूलं तिष्ठंस्तमाघारयति यः शिरो यज्ञस्य तिष्ठतीव हीदꣳशिरः ॥ १२ ॥
स स्रुवेण पूर्वमाघारमाघार्याह। अग्निमग्नीत्सम्मृड्ढीति यथा धुरमभ्यूहेदेवं तत्तत्
पूर्वमाघारमाघारयत्यभ्युह्य हि धुरं युञ्जन्ति ॥ १३ ॥ अथ सम्मार्ष्टि। युनक्त्येवै-
नमेतद्युक्तो देवेभ्यो यज्ञं वहादिति तस्मात्सम्मार्ष्टि परिक्रामꣳ सम्मार्ष्टि परिक्रा-
मꣳ हि योग्यं युञ्जन्ति त्रिस्त्रिः सम्मार्ष्टि त्रिवृद्धि यज्ञः ॥ १४ ॥ स सम्मार्ष्टि।
अग्ने वाजजिद्वाजं त्वा सरिष्यन्तं त्वा वाजजितꣳ सम्मार्ज्मीति यज्ञं त्वा वक्ष्य-
न्तं यज्ञियꣳ सम्मार्ज्मीत्येवैतदाहाथोपरिष्टात्तूष्णीं त्रिस्तद्यथा युक्ता प्राजेनेहि
वहेत्येवमेवैतत्कशयोपक्षिपति प्रेहि देवेभ्यो यज्ञं वहेति तस्मादुपरिष्टात्तूष्णीं त्रिस्त-
यदेतदन्तरेण कर्म क्रियते तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव ॥ १५ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [४. ४] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका सङ्ख्या १२० ॥

स स्रुचोत्तरमाघारमाघारयिष्यन्। पूर्वेण स्रुचावञ्जलिं निदधाति नमो दे-
वेभ्यः स्वधा पितृभ्य इति तद्देवेभ्यश्चैवैतत्पितृभ्यश्चार्त्विज्यं करिष्यन्निह्नुते सु-
यमे मे भूयास्तमिति स्रुचावादत्ते सुभरे मे भूयास्तं भर्तुं वाꣳ शकेयमित्येवैतदा-
हास्कन्नमद्य देवेभ्य आज्यꣳ सम्भ्रियासमित्यविक्षुब्धमद्य देवेभ्यो यज्ञं तनवाऽ
इत्येवैतदाह ॥ १ ॥ अङ्घ्रिणो विष्णो मा त्वावक्रमिषमिति। यज्ञो वै
विष्णुस्तस्माऽएवैतन्निह्नुते मा त्वावक्रमिषमिति वसु मतीमग्ने ते छायामुप-
स्थेषमिति साध्वीमग्ने ते छायामुपस्थेषमित्येवैतदाह ॥ २ ॥ विष्णो

अभिषेचनीयेनेष्ट्वा । केशान्न वपते तद्यत्केशान्न वपते वीर्यं वाऽएतदपाꣳ रसः सम्भृतो भवति येनैनमेतदभिषिञ्चति तस्याभिषिक्तस्य केशान्प्रथमान्प्राप्नोति स यत्केशान्वपेतैताꣳ श्रियं जिह्मां विनाशयेद्व्युदुह्यात्तस्मात्केशान्न वपते ॥ १ ॥ संवत्सरं न वपते । संवत्सरसंमिता वै व्रतचर्या तस्मात्संवत्सरं न वपते स एष व्रतविसर्जनीयोपप्रयोगो नाम स्तोमो भवति केशवपनीयः ॥ २ ॥ तस्यैकविꣳशं प्रातःसवनꣳ सप्तदशं माध्यन्दिनꣳ सवनं पञ्चदशं तृतीयसवनꣳ सहोक्थैः सह षोडशिना सह रात्र्या ॥३॥ त्रिवृद्राथन्तरः संधिर्भवति । एष वा एकविꣳशो य एष तपति स एतस्मादेकविꣳशादुपयुङ्क्ते स सप्तदशमभिप्रत्यवैति सप्तदशात्पञ्चदशं पञ्चदशादस्यामेव त्रिवृति प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥४॥ तस्य रथन्तरं पृष्ठं भवति । इयं वै रथन्तरमस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्यतिरात्रो भवति प्रतिष्ठा वाऽअतिरात्रस्तस्मादतिरात्रो भवति ॥ ५ ॥ स वै न्येव वर्तयते । केशान्न वपते वीर्यं वाऽएतदपाꣳ रसः सम्भृतो भवति येनैनमेतदभिषिञ्चति तस्याभिषिक्तस्य केशान्प्रथमान्प्राप्नोति स यत्केशान्वपेतैताꣳ श्रियं जिह्मां विनाशयेद्व्युदुह्यादथ यन्निवर्तयते तदात्मन्येवैताꣳ श्रियं नियुनक्ति तस्मान्न्येव वर्तयते केशान्न वपते तस्यैषैव व्रतचर्या भवति यावज्जीवं नास्यां प्रतितिष्ठति ॥ ६ ॥ आसन्द्या उपानहाऽउपमुञ्चते । उपानद्भ्यामधि यदस्य यानं भवति रथो वा किंचिद्वा सर्वं वाऽएष इदमुपर्युपरि भवत्यर्वागेवास्मादिदꣳ सर्वं भवति यो राजसूयेन यजते तस्मादस्यैषैव व्रतचर्या भवति यावज्जीवं नास्यां प्रतितिष्ठति ॥७॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [५.३.]॥

श्येत आश्विनो भवति । श्येताविव ह्यश्विनावविर्मेल्हा सारस्वती भवत्यृषभमिन्द्राय सुत्राम्णऽआलभेत दुर्वेदा एवꣳसमृद्धाः पशवो यद्येवꣳसमृद्धान्न विन्देदप्यजानेवालभेरंस्ते हि सुश्रपतरा भवन्ति स यद्यजानालभेरँल्लोहित आश्विनो भवति तद्यदेतया यजते ॥१॥ त्वष्टुर्ह वै पुत्रः । त्रिशीर्षा षडक्ष आस तस्य त्रीण्येव मुखान्यासुस्तद्यदेवꣳरूप आस तस्माद्विश्वरूपो नाम ॥ २॥ तस्य सोमपानमेवैकं मुखमास । सुरापाणमेकमन्यस्माऽअशनायैकं तमिन्द्रो दिद्वेष तस्य तानि शीर्षाणि प्रचिच्छेद ॥ ३ ॥ स यत्सोमपानमास । ततः कपिञ्जलः समभवत्तस्मात्स बभ्रुक-इव बभ्रुरिव हि सोमो राजा ॥४॥ अथ यत्सुरापाणमास । ततः कलविङ्कः समभवत्तस्मात्सोऽभिमाद्यत्क-इव वदत्यभिमाद्यन्निव हि सुरां पी-

मृश्य संलुप्याच्छिनत्सैषेष्टिरभवत्तद्यदेतस्मिन्नाशये त्रिधातुरिवैषा व्यशयत तस्मा-
त्त्रैधातवी नाम ॥ ६॥ अथ यदैन्द्रावैष्णवꣳ हविर्भवति । इन्द्रो हि वज्रमुदय-
च्छद्विष्णुरन्वतिष्ठत ॥७॥ अथ यद्द्वादशकपालो भवति । द्वादश वै मासाः संव-
त्सरस्य संवत्सरसंमितैषेष्टिस्तस्माद्द्वादशकपालो भवति ॥ ८ ॥ तमुभयेषां व्री-
हियवाणां गृह्णाति । व्रीहिमयमेवाग्रे पिण्डमधिश्रयति तद्यजुषाꣳ रूपमथ यवमयं
तदृचाꣳ रूपमथ व्रीहिमयं तत्साम्नाꣳ रूपं तदेतत्त्रय्यै विद्यायै रूपं क्रियते सैषा
राजसूययाजिन उदवसानीयेष्टिर्भवति ॥ ९ ॥ सर्वान्वाऽएष यज्ञक्रतूनवरुन्धे ।
सर्वा इष्टीरपि दर्विहोमान्यो राजसूयेन यजते तस्य यातयामेव यज्ञो भवति सोऽ-
स्मात्पराङिव भवत्येतावान्वै सर्वो यज्ञो यावानेष त्रयो वेदस्तस्यैतद्रूपं क्रियतऽ-
एष योनिराशयस्तदेतेन त्रयेण वेदेन पुनर्यज्ञमारभते तथास्यायातयामा यज्ञो भवति
तथोऽअस्मान्न पराङ् भवति ॥१०॥ सर्वान्वाऽएष यज्ञक्रतूनवरुन्धे । सर्वा इष्टीरपि
दर्विहोमान्यो राजसूयेन यजते देवसृष्टो वाऽएषेष्टिर्यत्त्रैधातव्यनया मे सर्वेष्टमसदनयापि
सूयाऽइति तस्माद्वाऽएषा राजसूययाजिन उदवसानीयेष्टिर्भवति ॥११॥ अथो यः सहस्रं
वा भूयो वा दद्यात् । तस्य हाप्युदवसानीया स्याद्रिरिचान इव वाऽएष भवति
यः सहस्रं वा भूयो वा ददात्येतद्वै सहस्रं वाचः प्रजातं यदेष त्रयो वेदस्तत्सहस्रेण
रिरिचानं पुनराप्याययति तस्मादु ह तस्याप्युदवसानीया स्यात् ॥ १२ ॥ अथो
ये दीर्घसत्रमासीरन् । संवत्सरं वा भूयो वा तेषाꣳ हाप्युदवसानीया स्यात्सर्वं
वै तेषामाप्तं भवति सर्वं जितं ये दीर्घसत्रमासते संवत्सरं वा भूयो वा सर्वमेषा
तस्मादु ह तेषामप्युदवसानीया स्यात् ॥ १३ ॥ अथो हैनयाप्यभिचरेत् । एतया
वै भद्रसेनमाजातशत्रवमारुणिरभि चचार क्षिप्रं किलास्तृणुतेति ह स्माह याज्ञव-
ल्क्योऽपि ह वाऽएनयेन्द्रो वृत्रस्यास्थानमच्छिनदपि ह वाऽएनयास्थानं छिनत्ति
य एनयाभिचरति तस्मादु हैनयाप्यभिचरेत् ॥ १४॥ अथो हैनयापि भिषज्येत् ।
यं न्वेवैकयर्चा भिषज्येदेकेन यजुषैकेन साम्ना तं न्वेवागदं कुर्यात्किमु यं त्रयेण
वेदेन तस्मादु हैनयापि भिषज्येत् ॥ १५ ॥ तस्यै त्रीणि शतमानानि हिरण्यानि
दक्षिणा । तानि ब्रह्मणे ददाति न वै ब्रह्मा प्रचरति न स्तुते न शꣳसत्यथ स
यशो न वै हिरण्येन किं चन कुर्वन्त्यथ यद्यशस्तस्मात्त्रीणि शतमानानि ब्रह्मणे
ददाति ॥ १६ ॥ तिस्रो धेनूर्होत्रे । भूमा वै तिस्रो धेनवो भूमा होता तस्मात्तिस्रो
धेनूर्होत्रे ॥ १७ ॥ त्रीणि वासाꣳस्यध्वर्यवे । तनुते वाऽअध्वर्युर्यज्ञं तन्वते

त्वा वदति ॥५॥ अथ यदन्यस्माऽअशनायास । ततस्तित्तिरिः समभवत्तस्मात्स विश्वरूपतम-इव सन्त्येव घृतस्तोका-इव त्वन्मधुस्तोका-इव त्वत्पर्णेष्वाश्चुतिताए वछं रूपमिव हि स ते नाशनमावयत ॥६॥ स त्वष्टा चुक्रोध । कुविन्मे पुत्रमवधीदिति सोऽपेन्द्रमेव सोममाजह्रे स यथायं सोमः प्रसुत एवमपेन्द्र एवास ॥७॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । इदं वै मा सोमादन्तयन्तीति स यथा बलीयानबलीयस एवमनुपहूत एव यो द्रोणकलशे शुक्र आस तं भक्षयांचकार स हैनं जिहिंसस सोऽस्य विष्वङ्ङेव प्राणेभ्यो दुद्राव मुखाद्धैवास्य न दुद्राव तस्मात्प्रायश्चित्तिरास स यद्धापि मुखादद्रोष्यन्न हैव प्रायश्चित्तिरभविष्यत् ॥ ८ ॥ चत्वारो वै वर्णाः । ब्राह्मणो राजन्यो वैश्यः शूद्रो न हैतेषामेकश्चन भवति यः सोमं वमति स यद्धैतेषामेकश्चित्स्यात्स्याद्धैव प्रायश्चित्तिः ॥६॥ स यन्नस्तोऽद्रवत् । ततः सिंहः समभवदथ यत्कर्णाभ्यामद्रवत्ततो वृकः समभवदथ यदवाचः प्राणादद्रवत्ततः शार्दूलज्येष्ठाः श्वापदाः समभवन्नथ यदुत्तरात्प्राणा दुद्रवत्सा परिस्रुदथ त्रिर्निरष्ठीवत्ततः कुवलं कर्कन्धु बदरमिति समभवत्स सर्वेणैव व्यार्ध्यत सर्वं हि सोमः ॥ १० ॥ स सोमातिपूतो मङ्कुरिव चचार । तमेतयाश्विनावभिषज्यतां तं सर्वेणैव समार्धयतां सर्वं हि सोमः स वसीयानेवेष्ट्वाभवत् ॥ ११ ॥ ते देवा अब्रुवन् । सुत्रातं बतैनमत्रासतामिति तस्मात्सौत्रामणी नाम ॥ १२ ॥ स हैतया सोमातिपूतं भिषज्येत् । सर्वेण वाऽएष व्यृध्यते यं सोमोऽतिपवते सर्वं हि सोमस्तं सर्वेणैव समर्धयति सर्वं हि सोमः स वसीयानेवेष्ट्वा भवति तस्मादु हैतयापि सोमातिपूतं भिषज्येत् ॥ १३ ॥ तद्वेतया राजसूययाजी यजते । सर्वान्वाऽएष यज्ञक्रतूनवरुन्द्धे सर्वा इष्टीरपि दर्विहोमान्यो राजसूयेन यजते देवसृष्टो वाऽएषेष्टिर्यत्सौत्रामण्यनया मेऽपीष्टमसदनयापि सूयाऽइति तस्माद्वाऽएतया राजसूययाजी यजते ॥ १४ ॥ अथ यदाश्विनो भवति । अश्विनौ वाऽएनमभिषज्यतां तथोऽएवैनमेष एतदश्विभ्यामेव भिषज्यति तस्मादाश्विनो भवति ॥ १५ ॥ अथ यत्सारस्वतो भवति । वाग्वै सरस्वती वाचा वाऽएनमश्विनावभिषज्यतां तथोऽएवैनमेष एतद्वाचैव भिषज्यति तस्मात्सारस्वतो भवति ॥ १६ ॥ अथ यदैन्द्रो भवति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तयैवैनमेतद्भिषज्यति तस्मादैन्द्रो भवति ॥ १७ ॥ एतेषु पशुषु । सिंहलोमानि वृकलोमानि शार्दूललोमानीत्यावपत्येतद्वै ततः समभवद्यदेनं सोमोऽत्यपवत तेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मादेतान्या-

वासाꣳसि तस्मात्त्रीणि वासाꣳस्यध्वर्यवे ग्रामण्यीधे ॥ १८ ॥ ता वाऽएताः । द्वादश वा त्रयोदश वा दक्षिणा भवन्ति द्वादश वा वै त्रयोदश वा संवत्सरस्य मासाः संवत्सरसंमितैषेष्टिस्तस्माद्द्वादश वा त्रयोदश वा दक्षिणा भवन्ति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ [५. ५.] चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १३१ ॥ पञ्चमोऽध्यायः [३५] ॥ अस्मिन् काण्डे कण्डिकासंख्या ४०१ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथ ब्राह्मणे सवनाम पञ्चमं काण्डं समाप्तम् ॥ ५ ॥

वपति ॥१८॥ तदु तथा न कुर्यात् । उल्कुषा ह स नखिन्या पशूननु प्रवर्तति य ए-
तानि पशुष्वावपति तस्मादु परिस्रुत्येवावपेत्तथा होल्कुषा नखिन्या पशूननुप्रवर्तति
तथोऽस्यैवैनं समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मादु परिस्रुत्येवावपेत् ॥ १९ ॥ अथ
पूर्वेद्युः परिस्रुतं संदधात्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे
पच्यस्वेति सा यदा परिस्रुद्भवत्यथैनया प्रचरति ॥ २० ॥ द्वावग्नी उद्धरन्ति ।
उत्तरवेदेरेवोत्तरमुद्धते दक्षिणं नेत्सोमाहुतीश्च सुराहुतीश्च सह जुहवामेति तस्माद्
द्वावग्नीऽउद्धरन्त्युत्तरवेदेरेवोत्तरमुद्धते दक्षिणमथ यदा वपाभिः प्रचरन्त्यथैतया
परिस्रुता प्रचरति ॥ २१ ॥ तां दर्भैः पावयति । पूतासदिति वायुः पूतः पवित्रे-
णप्रत्यङ् सोमोऽअतिस्रुतः । इन्द्रस्य युज्यः सखेति तत्कुवलसक्तून्कर्कन्धुसक्तून्बदर-
सक्तूनित्यावपत्येतद्वै ततः समभवद्यत्त्रिरनिष्ठीवत्तेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति
तस्मादेतानावपति ॥ २२ ॥ अथ ग्रहान्गृह्णाति । एकं वा त्रीन्वैकस्त्वेव ग्रहीतव्य
एका हि पुरोरुग्भवत्येकानुवाक्यैका याज्या तस्मादेक एव ग्रहीतव्यः ॥ २३ ॥
स गृह्णाति । कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय । इहे-
हैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नम उक्तिं यजन्ति । उपयाम-
गृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णऽइति यद्यु त्रीन्गृह्णी-
यादेतयैव गृह्णीयादुपयामैस्तु तर्हि नाना गृह्णीयादथाहाश्विभ्यां सरस्वत्याऽइन्द्राय
सुत्राम्णेऽनुब्रूहीति ॥ २४ ॥ सोऽन्वाह । युवं सुरामपश्विना नमुचावासुरे
सचा । विपिपाना शुभस्पतीऽइन्द्रं कर्मस्वावतमित्यथाश्राव्याहाश्विनौ सरस्वतीमि-
न्द्रं सुत्रामाणं यजेति ॥ २५ ॥ स यजति । पुत्रमिव पितरावश्विनोभेन्द्रावथुः
काव्यैर्दंसनाभिः । यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्ण-
गिति द्विर्होता वषट्करोति द्विरध्वर्युर्जुहोत्याहरति भक्षं यद्यु त्रीन्गृह्णीयादेतस्यै वानु-
होममितरौ हूयेते ॥ २६ ॥ अथ कुम्भः । शतवितृणो वा भवति नववितृणो वा
स यदि शतवितृणः शतायुर्वाऽअयं पुरुषः शततेजाः शतवीर्यस्तस्माच्छतवितृणो
यद्यु नववितृणो नवेमे पुरुषे प्राणास्तस्मान्नववितृणः ॥ २७ ॥ तं शिक्योद्युतमा
उपर्युपर्याहवनीयं धारयन्ति सा या परिशिष्टा परिस्रुद्भवति तामासिञ्चति तां वि-
क्षरन्तीमुपतिष्ठते पितॄणां सोमवतां तिसृभिर्ऋग्भिः पितॄणां बर्हिषदां तिसृभि-
र्ऋग्भिः पितॄणामग्निष्वात्तानां तिसृभिर्ऋग्भिस्तद्यदेवमुपतिष्ठते यत्र वै सोम इन्द्र-
मत्यपवत स यत्पितॄनगच्छत्तया वै पितरस्तेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति

अथ षष्ठङ्काण्डम्

ओ३म् । असद्वाऽइदमग्रऽआसीत् । तदाहुः किं तदसदासीदित्यृषयो वाव तेऽग्रेऽसदासीत्तदाहुः के तऽऋषय इति प्राणा वाऽऋषयस्ते यत्पुरास्मात्सर्वस्मादिदमिच्छन्तः श्रमेण तपसारिषंस्तस्मादृषयः ॥ १ ॥ स योऽयं मध्ये प्राणः । एष एवेन्द्रस्तानेष प्राणान्मध्यत इन्द्रियेणैन्द्ध यदैन्द्ध तस्मादिन्ध इन्धो ह वै तमिन्द्र इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवास्तऽइद्धाः सप्त नाना पुरुषानसृजन्त ॥ २ ॥ तेऽब्रुवन् । न वाऽइत्थꣳ सन्तः शक्ष्यामः प्रजनयितुमिमान्त्सप्त पुरुषानेकं पुरुषं करवामेति तऽएतान्त्सप्त पुरुषानेकं पुरुषमकुर्वन्यदूर्ध्वं नाभेस्तौ द्वौ समौब्जन्यदवाङ्नाभेस्तौ द्वौ पक्षः पुरुषः पक्षः पुरुषः प्रतिष्ठैक आसीत् ॥ ३ ॥ अथ या एतेषाꣳ सप्तानां पुरुषाणां श्रीः । यो रस आसीत्तमूर्ध्वꣳ समुदौहंस्तदस्य शिरोऽभवद्यच्छ्रियꣳ समुदौहंस्तस्माच्छिरस्तस्मिन्नेतस्मिन्प्राणा अश्रयन्त तस्माद्वेवैतच्छिरोऽथ यत्प्राणा अश्रयन्त तस्मादु प्राणाः श्रियोऽथ यत्सर्वस्मिन्नश्रयन्त तस्मादु शरीरम् ॥ ४ ॥ स एव पुरुषः प्रजापतिरभवत् । स यः स पुरुषः प्रजापतिरभवदयमेव स योऽयमग्निश्चीयते ॥ ५ ॥ स वै सप्तपुरुषो भवति । सप्तपुरुषो ह्ययं पुरुषो यच्चत्वार आत्मा त्रयः पक्षपुच्छानि चत्वारो हि तस्य पुरुषस्यात्मा त्रयः पक्षपुच्छान्यथ यदेकेन पुरुषेणात्मानं वर्धयति तेन वीर्येणायमात्मा पक्षपुच्छान्युद्यच्छति ॥ ६ ॥ अथ यच्चितेऽग्निर्निधीयते । या वै तेषाꣳ सप्तानां पुरुषाणाꣳ श्रीर्यो रसस्तमेतदूर्ध्वꣳ समुदूहन्ति तदस्यैतच्छिरस्तस्मिन्नेतस्मिन्त्सर्वे देवाः श्रिता अत्र हि सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुह्वति तस्माद्वेवैतच्छिरः ॥ ७ ॥ सोऽयं पुरुषः प्रजापतिरकामयत । भूयान्त्स्यां प्रजायेयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत स श्रान्तस्तेपानो ब्रह्मैव प्रथममसृजत त्रयीमेव विद्याꣳ सैवास्मै प्रतिष्ठाभवत्तस्मादाहुर्ब्रह्मास्य सर्वस्य प्रतिष्ठेति तस्मादनूच्य प्रतितिष्ठति प्रतिष्ठा ह्येषा यद्ब्रह्म तस्यां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितोऽतप्यत ॥ ८ ॥ सोऽपोऽसृजत । वाच एव लोकाद्वागेवास्य

तस्मादेवमुपतिष्ठते ॥ २८ ॥ अथैतानि हवींषि निर्वपति । सावित्रं द्वादशकपालं वाष्टाकपालं वा पुरोडाशं वारुणं यवमयं चरुमैन्द्रमेकादशकपालं पुरोडाशम् ॥ २९ ॥ स यत्सावित्रो भवति । सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूतऽ एवैतद्भिषज्यति तस्मात्सावित्रो भवति ॥३०॥ अथ यद्वारुणो भवति । वरुणो वाऽ आर्पयिता तद्य एवार्पयिता तेनैवैतद्भिषज्यति तस्माद्वारुणो भवति ॥ ३१ ॥ अथ यदैन्द्रो भवति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता सा यैव यज्ञस्य देवता तयैवैतद्भिषज्यति तस्मादैन्द्रो भवति ॥ ३२ ॥ स यदि हैतयापि सोमातिपूतं भिषज्येत् इष्ट्वा अनुयाजा भवन्त्यप्यूहे स्रुचावथैतैर्हविर्भिः प्रचरति पश्चाद्धि सोमोऽतिपवते पश्चादेवैनमेतेन भेषजेनापिदधात्याश्विनमु तर्हि द्विकपालं पुरोडाशं निर्वपेदथ यदा वपाभिः प्रचरत्यथैतेनाश्विनेन द्विकपालेन पुरोडाशेन प्रचरति ॥ ३३ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । ह्वलति वाऽएष यो यज्ञपथादेत्येति वाऽएष यज्ञपथाद्य एवं करोति तस्माद्यत्रैवैतेषां पशूनां वपाभिः प्रचरन्ति तदेवैतैर्हविर्भिः प्रचरेयुर्नो त्वाश्विनं द्विकपालं पुरोडाशं निर्वपेत् ॥ ३४ ॥ तस्य नपुंसको गौर्दक्षिणा । न वाऽ एष स्त्री न पुमान्यन्नपुंसको गौर्यदह पुमांस्तेन न स्त्री यदु स्त्री तेनो न पुमांस्तस्मान्नपुंसको गौर्दक्षिणाश्वा वा रथवाही सा हि न स्त्री न पुमान्यदश्वा रथवाही यद्रथं वहति तेन न स्त्री यदु स्त्री तेनो न पुमांस्तस्मादश्वा रथवाही दक्षिणा ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणम् ६ [५. ४.] ॥

ऐन्द्रवैष्णवं द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति । तद्यदेतया यजते वृत्रे ह वाऽ इदमग्रे सर्वमास यदृचो यद्यजूंषि यत्सामानि तस्माऽइन्द्रो वज्रं प्राजिहीर्षत् ॥१॥ स ह विष्णुमुवाच । वृत्राय वै वज्रं प्रहरिष्याम्यनु मा तिष्ठस्वेति तथेति ह विष्णुरुवाचानु त्वा स्थास्ये प्रहरेति तस्माऽइन्द्रो वज्रमुद्ययाम स उद्यताद्वज्राद्वृत्रो बिभयां चकार ॥२॥ स होवाच । अस्ति वाऽइदं वीर्यं तन्नु ते प्रयच्छानि मा तु मे प्रहार्षीरिति तस्मै यजूंषि प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुद्ययाम ॥ ३ ॥ स होवाच । अस्ति वाऽइदं वीर्यं तन्नु ते प्रयच्छानि मा तु मे प्रहार्षीरिति तस्माऽऋचः प्रायच्छत्तस्मै तृतीयमुद्ययाम ॥४॥ अस्ति वाऽइदं वीर्यं तन्नु ते प्रयच्छानि मा तु मे प्रहार्षीरिति तस्मै सामानि प्रायच्छत्तस्मादप्येतर्ह्येवमेवैतैर्वेदैर्यज्ञं तन्वते यजुर्भिरेवाग्रेऽथर्ग्भिरथ सामभिरेवं ह्यस्माऽएतत्प्रायच्छत् ॥५॥ तस्य यो योनिराशय आस । तमनुपरा-

ासृज्यत सेदꣳ सर्वमाप्नोद्यदिदं किं च यदाप्नोत्तस्मादापो यदवृणोत्तस्म
॥ ९ ॥ सोऽकामयत । आभ्योऽद्भ्योऽधि प्रजायेयेति सोऽनया त्रय्या वि
हापः प्राविशत्तत आण्डꣳ समवर्तत तदभ्यमृशदस्त्वित्यस्तु भूयोऽस्त्वित्येव
अब्रवीत्ततो ब्रह्मैव प्रथममसृज्यत त्रय्येव विद्या तस्मादाहुर्ब्रह्मास्य सर्वस्य प्रथ
ामित्यपि हि तस्मात्पुरुषाद्ब्रह्मैव पूर्वमसृज्यत तदस्य तन्मुखमेवासृज्यत तस्माद
्चानमाहुरग्निकल्प इति मुखꣳ ह्येतदग्नेर्यद्ब्रह्म ॥१०॥ अथ यो गर्भोऽन्तरासीद्
ोऽग्निरसृज्यत स यदस्य सर्वस्याग्रमसृज्यत तस्मादग्रिरग्रिर्ह वै तमग्निरित्याचक्ष
रोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा अथ यदश्रु संक्षरितमासीत्सोऽश्रुरभवदश्रुर्ह
अश्व इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा अथ यदरसदिव स रासभोऽ
भवदथ यः कपाले रसो लिप्त आसीत्सोऽजोऽभवदथ यत्कपालमासीत्सा पृ
थिव्यभवत् ॥ ११ ॥ सोऽकामयत । आभ्योऽद्भ्योऽधीमां प्रजनयेयमिति तां
संक्लिश्याप्सु प्राविध्यत्तस्यै यः पराङ् रसोऽत्यक्षरत्स कूर्मोऽभवदथ यदूर्ध्वं
उदौक्ष्यतेदं तद्यदिदमूर्ध्वमद्भ्योऽधिजायते सेयꣳ सर्वापोऽन्वैत्तदिदमेकमे
रूपꣳ समदस्यतापो एव ॥ १२ ॥ सोऽकामयत । भूय एव स्यात्प्रजायेतेति सो
ऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत स श्रान्तस्तेपानः फेनमसृजत सोऽवेदन्यद्वा एतद्
रूपं भूयो वै भवति श्राम्याण्येवेति स श्रान्तस्तेपानो मृदꣳ शुष्कापमूषꣳ सिकतꣳ श
र्करामश्मानमयो हिरण्यमोषधिवनस्पत्यसृजत तेनेमां पृथिवीं प्राच्छादयत् ॥१३॥
ता वा एता नव सृष्टयः । इयमसृज्यत तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरितीयꣳ ह्यग्निरस्यै
हि सर्वोऽग्निरसृज्यत ॥१४॥ अभूद्वा इयं प्रतिष्ठेति । तद्भूमिरभवत्तामप्रथयत्स
पृथिव्यभवत्सेयꣳ सर्वा कृत्स्ना मन्यमानागायद्यदगायत्तस्मादियं गायत्र्यथो आह
रग्निरेवास्यै पृष्ठे सर्वः कृत्स्नो मन्यमानोऽगायद्यदगायत्तस्मादग्निर्गायत्र इ
तस्मादु हैतद्यः सर्वः कृत्स्नो मन्यते गायति वैव गीते वा रमते ॥१५॥ ब्राह्मणम् ॥१॥

सोऽकामयत प्रजापतिः । भूय एव स्यात्प्रजायेतेति सोऽग्निना पृथिवीं
मिथुनꣳ समभवत्तत आण्डꣳ समवर्तत तदभ्यमृशत्पुष्यत्विति पुष्यतु भूय
ऽस्त्वित्येव तदब्रवीत् ॥ १ ॥ स यो गर्भोऽन्तरासीत् । स वायुरसृज्यताथ यदश्रु
संक्षरितमासीत्ता वयाꣳस्यभवन्नथ यः कपाले रसो लिप्त आसीत्ता मरीचयो
ऽभवन्नथ यत्कपालमासीत्तदन्तरिक्षमभवत् ॥ २ ॥ सोऽकामयत । भूय ए

स्यात्प्रजायेयेति स वायुनान्तरिक्षं मिथुनꣳ समभवत्तत आण्डꣳ समवर्त्तत तदभ्यमृशद्यशो बिभृहीति ततोऽसावादित्योऽसृज्यतैष वै यशोऽथ यदश्रु संक्षरितमासीत्सोऽश्मा पृश्निरभवदश्रुर्ह वै तमश्मेत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा अथ यः कपाले रसो लिप्त आसीत्ते रश्मयोऽभवन्नथ यत्कपालमासीत्सा द्यौरभवत् ॥ ॥ ३ ॥ सोऽकामयत । भूय एव स्यात्प्रजायेयेति स आदित्येन दिवं मिथुनꣳ समभवत्तत आण्डꣳ समवर्तत तदभ्यमृशद्रेतो बिभृहीति ततश्चन्द्रमा असृज्यतैष वै रेतोऽथ यदश्रु संक्षरितमासीत्तानि नक्षत्राण्यभवन्नथ यः कपाले रसो लिप्त आसीत्ता अवान्तरदिशोऽभवन्नथ यत्कपालमासीत्ता दिशोऽभवन् ॥ ४ ॥ स इमाँल्लोकान्त्सृष्ट्वाकामयत । ताः प्रजाः सृजेय या म एषु लोकेषु स्युरिति ॥ ५ ॥ स मनसा वाचं मिथुनꣳ समभवत् । सोऽष्टौ द्रप्सान्गर्भ्यभवत्तेऽष्टौ वसवोऽसृज्यन्त तानस्यामुपादधात् ॥६॥ स मनसैव । वाचं मिथुनꣳ समभवत्स एकादश द्रप्सान्गर्भ्यभवत्त एकादश रुद्रा असृज्यन्त तानन्तरिक्ष उपादधात् ॥ ७ ॥ स मनसैव । वाचं मिथुनꣳ समभवत्स द्वादश द्रप्सान्गर्भ्यभवत्ते द्वादशादित्या असृज्यन्त तान्दिव्युपादधात् ॥ ८ ॥ स मनसैव । वाचं मिथुनꣳ समभवत्स गर्भ्यभवत्स विश्वान्देवानसृजत तान्दिक्षूपादधात् ॥ ९ ॥ अथो ऽआहुः । अग्निमेव सृष्ट्वा वसवोऽन्वसृज्यन्त तानस्यामुपादधाद्वायुꣳ रुद्रास्तानन्तरिक्ष आदित्यमादित्यास्तान्दिवि विश्वे देवाश्चन्द्रमसं तान्दिक्षूपादधादिति ॥ १० ॥ अथोऽआहुः । प्रजापतिरेवेमाँल्लोकान्त्सृष्ट्वा पृथिव्यां प्रत्यतिष्ठत्तस्मा इमा ओषधयोऽन्नमपच्यन्त तदाश्नात्स गर्भ्यभवत्स ऊर्ध्वेभ्य एव प्राणेभ्यो देवानसृजत येऽवाञ्चः प्राणास्तेभ्यो मर्त्याः प्रजा इत्यतो यतमथासृजत तथासृजत प्रजापतिस्त्वेवेदꣳ सर्वमसृजत यदिदं किं च ॥ ११ ॥ स प्रजाः सृष्ट्वा । सर्वमाजिमित्वा व्यस्रꣳसत तस्मादु हैतद्यः सर्वमाजिमेति व्येव स्रꣳसते तस्माद्विस्रस्तात्प्राणो मध्यत उदक्रामत्तस्मिन्नेनमुत्क्रान्ते देवा अजहुः ॥ १२ ॥ सोऽग्निमब्रवीत् । त्वं मा संधेहीति किं मे ततो भविष्यतीति त्वया माचक्षान्तै यो वै पुत्राणाꣳ राध्यते तेन पितरं पितामहं पुत्रं पौत्रमाचक्षते त्वया माचक्षान्ताऽअथ मा संधेहीति तथेति तमग्निः समदधात्तस्मादेतं प्रजापतिꣳ सन्तमग्निरित्याचक्षतऽआ ह वाऽएनेन पितरं पितामहं पुत्रं पौत्रं चक्षते य एवं वेद ॥ १३ ॥ तमब्रवीत् । कस्मिꣳस्त्वोपधास्यामीति हितऽएवेत्यब्रवीत्प्राणो वै हितं प्राणो हि सर्वेभ्यो भूतेभ्यो हितस्तद्यदेनꣳ हितऽउपादधात्तस्मादा-

ऽपतैद्यत्र सर्वैः प्रजापतिरपश्यत्तदेवाग्नेरन्तं पर्यैष्यत्तद्यदेतैरत्र सर्वैर्यजेत तदेवाग्ने-
रन्तं परीयादिति न तथा कुर्यादितरान्वा तदितरादियादथो पथस्तदियादथो किं ततः
सम्भरेदेतानि वाऽएतत्कुसिन्धान्येताश्चितीः सम्भरति तस्मात्तथा न कुर्यात्॥ १३॥
यद्वेवैतान्पशूनालभते । आयतनमेवैतदग्नये करोति न ह्यनायतने कश्चन रमतेऽन्नं
वाऽआयतनं तदेतत्पुरस्तान्निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपावर्त्तते ॥१४॥ पुरुषोऽश्वो
गौरविरजो भवन्ति । एतावन्तो वै सर्वे पशवोऽन्नं पशवस्तद्यावदन्नं तदेतत्पुरस्ता-
न्निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपावर्तते ॥ १५ ॥ पञ्च भवन्ति । पञ्च ह्येतेऽ-
ग्नयो यदेताश्चितयस्तेभ्य एतत्पञ्चायतनानि निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपा-
वर्तते ॥ १६ ॥ तद्यदग्निभ्य इति बहवो ह्येतेऽग्नयो यदेताश्चितयोऽथ यत्का-
मायेति यथा तं काममाप्नुयाद्यजमानो यत्काम एतत्कर्म कुरुते ॥ १७॥ पुरुषं प्रथ-
ममालभते । पुरुषो हि प्रथमः पशूनामथाश्वं पुरुषꣳ ह्यन्वश्वोऽथ गामश्वꣳ ह्यनु
गौरथाविं गाꣳ ह्यन्वविरथाजमविꣳ ह्यन्वजस्तदेनान्यथापूर्वं यथाश्रेष्ठमालभते
॥१८॥ तेषां विषमा रशनाः स्युः । पुरुषस्य वर्षिष्ठाथ ह्रसीयस्यथ ह्रसीयसी तद्यथा-
रूपं पशूनाꣳ रशनाः करोत्यपापवस्यसाय सर्वास्त्वेव समाः स्युः सर्वाः सदृश्यः सर्वे
ह्येते समाः सर्वे सदृशा अग्नयो ह्युच्यन्तेऽन्नꣳ ह्युच्यन्ते तेन समास्तेन सदृशाः ॥१९॥
तदाहुः । कथमस्यैषोऽग्निः पञ्चेष्टकः सर्वः पशुष्वारब्धो भवतीति पुरोडाशकपालेषु
न्वेवाप्यतऽइयं प्रथमा मृन्मयीष्टकाथ यत्पशुमालभते तेन पश्विष्टकाप्यतेऽथ यद्रुक्म-
मभितो हिरण्यशकलौ भवतस्तेन हिरण्येष्टकाप्यतेऽथ यदिध्मो यूपः परिधयस्तेन
वानस्पत्येष्टकाप्यतेऽथ यदाज्यं प्रोक्षणयः पुरोडाशस्तेनान्नं पञ्चमीष्टकाप्यतऽएव-
मु हास्यैषोऽग्निः पञ्चेष्टकः सर्वः पशुष्वारब्धो भवति ॥ २० ॥ तेषां चतुर्विꣳ-
शतिः सामिधेन्यः । चतुर्विꣳशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्नि-
र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ २१ ॥ यद्वेव चतुर्विꣳशतिः । चतुर्वि-
ꣳशत्यक्षरा वै गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमे-
तत्समिन्द्धे ॥ २२ ॥ यद्वेव चतुर्विꣳशतिः । चतुर्विꣳशो वै पुरुषो
दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्याश्चत्वार्यङ्गानि पुरुषः प्रजापतिः प्रजाप-
तिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ २३ ॥ उ-
भयीर्गायत्रीश्च त्रिष्टुभश्चान्वाह । प्राणो गायत्र्यात्मा त्रिष्टुप्प्राणमेवास्य गायत्रीभिः
समिन्द्धऽआत्मानं त्रिष्टुब्भिर्मध्ये त्रिष्टुभो भवन्त्यभितो गायत्र्यो मध्ये ह्ययमात्मा-

होपधास्याम्युपदधाम्युपाधामिति ॥ १४ ॥ तदाहुः । किꣳहितं किमुपहितमिति प्राण एव हितं वागुपहितं प्राणे हीयं वागुपेव हिता प्राणस्त्वेव हितमङ्गान्युपहितं प्राणे हीमान्यङ्गान्युपेव हितानि ॥ १५ ॥ सोऽस्यैष चित्य आसीत् । चेतव्यो ह्यस्यासीत्तस्माच्चित्यश्चित्य उ एवायं यजमानस्य भवति चेतव्यो ह्यस्य भवति तस्मादेव चित्यः ॥ १६ ॥ तदेता वाऽअस्य ताः । पञ्च तन्वो व्यस्रꣳसन्त लोम त्वङ्माꣳसमस्थि मज्जा ता एवैताः पञ्च चितयस्तद्यत्पञ्च चितीश्चिनोत्येताभिरेवैनं तत्तनूभिश्चिनोति यच्चिनोति तस्माच्चितयः ॥ १७ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रꣳसत । संवत्सरः सोऽथ या अस्यैताः पञ्च तन्वो व्यस्रꣳसन्तर्तवस्ते पञ्च वाऽऋतवः पञ्चैताश्चितयस्तद्यत्पञ्च चितीश्चिनोत्यृतुभिरेवैनं तच्चिनोति यच्चिनोति तस्माच्चितयः ॥ १८ ॥ स यः स संवत्सरः प्रजापतिर्व्यस्रꣳसत । अयमेव स वायुर्योऽयं पवतेऽथ या अस्य ता ऋतवः पञ्च तन्वो व्यस्रꣳसन्त दिशस्ताः पञ्च वै दिशः पञ्चैताश्चितयस्तद्यत्पञ्च चितीश्चिनोति दिग्भिरेवैनं तच्चिनोति यच्चिनोति तस्माच्चितयः ॥ १९ ॥ अथ यश्चितेऽग्निर्निधीयते । असौ स आदित्यः स एष एवैषोऽग्निश्चित एतावन्तु तद्यदेनमग्निः समदधात् ॥ २० ॥ शतम् ३४०० ॥ ॥ अथो आहुः । प्रजापतिरेव विस्रस्तो देवानब्रवीत्सं मा धत्तेति ते देवा अग्निमब्रुवंस्त्वयीमं पितरं प्रजापतिं भिषज्यामेति स वाऽअहमेतस्मिन्सर्वस्मिन्नेव विशानीति तथेति तस्मादेतं प्रजापतिꣳसन्तमग्निरित्याचक्षते ॥ २१ ॥ तं देवा अग्नावाहुतिभिरभिषज्यन् । ते यां यामाहुतिमजुहवुः सा सैनं पक्वेष्टका भूत्वाऽपिपद्यत तद्यदिष्टात्समभवंस्तस्मादिष्टकास्तस्मादग्निनेष्टकाः पचन्त्याहुतीरेवैनास्तत्कुर्वन्ति ॥ २२ ॥ सोऽब्रवीत् । यावद्यावद्वै जुहुथ तावत्तावन्मे कं भवतीति तद्यदस्माऽइष्टे कमभवत्तस्मादिष्टकाः ॥ २३ ॥ तद्ध स्माहाक्ताक्ष्यः । य एव यजुष्मतीर्भूयसीरिष्टका विद्यात्सोऽग्निं चिनुयादेव तत्पितरं प्रजापतिं भिषज्यतीति ॥ २४ ॥ अथ ह स्माह ताण्ड्यः । क्षत्रं वै यजुष्मत्य इष्टका विशो लोकम्पृणा अत्ता वै क्षत्रियोऽन्नं विडत्र वाऽअन्नपतेरन्नं भूयो भवति तद्राष्ट्रꣳ समृद्धं भवति तदेधते तस्माल्लोकम्पृणा एव भूयसीरुपदध्यादित्येतद्ध तयोर्वचोऽन्या त्वेवात स्थितिः ॥ २५ ॥ स एष पिता पुत्रः । यदेषोऽग्निमसृजत तेनैषोऽग्नेः पिता यदेतमग्निः समदधात्तेनैतस्याग्निः पिता यदेष देवानसृजत तेनैष देवानां पिता यदेतं देवाः समदधुस्तेनैतस्य

भितः प्राणा भूयसीः पुरस्ताद्गायत्रीरन्वाह कनीयसीरुपरिष्टाद्भूयाᳪंसो हीमे पु
तांस्प्राणाः कनीयाᳪंस उपरिष्टात् ॥ २४ ॥ सोऽन्वाह । समास्त्वाग्नऽऋतवो
वर्धयन्त्वित्विति प्रजापतिं विस्रस्तं यत्राग्निः समदधात्तमब्रवीद्या मत्संमिताः सामिधे
न्यस्ताभिर्मा समिन्त्स्वेति ॥ २५ ॥ स एता अपश्यत् । समास्त्वाग्नऽऋतवो व
र्धयन्त्वित्विति समाश्च त्वाग्नऽऋतवश्च वर्धयन्त्वित्येतत्संवत्सरा ऋषयो यानि सत्ये
ति संवत्सराश्च त्वऽर्षयश्च सत्यानि च वर्धयन्त्वित्येतत्सं दिव्येन दीदिहि रो
चनेनेत्यसौ वाऽआदित्यो दिव्यᳪं रोचनं तेन संदीदिहीत्येतद्विश्वा आभाहि प्र
दिशश्चतस्र इति सर्वा आभाहि प्रदिशश्चतस्र इत्येतत् ॥ २६ ॥ ता एता एक
व्याख्यानाः । एतमेवाभि यथैतमेव संस्कुर्यादेतᳪं संदध्यादेतं जनयेत्ता आग्नेय्यः
प्राजापत्या यदग्निरपश्यत्तेनाग्नेय्यो यत्प्रजापतिᳪं समैन्द्ध तेन प्राजापत्याः ॥२७॥
द्वादशाग्नेयः । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावतैवैनमेतदाप्रीणाति ॥ २८ ॥ यद्वेव द्वादश । द्वादशाक्षरा वै जगतीयं वै जग
त्यस्याᳪं हीदᳪं सर्वं जगदियमु वाऽअग्निरस्यै हि सर्वोऽग्निश्चीयते यावानग्निर्या
वत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदाप्रीणाति ॥२९॥ यद्वेव द्वादश । द्वादशाक्षरा वै जगती
जगती सर्वाणि छन्दाᳪंसि सर्वाणि छन्दाᳪंसि प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावान
ग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदाप्रीणाति ॥३०॥ ता एता ऊर्ध्वा अस्य समिधो
भवन्तीति । प्रजापतिं विस्रस्तं यत्राग्निः समदधात्तमब्रवीद्या मत्संमिता आप्रिय
स्ताभिर्माप्रीणीहीति ॥ ३१ ॥ स एता अपश्यत् । ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्ती
त्यूर्ध्वा ह्येतस्य समिद्धस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीᳪंष्यग्नेरित्यूर्ध्वानि
ह्येतस्य शुक्राणि शोचीᳪंष्यर्चीᳪंषि भवन्ति द्युमत्तमेति वीर्यवत्तमेत्येतत्सुप्रतीकस्ये
ति सर्वतो वाऽअग्निः सुप्रतीकः सूनोरिति यदेनं जनयति तेनास्यैष सूनुः ॥३२॥
ता एता एकव्याख्यानाः । एतमेवाभि यथैतमेव संस्कुर्यादेतᳪं संदध्यादेतं जन
येत्ता आग्नेय्यः प्राजापत्या यदग्निरपश्यत्तेनाग्नेय्यो यत्प्रजापतिमाप्रीणात्तेन
प्राजापत्याः ॥ ३३ ॥ ता विषमा विषमपदाः । विषमाक्षरा विषमाणि हि छन्दा
ᳪंस्यथो यान्यस्याध्यात्ममङ्गानि विषमाणि तान्यस्यैताभिराप्रीणाति ॥ ३४ ॥
वैश्वानरः पशुपुरोडाशः । वैश्वानरो वै सर्वेऽग्नयः सर्वेषामग्नीनामुपाप्त्यै ॥३५॥
यद्वेव वैश्वानरः । ऋतवो वै ते यदेताश्चितयोऽग्नयो वाऽऋतव ऋतवः संवत्सरः संवत्स
रो वैश्वानरो यदग्नय इति स्यादति तद्रेचयेद्द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरो वैश्वानर आग्नेय्यौ याज्यानुवाक्ये अग्निरूपाणामुपाप्त्यै कामवत्यौ
कामानामुपाप्त्यै ॥३६॥ तदुक्तं । इत्येवैतानि पशुशीर्षाणि वित्त्वोपदधत्युभयेनैत

देवाः पितरः ॥ २६ ॥ उभयथं हैतद्भवति । पिता च पुत्रश्च प्रजापतिश्चाग्नि-श्चाग्निश्च प्रजापतिश्च प्रजापतिश्च देवाश्च देवाश्च प्रजापतिश्च य एवं वेद ॥२७॥ स उपदधाति । तया देवतयेति वाग्वै सा देवताङ्गिरस्वद्ध्रुवेति प्राणो वाऽअङ्गिरा ध्रुवा सीदेति स्थिरा सीदेत्येतद्यो प्रतिष्ठिता सीदेति वाचा चैवैनमेतत्प्राणेन च चिनोति वाग्वाऽअग्निः प्राण इन्द्र ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा ता-वतैवैनमेतच्चिनोतीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा-तावतैवैनमेतच्चिनोति ॥ २८ ॥ तदाहुः । कस्मादस्याऽअग्निश्चीयतऽइति यत्र वै सा देवता व्यस्रंसत तदिमामेव रसेनानु व्यक्षरत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदेन-मस्याऽएवाधि समभरन्त्सैषैकैवेष्टकेयमेवेयं ह्यग्निरस्यै हि सर्वोऽग्निश्चीयते सेयं चतुःस्रक्तिर्दिशो ह्यस्यै स्रक्तयस्तस्माच्चतुः स्रक्तय इष्टका भवन्तीमाथं ह्यनु सर्वा इष्टकाः ॥ २९ ॥ तदाहुः । यदेवमेकेष्टकोऽथ कथं पञ्चेष्टक इतीयं न्वेव प्रथमा मृ-न्मयीष्टका तद्यत्किं चात्र मृन्मयमुपदधात्येषैकैव सेष्टकाथ यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सा पश्विष्टकाथ यद्रुक्ममपुरुषाऽउपदधाति यद्धिरण्यशकलैः प्रोक्षति सा हिरण्येष्ट-काथ यत्स्रुचाऽउपदधाति यदुलूखलमुसले याः समिध आदधाति सा वानस्पत्ये-ष्टकाथ यत्पुष्करपर्णमुपदधाति यत्कूर्मं यद्दधि मधु घृतं यत्किंचात्रान्नमुपदधाति सैवान्नं पञ्चमीष्टकैवमु पञ्चेष्टकः ॥ ३० ॥ तदाहुः । कतरत्त इष्टकायाः शिर इति यत उपस्पृश्य यजुर्वदतीत्यु हैकऽआहुः स स्वयमातृणाया एवार्धादुपस्पृश्य यजु-र्वदे्यो हास्यैताः सर्वाः स्वयमातृण्णामभ्यावृत्ता भवन्तीति न तथा कुर्यादङ्गा-नि वाऽअस्यैतानि परूंष्यपि यदिष्टका यथा वाऽअङ्गेऽङ्गे पर्वन्पर्वञ्छिरः कुर्यात्तादृक्तद्यो वाव चितेऽग्निर्निधीयते तदेवैतासां सर्वासां शिरः ॥ ३१ ॥ तदाहुः । कति पशवोऽग्नाऽउपधीयन्तऽइति पञ्चेति न्वेव ब्रूया-त्पञ्च ह्येतान्पशूनुपदधाति ॥ ३२ ॥ एकोऽपशु इति ब्रूयात् । अविरितीयं वाऽअविरियं सर्वाः प्रजा अवतीयमु वाऽअग्निरस्यै हि सर्वो-ऽग्निश्चीयते तस्मादेक इति ब्रूयात् ॥ ३३ ॥ अथो द्वाविति ब्रूयात्। अजोऽजो-ऽयं चासौ येमे इमाः सर्वाः प्रजा अवतो यन्नृदियं तदनयोऽसौ तन्मृच्चापश्चे-ष्टका भवन्ति तस्माद्द्वाविति ब्रूयात् ॥ ३४ ॥ अथो गौरिति ब्रूयात् । इमे वै लो-का गौर्यद्धि किं च गच्छतीमांस्तल्लोकान्गच्छतीमऽउ लोका एषोऽग्निश्चितस्तस्मा-द्गौरिति ब्रूयात् ॥३५॥ तदाहुः।कस्मै कामायाग्निश्चीयतऽइति सुपर्णो मा भूत्वा

पशव इति ते ह ते मर्त्याः कुणपाः सम्भवन्त्यनामीतानि हि तानि तद्ध त-थापादेः सौश्रोमते यस्योपदधुः स ह क्षिप्रऽएव ततो ममार ॥३७॥ हिरण्मयान्यु है-के कुर्वन्ति । अमृतेष्टका इति वदन्तस्ता ह ता अनृतेष्टका न हि तानि पशुशीर्षा-णि ॥ ३८ ॥ मृन्मयान्यु हैके कुर्वन्ति । उत्सन्ना वाऽएते पशवो यद्वै किंचोत्सन्न-मियं तस्य सर्वस्य प्रतिष्ठा तदत्रैते पशवो गतास्तत एनानधि सम्भराम इति न त-था कुर्याद्यो वाऽएतेषामायतनं च ब्राह्मणं च न विद्यात्तस्यैतऽउत्सन्नाः स्युः स ए-तानेव पञ्चपशूनालभेत यावदस्य वशः स्यात्तान्हैतान्प्रजापतिः प्रथम आलेभे श्यापर्णः सायकायनोऽन्तमोऽथ ह स्मैतानेवान्तरेणालभन्तेऽथैतर्हीमौ द्वावेवाल-भ्येते प्राजापत्यश्च वायव्यश्च तयोरतो ब्राह्मणमुच्यते ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणम् ॥४॥

[२. १.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः । कण्डिकासंख्या ११० ॥

प्राजापत्यं चरका आलभन्ते । प्रजापतिरग्निं चित्वाग्निरभवत्तद्यदेतमालभते-तदेवाग्नेरन्तं पर्येतीति ॥१॥ श्यामो भवति । द्वयानि वै श्यामस्य लोमानि शुक्ला-नि च कृष्णानि च द्वन्द्वं मिथुनं प्रजननं तदस्य प्राजापत्यꣳ रूपं तूपरो भवति तूपरो हि प्रजापतिः ॥२॥ तस्यैकविꣳशतिः सामिधेन्यः । द्वादश मासाः पञ्चर्त-वस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविꣳश एष प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावान-ग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ ३ ॥ यद्वेवैकविꣳशतिः । एकविꣳ-शो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्या आत्मैकविꣳशः पुरुषः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ ४ ॥ उभयीर्गा-यत्रीश्च त्रिष्टुभश्चान्वाह । तासामुक्तो बन्धुरुक्तम्वेवान्वृचꣳ हिरण्यगर्भवत्याघार-माघारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतिरग्निर्द्वादशाप्रियस्तासामुक्तो बन्धुरु-क्तम्वेवान्वृचं प्राजापत्यः पशुपुरोडाशो य एव पशोर्बन्धुः स पुरोडाशस्य द्वादश-कपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः कद्वत्यो याज्यानुवाक्याः को हि प्रजापतिः ॥५॥ अथैतं वायव्यं नियुत्वते शुक्लं तूपरमालभते प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा-नुव्यैक्षत तस्य रतानन्देन रेतः परापतत्सोऽजः शुक्लस्तूपरोऽभवद्रसो वै रेतो प्राणानु वै रसस्तानानारभा तद्यदेतमालभते तदेवाग्नेरन्तं प-र्येति शुक्लो भवति शुक्लꣳ हि रेतस्तूपरो भवति तूपरꣳ हि रे-तो वायव्यो भवति प्राणो वै वायुर्नियुत्वते भवत्युदानो वै नियुतः प्रा-

…वै तमग्निरन्वैच्छत् ॥ ३ ॥ स एतान्पञ्च पशूनपश्यत्।
…यदपश्यत्तस्मादेते पशवः ॥ ४ ॥ स ऐक्षत । अ
…नभिसंस्करवै यथा वाऽअग्निः समिद्धो दीप्यत ऽए
…उद्दीप्यन्त ऽइवाद्युदयते यथाग्निरभ्यादिते दलते
…समिद्धन्तां पुरीषथं सदितोय वाऽअग्निरिमानेवात्मान·
…करवाणीति ता नाना देवताभ्य आलिप्सत विश्वकर्मणे पुरुषं वरुणायाश्वं
…दं तान्पशूनिमानेयमनुयथं ॥ ५ ॥ स ऐक्षत । नाना वा ऽइदं देवताभ्य
…ऽन्त्रेदथं रूपाणि कामये हन्तैनानग्निभ्यः कामायालभाऽइति तान·
…ः कामायालभत तद्यदग्निभ्य इति बहूनि ह्यग्निरूपाण्यपश्यत्तस्माद्
…नेति कामेन ह्यालभत तानालभ्यैतान्पर्यग्निकृतानुदीचो नीत्वा समपद्यत॥
…॥ स ऐक्षत । या वै श्रीरभूद्यामिमांस्ताः शीर्षसु हन्त शीर्षाण्येवोपदधा
…स शीर्षाणि प्रच्छिद्योत्तरादिष्टराणि कुसिन्धान्यप्सु प्राप्लावयदन्नेन यज्ञथं
…स्यात्पश्चेन्ने यज्ञो विकृष्टोऽसानित्यात्मा वै यज्ञो नेन्मेऽयमात्मा विकृष्टोऽसानि
…न पशूनेष्ट्वा तत्प्रजापतिरपश्यद्यथैनस्याग्नेरन्तं न पर्यैत् ॥ ७ ॥ स ऐक्षत।
…मनात्मानमप्सु प्राविष्ठं तमन्विच्छानीति तमन्विच्छद्यदेपामप्सु प्राविद्धानां प·
…विष्टत्या रूपः समभरद्यदस्यां वा मृदं तदुभयथं सम्भृत्य मृदं चापश्चेष्टकाम·
…रोत्तस्मादेतदुभयमिष्टका भवति मृच्चापश्च ॥ ८ ॥ स ऐक्षत । यदि वाऽइदमि·
…मिव मदात्मानमभिसंस्करिष्ये मर्त्यः कुणपोऽनपहतपाप्मा भविष्यामि हन्तै·
…दग्निना पचानीति तदग्निनापचत्तेनैनदमृतमकरोदेतद्वै हविरमृतं भवति यदग्नि·
…पचन्ति तस्मादग्निनेष्टकाः पचन्त्यमृता एवैनास्तत्कुर्वन्ति ॥ ९ ॥ तद्यादिष्टा
…शुनापश्यत्। तस्मादिष्टकास्तस्मादिष्टकैव पशूनेष्टकाः कुर्याद्वानिष्टका ह ता भवन्ति
…ः पुरा पशो· कुर्वन्त्यथो ह तदन्यदेव ॥ १० ॥ तद्यास्ताः श्रियः । एतानि तानि पशु
…शीर्षाण्यथ यानि तानि कुसिन्धान्येतास्ताः पञ्च चितयस्तद्यत्पशुशीर्षाण्यु
…धाय चितीभिर्नोत्येतैरेव तच्छीर्षभिरेतानि कुसिन्धानि संदधाति ॥ ११ ॥
…ऽएते सर्वे पशवो यदग्निः । तस्मादग्नौ पशवो रमन्ते पशुभिरेव तत्पशवो रम
…तस्मादस्य पशवो भवन्ति तस्मिन्नग्निराधीयतेऽग्निर्ह्येष यत्पशवस्ततो वै
…ऽश्रेवैतैः सर्वैः पशुभिर्यजेत य
…जापतिरग्निरभवत् ॥ १२ ॥ तद्धैकऽआहुः ।

णोदानावेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ ६ ॥ यद्वेवैतं वायव्यं । नियुत्वते । शुक्लं तूपरमालभ
प्रजापतिं विस्रस्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तं योऽस्मात्प्राणो मध्यत उदक्रामत्तमस्मि
न्नेतेन पशुनादधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति वायव्यो भवति प्राणो वै वायुर्नियु
त्वदुदानो वै नियुत्प्राणोदानावेवास्मिन्नेतद्दधाति शुक्लो भवति शुक्लो
वायुस्तूपरो भवति तूपरो हि वायुः ॥ ७ ॥ तस्य सप्तदश सामिधेन्यः । सप्त
वै संवत्सरो द्वादश मासाः पञ्चर्तवः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्नि
र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ ८ ॥ यद्वेव सप्तदश । सप्तदशो
पुरुषो दश प्राणाश्चत्वार्यङ्गान्यात्मा पञ्चदशो ग्रीवाः षोडश्यः शिरः सप्तदशं
रूपः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे
उभय्यो गायत्रीश्च त्रिष्टुभश्चान्वाह । तासामुक्तो बन्धुरुक्तम्वेवान्तरं द्वादशाप्रिय
सामुक्तो बन्धुरुक्तम्वेवान्तरं प्राजापत्यः पशुपुरोडाशोऽथो स काम उपाप्त इति
स्माह माहित्थिर्य चरकाः प्राजापत्यं पशुमाहुरिति ॥ १० ॥ यद्वेव वायव्यः प
शुर्भवति । प्राजापत्यः पशुपुरोडाशोऽर्धं ह प्रजापतेर्वायुरर्धं प्रजापतिस्तद्य
द्वायव्यौ स्यातामुभौ वा प्राजापत्यावर्धं हैवास्य कृतं स्यान्नार्धमथ यद्वा
पशुर्भवति प्राजापत्यः पशुपुरोडाशस्तेन हैवैतं सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिं संस्क
ति ॥ ११ ॥ यद्वेव वायव्यः पशुर्भवति । प्राजापत्यः पशुपुरोडाशः प्रजापतिं वि
स्रस्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तं योऽस्मात्प्राणो मध्यत उदक्रामत्तमस्मिन्नेतेन प
दधुरथास्यैतेन पुरोडाशेनात्मानं समस्कुर्वंस्तथैव यत्प्राजापत्यो भवति प्राजाप
त्या द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः कद्वत्यौ याज्यानु
को हि प्रजापतिः ॥ १२ ॥ तद्यद्वपां पुरस्ताज्जुहोति । य एवायं पुरस्तात्प्रा
मस्मिन्नेतद्दधात्यथ यदेतेन मध्यतश्चरन्ति मध्यतो ह्ययमात्माथ यद्धविषोपरिष्ट
रन्ति य एवायमुपरिष्टात्प्राणस्तमस्मिन्नेतद्दधाति शुक्रवत्यौ याज्यानुवाक्याः स्यु
रूपाणामुपाप्त्यै नियुत्वत्यौ यदेव नियुत्वद्रूपं तस्योपाप्त्यै ॥ १३ ॥ तदु हाऽऽहुः
एव शुक्रवत्यौ स्यातामेतावद्वै पशौ शुक्रं यद्वपा शुक्रवत्यौ नियुत्वत्यौ हवि
देव नियुत्वद्रूपं तस्योपाप्त्या इति ॥ १४ ॥ यद्वेवैतं पशुमालभते । एतस्मिन्ह
सर्वेषां पशूनां रूपं यत्तूपरो लप्सुदी तत्पुरुषस्य रूपं तूपरो हि लप्सुदी
च पुरुषः केसरवांस्तदश्वस्य रूपं तूपरो हि केसरवानश्वो यदष्टाशफस्तद्गो रूपमष्टाश
फो ह्येष यदस्यावेरिव शफास्तदवे रूपं यदजस्तदजस्य तद्यदेतमालभते तेन हैव

ऽएतैरत्र सर्वैः प्रजापतिरयजत तदेवाग्नेरन्नं पर्य्यैष्यत्तद्यदेतैरत्र सर्वैर्यजेत तदेवाग्नेरन्नं परीयादिति न तथा कुर्याद्येनान्नं तदितादियादथो पथस्तदियादथो किं ततः सम्भरेदेतानि वाऽएतत्कुसिन्धान्येताश्चितीः सम्भरति तस्मात्तथा न कुर्यात्॥१३॥ यद्वेवैतान्पशूनालभते। आयतनमेवैतदग्नये करोति न ह्यनायतने कश्चन रमतेऽन्नं वाऽआयतनं तदेतत्पुरस्तान्निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपावर्त्तते ॥१४॥ पुरुषोऽश्वो गौरविरजो भवन्ति। एतावन्तो वै सर्वे पशवोऽन्नं पशवस्तद्यावदन्नं तदेतत्पुरस्तन्निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपावर्त्तते ॥ १५ ॥ पञ्च भवन्ति । पञ्च ह्येतेऽग्नयो यदेताश्चितयस्तेभ्य एतत्पञ्चायतनानि निदधाति तदेनं पश्यन्नग्निरुपावर्त्तते ॥ १६ ॥ तद्यदग्निभ्य इति बहवो ह्येतेऽग्नयो यदेताश्चितयोऽथ यत्कामायेति यथा तं काममाप्नुयाद्यजमानो यत्काम एतत्कर्म कुरुते ॥ १७॥ पुरुषं प्रथममालभते। पुरुषो हि प्रथमः पशूनामथाश्वं पुरुषꣳ ह्यन्वश्वोऽथ गामश्वꣳ ह्यनु गौरथाविं गाꣳ ह्यन्वविरथाजमविꣳ ह्यन्वजस्तदेनान्यथापूर्वं यथाश्रेष्ठमालभते ॥१८॥ तेषां विषमा रशनाः स्युः। पुरुषस्य वर्षिष्ठाथ ह्रसीयस्यथ ह्रसीयसी तद्यथारूपं पशूनाꣳ रशनाः करोत्यपापवस्यसाय सर्वास्त्वेव समाः स्युः सर्वाः सदृश्यः सर्वे ह्येते समाः सर्वे सदृशा अग्नयो ह्युच्यन्तेऽन्नꣳ ह्युच्यन्ते तेन समास्तेन सदृशाः ॥१९॥ तदाहुः। कथमस्यैषोऽग्निः पञ्चेष्टकः सर्वः पशुष्वारब्धो भवतीति पुरोडाशकपालेष्वेवाप्यतऽइयं प्रथमा मृन्मयीष्टकाथ यत्पशुमालभते तेन पश्विष्टकाप्यतेऽथ यद्रुक्मप्रथितो हिरण्यशकलौ भवतस्तेन हिरण्येष्टकाप्यतेऽथ यदिध्मो यूपः परिधयस्तेन वानस्पत्येष्टकाप्यतेऽथ यदाज्यं प्रोक्षण्यः पुरोडाशस्तेनान्नं पञ्चमीष्टकाप्यतऽएवमु हास्यैषोऽग्निः पञ्चेष्टकः सर्वः पशुष्वारब्धो भवति ॥ २० ॥ तेषां चतुर्विꣳशतिः सामिधेन्यः। चतुर्विꣳशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ २१ ॥ यद्वेव चतुर्विꣳशतिः। चतुर्विꣳशत्यक्षरा वै गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ २२ ॥ यद्वेव चतुर्विꣳशतिः। चतुर्विꣳशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्याश्चत्वार्यङ्गानि पुरुषः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समिन्द्धे ॥ २३ ॥ उभयीर्गायत्रीश्च त्रिष्टुभश्चान्वाह। प्राणो गायत्र्यात्मा त्रिष्टुप्प्राणमेवास्य गायत्रीभिः समिन्द्धऽआत्मानं त्रिष्टुब्भिर्मध्ये त्रिष्टुभो भवन्त्यभितो गायत्र्यो मध्ये ह्ययमात्मा-

सर्वे पशव आलब्धा भवन्त्ययमो यतप्रदस्य कर्मोपकल्पयेतेते वा पञ्चपशव एष वा प्राजापत्य एष वा नियुत्वतीयः ॥१५॥ तं पौर्णमास्यामालभेत । अमावास्यायामालभेतेत्यु हैकऽआहुरसौ वै चन्द्रः प्रजापतिः स एताᳬं रात्रिमिह वसति तद्यथोपतिष्ठन्तमालभेतैवं तदिति ॥ १६ ॥ तद्वै पौर्णमास्यामेव । असौ वै चन्द्रः पशुस्तं देवाः पौर्णमास्यामालभन्ते यत्रैनं देवा आलभन्ते तदेनमालभाऽइति तस्मात्पौर्णमास्यां यद्वेव पौर्णमास्यां पौर्णमासी ह वाऽअस्य प्रथमा व्युवास तस्मादेव पौर्णमास्याम् ॥ १७ ॥ तद्वै फाल्गुन्यामेव । एषा ह संवत्सरस्य प्रथमा रात्रिर्यत्फाल्गुनी पौर्णमासी योत्तरैषोत्तमा या पूर्वा मुखत एव तत्संवत्सरमारभते ॥१८॥ स वाऽअग्निरेव पौर्णमासेन । अथ पशुमालभेत पौर्णमासेन वाऽइन्द्रो वृत्रं पाप्मानᳬं हत्वापहतपाप्मैतत्कर्मारभत तथैवैतद्यजमानः पौर्णमासेनैव वृत्रं पाप्मानᳬं हत्वापहतपाप्मैतत्कर्मारभते ॥ १९ ॥ तद्वाऽउपांᳬशु भवति । एतद्धैतैः प्रजापतिः पशुभिः कर्मेयेष तद्वाचानद्धेनासानिरुक्तमिव तस्मादुपांᳬशुः ॥ २० ॥ यद्वेवोपांᳬशु । प्राजापत्यं वाऽएतत्कर्म प्रजापतिᳬं ह्येतेन कर्मणारभतेऽनिरुक्तो वै प्रजापतिः ॥२१॥ यद्वेवोपांᳬशु । रेतो वाऽअत्र यज्ञ उपांᳬशु वै रेतः सिच्यते यत्र पशुपुरोडाशो हविरेतावान्हि पशुः ॥ २२ ॥ अष्टकायामुखाᳬं सम्भरति । प्राजापत्यमेतदहर्यदष्टका प्राजापत्यमेतत्कर्म यदुखा प्राजापत्यऽएव तदहन्प्राजापत्यं कर्म करोति ॥२३॥ यद्वेवाष्टकायाम् । पर्वैतत्संवत्सरस्य यदष्टका पर्वैतदग्नेर्यदुखा पर्वण्येव तत्पर्व करोति ॥ २४ ॥ यद्वेवाष्टकायाम् । अष्टका वाऽउखा निधिर्द्वाऽ-वद्धी तिरश्ची रास्ना तच्चतुश्चतस्र ऊर्ध्वास्तदष्टावष्टकायामेव तदष्टकां करोति ॥ २५ ॥ शतम् ३४०० ॥ ॥ अमावास्यायां दीक्षते । अमावास्यायै वा अधि यज्ञस्तायते यतो यज्ञस्तायते ततो यज्ञं जनयानीति ॥२६॥ यद्वेवामावास्यायाᳬं । रेतो वाऽएतद्भूतमात्मानᳬं सिञ्चत्युखायां योनौ यद्दीक्षते तस्माऽएतं पुरस्ताल्लोकं करोति यद्दीक्षितो भवति तं कृतं लोकमभिजायते तस्मादाहुः कृतं लोकं पुरुषोऽभि जायतऽइति ॥ २७ ॥ स यत्फाल्गुनीयः संवत्सरादीक्षितः स्यात् । अलोका इष्टका उपदध्यादिष्टका लोकानतिरिच्येरन्नथ यद्भूयसो लोकान्कुर्वन्निष्टका नानूपदध्याल्लोका इष्टका अतिरिच्येरन्नथ यदमावास्यायां दीक्षित्वामावास्यायां क्रीणाति यावन्तमेव लोकं करोति तावतीरिष्टका उपदधात्यथास्यापूर्यमाणपक्षे सर्वोऽग्निश्चीयते ॥ २८ ॥ तदाहुः । यावत्य एतस्याग्नेरिष्टकास्तावन्ति क्रयेऽ-

ऽभवत्तमु वै प्रजापतिरन्वैच्छत् ॥३॥ स एतान्पञ्च पशूनपश्य(त्)
यदेते पशवस्तेष्वेतमपश्यत्तस्मादेवैते पशवः ॥ ४ ॥ स ऐक्षत । इ
मेनेवात्मानमभिसंस्करवै यथा वा ऽअग्निः समिद्धो दीप्यत ऽए
वमेते यथाग्नेरेवं रुरुचत ऽएवमेषामूष्मोद्यते यथाग्निरभ्यादीप्तं [illegible]
ग्नेर्धूमस्य सीदत्येवमेषां पुरीषं सीदतीवं वा ऽअग्निरिमानेवात्मान
ऽइति तानाना देवताभ्य आलिप्सत वैश्वकर्मणं पुरुषं वारुणम
त्वाष्ट्रमविमाग्नेयमजम् ॥ ५ ॥ स ऐक्षत । नाना वा ऽइदं देवताभ्य
ऽआलभे रूपाणि कामये ऽग्नेर्नानाग्निभ्यः कामायालभाऽइति स
कामायालभत तदुदग्नेय इति बहूनि ह्यग्निरूपाण्ये[illegible]
[illegible] कामेन [illegible] नानाग्नीनान्वर्धयति कृतानुदीचो नीत्वा [illegible]
स ऐक्षत । या वै श्रीरभूदभिमानाः शीर्षसु हन्त शीर्षाण्येवोपदधा
नि [illegible] कृत्स्नोऽयात्रो [illegible] कुसिन्वान्येषु [illegible] यद्रेन [illegible]
[illegible] यज्ञो [illegible] [illegible] यज्ञो [illegible] त्रिष्ठोऽस्माद्
[illegible] ॥ ७ ॥ स ऐक्षत ।
[illegible] नद्यग्निर्[illegible] तद्देवाय [illegible]
[illegible] तरम्पष्ठ [illegible] पापरक्षे[illegible]
[illegible] ॥८॥ स ऐक्षत । [illegible]
[illegible] भावयामि [illegible]
[illegible] अग्निमूर्तं भवति [illegible]
[illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] शिरः । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

होरात्राणि सम्पद्यन्तेऽथ यान्यूर्ध्वानि क्रयाद्दहानि कथमस्यैते लोका अनूपहिता भवन्तीति यद्वाऽअमावास्यायां दीक्षित्वामावास्यायां क्रीणाति तद्यावन्तमेव लोकं करोति तावतीरिष्टका उपदधात्यथ यान्यूर्ध्वानि क्रयादहानि तस्मिन्नवकाशेऽध्वर्युराग्नं चिनोति क्वो हि चिनुयाद्य च सोऽवकाशः स्याद्यावन्ति वै संवत्सरस्याहोरात्राणि तावत्य एतस्याग्नेरिष्टका उप च त्रयोदशो मासस्त्रयोदशो वाऽएष मासो यान्यूर्ध्वानि क्रयादहानि तद्या अमुस्त्रयोदशस्य मास इष्टकास्ताभिरस्य ते लोका अनूपहिता भवन्ति तत्समा लोकाश्चेष्टकाश्च भवन्ति ॥२६॥ एतद्वै यैव प्रथमा पौर्णमासी । तस्यां पशुमालभते या प्रथमेष्टका तस्यामुखाथै सम्भरात या प्रथमामावास्या तस्यां दीक्षतऽएतद्वै यान्येव संवत्सरस्य प्रथमान्यहानि तान्यस्य तदारभते तानि च तदाप्नोत्यथातः सम्पदेव ॥ ३० ॥ तदाहुः । कथमस्यैतत्कर्म संवत्सरमग्निमाप्नोति कथं संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽ इत्येतेषां वै पञ्चानां पशूनां चतुर्विंशति सामिधेन्यो द्वादशाप्रियस्तत्षट्त्रिंशदेका दशानुयाजा एकादशोपयजस्तदष्टा पञ्चाशत् ॥ ३१ ॥ ततो याष्टाचत्वारिंशत् । साष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगतीयं वै जगत्यस्यां हीदं सर्वं जगदियमु वाऽअग्निरस्यै हि सर्वोऽग्निश्चीयते यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ३२ ॥ यद्वेनाष्टाचत्वारिंशत् । अष्टाचत्वारिंशदक्षरा वै जगती जगती सर्वाणि छन्दांसि सर्वाणि छन्दांसि प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ३३ ॥ अथ यानि दश । सा दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दिशो दिशोऽग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ३४ ॥ वपा पशु पुरोडाशः । तत्षड्ढ्तुः षड्ढिर्मासस्याहोरात्राणि तन्मासमाप्नोति मास आप्त ऋतुमाप्नोत्यृतुः संवत्सरं तत्संवत्सरमग्निमाप्नोति ये च संवत्सरे कामा अथ यद्वतोऽन्यद्यदेव संवत्सरेऽन्नं तत्तत् ॥ ३५ ॥ अथैतस्य प्राजापत्यस्य । एकविंशतिः सामिधेन्यो द्वादशाप्रियस्तत्त्रयस्त्रिंशदेकादशानुयाजा एकादशोपयज तत्पञ्च पञ्चाशद्वपा पशुपुरोडाशो हविस्तदष्टापञ्चाशत्स यो ऽष्टापञ्चाशति कामोऽत्रैव तमाप्नोति द्वावाघारौ तत्षष्टिः स यः षष्टयां कामोऽत्रैव तमाप्नोत्यथ यद्वतोऽन्यद्यदेव संवत्सरेऽन्नं तत्तत् ॥ ३६ ॥ अथैतस्य नियुत्वतीयस्य । सप्तदश सामिधेन्यो द्वादशाप्रियस्तदेकान्न त्रिंशदेकादशानुयाजा एकादशोपयजस्तदेकपञ्चाशद्वपा पशुपुरोडाशो हविस्तच्चतुष्पञ्चा-

स्यादन्यां वाचमाब्रूयात् ॥ २ ॥ तद्धैके । वेदे स्तीर्णायै बर्हिरभिपद्याश्रावयन्तीध्मस्य वा शकलमपच्छिद्याभिपद्याश्रावयन्तीदं वै किंचिद्यज्ञस्येदं यज्ञमभिपद्याश्रावयाम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यादेतद्वै किंचिद्यज्ञस्य यैरिध्मः सन्नद्धो भवत्यग्निं संमृजन्ति तद्वेव खलु यज्ञमभिपद्याश्रावयति तस्मादिध्मसंनहनान्येवाभिपद्याश्रावयेत् ॥ ३ ॥ स आश्राव्य । य एव देवानां होता तमेवाग्रे प्रवृणीतेऽग्निमेव तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निह्नुते यदहाग्रेऽग्निं प्रवृणीते तदग्नये निह्नुतेऽथ यो देवानां होता तमग्रे प्रवृणीते तदु देवेभ्यो निह्नुते ॥ ४ ॥ स आह । अग्निर्देवो दैव्यो होतेत्यग्निर्हि देवानां होता तस्मादाहाग्निर्देवो दैव्यो होतेति तदग्नये चैव देवेभ्यश्च निह्नुते यदहाग्रेऽग्निमाह तदग्नये निह्नुतेऽथ यो देवानां होता तमग्रऽआह तदु देवेभ्यो निह्नुते ॥ ५ ॥ देवान्यक्षद्विद्वांश्चिकित्वानिति । एष वै देवाननु विद्वान्यदग्निः स एनाननु विद्वाननुष्ठ्या यक्षदित्येवैतदाह ॥ ६ ॥ मनुष्वद्भरतवदिति । मनुर्ह वाऽअग्रे यज्ञेनेजे तदनुकृत्येमाः प्रजा यजन्ते तस्मादाह मनुष्वदिति मनोर्यज्ञऽइत्यु वाऽ आहुस्तस्माद्वेवाह मनुष्वदिति ॥ ७ ॥ भरतवदिति । एष हि देवेभ्यो हव्यं भरति तस्माद्भरतोऽग्निरित्याहुरेष उ वाऽइमाः प्रजाः प्राणो भूत्वा बिभर्ति तस्माद्वेवाह भरतवदिति ॥ ८ ॥ अथार्षेयं प्रवृणीते । ऋषिभ्यश्चैवैनमेतद्देवेभ्यश्च निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदिति तस्मादार्षेयं प्रवृणीते ॥ ९ ॥ परस्तादर्वाक्प्रवृणीते । परस्ताद्ध्यर्वाच्यः प्रजाः प्रजायन्ते ज्यायसस्पतयऽउ चैवैतन्निह्नुत ऽइदं हि पितैवाग्रेऽथ पुत्रोऽथ पौत्रस्तस्मात्परस्तादर्वाक्प्रवृणीते ॥ १० ॥ स आर्षेयमुक्त्वाह । ब्रह्मण्वदिति ब्रह्माग्निस्तस्मादाह ब्रह्मण्वदित्या च वक्षदिति तद्या एवैतद्देवता आवोढवाऽआह ता एवैतदाहा च वक्षदिति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितार इति । एते वै ब्राह्मणा यज्ञस्य प्रावितारो येऽनूचाना एते ह्येनं तन्वतऽएतऽएनं जनयन्ति तदु तेभ्यो निह्नुते तस्मादाह ब्राह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितार इति ॥ १२ ॥ असौ मानुष इति । तदिमं मानुषं होतारं प्रवृणीतेऽहोता हैष पुरार्थतर्हि होता ॥ १३ ॥ स प्रवृतो होता जपति । देवता उपधावति यथानुष्ठ्या देवेभ्यो वषट् कुर्याद्यथानुष्ठ्या देवेभ्यो हव्यं वहेद्यथा न ह्वलेदेवं देवता उपधावति ॥ १४ ॥ तत्र जपति । एतत्त्वा देव सवितर्वृणत ऽइति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसवितागिनं होत्रायेति तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निह्नुते यदहाग्रेऽग्निमाह तदग्नये निह्नुतेऽथ यो देवानां होता तमग्र ऽआह तदु देवेभ्यो निह्नुते ॥ १५ ॥ सह पित्रा वैश्वानरेणेति । संवत्सरो वै पिता वैश्वानरः प्रजापतिस्तत्संवत्सरायैवैतत्प्रजापतये निह्नुतेऽग्ने पूषन्बृहस्पते

शार्दूलावाघारौ द्वौ स्विष्टकृतौ तदष्टापञ्चाशतम् योऽष्टापञ्चाशति का ऽत्रैव तमाप्नोति वनस्पतिश्च वसाहोमश्च तत्षष्टिः स यः षष्टि कामोऽत्रैव तमाप्नोत्यथ यदतोऽन्यद्देवत्यं संवत्सरेऽन्नं तत्तदेतमु हा तत्सर्वं संवत्सरमग्निमाप्नोत्येवं संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यते ॥ ३७ ॥ तदाहु नैतस्य पशोः। समिष्टयजूंषि जुहुयात् हृदयशूलेनावभृथमभ्यवेयादारम्भो वा एषोऽग्नेः पशुर्यवसर्गो देवतानां समिष्टयजूंषि संस्थावभृथो नेदारम्भे दे ता व्यवसृजानि नेद्यज्ञं संस्थापयानीति स वै समेव स्थापयेदेतेन पशुनेष् तस्य प्रजापतिरपरग्रीवैतस्याग्नेरन्तं न पर्यैत्तस्मात्संस्थापयेद्यद्वेव संस्थाप ति प्राण एष पशुस्तस्य यदन्तरियात्प्राणस्य तदन्तरियाद्यद्वै प्राणस्यान्तरि यात एवं म्रियेत तस्मात्समेव स्थापयेदथातो व्रतानामेव ॥ ३८ ॥ तदाहुः । नै पशुनेष्ट्वोपरि शयीत न मांसमश्नीयान्न मिथुनमुपेयात्पूर्वदीक्षा वाऽ पशुरनवक्लृप्तं वै तद्यद्दीक्षित उपरि शयीत यन्मांसमश्नीयाद्यन्मिथुनमुपे यादिति नेत्त्वेवैषा दीक्षा नेव हि मेखलाऽस्ति न कृष्णाजिनमिष्टकां वाऽएतां कुर तस्मादु काममेवोपरि शयीतैतदु सर्वमन्नं यदेते पशवस्तदस्यात्राप्तमारब्धं भव तद्यानि कानि चामथुनोऽशनानि तेषामस्य सर्वेषां कामाशनं यदि लभेत मिथु तु नोपेयात्पुरा मैत्रावरुण्यै पयस्यायै तस्योपरि बन्धुः ॥ ३९ ॥ तदाहुः । दद्या देतस्मिन्यज्ञे दक्षिणां नेन्मेऽयं यज्ञोऽदक्षिणोऽसद्ब्रह्मणऽआदिष्टदक्षिणां दद्य कृत्स्ना वै सर्वो यज्ञस्तदस्य सर्वो यज्ञो भिषज्जयितो भवतीति न तथा कुर्यादिष्टक वाऽएतां कुरुते यथेष्टकायामिष्टकायां दद्यात्तादृक्तदमुर्ह्येव दद्याद्यदस्यो कल्पेत ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [६. २.] ॥

एतद्वै देवा अब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तेषां चे तयमानानां प्रजापतिरिमां प्रथमां स्वयमातृण्णां चितिमपश्यत्तस्मात्तां प्रजापति नोपदधाति ॥ १ ॥ तमग्निरब्रवीत् । उपाहमायानीति केनेति पशुभिरिति तथे पशुभिष्टकया ह तदुवाचैषा वाव पशुभिष्टका यद्दूर्वेष्टका तस्मात्प्रथमायै स्वयमातृण्णाया अनन्तर्हिता दूर्वेष्टकोपधीयते तस्मादस्याऽअनन्तर्हिता ओषधयोऽनन्तर्हिताः पशवो नन्तर्हितोऽग्निरनन्तर्हितो ह्येष एतयोपैत् ॥ २ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमेवेति चितिमि च्छतेति वाव तदब्रुवन्नित ऊर्ध्वमिच्छतेति तेषां चेतयमानानामिन्द्राग्नी च विश्वकर्मा चान्तरिक्षं द्वितीयां स्वयमातृण्णां चितिमपश्यंस्तस्मात्तामिन्द्राग्निभ्यां च विश्

सिञ्चति तानि नव भवन्ति स्वाहाकारो नवमो नव दिशो दिशोऽग्निर्नव प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्धृतो भूयꣳ सिञ्चति तानि दश भवन्त्याहुतिर्दशमी दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दिशो दिशोऽग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥२१॥ एतस्यामाहुत्याꣳ हुतायाम् । अग्निर्देवेभ्य उदक्रामत्तं देवा अब्रुवन्पशुर्वाऽअग्निः पशुभिरिममन्विच्छाम स स्वाय रूपायाविर्भविष्यतीति तं पशुभिरन्वैच्छंस्स स्वाय रूपायाविरभवत्तस्मादु हैतत्पशुः स्वाय रूपायाविर्भवति गौर्वा गवेऽश्वो वाश्वाय पुरुषो वा पुरुषाय ॥ २२ ॥ तेऽब्रुवन् । यद्वै सर्वैरन्वेषिष्यामो यातयामा अनुपजीवनीया भविष्यन्ति येऽमुं सर्वैः सर्वमनुवेत्स्याम इति तऽएतमेकं पशुं द्वाभ्यां पशुभ्यां प्रत्युपश्यन्रासभं गोश्चाविश्च तद्यदेतमेकं पशुं द्वाभ्यां पशुभ्यां प्रत्युपश्यंस्तस्मादेष एकः सन्द्विरेताः ॥ २३ ॥ अनद्धा पुरुषं पुरुषात् । एष ह वाऽअनद्धापुरुषो यो न देवानवति न पितॄन्न मनुष्यांस्तत्सर्वैरह पशुभिरन्वैच्छंस्ते यातयामा अनुपजीवनीया अभवन् ॥२४ ॥ त्रिभिरन्विच्छति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्विच्छति ते पञ्च सम्पदा भवन्ति पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥२५॥ ते मौञ्जीभिरभिधानीभिरभिहिता भवन्ति अग्निर्देवेभ्य उदक्रामत्स मुञ्जं प्राविशत्तस्मात्स सुषिरस्तस्यावेवान्तरतो धूमरक्त-इव सैषा योनिरग्नेर्यन्मुञ्जोऽग्निरिमे पशवो न वै योनिर्गर्भꣳ हिनस्त्यहिꣳसायै योनेर्वै जायमानो जायते योनेर्जायमानो जायाताऽइति॥२६॥त्रिवृतो भवन्ति।त्रिवृद्ध्यग्निरश्वाभिधानीकृता भवन्ति सर्वतो वाऽअश्वाभिधानी मुखं परिशेते सर्वतो योनिर्गर्भं परिशेते योनिरूपमेतत्क्रियते।२७।ते प्राञ्चस्तिष्ठन्ति । अश्वः प्रथमोऽथ रासभोऽथाज एवꣳ ह्येतेऽनुपूर्वं यद्वै तदश्रु संक्षरितमासीदेष सोऽश्वोऽथ यत्तदरसदिवैष रासभोऽथ यः स कपाले रसो लिप्त आसीदेष सोऽजोऽथ यत्तत्कपालमासीदेषा सा मृद्यामेतदाहरिष्यन्तो भवन्त्येतेभ्यो वाऽएष रूपेभ्योऽग्रेऽसृज्यत तेभ्य एवैनमेतज्जनयति ॥ २८ ॥ ते दक्षिणतस्तिष्ठन्ति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै नो यज्ञं दक्षिणतो रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतं वज्रमपश्यन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआदित्य एषोऽश्वस्तऽएतेन वज्रेण दक्षिणतो रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञमतन्वत तथैवैतद्यजमान एतेन वज्रेण दक्षिणतो रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञं तनुते॥२९॥दक्षिणत आहवनीयो भव-

कर्मणा चोपदधाति ॥ ३ ॥ तान्वायुरब्रवीत् । उपाहमायानीति केनेति दिग्भि-रिति तथेति दिश्याभिर्ह तदुवाच तस्माद्द्वितीयायै स्वयमातृण्णाया अनन्तर्हिता दिश्या उपधीयन्ते तस्मादन्तरिक्षादनन्तर्हिता दिशोऽनन्तर्हितो वायुरनन्तर्हितो ह्येष एताभिरेवैत ॥ ४ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमेवेति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्नित ऊर्ध्वमिच्छतेति तेषां चेतयमानानां परमेष्ठी दिवं तृतीयाꣳ स्वयमातृण्णां चितिमपश्यत्तस्मात्तां परमेष्ठिनोपदधाति ॥ ५ ॥ तमसावादित्योऽब्रवीत् । उपा-हमायानीति केनेति लोकम्पृणयेति तथेत्येष वाव लोकम्पृणात्मना हैव तदुवाच तस्मात्तृतीया स्वयमातृण्णानन्तर्हिता लोकम्पृणाया उपधीयते तस्मादसावादित्यो-ऽनन्तर्हितो दिवोऽनन्तर्हितो ह्येष एतयैवैत ॥ ६ ॥ तदेता वाव षड् देवताः । इदꣳ सर्वमभवन्यदिदं किं च ते देवाश्चर्षयश्चाब्रुवन्निमा वाव षड् देवता इदꣳ सर्वमभूवन्नुप तज्जानीत यथा वयमिहाप्यसामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथा वयमिहाप्यसामेति तेषां चेतयमानानां देवा द्वितीयां चितिमपश्यन्नृषयश्चतुर्थीम् ॥ ७ ॥ तेऽब्रुवन् । उप वयमायामेति केनेति यदेषु लोकेषूपेति तथेति तद्यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तेन देवा उपायंस्तदेषा द्वितीया चितिरथ यदूर्ध्वमन्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्तेनर्षय उपायंस्तदेषा चतुर्थी चितिः ॥ ८ ॥ ते यदब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्यच्चेत-यमाना अपश्यंस्तस्माच्चितयः ॥ ९ ॥ प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत् । प्रजापति-रेव तस्या आर्षेयं देवा द्वितीयां चितिमपश्यन्देवा एव तस्या आर्षेयमिन्द्राग्नी च विश्वकर्मा च तृतीयां चितिमपश्यंस्त एव तस्या आर्षेयमृषयश्चतुर्थीं चितिमपश्य-न्नृषय एव तस्या आर्षेयं परमेष्ठी पञ्चमीं चितिमपश्यत्परमेष्ठ्येव तस्या आर्षेयꣳ स यो हैतदेवं चितीनामार्षेयं वेदार्षेयवत्यो हास्य बन्धुमत्यश्चितयो भवन्ति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [२. ३.] द्वितीयोऽध्यायः [३७] ॥ ॥

एतद्वै देवा अब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तेषां चेतयमा-नानाꣳ सवितैतानि सावित्राण्यपश्यद्यत्सविता पश्यत्तस्मात्सावित्राणि स एता-न्यष्टाश्रीनागृहीतिमजुहोचाꣳ हुत्वेमामप्रथाविहितामपादामपश्यत्पुरैव सृष्टाꣳ सतीम् ॥ १ ॥ ते यदब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्यच्चेतयमाना अपश्यंस्तस्माच्चित्तिर्गायत्रीं यत्रो यदिद्धापश्यत्तस्मादिष्टका ॥२॥ तां व्यऽप्रथताम् । एकाꣳ सतीमष्टाश्रीनाग्रणाभिर्जुहुर्भिर्जुहोति तस्मादियमेका सत्यप्रथा विहिता॥३॥

ति। उत्तरत एषाभ्रिरुपशेते वृषा वाऽआहवनीयो योषाभ्रिर्दक्षिणतो वै वृषा योषाम
शेतेऽरत्निमात्रेऽरत्निमात्राद्धि वृषा योषामुपशेते ॥३०॥ सा वैणवी स्यात्। अग्निं
उदक्रामत्स वेणुं प्राविशत्तस्मात्स सुषिरः स एतानि वर्माण्यभितोऽकुरुत पर्वा
ननु प्रज्ञानाय यत्र-यत्र निददाह तानि कल्माषाण्यभवन् ॥ ३१ ॥ सा कल्मा
स्यात् । सा ह्याग्नेयी यदि कल्माषीं न विन्देदप्यकल्माषी स्यात्सुषिरा तु स्या
सैवाग्नेयी सैषा योनिरग्नेर्यद्वेणुरग्निरियं मृन्न वै योनिर्गर्भꣳ हिनस्त्यहिꣳसा
नेवैं जायमानो जायते योनेर्जायमानो जायाताऽइति ॥३२॥ प्रादेशमात्री स्यात्
देशमात्रꣳ हीदमभि वाग्वदत्यरत्निमात्री त्वेव भवति बाहुर्वाऽअरत्निर्बाहुनो वै
र्यं क्रियते वीर्यसंमितैव तद्भवति ॥ ३३ ॥ अन्यतः क्ष्णुत्स्यात् । अन्यतरतो
ं वाचः क्ष्णुतमुभयतः क्ष्णुत्त्वेव भवत्युभयतो हीदं वाचः क्ष्णुतं यदेनया दैवं
दाति मानुषं चाथो यत्सत्यं चानृतं च तस्मादुभयतः क्ष्णुत् ॥ ३४ ॥ यद्वेवो-
ः क्ष्णुत् । अतो वाऽअभ्रेर्वीर्यं यतोऽस्यै क्ष्णुतमुभयत एवास्यामेतद्वीर्यं दधा-
३५॥ यद्वेवोभयतःक्ष्णुत् । एतद्वाऽएनंदेवा अनुविद्येभ्यो लोकेभ्योऽखनंस्त-
यमेतदनुविद्येभ्यो लोकेभ्यः खनति ॥ ३६ ॥ स यदितो खनाति । तदेन-
लोकात्खनत्यथ यदूर्ध्वोच्चराति तदमुष्माँल्लोकादथ यदन्तरेण संच
तलोकात्सर्वेभ्य एवैनमेतदेभ्यो लोकेभ्यः खनति ॥ ३७ ॥ तामाद
ा सावितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे गायत्रेण छन्
इति सवितृप्रसूत एवैनामेतद्देवताभिरादत्ते गायत्रेण छन्दस
ायत्रं छन्दो दधाति पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदाभरेति
रीषं पृथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निवदाभरेत्येतत्त्रैष्टुभेन छन्दसा
तदेनां त्रैष्टुभेन छन्दसादत्तेऽथोऽस्यां त्रैष्टुभं छन्दो दधाति ॥३८॥ अ
अभ्रिर्येषा तदेनꣳ सत्येनादत्ते नार्यसीति वज्रो वाऽअभ्रिर्योषा नारी
नेन हिनस्ति शमयत्येवैनामेतदहिꣳसायै त्वया वयमग्निꣳ शकेम ख
स्यऽएनाँदं वै सधस्थं त्वया वयमग्निꣳ शकेम खनितुमस्मिन्सधस्थ-
ोनेन छन्दसाङ्गिरस्वादिति तदेनां जागतेन छन्दसादत्तेऽथो अस्यां
दधाति ॥ ३९ ॥ त्रिभिरादत्ते । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
ादत्ते त्रिभिरादायाथैनां चतुर्थेनाभिमन्त्रयतऽएतद्वाऽएनां देवास्त्रिभि-
चतुर्थेन वीर्यमदधुस्तथैवैनामयमेतत्त्रिभिरादायाथास्यां चतुर्थेन वीर्यं

तामूर्ध्वामुद्गृह्णञ्जुहोति । इमाꣳ तदूर्ध्वाꣳ रूपैरुद्गृह्णाति तस्मा
यमूर्ध्वा रूपैः ॥ ४ ॥ ताꣳ संततां जुहोति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इह रक्षाꣳ
नाष्ट्रा नान्ववेयुरिति तऽएतꣳ संततहोममपश्यन्रक्षसां नाष्ट्राणामनन्ववायनाय
स्मात्संततां जुहोति ॥ ५ ॥ यद्वेवैतामाहुतिं जुहोति । सवितैषोऽग्निस्तमेतयाहु
पुरस्तात्प्रीणाति तमिष्ट्वा प्रीत्वाथैनꣳ सम्भरति तद्यदेतया सवितारं प्रीणा
तस्मात्सावित्राणि तस्माद्वाऽएतामाहुतिं जुहोति ॥ ६ ॥ यद्वेवैतामाहुतिं जुहो
सवितैषोऽग्निस्तमेतयाहुत्या पुरस्ताद्रेतो भूतꣳ सिञ्चति यादृग्वै योनौ रेतः
सिच्यते तादृग्जायते तद्यदेतया सवितारꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति तस्मात्सावित्रा
तस्माद्वाऽएतामाहुतिं जुहोति ॥ ७ ॥ स्रुवश्चात्र स्रुक्च प्रयुज्येते
वाग्वै स्रुक्प्राणः स्रुवो वाचा च वै प्राणेन चैतदग्रे देवाः कर्मान्वै
स्तस्मात्स्रुवश्च स्रुक्च ॥ ८ ॥ यद्वेव स्रुवश्च स्रुक्च । यो वै स प्रजापतिरास
स स्रुवः प्राणो वै स्रुवः प्राणः प्रजापतिरथ या सा वागासीदेषा सा स्रुग्योष
वाग्योषा स्रुगथ यास्ता आप आयन्वाचो लोकादेतास्ता यामेतामाहुतिं जु
ति ॥ ९ ॥ ताꣳ संततां जुहोति । संतता हि ता आप आयन्नथ यः स प्र
तिस्त्रय्या विद्यया सहापः प्राविशदेष स यैरेतद्यजुर्भिर्जुहोति ॥ १० ॥ तद्यानि त्री
प्रथमानि । इमे ते लोका अथ यच्चतुर्थं यजुस्त्रयी सा विद्या जगती सा भवति ज
ती सर्वाणि छन्दाꣳसि सर्वाणि छन्दाꣳसि त्रयी विद्याथ यानि पञ्चोत्तमा
दिशस्तानीमे च वै लोका दिशश्च प्रजापतिरथैषा त्रयी विद्या ॥ ११ ॥ स जुहोति
ञ्जानः प्रथमं मन इति प्रजापतिर्वै युञ्जानः स मन एतस्मै कर्मणेऽयुङ्क्त तद्यः
एतस्मै कर्मणेऽयुङ्क्त तस्मात्प्रजापतिर्युञ्जानः ॥ १२ ॥ तत्त्वाय सविता धिय इ
मनो वै सविता प्राणा धियोऽग्नेर्ज्योतिर्निचाय्येत्यग्नेर्ज्योतिर्दृष्ट्वेत्येतत्पृथिव्याऽअध्या
भरदिति पृथिव्यै ह्येनदध्याभरति ॥ १३ ॥ युक्तेन मनसा वयमिति । मन ए
तदेतस्मै कर्मणे युङ्क्ते न ह्ययुक्तेन मनसा किं चन सम्प्रति शक्नोति कर्तुं देव
सवितुः सवऽइति देवेन सवित्रा प्रसूता इत्येतत्स्वर्ग्याय शक्त्येति यथैतेन कर्म
स्वर्गं लोकमियादेवमेतदाह शक्त्येति शक्त्या हि स्वर्गं लोकमेति ॥ १४ ॥
युक्त्वाय सविता देवानिति । मनो वै सविता प्राणा देवाः स्वर्यतो धिया दिवमि
स्वर्गꣳ ह्येनाल्लोकं यतो धियैतस्मै कर्मणे युयुजे बृहज्ज्योतिः करिष्यत इत्य
सौ वाऽआदित्यो बृहज्ज्योतिरेष उऽएषोऽग्निरेतमेवैते संस्करिष्यन्तो भवन्ति सवि

दधाति ॥ ४० ॥ हस्तऽआधाय सवितेति । हस्ते ह्येषाऽऽहिता भवति बिभ्रदभ्रिमिति बिभर्ति
ह्येनाᳪं हिरण्ययीमिति हिरण्मयी ह्येषा या छन्दोमय्यग्नेर्ज्योतिर्निचाय्येत्यग्नेर्ज्यो-
तिर्दृष्ट्वेत्येतत्पृथिव्या ऽअध्याभरदिति पृथिव्यै ह्येनदध्याभरत्यानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिर-
स्वदिति तदेनामानुष्टुभेन छन्दसाऽऽदत्तेऽथो ऽअस्यामानुष्टुभं छन्दो दधाति तान्ये-
तान्येव छन्दाᳪंस्येषाभिरारम्भायैवेयं वैणवी क्रियते ॥ ४१ ॥ ताᳪं हैके हिर-
ण्मयीं कुर्वन्ति । हिरण्ययीति वाऽअभ्युक्तेति न तथा कुर्याद्यद्वा ऽएषा छन्दाᳪं-
सि तेनैषा हिरण्मय्यमृतᳪं हिरण्यममृतानि छन्दाᳪंसि ॥ ४२ ॥ तां चतुर्भिरादत्ते ।
चतुरक्षरा वै सर्वा वाग्वागित्येकमक्षरमक्षरमिति त्र्यक्षरं तद्यत्तद्वागित्येकमक्षरं यै-
वैषानुष्टुबुत्तमा सा साथ यदक्षरमिति त्र्यक्षरमेतानि तानि पूर्वाणि यजूᳪंषि सर्व-
यैवैतद्वाचाग्निं खनति सर्वया वाचा सम्भरति तस्माच्चतुर्भिः ॥ ४३ ॥ यद्वेव
चतुर्भिः । चतस्रो वै दिशश्चतसृषु तद्दिक्षु वाचं दधाति तस्माच्चतसृषु दिक्षु वाग्व-
दति छन्दोभिश्च यजुर्भिश्चादत्ते तदष्टौ चतस्रो दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशः सर्वासु
तद्दिक्षु वाचं दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु वाग्वदति ॥ ४४ ॥ ब्राह्मण-
म् ॥ ३ ॥ [३. १.]

हस्त ऽएषाभ्रिर्भवत्यथ पशूनभिमन्त्रयते । एतद्वा ऽएषु देवा अन्वैषिष्यन्तः
पुरस्ताद्वीर्यमदधुस्तथैवैष्वयमेतदन्वैषिष्यन्पुरस्ताद्वीर्यं दधाति ॥ १ ॥ सोऽश्वमभि-
मन्त्रयते । प्रतूर्तं वाजिन्नाद्रवेति यद्वै क्षिप्रं तत्तूर्तमथ यात्क्षिप्रात्क्षेपीयस्तत्प्रतूर्तं
वरिष्ठामनु संवतमितीयं वै वरिष्ठा संवदिमामनु संवतमित्येतद्दिवि ते जन्म परम-
मन्तरिक्षे तव नाभिः पृथिव्यामधि योनिरिदिति तदेन मेता देवताः करोत्यग्निं
वायुमादित्यं तदश्वे वीर्यं दधाति ॥ २ ॥ अथ रासभम् । युञ्जाथाᳪं रासभं युव-
मित्यध्वर्यु चैतद्यजमानं चाहास्मिन्यामे वृषण्वसूऽइत्यस्मिन्कर्मणि वृषण्वसू
ऽइत्येतदग्निं भरन्तमस्मयुमित्यग्निं भरन्तमस्मत्प्रेरितमित्येतत्तद्रासभे वीर्यं दधा-
ति ॥ ३ ॥ अथाजम् । योगे-योगे तवस्तरं वाजे-वाजे हवामह ऽइत्यन्नं वै वाजः क-
र्मणि-कर्मणि तवस्तरमन्नेऽन्ने हवामहऽइत्येतत्सखाय इन्द्रमूतय ऽइतीन्द्रियवत्तमूतय
ऽइत्येतत्तदजे वीर्यं दधाति ॥ ४ ॥ त्रिभिरभिमन्त्रयते । त्रिवृदग्निर्यावानग्नि-
र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैष्वेतद्वीर्यं दधाति ॥ ५ ॥ अथैनान्प्राच उत्क्रमयति ।
[illegible]

प्रसुवाति तानिति सवितृप्रसूता एतत्कर्म करवानित्येतत् ॥ १५ ॥ युञ्जते मन उत युञ्जते धिय इति । मनश्चैवैतत्प्राणांश्चैतस्मै कर्म्मणे युङ्क्ते विप्रा विप्रस्येति प्रजापतिर्वै विप्रो देवा विप्रा बृहतो विपश्चित इति प्रजापतिर्वै बृहन्विपश्चिद्वि होत्रा दधऽइति यद्वाऽएष चीयते तदेष होत्रा विधत्ते चिते ह्येतस्मिन् होत्रा अभिविधी-यन्ते वयुनाविदित्येष हीदं वयुनमविन्ददेक इदित्येको ह्येष इदᳪ सर्वं वयुनमवि-न्दन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिरिति महती देवस्य सवितुः परिष्टुतिरित्येतत्॥१६॥ युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिरिति । प्राणो वै ब्रह्म पूर्व्यमन्नं नमस्तत्सदेवैवाहुतिर-मेतयैव तदाहुत्यै तेनान्नेन प्राणानेतस्मै कर्म्मणे युङ्क्ते विश्लोक एतु पथ्येव सूरेरि-ति यथोभयेषु देव मनुष्येषु कीर्तिश्लोको यजमानस्य स्यादेवमेतदाह शृण्वन्तु विश्वेऽअमृतस्य पुत्रा इति प्रजापतिर्वाऽअमृतस्तस्य विश्वे देवाः पुत्रा आ ये धामा-नि दिव्यानि तस्थुरितीमे वै लोका दिव्यानि धामानि तद्यऽएषु लोकेषु देवास्ता-नेतदाह ॥ १७ ॥ यस्य प्रयाण मन्वन्यऽइद्ययुरिति । प्रजापतिर्वाऽएतदग्रे कर्म करोत्ततो देवा अकुर्वन्देवा देवस्य महिमानमोजसेति यज्ञो वै महिमा देवा दे-वस्य यज्ञं वीर्यमोजसेत्येतद्यः पार्थिवानि विममे स एतश इति यद्वै किं चास्यां तत्पार्थिवं तदेष सर्वं विमिमीते रश्मिभिर्ह्येनदभ्यवतनोति रजाᳪसि देवः सविता महित्वनेतीमे वै लोका रजाᳪस्यसावादित्यो देवः सविता तानेष महिम्ना विमिमीते ॥ १८ ॥ देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगा-येति । असौ वाऽआदित्यो देवः सविता यज्ञो भगस्तमेतदाह प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगायेति दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनात्वित्यसौ वाऽआदित्यो दिव्यो गन्धर्वोऽन्नं केतोऽन्नपूरन्नं नः पुनात्वित्येतद्वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदत्विति वाग्वाऽइदं कर्म प्राणो वाचस्पतिः प्राणो न इदं कर्म स्वदत्वित्येतत् ॥ १९ ॥ इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्रणयेति । असौ वाऽआदित्यो देवः सविता यद्‌ वाऽएष य-ज्ञियं कर्म प्रणयति तदुनार्तᳪ स्वस्त्युदृचमश्नुते देवाव्यमिति यो देवानवादित्येत-त्सखिविदᳪ सत्राजितं धनजितᳪ स्वर्जितमिति य एतत्सर्वं विन्दादित्येतदृचेस्तु-चा स्तोमᳪ समर्धय गायत्रेण रथन्तरं बृहद्गायत्र वर्तनीति सामानि स्वाहेति य-जूᳪषि सैषा त्रयी विद्या प्रथमं जायते यथैवादोऽमुत्राजायतैवमथ यः सोऽग्नि-रसृज्यतैष स योऽत ऊर्ध्वमग्निश्चीयते ॥२०॥ तान्येतान्यष्टौ सावित्राणि । अष्टा-क्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैन मेतद्वेतो भूतᳪ

ाह्निति ॥ ६ ॥ सोऽश्वमुत्क्रमयति । प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरिति पाप्मा वाऽश
स्तिस्त्वरमाण एह्यवक्रामन् पाप्मानमित्येतद्रुद्रस्य गाणपत्यं मयोभूरेहि
ौद्रा वै पशवो या ते देवता तस्यै गाणपत्यं मयोभूरेहीत्येतत्तदेनमश्वेनान्वि
च्छति ॥ ७॥ अथ रासभम् । उर्वन्तरिक्षं वीहि स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन्
ति यथैव यजुस्तथा बन्धुः पूष्णा सयुजा सहेतीयं वै पूषानया सयुजा सहेत्ये
तदेनꣳ रासभेनान्विच्छति ॥ ८ ॥ अथाजम् । पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्य
ङ्गिरस्वदाभरेति पृथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निवदाभरेत्येतत्तदेनमजेनान्वि
च्छति॥९॥ त्रिभिरन्विच्छति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमे
दन्विच्छति त्रिभिः पुरस्तादभिमन्त्रयते तत्षट् षडृतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्या
वानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [३. २.]
द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या १०४ ॥

मृदीषा एतेऽग्नयो भवन्ति । अथ मृदमिच्छन्तीमे वै लोका एतेऽग्नयो
यदा मृदीषा अथैतऽइमे लोकाः पुरो वाऽएतेभ्यो लोकेभ्योऽग्रे देवाः कर्माणि
च्चक्रुंस्तथैवैतानग्नीनतीत्य मृदमाहरति तदेनं पुरेभ्यो लोकेभ्योऽन्विच्छति ॥ १
प्राञ्चो यन्ति । प्राची हि दिगग्नेः स्वायामेवैनमेतद्दिश्यान्विच्छन्ति स्वायां दि
विन्दन्ति ॥२॥ ते यन्ति । अग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्यग्निं पशव्यमग्निवदच्छे
मेत्येतत् ॥३॥ अथानद्धापुरुषमीक्षते । अग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भरिष्याम इत्यग्निं पश
व्यमग्निवद्भरिष्याम इत्येतत्तदेनमनद्धापुरुषेणान्विच्छन्ति ॥४॥ अथ वल्मीकवपा सुषि
रा भवति । ताम्न्वीक्षतेऽइयं वै वल्मीकवपेयमु वाऽइमे लोका एतद्
ऽएनं देवा एषु लोकेषु विप्राहमैच्छꣳस्तथैवैनमयमेतदेषु लोकेषु विप्राहमिच्छति॥
अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदिति । तदेनमुषःस्वैच्छन्न्वहानि प्रथमो जातवेदा इति त
न्वहःस्वैच्छन् अनु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीनिति तदेनꣳ सूर्यस्य रश्मिष्वैच्छन्ननु द्या
वापृथिवीऽआततन्थेति तदेनं द्यावापृथिव्योरैच्छꣳस्तथैवैनमयमेतद्दिन्दति
[illegible] मृदम्॥ ६॥ अथाश्वमभिमन्त्रयते । ए
[illegible] श्रमो वै पाप्मा श्रमदस्य पाप्मानमपहन्ति
[illegible] पाप्मानमपहन्ति ॥ ७ ॥ आग
[illegible] । [illegible] पाप्म

न्द्रो [illegible] ॥ १ ॥ [illegible]
च [illegible]
यं द्यावापृथिवी [illegible]
भूरस्याहेतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता तस्मादाहेन्द्र आज्येनेति
पारयतीन्द्रो [illegible]
र्शयन्त्स्रुचौ । पर्यस्य । ध्रुवया समनक्ति शिरो वै यज्ञस्योत्तर
तदात्मन्येवैतच्छिरः प्रतिदधाति शिरो वै यज्ञस्योत्तर आघार
वै शिरस्तस्माद्योऽर्द्धस्य श्रेष्ठो भवत्यसावमुष्यार्द्धस्य शिर
जमान एव ध्रुवामनु । योऽस्माऽअरातीयति स उपभृतमनु स
याद्यो यजमानायारातीयति तस्मिञ्छ्रियं दध्यात्तद्यजमान ऽ
तस्माद्ध्रुवया समनक्ति ॥ ६ ॥ स समनक्ति । सं ज्योतिषा
र्वो ऽइतरस्यामाज्यं भवति ज्योतिरितरस्यां ते हैतदुभे ज्योतिषी
द्वयं समनक्ति ॥ ७ ॥ अथातो मनसश्चैव वाचश्च । अहम्भ
ह वै वावचाहम्भद्रऽऊदाते ॥ ८ ॥ तद्ध मन उवाच । अहमे
वै मया त्वं किं चनानभिगतं वदसि सा यन्मम त्वं कृतानुकरा
त्वच्छ्रेयोऽस्मीति ॥ ९ ॥ अथ ह वागुवाच । अहमेव त्वच्छ्रेयस्
याहं तद्विज्ञपयाम्यहं संज्ञपयामीति ॥ १० ॥ ते प्रजापतिं प्रति
प्रजापतिर्मनसऽएवानूवाच मन एव त्वच्छ्रेयो मनसो वै त्वं कृता
श्रेयसो वै पापीयान्कृतानुकरोऽनुवर्त्मा भवतीति ॥ ११ ॥ सा
विसिष्मिये । तस्यै गर्भः पपात सा ह वाक्प्रजापतिमुवाचाहव्यवा
भूयासं यां मा परावोच इति तस्माद्यत्किं च प्राजापत्यं यज्ञे क्रियतऽ उ
क्रियतेऽहव्यवाड्ढि वाक्प्रजापतयऽआसीत् ॥ १२ ॥ तद्धैतद्देवाः । रे
स्मिन्वा यत्रुस्तद्ध स्म पृच्छन्त्यत्रेव स्या३दिति ततोऽत्रिः सम्बभूव
स्या योषित्तनस्येतस्यै हि योषायै वाचो देवताया एते सम्भूताः ॥
दणम् ॥ १ ॥ [४. ५.] अध्यायः ॥ ४ ॥

प्रवरायाश्रावयति । तद्यत्प्रवरायाश्रावयति यज्ञो वा ऽआश्रावणं यज्ञ
स्याथ होतारं प्रवृणा ऽ इति तस्मात्प्रवरायाश्रावयति ॥ १ ॥ स इध्म
द्वाभिपद्याश्रावयति । स यद्यनारभ्य यज्ञमध्वर्युराश्रावयेद्वेपनो वा

पृथः सर्वान्पाप्मनो विधूनुतऽइत्येतत्तस्मात् हैतदश्वः स्पन्त्वा विधूनुतेऽग्निꣳ स-
धस्थे महति चक्षुषा निचिकीषऽइतीदं वै महत्सधस्थमग्निमस्मिन्महति सधस्थे
चक्षुषा दिदृक्षस्वऽइत्येतत् ॥ ८ ॥ अथैनमाक्रमयति । एतद्वाऽएष एतं देवेभ्योऽ-
नुविद्य प्राब्रवीदुपायमिहेवेत्येवम् ॥ ९ ॥ यद्वेवाक्रमयति । एतद्वै देवा अबिभयु-
र्यद्वै न इममिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽएतं वज्रमुपरिष्टादभिगोप्तारम-
कुर्वन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआदित्य एषोऽश्वस्तथैवास्माऽअयमेतं वज्रमुपरिष्टादभि
गोप्तारं करोति ॥ १० ॥ आक्रम्य वाजिन् । पृथिवीमग्निमिच्छ रुचा त्वमिति
चतुर्वं रुगाक्रम्य त्वं वाजिन्पृथिवीमग्निमिच्छ चक्षुषेत्येतद्भूम्या वृत्वाय नो ब्रूहि
यतः खनेम तं वयमिति भूमेस्तत्स्पाशयित्वाय नो ब्रूहि यत एनं खनेमेत्येतत् ॥ ११ ॥
अथैनमभिमृशति । एतद्वाऽएनं देवाः प्रोचिवाꣳसं वीर्येण समार्धयंस्तथैवैनमयमेत-
त्प्रोचिवाꣳसं वीर्येण समर्धयति द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षꣳ समुद्रो
योनिरितीत्थंमसीत्थमसीत्येवैतदाह विख्याय चक्षुषा त्वमभितिष्ठ पृतन्यत इति
विख्याय चक्षुषा त्वमभितिष्ठ सर्वान्पाप्मन इत्येतद्योपस्पृशति वज्रो वाऽअश्वो ने-
न्मायं वज्रो हिनसदिति ॥ १२ ॥ अथैनमुत्क्रमयति । एतद्वै देवा अब्रुवन्किमिमम-
भ्युत्क्रमिष्याम इति महत्सौभगमिति तं महत्सौभगमभ्युदक्रमयंस्तथैवैनमयमेतन्महत्-
सौभगमभ्युत्क्रमयत्युत्क्राम महते सौभगायेत्युत्क्राव महत्ते सौभगमित्येतत्तस्माद्
हैतदश्वः पशूनां भगितमोऽस्मादास्थानादिति यत्रैतच्चिष्ठसीत्येतद्द्रविणोदा इति
द्रविणꣳ ह्येभ्यो ददाति वाजिन्निति वाजी ह्येष वयꣳस्याम सुमतौ पृथिव्या अग्निं
खनन्त उपस्थेऽअस्या इति वयमस्यै पृथिव्यै सुमतौ स्यामाग्निमस्या उपस्थे
खनन्त इत्येतद् ॥ १३ ॥ अथैनमुत्क्रान्तमभिमन्त्रयते । एतद्वाऽएनं
देवाः प्रोचिवाꣳसं यथा ददिवाꣳसं वन्देवैवमुपास्तुवन्नुपामहयंस्तथैवैनमयमेतदुपस्तौ-
त्युपमहयत्युदक्रमीदित्युदचक्रमीद्द्रविणोदा इति द्रविणꣳ ह्येभ्यो ददाति वाज्य-
र्वेति वाजी च ह्येषोऽर्वाचाकः सुलोकꣳ सुकृतं पृथिव्यामित्यकरः सुलोकꣳ
सुकृतं पृथिव्यामित्येतच्चतः खनेम सुप्रतीकमग्निमिति तत एनं खनेमेत्येतत्सुप्रती-
कमिति सर्वतो वाऽअग्निः सुप्रतीकः स्वो रुहाणा अधि नाकमुत्तममिति स्वर्गो वै
लोको नाकः स्वर्ग लोकꣳ रोहन्तोऽपि नाकमुत्तममित्येतत्तं दक्षिणतोपसंक्रमयति
पश्चेतरौ पशू भवतस्ते दक्षिणतः प्राञ्चस्तिष्ठन्ति स यु एवामुत्र दक्षिणत स्थानस्य
बन्धुः सोऽत्र ॥ १४ ॥ अथोपविश्य मृदमभिजुहोति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतय-

परोबाहु प्रगृह्णाति परोबाहु ह्येष इतोऽथैनमुपावहरति तमुपावहृत्योपरिनाभि धारयति तस्योपरि बन्धुः ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ४ [४. ३] ॥

हस्तऽएष भवत्यथ पशूनभिमन्त्रयते । एतद्वाऽएषु देवाः सम्भरिष्यन्तः पुरस्ताद्वीर्यमदधुस्तथैवैष्वयमेतत्सम्भरिष्यन्पुरस्ताद्वीर्यं दधाति ॥ १ ॥ सोऽश्वमभिमन्त्रयते । स जातो गर्भोऽअसि रोदस्योरितीमे वै द्यावापृथिवी रोदसी तयोरेष जातो गर्भोऽग्ने चारुर्विभृत ओषधीष्वित्ति सर्वासु ह्येष चारुर्विभृत ओषधिषु चित्रः शिशुः परि तमाꣳस्यक्तूनिति चित्रो वाऽएष शिशुः परेण तमाꣳस्यक्तून्नतिरोचते प्र मातृभ्योऽअधि कनिक्रदद्गा इत्योषधयो वाऽएतस्य मातरस्ताभ्य एष कनिक्रदत्प्रैति तदश्वे वीर्यं दधाति ॥ २ ॥ अथ रासभꣳ । स्थिरो भव वीड्वङ्ग आशुर्भव वाज्यर्वन्निति स्थिरश्च भव वीड्वङ्गश्चाशुश्च भव वाजी चार्वन्नित्येतत्पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहण इति पृथुर्भव सुशीमस्त्वमग्नेः पशव्यवाहन इत्येतत्तद्रासभे वीर्यं दधाति ॥ ३ ॥ अथाजꣳ । शिवो भव प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्यङ्गिरा वाऽअग्निराग्नेयोऽजः शमयत्येवैनमेतन्मा हिꣳसीर्मा द्यावापृथिवीऽअभि शोचीर्मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्येतत्सर्वं मा हिꣳसीरित्येतत्तदजे वीर्यं दधाति ॥ ४ ॥ त्रिभिरभिमन्त्रयते । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैषु तद्वीर्यं दधाति ॥ ५ ॥ अथैनमेतेषां पशूनामुपरिष्टादभिगृह्णाति । तदेनमेतैः पशुभिः सम्भरति नोपस्पृशति वज्रो वै पशवो रेत इदं नेदिदꣳ रेतो वज्रेण हिनसानीत्यथोऽअग्निरयं पशव इमे नेदयमग्निरिमान्पशून्हिनसदिति ॥ ६ ॥ तमश्वस्योपरिष्टादभिगृह्णाति । प्रैतु वाजी कनिक्रददिति प्रैतु वाजी कनिक्रदमान इत्येतन्नानदद्रासभः पत्वेति तदश्वस्य यजुषि रासभं निराह तद्रासभे शुचं दधाति भरन्नग्निं पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरेति भरन्नग्निं पशव्यं मोऽअस्मात्कर्मण पुरा पादीत्येतत्तदेनमश्वेन सम्भरति ॥ ७ ॥ अथ रासभस्य । वृषाग्निं वृषणं भरन्निति वृषा वाऽअग्निर्वृषा रासभः स वृषा वृषाणं भरत्यपां गर्भꣳ समुद्रियमित्यपाꣳ ह्येष गर्भः समुद्रियस्तदेनꣳ रासभेन सम्भरति ॥ ८ ॥ अथापादत्ते । अग्नऽआयाहि वीतयऽइत्युवितवऽइत्येतत्तदेनं ब्रह्मणा यजुषैतस्माच्छौद्राद्वर्णादपादत्ते ॥ ९ ॥ अथाजस्य । ऋतꣳ सत्यमृतꣳ सत्यमित्ययं वाऽअग्निर्ऋतमसावादित्यः सत्यं यदि वासावृतमयꣳ सत्यमुभयम्वेतदयमग्निस्तस्मादाहर्तꣳ सत्यमृतꣳ-

ध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना एतामाहुतिमपश्यंस्तामजुहवु-स्ताᳬं हुत्वेमाँल्लोकाननुव्यपश्यन् ॥१६॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमेतेति चितिमिच्छते-ति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना एतां द्वितीयामाहुतिमपश्यंस्तामजुहवुस्ताᳬं हुत्वाऽऽदि-त्यज्योतिषोऽपश्यन्नेता देवता अग्निं वायुमादित्यमेता ह्येव देवता त्रिरत्नं ज्योति-स्तथैवैतद्यजमान एते आहुती हुत्वेमांश्च लोकाननुपश्यत्येताश्च देवता ति-ज्योतिषो व्यतिशक्ताभ्यां जुहोतीमांश्च तल्लोकानेताश्च देवता व्यतिषजति ॥१७॥ यद्वेवैतेऽआहुती जुहोति । मृदं च तदपश्च प्रीणाति तेऽइष्ट्वा प्रीत्वा एने सम्भृते व्यतिशक्ताभ्यां जुहोति मृदं च तदपश्च व्यतिषजति ॥१७॥ आज्येन जुहोति । वज्रो वाऽआज्यं वज्रमेवास्माऽएतदभिगोप्तारं करोत्यथो रेतो वाऽआज्यᳬं रेत एवैतत्सि-ञ्चति स्रुवेण वृषा वै स्रुवो वृषा वै रेतः सिञ्चति स्वाहाकारेण वृषा वै स्वाहाकारो वृषा वै रेतः सिञ्चति ॥१८॥ आ त्वा जिघर्मि मनसा घृतेनेति । आ त्वा जुहोमि मनसा च घृतेन चेत्येतत्प्रतिक्षियन्तं भुवनानि विश्वेति प्रत्यङ् ह्येष सर्वाणि भुवनानि क्षियति पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तमिति पृथुर्वाऽएष तिर्यग्वयसो बृहन्धूमेन व्यचिष्ठमन्नै रभसं दृशानमित्यवकाशवन्तमन्नैरन्नादं दीप्यमानमित्येतत् ॥ १९ ॥ आ वि-श्वतः प्रत्यञ्चं जिघर्मीति । आ सर्वतः प्रत्यञ्चं जुहोमीत्येतदरक्षसा मनसा तज्जु-षेतेत्यहृणीयमानेन मनसा तज्जोषयेतेत्येतन्मर्यश्री स्पृहयद्वर्णोऽअग्निरिति मर्यश्रीर्हि स्पृहयद्वर्णोऽग्निर्नाभिमृशे तन्वा जर्भुराण इति न ह्येषोऽभिमृशे तन्वा दीप्यमानो भव-ति ॥२०॥ द्वाभ्यामभिजुहोति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतᳬं सिञ्चत्याग्नेयीभ्यामग्निमेवैतद्रेतो भूतᳬं सिञ्चति ते यदाग्नेय्यौ तेनाग्निरथ यत्त्रिष्टुभौ तेनेन्द्र ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतᳬं सिञ्चतीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्नि-र्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतᳬं सिञ्चति ॥ २१ ॥ शतम् २६००॥ अश्वस्य पदे जुहोति । अग्निरेष यदश्वस्तथो हास्यैतेऽअग्नावेवाहुती हुते भवतः ॥ २२ ॥ अथैनं परिलिखति । मात्रामेवास्माऽएतत्करोति यथैतावान-सीत्येवम् ॥ २३ ॥ यद्वेवैनं परिलिखति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह र-क्षाᳬंसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽएतां पुरं पर्यश्रयंस्तथैवास्माऽअयमेतां पुरं प-रिश्रयत्यभ्रिः वज्रो वाऽअभ्रिर्वज्रमेवास्माऽएतदभिगोप्तारं करोति सर्वतः परिलि-खति सर्वत एवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति त्रिष्कृत्वः परिलिखति त्रिवृत-

सत्यमिति तदेनमेतेन सम्भरति ॥ १० ॥ त्रिभिः सम्भरति । त्रिवृदग्निर्या
वानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्सम्भरति त्रिभिः पुरस्तादभिमन्त्रयते
तत्षट् तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥ अथैतान्पशूनावर्तयन्ति । तेषामजः प्रथम एत्य
थ रासभोऽथाश्वोऽथैतो यतामश्वः प्रथम एत्यथ रासभोऽथाजः क्षत्रं वाऽअश्वो
वैश्यं च शूद्रं चानु रासभो ब्राह्मणमजः ॥ १२ ॥ तद्यदितो यताम् । अश्वः प्रथम
एति तस्मात्क्षत्रियं प्रथमं यन्तमितरे त्रयो वर्णाः पश्चादनुयन्त्यथ यदमुत आय
तामजः प्रथम एति तस्माद्ब्राह्मणं प्रथमं यन्तमितरे त्रयो वर्णाः पश्चादनुयन्त्यथ
यन्नेतो यतां नामुतो रासभः प्रथम एति तस्मान्न कदा चन ब्राह्मणश्च क्षत्रियश्च
वैश्यं च शूद्रं च पश्चादन्वितस्तस्मादेवं यन्त्यपापवस्यसायाथो ब्रह्मणा चैवैतत्क्षत्रेण
चैतौ वर्णावभितः परिगृहीतावनपक्रामिणौ कुरुते ॥ १३ ॥ अथानड्वा पुरुषमीक्ष
अग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भराम इत्यग्निं पशव्यमग्निवद्भराम इत्येतत्तदेनमनड्वापुरु
सम्भरति ॥ १४ ॥ तमजस्योपरिष्टात्प्रगृह्णन्नेति । आग्नेयो वाऽअजः स्वेनैवै
तदात्मना स्वया देवतया सम्भरत्यथो ब्रह्म वाऽअजो ब्रह्मणैवैनमेतत्सम्भरति ॥
अथैनमुपावहरति । ओषधयः प्रति मोदध्वमग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्र
इत्येतद्वेतस्मादायत ओषधयो बिभ्यति यद्वै नोऽयं न हिंस्यादिति ताभ्य
मेतच्छमयति प्रत्येनं मोदध्वं शिवो वोऽभ्यैति न वो हिंसिष्यतीति व्य
श्वा अनिरा अमीवा निषीदन्नोऽप दुर्मतिं जहीति व्यस्यन्विश्वा अनिर
[illegible] निषीदन्नोऽप सर्वं पाप्मानं जहीत्येतत् ॥ १६ ॥ ओषधयः प्रति
पुष्पवतीः सुपिप्पला इत्येतत्तासां समृद्धं रूपं यत्पुष्पवत्यः सु
समृद्धा एनं प्रतिगृह्णीतेत्येतदयं वो गर्भ ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासद
गर्भ ऋतव्यः सनातनं सधस्थमासददित्येतत् ॥ १७ ॥ आभ्याम्
[illegible] यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनम
[illegible] तस्योक्तो बन्धुरुद्धतमवोक्षितं भवति
[illegible] सिकता उपकीर्णा भवन्ति तासा
[illegible] न इममिद
॥ १८ ॥ [illegible] भवति । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १९ ॥
[illegible]

मेवास्माऽएतं यजूमभिमोक्षारं करोति ॥ २४॥ परि वाजपतिः कविः । परि त्वाग्ने पुरं वयं त्वमग्ने द्युभिरित्यग्निमेवास्माऽएतदुपस्तुत्य वर्म करोति परिवतीभिः परीव हि पुर आग्नेयीभिरग्निपुरामेवास्माऽएतत्करोति सा हैषाग्निपुरा दीप्यमाना तिष्ठति तिसृभिस्त्रिपुरमेवास्माऽएतत्करोति तस्मादु हैतत्पुरां परमꣳ रूपं यत्त्रिपुरꣳ स वै वर्षीयसा-वर्षीयसा छन्दसा परां-परां लेखां वरीयसीं करोति तस्मात्पुरां परा-परा वरीयसी लेखा भवन्ति लेखा हि पुरः ॥२५॥ अथैनमस्यां खनति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽइममेवास्थानमकुर्वन्गुप्त्याऽआत्मानं गोप्स्यतीति सा समाबिला स्यात्तदस्येयमात्मा भवति यद्वेव समाबिला योनिर्वाऽइयꣳ रेत इदं यद्वै रेतसो योनिमतिरिच्यतेऽमुया तद्भवत्यथ यन्न्यूनं व्यृद्धं तदेतद्वै रेतसः समृद्धं यत्समाबिलं चतुः स्रक्तिरेष कूपो भवति चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनमेतद्दिग्भ्यः खनति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् १ । [१. ३.] ॥ तृतीयोध्यायः [२८] ॥

अथैनमतः खनत्येव । एतद्वाऽएनं देवा अनुविद्याखनꣳस्तथैवैनमयमेतदनुविद्य खनति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामीति सवितृप्रसूत एवैनमेतदेताभिर्देवताभिः पृथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निवत्खनति ॥१॥ ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमिति । ज्योतिष्मान्वाऽअयमग्निः सुप्रतीकोऽजस्रेण भानुना दीद्यतमित्यजस्रेणार्चिषा दीप्यमानमित्येतच्छिवं प्रजाभ्योऽहिꣳसन्तं पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्खनाम इति शिवं प्रजाभ्योऽहिꣳसन्तं पृथिव्या उपस्थादग्निं पशव्यमग्निवत्खनाम इत्येतत् ॥ २ ॥ द्वाभ्यां खनति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्खनत्यथो द्वयꣳ ह्येवैतद्रूपं मृच्चापश्च ॥३॥ स वै खनामि खनाम इति खनति । खनामीति वाऽएतं प्रजापतिरखनत्खनाम इति देवास्तस्मात्खनामि खनाम इति ॥ ४ ॥ स वाऽअभ्र्या खनन् । वाचा खनामि खनाम इत्याह वाग्वाऽअभ्रिरारम्भायैवेयं वैणवी क्रियते वाचा वाऽएतमभ्र्या देवा अखनꣳस्तथैवैनमयमेतद्वाचैवाभ्र्या खनति ॥ ५ ॥ अथैनं कृष्णाजिने सम्भरति । यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञऽएवैनमेतत्सम्भरति लोमतश्छन्दाꣳसि वै लोमानि छन्दःस्वेवैनमेतत्सम्भरति तल्लोमत उपस्तृणाति यज्ञो वै कृष्णाजिनं प्रजापतिर्वै यज्ञोऽनिरुक्तो वै प्रजापतिश्च-

शुग्वास्यात्रोपनद्धस्य सꣳशुचयति तामेवास्मादेतच्छुचं बहिर्धा दधात्यथोऽएतस्मा
एवैनमेतद्योनेः प्रजनयति ॥ २० ॥ वि पाजसा पृथुना शोशुचान इति । वि पा-
जसा पृथुना दीप्यमान इत्येतद्बाधस्व द्विषो रक्षसोऽअमीवा इति बाधस्व सर्वा-
न्पाप्मन इत्येतत्सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्ने रहꣳ सुहवस्य प्रणीताविति या-
शिषमाशास्ते ॥ २१ ॥ अथाजलोमान्याच्छिद्य । उदीचः प्राचः पशून्प्रसृजत्ये-
षा ह्युभयेषां देवमनुष्याणां दिग्यदुदीची प्राच्येतस्यां तद्दिशि पशून्दधाति तस्मा-
दुभये देवमनुष्याः पशूनुपजीवन्ति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [४. ४.] च-
तुर्थोऽध्यायः ॥ [३६] ॥ ॥

पर्णकषायनिष्पक्वा एता आपो भवन्ति । स्थेम्ने न्वेव यद्वेव पर्ण-
कषायेण सोमो वै पर्णश्चन्द्रमा उ वै सोम एतदु वाऽएकमग्निरूपमेतस्यै वाग्नि-
रूपस्योपाप्त्यै ॥ १ ॥ ता उप सृजति । आपो हि ष्ठा मयोभुव इति या वै दे-
वताऽऋगभ्यनूक्ता या यजुः सैव देवता सर्क्सो देवता तद्यजुस्ता हैता आप एवैष
त्रिचस्तद्या अमूराप एकꣳ रूपꣳ समदृश्यन्त ता एतास्तदेवैतद्रूपं करोति ॥२॥
अथ फेनं जनयित्वान्ववदधाति । यदेव तत्फेनो द्वितीयꣳ रूपमसृज्यत तदेवैतद्रूपं
करोत्यथ यामेव तत्र मृदꣳ संयौति सैव मृत्तृतीयꣳ रूपमसृज्यतैतेभ्यो वाऽ-
एष रूपेभ्योऽग्रेऽसृज्यत तेभ्य एवैनमेतज्जनयति ॥ ३ ॥ अथाजलोमैः सꣳ-
सृजति । स्थेम्ने न्वेव यद्वेवाजलोमैरेतद्वाऽएनं देवाः पशुभ्योऽधि समभरंस्तथैवै-
नमयमेतत्पशुभ्योऽधि सम्भरति तद्यदजलोमैरेवाजो हि सर्वेषां पशूनाꣳ रूपमथ य-
ल्लोम लोम हि रूपम् ॥ ४ ॥ मित्रः सꣳसृज्य । पृथिवीं भूमिं च ज्योतिषा स-
हेति प्राणो वै मित्रः प्राणो वाऽएतदग्रे कर्माकरोत्सुजातं जातवेदसमयक्ष्माय त्वा
सꣳसृजामि प्रजाभ्य इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥५॥ अथैतत्त्रिवृत्पिष्टं भवति ।
शर्करा अश्मायोरसस्तेन सꣳसृजति स्थेम्ने न्वेव यद्वेव तेनैतावती वाऽइयमग्रे-
ऽसृज्यत तद्यावतीयमग्रेऽसृज्यत तावतीमेवैनमेतत्करोति ॥ ६ ॥ रुद्राः
सꣳसृज्य । पृथिवीं बृहज्ज्योतिः समीधिरऽइत्यसौ वाऽआदित्य एषोऽ-
ग्निरेतद्वै तद्रुद्राः सꣳसृज्य पृथिवीं बृहज्ज्योतिः समीधिरे तेषां भानुरज-
स्र इच्छुक्रो देवेषु रोचतऽइत्येष वाऽएषां भानुरजस्रः शुक्रो देवेषु रोचते ॥ ७ ॥
द्वाभ्याꣳ सꣳसृजति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा

।।चीनग्रीवे तद्धि देवत्रा ॥ ६ ॥ अथैनं पुष्करपर्णे सम्भ
र्तौ योनौ तद्रेतः सिञ्चति यद्वै योनौ रेतः सिच्यते तत्सम
णोपस्तृणाति यागै मन्त्रो वाक् पुष्करपर्णम् ॥ १७ ॥
निरग्नेरिति । अपाꣳ ह्येतत्पृष्ठं योनिर्ह्येतदग्नेः समुद्रमभि
ते समुद्रो ह्येतदभितः पिन्वते वर्धमानो महाꣳ॥ऽआ च
मानो महीयस्व पुष्करऽइत्येतद्दिवो मात्रया परिम्णा
र्यसौ वाऽआदित्य एषोग्निर्नो हैतमन्यो दिवो वरिमा यनु
यच्छेत्येवैतदाह ॥ ८ ॥ तदुत्तरं कृष्णाजिनादुपस्तृणाति । यज्ञो
मियं वै कृष्णाजिनमियमु वै यज्ञोऽस्याꣳहि यज्ञस्तायते
मापो वै द्यौरापः पुष्करपर्णमुत्तरो वाऽअसावस्यै ॥ ९॥ अथैनेऽअ
म्राप्रेवाभ्यामेतत्करोति शर्म च स्थो वर्म च स्थ इति शर्म च ह्यस्यैते
बहुलेऽउभेऽइत्यच्छिद्रे ह्येते बहुलेऽउभेव्यचस्वती संवसाथामित्य
साथामित्येतद्भृतमग्निं पुरीष्यमिति बिभृतमग्निं पशव्यमित्येतत्॥१०॥
स्वर्विदा । समीचीऽउरसात्मनेति संवसाथामेनꣳ स्वर्विदा समीचीऽउ
॥ चेत्येतदग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमिदित्यसौ वाऽआदि
नः स एष ज्योतिष्मानजस्रस्तमेतेऽअन्तरा बिभृतस्तस्मादाह ज्योतिष
मिदिति ॥ ११॥ आभ्यामभिमृशति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावा
यस्य मात्रा तावतैवाभ्यामेतत्संज्ञां करोत्यथो द्वयꣳ ह्येवैतद्
नं च पुष्करपर्णंच ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् २ ॥ [४. १.] ॥

प्रथमपृरिपण्डमभिमृशति । पुरीष्योऽसीति पशव्योऽसीत्येतद्विश्वभरा इत्येष
ꣳ सर्वं बिभर्त्यथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्नऽइति प्राणो वाऽअथर्वा
॥ वाऽएतमग्रे निरमन्थत्तद्योऽसावग्रेऽग्निरसृज्यत सोऽसीति तदाह तमेवैनमे
रोति ॥१॥ अथैनं परिगृह्णाति । अभ्रा च दक्षिणतो हस्तेन च हस्तेनैवोत्तरत
।मग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थतेत्यापो वै पुष्करं प्राणोऽथर्वा प्राणो वाऽएतमग्रे
धो निरमन्थन्मूर्ध्नो विश्वस्य वाघत इत्यस्य सर्वस्य मूर्ध्न इत्येतत्॥२॥ तमु त्वा
दध्यङ्ङृषिः पुत्र ईधेऽअथर्वण इति वाग्वै दध्यङ्ङाथर्वणः स एनं तत ऐन्द्ध वृत्रहणं
पुरंदरमिति पाप्मा वै वृत्रः पाप्महनं पुरंदरमित्येतत् ॥३ ॥ तमु त्वा पाथ्यो वृषा॥

वतैवैनमेतत्सꣳसृजति ॥ ८ ॥ अथ मृद्नाति । सꣳसृष्टां वसुभी रुद्रैरिति सꣳ-
सृष्टा ह्येषा वसुभिश्च रुद्रैश्च भवति यन्मित्रेण तद्वसुभिर्यद्रुद्रैस्तद्रुद्रैर्धीरैः कर्म-
ण्यां मृदमिति धीरा हि ते कर्मण्यो ह्ययं मृद्धस्ताभ्यां मृद्वीं कृत्वा सिनीवाली कृ-
णोतु तामिति वाग्वै सिनीवाली सैनाꣳ हस्ताभ्यां मृद्वीं कृत्वा करोत्वित्येतत्
॥ ९ ॥ सिनीवाली सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशेति । योषा वै सिनीवाल्येतद्वै
योषायै समृद्धꣳ रूपं यत्सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशा समर्धयत्येवैनामेतत्सा तुभ्यम-
दिते मह्योखां दधातु हस्तयोरितीयं वा अदितिर्मह्यस्यै तदाह ॥ १० ॥ उखां
कृणोतु । शक्त्या बाहुभ्यामदितिर्धियेति शक्त्या च हि करोति बाहुभ्यां च
धिया च माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निं बिभर्तु गर्भ आ इति यथा माता पुत्रमुपस्थे बि-
भृयादेवमग्निं गर्भे बिभर्त्वित्येतत् ॥ ११ ॥ त्रिभिः प्रयौति । त्रिवृदग्निर्यावान-
ग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्प्रयौति द्वाभ्याꣳ सꣳसृजति तत्पञ्च पञ्च-
चितिकोऽग्निः पञ्चर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावत्तद्भवति त्रिभिरुपसृजति तदष्टावष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावान-
ग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवत्यथो अष्टाक्षरा वा इयमग्रेऽसृज्यत तद्यावतीयमग्रेऽ-
सृज्यत तावतीमेवैनामेतत्करोति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [५. १.] ॥

अथ मृत्पिण्डमादत्ते । यावन्तं निधास्यन् मन्यते मखस्य शिरोऽसीति यज्ञो
वै मखस्तस्यैतच्छिर आहवनीयो वै यज्ञस्य शिर आहवनीयमु वा एतं चेष्यन्भव-
ति तस्मादाह मखस्य शिरोऽसीति ॥ १ ॥ यद्वेवाह मखस्य शिरोऽसीति । जाय-
त एष एतद्यच्चीयते शीर्षतो वै मुखतो जायमानो जायते शीर्षतो मुखतो जायमानो
जायाता इति ॥ २ ॥ तं प्रथयति । वसवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्व-
दित्ययꣳ हैष लोको निधिस्तमेतद्वसवो गायत्रेण छन्दसाकुर्वꣳस्तथैवैनमयमेतद्गाय-
त्रेण छन्दसा करोत्याङ्गिरस्वदिति प्राणो वा अङ्गिरा ध्रुवासीति स्थिरासीत्येतदथो
प्रतिष्ठितासीति पृथिव्यसीति पृथिवी ह्येष निधिर्धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पोषं गौ-
पत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजातान्यजमानायेत्येतद्वै वसव इमं लोकं कृत्वा तस्मिन्नेतामाशि-
षमाशासत तथैवैतद्यजमान इमं लोकं कृत्वा तस्मिन्नेतामाशिषमाशास्ते तां प्रादे-
शमात्रीं कृत्वाथास्यै सर्वतस्तीरमुन्नयति ॥ ३ ॥ अथ पूर्वमुद्धिमादधाति । रुद्रास्त्वा
कृण्वन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदित्यन्तरिक्षꣳ हैष उद्धिस्तमेतद्रुद्रास्त्रैष्टुभेन छन्दसा

समीधे दस्युहन्तममिति मनो वै पाथ्यो वृषा स एनं तत ऐन्द्ध धनंजयꣳ रणे-रण इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ४ ॥ गायत्रीभिः । प्राणो गायत्री प्राणमेवाऽस्मिन्नेतद्दधाति तिसृभिस्त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तानेवाऽस्मिन्नेतद्दधाति तासां नव पदानि नव वै प्राणाः सप्त शीर्षन्नवाञ्चौ द्वौ तानेवाऽस्मिन्नेतद्दधाति ॥ ५ ॥ अथैते त्रिष्टुभाऽउत्तरे भवतः । आत्मा वै त्रिष्टुबात्मानमेवाऽस्यैताभ्याꣳ संस्करोति सीद होतः स्वऽउ लोके चिकित्वानित्यग्निर्वै होता तस्यैष स्वो लोको यत्कृष्णाजिनं चिकित्वानिति विद्वानित्येतत्सादया यज्ञꣳ सुकृतस्य योनाविति कृष्णाजिनं वै सुकृतस्य योनिर्देवावीर्देवान्हविषा यजासीति देवः सन्देवानवन्हविषा यजासीत्येतदग्ने बृहद्यजमाने वयो धा इति यजमानायाशिषमाशास्ते ॥ ६ ॥ नि होता होतृषदने विदान इति । अग्निर्वै होता कृष्णाजिनꣳ होतृषदनं विदान इति विद्वानित्येतत्त्वेषो दीदिवां २ ॥ऽअसदत्सुदक्ष इति त्वेषो दीप्यमानोऽसदत्सुदक्ष इत्येतददब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठ इत्यदब्धव्रत प्रमतिरेष वसिष्ठः सहस्रंभरः शुचिजिह्वोऽअग्निरिति सर्वं वै सहस्रꣳ सर्वंभरः शुचिजिह्वोऽग्निरित्येतद्द्वाभ्यामाग्नेयीभ्यां त्रिष्टुब्भ्यां तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥ अथैषा बृहत्युत्तमा भवति । बृहतीं वाऽएष संचितोऽभिसम्पद्यते यादृग्वै योनौ रेतः सिच्यते तादृग्जायते तद्यदेतामत्र बृहतीं करोति तस्मादेष संचितो बृहतीमभिसम्पद्यते ॥ ८ ॥ सꣳ सीदस्व महाꣳ२॥ऽअसीति । इदमेवैतद्रेतः सिक्तꣳ सꣳसादयति तस्माद्योनौ रेतः सिक्तꣳ सꣳसीदति शोचस्व देववीतम इति दीप्यस्व देववीतम इत्येतद्वि धूममग्नेऽअरुषं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतमिति यदा वाऽएष समिध्यतेऽथैष धूममरुषं विसृजते दर्शतमिति दर्शनीय इत्येतत् ॥ ९ ॥ ताः षट् सम्पद्यन्ते । षडृतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति यद्वेव संवत्सरमभिसम्पद्यन्ते तद्बृहतीमभिसम्पद्यते बृहती हि संवत्सरो द्वादश पौर्णमास्यो द्वादशाष्टका द्वादशामावास्यास्तत्षट्त्रिꣳशत्षट्त्रिꣳशदक्षरा बृहती तां दक्षिणत उदञ्चमाहरति दक्षिणतो वाऽउदग्योनौ रेतः सिच्यतेऽप्राप्यैव तर्हि योनिमविच्छेदमाहरति रेतसोऽविच्छेदाय ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ३. [४.२.] ॥

अथ तथाप उपनिनयति । यद्वाऽअस्यैतदश्वं पद्भिःसिखनन्निव नसंदीपनेऽ-भिर्वास्याऽएतत्क्षतं विलिष्टꣳ संतनोति संदधाति ॥ १ ॥ मयो देवीरुदकाः । मयु-

कुर्वंस्तथैवैनमयमेतत्त्रैष्टुभेन छन्दसा करोत्यङ्गिरस्वदिति प्राणो वाऽअङ्गिरा ध्रुवासीति स्थिरासीत्येतदथो प्रतिष्ठितासीत्यन्तरिक्षमसीत्यन्तरिक्षꣳ ह्येष उखिर्धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पोषं गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजातान्यजमानायेत्ये-तद्वै रुद्रा अन्तरिक्षं कृत्वा तस्मिन्नेतामाशिषमाशासत तथैवैतद्यजमानोऽन्तरिक्षं कृत्वा तस्मिन्नेतामाशिषमाशास्ते ताꣳ संलिप्य सꣳश्लक्ष्णय ॥ ४ ॥ अथोत्त-रमुद्धिमादधाति । आदित्यास्त्वा कृण्वन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वदिति द्यौर्हैष उद्धिस्तमेतदादित्या जागतेन छन्दसाकुर्वंस्तथैवैनमयमेतज्जागतेन छन्दसा करोत्य-ङ्गिरस्वदिति प्राणो वाऽअङ्गिरा ध्रुवासीति स्थिरासीत्येतदथो प्रतिष्ठितासीति द्यौरसीति द्यौर्ह्येष उखिर्धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पोषं गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजा-तान्यजमानायेत्येतद्वाऽआदित्या दिवं कृत्वा तस्यामेतामाशिषमाशासत तथैवैतद्यज मानो दिवं कृत्वा तस्यामेतामाशिषमाशास्ते ॥ ५ ॥ अथैतेन चतुर्थेन यजुषा क-रोति । विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः कृण्वन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदिति दिशो हैतद्यजुरेतद्वै विश्वेदेवा वैश्वानरा एषु लोकेष्वयामेतेन चतुर्थेन यजुषा दिशोऽ-दधुस्तथैवैनद्यजमान एषु लोकेष्वयामेतेन चतुर्थेन यजुषा दिशो दधात्यङ्गिर-स्वदिति प्राणो वाऽ अङ्गिरा ध्रुवासीति स्थिरासीत्येतदथो प्रतिष्ठितासीति दिशो-ऽसीति दिशोह्येतद्यजुर्धारया मयि प्रजाꣳ रायस्पोषं गौपत्यꣳ सुवीर्यꣳ सजा-तान्यजमानायेत्येतद्वै विश्वे देवा वैश्वानरा दिशः कृत्वा तास्वेतामाशिषमाशा-सत तथैवैतद्यजमानो दिशः कृत्वा तास्वेतामाशिषमाशास्ते ॥ ६ ॥ तेनैतेनाऽ-न्तरतश्च बाह्यतश्च करोति । तस्मादेषां लोकानामन्तरतश्च बाह्यतश्च दिशो-ऽपरिमितमेतेन करोत्यपरिमिता हि दिशः ॥ ७ ॥ तां प्रादेशमात्रीमेवोर्ध्वां करोति । प्रादेशमात्रीं तिरश्चीं प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुर्योनिरेषा गर्भसंमितां तद्योनिं करोति ॥ ८ ॥ सा यदि वर्षीयसी प्रादेशात्स्यात् । एतेन यजुषा ह्रसी-यसीं कुर्याद्यदि ह्रसीयस्येतेन वर्षीयसीम् ॥९॥ स यद्येकः पशुः स्यात् । एकप्रा-देशां कुर्याद्यथ यदि पञ्च पशवः स्युः पञ्चप्रादेशां कुर्यादिषुमात्रीं वा वीर्यं वाऽ इषुर्वीर्यसंमितैव तद्भवति पञ्चप्रादेशा ह स्म त्वेव पुरेषुर्भवति ॥ १० ॥ अथ ति-रश्चीꣳ रास्नां पर्यस्यति । दिशो हैव सैतद्वै देवा इमाँल्लोकानुखां कृत्वा दिग्भिः-दृꣳहन्दिग्भिः पर्यतन्वंस्तथैवैतद्यजमान इमाँल्लोकानुखां कृत्वा दिग्भिर्दृꣳहति दिग्भिः परितनोति ॥ ११ ॥ तामुत्तरे बिलतीये पर्यस्यति । अत्र ह्येषां लोकाना-

रसो वै मधु रसवतीरयक्ष्मत्वाय प्रजाभ्य इत्येतत्त्वासाभि
सुपिप्पला इत्यपां वाऽआस्थानादुज्जिहतऽओषधयः सु
वायुना संदधाति । यद्वाऽअस्यैक्षतं यद्विलिष्टं वायुना वै तत्सं
वायुना संदधाति संदधाति ॥३॥ सं ते वायुर्मातरि
क्षतं विलिष्टꣳ संतनोति संदधाति ॥३॥ सं ते वायुर्मातरि
वै वायुर्मातरिश्वा योऽयं पवतऽउत्तानाया हृदयं यद्विकस्त
एतद्धृदयं विकस्तं यो देवानां चरसि प्राणथेनेत्येष हि स
प्राणथेन कस्मै देव वषडस्तु तुभ्यमिति प्रजापतिर्वै कस्तस्मा
ति नो हैतावत्यन्याहुतिरस्ति यथैषा ॥ ४ ॥ अथैनां दिग्भिः
अस्यै क्षतं यद्विलिष्टं दिग्भिर्वै तत्संधीयते दिग्भिरेवास्या एत
तनोति संदधाति स इमां चेमां च दिशौ संदधाति तस्मादेते
अथेमां चेमां च तस्माद्द्वैवैते सꣳहितेऽइत्यग्रेऽथेति अथेत्यथेति
देवत्रानपानया वै भेषजं क्रियतेऽनयैवैनामेतद्भिषज्यति ॥ ५ ॥
च पुष्करपर्णं च समुद्गृह्णाति । योनिर्वै पुष्करपर्णं योन्या त
समुद्गृह्णाति तस्माद्योन्या रेतः सिक्तꣳ समुद्गृह्यते सुजातो
ह शर्म वरूथमासदत्स्वरिति सुजातो ह्येष ज्योतिषा सह शर्म
श्चासीदति ॥ ६ ॥ अथैनमुपनह्यति । योनौ तद्रेतो युनक्ति तस्मा
युक्तं न निष्पद्यते योक्त्रेण योक्त्रेण हि योग्यं युञ्जन्ति मौञ्जेन त्रिवृ
धुः ॥७॥ तत्पर्यस्यति । वासोऽअग्ने विश्वरूपꣳ संव्ययस्व वि
वरुण्या वै यज्ञे रज्जुर्वरुण्यमेवैनदेतत्कृत्वा यथा वासः परिधापये
ति ॥ ८ ॥ अथैनमादायोत्तिष्ठति । असौ वा ऽआदित्य एषोऽग्नि
उत्थापयत्युदु तिष्ठ स्वध्वरेत्यध्वरो वै यज्ञ उदु तिष्ठ सुयज्ञियेत्येतदव
यितिया ते दैवी धीस्तया नोऽवेत्येतद्दृशे च भासा बृहता सुशुक्वनि
च भासा बृहता सुशुक्वनिरित्येतदाग्ने याहि सुशस्तिभिरिति ये वोढा
शस्तय आग्ने याहि वोढृभिरित्येतत् ॥ ९ ॥ अथैनमित ऊर्ध्वं प्राञ्चं
ति । असौ वाऽआदित्य एषोऽग्निरमुं तदादित्यमित ऊर्ध्वं प्राञ्चं दधाति
दसावादित्य इत ऊर्ध्वः प्राङ् धीयतऽऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्ठा देवो न सवि
यंचन यजुस्तया नूनमूर्ध्वो वाऽअस्य प्रनितिरूर्ध्वो वाऽएष तिष्ठन्वाजमयꣳ स
यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहऽइति रश्मयो वाऽएतस्याञ्जयो वाघतस्तानेतदा

मन्ताः समायन्ति तद्वेवैनास्तद्दृंहति ॥ १२ ॥ अदित्यै रास्नासीति । वरुण्या
वै यज्ञे रज्जुरवरुण्यामेवैनामेतद्रास्नां कृत्वा पर्यस्यति ॥१३॥ अथ चतस्र ऊर्ध्वाः
करोति । तूष्णीमेव दिशो हैव ता एतद्वै देवा इमाँल्लोकानुखां कृत्वा दिग्भिः
सर्वतो दृंहंस्तथैवैतद्यजमान इमाँल्लोकानुखां कृत्वा दिग्भिः सर्वतो दृंहति॥१४॥
ता एता एतस्यै भवन्ति। एतद्वा एता एतामस्तभ्नुवंस्तथैवैनामेतत्स्तभ्नुवन्ति तद्यत्
ऊर्ध्वं तदेतया तिरश्च्या दृढमथ यदतोऽर्वाक्तदेताभिः ॥ १५ ॥ तासामग्रेषु स्तना-
नुन्नयन्ति । एतद्वै देवा इमाँल्लोकानुखां कृत्वैतैः स्तनैः सर्वान्कामानदुहत तथैवैतद्यज-
मान इमाँल्लोकानुखां कृत्वैतैः स्तनैः सर्वान्कामान्दुहे॥१६॥सैषा गौरेव।इमे वै लोका उ-
खेमे लोका गौस्तस्या एतदूधो यैषा तिरश्ची रास्ना सा वितृतीये भवति वि-
तृतीये हि गोरूधः ॥ १७ ॥ तस्यै स्तनानुन्नयति । ऊधसस्तत्स्तनानुन्नयति सा
चतुस्तना भवति चतुस्तना हि गौः ॥ १८ ॥ ताᳲ हैके द्विस्तनां कुर्वन्ति । अथो
ऽष्टस्तनां न तथा कुर्याद्ये वै गोः कनीयस्तनाः पशवो ये भूयस्तना अनुपजीव-
नीयतरा वा अस्यै तेऽनुपजीवनीयतराᳲ हैनां ते कुर्वतेऽथो ह ते न गां कुर्वते
शुनीं वाविं वा वडवां वा तस्मात्तथा न कुर्यात् ॥१९॥ अथास्यै बिलमभिपद्यते।
अदितिष्टे बिलं गृभ्णात्विति वाग्वा अदितिरेतद्वा एनां देवाः कृत्वा वाचादि-
त्या निरष्ठापयंस्तथैवैनामयमेतत्कृत्वा वाचादित्या निष्ठापयति ॥ २० ॥ तां परि-
गृह्य निदधाति । कृत्वाय सा महीमुखामिति कृत्वाय सा महतीमुखामित्येतन्मृन्मयीं
योनिमग्नय इति मृन्मयी ह्येषा योनिरग्नेः पुत्रेभ्यः प्रायच्छददितिः श्रपयानिति
तद्वा एनामदितिः कृत्वा देवेभ्यः पुत्रेभ्यः श्रपणाय प्रायच्छत्तथैवैनामयमेतत्कृत्वा
देवेभ्यः श्रपणाय प्रयच्छति ॥ २१ ॥ ता हैके तिस्रः कुर्वन्ति । त्रयो वा इमे
लोका इमे लोका उखा इति वदन्तोऽथो अन्योऽन्यस्यै प्रायश्चित्त्यै यद्यितरा भे-
त्स्यतेऽथेतरस्यां भरिष्यामो यद्यितराथेतरस्यामिति न तथा कुर्याद्यो वा एष नि-
धिः मध्यमोऽयᳲ स लोको यः पूर्व उद्धिरन्तरिक्षं तद्य उत्तरो द्यौः साथ यदेत-
च्चतुर्थं पुनर्दिशो हैव तदेतावद्वा इदᳲ सर्वं यावदिमे च लोका दिशश्च स यद्यो-
पाहरेदिति तद्रेचयेद्यद्वै यज्ञेऽतिरिक्तं क्रियते यजमानस्य तद्द्विषन्तं भ्रातृव्यमभ्य-
तिरिच्यते यदु भिद्येत प्रायश्चित्तिरुत्तरस्मिंस्तदन्वाख्याने ॥ २२ ॥ ब्राह्म-
ण्॥ ७ [५. २.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ११४ ॥

यादन्यां वार्त्तिमार्छेत् ॥ २ ॥ तद्धैके । वेदे स्तीर्णायै बर्हिरभिपद्याश्रावयन्तीध्म-
य वा शकलमपच्छिद्याभिपद्याश्रावयन्तीदं वै किञ्चिद्यज्ञस्येदं यज्ञमभिपद्याश्रा-
वयाम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यादेतद्वै किञ्चिद्यज्ञस्य यदिध्मः सन्नद्धो भवत्य-
थैनं सम्मृजन्ति तद्वै खलु यज्ञमभिपद्याश्रावयति तस्मादिध्मसन्नहनान्येवाभि-
पद्याश्रावयेत् ॥ ३ ॥ स आश्राव्य । य एव देवानां होता तमेवाग्रे प्रवृणीतेऽ-
ग्निमेव तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निह्नुते यदहाग्रेऽग्निं प्रवृणीते तदग्नये निह्नुते-
ऽथ यो देवानां होता तमग्रे प्रवृणीते तदु देवेभ्यो निह्नुते ॥ ४ ॥ स आह ।
अग्निर्देवो दैव्यो होतेत्यग्निर्हि देवानां होता तस्मादाहाग्निर्देवो दैव्यो होतेति
तदग्नये चैव देवेभ्यश्च निह्नुते यदहाग्रेऽग्निमाह तदग्नये निह्नुतेऽथ यो देवाना-
ं होता तमग्रऽआह तदु देवेभ्यो निह्नुते ॥ ५ ॥ देवान्यक्षद्विद्वांश्चिकित्वा-
निति । एष वै देवाननु विद्वान्यदग्निः स एनाननु विद्वाननुष्ठ्या यक्षदित्येवैत-
दाह ॥ ६ ॥ मनुष्वद्भरतवदिति । मनुर्ह वाऽअग्रे यज्ञेनेजे तदनुकृत्येमाः प्रजा य-
जन्ते तस्मादाह मनुष्वदिति मनोर्यज्ञऽइत्यु वाऽ आहुस्तस्माद्वेवाह मनुष्वदिति ॥
७ ॥ भरतवदिति । एष हि देवेभ्यो हव्यं भरति तस्माद्भरतोऽग्निरित्याहुरेष उ
वाऽइमाः प्रजाः प्राणो भूत्वा बिभर्ति तस्माद्वेवाह भरतवदिति ॥ ८ ॥ अथार्षेयं
प्रवृणीते । ऋषिभ्यश्चैवैनमेतद्देवेभ्यश्च निवेदयत्ययं महावीर्यो यो यज्ञं प्रापदिति
तस्मादार्षेयं प्रवृणीते ॥ ९ ॥ परस्तादर्वाक्प्रवृणीते । परस्ताद्ध्यर्वाच्यः प्रजाः प्र-
जायन्ते ज्यायसस्पतयऽउ चैवैतन्निह्नुत ऽइदं हि पितैवाग्रेऽथ पुत्रोऽथ पौत्रस्त-
स्मात्परस्तादर्वाक्प्रवृणीते ॥ १० ॥ स आर्षेयमुक्त्वाह । ब्रह्मण्वदिति ब्रह्म ह्य-
ग्निस्तस्मादाह ब्रह्मण्वदित्या च वक्षदिति तद्या एतद्देवता आवोढवाऽआह ता
एतदाहा च वक्षदिति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितार इति । एते वै
ब्राह्मणा यज्ञस्य प्रावितारो येऽनूचाना एते ह्येनं तन्वतऽएतऽएनं जनयन्ति तदु ते-
भ्यो निह्नुते तस्मादाह ब्राह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितार इति ॥ १२ ॥ असौ मा-
नुष इति । तदिमं मानुषं होतारं प्रवृणीतेऽहोता ह्येष पुरा भवति होता ॥ १३ ॥
स प्रवृतो होता जपति । देवता उपधावति यथानुष्ठ्या देवेभ्यो वषट् कुर्याद्यथा-
नुष्ठ्या देवेभ्यो हव्यं वहेद्यथा न ह्वलेदेवं देवता उपधावति ॥ १४ ॥ तत्र जपति ।
एतत्त्वा देव सवितर्वृणत इति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि दे-
वानां प्रसवितानिं होत्रायेति तदग्नये चैवैतद्देवेभ्यश्च निह्नुते यदहा-
ग्रेऽग्निमाह तदग्नये निह्नुतेऽथ यो देवानां होता तमग्रऽआह तदु
देवेभ्यो निह्नुते ॥ १५ ॥ सह पित्रा वैश्वानरेणेति । संवत्सरो वै

तस्या एतस्या अषाढां पूर्वां करोति । इयं वाऽअषाढेमां ह्येषु वाऽएषां लोकानां प्रथमामसृज्यत तामेतस्या एव मृदः करोत्येषा ह्येव लोकानामियं महिषीं करोति महिषी हीयं तस्यैव प्रथमा वित्ता सा महिषी ॥ १ ॥ पादमात्रीं भवति । प्रतिष्ठा वै पाद इयमु वै प्रतिष्ठा त्र्यालिखिता भवति त्रिवृद्धीयम् ॥ २ ॥ अथोखां करोति । इमांस्तल्लोकान्करोत्यथ विश्वज्योतिषः करोत्येता देवता अग्निं वायुमादित्यमेता ह्येव देवता विश्वं ज्योतिस्ता एतस्या एव मृदः करोत्येभ्यस्तल्लोकेभ्य एतान्देवान्निर्मिमीते यजमानः करोति त्र्यालिखिता भवन्ति त्रिवृतो ह्येते देवा इत्यधिदेवतम् ॥ ३ ॥ अथाध्यात्मम् । आत्मैवोखा वागषाढा तां पूर्वां करोति पुरस्ताद्धीयमात्मनो वाक्तामेतस्या एव मृदः करोत्यात्मनो ह्येवैषा वाङ्महिषीं करोति महिषी हि वाक्त्र्यालिखिता भवति त्रेधाविहिता हि वागृचो यजूंषि सामान्यथो यदिदं त्रयं वाचो रूपमुपांश्वन्तरामुच्चैः ॥ ४ ॥ अथोखां करोति । आत्मानं तत्करोत्यथ विश्वज्योतिषः करोति प्रजा वै विश्वज्योतिः प्रजा ह्येव विश्वं ज्योतिः प्रजननमेवैतत्करोति ता एतस्या एव मृदः करोत्यात्मनस्तत्प्रजां निर्मिमीते यजमानः करोति यजमानस्तदात्मनः प्रजां करोत्यनन्तर्हिताः करोत्यनन्तर्हितां तदात्मनः प्रजां करोत्युत्तराः करोत्युत्तरां तदात्मनः प्रजां करोति त्र्यालिखिता भवन्ति त्रिवृद्धि प्रजातिः पिता माता पुत्रोऽथो गर्भ उल्वं जरायु ॥ ५ ॥ ता एता यजुष्कृतायै करोति । अयजुष्कृताया इतरा निरुक्ता एता भवन्त्यनिरुक्ता इतराः परिमिता एता भवन्त्यपरिमिता इतराः ॥ ६ ॥ प्रजापतिरेषोऽग्निः । उभयम्वेतत्प्रजापतिर्निरुक्तश्चानिरुक्तश्च परिमितश्चापरिमितश्च तद्या यजुष्कृतायै करोति यदेवास्य निरुक्तं परिमितं रूपं तदस्य तेन संस्करोत्यथ या अयजुष्कृतायै यदेवास्यानिरुक्तमपरिमितं रूपं तदस्य तेन संस्करोति स ह वाऽएतं सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिं संस्करोति य एवं विद्वानेतदेवं करोत्यथोपशयायै पिण्डं परिशिनष्टि प्रायश्चित्तिभ्यः ॥ ७ ॥ शतम् ३७०० ॥ अथैनां धूपयति । स्थेम्ने न्वेवाथो कर्मणः प्रकृततायै यद्वेव धूपयति शिर एतद्यज्ञस्य यदुखा प्राणो धूमः शीर्षंस्तत्प्राणं दधाति ॥ ८ ॥ अश्वशकैर्धूपयति प्राजापत्यो वाऽअश्वः प्रजापतिरग्निर्नो वा आत्माऽऽत्मानं हिनस्त्यहिंसायै तर्हि शकैव तद्धि जग्धं यातयाम तथो ह नैवाश्वं हिनस्ति नेतरान्पशून्

तो वाऽअत्र यज्ञ उपांशु वै रेतः सिच्यते ॥ ११ ॥ अथौद्ग्रभणानि जुहोति । यदौद्ग्रभणैर्वै देवा आत्मानमस्माल्लोकात्स्वर्गं लोकमभ्युदगृह्णत यदुदगृह्णत तस्मादौद्ग्रभणानि तथैवैतद्यजमान औद्ग्रभणैरेवात्मानमस्माल्लोकात्स्वर्गं लोकमभ्युद्गृह्णीते ॥ १२ ॥ तानि वै भूयांसि भवन्ति । अग्निचित्यायां यदु चानग्निचित्यायां तस्योक्तो बन्धुरुभयानि भवन्ति तस्योक्तोऽध्वरस्य पूर्वाण्यथाग्नेस्तस्योऽएवोक्तः ॥ १३ ॥ पञ्चाध्वरस्य जुहोति । पाङ्क्तो यज्ञो यावान्यज्ञो यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतं सिञ्चति सप्ताग्नेः सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतं सिञ्चति तान्युभयानि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १४ ॥ स जुहोति । आकूतिमग्निं प्रयुजं स्वाहेत्याकूताद्वाऽएतदग्रे कर्म समभवत्तदेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ १५ ॥ मनो मेधामग्निं प्रयुजं स्वाहेति । मनसो वाऽएतदग्रे कर्म समभवत्तदेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ १६ ॥ चित्तं विज्ञातमग्निं प्रयुजं स्वाहेति । चित्ताद्वाऽएतदग्रे कर्म समभवत्तदेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ १७ ॥ वाचो विधृतमग्निं प्रयुजं स्वाहेति । वाचो वाऽएतदग्रे कर्म समभवत्तामेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ १८ ॥ प्रजापतये मनवे स्वाहेति । प्रजापतिर्वै मनुः स हीदं सर्वममनुत प्रजापतिर्वाऽएतदग्रे कर्माकरोत्तमेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ १९ ॥ अग्नये वैश्वानराय स्वाहेति । संवत्सरो वाऽअग्निर्वैश्वानरः संवत्सरो वाऽएतदग्रे कर्माकरोत्तमेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते ॥ २० ॥ अथ सावित्रीं जुहोति । सविता वाऽएतदग्रे कर्माकरोत्तमेवैतदेतस्मै कर्मणे प्रयुङ्क्ते विश्वो देवस्य नेतुर्मर्तो वुरीत सख्यम् विश्वो राय इषुध्यति द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहेति यो देवस्य सवितुः सख्यं वृणीते स द्युम्नं च पुष्टिं च वृणीतऽएष वाऽअस्य सख्यं वृणीते य एतत्कर्म करोति ॥ २१ ॥ तान्यु हैके सखायामेवैतान्यौद्ग्रभणानि जुह्वति कामेभ्यो वाऽएतानि हूयन्तऽआरम्भोऽएष यजमानस्य यद्दुखात्यन्यजमानस्य सर्वान्कामान्प्रतिष्ठापयाम इति न तथा कुर्यादेतस्य वै यज्ञस्य संस्थितस्यैतासामाहुतीनां योऽरसस्तदेतदार्चिषद्दीप्यते तद्यत्संस्थिते यज्ञे हुतेष्वौद्ग्रभणेषूखां प्रवृणक्ति तदेनामेष यज्ञ आरोहति तं यज्ञं विभर्त्ति तस्मात्संस्थितऽएव यज्ञे हुतेष्वौद्ग्रभणेषूखां प्रवृञ्ज्याद ॥ २२॥ मुञ्जकुलायेनावस्तीर्णा भवति । आदीप्यादितिरेव यद्वेव मुञ्जकुलायेन योनिरेषाग्नेर्यन्मुञ्जो न वै योनिर्गर्भं हिनस्त्यहिंस-

॥ ९ ॥ वसवस्त्वा धूपयन्तु । गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदिन्द्रस्त्वा धूपयतु वरुणस्त्वा धूपयतु विष्णुस्त्वा धूपयत्वित्येताभिरेवैनामेतद्देवताभिर्धूपयति ॥ १० ॥ सप्तास्त्वरज्ञानि भवन्ति । सप्त यजूंषि सप्तवर्षा एता देवताः सप्त शीर्षण्याणा यद्वु वाऽत्रपि बहु कृत्वः सप्तसप्त सप्तैव तच्छीर्षण्येन तत्सप्त प्राणान्दधाति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. ३.] ॥

अथैनमस्याँ खनति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽइमामेवात्मानमकुर्वन्नुपस्त्वाऽऽत्मा त्वान्नं गोपस्यतीति ॥ १॥ वं वाऽअदित्या खनति । इयं वाऽअदितिर्नो वाऽआत्मात्मानथं हिनस्त्यहिथंसायै यदन्यया देवतया खनेद्धिथं स्याद्दिनम् ॥ २ ॥ अदितिष्ट्वा देवी विश्वदेव्यावती। पृथिव्याःसधस्थेऽअङ्गिरस्वत्खनत्ववटेत्यवटो ह्येष देवत्रात्र सा चैणव्यवित्कुलसीदिति चतुः सक्तिरेष कूपो भवति चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनमेतद्दिग्भ्यः खनत्यथ पचनमवधायापादामनदधाति तूष्णीमेव ताथंहि पूर्वां करोति ॥ ३ ॥ अथोखामुवदधाति । देवानां त्वा-पत्नीर्देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वद्दधतूख्‌ऽइति देवानाथं हैतामग्रे पत्नीर्देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वद्दधुस्ताभिरेवैनामेतद्दधाति ता ह ता ओषधय एवौषधयो वै देवानां पत्न्य ओषधिभिर्हीदथं सर्वथं हितमोषधिभिरेवैनामेतद्दधात्यथ विश्वज्योतिषोऽवदधाति तूष्णीमेवाथ पचनमवधाय भीन्द्धे ॥४॥ धिषणास्त्वा देवीः विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वदभीन्धतामुख‌ऽइति धिषणा हैतामग्रे देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदभीधिरे ताभिरेवैनामेतदभीन्द्धे सा ह सा वागेव वाग्वै धिषणा वाचा हीदथं सर्वमिद्धं वाचैवैनामेतदभीन्द्धेऽथैतानि त्रीणि यजूथंष्पीक्षमाण एव जपति ॥ ५ ॥ वरूत्रीष्ट्वा देवीः । विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वच्छ्रपयन्तूख‌ऽइति वरूत्रीर्हैतामग्रे देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वच्छ्रपयां चक्रुस्ताभिरेवैनामेतच्छ्रपयति तानि ह तान्यहोरात्राण्येवाहोरात्राणि वै वरूत्रयो-

॥ ६ ॥ ग्नास्त्वा देवीः। विश्व-

ये योनेर्वै जायमानो जायते योनिर्जायमानो जायताऽइति ॥ २३ ॥ शणकुला-
न्तरं भवति । आर्द्रीष्पा द्वितिन्वेव यद्वेव शणकुलायं प्रजापतिर्यस्यै योनेरसृज्यत
स्याऽउल्वा उल्व्यमासञ्छणा जरायु तस्मात्ते पूतयो जरायु हि तेन वै जरायु गर्भं
नस्त्यपिहितꣳसायै जरायुणो वै जायमानो जायते जरायुणो जायमानो जायाता
इति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [३. १.] ॥

तां त्रिष्टुभ्मवृणक्ति । इमे वै लोका उखा त्रिष्टुन्तीव वा ऽइमे लोका अथो त्रि-
वै वीर्यवत्तमः ॥ १ ॥ उदङ् प्राङ् तिष्ठन् । उदङ् प्राङ् तिष्ठन्प्रजापतिः प्रजा
सृजत ॥ २ ॥ यद्वेवोदङ् प्राङ् तिष्ठन् । एषा ह्युभयेषां देवमनुष्याणां दिग्यदु-
ची प्राची ॥ ३ ॥ यद्वेवोदङ् प्राङ् तिष्ठन् । एतस्याꣳह दिशि स्वर्गस्य
कस्य द्वारं तस्मादुदङ् प्राङ् तिष्ठन्नाहुतीर्जुहोत्युदङ् प्राङ् तिष्ठन्दक्षिणा न-
ति द्वारैव तत्स्वर्गस्य लोकस्य वित्तं प्रपादयति ॥ ४ ॥ मा सु भित्था मा सु
ष इति । यथैव यजुस्तथा बन्धुरम्ब धृष्णु वीरयस्व स्विति योषा वा ऽउखा-
ति वै योषायाऽआमन्त्रणꣳ स्विव वीरयस्वाग्निरश्चेदं करिष्यथ इत्यग्निश्च
तत्करिष्यन्तौ भवतः ॥ ५ ॥ दृꣳहस्व देवि पृथिवि स्वस्तयऽइति । यथैव
जुस्तथा बन्धुरासुरी माया स्वधया कृतासीति प्राणो वाऽअसुस्तस्यैषा माया
वधया कृता जुष्टं देवेभ्य इदमस्तु हव्यमिति या एवैतस्मिन्नग्नावाहुतीर्होष्यन्भवति
एतदाहाथो ऽएषैव हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञेऽअस्मिन्निति यथैवारिष्टानार्तैत-
स्मिन्यज्ञऽउदियादेवमेतदाह ॥ ६ ॥ द्वाभ्यां प्रवृणक्ति । द्विपाद्यजमानो यजमानो
ग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनामेतत्प्रवृणक्ति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च प्राणो
यत्र्यात्मा त्रिष्टुबेतावान्वै पशुर्यावान्प्राणश्चात्मा च यावान्पशुस्तावतैवैनामेत-
प्रवृणक्त्यथोऽअग्निर्वै गायत्रीन्द्रस्त्रिष्टुबैन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा ताव-
वैनामेतत्प्रवृणक्तीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावतैवैनामेतत्प्रवृणक्ति तयोः सप्त पदानि सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संव-
सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ७ ॥ तां यदाग्निः
तपति । अथैनामार्चिरारोहति योषा वाऽउखा वृषाग्निस्तस्माद्यदा वृषा योषाꣳ सं-
तपत्यथास्याꣳ रेतो दधाति ॥ ८ ॥ तद्धैके । यदि चिरमार्चिरारोहत्यङ्गारानेवावपंत्युभ-
यत्रैषोऽग्निरिति न तथा कुर्यादस्यन्त्वान्वाव पशुर्जायतेऽथ ते नाग्रऽएवास्यन्तन्तामिव

देव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वत्पचन्तूखऽइति ग्ना हैतामग्रे देवीर्विश्वदे
व्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वत्पेचुस्ताभिरेवैनामेतत्पचति तानि ह ता
छन्दाᳬस्येव छन्दाᳬसि वै ग्नाश्छन्दोभिर्हि स्वर्गं लोकं गच्छन्ति छन्दोभिरे
नामेतत्पचति ॥७॥ जनयस्त्वाच्छिन्नपत्रा देवीः । विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सध
स्थेऽअङ्गिरस्वत्पचन्तूखऽइति जनयो हैतामग्रेऽच्छिन्नपत्रा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृ
थिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वत्पेचुस्ताभिरेवैनामेतत्पचति तानि ह तानि नक्षत्राणि
जनयो ये हि जनाः पुण्यकृतः स्वर्गं लोकं यन्ति तेषामेतानि ज्योतीᳬषि नक्ष
त्रैरेवैनामेतत्पचति ॥ ८ ॥ स वै खनत्येकेन । अवदधात्येकेनाभीन्द्धऽएकेन श्र
पयत्येकेन द्वाभ्यां पचति तस्मादद्भिः संवत्सरस्यान्नं पच्यते तानि षट् सम्पद्य
षड्ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ९
अथ मित्रस्य चर्षणीधृत इति । मैत्रेण यजुषोपन्याचरति यावत्किंचोपन्याचरा
न वै मित्रं कं चन हिनस्ति न मित्रं कश्चन हिनस्ति तथो हैष एतां न हिनस्ति
नोऽएतमेषा तां दिवैवोपचरेद्दिवोद्वपेदहर्ह्याग्नेयम् ॥ १० ॥ ताᳬ सावित्रेण यजु
षोद्वपति । सविता वै प्रसविता सवितृप्रसूत एवैनामेतदुद्वपति देवस्त्वा सविता
पतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुबाहुरुत शक्त्येति सर्वं ह्येतत्सविता ॥ ११ ॥ अ
नां पर्यावर्तयति । अव्यथमाना पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्यव्यथमाना त्वं
थिव्यामाशा दिशो रसेनापूरयेत्येतत् ॥ १२ ॥ अथैनामुद्यच्छति । उत्थाय बृह
भवेत्युत्थाय हीमे लोका बृहन्त उदु तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्युदु तिष्ठ स्थिरा त्वं प्रति
तेत्येतत् ॥ १३ ॥ तां परिगृह्य निदधाति । मित्रैतां तऽउखां परिददाम्यभित्त्य
ऽएषा मा भेदीत्ययं वै वायुर्मित्रो योऽयं पवते तस्माऽएवैनामेतत्परिददाति गुप
ते हेमे लोका मित्रगुप्तास्तस्मादेषां लोकानां न किं चन मीयते ॥ १४ ॥ अ
नामाच्छृणत्ति । स्थेम्ने न्वेवाथो कर्मणः प्रकृततायै यद्वेवाच्छृणत्ति शिर एत
ग्नेरस्य यदुखा प्राणः पयः शीर्षंस्तत्प्राणं दधात्यथो योषा वाऽउखा योषायां
त्पयो दधाति तस्माद्योषायां पयः ॥ १५ ॥ अजायै पयसाच्छृणत्ति । प्रजाप
शोकादजा समभवत्प्रजापतिरग्निर्नो वाऽआत्मात्मानᳬ हिनस्त्यहिᳬसायै य
वाजायाऽअजा ह सर्वा ओषधीरत्ति सर्वासामेवैनामेतदोषधीनाᳬ रसेनाच्छृण
॥१६॥ वसवस्त्वाच्छृन्दन्तु । गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वाच्छृन्दन्तु त्रैष्टुभेन छ
साङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छृन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वान

न्यृषन्ति रेत-इवैव दधाति रेत उऽएवैतदनुस्थिवकं यदार्चिस्तस्मादेनामर्चिरे-
वारोहेव ॥ ९ ॥ तां यदार्चिरारोहति । अथास्मिन्त्समिधमादधाति रेतो वाऽ-
एनावेतदापद्यत ऽएषोऽग्निस्तस्मिन्नेतꣳ रेतसि सम्भूतिं दधाति ॥ १० ॥
सा कार्मुकी स्यात् । देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्या अस्पर्धन्त ते देवा
अग्निमनीकं कृत्वासुरानभ्यायंस्तस्यार्चिषः प्रगृहीतस्यासुरा अग्रं प्रावृश्चं-
स्तदस्यां प्रत्यतिष्ठत्स कृमुकोऽभवत्तस्मात्स स्वादू रसो हि तस्मादु लोहितो
ऽर्चिर्हि स एषोऽग्निरेव यत्कृमुको ऽग्निमेवास्मिन्नेतत्सम्भूतिं दधाति ॥ ११ ॥
प्रादेशमात्री भवति । प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुरात्मसंमितामेवास्मिन्नेतत्सम्भूतिं
दधाति ॥ १२ ॥ घृते न्युत्ता भवति । अग्निर्यस्यै योनेरसृज्यत तस्यै घृतमुल्वमा-
सीत्तस्मात्तत्प्रत्युदीप्यत ऽआत्मा ह्यस्यैष तस्मात्तस्य न भस्म भवत्यात्मैव तदात्मा-
नमप्येति न वाऽउल्वं गर्भꣳ हिनस्त्यहिꣳसाया ऽउल्वाद्धै जायमानो जायत
ऽउल्वाज्जायमानो जायाताऽइति ॥ १३ ॥ तामादधाति । द्रुन्नः सर्पिरासुतिरिति
दार्वन्नः सर्पिरशन इत्येतत्प्रत्नो होता वरेण्य इति सनातनो होता वरेण्य इत्ये-
तत्सहसस्पुत्रो ऽद्भुत इति बलं वै सहो बलस्य पुत्रोऽद्भुत इत्येतामित्वमादधा-
ति स्वाहाकारेण तस्योपरि बन्धुः ॥ १४ ॥ तद्धाऽआत्मैवोक्ता । योनिर्मुञ्जाः
शणा जरायूल्वं घृतं गर्भः समित् ॥ १५ ॥ बाह्योक्ता भवति । अन्तरे मुञ्जा
बाह्यो ह्यात्मान्तरा योनिर्बाह्ये मुञ्जा भवन्त्यन्तरे शणा बाह्या हि योनिरन्तरं
जरायु बाह्ये शणा भवन्त्यन्तरं घृतं बाह्यꣳ हि जरायुणोऽन्तरमुल्वं बाह्यं घृतं भवत्य-
न्तरा समिद्बाह्यꣳ ह्युल्वमन्तरो गर्भ एतेभ्यो वै जायमानो जायते तेभ्य एवैनमे-
तज्जनयति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [६. २.] ॥

अथ वैकङ्कतीमादधाति । प्रजापतिर्यां प्रथमामाहुतिमजुहोत्स हुत्वा यत्र
न्यमृष्ट ततो विकङ्कतः समभवत्सैषा प्रथमाहुतिर्यद्विकङ्कतस्तामग्निमनुप्रजनयति
तयैवैनमेतत्प्रीणाति परस्या अधि संवतोऽवराँ ऽअभ्यातर । यत्राहमस्मि ताँ२॥
ऽअवेति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ १ ॥ अथौदुम्बरीमादधाति । देवाश्चासुराश्चो-
भये प्राजापत्या अस्पर्धन्त ते ह सर्वऽएव वनस्पतयोऽसुरानभ्युपेयुरुदुम्बरो हैव
देवान्न जहौ ते देवा असुराञ्जित्वा तेषां वनस्पतीनवृञ्जत ॥ २ ॥ ते होचुः । हन्त
यऽएषु वनस्पतिष्वूर्ग्रस उदुम्बरे तं दधाव ते यदस्मान्नेदुपातिष्ठत् । इत्यस्मिन्नूर्ग्रसं

आच्छन्दस्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदित्येताभिरेवैनामेतद्देवताभिराच्छृणत्ति सर्वैष्व भिरेव देवताभिः करोति ताभिर्धूपयति ताभिराच्छृणत्ति यो वाव कर्म करोति स एव तस्योपचारं वेद तस्माद्याभिरेव देवताभिः करोति ताभिर्धूपयति ताभिराच्छृणत्ति ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५. ४.] ॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥ [४०]॥

भूयाꣳसि हवीꣳषि भवन्ति । अग्निचित्यायां यद्वु चानग्निचित्यायामतीव ह कर्माणि सन्ति यान्यन्यत्कर्माणि तान्यतीनि तेषामग्निचित्या राजसूयो वाजपेयोऽश्वमेधस्तद्यत्तान्यन्यानि कर्माण्यति तस्मात्तान्यतीनि ॥ १ ॥ आग्नावैष्णव एकादशकपालः । तदध्वरस्य दीक्षणीयं वैश्वानरो द्वादशकपाल आदित्यश्च चरुस्तदग्नेः ॥ २ ॥ स यदाग्नावैष्णवमेव निर्वपेत् । नेतरे हविषीऽअध्वरस्यैव दीक्षणीयं कृतꣳ स्यान्नाग्नेरथ यदितरेऽएव हविषी निर्वपेन्नाग्नावैष्णवमग्नेरेव दीक्षणीयं कृतꣳ स्यान्नाध्वरस्य ॥ ३ ॥ उभयानि निर्वपति । अध्वरस्य चाग्नेश्चोभयꣳ ह्येतत्कर्माध्वरकर्म चाग्निकर्म चाध्वरस्य पूर्वमथाग्नेरुपाप्ति ह्येतत्कर्म यदग्निकर्म ॥ ४ ॥ स य एष आग्नावैष्णवः । तस्य तदेव ब्राह्मणं यत्पुरश्चरणे वैश्वानरो द्वादशकपालो वैश्वानरो वै सर्वेऽग्नयः सर्वेषामग्नीनामुपाप्त्यै द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो वैश्वानरः ॥ ५ ॥ यद्वेवैतं वैश्वानरं निर्वपति । वैश्वानरं वाऽएतमग्निं जनयिष्यन्भवति तमेतत्पुरस्ताद्दीक्षणीयायाꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति यादृग्वै योनौ रेतः सिच्यते तादृग्जायते तद्यदेतमत्र वैश्वानरꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति तस्मादेषोऽमुत्र वैश्वानरो जायते ॥ ६ ॥ यद्वेवैते हविषी निर्वपति । क्षत्रं वै वैश्वानरो विडेष आदित्यश्चरुः क्षत्रं च तद्विशं च करोति वैश्वानरं पूर्वं निर्वपति क्षत्रं तत्कृत्वा विशं करोति ॥७॥ एक एष भवति । एकदेवत्य एकस्थं तत्क्षत्रमेकस्थाꣳ श्रियं करोति चरुरितरो बहुदेवत्यो भूमा वाऽएष तण्डुलानां यच्चरुर्भूमोऽएष देवानां यदादित्या विशि तद्भूमानं दधातीत्यधिदेवतम् ॥८॥ अथाध्यात्मम् । शिर एव वैश्वानर आत्मैष आदित्यश्चरुः शिरश्च तदात्मानं च करोति वैश्वानरं पूर्वं निर्वपति शिरस्तत्कृत्वात्मानं करोति॥ ९ ॥ एक एष भवति । एकमिव हि शिरश्चरुरितरो बहुदेवत्यो भूमा वाऽएष तण्डुलानां यच्चरुर्भूमोऽएषोऽङ्गानां यदङ्गान्यात्मन्यङ्गानां भूमानं दधाति ॥ १० ॥ घृत एष भवति । घृतभाजना ह्यादित्याः स्वेनैवैनांस्तद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणात्यथाथैतानि हवीꣳषि भवन्ति

तुर्दुग्धा यथानडुवानादिमानिति तदेषु वनस्पतिषु पूर्णां रस आसीदुदुम्बरे तदध्यु-
पेतदूर्जा सर्वान्वनस्पतीन्प्रति पच्यते तस्मात्स सर्वदार्द्रः सर्वदा क्षीरी तदेतत्सर्वमेव
उदुम्बरः सर्वे वनस्पतयः सर्वेणैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति सर्वैर्वनस्पतिभिः समिन्द्धे ॥३॥
उपम्याः परावत इति। या परमा परावदित्येतद्रोहिद्भ्य इहागहीति रोहितो ह्यग्नि-
नः पुरीष्यः पुरुप्रिय इति पशव्यो बहुप्रिय इत्येतदग्ने त्वं तरा मृध इत्यग्ने त्वं त-
र्वान्पाप्मन इत्येतत् ॥४॥ अथापरशुवृक्णमादधाति। जायतऽएष एतद्यच्चीयते स
एष सर्वस्माऽअन्नाय जायतऽएतदेकमन्नं यदपरशुवृक्णं तेनैनमेतत्प्रीणाति यद-
ग्ने कानि कानि चिदा ते दारूणि दध्मसि। सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यवि-
ष्ठ्येति यथैव यजुस्तथा बन्धुस्तद्यत्किं चापरशुवृक्णं तदस्माऽएतत्स्वदयति तदस्मा-
अन्नं कृत्वापिदधाति ॥५॥ अथाधःशयमादधाति। जायतऽएष एतद्यच्चीयते स
एष सर्वस्माऽअन्नाय जायतऽएतदेकमन्नं यदधःशयं तेनैनमेतत्प्रीणाति यदत्त्युपजि-
ह्विका यद्वम्रोऽअतिसर्पतीत्युपजिह्विका वा हैतदत्ति यद्वम्रो वातिसर्पति सर्वं तदस्तु ते घृतं
तज्जुषस्व यविष्ठ्येति यथैव यजुस्तथा बन्धुस्तद्यत्किं चाधःशयं तदस्माऽएतत्स्वदयति
तदस्माऽअन्नं कृत्वापिदधाति ॥६॥ अथैता उत्तराः पालाश्यो भवन्ति। ब्रह्म वै पला-
शो ब्रह्मणैवैनमेतत्समिन्द्धे यद्वेव पालाश्यः सोमो वै पलाश एषो ह परमाहुतिर्य-
त्सोमाहुतिस्तामस्मिन्नेतज्जुहोति तयैनमेतत्प्रीणाति ॥ ७ ॥ अहरहरप्रयावं भ-
रन्त इति। अहरहरप्रमत्ता आहरन्त इत्येतदश्वायेव तिष्ठते घासमस्माऽइति य-
थाश्वाय तिष्ठते घासमित्येतद्रायस्पोषेण समिषा मदन्त इति रय्या च पोषेण च
समिषा मदन्त इत्येतदग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषामेति यथैवास्य प्रतिवेशो न रिष्ये-
देवमेतदाह ॥ ८ ॥ नाभा पृथिव्याः समिधानेऽअग्नाविति। एषा ह नाभिः
पृथिव्यै यत्रैष एतत्समिध्यते रायस्पोषाय बृहते हवामहऽइति रय्यै च पोषाय च
बृहते हवामहऽइत्येतदिरंमदमितीरया ह्येष मदति बृहदुक्थमिति बृहदुक्थो ह्येष यज-
त्रमिति यज्ञियमित्येतज्जेतारमग्निं पृतनासु सासहिमिति जेता ह्यग्निः पृतना उ
सासहिः ॥ ९ ॥ याः सेना अभीत्वरीः। दंष्ट्राभ्यां मलिम्लून्ये जनेषु मलि-
म्लवो योऽस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः। निन्दाद्योऽअस्मान्धिप्साच्च सर्वं
तं मस्मसा कुर्विति ॥ १० ॥ एतद्वै देवाः। यश्चैनान्द्वेद्वयं चाद्विषुस्तमस्माऽअन्नं
कृत्वाप्यदधुस्तेनैनमप्रीणन्नन्नमुहैतस्याभवददहद्ध देवानां पाप्मानं तथैवैतद्यजमानो
यश्चैनं द्वेष्टि यं च द्वेष्टि तमस्माऽअन्नं कृत्वापिदधाति तेनैनं प्रीणात्यन्नमुहैतस्य

प्र च वद प्र च यजेत्यनुवदत्यन्वा ऽएतद्यच्छन्भवति तद्देताभ्य एवैतद्देवताभ्यो
न्हुते यूयमनुब्रूत यूयं यजतेति ॥ १६ ॥ शतम् ४०० ॥ वसूनाᳩ रातौ स्याम
रुद्राणामुर्व्यायाᳩ स्वादित्या अदितये स्यामानेहस इत्येते वै त्रया देवा यद्वस
रुद्रा आदित्या एतेषामभिगुप्तौ स्यामेत्येवैतदाह ॥ १७ ॥ जुष्टामद्य देवेभ्यो वा
मुद्यासमिति । जुष्टमद्य देवेभ्योऽनूच्यासमित्येवैतदाह तद्धि समृद्धं यो जुष्टं देवे
ऽनुब्रवत् ॥ १८ ॥ जुष्टां ब्रह्मभ्य इति । जुष्टमद्य ब्राह्मणेभ्योऽनूच्यासमित्येवैतद
तद्धि समृद्धं यो जुष्टं ब्राह्मणेभ्योऽनुब्रवत् ॥ १९ ॥ जुष्टां नराशᳩसायेति । प्र
वै नरस्तत्सर्वाभ्यः प्रजाभ्य आह तद्धि समृद्धं यश्च वेद यश्च न साध्वन्ववो
रसाध्वन्ववोचदित्येव विसृज्यन्ते यदद्य होतृवर्ये जिह्मं चक्षुः परापतत् अग्नि
ष्टत्पुनराभ्रियाज्जातवेदा विचर्षणिरिति यथा यानेवैऽग्नीन्होत्राय प्राहृषत ते प्र
धन्वन्नेवं यन्मेऽत्र प्रवरेणामायि तन्मे पुनराप्यायेत्येवैतदाह तथो हास्यैतत्पुन
प्यायते ॥ २० ॥ अथाध्वर्युं चाग्नीधं च सम्मृशति । मनो वाऽअध्वर्युर्वाग्घो
तन्मनश्चैवैतद्वाचं च सन्दधाति ॥ २१ ॥ तत्र जपति । पृणमोर्वीरᳩहसस्पान्त्वग्नि
पृथिवी चापश्च वाजश्चाहश्च रात्रिश्चेत्येता मा देवता आर्त्तेर्गोपायन्त्वित्येवैतद
तस्यो हि न ह्वलास्ति यमेता देवता आर्त्तेर्गोपायेयुः ॥ २२ ॥ अथ होतृषदन
पावर्त्तते । स होतृषदनादेकं तृणं निरस्यति निरस्तः परावसुरिति परावसुर्ह
नामासुराणाᳩ होता स तमेवैतद्धोतृषदनान्निरस्यति ॥ २३ ॥ अथ होतृषदन
उपविशति । इदमहमर्वावसोः सदने सीदामीत्यर्वावसुर्वै नाम देवानाᳩ हो
तस्यैवैतत्सदने सीदति ॥ २४ ॥ तत्र जपति । विश्वकर्मस्तनूपा असि मा
दोषिष्टं मा मा हिᳩसिष्टमेष वां लोक इत्युदङ्ङेजत्यन्तरा वाऽएतदाहवनीयं
गार्हपत्यं चास्ते तदु ताभ्यांनिह्नुते मा मो दोषिष्टं मा मा हिᳩसिष्टमिति त
हैनमेतौ न हिᳩस्तः ॥ २५ ॥ अथाग्निमीक्षमाणो जपति । विश्वे देवाः शास्त
न मा यथेह होता वृतो मनवै यन्निषद्य । प्र मे ब्रूत भागधेयं यथा वो येन प
हव्यमा वो वहानीति यथा येभ्यः पक्थᳩ स्याचान्ब्रूयाद्धनु मा शास्त यथा
याहरिष्यामि यथा वः परिवेषयामीत्येवमेवैतद्देवेषु प्रशासनमिच्छतेऽनु मा शास्त
यथा वोऽनुरूपावरस्रुग्यामनुरूपा हव्यं वहेयामिति तस्मादेवं जपति ॥ २६ ॥ ब्रा
ह्मणम् ॥ ३ ॥ [८.१.] ॥

अग्निर्होता वेत्वग्नेर्होत्रमिति । अग्निरिदᳩ होता वेत्वित्येवैतदाहाग्ने
र्होत्रमिति तस्यो हि होत्रं वेत्तु प्रावित्रमिति यज्ञो वै प्रावित्रं वेत्तु यज्ञमित्येवैतदा

भवति दहत्यु यजमानस्य पाप्मानम् ॥ ११ ॥ ता एता एकादशादधाति । अक्ष-
त्रियस्य वापुरोहितस्य वासर्वं वै तद्यदेकादशासर्वं तद्यदक्षत्रियो वा पुरोहितो वा
॥१२॥ द्वादश क्षत्रियस्य वा पुरोहितस्य वा । सर्वं वै तद्द्वादश सर्वं तद्यत्क्षत्रियो
वा पुरोहितो वा ॥१३॥ स पुरोहितस्यादधाति। सꣳशितं मे ब्रह्म सꣳशितं वीर्यं बल-
म्। सꣳशितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहित इति तदस्य ब्रह्म च क्षत्रं च सꣳश्यति
॥१४॥ अथ क्षत्रियस्य। उदेषां बाहूऽअतिरमुद्वर्चोऽअथो बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणामि-
त्रानुन्नयामि स्वां २॥ ऽअहमिति यथैव क्षिणुयादमित्रानुन्नयेत्स्वानेवमेतदाहोभे त्वे-
वैतेऽआदध्यादयं वाऽअग्निर्ब्रह्म च क्षत्रं चेममेवैतदग्निमेताभ्यामुभाभ्याꣳसमिन्द्धे
ब्रह्मणा क्षत्रेण च ॥ १५ ॥ तास्त्रयोदश सम्पद्यन्ते । त्रयोदश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ १६ ॥
प्रादेशमात्र्यो भवन्ति । प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुरात्मसंमितेनैवैनमेतदन्नेन
प्रीणाति यदु वाऽआत्मसम्मितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो
न तदवति तिष्ठन्तीरादधाति तस्योपरि बन्धुः स्वाहाकारेण रेतो वाऽइदꣳ सिक्तमय-
मग्निस्तस्मिन्नेतान्यस्वाहाकृतान्यभ्यादध्याद्धिꣳस्याद्धैनं ता यत्समिधस्तेन
नाहुतयो यदु स्वाहाकारेण तेनान्नमन्नꣳहि स्वाहाकारस्तथा हैनं न हिनस्ति ॥१७॥
ब्राह्मणम् ॥ ५ [६. ३.] ॥

अथ विष्णुक्रमान्क्रान्त्वा । वात्सप्रेणोपस्थायास्तमितऽआदित्ये भस्मैव प्रथममु-
द्वपत्येतद्वाऽएनमेतेनान्नेन प्रीणात्येताभिः समिद्भिस्तस्यान्नस्य जग्धस्यैष पाप्मा सी-
दति भस्म तेनैनमेतद्व्यावर्तयति तस्मिन्नपहतपाप्मन्वाचं विसृजते वाचं विसृज्य
समिधमादधाति रात्र्याऽएवैनमेतदन्नेन प्रीणाति रात्रीꣳरात्रीमप्रयावं भरन्त इति
तस्योक्तो बन्धू रात्र्याऽएवैतामुपरिष्टाꣳ स्वस्तिमाशास्ते तथा किं चातो रात्र्योपस-
मादधात्याहुतिकृतꣳ हैनास्मै तदुपसमादधाति॥१॥ अथ प्रातरुदितऽआदित्ये भस्मैव
प्रथममुद्वपत्येतद्वाऽएनमेतेनान्नेन प्रीणात्येतयासमिधा यां च रात्र्योपसमादधाति त-
स्यान्नस्य जग्धस्यैष पाप्मा सीदति भस्म तेनैनमेतद्व्यावर्तयति तस्मिन्नपहतपाप्मन्वा-
चं विसृजते वाचं विसृज्य समिधमादधात्यह्नऽएवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यहरहरप्रयावं
भरन्त इति तस्योक्तो बन्धुरह्नऽएवैतामुपरिष्टाꣳ स्वस्तिमाशास्ते तथा किं चातोऽ-
ह्नोपसमादधात्याहुतिकृतꣳ हैवास्मै तदुपसमादधाति ॥ २ ॥ अहोरात्रे वाऽअ-

सावादित्य इत ऊर्ध्वः प्राङ् धीयते परोबाहु प्रगृह्णाति परोबाहु ह्येष इतोऽथैनमुपावहरति तमुपावहृत्योपरिनाभि धारयति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ९ ॥ अथ विष्णुक्रमान्क्रमते। एतद्वै देवा विष्णुर्भूत्वेमाँल्लोकानक्रमन्त यद्विष्णुर्भूत्वाक्रमन्त तस्माद्विष्णुक्रमास्तथैवैतद्यजमानो विष्णुर्भूत्वेमाँल्लोकान्क्रमते ॥ १० ॥ स यः स विष्णुर्यज्ञः सः । स यः स यज्ञोऽयमेव स योऽयमग्निरुखायामेतमेव तद्देवा आत्मानं कृत्वेमाँल्लोकानक्रमन्त तथैवैतद्यजमान एतमेवात्मानं कृत्वेमाँल्लोकान्क्रमते ॥ ११ ॥ उदङ् प्राङ् तिष्ठन् । एतद्वै तत्प्रजापतिर्विष्णुक्रमैरुदङ् प्राङ् तिष्ठन्प्रजा असृजत तथैवैतद्यजमानो विष्णुक्रमैरुदङ् प्राङ् तिष्ठन्प्रजाः सृजते ॥ १२ ॥ विष्णोः क्रमोऽसीति । विष्णुर्हि भूत्वा क्रमते सपत्नहेति सपत्नान्ह्यत्र हन्ति गायत्रं छन्द आरोहेति गायत्रं छन्द आरोहति पृथिवीमनु विक्रमस्वेति पृथिवीमनु विक्रमते प्रहरति पादं क्रमत ऊर्ध्वमग्निमुद्गृह्णात्यूर्ध्वो हि रोहति॥ १३॥ विष्णोः क्रमोऽसीति। विष्णुर्हि भूत्वा क्रमतेऽभिमातिहेत्यभिमातीर्ह्यत्र हन्ति त्रैष्टुभं छन्द आरोहेति त्रैष्टुभं छन्द आरोहत्यन्तरिक्षमनु। विक्रमस्वेत्यन्तरिक्षमनु विक्रमते प्रहरति पादं क्रमतऽऊर्ध्वमग्निमुद्गृह्णात्यूर्ध्वो हि रोहति ॥ १४ ॥ विष्णोः क्रमोऽसीति । विष्णुर्हि भूत्वा क्रमतेऽरातीयतो हन्तेत्यरातीयतो ह्यत्र हन्ति जागतं छन्द आरोहेति जागतं छन्द आरोहति दिवमनु विक्रमस्वेति दिवमनु विक्रमते प्रहरति पादं क्रमत ऊर्ध्वमग्निमुद्गृह्णात्यूर्ध्वो हि रोहति ॥ १५ ॥ विष्णोः क्रमोऽसीति । विष्णुर्हि भूत्वा क्रमते शत्रूयतो हन्तेति शत्रूयतो ह्यत्र हन्त्यानुष्टुभं छन्द आरोहेत्यानुष्टुभं छन्द आरोहति दिशोऽनु विक्रमस्वेति सर्वा दिशोऽनु वीक्षते न प्रहरति पादं नेदिमाँल्लोकानतिप्रणश्यानीत्यूर्ध्वमेवाग्निमुद्गृह्णाति सर्वं ह्यारोहति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [७. २] ॥

अथैनामिति प्रगृह्णाति । एतद्वै देवा अकामयन्त पर्जन्यो रूपं स्यामेति त एतेनात्मना पर्जन्यो रूपमभवंस्तथैवैतद्यजमान एतेनात्मना पर्जन्यो रूपं भवति॥ १॥ अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौरिति क्रन्दतीव हि पर्जन्यः स्तनयन्वा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्निति क्षमा वै पर्जन्यो रेरिह्यमाणो वीरुधः समनक्ति सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धोऽअख्यदिति सद्यो ह्येष जज्ञान इदं सर्वं विख्यापयत्या रोदसी भानुना भात्यन्तरितीमे वै द्यावापृथिवी रोदसी तेऽएष भानुना भाति परोबाहु प्रगृह्णाति परोबाहु हि पर्जन्यः ॥ २ ॥ अथैनमुपावहरति । एतद्वै योऽस्मिन्नाके

प्रवर्धमान संवत्सरमागतः संसद इदथं सर्वमाहुराग्नेनाप्रविष्टिथं स्वस्तिप्रश
ति ॥ ३ ॥ अथ यदास्मै व्रतं प्रयच्छन्ति । अथ व्रते न्युप्य समिधमादधाति
ते न्यञ्जासिन्त्यु हैकऽआहुराहुतिं तज्जुहुयाज्जनयग्रूसं वे तद्यदीक्षित आहु
हुयादिति ॥ ४ ॥ स वै न्यञ्जादेव । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयथं
अ न्यञ्ज्यास्यं हैतं दैवमात्मानं प्रीणीयादथ यन्नश्नाति तथो हैतं दैवमात्मानं प्र
ाति सा यत्समित्तेन नाहुतिर्यद्व व्रते न्यक्ता तेनान्नवतथंहि व्रतथं ॥५॥ स
समिधमाधायाथ व्रतयति दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयं देवा उ वाऽअग्रे

मनुष्यास्तस्मादुसमिधमाधायाथ व्रतयति ॥६॥ अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीति । अ
न्नपतेऽशन स्य नो देहीत्येतदनमीवस्य शुष्मिण इत्यनशनायस्य शुष्मिण इत्येत
प्र दातारं तारिष इति यजमानो वै दाता प्र यजमानं तारिष इत्येतदूर्जं नो धेहि द्वि
चतुष्पदऽइत्याशिषमाशास्ते यदु भिद्यायै प्रायश्चित्तिमाहोचरस्मिस्तदन्वाख्या
ऽइति ॥ ७ ॥ यद्युषोखा भिद्येत । यामिन्ना नवा स्थान्युरुविली स्यात्तस्यां
पर्यावपेद्गाच्छेति वाऽएषोखा या भिद्यतेऽनार्तोऽइयं देवतानार्तायामिमनार्ते वि
राणीति तत्रोखायै कपालं पुरस्तात्प्रास्यति तथो हैष एतस्यै स्वायै योनेर्न च्य
॥ ८ ॥ अथ मृदमाहृत्य । उखां चोपशयां च पिष्ट्वा सथंसृज्योखां करोत्येत
वाहृतानुपहरन्यजुस्तूष्णीमेव पक्त्वा पर्यावपति कर्मणिरेव तत्र प्रायश्चित्तिः पुनस्त
प्राजमुखायामुपसमस्योखां चोपशयां च पिष्ट्वा सथंसृज्य निदधाति प्रायश्चित्ति
॥९॥ अथ यद्येष उख्योऽग्निरनुगच्छेत् । गार्हपत्यं वाव स गच्छति गार्हपत्याद्धि
आहृतो भवति गार्हपत्यादेवैनं प्राञ्चमुद्धृत्योपसमाधायोखां प्रवृञ्ज्यादेतयैवाहृता
पहरन्यजुस्तूष्णीमेव तां यदाग्निरारोहति ॥ १० ॥ अथ प्रायश्चित्ती करोति
सर्वेभ्यो वाऽएष एतं कामेभ्य आधत्ते तद्यदेवास्यात्र कामानां व्यवच्छिद्यतेऽन
नुगते तदेवैतत्संतनोति संदधात्युभे प्रायश्चित्ती करोत्यध्वरप्रायश्चित्तिं चाग्निप्र
ायश्चित्तिं चाध्वरस्य पूर्वामथाग्नेस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥ स समिधाज्यस्योपहृ
आसीन आहुतिं जुहोति विश्वकर्मणे स्वाहेत्यथोपोत्थाय समिधमादधाति पु
स्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धतां पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैरित्येतास्त्वा देव
पुनः समिन्धतामित्येतद्घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व सत्याः सन्तु यजमान
कामा इति घृतेनाह त्व तन्वं वर्धयस्व येभ्य उ त्वां कामेभ्यो यजम
आधत्त तेऽस्य सर्वे सत्याः सन्त्वित्येतत् ॥ १२ ॥ अथ यदि गार्हपत्योऽनुग

ऽएष वयोभिरमृतोऽभवद्यदेनं द्यौरजनयादिति द्यौर्ह्येऽएतमजनयत्सुरेता इ-
ता ह्येषा यस्या एष रेतः ॥ २ ॥ अथैनमिण्डाभ्यां परिगृह्णाति । नक्तो-
समनसा विरूपे इत्यहोरात्रे वै नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशु-
समीचीऽइति यद्वै किं चाहोरात्रयोस्तेनैतमेव समीची धापयेते द्यावाक्षामा
ऽअन्तर्विभातीति हरन्नेतद्यजुर्जपतीमे वै द्यावापृथिवी द्यावाक्षामा तेऽएष-
रा विभाति तस्मादेनद्धरन्यजुर्जपति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इति
य निदधाति प्राणा वै देवा द्रविणोदास्तऽएतमग्रऽएवमधारयंस्तैरेवैनमेत-
ति ॥ ३ ॥ अथ शिक्यपाशं प्रतिमुञ्चते । विश्वा रूपाणि प्रतिमुञ्चते क-
यसौ वाऽआदित्यः कविर्विश्वा रूपा शिक्यं प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदऽ-
न्याऽएष द्विपदे चतुष्पदे च भद्रं प्रसौति वि नाकमख्यत्सविता वरेण्य इति
र्गो लोको नाकस्तमेष उद्यन्नेवानुविपश्यत्यनु प्रयाणमुषसो विराजतीत्युषा
ग्रे व्युच्छति तस्याऽएष व्युष्टिं विराजन्नन्वेति ॥ ४ ॥ अथैनमतो विकृत्या
ोति । इदमेवैतद्रेतः सिक्तं विकरोति तस्माद्योनौ रेतः सिक्तं विक्रियते
॥ सुपर्णोऽसि गरुत्मानिति । वीर्यं वै सुपर्णो गरुत्मान्वीर्यमेवैनमेतदभिसंस्क-
त्रिवृत्ते शिर इति त्रिवृत्तमस्य स्तोमं शिरः करोति गायत्रं चक्षुरिति
ं चक्षुः करोति बृहद्रथन्तरे पक्षाविति बृहद्रथन्तरे पक्षौ करोति स्तोम आत्मे-
तोममात्मानं करोति छन्दाꣳसि अङ्गानीति छन्दाꣳसि वाऽएत-
ानि यजूꣳषि नामेति यदेनमग्निरित्याचक्षते तदस्य यजूꣳषि नाम साम ते
ामदेव्यमित्यात्मा वै तनूरात्मा ते तनूर्वामदेव्यमित्येतद्यज्ञायज्ञियं पुच्छमिति
गज्ञियं पुच्छं करोति धिष्ण्याः शफा इति धिष्ण्यैर्वाऽएषोऽस्मिँल्लोके प्रतिष्ठितः
ोऽसि गरुत्मान्दिवं गच्छ स्वः पतेति तदेनꣳ सुपर्णं गरुत्मन्तं कृत्वाह देवा-
द स्वर्गं लोकं पतेति ॥ ६ ॥ तं वाऽएतम् । अत्र पक्षपुच्छवन्तं विकरोति या-
योनौ रेतो विक्रियते तादृग्जायते तद्यदेतमत्र पक्षपुच्छवन्तं विकरोति तस्मा-
ऽएष पक्षपुच्छवान्जायते ॥ ७ ॥ तꣳहैके । एतया विकृत्याभिमन्त्र्यान्या
ं चिन्वन्ति द्रोणचितं वा रथचक्रचितं वा कङ्कचितं वा प्रउगचितं वोभयतः
ं वा समूह्यपुरीषं वा न तथा कुर्याद्यथा पक्षपुच्छवन्तं गर्भं परिहृत्यैनादृक्-
ादेनꣳ सुपर्णचितमेव चिनुयात् ॥ ८ ॥ तमेतया विकृत्या । इतऊर्ध्वं प्राञ्चं
ऽसौ वाऽआदित्य एषोऽग्निरमुं तदादित्यमित ऊर्ध्वं प्राञ्चं दधाति तस्मा-

त् । अरणी वाव स गच्छत्यरणिभ्याꣳहि स आहृतो भवत्यरणिभ्यामेवैनं मथित्वो-
पसमाधाय प्रायश्चित्ती करोति ॥ १३ ॥ अथ यदि प्रसुत आहवनीयोऽनुगच्छेत् ।
गार्हपत्यं वाव स गच्छति गार्हपत्याद्धि स आहृतो भवति गार्हपत्यादेवैनं प्राञ्च-
ꣳसां काशिनेन हृत्वोपसमाधाय प्रायश्चित्ती करोति यस्तस्मिन्कालेऽध्वरः स्या-
त्तामध्वरप्रायश्चित्तिं कुर्यात्समान्यग्निप्रायश्चित्तिः ॥ १४ ॥ अथ यद्याग्नीध्रीयो-
ऽनु गच्छेत् । गार्हपत्यं वाव स गच्छति गार्हपत्याद्धि स आहृतो भवति गार्हप-
त्यादेवैनं प्राञ्चमुत्तरेण सदो हृत्वोपसमाधाय प्रायश्चित्ती करोत्यथ यदि गार्ह-
पत्योऽनुगच्छेत्तस्योक्तो बन्धुः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [६. ४.] ॥ चतुर्थः प्र-
पाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०० ॥ षष्ठोऽध्यायः [४१] ॥

रुक्मं प्रतिमुच्य बिभर्ति । सत्यꣳ हैतद्यद्रुक्मः सत्यं वा ऽएतं यन्तुमर्हति
सत्येनैतं देवा अबिभरुः सत्येनैवैनमेतद्बिभर्ति ॥ १ ॥ तद्यत्तत्सत्यम् । असौ स
आदित्यः स हिरण्मयो भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेषोऽमृतꣳ हिरण्यममृ-
तमेष परिमण्डलो भवति परिमण्डलो ह्येष एकविꣳशतिनिर्बाध एकविꣳशो
ह्येष बहिष्टान्निर्बाधं बिभर्ति रश्मयो वा ऽएतस्य निर्बाधा बाह्यत उ वा ऽएतस्य
रश्मयः ॥ २ ॥ यद्वेव रुक्मं प्रतिमुच्य बिभर्ति । असौ वा ऽआदित्य एष रुक्मो
नो हैतमग्निं मनुष्यो मनुष्यरूपेण यन्तुमर्हत्येतेनैव रूपेणैतद्रूपं बिभर्ति ॥ ३ ॥
यद्वेव रुक्मं प्रतिमुच्य बिभर्ति । रेतो वा ऽइदꣳ सिक्तमयमग्निस्तेजो वीर्यꣳ रु-
क्मोऽस्मिंस्तद्रेतसि तेजो वीर्यं दधाति ॥ ४ ॥ यद्वेव रुक्मं प्रतिमुच्य बिभर्ति ।
एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्मा ऽएतमन्ति-
काद्गोप्तारमकुर्वन्नमुमेवादित्यमसौ वा ऽआदित्य एष रुक्मस्तथैवास्मा ऽअयमेतमन्ति-
काद्गोप्तारं करोति ॥ ५ ॥ कृष्णाजिने निष्यूतो भवति । यज्ञो वै कृष्णाजिनं
यज्ञो वा ऽएतं यन्तुमर्हति यज्ञेनैतं देवा अबिभरुर्यज्ञेनैवैनमेतद्बिभर्ति लोमतश्छन्दाꣳ-
सि वै लोमानि छन्दाꣳसि वा ऽएतं यन्तुमर्हन्ति छन्दोभिरेतं देवा अबिभरुश्छ-
न्दोभिरेवैनमेतद्बिभर्ति ॥ ६ ॥ अभि शुक्लानि च कृष्णानि च लोमानि निष्यूतो
भवति । ऋक्सामयोर्हैते रूपे ऋक्सामे वा ऽएतं यन्तुमर्हत ऋक्सामाभ्यामेतं देवा
अबिभरुर्ऋक्सामाभ्यामेवैनमेतद्बिभर्ति शाणो रुक्मपाशस्त्रिवृत्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥
शतम् १६०० ॥ तमुपरिनाभि बिभर्ति । असौ वा ऽआदित्य एष रुक्म उपरि

निनिष्ठति जगत्या जगती ह्येवाँल्लोकाननुनोऽन्नाद्यो व्यश्नुते ॥ १० ॥ हंसः शुचिषदिति । असौ वा आदित्यो हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसदिति वायुर्वै वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदित्यग्निर्वै होता वेदिषदतिथिरिति सर्वेषां वा एष भूतानामतिथिर्दुरोणसदिति विषमसदित्येतन्नृषदिति प्राणो वै नृषन्मनुष्या नरस्तद्योऽयं मनुष्येषु प्राणोऽग्निस्तमेतदाह वरसदिति सर्वेषु ह्येष वरेषु सन्नृतसदिति सत्यसदित्येतद्व्योमसदिति सर्वेषु ह्येष व्योमसु सन्नब्जा गोजा इत्यब्जाश्च ह्येष गोजाश्चर्तजा इति सत्यजा इत्येतदद्रिजा इत्यद्रिजा ह्येष ऋतमिति सत्यमित्येतद्बृहदिति निदधाति बृहद्ध्येष तद्यदेष तदेनमेतत्कृत्वा निदधाति ॥ ११ ॥ द्वाभ्यामक्षराभ्याम् । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतन्निदधाति ॥ १२ ॥ अथैनमुपतिष्ठते । एतद्वा एनमेतल्लघूयतीव यदेनेन सहेति चेति चेमाँल्लोकान्क्रमते तस्मा एवैतन्निह्नुतेऽहिंसायै ॥ १३ ॥ यद्वेवोपतिष्ठते । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै नोऽयमिमाँल्लोकानन्तिकान्न हिंस्यादिति तदेभ्य एवैनमेतल्लोकेभ्योऽशमयंस्तथैवैनमयमेतदेभ्यो लोकेभ्यः शमयति ॥ १४ ॥ सीद त्वं मातुः । अस्या उपस्थेऽन्तरग्ने रुचा त्वं शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽअथो सीद शिवस्त्वमिति शिवः-शिव इति शमयत्येवैनमेतदहिंसायै तथो हैष इमाँल्लोकाञ्छान्तो न हिनस्ति ॥ १५ ॥ त्रिभिरुपतिष्ठते । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मा एतन्निह्नुतेऽथो तावतैवैनमेतदेभ्यो लोकेभ्यः शमयति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [७. ३.] ॥

अथ वात्सप्रेणोपतिष्ठते । एतद्वै प्रजापतिर्विष्णुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वात्सप्रेणायुष्यमकरोत्तथैवैनद्यजमानो विष्णुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वात्सप्रेणायुष्यं करोति ॥ १ ॥ स हैष दाक्षायणहस्तः । यद्वात्सप्रं तस्माद्यं जातं कामयेत सर्वमायुरियादिति वात्सप्रेणैनमभिमृशेत्तदस्मै जातायायुष्यं करोति तथो ह स सर्वमायुरेत्यथ यं कामयेत वीर्यवान्त्स्यादिति विकृत्यैनं पुरस्तादभिमन्त्रयेत तथो ह स वीर्यवान्भवति ॥ २ ॥ दिवस्परि प्रथमं जज्ञेऽअग्निरिति । प्राणो वै दिवः प्राणाद्वा एष प्रथममजायतास्मद्द्वितीयं परि जातवेदा इति यदेनमदो द्वितीयं पुरुषविधोऽजनयत्तृतीयमप्स्विति यदेनमदस्तृतीयमद्भ्योऽजनयन्नृमणा अजस्रमिति प्रजापतिर्वै नृमणा अग्निरजस्र इन्धान एनं जरते स्वाधीरिति यो वा एनमिन्द्धे

नाभ्यु वाऽएषः ॥ ८ ॥ यद्वेवोपरिनाभि । अवाग्वै नाभे रेतः प्रजातिस्तेजो वीर्यथं रुक्मो नेन्म रेतः प्रजातिं तेजो वीर्यथं हनवः प्रदहादिति ॥ ९ ॥ यद्वेवोपरिनाभि । एतद्वै पशोर्मेध्यतरं यदुपरिनाभि पुरीषवथं हितरं यदवाङ्नाभेस्तदु देव पशोर्मेध्यतरं तेनैनमेतद्बिभर्ति ॥ १० ॥ यद्वेवोपरिनाभि । यद्वै प्राणस्यामृतमूर्ध्वं तन्नाभेरूर्ध्वैः प्राणैरुच्चरत्यथ यन्मर्त्यं पराक्तन्नाभिमत्येति तद्यदेव प्राणस्यामृतं तदेनमेतदभिसम्पादयति तेनैनमेतद्बिभर्ति ॥ ११ ॥ अथैनमासन्द्या बिभर्ति । रसं वाऽआसन्द्यस्याथं हीदथं सर्वमासन्नमियं वा एतं यन्तुमर्हत्यनयैतं देवा अबिभरुरनयैवैनमेतद्बिभर्ति ॥१२॥ औदुम्बरी भवति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन बिभर्त्यथो सर्वे ऽएते वनस्पतयो यदुदुम्बरः सर्वे वाऽएतं वनस्पतयो यन्तुमर्हन्ति सर्वैरेतं वनस्पतिभिर्देवा अबिभरुः सर्वैरेवैनमेतद्वनस्पतिभिर्बिभर्ति ॥ १३ ॥ प्रादेशमात्र्यूर्ध्वा भवति । प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुर्योनिरेषा गर्भसंमितां तद्योनिं करोत्यरत्निमात्री तिरश्ची बाहुर्वाऽअरत्निर्बाहुनो वै वीर्यं क्रियते वीर्यसंमितैव तद्भवति वीर्यं वाऽएतं यन्तुमर्हति वीर्येणैतं देवा अबिभरुर्वीर्येणैवैनमेतद्बिभर्ति ॥ १४ ॥ चतुः स्रक्तयः पादा भवन्ति । चतुः स्रक्तीन्यनूच्यानि चतस्रो वै दिशो दिशो वाऽएतं यन्तुमर्हन्ति दिग्भिरेतं देवा अबिभरुर्दिग्भिरेवैनमेतद्बिभर्ति मौञ्जीभी रज्जुभिर्व्युता भवति त्रिवृद्भिस्तस्योक्तो बन्धुर्मृदा दिग्धा तस्योऽएवोक्तोऽथोऽअनतिदाहाय ॥ १५ ॥ अथैनथं शिक्येन बिभर्ति । इमे वै लोका एषोऽग्निर्दिशः शिक्यं दिग्भिर्हीमे लोकाः शक्नुवन्ति स्थातुं यच्छक्नुवन्ति तस्माच्छिक्यं दिग्भिरेवैनमेतद्बिभर्ति षडुद्यामं भवति षड्ढि दिशो मौञ्जं त्रिवृत्तस्योक्तो बन्धुर्मृदा दिग्धं तस्योऽएवोक्तोऽथोऽअनतिदाहाय ॥ १६ ॥ तस्याप एव प्रतिष्ठा । अप्सु हीमे लोकाः प्रतिष्ठिता आदित्य आसञ्जनमादित्ये हीमे लोका दिग्भिरासक्ताः स यो हैतदेवं वेदैतेनैव रूपेणैतद्रूपं बिभर्ति ॥ १७ ॥ यद्वेवैनथं शिक्येन बिभर्ति । संवत्सर एषोऽग्निर्ऋतवः शिक्यमृतुभिर्हि संवत्सरः शक्नोति स्थातुं यच्छक्नोति तस्माच्छिक्यमृतुभिरेवैनमेतद्बिभर्ति षडुद्यामं भवति षड्ढ्यृतवः ॥१८॥ तस्याहोरात्रेऽएव प्रतिष्ठा । अहोरात्रयोर्ह्ययथं संवत्सरः प्रतिष्ठितश्चन्द्रमा आसञ्जनं चन्द्रमसि ह्ययथं संवत्सर ऋतुभिरासक्तः स यो हैतदेवं वेदैतेनैव रूपेणैतद्रूपं बिभर्ति तस्य ह वाऽएष संवत्सरभृतो भवति य एवं वेद संवत्सरोपासितो हैव तस्य भवति य एवं न वेदेत्यधिदैवतम् ॥१९॥ शतपथस्यार्धम्॥ कण्डिकाः ३८१२

रसो यदुपजीवनं तेनैतत्सहोर्ध्व इमाँल्लोकान्रोहत्यग्निर्वा ऽअस्मिँल्लोके रसोऽग्निरुप-
जीवनं तद्यत्तावदेव स्यान्न हास्मिँल्लोके रसो नोपजीवनꣳ स्यादथ यत्प्रत्यवरोह-
त्यस्मिन्नेवैतल्लोके रसमुपजीवनं दधाति ॥ ३ ॥ यद्वेव प्रत्यवरोहति । एतद्वा ऽ-
एतादिमाँल्लोकानित ऊर्ध्वो रोहति स पराङिव रोह इयमु वै प्रतिष्ठा तद्यत्तावदेव
स्यात्प्र हास्माल्लोकाद्यजमानश्च्यवेताथ यत्प्रत्यवरोहतीमामेवैतत्प्रतिष्ठामभिप्रत्यैत्य-
स्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥ ४ ॥ यद्वेव प्रत्यवरोहति । एतद्वा ऽएतादिमाँ-
ल्लोकानित ऊर्ध्वो जयति स स पराङिव जयो यो वै पराङिव जयत्यन्ये वै तस्य
जितमन्ववस्यन्त्यथ य उभयथा जयति तस्य तत्र कामचरणं भवति तद्यत्प्रत्यव-
रोहतीमानेवैतल्लोकानितश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचो जयति ॥ ५ ॥ अग्नेऽभ्यावर्तिन् ।
अभि मा निवर्तस्वाग्नेऽअङ्गिरः पुनरूर्जा सह रय्येत्येतेन मा सर्वेणाभिनिवर्तस्वे-
त्येतच्चतुष्कृत्वः प्रत्यवरोहति चतुर्हि कृत्व ऊर्ध्वो रोहति तद्यावत्कृत्व ऊर्ध्वो
रोहति तावत्कृत्वः प्रत्यवरोहति तमुपावहृत्योपरिनाभि धारयति तस्योक्तो बन्धुः
॥ ६ ॥ अथैनमभिमन्त्रयते । आयुर्वा ऽअग्निरायुरेवैतदात्मन्धत्तऽआ त्वाहार्षमित्या-
ह्येनꣳ हरन्त्यन्तरभूरित्यायुरेवैतदात्मन्धत्ते ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्यायुरेवैतद्ध्रु-
वमन्तरात्मन्धत्ते विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वित्यन्नं वै विशोऽन्नं त्वा सर्वं वाञ्छ-
त्वित्येतन्मा त्वद्राष्ट्रमधिभ्रशदिति श्रीर्वै राष्ट्रं मा त्वच्छ्रीरधिभ्रशदित्येतत्
॥ ७ ॥ अथ शिक्यपाशं च रुक्मपाशं चोन्मुञ्चते । वारुणो वै पाशो वरुणपा-
शादेव तत्प्रमुच्यते वारुण्यर्चा स्वेनैव तदात्मना स्वया देवतया वरुणपाशात्प्र-
मुच्यतऽउदुत्तमं वरुणपाशमस्मदवाधमं वि मध्यमꣳ श्रथायेति यथैव यजुस्तथा
बन्धुरथा वयमादित्य व्रते तवानागसोऽअदितये स्यामेतीयं वाऽअदितिरनागसस्तु-
भ्यं चास्यै च स्यामेत्येतत् ॥ ८ ॥ अथैनमिति प्रगृह्णाति । एतद्वाऽएनम-
दो विकृत्येत ऊर्ध्वं प्राञ्चं प्रगृह्णाति तं तत इति प्रगृह्णाति तद्यत्तावदेवाभविष्यद-
त्र हैवैष व्यरꣳस्यताथ यदेनमिति प्रगृह्णाति तस्मादेष इतीत्वाथेति पुनरैति ॥ ९ ॥
अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वोऽअस्थादिति । अग्रे ह्येष बृहन्नुषसामूर्ध्वस्तिष्ठति निर्जगन्वा-
न्तमसो ज्योतिषागादिति निर्जगन्वान्वाऽएष रात्र्यै तमसोऽह्ना ज्योतिषैत्यग्निर्भा-
नुना रुशता स्वङ्ग इत्यग्निर्वाऽएष भानुना रुशता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मान्यप्रा
इतीमे वै लोका विश्वा सद्मानि तानेष जात आपूरयति परोबाहु प्रगृह्णाति परो-
बाहुर्ह्येष इतोऽथैनमुपावहरतीमामेवैतत्प्रतिष्ठामभिप्रत्यैत्यस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्र-

अथाध्यात्मम् । आत्मैवाग्निः प्राणाः शिक्यं प्राणैर्ह्ययमात्मा शक्नोति स्थातुं यच्छक्नोति तस्माच्छिक्यं प्राणैरेवैनमेतद्बिभर्ति षड्दामं भवति षड्ढि प्राणाः ॥ २० ॥ तस्य मन एव प्रतिष्ठा । मनसि ह्ययमात्मा प्रतिष्ठितोऽन्नमासज्जनमन्ने ह्ययमात्मा प्राणैरासक्तः स यो हैतदेवं वेदैतेनैव रूपेणैतद्रूपं बिभर्ति ॥ २१ ॥ अथैनमुखया बिभर्ति । इमे वै लोका उखेमे वाऽएतं लोका यन्तुमर्हन्त्येभिरेतं लोकैर्देवा अबिभरुरेभिरेवैनमेतल्लोकैर्बिभर्ति ॥ २२ ॥ सा यदुखा नाम । एतद्वै देवा एतेन कर्मणैतयावृतेमाँल्लोकानुदखनन्यदुदखनंस्तस्मादुत्खोत्खा ह वै तामुखेत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवाः ॥२३॥ तद्वाऽउखेति द्वेऽअक्षरे । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्बिभर्ति सोऽएव कुम्भी सा स्थाली तत्षट् षडृतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥२४॥ अथैनामिण्वाभ्यां परिगृह्णाति । असौ वाऽआदित्य एषोऽग्निरहोरात्रेऽइण्वेऽअमुं तदादित्यमहोरात्राभ्यां परिगृह्णाति तस्मादेषोऽहोरात्राभ्यां परिगृहीतः ॥२५॥ यद्वेवैनमिण्वाभ्यां परिगृह्णाति । असौ वाऽआदित्य एषोऽग्निरिमाऽउ लोकाविण्वेऽअमुं तदादित्यमाभ्यां लोकाभ्यां परिगृह्णाति तस्मादेष आभ्यां लोकाभ्यां परिगृहीतः परिमण्डले भवतः परिमण्डलौ हीमौ लोकौ मौञ्जे त्रिवृती तस्योक्तो बन्धुर्मृदा दिग्धे तस्योऽएवोक्तोऽथोऽअनतिदाहाय ॥ २६ ॥ अथातः सम्पदेव । आसन्दी चोखा च शिक्यं च रुक्मपाशश्चाग्निश्च रुक्मश्च तत्षट् षडृतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवती-यद्वु तदष्टावष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ २७ ॥ अथ सर्वसम्पत् । चत्वारः पादाश्चत्वार्यनूच्यानि शिक्यं च रुक्मपाशश्च यदु किं च रज्जव्यथं शिक्यं तदनूखाग्नी रुक्मस्तत्त्रयोदश त्रयोदश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [७. १.] ॥

तं त्रिष्टुभ्प्रतिमुञ्चते । असौ वाऽआदित्य एष रुक्मस्त्रिष्टुतीव वाऽअसावादित्योऽथो त्रिष्टुब्वै वीर्यवत्तरं उदङ् प्राङ् तिष्ठंस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ १ ॥ दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौदिति । दृश्यमानो ह्येष रुक्म ऊर्व्या विद्योतते दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचान इति दुर्मरं वाऽएतस्यायुः श्रियोऽएष रोचतेऽग्निरमृतोऽअभवद्वयोभिरिति-

नेतिष्ठति जगत्या जगती हेमाँल्लोकाननुनोऽत्राँचो व्यश्नुते ॥ १० ॥ हꣳसः शु-
चिषदिति । असौ वाऽआदित्यो हꣳसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसदिति वायुर्वै वसु-
रन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदित्यग्निर्वै होता वेदिषदतिथिर्दुरोणसदिति सर्वेषां वाऽएष
भूतानामतिथिर्दुरोणसदिति विषमसदित्येतन्नृषदिति प्राणो वै नृषन्मनुष्या
नरस्तद्योऽयं मनुष्येषु प्राणोऽग्निस्तमेतदाह वरसदिति सर्वेषु ह्येष वरेषु सन्न
ऋतसदिति सत्यसदित्येतद्व्योमसदिति सर्वेषु ह्येष व्योमसु सन्नोऽब्जा गोजा इत्य-
ब्जाश्च ह्येष गोजाश्चऽर्तजा इति सत्यजा इत्येतदद्रिजा इत्यद्रिजा ह्येष ऋतमिति
सत्यमित्येतद्बृहदिति निदधाति बृहद्ध्येष तद्यदेष तदेनमेतत्कृत्वा निदधाति ॥११॥
द्वाभ्यामक्षराभ्याम् । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावतैवैनमेतन्निदधाति ॥ १२ ॥ अथैनमुपतिष्ठते । एतद्वाऽएनमेतल्लघूयतीव य-
देनेन सहेति चेति चेमाँल्लोकान्क्रमते तस्माऽएवैतन्निह्नुतेऽहिꣳसायै ॥ १३ ॥
यद्वेवोपतिष्ठते । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै नोऽयमिमाँल्लोकानन्तिकान्न हिꣳस्या-
दिति तदेभ्य एवैनमेतल्लोकेभ्योऽशमयंस्तथैवैनमयमेतदेभ्यो लोकेभ्यः शमयति
॥ १४ ॥ सीद त्वं मातुः । अस्या उपस्थेऽन्तरग्ने रुचा त्वꣳ शिवो भूत्वा म-
ह्यमग्नेऽअथो सीद शिवस्त्वमिति शिवः-शिव इति शमयत्येवैनमेतदहिꣳसायै
तथो हैष इमाँल्लोकाञ्छान्तो न हिनस्त ॥ १५ ॥ त्रिभिरुपतिष्ठते । त्रय इमे लो-
का अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्माऽएतन्निह्नुतेऽथो तावतै-
वैनमेतदेभ्यो लोकेभ्यः शमयति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [७. ३.] ॥

अथ वात्सप्रेणोपतिष्ठते । एतद्वै प्रजापतिर्विष्णुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वा-
त्सप्रेणायुष्यमकरोत्तथैवैतद्यजमानो विष्णुक्रमैः प्रजाः सृष्ट्वा ताभ्यो वात्सप्रेणायु-
ष्यं करोति ॥ १ ॥ स हैष दाक्षायणहस्तः । यद्वात्सप्रं तस्माद्यं जातं कामयेत
सर्वमायुरियादिति वात्सप्रेणैनमभिमृशेत्तदस्मै जातायायुष्यं करोति तथो ह स
सर्वमायुरेत्यथ यं कामयेत वीर्यवान्त्स्यादिति विकुरयैनं पुरस्तादभिमन्त्रयेत तथो
ह स वीर्यवान्भवति ॥ २ ॥ दिवस्परि प्रथमं जज्ञेऽअग्निरिति । प्राणो वै दिवः
प्राणादु वाऽएष प्रथममजायतास्मद्द्वितीयं परि जातवेदा इति यदेनमदो द्वितीयं
पुरुषविधोऽजनयत्तृतीयमप्स्विति यदेनमदस्तृतीयमद्भ्योऽजनयन्नृमणा अजस्रमिति
प्रजापतिर्वै नृमणा अग्निरजस्र इन्धान एनं जरते स्वाधीरिति यो वाऽएनमिन्द्धे

नाभ्यु वाऽएषः ॥ ८ ॥ यद्वेवोपरिनाभि । अत्राग्ने नाभे देवः सुम्भ्यं
थं रुक्मो नेन्मे देवः प्रभाति तेजो वीर्यंथं रुक्मः मदहादिति ॥ ९ ॥
रिनाभि । एतद्धै पशोर्मध्यतरं यदुपरिनाभि पुरीषसथं [illegible]
देव पशोर्मध्यतरं तेनैनमेतद्बिभर्ति ॥ १० ॥ यद्वेवोपरिनाभि । यद्
र्ध्वं तन्नाभेरुर्ध्वः माणैरुचरत्यथ यन्मर्त्यं पराक्तन्नाभिमत्येति तद्देव
तद्देनमेतदभिसम्पादयति तेनेनमेतद्बिभर्ति ॥ ११ ॥ अथैनमासन्द्या विभर्ति
वाऽआसन्द्यस्याथं हीदथं सर्वमासन्नमियं वा एतं यन्तुमर्हत्यनयैतं देवा अबि
नयैवैनमेतद्बिभर्ति ॥१२॥ औदुम्बरी भवति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जं वैनं
विभर्त्यथो सर्वे ऽएते वनस्पतयो यदुदुम्बरः सर्वे वाऽएतं वनस्पतयो
सर्वैरेतं वनस्पतिभिर्देवा अबिभरुः सर्वैरेवैनमेतद्वनस्पतिभिर्बिभर्ति ॥
प्रादेशमात्र्यूर्ध्वा भवति । प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुर्योनिरेषा
तद्योनिं करोत्यरत्निमात्री तिरश्ची बाहुर्वाऽअरत्निर्बाहुनो वै वीर्यं क्रियते
संमितैव तद्भवति वीर्यं वाऽएतं यन्तुमर्हति वीर्येणैतं देवा अबिभरुर्वीर्येण
तद्बिभर्ति ॥ १४ ॥ चतुः स्रक्तयः पादा भवन्ति । चतुः स्रक्तीन्यनूच्यानि
वै दिशो दिशो वाऽएतं यन्तुमर्हन्ति दिग्भिरेतं देवा अबिभरुर्दिग्भिरेवैनमे
मौञ्जीभी रज्जुभिर्व्युता भवति त्रिवृद्भिस्तस्योक्तो बन्धुर्मृदा दिग्धा तस्यो
क्तोऽथोऽअनतिदाहाय ॥ १५ ॥ अथैनथं शिक्येन विभर्ति । इमे वै लोका
षोऽग्निर्दिशः शिक्यं दिग्भिर्हीमे लोकाः शक्नुवन्ति स्थातुं यच्छक्नुवन्ति
च्छिक्यं दिग्भिरेवैनमेतद्बिभर्ति षडुद्यामं भवति षड्ढि दिशो मौञ्जं त्रिवृत्
बन्धुर्मृदा दिग्धं तस्योऽएवोक्तोऽथोऽअनतिदाहाय ॥ १६ ॥ तस्याप एव
अप्सु हीमे लोकाः प्रतिष्ठिता आदित्य आसञ्जनमादित्ये हीमे लोका दि
सक्ताः स यो हैतदेवं वेदैतेनैव रूपेणैतद्रूपं विभर्ति ॥ १७ ॥ यद्वेवैनथं
विभर्ति । संवत्सर एषोऽग्निर्ऋतवः शिक्यमृतुभिर्हि संवत्सरः शक्नोति
यच्छक्नोति तस्माच्छिक्यमृतुभिरेवैनमेतद्बिभर्ति षडुद्यामं भवति षड्ढ्यृतवः
तस्याहोरात्रेऽएव प्रतिष्ठा । अहोरात्रयोर्ह्ययथं संवत्सरः प्रतिष्ठितश्चन्द्रमा
नं चन्द्रमसि ह्ययथं संवत्सर ऋतुभिरासक्तः स यो हैतदेवं
विभर्त्ति तस्य ह वाऽएष संवत्सरभृतो भवति य एवं वेद
भवति य एवं न वेदेत्यधिदैवतम् ॥१९॥

स एनं जनयते स्वाधीः ॥ ३ ॥ विद्मा तेऽअग्ने त्रेधा त्रयाणीति । अग्निर्वायु-
रादित्य एतानि हास्य तानि त्रेधा त्रयाणि विद्मा ते धाम विभृता पुरुत्रेति यदिदं
बहुधा विह्रियते विद्मा ते नाम परमं गुहा यदिति यविष्ठ इति वाऽअस्य तन्नाम
परमं गुहा विद्मा तमुत्सं यत आजगन्थेत्यापो वाऽउत्सोऽद्भ्यो वाऽएष प्रथममा-
जगाम ॥ ४ ॥ समुद्रे त्वा नृमणा अप्स्वन्तरिति प्रजापतिर्वै नृमणा अप्सु त्वा प्रजापति-
रित्येतन्नृचक्षा ईधे दिवोऽअग्नऽऊधन्निति प्रजापतिर्वै नृचक्षा आपो दिव ऊधस्तृ-
तीये त्वा रजसि तस्थिवांसमिति द्यौर्वै तृतीयं रजोऽपामुपस्थे महिषा अवर्ध-
न्निति प्राणा वै महिषा दिवि त्वा प्राणा अवर्धन्नित्येतत् ॥ ५ ॥ ता एता एक-
व्याख्यानाः । एतमेवाभि ता आग्नेय्यस्त्रिष्टुभस्ता यदाग्नेय्यस्तेनाग्निरथ यत्त्रिष्टुभो
यदेकादश तेनेन्द्र ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदुपतिष्ठत
ऽइन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमे-
तदुपतिष्ठते ॥ ६ ॥ यद्वेव विष्णुक्रमवात्सप्रे भवतः । विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिरिमं
लोकमसृजत वात्सप्रेणाग्निं विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिरन्तरिक्षमसृजत वात्सप्रेण वायुं
विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिर्दिवमसृजत वात्सप्रेणादित्यं विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिर्दिशोऽ-
सृजत वात्सप्रेण चन्द्रमसं विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिर्भूतमसृजत वात्सप्रेण भविष्यद्वि-
ष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिर्वित्तमसृजत वात्सप्रेणाशां विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिरहरसृजत वा-
त्सप्रेण रात्रिं विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिः पूर्वपक्षानसृजत वात्सप्रेणापरपक्षान्विष्णुक्र-
मैर्वै प्रजापतिरर्धमासानसृजत वात्सप्रेण मासान्विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिर्ऋतून-
सृजत वात्सप्रेण संवत्सरं तद्यद्विष्णुक्रमवात्सप्रे भवत एतदेव तेन सर्वं
सृजते ॥ ७ ॥ यद्वेव विष्णुक्रमवात्सप्रे भवतः । विष्णुक्रमैर्वै प्रजापतिः स्वर्गं
लोकमभिप्रायात्स एतदवसानमपश्यद्वात्सप्रं तेनावास्यदुपदाहाय यद्धि युक्तं न
विमुच्यते प्र तद्दह्यते तथैवैतद्यजमानो विष्णुक्रमैरेव स्वर्गं लोकमभिप्रयाति वात्स-
प्रेणावस्यति ॥ ८ ॥ स वै विष्णुक्रमान्क्रान्त्वा । अथ तदानीमेव वात्सप्रेणोप-
तिष्ठते यथा प्रयायाथ तदानीमेव विमुञ्चेत्तादृक्तद्देवानां वै विधामनु मनुष्यास्त-
स्मादु हैतदुत मानुषो ग्रामः प्रयायाथ तदानीमेवावस्यति ॥ ९ ॥ स वा ऽअहोरात्रे
ऽएव विष्णुक्रमा भवन्ति । अहोरात्रे वात्सप्रमहोरात्रेऽएव तद्यात्यहोरात्रे क्षेम्यो
भवति तस्मादु हैतदुत मानुषो ग्रामोऽहोरात्रे यात्वाहोरात्रे क्षेम्यो भवति ॥ १० ॥
स वाऽअन्वहमेव संवत्सरस्य विष्णुक्रमान्क्रमते । अन्वहं वात्सप्रेणोपतिष्ठते मध्ये ह

धु ते यजमान देवतेति साधु ते यजमान देवता यस्य तेऽग्निर्होतेत्येवैतदाह
तीमध्वर्यो स्रुचमास्यस्वेति तदध्वर्युं प्रसौति स यदेकामिवाह ॥ १ ॥ यजमा-
व जुहूमनु । योऽस्मा अरातीयति स उपभृतमनु स यद्द्वे इव ब्रूयाद्यजमानाय
न्तं भ्रातृव्यं प्रत्युद्यामिनं कुर्यादित्त्येव जुहूमन्वाथ उपभृतमनु स यद्द्वेऽइव ब्रूयादत्र
धं प्रत्युद्यामिनं कुर्यात्तस्मादेकामिवाह ॥ २ ॥ देवयुवं विश्ववारामिति ।
तीत्येवैनामेतन्महयत्येव यदाह देवयुवं विश्ववारामितीडामहै देवां २ ॥ ऽईडेन्या-
स्याम नमस्यान्यजाम यज्ञियानितीडामहै तान्देवान्य ऽईडेन्या नमस्याम तान्ये
स्या यजाम यज्ञियानिति मनुष्या वा ऽईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञियाः
३ ॥ या वै प्रजा यज्ञेऽनन्वाभक्ताः । पराभूता वै ता एवमेवैतद्या इमाः प्रजा
राभूतास्ता यज्ञ ऽआभजति मनुष्याननु पशवो देवाननु वयांᳪस्योषधयो
स्पतयो यदिदं किञ्चैवमु तत्सर्वं यज्ञऽआभक्तम् ॥ ४ ॥ ता वाऽएताः । नव
हृतयो भवन्ति नवेमे पुरुषे प्राणा एतानेवास्मिन्नेतद्दधाति तस्मान्नव व्याहृतयो
न्ति ॥ ५ ॥ यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्राम । तं देवा अन्वमन्त्रयन्ता नः शृणुप न
वर्त्तस्वेति सो ऽस्तु तथेत्येव देवानुपाववर्त्त तेनोपावृत्तेन देवा अयजन्त तेनेष्ट्वै-
भवन्यदिदं देवाः ॥ ६ ॥ स यदाश्रावयति । यज्ञमेवैतदनुमन्त्रयतऽआ नः शृ-
प न आवर्त्तस्वेत्यथ यत्प्रत्याश्रावयति यज्ञ एवैतदुपावर्त्ततेऽस्तु तथेति तेनोपा-
वेन रेतसा भूतेनर्त्विजः सम्प्रदायं चरन्ति यजमानेन परोऽक्षं यथा पूर्णपात्रे-
सम्प्रदायं चरेयुरेवमनेनर्त्विजः सम्प्रदायं चरन्ति तद्वाचैवैतत्सम्प्रदायं चरन्ति
ग्नि यज्ञो वाग् हि रेतस्तदेतेनैवैतत्सम्प्रदायं चरन्ति ॥७॥ सो ऽनुगृहीत्येवोपाध्व-
ः। नापव्याहरेन्नोऽएव होतापव्याहरेदाश्रावयत्यध्वर्युस्तदग्नीधं यज्ञ उपावर्त्तते॥
॥ सोऽग्नीन्नापव्याहरेत् । आ प्रत्याश्रावणात्प्रत्याश्रावयत्याग्नीत्पुनरध्वर्युं यज्ञ
पावर्त्तते ॥ ९ ॥ काण्डस्यार्द्धम् ॥४।१९॥ सोऽध्वर्युर्नापव्याहरेत् । आ यजेति
क्तोर्यजेत्येवाध्वर्युर्होत्रे यज्ञᳪ सम्प्रयच्छति ॥ १० ॥ स होता नापव्याहरेत् । आ-
पट्कारात्तं वषट्कारेणाग्नावेव योनौ रेतो भूतᳪ सिञ्चत्यग्निर्वै योनिर्यज्ञस्य स
तः प्रजायतऽइति नु हविर्यज्ञेऽथ सौम्येऽध्वरे ॥ ११ ॥ स वै ग्रहं गृहीत्वाऽध्वर्युः ।
ापव्याहरेदोपाकरणादुपावर्त्तध्वमित्येवाध्वर्युरुद्गातृभ्यो यज्ञᳪ सम्प्रयच्छति
॥ १२ ॥ त ऽउद्गातारो नापव्याहरेयुः । आ समाया एषोत्तमेत्येवोद्-
ातारो होत्रे यज्ञᳪ सम्प्रयच्छन्ति ॥ १३ ॥ स होता नापव्याहरेत् ।

ावत्स्यतस्य स्वर्गो लोकः स यत्कनीयोऽर्धात्क्रमेत न हैतᳲ स्वर्गं लोकमभि
ाप्नुयादथ यद्भूयोऽर्धात्पराङ् हैतᳲ स्वर्गं लोकमतिप्रणश्येदथ यदर्धं क्रम
ऽर्धमुपतिष्ठते तत्सम्प्रति स्वर्गं लोकमाप्त्वा विमुञ्चते ॥ ११ ॥ ताभ्यां वै
पर्यासमेति । यथा महान्तमध्वानं विमोकᳲ समश्नुवीत तादृक्तस्य वै पुरस्ताच्च
परिष्टाच्चोभे विष्णुक्रमवात्सप्रे समस्यत्यहर्वै विष्णुक्रमा रात्रिर्वात्सप्रमेतद्वाऽइद
सर्वं प्रजापतिः प्रजनयिष्यंश्च प्रजनयित्वा चाहोरात्राभ्यामुभयतः पर्यगृह्णात्तथ
तद्यजमान इदᳲ सर्वं प्रजनयिष्यंश्च प्रजनयित्वा चाहोरात्राभ्यामुभयतः प
गृह्णाति ॥ १२ ॥ तदाहुः । यदहर्विष्णुक्रमा रात्रिर्वात्सप्रमथोभे ऽएवाहन्भव
न रात्र्यां कथमस्यापि रात्र्यां कृते भवत इत्येतद्वाऽएनेऽअदो दीक्षमाणः पुरस्त
दपराह्णऽउभे समस्यति रात्रिर्हैतद्यदपराह्णोऽथैनेऽएतत्संनिवप्स्यन्नुपरिष्टात्पूर्वाह्णेऽ
समस्यत्यहर्हैतद्यत्पूर्वाह्ण एवमु हास्योभे ऽएवाहन्कृते भवत उभे रात्र्याᳲ ॥ १
स यदहः संनिवप्स्यन्त्स्यात् । तदहः प्रातरुदित ऽआदित्ये भस्मैव प्रथममुद्वप
भस्मोदुप्य वाचं विसृजते वाचं विसृज्य समिधमादधाति समिधमाधाय भस्म
ऽभ्यवहरति यथैव तस्याभ्यवहरणं तथापादाय भस्मनः प्रत्येत्योखायामोप्योप
प्रेतेऽथ प्रायश्चित्ती करोति ॥ १४ ॥ स यदि विष्णुक्रमीयमहः स्यात् । विष
क्रमान्क्रान्त्वा वात्सप्रेणोपतिष्ठेताथ यदि वात्सप्रीयं वात्सप्रेणोपस्थाय विष
क्रमान्क्रान्त्वा वात्सप्रमन्ततः कुर्यान्न विष्णुक्रमाननन्ततः कुर्याद्यथा प्रयाय न
मुञ्चेत्तादृक्तदथ यद्वात्सप्रमन्ततः करोति प्रतिष्ठा वै वात्सप्रं यथा प्रतिष्ठापयेत
सायपेत्तादृक्तत्तस्माद्ध वात्सप्रमेवान्ततः कुर्यात् ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४
[७. ४.] ॥ सप्तमोऽध्यायः ॥ [४२.] ॥ ॥

वनीवाह्येताग्निं बिभ्रदित्याहुः । देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्या अस्प
ते देवाश्चक्रमचरञ्छालमसुरा आसंस्ते देवाश्चक्रेण चरन्त एतत्कर्माप
श्यक्रेण हि वै देवाश्चरन्त एतत्कर्मापश्यंस्तस्मादनस एव पौरोडा
यजूᳲष्यनसोऽग्नौ ॥ १ ॥ स यो वनीवाह्यते । देवान्कर्मणैति दे
हास्य कर्म कृतं भवत्यथ यो न वनीवाह्यतेऽसुरान्कर्मणैत्यसुर्यᳲहास्य
कृतं भवति ॥ २ ॥ तद्धैकऽआहुः । स्वयं वाऽएष वनीवाहितो वि
क्रमैर्ग्राऽएष प्रयाति वात्सप्रेणावस्यतीति न तथा विद्याद्दैवं वाऽअस्य तत्प्र

अथ सप्तमं काण्डम् ॥

ओ३म् । गार्हपत्यं चेष्यन्पलाशशाखया व्युदूहति । अवस्यति हैतद्यद्गार्हपत्यं चिनोति प्र ऽउ वै के चाग्निचितोऽस्यामेव तेऽवसितास्तद्यद्व्युदूहत्यवसितानेव तद्व्युदूहति नेदवसितानध्यवस्यानीति ॥ १ ॥ अपेत वीत वि च सर्पतात इति । अप चैवेत वि चेत व्यु च सर्पतात इत्येतद्य ऽउदरसर्पिणस्तानेतदाह येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतना इति येऽत्र स्थ सनातना ये चाधुनातना इत्येतत् ॥ २ ॥ अदाद्यमोऽवसानं पृथिव्या इति । यमो ह वाऽअस्या अवसानस्येष्टे स एवास्माऽअस्यामवसानं ददाति ॥ ४ ॥ अक्रन्निमं पितरो लोकमस्माऽइति । क्षत्रं वै यमो विशः पितरो यस्माऽउ वै क्षत्रियो विशा संविदानोऽस्यामवसानं ददाति तत्सुदत्तं तथो हास्मै क्षत्रं यमो विशा पितृभिः संविदानोऽस्यामवसानं ददाति ॥ ४ ॥ पलाशशाखया व्युदूहति । ब्रह्म वै पलाशो ब्रह्मणैव तदवसितान्व्युदूहति मन्त्रेण ब्रह्म वै मन्त्रो ब्रह्मणैव तदवसितान्व्युदूहति तामुदीचीमुदस्यति ॥ ५ ॥ शतम् ४०००॥ अथोषान्निवपति । अयं वै लोको गार्हपत्यः पशव ऊषा अस्मिंस्तल्लोके पशून्दधाति तस्मादिमेऽस्मिंल्लोके पशवः ॥ ६ ॥ यद्वेवोषान्निवपति । प्रजापतिः प्रजा असृजत ता नानोल्बा असृजत ता न समजानत सोऽकामयत संजानीरन्निति ताः समानोल्बा अकरोत्तासामूषानुल्बमकरोत्ताः समजानत तस्मादप्येतर्हि समानोल्बाः समेव जानते दैवैः समानोल्बोऽसानीत्यु वै यजते यो यजते तद्यदूषान्निवपति दैवैरेव तत्समानोल्बो भवति ॥ ७ ॥ संज्ञानमसीति । समजानत ह्येतेन कामधरणमिति पशवो वाऽऊषाः पशवः कामधरणं मयि ते कामधरणं भूयादिति मयि ते पशवो भूयासुरित्येतद्यः सर्वं गार्हपत्यं प्रच्छादयति योनिर्वै गार्हपत्यश्चितिरुल्बमूषाः सर्वां तद्योनिमुल्बेन प्रच्छादयति ॥ ८ ॥ अथ सिकता निवपति । अग्नेरेतद्वैश्वानरस्य भस्म यत्सिकता अग्निमु वाऽएतं वैश्वानरं चेष्यन्भवति न वाऽअग्निः स्वं भस्मातिदहत्यनतिदाहाय ॥ ९ ॥ यद्वेव सिकता निवपति । अग्नेरेतद्-

यद्विष्णुक्रमा दैवमवसानं यद्वात्सप्रमुपास्थेदं मानुषं प्रयाणं यदिदं प्रयाति मानुषमवसानं यद्वस्यति ॥ ३ ॥ प्रजापतिरेषोऽग्निः । उभयम्वेतत्प्रजापतिर्यच्च देवा यच्च मनुष्यास्तद्यद्विष्णुक्रमवात्सप्रे भवतो यदेवास्य दैवथं रूपं तदस्य तेन संस्करोत्यथ यद्वनीवाह्यते यदेवास्य मानुषथं रूपं तदस्य तेन संस्करोति स ह वाऽएतथं सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिथं संस्करोति य एवं विद्वान्वनीवाह्यते तस्मादु वनीवाह्येतैव ॥ ४ ॥ स यत्रैष्यन्स्यात् । तदुत्तरतोऽग्नेः प्राङ् उपस्थायाग्निं समिन्धीत समिधमादधात्येतद्वाऽएनं देवा एष्यन्तं पुरस्तादन्नेनाप्रीणन्नेतया समिधा तथैवैनमयमेतदेष्यन्तं पुरस्तादन्नेन प्रीणात्येतया समिधा ॥ ५ ॥ समिधाग्निं दुवस्यतेति ।
समिधाग्निं नमस्यतेत्येतद्घृतैर्बोधयतातिथिमास्मिन्हव्या जुहोतनेति घृतैरह बोधयतातिथिमोऽअस्मिन्हव्यानि जुहुतेत्येतज्जुहुत्येत्याथैव्यैनमेतद्बोधयति ॥ ६ ॥ अथैनमुद्यच्छति । उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिरिति विश्वे वाऽएतमग्रे देवाश्चित्तिभिरुदभरन्नेतद्वयेषां तदा चित्तमासीत्तथैवैनमयमेतच्चित्तिभिरुद्भरत्येतद्धयस्य तदा चित्तं भवति स नो भव शिवस्त्वथं सुप्रतीको विभावसुरिति यथैव यजुस्तथा बन्धुस्तं दक्षिणत उदञ्चमादधाति तस्योक्तो बन्धुः स्थाल्यां गार्हपत्यथं समुप्यापरमादधाति स यदि कामयेतोपाधिरोहेत्पार्श्वतो वा व्रजेत् ॥ ७ ॥ अथानड्वाहौ युनक्ति । दक्षिणमग्रेऽथ सव्यमेवं देवत्रेतरथा मानुषे स यां क्रांच दिशं यास्यन्त्स्यात्प्राङेवाग्रे प्रयायात्प्राची हि दिगग्नेः स्वामेव तद्दिशमनु प्रयाति ॥ ८ ॥ प्रेदग्ने ज्योतिष्मान्याहि । शिवेभिरर्चिभिष्ट्वमिति प्रेदग्ने त्वं ज्योतिष्मान्याहि शिवेभिरर्चिभिर्दीप्यमानैरित्येतद्बृहद्भिर्भानुभिर्भासन्मा हिथंसीस्तन्वा प्रजा इति बृहद्भिरर्चिभिर्दीप्यमानैर्मा हिथंसीरात्मना प्रजा इत्येतत् ॥ ९ ॥ स यद्यक्ष उत्सर्जेत् । अथैतद्यजुर्जपेदसुर्या वाऽएषा वाग्यात्तस्य तामेतच्छमयति तामेतद्देवत्रा करोति ॥ १० ॥ यद्वेवैतद्यजुर्जपति । यस्मिन्वै क्रिंयश्चाहितेऽक्ष उत्सर्जति तस्यैव सा वाग्भवति तद्यदग्नावाहितेऽक्ष उत्सर्जत्यग्नेरेव सा वाग्भवत्यग्निमेव तद्देवा उपास्तुवन्नुपामहयंस्तथैवैनमयमेतदुपस्तौत्युपमहयत्यक्रन्ददग्निस्तनयन्निव द्यौरिति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥ स यदि पुरा वसत्यै विमुञ्चेत । अनस्येवाग्निः स्यादथ यदा वसत्यै विमुञ्चेत प्राङ् उपस्थाप्योत्तरत उद्धत्यावोक्षति यत्रैनमुपावहरति तं दक्षिणत उदञ्चमुपावहरति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १२ ॥ अथास्मिन्त्सामिधमादधाति । एतद्वाऽएनं देवा ईयिवाथंसमुपरिष्टादन्नेनाप्रीण-

वानरस्य रेतो यत्सिकता अग्निमु वाऽएतं वैश्वानरं चेष्यन्भवति न वाऽअरेतस्का
त्किं चन विक्रियतेऽस्माद्रेतसोऽधि विक्रियाताऽइति ॥ १० ॥ अग्नेर्भस्मास्यग्नेः
पुरीषमसीति । यातयाम वाऽअग्नेर्भस्मायातयाम्न्यः सिकता अयातयामन्येवैनदे
तत्करोति ताभिः सर्वं गार्हपत्यं प्रच्छादयति योनिर्वै गार्हपत्या चिती रेतः सि-
कताः सर्वस्यां तद्योनौ रेतो दधाति ॥११॥ अथैनं परिश्रिद्भिः परिश्रयति । योनिर्वै
परिश्रित इदमेवैतद्रेतः सिक्तं योन्या परिगृह्णाति तस्माद्योन्या रेतः सिक्तं परिगृह्यते
॥१२॥ यद्वेवैनं परिश्रिद्भिः परिश्रयति । अयं वै लोको गार्हपत्य आपः परिश्रित इमं त
ल्लोकमद्भिः परितनोति समुद्रेण हैनं तत्परितनोति सर्वतस्तस्मादिमं लोकं सर्वतः
समुद्रः पर्येति दक्षिणावृत्तस्मादिमं लोकं दक्षिणावृत्समुद्रः पर्येति खातेन तस्मा-
दिमं लोकं खातेन समुद्रः पर्येति ॥ १३ ॥ चित स्थेति । चिनोति ह्येनाः परिचि-
त स्थेति परि ह्येनाश्चिनोत्यूर्ध्वचितः ऊर्ध्वचितऽइत्यूर्ध्वा उपदधदाह तस्मादूर्ध्व एव
समुद्रो निजतेऽथ यत्तिरश्चीरुपदध्यात्समुद्रं हैवेदं सर्वं समुद्रो निर्मज्यात्स सा-
दयत्युपगन्ता आपो न सूददोहसाधिवदति ॥ १४ ॥ अस्थीनि वै परिश्रितः ।
प्राणः सूददोहा न वाऽअस्थिषु प्राणोऽस्त्येकेन यजुषा बह्वीरिष्टका उपदधात्येक-
मेवैतद्रूपं यदाप्राणोऽथ यद्बह्व्यः परिश्रितो भवन्ति बह्व्यो ह्यापः ॥ १५ ॥ तद्वै
योनिः परिश्रितः । उल्बमूषा रेतः सिकता बाह्याः परिश्रितो भवन्त्यन्तरऽऊषा
बाह्या हि योनिरन्तरमुल्बं बाह्यऽऊषा भवन्त्यन्तराः सिकता बाह्यथ्ठं ह्युल्बमन्तरथ्ठं रे-
त एतेभ्यो वै जायमानो जायते तेभ्य एवैनमेतज्जनयति ॥१६॥ अथैनमुद्धिनोति ।
इदमेवैतद्रेतः सिक्तं विकरोति तस्माद्योनौ रेतः सिक्तं विक्रियते ॥ १७ ॥ स
प्राचः प्राचीरुपदधाति । द्वे पश्चात्तिरश्च्यौ द्वे पुरस्तात्तथाश्चतस्रः प्राचीरुपद-
धाति ता आत्मा तद्यास्ताश्चतस्रो भवन्ति चतुर्विधो ह्ययमात्माथ ये पश्चात्तिरश्च्यौ
ते सक्थ्यौ याः पुरस्तात्ता आत्मा तदेव शिरः ॥ १८ ॥ तं वाऽएतम् । अव
[illegible] करोति यावद्वै योनौ रेतो विक्रियते तावज्जायते तद्यदेनमत्र प-
शुरूपं करोति तस्मादेषोऽत्र पशुरूपाज्जायते ॥ १९ ॥ तं वै पशु-
[illegible] । न पशुरूपान्नादिव पश्यन्ति तस्माद्योनौ गर्भं न यथारूपं
[illegible] पशुरूपं पश्यन्ति तस्माज्जातं गर्भं यथारूपं पश्यन्ति
॥ २० ॥ [illegible] पूर्वं [illegible] । [illegible] सम्भवतः सम्भवन्ति
[illegible] तथो हास्यैषोऽस्यात्मा-

नेतया समिधा तथैवैनमयमेतद्दीपयित्वाथैनमुपरिष्टाद्रूपेण प्रीणात्येतया समिधा ॥ १३ ॥ प्र प्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वऽइति । प्रजापतिर्वै भरतः स हीदं सर्वं बिभर्ति वि यत्सूर्यो न रोचते बृहद्भा इति वि यत्सूर्यऽइव रोचते बृहद्भा इत्येतदभि यः पूरुं पृतनासु तस्थाविति पुरुर्ह नामासुररक्षसमास तमग्निः पृतनास्वभितस्थौ दीदाय दैव्योऽअतिथिः शिवो न इति दीप्यमानो दैवोऽतिथिः शिवो न इत्येतत्स्थितवत्या वसत्यैवैनं तत्स्थापयति ॥ १४ ॥ अथातः सम्पदेव । समिधं प्रथमेनादधात्युच्छ्रयत्येकेन प्रयात्येकेनासाद्येकेनानुमन्त्रयते समिधमेव पञ्चमेनादधाति तत्पञ्च पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [८. १.] ॥

अथातो भस्मन एवाभ्यवहरणस्य । देवा वाऽएतदग्रे भस्मोदवपंस्तेऽब्रुवन्यदि वाऽइदमित्थमेव सदात्मानमभिसंस्करिष्यामहे मर्त्याः कुणपा अनपहतपाप्मानो भविष्यामो यद्यु परावप्स्यामो यदत्राग्नेयं बहिर्धा तदग्नेः करिष्याम उप तज्जानीत यथेदं करवामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेदं करवामेति ॥ १ ॥ ते चेतयमानाः एतदपश्यन्नप एवैनदभ्यवहरामापो वाऽअस्य सर्वस्य प्रतिष्ठा तदत्रास्य सर्वस्य प्रतिष्ठा तदेनत्प्रतिष्ठाप्य यदत्राग्नेयं तदद्भ्योऽधि जनयाम इति तदपोऽभ्यवाहरंस्तथैवैनदयमेतदपोऽभ्यवहरति ॥२॥ आपो देवीः प्रतिगृभ्णीत भस्मैतत्स्योने कृणुध्वं सुरभाऽउ लोकऽइति जग्धं वाऽएतद्यातयाम भवति तदेतदाह स्वभिष्टऽएनल्लोके कुरुध्वमिति तस्मै नमन्तां जनय इत्यापो वै जनयोऽद्भ्यो हीदं सर्वं जायते सुपत्नीरित्यग्निना वाऽआपः सुपत्न्यो मातेव पुत्रं बिभृताप्स्वेनदिति यथा माता पुत्रमुपस्थे बिभृयादेवमेनद्बिभृतेत्येतत् ॥ ३ ॥ अप्स्वग्ने सधिष्टवेति । अप्स्वग्ने योनिष्टवेत्येतत्सौषधीरनुरुध्यसऽइत्योषधीर्ह्येषोऽनुरुध्यते गर्भे सञ्जायसे पुनरिति गर्भे ह्येष सञ्जायते पुनर्गर्भोऽअस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनां गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भोऽअपामसीति तदेनमस्य सर्वस्य गर्भं करोति ॥ ४ ॥ त्रिभिरभ्यवहरति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनदेतदभ्यवहरत्येकेनाग्रेऽथ द्वाभ्यां द्वाभ्यां वाऽथैकेन द्विस्तु कृत्वोऽभ्यवहरति तद्ये द्विपादाः पशवस्तैरेवैनदेतदभ्यवहरति ॥५॥ अथाप आदत्ते । तद्यदत्राग्नेयं तदेतदद्भ्योऽधि जनयत्यनयानया वै भेषजं क्रियतेऽनयैवैनमेतत्सम्भरति प्रसद्य भ-

ग्निश्चितो भवति ॥ २१ ॥ अयꣳ सोऽअग्निः । यस्मिन्त्सोममिन्द्रः सुतं दधेऽ
इत्ययं वै लोको गार्हपत्य आपः सोमः सुतोऽस्मिंस्तल्लोकेऽप इन्द्रोऽभक्त जठ
रे वावशान इति मध्यं वै जठरꣳ सहस्रियं वाजमत्यं न सप्तिमित्यापो वै सहस्रियं
वाजः ससवान्त्सन्त्स्तूयसे जातवेद इति चितः संस्तूयसे जातवेद इत्येतत्
॥ २२ ॥ अग्ने यत्ते दिवि वर्च इति । आदित्यो वाऽअस्य दिवि वर्चः पृथि
व्यामित्ययमग्निः पृथिव्यां यदोषधीष्वप्स्वा यजत्रेति य एवौषधिषु चाप्सु चाग्नि
स्तमेतदाह येनान्तरिक्षमुर्वाततन्थेति वायुः स त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षा इ
महान्त्स भानुरर्णवो नृचक्षा इत्येतत् ॥ २३ ॥ अग्ने दिवोऽअर्णमच्छा जिगासीति । आ
वाऽअस्य दिवोऽर्णस्ता एव धूमेनाच्छैत्युच्छा देवाँ२॥ऽऊचिषे धिष्ण्या यऽइति प्राण
वै देवा धिष्ण्यास्ते हि सर्वा धिय इष्णन्ति या रोचने परस्तात्सूर्यस्य याश्चावस्ता
दुपतिष्ठन्त ऽआर इति रोचनो ह नामैष लोको यत्रैष एतत्तपति तद्याश्चैतं प
रेणापो याश्चावरेण ता एतदाह ॥ २४ ॥ पुरीष्यासोऽअग्नय इति । पशव्या
ऽअग्नय इत्येतत्प्रावणेभिः सजोषस इति प्रायणरूपं प्रायणꣳ ह्येतदग्नेर्गार्हपत्
जुषन्तां यज्ञमद्रुहोऽनमीवा इषो महीरिति जुषन्तां यज्ञमद्रुहोऽनशनाया इ
महीरित्येतत् ॥२५॥ नानोपदधाति । ये नानाकामा आसंस्तांस्तद्दधाति सकृत्स
दयत्येकं तदात्मानं करोति सूददोहसाधिवदति प्राणो वै सूददोहाः प्राणेनैवैन
तत्संतनोति सं दधाति ॥२६॥ अथ जघनेन परीत्य । उत्तरतो दक्षिणासीनोऽपरां
दक्षिणामुपऽउपदधातीडामग्ने पुरुदꣳसꣳ सनिं गोरिति पशवो वाऽइडा पशू
नेवास्माऽएतदाशिषमाशास्ते शश्वत्तमꣳ हवमानाय साधेति यजमानो वै हव
मानः स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावेति प्रजा वै सूनुरग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ऽइत्याशि
षमाशास्ते ॥ २७ ॥ अथोत्तराम् । अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातोऽअरोच
थाऽइत्ययं ते योनिर्ऋतव्यः सनातनो यतो जातोऽदीप्यथा इत्येतत्तं जानन्नग्नऽ
आरोहाथा नो वर्धया रयिमिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २८ ॥ सख्यावन्तरिते
नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति नाना हि वै सख्यौ
भवतो ऽथ द्वे सख्यौ पश्चादुपदधाति पश्चाद्धीमे सख्याववाम्याꣳ सꣳ
भवत एतꣳ द्वे सख्याववाम्याꣳ सꣳ स्पृशे ॥ २९ ॥ अथ तेनैव
परीत्य । दक्षिणत उदङ्ङासीनः पूर्वोदत्तरामुपऽउपदधाति त्रिदाने तथा
तथाऽऽदित्यस्याग्नि मादित्येन दक्षिणां पश्चिमाने तथा देवताऽऽदित्यस्याध्वरा

ना योनिमपश्च पृथिवीमग्नऽइति प्रसज्ञो ह्येष भस्मना योनिमपश्च पृथिवीं च
वाति सꣳसृज्य मातृभिष्ट्वं ज्योतिष्मान्पुनरासद इत्येतत्पुनरासद्य सदनं पुनरु
 सह रय्येत्येतेन मा सर्वेणाभिनिवर्तस्वेत्येतत् ॥ ६ ॥ चतुर्भिरुपादत्ते । च
तुष्पादाः पशवस्तैरेवैनमेतत्सम्भरत्यथोऽअन्नं वै पशवोऽन्नेनैवैनमेतत्सम्भरा
भिरभ्यवहरति तत्सप्त सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्नि
त्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ७ ॥ अपादाय भस्मनः प्रत्येत्य । उखायामोप्
प्तत्ऽएतद्वाऽएतद्यथायथं करोति यदग्निमपोऽभ्यवहरति तस्माऽएवैतन्निह्नु
हिꣳसायाऽआग्नेयीभ्यामग्नयऽएवैतन्निह्नुते बुद्धवतीभ्यां यथैवास्यैतदग्निर्बु
द्बोधेत ॥८॥ बोधा मेऽअस्य वचसो यविष्ठेति । बोध मेऽस्य वचसो यविष्ठे
म्हꣳहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधाव इति भूयिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधाव इत्येतत्
ति त्वोऽअनु त्वो गृणातीति पीयत्येकोऽन्वेको गृणाति वन्दारुष्टे तन्वं वन्दे
ग्नऽइति वन्दिता तेऽहं तन्वं वन्देग्नऽइत्येतत्स बोधि सूरिर्मघवा वसुपते वसुद
 युयोध्यस्मद्द्वेषाꣳसीति यथैवास्माद्द्वेषाꣳसि युयादेवमेतदाह द्वाभ्यां
प्तते गायत्र्या च त्रिष्टुभा च तस्योक्तो बन्धुः ॥ ९ ॥ तानि नव भवन्ति
व दिशो दिशोऽग्निर्नव प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा ताव
वति ॥ १० ॥ अथ प्रायश्चित्ती करोति । सर्वेभ्यो वाऽएष एतं कामेभ्य आ
चे तद्यदेवास्यात्र कामानां व्यवच्छिद्यतेऽग्नावपोऽभ्यवह्रियमाणे तदेवैतत्स
ति संदधात्युभे प्रायश्चित्ती करोति यऽएवाग्नावनुगते तस्योक्तो बन्धुः ॥११
ानि दश भवन्ति । दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दिशो दिशोऽग्निर्द
ाणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १२ ॥ ब्र
णम् ॥ १ ॥ [८. २.] ॥ पञ्चमः प्रपाठकः । कण्डिकासंख्या १०२
ष्टमोऽध्यायः [४३.] अस्मिन्काण्डे कण्डिका संख्या ५३० ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे उखासम्भरणनाम षष्ठं काण्डं समाप्तम्॥

वेति ॥ ३०॥ बाहूऽअरत्नी । ते नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति नाना ह्यीमौ बाहू द्वे भवतो द्वौ हीमौ बाहू पूर्वार्द्धऽउपदधाति पुरस्ताद्धीमौ बाहूऽअग्राभ्याᳫं सᳫंस्पृष्टे भवत एवᳫं हीमौ बाहूऽअग्राभ्याᳫं सᳫंस्पृष्टौ स वाऽइतीमाऽउपदधातीतीमेऽइतीमे तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्रा ॥ ३१ ॥ अष्टाविष्टका उपदधाति । अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोति पञ्चकृत्वः सादयति पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्त्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोत्यष्टाविष्टकाः पञ्च कृत्वः सादयति तत्त्रयोदश त्रयोदश मासाः संवत्सरस्त्रयोदशाग्नेश्चितिपुरीषाणि यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ ३२॥ अथ लोकम्पृणामुपदधाति । तस्या उपरि बन्धुस्तिस्रः पूर्वास्त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोति दशोत्तरास्तासामुपरि बन्धुर्द्वे वामेऽथ दशाथैकामेवᳫं हि चितिं चिन्वन्ति तास्त्रयोदश सम्पद्यन्ते तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३३ ॥ ता उभय्य एकविᳫंशतिः सम्पद्यन्ते । द्वादश मासाः पञ्चऽर्त्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविᳫंशोऽमुं तदादित्यमस्मिन्नग्नौ प्रतिष्ठापयति ॥ ३४ ॥ एकविᳫंशतिर्वेव परिश्रितः । द्वादश मासाः पञ्चऽर्त्तवस्त्रय इमे लोका अयमग्निरमुतोऽध्येकविᳫंश इमं तदग्निममुष्मिन्नादित्ये प्रतिष्ठापयति तद्यदेता एवमुपदधात्येतावेवैतदन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठापयति तावेतावन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठितौ तौ वाऽएतावत्र द्वावेकविᳫंशौ सम्पादयत्यत्र ह्येवेमौ तदोभौ भवत आहवनीयश्च गार्हपत्यश्च ॥३५॥ अथ पुरीषं निवपति । तस्योपरि बन्धुस्तच्चात्वालवेलाया आहरत्यग्निरेष यच्चात्वालस्तथो हास्यैतदाग्नेयमेव भवति सा समाम्बिला स्यात्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३६ ॥ व्याममात्री भवति । व्याममात्रो वै पुरुषः पुरुषः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निरात्मसंमितां तद्योनिं करोति परिमण्डला भवति परिमण्डला हि योनिरथोऽअयं वै लोको गार्हपत्य परिमण्डल उ वाऽअयं लोकः ॥ ३७ ॥ अथैनौ संनिवपति । संज्ञामेवाभ्यामेतत्करोति समितᳫं संकल्पेथाᳫं सं वां मनाᳫंसि सं व्रताग्ने त्वं पुरीष्यो भवतं नः समनसाविति शमयत्येवैनावेतदहिᳫंसायै यथा नान्योऽन्यᳫं हिᳫंस्याताम् ॥ ३८ ॥ चतुर्भिः संनिवपति । तये चतुष्पदाः पशवस्तैरेवाभ्यामेतत्संज्ञां करोत्यथोऽअन्नं वै पशवोऽन्नेनैवाभ्यामेतत्संज्ञां करोति ॥ ३९ ॥ तां न रिक्तामवेक्षेत नेद्रिक्तामवेक्षाऽइति यद्रिक्तामवेक्षेत ग्रसेत हैनम् ॥ ४० ॥ अथास्याᳫं सिकता

यज्ञ उपावर्त्तते यथा पूर्णपात्रं परासिञ्चेदेवथंह स यजमानं परासिञ्चे त्स यत्र हैवमृत्विजः संविदाना यज्ञेन चरन्ति सर्वमेव तत्र कल्पते न यु हाति तस्मादेवमेव यज्ञो भर्त्तव्यः ॥ १५ ॥ ता वाऽएताः । पञ्च व्याहृतयो भ वन्त्यो श्रावयास्तु श्रौषड्यजयेयजामहे वौषडिति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्त्तवः संवत्सरस्यैषैका यज्ञस्य मात्रैषा सम्पत् ॥ १६ ॥ तासाथंसप्तदशाक्षराणि । स प्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञ एषैका यज्ञस्य मात्रैषा सम्पत् ॥१७॥ ओ श्रावयेति वै देवाः । पुरोवातथंससृजिरेऽस्तु श्रौषडित्यभ्राणि समप्लावयन्यजेति विद्युतं ये य जामहऽइति स्तनयित्नुं वषट्कारेणैव प्रावर्षयन् ॥ १८ ॥ स यदि वृष्टिकामः स्यात् । यदीष्ट्या वा यजेत दर्शपूर्णमासयोर्वैव ब्रूयाद्वृष्टिकामो वाऽअस्मीति तं होऽध्वर्युं ब्रूयात्पुरोवातं च विद्युतञ्च मनसा ध्यायेत्यभ्राणि मनसा ध्यायेत्यग्नी धथंस्तनयित्नुं च वर्षं च मनसा ध्यायेति होतारथंसर्वाण्येतानि मनसा ध्याये ति ब्रह्माणं वर्षति हैव तत्र यत्रैवमृत्विजः संविदाना यज्ञेन चरन्ति ॥ १९ ॥ ओ श्रावयेति वै देवाः । विराजमभ्याजुहुवुरस्तु श्रौषडिति वत्समुपावासृजन्यजेत्यु दजन्ये यजामहऽइत्युपासीदन्वषट्कारेणैव विराजमदुहतेयं वै विराडस्यैवाऽएत द्दोह एवथंह वा ऽअस्माऽइयं विराट् सर्वान् कामान्दुहे य एवमेतं विराजो दोहं वेद ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [५. २.] ॥

ऋतवो ह वै प्रयाजाः । तस्मात्पञ्च भवन्ति पञ्च ह्यृतवः ॥ १ ॥ देवा श्च वाऽसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरेऽएतस्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि सं वत्सरे [illegible] भविष्यतीति ॥२॥ ततो देवाः । अर्चन्तः [illegible] ददृशुस्तैरयजन्त तैर्ऋतून्त्संवत्सरं प्राजयन्नृतुभ्यः [illegible] प्रजया ह वै नामैतद्यत्प्रयाजा इति त [illegible] प्राजयन्नृतुभ्यः संवत्सरात्सपत्नानन्तरेति तस्मात [illegible] ॥ ३ ॥ [illegible] भवन्ति । यज्ञो वाऽआज्यमेतेन वै देवा [illegible] संवत्सरात्सपत्नानन्तरायंस्तथोऽएवै [illegible] प्राजयन्नृतुभ्यः संवत्सरात्सपत्नानन्तरेति तस्मा [illegible] ॥४॥ [illegible] पयः । पयआज्यं तस्मात्तेनैव [illegible] यज्ञेनैव प्रयजन्ते तस्मादाज्य [illegible] याथातथ्येव । तेन एव [illegible] ततः [illegible] पराङ्

आवपति । अग्नेरेतद्वैश्वानरस्य रेतो यत्सिकता अग्निमेवास्यामेतद्वैश्वानरꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति सा समम्बिला स्यात्तस्योक्तो बन्धुः ॥४१॥ अथैनां विमुञ्चति। अप्रदाहाय यद्धि युक्तं न विमुच्यते प्र तद्दह्यतऽएतद्वाऽएतद्युक्ता रेतोऽभार्षीदेतमग्निं तमत्राजीजनदथापरं धत्ते योषा वाऽउखा तस्माद्यदा योषा पूर्वꣳ रेतः प्रजनयत्यथापरं धत्ते ॥ ४२ ॥ मातेव पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमिति। मातेव पुत्रं पृथिवी पशव्यमित्येतदग्निꣳ स्वे योनावभारुखेत्यग्निꣳ स्वे योनावभार्षीदुखेत्येतत्तां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा विमुञ्चत्वित्यृतवो वै विश्वे देवास्तदेनां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापतिर्विश्वकर्मा विमुञ्चति तामुत्तरतोऽग्नेर्निदधात्यरत्निमात्रे तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४३ ॥ अथास्यां पय आनयति । एतद्वाऽएतद्रेतो धत्तेथ पयो धत्ते योषा वाऽउखा तस्माद्यदा योषा रेतो धत्तेऽथ पयो धत्तेऽधराः सिकता भवन्त्युत्तरं पयोऽधरꣳ हि रेत उत्तरं पयस्तन्मध्यऽआनयति यथा तत्प्रति पुरुषशीर्षमुपदध्यात् ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत । स प्रजाः सृष्ट्वा सर्वमाजिमित्वा व्यस्रꣳसत तस्माद्विस्रस्तात्प्राणो मध्यत उदक्रामदथास्माद्वीर्यमुदक्रामत्तस्मिन्नुत्क्रान्तेऽपद्यत तस्मात्पन्नादन्नमस्रवद्यच्चक्षुरध्यशेत तस्मादस्यान्नमस्रवन्नो हेह तर्हि का चन प्रतिष्ठास ॥ १ ॥ ते देवा अब्रुवन् । वाऽइतोऽन्या प्रतिष्ठास्तीममेव पितरं प्रजापतिꣳ संस्करवाम सैव न प्रतिष्ठा भविष्यतीति ॥ २ ॥ तेऽग्निमब्रुवन् । न वाऽइतोऽन्या प्रतिष्ठास्ति त्वयीमं पितरं प्रजापतिꣳसंस्करवाम सैव नः प्रतिष्ठा भविष्यतीति किं मे ततो भविष्यतीति ॥ ३ ॥ तेऽब्रुवन् । अन्नं वाऽअयं प्रजापतिस्त्वन्मुखा एतदन्नमदाम त्वन्मुखानां न एषोऽन्नमसदिति तथेति तस्माद्देवा अग्निमुखा अन्नमदन्ति यस्यै हि कस्यै च देवतायै जुह्वत्यग्नावेव जुह्वत्यग्निमुखा हि तद्देवा अन्नमकुर्वत ॥ ४ ॥ स योऽस्मात्प्राणो मध्यत उदक्रामत् । अयमेव स वायुर्योऽयं पवतेऽथ यदस्माद्वीर्यमुदक्रामदसौ स आदित्योऽथ यदस्मादन्नमस्रवद्यदेव संवत्सरेऽन्नं तत्तत् ॥ ५ ॥ तं देवा अग्नौ प्राकृञ्जन् । तद्य एनं प्रवृक्तमग्निरारोहद्य एवास्मात्स प्राणो मध्यत उदक्रामत्स एवैनꣳ स आपद्यत तमस्मिन्नदधुरथ यदस्माद्वीर्यमुदक्रामत्तदस्मिन्नदधुरथ यदस्मादन्नमस्रवत्तदस्मिन्नदधुस्तꣳ सर्वं कृत्स्नꣳ संस्कृत्योर्ध्वमुदश्रयंस्तद्यं तमुदश्रयन्निमे स लोकाः ॥ ६ ॥ तस्यायमेव

पुरस्तादन्नमदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतत्संस्करिष्यन्पुरस्तादन्नं दधाति ॥ ७ ॥ स वा ऽआत्मानमेव विकृषति । न पक्षपुच्छान्यात्मंस्तदन्नं दधाति यदु वा ऽआत्मन्नन्नं धीयते तदात्मानमवति तत्पक्षपुच्छान्यथ यत्पक्षपुच्छेषु नैव तदात्मानमवति नो पक्षपुच्छानि ॥ ८ ॥ स दक्षिणार्धेनाग्नेः । अन्तरेण परिश्रितः प्राचीं प्रथमाᳬं सीतां कृषति शुनᳬं सु फाला विकृषन्तु भूमिᳬं शुनं कीनाशा अभियन्तु वाहैरिति शुनᳬं शुनमिति यद्वै समृद्धं तच्छुनᳬं समर्धयत्येवैनामेतत् ॥ ९ ॥ अथ जघनार्धेनोदीचीम् । घृतेन सीता मधुना समज्यतामिति यथैव यजुस्तथा बन्धुर्विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिरिति विश्वे च वै देवा मरुतश्च वर्षस्येशत ऽऊर्जस्वती पयसा पिन्वमानेति रसो वै पय ऊर्गस्वती रसेनान्नेन पिन्वमानेत्येतदस्मान्त्सीते पयसाभ्याववृत्स्वेत्यस्मान्त्सीते रसेनाभ्याववृत्स्वेत्येतत् ॥ १० ॥ अथोत्तरार्धेन प्राचीम् । लाङ्गलं पवीरवदिति लाङ्गलᳬं रयिमदित्येतत्सुशेवᳬं सोमपित्सर्विति अन्नं वै सोमस्तदुद्वपति गामविं प्रफर्व्यं च पीवरीं प्रस्थावद्रथवाहनमित्येतद्धि सर्वᳬं सीतोद्वपति ॥ ११॥ अथ पूर्वार्धेन दक्षिणाम् । कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय वरुणाय च । इन्द्रायाश्विभ्यां पूष्णे प्रजाभ्य ओषधीभ्य इति सर्वदेवत्या वै कृषिरेताभ्यो देवताभ्यः सर्वान्कामान्धुक्ष्वेत्येतदित्यग्रे कृषत्यथेति अथेत्यथेति तद्दक्षिणावृद्धि देवत्रा ॥ १२ ॥ चतस्रः सीता यजुषा कृषति । तद्यच्चतसृषु दिक्ष्वन्नं तदस्मिन्नेतद्दधाति तद्वै यजुषाद्धा वै तद्यद्यजुरद्धो तद्यदिमा दिशः ॥ १३ ॥ अथात्मानं विकृषति । तद्यदेव संवत्सरे ऽन्नं तदस्मिन्नेतद्दधाति तूष्णीमनिरुक्तं वै तद्यत्तूष्णीᳬं सर्वं वा ऽअनिरुक्तᳬं सर्वेणैवास्मिन्नेतदन्नं दधातीत्यग्रे कृषत्यथेति अथेत्यथेति तद्दक्षिणावृद्धि देवत्रा ॥ १४ ॥ तिस्रस्तिस्रः सीताः कृषति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ १५॥ द्वादश सीतास्तूष्णीं कृषति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो ऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥१६॥ ता उभय्यः षोडश सम्पद्यन्ते । षोडशकलः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निरात्मसंमितमेवास्मिन्नेतदन्नं दधाति यदु वा ऽआत्मसंमितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न तदवति ॥१७॥ यद्वेवैनं विकृषति । एतद्वा ऽअस्मिन्देवाः संस्करिष्यन्तः पुरस्तात्प्राणानदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतत्संस्करिष्यन्पुरस्तात्प्राणान्दधाति लेखा भवन्ति लेखासु हीमे प्राणाः ॥ १८ ॥ शतम् ४१०० ॥ ॥ चतस्रः सीता यजुषा कृषति । तद्य ऽइमे शीर्षंश्चत्वारो निरुक्ताः

लोकः प्रतिष्ठा । अथ योऽस्मिंल्लोकेऽग्निः सोऽस्यवाङ्प्राणोऽथास्यान्तरिक्षमात्मैव
योऽन्तरिक्षे वायुर्य एवायमात्मन्प्राणः सोऽस्य स द्यौरेवास्य शिरः सूर्याचन्द्र-
मसौ चक्षुषी यच्चक्षुरध्यशेत स चन्द्रमास्तस्मात्स मीलिततरोऽन्नꣳ हि तस्मा-
दस्रवत् ॥ ७ ॥ तद्वा एषा वै सा प्रतिष्ठा । यां तद्देवाः समस्कुर्वंस्तैवेयमद्यापि प्रति-
ष्ठा सोऽएवाप्यतोऽधि भविता ॥ ८ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यꣳस्रत अयमेव स
योऽयमग्निश्चीयते तद्यदेपोखा रिक्ता शेते पुरा प्रवर्जनाद्यथैव तत्प्रजापतिरुत्क्रान्ते
प्राणऽउत्क्रान्ते वीर्ये स्रुतेऽन्ने रिक्तोऽशयदेतदस्य तद्रूपम् ॥ ९ ॥ तामग्नौ प्रवृ-
णक्ति । यथैवैनमदो देवाः प्रावृञ्जस्तद्य एनां प्रवृक्तामग्निरारोहति य एवास्मात्स
प्राणो मध्यत उदक्रामत्स एवैनꣳ स आपद्यते तमस्मिन्दधात्यथ यद्रुक्मं प्रतिमुच्य
बिभर्ति यदेवास्माद्वीर्यमुदक्रामत्तदस्मिन्दधात्यथ याः समिध आदधाति यदेवास्मा-
दन्नमस्रवत्तदस्मिन्दधाति ॥ १० ॥ ता वै सायं प्रातरादधाति । अहोरात्रे हि
तद्रात्रेश्चान्नमस्रवत्तान्येतानि सर्वस्मिन्नेव संवत्सरेऽस्युः संवत्सरो हि स प्रजाप-
तिर्यस्माच्चान्युदक्रामंस्तदस्मिदन्नेतत्सर्वस्मिन्नेव सर्वं दधाति यस्मिन्हास्यैतदतो
न कुर्यान्न हास्य तस्मिन्नेतद्दधात्यासंवत्सरभृतस्येत्तकेण चन भवितव्यमिति ह
स्माह श्यामकक्षायणो नेदिमं पितरं प्रजापतिं विद्यमानं पश्यानीति तꣳ संवत्सर
सर्वं कृत्स्नꣳ संस्कृत्योर्ध्वमुच्छ्रयति यथैवैनमदो देवा उदश्रयन् ॥ ११ ॥ तस्य
गार्हपत्य एवायं लोकः । अथ यो गार्हपत्येऽग्निर्य एवायमस्मिंल्लोकेऽग्निः सोऽस्य
सोऽथ यदन्तराहवनीयं च गार्हपत्यं च तदन्तरिक्षमथ य आग्नीध्रीयेऽग्निर्य ए-
वायमन्तरिक्षे वायुः सोऽस्य स आहवनीय एव द्यौरथ य आहवनीयेऽग्निस्तौ
सूर्याचन्द्रमसौ सोऽस्यैष आत्मैव ॥ १२ ॥ तस्य शिर एवाहवनीयः । अथ य आ-
हवनीयेऽग्निर्य एवायꣳ शीर्षन्प्राणः सोऽस्य स तद्यत्स पक्षपुच्छवान्भवति पक्ष-
पुच्छवान्ह्ययꣳ शीर्षन्प्राणश्चक्षुः शिरो दक्षिणꣳ श्रोत्रं दक्षिणः पक्ष उत्तरꣳ
श्रोत्रमुत्तरः पक्षः प्राणो मध्यमात्मा वाक्पुच्छं प्रतिष्ठा तद्यत्प्राणा वाचान्नं जग्ध्वा
प्रतितिष्ठन्ति तस्माद्वाक्पुच्छं प्रतिष्ठा ॥ १३ ॥ अथ यदन्तराहवनीयं च गार्हपत्यं
च । स आग्नीध्र य आग्नीध्रीयेऽग्निर्य एवायमन्तरात्मन्प्राणः सोऽस्य स प्रतिष्ठै-
वास्य गार्हपत्योऽथ यो गार्हपत्येऽग्निः सोऽस्यावाङ् प्राणः ॥ १४ ॥ तꣳ
हैके त्रिचितं चिन्वन्ति । त्रयो वाऽइमेऽस्याञ्चः प्राणा इति न तथा कुर्यादिति
न्वेवन्स्येदविꣳश सम्पदमथोऽअनुष्टुप्सम्पदमथो बृहतीसम्पदं ये तथा

माणास्तानस्मिन्नेतद्दधाति तद्वै यजुष्पाद्धा वै तद्यद्यजुरद्धो तद्यदिमे शीर्षन्प्राणाः ॥ १९ ॥ यद्वेवात्मानं विकृपति । यऽएवेमेऽन्तरात्मन्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्दधाति तूष्णीं को हि तद्वेद यावन्त इमेऽन्तरात्मन्प्राणाः ॥ २० ॥ अथैनान्विमुञ्चति । आप्त्वा तं कामं यस्मै कामायैनान्युङ्क्ते विमुच्यध्वमघ्न्या इत्यघ्न्या ह्येते देवत्रा देवयाना इति देवत्रा ह्येभिः कर्म करोत्यगन्म तमसस्पारमस्येत्यशनाया वै तमोऽगन्मास्याऽअशनायायै पारमित्येतज्ज्योतिरापामेति ज्योतिर्ह्याप्नोति यो देवान्यो यः प्रथैनानुदीचः प्राचः प्रसृजति तस्योक्तो बन्धुस्तानध्वर्यवे ददाति स हि तैः करोति तांस्तु दक्षिणानां कालेऽनुदिशेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [२. २.] प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या १०८ ॥ ॥

अथ दर्भस्तम्बमुपदधाति । एतद्वै देवा ओषधीरुपादधत तथैवैतद्यजमान ओषधीरुपधत्ते ॥ १ ॥ यद्वेव दर्भस्तम्बमुपदधाति । जायतऽएष एतद्यच्चीयते स एष सर्वस्माऽअन्नाय जायतऽउभयम्वेतदन्नं यद्दर्भा आपश्च ह्येता ओषधयश्च या वै वृत्राद्बीभत्समाना आपो धन्व दृभन्त्य उदायंस्ते दर्भा अभवन्यदृभन्त्य उदायंस्तस्माद्दर्भास्ता हैताः शुद्धा मेध्या आपो वृत्राभिप्रक्षरिता यद्दर्भा यदु दर्भास्तेनौषधय उभयेनैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति॥२॥सीता समे।प्राणा वै सीतास्तासामयᳯ समयो वाचि वै प्राणेभ्योऽन्नं धीयते मध्यतो मध्यत एवास्मिन्नेतदन्नं दधाति तूष्णीमनिरुक्तं वै तद्यत्तूष्णीᳯ सर्वं वाऽअनिरुक्तᳯ सर्वेणैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ ३ ॥ अथैनमभिजुहोति । जायतऽएष एतद्यच्चीयते स एष सर्वस्माऽअन्नाय जायते सर्वस्योऽअस्यैष रसो यदाज्यं पयश्च ह्येष ओषधीनां च रसोऽस्यैवैनमेतत्सर्वस्य रसेन प्रीणाति यावानु वै रसस्तावानात्मा तेनैवैनमेतत्सर्वेण प्रीणाति पञ्चगृहीतेन पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ ४ ॥ यद्वेवैनमभिजुहोति । एतद्वै पुरुषं प्राणा [illegible] समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेतं पुरस्ताद्भाग- [illegible] पुरस्ताद्[illegible] एतद्वाऽअस्मिंस्ते प्राणा ऋषयः पुरस्ता- [illegible] पञ्चगृहीतेन तस्योक्तो बन्धुः ॥ ५ ॥ यद्वेवैन- [illegible] यान्यमूनि यान्यमून्यानि [illegible] पुरस्ताद्भागं करोति तान्येवैतत्प्रीणात्याज्येन

कुर्वन्त्येकꣳ ह्येवैतद्रूपं योनिरेव प्रजातिरेव यदेतेऽवाञ्चः प्राणा यद्धि मूत्रं करोति यत्पुरीषं सैव तज्जायते ॥ १५ ॥ अथातः सम्पदेव । एकविꣳशतिरिष्टका एव यजूꣳषि तानि त्रिꣳशत्सादनं च सूददोहाश्च तद्द्वात्रिꣳशद्द्वात्रिꣳशदक्षरानुष्टुप्सैषानुष्टुप् ॥ १६ ॥ एकविꣳशतिरेव परिश्रितः । यजुर्द्वाविꣳशं व्युदूहनस्य द्विरूपाश्च यजुश्च सिकताश्च यजुश्च पुरीषं च यजुश्च चतुर्भिः संनिवपति विकृन्तति पञ्चमेन तास्त्रिꣳशदियं द्वात्रिꣳशदक्षरानुष्टुप्सैषानुष्टुप् ॥ १७ ॥ अथैते द्वे यजुषी । सोऽनुष्टुबेव वाग्वाऽनुष्टुप्तद्यदिदं द्वयं वाचो रूपं दैवं च मानुषं चोच्चैश्च शनैश्च तदेते द्वे ॥ १८ ॥ ता वा एतास्तिस्रोऽनुष्टुभः । चित एष गार्हपत्यस्तद्यदेता अत्र तिस्रोऽनुष्टुभः सम्पादयन्त्यत्र ह्येवेमे तदा सर्वे लोका भवन्ति ततोऽन्यतरां द्वात्रिꣳशदक्षरामनुष्टुभमाहवनीयꣳ हरन्ति स आहवनीयः सा द्यौस्तच्छिरोऽथेहान्यतरा परिशिष्यते स गार्हपत्यः सा प्रतिष्ठा स उ अयं लोकः ॥ १९ ॥ अथ ये एते द्वे यजुषी । एतत्तद्यदन्तराहवनीयं च गार्हपत्यं च तदन्तरिक्षꣳ स आत्मा तद्यत्ते द्वे भवतस्तस्मादेनत्तनोयो यदन्तराहवनीयं च गार्हपत्यं च तस्मादेषां लोकानामन्तरिक्षलोकस्तनिष्ठः ॥ २० ॥ सैषा त्रेधाविहिता वागनुष्टुप् । तामेषोऽग्निः प्राणो भूत्वानुसंचरति य आहवनीयेऽग्निः स प्राणः सोऽसावादित्योऽथ य आग्नीध्रीयेऽग्निः सोऽपानः स उ अयं वायुर्योऽयं पवतेऽथ यो गार्हपत्येऽग्निः स उदानः स उ अयं योऽयमस्मिँल्लोकेऽग्निरेवं ह्यद्ध वाव सर्वां वाचं सर्वं प्राणꣳ सर्वमात्मानꣳ संस्कुरुते ॥ २१ ॥ सैषा बृहत्येव । ये वै द्वे द्वात्रिꣳशतौ द्वात्रिꣳशदेव तद्यैते द्वे यजुषी तच्चतुस्त्रिꣳशदग्निरेव पञ्चत्रिꣳशो नाक्षराच्छन्दो व्येत्येकस्मान्न द्वाभ्याꣳ स द्व्यक्षरस्तत्षट्त्रिꣳशत्षट्त्रिꣳशदक्षरा बृहती बृहतीं वा एष संचितोऽभिसम्पद्यते यादृग्वै योनौ रेतः सिच्यते तादृग्जायते तद्यदेतामत्र बृहतीं करोति तस्मादेष संचितो बृहतीमभिसम्पद्यते ॥ २२ ॥ तदाहुः । यदयं लोको गार्हपत्योऽन्तरिक्षं धिष्ण्या द्यौराहवनीयोऽन्तरिक्षलोक उ अस्माल्लोकादनन्तर्हितोऽथ कस्माद्गार्हपत्यं चित्वाहवनीयं चिनोत्यथ धिष्ण्यानिति सह हैवेमावग्रे लोकावासतुस्तयोर्वियतोर्योऽन्तरेणाकाश आसीत्तदन्तरिक्षमभवदीक्षꣳ हैतन्नाम ततः पुरान्तरा वा इदमीक्षमभूदिति तस्मादन्तरिक्षं तद्यद्गार्हपत्यं चित्वाहवनीयं चिनोत्येतौ ह्यग्रे लोकावसृज्येतामथ प्रत्येत्य धिष्ण्यान्निवपति कर्मण एवानन्तरयायायोऽसन्तयोर्वा संक्रियमाणयोर्मध्यꣳ संक्रियते ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् २ ॥ प्रथमोऽध्यायः [४४.] ॥

पञ्चगृहीतेन तस्योक्तो बन्धुः ॥ ६ ॥ यद्वेवैनमभिजुहोति । एतद्वै देवा अबिभयुर्दीर्घं वाऽइदं कर्म यज्ञे न इममिह रक्षाᳫंसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतामेतस्य कर्मणः पुरस्तात्सᳫंस्थामपश्यंस्तमत्रैव सर्वᳫं समस्थापयन्नत्राचिन्वंस्तथैवैनमयमेतदत्रैव सर्वᳫं सᳫंस्थापयत्यत्र चिनोति ॥ ७ ॥ सजूरब्द इति चितिः । आयवोभिरिति पुरीषᳫंसजूरुषा इति चितिररुणीभिरिति पुरीषᳫं सजोषसावश्विनेति चितिर्दᳫंसोभिरिति पुरीषᳫं सजूः सूर इति चितिरेतशेनेति पुरीषᳫं सजूर्वैश्वानर इति चितिरिडयेति पुरीषं घृतेनेति चितिः स्वेति पुरीषᳫं हेति चितिः ॥ ८ ॥ त्रयोदशैता व्याहृतयो भवन्ति । त्रयोदश मासाः संवत्सरस्त्रयोदशाग्नेश्चितिपुरीषाणि यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोत्याज्येन जुहोत्यग्निरेष यदाज्यमग्निमेवैतद्धिनोति पञ्चगृहीतेन पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोत्यूर्ध्वामुद्गृह्णञ्जुहोत्यूर्ध्वं तदग्निं चितिभिश्चिनोति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ३.] ॥ ॥

अथोदचमसान्निनयति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना वृष्टिमेव चितिमपश्यंस्तामस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १ ॥ उदचमसा भवन्ति । आपो वै वृष्टिर्वृष्टिमेवास्मिन्नेतद्दधात्यौदुम्बरेण चमसेन तस्योक्तो बन्धुश्चतुः स्रक्तिना चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवास्मिन्नेतद्दिग्भ्यो वृष्टिं दधाति ॥ २ ॥ त्रींस्त्रीनुदचमसान्निनयति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ३ ॥ द्वादशोदचमसान्कृष्टे निनयति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ४ ॥ स वै कृष्टे निनयति । तस्मात्कृष्टाय वर्षति स यत्कृष्टऽएव निनयेन्नाकृष्टे कृष्टायैव वर्षेन्नाकृष्टायाथ यदकृष्टऽएव निनयेन्न कृष्टेऽकृष्टायैव वर्षेन्न कृष्टाय कृष्टे चाकृष्टे च निनयति तस्मात्कृष्टाय चाकृष्टाय च वर्षति ॥ ५ ॥ त्रीन्कृष्टे त्राकृष्टे च निनयति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ६ ॥ यद्वेवोदचमसान्निनयति । एतद्वाऽअस्मिन्देवाः संस्करिष्यन्तः पुरस्तादपो दधुस्तथैवास्मिन्नयमेतत्संस्करिष्यन्पुरस्तादपो दधाति ॥ ७ ॥ त्रींस्त्रीनुदचमसान्निनयति । त्रिवृदग्नि-

अथातो नैर्ऋतीर्हरन्ति । एतद्वै देवा गार्हपत्यं चित्वा समारोहन्नयं वै लोको गार्हपत्य इममेव तं लोकᳪ संस्कृत्य समारोहंस्ते तम एवानतिदृश्यमपश्यन् ॥१॥ तेऽब्रुवन् । उप तज्जानीत यथेदं तमः पाप्मानमपहनामहा इति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेदं तमः पाप्मानमपहनामहा इति ॥२॥ चेतयमानाः । एता इष्टका अपश्यन्नैर्ऋतीस्ता उपादधत ताभिस्तत्तमः पाप्मानमपाघ्नत पाप्मा वै निर्ऋतिस्तद्यदेताभिः पाप्मानं निर्ऋतिमपाघ्नत तस्मादेता नैर्ऋत्यः ॥३॥ तद्वा एतत्क्रियते । यद्देवा अकुर्वन्निदं नु तत्तमः स पाप्मा देवैरेवापहतो यत्त्वेतत्करोति यद्देवा अकुर्वंस्तत्करवाणीत्यथो य एव पाप्मा या निर्ऋतिस्तमेताभिरपहते तद्यदेताभिः पाप्मानं निर्ऋतिमपहते तस्मादेता नैर्ऋत्यः ॥ ४ ॥ यद्वेवैता नैर्ऋतीर्हरन्ति । प्रजापतिं विस्रस्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तमुखायां योनौ रेतो भूतमसिंचन्योनिर्वा उखा तस्मा एताᳪ संवत्सरे प्रतिष्ठाᳪ समस्कुर्वन्निममेव लोकमयं वै लोको गार्हपत्यस्तस्मिन्नेनं प्राजनयंस्तस्य यः पाप्मा यः श्लेष्मा यदुल्वं यज्जरायु तदस्यैताभिरपाघ्नंस्तद्यदस्यैताभिः पाप्मानं निर्ऋतिमपाघ्नंस्तस्मादेता नैर्ऋत्यः ॥ ५ ॥ तथैवैतद्यजमानः । आत्मानमुखायां योनौ रेतो भूतᳪ सिञ्चति योनिर्वा उखा तस्मा एताᳪ संवत्सरे प्रतिष्ठाᳪ संस्करोतीममेव लोकमयं वै लोको गार्हपत्यस्तस्मिन्नेनं प्रजनयति तस्य यः पाप्मा यः श्लेष्मा यदुल्वं यज्जरायु तदस्यैताभिरपहन्ति तद्यदस्यैताभिः पाप्मानं निर्ऋतिमपहन्ति तस्मादेता नैर्ऋत्यः ॥६ ॥ पादमात्र्यो भवन्ति । अधस्पदमेव तत्पाप्मानं निर्ऋतिं कुरुतेऽलक्षणा भवन्ति यद्वै नास्ति तदलक्षणमसन्तमेव तत्पाप्मानं निर्ऋतिं कुरुते तुषपक्वा भवन्ति नैर्ऋता वै तुषा नैर्ऋतैरेव तन्नैर्ऋतं कर्म करोति कृष्णा भवन्ति कृष्णं हि तत्तम आसीदथो कृष्णा वै निर्ऋतिः ॥ ७ ॥ ताभिरेतां दिशं यन्ति । एषा वै नैर्ऋती दिङ्नैर्ऋत्यामेव तद्दिशि निर्ऋतिं दधाति स यत्र स्वकृतं वेरिणं श्वभ्रप्रदरं वा स्यात्तदेना उपदध्याद्यत्र वाऽअस्या अवदीर्यते यत्र वास्या ओषधयो न जायन्ते निर्ऋतिर्हास्यै तद्गृह्णाति नैर्ऋतऽएव तद्भूमेर्निर्ऋतिं दधाति ताः पराचीर्लोकभाजः कृत्वोपदधाति ॥ ८ ॥ असुन्वन्तमयजमानमिच्छेति यो वै न सुनोति न यजते तं निर्ऋतिर्ऋच्छति स्तेनस्येत्यामन्विहि तस्करस्येति स्तेनस्य चेत्यामन्विहि तस्करस्य चेत्येतदथो यथा स्तेनस्तस्करः प्रलायमेत्प्रलायमिहीत्यन्यमस्मदिच्छ सा तऽइत्येतन्नित्यं विद्वाᳪसमिच्छेत्येतन्नमो दे

निर्ऋते तुभ्यमस्त्वित्ति नमस्कारेणैवैनामपहते ॥ ९ ॥ नमः सु ते निर्ऋते तिग्म-
तेज इति । तिग्मतेजा वै निर्ऋतिस्तस्या ऽएतन्नमस्करोत्ययस्मयं विचृता बन्धमेत-
मित्ययस्मयेन ह वै तं बन्धेन निर्ऋतिर्बध्नाति यं बध्नाति यमेन त्वं यम्या सं-
विदानेत्यग्निर्वै यम इयं यम्याभ्याᳬं हीदᳬं सर्वं यतमाभ्यां त्वᳬं संविदाने-
त्येतदुत्तमे नाकेऽअधि रोहयैनमिति स्वर्गो वै लोको नाकः स्वर्गे लोके यजमान-
मधिरोहयेत्येतत् ॥ १० ॥ यस्यास्ते घोरऽआसन्जुहोमीति । घोरा वै निर्ऋति-
स्तस्या एतदासन्जुहोति यत्तद्देवत्यं कर्म करोत्येषां बन्धानामवसर्जनायेति यैर्बन्धै-
र्बद्धो भवति यां त्वा जनो भूमिरिति प्रमन्दतऽइतीयं वै भूमिरस्यां वै स भवति
यो भवति निर्ऋतिं त्वाहं परिवेद विश्वत इति निर्ऋतिरिति त्वाहं परिवेद सर्वत
इत्येतदियं वै निर्ऋतिरियं वै तं निरर्पयति यो निर्ऋच्छति तद्यथा वै ब्रूयादसा-
वामुष्यायणोऽसि वेद त्वा मा मा हिᳬंसीरित्येवमेतदाह नतराᳬं हि विदित
आमन्त्रितो हिनस्ति ॥ ११ ॥ नोपस्पृशति । पाप्मा वै निर्ऋतिर्नेत्पाप्मना सᳬं
स्पृशाऽइति न सादयति प्रतिष्ठा वै सादनं नेत्पाप्मानं प्रतिष्ठापयानीति सूददोह-
साधिवदति प्राणो वै सूददोहा नेत्पाप्मानं प्राणेन संतनवानि संदधानीति ॥ १२ ॥
ता हैके परस्तादर्वाचीरुपदधति । पाप्मा वै निर्ऋतिर्नेत्पाप्मानं निर्ऋतिमन्ववा-
यामेति न तथा कुर्यात्पराचीरेवोपदध्यात्पराञ्चमेव तत्पाप्मानं निर्ऋतिमपहते
॥ १३ ॥ तिस्र इष्टका उपदधाति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैव
तत्पाप्मानं निर्ऋतिमपहते ॥ १४ ॥ अथासन्दीᳬं शिक्यᳬं । रुक्मपाशमिण्ड्वे तत्पराञ्चि
न्यस्यति नैर्ऋतो वै पाशो निर्ऋतिपाशादेव तत्प्रमुच्यते यं ते देवी निर्ऋतिराब-
बन्ध पाशं ग्रीवास्वविचृत्यमित्यनेवंविदुषा ह्यविचृत्यस्तं ते विष्याम्यायुषो न मध्या-
दित्यग्निर्वा ऽआयुस्तस्यैतन्मध्यं यच्चितो गार्हपत्यो भवत्यचित आहवनीयस्तस्मा-
द्यदि युवाग्निं चिनुते यदि स्थविर आयुषो न मध्यादित्येवाहाथैतं पितुमद्धि
प्रसूत इत्यन्नं वै पितुस्तदेतदन्नमद्धि प्रमुक्त इत्येतत्त्रिष्टुब्भिर्वज्रो वै त्रिष्टुब्वज्रेणैव
तत्पाप्मानं निर्ऋतिमपहते ॥ १५ ॥ तिस्र इष्टका भवन्ति । आसन्दी शिक्यᳬं
रुक्मपाश इण्ड्वे तदष्टावष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावतैव तत्पाप्मानं निर्ऋतिमपहते ॥ १६ ॥ अथान्तरेणोदपात्रं निनयति । वज्रो
वाऽआपो वज्रेणैव तत्पाप्मानं निर्ऋतिमन्तर्धत्ते नमो भूत्यै येदं चकारेत्युपतिष्ठन्ते
भूत्यै वाऽएतदग्रे देवाः कर्माकुर्वन् तस्याऽएतन्नमोऽकुर्वन्भूत्याऽउ एवायमेतत्कर्म

पञ्चगृहीतेन तस्योक्तो बन्धुः ॥ ६ ॥ अर्केणैनमभिजुहोति । एतद्वै देवा अबिभयुर्दीर्घं वाऽइदं कर्म यद्वै न इमामिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतामेतस्य कर्मणः पुरस्तात्सꣳस्थामपश्यंस्तमर्केणैव सर्वꣳ समस्थापयन्नथाचिन्वंस्तथैवैनमयमेतदत्रैव सर्वꣳ सꣳस्थापयत्यथ चिनोति ॥ ७ ॥ सजूरब्द इति चितिः । अयवोभिरिति पुरीषꣳ सजूरुषा इति चितिररुणीभिरिति पुरीषꣳ सजोषसावश्विनेति चितिर्दꣳसोभिरिति पुरीषꣳ सजूः सूर इति चितिरेतशेनेति पुरीषꣳ सजूर्वैश्वानर इति चितिरिडयेति पुरीषं घृतेनेति चितिः स्वेति पुरीषꣳ इति चितिः ॥ ८ ॥ त्रयोदशैता व्याहृतयो भवन्ति । त्रयोदश मासाः संवत्सरस्त्रयोदशाग्नेश्चितिपुरीषाणि यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोत्याज्येन जुहोत्यग्निरेष यदाज्यमग्निमेवैतच्चिनोति पञ्चगृहीतेन पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्च ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमेवैनमेतच्चिनोत्यूर्ध्वां पञ्चगृहीतां जुहोत्यूर्ध्वं तदग्निं चितिभिश्चिनोति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ३.] ॥ ॥

अथोदचमसान्निनयति । एतद्वै देवा [illegible] चितिमिच्छन्ति वा तदमुं [illegible] चेतयमाना वृष्टिमेव [illegible] दधाति ॥ १ ॥ उदचमसा भवन्ति । आपो वै वृष्टिर्वृष्टिमेवास्मिन्नेतद्दधात्यौदुम्बरेण चमसेन तस्योक्तो बन्धुश्चतुः स्रक्तिना चमसो वै दिशः सर्वाभ्य एवाभ्यो दिग्भ्यो वृष्टिं दधाति ॥ २ ॥ त्रीनुदचमसान्निनयति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ३ ॥ द्वादशोदचमसान्द्वितीयं निनयति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ४ ॥ स वै कृष्टे निवपति । [illegible] वपति स यद्[illegible] निवपेन्नाह कृष्टायैव [illegible] निवपेत् कृष्टायैव [illegible] कृष्टे चाकृष्टे च निवपति तस्मात्[illegible] पति ॥ ५ ॥ [illegible] कृष्टे अकृष्टे च निवपति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्वृष्टिं दधाति ॥ ६ ॥ [illegible] दाति । एतद्वाऽअस्मिन्देवाः [illegible] [illegible] दधाति ॥ ७ ॥ [illegible]

कुरुते तस्याऽएतद्भस्म करोत्यप्रतीक्षमायन्त्यप्रतीचमेव तत्पाप्मानं निर्ऋतिं जहति ॥
॥ १७ ॥ प्रत्येत्याग्निमुपतिष्ठते । एतद्वा ऽएतदयथायथं करोति यदग्नौ साग्निचि-
तऽएतां दिशमेति तस्माऽएवैतन्निह्नुतेऽहिंसायै ॥ १८ ॥ गार्हपत्येनोपतिष्ठते ।
अयं वै लोको गार्हपत्यः प्रतिष्ठा वै गार्हपत्य इयमु वै प्रतिष्ठाथैतदपथमिवैति
यदेतां दिशमेति तद्यदुपतिष्ठतऽइमामेवैतत्प्रतिष्ठामभि प्रत्यैत्यस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां
प्रतितिष्ठति ॥ १९ ॥ निवेशनः संगमनो वसूनामिति । निवेशनो ह्ययं लोकः संग-
मनो वसूनां विश्वा रूपाभिचष्टे शचीभिरिति सर्वाणि रूपाण्यभिचष्टे शचीभि
रित्येतद्देव-इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे पथीनामिति यथैव यजुस्तथा
बन्धुः ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [२. १.] ॥

अथ प्रायणीयं निर्वपति । तस्य हविष्कृता वाचं विसृजते वाचं विसृज्य
स्तम्बयजुर्हरति स्तम्बयजुर्हृत्वा पूर्वेण परिग्राहेण परिगृह्य लिखित्वाह हर त्रिरि-
ति हरति त्रिराग्नीध्रः ॥ १ ॥ प्रत्येत्य प्रायणीयेन प्रचरति । प्रायणीयेन प्रचर्य
सीरं युनक्त्येतद्वाऽएनं देवाः संस्करिष्यन्तः पुरस्तादन्नेन समार्धयंस्तथैवैनमयमे
तत्संस्करिष्यन्पुरस्तादन्नेन समर्धयति सीरं भवति सेरꣳ हैतद्यत्सीरमिरामेवा-
स्मिन्नेतद्दधाति ॥ २ ॥ औदुम्बरं भवति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन
समर्धयति मौञ्जं परिसीर्यं त्रिवृत्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३ ॥ सोऽग्नेर्दक्षिणाꣳ
श्रोणिम् । जघनेन तिष्ठन्नुत्तरस्याꣳसस्य पुरस्ताद्युज्यमानमभिमन्त्रयते सीरा
युञ्जन्ति कवयो युगा वितन्वते पृथगिति ये विद्वाꣳसस्ते कवयस्ते सीरं च
युञ्जन्ति युगानि च वितन्वते पृथग्धीरा देवेषु सुम्नयेति यज्ञो वै सुम्नं धीरा
देवेषु यज्ञं तन्वाना इत्येतद् ॥ ४ ॥ युनक्त सीरा वि युगा तनुध्वमि-
ति । युञ्जन्ति हि सीरं वि युगानि तन्वन्ति कृते योनौ वपतेह बीजमिति
बीजाय वाऽएषा योनिष्क्रियते यत्सीता यथा ह वाऽअयोनौ रेतः सिञ्चेदेवं
तद्यदकृष्टे वपति गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्न इति वाग्वै गीरन्नꣳ श्रुष्टिर्नेदीय
इत्सृण्यः पक्वमेयादिति यदा वाऽअन्नं पच्यतेऽथ तत्सृण्योपचरन्ति द्वाभ्यां युनक्ति
गायत्र्या च त्रिष्टुभा च तस्योक्तो बन्धुः ॥ ५ ॥ स दक्षिणमेवाग्रे युनक्ति । अथ स-
व्यमेवं देवत्रेतरथा मानुषे षड्गवं भवति द्वादशगवं वा चतुर्विंꣳशतिगवं वा संवत्सरमेवा-
भिसम्पदम् ॥ ६ ॥ अथैनं विकृषति । अन्नं वै कृषिरेतद्वाऽअस्मिन्देवाः संस्करिष्यन्तः

र्ग्रावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदपो दधाति ॥ ८ ॥ द्वादशोदचमसान्कृष्टे निनयति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदपो दधाति ॥ ९ ॥ स वै कृष्टे निनयति । प्राणेषु तदपो दधाति स यत्कृष्टऽएव निनयेन्नाकृष्टे प्राणेष्वेवापः स्युर्नैतरस्मिन्नात्मन्नथ यदकृष्टऽएव निनयेन्न कृष्टऽआत्मन्नेवापः स्युर्न प्राणेषु कृष्टे चाकृष्टे च निनयति तस्मादिमा उभयत्रापः प्राणेषु चात्मंश्च ॥ १० ॥ त्रीन्कृष्टे चाकृष्टे च निनयति । त्रिवृदग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदपो दधाति ॥ ११ ॥ पञ्चदशोदचमसान्निनयति । पञ्चदशो वै वज्र एतेनैवास्यैतत्पञ्चदशेन वज्रेण सर्वं पाप्मानमपहन्ति ॥ १२ ॥ अथ सर्वौषधं वपति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना अन्नमेव चितिमपश्यंस्तामस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १३ ॥ सर्वौषधं भवति । सर्वमेव तदन्नं यत्सर्वौषधं सर्वमेवास्मिन्नेतदन्नं दधाति तेषामेकमन्नमुद्धरेत्तस्य नाश्नीयाद्यावज्जीवमौदुम्बरेण चमसेन तस्योक्तो बन्धुश्चतुःस्रक्तिना चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवास्मिन्नेतद्दिग्भ्योऽन्नं दधात्यनुष्टुभिर्वपति वाग्वाऽअनुष्टुब्वाचोवाऽअन्नमद्यते॥१४॥ तिसृभिस्तिसृभिर्ऋग्भिर्वपति । त्रिवृदग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ १५ ॥ द्वादशभिर्ऋग्भिः कृष्टे वपति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ १६ ॥ स वै कृष्टे वपति । तस्मात्कृष्टेऽन्नं पच्यते यत्कृष्टऽएव वपेन्नाकृष्टे कृष्टऽएवान्नं पच्येत नाकृष्टेऽथ यदकृष्टऽएव वपेन्न कृष्टेऽकृष्टऽएवान्नं पच्येत न कृष्टे कृष्टेचाकृष्टे च वपति तस्मात्कृष्टे चाकृष्टे चान्नं पच्यते ॥ १७ ॥ तिसृभिः कृष्टे चाकृष्टे च वपति । त्रिवृदग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ १८ ॥ यद्वेव सर्वौषधं वपति । एतद्वाऽएनं देवाः संस्करिष्यन्तः पुरस्तात्सर्वेण भेषजेनाभिषज्यंस्तथैवैनमयमेतत्संस्करिष्यन्पुरस्तात्सर्वेण भेषजेन भिषज्यति ॥ १९ ॥ सर्वौषधं भवति । सर्वमेतद्भेषजं यत्सर्वौषधं सर्वेणैवैनमेतद्भेषजेन भिषज्यति ॥ २० ॥ तिसृभिस्तिसृभिर्ऋग्भिर्वपति । त्रिवृदग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्भिषज्यति ॥ २१ ॥ द्वादशभिर्ऋग्भिः कृष्टे वपति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्भिषज्यति ॥ २२ ॥ स वै कृष्टे वपति । प्राणांस्तद्भिषज्यति-

वै सङ्क्रामत्यभितरामु वै जयन्क्रामति तस्मादभितरामभितरामेव क्रामेदभि-
मभितरामाहुतीर्जुहुयात् ॥ ६ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । यत्रैव तिष्ठन् प्रयाजे-
आश्रावयेत्तत एव नापक्रामेदग्नो ऽएव समिद्धतमं मन्येत तदाहुतीर्जुहुयात्समि-
मिन्न हैव समृद्धा आहुतयः ॥ ७ ॥ स आश्राव्याह । समिधो यजेति तद्वसन्त
मिन्द्धे स वसन्तः समिद्धोऽन्यानृतून्त्समिन्द्ध ऽऋतवः समिद्धाः प्रजाश्च प्रज-
न्त्योषधीश्च पचन्ति तद्वै खलु सर्वानृतूनभिराह्वाथ यज यजेत्येवोत्तरानाह्वा-
मितायै जामि ह कुर्याद्यत्तनूनपातं यजेडो यजेति ब्रूयात्तस्माद्यज यजेत्येवो-
नाह ॥ ८ ॥ स वै समिधो यजति । वसन्तो वै समिद्वसन्तमेव तद्देवा अ-
न्जत वसन्तात्सपत्नानन्तरायन्वसन्तम्वेवैष एतद्वृङ्क्ते वसन्तात्सपत्नानन्तरोति
ात्समिधो यजति ॥ ९ ॥ अथ तनूनपातं यजति । ग्रीष्मो वै तनूनपाद् ग्रीष्मो
ह्यां प्रजानां तनूस्तपति ग्रीष्ममेव तद्देवा अवृञ्जत ग्रीष्मात्सपत्नानन्तरायन् ग्री-
न्वेवैष एतद्वृङ्क्ते ग्रीष्मात्सपत्नानन्तरोति तस्मात्तनूनपातं यजति ॥ १० ॥ अ-
ो यजति । वर्षा वा ऽइड इति हि वर्षा इडो यदिदं क्षुद्रᳪसरीसृपं ग्रीष्महे-
ताभ्यां निल्यक्तं भवति तद्वर्षा ईडितमिवान्नमिच्छमानं चरति तस्माद्वर्षा इडो
ाएव तद्देवा अवृञ्जत वर्षाभ्यः सपत्नानन्तरायन्वर्षा उ ऽएवैष एतद्वृङ्क्ते व-
भ्यः सपत्नानन्तरोति तस्मादिडो यजति ॥ ११ ॥ अथ बर्हिर्यजति । शरद्वै ब-
रिति हि शरद्बर्हिर्या इमा ओषधयो ग्रीष्महेमन्ताभ्यां निल्यक्ता भवन्ति ता व-
वर्द्धन्ते ताः शरदि बर्हिषो रूपं प्रस्तीर्णाः शेरे तस्माच्छरद्बर्हिः शरदमेव त-
ा अवृञ्जत शरदः सपत्नानन्तरायंछरदम्वेवैष एतद्वृङ्क्ते शरदः सपत्नानन्तरोति
माद्बर्हिर्यजति ॥ १२ ॥ अथ स्वाहा स्वाहेति यजति । अन्तो वै यज्ञस्य स्वा-
कारोऽन्त ऋतूनाᳪ हेमन्तो वसन्ताद्धि परार्ध्योऽन्तेनैव तदन्तं देवा अवृञ्ज-
न्तेनान्तात्सपत्नानन्तरायन्नन्तेनो ऽएवैष एतदन्तं वृङ्क्तेऽन्तेनान्तात्सपत्नानन्तरे-
तस्मात्स्वाहास्वाहेति यजति ॥ १३ ॥ तद्वा ऽएतत् । वसन्त एव हेमन्तात्पु-
नर्भवति पुनर्ह वा ऽअस्मिँल्लोके भवति य एवमेतद्वेद ॥ १४ ॥
वै व्यन्तु वेत्विति यजति । अजामितायै जामि ह कुर्याद्यद्व्यन्तु व्यन्त्विति वै-
यजेद्वेतु वेत्विति वा व्यन्त्विति वै योषा वेत्विति वृषा मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रि-
ते तस्माद्व्यन्तु वेत्विति यजति ॥ १५ ॥ अथ चतुर्थे प्रयाजे समानयति बर्हि-
। प्रजा वै बर्हिरेत आज्यं तत्प्रजास्वेवैतद्रेतः सिच्यते तेन रेतसा सिक्तेनेमाः

स यत्कृष्टऽएव वपेदाकृष्टे प्राणानेव भिषज्येन्नेतरमात्मानमथ यदकृष्टऽएव वपेन्न कृष्ट ऽआत्मानमेव भिषज्येन्न प्राणान्कृष्टेचाकृष्टे च वपति प्राणांश्च तदात्मानं च भिषज्यति ॥ २३ ॥ तिसृभिः कृष्टे चाकृष्टे च वपति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्भिषज्यति ॥२४॥ पञ्चदशोदचममन्नितयति । पञ्चदशभिर्ऋग्भिर्वपति तत्त्रिॐशत्त्रिॐशदक्षरा विराड्विराडु कृत्स्नमन्नॐ सर्वेणैवास्मिन्नेतत्कृत्स्नमन्नं दधाति ॥ २५ ॥ या ओषधीः पूर्वा जाताः । देवेभ्यस्त्रियुगं पुरेत्यृतवो वै देवास्तेभ्य एतास्त्रिः पुरा जायन्ते वसन्ता प्रावृषि शरदि मन्वै नु बभ्रूणामहमिति सोमो वै बभ्रुः सौम्या ओषधय ओषधः पुरुषः शतं धामानीति यदिदॐ शतायुः शतायुः शतवीर्य एतानि हास्य तानि शतं धामानि सप्त चेति यऽएवेमे सप्त शीर्षन्प्राणास्तानेतदाह ॥२६॥ शतं वोऽअम्ब धामानि । सहस्रमुत वो रुह इति यदिदॐ शतधा च सहस्रधा च विरूढा अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मेऽअगदं कृतेति यमिमं भिषज्यामीत्येतत् ॥ २७ ॥ ता एता एकव्याख्यानाः । एतमेवाभि यथैतमेव भिषज्येदेतं पारयेत्ता अनुष्टुभो भवन्ति वाग्वाऽअनुष्टुब्वागु सर्वं भेषजॐ सर्वेणैवैनमेतद्भेषजेन भिषज्यति ॥ २८ ॥ अथातो निरुक्तानिरुक्तानामेव । यजुषा द्वावनड्वाहौ युनक्ति तूष्णीमितरान्यजुषा चतस्रः सीताः कृषति तूष्णीमितरास्तूष्णीं दर्भस्तम्बमुपदधाति यजुषाभिजुहोति तूष्णीमुदचममन्नितयति यजुषा वपति ॥ २९ ॥ प्रजापतिरेषोऽग्निः । उभयम्वेतत्प्रजापतिर्निरुक्तश्चानिरुक्तश्च परिमितश्चापरिमितश्च तद्यद्यजुषा करोति यदेवास्य निरुक्तं परिमितॐ रूपं तदस्य तेन संस्करोत्यथ यत्तूष्णीं यदेवास्यानिरुक्तमपरिमितॐ रूपं तदस्य तेन संस्करोति स ह वाऽएतॐ सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिं संस्करोति य एवं विद्वानेतदेवं करोति त्र्याण्यानि रूपाणि निरुक्तानि भवन्त्यन्तराण्यनिरुक्तानि पशुरेष यदग्निस्तस्मात्पशोर्बाह्यानि रूपाणि निरुक्तानि भवन्त्यन्तराण्यनिरुक्तानि ॥ ३० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [२. ४.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥ [४९.] ॥ ॥

चितो गार्हपत्यो भवति। अचित आहवनीयोऽथ राजानं क्रीणात्ययं वै लोको गार्हपत्यो द्यौराहवनीयोऽथ योऽयं वायुःपवतऽएष सोम एतं तदिमौ लोकावन्तरेण दधाति तस्मादेष इमौ लोकावन्तरेण पवते॥१॥यद्वेव चिते गार्हपत्ये। अचितऽआहवनीयेऽथ

इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥३१॥ इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरिति । मनुष्या वै
जन्तवो दीप्यमानोऽग्ने प्रथस्व मनुष्यैरित्येतदस्मे रायोऽअमर्त्येत्यस्मे रयिं दध-
दमर्त्येत्येतत्स दर्शतस्य वपुषो विराजसीति दर्शतस्य ह्येष वपुषो विराजति पृण-
क्षि सानसिं क्रतुमिति पृणक्षि सनातनं क्रतुमित्येतत् ॥ ३२ ॥ इष्कर्तारमध्वरस्य
प्रचेतसमिति । अध्वरो वै यज्ञः प्रकल्पयितारं यज्ञस्य प्रचेतसमित्येतत्क्षयन्तं
राधसो मह इति क्षयन्तं राधासि महतीत्येतद्रातिं वामस्य सुभगां महीमिषामिति
रातिं वामस्य सुभगां महतीमिषमित्येतद्दधासि सानसिं रयिमिति दधासि सना-
तनं रयिमित्येतत् ॥ ३३ ॥ ऋतावानमिति । सत्यावानमित्येतन्महिषमित्यग्नि-
र्वै महिषो विश्वदर्शतमिति विश्वदर्शतो ह्येषोऽग्निं सुम्नाय दधिरे पुरो जना
इति यज्ञो वै सुम्नं यज्ञाय वाऽएतं पुरो दधते श्रुत्कर्णं सप्रथस्तमं त्वा गिरा
दैव्यं मानुषा युगेत्याशृण्वन्तं सप्रथस्तमं त्वा गिरा देवं मनुष्या हवामहऽइत्ये-
तत् ॥ ३४ ॥ स एषोऽग्निरेव वैश्वानरः । एतत्षड्चमारम्भायैवेमाः सिकता
न्युप्यन्तेऽग्निमेवास्मिन्नेतद्वैश्वानरं रेतो भूतं सिञ्चति षड्चेन षडृतवः सं-
वत्सरः संवत्सरो वैश्वानरः ॥ ३५ ॥ तदाहुः । यद्येनः सिकता उच्यन्ते
किंरूपासां रेतो रूपमिति शुक्ला इति ब्रूयाच्छुक्लं हि रेतोऽथो पृश्नय इति
पृश्नीव हि रेतः ॥ ३६ ॥ तदाहुः । यदार्द्रं रेतः शुष्काः सिकता निवपति
कथमस्यैता आर्द्रा रेतोरूपं भवन्तीति रसो वै छन्दांस्यार्द्र उ वै रसस्तद्यदे-
नाश्छन्दोभिर्निवपत्येवमु हास्यैता आर्द्रा रेतोरूपं भवन्ति ॥ ३७ ॥ तदाहुः ।
कथमस्यैता अहोरात्राभ्यामुपहिता भवन्तीति । द्वे वाऽअहोरात्रे शुक्लं च कृष्णं
च द्वे सिकते शुक्ला च कृष्णा चैवमु हास्यैता अहोरात्राभ्यामुपहिता भवन्ति ॥
॥ ३८ ॥ तदाहुः । कथमस्यैता अहोरात्रैः सम्पन्ना अन्यूना अनतिरिक्ता उपहि-
ता भवन्तीत्यनन्तानि वाऽअहोरात्राण्यनन्ताः सिकता एवमु हास्यैता अहोरात्रैः
सम्पन्ना अन्यूना अनतिरिक्ता उपहिता भवन्त्यथ कस्मात्समुद्रियं छन्द इत्यनन्तो
वै समुद्रोऽनन्ताः सिकतास्तत्समुद्रियं छन्दः ॥ ३९ ॥ तदाहुः । कथमस्यैताः
पृथङ्नाना यजुर्भिरुपहिता भवन्तीति मनो वै यजुस्तदिदं मनो यजुः सर्वाः सिक-
ता अनुविभवत्येवमु हास्यैताः पृथङ्नाना यजुर्भिरुपहिता भवन्ति ॥ ४० ॥
तदाहुः । कथमस्यैताः सर्वैश्छन्दोभिरुपहिता भवन्तीति षड्चेना एतेन षड्चेन

राजानं क्रीणात्यात्मा वाऽअग्निः प्राणः सोम आत्मंस्तत्प्राणं मध्यतो दधाति तस्मादयमात्मन्प्राणो मध्यतः॥२॥यद्वेव चिते गार्हपत्ये। अचितऽआहवनीयेऽथ राजानं क्रीणात्यात्मा वाऽअग्नी रसः सोम आत्मानं तद्रसेनानुपजति तस्मादयमान्तमेवात्मा रसेनानुपक्तः ॥ ३ ॥ राजानं क्रीत्वा पर्युह्य । अथास्माऽआतिथ्यꣳ हविर्निर्वपति तस्य हविष्कृता वाचं विसृजतेऽथ वाऽएतद्व्यतिषजत्यध्वरकर्म चाग्निकर्म च कर्मणः समानतायै समानमिदं कुर्वामहेति ॥ ४ ॥ यद्वेव व्यतिषजति । आत्मा वाऽअग्निः प्राणोऽध्वर आत्मंस्तत्प्राणं मध्यतो दधाति तस्मादयमात्मन्प्राणो मध्यतः ॥ ५ ॥ यद्वेव व्यतिषजति । आत्मा वाऽअग्नी रसोऽध्वर आत्मानं तद्रसेनानुपजति तस्मादयमान्तमेवात्मा रसेनानुपक्तोऽथाहवनीयस्यार्धमेति ॥ ६॥ तद्धैके । उभयत्रैव पलाशशाखया व्युदूहन्त्युभयत्र वै चिनोतीति न तथा कुर्यादवस्यति वाव गार्हपत्येनोर्ध्व एवाहवनीयेन रोहति तस्मात्तथा न कुर्यात् ॥७॥ अथ गार्हपत्यऽएवोषान्निवपति । नाहवनीयेऽयं वै लोको गार्हपत्यः पशव ऊषा अस्मिंस्तल्लोके पशून्दधाति तस्मादिमेऽस्मिन्लोके पशवः ॥८॥ अथाहवनीयऽएव पुष्करपर्णमुपदधाति । न गार्हपत्यऽआपो वै पुष्करपर्णं द्यौराहवनीयो दिवि तदपो दधात्युभयत्र सिकता निवपति रेतो वै सिकता उभयत्र वै विक्रियते तस्माद्रेतसोऽधि विक्रियातााऽइति ॥ ६ ॥ ता नाना मन्त्राभ्यां निवपति । मनुष्यलोको वै गार्हपत्यो देवलोक आहवनीयो नानो वाऽएतद्दैवं च मानुषं च द्राघीयसा मन्त्रेणाहवनीये निवपति ह्रसीयसा गार्हपत्ये द्राघीयो हि देवायुषꣳ ह्रसीयो मनुष्यायुषꣳ स पूर्वाः परिश्रिद्भ्यो गार्हपत्ये सिकता निवपति रेतो वै सिकता अस्माद्रेतसोऽधीमा विक्रियान्ताऽइति ॥१०॥ तदाहुः । यद्योनि परिश्रितो रेतः सिकता अथ पूर्वाः परिश्रिद्भ्यो गार्हपत्ये सिकता निवपति कथमस्यैतद्रेतोऽपरासिक्तं परिगृहीतं भवतीत्युन्वं वाऽऊपास्तद्यदूषान्पूर्वान्निवपत्येतेनो हास्यैतदुल्वेन रेतोऽपरासिक्तं परिगृहीतंभवत्यथाहवनीये परिश्रितोऽभिमन्त्रयते तस्योक्तो बन्धुरथ सिकता निवपति रेतो वै सिकता एतयोऽअस्यै तद्योन्या रेतोऽपरासिक्तं परिगृहीतं भवति ॥ ११ ॥ अथाहवनीयऽएवाप्यानवतीभ्यामभिमृशति। न गार्हपत्येऽयं वै लोको गार्हपत्यः स्वर्गो लोक आहवनीयोऽसौ वाऽअयमस्मिँल्लोके जातो यजमान स्वर्गएव लोके प्राजननपिपितव्यस्तद्यदाहवनीय ऽ एवाप्यानवतीभ्यामभिमृशति न गार्हपत्ये स्वर्गऽएवैनं तल्लोके प्रजनयति ॥ १२ ॥ अथ लोगेष्टका उपदधाति ।

ाति यावन्ति हि सप्तानां छन्दसामक्षराणि तावन्त्येतस्य पदृत्तस्या-
ण्येवमु हास्यैताः सर्वैश्छन्दोभिरुपादिता भवन्ति ॥ ४१ ॥ यद्वेव सिकता
ाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः सर्वमु ब्रह्म प्रजापतिस्तद्यदेतद्ब्रह्मण उत्सन्ने यस्मि-
अथ यदनुत्सन्नमिदं तद्योऽयमग्निश्चीयते तदस्मिन्ना निवपति यदेव तद्ब्रह्मण
न्नं तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति ता असंख्याता अपरिमिता निवपति को हि
यावत्तद्ब्रह्मण उत्सन्नꣳ स ह वाऽएतꣳ सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिꣳ संस्करोति
वं विद्वान्त्सिकता निवपति ॥ ४२ ॥ तदाहुः । कैतासामसंख्यातानाꣳ सं-
ति द्वेऽइति ब्रूयाद्द्वे हि सिकते शुक्ला च कृष्णा चाथो सप्त विꣳशतिशतानीति
देतावन्ति हि संवत्सरस्याहोरात्राण्यथो द्वे द्वापञ्चाशे शतेऽइत्येतावन्ति ह्येतस्य
हस्याक्षराण्यथो पञ्चविꣳशतिरिति पञ्चविꣳशꣳ हि रेतः ॥ ४३ ॥ ता
यजुष्मत्य इष्टकाः । ता आत्मन्नेवोपदधाति न पक्षपुच्छेष्वात्मन्ह्येव यजुष्मत्य
ा उपधीयन्ते न पक्षपुच्छेषु न सादयति नेद्रेतः प्रजातिꣳ स्थापयानीति
४ ॥ अथैना आप्यानवतीभ्यामभिमृशति । इदमेवैतद्रेतः सिक्तमाप्याययति
ाद्योनौ रेतः सिक्तमाप्यायते सौमीभ्यां प्राणो वै सोमः प्राणं तद्रेतसि दधाति
ाद्रेतः सिक्तं प्राणमभिसम्भवति पूयेद्ध यद्वै प्राणात्सम्भवेदेषो हैवात्र सूद-
ः प्राणो वै सोमः प्राणः सूददोहाः ॥ ४५ ॥ आप्यायस्व समेतु ते । वि-
ः सोम वृष्ण्यमिति रेतो वै वृष्ण्यमाप्यायस्व समेतु ते सर्वतः सोम रेत इत्ये-
वा वाजस्य संगथऽइत्यन्नं वै वाजो भवान्नस्य संगथऽइत्येतत्सं ते पयाꣳसि
यन्ति वाजा इति रसो वै पयोऽन्नं वाजाः सं ते रसाः समु यन्त्वन्नानीत्ये-
वृष्ण्यान्यभिमातिषाह इति सꣳ रेताꣳसि पाप्मसह इत्येतदाप्यायमानोऽ-
ताय सोमेति प्रजायां तदमृतं दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता दिवि श्रवाꣳस्युत्त-
नि धिष्वेति चन्द्रमा वाऽअस्य दिवि श्रव उत्तमꣳ स ह्येनममुष्मिँल्लोके श्रावयति
भ्यामाप्याययति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४६ ॥ अथातः
यदेव । चतस्रो लोगेष्टका उपदधाति षड्वेन निवपति द्वाभ्यामाप्याययति
द्वादश द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
त्तद्भवति ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [३. १.] ॥ ॥

ाप्यानवतीभ्यामभिमृश्य । प्रत्येत्याग्निध्रेण ग्रहं त्वाऽऽग्निध्रेण प्रचर्य प्रवर्ग्योपस-

इमे वै लोका एषोऽग्निर्दिशो लोगेष्टका एषु तल्लोकेषु दिशो दधाति तस्मादिमा एषु लोकेषु दिशः ॥ १३ ॥ व्राह्मेनाग्निमाहरति । आप्ता वाऽअस्य ताद्दिशो या एषु लोकेष्वथ या इमाँल्लोकान्परेण दिशस्ता अस्मिन्नेतद्दधाति ॥१४ ॥ बर्हिर्वेदेरियं वै वेदिः । आप्ता वाऽअस्य ता दिशो या अस्यामथ या इमां परेण दिशस्ता अस्मिन्नेतद्दधाति ॥ १५ ॥ यद्वेव लोगेष्टका उपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तस्य सर्वा दिशो रसोऽनु व्यक्षरत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेताभिर्लोगेष्टकाभिस्तꣳ रसमदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १६ ॥ व्राह्मेनाग्निमाहरति । आप्तो वाऽअस्य स रसो य एषु लोकेष्वथ य इमाँल्लोकान्पराङ्सोऽत्यक्षरत्तमस्मिन्नेतद्दधाति ॥ १७ ॥ बर्हिर्वेदेरियं वै वेदिः । आप्तो वाऽअस्य स रसो योऽस्यामथ य इमां पराङ्सोऽत्यक्षरत्तमस्मिन्नेतद्दधाति ॥ १८ ॥ स्फ्येनाहरति । वज्रो वै स्फ्यो वीर्यं वै वज्रो वित्तिरियं वीर्येण वै वित्तिं विन्दते ॥ १९ ॥ स पुरस्तादाहरति । मा मा हिꣳसीज्जनिता यः पृथिव्या इति प्रजापतिर्वै पृथिव्यै जनिता मा मा हिꣳसीत्प्रजापतिरित्येतद्यो वा दिवꣳ सत्यधर्मा व्यानडिति यो वा दिवꣳ सत्यधर्माऽसृजतेत्येतद्यश्चापश्चन्द्राः प्रथमो जजानेति मनुष्या वाऽआपश्चन्द्रा यो मनुष्यान्प्रथमोऽसृजतेत्येतत्कस्मै देवाय हविषा विधेमेति प्रजापतिर्वै कस्तस्मै हविषा विधेमेत्येतत्तामाहृत्यान्तरेण परिश्रित आत्मन्नुपदधाति स यः प्राच्यां दिशि रसोऽत्यक्षरत्तमस्मिन्नेतद्दधात्यथो प्राचीमेवास्मिन्नेतद्दिशं दधाति ॥ २० ॥ अथ दक्षिणतः । अभ्यावर्तस्व पृथिवी यज्ञेन पयसा सहेति यथैव यजुस्तथा बन्धुर्वपां तेऽअग्निरिषितोऽअरोहदिति यद्वै किं चास्याꣳ सास्यै वपा तामग्निरिषित उपादीप्तो रोहति तामाहृत्यान्तरेण पक्षसंधिमात्मन्नुपदधाति स यो दक्षिणायां दिशि रसोऽत्यक्षरत्तमस्मिन्नेतद्दधात्यथो दक्षिणामेवास्मिन्नेतद्दिशं दधाति ॥ २१ ॥ अथ पश्चात् । अग्ने यत्ते शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यच्च यज्ञियमितीयं वाऽअग्निरस्यै तदाह तद्देवेभ्यो भरामसीति तदस्मै देवाय कुर्मणे हराम इत्येतत्तामाहृत्यान्तरेण पुच्छसंधिमात्मन्नुपदधाति स यः प्रतीच्यां दिशि रसोऽत्यक्षरत्तमस्मिन्नेतद्दधात्यथो प्रतीचीमेवास्मिन्नेतद्दिशं दधाति स न सम्प्रति पश्चादाहरेद्यथाप्रसमाहराणीतीत्याहरति ॥ २२ ॥ अथोत्तरतः । इषमूर्जमहमित आदमित्यपमूर्जमहमित आददऽइत्येतदृतस्य योनिमिति सत्यं वाऽऋतꣳ सत्यस्य योनिमित्येतन्महिषस्य धारामित्यग्निर्वै महिषः स हीदं जातो महान्त्सर्वमैक्षणादा मा गोषु विशत्वा तनूष्वित्यात्मा

दृभ्यां प्रचरति प्रवर्ग्योपसद्भ्यां प्रचर्यैतां चर्मणि चितिꣳ समवशमयन्ति तद्यच्चर्मणि चर्म वै रूपꣳ रूपाणामुपाप्त्यै लोमतो लोम वै रूपꣳ रूपाणामुपाप्त्यै रोहिते रोहिते ह सर्वाणि रूपाणि सर्वेषाꣳ रूपाणामुपाप्त्या आनडुहेऽग्निरेष यदनड्वानग्निरूपाणामुपाप्त्यै प्राचीनग्रीवे तद्धि देवत्रा ॥ १ ॥ तदग्रेण गार्हपत्यम् । अन्तर्वेद्युत्तरलोम प्राचीनग्रीवमुपस्तृणाति तदेतां चितिꣳ समवशमयन्त्यथ प्रोक्षति तद्यत्प्रोक्षति शुद्धमेवैतन्मेध्यं करोत्याज्येन तद्धि शुद्धं मेध्यमथोऽअनभ्यारोहाय न हि किं चनान्यद्धविराज्येन प्रोक्षन्ति तूष्णीमनिरुक्तं वै तद्यत्तूष्णीꣳ सर्वं वाऽअनिरुक्तꣳ सर्वेणैवैतच्छुद्धं मेध्यं करोत्यथोऽअनभ्यारोहाय न हि किंचनान्यद्धविस्तूष्णीं प्रोक्षन्ति ॥ २ ॥ यद्वेव प्रोक्षति । हविर्वाऽएतत्तदेतदभिघारयति यद्वै हविरनभ्यक्तं यदभिघारितं तज्जुष्टं तन्मेध्यमाज्येनाज्येन हि हविरभिघारयन्ति तूष्णीं तूष्णीꣳ हि हविरभिघारयन्ति दर्भैस्ते हि शुद्धा मेध्या अग्रैरग्रꣳ हि देवानाम् ॥ ३ ॥ तदाहुः । यत्प्रथमामेव चितिं प्रोक्षति कथमस्यैष सर्वोऽग्निः प्रोक्षितो भवति कथं चर्मणि प्रणीतः कथमुख्यः प्रणीत इति यदेवात्र सर्वासां चितीनामिष्टकाः प्रोक्षत्येवमु हास्यैष सर्वोऽग्निः प्रोक्षितो भवत्येवं चर्मणि प्रणीत एवमुख्यः प्रणीत उपच्छन्दयेतां चितिम् ॥ ४ ॥ अथाहाग्निभ्यः प्रह्रियमाणेभ्योऽनुब्रूहीति । एतद्वै देवानुपप्रैष्यत एतं यज्ञं तꣳस्यमानान्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अजिघाꣳसन्न यक्ष्यध्वे न यज्ञं तꣳस्यध्वऽइति तेभ्य एतानग्नीनेता इष्टका वज्रान्क्षुरपवीन्कृत्वा प्राहरꣳस्तैरेनानस्तृण्वत तान्स्तृत्वाभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञमतन्वत ॥ ५ ॥ तथाऽएतत्क्रियते । यद्देवा अकुर्वन्निदं नु तानि रक्षाꣳसि देवैरेवोपहतानि यत्त्वेतत्करोति यद्देवा अकुर्वंस्तत्करवाणीत्यथो यदेव रक्षो यः पाप्मा तेभ्य एतानग्नीनेता इष्टका वज्रान्क्षुरपवीन्कृत्वा प्रहरति तैरेनान्स्तृणुते तान्स्तृत्वाभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञं तनुते ॥ ६ ॥ तद्यदग्निभ्य इति । बहवो ह्येतेऽग्नयो यदेताश्चितयोऽथ यत्प्रह्रियमाणेभ्य इति प्र हि हरन्ति ॥ ७ ॥ तद्धैकेऽन्वाहुः । पुरीष्यासोऽअग्नयः प्रावणेभिः सजोषस इति प्रायणरूपं न तथा कुर्यादाग्नेयीरेव गायत्रीः कामवतीरनुब्रूयाद्या ते वत्सो मनो यमत्तुभ्यं ता आङ्गिरस्तमाग्निः प्रियेषु धामस्विति ॥ ८ ॥ आग्नेयीरन्वाह । अग्निरूपाणामुपाप्त्यै कामवतीः कामानामुपाप्त्यै गायत्रीर्गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतꣳ सिञ्चति तिस्रस्त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतꣳ सिञ्चति ताः सप्त सम्पद्यन्ते सह त्रिरनूक्ताभ्याꣳ सप्तचितिकोऽ

[illegible] ॥ २३ ॥ ता एता दिशः । [illegible]

[illegible] ॥ २४ ॥ ता एता [illegible]

[illegible]

सप्तऽर्त्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भव-
ᳯस्वन्वाह रेतो वाऽअत्र यज्ञ उपाᳯशु वै रेतः सिच्यते पश्चादनुब्रुवन्न-
: छन्दोभिरेवैतद्यज्ञं पश्चादभिरक्षन्नेति ॥ ९ ॥ अथाश्वᳯ शुक्लं पुरस्तान्न-
। एतद्वै देवा अविभयुर्यद्वै न इह रक्षाᳯसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतं व-
रयन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआदित्य एषोऽश्वस्तऽएतेन वज्रेण पुरस्ताद्रक्षाᳯ-
नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रे स्वस्ति समाश्नुवत तथैवैनद्यजमान एतेन वज्रेण पु-
द्रक्षाᳯसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रे स्वस्ति समश्नुतऽआगच्छन्त्यग्नि
एतः पुच्छस्य चितिमुपनिदधत्युत्तरतोऽश्वमाक्रमयन्ति ॥ १० ॥ तमुत्तरार्ध-
ः । अन्तरेण परिश्रितः प्राञ्चं नयन्ति तत्प्राच्यै दिशः पाप्मानमपहन्ति तं
णा तद्दक्षिणायै दिशः पाप्मानमपहन्ति तं प्रत्यञ्चं तत्प्रतीच्यै दिशः पा-
मपहन्ति तमुदञ्चं तदुदीच्यै दिशः पाप्मानमपहन्ति सर्वाभ्य एवैतद्दिग्भ्यो
ᳯसि नाष्ट्रा अपहत्याथैनमुदञ्चं प्राञ्चं प्रसृजति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥
म् ४२०० ॥ तं प्रत्यञ्चं यन्तम् । एतां चितिमवघ्रापयत्यसौ वाऽआदित्य
ऽश्व इमा उ सर्वाः प्रजा या इमा इष्टकास्तद्यदवघ्रापयत्यसावेव तदादित्य
: प्रजा अभिजिघ्रति तस्मादु हैतत्सर्वोऽस्मीति मन्यते प्रजापतेर्वीर्येण तद्यत्प्र-
चं यन्तमवघ्रापयति प्रत्यङ् ह्येवैष यन्निमाः सर्वाः प्रजा अभिजिघ्रति ॥१२॥
वावघ्रापयति । असौ वाऽआदित्य एषोऽश्व इमऽउ लोका एताः स्वयमातृ-
स्तद्यदवघ्रापयत्यसावेव तदादित्य इमाँल्लोकान्त्सूत्रे समावयते तद्यत्तत्सूत्रमुपरि
बन्धुः ॥ १३ ॥ यद्वेवावघ्रापयति । अग्निर्देवेभ्य उदक्रामत्सोऽपः प्राविशत्ते-
: प्रजापतिमब्रुवंस्त्वमिममन्विच्छ स तुभ्यᳯ स्वाय पित्रऽआविर्भविष्यतीति
श्वः शुक्लो भूत्वान्विच्छत्तमद्भ्य उपोद्गासृप्तं पुष्करपर्णे विवेद तमभ्यवेत्यां चक्रे
हैनमुद्ददाह तस्मादश्वः शुक्लो दग्धमुख—इवाथो ह दुरक्षो भावुकस्तमु वाऽअ-
हिᳯसित्येव मेने तᳯ होवाच वरं ते ददामीति ॥ १४ ॥ स होवाच । य-
ानेन रूपेणान्विच्छाद्विन्दादेव त्वा स इति स यो हैनमेतेन रूपेणान्विच्छति
न्दति हैनं विन्त्वा हैवैनं चिनुते ॥ १५ ॥ स शुक्लः स्यात् । तद्ध्येतस्य रूपं य
तपति यदि शुक्लं न विन्देदप्यशुक्लः स्यादश्वस्त्वेव स्याद्यद्यश्वं न विन्दे-
नड्वानेव स्यादाग्नेयो वाऽअनड्वानग्निरु सर्वेषां पाप्मनामपहन्ता ॥ १६ ॥
थानेऽपि पक्षेऽरण्यं । तᳯ हैके पुरस्तात्प्रत्यञ्चमधिरोहन्ति पश्चाद्वा प्राञ्चं

स जयति तदेतदुपभृतोऽधि जुहूं मित्रमागच्छति तेन प्रजयति तस्माच्चतुर्थे प्रयाजे समानयति बर्हिषि ॥ १७ ॥ यजमान एव जुहूमनु । योऽस्मा अरातीयति स उपभृतमनु यजमानायैवैतद्द्विषन्तं भ्रातृव्यं बलिꣳ हारयत्यत्तैव जुहूमन्वाद्य उपभृमन्वत्तऽएवैतदाद्यं बलिꣳ हारयति तस्माच्चतुर्थे प्रयाजे समानयति ॥ १८ ॥ स वाऽअनवमृशन्त्समानयति । स यद्वावमृशेद्यजमानं द्विषता भ्रातृव्येणावमृशेदत्तारमाद्येनावमृशेत्तस्मादनवमृशन्त्समानयति ॥ १९ ॥ अथोत्तरां जुहूमध्यूहति । यजमानमेवैतद्द्विषति भ्रातृव्येऽध्यूहत्यत्तारमाद्येऽध्यूहति तस्मादुत्तरां जुहूमध्यूहति ॥२०॥ देवा ह वा ऽऊचुः । हन्त विजितमेवानु सर्वं यज्ञꣳ सꣳस्थापयाम यदि नोऽसुररक्षसान्यासजेयुः सꣳस्थित एव नो यज्ञः स्यादिति ॥ २१ ॥ त ऽउत्तमे प्रयाजे । स्वाहाकारेणैव सर्वं यज्ञꣳ समस्थापयन्त्स्वाहाग्निमिति तदाग्नेयमाज्यभागꣳ समस्थापयन्त्स्वाहासोममिति तत्सौम्यमाज्यभागꣳ समस्थापयन्त्स्वाहाग्निमिति य एष उभयत्राच्युत आग्नेयः पुरोडाशो भवति तꣳ समस्थापयन् ॥ २२ ॥ अथयथादेवतꣳ । स्वाहा देवा आज्यपा इति तत्प्रयाजानुयाजान्त्समस्थापयन्प्रयाजानुयाजा वै देवा आज्यपा जुषाणोऽग्निराज्यस्य वेत्त्विति तदग्निꣳ स्विष्टकृतꣳ समस्थापयन्नग्निर्हि स्विष्टकृत्स एषोऽप्येतर्हि तथैव यज्ञः सन्तिष्ठते यथैवैनं देवाः समस्थापयंस्तस्मादुत्तमे प्रयाजे स्वाहास्वाहेति यजति यावन्ति हवीꣳषि भवन्ति विजितमेवैतदनु सर्वं यज्ञꣳ सꣳस्थापयति तस्माद्यदत ऊर्ध्वं विलोम यज्ञे क्रियेत न तदाद्रियेत सꣳस्थितो मे यज्ञ इति ह विद्यात्सहैष यज्ञो यातयामेवास एषा वषट्कृतꣳ हुतꣳ स्वाहाकृतम् ॥ २३ ॥ ते देवा अकामयन्त । कथं न्विमं यज्ञं पुनराप्याययेमायातयामानं कुर्याम तेनायातयाम्ना प्रचरेमेति ॥ २४ ॥ स एतद्ध्रुवाज्यं परिशिष्टमासीत् । येन यज्ञꣳ समस्थापयंस्तेनैव यथापूर्वꣳ हवीꣳष्यभ्यघारयन्पुनरेवैनानि तदाप्याययन्नयातयामान्यकुर्वन्नयातयाम ह्याज्यं तस्मादुत्तमे प्रयाजमिष्ट्वा यथापूर्वꣳ हवीꣳष्यभिघारयति पुनरेवैनानि तदाप्याययत्ययातयामानि करोत्ययातयाम ह्याज्यं तस्माद्यस्य कस्य च हविषोऽवद्यति पुनरेव तदभिघारयति स्विष्टकृतऽएव तत्पुनराप्यायत्ययातयाम करोत्यथ यदा स्विष्टकृतेऽवद्यति न ततः पुनरभिघारयति नो हि ततः काञ्चन हविषोऽग्नावाहुतिꣳ होष्यन्भवति ॥ २५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [५. ३.] ॥

स वै समिधो यजति । प्राणा वै समिधः प्राणानेवैतत्समिन्द्धे प्राणैर्ह्ययं पुरुषः समिद्धस्तस्मादभिमृशति मृयाप्युपतापी स्यात्स यद्युष्णः स्यादेव तावच्छं

न तथा कुर्यात्पशुरेष यदग्निर्यो वै पशुं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमधिरोहति विषाणाभ्यां तꣳ हन्त्यथ यः पश्चात्प्राञ्चं पद्भ्यां तमात्मनैवैनमारोहेद्वाऽआत्मना पशुमारोहन्ति स पारयति स न हिनस्त्युत्तरतो यꣳ हि कं च पशुमारोहन्त्युत्तरत एवैनमारोहन्त्याहुत्याग्निमौत्तरवेदिकं कर्म कृत्वात्मन्नग्निं गृह्णीतऽआत्मन्नग्निं गृहीत्वा सत्यꣳ साम गायति पुष्करपर्णमुपदधाति तस्यातः ॥ १७ ॥ अथैतꣳ साये भूतेऽश्वं परिणयन्ति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारमकुर्वन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआदित्य एषोऽश्वस्तथैवास्माऽअयमेतं वज्रमभिगोप्तारं करोति ॥ १८ ॥ तं वाऽउपास्तमयमादित्यस्य परिणयति । एष वाऽअस्य प्रत्यक्षं दिवा गोप्ता भवति रात्रिसचान्यु वै रक्षाꣳसि रात्र्या एवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति सर्वतः परिणयति सर्वत एवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोति त्रिष्कृत्वः परिणयति त्रिवृतमेवास्माऽएतं वज्रमभिगोप्तारं करोत्यथैनमुदञ्चं प्राञ्चं प्रसृजति तस्योक्तो बन्धुरथ स पुनर्विपल्ययते तस्योपरि बन्धुः ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [३. २]
द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०५ ॥ तृतीयोऽध्यायः [४६.] ॥ ॥

आत्मन्नग्निं गृह्णीते चेष्यन् । आत्मनो वाऽएतमधिजनयति यादृशाद्वै जायते तादृङेव भवति स यदात्मन्नगृहीत्वाग्निं चिनुयान्मनुष्यादेव मनुष्यं जनयेन्मर्त्यान्मर्त्यमनपहतपाप्मनोऽनपहतपाप्मानमथ यदात्मन्नग्निं गृहीत्वा चिनोति तदग्नेरेवाध्यग्निं जनयत्यमृतादमृतमपहतपाप्मनोऽपहतपाप्मानम् ॥ १ ॥ स गृह्णाति । मयि गृह्णाम्यग्रेऽअग्निमिति । तदात्मन्नेवाग्रेऽग्निं गृह्णाति रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति तदु सर्वा आशिष आत्मन्गृह्णीते मामु देवताः सचन्तामिति तदु सर्वान्देवानात्मन्गृह्णीते तद्यत्किंचात्मनोऽधि जनयिष्यन्भवति तत्सर्वमात्मन्गृह्णीते स वै तिष्ठन्नात्मन्नग्निं गृहीत्वानूपविश्य चिनोति पशुरेष यदग्निस्तस्मात्पशुस्तिष्ठन्गर्भं धित्वानूपविश्य विजायते ॥ २ ॥ अथ सत्यꣳ साम गायति । एतद्वै देवा अब्रुवन्त्सत्यमस्य मुखं करवाम ते सत्यं भविष्याम सत्यं नोऽनुवर्त्स्यति सत्यो नः स कामो भविष्यति यत्कामा एतत्करिष्यामहऽइति ॥ ३ ॥ तऽएतत्सत्यꣳ साम पुरस्तादगायन् । तदस्य सत्यं मुखमकुर्वꣳस्ते सत्यमभवन्त्सत्यमेनाननुववर्त सत्य एषां स कामोऽभवद्यत्कामा एतदकुर्वत ॥ ४ ॥ तथैवैतद्यजमानः । यत्सत्यꣳ साम पुरस्ताद्गायति तदस्य सत्यं मुखं करोति

वास्मादेतत्प्राणं दधात्युत्तरामुत्तरमेवास्मादेतत्प्राणं दधाति ॥ २ ॥ यद्वेव स्वयमातृण्णामुपदधाति । प्रजापतिं विस्रस्तं देवता आदाय व्युदक्रामंस्तासु व्युत्क्रामन्तीषु प्रतिष्ठामभिपद्योपाविशत् ॥ ३ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रंसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या सा प्रतिष्ठैषा सा प्रथमा स्वयमातृण्णा तद्यदेतामत्रोपदधाति यदेवास्यैषात्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतामत्रोपदधाति ॥ ४ ॥ तां वै प्रजापतिनोपदधाति । प्रजापतिर्ह्येवैतत्स्वयमात्मनः प्रत्यधत्त ध्रुवासीति स्थिरासीत्येतदथो प्रतिष्ठितासीति धरुणेति प्रतिष्ठा वै धरुणमास्तृता विश्वकर्मणेति प्रजापतिर्वै विश्वकर्मा तेनास्तृतासीत्येतन्मा त्वा समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्ण इति रुक्मो वै समुद्रः पुरुषः सुपर्णस्तौ त्वा मोद्वधिष्टामित्येतदव्यथमाना पृथिवीं दृंहेति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ५ ॥ प्रजापतिष्ट्वा सादयत्विति । प्रजापतिर्ह्येतां प्रथमां चितिमपश्यदपां पृष्ठे समुद्रस्येमन्नित्यपाꣳ हीयं पृष्ठꣳ समुद्रस्य हीयमेव व्यचस्वतीं प्रथस्वतीमिति व्यचस्वती च हीयं प्रथस्वती च प्रथस्व पृथिव्यसीति प्रथस्व पृथिवी चासीत्येतत् ॥ ६ ॥ भूरसीति । भूर्हीयं भूमिरसीति भूमिर्हीयमदितिरसीतीयं वाऽअदितिरियꣳ हीदꣳ सर्वं ददते विश्वधाया इत्यस्याꣳ हीदꣳ सर्वꣳ हितं विश्वस्य भुवनस्य धर्त्रीति सर्वस्य भुवनस्य धर्त्रीत्येतत्पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृꣳह पृथिवीं मा हिꣳसीरित्यात्मानं यच्छात्मानं दृꣳहात्मानं मा हिꣳसीरित्येतत् ॥ ७ ॥ विश्वस्मै प्राणायापानाय । व्यानायोदानायेति प्राणो वै स्वयमातृण्णा सर्वस्माऽउ वाऽएतस्मै प्राणः प्रतिष्ठायै चरित्रायेतीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा इमऽउ लोकाः प्रतिष्ठा चरित्रमग्निष्ट्वाभिपात्वित्यग्निष्ट्वाभिगोपायत्वित्येतन्मह्या स्वस्त्येति महत्या स्वस्त्येत्येतच्छर्दिषा शंतमेनेति यच्छर्दिः शंतमं तेनेत्येतत्सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुरथ साम गायति तस्योपरि बन्धुः ॥ ८ ॥ तदाहुः । कथमेष पुरुषः स्वयमातृण्णयानभिनिहितो भवतीत्ययं वै स्वयमातृण्णा प्राणाः स्वयमातृण्णानभिनिहितो वै पुरुषोऽन्नेन च प्राणेन च ॥ ९ ॥ अथ दूर्वेष्टकामुपदधाति। पशवो वै दूर्वेष्टका पशूनेवैतदुपदधाति तद्यदोऽग्निरन्तर्हितः पशुभिरपेत्तऽएते तानेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हिताꣳ स्वयमातृण्णाया उपदधातीयं वै स्वयमातृण्णानन्तर्हितांस्तदस्यै पशून्दधात्युत्तरामुत्तरांस्तदस्यै पशून्दधाति ॥ १० ॥ यद्वेव दूर्वेष्टकामुपदधाति। प्रजापतेर्विस्रस्तस्य यानि लोमान्यशीयन्त ता इमा ओषधयोऽभवन्नथास्मात्प्राणो मध्यत उदक्रामत्तस्मि-

स सत्यं भवति सत्यमेवैनमनुवर्तते यत्नोऽस्य स कामो भवति यत्काम
तत्कुरुते ॥ ५ ॥ तद्यत्तत्सत्यम् । आप एव तदापो हि वै सत्यं तस्माद्येनापो
न्ति तत्सत्यस्य रूपमित्याहुरप एव तस्य सर्वस्याग्रमकुर्वंस्तस्माद्यदापो यन्त्य
दꣳ सर्वं जायते यदिदं किंच ॥ ६ ॥ अथ पुष्करपर्णमुपदधाति । योनिर्वै पुष्क
रपर्णं योनिमेवैतदुपदधाति ॥ ७ ॥ यद्वेव पुष्करपर्णमुपदधाति । आपो वै पुष्क
तासामियं पर्णं यथा ह वा इदं पुष्करपर्णमप्स्वध्याहितमेवमियमप्स्वध्याहिता
योनिरग्नेरियꣳ ह्यग्निरस्यै हि सर्वोऽग्निश्चीयत इमामेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हिता
सत्यादुपदधातीमां तत्सत्ये प्रतिष्ठापयति तस्मादियꣳ सत्ये प्रतिष्ठिता तस्मादि
मेव सत्यमियꣳ ह्येषां लोकानामद्धातमाम् ॥ ८ ॥ अपां पृष्ठमसि योनिरग्ने
ति । अपाꣳ हीयं पृष्ठं योनिर्ह्ययमग्नेः समुद्रमभितः पिन्वमानमिति समुद्रो
मामभितः पिन्वते वर्धमानो महाꣳऽआ च पुष्कर इति वर्धमानो महीयस्व पु
र इत्येतद्दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथस्वेत्यनु त्रिमात्र्यसौ वा आदित्य एषोऽग्नि
हैतमन्यो दिवो वरिमा यन्तुमर्हति द्यौर्भूत्वैनं यच्छेत्येवैतदाह स्वराजोपदधाति स
राज्यꣳ ह्यपाꣳ सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ९ ॥
रुक्ममुपदधाति । असौ वा आदित्य एष रुक्म एष हीमाः सर्वाः प्रजा अतिरो
रोचो ह वै तꣳ रुक्म इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा अमुमेवैतदादि
मुपदधाति स हिरण्मयो भवति परिमण्डल एकविꣳशतिनिर्बाधस्तस्योक्तो बन्
धस्तान्निर्बाधमुपदधाति रश्मयो वा एतस्य निर्बाधा अवस्तादु वा एतस्य रश
॥ १० ॥ तं पुष्करपर्ण उपदधाति । योनिर्वै पुष्करपर्णं योनावेवैनमेतत्प्रतिष्ठा
पयति ॥ ११ ॥ यद्वेव पुष्करपर्ण उपदधाति । प्रतिष्ठा वै पुष्करपर्णमियं वै पुष्
पर्णमियमु वै प्रतिष्ठा यो वा अस्यामप्रतिष्ठितोऽपि दूरे सन्नप्रतिष्ठित एव स रा
भिर्वा एषोऽस्यां प्रतिष्ठितोऽस्यामेवैनमेतत्प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति ॥ १२ ॥ य
पुष्करपर्ण उपदधाति । इन्द्रो वृत्रꣳ हत्वा नास्तृषीति मन्यमानोऽपः प्राविश
अब्रवीद्बिभेमि वै पुरं मे कुरुतेति स योऽपाꣳ रस आसीत्तमूर्ध्वꣳ समुदौहंस्ता
पुरमकुर्वंस्तद्यदस्मै पुरमकुर्वंस्तस्मात्पुष्करं पुष्करꣳ ह वै तत्पुष्करमित्याचक्षते प
ऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवास्तद्यत्पुष्करपर्ण उपदधाति य एवास्यैतमापो रसꣳ सम
हन्यामस्मै पुरमकुर्वंस्तस्मिन्नेवैनमेतत्प्रतिष्ठापयति ॥ १३ ॥ ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ता
ति । असौ वा आदित्यो ब्रह्माहरहः पुरस्ताज्जायते वि सीमतः सुरुचो वेन
आवरिति मध्यं वै सीमेमे लोकाः सुरुचोऽसावादित्यो वेनो यद्वै प्रजिजनिष

नाष्ट्रा ऽवेनत्तस्माद्वेनस्तानेष सीमतो मध्यतो विद्रुएवन्नुदेति स बुध्न्या
उपमा अस्य विष्ठा इति दिशो वा ऽअस्य बुध्न्या उपमा विष्ठास्ता ह्येष उपवि-
तिष्ठते सतश्च योनिमसतश्च विवरितीमे वै लोकाः सतश्च योनिरसतश्च यद्ध
स्ति यच्चन तदेभ्य एव लोकेभ्यो जायते त्रिष्टुभोपदधाति त्रैष्टुभो ह्येष सादयि-
त्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १४ ॥ अथ पुरुषमुपदधाति । स
प्रजापतिः सोऽग्निः स यजमानः स हिरण्मयो भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योति-
रग्निरमृतꣳ हिरण्यममृतमग्निः पुरुषो भवति पुरुषो हि प्रजापतिः ॥ १५ ॥ य-
द्वेव पुरुषमुपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्ताद्रम्या तनूर्मध्यत उदक्रामत्तस्यामेनमुत्क्रा-
न्तायां देवा अजहुस्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेताꣳ रम्यां तनूं मध्यतोऽद-
धुस्तस्यामस्य देवा अरमन्त तद्यदस्यैतस्याꣳ रम्यायां तन्वां देवा अरमन्त तस्मा-
द्धि रम्यꣳ हि रम्यꣳ ह वै तद्धिरण्यमित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि दे-
वास्तथैवास्मिन्नयमेताꣳ रम्यां तनूं मध्यतो दधाति तस्यामस्य देवा रमन्ते प्राणो
वा ऽअस्य सा रम्या तनूः प्राणमेवास्मिन्नेतं मध्यतो दधाति ॥ १६ ॥ तꣳ रुक्म
ऽउपदधाति । असौ वा ऽआदित्य एष रुक्मोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डले
पुरुषः स एष तमेवैतदुपदधाति ॥ १७ ॥ उत्तानमुपदधाति । एतद्वै देवा
अब्रुवन्यदि वा ऽइमाववाञ्चा ऽउपधास्यामः सर्वमेवेदं प्रधक्ष्यतो यद्यु पराञ्चौ
पराञ्चावेव तप्स्यतो यद्यु सम्यञ्चावन्तरैवैतावेतज्ज्योतिर्भविष्यत्यथो ऽअन्यो
ऽन्यꣳ हिꣳसिष्यत ऽइति तेऽवाञ्चमन्यमुपादधुः पराञ्चमन्यꣳ स एष रश्मि
भिरर्वाङ् तपति रुक्मः प्राणैरेष ऊर्ध्वः पुरुषः प्राञ्चमुपदधाति प्राङ् ह्येषोऽ
ग्निश्चीयते ॥ १८ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र ऽइति । हिरण्यगर्भो ह्येष समवर्तता
भूतस्य जातः पतिरेक आसीदित्येष ह्यस्य सर्वस्य भूतस्य जातः पतिरे
आसीत्स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमामित्येष वै दिवं च पृथिवीं च दाधार क
देवाय हविषा विधेमेति प्रजापतिर्वै कस्तस्मै हविषा विधेमेत्येतत् ॥ १९
द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिति । असौ वा ऽआदित्यो द्रप्सः स दिवं
पृथिवीं च स्कन्दतीत्यमूमितीमामिमं च योनिमनु यश्च पूर्व इतीमं च लो
कममुं चेत्येतदथो यच्चेदमेतर्हि चीयते यच्चादः पूर्वमचीयतेति समानं योनिमनु सं
चरन्तमिति समानꣳ ह्येष योनिमनु संचरति द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्रा इत्यसौ वा ऽआ
दित्यो द्रप्सो दिशः सप्त होत्रा अमुं तदादित्यं दिक्षु प्रतिष्ठापयति ॥ २० ॥ द्वाभ्या

अपाढासि सहमानेति । असहन्त ह्येतया देवा असुरान्त्सहस्वारातीः सहस्व पृतनायत इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः सहस्रवीर्यासि सा मा जिन्वेति सर्वं वै सहस्रꣳ सर्ववीर्यासि सा मा जिन्वेत्येतत्सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३९ ॥ तदाहुः । कस्मादभिस्वयमातृण्णामन्या इष्टका उपधीयन्ते प्राच्य एता इति द्वे वै योनीऽइति ब्रूयाद्देवयोनिरन्यो मनुष्ययोनिरन्यः प्राचीनप्रजनना वै देवाः प्रतीचीन प्रजनना मनुष्यास्तद्यदेताः प्राचीरुपदधाति देवयोनेरेवैतद्यजमानं प्रजनयति ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४. २.] तृतीयः प्रपाठकः ॥ कंडिकासंख्या ॥ ८५ ॥ चतुर्थोऽध्यायः [४७.] ॥

कूर्ममुपदधाति । रसो वै कूर्मो रसमेवैतदुपदधाति यो वै स एषां लोकानामप्सु प्रविद्धानां पराङ्गोऽत्यक्षरत्स एष कूर्मस्तमेवैतदुपदधाति यावानु वै रसस्तावानात्मा स एष इमऽएव लोकाः ॥ १ ॥ तस्य यदधरं कपालम् । अयꣳ स लोकस्तत्प्रतिष्ठितमिव भवति प्रतिष्ठित-इव ह्ययं लोकोऽथ यदुत्तरꣳ सा द्यौस्तद्व्यवगृहीतान्तमिव भवति व्यवगृहीतान्तेव हि द्यौरथ यदन्तरा तदन्तरिक्षꣳ स एष इमऽएव लोका इमानेवैतल्लोकानुपदधाति ॥ २ ॥ तमभ्यनक्ति । दध्ना मधुना घृतेन दधि हैवास्य लोकस्य रूपं घृतमन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैनमेतद्रूपेण समर्धयत्यथो दधि हैवास्य लोकस्य रसो घृतमन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैनमेतद्रसेन समर्धयति ॥ ३ ॥ मधु वाता ऋतायतऽइति । यां वै देवतामृगभ्यनूक्ता यां यजुः सैव देवता सऽऋसो देवता तद्यजुस्तद्वैतन्मध्वेवैष त्रिचो रसो वै मधु रसमेवास्मिन्नेतद्दधाति गायत्रीभिस्तिसृभिस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४ ॥ स यत्कूर्मो नाम । एतद्वै रूपं कृत्वा प्रजापतिः प्रजा असृजत यदसृजताकरोत्तद्यदकरोत्तस्मात्कूर्मः कश्यपो वै कूर्मस्तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्य इति ॥ ५ ॥ स य स कूर्मोऽसौ स आदित्यः । अमुमेवैतदादित्यमुपदधाति तं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपदधात्यमुं तदादित्यं पुरस्तात्प्रत्यञ्चं दधाति तस्मादसावादित्यः पुरस्तात्प्रत्यङ् धीयते दक्षिणतोऽपाढायै वृषा वै कूर्मो योषापाढा दक्षिणतो वै वृषा योषामुपशेतेऽरत्निमात्रेऽरत्निमात्राद्धि वृषा योषामुपशेते सैषा सर्वासामिष्टकानां महिषी यदषाढैतस्यै दक्षिणतः सन्त्सर्वासामिष्टकानां दक्षिणतो भवति ॥ ६ ॥ यद्वेव कूर्ममुपदधाति । प्राणो वै कूर्मः प्राणो हीमाः सर्वाः प्रजाः करोति प्राणमेवैतदुपदधाति

पदधाति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदुपदधाति । त्रिपुरुष्यां त्रैष्टुभो ह्येष तं सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ २१ ॥ अथ साम गायति । एतद्वै देवाऽएतं पुरुषमुपधाय तमेतादृशमेवापश्यन्यथैतच्छुष्कं फलकम् ॥२२॥ तेऽब्रुवन् । उप तज्जानीत यथास्मिन्पुरुषे वीर्यं दधामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथास्मिन्पुरुषे वीर्यं दधामेति ॥२३॥ ते चेतयमानाः । एतत्सामापश्यंस्तदगायंस्तदस्मिन्वीर्यमदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति पुरुषे गायति पुरुषे तद्वीर्यं दधाति चित्रे गायति सर्वाणि हि चित्राण्यग्निस्तमुपधाय न पुरस्तात्परीयादेन्मायमग्निर्हिनसादिति ॥ २४ ॥ अथ सर्पनामैरुपतिष्ठते । इमे वै लोकाः सर्पास्ते हानेन सर्वेण सर्पन्ति यदिदं किं च सर्वेषामु हैष देवानामात्मा यदग्निस्ते देवा एतमात्मानमुपधायाबिभयुर्यद्वै न इमे लोका अनेनात्मना न सर्पेयुरिति ॥२५॥ तऽएतानि सर्पनामान्यपश्यन् । तैरुपातिष्ठन्त तैरस्माऽइमाँल्लोकानस्थापयंस्तैरनमयन्यदनमयंस्तस्मात्सर्पनामानि तथैवैतद्यजमानो यत्सर्पनामैरुपतिष्ठतऽइमानेवास्माऽएतल्लोकान्स्थापयतीमाँल्लोकान्नमयति तथो हास्यैतऽएतेनात्मना न सर्पन्ति ॥ २६ ॥ यद्वेव सर्पनामैरुपतिष्ठते । इमे वै लोकाः सर्पा यद्धि किं च सर्पत्येष्वेव तल्लोकेषु सर्पति तद्यत्सर्पनामैरुपतिष्ठते यऽएवैषु लोकेषु नाष्ट्रा यो व्यद्वरो या शिमिदा तमेवैतत्सर्वꣳ शमयति ॥ २७ ॥ नमोऽस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु । येऽअन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नम इति यऽएवैषु त्रिषु लोकेषु सर्पास्तेभ्य एतन्नमस्करोति ॥ २८ ॥ या इषवो यातुधानानामिति । यातुधानप्रेषिता हैके दशन्ति ये वा वनस्पतीँरनु ये वावटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नम इति ये चैव वनस्पतिषु सर्पा ये चावटेषु शेरते तेभ्य एतन्नमस्करोति ॥ २९ ॥ ये वामी रोचने दिवो । ये वा सूर्यस्य रश्मिषु येषामप्सु सदस्कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नम इति यत्र-यत्रैते तदेतेभ्य एतन्नमस्करोति नमो नम इति यज्ञो वै नमो यज्ञेनैवैनानेतन्नमस्कारेण नमस्यति तस्मादु ह नायज्ञियं ब्रूयान्नमस्तऽइति यथा हैनं ब्रूयाद्यज्ञस्तऽइति तादृक्तत् ॥ ३० ॥ त्रिभिरुपतिष्ठते । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्माऽएतदिमाँल्लोकान्स्थापयत्यथो तावतैवैतदिदꣳ सर्वꣳ शमयति तिष्ठन्नुपतिष्ठते तिष्ठन्तीव वाऽइमे लोका अथो तिष्ठन्वै वीर्यवत्तरः ॥ ३१ ॥ अथैनमुपाविश्याभिजुहोति ।

धाति तस्योक्तो बन्धुः ॥ २८ ॥ अथर्तव्येऽउपदधाति । ऋतवऽएते यदृतव्ये
ऋतूनेवैतदुपदधाति मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते
मभ्यामेवैनेऽएतदुपदधाति द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः सकृत्सादयत्येकं
ऋतुं करोति ॥ २९ ॥ तद्यदेनेऽअत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽग्निरिमऽउ
लोकाः संवत्सरस्तस्यायमेव लोकः प्रथमा चितिरयमस्य लोको वसन्त ऋतुस्त-
देतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदास्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअ-
पदधाति ॥ ३० ॥ यद्वेवैतेऽअत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सर उ
जापतिस्तस्य प्रतिष्ठैव प्रथमा चितिः प्रतिष्ठोऽअस्य वसन्त ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रोपदधा-
। यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदास्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधाति तेऽअन-
र्हिते विश्वज्योतिष उपदधाति प्रजा वै विश्वज्योतिरनन्तर्हितास्तत्प्रजा ऋतु-
यो दधाति तस्मात्प्रजा ऋतूनेवानुप्रजायन्तऽऋतुभिर्हैव गर्भे सन्तꣳ सम्पश्य-
ऋतुभिर्जातम् ॥ ३१ ॥ अथाषाढामुपदधाति । इयं वाऽअषाढेमामेवैतदुपदधाति
तां पूर्वार्धऽउपदधाति प्रथमा हीयमसृज्यत ॥ ३२ ॥ सा यदषाढा नाम । देवा-
श्चासुराश्चोभये प्राजापत्या अस्पर्धन्त ते देवा एतामिष्टकामपश्यन्नषाढामिमामेव तामु-
पादधत तामुपधायासुरान्त्सपत्नान्भ्रातृव्यानस्मात्सर्वस्मादसहन्त यदसहन्त तस्मादु-
षाढा तथैवैतद्यजमान एतामुपधाय द्विषन्तं भ्रातृव्यमस्मात्सर्वस्मात्सहते ॥ ३३ ॥
यद्वेवाषाढामुपदधाति । वाग्वा अषाढा वाचैव तद्देवा असुरान्त्सपत्नान्भ्रातृव्या-
नस्मात्सर्वस्मादसहन्त तथैवैतद्यजमानो वाचैव द्विषन्तं भ्रातृव्यमस्मात्सर्वस्मात्सहते
वाचमेव तद्देवा उपादधत तथैवैतद्यजमानो वाचमेवोपधत्ते ॥ ३४ ॥ सेयं वामभृत्।
प्राणा वै वामं यद्धि किं च प्राणीयं तत्सर्वं बिभर्ति तेनेयं वामभृद्वाग्घ त्वेव
वामभृत्प्राणा वै वामं वाचि वै प्राणेभ्योऽन्नं धीयते तस्माद्वाग्वामभृत् ॥ ३५ ॥
तऽएते सर्वे प्राणा यदषाढा । तां पूर्वार्धऽउपदधाति पुरस्तात्तत्प्राणान्दधाति
तस्मादिमे पुरस्तात्प्राणास्तानान्यया यजुष्मत्येष्टकया पुरस्तात्प्रत्युपदध्यादेतस्यां
चितौ नेत्प्राणानपिदधानीति ॥ ३६ ॥ यद्वेवस्याः पञ्च पुरस्तादुपदधाति । अत्रं
वाऽस्याऽएषोऽनपिहिता याऽअन्नेन प्राणास्तामनन्तर्हितामृतव्याभ्यामुपदधात्यृतुषु तद्वाचं
प्रतिष्ठापयति सेयं वागृतुषु प्रतिष्ठिता वदति ॥ ३७॥ तदाहुः । यत्प्रजा विश्वज्यो-
तिर्वागषाढाथ कस्मादन्तरेणर्तव्येऽउपदधातीति संवत्सरो वाऽऋतव्ये संवत्सरेण
तत्प्रजाभ्यो वाचमन्तर्दधाति तस्मात्संवत्सरवेलायां प्रजा वाचं प्रवदन्ति ॥ ३८ ॥

आज्येन पञ्चगृहीतेन तस्योक्तो बन्धुः सर्वतः परिसर्पं सर्वाभ्य एवैनमेतद्दिग्भ्योऽन्नेन प्रीणाति ॥ ३२ ॥ यद्वेवैनमभिजुहोति । एतद्वै देवा एतमात्मानमुपधायाबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति त एतान्रक्षोघ्नान्प्रतिसरानपश्यन्कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीमिति रक्षोघ्ना वै प्रतिसरास्त एतैः प्रतिसरैः सर्वाभ्यो दिग्भ्यो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्र एतमात्मानं समस्कुर्वत तथैवैतद्यजमान एतैः प्रतिसरैः सर्वाभ्यो दिग्भ्यो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्र एतमात्मानं संस्कुरुते ॥ ३३ ॥ आज्येन जुहोति । वज्रो वा आज्यं वज्रेणैवैतद्रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्ति पञ्चगृहीतेन पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैतद्रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्त्याग्नेयीभिरग्निर्वै ज्योती रक्षोहाग्निनैवैतद्रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्ति त्रिष्टुब्भिर्वज्रो वै त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्ति सर्वतः परिसर्पं सर्वाभ्य एवैतद्दिग्भ्यो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्ति ॥ ३४ ॥ पश्चादग्नेः प्राङासीनः । अथोत्तरतो दक्षिणाथ पुरस्तात्प्रत्यङ्ङथ जघनेन परीत्य दक्षिणत उदङ्ङासीनस्तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्राथानुपरीत्य पश्चात्प्राङासीनस्तथो हास्यैतत्प्रागेव कर्म कृतं भवति ॥ ३५ ॥ अथ स्रुचावुपदधाति । बाहू वै स्रुचौ बाहू एवास्मिन्नेतत्प्रतिदधाति ते यत्स्रुचौ भवतः स्रुचौ हि बाहू इदमेव कपुच्छलमयं दण्डो द्वे भवतो द्वौ हीमौ बाहू पार्श्वत उपदधाति पार्श्वतो हीमौ बाहू ॥ ३६ ॥ कार्ष्मर्यमयीं दक्षिणत उपदधाति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै नो यज्ञं दक्षिणतो रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति त एतं रक्षोहणं वनस्पतिमपश्यन्कार्ष्मर्यं त एतेन वनस्पतिना दक्षिणतो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्र एतं यज्ञमतन्वत तथैवैतद्यजमान एतेन वनस्पतिना दक्षिणतो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्र एतं यज्ञं तनुत आज्येन पूर्णा भवति वज्रो वा आज्यं वज्रेणैवैतद्दक्षिणतो रक्षांसि नाष्ट्रा अपहन्ति ॥ ३७ ॥ अथौदुम्बरीमुत्तरत उपदधाति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जमेवास्मिन्नेतद्रसं दधाति दध्ना पूर्णा भवति रसो वै दधि रसमेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ ३८ ॥ यद्वेव स्रुचावुपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तस्याग्निस्तेज आदाय दक्षिणाकर्षत्सोऽत्रोदरमयत्कृष्ट्वोदरमयत्तस्मात्कार्ष्मर्योऽथास्येन्द्र ओज आदायोदङ्ङुदक्रामत्स उदुम्बरोऽभवत् ॥ ३९ ॥ तावब्रवीत् । उप मेतं प्रति म एतद्धत्तं येन मे युवमुदक्रमिष्टमिति ताभ्यां वै नौ सर्वमन्नं प्रयच्छेति तौ वै मा बाहू भूत्वा प्रपद्येथामिति तथेति

अपाढासि सहमानेति । असहन्त ह्येतया देवा असुरान्सहस्वारातीः सहस्व पृतनायत इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः सहस्ववीर्यासि सा मा जिन्वेति सर्वं वै सहस्वं सर्ववीर्यासि सा मा जिन्वेत्येतत्स्मादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३९ ॥ तदाहुः । कस्मादभिस्वयमातृण्णामन्या इष्टका उपधीयन्ते प्राच्य एता इति द्वे वै योनीऽइति ब्रूयादेवयोनिरन्यो मनुष्ययोनिरन्यः प्राचीनप्रजनना वै देवाः प्रतीचीन प्रजनना मनुष्यास्तद्यदेताः प्राचीरुपदधाति देवयोनेरेवैतद्यजमानं प्रजनयति ॥ ४० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४. २.] तृतीयः प्रपाठकः ॥ कंडिकासंख्या ॥ ८५ ॥ चतुर्थोऽध्यायः [४७.] ॥

कूर्ममुपदधाति । रसो वै कूर्मो रसमेवैतदुपदधाति यो वै स एषां लोकानामप्सु प्रविद्धानां पराङ्रसोऽत्यक्षरत्स एष कूर्मस्तमेवैतदुपदधाति यावानु वै रसस्तावानात्मा स एष इमऽएव लोकाः ॥ १ ॥ तस्य यदधरं कपालम्। अयं स लोकस्तत्प्रतिष्ठितमिव भवति प्रतिष्ठित–इव ह्ययं लोकोऽथ यदुत्तरं सा द्यौस्तद्व्यवगृहीतान्तमिव भवति व्यवगृहीतान्तेव हि द्यौरथ यदन्तरा तदन्तरिक्षं स एष इमऽएव लोका इमानेवैतल्लोकानुपदधाति ॥ २ ॥ तमभ्यनक्ति । दध्ना मधुना घृतेन दधि हैवास्य लोकस्य रूपं घृतमन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैनमेतद्रूपेण समर्धयत्यथो दधि हैवास्य लोकस्य रसो घृतमन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैनमेतद्रसेन समर्धयति ॥ ३ ॥ मधु वाता ऋतायतऽइति । यां वै देवतामृगभ्यनूक्ता यां यजुः सैव देवता सऽर्क्सो देवता तद्यजुस्तदैतन्मध्वेवैष त्रिचो रसो वै मधु रसमेवास्मिन्नेतद्दधाति गायत्रीभिस्तिसृभिस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४ ॥ स यत्कूर्मो नाम । एतद्वै रूपं कृत्वा प्रजापतिः प्रजा असृजत यदसृजताकरोत्तद्यदकरोत्तस्मात्कूर्मः कश्यपो वै कूर्मस्तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्य इति ॥ ५ ॥ स य स कूर्मोऽसौ स आदित्यः । अमुमेवैतदादित्यमुपदधाति तं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपदधात्यमुं तदादित्यं पुरस्तात्प्रत्यञ्चं दधाति तस्मादसावादित्यः पुरस्तात्प्रत्यङ् धीयते दक्षिणतोऽपाढायै वृषा वै कूर्मो योषापाढा दक्षिणतो वै वृषा योषामुपशेतेऽरत्निमात्रेऽरत्निमात्राद्धि वृषा योषामुपशेते सैषा सर्वासामिष्टकानां महिषी यदपाढैतस्यै दक्षिणतः सन्त्सर्वासामिष्टकानां दक्षिणतो भवति ॥ ६ ॥ यद्वेव कूर्ममुपदधाति । प्राणो वै कूर्मः प्राणो हीमाः सर्वाः प्रजाः करोति प्राणमेवैतदुपदधाति

ताभ्यां वै सर्वमन्नं प्रायच्छत्तावेनं बाहू भूत्वा प्रापद्येतां तस्माद्बाहुभ्यामेवान्नं क्रियते बाहुभ्यामद्यते बाहुभ्याꣳ हि स सर्वमन्नं प्रायच्छत् ॥ ४० ॥ स कार्ष्मर्यमयीं दक्षिणत उपदधाति । अग्नेष्ट्वा तेजसा सादयामीति यदेवास्य तदग्निस्तेज आदाय दक्षिणाकर्षत्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यग्निर्मूर्धा दिवः ककुदित्येष उ सोऽग्निर्गायत्र्या गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनामेतदुपदधाति घृतेन पूर्णा भवत्याग्नेयं वै घृतꣳ स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥ ४१ ॥ अथौदुम्बरीमुत्तरत उपदधाति । इन्द्रस्य त्वौजसा सादयामीति यदेवास्य तदिन्द्र ओज आदायोदङ्ङुदक्रामत्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेतेत्येष उ स इन्द्रः सा यदाग्नेय्यग्निकर्म ह्यथ यत्त्रिष्टुप्त्रैष्टुभो हीन्द्र ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनामेतदुपदधातीन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनामेतदुपदधाति दध्ना पूर्णा भवत्यैन्द्रं वै दधि स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥ ४२ ॥ तावस्यैताविन्द्राग्नी एव बाहू तावेनं तेजसा च वीर्येण च सह प्रपद्येते स सम्मत्युरः पुरुषमाकारय यत्राभ्याप्नोति तदालिख्यैनेऽउपदधात्येष हैतयोर्लोकः ॥ ४३ ॥ ते हैके तिरश्च्याऽउपदधति । तिर्यञ्चौ वाऽइमौ बाहूऽइति न तथा कुर्यात्प्राच्यावेवोपदध्यात्प्राङ् ह्येषोऽग्निश्चीयतेऽथोऽएवं वै बाहू वीर्यवत्तरौ ते नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति नाना हीमौ बाहू ॥ ४४ ॥ तदाहुः । नैतस्य पुरुषस्य बाहू कुर्यादेतौ वाऽअस्य बाहू यऽएते स्रुचौ नेदतिरेचयानीति स वै कुर्यादेवैतौ वाऽअस्य बाहूऽअन्वेते स्रुचावथोऽएतौ पक्षावथो यान्येतस्मिन्नग्नौ रूपाण्युपधास्यन्भवति यान्स्तोमान्यानि पृष्ठानि यानि छन्दाꣳस्येतयोरेव सा संस्कृतिरेतयोर्वृद्धिस्तस्मादु कुर्यादेवैतस्य पुरुषस्य बाहू ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. १.] ॥

स्वयमातृण्णामुपदधाति । इयं वै स्वयमातृण्णेमामेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हितां पुरुषादुपदधात्यन्नं वै स्वयमातृण्णेयं वै स्वयमातृण्णेयमु वाऽअन्नमस्याꣳ हि सर्वमन्नं पच्यतेऽनन्तर्हितमेवास्मादेतदन्नं दधात्युत्तरामुत्तरमेवास्मादेतदन्नं दधाति ॥ १ ॥ यद्वेव स्वयमातृण्णामुपदधाति । प्राणो वै स्वयमातृण्णा प्राणो ह्येवैतत्स्वयमात्मनस्त्रातृन्ते प्राणमेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हितां पुरुषादुपदधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णेयं वै स्वयमातृण्णेयमु वै प्राणो यद्धि किं च प्राणीयं तत्सर्वं बिभर्त्यनन्तर्हितमे-

तं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपदधाति पुरस्तात्प्रत्यञ्चं प्राणं दधाति तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यङ् प्राणो धीयते पुरुषमभ्यावृत्तं यजमाने तत्प्राणं दधाति दक्षिणतोऽषाढायै प्राणो वै कूर्मो वागषाढा प्राणो वै वाचो वृषा प्राणो मिथुनम् ॥ ७ ॥ शतम् ४२०० ॥ ॥ अपां गम्भन्त्सीदेति । एतद्वा अपां गम्भिष्ठं यत्रैष एतत्तपति मा त्वा सूर्योऽभिताप्सीन्माग्निर्वैश्वानर इति मैव त्वा सूर्यो हिꣳसीन्मोऽअग्निर्वैश्वानर इत्येतदच्छिन्नपत्राः प्रजा अनुवीक्षस्वेतीमा वै सर्वाः प्रजा या इमा इष्टकास्ता अरिष्टा अनार्ता अनुवीक्षस्वेत्येतदनु त्वा दिव्या वृष्टिः सचतामिति यथैनं दिव्या वृष्टिरनुप्रसचेतैवमेतदाह ॥ ८ ॥ अथैनमेजयति । त्रीन्त्समुद्रान्त्समसृपत्स्वर्गानितीमे वै त्रयः समुद्राः स्वर्गा लोकास्तानेष कूर्मो भूत्वानुसꣳससर्पापां पतिर्वृषभ इष्टकानामित्यपाꣳ ह्येष पतिर्वृषभ इष्टकानां पुरीषं वसानः सुकृतस्य लोकऽइति पशवो वै पुरीषं पशून्वसानः सुकृतस्य लोक इत्येतत्तत्र गच्छ यत्र पूर्वे परेता इति तत्र गच्छ यत्रैतेन पूर्वे कर्मणेयुरित्येतत् ॥९॥ मही द्यौः पृथिवी च न इति । महती द्यौः पृथिवी च न इत्येतदिमं यज्ञं मिमिक्षतामितीमं यज्ञमवतामित्येतत्पिपृतां नो भरीमभिरिति बिभृतां नो भरीमभिरित्येतद्द्यावापृथिव्ययोत्तमयोपदधाति द्यावापृथिव्यो हि कूर्मः ॥१०॥ त्रिभिरुपदधाति । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदुपदधाति त्रिभिरभ्यनक्ति तस्यहेतस्योक्तो बन्धुरवका अधस्ताद्भवन्त्यवका उपरिष्टादापो वाऽअवका अपामेवैनमेतन्मध्यतो दधाति सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥ अथोलूखलमुसलेऽउपदधाति । विष्णुरकामयतान्नादः स्यामिति स इतेऽइष्टकेऽअपश्यदुलूखलमुसले तेऽउपाधत्त तेऽउपधायान्नादोऽभवत्तथैवैतद्यजमानो यदुलूखलमुसलेऽउपदधाति येन रूपेण यत्कर्म कृत्वा विष्णुरन्नादोऽभवत्तेन रूपेण तत्कर्म कृत्वान्नादोऽसानीति तद्वैतत्सर्वमन्नं यदुलूखलमुसलेऽउलूखलमुसलाभ्याꣳ ह्येवान्नं क्रियतऽउलूखलमुसलाभ्यामद्यते ॥ १२ ॥ ते रेतःसिचोर्वेलयोपदधाति । पृष्टयो वै रेतःसिचौ मध्यमु पृष्टयो मध्यत एवास्मिन्नेतदन्नं दधात्युत्तरेऽउत्तरमेवास्मादेतदन्नं दधात्यरत्निमात्रेऽरत्निमात्राद्ध्यन्नमद्यते ॥ १३ ॥ प्रादेशमात्रे भवतः । प्रादेशमात्रो वै गर्भो विष्णुरन्नमेतदात्मसंमितमेवास्मिन्नेतदन्नं दधाति यदु वाऽआत्मसंमितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न तदवति ॥ १४ ॥ औदुम्बरे भवतः । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जमेवास्मिन्नेतद्रसं दधात्यथो सर्वऽएते वनस्पतयो यदुदुम्बर-

समिद्धो हि स तावज्ज्वयति यथुशीतः स्यात्प्राशंसेत तस्मात्प्राणेनैवाग्निमेतद्द
। तस्मात्समिधो यजति ॥ १ ॥ अथ तनूनपातं यजति । रेतो वै तनूनपाद्रेत
तिसिञ्चति तस्मात्तनूनपातं यजति ॥ २ ॥ अथेडो यजति । प्रजा वा ऽइडो
वै रेतः सिक्तं प्रजायतेऽथ तदीडितमिवान्नमिच्छमानं चरति तत्प्रैवैतज्जनय-
तस्मादिडो यजति ॥ ३ ॥ अथ बर्हिर्यजति । भूमा वै बर्हिर्भूमानमेवैतत्प्रजन-
तस्माद्बर्हिर्यजति ॥ ४ ॥ अथ स्वाहास्वाहेति यजति । हेमन्तो वा ऽऋतूना-
स्वाहाकारो हेमन्तो हीमाः प्रजाः स्वं वशमुपनयते तस्माद्धेमन्म्लायन्त्योषध-
प्र वनस्पतीनां पलाशानि मुच्यन्ते प्रतितरामिव वयांसि भवन्त्यधस्तरा-
वयांसि पतन्ति विपतितलोमेव पापः पुरुषो भवति हेमन्तो हीमाः प्रजाः
वशमुपनयते स्वी ह वै तमर्थं कुरुते श्रियेऽन्नाद्याय यस्मिन्नर्थे भवति य एवमे-
द ॥ ५ ॥ देवाश्च वा ऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ते दण्डैर्द्ध-
र्नैव्यजयन्त ते हाविजयमाना ऊचुर्हन्त वाच्येव ब्रह्मन्विजिगीषामहै स यो
वाचं व्याहर्ता मिथुनेन नानुनिक्रामात्स सर्व्वं पराजयाताऽथ सर्व्वमितरे
ानिति तथेति देवा अब्रुवंस्ते देवा इन्द्रमब्रुवन्व्याहरेति ॥ ६ ॥ स इन्द्रोऽब्र-
। एको ममेत्यथास्माकमेकेतीतरेऽब्रुवंस्तदु तन्मिथुनमेवाविन्दन्मिथुनं ह्येक-
का च ॥ ७ ॥ द्वौ ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । अथास्माकं द्वे ऽ इतीतरेऽब्रुवंस्तदु त-
थुनमेवाविन्दन्मिथुनं हि द्वौ च द्वे च ॥ ८ ॥ त्रयो ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । अ-
स्माकं तिस्र इतीतरेऽब्रुवंस्तदु तन्मिथुनमेवाविन्दन्मिथुनं हि त्रयश्च तिस्रश्च
९ ॥ चत्वारो ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् । अथास्माकं चतस्र इतीतरेऽब्रुवंस्तदु तन्मिथु-
वाविन्दन्मिथुनं हि चत्वारश्च चतस्रश्च ॥ १० ॥ पञ्च ममेतीन्द्रोऽब्रवीत् ।
इतरे मिथुनं नाविन्दन्नो ह्यत ऊर्ध्वं मिथुनमस्ति पञ्च पञ्चेति ह्येवैतदुभयं
वति ततोऽसुराः सर्व्वं पराजयन्त सर्व्वस्माद्देवा ऽ असुरानजयन्त्सर्व्वस्मात्स-
ानसुरान्निरभजन् ॥ ११ ॥ तस्मात्प्रथमे प्रयाजऽइष्टे ब्रूयात् । एको ममेत्येका
स्य यमहं द्वेष्मीति यद्यु न द्विष्याद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इति ब्रूयात्
१२ ॥ द्वौ ममेति द्वितीये प्रयाजे । द्वे तस्य योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
ति ॥ १३ ॥ त्रयो ममेति तृतीये प्रयाजे । तिस्रस्तस्य यो ऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
ष्म इति ॥ १४ ॥ चत्वारो ममेति चतुर्थे प्रयाजे । चतस्रस्तस्य योऽस्मान्द्वेष्टि
च वयं द्विष्म इति ॥ १५ ॥ पञ्च ममेति पञ्चमे प्रयाजे । न तस्य किं चन
ऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इति स पञ्च पञ्चेत्येव भवत्यराभवति तथास्य

एतेऽउपदधत्सर्वान्वनस्पतीनुपदधाति रेतः सिचोर्वेलयेमे वै रेतः सिचावनयोस्त-द्वनस्पतीन्दधाति तस्मादनयोर्वनस्पतयश्चतुःस्रक्ति भवति चतस्रो वै दिशः सर्वा-सु तद्दिक्षु वनस्पतीन्दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु वनस्पतयो मध्ये संगृहीतं भवत्यु-लूखलरूपतायै ॥ १५ ॥ यद्वेवोलूखलमुपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तात्प्राणो मध्यत उदचिक्रमिषत्तमन्नेनागृह्णात्तस्मात्प्राणोऽन्नेन गृहीतो यो ह्येवान्नमत्ति स प्राणिति ॥ १६ ॥ प्राणे गृहीतेऽस्मादन्नमुदचिक्रमिषत्तत्प्राणेनागृह्णात्तस्मात्प्राणेनान्नं गृहीतं यो ह्येव प्राणिति सोऽन्नमत्ति ॥ १७ ॥ एतयोरुभयोर्गृहीतयोः । अस्मादूर्गुद-चिक्रमिषत्तामेताभ्यामुभाभ्यामगृह्णात्तस्मादेताभ्यामुभाभ्यामूर्ग्गृहीता यो ह्येवान्नमत्ति स प्राणिति तमूर्जयति ॥ १८ ॥ ऊर्जि गृहीतायाम् । अस्मादेतेऽउभेऽउदचिक्रमिषतां तेऽऊर्जागृह्णात्तस्मादेतेऽउभेऽऊर्जा गृहीते यꣳ ह्येवोर्जयति स प्राणिति सोऽन्नमत्ति ॥ १९ ॥ तान्येतान्यन्योऽन्येन गृहीतानि । तान्यन्योऽन्येन गृहीत्वात्मन्प्रापादयत तदे-तदन्नं प्रपद्यमानꣳ सर्वे देवा अनुप्रापद्यन्तान्नजीवनꣳ हीदꣳ सर्वम् ॥ २० ॥ तदेष श्लोकोऽभ्युक्तः । तद्ध स प्राणोऽपर्वादिति तद्धि स प्राणोऽभवन्महा भूत्वा प्रजापतिरि-ति महान्हि स तदभवद्यदेनमेते देवाः प्रापद्यन्त भुजो भुजिष्या वित्त्वेति प्राणा वै भु-जोऽन्नं भुजिष्या एतत्सर्वं वित्त्वेत्येतद्यत्प्राणान्प्राणयत्पुरीत्यात्मा वै पूर्यद्धै प्राणा-न्प्राणयत्तस्मात्प्राणा देवा अथ यत्प्रजापतिः प्राणयत्तस्मादु प्रजापतिः प्राणो यो वै स प्राण एषा सा गायत्र्यथ यत्तदन्नमेष स विष्णुर्देवताथ या सोर्गेष स उदुम्बरः ॥ २१ ॥ सोऽब्रवीत् । अयं वाव मा सर्वस्मात्पाप्मन उदभार्षीदिति यदब्रवीदुदभार्षीन्मेति तस्मादुदुम्भर उदुम्भरो ह वै तमुदुम्बर इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा उरु मे करदिति तस्मादुरुकरमुरुकरꣳ ह वै तदुलूखल-मित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवाः सैषा सर्वेषां प्राणानां योनिर्यदुलूख-लꣳ शिरो वै प्राणानां योनिः ॥ २२ ॥ तत्प्रादेशमात्रं भवति । प्रादेशमात्रमिव हि शिरश्चतुःस्रक्ति भवति चतुःस्रक्तीव हि शिरो मध्ये संगृहीतं भवति मध्ये संगृहीतमिव हि शिरः ॥ २३ ॥ तं यत्र देवाः समस्कुर्वन् तदस्मिन्नेतत्सर्वं मध्य-तोऽदधुः प्राणमन्नमूर्जं तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति रेतः सिचोर्वेलया पृष्टयो वै रेतः सिचौ मध्यमु पृष्टयो मध्यत एवास्मिन्नेतत्सर्वं दधाति ॥ २४ ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यतेति । वीर्यं वै कर्म विष्णोर्वीर्याणि पश्यतेत्येतद्यतो व्रतानि पस्पशऽइत्यन्नं

पयस्यादित्यं गर्भं पयसा समङ्ग्धीत्यादित्यो वाऽएष गर्भो यत्पुरुषस्तं पयसा समङ्ग्धीत्येतत्सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपामिति पुरुषो वै सहस्रस्य प्रतिमा पुरुषस्य ह्येव सहस्रं भवति परिवृङ्ग्धि हरसा माभिमंॅस्था इति पर्येनं वृङ्ग्ध्यर्चिषा मैनंॅ हिंॅसीरित्येतच्छतायुषं कृणुहि चीयमान इति पुरुषं तत्पशूनांॅ शतायुं करोति तस्मात्पुरुष एव पशूनांॅ शतायुः ॥ १७॥ अथोत्तरतोऽश्वम् । वातस्य जूतिमिति वातस्य वाऽएष जूतिर्यदश्वो वरुणस्य नाभिमिति वारुणो ह्यश्वोऽश्वं जज्ञानंॅ सरिरस्य मध्यऽइत्यापो वै सरिरमप्सुजा उ वाऽअश्वः शिशुं नदीनांॅ हरिमद्रिबुध्नमिति गिरिर्वाऽअद्रिर्गिरिबुध्ना उ वाऽआपोऽग्ने मा हिंॅसीः परमे व्योमन्नितीमे वै लोकाः परमं व्योमेषु लोकेष्वेनं मा हिंॅसीरित्येतत् ॥ १८ ॥ अथ दक्षिणतो गाम् । अजस्रमिन्दुमरुषमिति सोमो वाऽइन्दुः स हैष सोमोऽजस्रो यद्गौर्भुरण्युमिति भर्तारमित्येतदग्निमीडे पूर्वचित्तिं नमोभिरित्याग्नेयो वै गौः पूर्वचित्तिमिति प्राञ्चंॅ ह्यग्निमुद्धरन्ति प्राञ्चमुपचरन्ति स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमान इति यज्ञाऽएष चीयते तदेष पर्वभिर्ऋतुशः कल्पते गां मा हिंॅसीरदितिं विराजमिति विराड्वै गौरन्नं वै विराडन्नमु गौः॥१९॥अथोत्तरतोऽविम् । वरूत्रीं त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमिति वारुणी चैं हि त्वाष्ट्री चाविरविं जज्ञानांॅ रजसः परस्मादिति श्रोत्रं वै परंॅ रजो दिशो वै श्रोत्रं दिशः परंॅ रजो महीं साहस्रीमसुरस्य मायामिति महतीं साहस्रीमसुरस्य मायामित्येतदग्ने माहिंॅसीः परमे व्योमन्नितीमे वै लोका परमं व्योमेषु लोकेष्वेनं मा हिंॅसीरित्येतत्॥२०॥ अथ दक्षिणतोऽजम् । यो ऽअग्निरग्ने रध्यजायतेत्यग्निर्वाऽएषोऽग्निरध्यजायत शोकात्पृथिव्या उत वा दिवस्परीति यद्वै प्रजापतेः शोकादजायत तद्दिवश्च पृथिव्यै च शोकादजायत येन प्रजा विश्वकर्मा जजानेति वाग्वाऽअजो वाचो वै प्रजा विश्वकर्मा जजान तमग्ने हेडः परि ते वृणक्त्विति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २१ ॥ तऽएते पशवः । तान्नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति नाना ह्येते पशवः ॥ २२ ॥ अथ पुरुषशीर्षमभिजुहोति । आहुतिर्वै यज्ञः पुरुषं तत्पशूनां यज्ञियं करोति तस्मात्पुरुष एव पशूनां यजते॥२३॥ यद्वेवैनदभिजुहोति । शीर्षंस्तद्वीर्यं दधात्याज्येन जुहोति वज्रो वाऽआज्यं वीर्यं वै वज्रो वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति स्वाहाकारेण वृषा वै स्वाहाकारो वीर्यं वै वृषा वीर्यमेवास्मिन्नेतद्दधाति त्रिष्टुभा वज्रो वै त्रिष्टुब्वीर्यं वै वज्रो वीर्यं त्रिष्टुब्वीर्येणैवास्मिन्नेतद्वीर्यं दधाति ॥ २४ ॥ स वाऽअर्धर्चमनद्रुत्य स्वाहाकरोति । प्राणो वा-

वै व्रतं यत्तोऽन्नᳬ स्पाशयांचक्रऽइत्येतदिन्द्रस्य युज्यः सखेतीन्द्रस्य ह्येष युज्यः सखा द्विदेवत्यमुपोपदधाति द्वे ह्युलूखलमुसले सक्रुसादयति समानं तत्करोति समानᳬ ह्येतदन्नमेव सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ २५ ॥ अथोखामुपदधाति । योनिर्वाऽउखा योनिमेवैतदुपदधाति तामुलूखलऽउपदधात्यन्तरिक्षं वाऽउलूखलं यद्वै किं चास्या ऊर्ध्वमन्तरिक्षमेव तन्मध्यं वाऽअन्तरिक्षं मध्यतस्तद्योनिं दधाति तस्मात्सर्वेषां भूतानां मध्यतो योनिरपि वनस्पतीनाम् ॥ २६ ॥ यद्वेवोखामुपदधाति । यो वै स प्रजापतिर्व्यस्रᳬसतैषु सोऽयमे वै लोका उखेमे लोकाः प्रजापतिस्तामुलूखलऽउपदधाति तदेनमेतस्मिन्त्सर्वस्मिन्प्रतिष्ठापयाति प्राणोऽन्नऽऊर्ध्वयथोऽएतस्मादेवैनमेतत्सर्वस्मादनन्तर्हितं दधाति ॥ २७ ॥ अथोपशयां पिष्ट्वा । लोकम्पृजमुखां कृत्वा पुरस्तादुखायाउपनिवपत्येष हैतस्यै लोकस्तथो हास्यैषानन्तरिता भवति ॥ २८॥ तदाहुः । कथमस्यैषा पक्वा भृतोपहिता भवतीति यदेव यजुष्कृता तेनाथो यद्वै किंचितमग्निवैश्वानरमुपनिगच्छति तत एव तत्पक्वᳬ भृतमुपहितं भवति ॥ २९ ॥ ध्रुवासि धरुणेति । तस्योक्तो बन्धुरितो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्योऽअधि जातवेदा इत्येतेभ्यो हि योनिभ्यः प्रथमं जातवेदा अजायत स गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्नित्येतैर्वाऽएष छन्दोभिर्देवेभ्यो हव्यं वहति प्रजानन् ॥३०॥ इषे राये रमस्व । सहसे द्युम्नऽऊर्जेऽअपत्यायेत्येतस्मै सर्वस्मै रमस्वेत्येतत्सम्राडसि स्वराडसीति सम्राट्च ह्येष स्वराट्च सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावतामिति मनो वै सरस्वान्वाक्सरस्वत्येतौ सारस्वताऽउत्सौ तौ त्वा प्रावतामित्येतद्द्वाभ्यामुपदधाति तस्योक्तो बन्धुरथो द्वयᳬ ह्येवैतद्रूपं मृच्चापश्च सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३१ ॥ अथैनामभिजुहोति । एतद्वाऽअस्यामेतत्पूर्वᳬ रेतः सिक्तं भवति सिकतास्तदेतदभिकरोति तस्माद्योनौ रेतः सिक्तमभिक्रियतऽआज्येन जुहोति स्रुवेण स्वाहाकारेण द्वाभ्यामाग्नेयीभ्यां गायत्रीभ्यां तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३२ ॥ अग्ने युक्ष्वा हि ये तव । युक्ष्वा हि देवहूतमानिति युक्तवतीभ्यामिदमेवैतद्योनौ रेतो युनक्ति तस्माद्योनौ रेतो युक्तं न निष्पद्यते ॥ ३३ ॥ स यदि संवत्सरभृतः स्यादथाभिजुहुयात्सर्वं वै तद्यत्संवत्सरभृतः सर्वं तद्यदभिजुहोत्यथ यद्यसंवत्सरभृतः स्यादुपैव तिष्ठेतासर्वं वै तद्यदसंवत्सरभृतोऽसर्वं तद्यदुपातिष्ठतेऽभित्येव जुहुयाद ॥ ३४ ॥ पशुरेष यदग्निः । सोऽत्रैव सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्यावाङ् प्राणः

ऽस्त्यग्निरिदं तच्छीर्षकपालं विहाय यदिमन्तरतः शीर्ष्णो वीर्यं तदस्मिन्दधाति ॥ २५ ॥ अथोत्तरमर्धर्चमनुद्रुत्य स्वाहाकरोति । इदं तच्छीर्षकपालꣳ संघाय यांदद्मुपरिष्टाच्छीर्ष्णो वीर्यं तदस्मिन्दधाति ॥ २६ ॥ चित्रंदेवानामुद्गादनीकमिति । असौ वाऽआदित्य एष पुरुषस्तदेतच्चित्रं देवानामुदेत्यनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेरित्युभयेषाꣳ हैतद्देवमनुष्याणां चक्षुरामा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षमित्युद्यन्वाऽएष इमाँल्लोकानापूरयति सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेत्येष ह्यस्य सर्वस्यात्मा यच्च जगद्यच्च तिष्ठति ॥२७॥ अथोत्सर्गैरुपतिष्ठते । एतद्वै यत्रैतान्प्रजापतिः पशूनालिप्सत तऽआलिप्स्यमाना अशोचंस्तेषामेतैरुत्सर्गैः शुचं पाप्मानमपाहंस्तथैवैषा मयमेतद्देतै रुत्सर्गैः शुचं पाप्मानमपहन्ति ॥२८॥ तद्धैके । यं—यमेव पशुमुपदधाति तस्य—तस्य शुचमुत्सृजन्ति नेच्छुचं पाप्मानमभ्युपदधामहाऽइति ते ह ते शुचं पाप्मानमभ्युपदधाति याꣳ हि पूर्वस्य शुचमुत्सृजन्ति तामुत्तरेण सहोपदधाति॥२९॥ विपरिक्रामम्वु हैकऽउपतिष्ठन्ते । ऊर्ध्वांꣳ शुचमुत्सृजाम इति ते ह ते शुचं पाप्मानमनूयन्त्यूर्ध्वो ह्येतेन कर्मणैत्यूर्ध्वामु शुचमुत्सृजन्ति ॥ ३० ॥ व्राह्मेनैवाग्निमुत्सृजेत् । इमे वै लोका एषोऽग्निरेभ्यस्तल्लोकेभ्यो बहिर्धा शुचं दधाति बहिर्वेदीयं वै वेदिरस्यै तद्बहिर्धा शुचं दधात्युदङ् तिष्ठन्नेतस्याꣳ ह दिश्येते पशवस्तद्यत्रैते पशवस्तदेवैष्वेतच्छुचं दधाति ॥ ३१ ॥ पुरुषस्य प्रथममुत्सृजति । तꣳ हि प्रथममुपदधातीमं मा हिꣳसीर्द्विपादं पशुमिति द्विपाद्वाऽएष पशुर्यत्पुरुषस्तं मा हिꣳसीरित्येतत्सहस्राक्षो मेधाय चीयमान इति हिरण्यशकलैर्वाऽएष सहस्राक्षो मेधायेत्यग्नयेत्येतन्मयुं पशुं मेधमग्ने जुषस्वेति किम्पुरुषो वै मयुः किम्पुरुषमग्ने जुषस्वेत्येतत्तेन चिन्वानस्तन्वोः निषीदेत्यात्मा वै तनूस्तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतन्मयुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तन्मयौ च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३२ ॥ अथाश्वस्य । इमं मा हिꣳसीरेकशफं पशुमित्येकशफो वाऽएष पशुर्यदश्वस्तं मा हिꣳसीरित्येतत्कनिक्रदं वाजिनं वाजिनेष्विति कनिक्रदो वाऽएष वाज्यु वाजिनेषु गौरमारण्यमनु ते दिशामीति तदस्मै गौरमारण्यमनुदिशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतद्गौरं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तद्गौरे च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३३ ॥ अथ गोः । इमꣳ साहस्रꣳ शतधारमुत्समिति साहस्रो वाऽएष शतधार उत्सो यद्गौर्व्यच्यमानꣳ सरिरस्य मध्यऽइतीमे वै लोकाः सरिरमुपजी-

स्वयमातृण्णा श्रोणी द्वियजुः पृष्ठयो रेतः सिचौ कीकसा विश्वज्योतिःककुदमृतव्ये ग्रीवा अषाढा शिरः कूर्मो ये कूर्मे प्राणा ये शीर्षन्प्राणास्ते ते ॥ ३५ ॥ तं वाऽएतम् । इत ऊर्ध्वं प्राञ्चं चिनोत्यसौ वाऽआदित्य एषोऽग्निरमुं तदादित्यमित ऊर्ध्वं प्राञ्चं दधाति तस्मादसावादित्य इत ऊर्ध्वः प्राङ् धीयेत ॥ ३६ ॥ अथैनं प्रसलव्यावर्तयति । अमुं तदादित्यं प्रसलव्यावर्तयति तस्मादसावादित्य इमांलोकान्प्रसलव्यनुपर्येति ॥ ३७ ॥ उदर मुखा । योनिरुलूखलमुत्तरोखा भवत्यधरमुलूखलमुत्तरछं ह्युदरमधरा योनिः शिश्नं मुसलं तद्वृत्तमिव भवति वृत्तमिव हि शिश्नं तद्दक्षिणत उपदधाति दक्षिणतो वै वृषा योषामुपशेते यत्र पशोः संस्कृतस्याग्नं तदुद्वेष्टका तस्य वाऽएतस्योत्तरोऽर्ध उत्ताहिततरो भवति पशुरेष यदग्निस्तस्मात्पशोः सुहितस्योत्तरः कुक्षिरुन्नततरो भवति ॥३८॥ ब्राह्मणम् ॥१॥ [५.१.]॥

पशुशीर्षाण्युपदधाति । पशवो वै पशुशीर्षाणि पशूनेवैतदुपदधाति तान्युखायामुपदधातीमे वै लोका उखा पशवः पशुशीर्षाण्येषु तल्लोकेषु पशून्दधाति तस्मादिमऽएषु लोकेषु पशवः॥१॥यद्वेवोखायाम् । योनिर्वाऽउखा पशवः पशुशीर्षाणि योनौ तत्पशून्प्रतिष्ठापयति तस्मादप्यमानाः पच्यमानाः पशवो न क्षीयन्ते योनौ ह्येनान्प्रतिष्ठापयति॥२॥यद्वेव पशुशीर्षाण्युपदधाति । या वै ताःश्रिय एतानि तानि पशुशीर्षाण्यथ यानि तानि कुसिन्धान्येतास्ताःपञ्चचितयस्तद्यास्ता पञ्च चितय इमे ते लोकास्तद्ये तऽइमे लोका एषा सोखा तद्यदुखायां पशुशीर्षाण्युपदधात्येतैरेव तच्छीर्षभिरेतानि कुसिन्धानि संदधाति ॥ ३ ॥ तान्पुरस्तात्प्रतीच उपदधाति । एतद्वै यत्रैतान्प्रजापतिः पशूनालिप्सत तऽआलिप्स्यमाना उदचिक्रमिषंस्तान्प्राणेषु समगृह्णात्तान्प्राणेषु संगृह्य पुरस्तात्प्रतीच आत्मन्नधत्त ॥ ४ ॥ तद्वाऽएतत्क्रियते । यद्देवा अकुर्वन्निदं न्वस्मात्ते पशवो नोच्चिक्रमिषन्ति यत्वेतत्करोति यद्देवा अकुर्वंस्तत्करवाणीत्यथो प्राणेष्वेवैनानेतत्संगृह्य पुरस्तात्प्रतीच आत्मन्धत्ते ॥ ५ ॥ यद्वेव पशुशीर्षाण्युपदधाति । प्रजापतिर्वाऽइदमग्रऽआसीदेक एव सोऽकामयतान्नं सृजेय प्रजायेयेति स प्राणेभ्य एवाधि पशून्निरमिमीत मनसः पुरुषं चक्षुषोऽश्वं प्राणाद्गां श्रोत्रादविं वाचोऽजं तद्यदेनान्प्राणेभ्योऽधि निरमिमीत तस्मादाहुः प्राणाः पशव इति मनो वै प्राणानां प्रथमं तद्यन्मनसः पुरुषं निरमिमीत तस्मादाहुः पुरुषः प्रथमः पशूनां वीर्यवत्तम इति मनो वै सर्वे प्राणा मनसि हि सर्वे

नमेषु लोकेष्वित्येतद्घृतं दुहानामदितिं जनायेति घृतं वाऽएषादितिर्जनाय ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन्नितीमे वै लोकाः परमं व्योमैषु लोकेष्वेनं मा सीरित्येतद्गवयमारण्यमनु ते दिशामीति तदस्मै गवयमारण्यमनुदिशाति चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतद्गवयं ते च्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तद्गवये च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि त- श्च ॥ ३४ ॥ अथाविः । इममूर्णायुमित्यूर्णावलमित्येतद्वरुणस्य नाभिमिति वा- ो ह्यविस्त्वचं पशूनां द्विपदां चतुष्पदामित्युभयेषाꣳ ह्येष पशूनां त्वग्द्विपदां च तुष्पदां च त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमित्येतद्ध त्वष्टा प्रथमꣳ रूपं विचका- ग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन्नितीमे वै लोकाः परमं व्योमैषु लोकेष्वेनं मा ꣳसीरित्येतदुष्ट्रमारण्यमनु ते दिशामीति तदस्माऽउष्ट्रमारण्यमनुदिशति तेन न्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतदुष्ट्रं ते शुगृच्छ- यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तदुष्ट्रे च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिꣳश्च ॥३५॥ धाजस्य । अजो ह्यग्नेरजनिष्ट शोकादिति यद्वै प्रजापतेः शोकादजायत तदग्नेः ोकादजायत सोऽअपश्यज्जनितारमग्नऽइति प्रजापतिर्वै जनिता सोऽपश्यत्प्रजा- तिमग्रऽइत्येतत्तेन देवा देवतामग्रऽआयन्निति वाग्वाऽअजो वाचो वै देवा देवता- ग्रमायंस्तेन रोहमायन्नुप मेध्यास इति स्वर्गो वै लोको रोहस्तेन स्वर्ग लोक- यन्नुपमेध्यास इत्येतच्छरभमारण्यमनु ते दिशामीति तदस्मै शरभमारण्यमनु- दशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्ये च्छरभं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तच्छरभे च शुचं दधाति यं च ेष्टि तस्मिꣳश्च ॥३६॥ तदाहुः । यां वै तत्प्रजापतिरेतेषां पशूनाꣳ शुचं पाप्मा- नमपाहंस्तऽएते पञ्च पशवोऽभवंस्तऽएतऽउत्क्रान्तमेधा अमेध्या अयाज्ञियास्तेषां ब्राह्मणो नाश्नीयात्तानेतस्यां दिशि दधाति तस्मादेतस्यां दिशि पर्जन्यो न वर्षुको यत्रैते भवन्ति ॥ ३७ ॥ प्रत्येत्याग्निमुपतिष्ठते । एतद्वाऽएतदयथापथं करोति य- दग्नौ साग्निचिते बहिर्वेद्यति तस्माऽएवैतन्निह्नुतेऽहिꣳसायाऽआग्नेय्यायपऽएवैतन्निह्- नु तेगायत्र्या गायत्र्योऽग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्माऽएतन्निह्नुतेऽनिरु-

प्राणाः प्रतिष्ठितास्तद्यन्मनसः पुरुषं निरमिमीत तस्मादाहुः पुरुषः सर्वे पशव इति पुरुषस्य ह्येवैते सर्वे भवन्ति ॥ ६ ॥ तदेतदन्नᳪं सृष्ट्वा । पुरस्तात्प्रत्यगात्मन्नधत्त तस्माद्यः कश्चान्नᳪं सृजते पुरस्तादेवैनत्प्रत्यगात्मन्धत्ते तद्वाऽउखाया-मुदरं वाऽउखोदरे तदन्नं दधाति ॥ ७ ॥ अथैषु हिरण्यशकलान्प्रत्यस्यति । प्राणो वै हिरण्यमथ वाऽएतेभ्यः पशुभ्यः संज्ञप्यमानेभ्य एव प्राणा उत्क्रामन्ति तद्यद्धिरण्यशकलान्प्रत्यस्यति प्राणानेवैष्वेतद्दधाति ॥ ८ ॥ सप्त प्रत्यस्यति । सप्त वै शीर्षन्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्दधात्यथ यदि पञ्च पशवः स्युः पञ्चैव कृत्वः सप्त—सप्त प्रत्यस्येत्पञ्च वाऽएतान्पशूनुपदधाति सप्त—सप्त वाऽएकैकस्मिन्पशौ प्राणास्तदेषु सर्वेषु प्राणान्दधाति ॥ ९ ॥ तद्धैकेऽपि । यद्येकः पशुर्भवति पञ्चैव कृत्वः सप्त—सप्त प्रत्यस्यन्ति पञ्च वाऽएतान्पशूनुपदधाति सप्त—सप्त वाऽएकैकस्मिन्पशौ प्राणास्तदेषु सर्वेषु प्राणान्दध्म इति न तथा कुर्यादेतस्मिन्वै पशौ सर्वेषां पशूनाᳪं रूपं तद्यदेतस्मिन्प्रत्यस्यति तदेवैषु सर्वेषु प्राणान्दधाति ॥ १० ॥ मुखे प्रथमं प्रत्यस्यति । सम्यक्स्रवन्ति सरितो न धेना इत्यन्नं वै धेनास्तदिदᳪं सम्यङ्मुखमभिसᳪंस्रवत्यन्तर्हृदा मनसा पूयमाना इत्यन्तर्वै हृदयेन मनसा सतान्नं पूतं य ऋजुस्तस्य घृतस्य धारा अभिचाकशीमीति या एवैतस्मिन्नग्नावाहुतीर्होष्यन्भवति ता एतदाह हिरण्ययो वेतसो मध्येऽग्नेरिति य एवैष हिरण्मयः पुरुषस्तमेतदाह ॥ ११ ॥ ऋचे त्वेतीह । प्राणो वाऽऋक्प्राणेन ह्यर्चति रुचे त्वेतीह प्राणो वै रुक्प्राणेन हि रोचतेऽथो प्राणाय हीदᳪं सर्वᳪं रोचते भासे त्वेतीह ज्योतिषे त्वेतीह भास्वती हीमे ज्योतिष्मती चक्षुषीऽअभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य चेतीहाग्निर्ज्योतिषा ज्योतिष्मान्रुक्मो वर्चसा वर्चस्वानि-तीह श्रित्वावतीभ्यां श्रित्वᳪं हि श्रोत्रम् ॥ १२ ॥ अथ पुरुषशीर्षमुद्गृह्णाति । महयत्येवैनदेतत्सहस्रदा असि सहस्राय त्वेति सर्वं वै सहस्रᳪं सर्वस्य दातासि सर्वस्मै त्वेत्येतत् ॥ १३ ॥ अथैनानुपदधाति । पुरुषं प्रथमं पुरुषं तद्वीर्येणाप्त्वा दधाति मध्ये पुरुषमभित इतरान्पशून्पुरुषं तत्पशूनां मध्यतोऽत्तारं दधाति तस्मात्पुरुष एव पशूनां मध्यतोऽत्ता ॥ १४ ॥ अश्वं चाविं चोत्तरतः । एतस्यां तद्दिश्येतौ पशू दधाति तस्मादेतस्यां दिश्येतौ पशू भूयिष्ठौ ॥ १५ ॥ गां चाजं च दक्षिणतः । एतस्यां तद्दिश्येतौ पशू दधाति तस्मादेतस्यां दिश्येतौ पशू भूयिष्ठौ ॥ १६ ॥ पयसि पुरुषमुपदधाति । पशवो वै पयो यजमानं तत्पशुषु प्रतिष्ठा-

क्तया सर्वं वाऽअनिरुक्तᳫं सर्वेणैवास्माऽएतन्निह्नुते यविष्ठवत्यैतद्धास्य प्रियं धाम यद्यविष्ठ इति यद्वै जात इदᳫंसर्वमयुवत तस्माद्यविष्ठः ॥३८॥ त्वं यविष्ठ दाशुष इति । यजमानो वै दाश्वान्नॄः पाहीति मनुष्या वै नरः शृणुधी गिर इति शृणु न इमाᳫं स्तुतिमित्येतद्रक्षा तोकमुत त्मनेति प्रजा वै तोकᳫं रक्ष प्रजां चात्मानं चेत्येतत् ॥ ३९ ॥ आरुह्याग्निं जघनेन स्वयमातृण्णां परीत्यापस्या उपदधाति । आप एता यदपस्या अथ वाऽएतेभ्यः पशुभ्यः आप उत्क्रान्ता भवन्ति तद्यदपस्या उपदधात्येष्वेवैतत्पशुष्वपो दधात्यनन्तर्हिताः पशुभ्य उपदधात्यनन्तर्हिता स्तत्पशुभ्योऽपो दधाति पञ्च–पञ्चोपदधाति पञ्च ह्येते पशवः सर्वत उपदधाति सर्वत एवैष्वेतदपो दधाति ॥ ४० ॥ तद्याः पञ्चदश पूर्वाः । ता अपस्या वज्रो वाऽआपो वज्रः पञ्चदशस्तस्माद्येनापो यन्त्यपैव तत्र पाप्मानं घ्नन्ति वज्रो हैव तस्यार्थस्य पाप्मानमपहन्ति तस्मादर्पत्यमाप्रत्वो ब्रजेदेयं मे वज्रः पाप्मानमपहनदिति ॥ ४१ ॥ अथ याः पञ्चोत्तराः । ताश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दाᳫंस्यन्नं पशवोऽन्नमु पशोर्माᳫंसमथ वाऽएतेभ्यः पशुभ्यो माᳫंसान्युत्क्रान्तानि भवन्ति तद्यच्छन्दस्या उपदधात्येष्वेवैतत्पशुषु माᳫंसानि दधात्यनन्तर्हिताः पशुभ्यः उपदधात्यनन्तर्हितानि तत्पशुभ्यो माᳫंसानि दधात्यन्तरा अपस्या भवन्ति बाह्यारछन्दस्या अन्तरा ह्यापो बाह्यानि माᳫंसानि ॥ ४२ ॥ तदाहुः । यदिमा आप एतानि माᳫंसान्यथ क त्वक् लोमेत्यन्नं वाऽ पशोस्त्वगन्नं लोम तद्यच्छन्दस्या उपदधाति सैव पशोस्त्वक्तल्लोमाथो यान्यमूनुपरवापाप्रसरन्तानि तानि लोमानि बाह्यतो भवत्यन्तराणि पशुशीर्षाणि बाह्यानि हि लोमान्यन्तरं मांसं पशोरेण पशोरेणेति ह स्माह शाण्डिल्यः सर्वाणि वयं [illegible] इति ॥ ४३ ॥ पर्वेव तदस्या उपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तात्प्राणाः [illegible] तस्मादङ्गुलिभ्योऽध्यस्तन्नं [illegible] प्राणा प्राण मासन् ॥४४॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रᳫंसत [illegible] प्राणा प्राण प्रापनेतासु प्रजा [illegible] प्राणा मार प्रादेशा यस्मिन्नेवान्तिरदधाति

सर्व्वंॐ संवृङ्क्ते सर्वस्मात्सपत्नान्निर्भजति य एवमेतद्वेद ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम्
॥ ५ ॥ [५. ४.] अध्यायः ॥ ५ ॥

ऋतवो ह वै देवेषु यज्ञे भागमीषिरे । आ नो यज्ञे भजत मा नो यज्ञादन्तर्गतास्त्वेव नोऽपि यज्ञे भाग इति ॥ १ ॥ तद्वै देवा न जज्ञुः । तऽऋतवो देवेष्वजानत्स्वसुरानुपावर्त्तन्ताप्रियान्देवानां द्विषतो भ्रातृव्यान् ॥ २ ॥ ते हैतामेधां चक्रिरे । यामेषामेतामनुशृण्वन्ति कृषन्तो ह स्मैव पूर्वे वपन्तो यन्ति लुनन्तोऽपरे मृणन्तः शश्वद्धैभ्योऽकृष्टपच्या एवौषधयः पेचिरे ॥ ३ ॥ तद्वै देवानामाग आस । कनीय इत्यतो भिपन्निपितेऽरातीयति किं तावन्मात्रमुपजानीत यथेदमितोऽन्यथासदिति ॥ ४ ॥ ते होचुः । ऋतूनेवानुमन्त्रयामहाऽइति केन प्रथमानेवैनान्यज्ञे यजामेति ॥ ५ ॥ स हाग्निरुवाच । अथ यन्मां पुरा प्रथमं यजथ क्वाहं भवानीति न त्वामायतनाच्च्यावयाम इति ते यदृतूनभिह्वयमाना अग्निमायतनान्नाच्यावयंस्तस्मादग्निरच्युतो न ह वाऽआयतनाच्च्यवते यस्मिन्नायतने भवति य एवमेतमग्निमच्युतं वेद ॥ ६ ॥ ते देवा अग्निमब्रुवन् । परेहीनांस्त्वमेवानुमन्त्रयस्वेति स हेत्याग्निरुवाचऽर्त्तवोऽविदं वै वो देवेषु यज्ञे भागमिति कं नोऽविद इति प्रथमानेव वो यज्ञे यक्ष्यन्तीति ॥ ७ ॥ तऽऋतवोऽग्निमब्रुवन् । आ वयं त्वामस्मासु भजामो यो नो देवेषु यज्ञे भागमविद इति स एषोऽग्निरृतुषु भक्तः समिधोऽअग्ने तनूनपादग्नऽइडोऽअग्ने बर्हिरग्ने स्वाहाग्निमित्यार्त्तको ह वै तस्यां पुण्यकृत्यायां भवति यामस्य समानो ब्रुवाणः करोत्यग्निभक्तो वाऽअस्माऽअग्निमन्त ऋतव ओषधीः पचन्तीदंॐ सर्वं य एवमेतमग्निमृत्वाभक्तं वेद ॥ ८ ॥ तदाहुः । यदुत्तमान्प्रयाजानाह्वयन्त्यथ कस्मादेनान्प्रथमान्यजन्तीत्युत्तमान्ह्येनान्यज्ञेऽवाकल्पयन्प्रथमान्वो यजामेत्यब्रुवंस्तस्मादुत्तमानाह्वयन्ति प्रथमान्यजन्ति ॥ ९ ॥ चतुर्थेन वै प्रयाजेन देवाः । यज्ञमाप्नुवंस्तं पञ्चमेन स्थापयन्नथ यदत ऊर्ध्वमसंस्थितं यज्ञस्य स्वर्गमेव तेन लोकंॐ समाश्नुवत ॥ १० ॥ ते स्वर्गं लोकं यन्तः । असुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्बिभयाञ्चक्रुस्तेऽग्निं पुरस्तादकुर्वत रक्षोहणंॐ रक्षसामपहन्तारमग्निं मध्यतोऽकुर्वत रक्षोहणंॐ रक्षसा... ॥ ...रमग्निं पश्चादकुर्वत रक्षोहणंॐ रक्षसामपहन्तारंॐ ॥ ११ ॥ स यदे...

...। असुररक्षसान्यासिसंक्षन्नग्निरेव तान्यपाहन्रक्षोहा रक्षसामपहन्ता
स ...मिसंसक्षन्नग्निरेव तान्यपाहन्रक्षोहा रक्षसामपहन्ता यदि पश्चादासि
... यमिदम् ...पाहन्रक्षोहा रक्षसामपहन्तात एवंॐ सर्वतोऽग्निभिर्गुप्यमानाः

तस्मादेता अत्रोपदधाति ॥ ४५ ॥ अपां त्वेमन्त्सादयामीति । वायुर्वाऽअपा-मेम यदा ह्येवैष इतश्चेतश्च वात्यथापो यन्ति वायौ ताꣳ सादयति ॥४६ ॥ अपां त्वोद्मन्त्सादयामीति । ओषधयो वाऽअपामोद्म यत्र ह्याप उन्दन्त्यस्तिष्ठन्ति तदोषधयो जायन्तऽओषधिषु ताꣳ सादयति ॥ ४७ ॥ अपां त्वा भस्मन्त्सा-दयामीति । अभ्रं वाऽअपां भस्माभ्रे ताꣳ सादयति ॥ ४८ ॥ अपां त्वा ज्योति-षि सादयामीति । विद्युद्वाऽअपां ज्योतिर्विद्युति ताꣳ सादयति ॥ ४९ ॥ अपां त्वायने सादयामीति । इयं वाऽअपामयनमस्याꣳ ह्यापो यन्त्यस्यां ताꣳ सादय-ति तद्या अस्यैतेभ्यो रूपेभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यथोऽएतान्येवा-स्मिन्नेतद्रूपाणि दधाति ॥५० ॥ अर्णवे त्वा सदने सादयामीति । प्राणो वाऽअ-र्णवः प्राणे ताꣳ सादयति ॥५१॥ समुद्रे त्वा सदने सादयामीति । मनो वै समुद्रो मनसो वै समुद्राद्वाचाभ्र्या देवास्त्रयीं विद्यां निरखनंस्तदेष श्लोकोऽभ्युक्तो ये स-मुद्रान्निरखनन्देवास्तीक्ष्णाभिरभ्रिभिः सुदेवोऽअद्य तद्विद्याद्यत्र निर्वपणं दधुरिति मनः समुद्रो वाक्तीक्ष्णाभ्रिस्त्रयी विद्या निर्वपणमेतदेष श्लोकोऽभ्युक्तो मनसि ताꣳ सादयति ॥५२॥ सरिरे त्वा सदने सादयामीति। वाग्वै सरिरं वाचि ताꣳ साद-यति ॥ ५३ ॥ अपां त्वा क्षये सादयामीति । चक्षुर्वाऽअपां क्षयस्तत्र हि सर्वदैवापः क्षियन्ति चक्षुषि ताꣳ सादयति ॥ ५४ ॥ अपां त्वा सधिषि सादयामीति । श्रोत्रं वाऽअपाꣳ सधिः श्रोत्रे ताꣳ सादयति तद्या अस्यैतेभ्यो रूपेभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यथोऽएतान्येवास्मिन्नेतद्रूपाणि दधाति ॥ ५५ ॥ अपां त्वा सदने सादयामीति । द्यौर्वाऽअपाꣳ सदनं दिवि ह्यापः सन्ना दिवि ताꣳ सादयति ॥५६॥ अपां त्वा सधस्थे सादयामीति । अन्तरिक्षं वा अपाꣳ सधस्थमन्तरिक्षे ताꣳ सादयति ॥ ५७ ॥ अपां त्वा योनौ सादयामीति । समुद्रो वाऽअपां योनिः समुद्रे ताꣳ सादयति ॥ ५८ ॥ अपां त्वा पुरीषे सादयामीति । सिकता वाऽअपां पुरीषꣳ सिकतासु ताꣳ सादयति ॥ ५९ ॥ अपां त्वा पाथ-सि सादयामीति। अन्नं वाऽअपां पाथोऽन्ने ताꣳ सादयति तद्या अस्यैतेभ्यो रू-पेभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्यथोऽएतान्येवास्मिन्नेतद्रूपाणि दधाति ॥ ६० ॥ गायत्रेण त्वा छन्दसा सादयामि । त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा सादयामि जा-गतेन त्वा छन्दसा सादयाम्यानुष्टुभेन त्वा छन्दसा सादयामि पाङ्क्तेन त्वा छन्दसा सादयामीति तद्या अस्यैतेभ्यश्छन्दोभ्य आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधात्य-

सीद साधुयेति स्थिरं योनिमासीद साधुयेत्येतद्ध्रुवस्य केतुं प्रथमं जुषाणेत्ययं
वाऽअग्निरुख्यस्तस्यैष प्रथमः केतुर्यत्प्रथमा चितिस्तं जुषाणेत्येतदश्विनाध्वर्यू सा-
दयतामिह त्वेत्यश्विनौ ह्यध्वर्यूऽउपाधत्ताम् ॥ ४ ॥ कुलायिनी घृतवती पुरंधिरि-
ति । कुलायमिव वै द्वितीया चितिः स्योने सीद सदने पृथिव्या इति पृथिवी वै प्रथमा
चितिस्तस्यै शिवे स्योने सीद सदनऽइत्येतदभि त्वा रुद्रा वसवो गृणन्त्वित्येता-
स्त्वा देवता अभिगृणन्त्वित्येतदिमा ब्रह्म पीपिहि सौभगायेतीमा ब्रह्मान्त सौभगाये-
त्येतदश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वेत्यश्विनौ ह्यध्वर्यूऽउपाधत्ताम् ॥५॥ स्वैर्दक्षैर्दक्ष-
पितेह सीदेति । स्वेन वीर्येणेह सीदेत्येतद्देवानाꣳ सुम्ने बृहते रणायेति देवानाꣳ
सुम्नाय महते रणायेत्येतत्पितेवैधि सूनव आ सुशेवेति यथा पिता पुत्राय स्योनः
सुशेव एवꣳ सुशेवैधीत्येतत्स्वावेशा तन्वा संविशस्वेत्यात्मा वै तनूः स्वावेशेनात्मना
संविशस्वेत्येतदश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वेत्यश्विनौ ह्यध्वर्यूऽउपाधत्ताम् ॥ ६ ॥
पृथिव्याः पुरीषमसीति । पृथिवी वै प्रथमा चितिस्तस्या एतत्पुरीषमिव यद्द्वितीयाप्सो
नामेति रसो नामेत्येतत्तां त्वा विश्वेऽअभिगृणन्तु देवा इति तां त्वा सर्वेऽभिगृणन्तु देवा
इत्येतत्स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीदेति यान्स्तोमानस्यां तꣳस्यमानो भवति तैरेषा
स्तोमपृष्ठा प्रजावदस्मे द्रविणायजस्वेति प्रजावदस्मे द्रविणमायजस्वेत्येतदश्विना-
ध्वर्यू सादयतामिह त्वेत्यश्विनौ ह्यध्वर्यू ऽउपाधत्ताम् ॥७॥ ता एता दिशः । ता रेतः
सिचोर्वेलयोपदधातीमे वै रेतः सिचावनयोस्तद्दिशो दधाति तस्मादनयोर्दिशः
सर्वत उपदधाति सर्वतस्तद्दिशो दधाति तस्मात्सर्वतो दिशः सर्वतः समीचीः
सर्वतस्तत्समीचीर्दिशो दधाति तस्मात्सर्वतः समीच्यो दिशस्ता नानोपदधाति
नाना सादयति नाना सूददोहसाऽधिवदति नाना हि दिशः ॥ ८ ॥ अथ
पञ्चमीं दिश्यामुपदधाति । ऊर्ध्वा ह सा दिक्मा या सोर्ध्वा दिगसौ स आदि-
त्योऽमुमेवैतदादित्यमुपदधाति तामन्तरेण दक्षिणां दिश्यामुपदधात्यमुं तदादित्य-
मन्तरेण दक्षिणां दिशं दधाति तस्मादेषोऽन्तरेण दक्षिणां दिशमेति ॥ ९ ॥
अदित्यास्त्वा पृष्ठे सादयामीति । इयं वाऽअदितिरस्यामेवैनमेतत्प्रतिष्ठायां प्रति-
ष्ठापयत्यन्तरिक्षस्य धर्त्रीं विष्टम्भनीं दिशामधिपत्नीं भुवनानामित्यन्तरिक्षस्य ह्येष
धर्त्ता विष्टम्भनो दिशामधिपतिर्भुवनानामूर्मिर्द्रप्सोऽअपामसीति रसो वाऽऊर्मि-
र्विश्वकर्मा तऽऋषिरिति प्रजापतिर्वै विश्वकर्मा प्रजापतिसृष्टासीत्येतदश्विनाध्वर्यू
सादयतामिह त्वेत्यश्विनौ ह्यध्वर्यूऽउपाधत्ताम् ॥ १० ॥ पञ्चैता आश्विनीरुप-

थो ऽएतान्येवास्मिन्नेतच्छन्दाᳬंसि दधाति ॥ ६१ ॥ ता एता अङ्गुलयः । ताः सर्वत उपदधाति सर्वतो हीमा अङ्गुलयोऽन्तेषूपदधात्यन्तेषु हीमा अङ्गुलयश्चतुर्धोपदधाति चतुर्धा हीमा अङ्गुलयः पञ्च पञ्चोपदधाति पञ्च-पञ्च हीमा अङ्गुलयो नानोपदधाति नाना हीमा अङ्गुलयः सकृत्सकृत्सादयति समानं तत्करोति तस्मात्समानसम्बन्धनाः ६२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५. २.] ॥ चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कंडिका संख्या १०० ॥ पञ्चमोऽध्यायः [४८.] ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ३९८ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे हस्तिघटनाम सप्तमं काण्डं समाप्तम् ॥७॥

दधाति । प्रजापतिं विस्रस्तं देवता आदाय व्युदक्रामंस्तस्य यदूर्ध्वं प्रतिष्ठाया ऽअवाचीनं मध्यात्तदस्याश्विनावादायोत्क्रम्यातिष्ठताम् ॥ ११ ॥ तावब्रवीत् । उप मेतं प्रति मऽएतद्धत्तं येन मे युवमुदक्रमिष्टमिति किं नौ ततो भविष्यतीति युवदेवत्यमेव मऽएतदात्मनो भविष्यतीति तथेति तदस्मिन्नेतदश्विनौ प्रत्यधत्ताम् ॥ १२ ॥ तद्या एताः पञ्चाश्विन्यः । एतदस्य तदात्मनस्तद्यदेता अत्रोपदधाति यदेवास्यैता आत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति ॥ १३ ॥ ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासीति । यद्वै स्थिरं यत्प्रतिष्ठितं तद्ध्रुवमथ वाऽअस्यैतद-स्थिरमिवाध्रुवमिवात्मन आसीत्तदेवैतत्स्थिरं ध्रुवं कृत्वा प्रत्यधत्ताम् ॥ १४ ॥ कुलायिनी घृतवती पुरंधिरिति । कुलायमिव वाऽअस्यैतदात्मनः स्वैदक्षैर्दक्षपितेह सीदेत्यदक्षयतामेवास्यैतदात्मनः पृथिव्याः पुरीषमसीति पुरीषसंहितमिव वाऽअस्यैतदात्मनो रेतः सिचोर्वेलया पृष्ट्यो वै रेतः सिचौ पृष्टिसंहितमिव वाऽअस्यैतदात्मनः सर्वत उपदधाति सर्वतो ह्यस्यैतदाश्विनावात्मनः प्रत्यधत्ताम् ॥ १५ ॥ अथर्तव्येऽउपदधाति । ऋतव एते यदृतव्येऽऋतूनेवैतदुपदधाति शुक्रश्च शुचिश्च ग्रैष्मावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते नामभ्यामेवैनेऽएतदुपदधाति द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोति ॥ १६ ॥ तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽग्निरिमऽउ लोकाः संवत्सरस्तस्य यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तदस्यैषा द्वितीया चितिस्तद्वस्य ग्रीष्म ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधाति ॥ १७ ॥ यद्वेवैतेऽअत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सर उ प्रजापतिस्तस्य यदूर्ध्वं प्रतिष्ठाया अवाचीनं मध्यात्तदस्यैषा द्वितीया चितिस्तद्वस्य ग्रीष्म ऋतुस्तद्यदेते अत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेते ऽअत्रोपदधाति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [२. १. ॥] ॥

अथ वैश्वदेवीरुपदधाति । एषा वै सा द्वितीया चितिर्यामेभ्यस्तदश्विना ऽभवतां तावत्रावेदं सर्वमभवतां यदिदं किं च ॥ १ ॥ ते देवा अब्रुवन् । अश्विनौ वा इदं सर्वमभूतां न जानीत यथा वयमिहाप्यसामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथा वयमिहाप्यसामेति ते चेतयमाना एता इष्टका अपश्यन्वैश्वदेवीः ॥ २ ॥ तेऽब्रुवन् । अश्विनौ वा इदं

अथाष्टमं काण्डम् ।

———:o:———

ओ३म् । प्राणभृत उपदधाति । प्राणा वै प्राणभृतः प्राणानेवैतदुपदधाति
ः प्रथमायां चितावुपदधाति पूर्वार्धे एषोऽग्नेर्यत्प्रथमा चितिः पुरस्तात्तत्प्राणा
धाति तस्मादिमे पुरस्तात्प्राणाः ॥ १ ॥ ता दश—दशोपदधाति । दश वै
ाणा यदु वाऽअपि बहु कृत्वो दश-दश दशैव तत्पञ्च कृत्वो दश-दशोपदधाति
ञ्च वाऽएतान्पशूनुपदधाति दश—दश वाऽएकैकस्मिन्पशौ प्राणास्तदेषु सर्वेषु
ाणान्दधात्यनन्तर्हिताः पशुभ्य उपदधात्यनन्तर्हितांस्तत्पशुभ्यः प्राणान्दधाति
र्वत उपदधाति सर्वत एवैष्वेतत्प्राणान्दधाति ॥२॥ यद्वेव प्राणभृत उपदधाति
जापतेर्विस्रस्तात्प्राणा उदक्रामन्देवता भूत्वा तानब्रवीदुप मेत प्रति मऽएतद्ध
ेन मे यूयमुदक्रामिष्टेति स वै तदन्नꣳ सृजस्व यत्ते वयं पश्यन्त उपवसामेति
बाऽउभये सृजामहाऽइति तथेति ते प्राणाश्च प्रजापतिश्चैतदन्नमसृजन्तैताः प्राण
भृतः ॥ ३ ॥ स पुरस्तादुपदधाति । अयं पुरो भव इत्यग्निर्वै पुरस्तद्यत्तमाह पु
इति प्राञ्चꣳ ह्यग्निमुद्धरन्ति प्राञ्चमुपचरन्त्यथ यद्भुव इत्याहाग्निर्वै भुवोऽग्ने
र्हीदꣳ सर्वं भवति प्राणो ह्यग्निर्भूत्वा पुरस्तात्तस्थौ तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ ४
तस्य प्राणो भौवायन इति । प्राणं तस्माद्रूपादग्नेर्निरमिमीत वसन्तः प्राणाय
इति वसन्तमृतुं प्राणान्निरमिमीत गायत्री वासन्तीति गायत्रीं छन्दो वसन्तादृत
निरमिमीत गायत्र्यै गायत्रमिति गायत्र्यै छन्दसो गायत्रꣳ साम निरमिमी
गायत्रादुपाꣳशुरिति गायत्रात्साम्न उपाꣳशुं ग्रहं निरमिमीतोपाꣳशोरि
त्रिवृदित्युपाꣳशोर्ग्रहात्त्रिवृतꣳ स्तोमं निरमिमीत त्रिवृतो रथन्तरमिति त्रिवृत स्तो
माद्रथन्तरं पृष्ठं निरमिमीत ॥ ५ ॥ वसिष्ठ ऋषिरिति । प्राणो वै वसिष्ठ ऋषि
र्यद्वै नु श्रेष्ठस्तेन वसिष्ठोऽथो यद्वस्तृतमो वसति तेनोऽएव वसिष्ठः प्रजापतिगृही
तया त्वयेति प्रजापतिसृष्टया त्वयेत्येतत्प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्य इति प्राणं पुरस्ता
त्स्थापादयत नानोपदधाति ये नानाकामाः प्राणे तांस्तद्दधाति सकृत्सादयत्ये
तत्प्राणं करोत्यथ यप्राना सादयेत्प्राणꣳ ह विच्छिन्द्यात्सैषा त्रिष्टुप्

सर्वमभूतामाश्विभ्यामेवाश्विनीश्चितिमनूपदधामहाऽइति तेऽश्विभ्यामेवाश्विनीश्चितिमनूपादधत तस्मादेतामाश्विनी चितिरित्याचक्षते तस्माद्यथैव पूर्वासामुदर्क एवमेतासामश्विभ्याᳫं ह्येवाश्विनीश्चितिमनूपादधत ॥ ३ ॥ यद्वेव वैश्वदेवीरुपदधाति । ये वै ते विश्वे देवा एतां द्वितीयां चितिमपश्यन्ये तऽएतेन रसेनोपायंस्तऽउपते तानेवैतदुपदधाति ता एताः सर्वाः प्रजास्ता रेतः सिचोर्वेलयोपदधातीमे वै रेतः सिचावनयोस्तत्प्रजा दधाति तस्मादनयोः प्रजाः सर्वत उपदधाति सर्वतस्तत्प्रजा दधाति तस्मात्सर्वतः प्रजा दिश्या अनूपदधाति दिक्षु तत्प्रजा दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु प्रजाः ॥ ४ ॥ यद्वेव वैश्वदेवीरुपदधाति। प्रजापतेर्विस्रस्तात्सर्वाः प्रजा मध्यत उदक्रामन्नेतस्या अधि योनेस्ता एनमेतस्मिन्नात्मनः प्रतिहिते प्रापद्यन्त ॥ ५ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रᳫंसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या अस्मात्ताः प्रजा मध्यत उदक्रामन्नेतास्ता वैश्वदेव्य इष्टकास्तद्यदेता उपदधाति या एवास्मात्ता प्रजा मध्यत उदक्रामंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रपादयति रेतःसिचोर्वेलया पृष्टयो वै रेतः सिचौ मध्यमु पृष्ट्यो मध्यत एवास्मिन्नेताः प्रजाः प्रपादयति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेताः प्रजाः प्रपादयति ॥६॥ यद्वेव वैश्वदेवीरुपदधाति । एतद्वै प्रजापतिरेतस्मिन्नात्मनः प्रति हितेऽकामयत प्रजाः सृजेय प्रजायेयेति सऋतुभिरद्भिः प्राणैः संवत्सरेणाश्विभ्याᳫं सयुग्भूत्वैताः प्रजा प्राजनयत्तथैवैतद्यजमान एताभिर्देवताभिः सयुग्भूत्वैताः प्रजाः प्रजनयति तस्मादु सर्वास्वेव सजूः—सजूरित्यनुवर्तते ॥ ७ ॥ सजूर्ऋतुभिरिति । तदृतून्प्राजनयदृतुभिर्वै सयुग्भूत्वा प्राजनयत्सजूर्विधाभिरित्यापो वै विधा अद्भिर्हीदᳫं सर्वं विहितमद्भिर्वै सयुग्भूत्वा प्राजनयत्सजूर्देवैरिति तद्देवान्प्राजनयद्यद्देवा इत्याचक्षते सजूर्देवैर्वयोनाधैरिति प्राणा वै देवा वयोनाधाः प्राणैर्हीदᳫं सर्वं वयुनं नद्धमथो छन्दाᳫंसि वै देवा वयोनाधाश्छन्दोभिर्हीदᳫं सर्वं वयुनं नद्धं प्राणैर्वै सयुग्भूत्वा प्राजनयदग्नये त्वा वैश्वानरायेति संवत्सरो वाऽअग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेण वै सयुग्भूत्वा प्राजनयदश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वेत्याश्विभ्यां वै सयुग्भूत्वा प्राजनयत् ॥ ८ ॥ सजूर्वसुभिरिति दक्षिणतः । तद्वसून्प्राजनयत्सजू रुद्रैरिति पश्चात्तद्रुद्रान्प्राजनयत्सजूरादित्यैरित्युत्तरतस्तदादित्यान्प्राजनयत्सजूर्विश्वैर्देवैरित्युपरिष्टाच्चद्विश्वान्देवान्प्राजनयत्ता वै समानप्रभृतयः समानोदर्का नाना मध्यतस्ता यत्समानप्रभृतयः समानोदर्काः समानीभिर्हि देवताभिः पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च सयुग्भूत्वा प्राजनयदथ यन्नाना मध्यतोऽन्या-अन्या हि प्रजा मध्यतः प्राजनयत् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ६ ॥ [२. १.] ॥ ॥

दश दशोपदधाति । दशाक्षरा विराड्विराडु कृत्स्नमन्नꣳ सर्वमेवास्मिन्नेतत्कृत्स्नमन्नं दधाति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेतत्कृत्स्नमन्नं दधाति ता हैता विराज एतान्प्राणान्बिभ्रति यत्प्राणान्बिभ्रति तस्मात्प्राणभृतः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥२॥

तदाहुः । किं प्राणाः किं प्राणभृत इति प्राण एव प्राणा अङ्गानि प्राणभृन्त्यङ्गानि हि प्राणान्बिभ्रति प्राणास्त्वेव प्राणा अन्नं प्राणभृदन्नꣳ हि प्राणान्बिभर्ति ॥ १ ॥ तदाहुः । कथमस्यैताः सर्वाः प्राजापत्या भवन्तीति यदेव सर्वास्वाह प्रजापतिगृहीतया त्वयेत्येवमु हास्यैताः सर्वाः प्राजापत्या भवन्ति ॥ २ ॥ तदाहुः । यद्ग्रहाय गृहीताय स्तुवतेऽथ शꣳसत्यथ कस्मात्पुरस्ताद्ग्रहाणामृचश्च सामानि चोपदधातीति सꣳस्था वै कर्मणोऽन्वीक्षितव्यऽर्चा वै प्रतिपदा ग्रहो गृह्यतऽऋचि साम गीयते तदस्यैतद्यत्पुरस्ताद्ग्रहाणामृचश्च सामानि चोपदधात्यथ यदुपरिष्टाद्ग्रहाणाꣳ स्तुतशस्त्रे भवतस्तदस्यैतद्यदुपरिष्टाद्ग्रहाणाꣳ स्तोमांश्च पृष्ठानि चोपदधाति ॥ ३ ॥ तदाहुः । यदेतत्त्रयꣳ सह क्रियते ग्रहः स्तोत्रꣳ शस्त्रमथात्र ग्रहं चैव स्तोत्रं चोपदधाति कथमस्यात्रापि शस्त्रमुपहितं भवतीति यद्वाव स्तोत्रं तच्छस्त्रं यासु ह्येव स्तुवते ता उऽएवानुशꣳसत्येवमु हास्यात्रापि शस्त्रमुपहितं भवति ॥ ४ ॥ तदाहुः । यद्यथा पितुः पुत्रमेवं त्रीणि प्रथमान्याहाथ कस्मादृक्सामयोः संक्रामतीति साम वाऽऋचः पतिस्तद्यत्रापि यथा पितुः पुत्रमेवं ब्रूयाद्यथा पतिꣳ सन्तं पुत्रं ब्रूयात्तादृक्तत्तस्मादृक्सामयोः संक्रामति कस्मादु त्रिः संतनोतीति पितरं पुत्रं पौत्रं तांस्तत्संतनोति तस्मादु तेभ्य एक एव ददाति ॥ ५ ॥ ता याः पुरस्तादुपदधाति । ताः प्राणभृतोऽथ याः पश्चात्ताश्चक्षुर्भृतस्ता अपानभृतोऽथ या दक्षिणतस्ता मनोभृतस्ता उ व्यानभृतोऽथ या उत्तरतस्ताः श्रोत्रभृतस्ता उदानभृतोऽथ या मध्ये ता वाग्भृतस्ता उ समानभृतः ॥ ६ ॥ तदु ह चरकाध्वर्यवः । अन्या एवापानभृतो व्यानभृत उदानभृतः समानभृतश्चक्षुर्भृतो मनोभृतः श्रोत्रभृतो वाग्भृत इत्युपदधति न तथा कुर्यादत्यहैव रेचयन्त्यत्रोऽएवैतानि सर्वाणि रूपाण्युपधीयन्ते ॥ ७ ॥ स वै पुरस्तादुपधाय पश्चादुपदधाति । प्राणो हापानो भूत्वाङ्गुल्यग्रेभ्य इति संचरत्यपान उ ह प्राणो भूत्वाङ्गुल्यग्रेभ्य इति संचरति तद्यत्पुरस्तादुपधाय पश्चादुपदधात्येतावेवैतत्प्राणौ संतनोति संदधाति तस्मादेतौ प्राणौ संततौ सꣳहितौ ॥ ८ ॥ अथ दक्षिणत उपधायोत्तरत उपदधाति । व्यानो होदानो भूत्वाङ्गुल्यग्रेभ्य इति संचरत्युदान उ ह व्यानो

अथ प्राणभृत उपदधाति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना वायुमेव चितिमपश्यंस्तामस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १ ॥ प्राणभृत उपदधाति । प्राणो वै वायुर्वायुमेवास्मिन्नेतद्दधाति रेतः सिचोर्वेलयेमे वै रेतः सिचावनयोस्तद्वायुं दधाति तस्मादनयोर्वायुः सर्वत उपदधाति सर्वतस्तद्वायुं दधाति तस्मात्सर्वतो वायुः सर्वतः समीचीः सर्वतस्तत्सम्यञ्चं वायुं दधाति तस्मात्सर्वतः सम्यङ्भूत्वा सर्वाभ्यो दिग्भ्यो वाति दिश्या अनूपदधाति दिक्षु तद्वायुं दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु वायुः ॥ २ ॥ यद्वेव प्राणभृत उपदधाति । आस्वेवैतत्प्रजासु प्राणान्दधाति ता अनन्तर्हिता दिश्याभ्य उपदधात्यनन्तर्हितास्तत्प्रजाभ्यः प्राणान्दधाति प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्मऽउर्व्या विभाहि श्रोत्रं मे श्लोकयेत्येतानेवास्वेतत्प्रत्नान्प्राणान्दधाति ॥ ३ ॥ अथापस्या उपदधाति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना वृष्टिमेव चितिमपश्यंस्तामस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ ४ ॥ अपस्या उपदधाति । आपो वै वृष्टिर्वृष्टिमेवास्मिन्नेतद्दधाति रेतः सिचोर्वेलयेमे वै रेतः सिचावनयोस्तद्वृष्टिं दधाति तस्मादनयोर्वर्षति सर्वत उपदधाति सर्वतस्तद्वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वतो वर्षति सर्वतः समीचीः सर्वतस्तत्समीचीं वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वतः सम्यङ्भूत्वा सर्वाभ्यो दिग्भ्यो वर्षति वायव्या अनूपदधाति वायौ तद्वृष्टिं दधाति तस्माद्यां दिशं वायुरेति तां दिशं वृष्टिरन्वेति ॥५॥ यद्वेवापस्या उपदधाति । एष्वेवैतत्प्राणेष्वपो दधाति ता अनन्तर्हिताः प्राणभृद्भ्य उपदधात्यनन्तर्हितास्तत्प्राणेभ्योऽपो दधात्यथोऽअन्नं वाऽआपोऽनन्तर्हितं तत्प्राणेभ्योऽन्नं दधात्यपः पिन्वौषधीर्जिन्व द्विपादव चतुष्पात्पाहि दिवो वृष्टिमेरयेत्येता एवैष्वेतत्कृता अपो दधाति ॥६॥ अथ छन्दस्या उपदधाति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमानाः पशूनेव चितिमपश्यंस्तामस्मिन्नदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥७॥ छन्दस्या उपदधाति । पशवो वै छन्दांसि पशूनेवास्मिन्नेतद्दधाति सर्वत उपदधाति सर्वतस्तत्पशून्दधाति तस्मात्सर्वतः पशवोऽपस्या अनूपदधात्यप्सु तत्पशून्प्रतिष्ठापयति तस्माद्यदा वर्षत्यथ पशवः प्रतितिष्ठन्ति ॥ ८ ॥ यद्वेव छन्दस्या उपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तात्पशव उदक्रामंश्छन्दांसि भूत्वा तान्गायत्री छन्दो भूत्वा वयसाप्नोद्यद्गायत्र्याप्नोदेतद्धि छन्द आशिष्ठꣳ स तदृत्वा प्रजापतिरेतान्पशून्वयसाप्नोत् ॥ ९ ॥ मूर्धा वय इति ।

भूत्वाङ्गुल्यग्रेभ्य इति संचरति तद्यद्दक्षिणत उपधायोत्तरत उपदधात्यनुवैवैतत्प्राणौ संतनोति संदधाति तस्मादेतौ प्राणौ संततौ संहितौ॥९॥अथ या मध्यऽउपदधाति । स प्राणस्ता रेतःसिचोर्वेलयोपदधाति पृष्टयो वै रेतः सिचौ मध्यमु पृष्टयो मध्यत एवास्मिन्नेतत्प्राणं दधाति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेतत्प्राणं दधात्यथोऽएवं हैष गुदः प्राणः समन्तं नाभि पर्येकनोऽनूचीश्च तिरश्चीश्चोपदधाति तस्माद्विमेऽन्वञ्चश्च तिर्यञ्चश्चात्मन्प्राणाः संस्पृष्टा उपदधाति प्राणानेवैतत्संतनोति संदधाति तस्मादिमे प्राणाः संतताः संहिताः ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥॥ ॥

ता हैके पुरुषमुपाध्योपदधति । एष वै प्राणस्तमेता बिभ्रति यत्प्राणं बिभ्रति तस्मात्प्राणभृत इति न तथा कुर्यादेषोऽहैव प्राणो य एष हिरण्मयः पुरुषस्तस्य स्वयमात्मा यावदिदमभ्ययमग्निर्विहितस्तद्यद्वास्यैता अङ्गं नाभिप्राप्नुयुः प्राणो हास्य तदङ्गं नाभिप्राप्नुयाद्यदु वै प्राणोऽङ्गं नाभिप्राप्नोति शुष्यति वा वै तन्म्लायति वा तस्मादेना परिश्रित्स्वेवोपाध्योपदध्यादथ या मध्यऽउपदधाति ताभिरस्यैष आत्मा पूरणस्ता उऽएवैतस्मादनन्तर्हिताः ॥१॥तदाहुः । यदयं पुरो भुवोऽयं दक्षिणा विश्वकर्मायं पश्चाद्विश्वव्यचा इदमुत्तरात्स्वरियमुपरि मतिर्दिति सम्प्रति दिशोऽभ्यनूच्यन्तेऽथ कस्मादेना अक्ष्णयादेशेषूपदधातीति प्राणा वै प्राणभृतस्ता यत्सम्प्रति दिश उपदध्यात्प्रागयं हैवायं प्राणः संचरेदथ यदेना एवमभ्यनूक्ताः सतीरक्ष्णयादेशेषूपदधाति तस्मादयं प्रागयं प्राणः सन्नक्ष्णया सर्वाण्यङ्गानि सर्वमात्मानमनुसंचरति ॥ २ ॥ स एष पशुर्यदग्निः । सोऽत्रैव सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्य याः पुरस्तादुपदधाति तौ बाहूऽअथ याः पश्चात्ते सक्थ्यावथ या मध्यऽउपदधाति स आत्मा ता रेतःसिचोर्वेलयोपदधाति पृष्टयो वै रेतः सिचौ मध्यमु पृष्टयो मध्यतो ह्ययमात्मा सर्वत उपदधाति सर्वतो ह्ययमात्मा ॥ ३ ॥ तदाहुः । यत्पूर्वेषु गणेष्वेकैकथ्ं स्तोममेकैकं पृष्ठमुपदधात्यथ कस्मादत्र द्वौ स्तोमौ द्वे पृष्ठेऽउपदधातीत्यात्मा वाऽअस्यैष आत्मानं तदङ्गानां ज्येष्ठं वरिष्ठं वीर्यवत्तमं करोति तस्मादयमात्माङ्गानां ज्येष्ठो वरिष्ठो वीर्यवत्तमः ॥ ४ ॥ तदाहुः । कथमस्यैषोऽग्निः सर्वः कृत्स्न इष्टकायामिष्टकायाथ्ं संस्कृतो भवतीति यजुष्मती यजुरस्यैष्टका माथ्ंस सथ्ंसादनं त्वचमूददोहा लोम पुरीषस्य यजुर्मज्जानं पुरीषमेवमु हास्यैषोऽग्निः सर्वः कृत्स्न इष्टकायामिष्टकायाथ्ं संस्कृतो भवति ॥ ५ ॥ स एष सारांगुणोग्निः ।

प्रजापतिर्वै मूर्धा स वयोऽभवत्प्रजापतिश्छन्द इति प्रजापतिरेव छन्दोऽभवत् ॥१०॥ क्षत्रं वय इति। प्रजापतिर्वै क्षत्रꣳ स वयोऽभवन्मयंदं छन्द इति यद्वाऽअनिरुक्तं तन्मयंदमनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतिरेव छन्दोऽभवत् ॥११॥ विष्टम्भो वय इति। प्रजापतिर्वै विष्टम्भः स वयोऽभवदधिपतिश्छन्द इति प्रजापतिर्वाऽअधिपतिः प्रजापतिरेव छन्दोऽभवत् ॥ १२ ॥ विश्वकर्मा वय इति। प्रजापतिर्वै विश्वकर्मा स वयोऽभवत्परमेष्ठी छन्द इत्यापो वै प्रजापतिः परमेष्ठी ता हि परमे स्थाने तिष्ठन्ति प्रजापतिरेव परमेष्ठी छन्दोऽभवत् ॥ १३ ॥ तानि वाऽएतानि। चत्वारि वयाꣳसि चत्वारि छन्दाꣳसि तदष्टावष्टाक्षरा गायत्र्येवं वै सा गायत्री या तद्भूत्वा प्रजापतिरेतान्पशून्वयमाप्नोत्तस्माज्जीर्णं पशु वयसाप्त इत्याचक्षते तस्माद सर्वास्वेव वयो वय इत्यनुवर्ततेऽथ येऽस्मात्ते पशव उदक्रामꣳस्ते त पञ्चदशोत्तरे वज्रो वै पशवो वज्रः पञ्चदशस्तमायस्य पशवो भवन्त्यपैव स पाप्मानꣳ हते वज्रो हैव तस्य पाप्मानमपहन्ति तस्माद्यां कां च दिशं पशुमानेति वज्रविहताꣳ हैव तामन्वेति ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ७ [२. ३.]

बस्तो वय इति बस्तं वयसाप्नोद्विवलं छन्द इत्येकपदा वै विवलं छन्द एकपदा ह भूत्वाजा उच्चक्रमुः ॥ १ ॥ वृष्णिर्वय इति। वृष्णिं वयसाप्नोद्विशालं छन्द इति द्विपदा वै विशालं छन्दो द्विपदा ह भूत्वा वय उच्चक्रमुः ॥ २ ॥ पुरुषो वय इति। पुरुषं वयसाप्नोत्तन्द्रं छन्द इति पङ्क्तिर्वै तन्द्रं छन्दः पङ्क्तिर्ह भूत्वा पुरुषा उच्चक्रमुः ॥ ३ ॥ व्याघ्रो वय इति। व्याघ्रं वयसाप्नोदनाधृष्टं छन्द इति विराड्वाऽअनाधृष्टं छन्दोऽन्नं वै विराडन्नमनाधृष्टं विराड्ढ भूत्वा व्याघ्रा उच्चक्रमुः ॥ ४ ॥ सिꣳहो वय इति। सिꣳहं वयसाप्नोच्छदिश्छन्द इत्यतिच्छन्दा वै छदिश्छन्दः सा हि सर्वाणि छन्दाꣳसि छादयत्यतिच्छन्दा ह भूत्वा सिꣳहा उच्चक्रमुरथातो निरुक्तानि पशाविरुक्तानि छन्दाꣳस्युपदधाति ॥ ५ ॥ पष्ठवाड्वय इति। पष्ठवाहं वयसाप्नोद्बृहती छन्द इति बृहती ह भूत्वा पष्ठवाह उच्चक्रमुः ॥ ६ ॥ उक्षा वय इति। उक्षाणं वयसाप्नोत्ककुप्छन्द इति ककुब्भ भूत्वोक्षाण उच्चक्रमुः ॥ ७ ॥ ऋषभो वय इति। ऋषभं वयसाप्नोत्सतोबृहती छन्द इति सतोबृहती ह भूत्वऽर्षभा उच्चक्रमुः ॥ ८ ॥ अनड्वान्वय इति। अनड्वाहं वयसाप्नोत्पङ्क्तिश्छन्द इति पङ्क्तिर्ह भूत्वानड्वाह उच्चक्रमुः

स यो हैतमेवꣳ सार्वायुषमग्निं वेद सर्वꣳ हैवायुरेति ॥ ६ ॥ अथातः समञ्चनप्रसारणस्यैव । संचितꣳ हैके समञ्चनप्रसारणेनेत्यभिमृशन्ति पशुरेष यदग्निर्यदा वै पशुरङ्गानि सं चाञ्चति प्र च सारयत्यथ स तैर्वीर्यं करोति ॥ ७ ॥ संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि । इदावत्सरोऽसीद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि उषसस्ते कल्पन्तामहोरात्रास्ते कल्पन्तामर्धमासास्ते कल्पन्तां मासास्ते कल्पन्तामृतवस्ते कल्पन्ताꣳ संवत्सरस्ते कल्पताम् प्रेत्याऽएत्यै सं चाञ्च प्र च सारय सुपर्णचिदसि तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवः सीदेति ॥८॥ अपि ह स्माह शाट्यायनिः । स्फोटतो हैकः पक्षयोरुपशुश्राव तेनाभिमृष्टस्य तस्मादेनमेतेनाभ्येव मृशेदिति ॥ ९ ॥ अथ ह स्माह स्वर्जिन्नाग्नजितः । नग्नजिद्वा गान्धारः प्राणो वै समञ्चनप्रसारणं यस्मिन्वाऽअङ्गे प्राणो भवति तत्सं चाञ्चति प्र च सारयति संचितमेवैनं बहिर्धाभ्यन्याच्चदस्मिन्प्राणꣳ समञ्चनप्रसारणं दधाति तथा स चाञ्चति प्र च सारयतीति तद्दैव समञ्चनप्रसारणं यत्स तदुवाच राजन्यबन्धुरिव त्वेव तदुवाच यन्नु शतं कृत्वोऽथो सहस्रं बहिर्धादभ्यन्युर्न वै तस्मिंस्ते प्राणं दध्युर्यो वाऽआत्मन्प्राणः स एव प्राणस्तद्यत्प्राणभृत उपदधाति तदस्मिन्प्राणꣳ समञ्चनप्रसारणं दधाति तथा सं चाञ्चति प्र च सारयत्यथ लोकम्पृणेऽउपदधात्यस्याꣳ स्रक्त्यां तयोरुपरि बन्धुः पुरीषं निवपति तस्योपरि बन्धुः ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ [४९.] ॥

द्वितीयां चितिमुपदधाति । एतद्वै देवाः प्रथमां चितिं चित्वा समारोहन्नयं वै लोकः प्रथमा चितिरिममेव तल्लोकꣳ संस्कृत्य समारोहन् ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्नित ऊर्ध्वमिच्छतेति ते चेतयमाना एतां द्वितीयां चितिमपश्यन्यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तेषामेष लोकोऽध्रुव इवाप्रतिष्ठित इव मनस्यासीत् ॥ २ ॥ तेऽश्विनावब्रुवन् । युवं वै ब्रह्माणौ भिषजौ स्थो युवं न इमां द्वितीयां चितिमुपधत्तमिति किं नौ ततो भविष्यतीति युवमेव नोऽस्याऽअग्निचित्याया अध्वर्यू भविष्यथ इति तथेति तेभ्य एतामाश्विनौ द्वितीयां चितिमुपाधत्तां तस्मादाहुरश्विनावेव देवानामध्वर्यूऽइति ॥ ३ ॥ स उपदधाति । ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासीति यद्वै स्थिरं यत्प्रतिष्ठितं तद्ध्रुवमथ वाऽएषामेष लोकोऽध्रुव इवाप्रतिष्ठित इव मनस्यासीत्तमेवैतत्स्थिरं ध्रुवं कृत्वा प्रत्यधत्तां ध्रुवं योनिमा-

॥ ९ ॥ धेनुर्वय इति । धेनुं वयसाप्नोज्जगती छन्द इति जगती ह भूत्वा धेनुरुदक्रमुः ॥ १० ॥ त्र्यविर्वय इति । त्र्यविं वयसाप्नोत्त्रिष्टुप्छन्द इति त्रिष्टुब्भूत्वा त्र्यविरुदक्रमुः ॥ ११ ॥ दित्यवाड्वय इति । दित्यवाहं वयसाप्नोद्विराट्छन्द इति विराड्ढ भूत्वा दित्यवाडुदक्रमुः ॥ १२ ॥ पञ्चाविर्वय इति । पञ्चाविं वयसाप्नोद्गायत्री छन्द इति गायत्री ह भूत्वा पञ्चाविरुदक्रमुः ॥ १३ ॥ त्रिवत्सो वय इति । त्रिवत्सं वयसाप्नोदुष्णिक्छन्द इत्युष्णिग्ढ भूत्वा त्रिवत्स उदक्रमुः ॥ १४ ॥ तुर्यवाड्वय इति । तुर्यवाहं वयसाप्नोदनुष्टुप्छन्द इत्यनुष्टुब्भ भूत्वा तुर्यवाडुदक्रमुः ॥ १५ ॥ एते वै ते पशवः । यान्प्रजापतिर्वयसाप्नोत्स वै पशुं मध्यमुपाहात् यतोऽथ छन्दो वयसा चैनांश्छन्दसा च परिगृह्यात्मन्नधत्तात्मन्नकुरुत तथैवैनानयमेतद्वयसा चैव छन्दसा च परिगृह्यात्मन्धत्तऽआत्मन्कुरुते ॥१६॥ स एष पशुर्यदग्निः । सोऽस्यैष सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्य याः पुरस्तादुपदधाति शिरोऽस्य ता अथ या दक्षिणतश्चोत्तरतश्च स आत्माथ याः पश्चात्तत्पुच्छम् ॥ १७ ॥ स वै पुरस्तादेवाग्रऽउपदधाति । शिरो ह्यग्रं जायमानस्य जायतेऽथ दक्षिणत उपधायोत्तरत उपदधाति सार्धमयमात्मा जायाताऽइत्यथ पश्चात्पुच्छꣳ ह्यन्ततो जायमानस्य जायते ॥ १८ ॥ द्वयानि वर्षिष्ठानि छन्दांसि । ये स्थविष्ठाः पशवस्तान्मध्यऽउपदधाति मध्यं तत्पशोर्वर्षिष्ठं करोति तस्मान्मध्यं प्रति पशुर्वरिष्ठोऽथ ये वीर्यवत्तमाः पशवस्तान्दक्षिणत उपदधाति दक्षिणं तदर्धं पशोर्वीर्यवत्तरं करोति तस्माद्दक्षिणोऽर्धः पशोर्वीर्यवत्तरः ॥१९॥ पूर्वार्धं च जघनार्धं चाणिष्ठौ करोति। यद्वाऽपूर्व्यतस्तेनैना अणिष्ठा अथ यदिह ह्रसिष्ठान्पशूनुपदधाति तेनोऽएता अणिष्ठाः पूर्वार्धं च तज्जघनार्धं च पशोरणिष्ठौ करोति तस्मात्पूर्वार्धश्च जघनार्धश्च पशोरणिष्ठौ तस्मात्पूर्वार्धेन च जघनार्धेन च पशुरुच्च तिष्ठति सं च विशत्यथ लोकम्पृणऽउपदधात्यस्याꣳ स्रक्त्यां तयोरुपरि बन्धुः पुरीषं निवपति तस्योपरि बन्धुः ॥२०॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [२. ४.] द्वितीयोऽध्यायः ॥ [५०.] ॥ ॥

तृतीयां चितिमुपदधाति । एतद्वै देवा द्वितीयां चितिं चित्वा समारोहन्यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तदेव तत्संस्कृत्य समारोहन् ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्नूर्ध्वमिच्छतेति ते चेतयमाना

किꣳ समाश्नुवत ॥ १२ ॥ तयोऽप्वेष एतत् । चतुर्थेनैव प्रयाजेन यज्ञमाप्नोति पञ्चमेन सꣳस्थापयत्यथ यदत ऊर्द्धमसꣳस्थितं यज्ञस्य स्वर्गमेव तेन लोकꣳ मश्नुते ॥ १३ ॥ स यदाग्नेयमाज्यभागं यजाति । अग्निमेवैतत्पुरस्तात्कुरुते रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारमथ यदाग्नेयः पुरोडाशो भवत्यग्निमेवैतन्मध्यतः कुरुते रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारमथ यदग्निꣳ स्विष्टकृतं यजत्यग्निमेवैतत्पश्चात्कुरुते रक्षोहणꣳ रक्षसामपहन्तारम् ॥ १४ ॥ स यद्येनं पुरस्तात् । असुररक्षसान्यासिक्षन्त्यग्निरेव तान्यपहन्ति रक्षोहा रक्षसामपहन्ता यदि मध्यत असुररक्षसान्यासिसंक्षन्त्यग्निरेव तान्य पहन्ति रक्षोहा रक्षसामपहन्ता यदि पश्चादसुररक्षसान्यासिसंक्षन्त्यग्निरेव तान्यपहन्ति रक्षोहा रक्षसामपहन्ता स एवꣳ सर्वतोऽग्निभिर्गुप्यमानः स्वर्गं लोकꣳ समश्नुते ॥ १५ ॥ स यद्येनं पुरस्तात् । यज्ञस्यानुव्याहरेत्तं प्रतिब्रूयान्मुख्यामार्तिमारिष्यस्यन्धो वा बधिरो वा भविष्यसीत्येता वै मुख्या आर्त्तयस्तथा हैव स्यात् ॥ १६ ॥ यदि मध्यतो यज्ञस्यानुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयादप्रजा अपशुर्भविष्यसीति प्रजा वै पशवो मध्यं तथा हैव स्यात् ॥१७॥ यद्य ततो यज्ञस्यानुव्याहरेत् । तं प्रति ब्रूयादप्रतिष्ठितो दरिद्रः क्षिप्रेऽमुं लोकमेष्यसीति तथा हैव स्यात् तस्मादुह नानुव्याहारीव स्यादुत ह्येवं वित्परो भवति ॥ १८ ॥ संवत्सरꣳ ह वै प्रयाजैर्जयं जयति । स ह त्वेवैनं जयति योऽस्य द्वाराणि वेद किꣳ हि स तैर्गृहैः कुर्याद्यानन्तरतो न व्यवविद्याद्यथास्य ते भवन्ति तस्य वसन्त एव द्वारꣳ हेमन्तो द्वारं तं वाऽएतꣳ संवत्सरꣳ स्वर्गं लोकं प्रपद्यते सर्वं वै संवत्सरः सर्वं वाऽअक्षय्यमेतेन हास्याक्षय्यꣳ सुकृतं भवत्यक्षय्यो लोकः ॥१९॥ तदाहुः । किं देवत्यान्याज्यानीति प्राजापत्यानीति ह ब्रूयादनिरुक्तो वै प्रजापतिरनिरुक्तान्याज्यानि तानि हैतानि यजमानदेवत्यान्येव यजमानो ह्येव स्वे यज्ञे प्रजापतिस्तेन हुत्वा ऋत्विजस्तन्वते तं जनयन्ति ॥ २० ॥ स आज्यस्योपस्तीर्य । द्विर्हविषोऽवदायाथोपरिष्टादाज्यस्या भिघारयति सेयाज्येन मिथ्या हविर्हूयते यजमानेन हविर्यतन्मिथ्या हूयते यदि ह वाऽ अपि दूरे सन्यजते यद्यन्तिके यथा हैवान्ने सत इष्टꣳ स्यादेवꣳ हैवं विदुष इष्टं भवति यदु हापि ब्रह्मिव पापं करोति नो हैव परिह्वा यज्ञाद्भवति य एवमेतद्वेद ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [६. १.]

चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १२१ ॥

यज्ञेन वै देवाः । इमां जितिं जिग्युर्येषामियं जितिस्ते होचुः कथं न इदं मनुष्यैरनभ्यारोह्यꣳ स्यादिति ते यज्ञस्य रसं धीत्वा यथामधु मधुकृतो निर्धयेयुर्विदुह्य यज्ञं

अन्तरिक्षमेव बृहतीं तृतीयां चितिमपश्यंस्तेभ्य एष लोकोऽच्छन्दयत् ॥२॥ त इन्द्राग्नी अब्रुवन् । युवं न इमां तृतीयां चितिमुपधत्तमिति किं नौ ततो भविष्यतीति युवमेव नः श्रेष्ठौ भविष्यथ इति तथेति तेभ्य एतामिन्द्राग्नी तृतीयां चितिमुपाधत्तां तस्मादाहुरिन्द्राग्नीऽएव देवानाꣳ श्रेष्ठाविति ॥ ३ ॥ स वाऽइन्द्राग्निभ्यामुपदधाति । विश्वकर्मणा सादयतीन्द्राग्नी च वै विश्वकर्मा चैतां तृतीयां चितिमपश्यंस्तस्मादिन्द्राग्निभ्यामुपदधाति विश्वकर्मणा सादयति ॥ ४ ॥ यद्वेवेन्द्राग्निभ्यामुपदधाति । विश्वकर्मणा सादयति प्रजापतिं विस्रस्तं देवता आदाय व्युदक्रामंस्तस्येन्द्राग्नी च विश्वकर्मा च मध्यमादायोत्क्रम्यातिष्ठन् ॥ ५ ॥ तानब्रवीत् । उप मेत प्रति मऽएतद्धत्त येन मे यूयमुदक्रमिष्टेति किं नस्ततो भविष्यतीति युष्मद्देवत्यमेव मऽएतदात्मनो भविष्यतीति तथेति तदस्मिन्नेतदिन्द्राग्नी च विश्वकर्मा च प्रत्यदधुः ॥ ६ ॥ शतम् ४४०० ॥॥ तस्यैषा मध्यमा स्वयमातृण्णा । एतदस्य तदात्मनस्तद्य देतामत्रोपदधाति । यदेवास्यैषात्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतामत्रोपदधाति ॥ ७ ॥ इन्द्राग्नीऽअव्यथमानाम् । इष्टकां दृꣳहतं युवमिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः पृष्ठेन द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षं च विबाधसऽइति पृष्ठेन ह्येषा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षं च विबाधते ॥ ८ ॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्विति । विश्वकर्मा ह्येतां तृतीयां चितिमपश्यदन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीमित्यन्तरिक्षस्य ह्येतत्पृष्ठं व्यचस्वत्प्रथस्वदन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं दृꣳहान्तरिक्षं मा हिꣳसीरित्यात्मानं यच्छात्मानं दृꣳहात्मानं मा हिꣳसीरित्येतत् ॥ ९ ॥ विश्वस्मै प्राणायापानाय । व्यानायोदानायेति प्राणो वै स्वयमातृण्णा सर्वस्माऽउ वाऽएतस्मै प्राणः प्रतिष्ठायै चरित्रायेतीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा इमऽउ लोकाः प्रतिष्ठा चरित्रं वायुष्ट्वाभिपात्विति वायुष्ट्वाभिगोपायत्वित्येतन्मह्या स्वस्त्येति महत्या स्वस्त्येत्येतच्छर्दिषा शंतमेनेति यच्छर्दिः शंतमं तेनेत्येतत्तां सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुरथ साम गायति तस्योपरि बन्धुः ॥ १० ॥ अथ दिश्या उपदधाति । दिशो वै दिश्या दिश एवैतदुपदधाति तद्याभिरदो वायुर्दिग्भिरनन्तर्हिताभिरुपैत्ता एतास्ता एवैतदुपदधाति ता उऽएवामूः पुरस्ताद्दर्भस्तम्बं च लोगेष्टकाश्चोपदधात्यसौ वाऽआदित्य एता अमुं तदादित्यं दिक्ष्वध्यूहति दिक्षु चिनोति वा यत्रैव स्पृतं हिंसं तत्स्पृतं हिंसं वाऽएतमग्नेरग्निकर्म यदर्भा पुष्करपर्णं वा यदिहाहृत्योपदधाति तदेना योनौ पुष्क-

ꣳशतिरर्धमासा द्वादश मासाश्चन्द्रमा वै संवत्सरः सर्वाणि भूतानि ॥ ११ ॥ तं यत्र देवाः समस्कुर्वन् । तदस्मिन्नेतानि सर्वाणि भूतानि मध्यतोऽदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ता अनन्तर्हिता ऋतव्याभ्य उपदधात्यृतुषु तत्सर्वाणि भूतानि प्रतिष्ठापयति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [३. ३.] ॥

अथ वालखिल्या उपदधाति । प्राणा वै वालखिल्याः प्राणानेवैतदुपदधाति ता यद्वालखिल्या नाम यद्वाऽउर्वरयोरसम्भिन्नं भवति खिल इति वै तदाचक्षते वालमात्रादु हेमे प्राणा असम्भिन्नास्ते यद्वालमात्रादसम्भिन्नास्तस्माद्वालखिल्याः ॥ १ ॥ स वै सप्त पुरस्तादुपदधाति । सप्त पश्चात्तद्याः सप्त पुरस्तादुपदधाति यऽएवेमे सप्त पुरस्तात्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्दधाति ॥ २ ॥ अथ याः सप्त पश्चात् । एषा मेवैतत्प्राणानामेतान्प्राणान्प्रतिप्रतीन्करोति तस्माद्यदेभिरन्नमत्ति तदेतैरत्येति ॥ ३ ॥ यद्वेव सप्त पुरस्तादुपदधाति । सप्त वाऽइमे पुरस्तात्प्राणाश्चत्वारि दोर्बाहवाणि शिरो ग्रीवा यदूर्ध्वं नाभेस्तत्सप्तममङ्गेऽङ्गे हि प्राण एते वै सप्त पुरस्तात्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्दधाति ॥ ४ ॥ अथ याः सप्त पश्चात् । सप्त वाऽइमे पश्चात्प्राणाश्चत्वार्यूर्वष्ठीवानि द्वे प्रतिष्ठे यदवाङ्नाभेस्तत्सप्तममङ्गेऽङ्गे हि प्राण एते वै सप्तपश्चात्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्दधाति ॥ ५ ॥ मूर्धासि राट् । ध्रुवासि धरुणा धर्त्र्यसि धरणी यन्त्री राड्यन्त्र्यसि यमनी ध्रुवासि धरित्रीत्येतानेवास्मिन्नेतद्ध्रुवान्प्राणान्प्रयच्छति ॥ ६ ॥ यद्वेव वालखिल्या उपदधाति । एतद्वै देवा वालखिल्याभिरेवेमाँल्लोकान्त्समयुरितश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचस्तथैवैतद्यजमानो वालखिल्याभिरेवेमाँल्लोकान्त्संयातीतश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचः ॥ ७ ॥ मूर्धासि राडितीमं लोकमरोहन् । ध्रुवासि धरुणेत्यन्तरिक्षलोकं धर्त्र्यसि धरणीत्यमुं लोकमायुषे त्वा वर्चसे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वेति चत्वारश्चतुष्पादाः पशवोऽन्नं पशवस्तऽएतैश्चतुर्भिश्चतुष्पादैः पशुभिरेतेनान्नेनामुष्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठंस्तथैवैतद्यजमान एतैश्चतुर्भिश्चतुष्पादैः पशुभिरेतेनान्नेनामुष्मिँल्लोके प्रतितिष्ठति ॥ ८ ॥ स स पराङिव रोहः । इयमु वै प्रतिष्ठा ते देवा इमां प्रतिष्ठामभि प्रत्यायंस्तथैवैतद्यजमान इमां प्रतिष्ठामभिप्रत्यैतीति ॥ ९ ॥ यन्त्री राडित्यमुं लोकमरोहन् । यन्त्र्यसि यमनीत्यन्तरिक्षलोकं ध्रुवासि धरित्रीतीमं लोकमिषे त्वोर्जे त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वेति चत्वारश्चतुष्पादाः पशवोऽन्नं पशवस्तऽएतैश्चतुर्भिश्चतुष्पादैः पशुभिरेते-

रपर्ष्ठे प्रतिष्ठापयति तथो हैता अवहिर्षा भवन्ति ता अनन्तर्हिताः स्वयमातृण्णाया उपदधात्यन्तरिक्षं वै मध्यमा स्वयमातृण्णानन्तर्हितास्तदन्तरिक्षाद्दिशो दधात्युत्तरा उत्तरास्तदन्तरिक्षाद्दिशो दधाति रेतःसिचोर्वेलयेमे वै रेतःसिचावनयोस्तद्दिशो दधाति तस्मादनयोर्दिशः सर्वत उपदधाति सर्वतस्तद्दिशो दधाति तस्मात्सर्वतो दिशः सर्वतः समीचीः सर्वतस्तत्समीचीर्दिशो दधाति तस्मात्सर्वतः समीच्यो दिशः ॥ ११॥ यद्वेव दिश्या उपदधाति । छन्दांऽसि वै दिशो गायत्री वै प्राची दिक्‌त्रिष्टुब्दक्षिणा जगती प्रतीच्यनुष्टुबुदीची पङ्क्तिरूर्ध्वा पशवो वै छन्दाऽस्यन्तरिक्षं मध्यमा चितिरन्तरिक्षे तत्पशून्दधाति तस्मादन्तरिक्षायतनाः पशवः॥१२॥यद्वेव दिश्या उपदधाति।छन्दाऽसि वै दिशःपशवो वै छन्दाऽस्यन्नं पशवो मध्यं मध्यमा चितिर्मध्यतस्तदन्नं दधाति ता अनन्तर्हिताःस्वयमातृण्णायाऽउपदधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णानन्तर्हितं तत्प्राणादन्नं दधात्युत्तरा उत्तरं तत्प्राणादन्नं दधाति रेतः सिचोर्वेलया पृष्टयो वै रेतः सिचो मध्यमु पृष्ट्यो मध्यत एवास्मिन्नेतदन्नं दधाति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥ १३ ॥ राज्ञ्यसि प्राची दिक् । विराडसि दक्षिणा दिक्सम्राडसि प्रतीची दिक्स्वराडस्युदीची दिगधिपत्न्यसि बृहती दिगिति नामान्यासामेतानि नामग्राहमेवैना एतदुपदधाति ता नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति ता नाना हि दिशः ॥१४॥ ब्राह्मणम् ॥९ ॥ [३.१.] प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ११९ ॥

अथ विश्वज्योतिषमुपदधाति। वायुर्वै मध्यमा विश्वज्योतिर्वायुर्ह्येवान्तरिक्षलोके विश्वं ज्योतिर्वायुमेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हितां दिश्याभ्य उपदधाति दिक्षु तद्वायुं दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु वायुः॥१॥यद्वेव विश्वज्योतिषमुपदधाति। प्रजा वै विश्वज्योतिः प्रजा ह्येव विश्वं ज्योतिः प्रजननमेवैतदुपदधाति तामनन्तर्हितां दिश्याभ्य उपदधाति दिक्षु तत्प्रजा दधाति तस्मात्सर्वासु दिक्षु प्रजाः ॥२॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्विति। विश्वकर्मा ह्येतां तृतीयां चितिमपश्यदन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीमित्यन्तरिक्षस्य ह्ययं पृष्ठे ज्योतिष्मान्वायुः ॥ ३ ॥ विश्वस्मै प्राणायापानाय । व्यानायेति प्राणो वै विश्वज्योतिः सर्वस्माऽउ वाऽएतस्मै प्राणो विश्वं ज्योतिर्यच्छेति सर्वं ज्योतिर्यच्छेत्येतत्तायुष्टेऽधिपतिरिति वायुमेवास्या अधिपतिं करोति सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४ ॥ अथर्तव्या उपदधाति। ऋतव एते यदृतव्या

नाष्टेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठंस्तथैवैतद्यजमान एतैरष्टाभिरष्टापादैः पशुभिरेतेनाग्नि-
नास्मिँल्लोके प्रतितिष्ठति ॥ १० ॥ अथातः संस्कृतिरेव । या अमूरेकादशेष्टका
उपदधाति योऽसौ मध्यमोऽनुवाकस्तदन्तरिक्षं स आत्मा तस्य ता एकादश भव-
न्त्येकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रैष्टुभमन्तरिक्षमथ या उत्तराः पङ्क्तिः स वायुः स प्रजापतिः
सोऽग्निः स यजमानः ॥ ११ ॥ तस्याः पुरस्तादुपदधाति । शिरोऽस्य तास्ता दश
भवन्ति दश वै प्राणा उ वै शिरः पूर्वार्धे उपदधाति पुरस्ताद्धीदं शिरः ॥१२॥
अथ याः दक्षिणतः । यदूर्ध्वं मध्यादवाचीनं शीर्ष्णस्तदस्य ता अथ याः प-
श्चाद्यदूर्ध्वं प्रतिष्ठाया अवाचीनं मध्यात्तदस्य ताः प्रतिष्ठैवोत्तरतः ॥ १३ ॥ तस्याः
सप्त पुरस्ताद्वालखिल्या उपदधाति । य एवेमे सप्त पुरस्तात्प्राणास्तानस्मिन्नेत-
द्दधाति ता अनन्तर्हिता एताभ्यो दशभ्य उपदधात्यनन्तर्हितास्तच्छीर्ष्णः प्राणान्द-
धाति ॥ १४ ॥ अथ याः सप्त पश्चात् । य एवेमे सप्त पश्चात्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्द-
धाति ता अन्तर्हिता एताभ्यो द्वादशभ्य उपदधात्यनन्तर्हितांस्तदात्मनः प्राणान्दधाति
स एष वायुः प्रजापतिरस्मिंस्त्रैष्टुभेऽन्तरिक्षे समन्तं पर्यक्तस्तद्यत्तृतीयां चितिमु-
पदधाति वायुं चैव तदन्तरिक्षं च संस्कृत्योपधत्तेऽथ लोकम्पृणेऽउपदधात्यस्याथं
स्रक्त्यां तयोरुपरि बन्धुः पुरीषं निवपति तस्योपरि बन्धुः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥
॥ ३ ॥ [३. ४.] तृतीयोऽध्यायः ॥ [५१] ॥

चतुर्थीं चितिमुपदधाति । एतद्वै देवास्तृतीयां चितिं चित्वा समारोहन्नन्तरि-
क्षं वै तृतीया चितिरन्तरिक्षमेव तत्संस्कृत्य समारोहन् ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतय-
ध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्निति ऊर्ध्वमिच्छतेति ते चेतयमाना एतां च-
तुर्थीं चितिमपश्यन्यदूर्ध्वमन्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्तेषामेष लोकोऽध्रुव—इवाप्रति-
ष्ठित—इव मनस्यासीत् ॥ २ ॥ ते ब्रह्माब्रुवन् । त्वामिहोपदधामहाऽइति किं मे
ततो भविष्यतीति त्वमेव नः श्रेष्ठं भविष्यसीति तथेति तेऽत्र ब्रह्मोपादधत तस्मा-
दाहुर्ब्रह्मैव देवानां श्रेष्ठमिति तदेतया वै चतुर्थ्या चित्येमे द्यावापृथिवी विष्टब्धे
ब्रह्म वै चतुर्थी चितिस्तस्मादाहुर्ब्रह्मणा द्यावापृथिवी विष्टब्धेऽइति स्तोमानुपदधाति
प्राणा वै स्तोमाः प्राणा उ वै ब्रह्म ब्रह्मैवैतदुपदधाति ॥ ३ ॥ यद्वेव स्तोमानुपद-
धाति । एतद्वै देवाः प्रजापतिमब्रुवंस्त्वामिहोपदधामहाऽइति तथेति स वै नाब्रवी-
त्किं मे ततो भविष्यतीति यद्ध ह किं च प्रजापतिर्देवेष्वास किमस्माकं ततो भवि-

ऋतूनेवैतदुपदधाति नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते नामभ्यामेवैनेऽएतदुपदधाति द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोत्यवकासूपदधात्यवकाभिः प्रच्छादयत्यापो वा ऽअवका अपस्तदेतस्मिन्नृतौ दधाति तस्मादेतस्मिन्नृतौ भूयिष्ठं वर्षति ॥ ५ ॥ अथोत्तरे । इषश्चोर्जश्च शारदावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते नामभ्यामेवैनेऽएतदुपदधाति द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोत्यवकासूपदधात्यापो वाऽअवका अपस्तदेतस्यऽर्तोः पुरस्ताद्दधाति तस्मादेतस्यऽर्तोः पुरस्ताद्वर्षति नोपरिष्टात्प्रच्छादयति तस्मान्न तथेवोपरिष्टाद्वर्षति ॥ ६ ॥ तद्यदेता अत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽग्निरिमऽउ लोकाः संवत्सरस्तस्यान्तरिक्षमेव मध्यमा चितिरन्तरिक्षमस्य वर्षाशरदावृतू तद्यदेता अत्रोपदधाति यदेवास्यैता आत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति ॥ ७ ॥ यद्वेवैता अत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सर उ प्रजापतिस्तस्य मध्यमेव मध्यमा चितिर्मध्यमस्य वर्षाशरदावृतू तद्यदेता अत्रोपदधाति यदेवास्यैता आत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति ॥ ८ ॥ ता वाऽएताः । चतस्र ऋतव्या मध्यमायां चितावुपदधाति द्वे-द्वेऽइतरासु चितिषु चतुष्पदा वै पशवोऽन्तरिक्षं मध्यमा चितिरन्तरिक्षे तत्पशून्दधाति तस्मादन्तरिक्षायतनाः पशवः ॥ ९ ॥ यद्वेव चतस्रः । चतुष्पदा वै पशवोऽन्नं पशवो मध्यं मध्यमा चितिर्मध्यतस्तदन्नं दधाति ॥ १० ॥ यद्वेव चतस्रः । चतुरक्षरं वाऽअन्तरिक्षं द्व्यक्षरा इतराश्चितयस्तद्यावदन्तरिक्षं तावत्तत्कृत्वोपदधाति ॥ ११ ॥ यद्वेव चतस्रः । पशुरेष यदग्निर्मध्यं तत्प्रति पशुं वरिष्ठं करोति तस्मान्मध्यं प्रति पशुर्वरिष्ठः ॥ १२ ॥ ता वाऽएताः । चतस्र ऋतव्यास्तासां विश्वज्योतिः पञ्चमी पञ्च दिशस्तद्दश-दशाक्षरा विराडन्नं विराण्मध्यं मध्यमा चितिर्मध्यतस्तदन्नं दधाति ता अनन्तर्हिताः स्वयमातृण्णाया उपदधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णानन्तर्हितं तत्प्राणादन्नं दधात्युत्तरा उत्तरं तत्प्राणादन्नं दधाति ॥ १३ ॥ अथ प्राणभृत उपदधाति । प्राणा वै प्राणभृतः प्राणानेवैतदुपदधाति ता दश भवन्ति दश वै प्राणाः पूर्वार्धऽउपदधाति पुरस्ताद्ध्यमी प्राणा आयुर्मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छेति प्राणो वै ज्योतिः प्राणं मे यच्छेत्येवैतदाह ता अनन्तर्हिता अनुव्यास्य उपदधाति प्राणो वै वायुर्ध्रुव तद्वायुं प्रतिष्ठापयति ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [३. २] ॥

ष्यतीत्येवोचुस्तस्माद् हैतद्यत्पिता पुत्रेष्विच्छते किमस्माकं ततो भविष्यतीत्येवाहु-
रथ यत्पुत्राः पितरि तथेत्येवाहैवꣳ हि तदग्रे प्रजापतिश्च देवाश्च समवदन्त स्तो-
मानुपदधाति प्राणा वै स्तोमाः प्राणा उ वै प्रजापतिः प्रजापतिमेवैतदुपदधाति ॥४॥
यद्वेव स्तोमानुपदधाति । ये वै ते प्राणा ऋषय एतां चतुर्थीं चितिमपश्यन्ये तऽ-
एतेन रसेनोपायंस्तऽएते तऽएवैतदुपदधाति स्तोमानुपदधाति प्राणा वै स्तोमाः
प्राणा उ वाऽऋषय ऋषीनेवैतदुपदधाति ॥ ५ ॥ यद्वेव स्तोमानुपदधाति । प्रजा-
पतिं विस्रस्तं देवता आदाय व्युदक्रामंस्तस्य यदूर्ध्वं मध्यादर्वाचीनꣳ शीर्ष्णस्त-
दस्य वायुरादायोत्क्रम्यातिष्ठद्देवताश्च भूत्वा संवत्सररूपाणि च ॥६॥ तमब्रवीत् ।
उप मेहि प्रति मऽएतद्धेहि येन मे त्वमुदक्रमीरिति किं मे ततो भविष्यतीति त्वदे-
वत्यमेव मऽएतदात्मनो भविष्यतीति तथेति तदस्मिन्नेतद्वायुः प्रत्यदधात् ॥ ७ ॥
तद्या एता अष्टादश प्रथमाः । एतदस्य तदात्मनस्तद्यदेता अत्रोपदधाति यदेवा-
स्यैता आत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति स्तोमानुपदधाति
प्राणा वै स्तोमाः प्राणा उ वै वायुर्वायुमेवैतदुपदधाति ॥८॥ स पुरस्तादुपदधाति ।
आशुस्त्रिवृदिति य एव त्रिवृत्स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाहाशुरित्येष हि स्तोमा-
नामाशिष्ठोऽथो वायुर्वाऽआशुस्त्रिवृत्स एषु त्रिषु लोकेषु वर्तते तद्यत्तमाहाशुरित्येष
हि सर्वेषां भूतानामाशिष्ठो वायुर्ह भूत्वा पुरस्तात्तस्थौ तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥९॥
भान्तः पञ्चदश इति । य एव पञ्चदश स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाह भान्त इति
वज्रो वै भान्तो वज्रः पञ्चदशोऽथो चन्द्रमा वै भान्तः पञ्चदशः स च पञ्चदशा-
हान्यापूर्यते पञ्चदशापक्षीयते तद्यत्तमाह भान्त इति भाति हि चन्द्रमाश्चन्द्रमाह
भूत्वा दक्षिणतस्तस्थौ तदेव तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥१०॥ व्योमा सप्तदश इति ।
य एव सप्तदश स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाह व्योमेति प्रजापतिर्वै व्योमा प्र-
जापतिः सप्तदशोऽथो संवत्सरो वाव व्योमा सप्तदशस्तस्य द्वादश मासाः पञ्चऽ-
र्तवस्तद्यत्तमाह व्योमेति व्योमा हि संवत्सरः संवत्सरो ह भूत्वोत्तरतस्तस्थौ तदेव
तद्रूपमुपदधाति ॥११॥ धरुण एकविꣳश इति । य एवैकविꣳश स्तोमस्तं तदुप-
दधाति तद्यत्तमाह धरुण इति प्रतिष्ठा वै धरुणः प्रतिष्ठैकविꣳशोऽथोऽअसौ वाऽ
आदित्यो धरुण एकविꣳशस्तस्य द्वादश मासाः पञ्चऽर्तवस्त्रय इमे लोका अ-
सावेवादित्यो धरुण एकविꣳशस्तद्यत्तमाह धरुण इति यदा ह्येवैषोऽस्तमेत्यथेदꣳ
सर्वं ध्रियतऽआदित्यो ह भूत्वा पश्चात्तस्थौ तदेव तद्रूपमुपदधात्यथ संवत्सर-

अथ छन्दस्या उपदधाति । पशवो वै छन्दाᳫंस्यन्तरिक्षं मध्यमा चितिरन्तरिक्षे तत्पशुं दधाति तस्मादन्तरिक्षायतनाः पशवः ॥ १ ॥ यद्वेव छन्दस्या उपदधाति । पशवो वै छन्दाᳫंस्यन्नं पशवो मध्यं मध्यमा चितिर्मध्यतस्तदन्नं दधाति ॥ २ ॥ ता द्वादश—द्वादशोपदधाति । द्वादशाक्षरा वै जगती पशवो जगत्यन्तरिक्षं मध्यमा चितिरन्तरिक्षे तत्पशून्दधाति तस्मादन्तरिक्षायतनाः पशवः ॥ ३ ॥ यद्वेव द्वादश—द्वादश । द्वादशाक्षरा वै जगती पशवो वै जगत्यन्नं पशवो मध्यं मध्यमा चितिर्मध्यतस्तदन्नं दधाति ता अनन्तर्हिताः प्राणभृद्भ्य उपदधात्यनन्तर्हितं तत्प्राणेभ्योऽन्नं दधात्युत्तरा उत्तरं तत्प्राणेभ्योऽन्नं दधाति ॥ ४ ॥ मा छन्द इति । अयं वै लोको माऽयᳫं हि लोको मित—इव प्रमा छन्द इत्यन्तरिक्षलोको वै प्रमाऽन्तरिक्षलोको ह्यस्माल्लोकात्प्रमित—इव प्रतिमा छन्द इत्यसौ वै लोकः प्रतिमैष ह्यन्तरिक्षलोके प्रतिमित—इवास्रीवयश्छन्द इत्यन्नमस्रीवयस्तद्यदेषु लोकेष्वन्नं तदस्रीवयोऽथो यदेभ्यो लोकेभ्योऽन्नᳫं स्रवति तदस्रीवयोऽथातो निरुक्तान्येव छन्दाᳫंस्युपदधाति ॥ ५ ॥ पङ्क्तिश्छन्दः । उष्णिक्छन्दो बृहती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराट् छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्द इत्येतानि निरुक्तानि विराडष्टमानि छन्दाᳫंस्युपदधाति पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्द इति यान्येतद्देवत्यानि छन्दाᳫंसि तान्येवैतदुपदधात्यग्निर्देवता वातो देवतेत्येता उ देवताश्छन्दाᳫंसि तान्येवैतदुपदधाति ॥ ६ ॥ स वै निरुक्तानि चानिरुक्तानि चोपदधाति । स यत्सर्वाणि निरुक्तान्युपदध्यादन्तवद्धान्नमभविष्यदन्तवद्वै क्षीयतेऽथ यत्सर्वाण्यनिरुक्तानि परोऽक्षᳫं हान्नमभविष्यन्न हैतद्ददृशे चन निरुक्तानि चानिरुक्तानि चोपदधाति तस्मान्निरुक्तमन्नमश्यमानं न क्षीयते ॥ ७ ॥ तानि वा एतानि । त्रीणि द्वादशान्युपदधाति तत्षट्त्रिᳫंशत्षट्त्रिᳫंशदक्षरा बृहत्येषा वै सा बृहती यां तद्देवा अन्तरिक्षे बृहतीं तृतीयां चितिमपश्यंस्तस्यामेतत्स्थिता देवताः ॥ ८ ॥ यद्वेवैता इष्टका उपदधाति । प्रजापतेर्विस्रस्तात्सर्वाणि भूतानि सर्वा दिशोऽनु व्युदक्रामन् ॥ ९ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रᳫंसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ यान्यस्मात्तानि भूतानि व्युदक्रामन्नेतास्ता इष्टकास्तद्यदेता उपदधाति यान्येवास्मात्तानि भूतानि व्युदक्रामंस्तान्यस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति ॥ १० ॥ तथा इमा नवमा उपदधाति । स चन्द्रमासो दश भवन्ति दशाक्षरा विराडन्नं विराडन्नमु चन्द्रमा अथ या उत्तराः षट्त्रिᳫंशदर्धमासाश्च ते मासाश्च चतुर्वि-

पाण्युपदधाति ॥ १२ ॥ प्रतूर्तिरष्टादश इति । य एवाष्टादश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव प्रतूर्तिरष्टादशस्तस्य द्वादश मासाः पञ्चर्तवः संवत्सर एव प्रतूर्तिरष्टादशस्तद्यत्तमाह प्रतूर्तिरिति संवत्सरो हि सर्वाणि भूतानि प्रतिरति तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १३ ॥ तपो नवदश इति । य एव नव दश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव तपो नवदशस्तस्य द्वादश मासाः षडृतवः संवत्सर एव तपो नवदशस्तद्यत्तमाह तप इति संवत्सरो हि सर्वाणि भूतानि तपति तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १४ ॥ अभीवर्तः सविंशश इति । य एव सविंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाऽअभीवर्तः सविंशशस्तस्य द्वादशमासाः सप्तर्तवः संवत्सर एवाभिवर्तः सविंशशस्तद्यत्तमाहाभीवर्त इति संवत्सरो हि सर्वाणिभूतान्यभिवर्तते तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १५ ॥ वर्चो द्वाविंशश इति । य एव द्वाविंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव वर्चो द्वाविंशशस्तस्य द्वादश मासाः सप्तर्तवो द्वेऽअहोरात्रे संवत्सर एव वर्चो द्वाविंशशस्तद्यत्तमाह वर्च इति संवत्सरो हि सर्वेषां भूतानां वर्चस्वितमस्तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १६ ॥ सम्भरणस्त्रयोविंशश इति य एव त्रयोविंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरोवाव सम्भरणस्त्रयोविंशशस्तस्य त्रयोदश मासाः सप्तर्तवो द्वेऽअहोरात्रे संवत्सर एव सम्भरणस्त्रयोविंशशस्तद्यत्तमाह सम्भरण इति संवत्सरो हि सर्वाणि भूतानि सम्भृतस्तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १७ ॥ योनिश्चतुर्विंशश इति । य एव चतुर्विंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव योनिश्चतुर्विंशशस्तस्य चतुर्विंशशतिरर्धमासास्तद्यत्तमाह योनिरिति संवत्सरो हि सर्वेषां भूतानां योनिस्तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १८ ॥ गर्भाः पञ्चविंशश इति । य एव पञ्चविंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव गर्भाः पञ्चविंशशस्तस्य चतुर्विंशशतिरर्धमासाः संवत्सर एव गर्भाः पञ्चविंशशस्तद्यत्तमाह गर्भा इति संवत्सरो ह त्रयोदशो मासो गर्भो भूत्वर्तून्प्रविशति तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ १९ ॥ ओजस्त्रिणव इति । य एव त्रिणव स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाहौज इति वज्रो वाऽओजो वज्रस्त्रिणवोऽथो संवत्सरो वाऽओजस्त्रिणवस्तस्य चतुर्विंशशतिरर्धमासा द्वेऽअहोरात्रे संवत्सर एवौजस्त्रिणवस्तद्यत्तमाहौज इति संवत्सरो हि सर्वेषां भूतानामोजस्वितमस्तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ २० ॥ क्रतुरेकत्रिंशश इति । य एवैकत्रिंशश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव क्रतुरेकत्रिंशशस्तस्य चतुर्विंशशतिरर्धमासाः षडृतवः संवत्सर एव

क्रतुरेकत्रिंशस्तद्यत्तमाह क्रतुरिति संवत्सरो हि सर्वाणि भूतानि करोति तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ २१ ॥ प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति । य एव त्रयस्त्रिंश स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाह प्रतिष्ठेति प्रतिष्ठा हि त्रयस्त्रिंशोऽथो संवत्सरो वाव प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशस्तस्य चतुर्विंशतिरर्धमासाः षडृतवो द्वेऽअहोरात्रे संवत्सर एव प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशस्तद्यत्तमाह प्रतिष्ठेति संवत्सरो हि सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥२२॥ ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति । य एव चतुस्त्रिंश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंशस्तस्य चतुर्विंशतिरर्धमासाः सप्तर्तवो द्वेऽअहोरात्रे संवत्सर एव ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंशस्तद्यत्तमाह ब्रध्नस्य विष्टपमिति स्वाराज्यं वै ब्रध्नस्य विष्टपं स्वाराज्यं चतुस्त्रिंशस्तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥२३॥ नाकः षट्त्रिंश इति । य एव षट्त्रिंश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव नाकः षट्त्रिंशस्तस्य चतुर्विंशतिरर्धमासा द्वादश मासास्तद्यत्तमाह नाक इति न हि तत्र गताय कस्मै चनाकं भवत्यथो संवत्सरो वाव नाकः संवत्सरः स्वर्गो लोकस्तदेव तद्रूपमुपदधाति॥ २४ ॥ विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इति । य एवाष्टाचत्वारिंश स्तोमस्तं तदुपदधात्यथो संवत्सरो वाव विवर्तोऽष्टाचत्वारिंशस्तस्य षड्विंशतिरर्धमासास्त्रयोदश मासाः सप्तर्तवो द्वेऽअहोरात्रे तद्यत्तमाह विवर्त इति संवत्सराद्धि सर्वाणि भूतानि विवर्तन्ते तदेव तद्रूपमुपदधाति ॥ २५ ॥ धर्त्रं चतुष्टोम इति । य एव चतुष्टोम स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाह धर्त्रमिति प्रतिष्ठा वै धर्त्रं प्रतिष्ठा चतुष्टोमोऽथो वायुर्वाव धर्त्रं चतुष्टोमः स आभिश्चतसृभिर्दिग्भिः स्तुते तद्यत्तमाह धर्त्रमिति प्रतिष्ठा वै धर्त्रं वायुरु सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा तदेव तद्रूपमुपदधाति स वै वायुमेव प्रथममुपदधाति वायुमुत्तमं वायुनैव तदेतानि सर्वाणि भूतान्युभयतः परिगृह्णाति ॥२६॥ ता वाऽएताः । अष्टादशेष्टका उपदधाति । तौ द्वौ त्रिवृतौ प्राणो वै त्रिवृद्वायुरु प्राणो वायुरेषा चितिः ॥ २७ ॥ यद्वेवाष्टादश । अष्टादशो वै संवत्सरो द्वादश मासाः पञ्चर्तवः संवत्सर एव प्रजापतिरष्टादशः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तत्करोत्युपदधाति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [४. १.] ॥

अथ स्पृत उपदधाति । एतद्वै प्रजापतेरेतस्मिन्नात्मनः प्रतिहिते सर्वाणि भूतानि गर्भ्यभवंस्तान्यस्य गर्भऽएव सन्ति पाप्मा मृत्युरगृह्णात् ॥ १ ॥ स देवा-

स्तोमचितिर्यैस्स्तोमानुपादधत तस्मात्स्तोमचितिः सा प्राणचितिर्यत्प्राणानुपादधत तस्मात्प्राणचितिरतो यतमदेव कतमच्च विद्यात्तेन हैवास्यैषापीयवती बन्धुमती चितिर्भवत्यथ लोकम्पृणेऽउपदधात्यस्याᳬं स्रक्त्यां तयोरुपरि बन्धुः पुरीषं निवपाति तस्योपरि बन्धुः ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् १ ॥ [४. ४.] ॥ चतुर्थोऽध्यायः [५२.] ॥ ॥

पञ्चमीं चितिमुपदधाति । एतद्वै देवाश्चतुर्थीं चितिं चित्वा समारोहन्नयमूर्ध्वमन्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्तदेव तत्संस्कृत्य समारोहन् ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवन्नित ऊर्ध्वमिच्छतेति ते चेतयमाना दिवमेव विराजं पञ्चमीं चितिमपश्यंस्तेभ्य एष लोकोऽच्छन्दयत् ॥ २॥ तेऽकामयन्त । असपत्नमिमं लोकमनुपबाधं कुर्वीमहीति तेऽब्रुवन्नुप तज्जानीत यथेमं लोकमसपत्नमनुपबाधं करवामहाऽइति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेमं लोकमसपत्नमनुपबाधं करवामहाऽइति ॥ ३ ॥ ते चेतयमानाः । एता इष्टका अपश्यन्नसपत्नास्ता उपादधत ताभिरेतं लोकमसपत्नमनुपबाधमकुर्वत तथ्देताभिरिमं लोकमसपत्नमनुपबाधमकुर्वत तस्मादेता असपत्नास्तथैवैतद्यजमानो यदेता उपदधात्येतमेवैतल्लोकमसपत्नमनुपबाधं कुरुते सर्वत उपदधाति सर्वत एवैतदेतं लोकमसपत्नमनुपबाधं कुरुते परार्धऽउपदधाति सर्वमेवैतदेतं लोकमसपत्नमनुपबाधं कुरुते ॥ ४ ॥ अथ विराज उपदधाति । एषा वै सा विराड्यां तद्देवा विराजं पञ्चमीं चितिमपश्यंस्ता दश-दशोपदधाति दशाक्षरा विराड्विराडेषा चितिः सर्वत उपदधाति यो वाऽएकस्यां दिशि विराजति न वै स विराजति यो वाव सर्वासु दिक्षु विराजति स एव विराजति ॥ ५ ॥ यद्वेवैता असपत्ना उपदधाति । एतस्मै प्रजापतिमेतस्मिन्नात्मनः प्रतिहिते सर्वतः पाप्मोपायतत-स एता इष्टका अपश्यदसपत्नास्ता उपाधत्त ताभिस्तं पाप्मानमपाहत पाप्मा वै सपत्नस्तद्यदेताभिः पाप्मानᳬं सपत्नमपाहत तस्मादेता असपत्नाः ॥६॥ तत्राऽएतत्क्रियते। यद्देवा अकुर्वन्निदं न्विमᳬं स पाप्मा नोपयतते यत्त्वेतत्करोति यद्देवा अकुर्वंस्तत्करवाणीत्यथो य एव पाप्मा यः सपत्नस्तमेताभिरपहते तद्यदेताभिः पाप्मानᳬं सपत्नमपहते तस्मादेता असपत्नाः सर्वत उपदधाति सर्वत एवैतत्पाप्मानᳬं सपत्नमपहते परार्धऽउपदधाति सर्वस्मादेवैतदात्मनः पाप्मानᳬं सपत्नमपहते ॥७॥ स पुरस्ता-

नब्रवीत् । युष्माभिः सहेमानि सर्वाणि भूतानि पाप्मनो मृत्योः स्पृणवानीति ।
नस्ततो भविष्यतीति वृणीध्वमित्यब्रवीत्तं भागो नोऽस्त्वित्येकेऽब्रुवन्नाधिपत्यं
नोऽस्त्वित्येके स भागमेकेभ्यः कृत्वाधिपत्यमेकेभ्यः सर्वाणि भूतानि पाप्मनो
मृत्योरस्पृणोद्यदस्पृणोत्तस्मात्स्पृतस्तथैवैतद्यजमानो भागमेकेभ्यः कृत्वाधिपत्यमे-
केभ्यः सर्वाणिभूतानि पाप्मनो मृत्यो स्पृणोति तस्मादु सर्वास्वेव स्पृतꣳ स्पृ-
मित्यनुवर्तते ॥ २ ॥ अग्नेर्भागोऽसि । दीक्षाया आधिपत्यमिति वाग्वै दीक्षाग्नये
भागं कृत्वा वाचऽआधिपत्यमकरोद्ब्रह्मस्पृतं त्रिवृत्स्तोम इति ब्रह्म प्रजानां
त्रिवृता स्तोमेन पाप्मना मृत्योरस्पृणोत् ॥ ३ ॥ इन्द्रस्य भागोऽसि । विष्णोरा-
धिपत्यमितीन्द्राय भागं कृत्वा विष्णवऽआधिपत्यमकरोत्क्षत्रꣳ स्पृतं पञ्चदश
स्तोम इति क्षत्रं प्रजानां पञ्चदशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ ४ ॥
नृचक्षसां भागोऽसि । धातुराधिपत्यमिति देवा वै नृचक्षसो देवेभ्यो भागं कृत्वा
धात्रऽआधिपत्यमकरोज्जनित्रꣳ स्पृतꣳ सप्तदश स्तोम इति विड्वै जनित्रं विशं
प्रजानाꣳ सप्तदशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ ५ ॥ मित्रस्य भागोऽसि ।
वरुणस्याधिपत्यमिति प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः प्राणाय भागं कृत्वापानाया-
धिपत्यमकरोद्दिवो वृष्टिर्वात स्पृत एकविꣳशः स्तोम इति वृष्टिं च वातं च प्रजानामे-
कविꣳशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ ६ ॥ वसूनां भागोऽसि । रुद्रा-
णामाधिपत्यमिति वसुभ्यो भागं कृत्वा रुद्रेभ्य आधिपत्यमकरोच्चतुष्पात्स्पृतं
चतुर्विꣳश स्तोम इति चतुष्पात्प्रजानां चतुर्विꣳशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृ-
णोत् ॥ ७ ॥ आदित्यानां भागोऽसि । मरुतामाधिपत्यमित्यादित्येभ्यो भागं
कृत्वा मरुद्भ्य आधिपत्यमकरोद्गर्भा स्पृताः पञ्चविꣳश स्तोम इति गर्भान्प्र-
जानां पञ्चविꣳशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ ८ ॥ अदित्यै भागो-
ऽसि । पूष्ण आधिपत्यमितीयं वाऽअदितिरस्यै भागं कृत्वा पूष्णऽआधिपत्यम-
करोदोज स्पृतं त्रिणव स्तोम इत्योजः प्रजानां त्रिणवेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्यो-
रस्पृणोत् ॥ ९ ॥ देवस्य सवितुर्भागोऽसि । बृहस्पतेराधिपत्यमिति देवाय
सवित्रे भागं कृत्वा बृहस्पतयऽआधिपत्यमकरोत्समीचीर्दिश स्पृताश्चतुष्टोम स्तोम
इति सर्वा दिशः प्रजानां चतुष्टोमेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ १० ॥
यवानां भागोऽसि । अयवानामाधिपत्यमिति पूर्वपक्षा वै यवा अपरपक्षा अयवास्ते
हीदꣳसर्वं यवते चायुवते च पूर्वपक्षेभ्यो भागं कृत्वापरपक्षेभ्य आधिपत्यमकरोत्प्रजा

द्युपदधाति । अग्ने जातान्प्रणुदा नः सपत्नानिति यथैव यजुस्तथा बन्धुरथ परः
स्सहसा जातान्प्रणुदा नः सपत्नानिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ८ ॥ सा
पुरस्तादग्निः सा । या पश्चादग्निः साग्निनैव तत्पुरस्तात्पाप्मानमपाहताग्नि
पश्चात्तथैवैतद्यजमानोऽग्निनैव पुरस्तात्पाप्मानमपहतेऽग्निना पश्चात् ॥ ९ ॥ ३
दक्षिणतः । षोडशी स्तोम ओजो द्रविणमित्येकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रैष्टुभमन्तः
चतस्रो विश एष एव वज्रः पञ्चदशस्तस्यासावेवादित्यः षोडशी वज्रस्य भ
स एतेन पञ्चदशेन वज्रेणैतया त्रिष्टुभा दक्षिणतः पाप्मानमपाहत तथैवैतद्यजमान
एतेन पञ्चदशेन वज्रेणैतया त्रिष्टुभा दक्षिणतः पाप्मानमपहते ॥ १० ॥ अथोत्तरतः ।
चतुश्चत्वारिंश स्तोमो वर्चो द्रविणमिति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रैष्टुभो
वज्रः स एतेन चतुश्चत्वारिंशेन वज्रेणैतया त्रिष्टुभोत्तरतः पाप्मानमपाहत तथैवै-
तद्यजमान एतेन चतुश्चत्वारिंशेन वज्रेणैतया त्रिष्टुभोत्तरतः पाप्मानमपहते ॥
॥ ११ ॥ अथ मध्ये । अग्नेः पुरीषमसीति अन्नं वै चतुर्थी चितिरग्निरु वै अन्न
तस्या एतत्पुरीषमिव यदपश्चभ्यप्सो नामेति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १२ ॥ तां प्राचीं
तिरश्चीमुपदधाति । एतद्वैतया प्रजापतिः पाप्मनो मूलमवृश्चत्तथैवैनयायमेतत्पा-
प्मनो मूलं वृश्चति दक्षिणतो दक्षिणतउद्यामो हि वज्रोन्तरेण दक्षिणां श्रियामु-
द्यामाय ह तमवकाशं करोति ॥ १३ ॥ सा या पुरस्तात्प्राणः सा । या पश्चादपानः
सा प्राणेनैव तत्पुरस्तात्पाप्मानमपाहतापानेन पश्चात्तथैवैतद्यजमानः प्राणेनैव पुर-
स्तात्पाप्मानमपहतेऽपानेन पश्चात् ॥ १४ ॥ अथ येऽअभितः । तौ बाहू स योऽ-
स्याभितः पाप्मासीद्बाहुभ्यां तमपाहत तथैवैतद्यजमानो योऽस्याभितः पाप्मा भ-
वति बाहुभ्यामेव तमपहते ॥ १५ ॥ अन्नं पुरीषवती । स योऽस्योपरिष्टात्पाप्मा-
सीदन्नेन तमपाहत तथैवैतद्यजमानो योऽस्योपरिष्टात्पाप्मा भवत्यन्नेनैव तमपहते
॥ १६ ॥ स यद्ध वाऽएवंवित्प्राणिति योऽस्य पुरस्तात्पाप्मा भवति तं तेनापहते-
ऽथ यदपानिति तेन तं यः पश्चादथ यद्बाहुभ्यां कर्म कुरुते तेन तं योऽभितोथ
यदन्नमत्ति तेन तं य उपरिष्टात्सर्वदा ह वाऽएवंवित्पाप्मानमपहतेऽपि स्व-
पंस्तस्मादेवं विदुषः पापं न कीर्त्तयेन्नेदस्य पाप्मासानीति ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम्
॥ २ ॥ [९. १.] ॥ ॥

अथ छन्दस्या उपदधाति । एतद्वै प्रजापतिः पाप्मनो मृत्योर्मुखमात्मानमच्छद-

स्पृताश्चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति सर्वाः प्रजाश्चतुश्चत्वारिंशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत् ॥ ११ ॥ ऋभूणां भागोऽसि । विश्वेषां देवानामाधिपत्यमित्यृभुभ्यो भागं कृत्वा विश्वेभ्यो देवेभ्य आधिपत्यमकरोद्भूतꣳ स्पृतं त्रयस्त्रिꣳश स्तोम इति सर्वाणि भूतानि त्रयस्त्रिꣳशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योरस्पृणोत्तथैवैतद्यजमानः सर्वाणि भूतानि त्रयस्त्रिꣳशेन स्तोमेन पाप्मनो मृत्योः स्पृणोति ॥ १२ ॥ ता वाऽएता दशेष्टका उपदधाति । दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दिशो दिशोऽग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैतदेतानि सर्वाणि भूतानि पाप्मनो मृत्योः स्पृणोति ॥ १३ ॥ अथर्तव्येऽउपदधाति । ऋतूऽएते यदृतव्येऽऋतूऽएवैतदुपदधाति सहश्च सहस्यश्च हैमन्तिकावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते नामभ्यामेवैनेऽएतदुपदधाति द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोति ॥ १४ ॥ तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽग्निरिमऽउ लोकाः संवत्सरस्तस्य यदूर्ध्वमन्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्तदस्य चतुर्थी चितिस्तद्वस्य हेमन्त ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधाति ॥ १५ ॥ यद्वेवैतेऽअत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सरऽउ प्रजापतिस्तस्य यदूर्ध्वं मध्यादर्वाचीनꣳ शीर्ष्णस्तदस्य चतुर्थी चितिस्तद्वस्य हेमन्त ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधाति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [४. २.] ॥

अथ स्पृतऽउपदधाति । एतद्वै प्रजापतिः सर्वाणि भूतानि पाप्मनो मृत्योर्मुक्त्वा कामयत प्रजाः सृजेय प्रजायेयेति ॥ १ ॥ स प्राणानब्रवीत् । युष्माभिरहं प्रजाः प्रजनयानीति ते वै केन स्तोष्यामहऽइति मया चैव युष्माभिश्चेति तथेति ते प्राणैश्चैव प्रजापतिना चास्तुवत यद्वै किं च देवाः कुर्वते स्तोमेनैव तत्कुर्वते यज्ञो वै स्तोमो यज्ञेनैव तत्कुर्वते तस्मात्सर्वाः स्तोमा अस्तुतास्तुवतेत्यनुवर्तन्ते ॥ २ ॥ एकयास्तुवतेति । वाग्वाऽएका वाचैव तदस्तुवत प्रजा अधीयन्तेति प्रजा अबाध्यन्त प्रजापतिरधिपतिरासीदिति प्रजापतिरेवाधिपतिरासीत् ॥ ३ ॥ तिसृभिरस्तुवतेति । त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तैरेव तदस्तुवत ब्रह्मासृज्यतेति ब्रह्म ह्यसृज्यत ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीदिति ब्रह्मणस्पतिरेवाधिपतिरासीत् ॥ ४ ॥ पञ्चभिरस्तुवतेति । यऽएवैते पञ्च प्राणास्तै-

तस्मादु हैतदुपतापी वसीयान्भूत्वान्नमिच्छति तस्मिन्नाशंसन्तेऽन्नमिच्छति जी
विष्यतीति तस्मै देवा एतदन्नं प्रायच्छन्नेताश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दांस्यन्न
पशवस्तान्यस्माऽअच्छदयंस्तानि यदस्माऽअच्छदयंस्तस्माच्छन्दांसि ॥ १
ता दश दशोपदधाति । दशाक्षरा विराड्विराडु कृत्स्नमन्नं सर्वमेवास्मिन्नेतत्कृ
त्स्नमन्नं दधाति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेतत्कृत्स्नमन्नं दधा
॥ २ ॥ एवश्छन्द इति । अयं वै लोक एवश्छन्दो वरिवश्छन्द
इत्यन्तरिक्षं वै वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्द इति द्यौर्वै शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द
इति दिशो वै परिभूश्छन्द आच्छच्छन्द इत्यन्नं वाऽआच्छच्छन्दो मनश्छन्द इ
प्रजापतिर्वै मनश्छन्दो व्यचश्छन्द इत्यसौ वाऽआदित्यो व्यचश्छन्दः ॥ ३ ॥
सिन्धुश्छन्द इति । प्राणो वै सिन्धुश्छन्दः समुद्रश्छन्द इति मनो वै समुद्रश्छन्द
सरिरं छन्द इति वाग्वै सरिरं छन्दः ककुप्छन्द इति प्राणो वै ककुप्छन्दस्त्रिककु
प्छन्द इत्युदानो वै त्रिककुप्छन्दः काव्यं छन्द इति त्रयी वै विद्या काव्यं छन्दो
ऽङ्कुपं छन्द इत्यापो वाऽअङ्कुपं छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्द इत्यसौ वै लोकोऽक्षरप
ङ्क्तिश्छन्दः पदपङ्क्तिश्छन्द इत्ययं वै लोकः पदपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः इ
दिशो वै विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भ्रजश्छन्द इत्यसौ वाऽआदित्यः क्षुरो भ्रजश्छन्द
आच्छच्छन्दः प्रच्छच्छन्द इत्यन्नं वाऽआच्छच्छन्दोऽन्नं प्रच्छच्छन्दः ॥ ४ ॥ संय
च्छन्द इति । रात्रिर्वै संयच्छन्दो वियच्छन्द इत्यहर्वै वियच्छन्दो बृहच्छन्द इत्य
सौ वै लोको बृहच्छन्दो रथन्तरं छन्द इत्ययं वै लोको रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्द
इति वायुर्वै निकायश्छन्दो विवधश्छन्द इत्यन्तरिक्षं वै विवधश्छन्दो गिरश्छन्द
इत्यन्नं वै गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्द इत्यग्निर्वै भ्रजश्छन्दः संस्तुप्छन्दोऽनुष्टुप्छ-
न्द इति वागेव संस्तुप्छन्दो वागनुष्टुप्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति त-
स्योक्तो बन्धुः ॥ ५ ॥ वयश्छन्द इति । अन्नं वै वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्द इत्य-
ग्निर्वै वयस्कृच्छन्दो विष्पर्धाश्छन्द इत्यसौ वै लोको विष्पर्धाश्छन्दो विशालं छन्द
इत्ययं वै लोको विशालं छन्दश्छदिश्छन्द इत्यन्तरिक्षं वै छदिश्छन्दो दूरोहणं छ-
न्द इत्यसौ वाऽआदित्यो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्द इति पङ्क्तिर्वै तन्द्रं छन्दोऽङ्काङ्कं
छन्द इत्यापो वाऽअङ्काङ्कं छन्दः ॥ ६ ॥ अथाः पुरस्तादुपदधाति । प्राणस्तासां प्रथमा
व्यानो द्वितीयोदानस्तृतीयापानश्चतुर्थी व्यानः पञ्चमी प्राणः षष्ठी प्राणः सप्तमी
व्यानोऽन्योदानो नवमी प्रमयान एवाथ दशमी स एष दनदान एतस्यां विराज्यध्यूढः
प्रतिष्ठितः प्राणमध्यामर्वाचीश्च पराचीश्चोपदधाति तस्मादिमे प्राणा अर्वाञ्चश्च परा

व तदस्तुवत भूतान्यसृज्यन्तेति भूतान्यत्रासृज्यन्त भूतानां पतिरधिपतिरासीदिति
भूतानां पतिरत्राधिपतिरासीत् ॥ ५ ॥ सप्तभिरस्तुवतेति । यऽएवेमे सप्त शीर्षन्प्राणास्तै-
रेव तदस्तुवत सप्तऽऋषयोऽसृज्यन्तेति सप्तऽर्षयोऽत्रासृज्यन्त धाताधिपतिरासीदिति
धाताऽधिपतिरासीत् ॥ ६ ॥ नवभिरस्तुवतेति । नव वै प्राणाः सप्त
शीर्षन्नवाञ्चौ द्वौ तैरेव तदस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तेति पितरोऽत्रासृज्यन्तादितिर-
धिपत्न्यासीदित्यदितिरत्राधिपत्न्यासीत् ॥ ७ ॥ शतम् ४५०० ॥ ॥ एकादश-
भिरस्तुवतेति । दश प्राणा आत्मैकादशस्तेनैव तदस्तुवतऽर्तवोऽसृज्यन्तेत्यृतवोऽ-
त्रासृज्यन्तार्तवा अधिपतय आसन्नित्यार्तवा अत्राधिपतय आसन् ॥ ८ ॥ त्रयोद-
शभिरस्तुवतेति । दश प्राणा द्वे प्रतिष्ठेऽआत्मा त्रयोदशस्तेनैव तदस्तुवत मासा
असृज्यन्तेति मासा अत्रासृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिरासीदिति संवत्सरोऽत्राधिप-
तिरासीत् ॥ ९ ॥ पञ्चदशभिरस्तुवतेति । दश हस्त्या अङ्गुलयश्चत्वारि दो-
र्बाहवाणि यदूर्ध्वं नाभेस्तत्पञ्चदशं तेनैव तदस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेति क्षत्रमत्रासृज्य-
तेन्द्रोऽधिपतिरासीदितीन्द्रोऽत्राधिपतिरासीत् ॥ १० ॥ सप्तदशभिरस्तुवतेति । दश
पाद्या अङ्गुलयश्चत्वार्यूर्वष्ठीवानि द्वे प्रतिष्ठे यदवाङ्नाभेस्तत्सप्तदशं तेनैव तदस्तु-
वत ग्राम्याः पशवोऽसृज्यन्तेति ग्राम्याः पशवोऽत्रासृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासी-
दिति बृहस्पतिरत्राधिपतिरासीत् ॥ ११ ॥ नवदशभिरस्तुवतेति । दश हस्त्या अ-
ङ्गुलयो नव प्राणास्तैरेव तदस्तुवत शूद्रार्यावसृज्येतामिति शूद्रार्यावत्रासृज्येताम-
होरात्रेऽअधिपत्नीऽआस्तामित्यहोरात्रेऽअत्राधिपत्नीऽआस्ताम् । १२ ॥ एकविꣳ-
शत्यास्तुवतेति । दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्या आत्मैकविꣳशस्तेनैव तद-
स्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्तेत्येकशफाः पशवोऽत्रासृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासी-
दिति वरुणोऽत्राधिपतिरासीत् ॥ १३ ॥ त्रयोविꣳशत्यास्तुवतेति । दश हस्त्या
अङ्गुलयो दश पाद्या द्वे प्रतिष्ठेऽआत्मा त्रयोविꣳशस्तेनैव तदस्तुवत क्षु-
द्राः पशवोऽसृज्यन्तेति क्षुद्राः पशवोऽत्रासृज्यन्त पूषाधिपतिरासीदिति पू-
षात्राधिपतिरासीत् ॥ १४ ॥ पञ्चविꣳशत्यास्तुवतेति । दश हस्त्या अ-
ङ्गुलयो दश पाद्याश्चत्वार्यङ्गान्यात्मा पञ्चविꣳशस्तेनैव तदस्तुवतारण्याः
पशवोऽसृज्यन्तेत्यारण्याः पशवोऽत्रासृज्यन्त वायुरधिपतिरासीदिति वायुर-
त्राधिपतिरासीत् ॥ १५ ॥ सप्तविꣳशत्यास्तुवतेति । दश हस्त्या अङ्गुलयो
श पाद्याश्चत्वार्यङ्गानि द्वे प्रतिष्ठेऽआत्मा सप्तविꣳशस्तेनैव तदस्तुवत द्यावापृ-

ञ्चश्च॥७॥ अथ या दक्षिणतः। अग्निस्तासां प्रथमा वायुर्द्वितीयादित्यस्तृतीयाग्नि
श्चतुर्थी वायुः पञ्चम्यग्निः षष्ठ्यग्निः सप्तमी वायुरष्टम्यादित्यो नवमी यजमान
एवात्र दशमी स एष यजमान एतस्यां विराज्यध्यूढः प्रतिष्ठितो देवताग्न्यपार्चीश्च
च पराचीश्चोद्यति तस्मादेते देवा अर्वाञ्चश्च पराञ्चश्च॥८॥ अथ याः पश्चा
त्। अयं लोकस्तासां प्रथमान्तरिक्षं द्वितीया द्यौस्तृतीया द्यौश्चतुर्थ्यन्तरिक्षं पञ्च
म्ययं लोकः षष्ठ्ययं लोकः सप्तम्यन्तरिक्षमष्टमी द्यौर्नवमी यजमान एवात्र दश
मी स एष यजमान एतस्यां विराज्यध्यूढः प्रतिष्ठितो लोकमग्न्यपार्चीश्च परा
चीश्चोद्यति तस्मादिमे लोका अर्वाञ्चश्च पराञ्चश्च ॥९॥ अथ याः उत्तरतः
ग्रीष्मस्तासां प्रथमा वर्षा द्वितीया हेमन्तस्तृतीया हेमन्तश्चतुर्थी वर्षाः पञ्चमी
ग्रीष्मः षष्ठी ग्रीष्मः सप्तमी वर्षा अष्टमी हेमन्तो नवमी यजमान एवात्र दशमी स
एष यजमान एतस्यां विराज्यध्यूढः प्रतिष्ठित ऋतुमग्न्यपार्चीश्च पराचीश्चोद्य
ति तस्मादिम ऋतवोऽर्वाञ्चश्च पराञ्चश्च॥१०॥ अथ पुनरेव। याः पुरस्ता
[illegible] ता दश भवन्ति दश वै प्राणाः [illegible] पुरस्तादिमे प्रा
णाः॥११॥ अथ या दक्षिणतः [illegible]॥ अग्निश्च पृथिवी च वायुश्चान्तरिक्षं चा
दित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाश्च नक्षत्राणि चान्नं चापश्च॥१२॥ अथ याः पश्चात् [illegible]
[illegible] ऊर्ध्वं च॥१३॥ अथ या उत्तरतः [illegible]
[illegible] ॥१४॥ अथ पुनरेव
[illegible] तृतीया द्यौः [illegible]
[illegible] यजमान [illegible]
[illegible] ॥ १५ ॥ [illegible]
[illegible] देवा [illegible]
[illegible]
[illegible] लोकः ॥ १६॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ १७ ॥ आख्याय [illegible]

वी ह्येतावितिद्यावापृथिवीऽअत्र व्यैतां वसवो रुद्रा आदित्या अनुव्यायंस्ति
त वसवो रुद्रा आदित्या अत्रानुव्यायंस्तऽएवाधिपतय आसन्निति तऽउऽएवा-
धिपतय आसन् ॥ १६ ॥ नवविंशत्यास्तुवतेति । दश हस्त्या अङ्गुलयो
दश पाद्या नव प्राणास्तैरेव तदस्तुवत वनस्पतयोऽसृज्यन्तेति वनस्पतयोऽत्रासृज्यन्
त सोमोऽधिपतिरासीदिति सोमोऽत्राधिपतिरासीत् ॥ १७ ॥ एकत्रिंशताः
स्तुवतेति । दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणा आत्मैकत्रिंशस्तेनैव
तदस्तुवत प्रजा असृज्यन्तेति प्रजा अत्रासृज्यन्त यवाश्चायवाश्चाधिपतय आस-
न्निति पूर्वपक्षापरपक्षा एवात्राधिपतय आसन् ॥ १८ ॥ त्रयस्त्रिंशतास्तुवतेति ।
दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्या दश प्राणा द्वे प्रतिष्ठेऽआत्मा त्रयस्त्रिंशस्ते-
नैव तदस्तुवत भूतान्यशाम्यन्निति सर्वाणि भूतान्यत्राशाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्य-
धिपतिरासीदिति प्रजापतिः परमेष्ठ्यत्राधिपतिरासीत् ॥१९॥ता वाऽएताः । सप्त-
दशेष्टका उपदधाति सप्तदशो वै संवत्सरः प्रजापतिः स प्रजनयिता तदेतेन वै
सप्तदशेन संवत्सरेण प्रजापतिना प्रजनयित्रैताः प्रजाः प्राजनयद्यत्प्राजनयदसृजत
तद्यदसृजत तस्मात्सृष्टयस्ताः सृष्ट्वात्मन्प्रापादयत तथैवैतद्यजमान एतेन सप्तदशेन
संवत्सरेण प्रजापतिना प्रजनयित्रैताः प्रजाः प्रजनयति ताःसृष्ट्वात्मन्प्रपादयते रेतः
सिचोर्वेलया पृष्ठयो वै रेतः सिचौ मध्यमु पृष्ठयो मध्यत एवास्मिन्नेताः प्रजाः
प्रपादयति सर्वत उपदधाति सर्वत एवास्मिन्नेताः प्रजाः प्रपादयति ॥ २० ॥
ब्राह्मणम् ६ ॥ [४. ३.] ॥ द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १०९ ॥

अथातोऽन्वावृतम् । त्रिवृद्वतीं पुरस्तादुपदधात्येकविंशवतीं पश्चात्पञ्चद-
शवतीं दक्षिणतः सप्तदशवतीमुत्तरतः ॥ १ ॥ एतद्वै प्रजापतिम् । त्रिवृद्वत्यामुप-
हितायां पञ्चदशवत्यां मृत्युरसीददिमामत उपयास्यते तमत्र ग्रहीष्यामीति तं प्राप-
द्यत्तं प्रत्याय परिक्रम्यैकविंशवतीमुपाधत्तैकविंशवतीं मृत्युरागच्छत्पञ्चदशव-
तीमुपाधत्त पञ्चदशवतीं मृत्युरागच्छत्सप्तदशवतीमुपाधत्त सोऽत्रैव मृत्युं न्यकरो-
त्तथोऽएवैतद्यजमानोऽत्रैव सर्वान्पाप्मनो निकरोत्यत्र मोहयति ॥ २ ॥ अथो-
परः । त्रिवृद्वत्यामेव त्रिवृद्वतीमनूपदधात्येकविंशवत्यामेकविंशवतीं पञ्चद-
शवत्यां सप्तदशवतीं सप्तदशवत्यां पञ्चदशवतीं स यदेवं व्यतिषजमुपदधाति
तस्मादस्यपारस्तोमीया अथो यदेते स्तोमा अतोऽन्यथानुपूर्वं तस्माद्विवाद्न्यपास्तो-

उदचिक्रमिषत्तमब्रवीत्कथोत्क्रामसि कथा मा जहासीति स वै मेऽस्यान्नस्य
रसं प्रयच्छेति तेन वै मा सह प्रपद्यस्वेति तथेति तस्माऽएतस्यान्नस्य रसं प्रा-
यच्छत्तेनैनꣳ सह प्रापद्यत ॥ १ ॥ स यः स प्रजापतिः । अयमेव स योऽयम-
ग्निश्चीयतेऽथ यत्तदन्नमेतास्ताश्छन्दस्या अथ यः सोऽन्नस्य रस एतास्ताः स्तो-
मभागा अथ यः स इन्द्रोऽसौ स आदित्यः स एष एव स्तोमो यद्धि किं च स्तु-
वतऽएतमेव तेन स्तुवन्ति तस्माऽएतस्मै स्तोमायैतं भागं प्रायच्छत्तद्यदेतस्मै स्तोमा-
यैतं भागं प्रायच्छत्तस्मात्स्तोमभागाः ॥ २ ॥ रश्मिना सत्याय सत्यं जिन्वेति ।
एष वै रश्मिरन्नꣳ रश्मिरेतं च तद्रसं च संधायात्मन्प्रपादयते प्रेतिना धर्मणा धर्मं
जिन्वेत्येष वै प्रेतिरन्नं प्रेतिरेतं च तद्रसं च संधायात्मन्प्रपादयतेऽन्वित्या दिवा दिवं
जिन्वेत्येष वाऽअन्वितिरन्नमन्वितिरेतं च तद्रसं च संधायात्मन्प्रपादयते तद्यदे-
तदाह तच्च तद्रसं च संधायात्मन्प्रपादयतेऽमुनादो जिन्वादोऽस्यमुष्मै त्वाधि-
पतिनोर्जोर्जं जिन्वेति त्रेधाविहिता त्रेधाविहितꣳ ह्यन्नम् ॥ ३ ॥ एवैव स्तोमभागा
उपदधाति । एतद्वै देवा विराजं चितिं चित्वा समारोहंस्तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चिति-
मिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना नाकमेव स्वर्गं लोकमपश्यंस्तमुपादधत स यः स
नाकः स्वर्गो लोक एतास्ताः स्तोमभागास्तद्यदेता उपदधाति नाकमेवैतत्स्वर्गं लोकमु-
पधत्ते ॥ ४ ॥ तासां तिस्रः प्रथमाः । अयꣳ स लोको या द्वितीया अन्तरिक्षं तद्यास्तृतीया द्यौः
सा याश्चतुर्थ्यः प्राची सा दिग्याः पञ्चम्यो दक्षिणा सा याः षष्ठ्यः प्रतीची सा याः
सप्तम्य उदीची सा ॥ ५ ॥ ता वाऽएताः । एकविꣳशतिरिष्टका इमे च लोका दिशश्चेमे
च वै लोका दिशश्च प्रतिष्ठेमे च लोका दिशश्चैकविꣳशस्तस्मादाहुः प्रतिष्ठैकविꣳ-
श इति ॥ ६ ॥ अथ या अष्टाविष्टका अतियन्ति । साष्टाक्षरा गायत्री ब्रह्म गायत्री
तद्यत्तद्ब्रह्मैवैतद्यदेतन्मण्डलं तपति तदेतस्मिन्नेकविꣳशे प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितं तपति
तस्मान्न विपद्यते ॥ ७ ॥ तद्धैके । वेपश्रीः क्षत्राय क्षत्रं जिन्वेति त्रिꣳशत्तमीमुप-
दधाति त्रिꣳशदक्षरा विराड्विराडेषा चितिरिति न तथा कुर्यादिति ते रेचयन्त्येकविꣳ-
शसम्पदमथो गायत्रीसम्पदमथो य इन्द्र लोको हैष यथा न्यूना विराडिन्द्राय ह त
इन्द्रलोके द्विषन्तं भ्रातृव्यं प्रत्युद्यामिनं कुर्वन्तीन्द्रमिन्द्रलोकान्नुदन्ते यजमानो वै
स्वे यज्ञऽइन्द्रो यजमानाय ह ते यजमानलोके द्विषन्तं भ्रातृव्यं प्रत्युद्यामिनं कुर्व-
न्ति यजमानं यजमानलोकान्नुदन्ते यं वाऽएतमग्निमाहरन्त्येष एव यजमान आ-
यतनेनैष उऽएवात्र त्रिꣳशत्तमी ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [५. ३.] ॥ ॥

मीया अथोऽएवं देवा उपादधतेतरथासुरास्ततो देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्
ना परास्य द्विषन्भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥ स एष पशुर्यदग्निः । सो
ऽत्रैव सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्य त्रिवृद्वत्यावेव शिरस्ते यत्त्रिवृद्वत्यौ भव
स्त्रिवृद्धि शिरो द्वे भवतो द्विकपालꣳ हि शिरः पूर्वार्धऽउपदधाति पुरस्ताद्धीद
शिरः ॥ ४ ॥ प्रतिष्ठैकविꣳशवत्यौ । ते यदेकविꣳशवत्यौ भवतः प्रतिष्ठा वै
कविꣳशो द्वे भवतो द्वन्द्वꣳ हि प्रतिष्ठा पश्चादुपदधाति पश्चाद्धीयं प्रतिष्ठा ॥ ५
बाहू पञ्चदशवत्यौ । ते यत्पञ्चदशवत्यौ भवतः पञ्चदशौ हि बाहू द्वे भवतो
द्वीमौ बाहू पार्श्वत उपदधाति पार्श्वतो हीमौ बाहू ॥ ६ ॥ अन्नꣳ सप्तदशवत्यौ
ते यत्सप्तदशवत्यौ भवतः सप्तदशꣳ ह्यन्नं द्वे भवतो द्व्यक्षरꣳ ह्यन्नं तेऽअनन्त
पञ्चदशवतीभ्यामुपदधात्यनन्तर्हितं तद्बाहुभ्यामन्नं दधाति बाहू पञ्चदशव
भवतोऽन्तरे सप्तदशवत्यौ बाहुभ्यां तदुभयतोऽन्नं परिगृह्णाति ॥ ७ ॥ अथ
मध्यऽउपदधाति स आत्मा ता रेतः सिचोर्वेलयोपदधाति पृष्टयो वै रेतः सि
मध्यमु पृष्टयो मध्यतो ह्ययमात्मा सर्वत उपदधाति सर्वतो ह्ययमात्माथ यदतोऽ
दतिरिक्तं तद्यद्वै देवानामतिरिक्तं छन्दाꣳसि तानि तद्यानि तानि छन्दाꣳ
पशवस्ते तद्ये ते पशवः पुण्यास्ता लक्ष्म्यस्तद्यास्ताः पुण्या लक्ष्म्योऽसौ स
दित्यः स आसामेष दक्षिणतः ॥ ८ ॥ ता हैकेऽनन्तर्हितास्त्रिवृद्वतीभ्यामुपदध
जिह्वाहनूऽइति वदन्तो याश्चतुर्दश ते हनू याः षट् सा जिह्वेति न तथा कुर्या
त् रेचयन्ति यथा पूर्वयोर्हन्वोरपरे हनूऽअनूपदध्याद्यथा पूर्वस्यां जिह्वाया
जिह्वामनूपदध्यात्तादृक्तद्यत्राहैव शिरस्तदेव हनू तज्जिह्वा ॥ ९ ॥ अस्मिन्नु है
वान्तरदेशऽउपदधाति । असौ वाऽआदित्य एता अमुं तदादित्यमेतस्यां दि
दध्म इति न तथा कुर्यादन्यानि वाव तानि कर्माणि यैरेतममुत्र दधाति ॥ १०
दक्षिणतस्त्वु हैकऽउपदधाति । तदेताः पुण्या लक्ष्मीर्दक्षिणतो दध्महऽइति त
यस्य दक्षिणतो लक्ष्म भवति तं पुण्यलक्ष्मीक इत्याचक्षतऽउत्तरतास्त्रिया उ
तस्मायतना हि स्त्री तत्तत्कृतमेव पुरस्तात्त्वेवैनाऽउपदध्याद्यत्राहैव शिरस्तदेव
तज्जिह्वाऽथैताः पुण्या लक्ष्मीर्मुखतो धत्ते तस्माद्यस्य मुखे लक्ष्म भवति तं पु
लक्ष्मीक इत्याचक्षते ॥ ११ ॥ सैषा ब्रह्मचितिः । यद्ब्रह्मोपादधत तस्माद्ब्रह्मचि
सा प्रजापतिचितिर्यत्प्रजापतिमुपादधत तस्मात्प्रजापतिचितिः सऽर्षिचितिर्यदृषी
पादधत तस्मादृषिचितिः सा वायुचितिर्यद्वायुमुपादधत तस्माद्वायुचितिः

ता अषाढायै वेलयोपदधाति । वाग्वा अषाढा रस एष वाचि तद्रसं दधाति तस्मात्सर्वेषामङ्गानां वाचैवान्नस्य रसं विजानाति ॥ १ ॥ यद्वेवाषाढायै । इयं वा अषाढासावादित्य स्तोमभागा अमुं तदादित्यमस्यां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति ॥ २ ॥ यद्वेवाषाढायै । इयं वा अषाढा हृदयं स्तोमभागा अस्यां तद्धृदयं प्रणिदधाति तस्मादस्यां हृदयेन मनसा चेतयते सर्वत उपदधाति सर्वतस्तद्धृदयं प्रणिदधाति तस्मादस्यां सर्वतो हृदयेन मनसा चेतयतेऽथो पुण्या हैता लक्ष्म्यस्ता एतत्सर्वतो धत्ते तस्माद्यस्य सर्वतो लक्ष्म भवति तं पुण्यलक्ष्मीक इत्याचक्षते ॥३॥ अथैनाः पुरीषेण प्रच्छादयति । अन्नं वै पुरीषं रस एष तमेतत्तिरः करोति तस्मात्तिर इवान्नस्य रसः ॥४॥ यद्वेव पुरीषेण । अन्नं वै पुरीषं रस एषोऽन्नं च तद्रसं च संतनोति संदधाति ॥५॥ यद्वेव पुरीषेण । हृदयं वै स्तोमभागाः पुरीतत्पुरीषं हृदयं तत्पुरीतता प्रच्छादयति ॥ ६ ॥ यद्वेव पुरीषेण । संवत्सर एषोऽग्निस्तमेतच्चितिपुरीषैर्व्यावर्तयति तद्याश्चतस्रः प्रथमाश्चितयस्ते चत्वार ऋतवोऽथ स्तोमभागा उपधाय पुरीषं निवपति सा पञ्चमी चितिः स पञ्चम ऋतुः ॥७॥ तद्याः पञ्चमलोकम्पृणान्ता अन्याश्चितयो भवन्ति नात्र लोकम्पृणामुपदधाति क्वात्र लोकम्पृणेत्यसौ वा आदित्यो लोकम्पृणैष उ एषा चितिः सैषा स्वयं लोकम्पृणा चितिरूप दद्रत ऊर्ध्वमा पुरीषात्सा षष्ठी चितिः स षष्ठ ऋतुः ॥८॥ अथ पुरीषं निवपति । तत्र विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपदधाति हिरण्यशकलैः प्रोक्षत्यग्निमभ्यादधाति सा सप्तमी चितिः स सप्तम ऋतुः ॥९॥ ता उ वै षडेव । यद्धि विकर्णी च स्वयमातृण्णा च षष्ठ्या एव ते चितेः ॥१०॥ ता उ वै पञ्चैव । यजुषान्याम पुरीषं निवपति तूष्णीमिव नैषा न चितिरथो लोकम्पृणान्ता अन्याश्चितयो भवन्ति नात्र लोकम्पृणामुपदधाति तेनाऽपैवैषा न चितिः ॥११॥ ता उ वै तिस्रः । अयमेव लोकः प्रथमा चितिर्[illegible] या एतास्तिस्रस्तदन्तरिक्षं तद्याऽ[illegible] [illegible]न्तरिक्षं या परं तिस्र एवं [illegible] परार्ध्यं सप्त ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥४॥ [५. ४.] [illegible]ऽध्यायः [५१] ॥

नाकसद उपदधाति । देवा वै नाकसदोऽथैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र [illegible] सोऽयमग्निर्देवा [illegible] स्वर्गे लोके देवा अग्नि- [illegible] [illegible] स्वर्गे

प आस तस्माद्विश्वरूपो नाम ॥ १ ॥तस्य सोमपानमेवैकं मुखमास । सुरापाण
कमन्यस्मा ऽअशनायैकं तमिन्द्रो दिद्वेष तस्य तानि शीर्षाणि प्रचिच्छेद ॥ २ ॥
यत्सोमपानमास। ततः कपिञ्जलः समभवत्तस्मात्स बभ्रुक–इव बभ्रुरिव हि सो·
राजा ॥ ३ ॥ अथ यत्सुरापाणमास । ततः कलविङ्कः समभवत्तस्मात्सोभि
ाद्यत्क–इव वदत्यभिमाद्यन्निव हि सुरां पीत्वा वदति ॥ ४ ॥ अथ यदन्यस्मा ऽ·
शनायास । ततस्तित्तिरिः समभवत्तस्मात्स विश्वरूपतम–इव सन्त्येव घृतस्तोका·
व त्वन्मधुस्तोका–इव त्वत्पर्णेष्वाश्चुतिता एवंरूपं हि स तेनाशनमावयत्
॥ ५ ॥ स त्वष्टा चुक्रोध । कुविन्मे पुत्रमवधीदिति सोपेन्द्रमेव सोममाजह्रे स य·
ायं सोमः प्रसुत एवमपेन्द्र एवास ॥ ६ ॥ इन्द्रो ह वा ऽ ईक्षाञ्चक्रे । इदं वै
ा सोमादन्तर्यन्तीति स यथा बलीयानबलीयस एवमनुपहूत एव यो द्रोणकलशे
ुक्र आस तं भक्षयाञ्चकार स हैनं जिहिंस सोऽस्य विष्वङ्ङेव प्राणेभ्यो दु·
ाव मुखाद्धैवास्य न दुद्राबाथ सर्वेभ्योऽन्येभ्यः प्राणेभ्योऽद्रवत्तदद्‌ः सौत्रामणी·
ष्टिस्तस्यां तद्व्याख्यायते यथैनं देवा अभिषज्यन् ॥ ७ ॥ स त्वष्टा चुक्रोध ।
ुविन्मेऽनुपहूतः सोममवभक्षीदिति स स्वयमेव यज्ञवेशसं चक्रे स यो द्रोणकलशे
ुक्रः परिशिष्ट आस तं प्रवर्त्तयाञ्चकारेन्द्रशत्रुर्वर्द्धस्वेति सोऽग्निमेव प्राप्य स·
वभूवान्तरेव सम्बभूवेत्यु हैक ऽ आहुः सोऽग्नीषोमावेवाभिसम्बभूव सर्वा विद्याः
र्वं यशः सर्वमन्नाद्यं सर्वां श्रीम् ॥८॥ स यद्वर्त्तमानः समभवत् । तस्मा·
त्रोऽथ यदपात्समभवत्तस्मादहिस्तं दनुश्च दनायूश्च मातेव च पितेव च परिजगृह·
ुस्तस्मा दानव इत्याहुः ॥९॥ अथ यदब्रवीदिन्द्रशत्रुर्वर्द्धस्वेति । तस्मादु हैनमिन्द्र एव
जघानाथ यद्ध शश्वदवक्ष्यदिन्द्रस्य शत्रुर्वर्द्धस्वेति शश्वदु ह स एवेन्द्रमहनिष्यत्
॥ १० ॥ अथ यदब्रवीद्वर्द्धस्वेति । तस्मादु ह स्मेषुमात्रमेव तिर्यङ्वर्द्धत ऽ इषुमात्रं
मात्त्वसोऽपावरं समुद्रं दधार पूर्वं स यावत्स आस सहैवतावदन्नाद आस ॥
११॥ तस्मै ह स्म पूर्वाह्णे देवाः । अशनमभिहरन्ति मध्यन्दिने मनुष्या अपरा·
ह्णे पितरः ॥ १२ ॥ स वा ऽ इन्द्रस्तमेवानुसञ्चरन् । अग्नीषोमा ऽ उपमन्त्रया·
ञ्चक्रे ऽ ग्नीषोमौ युवं वै मम स्थो युवयोरहमस्मि न युवयोरेष किञ्चन कं मऽइ·
मं दस्युं वर्धयथ उप मावर्तेथामिति ॥ १३ ॥ तौ होचतुः । किमावयोस्ततः स्या·
दिति ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निरवपत्तस्मादग्नीषोमीय
एकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ १४ ॥ तावेनमुपावर्त्तेताम् । तावनु सर्वे देवाः
प्रेयुः सर्वा विद्याः सर्वं यशः सर्वमन्नाद्यं सर्वा श्रीस्तेनेष्ट्वेन्द्र एतदभवद्यदिदमिन्द्र

लोके सीदाति ॥ १ ॥ यद्वेव नाकसद उपदधाति । एतद्वै देवा एतं नाकꣳ स्वर्गं लोकमपश्यन्नेता स्तोम भागास्तेऽब्रुवन्नुप तज्जानीत यथास्मिन्नाके स्वर्गे लोके सीदामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथास्मिन्नाके स्वर्गे लोके सीदामेति ॥ २ ॥ ते चेतयमानाः । एता इष्टका अपश्यन्नाकसदस्ता उपादधत ताभिरेतस्मिन्नाके स्वर्गे लोकेऽसीदंस्तद्यदेताभिरेतस्मिन्नाके स्वर्गे लोकेऽसीदंस्तस्मादेता नाकसदस्तथैवैतद्यजमानो यदेता उपदधात्येतस्मिन्नेवैतन्नाके स्वर्गे लोके सीदाति ॥ ३ ॥ दिक्षूपदधाति । दिशो वै स नाकः स्वर्गो लोकः स्वर्गऽएवैना एतल्लोके सादयत्यृतव्यानां वेलया संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सरः स्वर्गो लोकः स्वर्गऽएवैना एतल्लोके सादयत्यन्तस्तोमभागमेव वै स नाकः स्वर्गो लोकस्तस्मिन्नेवैना एतत्प्रतिष्ठापयति ॥ ४ ॥ स पुरस्तादुपदधाति । राज्ञ्यसि प्राची दिगिति राज्ञी ह नामैषा प्राची दिग्वसवस्ते देवा अधिपतय इति वसवो हैतस्यै दिशो देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनां प्रतिधर्तेत्यग्निर्हैवात्र हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ श्रयत्विति त्रिवृता हैषा स्तोमेन पृथिव्याꣳ श्रिताज्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्नात्वित्याज्येन हैषोक्थेनाव्यथायै पृथिव्याꣳ स्तब्धा रथन्तरꣳ साम प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽइति रथन्तरेण हैषा साम्ना प्रतिष्ठितान्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेष्विति प्राणा वाऽऋषयः प्रथमजास्तद्धि ब्रह्म प्रथमजं दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथन्त्विति यावती द्यौस्तावतीं वरिम्णा प्रथन्त्वित्येतद्विधर्ता चायमधिपतिश्चेति वाक्च तौ मनश्च तौ हीदꣳ सर्वं विधारयतस्ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्त्विति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ५ ॥ अथ दक्षिणतः । विराडसि दक्षिणा दिगिति विराड्ढ नामैषा दक्षिणा दिग्रुद्रास्ते देवा अधिपतय इति रुद्रा हैतस्यै दिशो देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनां प्रतिधर्तेतीन्द्रो हैवात्र हेतीनां प्रतिधर्ता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ श्रयत्विति पञ्चदशेन हैषा स्तोमेन पृथिव्याꣳ श्रिता प्रउगमुक्थमव्यथायै स्तभ्नात्विति प्रउगेण हैषोक्थेनाव्यथायै पृथिव्याꣳ स्तब्धा बृहत्साम प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽइति बृहता हैषा साम्ना प्रतिष्ठितान्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेष्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ६ ॥ अथ पश्चात् । सम्राडसि प्रतीची दिगिति सम्राड्ढ नामैषा प्रतीची दिगादित्यास्ते देवा अधिपतय इत्यादित्या हैतस्यै दिशो देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिधर्तेति वरुणो हैवात्र हेतीनां प्रतिधर्ता सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याꣳ श्रय-

छन्दस्या उपदधाति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र श्रियमैच्छत्सो
हैषोऽतः पुरा तस्माऽअलमास यच्छ्रियमधारयिष्यत्तस्मादिदमप्येतर्ह्याहुर्न वाऽएषो-
ऽलꣳ श्रियै धारणाय राज्याय वा ग्रामणीथ्याय वेति तस्मै देवा एताꣳ श्रियं
प्रायच्छन्नेताश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दाꣳस्यन्नं पशवोऽन्नमु श्रीः ॥ १ ॥ त्रिचा-
न्युपदधाति । त्रिवृद्धि पशुः पिता माता पुत्रोऽथो गर्भ उल्बं जराय्वथो त्रिवृद्ध्यन्न-
न्नं कृषिर्वृष्टिर्बीजमेकैवातिच्छन्दा भवत्येका ह्येव सा सर्वाणि छन्दाꣳस्यति सा या
सा श्रीर्महत्तदुक्थं तद्यत्तन्महदुक्थमेतास्ताश्छन्दस्याः ॥ २ ॥ तस्य शिरो गायत्र्यः
आत्मा त्रिष्टुभोऽनूकं जगत्यः पक्षौ पङ्क्तयोऽथैतासां ककुभां चत्वारि–चत्वार्युत्तरा-
ण्यादायातिच्छन्दस्युपदधाति सा सातिच्छन्दा एव भवति गायत्र्य इतराः सम्पद्य-
न्ते सैव गायत्र्यशीतिर्या बृहत्यः सा बार्हती या उष्णिहः सौष्णिह्यथ यद्दशो य-
दर्धर्चौ यदैन्द्राग्नं यदावपनं तदतिच्छन्दा अथ यन्नदो यत्सूददोहा यत्पदानुषङ्गा
यत्किञ्चात्रानुष्टुप्कर्मीणं तदनुष्टुभः ॥ ३ ॥ प्रतिमा द्विपदाः । एतावद्वै महदुक्थं
महदुक्थꣳ श्रीः सर्वामेवास्माऽएतां देवाः श्रियं प्रायच्छꣳस्तथैवास्माऽअयमेताꣳ
सर्वाꣳ श्रियं प्रयच्छति ॥ ४ ॥ यद्वेव छन्दस्या उपदधाति । एतद्वै देवा एतं ना-
कꣳ स्वर्गं लोकमपश्यन्नेता स्तोमभागास्तस्मिन्नविशꣳस्तेषां विशतां प्रजापतिरुत्त-
मोऽविशत्स यः स प्रजापतिरेतास्ताश्छन्दस्याः ॥ ५ ॥ तस्य शिरो गायत्र्यः
ता यद्गायत्र्यो भवन्ति गायत्रꣳ हि शिरस्तिस्रो भवन्ति त्रिवृद्धि शिरः पूर्वार्धऽउप-
दधाति पुरस्ताद्धीदꣳ शिरः ॥ ६ ॥ उरस्त्रिष्टुभः । ता रेतःसिचोर्वेलयोपदधा-
ति पृष्टयो वै रेतःसिचाऽउरो वै प्रति पृष्टयः ॥ ७ ॥ श्रोणी जगत्यः । स या-
वति पुरस्तात्स्वयमातृण्णायै त्रिष्टुभ उपदधाति तावति पश्चाज्जगतीर्यो वाऽअयं मध्ये
प्राणस्तदेषा स्वयमातृण्णा यावत्यु वाऽएतस्मात्प्राणात्पुरस्तादुरस्तावति पश्चाच्छ्रोणी
॥ ८ ॥ सक्थ्यावनुष्टुभः । ता अनन्तर्हिता जगतीभ्य उपदधात्यनन्तर्हिते तच्छ्रोणिभ्यꣳ
सक्थ्यौ दधाति ॥ ९ ॥ पर्शवो बृहत्यः । कीकसाः ककुभः सोऽन्तरेण त्रिष्टुभश्च ककुभ-
श्च बृहतीरुपदधाति तस्मादिमा उभयत्र पर्शवो बद्धाः कीकसासु च जत्रुषु च ॥ १० ॥ ग्री-
वा उष्णिहः । ता अनन्तर्हिता गायत्रीभ्य उपदधात्यनन्तर्हितास्तच्छीर्ष्णो ग्रीवा दधाति
॥ ११ ॥ पक्षौ पङ्क्तयः । ता यत्पङ्क्तयो भवन्ति पाङ्क्तौ हि पक्षौ पार्श्वत उपदधाति पा-
र्श्वतो हीमौ पक्षौ यद्वर्षीयश्छन्दस्तद्दक्षिणत उपदधाति दक्षिणं तदर्धं पशोर्वीर्यवत्तरं
करोति तस्माद्दक्षिणोऽर्धः पशोर्वीर्यवत्तरः ॥ १२ ॥ उदरमतिच्छन्दाः पशवो वै छन्दाꣳ-

यत्विति सप्तदशेन हैषा स्तोमेन पृथिव्याᳬं श्रिता मरुत्वतीयमुक्थमव्यथायै स्तभ्नात्विति मरुत्वतीयेन हैषोक्थेनाव्यथायै पृथिव्याᳬं स्तब्धा वैरूपᳬं साम प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽइति वैरूपेण हैषा साम्ना प्रतिष्ठितान्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेष्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७॥ अथोत्तरतः । स्वराडस्युदीची दिगिति स्वराड्ढ नामैषोदीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतय इति मरुतो ह्येतस्यै दिशो देवा अधिपतयः सोमो हेतीनां प्रतिधर्तेति सोमो हैवात्र हेतीनां प्रतिधर्तैकविᳬंशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याᳬं श्रयत्वित्येकविᳬंशेन हैषा स्तोमेन पृथिव्याᳬं श्रिता निष्केवल्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्नात्विति निष्केवल्येन हैषोक्थेनाव्यथायै पृथिव्याᳬं स्तब्धा वैराजᳬं साम प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽइति वैराजेन हैषा साम्ना प्रतिष्ठितान्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेष्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ८ ॥ अथ मध्ये । अधिपत्न्यसि बृहती दिगित्यधिपत्नी ह नामैषा बृहती दिग्विश्वे ते देवा अधिपतय इति विश्वे ह्येतस्यै दिशो देवा अधिपतयो बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिधर्तेति बृहस्पतिर्हैवात्र हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिᳬंशौ त्वा स्तोमौ पृथिव्याᳬं श्रयतामिति त्रिणवत्रयस्त्रिᳬंशाभ्याᳬं हैषा स्तोमाभ्यां पृथिव्याᳬं श्रिता वैश्वदेवाग्निमारुतेऽउक्थेऽअव्यथायै स्तभ्नीतामिति वैश्वदेवाग्निमारुताभ्याᳬं हैषोक्थाभ्यामव्यथायै पृथिव्याᳬं स्तब्धा शाक्वररैवते सामनी प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽइति शाक्वररैवताभ्याᳬं हैषा सामभ्यां प्रतिष्ठितान्तरिक्षऽऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेष्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥९॥ एतावान्वै सर्वो यज्ञः । यज्ञ उ देवानामात्मा यज्ञमेव तद्देवा आत्मानं कृत्वैतस्मिन्नाके स्वर्गे लोकेऽसीदंस्तथैवैतद्यजमानो यज्ञमेवात्मानं कृत्वैतस्मिन्नाके स्वर्गे लोके सीदति ॥ १० ॥ अथ पञ्चचूडा उपदधाति । यज्ञो वै नाकसदो यज्ञ उऽएव पञ्चचूडास्तद्यऽइमे चत्वार ऋत्विजो गृहपतिपञ्चमास्ते नाकसदो होत्राः पञ्चचूडा अतिरिक्तं वै तद्यद्धोत्रा यद्वै वाऽअतिरिक्तं चूडः स तद्यत्पञ्चातिरिक्ता तस्मात्पञ्चचूडाः ॥११॥ यद्वेव नाकसत्पञ्चचूडा उपदधाति । आत्मा वै नाकसदो मिथुनं पञ्चचूडा अर्धमु हैतदात्मनो यन्मिथुनं यदा वै सह मिथुनेनाथ सर्वोऽथ कृत्स्नः कृत्स्नतायै ॥ १२ ॥ यद्वेव नाकसत्पञ्चचूडा उपदधाति । आत्मा वै नाकसदः प्रजा पञ्चचूडा अतिरिक्तं वै तदात्मनो यत्प्रजा यद्वै वाऽअतिरिक्तं चूडः स तद्यत्पञ्चातिरिक्तास्तस्मात्पञ्चचूडा ॥ १३ ॥ यद्वेव नाकसत्पञ्चचूडा उपदधाति । दिशो वै नाकसदो विश उऽएव

स्यर्धं पशव उदरं वाऽअन्नमत्त्युदरथंहि वाऽअन्नमत्तिऽतस्माद्यदोदरमन्नं प्राप्नोति
य तज्जग्धं यातयामरूपं भवति तद्यदेषा पशूश्छन्दाथंस्यात्ति तस्माद्विच्छन्दा
अत्तिच्छन्दा ह वै तामुदिच्छन्दा इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवाः
॥ १३ ॥ योनिः पुरीषवती । ते सथंस्पृष्टेऽउपदधाति सथंस्पृष्टे ह्युदरं च
योनिश्च पुरीषसथंहित भवतो माथंसं वै पुरीषं माथंसेन वाऽउदरं च यो
निश्च सथंहिते पूर्वातिच्छन्दा भवत्यपरा पुरीषवत्युत्तरथं ह्युदरमधरा यो
निः ॥ १४ ॥ ते प्राच्याऽउपदधाति । प्राङ् ह्येषोऽग्निश्चीयतेऽथो प्राग्वै प्राण
उदरं प्राची योनिर्वाहिस्तोमभागथं हृदयं वै स्तोमभागा हृदयमु वाऽउत्तममथोदर
मथ योनिः ॥ १५ ॥ ते दक्षिणतः स्वयमातृण्णायाऽउपदधाति । अथ मध्यमं
चिताऽउत्तरतः स्वयमातृण्णायाऽउदरं च योनिं चोपदधाति यो वाऽअयं मध्ये
प्राणस्तदेषा स्वयमातृण्णैतस्य तत्प्राणस्याभयत उदरं च योनिं च दधाति तस्मा
देतस्य प्राणस्याभयत उदरं च योनिश्च ॥ १६ ॥ प्रतिष्ठा त्रिपदाः
ता यत्त्रिपदा भवन्ति द्वन्द्वथं हि प्रतिष्ठा तिस्रो भवन्ति त्रिवृद्धि प्रतिष्ठा
पश्चादुपदधाति पश्चाद्धीयं प्रतिष्ठा ॥ १७ ॥ सोऽस्यैष सुकृत आत्मा । तमु
स्य हैतमेवथं सुकृतमात्मानं कुर्वन्त्येतथं ह स सुकृतमात्मानमभिसम्भवत्यथ
य एव हैतमतोऽन्यथा कुर्वन्ति दुष्कृतथं ह तस्यात्मानं कुर्वन्ति स ह स दुष्कृतमा
त्मानमभिसम्भवति ॥ १८ ॥ तदेते सामनिधनेऽअभ्युक्ते । अर्को देवानां पर
मे व्योमन्नर्कस्य देवाः परमे व्योमन्नित्येतथं देवानां विराता प्रजापतिरग्ने
ऽरिरात्तस्मादाहार्को देवानां परमे व्योमन्नित्यथ यदाहार्कस्य देवाः परमे व्यो
मन्नित्ययं वाऽअग्निरर्कस्तस्यैतदुत्तमायां चितौ सर्वे देवा विशास्तस्मादाहार्कस्य
देवाः परमे व्योमन्निति ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [६. २.] ॥ तृतीय
प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०८ ॥

प्राणभृत उपदधाति । एतद्वै देवाः प्राप्य राद्ध्वेवामन्यन्त तेऽश्रुत्कर्नेनुग
[illegible] प्राणभृत [illegible] चित्या समारुह्य प्रथमा चितिर्मारयाय [illegible]
[illegible] द्वितीयं तृतीया तृतीयायं चतुर्थी चतुर्थं पञ्चमी पञ्चम्या ।
[illegible] । तत् [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] चितिं [illegible] [illegible] [illegible]

पञ्चचूडास्तद्या अमुष्मादादित्यादर्वाच्यः पञ्च दिशस्ता नाकसदो याः पराच्यस्ताः पञ्चचूडा अतिरिक्ता वै ता दिशो या अमुष्मादादित्यात्पराच्यो यदु वाऽअतिरिक्तं चूडः स तद्यत्पञ्चातिरिक्तास्तस्मात्पञ्चचूडाः ॥ १४ ॥ यद्वेव पञ्चचूडा उपदधाति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इमाँल्लोकानुपरिष्टाद्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरिति त एतानेषां लोकानामुपरिष्टाद्गोप्तॄनकुर्वत य एते हेतयश्च प्रहेतयश्च तथैवैतद्यजमान एतानेषां लोकानामुपरिष्टाद्गोप्तॄन्कुरुते य एते हेतयश्च प्रहेतयश्च ॥ १५ ॥ स पुरस्तादुपदधाति । अयं पुरो हरिकेश इत्यग्निर्वै पुरस्तात्तद्यत्तमाह पुर इति प्राञ्चꣳ ह्यग्निमुद्धरन्ति प्राञ्चमुपचरन्त्यथ यद्धरिकेश इत्याह हरिरिव ह्यग्निः सूर्यरश्मिरिति सूर्यस्येव ह्यग्ने रश्मयस्तस्य रथगृत्सश्च रथौजाश्च सेनानीग्रामण्याविति वासन्तिकौ तावृतू पुञ्जिकस्थला च क्रतुस्थला चाप्सरसाविति दिक्चोपदिशा चेति ह स्माह माहित्थिः सेना च तु ते समितिश्च दङ्क्ष्णवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरिति यद्वै सेनायां च समितौ चऽर्तिं यन्ति ते दङ्क्ष्णवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरिति यदन्योऽन्यं घ्नन्ति स पौरुषेयो वधः प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽअस्त्विति तेभ्य एव नमस्करोति ते नो मृडयन्त्विति त एवास्मै मृडयन्ति ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्म इति यमेव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तमेषां जम्भे दधात्यमुमेषां जम्भे दधामीति ह ब्रूयाद्यं द्विष्यात्ततोऽह तस्मिन्न पुनरस्त्यपि तन्नाद्रियेत स्वयंनिर्दिष्टो ह्येव स यमेवंविद्द्वेष्टि ॥ १६ ॥ अथ दक्षिणतः । अयं दक्षिणा विश्वकर्मेत्ययं वै वायुर्विश्वकर्मा योऽयं पवत एष हीदꣳ सर्वं करोति तद्यत्तमाह दक्षिणेति तस्मादेष दक्षिणैव भूयिष्ठं वाति तस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानीग्रामण्याविति ग्रैष्मौ तावृतू मेनका च सहजन्या चाप्सरसाविति दिक्चोपदिशा चेति ह स्माह माहित्थिरिमे तु ते द्यावापृथिवी यातुधाना हेती रक्षाꣳसि प्रहेतिरिति यातुधाना हैवात्र हेती रक्षाꣳसि प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽअस्त्विति अस्योक्तो बन्धुः ॥ १७ ॥ अथ पश्चात् । अयं पश्चाद्विश्वव्यचा इत्यसौ वाऽआदित्यो विश्वव्यचा यदा ह्येवैष उदेत्यथेदꣳ सर्वं व्यचो भवति तद्यत्तमाह पश्चादिति तस्मादेतं प्रत्यञ्चमेव यन्तं पश्यन्ति तस्य रथप्रोतश्चासमरथश्च सेनानीग्रामण्याविति वार्षिकौ तावृतू प्रम्लोचन्ती चानुम्लोचन्ती चाप्सरसाविति दिक्चोपदिशा चेति ह स्माह माहित्थिरहोरात्रे तु

रुसदिति ॥ २ ॥ ते चेतयमानाः । एतदपश्यन्निहेमयाहृत्योपदधामहाऽइति तमिहा-
हृत्योपादधत तस्मिन्व्यवदन्त वसवः पुरस्ताद्रुद्रा दक्षिणत आदित्याः पश्चा
न्मरुत उत्तरतो विश्वे देवा उपरिष्टादिहोपदधामेहोपदधामेति ॥ ३ ॥ तेऽब्रुवन्
मध्यऽएवोपदधामहै स नो मध्यऽउपहितः सर्वेषां भविष्यतीति तं मध्यऽउपादध
तदेतां राद्धिमात्मन्नदधत मध्यतो मध्यत एवैतदेतां राद्धिमात्मन्नदधत तथैवै
तद्यजमानो यद्गार्हपत्यमुपदधात्येतामेवैतद्राद्धिमात्मन्धत्ते मध्यतो मध्यत एवैतदेतां
राद्धिमात्मन्धत्ते ॥ ४ ॥ यद्वेव गार्हपत्यमुपदधाति । अन्नं वै गार्हपत्योऽथाय-
ग्निश्चितोऽत्रऽएवैतदन्नमपिदधाति मध्यतो मध्यत एवास्मिन्नेतदन्नं दधाति ॥५॥
यद्वेव गार्हपत्यमुपदधाति । वेदिर्वै देवलोकोऽथ वाऽएष बहिर्वेदि चितो भवति
तं यदिहाहृत्योपदधाति तदेनं वेदौ देवलोके प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ यद्वेव गार्हपत्य
मुपदधाति । योनिर्वै पुष्करपर्णमथ वाऽएष बहिर्योनि चितो भवति बहिर्यो वाऽ
एतद्योनेरग्निकर्म यत्पुरा पुष्करपर्णात्तं यदिहाहृत्योपदधाति तदेनं योनौ पुष्कर
पर्णे प्रतिष्ठापयति तथो हैषोऽबहिर्धा भवत्यष्टाविष्टका उपदधाति तस्योक्तो बन्धु
स्त्वं वाऽएतैरेव यजुर्भिरेतयावृता चिनोति यो ह्यत्रासौ स एवायं तमेवैतदाहृत्येहो
पदधाति ॥ ७ ॥ अथ पुनश्चितिमुपदधाति । एतद्वै देवा गार्हपत्यं चित्वा तस्मि
न्राद्धिं नापश्यन्योनिर्वै गार्हपत्या चितिरेषो वै योने राद्धिर्यद्रेतः प्रजातिस्तस्यामे
तस्यां योनौ रेतः प्रजातिं नापश्यन् ॥ ८ ॥ तेऽब्रुवन् । उप तज्जानीत यथास्यां
योनौ रेतः प्रजातिं दधामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुव
स्तदिच्छत यथास्यां योनौ रेतः प्रजातिं दधामेति ॥ ९ ॥ ते चेतयमानाः । एत
पुनश्चितिमपश्यंस्तामुपादधत तदेतस्यां योनौ रेतः प्रजातिमदधुर्मध्यतो मध्यत
एवैतदेतस्यां योनौ रेतः प्रजातिमदधुस्तथैवैतद्यजमानो यत्पुनश्चितिमुपदधात्येत-
स्यामेवैतद्योनौ रेतः प्रजातिं दधाति मध्यतो मध्यत एवैतदेतस्यां योनौ रेतः प्र
जातिं दधाति ॥ १० ॥ तां हैके जघनार्धऽउपदधति । जघनार्धाद्वै रेतः सि-
च्यते पुच्छसंधौ पुच्छाद्वै रेतः सिच्यतऽइति न तथा कुर्याद्बहिर्धा ह ते योने रेतः
प्रजातिं दधति ये तथा कुर्वन्ति मध्यऽएवोपदध्यात्तत्सम्प्रति योनौ रेतः प्रजातिं
दधाति ॥ ११ ॥ अष्टाविष्टका उपदधाति । अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्या-
वानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतो भूतं सिञ्चति पञ्चकृत्वः
सादयति पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्या-

ते ते हि प्र च म्लोचतोऽनु च म्लोचतो व्याघ्रा हेतिः सर्पाः प्रहेतिरिति व्याघ्रा
हैवात्र हेतिः सर्पाः प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽअस्त्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १८ ॥ अथ
स्ततः । अयमुत्तरात्संयद्वसुरिति यज्ञो वाऽउत्तरात्तद्यत्तमाहोत्तरादित्युत्तरतउपचारो
हि यज्ञोऽथ यत्संयद्वसुरित्याह यज्ञं हि संयन्तीतीदं वस्विति तस्य तार्क्ष्यश्चारि
नेमिश्च सेनानीग्रामण्याविति शारदौ तावृतू विश्वाची च घृताची चाप्सरसाविति
दिक्चोपदिशा चेति ह स्माह माहित्थिर्वेदिश्च तु ते स्रुक्च वेदिरेव विश्वाची
स्रुग्घृताच्यापो हेतिर्वातः प्रहेतिरित्यापो हैवात्र हेतिर्वातः प्रहेतिरतो ह्येवोष्णो
त्यतः शीतस्तेभ्यो नमोऽअस्त्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥१९॥ अथ मध्ये । अयमु
पर्य्यग्वसुरिति पर्जन्यो वाऽउपरि तद्यत्तमाहोपरीत्युपरि हि पर्जन्योऽथ यदर्वाग्व
रित्याहातो ह्यर्वाग्वसु वृष्टिरन्नं प्रजाभ्यः प्रदीयते तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च से
नीग्रामण्याविति हैमन्तिकौ तावृतूऽउर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसाविति दिक्चो
दिशा चेति ह स्माह माहित्थिराहुतिश्च तु ते दक्षिणा चावस्फूर्जन्हेतिर्विद्युत्प्र
रित्यवस्फूर्जन्हैवात्र हेतिर्विद्युत्प्रहेतिस्तेभ्यो नमोऽअस्त्विति तस्योक्तो बन्धुः॥२०
एते वै ते हेतयश्च प्रहेतयश्च । यास्तद्देवा एषां लोकानामुपरिष्टात्समनुकुर्वताथ
स्ता प्रजा एते तु सेनानीग्रामण्योऽथ यच्च मिथुनमपेतास्ता अप्सरसः सर्वेऽएव
ताः कृत्स्ना भूत्वा सह प्रजया सह मिथुनेनैतास्विन्नाके स्वर्गे लोकेऽसीदंस्त
तथैवैतद्यजमानः सर्व एव कृत्स्नो भूत्वा सह प्रजया सह मिथुनेनैतास्विन्नाके स्वर्गे लोके
दति॥२१॥शतम् ६००॥ता वाऽएताः दशेष्टका उपदधाति दशाक्षरा विराड्वि
पा त्रिनिम्ना उ वै पञ्चदश ... उपदधाति ता हैता अग्नेराशिषस्ता उत्तमा
चितावुपदधात्यन्नं एषोऽग्निर्यद्वस्था चितिरन्नं तस्तदग्नेराशिषो निराह पुच्छ
चिति पुच्छं हि यद्वाऽआशिषोऽथेनेऽमन्तरा पुरीषं निवपत्याग्नी हैतौ यद्वेतेऽग्ना
ऽइष्टकास्ता मध्यमाचात इत्युषोऽमन्नं वै पुरीषमन्नेनैवाभ्यामेतत्संधा का
॥२२॥ ... मध्यतो ... । पुरस्तादुपधाय दक्षिणतः पश्चादुत्तरतो मध्ये
... दक्षिणत उत्तरतो मध्ये पश्चादुपदधाति
... नोऽत्र ... इमौ लोकावनतर्वतः सर्पायापाउस्मात्
... पृथिवीमुपदधाति इमौ लोकावनन्तर्हितः सर्पाविमावपाउस्मात्
... ॥ ब्राह्मणम् ॥ [६. १.] ॥ ॥

यानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्रेतोभूतᳫं सिञ्चत्यष्टाविष्टकाः पञ्चदशः
सादयति तत्त्रयोदश त्रयोदश मासाः संवत्सरस्त्रयोदशाग्नेश्चितिपुरीषाणि
यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १२ ॥ यद्वेव पुनश्चितिमु-
पदधाति । एतद्वाऽएतदयथायथं करोति यदाऽऽहवनीयाद्गार्हपत्यमुत्तरं चिनोति
तद्यत्पुनश्चितिमुपदधाति य एवायमग्निश्चितस्तमेवैतदाहृत्यास्योपरिष्टात्पुनश्चिनो-
ति तद्याचितᳫं सन्तं पुनश्चिनोति तस्मात्पुनश्चितिः ॥ १३ ॥ तद्धैके । जघनार्धे
गार्हपत्यमुपदधाति पूर्वार्धे पुनश्चितिमाहवनीयश्च वाऽएतौ गार्हपत्यश्चैवं वाऽए-
तावग्नीऽइति न तथा कुर्यादयं वै लोको गार्हपत्यो द्यौराहवनीय उत्तरो वाऽअ-
सावस्यै तस्मादेनामुत्तरामेवोपदध्यात् ॥ १४ ॥ यद्वेव गार्हपत्यं च पुनश्चितिं
चोपदधाति । वेदिश्च हैतेऽअग्नेरुत्तरवेदिश्चाथ येऽअमू पूर्वे . निवपत्यध्वरस्य ते
अथ हैतेऽअग्नेस्तद्यदेतेऽउपधायाग्निं निदधाति वेदौ चैवैनमेतदुत्तरवेदौ च प्रतिष्ठा-
पयति ॥ १५ ॥ यद्वेव पुनश्चितिमुपदधाति । पुनर्यज्ञो हैष उत्तरा हैषा देवय-
ज्या पुनर्यज्ञमेवैतदुपधत्तऽउत्तरामेव देवयज्यामुप हैनं पुनर्यज्ञो नमति ॥ १६ ॥ य-
द्वेव पुनश्चितिमुपदधाति । यं वै तं प्राणा ऋषयोऽग्रेऽग्निᳫं समस्कुर्वन्त्स एष तमेवै-
तत्पुनश्चिनोति तद्याचितᳫं सन्तं पुनश्चिनोति तस्माद्वेव पुनश्चितिः ॥ १७
नऽऋषयस्तपसा सत्रमायन्निति । अमूनेतदृषीनाहेन्धाना अग्निᳫं स्वराभर-
न्त इतीन्धाना अग्निᳫं स्वर्गं लोकमाहरन्त इत्येतत्तस्मिन्नहं निदधे नाकेऽअग्निमि-
स्वर्गो वै लोको नाको यमाहुर्मनव स्तीर्णबर्हिषमिति ये विद्वाᳫंसस्ते मनव स्ती-
र्णबर्हिषमिति सर्वदा हैव स स्तीर्णबर्हिः ॥ १८ ॥ तं पत्नीभिरनुगच्छेम देवाः
पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैरित्येतेनैनᳫं सर्वेणानुगच्छेमेत्येतन्नाकं गृभ्णानाः सुकृ-
स्य लोकऽइति स्वर्गो वै लोको नाकः स्वर्गं लोकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोकऽइ-
तृतीये पृष्ठेऽअधि रोचने दिव इत्येतद्ध तृतीयं पृष्ठं रोचनं दिवो यत्रैष एतत्त-
ति ॥ १९ ॥ आ वाचो मध्यमरुहद्भुरण्युरिति । एतद्ध वाचो मध्यं यत्रैष एतत्त-
पति भुरण्युरिति भर्तेत्येतदयमग्निः सत्पतिश्चेकितान इत्ययमग्निः सतां पतिश्चे-
तयमाना इत्येतत्पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदिति पृष्ठे पृथिव्या निहितो दी-
प्यमान इत्येतदधस्पदं कृणुतां ये पृतन्यव इत्यधस्पदं कुरुताᳫं सर्वान्पाप्मन इत्ये-
तत् ॥ २० ॥ अयमग्निर्वीरतमो वयोधा इति । अयमग्निर्वीर्यवत्तमो वयोधा इत्ये-
तत्सहस्रियो द्योततामप्रयुच्छन्निति सहस्रियो दीप्यतामप्रमत्त इत्येतद्विभ्राजमानः

एष उ पौर्णमासस्य बन्धुः स यो हैवं विद्वान्पौर्णमासेन यजते ऽ एतां ह श्रियं गच्छत्येवं यशो भवत्येवमन्नादो भवति ॥ १५ ॥ तदेव खलु वा इ स यथा दृतिर्निष्पीत एवं संलीनः शिश्ये यथा निर्धीतसर्वस्वं एवं संलीनः शिश्ये तमिन्द्रोऽभ्यादुद्राव हनिष्यन् ॥ १६ ॥ स होवाच । मा नु मे प्रहार्षीः वै तदेतर्ह्यसि यदहं त्वेव मा कुरु मामुया भूवमिति स वै मेऽन्नमेधीति तथेति द्वेधान्वभिनत्तस्य यत्सौम्यं न्यक्तमास तं चन्द्रमसं चकाराथ यदस्यासुर्यमास तेनेमाः प्रजा उदरेणाविध्यत्तस्मादाहुर्वृत्र एव तर्ह्यन्नाद आसीद्वृत्र एतर्हीति हि यदसावापूर्यतेऽस्मादेवैतल्लोकादाप्यायतेऽथ यदिमाः प्रजा अशनमिच्छन्ते स्माऽएवैतद्वृत्रायोदराय बलिं हरन्ति स यो हैवमेतं वृत्रमन्नादं वेदान्नादो ह भवति ॥ १७ ॥ ता उ हैता देवता ऊचुः । या इमा अग्नीषोमावन्वाजग्मुरग्नीषोमौ युवं वै नो भूयिष्ठभाजौ स्थो ययोर्वामिदं युवयोरस्मानन्वाभजतामिति ॥ १८ ॥ तौ होचतुः । किमावयोस्ततः स्यादिति यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्निर्वपान्तावां पुरस्तादाज्यस्य यजानिति तस्माद्यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्निर्वपन्ति तत्पुरस्तादाज्यभागावग्नीषोमाभ्यां यजन्ति तत्र सौम्येऽध्वरे न पशौ यस्यै कस्यै च देवतायै निर्वपानिति ह्यब्रुवन् ॥ १९ ॥ स हाग्निरुवाच । मय्येव वः सर्वेभ्यो जुहवत्तद्वोऽहं मय्याभजामीति तस्मादग्नौ सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुह्वति तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ॥ २० ॥ अथ ह सोम उवाच । मामेव वः सर्वेभ्यो जुहवत्तद्वोऽहं मय्याभजामीति तस्मात्सोमं सर्वेभ्यो देवेभ्यो जुह्वति तस्मादाहुः सोमः सर्वा देवता इति ॥ २१ ॥ अथ यदिन्द्रे सर्वे देवास्तस्थानाः । तस्मादाहुरिन्द्रः सर्वा देवता इन्द्रश्रेष्ठा देवा इत्येतद्ध वै देवास्त्रैधैकदेवत्या अभवन्त्स यो हैवमेतद्वेदैकधा हैव स्वानां श्रेष्ठो भवति ॥ २२ ॥ द्वयं वाऽइदं न तृतीयमस्ति । आर्द्रं चैव शुष्कं च यच्छुष्कं तदाग्नेयं यदार्द्रं तत्सौम्यमथ यदिदं द्वयमेवाप्य क्रियते किमेतावत्क्रियतऽइत्यग्नीषोमयोरेवाज्यभागावग्नीषोमयोरुपांशुयाजोऽग्नीषोमयोः पुरोडाशो यच्च एतन्मेनेदं सर्वमाप्नोत्यथ किमेतावत्क्रियतऽइत्यग्नीषोमयोः तावती त्रिभिः प्रजातिः ॥ २३ ॥ सूर्य एवाग्नेयः । चन्द्रमाः सौम्योऽहरेवाग्नेयं रात्रिः सौम्या य एवापूर्यतेऽर्धमासः स आग्नेयो योऽपक्षीयते स सौम्यः ॥ २४ ॥ आज्यभागाभ्यामेव । सूर्याचन्द्रमसावाप्नोत्युपांशुयाजेनैवाहोरात्रे आप्नोति पुरोडाशेनैवार्धमासावाप्नोतीत्यु हैकऽआहुः ॥२५॥ तदु होवाचासुरिः आज्यभागाभ्यामेवातो यतमे वा यतमे वा हैऽआप्नोत्युपांशुयाजेनैवातो ऽहोरा

सरिरस्य मध्यऽइतीमे वै लोकाः सरिरं दीप्यमान एषु लोकेष्वित्येतदुप प्रयाहि दिव्यानि धामेत्युप प्रयाहि स्वर्गं लोकमित्येतत् ॥ २१ ॥ सम्प्रच्यवध्वमुप सम्प्रयातेति । अग्नेनैतदृषिणाह समेनं प्रच्यवध्वमुप चैनꣳ सम्प्रयातेत्यग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वमिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः पुनः कृण्वाना पितरा युवानेति वाक्च वै मनश्च पितरा युवाना वाक्च मनश्चैतावग्नावन्वाताꣳसीत्त्वयि तन्तुमेतामिति योऽसावृषिभिस्तन्तुस्ततस्तमेतदाह ॥ २२ ॥ उद्बुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृहि त्वमिति । इममेतदग्निमाहोच्चैनं बुध्यस्व प्रति चैनं जागृहीतीष्टापूर्ते सꣳसृजेथामयं चेति यथैव यजुस्तथा बन्धुरस्मिन्त्सधस्थेऽअध्युत्तरस्मिन्निति द्यौर्वाऽउत्तरꣳ सधस्थं विश्वे देवा यजमानश्च सीदतेति तꣳसर्वैर्देवैः सह यजमानꣳ सादयति ॥ २३ ॥ येन वहसि सहस्रम् । येनाग्ने सर्ववेदसमित्येतद्वास्य प्रतिज्ञाततमं धाम येन सहस्रं वहति येन सर्ववेदसं तेनेमं यज्ञं नो नय स्वर्देवेषु गन्तवऽइति तेन न इमं यज्ञं नय स्वर्गं लोकं देवेषु गन्तवऽइत्येतदयं ते योनिर्ऋत्विय इति तस्योक्तो बन्धुरष्टाविष्टका उपदधाति तस्योऽएवोक्तः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

[६. १.] षष्ठोऽध्यायः [५४.] ॥

ऋतव्या उपदधाति । ऋतव एते यदृतव्या ऋतूनेवैतदुपदधाति तदेतत्सर्वं यदृतव्याः संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सर इदꣳ सर्वमिदमेवैतत्सर्वमुपदधात्यथो प्रजननमेतत्संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सरः प्रजननं प्रजननमेवैतदुपदधाति ॥ १ ॥ यद्वेवऽर्तव्या उपदधाति । क्षत्रं वाऽऋतव्या विश इमा इतरा इष्टकाः क्षत्रं तद्विश्यत्तारं दधाति ताः सर्वासु चितिषूपदधाति सर्वस्यां तद्विशि क्षत्रमत्तारं दधाति ॥ २ ॥ यद्वेवऽर्तव्या उपदधाति । संवत्सर एषोऽग्निः स ऋतव्याभिः सꣳहितः संवत्सरमेवैतदृतुभिः संतनोति संदधाति ता वै नानाप्रभृतयः समानोदर्का ऋतवो वाऽअसृज्यन्त ते सृष्टा नानैवासन् ॥ ३ ॥ तेऽब्रुवन् । न वाऽइत्थꣳ सन्तः शक्ष्यामः प्रजनयितुꣳ रूपैः समायामेति तऽएकैकमृतुꣳ रूपैः समायंस्तस्मादेकैकस्मिन्नृतौ सर्वेषामृतूनाꣳ रूपं ता यन्नानाप्रभृतयो नाना ह्यसृज्यन्ताथ यत्समानोदर्का रूपैर्हि समायन् ॥ ४ ॥ स उपदधाति । तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतूऽइति नामनीऽएनयोरेते नामभ्यामेवैनेऽएतदुपदधात्यसौ वाऽआदित्यस्तपस्तस्मादेतावृतूऽअनन्तर्हितौ तद्यदेतस्मादेतावृतूऽअनन्तर्हितौ तस्मादेतौ तपश्च तप-

द्यान्यन्वञ्चि च तिर्यञ्चि चात्मन्नस्थीनि पराचीरेव पक्षपुच्छेषु न हि किं
चन पक्षपुच्छेषु तिर्यगस्थ्यस्ति तद्वै तदेव चितस्य चाचितस्य च विज्ञानमेवमेव
चित इतरथाचितः ॥ १० ॥ स वै स्वयमातृण्णां लोकम्पृणया प्रच्छादयति । प्राणो
वै स्वयमातृण्णादित्यो लोकम्पृणा प्राण तदादित्येन समिन्द्धे तस्मादयमुष्णः प्रा-
णस्तया सर्वमात्मानं प्रच्छादयति सर्वं तदात्मानमादित्येन समिन्द्धे तस्मादयꣳ
सर्व एवात्मोष्णस्तद्वै तदेव जीविष्यतश्च मरिष्यतश्च विज्ञानमुष्ण एव जीविष्यञ्छी-
तो मरिष्यन् ॥ ११ ॥ स यस्याꣳ स्रक्त्यां प्रथमेऽउपदधाति । ततो दशभिर्दशभिः
संछादयन्नेत्या स्वयमातृण्णायै स तेनैव दक्षिणावृज्जघनेन स्वयमातृण्णाꣳ संछाद-
यन्नेत्यानूक्यायाऽअथ पुनरेत्य तमवाधिꣳ संछादयति ॥ १२ ॥ आत्मानमग्रे सं-
छादयति । आत्मा ह्येवाग्रे सम्भवतः सम्भवत्यथ दक्षिणं पक्षमथ पुच्छमथोत्तरं
तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्राथो एवं वाऽअसावादित्य इमाँल्लोकान्दक्षिणावृदनुपर्येति
॥ १३ ॥ स एष प्राण एव यल्लोकम्पृणा । तया सर्वमात्मानं प्रच्छादयति स-
र्वस्मिंस्तदात्मन्प्राणं दधाति तद्यद्धास्यैषाङ्गं नाभिप्राप्नुयात्प्राणो हास्य तदङ्गं
नाभिप्राप्नुयाद्यद्वै प्राणोऽङ्गं नाभिप्राप्नोति शुष्यति वा वै तन्म्लायति वा त-
स्मादेनꣳ सर्वमेवैतया प्रच्छादयेत् ॥ १४ ॥ स वाऽआत्मन एवाधि पक्षपुच्छानि
चिनोति । आत्मनो ह्येवाध्यङ्गानि प्ररोहन्त्यथ यत्पुरस्तादर्वाचीरुपदध्याद्यथान्यत
आहृत्याङ्गं प्रतिदध्यात्तादृक्तत् ॥ १५ ॥ न भिन्नां न कृष्णामुपदध्यात् । आ-
र्च्छति वाऽएषा या भिद्यतऽआर्तिमेतद्रूपं यत्कृष्णं नेदार्तमात्मानमभिसंस्करवाऽ-
इति नाभिन्नां परास्येन्नेदनार्तमात्मनो बहिर्धा करवाणीति धिष्ण्येभ्यः प्रतिसं-
ख्याय या विराजमतिरिच्येरन्नुत्तरामद्रवेयुस्तद्वै खलु ता आर्छन्ति ता धित्वो-
त्करऽउत्किरेदुत्करो वाऽअतिरिक्तस्य प्रतिष्ठा तद्यत्रातिरिक्तस्य प्रतिष्ठा तदेवैना
एतत्प्रतिष्ठापयति ॥ १६ ॥ अथात इष्टकामात्राणामेव । पादमात्रीः प्रथमायां
चोत्तमायां च चित्योरुपदध्यात्प्रतिष्ठा वै पादो यो वै पादः स हस्त ऊर्वस्थमा-
त्र्यो वर्षिष्ठाः स्युर्न ह्यूर्वस्थात्किं चन वर्षीयोऽस्थ्यस्त्यपालिखितवत्यस्तिस्रश्चि-
तयः स्युस्त्रिवृतो हीमे लोका अपरिमितालिखिते द्वे रसो ह्येते चितीऽअपरिमित
उ वै रसः सर्वास्त्वेवापालिखितवत्यः स्युः सर्वे ह्येवेमे लोकास्त्रिवृतः
॥ १७ ॥ अथात इष्टकानामेवावपनस्य । यां कां च यजुष्मतीमिष्टकां वि-
द्यात्तां मध्यमायां चिताऽउपदध्यादन्तरिक्षं वै मध्यमा चितिरन्तरिक्षमु वै

स्यश्च ॥ ५ ॥ अग्नेरन्तः श्लेषोऽसीति । संवत्सर
संहितः संवत्सरमेवैतदृतुभिः संतनोति संदधाति कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्ता-
माप ओषधय इतीदमेवैतत्सर्वमृतुभिः कल्पयति कल्पन्तामग्नयः पृथङ्मम ज्यैष्ठ्याय
सव्रता इत्यग्नयो हैते पृथग्यदेता इष्टकास्ते यथानयोर्ऋत्वोर्ज्यैष्ठ्याय कल्पेरन्नेवं तदा
येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमेऽइति यथैव यजुस्तथा बन्धुः शैशि-
रावृतूऽअभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्त्विति यथेन्द्रं देवा अभिसं-
विशा एवमिमावृतू ज्यैष्ठ्यायाभिसंविशन्त्वित्येतद्द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः
सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोति ॥ ६ ॥ तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽ-
ग्निरिमऽउ लोकाः संवत्सरस्तस्य द्यौरेव पञ्चमी चितिर्द्यौरस्य शिशिर ऋतुस्त-
द्यदेतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रो-
पदधाति ॥ ७ ॥ यद्वेवैतेऽअत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सरः
प्रजापतिस्तस्य शिर एव पञ्चमी चितिः शिरोऽस्य शिशिर ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रो-
पदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधा-
॥ ८ ॥ स पुरस्तात्स्वयमातृण्णायै च विश्वज्योतिषश्चर्तव्येऽउपदधाति । द्यौर्वा
ऽउत्तमा स्वयमातृण्णादित्य उत्तमा विश्वज्योतिरर्वाचीनं तद्दिवश्चादित्याच्चर्तू-
न्दधाति तस्मादर्वाचीनमेवात ऋतवोऽथो प्रजननमेतदर्वाचीनं तद्दिवश्चादित्या-
प्रजननं दधाति तस्मादर्वाचीनमेवातः प्रजायते स्थितं हैवातः पुरा प्रजन-
यावन्तो ह्येव सत्राग्रे देवास्तावन्तो देवाः ॥९॥ अथ प्रथमायै स्वयमातृण्णायै प्र-
थमायै च विश्वज्योतिष उपरिष्टादृतव्येऽउपदधाति । इयं वै प्रथमा स्वयमातृण्णाग्निः
प्रथमा विश्वज्योतिस्तदूर्ध्वानृतून्दधाति तस्मादित ऊर्ध्वा ऋतवोऽथो प्रजननं
तदितस्तदूर्ध्वं प्रजननं दधाति तस्मादित ऊर्ध्वमेव प्रजायते ॥ १०
ता न व्यूहेत् । नेदृतून्व्यूहानीति यो वै म्रियतऽऋतवो ह तस्मै व्युह्यन्ते तस्मा-
द्यत्रैव प्रथमेऽउपदधाति तत्सर्वा उपदध्यात् ॥ ११ ॥ अथोऽइमे वै लोका
ऋतव्याः । इमांस्तल्लोकानूर्ध्वाञ्चितिभिश्चिनोत्यथो क्षत्रं वा ऋतव्याः क्ष-
त्रं तदूर्ध्वं चितिभिश्चिनोत्यथो संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सरं तदूर्ध्वं चिति-
भिश्चिनोति ता नान्यया यजुष्मत्येष्टकयोपरिष्टादभ्युपदध्यान्नेत्क्षत्रं विशाभ्युपद-
धानीति ॥१२॥ ता हैता एव संयान्यः । एतद्वै देवा ऋतव्याभिरेवेमाँल्लोकान्स-
मयुरितश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचस्तथैवैतद्यजमान ऋतव्याभिरेवेमाँल्लोकान्संयातीतश्चो-

सर्वेषां भूतानामायतनमग्नेरक्षरं वै यजुष्मत्य इष्टका उदरं मध्यमा चितिस्तदुदरे ऽन्नं दधाति ॥ १८ ॥ तदाहुः । नोपदध्यान्नेदतिरेचयानीति सर्वा ऽइष्टका दृष्टा कामेभ्यो ह्येता इष्टका उपधीयन्ते न वै कामानामतिरिक्तमस्ति स वै नैवो- पदध्यादेतावद्धा ऽएतद्देवा अकुर्वन् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [७. २.]॥

अथ पुरीषं निवपति । मांसं वै पुरीषं मांसैरेवैनमेतत्प्रच्छादयत्युपाधायास्थीष्टका अस्थि तन्मांसैः संछादयति॥१॥स वै स्वयमातृण्णायाम् प्राणो वै स्वयमातृण्णान्नं पुरीषं प्राणे तदन्नं दधाति तेन सर्वमात्मानं प्रच्छा तस्माद्यत्प्राणेऽन्नं धीयते सर्वमात्मानमवति सर्वमात्मानमनुव्येति ॥२॥ न स्व तृण्णायामावपेदित्यु हैकऽआहुः । प्राणः स्वयमातृण्णा नेत्प्राणानपिदधानीति ऽएव वपेदन्नेन वै प्राणा विष्टब्धा यो वाऽअन्नं नाश्नाति सं वै तस्य प्राणा तद्यस्य ह तथा कुर्वन्ति यथा शुष्का सूर्मी सुषिरैवं ह सोऽमुष्मिंल्लोके ! ति तस्मात्स्वयमातृण्णायामेव वपेत् ॥३॥ स्वयमातृण्णायामोप्य । अनूव्य छादयन्नेत्या परिश्रिद्भ्यः स तेनैव दक्षिणावृज्जघनेन स्वयमातृण्णां सं न्नेत्या पुनरानूक्यायै ॥ ४ ॥ आत्मानमग्रे संछादयति । आत्मा ह्येवाग्रे स सम्भवत्यथ दक्षिणं पक्षमथ पुच्छमथोत्तरं तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्रा ॥ ५ ॥ प्राण एव यत्पुरीषम् । तेन सर्वमात्मानं प्रच्छादयति सर्वस्मिंस्तदात्मन्प्राण ति तद्यद्धास्यैतदङ्गं नाभिप्राप्नुयात्प्राणो हास्य तदङ्गं नाभिप्राप्नुयाद्यदु वै ङ्गं नाभिप्राप्नोति शुष्यति वा वै तन्म्लायति वा तस्मादेनं सर्वमेवैतेन ! येत् ॥ ६ ॥ इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्निति । इन्द्रं हि सर्वाणि भूतानि व समुद्रव्यचसं गिर इति महिमानमस्यैतदाह रथीतमं रथीनामिति रथि रथिनां वाजानां सत्पतिं पतिमित्यन्नं वै वाजा अन्नानां सत्पतिं त्येतदैन्द्र्यानुष्टुभा निवपत्यैन्द्रं हि पुरीषं तदेतदर्धमग्नेर्यत्पुरीषमर्धमिष्टका तदाहुः । यत्सर्वैश्छन्दोभिः सर्वाभिर्देवताभिरिष्टका उपदधात्यथैतदेक त्यया निवपति कथमेतदर्धमग्नेरितीन्द्रो वै सर्वान्देवान्प्रतिमतिस्तद्यदैन्द्र्या तेनैतदर्धमग्नेरथ यदनुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्वाग् सर्वाणि छन्दांसि तेनोऽएव अथ विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपदधाति । वायुर्वै विकर्णी द्यौरुत्तमा तृण्णा वायुं च तद्दिवं चोपदधात्युत्तमेऽउपदधात्युत्तमे हि वायुश्च द्यौश्च

र्ध्वानमुतश्चावाचः ॥१३॥ तदु ह चरकाध्वर्यवः । अन्या एव संयानीरित्युपदधाति
न तथा कुर्यादत्यहैव रेचयन्त्येता उ एव संयान्यः ॥ १४ ॥ अथ विश्वज्यो-
तिषमुपदधाति । आदित्यो वा उत्तमा विश्वज्योतिरादित्यो ह्येवामुष्मिँल्लोके वि-
श्वज्योतिरादित्यमेवैतदुपदधाति ॥ १५ ॥ यद्वेव विश्वज्योतिषमुपदधाति । प्रजा
वै विश्वज्योतिः प्रजा ह्येव विश्वं ज्योतिः प्रजननमेवैतदुपदधाति ॥ १६ ॥ स पुर-
स्तात्स्वयमातृण्णायै विश्वज्योतिषमुपदधाति । द्यौर्वा उत्तमा स्वयमातृण्णादित्य उ-
त्तमा विश्वज्योतिरर्वाचीनं तद्दिव आदित्यं दधाति तस्मादसावर्वाचीनमेवातस्तप-
त्यथो प्रजननमेतदर्वाचीनं तद्दिवः प्रजननं दधाति तस्मादर्वाचीनमेवातः प्रजायते
॥ १७ ॥ अथ प्रथमायै स्वयमातृण्णायै । उपरिष्टाद्विश्वज्योतिषमुपदधातीयं वै प्र-
थमा स्वयमातृण्णाग्निः प्रथमा विश्वज्योतिरितस्तदूर्ध्वमग्निं दधाति तस्मादित
ऊर्ध्वोऽग्निर्दीप्यतेऽथो प्रजननमेतदितस्तदूर्ध्वं प्रजननं दधाति तस्मादित
ऊर्ध्वमेव प्रजायते ॥ १८ ॥ अथ मध्यमायै स्वयमातृण्णायै । उपरिष्टा
द्विश्वज्योतिषमुपदधात्यन्तरिक्षं वै मध्यमा स्वयमातृण्णा वायुर्मध्यमा विश्वज्योति
रन्तरिक्षे तद्वायुं दधाति तस्मादयमन्तरिक्षे वायुः ॥ १९ ॥ तान्येतानि ज्योतीं
षि । तद्यदेता एवमुपदधात्येतान्येवैतज्ज्योतींषि सम्यञ्चि दधाति तस्मादि
ऊर्ध्वोऽग्निर्दीप्यतेऽर्वाङसावादित्यस्तपत्यन्तरिक्षेऽयं तिर्यङ् वायुः पवते ॥२०॥
परमेष्ठी त्वा सादयत्विति । परमेष्ठी ह्येतां पञ्चमीं चितिमपश्यद्दिवस्पृष्ठे ज्योति
ष्मतीमिति दिवो ह्यसौ पृष्ठे ज्योतिष्मानादित्यः ॥ २१ ॥ विश्वस्मै प्राणायापाना
य व्यानायेति प्राणो वै विश्वज्योतिः सर्वस्मा उ वा एतस्मै प्राणो विश्वं ज्योतिर्य
च्छेति सर्वं ज्योतिर्यच्छेत्येतत्सूर्यस्तेऽधिपतिरिति सूर्यमेवास्या अधिपतिं करोति
सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥२२॥ ता हैता एव संयान्यः
। एतद्वै देवा विश्वज्योतिर्भिरेवेमाँल्लोकान्त्समयुरितश्चोर्ध्वानमुतश्चावाचस्तथैवै
यजमानो विश्वज्योतिर्भिरेवेमाँल्लोकान्त्संयातीतश्चोर्ध्वानमुतश्चावाचः ॥ २३
तदु ह चरकाध्वर्यवः । अन्या एव संयानीरित्युपदधाति न तथा कुर्यादत्यहैव रे
यन्त्येता उ एव संयान्यः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [७. १] ॥ ॥

अथ लोकम्पृणामुपदधाति । असौ वा आदित्यो लोकम्पृणैष हीमाँ
ल्लोकान्पूरयत्यमुमेवैतदादित्यमुपदधाति ताꣳ सर्वासु चितिषूपदधातीमे वै लो

सꣳस्पृष्टे हि वायुश्च द्यौश्च पूर्वां विकर्णीमुपदधात्यर्वाचीनं तद्दिवो वायुं दधाति त-
स्मादितोऽर्वाचीनमेव वातः पवते ॥ ९ ॥ यद्वेव विकर्णीमुपदधाति । यत्र वाऽअदो-
ऽश्वं चितिमवघ्रापयन्ति तदसावादित्य इमाँल्लोकान्त्सूत्रे समावयते तद्यत्तत्सूत्रं
वायुः स स यः स वायुरेषा सा विकर्णी तद्यदेतामुपदधात्यसावेव तदादित्य
इमाँल्लोकान्त्सूत्रे समावयते ॥ १० ॥ यद्वेव विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपदधाति ।
आयुर्वै विकर्णी प्राणः स्वयमातृण्णायुश्च तत्प्राणं चोपदधात्युत्तमेऽउपदधात्युत्तमे
ह्यायुश्च प्राणश्च सꣳस्पृष्टे सꣳस्पृष्टे ह्यायुश्च प्राणश्च पूर्वामुत्तरां विकर्णीमुपदधा-
त्यायुषा तत्प्राणमुभयतः परिगृह्णाति ॥ ११ ॥ प्रोथदश्वो न यवसे । अविष्यन्यदा
महः संवरणाद्व्यस्थादादस्य वातोऽअनुवाति शोचिरध स्म ते व्रजनं कृष्णम-
स्तीति यदा वाऽएतस्य वातोऽनुवाति शोचिरथैतस्य व्रजनं कृष्णं भवति त्रिष्टुभो-
पदधाति त्रैष्टुभो हि वायुराग्नेय्याग्निकर्म ह्यनिरुक्तयानिरुक्तो हि वायुरथ यद्वात
इत्याह वातो हि वायुः ॥ १२ ॥ शतम् ४७०० ॥ ॥ अथ स्वयमातृण्णा-
मुपदधाति । आयोष्ट्वा सदने सादयामीत्ययं वाऽआयुस्तस्यैतत्सदनमवत इत्ययं
हीदꣳ सर्वमवति छायायामित्येतस्य हीदꣳ सर्वं छायायाꣳ समुद्रस्य हृदयऽइति
समुद्रस्य ह्येतद्धृदयꣳ रश्मीवतीं भास्वतीमिति रश्मीवती हि द्यौर्भास्वत्या या
द्यां भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमित्येवꣳ ह्येष इमाँल्लोकानाभाति ॥ १३ ॥
परमेष्ठी त्वा सादयत्विति । परमेष्ठी ह्येतां पञ्चमीं चितिमपश्यत् ॥ १४ ॥
यद्वेव परमेष्ठिनोपदधाति । प्रजापतिं विस्रस्तं देवता आदाय व्युदक्रामंस्तस्य
परमेष्ठी शिर आदायोत्क्रम्यातिष्ठत् ॥ १५ ॥ तमब्रवीत् । उप मेहि प्रति
मऽएतद्धेहि येन मे स्वमुदक्रमीरिति किं मे ततो भविष्यतीति त्वद्देवत्यमेव
मऽएतदात्मनो भविष्यतीति तथेति तदस्मिन्नेतत्परमेष्ठी प्रत्यदधात् ॥ १६ ॥ तद्वैषो-
त्तमा स्वयमातृण्णा । एतदस्य तदात्मनस्तद्यदेतामत्रोपदधाति यदेवास्यैषात्मन-
स्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतामत्रोपदधाति ॥ १७ ॥ दिवस्पृष्ठे व्यचस्वतीं
प्रथस्वतीमिति । दिवो ह्येतत्पृष्ठं व्यचस्वत्प्रथस्वद्दिवं यच्छ दिवं दृꣳह दिवं मा हि-
ꣳसीरित्यात्मानं यच्छात्मानं दृꣳहात्मानं मा हिꣳसीरित्येतत् ॥ १८ ॥ विश्व-
स्मै प्राणायापानाय । व्यानायोदानायेति प्राणो वै स्वयमातृण्णा सर्वस्माऽउ वाऽ-
एतस्मै प्राणः प्रतिष्ठायै चरित्रायेतीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा इमऽउ लोकाः प्र-
तिष्ठा चरित्रꣳ सूर्यस्त्वाभिपात्विति सूर्यस्त्वाभिगोपायत्वित्येतन्मह्या स्वस्त्येति

स्यश्च ॥ ५ ॥ अग्नेरन्तः श्लेषोऽसीति । संवत्सर एषोऽग्निः स ऋतुभिः
संहितः संवत्सरमेवैतदृतुभिः संतनोति संदधाति कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्ता
माप ओषधय इतीदमेवैतत्सर्वमृतुभिः कल्पयति कल्पन्तामग्नयः पृथङ्मम ज्यैष्ठ्याय
सव्रता इत्यग्नयो हैते पृथग्यदेता इष्टकास्ते यथानयोर्ऋत्वोर्ज्यैष्ठ्याय कल्पेरन्नेवमेतदा
येऽअग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवीऽइमेऽइति यथैव यजुस्तथा बन्धुः शैशि
रावृतूऽअभिकल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्त्विति यथेन्द्रं देवा अभिसं
विष्टा एवमिमावृतू ज्यैष्ठ्यायाभिसंविशन्त्वित्येतद् द्वेऽइष्टके भवतो द्वौ हि मासावृतुः
सकृत्सादयत्येकं तदृतुं करोति ॥ ६ ॥ तद्यदेतेऽअत्रोपदधाति । संवत्सर एषोऽ
ग्निरिमऽउ लोकाः संवत्सरस्तस्य द्यौरेव पञ्चमी चितिर्द्यौरस्य शिशिर ऋतुस्त
द्यदेतेऽअत्रोपदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रो
पदधाति ॥ ७ ॥ यद्वेवैतेऽअत्रोपदधाति । प्रजापतिरेषोऽग्निः संवत्सरः
प्रजापतिस्तस्य शिर एव पञ्चमी चितिः शिरोऽस्य शिशिर ऋतुस्तद्यदेतेऽअत्रो
पदधाति यदेवास्यैतेऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेतेऽअत्रोपदधा
॥ ८ ॥ स पुरस्तात्स्वयमातृण्णायै च विश्वज्योतिषश्चर्तव्येऽउपदधाति । द्यौर्वा
ऽउत्तमा स्वयमातृण्णादित्य उत्तमा विश्वज्योतिरर्वाचीनं तद्दिवश्चादित्याच्च
न्दधाति तस्मादर्वाचीनमेवात ऋतवोऽथो प्रजननमेतदर्वाचीनं तद्दिवश्चादित्या
प्रजननं दधाति तस्मादर्वाचीनमेवातः प्रजायते स्थितं हैवातः पराक्प्रजन
यावन्तो ह्येव सनाग्रे देवास्तावन्तो देवाः ॥९॥ अथ प्रथमायै स्वयमातृण्णायै प्र
मायै च विश्वज्योतिष उपरिष्टादृतव्येऽउपदधाति । इयं वै प्रथमा स्वयमातृण्णाग्नि
प्रथमा विश्वज्योतिस्तदूर्ध्वानृतून्दधाति तस्मादित ऊर्ध्वा ऋतवोऽथो प्रजननं
तदितस्तदूर्ध्वं प्रजननं दधाति तस्मादित ऊर्ध्वमेव प्रजायते ॥ १०
ता न व्यूहेत् । नेदृतून्व्यूहानीति यो वै व्रियतऽऋतवो ह तस्मै व्युह्यन्ते तस्
यथैव प्रथमेऽउपदधाति तत्सर्वा उपदध्यात् ॥ ११ ॥ अथोऽइमे वै लो
ऋतव्याः । इमांस्तल्लोकानूर्ध्वाञ्चितिभिश्चिनोत्यथो क्षत्रं वा ऋतव्याः क्ष
तदूर्ध्वं चितिभिश्चिनोत्यथो संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सरं तदूर्ध्वं चि
भिश्चिनोति ता नान्यया यजुष्मत्येष्टकयोपरिष्टादभ्युपदध्यान्नेत्क्षत्रं विशाभ्युप
धानीति ॥१२॥ ता हैता एव संयान्यः । एताभिर्वै देवा ऋतव्याभिरिमाँल्लोकान्स
मयुरितश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचस्तथैवैतद्यजमान ऋतव्याभिरेवेमाँल्लोकान्संयातीत

महत्या स्वस्त्येत्येतच्छर्दिषा शंतमेनेति यच्छर्दिः शंतमं तेनेत्येतत् ॥ १९ ॥ नानोपदधाति । नाना हि वायुश्च द्यौश्च सकृत्सादयति समानं तत्करोति समानथं ह्यायुश्च प्राणश्च ते वाऽउभेऽएव शर्करे भवत उभे स्वयमातृण्णे समानथं ह्येवायुश्च प्राणश्चाथैने सूददोहसाधिवदति प्राणो वै सूददोहाः प्राणेनैवैनेऽएतत्संतनोति संदधाति ॥ २० ॥ ता अस्य सूददोहस इति । आपो वै सूदोऽन्नं दोहः सोमथं श्रीणन्ति पृश्नय इत्यन्नं वै पृश्नि जन्मन्देवानामिति संवत्सरो वै देवानां जन्म विश इति यज्ञो वै विशो यज्ञे हि सर्वाणि भूतानि विष्टानि त्रिष्वा रोचने दिव इति सवनानि वै त्रीणि रोचनानि सवनान्येतदाहानुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्वाग्घ सर्वे प्राणा वाचा चैवैनेऽएतत्प्राणेन च संतनोति संदधाति सा वाऽएषैका सती सूददोहाः सर्वा इष्टका अनुसंचरति प्राणो वै सूददोहास्तस्मादयमेक एव प्राणः सन्त्सर्वाण्यङ्गानि सर्वमात्मानमनुसंचरति ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [७. ३.] ॥

अथ स्वयमातृण्णासु सामानि गायति । इमे वै लोकाः स्वयमातृण्णास्ता एताः शर्करास्ता देवा उपधायैतादृशीरेवापश्यन्यथैताः शुष्काः शर्कराः ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । उप तज्जानीत यथेषु लोकेषु रसमुपजीवनं दधामेति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चिति मिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेषु लोकेषु रसमुपजीवनं दधामेति ॥ २ ॥ ते चेतयमानाः । एतानि सामान्यपश्यंस्तान्यगायंस्तैरेषु लोकेषु रसमुपजीवनमदधुस्तथैवैतद्यजमानो यदेतानि सामानि गायत्येष्वेवैतल्लोकेषु रसमुपजीवनं दधाति ॥ ३ ॥ स्वयमातृण्णासु गायति । इमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एष्वेवैतल्लोकेषु रसमुपजीवनं दधाति ॥ ४ ॥ स वै भूर्भुवः स्वरिति । एतासु व्याहृतिषु गायति भूरिति वाऽअयं लोको भुव इत्यन्तरिक्षलोकः स्वरित्यसौ लोक एष्वेवैतल्लोकेषु रसमुपजीवनं दधाति ॥ ५ ॥ तानि वै नानाप्रस्तावानि । समाननिधनानि तानि यन्नानाप्रस्तावानि नाना ह्यपश्यन्नथ यत्समाननिधनान्येका ह्येव यन्नस्य प्रतिष्ठैकं निधनथं स्वर्ग एव लोकस्तस्मात्स्वर्ज्योतिर्निधनानि ॥ ६ ॥ अथैनथं हिरण्यशकलैः प्रोक्षति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतस्तस्मिन्देवा एतदमृतथं रूपमुत्तममदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति रूपमुत्तमं दधाति ॥ ७ ॥ यद्वेवैनथं हिरण्यशकलैः प्रोक्षति । प्राणाऽअस्मिन्नेषोऽयं पुरस्तान्नम्यां तनूं मध्यतो दधाति रुक्मं च पुरुषं चाथैनमेत-

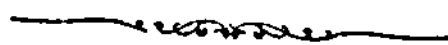
र्ध्वानपुनश्चावाचः ॥१३॥ तदु ह चरकाध्वर्यवः । अन्या एव संयानीरित्युपदधाति न तथा कुर्यादत्यहैव रेचयन्त्येता उ एव संयान्यः ॥ १४ ॥ अथ विश्वज्योतिषमुपदधाति । आदित्यो वाऽउत्तमा विश्वज्योतिरादित्यो ह्येवामुष्मिँल्लोके विश्वज्योतिरादित्यमेवैतदुपदधाति ॥ १५ ॥ यद्वेव विश्वज्योतिषमुपदधाति । प्रजा वै विश्वज्योतिः प्रजा ह्येव विश्वं ज्योतिः प्रजननमेवैतदुपदधाति ॥ १६ ॥ स पुरस्तात्स्वयमातृण्णायै विश्वज्योतिषमुपदधाति । द्यौर्वाऽउत्तमा स्वयमातृण्णादित्य उत्तमा विश्वज्योतिरर्वाचीनं तद्दिवि आदित्यं दधाति तस्मादेषोऽर्वाचीनमेवातस्तपत्यथो प्रजननमेतदर्वाचीनं तद्दिवः प्रजननं दधाति तस्मादर्वाचीनमेवातः प्रजायते ॥ १७ ॥ अथ प्रथमायै स्वयमातृण्णायै । उपरिष्टाद्विश्वज्योतिषमुपदधातीयं वै प्रथमा स्वयमातृण्णाग्निः प्रथमा विश्वज्योतिरितस्तदूर्ध्वमग्निं दधाति तस्मादित ऊर्ध्वोऽग्निर्दीप्यतेऽथो प्रजननमेतदितस्तदूर्ध्वं प्रजननं दधाति तस्मादित ऊर्ध्वमेव प्रजायते ॥ १८ ॥ अथ मध्यमायै स्वयमातृण्णायै । उपरिष्टाद्विश्वज्योतिषमुपदधात्यन्तरिक्षं वै मध्यमा स्वयमातृण्णा वायुर्मध्यमा विश्वज्योतिरन्तरिक्षे तद्वायुं दधाति तस्मादयमन्तरिक्षे वायुः ॥ १९ ॥ तान्येतानि ज्योतीꣳषि । तद्यदेता एवमुपदधात्येतान्येवैतज्ज्योतीꣳषि सम्यञ्चि दधाति तस्मादित ऊर्ध्वोऽग्निर्दीप्यतेऽर्वाङसावादित्यस्तपत्यन्तरिक्षेऽयं तिर्यङ् वायुः पवते ॥२०॥ परमेष्ठी त्वा सादयत्विति । परमेष्ठी ह्येतां पञ्चमीं चितिमपश्यद्दिवस्पृष्ठे ज्योतिष्मतीमिति दिवो ह्यसौ पृष्ठे ज्योतिष्मानादित्यः ॥ २१ ॥ विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायेति प्राणो वै विश्वज्योतिः सर्वस्माऽउ वाऽएतस्मै प्राणो विश्वं ज्योतिर्यच्छेति सर्वं ज्योतिर्यच्छेत्येतत्सूर्यस्तेऽधिपतिरिति सूर्यमेवास्या अधिपतिं करोति सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥२२॥ ता एता एव संयान्यः । एतद्वै देवा विश्वज्योतिर्भिरेभिर्लोकान्त्समयुरितश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचस्तथैवैतद्यजमानो विश्वज्योतिर्भिरेभिर्लोकान्त्संयातीतश्चोर्ध्वानमुतश्चार्वाचः ॥ ११ ॥ तदु ह चरकाध्वर्यवः । अन्या एव संयानीरित्युपदधाति न तथा कुर्यादत्यहैव रेचयन्त्येता उऽएव संयान्यः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [७. १] ॥ ॥

अथ लोकम्पृणामुपदधाति । असौ वा आदित्य एषा लोकम्पृणैष ह्यमूंल्लोकं पूरयत्यमुमेवैतदादित्यमुपदधाति ताꣳ सर्वासु चितिषूपदधा ... ति

त्सर्वमेवोपरिष्टाद्ब्रह्मणया तन्वा प्रच्छादयति ॥ ८ ॥ द्वाभ्यां—द्वाभ्याᳬ शताभ्याम् ।
द्विपाद्वयमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदमृतᳬ
रूपमुत्तमं दधाति पञ्च कृत्वः पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्स-
रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतदमृतᳬ रूपमुत्तमं दधाति सह-
स्रेण सर्वं वै सहस्रᳬ सर्वेणैवास्मिन्नेतदमृतᳬ रूपमुत्तमं दधाति ॥ ९॥ पश्चात्प्र
प्राङ् तिष्ठन् । अथोत्तरतो दक्षिणाथ पुरस्तात्प्रत्यङ्ङथ जघनेन परीत्य दक्षिणत
उदङ् तिष्ठंस्तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्राथानुपरीत्य पश्चात्प्राङ् तिष्ठंस्तथो हास्यैतत्प्रा-
गेव कर्म कृतं भवति ॥ १० ॥ सहस्रस्य प्रमासि । सहस्रस्य प्रतिमासि सहस्रस्यो-
न्मासि साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेति सर्वं वै सहस्रᳬ सर्वमसि सर्वस्मै त्वेत्येतत्॥११॥
अथातश्चितिपुरीषाणामेव मीमाᳬसा । अयमेव लोकः प्रथमा चितिः पशवः पु-
रीषं यत्प्रथमां चितिं पुरीषेण प्रच्छादयतीमं तल्लोकं पशुभिः प्रच्छादयति ॥१२॥
अन्तरिक्षमेव द्वितीया चितिः । वयाᳬसि पुरीषं यद्द्वितीयां चितिं पुरीषेण प्र-
च्छादयत्यन्तरिक्षं तद्वयोभिः प्रच्छादयति ॥ १३ ॥ द्यौरेव तृतीया चितिः । न-
क्षत्राणि पुरीषं यत्तृतीयां चितिं पुरीषेण प्रच्छादयति दिवं तन्नक्षत्रैः प्रच्छाद
यति ॥ १४ ॥ यज्ञ एव चतुर्थी चितिः । दक्षिणाः पुरीषं यच्चतुर्थीं चितिं
पुरीषेण प्रच्छादयति यज्ञं तद्दक्षिणाभिः प्रच्छादयति ॥ १५ ॥ यजमान एव प-
ञ्चमी चितिः । प्रजा पुरीषं यत्पञ्चमीं चितिं पुरीषेण प्रच्छादयति यजमानं त-
त्प्रजया प्रच्छादयति ॥ १६ ॥ स्वर्ग एव लोकः षष्ठी चितिः । देवाः पुरीषं य-
त्षष्ठीं चितिं पुरीषेण प्रच्छादयति स्वर्गं तल्लोकं देवैः प्रच्छादयति ॥ १७ ॥ अ-
मृतमेव सप्तमी चितिः । तामुत्तमामुपदधात्यमृतं तदस्य सर्वस्योत्तमं दधाति तस्मा-
दस्य सर्वस्यामृतमुत्तमं तस्माद्देवा अनन्तर्हितास्तस्मादु तेऽमृता इत्यधिदेवतम्॥१८॥
अथाध्यात्मम् । येयं प्रतिष्ठा यश्चायमवाङ् प्राणस्तत्प्रथमा चितिर्माᳬसं पुरीषं
यत्प्रथमां चितिं पुरीषेण प्रच्छादयत्येतदस्य तदात्मनो माᳬसैः संछादयतीष्टका
उपधायार्द्धेष्टका अस्थि तन्माᳬसैः संछादयति । नाधस्तात्संछादयति तस्माद्-
इमे प्राणा अधस्तादसंछन्ना उपरिष्टात्तु प्रच्छादयत्येतदस्य तदात्मन उपरिष्टान्माᳬ-
सैः संछादयति तस्मादस्यैतदात्मन उपरिष्टान्माᳬसैः संछन्नं नावकाशते ॥ १९ ॥
यदूर्ध्वं प्रतिष्ठाया अवाचीनं मध्यात् । तद्द्वितीया चितिर्माᳬसं पुरीषं यद्द्वितीयां
चितिं पुरीषेण प्रच्छादयत्येतदस्य तदात्मनो माᳬसैः संछादयतीष्टका उपधाया-

तपोऽमुं तदादित्यमेषु लोकेषु दधाति तस्मादेष सर्वेभ्य एभ्यो
भ्यस्तपति ॥ १ ॥ एकैव लोकम्पृणामुपदधाति । त्र्यं वै लोकम्पृणा त्रि
तरा इष्टकाः त्र्यं तद्विश्वमक्षरं दधाति तां सर्वासु चितिषूपदधाति सर्वं
तद्विशि क्षत्रमक्षरं दधाति ॥ २ ॥ सैषैकैव भवति । एकस्थं तत्क्षत्रमेकस्था
श्रियं करोत्यथ या द्वितीया मिथुनं तदर्धमु हैतदात्मनो यन्मिथुनं यदा वै
मिथुनेनाथ सर्वोऽथ कृत्स्नः कृत्स्नतायाऽएकेन यजुषा बह्वीरिष्टका उपदधा
तत्र तद्वीर्येणात्युपदधाति क्षत्रं विशो वीर्यवत्तरं करोत्यथेतराः पृथङ्नाना
भिरुपदधाति विशं तत्क्षत्रादवीर्यतरां करोति पृथग्वादिनीं नानाचेतसम्
॥ स वा अस्यामेव प्रथमामुपदधाति । अमुं तदादित्यमेतस्यां दि
त्यथैतस्तस्मादितो ऽनुपर्यैत्यथैतस्तस्मादितोऽनुपर्यैत्यथैतस्तस्मादितोऽनुपर्यै
त्यथैतस्तस्मादितो ऽनुपर्यैत्यथैतस्तस्मादितोऽनुपर्यैत्यथैतस्तस्मादितोऽनुपर्यै
थातस्तस्मादितो ऽनुपर्यैति ॥ ४ ॥ स यद्यत्रैव प्रथमामुपदधाति । तदु त्वे
उपदध्यात्सकृद्धैवासावादित्य इमाँल्लोकान्पर्येत्य नातिमुच्यवेतातिहृत्य पूर्वे
स्मिन्नूपदधात्यमुं तदादित्यमिमाँल्लोकानतिमुच्यावयति तस्मादसावादित्य
ँल्लोकानसंस्थितो दक्षिणावृत्पुनः-पुनरनुपर्येति ॥ ५ ॥ लोकं पृण छिद्रं
णाति । लोकं च पूरय छिद्रं च पूरयेत्येतदथो सीद ध्रुवा त्वमित्यथो सी
धरा त्वं प्रतिष्ठितेत्येतदिन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन्योनावसीषदन्निति इन्द्राग्नी
त्वा बृहस्पतिश्चास्मिन्योनौ प्रत्यतिष्ठिपन्नित्येतदनुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्
इन्द्र इन्द्रो लोकम्पृणा न सादयत्यसन्नो ह्येष सूददोहसाधिवदति प्राणो
सूददोहाः प्राणेनैवैनमेतत्सन्तनोति संदधाति ॥ ६ ॥ तदाहुः । कथमेषा लोक
णायातयाम्नी भवतीत्यसौ वाऽआदित्यो लोकम्पृणायातयामा वा एषोऽ
वाग्वै लोकम्पृणायातयाम्न्यु वै वाक् ॥ ७ ॥ स वै यजुष्मतीरुपधाय । लोक
णया प्रच्छादयत्यन्नं वै यजुष्मत्य इष्टका आत्मा लोकम्पृणान्नं तदात्मना पर
दधाति तस्मादन्नमात्मना परिहितमात्मैव भवति ॥ ८ ॥ स वाऽआत्मन्नेव ।
यजुष्मतीरुपदधाति न पक्षपुच्छेष्वात्मँस्तदन्नं दधाति यदु वाऽआत्मन्नन्नं धीयते
तदात्मानमवति तत्पक्षपुच्छान्यथ यत्पक्षपुच्छेषु नैव तदात्मानमवति न पक्षपु
च्छानि ॥ ९ ॥ उभयीर्यजुष्मतीश्च लोकम्पृणाश्चात्मन्नुपदधाति । तस्मादयमा
त्मा द्विगुणो बहुलतर—इव लोकम्पृणा एव पक्षपुच्छेषु तस्मात्पक्षपुच्छानि
तनीयाꣳसीवानूचीश्च तिरश्चीश्चात्मन्नुपदधात्यस्थीनि वाऽइष्टकास्तस्मा

स्त्रिषि पुरुषाश्रेतिः एतावन्ति पुरीषऽउपदधाति पुरीषेण पुरुषादनं
त्मन उभयतो मांसैः एतावन्ति तस्मादयमात्मन उभयतो मांसैः
प्राणकाशिने ॥ २० ॥ षडेव भवन्ति चितयः । पुरुषं पुरुषादनं
स्तश्चतुर्थी चितिर्ग्रीवा एव पञ्चमी चितिः शिर एव षष्ठी चितिः प्रा
चितिस्तद्यत्षष्ठ्यां चितावुपदधाति प्राणांस्तदस्य सर्वेभ्यो भवन्त्याति तस्मा
प्राणा उत्तमाः पुरीषऽउपदधाति मांसं वै पुरीषं मांसेन तत्प्राण
ाति नोपरिष्टात्पुरस्तादुपदधाति तस्मादिमे प्राणा उपरिष्टादसंवृताः ॥२१
॥ ५ ॥ [७. ४.] चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १०६
ायः [५५.] ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ४३७ ॥ ॥
ाध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे चितिनामाष्टमं काण्डं समाप्तम् ॥ ८ ॥

आप्नोति पुरोडाशेनैवातोऽर्धमासानाप्नोति सर्वं मऽआप्तमसत्सर्वं जितथं सर्वेण
थं हनानि सर्वेण द्विषन्तं भ्रातृव्यथं हनानीति तस्माद्वाऽ एतावत्क्रियत ऽ
ते ॥ २६ ॥ तदाहुः । किमिदं जामि क्रियतेऽग्नीषोमयोरेवाज्यस्याग्नीषोम-
ः पुरोडाशस्य यदनन्तर्हितं तेन जामीत्यनेन ह त्वेवाजाम्याज्यस्येतरं पुरोडाश-
तरं तदन्यदिवेतरमन्यदिवेतरं भवत्यृचमनूच्य जुपाणेन यजत्यृचमनूच्यऽर्चा यजति
न्यदिवेतरमन्यदिवेतरं भवत्यनेन ह त्वेवाजाम्युपाथंश्वाज्यस्य यजत्युच्चैः पुरोडा-
स्य स यदुपाथंशु तत्प्राजापत्यथं रूपं तस्मात्तस्यानुष्टुभमनुवाक्यामन्वा ह वागष्य-
ष्टुब्नाग्घि प्रजापतिः ॥ २७ ॥ एतेन वै देवाः । उपाथंशुयाजेन यं यमसुराणाम-
ामयन्त तमुपत्सर्य वज्रेण वषट्कारेणाघ्नंस्तथोऽएवैष एतेनोपाथंशुयाजेन पाप्मानं
द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपत्सर्य वज्रेण वषट्कारेण हन्ति तस्मादुपाथंशुयाजं यजति
॥ २८ ॥ स वा ऽ ऋचमनूच्य जुपाणेन यजति । तदन्विमा अन्यतरतोदन्ताः
जाः प्रजायन्तेऽस्थि ह्यृगस्थि हि दन्तोऽन्यतरतो ह्येतदस्थि करोति ॥ २९ ॥
अथऽर्चमनूच्यऽर्चा यजति । तदन्विमा उभयतोदन्ताः प्रजाः प्रजायन्तेऽस्थि ह्यृ-
गस्थि हि दन्त उभयतो ह्येतदस्थि करोत्येता वाऽइमा द्वय्यः प्रजा अन्यतरतोद-
न्ताश्चैवोभयतोदन्ताश्च स यो हैवं विद्वानग्नीषोमयोः प्रजातिं यजति बहुर्हैव
प्रजया पशुभिर्भवति ॥ ३० ॥ स वै पौर्णमासेनोपवत्स्यन् । न सत्रा सुहित—
इव स्यात्तेनेदमुदरमगुर्य क्लिनात्याहुतिभिः प्रातर्दैवमेष उ पौर्णमासस्योपचारः
॥ ३१ ॥ स वै सम्प्रत्येवोपवसेत् । सम्प्रति वृत्रथं हनानि सम्प्रति द्विषन्तं भ्रातृ-
व्यथं हनानीति ॥ ३२ ॥ स वा ऽ उत्तरामेवोपवसेत् । समिव वा ऽ एष क्रमते
यः सम्प्रत्युपवसत्यनद्धा वै सङ्क्रान्तयोर्यतरो वेतरमभिभवतीतरो वेतरमथ य
उत्तरामुपवसति यथा पराञ्चमाहृत्थं सम्पिथंष्यादभ्यालभमानथं सोऽन्यतो-
घातयेव स्यादेवं तद्य उत्तरामुपवसति ॥ ३३ ॥ स वै सम्प्रत्येवोपवसेत् । यथा
वा ऽ अन्यस्य हतथं सम्पिथंष्यादेवं तद्य उत्तरामुपवसति सोऽन्यस्यैव कृतानु-
करोऽन्यस्योपावसायी भवति तस्मादु सम्प्रत्येवोपवसेत् ॥ ३४ ॥ प्रजापतेर्ह वै
प्रजाः ससृजानस्य । पर्वाणि विसस्रथंसुः स वै संवत्सर एव प्रजापतिस्तस्यैता-
नि पर्वाण्यहोरात्रयोः सन्धी पौर्णमासी चामावास्या चऽर्तुमुखानि ॥ ३५ ॥ स
विस्रस्तैः पर्वभिः । न शशाक सथंहातुं तमेतैर्हविर्यज्ञैर्देवा अभिषज्यन्नग्निहोत्रेणै-
वाहोरात्रयोः सन्धी तत्पर्वाभिषज्यंस्तत्समदधुः पौर्णमासेन चैवामावास्येन च
पौर्णमासीं चामावास्यां च तत्पर्वाभिषज्यंस्तत्समदधुश्चातुर्मास्यैरेवऽर्तुमुखानि

अथ नवमं काण्डम् ।

ओ३म् । अथातः शतरुद्रियं जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र रुद्रो देवता तस्मिन्देवा एतदमृतꣳ रूपमुत्तममदधुः स एषोऽत्र दीप्यमानोऽतिष्ठदन्नमिच्छमानस्तस्माद्देवा अबिभयुर्यद्वै नोऽयं न हिꣳस्यादिति ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । अन्नमस्मै सम्भराम तेनैनꣳ शमयामेति तस्मा एतदन्नꣳ समभरञ्छान्तदेवत्यं तेनैनमशमयंस्तद्यदेतं देवमेतेनाशमयंस्तस्माच्छान्तदेवत्यꣳ शान्तदेवत्यꣳ ह वै तच्छतरुद्रियमित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवास्तथैवास्मिन्नयमेतदमृतꣳ रूपमुत्तमं दधाति स एषोऽत्र दीप्यमानस्तिष्ठत्यन्नमिच्छमानस्तस्मा एतदन्नꣳ सम्भरति शान्तदेवत्यं तेनैनꣳ शमयति ॥ २ ॥ जर्तिलैर्जुहोति । जायत एष एतद्यच्चीयते स एष सर्वस्मा अन्नाय जायत उभयम्वेतदन्नं यज्जर्तिला यच्च ग्राम्यं यच्चारण्यं यद्ध तिलास्तेन ग्राम्यं यदकृष्टे पच्यन्ते तेनारण्यमुभयेनैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ग्राम्येण चारण्येन च ॥ ३ ॥ अर्कपर्णेन जुहोति । अन्नमर्कोऽन्नेनैवैनमेतत्प्रीणाति ॥ ४ ॥ परिश्रित्सु जुहोति । अग्नय एते यत्परिश्रितस्तथो हास्यैता अग्निमत्येवाहुतयो हुता भवन्ति ॥ ५ ॥ यद्वेवैतच्छतरुद्रियं जुहोति । प्रजापतेर्विस्रस्ताद्देवता उदक्रामंस्तमेक एव देवो नाजहान्मन्युरेव सोऽस्मिन्नन्तर्विततोऽतिष्ठत्सोऽरोदीत्तस्य यान्यश्रूणि प्रास्कन्दंस्तान्यस्मिन्मन्यौ प्रत्यतिष्ठन्त्स एव शतशीर्षा रुद्रः समभवत्सहस्राक्षः शतेषुधिरथ या अन्या विप्रुषोऽपतंस्ता असंख्याता सहस्राणीमाँल्लोकाननुप्राविशंस्तद्यद्रुदितात्समभवंस्तस्माद्रुद्राः सोऽयꣳ शतशीर्षा रुद्रः सहस्राक्षः शतेषुधिरधिज्यधन्वा प्रतिहितायी भीषयमाणोऽतिष्ठदन्नमिच्छमानस्तस्माद्देवा अबिभयुः ॥ ६ ॥ ते प्रजापतिमब्रुवन् । अस्माद्वै बिभीमो यद्वै नोऽयं न हिꣳस्यादिति सोऽब्रवीदन्नमस्मै सम्भरत तेनैनꣳ शमयतेति तस्मा एतदन्नꣳ समभरञ्छतरुद्रियं तेनैनमशमयंस्तद्यदेतꣳ शतशीर्षाणꣳ रुद्रमेतेनाशमयंस्तस्माच्छतशीर्षरुद्रशमनीयꣳ शतशीर्षरुद्रशमनीयꣳ ह वै तच्छतरुद्रियमित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवास्तथैवास्मा अयमेतदन्नꣳ सम्भरति

त्परेत ऊर्ध्वो रोहति तत्पद् तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४० ॥ यद्वेव त्रिष्कृत्वः
त्यवरोहति । त्रिर्हि कृत्व ऊर्ध्वो रोहति यावत्कृत्व ऊर्ध्वो रोहति तावत्कृत्वः
प्रत्यवरोहति ॥ ४१ ॥ अथ तदर्कपर्णं चात्वाले प्रास्यति । एतद्वाऽएनेनैतद्रौद्रं
कर्म करोति तदेतदशान्तं तदेतत्तिरः करोति नेदिदमशान्तं कश्चिदभितिष्ठात्त-
द्धिनसदिति तस्माच्चात्वाले यद्वेव चात्वालेऽग्निरापः यच्चात्वालस्तथो हैनमेषोऽग्निः
संदहत्यथातः सम्पदेव ॥ ४२ ॥ तदाहुः । कथमस्यैतच्छतरुद्रियꣳ संवत्सरम-
ग्निमाप्नोति कथꣳ संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽइति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च
शतान्येतच्छतरुद्रियमथ त्रिꣳशदथ पञ्चत्रिꣳशत्ततो यानि षष्टिश्च त्रीणि च
शतानि तावन्ति संवत्सरस्याहानि तत्संवत्सरस्याहान्याप्नोत्यथ यानि त्रिꣳश-
त्त्रिꣳशन्मासस्य रात्रयस्तन्मासस्य रात्रीराप्नोति तदुभयानि संवत्सरस्याहो-
रात्राण्याप्नोत्यथ यानि पञ्चत्रिꣳशत्स त्रयोदशो मासः स आत्मा त्रिꣳशदात्मा
प्रतिष्ठा द्वे प्राणा द्वे शिर एव पञ्चत्रिꣳशमेतावान्वै संवत्सर एवमु हास्यैतच्छ-
तरुद्रियꣳ संवत्सरमग्निमाप्नोत्येवꣳ संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽएतावत्य उ
वै शाण्डिलेऽग्नौ मध्यतो यजुष्मत्य इष्टका उपधीयन्तेऽग्नयो हैते पृथग्यदेत
इष्टका एवमु हास्यैतेऽग्नयः पृथक्छतरुद्रियेणाभिहुता भवन्ति ॥ ४३ ॥ तदाहुः ।
कथमस्यैतच्छतरुद्रियं महदुक्थमाप्नोति कथं महतोक्थेन सम्पद्यतऽइति यान्य-
मूनि पञ्चविꣳशतिर्यजूꣳष्यभितोऽशीतिः स पञ्चविꣳश आत्मा यत्र वाऽ
आत्मा तदेव शिरस्तत्पक्षपुच्छान्यथ या अशीतयः सैवाशीतीनामाप्तिरशीति-
भिर्हि महदुक्थमाख्यायतेऽथ यदूर्ध्वमशीतिभ्यो यदेवादो महत उक्थस्योर्ध्वम
शीतिभ्य एतदस्य तदेवमु हास्यैतच्छतरुद्रियं महदुक्थमाप्नोत्येवं महतोक्थेन
सम्पद्यते ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ ॥

अथैनमद्भिः परिषिञ्चति । एतद्वाऽएनं देवाः शतरुद्रियेण शमयित्वाथैनमेतद्भू-
य एवाशमयꣳस्तथैवैनमयमेतच्छतरुद्रियेण शमयित्वाथैनमेतद्भूय एव शमयति ॥ १
अद्भिः परिषिञ्चति । शान्तिर्वाऽआपः शमयत्येवैनमेतदन्ततः परिषिञ्चा
सर्वत एवैनमेतच्छमयति त्रिष्कृत्वः परिषिञ्चति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य
मात्रा तावतैवैनमेतच्छमयति ॥ २ ॥ यद्वेवैनं परिषिञ्चति । इमे वै लोका एषो
ऽग्निरिमांस्तल्लोकानद्भिः परितनोति समुद्रेणैनांस्तत्परितनोति सर्वतस्तस्मादिम

शतरुद्रियं तेनैनꣳ शमयति ॥ ७ ॥ गवेधुकासक्तुभिर्जुहोति । यत्र वै सा देवता विस्रस्ताशयत्ततो गवेधुकाः समभवन्त्स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥ ८ ॥ अर्कपर्णेन जुहोति । एतस्य वै देवस्याशयादर्कः समभवत्स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणाति ॥ ९ ॥ परिश्रित्सु जुहोति । लोमानि वै परिश्रितो न वै लोमसु विषं न किं चन हिनस्त्युत्तरार्धेऽग्नेरुदङ् तिष्ठन्जुहोत्येतस्याꣳ ह दिश्येतस्य देवस्य गृहाः स्वायामेवैनमेतद्दिशि प्रीणाति स्वायां दिश्यवयजते ॥ १० ॥ स वै जानुदघ्ने प्रथमꣳ स्वाहाकरोति । अध—इव वै तद्यज्जानुदघ्नमध—इव तद्यदयं लोकस्तद्यऽइमं लोकꣳ रुद्राः प्राविशꣳस्तांस्तत्प्रीणाति ॥ ११ ॥ अथ नाभिदघ्ने । मध्यमिव वै तद्यन्नाभिदघ्नं मध्यमिवान्तरिक्षलोकस्तद्येऽन्तरिक्षलोकꣳ रुद्राः प्राविशꣳस्तांस्तत्प्रीणाति ॥ १२ ॥ अथ मुखदघ्नऽउपरीव वै तद्यन्मुखदघ्नमुपरीव तद्यदसौ लोकस्तद्येऽमुं लोकꣳ रुद्राः प्राविशꣳस्तांस्तत्प्रीणाति स्वाहाकारेणान्नं वै स्वाहाकारोऽन्नेनैवैनानेतत्प्रीणाति ॥ १३ ॥ नमस्ते रुद्र मन्यवऽइति । य एवास्मिन्त्सोऽन्तर्मन्युर्विततोऽतिष्ठत्तस्माऽएतन्नमस्करोत्युतो तऽइषवे नमो बाहुभ्यामुत ते नम इतीषौ च हि बाहुभ्यां च भीषयमाणोऽतिष्ठत् ॥ १४ ॥ स एष क्षत्रं देवः । यः स शतशीर्षा समभवद्विश इमऽइतरे ये विमृड्भ्यः समभवꣳस्तस्माऽएतस्मै क्षत्रायैता विश एतं पुरस्तादुद्धारमुदहरन्नेष प्रथमोऽनुवाकस्तेनैनमप्रीणꣳस्तथैवास्माऽअयमेतं पुरस्तादुद्धारमुद्धरति तेनैनं प्रीणाति तस्मादेष एकदेवत्यो भवति रौद्र एतꣳ ह्येतेन प्रीणाति ॥ १५ ॥ चतुर्दशैतानि यजूꣳषि भवन्ति । त्रयोदश मासाः संवत्सरः प्रजापतिश्चतुर्दशः प्रजापतिरग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति नमो नम इति यज्ञो वै नमो यज्ञेनैवैनमेतन्नमस्कारेण नमस्यति तस्मादु ह नायज्ञियं ब्रूयान्नमस्तऽइति यथा हैनं ब्रूयाद्यज्ञस्तऽइति तादृक्तत् ॥ १६ ॥ अथ द्वन्द्विभ्यो जुहोति । नमोऽमुष्मै चामुष्मै चेति तद्यथा वै ब्रूयादसौ त्वं च न एष च मा हिꣳसिष्टमित्येवमेतदाह नतराꣳ हि विदित आमन्त्रितो हिनस्ति ॥ १७ ॥ नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नम इत्येष एव हिरण्यबाहुः सेनानीरेष दिशां पतिस्तद्यात्किं चात्रैकदेवत्यमेतमेव तेन प्रीणाति क्षत्रमेव तद्विश्यपिभागं करोति तस्माद्याद्विशस्तस्मिन्क्षात्रियोऽपिभागोऽथ या असंख्याता सहस्राणीमाँल्लोकाननुप्राविशन्नेतास्ता देवता याभ्य एतज्जुहोति ॥ १८ ॥ अथ जातेभ्यो जुहोति । एतानि ह जातान्येते रुद्रा

लोकान्त्समन्तः समुद्रः पर्येति दक्षिणावृत्तस्मादिमाँल्लोकान्दक्षिणावृत्समुद्रः पर्येति ॥ ३ ॥ अग्नीत्परिषिञ्चति । अग्निर्वा एष यदाग्नीध्रो नो वा एतमग्निर्हिनस्त्यग्निं तिस्त्राहैतस्यापाऽऊर्ध्वतोऽप्यहवना ह्यापः समयन्ति निरुद्धमिवाप्स्वापः सवन्ति दक्षिणासंस्थादुदिच्यादि निरुद्धाः शमयन्ति ॥ ४ ॥ कृत्स्नं पर्येति शिथिलत्वाय । कृत्स्नानि वाऽएतानि रूपेषु भित्वा यत्रोऽग्नय ग्रीवाभ्यो यजस्यान्तेभ्योऽग्निं कृत्स्नं तेन दीयन्तादेवोऽत्रैतस्मादुपि कृत्स्नं प्रस्तौ न द्वापर्म पश्च यजतः तथ्ठ रसाना इति यद्गो वै नपुंसकतेऽस्मांस्ते त्रुटिं निदधाति तद्रसमनि घृतं दधाति तस्मादस्यानामूर्ध्वा स्थिरो वाऽस्मरवा स्था कृत्स्नमेवऽएव तत्स्थिरं दधाति पूर्व तऽऊर्ध्वत्वप्रादशे यदास्मन्नूर्ने पचे तथा द्वितीयं तथा तृतीयम् ॥ ५ ॥ त्रिःप्रसव्यं हरन् त्रिः परिपल्ययते । एतद्वाऽएनमेतद्धूपयतीव यदेनथ्ठ समन्तं पर्येति तस्मादऽएवैतान्निह्नुतेऽदित्थ्ठसाये ॥ ६ ॥ त्रिः विपल्ययते । एतद्वाऽएनमेतदन्त्यति तत्र पुनरात्मानमपोद्दते त्रीणीते त्रयं हानेनात्मना सर्वमाप्नुवन्ति ॥ ७ ॥ त्रिर्विपल्ययते । त्रिर्हि कृत्वः पर्येति यावत्कृत्वः पर्येति तावत्कृत्वो विपल्ययते ॥ ८ ॥ अथ तमश्मानमुद्धरणेऽवधाय । एतां दिशथ्ठ हरन्त्येषा वै नैर्ऋती दिक्स्वायामेव तद्दिशि शुचं दधाति ॥ ९ ॥ एतद्वाऽएनं देवाः । शतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वाथास्यैतेन शुचं पाप्मानमपाघ्नंस्तथ्ठ वैनमयमेतच्छतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वाथास्यैतेन शुचं पाप्मानमपहन्ति ॥ १० ॥ बाह्येनाग्निथ्ठ हरति । इमे वै लोकाऽएषोऽग्निरेभ्यस्तल्लोकेभ्यो बहिर्धा शुचं दधाति बहिर्वेदीयं वै वेदिरस्यै तद्बहिर्धा शुचं दधाति ॥ ११ ॥ स वेदेर्दक्षिणायाथ्ठ श्रोणौ । प्राङ् तिष्ठन्दक्षिणा निरस्यति यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति यमेव द्वेष्टि तमस्य शुगृच्छत्यमुं ते शुगृच्छत्विति ह ब्रूयाद्यं द्विष्यात्ततो ह तस्मिन्पुनरस्त्यपि तन्नाद्रियेत स्वयंनिर्दिष्टो ह्येव स यमेवंविद्वान्द्वेष्टि यदि न भिद्येत भेत्तवै ब्रूयाद्यदा ह्येव स भिद्यतेऽथ तथ्ठ शुगृच्छति यं द्वेष्ट्यनीक्षमाणाः प्रत्यायन्त्यप्रतीक्षमेव तच्छुचं पाप्मानं जहति ॥ १२ ॥ प्रत्येत्येष्टका धेनूः कुरुते । एतद्वाऽएनं देवाः शतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वा शुचमस्य पाप्मानमपहत्य प्रत्येत्येष्टका धेनूरकुर्वत तथ्ठ वैनमयमेतच्छतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वा शुचमस्य पाप्मानमपहत्य प्रत्येत्येष्टका धेनूः कुरुते ॥ १३ ॥ आसीनः कुर्वीतेत्यु हैकऽआहुः । आसीनो वै धेनुं दोग्धीति तिष्ठंस्त्वेव कुर्वीतेमे वै लोकाऽएषोऽग्निस्तिष्ठन्तीव वाऽइमे लोका अथो

अनुमत्रिविशुर्यत्र—यत्रैते तदेवैनानेतत्प्रीणात्यथोऽएतद्धैतानि रुद्राणां जातानि देवानां वै विधामनु मनुष्यास्तस्मादु हेमानि मनुष्याणां जातानि यथाजातमेवैनानेतत्प्रीणाति ॥१९॥ तेषां वाऽउभयतो नमस्कारा अन्ये । अन्यतरतोनमस्कारा अन्येतेऽह ते घोरतरा अशान्ततरा यऽउभयतोनमस्कारा उभयत एवैनानेतद्यज्ञेन नमस्कारेण शमयति ॥ २० ॥ स वाऽअशीत्यां च स्वाहाकरोति । प्रथमे चानुवाकेऽथाशीत्यामथाशीत्यां च यानि चोर्ध्वानि यजूंष्यावतानेभ्योऽन्नमशीतयोऽन्नेनैवैनानेतत्प्रीणाति ॥ २१ ॥ अथैतानि यजूंषि जपति । नमो वः किरिकेभ्य इत्येतद्धास्य प्रतिज्ञाततमं धाम यथा प्रियो वा पुत्रो हृदयं वा तस्माद्यत्रैतस्मादेवाच्छङ्केत तदेताभिर्व्याहृतिभिर्जुहुयादुप हैवैतस्य देवस्य प्रियं धाम गच्छति तथो हैनमेष देवो न हिनस्ति ॥ २२ ॥ नमो वः किरिकेभ्य इति । एते हीदं सर्वं कुर्वन्ति देवानां हृदयेभ्य इत्यग्निर्वायुरादित्य एतानि ह तानि देवानां हृदयानि नमो विचिन्वत्केभ्य इत्येते हीदं सर्वं विचिन्वन्ति नमो विक्षिणत्केभ्य इत्येते वै तं विक्षिणन्ति यं विचिक्षीषन्ति नम आनिर्हतेभ्य इत्येते ह्येभ्यो लोकेभ्योऽनिर्हताः ॥ २३ ॥ अथोत्तराणि जपति । द्रापेऽअन्धसस्पतऽइत्येष वै द्रापिरेष वै तं द्रापयति यं दिद्रापयिषत्यन्धसस्पतऽइति सोमस्य पतऽइत्येतद्दरिद्र नील लोहितेति नामानि चास्यैतानि रूपाणि च नाम ग्राहमेवैनमेतत्प्रीणात्यासां प्रजानामेषां पशूनां मा भेर्मा रोङ्मो च नः किं चनाममदिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २४ ॥ स एष क्षत्रं देवः । तस्माऽएतस्मै क्षत्रायैता विशोऽमुं पुरस्तादुद्धारमुदहरन्योऽसौ प्रथमोऽनुवाकोऽथास्माऽएतमुपरिष्टादुद्धारमुदहरंस्तेनैनमप्रीणंस्तथैवास्माऽअयमेतमुपरिष्टादुद्धारमुद्धरति तेनैनं प्रीणाति तस्मादप्येष एकदेवत्यो भवति रौद्र एवैतं ह्येवैतेन प्रीणाति ॥ २५ ॥ सप्तैतानि यजूंषि भवन्ति । सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति तान्युभयान्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः पञ्चऽर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश एतामभिसम्पदम् ॥ २६ ॥ अथावतानाञ्जुहोति । एतद्वाऽएनान्देवा एतेनान्नेन प्रीत्वाथैषामेतैरवतानैर्धनूंष्यवातन्वंस्तथैवैनानयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वाथैषामेतैरवतानैर्धनूंष्यवतनोति न ह्यवततेन धनुषा कं चन हिनस्ति ॥ २७ ॥ तद्ध सहस्रयोजनऽइति । एतद्ध परमं दूरं यत्सहस्रयोजनं तद्यदेव परमं दूरं तदेवैषामेतद्धनूंष्यवतनोति ॥ २८ ॥ य-

तिष्ठन्त्यै वीर्यवत्तरः ॥ १४ ॥ उदङ् प्राङ् तिष्ठन् । पुरस्ताद्वाऽएषा प्रतीची
यजमानं धेनुरुपतिष्ठते दक्षिणतो वै प्रतीचीं धेनुं तिष्ठन्तीमुपसीदन्ति ॥ १५ ॥
स यत्राभ्याप्नोति । तदभिमृश्यैतद्यजुर्जपतीमा मेऽअग्नऽइष्टका धेनवः सन्त्वित्य-
ग्निर्हैतासां धेनुकरणस्येष्टे तस्मादेतावतीनां देवतानामग्निमेवामन्त्रयतऽएका च
दश चान्तश्च परार्धश्चेत्येष ह्यावरार्ध्यो भूमा यदेका च दश चाथ हैष परार्ध्यो भूमा
यदन्तश्च परार्धश्चावरार्धतश्चैवैना एतत्परार्धतश्च परिगृह्य देवा धेनूरकुर्वत तथैवैना अय-
मेतदवरार्धतश्चैव परार्धतश्च परिगृह्य धेनूः कुरुते तस्मादपि नाद्रियेत बह्वीः कर्तुममुत्र
वाऽएष एता ब्रह्मणा यजुषा बह्वीः कुरुतेऽथ यत्संतनोति कामानेव तत्संतनोति
॥ १६ ॥ यद्वेवेष्टका धेनूः कुरुते । वाग्वाऽअयमग्निर्वाचा हि चितः स यदाहैका
च दश चान्तश्च परार्धश्चेति वाग्वाऽएका वाग्दश वागन्तो वाक्परार्धो वाचमेव
तद्देवा धेनुमकुर्वत तथैवैतद्यजमानो वाचमेव धेनुं कुरुतेऽथ यत्संतनोति वाचमेव त-
त्संतनोत्येता मेऽअग्नऽइष्टका धेनवः सन्त्वमुत्रामुष्मिँल्लोकऽइत्येतद्वाऽएना अस्मिँ-
ल्लोके धेनूः कुरुतेऽथैना एतदमुष्मिँल्लोके धेनूः कुरुते तथो हैनमेता उभयोर्लोकयो-
र्भुञ्जन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च ॥ १७ ॥ ऋतव स्थेति । ऋतवो ह्येता ऋतावृध इति स-
त्यवृध इत्येतदृतुष्ठा स्थ ऋतावृध इत्यहोरात्राणि वाऽइष्टका ऋतुषु वाऽअहोरा-
त्राणि तिष्ठन्ति घृतश्चुतो मधुश्चुत इति तदेना घृतश्चुतश्च मधुश्चुतश्च कुरुते
॥ १८ ॥ विराजो नामेति । एतद्वै देवा एता इष्टका नामभिरुपाह्वयन्त यथा—य-
थैना एतदाचक्षते ता एनानभ्युपावर्तन्ताथ लोकम्पृणा एव पराच्यस्तस्थुर-
हितनाम्न्यो निमेमिहत्यस्ता विराजो नामाकुर्वत ता एनानभ्युपावर्तन्त त-
स्माद्दश दशेष्टका उपधाय लोकम्पृणयाभिमन्त्रयते तदेना विराजः कुरुते
दशाक्षरा हि विराट् कामदुघा अक्षीयमाणा इति तदेनाः कामदुघा अक्षी-
यमाणाः कुरुते ॥ १९ ॥ अथैनं विकर्षति । मण्डूकेनावकया वेतसशाख-
यैतद्वाऽएनं देवाः शतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वा शुचमस्य पाप्मानमपहत्याथै-
नमेतद्भूय एवाशमयंस्तथैवैनमयमेतच्छतरुद्रियेण चाद्भिश्च शमयित्वा शुचमस्य
पाप्मानमपहत्याथैनमेतद्भूय एव शमयति सर्वतो विकर्षति सर्वत एवैनमेतच्छमयति
॥ २० ॥ यद्वेवैनं विकर्षति । एतद्वै यत्रैतं प्राणा ऋषयोऽग्रेऽग्निं समस्कुर्वंस्तम-
द्भिरवोक्षंस्ता आपः समस्कन्दंस्ते मण्डूका अभवन् ॥२१॥ ताः प्रजापतिमब्रुवन् ।
यद्वै नः कमभूदवाक्तदगादिति सोऽब्रवीदेष व एतस्य वनस्पतिर्वेत्स्यतीति वेत्तु सं-

द्वयाह सहस्रयोजनऽइति । अनुपश्रुतः सहस्रयोजनं नु वेऽस्माऽइति तेऽपन्वतनुराहा
तद्दूरश्चा तदेव तदेवैषां सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तनोति ॥ १९ ॥ असंख्या
ता सहस्राणि । असंख्यमहत्पर्णनऽइति पुन-पुन त तदेवैषामेतद्धन्वान्यवतनोति
॥२०॥ दशैतानवरोहान्जुहोति दश वाऽअङ्गुलयो दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दिशो दिशोऽग्निर्दश
प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैषामेतद्धन्वान्यवतनोति
॥ २१ ॥ अथ प्रत्यवरोहान्जुहोति । एतद्वाऽएतदिमाँल्लोकानित ऊर्ध्वो रोहति स
स पराङिव रोह इयमु वै प्रतिष्ठा ते देवा इमां प्रतिष्ठामभिप्रत्यायंस्तथैवैतद्यजमान
इमां प्रतिष्ठामभिप्रत्येति ॥ २२॥ यद्वेव प्रत्यवरोहति । एतद्वाऽ एतानेतल्लोका
न्ववैति तत एतदात्मानमपोद्धरते जीवात्वै नूनो हन्तुनास्तुना सर्वमायुरेति ॥२३॥
यद्वेव प्रत्यवरोहति । एतद्वाऽएतदेतान्क्रामन्नित ऊर्ध्वान्प्रीणाति तान्पुनरमुतोऽर्वा
चः ॥ २४॥ नमोस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवीति । तद्येऽमुष्मिँल्लोके रुद्रास्तेभ्य एतन्न
स्करोति येषां वर्षमिषव इति वर्षं ह तेषामिषवो वर्षेण ह ते हिंसन्ति
जिहिंसिषन्ति ॥ २५ ॥ नमोस्तु रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षऽइति । तद्येऽन्तरिक्ष
रुद्रास्तेभ्य एतन्नमस्करोति येषां वात इषव इति वातो ह तेषामिषवो वातेन
ते हिंसन्ति यं जिहिंसिषन्ति ॥ २६॥ नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यामिति
तद्येऽस्मिँल्लोके रुद्रास्तेभ्य एतन्नमस्करोति येषामन्नमिषव इत्यन्नं ह तेषामिषवो
ऽन्नेन ह ते हिंसन्ति यं जिहिंसिषन्ति ॥ २७ ॥ तेभ्यो दश प्राचीः ।
दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वा इति दशाक्षरा विराड्विराडग्निर्दश दि
दिशोऽग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैन
तदन्नेन प्रीणाति ॥ २८ ॥ यद्वेवाह दश—दशेति । दश वाऽअञ्जलेरङ्गु
दिशि—दिश्येवैभ्य एतदञ्जलिं करोति तस्मादु हैतद्भीतोऽञ्जलिं करोति ते
भ्यो नमोऽअस्त्विति तेभ्य एव नमस्करोति ते नो मृडयन्त्विति तऽएवास्मै मृडया
यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्म इति यमेव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि
जम्भे दधात्यमु मेषां जम्भे दधामीति ह ब्रूयाद्यं द्विष्या- त्
तस्मिन्न पुनरस्त्यपि तन्नाद्रियेत स्वयंनिर्दिष्टो ह्येव स यमेवंवि
॥ २९ ॥ त्रिष्कृत्वः प्रत्यवरोहति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य
तावतैवैनानेतदन्नेन प्रीणाति स्वाहाकारेणान्नं वै स्वाहाकारोऽन्नेनैवैनानेतत्प्री

येषु [illegible] वै [illegible] पद्योऽवकामा हि देवा अप [illegible]
पाद्भ्यः [illegible] वा अवका [illegible] ते वा अवका [illegible] शीतं
पद्योऽवकामा हि देवाः [illegible] आपो [illegible]
ने [illegible] शमयति ॥ २२ ॥ अथैनं विकर्षति । [illegible]
एष सर्वस्मा [illegible] जायते [illegible]
येना [illegible] ॥ २३ ॥ मण्डू-
केन पशूनाम् । पशवो मण्डूकः पशूनामनुपजीवनीयतमो यातयामा हि सोऽव-
काभिरपां तस्मादवका अपामनुपजीवनीयतमा यातयाम्न्यो हि ता वेतसेन वन-
स्पतीनां तस्माद्वेतसो वनस्पतीनामनुपजीवनीयतमो यातयामा हि सः ॥ २४ ॥
तानि यथैव मण्डूक । दक्षिणार्धेनाग्नेरन्तरेण परिश्रितः सामि विकर्षति समुद्रस्य
त्वावकयाग्ने परिव्ययामसि पावकोऽस्मभ्यꣳ शिवो भवेति समुद्रियाभिस्त्वाद्भिः
शमयाम इत्येतत् ॥ २५ ॥ अथ जघनार्धेनोदङ् । हिमस्य त्वा जरायुणाग्ने परिव्य-
यामसि पावकोऽस्मभ्यꣳ शिवो भवेति यद्वै शीतस्य प्रशीतं तद्धिमस्य जरायु
शीतस्य त्वा प्रशीतेन शमयाम इत्येतत्॥२६॥शतम् ४८०० ॥ अथोत्तरार्धेन प्राङ् ।
उप ज्मन्नुप वेतसेऽवतर नदीष्वा । अग्ने पित्तमपामसि मण्डूकि ताभिरागहि सेमं
नो यज्ञं पावकवर्णꣳ शिवं कृधीति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २७ ॥ अथ पूर्वा-
र्धेन दक्षिणा । अपामिदं न्ययनꣳ समुद्रस्य निवेशनम् अन्यांस्तेऽअस्मत्तपन्तु
हेतयः पावकोऽअस्मभ्यꣳ शिवो भवेति यथैव यजुस्तथा बन्धुरित्यग्रे विकर्षत्यथे-
ति अथेत्यथेति तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्रा ॥ २८ ॥ आत्मानमग्रे विकर्षति । आ-
त्मा ह्येवाग्रे सम्भवतः सम्भवत्यथ दक्षिणं पक्षमथ पुच्छमथोत्तरं तद्दक्षिणावृत्तद्धि
देवत्रा ॥ २९ ॥ अध्यात्मं पक्षपुच्छानि विकर्षति । अध्यात्ममेव तच्छान्तिं धत्ते
परस्तादर्वाक्परस्तादेव तदर्वाचीꣳ शान्तिं धत्तेऽग्ने पावक रोचिषेति दक्षिणं
पक्षꣳ स नः पावक दीदिव इति पुच्छं पावकया यश्चितयन्त्या कृपेत्युत्तरं पावकं
पावकमिति यद्वै शिवꣳ शान्तं तत्पावकꣳ शमयत्येवैनमेतत्॥३०॥सप्तभिर्विकर्षति।
सप्तचितिकोऽग्निः सप्तर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा
तावतैवैनमेतद्विकर्षति तं वꣳशमुत्करेन्त्यस्य॥३१॥ अथैनꣳ सामभिः परिगायति।
अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतस्तस्मिन्देवा एतदमृतꣳ रूपमुत्तममदधुस्तथैवास्मिन्नयमे-
तदमृतꣳ रूपमुत्तमं दधाति सामानि भवन्ति प्राणा वै सामान्यमृतमु वै प्राणा अ-

त्पर्वाभिपज्यंस्तत्समदधुः ॥ ३६ ॥ स सꣳहितैः पर्वभिः । इदमन्नाद्यमभ्युत्त-
यै। यदिदं प्रजापतेरन्नाद्यꣳ स यो हैवंविद्वान्त्सम्प्रत्युपवसति सम्प्रति हैव प्रजा-
तिः पर्व भिपज्यत्यवति हैनं प्रजापतिः स एवमेवान्नादो भवति य एवं विद्वान्त्स-
प्रत्युपवसति तस्मादु सम्प्रत्येवोपवसेत् ॥ ३७ ॥ चक्षुषी ह वा ऽएते यज्ञस्य
यदाज्यभागौ । तस्मात्पुरस्ताज्जुहोति पुरस्ताद्धीमे चक्षुषी तत्पुरस्तादेवैतद्य-
चुषी दधाति तस्मादिमे पुरस्ताच्चक्षुषी ॥ ३८ ॥ उत्तरार्धपूर्वार्धे हैके । आग्नेयमा-
ज्यभागं जुह्वति दक्षिणार्धपूर्वार्धे सौम्यमाज्यभागमेतत्पुरस्ताच्चक्षुषी दध्म इति
वदन्तस्तदु तथाविज्ञान्यमिव हवीꣳपि ह वाऽआत्मा यज्ञस्य स यदेव पुरस्ताद्ध-
विषां जुहोति तत्पुरस्ताच्चक्षुषी दधाति यत्रो ऽ एव समिद्धतमं मन्येत तदाहुती-
र्जुहुयात्सामिद्धहोमेन ह्येव समृद्धा आहुतयः ॥ ३९ ॥ स वा ऽ ऋचमनूच्य जु-
पाणेन यजति । तस्मादिमेऽअस्थन्त्सत्यनस्थिके चक्षुषी ऽ आश्लिष्टे ऽ अथ यद्-
चमनूच्यऽर्चा यजेदस्थि हैव कुर्याच्च चक्षुः ॥ ४० ॥ ते वाऽएते । अग्नीषोमयो-
रेव रूपमन्वायत्ते यच्छुक्लं तदाग्नेयं यत्कृष्णं तत्सौम्यं यदि वेतरथा यदेव कृष्णं
तदाग्नेयं यच्छुक्लं तत्सौम्यं यदेव वीक्षते तदाग्नेयꣳ रूपꣳ शुष्के—ऽइव हि
वीक्षमाणस्याक्षिणी भवतः शुष्कमिव ह्याग्नेयं यदेव स्वपिति तत्सौम्यꣳ रूपमार्द्रे
ऽ इव हि सुषुपुषोऽक्षिणी भवत आर्द्र—इव हि सोम आजरसꣳ ह वाऽअस्मि-
ल्लोके चक्षुष्मान्भवति सचक्षुरमुष्मिल्लोके सम्भवति य एवमेतौ चक्षुषी ऽ आ-
ज्यभागौ वेद ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [६. ३] ॥

इन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं प्रजहार । सोऽबलीयान्मन्यमानो नास्तृपीतीव बि-
भ्यान्निलयां चक्रे स पराः परावतो जगाम देवा ह वै विदां चक्रुर्हतो वै वृत्रोऽथेन्द्रो
न्यलेष्टेति ॥१॥ तमन्वेषुं दध्रिरे। अग्निर्देवतानाꣳ हिरण्यस्तूप ऋषीणां बृहती छ-
न्दसां तमग्निरनुविवेद तेनैताꣳ रात्रिꣳ सहाजगाम स वै देवानां वसुर्वीरो ह्ये-
षाम् ॥२॥ ते देवा अब्रुवन् । अमा वै नोऽद्य वसुर्वसति यो नः प्रावात्सीदिति ता-
भ्यामेनयथा ज्ञातिभ्यां वा सखिभ्यां वा सहागताभ्याꣳ समानमोदनं पचेदजं वा
तद्ध मानुपꣳ हविर्देवानामेवमाभ्यामेतत्समानꣳ हविर्निरवपन्नैन्द्राग्नं द्वादशकपा-
लं पुरोडाशं तस्मादैन्द्राग्नो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति॥ ३ ॥ स इन्द्रोऽब्र-
वीत् । यत्र वै वृत्राय वज्रं प्राहरं तद्भयस्मये स कृश—इवास्मि न वै मेदं धिनोति य-
न्मा धिनवत्तन्मे कुरुतेति तथेति देवा अब्रुवन् ॥ ४ ॥ ते देवा अब्रुवन् । न वाऽ-
इममन्यत्सोमादिनुपात्सोममेवास्मै सम्भरामेति तस्मै सोमꣳ समभरन्नेप वै सोमो

मृतमेवास्मिन्नेतद्रूपमुत्तमं दधाति सर्वतः परिगायति सर्वत एवास्मिन्नेतदमृतꣳ रूपमुत्तमं दधाति ॥ ३२ ॥ यद्वेवैनꣳ सामभिः परिगायति । एतद्वै देवा अकामयन्तानस्थिकमिममृतमात्मानं कुर्वीमहीति तेऽब्रुवन्नुप तज्जानीत यथेममात्मानमनस्थिकममृतं करवामहा इति तेऽब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेममात्मानमनस्थिकममृतं करवामहा इति ॥ ३३ ॥

ते चेतयमानाः । एतानि सामान्यपश्यंस्तैरेनं पर्यगायंस्तैरेतमात्मानमनस्थिकममृतमकुर्वत तथैवैतद्यजमानो यदेनꣳ सामभिः परिगायत्येतैरेवैतदात्मानमनस्थिकममृतं कुरुते सर्वतः परिगायति सर्वत एवैतदेतमात्मानमनस्थिकममृतं कुरुते तिष्ठन्गायति तिष्ठन्तीव वा इमे लोका अथो तिष्ठन्वै वीर्यवत्तरो हिङ्कृत्य गायति तत्र हि सर्वं कृत्स्नꣳ साम भवति ॥ ३४ ॥ गायत्रं पुरस्ताद्गायति । अग्निर्वै गायत्रमग्निमेवास्यैतच्छिरः करोत्यथो शिर एवास्यैतदनस्थिकममृतं करोति ॥ ३५ ॥ रथन्तरं दक्षिणे पक्षे । इयं वै रथन्तरमियमु वा एषां लोकानाꣳ रसतमोऽस्याꣳ हीमे सर्वे रसा रसन्तमꣳ ह वै तद्रथन्तरमित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवा इमामेवास्यैतद्दक्षिणं पक्षं करोत्यथो दक्षिणमेवास्यैतत्पक्षमनस्थिकममृतं करोति ॥ ३६ ॥ बृहदुत्तरे पक्षे । द्यौर्वै बृहद्द्यौर्हि बृहिष्ठा दिवमेवास्यैतदुत्तरं पक्षं करोत्यथोऽउत्तरमेवास्यैतत्पक्षमनस्थिकममृतं करोति ॥ ३७ ॥

वामदेव्यमात्मन् । प्राणो वै वामदेव्यं वायुरु प्राणः स उ एव सर्वेषां देवानामात्मा वायुमेवास्यैतदात्मानं करोत्यथोऽआत्मानमेवास्यैतदनस्थिकममृतं करोति ॥ ३८ ॥ यज्ञायज्ञियं पुच्छम् । चन्द्रमा वै यज्ञायज्ञियं यो हि कश्च यज्ञः संतिष्ठतऽएतमेव तस्याहुतीनाꣳ रसोऽप्येति तद्यदेतं यज्ञो—यज्ञोऽप्येति तस्माच्चन्द्रमा यज्ञायज्ञियं चन्द्रमसमेवास्यैतत्पुच्छं करोत्यथो पुच्छमेवास्यैतदनस्थिकममृतं करोति ॥ ३९ ॥ अथ प्रजापतेर्हृदयं गायति । असौ वाऽआदित्यो हृदयꣳ श्लक्ष्ण एष श्लक्ष्णꣳ हृदयं परिमण्डल एष परिमण्डलꣳ हृदयमात्मन्गायत्यात्मन्हि हृदयं निकक्षे निकक्षे हि हृदयं दक्षिणे निकक्षेऽतो हि हृदयं नेदीय आदित्यमेवास्यैतद्धृदयं करोत्यथो हृदयमेवास्यैतदनस्थिकममृतं करोति ॥ ४० ॥ प्रजासु च प्रजापतौ च गायति । तद्यत्प्रजासु गायति तत्प्रजासु हृदयं दधात्यथ यत्प्रजापतौ गायति तदग्नौ हृदयं दधाति ॥ ४१ ॥ द्वे च गायति ।

अयं वा अग्निः प्रजाश्च ३ च प्रजापती

होता पश्चाद्धचोऽन्वाह ब्रह्मा दक्षिणतोऽप्रतिरथं जपत्येष एव तृतीयो यज्ञस्ततो वाका आशिषो नो जुषन्तामिति ततो नो वाकाश्चाशिषश्च जुषन्तामित्येतत् ॥ ११ ॥ सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात् । सविता ज्योतिरुदयाँ अजस्रमित्यसौ वाऽआदित्य एषोऽग्निः स एष सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सवितैतज्ज्योतिरुद्यच्छत्यजस्रं तस्य पूषा प्रसवे याति विद्वानिति पशवो वै पूषा तऽएतस्य प्रसवे प्रेरते सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपा इत्येष वाऽइदं सर्वं सम्पश्यत्येष उऽएवास्य सर्वस्य भुवनस्य गोप्ता ॥ १२ ॥ तद्या अमुष्मादादित्यादर्वाच्यः पञ्चदिशः । ता एतर्ह्यसुराणामवृञ्जताथो ता एवैतत्समारोहंस्ता उऽएवैतद्यजमानो द्विषतो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्तेऽथो ता एवैतत्समारोहत्यथो ऽएतद्वाऽएताभिर्देवा आतः संप्राप्नुवंस्तथैवाभिरयमेतदातः सम्प्राप्नोति ॥ १३ ॥ अथाश्मानं पृश्निमुपदधाति । असौ वाऽआदित्योऽश्मा पृश्निरमुमेवैतदादित्यमुपदधाति पृश्निर्भवति रश्मिभिर्हि मण्डलं पृश्नि तमन्तरेणाहवनीयं च गार्हपत्यं चोपदधात्ययं वै लोको गार्हपत्यो द्यौराहवनीय एवं तदिमौ लोकावन्तरेण दधाति तस्मादेष इमौ लोकावन्तरेण तपति ॥ १४ ॥ आग्नीध्रवेलायाम् । अन्तरिक्षं वाऽआग्नीध्रमेतं तदन्तरिक्षे दधाति तस्मादेषोऽन्तरिक्षायतनो व्यध्वे—व्यध्वे ह्येष इतः ॥ १५ ॥ स एष प्राणः । प्राणमेवैतदात्मन्धत्ते तदेतदायुरायुरेवैतदात्मन्धत्ते तदेतदन्नमायुर्ह्येतदन्नमु वाऽआयुरश्मा भवति स्थिरो वाऽअश्मा स्थिरं तदायुः कुरुते पृश्निर्भवति पृश्नीव ह्यन्नम् ॥ १६ ॥ स उपदधाति । विमान एष दिवो मध्यऽआस्तऽइति विमानो ह्येष दिवो मध्यऽआस्तऽआपप्रिवान्रोदसी अन्तरिक्षमित्युद्यन्वाऽएष इमाँल्लोकानापूरयति स विश्वाचीरभिचष्टे घृताचीरिति स्रुचश्चैतद्वेदीश्चाहान्तरा पूर्वमपरं च केतुमित्यन्तरेमं च लोकममुं चेत्येतदथो यच्चेदमेतर्हि चीयते यच्चादः पूर्वमचीयतेति ॥ १७ ॥ उक्षा समुद्रोऽअरुणः सुपर्ण इति । उक्षा ह्येष समुद्रोऽरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिं पितुराविवेशेति पूर्वस्य ह्येष एतं योनिं पितुराविशति मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मेति मध्ये ह्येष दिवो निहितः पृश्निरश्मा विचक्रमे रजसस्पात्यन्ताविति विक्रममाणो वाऽएष एषां लोकानामन्तान्पाति ॥ १८ ॥ द्वाभ्यामुपदधाति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदुपदधाति त्रिष्टुब्भ्यां त्रैष्टुभो ह्येष न सादयत्यसन्नो ह्येष न सूददोहसाधिवदति प्राणो वै सूददोहाः प्राण एष किं प्राणे प्राणं दध्यामिति तं नि-

न हृदयं दधाति ॥ ४२ ॥ ता हैता अपृणेरकाः । ता उत्तमा उप दधात्यन्तं
न स्पृणोत्यन्तं दधाति अहन्यहन्य स्पृणोत्यत्युत्तमं त्वस्यैतान्यान्यतिष्ठ
ऽऽन्ता उपेतो ह स्यादुत्पातऽन्यांगोन्य ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४]
ऽध्यायः [५१] ॥

उपवसथीयेऽहन्यातिथ्यादि । अग्न त्रिशतने सानं विमृज्य प-
हीतमाज्यं गृह्णाति तस्य एक हिरण्यशकलमुपास्य स्तुतेऽतमपथं सप्तासिक्ते म-
दापि मधु घृतं पात्र्यां वा स्थाल्यां वोदपिन्वति तदुपरिष्टान्मधुपर्कं निदधाति ॥
अथाग्निमारोहति । नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्तेऽअस्त्वर्चिषऽइत्येष ॥
ऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र तस्मादेतद्यदि विधेयाथं त्रिविधमेतेषु
एष हिनस्ति हरसा वैनं शोचिषा वार्चिषा वा हिनस्ति तेभ्यो हैनमेष
हिनस्त्यन्यांस्तेऽअस्मत्तपन्तु हेतयः पावकोऽअस्मभ्यं शिवो भवेति
यजुस्तस्य बन्धुः ॥ २ ॥ आहुत्यात्रिथं स्वयमातृण्णां व्याघारयति । आ
पञ्चगृहीतेन तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३ ॥ स्वयमातृण्णां व्याघारयति । प्राणः स्व-
तृण्णा प्राणे तदन्नं दधाति ॥ ४ ॥ एषेव स्वयमातृण्णां व्याघारयति । उ-
त्तरवेद्यामग्नेरथ यामयं पूर्वां व्याघारयत्यध्वरस्य साथ इह्याग्नेस्तामेतद्व्याघा-
॥ ५ ॥ परोक्षं तत्र हिरण्यं व्याघारयति । प्रत्यक्षं वै तद्यत्स्वयमातृण्णा प्रत्य-
सोत्तरवेदिः प्रस्ता एवेह भवन्ति परोऽक्षं वै तद्यत्प्रस्ताः परोऽक्षमिवमुत्तर-
॥ ६ ॥ स्वाहाकारेण तां व्याघारयति । प्रत्यक्षं वै तद्यत्स्वाहाकारः प्रत्यक्षं
सोत्तरवेदिर्वेद्द्वारेणेमां परोऽक्षं वै तद्यद्वेद्द्वारः परोऽक्षमिवमुत्तरवेदिरागेनाग्नेन
ह्युत्तरवेदिं व्याघारयन्ति पञ्चगृहीतेन पञ्चगृहीतेन ह्युत्तरवेदिं व्याघारयन्ति
व्यतिहारं व्यतिहारथं ह्युत्तरवेदिं व्याघारयन्ति ॥ ७ ॥ नृषदे वडिति ।
प्राणो वै नृषन्मनुष्या नरस्तद्योऽयं मनुष्येषु प्राणोऽग्निस्तमेतत्प्रीणात्यप्सुषदे
वडिति योऽप्स्वग्निस्तमेतत्प्रीणाति बर्हिषदे वडिति य ओषधिष्वग्निस्तमेतत्प्री-
णाति वनसदे वडिति यो वनस्पतिष्वग्निस्तमेतत्प्रीणाति स्वर्विदे वडित्ययमग्निः
स्वर्विदिममेवैतदग्निं प्रीणाति ॥ ८ ॥ यद्वेवाह । नृषदे वडप्सुषदे वडित्यस्यै
वैतान्यग्नेर्नामानि तान्येतत्प्रीणाति तानि हविषा देवतां करोति यस्यै वै दे-
वतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यतेऽथोऽएतानेवैतदग्नीनस्मिन्नग्नौ

यथा न नश्येत् ॥ १९ ॥ अथोपायन्ति । इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्निति तस्यो-
बन्धुर्देवहूर्यज्ञ आ च वक्षत्सुम्नहूर्यज्ञ आ च वक्षदिति देवहूश्चैव यज्ञः सुम्नहूश्च
ग्निर्देवो देवाँ २ ऽआचवक्षदिति यक्षश्चैवाग्निर्देवो देवान्त्र च वा-
यितत् ॥ २१ ॥ वाजस्यमा प्रसवः । उद्ग्राभेणोदग्रभीत् अथा सपत्ना-
ौ मे निग्राभेणाधराँ२ ॥ऽअकरिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २१ ॥
ग्राभं च निग्राभं च । ब्रह्म देवा अवीवृधन् अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषू
न्व्यस्यतामिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २२ ॥ तद्वा अमुष्यादादित्या-
रश्चतस्रो दिशः । ता एतद्देवा असुराणामवृञ्जताथो ता एवैतत्समारोहंस्ता
वैतद्यजमानो द्विषतो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्तेऽथो ता एवैतत्समारोहत्यथोऽएत-
ताभिर्देवा आतः सम्प्राप्नुवंस्तथैवाभिरयमेतदातः सम्प्राप्नोति ॥ २३ ॥
ग्निमारोहन्ति । क्रमध्वमग्निना नाकमिति स्वर्गो वै लोको नाकः क्रमध्वम-
ग्निनैतं स्वर्गं लोकमित्येतदुख्यं हस्तेषु बिभ्रत इत्युख्यं ह्येतऽएतं
षु बिभ्रति दिवस्पृष्ठं स्वर्गत्वा मिश्रा देवेभिराध्वमिति दिवस्पृष्ठं स्वर्गं
गत्वा मिश्रा देवेभिराध्वमित्येतत् ॥ २४ ॥ प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वा-
। प्राची वै दिगग्नेः स्वामनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्येतदग्नेरग्ने पुरोऽअ-
विहेत्यस्य त्वमग्नेरग्ने पुरोऽअग्निर्भवेहेत्येतद्विश्वा आशा दीद्यानो विभाहीति
आशा दीप्यमानो विभाहीत्येतदूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदऽइत्याशिषम-
त ॥ २५ ॥ पृथिव्या अहम् । उदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षाद्दिवमारुहमिति
यथाद्यपाग्नीध्रीयमागच्छन्त्याग्नीध्रीयादाहवनीयं दिवो नाकस्य पृष्ठात्स्व-
तिरगामहमिति दिवो नाकस्य पृष्ठात्स्वर्गं लोकमगामहमित्येतत् ॥ २६ ॥
न्तो नापेक्षन्ते । आ द्यां रोहन्ति रोदसी ऽइति न हैव तेऽपेक्षन्ते
लोकं यन्ति यज्ञं ये विश्वतोधारं सुविद्वांसो वितेनिरऽइत्येष ए-
विश्वतोधार एतऽउ एव सुविद्वांसो यऽएतं वितन्वते ॥ २७ ॥ अग्ने
प्रथमो देवतायामिति । इममेतदग्निमाह त्वमेषां प्रेहि प्रथमो देवतामिति
देवानामुत मर्त्यानामित्युभयेषां ह्येतद्देवमनुष्याणां चक्षुरियक्षमाणा भृ-
ः सजोषा इति यजमाना भृगुभिः सजोषा इत्येतत्स्वर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति
स्वर्गं लोकं यन्तु यजमानाः स्वस्त्येतत् ॥ २८ ॥ तद्वा अमुष्मिंल्लोके
च दिशः । ता एतद्देवा असुराणामवृञ्जताथो ता एवैतत्समारोहंस्ता च

मग्राहं दधाति ॥ ९ ॥ पञ्चैता आहुतीर्जुहोति । पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्च-
र्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन
प्रीणाति ॥ १० ॥ अथैनꣳ समुक्षति । दध्ना मधुना घृतेन जायतऽएष एत-
द्यच्चीयते स एष सर्वस्माऽअन्नाय जायते सर्वम्वेतदन्नं यद्दधि मधु घृतꣳ सर्वेणै-
नमेतदन्नेन प्रीणाति सर्वतः समुक्षति सर्वत एवैनमेतत्सर्वेणान्नेन प्रीणा-
ति ॥ ११ ॥ यद्वेवैनꣳ समुक्षति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतस्तस्मिन्देवा एतद्रू-
पमुत्तममदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्रूपमुत्तमं दधात्युत्तमं वै रूपमेतदु परममन्नं यद्दधि मधु
घृतं तद्यदेव परमꣳ रूपं तदस्मिन्नेतदुत्तमं दधाति सर्वतः समुक्षत्यपि बाह्येन परि-
श्रितः सर्वत एवास्मिन्नेतद्रूपमुत्तमं दधाति दर्भैस्ते हि शुद्धा मेध्या अग्रैरग्रꣳ हि
देवानाम् ॥ १२ ॥ यद्वेवैनꣳ समुक्षति । एतद्वै यत्रैतं प्राणा ऋषयोऽग्रेऽग्निꣳ
समस्कुर्वꣳस्तदस्मिन्नदोऽमुं पुरस्ताद्भागमकुर्वतादः सजूरब्दीयमथास्मिन्नेतꣳ संचितऽ-
उपरिष्टाद्भागमकुर्वत तद्यत्समुक्षति यऽएवास्मिꣳस्ते प्राणा ऋषयः संचितऽउपरि-
ष्टाद्भागमकुर्वत तानेवैतत्प्रीणाति दध्ना मधुना घृतेन तस्योक्तो बन्धुः ॥ १३ ॥
ये देवा देवानाम् । यज्ञिया यज्ञियानामिति देवा ह्येते देवानां यज्ञिया उ यज्ञिया-
नाꣳ संवत्सरीणमुप भागमासतऽइति संवत्सरीणꣳ ह्येतऽएतं भागमुपासतेऽहु-
तादो हविषो यज्ञेऽअस्मिन्नित्यहुतादो हि प्राणाः स्वयं पिबन्तु मधुनो घृतस्येति
स्वयमस्य पिबन्तु मधुनश्च घृतस्य चेत्येतत् ॥ १४ ॥ ये देवा देवेषु । अधि देव-
त्वमायन्निति देवा ह्येते देवेष्वधि देवत्वमायन्ये ब्रह्मणः पुरएतारोऽअस्येत्ययम-
ग्निर्ब्रह्म तस्यैते पुरएतारो येभ्यो नऽऋते पवते धाम किं चनेति न हि प्राणेभ्य
ऋते पवते धाम किं चन न ते दिवो न पृथिव्या अधि स्नुष्विति नैव ते दिवि न
पृथिव्यां यदेव प्राणभृत्तस्मिꣳस्तऽइत्येतत् ॥ १५ ॥ द्वाभ्याꣳ समुक्षति । द्विपा-
द्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्समुक्षति ॥ १६ ॥
अथ प्रत्यवरोहति । प्राणदा अपानदा इति सर्वे ह्येते प्राणा योऽयमग्निश्चितः स
यदेतामत्रात्मनः परिदां न वदेतात्र हैवास्यैष प्राणान्वृञ्जीताथ यदेतामत्रात्मनः
परिदां वदते तथो हास्यैष प्राणान्न वृङ्क्ते प्राणदा अपानदा व्यानदा वर्चोदा वरि-
वोदा इत्येतद्दा मेऽसीत्येवैतदाहान्यांस्तेऽअस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यꣳ शिवो
भवेति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ १७ ॥ प्रत्येत्य प्रवर्ग्योपसद्भ्यां प्रचरति । प्रव-
र्ग्योपसद्भ्यां प्रचर्याथास्मै व्रतं वार्धव्रतं वा प्रयच्छत्यथ प्रवर्ग्योपसद्भ्यामुप प्रव-

ऽएवैतद्यजमानो द्विषतो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्तेऽथो ता एवैतत्समारोहत्यथो ऽएतद्वाऽएताभिर्देवा अतः सम्प्राप्नुवंस्तथैवैताभिरयमेतदतः सम्प्राप्नोति ॥ २९ ॥ अथैनमभिजुहोति । एतद्वाऽएनं देवा ईयिवाꣳसमुपरिष्टादन्नेनाप्रीणन्नेतयाहुत्या तथैवैनमयमेतदीयिवाꣳसमुपरिष्टादन्नेन प्रीणात्येतयाहुत्या कृष्णायै शुक्लवत्सायै पयसा रात्रिर्वै कृष्णा शुक्लवत्सा तस्या असावादित्यो वत्सः स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणात्युपरि धार्यमाण उपरि हि स यमेतत्प्रीणाति दोहनेन दोहनेन हि पयः प्रदीयते ॥ ३० ॥ यद्वेवैनमभिजुहोति । शिर एतद्यज्ञस्य यदग्निः प्राणः पयः शीर्षंस्तत्प्राणं दधाति यथा स्वयमातृण्णामभिप्रच्छरेदेवमभिजुहुयात्प्राणः स्वयमातृण्णा रस एष शिरश्च तत्प्राणं च रसेन संतनोति संदधाति नक्तोषासा समनसा विरूपेऽइति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३१ ॥ अग्ने सहस्राक्षेति । हिरण्यशकलैर्वाऽएष सहस्राक्षः शतमूर्धन्निति यददः शतशीर्षा रुद्रोऽसृज्यत शतं ते प्राणाः सहस्रं व्याना इति शतꣳ हैव तस्य प्राणाः सहस्रं व्याना यः शतशीर्षा त्वꣳ साहस्रस्य राय ईशिषऽइति त्वꣳ सर्वस्यै रय्याऽईशिषऽइत्येतत्तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहेत्येष वै वाजस्तमेतत्प्रीणाति ॥ ३२ ॥ द्वाभ्यामभिजुहोति । द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदभिजुहोति ॥ ३३ ॥ अथैनं निदधाति । सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्येतद्वाऽएनमदो विकृत्य सुपर्णं गरुत्मन्तं विकरोति तꣳ सुपर्णं गरुत्मन्तं चिनोति तꣳ सुपर्णं गरुत्मन्तं कृत्वान्ततो निदधाति पृष्ठे पृथिव्याः सीद भासान्तरिक्षमापृण ज्योतिषा दिवमुत्तभान तेजसा दिश उदृꣳहेत्येवꣳ ह्येष एतत्सर्वं करोति ॥ ३४ ॥ आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादिति । आजुह्वानो नः सुप्रतीकः पुरस्तादित्येतदग्ने स्वं योनिमासीद साधुयेत्येष वाऽअस्य स्वो योनिस्तꣳ साध्वासीदेत्येतदस्मिन्त्सधस्थेऽअध्युत्तरस्मिन्निति द्यौर्वाऽउत्तरꣳ सधस्थं विश्वे देवा यजमानश्च सीदतेति तद्विश्वैर्देवैः सह यजमानꣳ सादयति द्वाभ्यां निदधाति तस्योक्तो बन्धुर्वषट्कारेण तस्योपरि बन्धुः ॥ ३५ ॥ अथास्मिन्त्समिध आदधाति । एतद्वाऽएनं देवा ईयिवाꣳसमुपरिष्टादन्नेनाप्रीणन्त्समिद्भिश्चाहुतिभिश्च तथैवैनमयमेतदीयिवाꣳसमुपरिष्टादन्नेन प्रीणाति समिद्भिश्चाहुतिभिश्च ॥ ३६ ॥ स वै शमीमयीं प्रथमामादधाति । एतद्वाऽएष एतस्यामाहुत्याꣳ हुतायां प्रादीप्यतोदज्वलत्तस्माद्देवा अबिभयुर्यद्वै नोऽयं न हिꣳस्यादिति तऽएताꣳ शमीमपश्यंस्तयैनमशमयंस्तद्यदेतꣳ

र्ग्यमुत्सादयत्याप्त्व परि-
ष्यन्दऽउत्सादयेत् । तप्तो वाऽएष शुशुचानो भवति तं यदस्यामुत्सादये-
दिमामस्य शुगृच्छेद्यदप्सूत्सादयेदपोऽस्य शुगृच्छेदथ यत्परिष्यन्दऽउत्सादयति
तथो ह नैवापो हिनस्ति नेमां यदु ह्यप्सु न प्रास्यति तेनापो न हिनस्त्यथ
यत्समन्तमापः परियन्ति शान्तिर्वाऽआपस्तेनोऽइमां न हिनस्ति तस्मात्परिष्यन्द-
ऽउत्सादयेत् ॥ १९ ॥ अग्नौ त्वेवोत्सादयेत् । इमे वै लोका एषोऽग्निरापः परि-
श्रितस्तं यदग्नाऽउत्सादयति तदेवैनं परिष्यन्दऽउत्सादयति ॥ २० ॥ यद्वेवाग्ना-
ऽउत्सादयति इमे वै लोका एषोऽग्निरग्निर्वायुरादित्यस्तदेते प्रवर्ग्याः स यदन्यत्रा-
ग्नेरुत्सादयेदेतांस्तद्देवान्बहिर्धैभ्यो लोकेभ्यो दध्यादथ यदग्नाऽउत्सादयत्येतानेवै-
तद्देवानेषु लोकेषु दधाति ॥ २१ ॥ यद्वेवाग्नाऽउत्सादयति । शिर एतद्यज्ञस्य
यत्प्रवर्ग्य आत्मायमग्निश्चितः स यदन्यत्राग्नेरुत्सादयेद्बहिर्धास्माच्छिरो दध्यादथ
यदग्नाऽउत्सादयत्यात्मानमेवास्यैतत्संस्कृत्य शिरः प्रतिदधाति ॥ २२ ॥ स्वयमा-
तृण्णया संस्पृष्टं प्रथमं प्रवर्ग्यमुत्सादयति । प्राणः स्वयमातृण्णा शिरः प्रवर्ग्य आ-
त्मायमग्निश्चितः शिरश्च तदात्मानं च प्राणेन संतनोति संदधात्युत्साद्य प्रवर्ग्यं
यथा तस्योत्सादनम् ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [२. १.] प्रथमः प्रपाठकः ॥
कण्डिका संख्या ११० ॥

प्रत्येत्याग्निं प्रहरिष्यन् । आहुतीश्च जुहोति समिधश्चादधात्येतद्वाऽएनं देवा
एष्यन्तं पुरस्तादन्नेनाप्रीणन्नाहुतिभिश्च समिद्भिश्च तथैवैनमयमेतदेष्यन्तं पुरस्ता-
दन्नेन प्रीणात्याहुतिभिश्च समिद्भिश्च स वै पञ्चगृहीतं गृह्णीते तस्योक्तो बन्धुः ॥ १ ॥
अथ षोडशगृहीतं गृह्णीते । षोडशकलः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निरात्मसंमितेनैवैन-
मेतदन्नेन प्रीणाति यद्व आऽआत्मसंमितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हि-
नस्ति तद्यत्कनीयो न तदवति समान्याᳯ स्रुचि गृह्णीते समानो हि स यमेतत्प्री-
णाति वैश्वकर्मणाभ्यां जुहोति विश्वकर्मायमग्निस्तमेवैतत्प्रीणाति तिस्र आहुतीर्जु-
होति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ २ ॥
अथ समिध आदधाति । यथा तर्पयित्वा परिवेविष्यात्तादृक्तदौदुम्बर्यो भवन्त्यू-
र्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन प्रीणात्यार्द्रा भवन्त्येतद्वै वनस्पतीनामनार्तं जी-
वं यदार्द्रं यदेव वनस्पतीनामनार्तं जीवं तेनैवैनमेतत्प्रीणाति घृते न्युत्ता भवन्त्याग्ने-

याय यथा न नश्येत् ॥ १९ ॥ अथोपायन्ति । इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्निति तस्यो
क्तो बन्धुर्देवहूर्यज्ञ आ च वक्षत्सुम्नहूर्यज्ञ आ च वक्षदिति देवहूश्चैव यज्ञः सुम्नहूश्च
यच्चदग्निर्देवो देवाँ २।ऽआ चवक्षदिति यक्षच्चैवाग्निर्देवो देवानां च व
क्षित्यत्येतत् ॥ २१ ॥ वाजस्य मा प्रसवः । उद्ग्राभेणोदग्रभीत् अधा सपत्ना
निन्द्रो मे निग्राभेणाधराँ २।ऽअकरिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २१ ॥
उद्ग्राभं च निग्राभं च । ब्रह्म देवा अवीवृधन् अधा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषू
चीनान्व्यस्यतामिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २२ ॥ तद्या अमुष्मादादित्या
दूर्ध्वाश्चतस्रो दिशः । ता एतद्देवा असुराणामवृञ्जताथो ता एवैतत्समारोहंस्त
थऽएवैतद्यजमानो द्विषतो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्तेऽथो ता एवैतत्समारोहत्यथोऽएत
द्वा एताभिर्देवा अतः सम्प्राप्नुवंस्तथैवाभिरयमेतदतः सम्प्राप्नोति ॥ २३
अथाग्निमारोहन्ति । क्रमध्वमग्निना नाकमिति स्वर्गो वै लोको नाकः क्रमध्व
मनेनाग्निनैतथं स्वर्गं लोकमित्येतदुख्यथं हस्तेषु बिभ्रत इत्युख्यथं ह्येतऽएता
हस्तेषु बिभ्रति दिवस्पृष्ठथं स्वर्गत्वा मिश्रा देवेभिराध्वमिति दिवस्पृष्ठथं स्व
र्गं लोकं गत्वा मिश्रा देवेभिराध्वमित्येतत् ॥ २४ ॥ प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वा
निति । प्राची वै दिगग्नेः स्वामनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्येतदग्नेरग्ने पुरोऽअ
ग्निर्भवेहेत्यस्य त्वमग्नेऽग्ने पुरोऽग्निर्भवेहेत्येतद्विश्वा आशा दीद्यानो विभाही
सर्वा आशा दीप्यमानो विभाहीत्येतदूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदऽइत्याशिषमा
शास्ते ॥ २५ ॥ पृथिव्या अहम् । उदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षाद्दिवमारुहमि
ति गार्हपत्याद्ध्याग्नीध्रीयमागच्छन्त्याग्नीध्रीयादाहवनीयं दिवो नाकस्य पृष्ठात्स्व
र्ज्योतिरगामहमिति दिवो नाकस्य पृष्ठात्स्वर्गं लोकमगामहमित्येतत् ॥ २६
स्वर्यन्तो नापेक्षन्ते । आ द्याथं रोहन्ति रोदसीऽइति न हैव तेऽपेक्षन्ते
स्वर्गं लोकं यन्ति यज्ञं ये विश्वतोधारथं सुविद्वाथंसो वितेनिरऽइत्येष
यज्ञो विश्वतोधार एतऽउ एव सुविद्वाथंसो यऽएतं वितन्वते ॥ २७ ॥ अग्ने
प्रेहि प्रथमो देवतायामिति । इममेवैतदग्निमाह त्वमेषां प्रेहि प्रथमो देवयतामि
ति चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानामित्युभयेषाथं ह्येतद्देवमनुष्याणां चक्षुरियक्षमाणा
भृगुभिः सजोषा इति यजमाना भृगुभिः सजोषा इत्येतत्स्वर्यन्तु यजमानाः स्वस्ती
ति स्वर्गं लोकं यन्तु यजमानाः स्वस्तीत्येतत् ॥ २८ ॥ तद्या अमुष्मिँल्लोके
पञ्च दिशः । ता एतद्देवा असुराणामवृञ्जताथो ता एवैतत्समारोहंस्ता

वै घृतथं स्वेनैवैनमेतद्भागेन स्वेन रसेन प्रीणाति सर्वाथं रात्रिं वसन्ति तत्र हि ता रसेन सम्पद्यन्ते तिस्रः समिध आदधाति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ ३ ॥ यद्वेवैता आहुतीर्जुहोति । एतद्वाऽएनं त्वं देवा एष्यन्तं पुरस्तादन्नेन समस्कुर्वन्नेताभिराहुतिभिस्तथैवैनमयमेतदेष्यन्तं पुरस्तादन्नेन संस्करोत्येताभिराहुतिभिः ॥ ४ ॥ स वै पञ्चगृहीतं गृह्णाति । पञ्चधाविहितो वाऽअयथं शीर्षन्प्राणो मनो वाक् प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमेतमेवा-स्मिन्नेतत्पञ्चधाविहितथं शीर्षन्प्राणं दधात्यग्निस्तिग्मेन शोचिषेति तिग्मवत्या शिर एवास्यैतया सथंश्यति तिग्मतायै ॥ ५ ॥ अथ षोडशगृहीतं गृह्णाति । अष्टौ प्राणा अष्टावङ्गान्येतामभि सम्पदथं समान्याथं स्रुचि गृह्णाति समाने ह्येवात्मन्नङ्गानि च प्राणाश्च भवन्ति नाना जुहोत्यङ्गेभ्यश्च तत्प्राणेभ्यश्च विधृतिं करोति वैश्वकर्मणाभ्यां जुहोति विश्वकर्मायमग्निस्तमेवैतत्संस्करोति तिस्र आहुतीर्जुहोति त्रिवृदग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन संस्करोति सप्तदशभिर्स्रु-ग्भिः सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्यावानाग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेत-त्संस्करोत्येकविथंशतिगृहीतेन द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असा-वादित्य एकविथंश एतामभिसम्पदम् ॥ ६ ॥ यद्वेवैताः समिध आदधाति । एतद्वाऽएनं देवाः सर्वं कृत्स्नथं संस्कृत्याथैनमेतेनान्नेनाप्रीणन्नेताभिः समिद्भिस्त-थैवैनमयमेतत्सर्वं कृत्स्नथं संस्कृत्याथैनमेतेनान्नेन प्रीणात्येताभिः समिद्भिरौदुम्ब-र्यो भवन्त्यार्द्रा घृते न्युत्ता सर्वाथं रात्रिं वसन्ति तस्योक्तो बन्धुरुदेनमुत्तरां नये-न्द्रेमं प्रतरां नय यस्य कुर्मो गृहे हविरिति यथा यजुस्तथा बन्धुस्तिस्रः समिध आदधाति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्री-णाति तिस्र आहुतीर्जुहोति तत्पद् तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. २.] ॥ ॥

अथातः सम्प्रैष्यति । उपवच्छेदप्रदुपवच्छोपयमनीरग्नये प्रह्रियमाणायानुब्रू-हीत्येकस्फ्यामनुद्रेहि ब्रह्मन्प्रस्थितं यजेति ॥ १ ॥ एतद्वै देवासुरा ईष्युः । एतं प्र तथंस्यमानान्दक्षिणतोऽसुरा रक्षाथंसि नाष्ट्रा अभियाथंत्युत्तरतो न प-यं तथंस्यतेऽपुरि ॥ २ ॥ ते देवा इन्द्रमब्रुवन् । त्वं वै नः श्रेष्ठो बलिष्ठो वीर्यव-त्तमोऽसि त्वमिमानि रक्षाथंसि प्रतिवारयस्वेति तस्य वै मे ब्रह्म द्वितीयमस्त्विति त-

प्रजापस्वेत्येतद्घृतेनेति रेतो वै घृतꣳ रेत एवैतदेषु लोकेषु दधाति स्वाहेति यज्ञो वै स्वाहाकारो यज्ञियमेवैतदिदꣳ सर्वं करोति॥४४॥ सप्त सप्तेति। सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्प्रीणाति तिस्र आहुतीर्जुहोति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति तिस्रः समिध आदधाति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४५ ॥ तेष्ठन्त्समिध आदधाति। अस्थीनि वै समिधस्तिष्ठन्तीव वाऽअस्थीन्यासीन आहुतीर्जुहोति मांसानि वाऽआहुतय आसतऽइव वै मांसान्यन्तराः समिधो भवन्ति बाह्या आहुतयोऽन्तराणि ह्यस्थीनि बाह्यानि मांसानि ॥ ४६ ॥ अथातः समिदेव। पद् पुरस्ता ज्जुहोति पडुपरिष्टात्पडभिरारमतः पुरस्ते विन्ति द्वाभ्यामश्मानं पृश्निमुपदधाति चतुर्भिराग्नेयैन्ति पञ्चभिरग्निमारोहन्ति तद्वेकां न त्रिꣳशदाहुतिषु त्रिꣳशदक्षरा विराड्ढाभ्यामग्निं निदधाति तद्द्वात्रिꣳशद्यात्रꣳशदक्षरानुष्टुभमानुष्टुभम् ॥ ४७॥ तद्या अमूस्तिस्रोऽनुष्टुभः। गार्हपत्ये सम्भारयन्ति तासामेतामेकामाहरन्ति तद्यदेतामत्राहरन्त्यत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र तस्मै नालममाहुतयऽभवत् ॥ ४८ ॥ सोऽग्निरब्रवीत्। त्वयाऽहमदानीति तथेति तस्माद्यदेतामत्राहरन्त्यत्रैषोऽलमत्राग्नालमाहुतिभ्यो भवति ॥ ४९ ॥ अथोऽस्याहुः। प्रजापतिरेवैतं प्रियं पुत्रमुरस्युपधत्तऽइति स यो हैतदेवं वेदा हैवं प्रियं पुत्रꣳ राति पचे ॥ ५० ॥ यद्वेवैतामत्राहरन्ति। यान्वै तान्त्सप्त पुरुषानेकं पुरुषमकुर्वंस्तमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ यामेषां तामूर्ध्वाꣳ श्रियꣳ रसꣳ समुदौहꣳस्तेष स यमेतमत्राग्निमाहरन्ति तद्यदेतमत्राहरन्ति य एवैतेषाꣳ सप्तानां पुरुषाणाꣳ श्रीर्यो रसस्तमेतदूर्ध्वꣳ समुदूहन्ति तदस्यैतच्छिर आत्मायमग्निश्चित आत्मानमेवास्यैतत्संस्कृत्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [६. ३.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः [५७.] ॥

अथातो वैश्वानरं जुहोति। अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र वैश्वानरो देवता तस्माऽएतद्धविर्जुहोति तदेनꣳ हविषा देवतां करोति यस्यै वै देवतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यते द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो वैश्वानरः ॥ १ ॥ यद्वेवैतं वैश्वानरं जुहोति। वैश्वानरं वाऽएतमग्निं जनयिष्यन्भवति तमदः पुरस्ताद्दीक्षणीयायाꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति यादृग्वै योनौ

येति तस्मै वै बृहस्पतिं धितीयमकुर्वन्ब्रह्म वै बृहस्पतिस्तऽइन्द्रेण चैव बृहस्पतिना
च दक्षिणतोऽसुरान्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञमतन्वत ॥ ३॥
तथ्वाऽएतत्क्रियते । यद्देवा अकुर्वन्निदं नु तानि रक्षाꣳसि देवैरेवापहतानि यत्त्वेत
त्करोति यद्देवा अकुर्वंस्तत्करवाणीत्यथोऽइन्द्रेण चैवैतद्बृहस्पतिना च दक्षिणतोऽ
सुरान्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहत्याभयेऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञं तनुते ॥ ४ ॥ स यः स
इन्द्रः । एष सोऽप्रतिरथोऽथ यः स बृहस्पतिरेष स ब्रह्मा तद्यद्ब्रह्माप्रतिरथं
जपतीन्द्रेण चैवैतद्बृहस्पतिना च दक्षिणतोऽसुरान्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहत्याभये
ऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञं तनुते तस्माद्ब्रह्माप्रतिरथं जपति ॥ ५ ॥ आशुः शिशानो
वृषभो न भीम इति । ऐन्द्र्योऽभिरूपा द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैतद्दक्षिणतोऽसुरान्रक्षाꣳसि
नाष्ट्रा अपहन्ति त्रिष्टुभिर्वज्रो वै त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्दक्षिणतोऽसुरान्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा
अपहन्ति ता द्वाविꣳशतिर्गायत्र्यः सम्पद्यन्ते तदाग्नेय्यो भवन्त्यग्निकर्म हि
॥ ६ ॥ अथैनमुद्यच्छति । उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिरिति
तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥ अथाभिप्रयान्ति । पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरिति
देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्या दिक्ष्वस्पर्धन्त ते देवा असुराणां दिशोऽवृञ्जत त
थैवैतद्यजमानो द्विषतो भ्रातृव्यस्य दिशो वृङ्क्ते दैवीरिति तदेना दैवीः कुरुते यज्ञ
मवन्तु देवीरिति यज्ञमिममवन्तु देवीरित्येतदपामतिं दुर्मतिं बाधमाना इत्यशनाया
वाऽअमतिरशनायामपबाधमाना इत्येतद्रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरिति रय्यां
च पोषे च यज्ञपतिमाभजन्तीरित्येतद्रायस्पोषेऽअधि यज्ञोऽअस्थादिति रय्यां च
पोषे चाधि यज्ञोऽस्थादित्येतत् ॥ ८ ॥ समिद्धेऽअग्नावधि मामहान इति
यजमानो वै मामहान उक्थपत्र इत्युक्थानि ह्येतस्य पत्त्राणीड्य इति याज्ञियं इत्ये
तद्गृभीत इति धारित इत्येतत्तप्तं घर्मं परिगृह्यायजन्तेति तप्तꣳ ह्येतं घर्मं परिगृह्या
यजन्तोर्जा यद्यज्ञमयजन्त देवा इत्यूर्जा ह्येतं यज्ञमयजन्त देवाः ॥ ९ ॥ दैव्याय
धर्त्रे जोष्ट्रऽइति । दैव्यो ह्येष धर्ता जोषयितृतमो देवश्रीः श्रीमनाः शतपया इति
देवश्रीर्ह्येष श्रीमनाः शतपयाः परिगृह्य देवा यज्ञमायन्निति परिगृह्य ह्येतं देवा
यज्ञमायन्देवा देवेभ्योऽअध्वर्यन्तो अस्थुरित्यध्वरो वै यज्ञो देवा देवेभ्यो यज्ञियन्
तोऽस्थुरित्येतत् ॥ १० ॥ वीतꣳ हविः शमितꣳ शमिता यजध्याऽइति
श्रद्धꣳ हि हविरित्येतत्तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेतीत्यध्वर्युः पुरस्ताद्यजूꣳषि जपति

म्याशमयंस्तस्माच्छमी तथैवैनमयमेतच्छम्या शमयति शान्त्या एव न जग्ध्यै ॥३७॥
थं सवितुर्वरेण्यस्य । चित्रामाहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम् यामस्य कण्वोऽदु
प्रपीनाꣳ सहस्रधारां पयसा महीं गामिति कण्वो हैनां ददर्श सा हास्मै सह
रा सर्वान्कामान्दुदुहे तथैवैतद्यजमानाय सहस्रधारा सर्वान्कामान्दुदुहे ॥३८॥
कङ्कतीमादधाति। तस्या उक्तो बन्धुर्विधेम ते परमे जन्मन्नग्न इति द्यौर्वाऽअस्य प
जन्म विधेम स्तोमैरवरे सधस्थ इत्यन्तरिक्षं वाऽअवरꣳ सधस्थं यस्माद्योनेरु
था यजे तमित्ययं वाऽअस्य स्वो योनिस्तं यजऽइत्येतत्प्र त्वे हवीꣳषि जु
मिद्धऽइति यदा वाऽएष समिध्यतेऽथैतस्मिन्हवीꣳषि प्रजुह्वति ॥ ३९ ॥ अथौ
म्बरीमादधाति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन प्रीणाति कर्णकवती भ
पशवो वै कर्णकाः पशुभिरेवैनमेतदन्नेन प्रीणाति यदि कर्णकवतीं न विन्दे
पि द्रप्समुपहत्यादध्यात्तद्वै दधिद्रप्सम् उपतिष्ठते तदेव पशुरूपं प्रेद्धोऽअग्ने दीदि
हि न इति विराजादधात्यन्नं विराडन्नेनैवैनमेतत्प्रीणाति तिस्रः सामिध आदधाति
यावदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ ४० ॥ अ
हुतीर्जुहोति । यथा परिविष्यानुपाययेदेवं तद्यत्स्रुवेण पूर्वे स्रुचोत्तरामग्ने तमद्या
श्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ हृदिस्पृशम् । ऋध्यामा तऽओहैरिति यस्ते हृदिस्
स्तोमस्तं तऽआध्यासमित्येतत्पङ्क्त्या जुहोति पञ्चपदा पङ्क्तिः पञ्चचितिकोऽग्निः
ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्ने
न प्रीणाति ॥४१॥ अथ वैश्वकर्मणीर्जुहोति । विश्वकर्मायमग्निस्तमेवैतत्प्रीणाति
चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेनेति चित्तमेवां जुहोमि मनसा च घृतेन चेत्येतद्यथा
देवा इहागमन्निति यथा देवा इहागच्छानित्येतद्वीतिहोत्रा ऋतावृध इति सत्या
पतये विश्वस्य भूमनो जुहोमि विश्वकर्मणऽइति योऽस्य सर्वस्य भुव
स्पतये जुहोमि विश्वकर्मणऽइत्येतद्विश्वाहादाभ्यꣳ हविरिति सर्वदाऽदाभ्यꣳ
हविरित्येतत् ॥ ४२ ॥ अथ पूर्णाहुतिं जुहोति । सर्वमेतद्यत्पूर्णꣳ सर्वेणैवैनमेतत्प्री
णाति ॥ ४३ ॥ सप्त तेऽअग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति । प्राणा वै समिधः प्राणा ह्येतꣳ
समिन्धते सप्त जिह्वा इति प्राणानेवैतदाह जुहूवांसः ... सप्त
ऋषय इति सप्त धाम प्रियाणीति छन्दाꣳसि वा
... सप्त धाम प्रियाणि सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति
... सप्त योनीरिति चितीरेतदाहापृणस्वेत्या

राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एतां रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तदिमं लोकमागच्छति स इहैवापश्चौषधीश्च प्रविशति स वै देवानां वस्वन्नं ह्येषां तद्यदेष एतां रात्रिमिहामा वसति तस्मादमावास्या नाम ॥५॥ तं गोभिरनुविद्याप्य समभरन्। यदोषधीराश्नंस्तदोषधिभ्यो यदपोऽपिबंस्तदद्भ्यस्तमेवं सम्भृत्यातच्य तीव्रीकृत्य तमस्मै प्रायच्छन् ॥६॥ सोऽब्रवीत्। धिनोत्येव मेदं नेव तु मयि श्रयते यथेदं मयि श्रयाते तथोपजानीतेति तं शृतेनैवाश्रयन्॥७॥ तद्वाऽएतत्। समानमेव सत्पय एव सदिन्द्रस्यैव सत्तत्पुनर्नानेवाचक्षते यदब्रवीद्धिनोति मेति तस्माद्दध्यथ यदेनं शृतेनैवाश्रयंस्तस्माच्छृतं ॥ ८ ॥ स यथांशुराप्यायेत । एवमाप्यायताप पाप्मानं हरिमाणमहतैष उऽ आमावास्यस्य बन्धुः स यो हैवं विद्वान्त्सन्नयत्येवं हैव प्रजया पशुभिराप्यायतेऽप पाप्मानं हते तस्माद्वै सन्नयेत् ॥ ९ ॥ तदाहुः । नासोमयाजी संनयेत्सोमाहुतिर्वाऽएषा सानवरुद्धासोमयाजिनस्तस्मान्नासोमयाजी संनयेदिति ॥ १० ॥ तदु समेव नयेत् । नन्वन्तरेण शुश्रुम सोमेन नु मा याजयताथ मऽएतदाप्यायनं सम्भरिष्यथेत्यब्रवीदिति न वै मेदं धिनोति यन्मा धिनवत्तन्मे कुरुतेति तस्माऽएतदाप्यायनं समभरंस्तस्मादप्यसोमयाजी समेव नयेत् ॥ ११ ॥ वार्त्रघ्नं वै पौर्णमासम् । इन्द्रो ह्येतेन वृत्रमहन्नथैतदेव वृत्रहत्यं यदामावास्यं वृत्रं ह्यस्माऽएतज्जघ्नुष ऽ आप्यायनमकुर्वन् ॥ १२ ॥ तद्वाऽएतदेव वार्त्रघ्नम् । यत्पौर्णमासमथैष एव वृत्रो यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एतां रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तदेनमेतेन सर्वं हन्ति नास्य किं चन परिशिनष्टि सर्वं ह वै पाप्मानं हन्ति न पाप्मनः किं चन परिशिनष्टि य एवमेतद्वेद ॥ १३ ॥ तद्धैके । दृष्ट्वोपवसन्ति श्वो नोदेतेत्यत्र ह्येव देवानामविक्षीणमन्नं भवत्यथैभ्यो वयमितु उपप्रदास्याम इति तद्धि समृद्धं यदक्षीणऽएव पूर्वस्मिन्नन्नेऽथापरमन्नमागच्छति स ह वहस एव भवत्यसोमयाजी तु क्षीयतऽएवो हैव सोमो राजा भवति ॥ १४ ॥ अथ यथैव पुरा । केवलीरोषधीरश्नन्ति केवलीरपः पिबन्ति ताः केवलमेव पयो दुहऽएवं तदेष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एतां रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तदिमं लोकमागच्छति स इहापश्चौषधीश्च प्रविशति तदेनमद्भ्यश्चौषधिभ्यः सम्भृत्याहुतिभ्योऽधि जनयति स एष आहुतिभ्यो जातः पश्चाद्ददृशे ॥ १५ ॥ तद्वाऽएतत् । अविक्षीणमेव देवानामन्नाद्यं परिप्लवतेऽविक्षीणं ह वाऽअस्यास्मिँल्लोकेऽन्नं भवत्यक्षय्यममुष्मिंल्लोके सुकृतं य एवमेतद्वेद ॥ १६ ॥ तद्वाऽएतां रात्रिम् । देवेभ्योऽन्नाद्यं

प्रजायस्वेत्येतद्घृतेनेति रेतो वै घृतᳪ रेत एवैतदेषु लोकेषु दधाति स्वाहेति यज्ञो वै स्वाहाकारो यज्ञियमेवैतदिदᳪ सकृत्सर्वं करोति ॥ ४४ ॥ सप्त सप्तेति । सप्तचितिकोऽग्निः सप्तऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्प्रीणाति तिस्र आहुतीर्जुहोति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति तिस्रः समिध आदधाति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४५ ॥ तिष्ठन्त्समिध आदधाति । अस्थीनि वै समिधस्तिष्ठन्तीव वाऽअस्थीन्यासीन आहुतीर्जुहोति माᳪसानि वाऽआहुतय आसत इव वै माᳪसान्यन्तराः समिधो भवन्ति बाह्या आहुतयोऽन्तराणि ह्यस्थीनि बाह्यानि माᳪसानि ॥ ४६ ॥ अथातः सम्पदेव । षट् पुरस्तादनुजुहोति षडुपरिष्टात्षड्भिराश्मनः पृश्नेर्यन्ति द्वाभ्यामश्मानं पृश्निमुपदधाति चतुर्भिरग्नेर्यन्ति पञ्चभिरग्निमारोहन्त्येतदेकान्न त्रिᳪशदाहुतिरेव त्रिᳪशत्तमी द्वाभ्यामग्निं निदधाति तद्द्वात्रिᳪशद्द्वात्रिᳪशदक्षरानुष्टुबानुष्टुप् ॥ ४७ ॥ तद्वा अमूस्तिस्रोऽनुष्टुभः । गार्हपत्ये समादधन्ति तासामेतामेकामाहरन्ति तद्यदेतामत्राहरन्त्यत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र तस्मै नालमासीद्यदन्नमत्स्यत् ॥ ४८ ॥ सोऽग्निरमुमब्रवीत् । त्वयान्नमदानीति तथेति तस्माद्यदेवैतामत्राहरन्त्यथैषोऽलमन्नायालमाहुतिभ्यो भवति ॥ ४९ ॥ अथो आहुः । प्रजापतेर्वा एतं प्रियं पुत्रमुरस्याधत्त इति स यो हैतदेवं वेदा हैवं प्रियं पुत्रमुरसि धत्ते ॥ ५० ॥ यद्वेवैतामत्राहरन्ति । यान्वै तान्त्सप्त पुरुषानेकं पुरुषमकुर्वन्यदेवैषां स गोयमग्निरधीयतेऽथ यामेषां तामूर्ध्वाᳪ श्रियᳪ रसᳪ समुदौहᳪस्तेष स एतेनमत्राग्निमाहरन्ति तद्यदेनमत्राहरन्ति यैवैतेषाᳪ सप्तानां पुरुषाणाᳪ श्रीर्यो रसस्तमेतदूर्ध्वᳪ समुदूहन्ति तदस्यैतच्छिर आत्मा यमग्निं चिनुत आत्मानमेवास्यैतत्संस्कृत्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [२. ३.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः [५७.] ॥

अथातो वैश्वानरं जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र वैश्वानरो देवता तस्माऽएतद्धविर्जुहोति तदेनᳪ हविषा देवतां करोति यस्यै वै देवतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यते द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो वैश्वानरः ॥ १ ॥ यद्वेवैनं वैश्वानरं जुहोति । वैश्वानरं वाऽएतं जनयिष्यन्भवति तमदः पुरस्ताद्दीक्षणीयायाᳪ रेतो भूतᳪ सिञ्चति यादृग्वै योनौ

क्षत्रायैव तद्विशं कृतानुकरामनुवर्त्मानं करोति ॥ १६ ॥ तदाहुः । कथमस्यैते पुरो-
ऽनुवाक्यवन्तो याज्यवन्तो वषट्कृते स्वाहा हुता भवन्तीत्येतेषां वै सप्तपदानां मा-
रुतानां यानि त्रीणि प्रथमानि पदानि सा त्रिपदा गायत्री पुरोऽनुवाक्याथ यानि
चत्वार्युत्तमानि सा चतुष्पदा त्रिष्टुब्याज्या दुमेव कपुच्छलमथ दण्डः स्वाहाकारो
वषट्कार एवमु हास्यैते पुरोऽनुवाक्यवन्तो याज्यवन्तो वषट्कृते स्वाहाहुता भवन्ति
॥ १८ ॥ तद्यं प्रथमं दक्षिणतो मारुतं जुहोति । याः सप्तप्राच्यः स्रवन्ति ताः स
स सप्तकपालो भवति सप्त हि ता याः प्राच्यः स्रवन्ति ॥ १८ ॥ अथ यं प्रथममु-
त्तरतो जुहोति । ऋतवः स स सप्तकपालो भवति सप्त ह्यृतवः ॥ १९ ॥ अथ यं
द्वितीयं दक्षिणतो जुहोति । पशवः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि ग्राम्याः प-
शवस्तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यप्सु तत्पशून्प्रतिष्ठापयति ॥ २० ॥ अथ यं द्वितीय-
मुत्तरतो जुहोति । सप्तऽऋषयः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि सप्तऽर्षयस्तमन-
न्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यृतुषु तदृषीन्प्रतिष्ठापयति ॥ २१ ॥ अथ यं तृतीयं दक्षिण-
तो जुहोति । प्राणाः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि शीर्षन्प्राणास्तमनन्तर्हितं
पूर्वस्माज्जुहोत्यनन्तर्हितांस्तच्छीर्ष्णः प्राणान्दधाति ॥ २२ ॥ अथ यं तृतीयमुत्तरतो
जुहोति । छन्दांसि स स सप्तकपालो भवति सप्त हि चतुरुत्तराणि छन्दांसि
तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यनन्तर्हितानि तदृषिभ्यश्छन्दांसि दधाति ॥ २३ ॥
अथ याः सप्त प्रतीच्यः स्रवन्ति । सोऽरण्येऽनूच्यः स सप्तकपालो भवति सप्त
हि ता याः प्रतीच्यः स्रवन्ति सोऽस्यैषोऽत्राद्य प्राण एतस्य प्रजापते सोऽरण्येऽनू-
च्यो भवति तिर इव तद्यदरण्यं तिर इव तद्यदन्नाद्य प्राणस्तस्माद्यऽएतासां नदीनां
पिबन्ति रिप्रतरा शपनतरा आहनस्यवादितरा भवन्ति तद्यदेतद्वाहेकं मारुता इति
तदस्माऽअन्नं कृत्वापिदधाति तेनैनं प्रीणाति ॥ २४ ॥ स यः स वैश्वानरः । अ-
सौ स आदित्योऽथ ये ते मारुता रश्मयस्ते ते सप्त सप्तकपाला भवन्ति सप्त-सप्त हि
मारुता गणाः ॥ २५ ॥ स जुहोति । शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योति-
श्च ज्योतिष्मांश्चेति नामान्येषामेतानि प्रपदलमेवैतत्संस्कृत्याथास्मिन्नेतान्रश्मी-
न्नामग्राहं प्रतिदधाति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [३. १.] ॥

अथातो वसोर्धारां जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र वसुस्त-
स्मै देवा एतां धारां प्रागृह्णंस्तयैनमप्रीणंस्तद्यदेतस्मै वसवऽएतां धारां प्रागृह्णंस्त-

स्मादेनां वसोर्धारेत्याचक्षते तथैनासमाऽअप्येनां धारां प्रगृह्णाति तथैनं प्रीणाति ॥ १ ॥ पञ्चैनां वसोर्धारां जुहोति । अभिषिक्त एनास्येष एतद्वाऽएनं देवाः सर्वं कृत्स्नꣳ संस्कृत्यानेनैतैः कामैरभ्यषिञ्चंस्तया वसोर्धारया तथैवैनामयमेतत्सर्वं कृत्स्नꣳ संस्कृत्यानेनैतैः कामैरभिषिञ्चत्यनया वसोर्धारयाज्येन पञ्चगृहीतेनौदुम्बर्या स्रुचा तस्योक्तो बन्धुः ॥ २ ॥ वैश्वानरꣳ हुत्वा । शिरो वै वैश्वानरः शीर्ष्णो ऽस्यान्नमद्यतेऽथो शीर्षतो वाऽअभिषिच्यमानोऽभिषिच्यते मारुतान्हुत्वा प्राणा वै मरुतः प्राणेषु वाऽअन्नमद्यतेऽथो प्राणेषु वाऽअभिषिच्यमानोऽभिषिच्यते ॥ ३ ॥ तद्वाऽअरण्येऽनूच्यं । वाग्वाऽअरण्येऽनूच्यो वाचो वाऽअन्नमद्यतेऽथो वा वाग्अभिषिच्यमानोऽभिषिच्यते तदेतत्सर्वं वसु सर्वे ह्येते कामाः सैषा वसुधारा यथा चाज्यस्य वा सर्पिषो वैवमास्कन्धयेवमाज्याहुतिर्हूयते तद्यदेषा वसुधारा तस्मादेनां वसोर्धारेत्याचक्षते ॥ ४ ॥ स आह । इदं च मऽइदं च मऽ नेन च त्वा प्रीणाम्यनेन चानेन च त्वाभिषिञ्चाम्यनेनेत्येवैतद्यथोऽइदं देहीदं च मऽइति सा यदेवैषा धारागिता प्राप्नुयादुयेनञ्जुः प्रतिपद्येत ॥ ५ ॥ एतद्वाऽएनं देवाः । एतेनान्नेन प्रीतैरेतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथैनमेतान्कामानयाचन्त तेभ्य इष्टः प्रीतोऽभिषिक्त एतान्कामान्प्रायच्छत्तथैवैनमयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथैनमेतान्कामान्याचते तस्माऽइष्टः प्रीतोऽभिषिक्त एतान्कामान्प्रयच्छति द्वौ—द्वौ कामौ संयुनक्त्युव्यवच्छेदाय यथा व्योकसौ संयुञ्ज्यादेवं यज्ञेन कल्पन्तामिति ॥६॥ एतद्वै देवा अब्रुवन् । केनेमान्कामान्प्रतिग्रहीष्याम इत्यात्मनैवेत्यब्रुवन्यज्ञो वै देवानामात्मा यज्ञ उऽएव यजमानस्य स यदाह यज्ञेन कल्पन्तामित्यात्मना मे कल्पन्तामित्येवैतदाह ॥७॥ द्वादशसु कल्पयति । द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यथो तावतैवैनमेतदन्नेनाभिषिञ्चति चतुर्दशसु कल्पयत्यष्टासु कल्पयति दशसु कल्पयति त्रयोदशसु कल्पयति ॥ ८ ॥ अथार्धेन्द्राणि जुहोति । सर्वमेतद्यदर्धेन्द्राणि सर्वेणैवैनमेतत्प्रीणात्यथो सर्वेणैवैनमेतदभिषिञ्चति ॥ ९ ॥ अथ ग्रहान्जुहोति । यज्ञो वै ग्रहा यज्ञेनैवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यथो यज्ञेनैवैनमेतदन्नेनाभिषिञ्चति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [९. २] द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ ९४ ॥

...नुजुहोति । अग्निश्च मे घर्मश्च मऽइत्येतैरेवैनमेतद्यज्ञक्रतुभिः

तत्रापैव तद्विंशं कृतानुकरमनुवर्त्मानं करोति ॥ १६ ॥ तदाहुः । कथमस्यैते पुरोऽनुवाक्यवन्तो याज्यवन्तो वषट्कृते स्रुचा हुता भवन्तीत्येतेषां वै सप्तपदानां मारुतानां यानि त्रीणि प्रथमानि पदानि सा त्रिपदा गायत्री पुरोऽनुवाक्याथ यानि चत्वार्युत्तमानि सा चतुष्पदा त्रिष्टुब्याज्येदमेव कपुच्छलमयं दण्डः स्वाहाकारो वषट्कार एवमु हास्यैते पुरोऽनुवाक्यवन्तो याज्यवन्तो वषट्कृते स्रुचाहुता भवन्ति ॥ १७ ॥ तद्यं प्रथमं दक्षिणतो मारुतं जुहोति । याः सप्त प्राच्यः स्रवन्ति ताः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि ता याः प्राच्यः स्रवन्ति ॥ १८ ॥ अथ यं प्रथममुत्तरतो जुहोति । ऋतवः स स सप्तकपालो भवति सप्त ऋतवः ॥ १९ ॥ अथ यं द्वितीयं दक्षिणतो जुहोति । पशवः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि ग्राम्याः पशवस्तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यप्सु तत्पशून्प्रतिष्ठापयति ॥ २० ॥ अथ यं द्वितीयमुत्तरतो जुहोति । सप्तऽऋषयः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि सप्तऽर्षयस्तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यृतुषु तदृषीन्प्रतिष्ठापयति ॥ २१ ॥ अथ यं तृतीयं दक्षिणतो जुहोति । प्राणाः स स सप्तकपालो भवति सप्त हि शीर्षन्प्राणास्तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यनन्तर्हितांस्तच्छीर्ष्णः प्राणान्दधाति ॥ २२ ॥ अथ यं तृतीयमुत्तरतो जुहोति । छन्दांसि स स सप्तकपालो भवति सप्त हि चतुरुत्तराणि छन्दांसि तमनन्तर्हितं पूर्वस्माज्जुहोत्यनन्तर्हितानि तदृषिभ्यश्छन्दांसि दधाति ॥ २३ ॥ अथ याः सप्त प्रतीच्यः स्रवन्ति । सोऽरण्येऽनूच्यः स सप्तकपालो भवति सप्त हि ता याः प्रतीच्यः स्रवन्ति सोऽस्यैषोऽवाङ् प्राण एतस्य प्रजापतेः सोऽरण्येऽनूच्यो भवति तिर इव तद्यदरण्यं तिर इव तद्यदवाङ् प्राणस्तस्मादु हैतासां नदीनां पिबन्ति रिप्रतरा शपततरा आहनस्यवादितरा भवन्ति तद्यदेनद्दोहेऽ मारुता इति तदस्मा अन्नं कृत्वापिदधाति तेनैनं प्रीणाति ॥ २४ ॥ स यः स वैश्वानरः । असौ स आदित्योऽथ ये ते मारुता रश्मयस्ते ते सप्त सप्तकपाला भवन्ति सप्त-सप्त हि मारुता गणाः ॥ २५ ॥ स जुहोति । शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मांश्चेति नामान्येषामेतानि नामग्राहमेवैनानेतत्संस्कृत्याथास्मिन्नेतान्रश्मीन्नामग्राहं प्रतिदधाति ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [३. १.] ॥

अथातो वसोर्धारां जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र वसुस्तस्मै देवा एतां धारां प्रागृह्णंस्तयैनमप्रीणंस्तद्यदेतस्मै वसवऽएतां धारां प्रागृह्णंस्त-

प्रीणात्यथोऽएतैरेवैनमेतद्यज्ञक्रतुभिरभिषिञ्चति ॥ १ ॥ अथायुज स्तोमाञ्जुहोति ।
एतद्वै देवाः सर्वान्कामानाप्त्वायुग्भि स्तोमैः स्वर्गं लोकमायंस्तथैवैतद्यजमानः
सर्वान्कामानाप्त्वायुग्भि स्तोमैः स्वर्गं लोकमेति ॥ २ ॥ तद्वै त्रयस्त्रिंशादिति ।
अन्तो वै त्रयस्त्रिंशोऽयुजाꣳ स्तोमानामन्तत एव तद्देवाः स्वर्गं लोकमायंस्तथै-
वैतद्यजमानोऽन्तत एव स्वर्गं लोकमेति ॥ ३ ॥ अथ युग्मतो जुहोति । एतद्वै छन्दाꣳ-
स्यब्रुवन्यातयामा वाऽअयुज स्तोमा युग्मभिर्वयꣳ स्तोमैः स्वर्गं लोकमयामेति तानि
युग्मभि स्तोमैः स्वर्गं लोकमायंस्तथैवैतद्यजमानो युग्मभि स्तोमैः स्वर्गं लोकमेति
॥ ४ ॥ तद्वाऽअष्टाचत्वारिꣳशादिति । अन्तो वाऽअष्टाचत्वारिꣳशो युग्मताꣳ
स्तोमानामन्तत एव तच्छन्दाꣳसि स्वर्गं लोकमायंस्तथैवैतद्यजमानोऽन्तत एव
स्वर्गं लोकमेति ॥ ५ ॥ स आह । एका च मे तिस्रश्च मे चतस्रश्च मेऽष्टौ च म-
ऽइति यथा वृक्षꣳ रोहन्नुत्तरामुत्तराꣳ शाखाꣳ समालभ्यꣳ रोहेत्तादृक्तद्यदेत
स्तोमाञ्जुहोत्यन्नं वै स्तोमा अन्नेनैवैनमेतदभिषिञ्चति ॥ ६ ॥ अथ वयाꣳसि
जुहोति । पशवो वै वयाꣳसि पशुभिरेवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यथो पशुभिरेवैनमेत-
दन्नेनाभिषिञ्चति ॥ ७ ॥ अथ नामग्राहं जुहोति । एतद्वै देवाः सर्वान्कामाना-
प्त्वाथैतमेव प्रत्यक्षमप्रीणंस्तथैवैतद्यजमानः सर्वान्कामानाप्त्वाथैतमेव प्रत्यक्षं प्री-
णाति वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहेति नामान्यस्यैतानि नामग्राहमेवैनमेतत्प्री-
णाति ॥ ८ ॥ त्रयोदशैतानि नामानि भवन्ति । त्रयोदश मासाः संवत्सरस्त्रयोद-
शाग्नेश्चितिपुरीषाणि यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतत्प्रीणाति यद्वेव ना-
मग्राहं जुहोति नामग्राहमेवैनमेतदभिषिञ्चति ॥ ९ ॥ अथाह । इयं ते राण्मित्राय
यन्तासि यमन ऊर्जे त्वा वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाधिपत्यायेत्यन्नं वाऽऊर्गन्नं वृष्टि-
रन्नेनैवैनमेतत्प्रीणाति ॥ १० ॥ यद्वेवाह । इयं ते राण्मित्राय यन्तासि यमन ऊ-
र्जे त्वा वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाधिपत्यायेतीदं ते राज्यमभिषिक्तोऽसीत्येतन्मित्रस्य
त्वं यन्तासि यमन ऊर्जे च नोऽसि वृष्ट्यै च नोऽसि प्रजानां च न आधिपत्या-
यासीत्युपमुवतऽएवैनमेतदेतस्मै नः सर्वस्माऽअस्यैतस्मै त्वा सर्वस्माऽअभिषिञ्चाम-
हीति तस्माद्वेदं मानुषꣳ राजानमभिषिक्तमुपसते ॥ ११ ॥ अथ कल्पाञ्जु-
होति । प्राणा वै कल्पाः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधात्यायुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन
कल्पतामित्येतानेवास्मिन्नेतत्कल्पमानान्दधाति ॥ १२ ॥ द्वादश कल्पाञ्जुहोति ।
द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्न-

रेतः सिच्यते तादृग्जायते तद्यत्तत्र वैश्वानरꣳ रेतो भूतꣳ सिञ्चति तस्मादयमिह वैश्वानरो जायतऽउपाꣳशु तत्र भवति रेतो वै तत्र यद्ध उपाꣳशु वै रेतः सिच्यते निरुक्त इह निरुक्तꣳ हि रेतो जातं भवति ॥ २ ॥ शतम् ५००० ॥ ॥ स यः स वैश्वानरः । इमे स लोका इयमेव पृथिवी विश्वमग्निर्नरोऽन्तरिक्षमेव विश्वं वायुर्नरो द्यौरेव विश्वमादित्यो नरः ॥ ३ ॥ ते ये तऽइमे लोकाः । इदं ताच्छिर इदमेव पृथिव्योपक्षयः श्मश्रूणि तदेतद्विश्वं वागेवाग्निः स नरः सोपरिष्टादस्य भवत्युपरिष्टाद्धस्या अग्निः ॥ ४ ॥ इदमेवान्तरिक्षम् । तस्मादेतदलोमकमलोमकमिव ह्यन्तरिक्षं तदेतद्विश्वं प्राण एव वायुः स नरः स मध्येनास्य भवति मध्येन ह्यन्तरिक्षस्य वायुः ॥ ५ ॥ शिर एव द्यौः । नक्षत्राणि केशास्तदेतद्विश्वं चक्षुरेवादित्यः स नरस्तदवस्ताच्छीर्ष्णो भवत्यवस्ताद्धि दिव आदित्यस्तदस्यैतच्छिरो वैश्वानर आत्मायमग्निश्चित आत्मन्नेवास्यैतत्संस्कृत्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ६ ॥ अथ मारुताञ्जुहोति । प्राणा वै मारुताः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति वैश्वानरꣳ हुत्वा शिरो वै वैश्वानरः शीर्षंस्तत्प्राणान्दधाति ॥ ७ ॥ एक एष भवति । एकमिव हि शिरः सप्तेतरे सप्तकपाला यदुवाऽअपि बहु कृत्वः सप्त–सप्त सप्तैव तच्छीर्षण्येव तत्सप्त प्राणान्दधाति ॥८॥ निरुक्त एष भवति । निरुक्त मिव हि शिरोऽनिरुक्ता इतरेऽनिरुक्ता–इव हि प्राणास्तिष्ठन्नेतं जुहोति तिष्ठतीव हि शिर आसीन इतरानासत–इव हि प्राणाः ॥९॥ तद्यौ प्रथमौ मारुतौ जुहोति । इमौ तौ प्राणौ तौ मध्यं वैश्वानरस्य जुहोति मध्ये हीमौ शीर्ष्णः प्राणौ ॥ १० ॥ अथ यौ द्वितीयौ । इमौ तौ तौ समन्तिकतरं जुहोति समन्तिकतरामिव हीमौ प्राणौ ॥ ११ ॥ अथ यौ तृतीयौ । इमौ तौ तौ समन्तिकतरं जुहोति समन्तिकतरामिव हीमौ प्राणौ वागेवारण्येऽनूच्यः सोऽरण्येऽनूच्यो भवति बहु हि वाचा घोरं निगच्छति ॥ १२ ॥ यद्वेव वैश्वानरमारुताञ्जुहोति । क्षत्रं वै वैश्वानरो विण्मारुताः क्षत्रं च तद्विशं च करोति वैश्वानरं पूर्वं जुहोति क्षत्रं तत्कृत्वा विशं करोति ॥ १३ ॥ एक एष भवति । एकस्थं तत्क्षत्रमेकस्याꣳ श्रियं करोति बह्व इतरे विशि तद्भूमानं दधाति ॥ १४ ॥ निरुक्त एष भवति । निरुक्तमिव हि क्षत्रमनिरुक्ता इतरेऽनिरुक्तेव हि विट् तिष्ठन्नेतं जुहोति तिष्ठतीव हि क्षत्रमासीन इतरानासत इव हि विट् ॥ १५ ॥ तद्वाऽएतम् । पुरोऽनुवाक्यवन्तं याज्यवन्तं वषट्कृते स्रुचा जुहोति हस्तेनैवेतरानासीनः स्वाहाकारेण

तेनास्तृतानेवाग्नीन्प्रीणाति पूर्वेण-कृत्वानुजुहोति प्राणा वै कृत्वा अमृतमु वै प्राणा अमृतेनैवैनमेतदभिषिञ्चति ॥१३॥ अथाह । स्तोमश्च यजुश्चऽऋक्च साम च बृहच्च रथन्तरं चेति यज्ञो हैता विद्याऽन्नं वै यज्ञो विद्यान्नेनैवैनमेतत्सर्वेणान्नेनाग्नेरन्नेनैवैनमेतदभिषिञ्चन्ति स्वर्देवा अगन्मामृता अभूमेति स्वर्हि गच्छन्ति यजमानोऽमृतो हि भवति प्रजापतेः प्रजा अभूमेति प्रजापतेर्हि प्रजा भवति वट् स्वाहेति वषट्कारो ह्येष परोऽक्षं यद्वषट्कारेण वा वै स्वाहाकारेण वा देवेभ्योऽन्नं प्रदीयते तदेनमेताभ्यामुभाभ्यां प्रीणाति वषट्कारेण च स्वाहाकारेण चाथोऽएताभ्यामेवैनमेतदुभाभ्यामभिषिञ्चत्यथ नाग्नेरनुप्रहरति यद्यग्नौ विलिप्सं तन्नेदवहिर्धाग्नेरसदिति ॥१४॥ तस्यै वाऽएतस्यै वसोर्धारायै । द्यौरेवात्माभ्ररूपो विद्युत्स्तनो धारेव धारा दिवोऽधि गामागच्छति ॥ १५ ॥ तस्यै गौरेवात्मा । ऊध एवोध स्तन स्तनो धारेव धारा गोरधि यजमानम् ॥ १६ ॥ तस्यै यजमान एवात्मा । बाहुरूधः मुखस्तनो धारेव धारा यजमानादधि देवान्देवेभ्योऽधि गां गोरधि यजमानं तदेतदनन्तमक्षय्यं देवानामन्नं परिप्लवते स यो हैतदेवं वेदैतद्धैवास्यैतदनन्तमक्षय्यमन्नं भवत्यथातः सम्पदेव ॥१७॥ तदाहुः । कथमस्यैषा वसोर्धारा संवत्सरमग्निमाप्नोति कथं संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽइति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्येषा वसोर्धाराथ षड्य पञ्चत्रिंशत्ततो यानि षष्टिश्च त्रीणि च शतानि तावन्ति संवत्सरस्याहानि तत्संवत्सरस्याहान्याप्नोत्यथ यानि षट्षड्वाऽऋतवस्तदृतूनाथ रात्रीराप्नोति तदुभयानि संवत्सरस्याहोरात्राण्याप्नोत्यथ यानि पञ्चत्रिंशत्स त्रयोदशो मासः स आत्मा त्रिंशदात्मा प्रतिष्ठा द्वे प्राणा द्वे शिर एव पञ्चत्रिंशमेतावान्वै संवत्सर एवमु हास्यैषा वसोर्धारा संवत्सरमग्निमाप्नोत्येवं संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽएतावत्य उ वै शाण्डिलेऽग्नौ मध्यतो यजुष्मत्य इष्टका उपधीयन्तेऽग्नयो हैते पृथग्यदेता इष्टका एवमु हास्यैतेऽग्नयः पृथग्वसोर्धारयाभिहुता भवन्ति ॥ १८ ॥ तदाहुः । कथमस्यैषा वसोर्धारा महदुक्थमाप्नोति कथं महतोक्थेन सम्पद्यतऽइत्येतस्या एव वसोर्धारायै यानि नव प्रथमानि यजूंषि तत्त्रिवृच्छिरोऽथ यान्यष्टाचत्वारिंशत्तौ चतुर्विंशौ पक्षावथ यानि पञ्चविंशतिः स पञ्चविंश आत्माथ यान्येकविंशतिः स एकविंशं पुच्छमथ यानि त्रयस्त्रिंशत्स वशोऽथ या अशीतयः सैवाशीतीनामाप्तिरशीतिभिर्हि महदुक्थमाख्यायतेऽथ यदूर्ध्वमशीतिभ्यो यदेवादो महत उक्थस्योर्ध्वमशीतिभ्य एतदस्य तदेवमु हास्यैषा

तदिमं लोकमागच्छति ते देवा अकामयन्त कथं नु न इदं पुनरागच्छेत्कथं पराङेव न प्रणश्येदिति तद्यऽएव संनयन्ति तेष्वाशꣳसन्तऽएतऽएव नः प्रदास्यन्तीत्या ह वाऽअस्मिन्त्स्वाश्च निष्ट्याश्च शꣳसन्ते य एवमेतद्वेद ॥ १७ ॥ तद्वाऽएष एवेन्द्रः । य परमतां गच्छति तस्मिन्नाशꣳसन्ते ॥ १७ ॥ तद्वाऽएष एवेन्द्रः । यत्यथैष एव वृत्रो यच्चन्द्रमाः सोऽस्यैष भ्रातृव्यजन्मेव तस्माद्यद्यपि पुरा मिवोदितोऽथैनमेताꣳ रात्रिमुपैव न्याप्लवते सोऽस्य व्यात्तमापद्यते ॥१८॥ त्वोदेति । स न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे ग्रसते ह वै द्विषन्तं भ्रातृव्यमयमे- नास्य सपत्नाः सन्तीत्याहुर्य एवमेतद्वेद ॥ १९ ॥ तं निर्धीय निरस्यति । धीतः पश्चाद्ददृशे स पुनराप्यायते स एतस्यैवान्नाद्याय पुनराप्यायते यदि ह स्य द्विषन्भ्रातृव्यो वणिज्यया वा केनचिद्वा संभवत्येतस्य हैवान्नाद्याय सम्भवति य एवमेतद्वेद ॥ २० ॥ तद्धैके । महेन्द्रायेति कुर्वन्तीन्द्रो वाऽएष वृत्रस्य वधादुथ वृत्रꣳ हत्वा यथा महाराजो विजिग्यान एवं महेन्द्रोऽभवत- महेन्द्रायेति तदिन्द्रायेत्येव कुर्यादिन्द्रो वा ऽ एष पुरा वृत्रस्य वधादिन्द्रो वृत्रं निर्वांस्तस्मादिन्द्रायेत्येव कुर्यात् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [६. ४.] ॥ ध्यायः ॥ ६ ॥

स वै पर्णशाखया वत्सानपाकरोति । तद्यत्पर्णशाखया वत्सानपाकरोति त्र वै गायत्री सोममच्छापतत्तदस्याऽआहरन्त्या ऽ अपादस्ताभ्यायत्य पर्ण चिच्छेद गायत्र्यै वा सोमस्य वा राज्ञस्तत्पतित्वा पर्णोऽभवत्तस्मात्पर्णो नाम त- देवात्र सोमस्य न्यक्तं तदिहाप्यसदिति तस्मात्पर्णशाखया वत्सानपाकरोति ॥ १ ॥ तामाच्छिनत्ति । इषे त्वोर्जे त्वेति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे त्वेत्यूर्जे त्वेति ो वृष्टादूर्ग्रसो जायते तस्मै तदाह ॥ २ ॥ अथ मातृभिर्वत्सान्त्समवार्जन्ति । स त्सꣳ शाखयोपस्पृशति वायव स्थेत्ययं वै वायुर्योऽयं पवतऽएष वाऽइदꣳ र्वं प्रप्याययति यदिदं किं च वर्षत्येष वाऽएतासां प्रप्याययिता तस्मादाह वायव स्थेत्युपायव स्थेत्यु हैकऽआहुरुप हि द्वितीयोऽयतीति तदु तथा न ब्रूयात् ॥ ३ ॥ अथ मातॄणामेकाꣳ शाखयोपस्पृशति । वत्सेन व्याकृत्य देवो वः सविता प्रार्पयत्विति सविता वै देवानां प्रसविता सवितृप्रसूता यज्ञꣳ सम्भरानिति तस्मादाह देवो वः सविता प्रार्पयत्विति ॥ ४ ॥ श्रेष्ठतमाय कर्मणऽ इति । यज्ञो वै श्रेष्ठतमं कर्म यज्ञाय हि तस्मादाह श्रेष्ठतमाय कर्मण ऽ इति ॥ ५ ॥ आप्यायध्वमघ्न्या इन्द्राय भागमिति । यद्यस्यै देवतायै हविर्गृह्णाति [illegible] इन्द्राय भागमिति ॥ ६ ।

वसोर्धारा महदुक्थमाप्नोत्येवं महतोक्थेन सम्पद्यते ॥१९॥ ब्राह्मणम् ॥१॥ [३.३

अथातो वाजप्रसवीयं जुहोति । अन्नं वै वाजोऽन्नप्रसवीयं हास्यैतदन्नमेवास्मा एतेन
प्रसौति ॥१॥ एतद्वा एनं देवाः । एतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारया-
थैनमेतद्भूय एवाप्रीणंस्तथैवैनमयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धा-
रयाथैनमेतद्भूय एव प्रीणाति ॥२॥ यद्वेवैतद्वाजप्रसवीयं जुहोति । अभिषेक एवास्यैष
एतद्वा एनं देवा एतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथैनमेतद्भूय
एवाभ्यषिञ्चंस्तथैवैनमयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथै-
नमेतद्भूय एवाभिषिञ्चति ॥ ३ ॥ सर्वौषधं भवति । सर्वमेतदन्नं यत्सर्वौषधं
सर्वेणैवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यथो सर्वेणैवैनमेतदन्नेनाभिषिञ्चति तेषामेकमन्नमुद्धरे-
त्तस्य नाश्नीयाद्यावज्जीवमौदुम्बरेण चमसेनौदुम्बरेण स्रुवेण तयोरुक्तो बन्धुश्च-
तुःस्रक्ती भवतश्चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनमेतद्दिग्भ्योऽन्नेन प्रीणात्यथो सर्वा-
भ्य एवैनमेतद्दिग्भ्योऽन्नेनाभिषिञ्चति ॥ ४ ॥ यद्वेवैतद्वाजप्रसवीयं जुहोति
एता ह देवताः सुता एतेन सवेन येनैतत्सोष्यमाणो भवति ता एवैतत्प्रीणाति
ताऽअस्माऽइष्टाः प्रीता एतं सवमनुमन्यन्ते ताभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजा-
नो राज्यमनुमन्यन्ते स राजा भवति न स यस्मै न तद्यदस्मा जुहोति तदग्निम-
भिषिञ्चत्यथ यदेताभ्यो देवताभ्यो जुहोति तदु तान्देवान्प्रीणाति य एतस्य सव-
स्येशते ॥ ५ ॥ अथ वाऽएतत्पार्थान्यपि जुहोति । एतद्वै देवा अकामयन्तानेन स-
र्वैः सवैः सूयेमहीति तेऽनेन सर्वैः सवैरसूयन्त तथैवैतद्यजमानोऽनेन सर्वैः सवैः
सूयते ॥ ६ ॥ तद्यानि पार्थानि । तानि राजसूयस्य वाजप्रसवीयं तद्यानि जु-
होति तद्राजसूयेन सूयतेऽथ यानि चतुर्दशोत्तराणि ततो यानि सप्त पूर्वाणि तानि
वाजपेयस्य वाजप्रसवीयं तद्यानि जुहोति तद्वाजपेयेन सूयतेऽथ यानि सप्तोत्त-
राणि तान्यग्नेस्तद्यानि जुहोति तदग्निसवेन सूयते ॥७॥ स वै राजसूयस्य पूर्वाणि
जुहोति । अथ वाजपेयस्य राजा वै राजसूयेनेष्ट्वा भवति सम्राड्वाजपेयेन राज्यं वा
ऽअग्रेऽथ साम्राज्यं तस्माद्वाजपेयेनेष्ट्वा न राजसूयेन यजेत न्यवरोहः स यथा सम्रा-
ड्राजा स्यादेवं तत् ॥८॥ अग्नेरुत्तराणि जुहोति । सर्वे ह्येते सवा यदग्निसवः सर्वै-
रेतदग्निसवेन सुतो भवति राजा च सम्राट् च तस्मादग्नेरुत्तराणि जुहोति ॥ ९ ॥
अथैनं कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति । यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञ एवैनमेतदभिषिञ्चा-

॥ २ ॥ बहिर्वेदेरियं वै वेदिः । अस्यो वाऽअस्य स वायुर्योऽस्यामथ य इमां परेण वायुस्तस्मिन्नेतद्दधाति ॥ ३ ॥ अञ्जलिना । न ह्येतस्येतीवाभिपत्तिरस्ति स्वाहाकारेण जुहोति ह्यधोऽधो परमसौ वाऽआदित्य एष रथोऽर्वाचीनं तदादित्याद्वायुं दधाति तस्मादेषोऽर्वाचीनमेवातः पवते ॥ ४ ॥ समुद्रोऽसि नभस्वानिति । असौ वै लोकः समुद्रो नभस्वानार्द्रदानुरित्येष ह्यार्द्रं ददाति तद्योऽस्मिँल्लोके वायुस्तमस्मिन्नेतद्दधाति शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहेति शिवः स्योनोऽभि मा वाहीत्येतत् ॥ ५ ॥ मारुतोऽसि मरुतां गण इति । अन्तरिक्षलोको वै मारुतो मरुतां गणस्तद्योऽन्तरिक्षलोके वायुस्तमस्मिन्नेतद्दधाति शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहेति शिवः स्योनोऽभि मा वाहीत्येतत् ॥ ६ ॥ अवस्यूरसि दुवस्वानिति । अयं वै लोकोऽवस्यूर्दुवस्वांस्तद्योऽस्मिँल्लोके वायुस्तमस्मिन्नेतद्दधाति शम्भूर्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहेति शिवः स्योनोऽभि मा वाहीत्येतत् ॥ ७ ॥ त्रिभिर्जुहोति । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैव तदेषु लोकेषु वायुं दधाति ॥ ८ ॥ यद्वेव वातहोमाञ्जुहोति । एतमेवैतद्रथं युनक्त्येतद्धै देवा एतᳪ रथᳪ सर्वेभ्यः कामेभ्योऽयुञ्जत युक्तेन समश्नवामहाऽइति तेन युक्तेन सर्वान्कामान्त्समाश्नुवत तथैवैतद्यजमान एतᳪ रथᳪ सर्वेभ्यः कामेभ्यो युङ्क्ते युक्तेन समश्नवाऽइति तेन युक्तेन सर्वान्कामान्त्समश्नुते ॥ ९ ॥ वातहोमैर्युनक्ति । प्राणा वै वातहोमाः प्राणैरेवैनमेतद्युनक्ति त्रिभिर्युनक्ति त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तैरेवैनमेतद्युनक्त्यथोऽअथो धुर्याऽइमौ हि धुरं योग्यं युञ्जन्ति हस्ताभ्याᳪ हस्ताभ्याᳪ हि योग्यं युञ्जन्ति विपरिक्रामं विपरिक्रामᳪ हि योग्यं युञ्जन्ति ॥ १० ॥ स दक्षिणायुग्यमेवाग्रे युनक्ति । अथ सव्यायुग्यमथ दक्षिणाप्रष्टिमेवं देवत्रेतरथा मानुषे तं नाभियुञ्ज्यात्स्तेद्वेत्कर्माभियुनजानीति यान्नं तु दद्यायुक्तेन पुनर्वाऽइति तमश्वर्यैव हास्त्वान्व्यर्थेरानमध्वर्युरु येन तमध्वर्यवे ददाति स हि तेन करोति त तु दक्षिणानां कालेऽनुदिशेत् ॥ ११ ॥ अथ रुक्मवतीर्जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र रुक्मच्छन्दस्तस्मिन्देवा एताभी रुक्मवतीभी रुचमदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १२ ॥ यद्वेव रुक्मवतीर्जुहोति । प्रजापतेर्विस्रस्ताद्रुगुदक्रामत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेताभी रुक्मवतीभी रुचमदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ १३ ॥ ॥ शतम् ५२०० ॥ ॥ यास्तेऽग्ने सूर्ये रुचः । या वो देवाः सूर्ये रुचो रुचं नो धेहि ब्राह्मणेषु-

तत्कल्पान्प्राणान्दधाति यद्वेव-कल्पाञ्जुहोति प्राणा वै कल्पा अमृतमु वै प्राणा
अमृतेनैवैनमेतदभिषिञ्चति ॥१३॥ अथाह । स्तोमश्च यजुश्चऽऋक्च साम च बृहच्च
रथन्तरं चेति त्रयी हैषा विद्यान्नं वै त्रयी विद्यान्नेनैवैनमेतत्प्रीणात्यथोऽन्नेनैवै-
नमेतदभिषिञ्चति स्वर्देवा अगन्मामृता अभूमेति स्वर्हि गच्छत्यमृतो हि भवति प्रजा-
पतेः प्रजा अभूमेति प्रजापतेर्हि प्रजा भवति वेट् स्वाहेति वषट्कारो हैष परोऽक्षं यद्वेड्ढा-
रो वषट्कारेण वा वै स्वाहाकारेण वा देवेभ्योऽन्नं प्रदीयते तदेनमेताभ्यामु-
भाभ्यां प्रीणाति वषट्कारेण च स्वाहाकारेण चाथोऽएताभ्यामेवैनमेतदुभाभ्याम-
भिषिञ्चत्यत्र ताᳫंस्रुचमनुप्रास्यति यदत्राज्यलिप्तं तन्नेद्बहिर्धाग्नेरसदिति ॥१४॥
तस्यै वाऽएतस्यै वसोर्धारायै । द्यौरेवात्माभ्रमूधो विद्युत्स्तनो धारैव धारा दिवोऽ-
धि गामागच्छति ॥ १५ ॥ तस्यै गौरेवात्मा । ऊध एवोध स्तन स्तनो धारैव
धारा गोरधि यजमानम् ॥ १६ ॥ तस्यै यजमान एवात्मा । बाहुरूधः स्रुवस्तनो
धारैव धारा यजमानादधि देवान्देवेभ्योऽधि गां गोरधि यजमानं तदेतदनन्तमक्ष-
य्यं देवानामन्नं परिप्लवते स यो हैतदेवं वेदैवᳫं हैवास्यैतदनन्तमक्षय्यमन्नं भव-
त्यथातः सम्पदेव ॥१७॥ तदाहुः । कथमस्यैषा वसोर्धारा संवत्सरमग्निमाप्नोति
कथᳫं संवत्सरेणाग्निना सम्पद्यतऽइति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्येषा वसो-
र्धाराथ षडथ पञ्चत्रिᳫंशत्ततो यानि षष्टिश्च त्रीणि च शतानि तावन्ति संवत्स-
रस्याहानि तत्संवत्सरस्याहान्याप्नोत्यथ यानि षट् षड्वाऽऋतवस्तदृतूनाᳫं रात्री-
राप्नोति तदुभयानि संवत्सरस्याहोरात्राण्याप्नोत्यथ यानि पञ्चत्रिᳫंशत्स त्रयो-
दशो मासः स आत्मा त्रिᳫंशदात्मा प्रतिष्ठा द्वे प्राणा द्वे शिर एव पञ्चत्रिᳫंश-
मेतावान्वै संवत्सर एवमु हास्यैषा वसोर्धारा संवत्सरमग्निमाप्नोत्येवᳫं संवत्सरे-
णाग्निना सम्पद्यतऽएतावत्य उ वै शाण्डिलेऽग्नौ मध्यतो यजुष्मत्य इष्टका उप-
धीयन्तेऽग्नयो हैते पृथग्यदेता इष्टका एवमु हास्यैतेऽग्नयः पृथग्वसोर्धारयाभिहुता
भवन्ति ॥ १८ ॥ तदाहुः । कथमस्यैषा वसोर्धारा महदुक्थमाप्नोति कथं महतो-
क्थेन सम्पद्यतऽइत्येतस्या एव वसोर्धारायै यानि नव प्रथमानि यजूᳫंषि तत्त्रिवृ-
च्छिरोऽथ यान्यष्टाचत्वारिᳫंशत्तौ चतुर्विᳫंशौ पक्षावथ यानि पञ्चविᳫंशतिः
स पञ्चविᳫंश आत्माथ यान्येकत्रिᳫंशतिस्तदेकत्रिᳫंशं पुच्छमथ यानि त्रयस्त्रिᳫं-
शत्स वशोऽथ या अशीतयः सैवाशीतीनामाप्तिरशीतिभिर्हि महदुक्थमाख्यायतेऽथ
यदूर्ध्वमशीतिभ्यो यदेवादो महत उक्थस्योर्ध्वमशीतिभ्य एतदस्य तदेवमु हास्यैषा

रुचथं रुचामित्यमृतत्वं वै रुगमृतत्वमेवास्मिन्नेतद्दधाति तिस्र आहु·
र्जुहोति त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्रुचं दधा·
॥ १४ ॥ अथ वारुणीं जुहोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतः स एषोऽत्र
रुणो देवता तस्माऽएतद्धविर्जुहोति तदेनथं हविषा देवतां करोति यस्यै
देवतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यते वारुण्यऽर्चा
स्वेनैवैनमेतादात्मना स्वया देवतया प्रीणाति ॥ १५ ॥ यद्वेव वारुणीं जुहोति ।
जापतेर्विस्रस्ताद्वीर्यमुदक्रामत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेतया वीर्यमदधुस्तथै·
स्मिन्नयमेतद्दधाति वारुण्यऽर्चा क्षत्रं वै वरुणो वीर्यं वै क्षत्रं वीर्येणैवास्मिन्नेतद्वीर्यं
धाति॥१६॥ तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान इति । तत्त्वा याचे ब्रह्मणा वन्दमान
इत्येतत्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिरिति तदयमाशास्ते यजमानो हविर्भिरित्येतद·
डमानो वरुणेह बोधीत्यक्रुध्यन्नो वरुणेह बोधीत्येतदुरुशथंस मा न आयुः प्र·
मोषीरित्यात्मनः परिदां वदते ॥ १७ ॥ अथार्काश्वमेधयोः संततीर्जुहोति । अयं
ऽग्निरर्कोऽसावादित्योऽश्वमेधस्तौ सृष्टौ नानैवास्तां तौ देवा एताभिराहुतिभि
एतन्त्वन्त्समदधुस्तथैवैनावयमेतदेताभिराहुतिभिः संतनोति संदधाति ॥ १८ ॥
स्वर्ण घर्मः स्वाहेति । असौ वाऽआदित्यो घर्मोऽमुं तदादित्यमस्मिन्नग्नौ प्रतिष्ठा
पयति ॥ १९ ॥ स्वर्णार्कः स्वाहेति । अयमग्निरर्क इमं तदग्निममुष्मिन्नादित्ये
प्रतिष्ठापयति ॥ २० ॥ स्वर्ण शुक्रः स्वाहेति । असौ वाऽआदित्यः शुक्रस्त
पुनरमुत्र दधाति ॥ २१ ॥ स्वर्ण ज्योतिः स्वाहेति । अयमग्निर्ज्योतिस्तं पुनरि
दधाति ॥ २२ ॥ स्वर्ण सूर्यः स्वाहेति । असौ वाऽआदित्यः सूर्योऽमुं तदादि
त्यमस्य सर्वस्योत्तमं दधाति तस्मादेषोऽस्य सर्वस्योत्तमः ॥ २३ ॥ पञ्चैता आहु
तीर्जुहोति । पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्नि
र्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनावेतत्संतनोति संदधाति ॥ २४ ॥ यद्वेवाह । स्वर्ण घर्मः
स्वाहा स्वर्णार्कः स्वाहेत्यग्नेरेवैतान्यग्नेर्नामानि तान्येतत्प्रीणाति तानि हविषा देव
करोति यस्यै वै देवतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यतेऽथोऽएतानि
एतदग्निरस्मिन्नग्नौ नामग्राहं दधाति ॥ २५ ॥ पञ्चैता आहुतीर्जुहोति । पञ्चचि
तिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा ता
वतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ २६ ॥ अथात आहुतीनामेवावपनस्य । यां का
धामत आहुतिं नियतां मन्येतास्मिन्काले जुहुयात्कामेभ्यो वाऽएतथं रूपं पुष्टेन

र्सोर्धारा महदुक्थमाप्नोत्येवं महतोक्थेन सम्पद्यते ॥१९॥ ब्राह्मणम् ॥१॥ [३.१]

अथातो वाजप्रसवीयं जुहोति । अन्नं वै वाजोऽन्नप्रसवीय हास्यैतदन्नमेवास्मा एतेन
प्रसौति ॥१॥ एतद्वा एनं देवाः । एतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारया
थैनमेतद्भूय एवाप्रीणंस्तथो एवैनमयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धा
रयाथैनमेतद्भूय एव प्रीणाति ॥२॥ यद्वेवैतद्वाजप्रसवीयं जुहोति । अभिषेक एवास्यैष
एतद्वा एनं देवा एतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथैनमेतद्भूय
एवाभ्यषिञ्चंस्तथो एवैनमयमेतदेतेनान्नेन प्रीत्वैतैः कामैरभिषिच्यैतया वसोर्धारयाथै
नमेतद्भूय एवाभिषिञ्चति ॥ ३ ॥ सर्वौषधं भवति । सर्वमेतदन्नं यत्सर्वौषधं
सर्वेणैवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यथो सर्वेणैवैनमेतदन्नेनाभिषिञ्चति तेषामेकमन्नमुद्धरे
त्तस्य नाश्नीयाद्यावज्जीवमौदुम्बरेण चमसेनौदुम्बरेण स्रुवेण तयोरुक्तो बन्धुश्च
तुःस्रक्ती भवतश्चतस्रो वै दिशः सर्वाभ्य एवैनमेतद्दिग्भ्योऽन्नेन प्रीणात्यथो सर्वा
भ्य एवैनमेतद्दिग्भ्योऽन्नेनाभिषिञ्चति ॥ ४ ॥ यद्वेवैतद्वाजप्रसवीयं जुहोति
एता ह देवताः सुता एतेन सवेन येनैतत्सोष्यमाणो भवति ता एवैतत्प्रीणाति
ता अस्मा इष्टाः प्रीता एतं सवमनुमन्यन्ते ताभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजा
नो राज्यमनुमन्यन्ते स राजा भवति न स यस्मै न तद्यदग्नौ जुहोति तदाग्निम
भिषिञ्चत्यथ यदेताभ्यो देवताभ्यो जुहोति तदु तान्देवान्प्रीणाति य एतस्य सव
स्येशते ॥ ५ ॥ अथ वा एतत्पार्थान्यपि जुहोति । एतद्वै देवा अकामयन्तात्रैव स
र्वैः सवैः सूयेमहीति तेऽत्रैव सर्वैः सवैरसूयन्त तथो एवैतद्यजमानोऽत्रैव सर्वैः सवैः
सूयते ॥ ६ ॥ तद्यानि पार्थानि । तानि राजसूयस्य वाजप्रसवीयं तद्यत्तानि जु
होति तद्राजसूयेन सूयतेऽथ यानि चतुर्दशोत्तराणि ततो यानि सप्त पूर्वाणि तानि
वाजपेयस्य वाजप्रसवीयं तद्यत्तानि जुहोति तद्वाजपेयेन सूयतेऽथ यानि सप्तोत्त
राणि तान्यग्नेस्तद्यत्तानि जुहोति तदाग्निसवेन सूयते ॥७॥ स वै राजसूयस्य पूर्वाणि
जुहोति । अथ वाजपेयस्य राजा वै राजसूयेनेष्ट्वा भवति सम्राड्वाजपेयेन राज्यमु वा
अग्रेऽथ साम्राज्यं तस्माद्वाजपेयेनेष्ट्वा न राजसूयेन यजेत प्रत्यवरोहः स यथा सम्रा
सन्राजा स्यात्तादृक्तत् ॥८॥ अग्नेरुत्तमानि जुहोति । सर्वे हैते सवा यदग्निसवः सर्वं ह्य
तदग्निसवेन सुतो भवति राजा च सम्राट्च तस्मादग्नेरुत्तमानि जुहोति ॥ ९ ॥
अथैनं कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति । यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञ एवैनमेतदभिषिञ्चा

कां चात्राहुतिं जुहोत्याप्तां ताꣳ सतीं जुहोति ॥ २७ ॥ तदाहुः । न जुहुयान्नेद-तिरेचयानीति स वै जुहुयादेव कामेभ्यो वाऽएता आहुतयो हूयन्ते न वै कामा-नामतिरिक्तमस्ति ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [४. २.] ॥

अथ प्रत्येत्य धिष्ण्यानां काले धिष्ण्यान्निवपति । अग्नय एते यद्धिष्ण्या अग्नीनेवैतच्चिनोति ता एता विशः क्षत्रमयमग्निश्चितः क्षत्रं च तद्विशं च करोत्ययमु पूर्वं चिनोत्यथेमान्क्षत्रं तत्कृत्वा विशं करोति ॥ १ ॥ एक एष भवति । एकस्थं तत्क्षत्रमेकस्थाꣳ श्रियं करोति बह्व इतरे विशि तद्भूमानं दधाति ॥ २ ॥ पञ्चचितिक एष भवति । एकचितिका इतरे क्षत्रं तद्वीर्येणात्यादधाति क्षत्रं विशो वीर्यवत्तरं करोत्यूर्ध्वमेतं चिनोति क्षत्रं तदूर्ध्वं चितिभिश्चिनोति तिरश्च इतरान्क्षत्रायैव तद्विशमधस्तादुपनिषादिनीं करोति ॥ ३ ॥ उभाभ्यां यजुष्मत्या च लोकम्पृणया चैतं चिनोति । लोकम्पृणयैवेमान्क्षत्रमेव तद्वीर्येणात्यादधाति क्षत्रं विशो वीर्यवत्तरं करोति विशं क्षत्रादवीर्यतराम् ॥ ४ ॥ स यदिमाँल्लोकम्पृणयैव चिनोति क्षत्रं वै लोकम्पृणा क्षत्रं तद्विश्यत्तारं दधात्युभयानग्नीनध्व-र्युस्य चाग्नीध्राद्धरस्य पूर्वानथाग्नेस्तस्योक्तो बन्धुर्य—उ एवाध्वरधिष्ण्यं निव-पतितं—तं चिनोत्याग्नीध्रीयं प्रथमं चिनोति तꣳ हि प्रथमं निवपति दक्षिणत उदङ्ङासीनस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ५ ॥ तस्मिन्नष्टाविष्टका उपदधा-ति । अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावन्तमे-वैनमेतच्चिनोति तासामेका पृश्निर्नवमी नव वै प्राणाः सप्त शीर्षन्नवाञ्चौ द्वौ प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति पृश्निरेतन्निधीयते स दशमो दश वै प्राणा मध्यमग्नीध्रं मध्यतस्तत्प्राणान्दधाति मध्ये ह वाऽएतत्प्राणाः सन्न इति चेति चात्मानमनुसञ्च-रन्ति ॥ ६ ॥ एकविꣳशतिꣳ होत्रीय उपदधाति । एकविꣳशतिर्वै परि-श्रितस्तस्योक्तो बन्धुरेकादश ब्राह्मणाच्छꣳस्य एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुब्वैष इन्द्र ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छꣳस्यष्टावष्टावितरेषु तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥ षण्मार्जालीये । षड्वाऽऋतवः पितरस्तꣳ हैत ऋतवः पितरो दक्षिणतः पर्यूहिरे स एषामेष दक्षि-णतः स वाऽएतानृतूनदधात्पितॄनात्मन्नित्यन्वं विशं तत्क्षत्रमभिसंयत्तां करोति ॥ ८ ॥ धिष्ण्यान्परिश्रिद्भिः परिश्रयति । आपो वै परिश्रितोऽद्भिरेवैनानेतत्परितनोति स वै पूर्वेव निदधाति अथ हैता यतां यः स्वाहेन यन्त्रय ऐषा विशो यानीमानि

लोमतश्छन्दांसि वै लोमानि छन्दःस्वेवैनमेतदभिषिञ्चति
प्राचीनग्रीवे तद्धि देवत्रा ॥१०॥ तं हैके दक्षिणतोऽग्नेरभिषिञ्चन्ति । दक्षिण-
तो वाऽअसुरस्योपचारस्तेनैनमसुरस्यार्थादभिषिञ्चाम इति न तथा कुर्यादेषा वै दि-
क्पितृणां क्षिप्रे हैतां हिंसां प्रैति यं तथाभिषिञ्चन्ति ॥११॥ आहवनीयऽउ हैकेऽभि-
षिञ्चन्ति । स्वर्गो वै लोक आहवनीयस्तेनैनꣳ स्वर्गे लोकेऽभिषिञ्चाम इति न तथा
कुर्याद्दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयमेतेन हास्य तं प्रत्येनात्मनैवं दैवमात्मानमनु-
प्रसजन्ति यं तथाभिषिञ्चन्ति ॥१२॥ उत्तरत एवैनमभिषिञ्चेत् । एषा ह्युभयेषां
देवमनुष्याणां दिग्यदुदीची प्राची स्वायामेवैनमेतद्दिश्यायतने प्रतिष्ठितमभिषिञ्चति
न वै स्वऽआयतने प्रतिष्ठितो रिष्यति ॥१३॥ आसीनं भूतमभिषिञ्चेत् । आ-
स्तऽइव वै भूतस्तिष्ठन्तं बुभूषन्तं तिष्ठतीव वै बुभूषन्बस्ताजिने पुष्टिकाममभिषि-
ञ्चेत्कृष्णाजिने ब्रह्मवर्चसकाममुभयोरुभयकामं तदुत्तरतः पुच्छस्योत्तरलोम
प्राचीनग्रीवमुपस्तृणाति ॥१४॥ आस्तृणं परिश्रितः । तद्यत्कृष्णाजिनमास्तृणं
परिश्रितो भवति तथो हास्यैष दैव आत्मा कृष्णाजिनेऽभिषिक्तो भवत्यथ यदे-
नमन्यारभमाणं तिष्ठन्तमभिषिञ्चति तथा हैतस्माद्दैवादभिषेकाद्व्यवच्छिद्यते
॥१५॥ अग्नौ हुत्वाथैनमभिषिञ्चति । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयं
देवा उ वाऽअग्रेऽथ मनुष्यास्तस्मादग्नौ हुत्वाथैनं तस्यैव परिशिष्टेनाभिषिञ्च-
त्यत्र तꣳ स्रुवमनुप्रास्यति ॥१६॥ अथैनं दक्षिणं बाहुमनुपर्यावृत्याभिषि-
ञ्चति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याꣳ सरस्वत्यै
वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेः साम्राज्येनाभिषिञ्चामीति वाग्वै सरस्वती तस्या इदꣳ
सर्वं यन्त्रꣳ सवितृप्रसूत एवैनमेतदनेन सर्वेण सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेः
साम्राज्येनाभिषिञ्चत्यत्र तं चमसमनुप्रास्यति यदत्र विलिप्तं तमेद्धाहिधाग्नेरुस-
ज्ञिति ॥१७॥ तं वै मध्ये पार्थानामभिषिञ्चति । संवत्सरो वै पार्थानि संव-
त्सरस्यैवैनमेतन्मध्यत आदधाति षट् पुरस्ताज्जुहोति षडुपरिष्टात्षड्वाऽऋतव ऋ-
तुभिरेवैनमेतत्सुपुत्राणामुभयतः परिगृह्णाति बृहस्पतिः पूर्वेषामुत्तमो भवतीन्द्र उत्त-
रेषां प्रथमो ब्रह्म वै बृहस्पतिः क्षत्रमिन्द्रो ब्रह्मणा चैवैनमेतत्क्षत्रेण च सुपुत्राणामु-
भयतः परिगृह्णाति ॥१८॥ ब्राह्मणम् ॥२॥ [३. ४.] ॥ तृतीयोऽध्यायः॥ [५८.]

अथातो राष्ट्रभृतो जुहोति । राजानो वै राष्ट्रभृतस्ते हि राष्ट्राणि बिभ्रत्येता ह देवताः

ोदकानि स यदपुं खातेन परिश्रयति क्षत्रे तत्क्षत्रं दधाति क्षत्रं क्षत्रेण परिश्र
थथ यदिमान्पर्णैव निदधाति विशि तद्विशं दधाति विशा विशं परिश्रयति तेषां
यावत्य एव यजुष्मत्यस्तावत्यः परिश्रितो यावत्यो ह्येवामुष्य यजुष्मत्य
ावत्यः परिश्रितः क्षत्रायैव तद्विशं कृतानुकरामनुवर्त्मानं करोति ॥ ९ ॥
र्थेषु पुरीषं निवपति । तस्योक्तो बन्धुस्तूष्णीमनिरुक्ता हि विद्या
ग्नीषोमीयस्य पशुपुरोडाशमनु दिशामवेष्टीर्निर्वपति दिश एषोऽग्निस्ताभ्य एतानि
वींथ्ंषि निर्वपति तदेना हविषा देवतां करोति यस्यै वै देवतायै हविर्गृह्यते सा
वता न सा यस्यै न गृह्यते पञ्च भवन्ति पञ्च हि दिशः ॥ १० ॥ तदाहुः ।
शहविषमेवैतामिष्टिं निर्वपेत्सा सर्वस्तोमा सर्वपृष्ठा सर्वाणि छन्दांथ्ंसि सर्वा दिशः
र्वेऽऋतवः सर्वम्वेतदयमग्निस्तदेनथ्ं हविषा देवतां करोति यस्यै वै देवतायै ह
र्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै न गृह्यते दश भवन्ति दशाक्षरा विराड्विराडग्नि
श दिशो दिशोऽग्निर्दश प्राणाः प्राणा अग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतै
नमेतदन्नेन प्रीणाति ॥ ११ ॥ तद्वै देवस्वामेव । एतानि हवींथ्ंषि निर्वपेदेता
देवताः सुता एतेन सवेन येनैतत्सोष्यमाणो भवति ता एवैतत्प्रीणाति ताऽअ
माऽइष्टाः प्रीता एतथ्ं सवमनुमन्यन्ते ताभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजानो रा
यमनुमन्यन्ते स राजा भवति न स यस्मै न तद्यदेता देवताः सुता एतेन
सवेन यद्वेनमेता देवता एतस्मै सवाय सुवते तस्मादेता देवस्वः ॥ १२ ॥ ता वै
द्विनाम्न्यो भवन्ति । द्विनामा वै सवेन सुतो भवति यस्मै वै सवाय सूयते येन वा
सवेन सूयते तदस्य द्वितीयं नाम ॥ १३ ॥ अष्टौ भवन्ति । अष्टाक्षरा गायत्री गा
यत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥१४॥ तदाहुः
नैतानि हवींथ्ंषि निर्वपेन्नेदतिरेचयानीति तानि वै निर्वपेदेव कामेभ्यो वाऽएतानि
हवींथ्ंषि निरुप्यन्ते न वै कामानामतिरिक्तमस्ति यद्वै किं च पशुपुरोडाशमनु हवि
र्निरुप्यते पशावेव स मध्यतो मेधो धीयतऽउभयानि निवपत्यध्वरस्य चाग्नेश्चाध्वरस्य
पूर्वमथाग्नेस्तस्योक्तो बन्धुरुच्चैः पशुपुरोडाशो भवत्युपाथ्ंश्वेतानीष्ट्वानुब्रूहि प्रे
ष्येति पशुपुरोडाशस्याहानुब्रूहि यजेत्येतेषामिष्टिर्हि समानः स्विष्टकृत्समानीडेष्टा दे
वता भवन्त्यसमवहितथ्ं स्विष्टकृते ॥ १५ ॥ अथैनं पूर्वाभिषेकेणाभिमृशति । स
त्वा सवानाथ्ं सुवतामग्निर्गृहपतीनाथ्ं सोमो वनस्पतीनाथ्ं

। एतेन सत्रेण येनैतत् सोष्यमाणो भवति ता एनमेतत्प्रीणाति ताऽअस्माऽइष्टाः प्रीता
ꣳ सर्वमनुमन्यन्ते ताभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजानो राज्यमनुमन्यन्ते स राजा
ति न स यस्मै न तद्राजानो राष्ट्राणि बिभ्रति राजान उऽएते देवास्तस्मादेता रा-
तः ॥ १ ॥ यद्वेवैता राष्ट्रभृतो जुहोति । प्रजापतेर्विस्रस्तान्मिथुनान्युदक्रामन्गन्ध-
सरसो भूत्वा तानि रथो भूत्वा पर्यगच्छत्तानि परिगत्यात्मन्नधत्तात्मन्नकुरुत
वैनान्ययमेतत्परिगत्यात्मन्धत्तऽआत्मन्कुरुते ॥ २ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रꣳसत ।
यमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ यान्यस्मात्तानि मिथुनान्युदक्रामन्नेतास्ता देवता
भ्य एतज्जुहोति ॥ ३ ॥ गन्धर्वाप्सरोभ्यो जुहोति । गन्धर्वाप्सरसो हि भूत्वोदक्रा-
न्नथो गन्धेन च वै रूपेण च गन्धर्वाप्सरसश्चरन्ति तस्माद्यः कश्च मिथुनमुपप्रैति
धं चैव स रूपं च कामयते ॥ ४ ॥ मिथुनानि जुहोति । मिथुनाद्वाऽअधि प्र-
तिर्यो वै प्रजायते स राष्ट्रं भवत्यराष्ट्रं वै स भवति यो न प्रजायते तद्यन्मिथु-
नि राष्ट्रं बिभ्रति मिथुना उऽएते देवास्तस्मादेता राष्ट्रभृत आज्येन द्वादशगृहीतेन
उ द्वादशैवाहुतयो भवन्ति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ५ ॥ पुꣳसे पूर्वस्मै जुहोति ।
थ स्त्रीभ्यः पुमाꣳसं तद्वीर्येणात्यादधात्येकस्माऽइव पुꣳसे जुहोति बह्वीभ्य-
स्त्रीभ्यस्तस्मादप्येकस्य पुꣳसो बह्वी जाया भवन्त्युभाभ्यां वषट्कारेण च स्वा-
कारेण च पुꣳसे जुहोति स्वाहाकारेणैव स्त्रीभ्यः पुमाꣳसमेव तद्वीर्येणात्याद-
ति ॥ ६ ॥ ऋताषाडृतधामेति । सत्यसाट् सत्यधामेत्येतदग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयो
प्सरस इत्यग्निर्ह गन्धर्व ओषधिभिरप्सरोभिर्मिथुनेन सहोच्चक्राम मुदो नामेत्यो-
षयो वै मुद ओषधिभिर्हीदꣳ सर्वं मोदते स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वा-
वाट् ताभ्यः स्वाहेति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ७ ॥ सꣳहित इति । असौ वाऽ-
दित्यः सꣳहित एष ह्यहोरात्रे संदधाति विश्वसामेत्येष ह्येव सर्वꣳ साम सू-
गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस इति सूर्यो ह गन्धर्वो मरीचिभिरप्सरोभिर्मि-
नेन सहोच्चक्रामायुवो नामेत्यायुवाना इव हि मरीचयः प्लवन्ते स न इदं ब्रह्म क्षत्रं
त्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ८ ॥ सुषुम्ण इति । सुयज्ञिय इत्येतत्सूर्यरश्मिरिति
र्यस्येव हि चन्द्रमसो रश्मयश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरस इति चन्द्रमा
गन्धर्वो नक्षत्रैरप्सरोभिर्मिथुनेन सहोच्चक्राम भेकुरयो नामेति भाकुरयो ह नामैते
ꣳ हि नक्षत्राणि कुर्वन्ति स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पात्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ९ ॥
पिर इति । क्षिम इत्येतद्विश्वव्यचा इत्येष हीदꣳ सर्वं व्यचः करोति वातो गन्धर्व-

ब्राह्मणान्निवाप्योद्धरत्यनाग्रान्करोति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [४. ३] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ ८७ ॥

अथ प्रातः प्रातरनुवाकमुपाकरिष्यन् । अग्निं युनक्ति युक्तेन समश्नवाऽइति तेन युक्तेन सर्वान्कामान्त्समश्नुते तं वै पुरस्तात्सर्वस्य कर्मणो युनक्ति तद्यत्किं चात्र ऊर्ध्वं क्रियते युक्ते तत्सर्वं समाधीयते ॥ १ ॥ परिधिषु युनक्ति । अग्नय एते यत्परिधयोऽग्निभिरेव तदग्निं युनक्ति ॥ २ ॥ स मध्यमं परिधिमुपस्पृश्य । एतद्यजुर्जपत्यग्निं युनज्मि शवसा घृतेनेति बलं वै शवोऽग्निं युनज्मि बलेन च घृतेन चेत्येतद्दिव्यं सुपर्णं वयसा बृहन्तमिति दिव्यो वाऽएष सुपर्णो वयसो बृहन्धूमेन तेन वयं गमेम ब्रध्नस्य विष्टपं स्वो रुहाणा अधि नाकमुत्तममिति स्वर्गो वै लोको नाकस्तेन वयं गमेम ब्रध्नस्य विष्टपं स्वर्गं लोकं रोहन्तोऽधि नाकमुत्तममित्येतद् ॥ ३ ॥ अथ दक्षिणे । इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणौ याभ्यां रक्षांस्यपहंस्यग्ने ताभ्यां पतेम सुकृतामु लोकं यत्रऽऋषयो जग्मुः प्रथमजाः पुराणा इत्यमूनेतद्दषीनाह ॥ ४ ॥ अथोत्तरे । इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युरित्यमृतं वै हिरण्यममृतपक्षः शकुनो भर्तेत्येतन्महान्त्सधस्थे ध्रुव आ निषत्तो नमस्तेऽअस्तु मा मा हिंसीरित्यात्मनः परिदां वदते ॥ ५ ॥ तद्यन्मध्यमं यजुः । स आत्माथ येऽअभितस्तौ पक्षौ तस्मात्ते पक्षवती भवतः पक्षौ हि तौ ॥ ६ ॥ त्रिभिर्युनक्ति । त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्युनक्ति ॥ ७ ॥ अथ राजानमभिषुत्याग्नौ जुहोति । एष वै स सवु एतद्वै तत्सूयते यस्मै तमेता देवताः सवमनुमन्यन्ते याभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजानो राज्यमनुमन्यन्ते स राजा भवति न स यस्मै न तद्यदग्नौ जुहोति तदग्निमभिषिञ्चति सोऽस्यैष दैव आत्मा सोमाभिषिक्तो भवत्यमृताभिषिक्तोऽथ भक्षयति तदात्मानमभिषिञ्चति सोऽस्यायमात्मा सोमाभिषिक्तो भवत्यमृताभिषिक्तः ॥ ८ ॥ अग्नौ हुत्वाथ भक्षयति । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयं देवा उ वाऽअग्रेऽथ मनुष्यास्तस्माद्ग्नौ हुत्वाथ भक्षयति ॥ ९ ॥ अथैनं विमुञ्चति । आप्त्वा तं कामं यस्मै कामायैनं युङ्क्ते यज्ञायज्ञियं स्तोत्रमुपाकरिष्यन्त्स्वर्गो वै लोको यज्ञायज्ञियमेतस्य वै गत्वाऽएनं युङ्क्ते तदाप्त्वा तं कामं यस्मै कामायैनं युङ्क्ते ॥ १० ॥ तं वै पुरस्तात्स्तोत्रस्य

स्तस्याऽपोऽअप्सरस इति वातो ह गन्धर्वोऽद्भिरप्सरोभिर्मिथुनेन सहोच्चक्रामोर्जो नामेत्यापो वाऽऊर्जोऽद्भ्यो ह्यूर्ग्जायते स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पात्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १० ॥ भुज्युः सुपर्ण इति । यज्ञो वै भुज्युर्यज्ञो हि सर्वाणि भूतानि भुनक्ति यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरस इति यज्ञो ह गन्धर्वो दक्षिणाभिरप्सरोभिर्मिथुनेन सहोच्चक्राम स्तावा नामेति दक्षिणा वै स्तावा दक्षिणाभिर्हि यज्ञ स्तूयतेऽथो यो वै कश्च दक्षिणां ददाति स्तूयतऽएव स स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पात्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥ प्रजापतिर्विश्वकर्मेति । प्रजापतिर्वै विश्वकर्मा स हीदꣳ सर्वमकरोन्मनो गन्धर्वस्तस्यऽर्क्सामान्यप्सरस इति मनो ह गन्धर्व ऋक्सामैरप्सरोभिर्मिथुनेनꣳ सहोच्चक्रामेष्टयो नामेत्यृक्सामानि वाऽएष्टय ऋक्सामैर्ह्याशासतऽइति नोऽस्त्वित्थं नोऽस्त्विति स न इदं ब्रह्म क्षत्रं पात्विति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १२ ॥ अथ रथशीर्षे जुहोति । एष वै स सव एतद्वै तत्सूयते यमस्मै तमेता देवताः सवमनुमन्यन्ते याभिरनुमतः सूयते यस्मै वै राजानो राज्यमनुमन्यन्ते स राजा भवति न स यस्मै नाज्येन पञ्चगृहीतेन ता उ पञ्चैवाहुतयो हुता भवन्ति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १३ ॥ शीर्षतः । शीर्षतो वाऽअभिषिच्यमानोऽभिषिच्यतऽउपरि धार्यमाणऽउपरि हि स यमेतदभिषिञ्चति समानेन मन्त्रेण समानो हि स यमेतदभिषिञ्चति सर्वतः परिहारꣳ सर्वत एवैनमेतदभिषिञ्चति ॥ १४ ॥ यद्वेव रथशीर्षे जुहोति । असौ वाऽआदित्य एष रथ एतद्वै तद्रूपं कृत्वा प्रजापतिरेतानि मिथुनानि परिगत्यात्मन्नपद्यतात्मन्नकुरुत तथैवैनान्ययमेतत्परिगत्यात्मन्नपद्यतात्मन्नकुरुतऽउपरि धार्यमाणऽउपरि हि स य एतानि मिथुनानि परिगत्यात्मन्नपद्यतात्मन्नकुरुत समानेन मन्त्रेण समानो हि स य एतानि मिथुनानि परिगत्यात्मन्नपद्यतात्मन्नकुरुत सर्वतः परिहारꣳ सर्वतो हि स य एतानि मिथुनानि परिगत्यात्मन्नपद्यतात्मन्नकुरुत ॥ १५ ॥ स नो भुवनस्य पते प्रजापतऽइति । भुवनस्य ह्येष पतिः प्रजापतिर्यस्य तऽउपरि गृहा यस्य वेहेत्युपरि च ह्येतस्य गृहा इह चास्मै ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्रायेत्ययं वाऽअग्निर्ब्रह्म च क्षत्रं च महि शर्म यच्छ स्वाहेति महद्रूपं यच्छ स्वाहेत्येतत् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [४.१] ॥ ॥

अथ वातहोमाञ्जुहोति । इमे वै लोका एषोऽग्निर्वायुर्वातहोमा एतल्लोकेषु वायुं दधाति तस्मादेष्वेषु लोकेषु वायुः ॥ १ ॥ अञ्जलिनाग्निमाहरति । आतो ह्यत्र स वायुर्य एष नान्येन य इष्टोऽञ्जलिना वायुमभिक्रान्तो हुताति

विमुञ्चति । स यद्गायत्रस्तोत्रस्य विमुञ्चेत्पुराह हैतꣳ स्वर्गं लोकमतिप्रणश्येद्य
त्परस्तात्स्तोत्रस्य विमुञ्चति तत्सम्प्रति स्वर्गं लोकमाप्त्वा विमुञ्चति ॥ ११ ॥ परि
धिषु विमुञ्चति । परिधिषु ह्येनं युनक्ति यत्र वाव योग्यं युञ्जन्ति तदेव तद्विमुञ्चन्ति
॥ १२ ॥ स संध्योरुपस्पृश्य । एते यजुषी जपति तथा द्वे यजुषी त्रीन्परिधीननु
विभवतो दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरिति दक्षिणे विश्वस्य मूर्धन्नधि तिष्ठसि
श्रित इत्युत्तरे मूर्धन्वतीभ्यां मूर्धा ह्येषोऽप्सुमतीभ्यामग्नेरेतद्वैश्वानरस्य स्तोत्रे
यज्ञायज्ञियꣳ शान्तिर्वा आपस्तस्मादप्सुमतीभ्याम् ॥ १३ ॥ द्वाभ्यां विमुञ्चति ।
द्विपाद्यजमानो यजमानोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतद्विमु
ञ्चति त्रिभिर्युनक्ति तत्पञ्च पञ्चचितिकोऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽ
ग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति ॥ १४ ॥ तꣳ हैके । प्रायणीयेऽत्रा
तिरात्रे युञ्जयन्त्युदयनीये विमुञ्चन्ति सꣳस्थारूपं वाऽएतद्यद्विमोचनं किं पुरा
सꣳस्थायै सꣳस्थारूपं कुर्यामेति न तथा कुर्यादहरहर्वाऽएष यज्ञस्तायतेऽहरहः
संतिष्ठतेऽहरहरेनꣳ स्वर्गस्य लोकस्य गत्यै युङ्क्तेऽहरहरेनेन स्वर्गं लोकं गच्छति
तस्मादहरहरेव युञ्ज्यादहरहर्विमुञ्चेत् ॥ १५ ॥ अथो यथा प्रायणीयेऽतिरात्रे ।
सामिधेनीरनूच्य ब्रूयादुदयनीयऽएवातोऽनुवक्तास्मीति तादृक्तत्तस्मादहरहरेव यु
ञ्ज्यादहरहर्विमुञ्चेत् ॥ १६ ॥ तद्धैतच्छाण्डिल्यः । कङ्कतीयेभ्योऽहरहः कर्म प्रदि
श्य प्रवव्राजाहरहरेव वो युनजानहरहर्विमुञ्चानिति तस्मादहरहरेव युञ्ज्यादहरह
र्विमुञ्चेत् ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. ४] चतुर्थोऽध्यायः ॥ [६९.

अथातः पयोव्रतताया । पयोव्रतो दीक्षितः स्याद्देवेभ्यो ह वा अमृतमपचक्राम
॥ १ ॥ ते होचुः । श्रमेण तपसेदमन्विच्छामेति तच्छ्रमेण तपसान्वैच्छꣳस्ते दीक्षि
त्वा पयोव्रता अभवन्नेतद्धै तपो यो दीक्षित्वा पयोव्रतोऽसत्तस्य ह्योपमाशुश्रुवुः ॥ २
ते होचुः । नेदीयो वै भवति भूयस्तप उपायामेति ते त्रीन्स्तनानुपेयुस्तत्परादहश्
॥ ३ ॥ ते होचुः । नेदीयो वै भवति भूयस्तप उपायामेति ते द्वौ स्तनाऽउपेयु
स्तन्नेदीयसः परादहशुः ॥ ४ ॥ ते होचुः । नेदीयो वै भवति भूयस्तप उपायामे
ति तऽएकꣳ स्तनमुपेयुस्तदुधिजगाम न त्वभिपत्तुꣳ शेकुः ॥ ५ ॥ ते होचुः
अधि वाऽअगन्न त्वभिपत्तुꣳ शक्नुमः सर्वं तप उपायामेति तऽउपवसथेऽनाशक
पेयुरेतद्वै सर्वं तपो यदनाशकस्तस्मादुपवसथे नाश्नीयात् ॥ ६ ॥ तस्मादपिपु

प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इति । नात्र तिरोहितमिवास्ति मा व स्तेन ईशत माघ-शंस इति मा वो नाष्ट्रा रक्षांसीशतेत्येवैतदाह ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात ब-ह्वीरित्यनपक्रामिण्योऽस्मिन्यजमाने बह्व्यः स्यातेत्येवैतदाह ॥ ७ ॥ अथाहवनीया-गारस्य वा पुरस्तात् । गार्हपत्यागारस्य वा शाखामुपगूहति यजमानस्य पशून्पा-हीति तद्यज्ञायैवैतद्यजमानस्य पशून्परिददाति गुप्त्यै ॥ ८ ॥ तस्यां पवित्रं करो-ति । वसोः पवित्रमसीति यज्ञो वै वसुस्तस्मादाह वसोः पवित्रमसीति ॥ ९ ॥ अथ यत्राग्नेतां रात्रिमग्निहोत्रं जुहोति । आदिष्टं वा एतद्देवतायै हविर्भवति यत्पयः स यत्पयसा जुहुयाद्यथान्यस्यै देवतायै हविर्गृहीतं तदन्यस्यै जुहुयादेवं त-त्तस्माद्यवाग्वतां रात्रिमग्निहोत्रं जुहोति जुहुत्यग्निहोत्रमुपप्रस्रोत्स्या भवत्यथाहो-पसृष्टां प्रमुनादिति यदा माहोपसृष्टेति ॥ १० ॥ अथोखामादत्ते । द्यौरसि पृथि-व्यसीत्युपस्तौत्येवैनामेतन्महयत्येव यदाह द्यौरसि पृथिव्यसीति मातरिश्वनो घ-र्मोऽसीति यज्ञमेवैतत्करोति यथा घर्मं प्रवृञ्ज्यादेवं प्रवृणक्ति विश्वधा असि प-रमेण धाम्ना दृꣳहस्व मा ह्वारिति दृꣳहत्येवैनामेतदशिथिलां करोति मा ते यज्ञप-तिर्ह्वार्षीदिति यजमानो वै यज्ञपतिस्तद्यजमानायैवैतदह्वलामाशास्ते ॥ ११ ॥ अथ पवित्रं निदधाति । तद्वै प्राङ्निदध्यात्प्राची हि देवानां दिगथो उदगुदीची हि मनुष्याणां त्रिगयं वै पवित्रं योऽयं पवते सोऽयमिमांल्लोकांस्तिर्यङ्ङनुपवते तस्मादुदङ्ङिदध्यात् ॥ १२ ॥ तद्यथैवादः । सोमꣳ राजानं पवित्रेण सम्पावय-न्त्येवमेवैतत्सम्पावयत्युदीचीनदशं वै तत्पवित्रं भवति येन तत्सोमꣳ राजानꣳ सम्पावयन्ति तस्मादुदङ्ङिदध्यात् ॥ १३ ॥ तन्निदधाति । वसोः पवित्रमसीति यज्ञो वै वसुस्तस्मादाह वसोः पवित्रमसीति शतधारꣳ सहस्रधारमित्युपस्तौत्येवैन-देतन्महयत्येव यदाह शतधारꣳ सहस्रधारमिति ॥ १४ ॥ अथ वाचंयमो भवति । आ तिसृणां दोग्धोर्वाग्वै यज्ञोऽविक्षुब्धो यज्ञं तनवा इति ॥ १५ ॥ तदानीय-मानमभिमन्त्रयते । देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुप्वेति त-द्यथैवादः सोमꣳ राजानं पवित्रेण सम्पावयन्त्येवमेवैतत्सम्पावयति ॥ १६ ॥ अ-थाह कामधुक्ष इति । अमूमिति सा विश्वायुरित्यथ ... कामधुक्ष इ-त्यमूमिति सा विश्वकर्मेत्यथ तृतीयां पृच्छति ... । विश्वधा-या इति तद्यत्पृच्छति ...

का एष्य ...

अभिपद्याग्नावजुहवुस्तदग्नावमृतमदधुः सर्वेषामु हैष देवानामात्मा यदग्निस्तद्यद-
ग्नावमृतमदधुस्तदात्मन्नमृतमदधत ततो देवा अमृता अभवन् ॥ ७ ॥ तद्यत्तदमृतꣳ
सोमः सः । तदद्यापि यजमानः श्रमेण तपसान्विच्छति स दीक्षित्वा पयोव्रतो
भवत्येतद्वै तपो यो दीक्षित्वा पयोव्रतोऽसत्तस्य सोपमामृणोतीत्यह्ने क्रय इति ॥ ८ ॥
स त्रीन्त्स्तनानुपैति । तदपरापश्यति स द्वौ स्तनावुपैति तन्नेदीयः परापश्यति
स एकꣳ स्तनमुपैति तदधिगच्छति न त्वभिपत्तुꣳ शक्नोति स उपवसथेऽनाश-
कमुपैत्येतद्वै सर्वं तपो यदनाशकस्तस्मादुपवसथे नाश्नीयात् ॥ ९ ॥ तस्मादभि-
षुत्य । अभिषुत्याग्नौ जुहोति तदग्नावमृतं दधात्यथ भक्षयति तदात्मन्नमृतं धत्ते सोऽ-
मृतो भवत्येतद्वै मनुष्यस्यामृतत्वं यत्सर्वमायुरेति तथो हानेनात्मना सर्वमायुरेति १०
अग्नौ हुत्वाथ भक्षयति । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयं देवा उ वाऽअग्रेऽथ
मनुष्यास्तस्मादग्नौ हुत्वाथ भक्षयति ॥ ११ ॥ अथातः समिष्टयजुषामेव मीमाꣳ-
सा । देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्याः प्रजापतेः पितुर्दायमुपेयुर्वाचमेव सत्यानृते
सत्यं चैवानृतं च तऽउभयऽएव सत्यमवदन्नुभयेऽनृतं ते ह सदृशं वदन्तः सदृशा
एवासुः ॥ १२ ॥ ते देवा उत्सृज्यानृतम् । सत्यमन्वालेभिरेऽसुरा उहोत्सृज्य सत्य-
मनृतमन्वालेभिरे ॥ १३ ॥ तद्धेदꣳ सत्यमीक्षां चक्रे । यदसुरेष्वास देवा वाऽउ-
त्सृज्यानृतꣳ सत्यमन्वालप्सत हन्त तदयानीति तद्देवानाजगाम ॥ १४ ॥ अनृतमु
हेक्षां चक्रे । यद्देवेष्वासासुरा वाऽउत्सृज्य सत्यमनृतमन्वालप्सत हन्त तदयानीति
तदसुरानाजगाम ॥ १५ ॥ ते देवाः । सर्वꣳ सत्यमवदन्त्सर्वमसुरा अनृतं ते देवा
आसक्ति सत्यं वदन्त एषावीरतरा इवासुरनाढ्यतरा इव तस्माद्ध हैतद्य आस-
क्ति सत्यं वदत्यैषावीरतर इवैव भवत्यनाढ्यतर इव स ह त्वेवान्ततो भवति देवा
ह्येवान्ततो भवन् ॥ १६ ॥ अथ हासुराः । आसक्त्यनृतं वदन्त ऊष इव पिपि-
षुराढ्या इवासुस्तस्माद्ध हैतद्य आसक्त्यनृतं वदत्यूषऽइवैव पिपिषुराढ्य
इव भवति परा ह त्वेवान्ततो भवति परा ह्यसुरा अभवन् ॥ १७ ॥ तद्यत्तत्स-
त्यम् । त्रयी सा विद्या ते देवा अब्रुवन्यज्ञं कृत्वेदꣳ सत्यं तनवामहा इति ॥ १८ ॥
ते दीक्षणीयां निरवपन् । तदु हासुरा अनुबुबुधिरे यज्ञं वै कृत्वा तद्देवाः सत्यं त-
न्वते प्रेत तदाहरिष्यामो यदस्माकं तत्रेति तस्य समिष्टयजुरहुतमासाजग्मुस्तस्मा-
त्तस्य यज्ञस्य समिष्टयजुर्न जुह्वति ते देवा असुरानभिद्रुत्य सप्तुत्य यज्ञमन्यत्क्र-
तुं दधिरेऽन्यद्वै कुर्वन्तीति पुनः प्रेयुः ॥ १९ ॥ तेषु प्रेतेषु । प्रायणीयं निरवप-

तथो हास्यैष आत्मानं न वृङ्क्ते येऽअग्नयः पाञ्चजन्या अस्यां पृथिव्यामधि तेषामसि त्वमुत्तमः प्र नो जीवातवे सुवेति ये के चाग्नयः पञ्चचितिका अस्यां पृथिव्यामधि तेषामसि त्वꣳ सत्तमः सोऽअस्मान्जीवनाय सुवेत्येतदनुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्वागु सर्वाणि छन्दाꣳसि सर्वैरेवास्माऽएतच्छन्दोभिर्निह्नुतऽउपस्थायाग्निꣳ समारोप्य निर्मथ्योदवसानीयया यजते ॥ ५३ ॥ अथ मैत्रावरुण्या पयस्यया यजते । देवत्रा वाऽएष भवति य एतत्कर्म करोति दैवम्वेतन्मिथुनं यन्मित्रावरुणौ स यदेतयानिष्ट्वा मानुष्यां चरेत्प्रत्यवरोहः स यथा दैवः सन्मानुषः स्यात्तादृक्तद्य यदेतया मैत्रावरुण्या पयस्यया यजते दैवमेवैतन्मिथुनमुपैत्येतयेष्ट्वा कामं यथाप्रतिरूपं चरेत् ॥ ५४ ॥ यद्वेवैतया मैत्रावरुण्या पयस्यया यजते । प्रजापतेर्विस्रस्ताद्रेतः परापतत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वंस्तदस्मिन्नेतया मैत्रावरुण्या पयस्यया रेतोऽदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्दधाति ॥ ५५ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रꣳसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ यदस्मात्तद्रेतः परापतदेषा सा पयस्या मैत्रावरुणी भवति प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ प्राणोदानाऽउ वै रेतः सिक्तं विकुरुतः पयस्या भवति पयो हि रेतो यज्ञो भवति यज्ञो ह्येव यज्ञस्य रेतउपाꣳशु भवत्युपाꣳशु हि रेतः सिच्यतेऽन्ततो भवत्यन्ततो हि रेतो धीयते ॥ ५६ ॥ तस्यै वाजिनेन चरन्ति । तस्मिन्दक्षिणां ददाति तूपरौ मिथुनौ दद्यादित्यश्याज्ञायेनेव मन्यऽइति ह स्माह माहित्थिः सर्वत्सु हैषाग्निचित आहुतिः सोमाहुतिर्यामनिष्टके जुहोति ॥ ५७ ॥ स स्वयमातृण्णा एवोपदधीत । इमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा इमऽउ लोका एषोऽग्निश्चितः ॥ ५८ ॥ ऋतव्या एवोपदधीत । संवत्सरो वाऽऋतव्याः संवत्सर एषोऽग्निश्चितः ॥ ५९ ॥ विश्वज्योतिष एवोपदधीत । एता वै देवता विश्वज्योतिष एता उ देवता एषोऽग्निश्चितः ॥ ६० ॥ पुनश्चितिमेवोपदधीत । पुनर्यज्ञो हैष उत्तरा हैषा देवयज्या पुनर्यज्ञमेवैतदुपधत्तऽउत्तरामेव देवयज्यामुप हैनं पुनर्यज्ञो नमतीति न तथा कुर्याद्यो वाव चितेऽग्निर्निधीयते तामेवेष्टकामेष सर्वोऽग्निरभिसम्पद्यते तद्यदग्नौ जुहोति तदेवास्य यथा सर्वस्मिञ्छाण्डिलेऽग्नौ संचिते पञ्चगृहीत्याहुतयो हुताः स्युरेवमस्यैता आहुतयो हुता भवन्ति ॥ ६१ ॥ सर्वाणि वाऽएष भूतानि सर्वान्देवान्गर्भो भवति योऽग्निं बिभर्ति स योऽसंवत्सरभृतं चिनुतऽएतानि ह स सर्वाणि भूतानि गर्भं भूतं निर्हते यो न्वेव मानुषं गर्भं निर्हन्ति तन्न्वेव परिचक्षतेऽथ किं य एतं ऐषो दिप नासंवत्सरभृतस्याऽर्त्विजा भवितुमर्हाणिति ह स्मा

तद्ध हासुरा अन्वेव बुबुधिरे तस्य शम्य्वोरन्तमासाथाजग्मुस्तस्मात्स यज्ञः शम्य
स्ते देवा असुरान्प्रतिदृश्य शम्युलुप्य यज्ञमन्यदेव कर्तुं दध्रिरेऽन्यद्वै कुर्वन्तीति
त्र प्रेयुः ॥२०॥ तेषु प्रेतेषु । राजानं क्रीत्वा पर्युह्याथास्माऽआतिथ्यꣳ हवि
र्पस्तद्ध हासुरा अन्वेव बुबुधिरे तस्येडोपहूतासाथाजग्मुस्तस्मात्स यज्ञ इडान्त
रा असुरान्प्रतिदृश्य समुलुप्य यज्ञमन्यदेव कर्तुं दध्रिरेऽन्यद्वै कुर्वन्तीति पुन
युः ॥२१॥ तेषु प्रेतेषु । उपसदोऽतन्वत ते तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य देवता
यजन्न प्रयाजान्नानुयाजानुभयतो यज्ञस्योदसादयन्भूयिष्ठꣳ हि तत्रात्वरन्त तस
पसत्सु तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य देवता एव यजति न प्रयाजान्नानुयाजानुभ
यज्ञस्योत्सादयति ॥२२॥ तऽउपवसथेऽग्नीषोमीयं पशुमालेभिरे । तद्ध हासुरा अ
व बुबुधिरे तस्य समिष्टयजूꣳष्यहुतान्यासुरथाजग्मुस्तस्मात्तस्य पशोः समिष्टयजूꣳषि
जुहोति ते देवा असुरान्प्र० ॥ २३ ॥ तेषु प्रेतेषु । प्रातः प्रातः सवनमतन्व
द्ध हासुरा अन्वेव बुबुधिरे तस्यैतावत्कृतमास यावत्प्रातः सवनमथाजग्मुस्ते दे
असुरान्प्र० ॥ २४ ॥ तेषु प्रेतेषु । माध्यन्दिनꣳ सवनमतन्वत तद्ध हासुरा अ
व बुबुधिरे तस्यैतावत्कृतमास यावन्माध्यन्दिनमथाजग्मुस्ते देवा असुरान्प्र
२५ ॥ तेषु प्रेतेषु । सवनीयेन पशुनाचरंस्तद्ध हासुरा अन्वेव बुबुधिरे तस्यैता
त्कृतमास यावदेतस्य पशोः क्रियतेऽथाजग्मुस्ते देवा असुरान्प्र० ॥ २६ ॥ ते
तेषु । तृतीयसवनमतन्वत तत्समस्थापयन्यत्समस्थापयंस्तत्सर्वꣳ समयमाप्नुव
नतोऽसुरा अपपुप्लुविरे ततो देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्भ्रा
तृव्यो भवति य एवं वेद ॥२७॥ ते देवा अब्रुवन् । ये न इमे यज्ञाः सामिस
स्थिता यानिमानितरहतोऽगामोप तज्जानीत यथेमान्त्सꣳस्थापयामेति तेऽब्रुवं
श्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्तदिच्छत यथेमान्यज्ञान्त्सꣳस्थापय
मेति ॥ २८ ॥ ते चेतयमानाः । एतानि समिष्टयजूꣳष्यपश्यंस्तान्यजुहवुस्तैरे
तान्यज्ञान्त्समस्थापयन्यत्समस्थापयंस्तस्मात्सꣳस्थितयजूꣳष्यथ यत्समयजंस्तस्मा
त्समिष्टयजूꣳषि ॥ २९ ॥ ते वाऽएते नव यज्ञाः । नवैतानि समिष्टयजूꣳषि त
देतानि जुहोत्येतानेवैतद्यज्ञान्त्सꣳस्थापयत्यथ यानि जुहोत्यध्वरस्य चाग्नेश्च
[illegible] यन्वयः ॥ ३० ॥ तेऽग्नेर्जुहोति । त्रिपाहमपानो
[illegible] यज्ञꣳ संस्थापयतीति पशो भू
[illegible] ॥३१॥ तान्युभयान्येकादश सम्पद्यन्ते । एका

वात्स्यो नेदस्य देवरेतसस्य निर्हण्यमानस्य मेद्यसानीति ॥ ६२ ॥ षण्मास्यमन्
चिन्वीतेत्याहुः । षण्मास्या वाऽअन्तमा गर्भा जाता जीवन्तीति स यद्यसंवत्स
भृते महदुक्थं शंसेदशीतीः शंसेद्यद्वै तद्यदसंवत्सरभृतोऽसर्वं त
दशीतयो विकृष्टं ह्येनं स भूयो विकर्षयादि चैव संवत्सरभृतः स्याद्यदि व
संवत्सरभृतः सर्वमेव महदुक्थं शंसेत् ॥ ६३ ॥ अथ ह शाण्डिल्याय
प्राच्यां जगाम । तं ह दैयाम्पातिरुवाच शाण्डिल्यायन कथमग्निश्चितव्यो
यामेऽह संवत्सरभृतायाग्निमु चिकीषामहऽइति ॥ ६४ ॥ स होवाच । क
न्वाऽएनं स चिन्वीत येन पुरा संवत्सरं भृतः स्यात्तं ह्येव तं भृतं स
चिनुतऽइति ॥ ६५ ॥ काममेवैनं स चिन्वीत । यः संवत्सरमभिषविष्यन्त्स्
देय वाऽएनं मत्यन्नमन्नेन विभर्त्येताभिराहुतिभिः ॥ ६६ ॥ काममेवैनं
चिन्वीत । यः संवत्सरमग्निहोत्रं जुहुयाद्विभर्ति वाऽएनमेष योऽग्निहोत्रं जु
ति ॥ ६७ ॥ काममेवैनं स चिन्वीत । यः संवत्सरं जातः स्यात्मा
वाऽअग्निस्तमेतद्बिभर्त्यथ ह वै रेतः सिक्तं प्राणोऽन्ववरोहति तद्विन्दते त
ज्जातं-जातं विन्दते तस्माज्जातवेदास्तस्माद्यप्येवंवित्कामं सद्योभूतं चिन्वी
यश्च ह वाऽएवंवित्प्रवाति वा पाययति वा तदेवास्य यथा सर्वस्मिन्
ष्टिद्ध्नलेऽग्नौ संचिते पक्षपुच्छवत्याहुतयो हुताः स्युरेवमस्यैता आहुतयो हु
भवन्ति ॥ ६८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५. १] ॥ ॥

इन्द्र एतत्सप्तर्चमपश्यत् । न्यूनस्याप्त्याऽअतिरिक्तस्यानतिरिक्तायै वृद्ध
समृद्धाऽअथ ह वाऽईश्वरोऽग्निं चित्वा किंचिद्दौरितमापत्तोर्वि वा ह्वलितोर्
यद्वा ह वा एतच्छ्यापर्णः सायकायनः शुश्रावाथ हैतत्कर्मोपदधर्ष ॥ १ ॥ सै
त्रयस्य समृद्धिः । अग्नेः समृद्धिर्योऽग्निं चिनुते तस्य समृद्धिर्योऽग्निं चिनो
तस्य समृद्धिः ॥ २ ॥ तद्यदेतेनोपतिष्ठते । यदेवास्यात्र विद्वान्वाविद्वान्वाति
रेचयति न वाभ्यापयति तदेवास्यैतेन सर्वमाप्तं भवति यदस्य किं चानाप्तं य
तस्यामनुष्टुभ्यृचि कामोऽत्रैव तमाप्नोत्यथोऽएतस्मादेवैतत्कर्मणो रक्षांसि ना
अपहन्ति नो हैनमनुव्याहारिण स्तृण्वते तस्माद्यप्येवंविन्कामं परस्माऽअग्निं चि
नुयादीश्वरो ह श्रेयान्भवितोः ॥ ३ ॥ वार्त्रहत्याय शवसे । सहदानुं पुरुहूत क्षि
यन्तमिति वार्त्रघ्नीभ्यां प्रथमाभ्यामुपतिष्ठतऽएतद्वै देवा वृत्रं पाप्मानं हत्वाप

शाक्षरा त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वीर्यमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयति ॥ ३२ ॥ यद्वेवैकादश । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रैष्टुभ इन्द्र इन्द्रो यज्ञस्यात्मेन्द्रो देवता तद्य एव यज्ञस्यात्मा या देवता तस्मिन्नेवैतद्यज्ञमन्ततः प्रतिष्ठापयति ॥ ३३ ॥ समिष्टयजूꣳषि हुत्वावभृथं यन्ति । अवभृथादुदेत्योदयनीयेन चरित्वानूबन्ध्यस्य पशुपुरोडाशमनु दैविकाꣳ हवीꣳषि निर्वपति ॥ ३४ ॥ एतद्वै प्रजापतिः । प्राप्य राद्धेवामन्यत स दिक्षु प्रतिष्ठायेदꣳ सर्वं यदिदं किंचाप्रतिष्ठत तथैवैतद्यजमानो दिक्षु प्रतिष्ठायेदꣳ सर्वं यदिदं किंच प्रतिष्ठति ॥ ३५ ॥ यद्वेवैतानि हवीꣳषि निर्वपति । दिश एषोऽग्निस्ता उ एवामूः पुरस्ताद्भेस्तम्बं च लोगेष्टकाश्चोपदधाति ताः प्राणभृतः प्रथमायां चितौ सर्वैव द्वितीया सर्वा तृतीया सर्वा चतुर्थ्यथ पञ्चम्यै चितेरसपत्ना नाकसदः पञ्चचूडास्ता ऊर्ध्वा उत्क्रामन्त्य आयंस्ताभ्यः प्रजापतिराविभेत्सर्वं वा इदमिमाः पराच्योऽत्येष्यन्तीति ता धाता भूत्वा व्ययच्छत्तासु प्रत्यतिष्ठत् ॥ ३६ ॥ स य स धातासौ स आदित्यः । अथ यत्तद्दिशां परमं क्रान्तमेतत्तद्यस्मिन्नेष एतत्प्रतिष्ठितस्तपति ॥ ३७ ॥ स यः स धातायमेव स धात्रः । द्वादशकपालः पुरोडाशो द्वादशकपालो द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्धाताथ यत्तद्दिशां परमं क्रान्तमेतानि तानि पूर्वाणि हवीꣳष्यनुमत्यै चरू राकायै चरुः सिनीवाल्यै चरुः कुह्वै चरुस्तद्यदेतानि निर्वपति यदेव तद्दिशां परमं क्रान्तं तस्मिन्नेवैनमेतत्प्रतिष्ठापयति तथꣳसर्वं जुहोत्येतन्न्वेव कृत्स्नतायै ॥ ३८ ॥ ता वा एता देव्यः । दिशो वेताश्छन्दाꣳसि वै दिशश्छन्दाꣳसि देव्योऽथैष कः प्रजापतिस्तद्यद्देव्यश्च कश्च तस्माद्दैविकाः पञ्च भवन्ति पञ्च हि दिशः ॥ ३९ ॥ तदाहुः । नैतानि हवीꣳषि निर्वपेदतिरेचयानीति तानि वै निर्वपेदेव कामेभ्यो वा एतानि हवीꣳषि निरुप्यन्ते न वै कामानामतिरिक्तमस्ति यद्व किं च पशुपुरोडाशमनु हविर्निरुप्यते पशावेव स मध्यतो मेधो धीयतऽउभयानि निर्वपत्यध्वरस्य चाग्नेश्चाध्वरस्य पूर्वमथाग्नेस्तस्योक्तो बन्धुरुच्चैः पशुपुरोडाशो भवत्युपांꣳश्वेतानीष्टिर्ह्यनुब्रूहि प्रेष्यति पशुपुरोडाशस्याहानुब्रूहि यजेत्येतेषामिष्टिर्हि समानःसिप्कृत्समानीडा॥४०॥ तद्य-वाऽएतस्य पशोः । जुहोति समिष्टयजूꣳष्यवयन्ति हृदयशूलेनावभृथꣳ सꣳस्था येष पशुर्हृदयशूलेन चरित्वा॥४१॥ प्रत्येत्य वैश्वकर्मणानि जुहोति । विश्वानि कर्माण्ययमग्निस्तान्यस्यात्र सर्वाणि कर्माणि कृतानि भवन्ति तान्येतस्मीणाते

हतपाप्मान एतत्कर्माकुर्वत तथैवैतद्यजमानो वृत्रं पाप्मानꣳ हत्वापहतपाप्मैतत्कर्म
कुरुते ॥ ४ ॥ वि न इन्द्र मृधो जहि । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठा इति वैमृ-
धीभ्यां द्वितीयाभ्यामेतद्वै देवा मृधः पाप्मानꣳ हत्वापहतपाप्मान एतत्कर्माकुर्वत
तथैवैतद्यजमानो मृधः पाप्मानꣳ हत्वापहतपाप्मैतत्कर्म कुरुते ॥ ५ ॥ वैश्वानरो
न ऊतये । पृष्टो दिवि पृष्टोऽअग्निः पृथिव्यामिति वैश्वानरीभ्यां तृतीयाभ्यामेतद्वै
देवा वैश्वानरेण पाप्मानं दग्ध्वापहतपाप्मान एतत्कर्माकुर्वत तथैवैतद्यजमानो वै-
श्वानरेण पाप्मानं दग्ध्वापहतपाप्मैतत्कर्म कुरुते ॥ ६ ॥ अश्याम तं काममग्ने
तवोतीति । एकया कामवत्यैतद्वै देवाः षड्चेन पाप्मानमपहत्यैकया कामवत्यैकधा-
न्ततः सर्वान्कामानात्मन्नकुर्वत तथैवैतद्यजमानः षड्चेन पाप्मानमपहत्यैकया काम-
वत्यैकधान्ततः सर्वान्कामानात्मन्कुरुते ॥ ७ ॥ सप्तर्चं भवति । सप्तचितिकोऽग्निः
सप्तऽर्तवः सप्त दिशः सप्त देवलोकाः सप्त स्तोमाः सप्त पृष्ठानि सप्त छन्दाꣳसि
सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त शीर्षन्प्राणा यत्किं च सप्तविधमधिदेवतम-
ध्यात्मं तदेनेन सर्वमाप्नोति ता अनुष्टुभमभिसम्पद्यन्ते वाग्वाऽअनुष्टुब्वाचैवास्य
तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तम् ॥ ८ ॥ अष्टर्चेनोपतिष्ठेतेत्यु हैकऽआहुः । वयं
तेऽअद्य ररिमा हि काममिति द्वितीयया कामवत्या सप्त पूर्वास्तदष्टावष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्य तदाप्नोति यदस्य किं
चानाप्तमथोऽएवꣳ सम्पं दैवतं भजतेऽइति न तथा कुर्यादेता वाव सप्ताप्त्वानु-
ष्टुभो भवन्ति स योऽष्टर्चे कामोऽत्रैव तमाप्नोति ॥ ९ ॥ ऐन्द्राग्नीभिरुपतिष्ठते ।
ऐन्द्राग्नोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्य तदाप्नोति यदस्य किं चा-
नाप्तमिन्द्राग्नी वै सर्वे देवाः सर्वदेवत्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवा-
स्य तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तम् ॥ १० ॥ तद्वैके । कुर्वणः—कर्मण एवैतां
मतिपदं कुर्वतेऽपहतपाप्मान एतत्कर्म करवामहाऽइति पुरीषवतीं चितिं कृत्वोपति-
ष्ठेतेत्यु हैकऽआहुस्तत्र हि सा सर्वा कृत्स्ना भवतीति स यथा कामयेत तथा कुर्या-
दिति नु चयनस्याधातोऽचयनस्य ॥ ११ ॥ त्रयो ह वै समुद्राः । अग्निर्यजुषां
महाव्रतꣳ साम्नां महदुक्थमृचाꣳ स य एतानि परस्मै करोत्येतान्ह स समुद्रा-
न्छोषयते ताञ्छुष्यतोऽन्वस्य छन्दाꣳसि शुष्यन्ति छन्दाꣳस्यनु लोको लोकम-
न्वात्मात्मानमनु प्रजा पशवः स ह श्वः श्वएव पापीयान्भवति य एतानि परस्मै करो-
ति ॥ १२ ॥ अथ य एतान्यकृत्वा । परस्माऽअपि सर्वैरन्यैर्यज्ञक्रतुभिर्याजयेदेत-

ानि हविषा देवतां करोति यस्यै वै देवतायै हविर्गृह्यते सा देवता न सा यस्यै गृह्यतेऽथो विश्वकर्मायमग्निस्तमेवैतत्प्रीणाति ॥ ४२ ॥ यद्वेव वैश्वकर्मणानि

होति । प्रायणं च ह्यग्नेरुदयनं च सावित्राणि प्रायणं वैश्वकर्मणान्युदयनं स त्सावित्राण्येव जुहुयान्न वैश्वकर्मणानि यथा प्रायणमेव कुर्यान्नोदयनं तादृक्तद्य द्वैश्वकर्मणान्येव जुहुयान्न सावित्राणि यथोदयनमेव कुर्यान्न प्रायणं तादृक्तदुभ- ानि जुहोति प्रायणं च तदुदयनं च करोति ॥ ४३ ॥ अष्टावमूनि भवन्ति । त्रमिमानि तद्यथा प्रायणं तथोदयनं करोति स्वाहाकारोऽमीषां नवमो भवत्येव पां तद्यथा प्रायणं तथोदयनं करोत्याहुतिरमीषां दशमी भवत्येवमेषां तद्यथ ायणं तथोदयनं करोति संततां तन्नाहुतिं जुहोति रेतो वै तत्र यज्ञो रेतसोऽवि च्छेदाय स्रुवेणेह स्वाहाकारं निरुक्तश्हि रेतो जातं भवति ॥ ४४ ॥ यहा ात् । समुद्रमुत्सोऽभूद्दो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वेत्येतस्माद्धेतत्सर्वस्माद् र्व समभवत्तदनु प्रेत सुकृतामु लोकं यत्रऽऋषयो जग्मुः प्रथमजाः पुराणाऽइत्य् ातद्रूपीनाह॥४५॥एतश्र सधस्थ।परि ते ददामीति स्वर्गो वै लोकः सधस्थस्तदेनं स्वर्गाय लोकाय परिददाति यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वोऽत्र तश्स्म जानीत परमे व्योमन्निति यथैव यजुस्तथा बन्धुः॥४६॥एतं जानाथ।प व्योमन्देवाःसधस्था विद रूपमस्य यदागच्छात्पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणवाथ विरस्माऽइति यथैव यजुस्तथा बन्धुरुद्बुध्यस्वाग्ने येन वहसीति तयोरुक्तो बन्धुः॥४७ प्रस्तरेण परिधिना। स्रुचा वेद्या च बर्हिषा ऋचेमं यज्ञं नो नय स्वर्देवेषु गन्त ऽइत्येनैनं यजुस्य रूपैः स्वर्गं लोकं गमयेत्येतत् ॥ ४८ ॥ यद्दत्तं यत्परादानम् पूर्तं याश्च दक्षिणाः तदग्निर्वैश्वकर्मणः स्वर्देवेषु नो दधदिति यच्चैव सम्पति दो यच्चासम्पति तन्नोऽयमग्निर्वैश्वकर्मणः स्वर्गे लोके दधात्वित्येतत् ॥ ४९ येत्र धारा अनपेताः । मधोर्घृतस्य च याः तदग्निर्वैश्वकर्मणः स्वर्देवेषु नो दध नि यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ५० ॥ अष्टौ वैश्वकर्मणानि जुहोति । अष्टाक्षरा ग यत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनमेतदन्नेन प्रीणाति ॥५१ वैश्वकर्मणानि हुत्वा नाम करोति । यदा वै सर्वः कृत्स्नो जातो भवत्यथ न कुर्वन्त्यत्र वाऽएष सर्वः कृत्स्नो जातो भवति ॥ ५२ ॥ ॥ शतम् ५२०० ॥ नाम कृत्वा॒ग्निमुपतिष्ठते । सर्वेण वाऽएष एतमात्मना चिनोति स यदेतामत्रात्म पारिदां न गच्छेत हैवात्मेष आत्मानं गृह्णीताथ यदेतामत्रात्मनः पारिदां गद

भ्यो हैवास्य समुद्रेभ्यश्छन्दाᳬसि पुनराप्यायन्ते छन्दाᳬस्यनु लोको लोकम
त्मात्मानमनु प्रजा पशवः स ह श्वः — श्व एव श्रेयान्भवति य एतानि पर
करोत्यथैष ह वाऽअस्य दैवोऽमृत आत्मा स य एतानि परस्मै करोत्येतᳬ ह
दैवमात्मानं परस्मै प्रयच्छत्यथ शुष्क एव स्थाणुः परिशिष्यते ॥ १३ ॥ तद्धै
कृत्वा कुर्वते वा प्रति वा कारयन्तऽएषा प्रायश्चित्तिरिति न तथा कुर्याद्यथा
ष्कᳬ स्थाणुमुदकेनाभिषिञ्चेत्तादृक्तत्पूयेद्वा वै स वि वा म्रियेतैतस्य प्रायश्चि
रस्तीत्येव विद्यात् ॥ १४ ॥ अथ ह स्माह शाण्डिल्यः । तुरो ह कावषेयः
रोत्थां देवेभ्योऽग्निं चिकाय तᳬह देवाः पप्रच्छुर्मुने यदलोक्यामग्निचित्याम
थ कस्माच्चैषीरिति ॥ १५ ॥ स होवाच । किं नु लोक्यं किमलोक्यमात्मा
यज्ञस्य यजमानोऽङ्गान्यृत्विजो यत्र वाऽआत्मा तदङ्गानि यत्रोऽअङ्गानि तदात
यदि वाऽऋत्विजोऽलोका भवन्त्यलोक उतर्हि यजमान उभये हि समानलो
भवन्ति दक्षिणासु त्वेव न संवदितव्यᳬ संवादेनैवऽर्त्विजोऽलोका इति ॥ १६
ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [५. २] ॥ चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०७
पञ्चमोऽध्यायः [६०] ॥ अस्मिन् काण्डे कण्डिका संख्या ४०२ ॥

इतिमाध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे संचितिनाम नवमं काण्डं समाप्तम् ॥ ९ ॥

षधयो जायन्तऽओषधीरग्न्याप: पीत्वा तत एष रसः सम्भवति तस्मादु रसस्यो
त सर्वत्वाय तद्रुद्रास्यातनक्ति तीव्रीकरोत्येवैनदेतत्तस्मादुद्रास्यातनक्ति ॥ १८ ॥
स आतनक्ति । इन्द्रस्य त्वा भागꣳ सोमेनातनच्मीति तद्यथैवादो देवतायै हवि-
र्गृह्णन्नादिशत्येवमेवैतद्देवतायाऽआदिशति यदाहेन्द्रस्य त्वा भागमिति सोमेनात-
नच्मीति स्वदयत्येवैनदेतद्देवेभ्यः ॥ १९ ॥ अथोदकवतीत्तानेन पात्रेणापिदधाति।
नेदेनदुपरिष्टान्नाष्ट्रा रक्षाꣳस्यवमृशानिति वज्रो वाऽआपस्तद्वज्रेणैवैतन्नाष्ट्रा रक्षा-
ꣳस्यतोऽपहन्ति तस्मादुदकवतीत्तानेन पात्रेणापिदधाति ॥ २० ॥ सोऽपिदधा-
ति । विष्णो हव्यꣳ रक्षेति यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञायैवैतद्धविः परिददाति गुप्त्यै
तस्मादाह विष्णो हव्यꣳ रक्षेति ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [७.१.] ॥

ऋणꣳ ह वै जायते योऽस्ति । स जायमान एव देवेभ्य ऋषिभ्यः पितृभ्यो
मनुष्येभ्यः ॥ १ ॥ स यदेव यजेत । तेन देवेभ्य ऋणं जायते तद्ध्येभ्य एतत्क-
रोति यदेनान्यजते यदेभ्यो जुहोति ॥ २ ॥ अथ यदेवानुब्रुवीत । तेनर्षिभ्य
ऋणं जायते तद्ध्येभ्य एतत्करोत्यृषीणांनिधिगोप इति ह्यनूचानमाहुः ॥ ३ ॥
अथ यदेव प्रजामिच्छेत । तेन पितृभ्य ऋणं जायते तद्ध्येभ्य एतत्करोति यदेषाꣳ
सन्तताव्यवच्छिन्ना प्रजा भवति ॥ ४ ॥ अथ यदेव वासयेत । तेन मनुष्येभ्य
ऋणं जायते तद्ध्येभ्य एतत्करोति यदेनान्वासयते यदेभ्योऽशनं ददाति स य
एतानि सर्वाणि करोति स कृतकर्मा तस्य सर्वमाप्तꣳ सर्वं जितꣳ ॥ ५ ॥ स
येन देवेभ्य ऋणं जायते । तदेनांस्तदवदयते यद्यजतेऽथ यदग्नौ जुहोति तदेनां-
स्तदवदयते तस्माद्यत्किञ्चाग्नौ जुह्वति तदवदानं नाम ॥ ६ ॥ तद्वै चतुरवत्तं भ-
वति । [illegible] याज्याय वषट्कारोऽथ सा देवता चतुर्थी यस्यै दे-
वतायै हविर्भवत्येवꣳ हि देवता अवदानान्यन्वायत्ता अवदानानि वा देवता अ-
न्वायत्तानि [illegible] तदवदानं यत्पञ्चमं कस्माऽउ हि तदवद्येत्तस्माच्चतु-
रवत्तं भवति ॥ ७ ॥ तदो पञ्चावत्तमेव भवति । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः
पशुः [illegible] पञ्चावत्तस्य सम्पद्यहैव प्रजया पशुभिर्भवति य-
[illegible] श्रपणं [illegible] प्रज्ञानं [illegible] यच्चतुरवत्तं त-
[illegible] ॥ ८ ॥ स वै [illegible] । मानुषꣳ ह कुर्याद्य-
[illegible] तस्माद्यावन्मात्र-
[illegible] ॥ ९ ॥ स [illegible] । [illegible] -
[illegible] नेत एषा केवलं
[illegible] तस्मादुभय-

अथ दशमं काण्डम् ।

ओ३म् । अग्निरेष पुरस्ताच्चीयते । संवत्सर उपरिष्टान्महदुक्थं शस्यते प्रजापतेर्विस्रस्तस्याग्रं रसोऽगच्छत् ॥ १ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रंसत । संवत्सरः सोऽथ यान्यस्य तानि पर्वाणि व्यस्रंसन्ताहोरात्राणि तानि ॥ २ ॥ स यः स संवत्सरः प्रजापतिर्व्यस्रंसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ यान्यस्य तान्यहोरात्राणि पर्वाणि व्यस्रंसन्तेष्टका एव तास्तद्यदेता उपदधाति यान्येवास्य तान्यहोरात्राणि पर्वाणि व्यस्रंसन्त तान्यस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तदेतदत्रैव यजुश्चितमत्राप्तम् ॥ ३ ॥ अथ योऽस्य सोऽग्रं रसोऽगच्छत् । महदुक्थं तमस्य तं रसमृक्सामाभ्यामनुयन्ति तद्यदत्र यजुः पुरस्तादित्यभिनेतीव तदेति यथाहो मेऽमुत्रकं तदाहरिष्यामीत्येवं तद्यजुः पुरस्तादेति तं संवत्सरऽआमुचन्ति ॥ ४ ॥ तमध्वर्युर्ग्रहेण गृह्णाति । यद्गृह्णाति तस्माद्ग्रहस्तस्मिन्नुद्गाता महाव्रतेन रसं दधाति सर्वाणि हैतानि सामानि यन्महाव्रतं तदस्मिन्त्सर्वैः सामभी रसं दधाति तस्मिन्होता महतोक्थेन रसं दधाति सर्वा हैता ऋचो यन्महदुक्थं तदस्मिन्त्सर्वाभिर्ऋग्भी रसं दधाति ॥ ५ ॥ ते यदा स्तुवते यदानुशंसति । अथास्मिन्नेतं वषट्कृते जुहोति तदेनमेष रसोऽप्येति न वै महाव्रतमित्थं स्तुतं शस्तऽइति पश्यन्ति नो महदिदमुक्थमित्यग्निमेव पश्यन्त्यात्मा ह्यग्निस्तदेनमेतेऽउभे रसो भूत्वापीत ऋक्च साम च तदुभेऽऋक्सामे यजुरपीत ॥६॥ स एष मिथुनोऽग्निः । प्रथमा च चितिर्द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी चाथ पञ्चम्यै चितेर्यारिचतेऽग्निर्निधीयते तन्मिथुनं मिथुन उपस्थापयत्यस्मा ॥७॥ अङ्गुष्ठा इति पुमांसः । अङ्गुलय इति स्त्रियः कर्णाविति पुमांसौ भ्रुवाविति स्त्रियाऽओष्ठाविति पुमांसौ नासिकेऽइति स्त्रियौ दन्ता इति पुमांसो जिह्वेति स्त्री सर्व एव मिथुनः सोऽनेन मिथुनेनात्मनैव मिथुनमग्निमप्येति ॥८॥ एषा न्वग्निः । अथ्वेदं मिथुन इत्यं ह त्वगाति मिथुनो वागेवायं योऽयमग्निश्चितो वाचा हि चीयतेऽथ यद्दिग्नेऽग्निर्निधीयते स प्राणः

निवपति तद्धास्यैतत्स्नावैव तद्ध तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ हि स्नाव तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥ ४ ॥ चतुर्थीं चितिं चिनोति । सा हास्यैषोदान एव तद्ध तदमृतममृतꣳ ह्युदानः सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्धास्यैतन्माꣳसमेव तद्ध तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ हि माꣳसं तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥ ॥ ५ ॥ पञ्चमीं चितिं चिनोति । सा हास्यैषा समान एव तद्ध तदमृतममृतꣳ हि समानः सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्धास्यैतन्मेद एव तद्ध तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ हि मेदस्तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥ ६ ॥ षष्ठीं चितिं चिनोति । सा हास्यैषा वागेव तद्ध तदमृतममृतꣳ हि वाक्सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्धास्यैतत्त्वगेव त्वगेव तद्ध तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ ह्यसृङ्मर्त्या त्वक्तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥७॥ तावाऽएताः। षडिष्टकाचितयः षट् पुरीषचितयस्तद्द्वादश द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैव तत्प्रजापतिरेकधाजरममृतमात्मानमकुरुत तथैवैतद्यजमान एकधाजरममृतमात्मानं कुरुते ॥ ८ ॥ अथ विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपधाय । हिरण्यशकलैः प्रोक्षत्यग्निमभ्यादधाति रूपमेव तत्प्रजापतिर्हिरण्मयमन्तत आत्मनोऽकुरुत तद्यदन्ततस्तस्मादिदमन्त्यमात्मनो रूपं तस्मादाहुर्हिरण्मयः प्रजापतिरिति तथैवैतद्यजमानो रूपमेव हिरण्मयमन्तत आत्मनः कुरुते तद्यदन्ततस्तस्मादिदमन्त्यमात्मनो रूपं तस्माद्ध चैतद्विदुर्ये च न हिरण्मयोऽग्निचिदमुष्मिँल्लोके सम्भवतीत्येवाहुः ॥ ९ ॥ तद्धैतच्छाण्डिल्यश्च साप्तरथवाहनिश्च । आचार्यान्तेवासिनौ व्यूदाते रूपमेवास्यैतदिति ह स्माह शाण्डिल्यो लोमानीति साप्तरथवाहनिः ॥ १० ॥ स होवाच शाण्डिल्यः । रूपं वाव लोमवद्रूपमलोमकꣳ रूपमेवास्यैतदिति तद्ध तत्तथा यथा तच्छाण्डिल्य उवाच संचितेऽग्निः प्रणीयते प्रणीतादूर्ध्वꣳ सविष आहुतय इति हूयन्ते ॥ ११ ॥ प्राणेन वै देवा अन्नमदन्ति । अग्निरु देवानां प्राणस्तस्मात्प्राग्देवेभ्यो जुह्वति प्राणेन हि देवा अन्नमदन्त्यपानेन मनुष्या अन्नमदन्ति तस्मात्प्रत्यङ्मनुष्येष्वन्नं धीयतेऽपानेन हि मनुष्या अन्नमदन्ति ॥ १२ ॥ तदाहुः । न वयसोऽग्निचिदश्नीयाद्वयो वाऽएष रूपं भवति योऽग्निं चिनुतऽईश्वर आर्तिमार्तोस्तस्मान्न वयसो-

प्राणो वै वाचो वृषा प्राणो मिथुनं यान्वेवायमात्मन्य स आत्मन्प्राणस्तन्मिथुनं
सोऽनेन मिथुनेनात्मनैतं मिथुनमग्निमप्येति ॥ ९ ॥ एषोऽत्रापीतिः । न ह वाऽ
अस्यापुत्रतायै का चन शङ्का भवति य एवमेतं मिथुनात्मानं चाग्निं च वे
वान्नथं ह त्वेवायमात्मादक्षिणाश्नं वनुते यो न आत्मेति व्यपृषिणाभ्युक्तम् ॥१०
तदिदमन्नं जग्धं द्वेधा भवति । यदस्यामृतमूर्ध्वं तन्नाभेरूर्ध्वः प्राणे
तद्वायुमप्येत्यथ यन्मर्त्यं पराक् तन्नाभिमत्येति तद्द्वयं भूत्वेमामप्येति मूत्रं च
पुरीषं च तद्यदिमामप्येति योऽयमग्निश्चितस्तं तदप्येत्यथ यद्वायुमप्ये
यश्चितेऽग्निर्निधीयते तं तदप्येत्येषोऽत्रापीतिः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १

प्रजापतिरिमाँल्लोकानैप्सत् । स एतं त्रयोविधमात्मानमपश्यदग्निं तं व्यध
तेनेमं लोकमाप्नोत्स द्वितीयं त्रयोविधमात्मानमपश्यन्महाव्रतं तद्व्यधत्त तेनान्तरिक्ष
माप्नोत्स तृतीयं त्रयोविधमात्मानमपश्यन्महदुक्थं तद्व्यधत्त तेन दिवमाप्नोत् ॥१
अयं वाव लोक एषोऽग्निश्चितः । अन्तरिक्षं महाव्रतं द्यौर्महदुक्थं तस्मादेतानि
सर्वाणि सहोपेयादग्निं महाव्रतं महदुक्थथं सह हीमे लोका असृज्यन्त तद्य
ग्निः प्रथमश्चीयतेऽयथं ह्येषां लोकानां प्रथमोऽसृज्यतेत्यधिदेवतम् ॥ २ ॥ अ
थाध्यात्मम् । मन एवाग्निः प्राणो महाव्रतं वाङ्महदुक्थं तस्मादेतानि सर्वा
सहोपेयात्सह हि मनः प्राणो वाक्तद्यदग्निः प्रथमश्चीयते मनो हि प्रथमं प्राण
नाम् ॥ ३ ॥ आत्मैवाग्निः । प्राणो महाव्रतं वाङ्महदुक्थं तस्मादेतानि सर्वा
सहोपेयात्सह ह्यात्मा प्राणो वाक्तद्यदग्निः प्रथमश्चीयतऽआत्मा हि प्रथमः सम्
वतः सम्भवति ॥ ४ ॥ शिर एवाग्निः । प्राणो महाव्रतमात्मा महदुक्थं तस्मा
तानि सर्वाणि सहोपेयात्सह हि शिरः प्राण आत्मा तद्यदग्निः प्रथमश्चीयते शि
हि प्रथमं जायमानस्य जायते तस्माद्यद्यप्येतानि सर्वाणि सह क्रियन्ते महदेवोक
मातमां ख्यायतऽआत्मा हि महदुक्थम् ॥ ५ ॥ तदाहुः । यदेतानि सर्वाणि
कुरुपापानि केतेनापुपासिरिति ज्योतिष्टोमऽएवाग्निष्टोमे ज्योतिष्टोमेनैवाग्निष्टो
यजेत ॥ ६ ॥ तस्य वाऽएतस्य ज्योतिष्टोमस्याग्निष्टोमस्य । त्रिवृद्बहिष्पवमानं
भूतस्य शिरः पञ्चदशसप्तदशाऽउत्तरौ पवमानौ तौ पक्षौ पञ्चदशथं होतु
ज्यथं सप्तदशं पृष्ठमेकविथंशं यज्ञायज्ञियं तत्पुच्छम् ॥ ७ ॥ तयोर्वाऽएतयोः ।
ञ्चदशसप्तदशयोर्द्वात्रिथंशत्स्तोत्रियास्ततो याः पञ्चविथंशतिः स पञ्चविथं

ग्निचिद्श्नीयादिति तद्वै कामम्नैवंविदश्नीयादग्नेर्वाऽएष रूपं भवति योऽग्निं चिनुत सर्वं वाऽइदमग्नेरन्नꣳ सर्वं मऽइदमन्नमित्येवैवंविदश्नीयादिति ॥ १३ ॥ तदाहुः । किं तदग्नौ क्रियते येन यजमानः पुनर्मृत्युमपजयतीत्यग्निर्वाऽएष देवता भवति योऽग्निं चिनुतेऽमृतमु वाऽअग्निः श्रीर्देवाः श्रियं गच्छति यशो देवा यशो ह भवति य एवं वेद ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥

सर्वे हैते यज्ञा योऽयमग्निश्चितः। स यत्पशुमालभते तदग्न्याधेयमथ यदुखाꣳ सम्भरति तान्यग्न्याधेयहवीꣳष्यथ यद्दीक्षते तदग्निहोत्रमथ यद्दीक्षितः समिधावादधाति तेऽअग्निहोत्राहुती ॥ १ ॥ ते वै सायंप्रातरादधाति। सायंप्रातर्ह्यग्निहोत्राहुती जुहोति समानेन मन्त्रेण समानेन हि मन्त्रेणाग्निहोत्राहुती जुहोत्यथ यद्वनीवाहनं च भस्मनश्चाभ्यवहरणं तौ दर्शपूर्णमासावथ यद्गार्हपत्यं चिनोति तानि चातुर्मास्यान्यथ यदूर्ध्वं गार्हपत्यादा सर्वौषधात्ता इष्टयोऽथ यदूर्ध्वꣳ सर्वौषधात्प्राचीनं चितिभ्यस्ते पशुबन्धा यऽएवैतेषु यज्ञेषु विष्णुक्रमास्ते विष्णुक्रमा यज्ञुष्यं तद्वात्सप्रम् ॥ २ ॥ सौम्योऽध्वरः प्रथमा चितिः । यत्प्राचीनꣳ सवेभ्यो राजसूयो द्वितीया वाजपेयस्तृतीयाश्वमेधश्चतुर्थ्यग्निसवः पञ्चमी यैश्चितꣳ सामभिः परिगायति तन्महाव्रतमथ यत्तत्रोद्गातुः पुरस्ताज्जुष्यं तच्छतरुद्रियं वसोर्धारा महदुक्थमथ यदूर्ध्वꣳ सामभ्यः प्राचीनं वसोर्धारायै यदेव तत्र होतुः पुरस्ताज्जुष्यं तदूर्ध्वं वसोर्धारायै ते गृहमेधा एतावन्तो वै सर्वे यज्ञास्तानग्निनाप्नोति ॥ ३ ॥ अथातो यज्ञवीर्याणामेव। सायंप्रातर्ह वाऽअमुष्मिँल्लोकेऽग्निहोत्रहुदश्नाति तावती ह तस्मिन्यज्ञऽऊर्गर्धमासेऽर्धमासे दर्शपूर्णमासयाजी चतुर्षु-चतुर्षु मासेषु चातुर्मास्ययाजी षट्सुषट्सु पशुबन्धयाजी संवत्सरे संवत्सरे सोमयाजी शते-शते संवत्सरेष्वग्निचित्कामम्श्नाति कामं न तद्धैतद्यावच्छतꣳ संवत्सरास्तावदमृतमनन्तमपर्यन्तꣳ स यो हैतदेवं वेदैतꣳ हैवास्यैतदमृतमनन्तमपर्यन्तं भवति तस्य यदपीषीकयेवोपहन्यात्तदेवास्यामृतमनन्तमपर्यन्तं भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ [६१.] ॥ ॥

प्रजापतिः स्वर्ग लोकमजिगाꣳसत् । सर्वे वै पशवः प्रजापतिः पुरुषोऽश्वो गौरविरजः स एतैः रूपैर्नाशक्नोत्स एतं वयोविधमात्मानमपश्यदग्निं तं व्यधत्त

आत्माथ याः सप्ततिर्यजूंषि ताः परिश्रितः पशवो वै ताः पशवः परिश्रित एतावद्वै महाव्रतं तदेतदत्रैव महाव्रतमाप्नोति ॥ ८ ॥ अथ होता सप्त छन्दांसि शंसति । चतुरुत्तराण्येकर्चानि विराडष्टमानि तेषां त्रिंशच्चाशीतयोऽक्षराणि पञ्चचत्वारिंशच्च ततो या अशीतयः सैवाशीतीनामाप्तिरशीतिभिर्हि महदुक्थमाख्यायतेऽथ यानि पञ्चचत्वारिंशत्ततो यानि पञ्चविंशतिः स पञ्चविंश आत्मा यत्र वा आत्मा तदेव शिरस्तत्पक्षपुच्छान्यथ यानि विंशतिस्तदावपनमेतावद्वै महदुक्थं तदेतदत्रैव महदुक्थमाप्नोति तानि वा एतानि सर्वाणि ज्योतिष्टोम एवाग्निष्टोम आप्यन्ते तस्माद् ज्योतिष्टोमेनैवाग्निष्टोमेन यजेत ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत । स ऊर्ध्वेभ्य एव प्राणेभ्यो देवानसृजत येऽवाञ्चः प्राणास्तेभ्यो मर्त्याः प्रजा अथोर्ध्वमेव मृत्युं प्रजाभ्योऽत्तारमसृजत ॥ १ ॥ तस्य ह प्रजापतेः । अर्धमेव मर्त्यमासीदर्धममृतं तद्यदस्य मर्त्यमासीत्तेन मृत्योरबिभेत्स बिभ्यदिमां प्राविशद्द्वयं भूत्वा मृच्चापश्च ॥ २ ॥ स मृत्युर्देवानब्रवीत् । क्व नु सोऽभूद्यो नोऽसृष्टेति त्वद्बिभ्यदिमां प्राविक्षदिति सोऽब्रवीत्तं वा अन्विच्छाम तं सम्भराम न वा अहं तं हिंसिष्यामीति तं देवा अस्या अधि समभरन्यदस्याप्स्वासीत्ता अपः समभरन्नथ यदस्यां तां मृदं तदुभयं सम्भृत्य मृदं चापश्चेष्टकामकुर्वंस्तस्मादेतद्द्वयमिष्टका भवति मृच्चापश्च ॥ ३ ॥ तदेता वा अस्य ताः । पञ्च मर्त्यास्तन्व आसँल्लोम त्वङ्मांसमस्थि मज्जाथैता अमृता मनो वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रम् ॥ ४ ॥ स यः स प्रजापतिः अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या अस्य ताः पञ्च मर्त्यास्तन्व आसन्नेतास्ताः पुरीषचितयोऽथ या अमृता एतास्ता इष्टकाचितयः ॥ ५ ॥ ते देवा अब्रुवन् अमृतमिमं करवामेति तस्यैताभ्याममृताभ्यां तनूभ्यामेतां मर्त्यां तनूं परिगृह्यामृतामकुर्वन्निष्टकाचितिभ्यां पुरीषचितिं तथा द्वितीयां तथा तृतीयां तथा चतुर्थीम् ॥ ६ ॥ अथ पञ्चमीं चितिमुपधाय । पुरीषं निवपति तत्र विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपदधाति हिरण्यशकलैः प्रोक्षत्यग्निमभ्यादधाति सा सप्तमी चितिस्तदमृतमेवमस्यैताभ्याममृताभ्यां तनूभ्यामेतां मर्त्यां तनूं परिगृह्यामृतामकुर्वन्निष्टकाचितिभ्यां पुरीषचितिं ततो वै प्रजापतिरमृतोऽभवत्तथैवैतद्य-

सोऽनुपसमूह्यानुपधायोदपिपतिषत्स नाशक्नोत्स उपसमूह्योपधायोदपतत्तस्मादु चैतर्हि वयांसि यदैव पक्षाऽउपसमूहन्ते यदा पुच्छानि विसृजन्तेऽथोत्पतितुं शक्नुवन्ति ॥ १ ॥ तं वाऽअङ्गुलिभिर्मिमीते । पुरुषो वै यज्ञस्तेनेदं सर्वं मितं तस्यैषावमा मात्रा यदङ्गुलयस्तद्यास्यावमा मात्रा तामस्य तदाप्नोति तयैनं तन्मिमीते ॥ २ ॥ चतुर्विंशत्याङ्गुलिभिर्मिमीते । चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैनं तन्मिमीते ॥ ३ ॥ स चतुरङ्गुलमेवोभयतोऽन्तरत उपसमूहति । चतुरङ्गुलमुभयतो बाह्यतो व्युदूहति तद्यावद्वेवोपसमूहति तावद्व्युदूहति तथाहैवातिरेचयति नो कनीयः करोति तथा पुच्छस्य तथोत्तरस्य पक्षस्य ॥ ४ ॥ अथ निर्णामौ पक्षयोः करोति । निर्णामौ हि वयसः पक्षयोर्भवतो वितृतीये वितृतीये हि वयसः पक्षयोर्निर्णामौ भवतोऽन्तरे वितृतीयेऽन्तरे हि वितृतीये वयसः पक्षयोर्निर्णामौ भवतः स चतुरङ्गुलमेव पुरस्तादुदूहति चतुरङ्गुलं पश्चादुपसमूहति तद्यावदेवोदूहति तावदुपसमूहति तथाहैवातिरेचयति नो कनीयः करोति ॥ ५ ॥ स तस्मिन्निर्णामे । एकामिष्टकामुपदधाति तद्येयं वयसः पक्षतो निर्णामादेका नाड्युपशेते तां तत्करोत्यथोऽअस्य ॥६॥ अथ वक्रौ पक्षौ करोति । वक्रौ हि वयसः पक्षौ भवतः स चतुरङ्गुलमेव पश्चादुदूहति चतुरङ्गुलं पुरस्तादुपसमूहति तद्यावदेवोदूहति तावदुपसमूहति तन्नाहैवातिरेचयति नो कनीयः करोति ॥ ७ ॥ अथ रूपमुत्तमं करोति । अत्रैष सर्वोऽग्निः संस्कृतस्तस्मिन्देवा एतद्रूपमुत्तममदधुस्तथैवास्मिन्नयमेतद्रूपमुत्तमं दधाति स सहस्रमृत्त्यालिखिता इष्टकाः करोति सहस्रमित्यालिखिताः सहस्रमित्यालिखिताः ॥ ८ ॥ अथ पञ्चमीं चितिमुपधाय । प्रेषाग्निं विमिमीते स मध्यमे वितृतीये सहस्रमृत्त्यालिखिता इष्टका उपदधाति यद्यानीमानि वयसः मध्यमे शीर्ष्ण आ पुच्छादृजूनि लोमानि तानि तत्करोति ॥ ९ ॥ अथ सहस्रमित्यालिखिता दक्षिणत उपदधाति । यद्यानीमानि वयसो दक्षिणतो वक्राणि लोमानि तानि तत्करोति ॥ १० ॥ अथ सहस्रमित्यालिखिता उत्तरत उपदधाति । यद्यानीमानि वयस उत्तरतो वक्राणि लोमानि तानि तत्करोति सहस्रेण सर्वं वै सहस्रं सर्वेणैवास्मिन्नेतद्रूपमुत्तमं दधाति त्रिभिः सहस्रैस्त्रिवृदग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मिन्नेतद्रूपमुत्तमं दधाति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [२. १.] ॥

यान्वै तान्त्सप्त पुरुषान् । एकं पुरुषमकुर्वन्त्स प्रजापतिरभवत्स प्रजा असृ-

प्राणो वै वाचो वृषा प्राणो मिथुनं वाग्वेवायमात्माथ य आत्मन्प्राणस्तन्मिथुः
सोऽनेन मिथुनेनात्मनैतं मिथुनमग्निमप्येति ॥ ९ ॥ एषोऽत्रापीतिः । न ह वा
अस्यापुत्रतायै का चन शङ्का भवति य एवमेतौ मिथुनावात्मानं चाग्निं च
दानथं ह त्वेवायमात्मादक्षिणाग्नं वनुते यो न आत्मेति ह्यप्यृषिणाभ्युक्तम् ॥१
तदिदमन्नं जग्धं द्वेधा भवति । यदस्यामृतमूर्ध्वं तन्नाभेरूर्ध्वैः प्राणैरुत्
तद्वायुमप्येत्यथ यन्मर्त्यं पराक् तन्नाभिमत्येति तद्द्वयं भूत्वेमामप्येति मूत्रं
पुरीषं च तद्यदिमामप्येति योऽयमग्निश्चितस्तं तदप्येत्यथ यद्वायुमप्
यश्चितेऽग्निर्निधीयते तं तदप्येत्येषोऽएवात्रापीतिः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १

प्रजापतिरिमाँल्लोकानैप्सत् । स एतं वयोविधमात्मानमपश्यदग्निं तं उप
तेनेमं लोकमाप्नोत्स द्वितीयं वयोविधमात्मानमपश्यन्महाव्रतं तदुपाधत्त तेनान्त
माप्नोत्स तृतीयं वयोविधमात्मानमपश्यन्महदुक्थं तदुपाधत्त तेन दिवमाप्नोत् ।
अयं वाव लोक एषोऽग्निश्चितः । अन्तरिक्षं महाव्रतं द्यौर्महदुक्थं तस्मादे
सर्वाणि सहोपेयादग्निं महाव्रतं महदुक्थं सह हीमे लोका असृज्यन्त त
ग्निः प्रथमश्चीयतेऽयं ह्येषां लोकानां प्रथमोऽसृज्यतेत्यधिदैवतम् ॥ २ ॥
थाध्यात्मम् । मन एवाग्निः प्राणो महाव्रतं वाङ्महदुक्थं तस्मादेतानि सर्व
सहोपेयात्सह हि मनः प्राणो वाक्तद्यदग्निः प्रथमश्चीयते मनो हि प्रथमं प्राणा
नाम् ॥ ३ ॥ आत्मैवाग्निः । प्राणो महाव्रतं वाङ्महदुक्थं तस्मादेतानि सर्वाणि
सहोपेयात्सह ह्यात्मा प्राणो वाक्तद्यदग्निः प्रथमश्चीयतऽआत्मा हि प्रथमः सम्भ
वतः सम्भवति ॥ ४ ॥ शिर एवाग्निः । प्राणो महाव्रतमात्मा महदुक्थं तस्मादे
तानि सर्वाणि सहोपेयात्सह हि शिरः प्राण आत्मा तद्यदग्निः प्रथमश्चीयते शिरो
हि प्रथमं जायमानस्य जायते तस्माद्यत्रैतानि सर्वाणि सह क्रियन्ते महद्वेवास्य
मातमां स्यादतऽआत्मा हि महदुक्थम् ॥ ५ ॥ तदाहुः । यदेतानि सर्वाणि सह
दुरुपापानि कैतेषामुपाप्तिरिति ज्योतिष्टोमऽएवाग्निष्टोमे ज्योतिष्टोमेनैवाग्निष्टोमेन
यजेत ॥ ६ ॥ तस्य वाऽएतस्य ज्योतिष्टोमस्याग्निष्टोमस्य । त्रिवृद्बहिष्पवमानं त
त्तस्य शिरः पञ्चदशसप्तदशाऽउत्तरौ पवमानौ तौ पक्षौ पञ्चदशं होतुरा
ज्यं सप्तदशं पृष्ठमेकविंशं यज्ञायज्ञियं तत्पुच्छम् ॥ ७ ॥ तयोर्वाऽएतयोः । प
ञ्चदशसप्तदशयोर्याऽविंशतिस्तोत्रियास्ता या पञ्चविंशतिः स पञ्चविंश

स प्रजाः सृष्ट्वोर्ध्वउदक्रामत्स एतं लोकमगच्छद्यत्रैष एतत्तपति नो ह तर्ह्यन्य
स्मादत्र यज्ञिय आस तं देवा यज्ञेनैव यष्टुमध्रियन्त ॥ १ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यु-
क्तम् । यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवा इति यज्ञेन हि तं यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि
प्रथमान्यासन्निति ते हि धर्माः प्रथमेऽक्रियन्त ते ह नाकं महिमानः सचन्तेति
स्वर्गो वै लोको नाको देवा महिमानस्ते देवाः स्वर्गं लोकꣳ सचन्त ये तं यज्ञ-
मन्वित्येतत् ॥ २ ॥ यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवा इति । प्राणा वै साध्या दे-
वास्तऽएतमग्रऽएवमसाधयन्नतदेव बुभूपन्तस्तऽउऽएवाप्येतर्हि साधयन्ति पञ्चेदप-
द्भवद्यजत्रममर्त्यस्य भुवनस्य भूनेति परचाहैवेदमन्यद्यज्ञियमास यत्किं चामृतम्
॥ ३ ॥ सुपर्णोऽसि गरुत्मान् सवितुर्गरुत्मान् । पूर्वो जातः स उऽअस्यानु धर्मेति प्रजा-
पतिर्वै सुपर्णो गरुत्मानेष सवितैतस्य प्रजापतिरनु धर्ममित्येतत् ॥ ४ ॥ स वै सं-
पुरुषो भवति । सप्तपुरुषो ह्ययं पुरुषो यच्चत्वार आत्मा त्रयः पक्षपुच्छानि च-
त्वारो हि तस्य पुरुषस्यात्मा त्रयः पक्षपुच्छानि ॥ ५ ॥ तं वाऽऊर्ध्वबाहुना पुरुषेण
मिमीते । पुरुषो वै यज्ञस्तेनेदꣳ सर्वं मितं तस्यैषा परमा मात्रा यदूर्ध्वबाहुस्तद्यास्य
परमा मात्रा तामस्य तदाप्नोति तयैनं तन्मिमीते तत्रोप यत्प्रपदेनाभ्युच्छ्रितो भवति
तत्परिश्रिद्भिराप्नोति तस्मादु बाह्येनैव लेखां परिश्रिद्भ्यः खनेत् ॥ ६ ॥ अथ पक्ष-
योररत्नीऽउपादधाति । पक्षयोस्तद्वीर्यं दधाति बाहू वै पक्षौ बाहुभ्यामु वाऽअन्न-
मद्यतेऽन्नायैव तमवकाशं करोति तद्यत्पक्षयोररत्नीऽउपदधात्यरत्निमात्राद्ध्यन्नमद्यते
॥ ७ ॥ अथ पुच्छे वितस्तिमुपादधाति । प्रतिष्ठायां तद्वीर्यं दधाति प्रतिष्ठा
वै पुच्छꣳ हस्तो वितस्तिर्हस्तेन वाऽअन्नमद्यतेऽन्नायैव तमवकाशं करोति तद्यत्पुच्छे
वितस्तिमुपादधात्यन्नऽएवैनं तत्प्रतिष्ठापयति तद्यत्तत्र कनीय उपादधात्यन्ने ह्येवैनं
तत्प्रतिष्ठापयत्यथोऽएतावद्वाऽइदं मितं भवत्येतावदिदं तद्यदेवं मिमीतऽएतस्यैवाप्त्यै
॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [२. २] ॥ ॥

या वाऽइयं वेदिः सप्तविधस्य । एषा वेदेर्मात्रा स देवयजनमध्यवसाय
पूर्वेषा द्वारा पत्नीशालं प्रपद्य गार्हपत्यायोद्धत्यावोक्षति गार्हपत्यस्योद्धतात्सप्त
प्राचः प्रक्रमान्प्रक्रामति ततः प्राञ्चं व्यामं विमिमीते तस्य मध्यऽआहवनीयायो-
द्धत्यावोक्षति पूर्वार्धाद्व्यामस्य त्रीन्प्राचः प्रक्रमान्प्रक्रामति स वेद्यन्तः ॥ १ ॥
शतम् ५३०० ॥ ॥ ते वाऽएते । व्यामैकादशाः प्रक्रमा अन्तरा वेद्यन्तं च

आत्माथ याः सप्ताशीतयस्ताः परिषादः पशवो हैताः पशवः परिषाद एतावद्वै महाव्रतं तदेतदत्रैव महाव्रतमाप्नोति ॥ ८ ॥ अथ होता सप्त छन्दांसि शंसति । चतुरुत्तराण्येकर्चानि विराडष्टमानि तेषां तिस्रश्चाशीतयोऽक्षराणि पञ्चचत्वारिंशच्च ततो या अशीतयः सैवाशीतीनामाप्तिरशीतिभिर्हि महदुक्थमाख्यायतेऽथ यानि पञ्चचत्वारिंशत्ततो यानि पञ्चविंशतिः स पञ्चविंश आत्मा यत्र वाऽआत्मा तदेव शिरस्तत्पक्षपुच्छान्यथ यानि विंशतिस्तदावपनमेतावद्वै महदुक्थं तदेतदत्रैव महदुक्थमाप्नोति तानि वाऽएतानि सर्वाणि ज्योतिष्टोममग्निष्टोममाप्यन्ते तस्माद् ज्योतिष्टोमेनैवाग्निष्टोमेन यजेत ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत । स ऊर्ध्वेभ्य एव प्राणेभ्यो देवानसृजत येऽवाञ्चः प्राणास्तेभ्यो मर्त्याः प्रजा अथोर्ध्वमेव मृत्युं प्रजाभ्योऽत्तारमसृजत ॥ १ ॥ तस्य ह प्रजापतेः । अर्धमेव मर्त्यमासीदर्धममृतं तद्यदस्य मर्त्यमासीत्तेन मृत्योरबिभेत्स बिभ्यदिमां प्राविशद्द्वयं भूत्वा मृच्चापश्च ॥ २ ॥ स मृत्युर्देवानब्रवीत् । क्व नु सोऽभूद्यो नोऽसृष्टेति त्वद्बिभ्यदिमां प्राविक्षदिति सोऽब्रवीत्तं वाऽअन्विच्छाम तं सम्भराम न वाऽअहं तं हिंसिष्यामीति तं देवा अस्याऽअधि समभरन्यदस्यामप्स्वासीत्ता अपः समभरन्नथ यदस्यां तां मृदं तदुभयं सम्भृत्य मृदं चापश्चेष्टकामकुर्वंस्तस्मादेतदुभयमिष्टका भवति मृच्चापश्च ॥ ३ ॥ तदेता वाऽअस्य ताः । पञ्च मर्त्यास्तन्व आसँल्लोम त्वङ्मांसमस्थि मज्जाथैता अमृता मनो वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रम् ॥ ४ ॥ स यः स प्रजापतिः । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या अस्य ताः पञ्च मर्त्यास्तन्व आसन्नेतास्ताः पुरीषचितयोऽथ या अमृता एतास्ता इष्टकाचितयः ॥ ५ ॥ ते देवा अब्रुवन् । अमृतमिमं करवामेति तस्यैताभ्याममृताभ्यां तनूभ्यामेतां मर्त्यां तनूं परिगृह्यामृतामकुर्वन्निष्टकाचितिभ्यां पुरीषचितिं तथा द्वितीयां तथा तृतीयां तथा चतुर्थीम् ॥ ६ ॥ अथ पञ्चमीं चितिं चिनुत्वाय । पुरीषं निवपति तत्र विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपदधाति हिरण्यशकलैः प्रोक्षत्यग्निमादधाति सा सप्तमी चितिस्तदमुमेवास्यैताभ्याममृताभ्यां तनूभ्यामेतां मर्त्यां तनूं परिगृह्यामृतामकुर्वन्निष्टकाचितिभ्यां पुरीषचितिं ततो वै प्रजापतिरमृतोऽभवत्सर्वैरत-

गार्हपत्यं चैकादशाक्षरा त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानः पुरस्ताद्यज्ञमुखाद्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपहन्ति ॥ २ ॥ सैषा वेदेर्योनिः । एतस्यै वै योनेर्देवा वेदिं प्राजनयन्नथ य एष व्यामः सा गार्हपत्यस्य योनिरेतस्यै वै योनेर्देवा गार्हपत्यं प्राजनयन्गार्हपत्यादाहवनीयम् ॥ ३ ॥ स वेद्यन्तात् । षट्त्रिꣳशत्प्रक्रमां प्राचीं वेदिं विमिमीते त्रिꣳशतं पश्चात्तिरश्चीं चतुर्विꣳशतिं पुरस्तात्तिरश्चीं सैषा नवतिप्रक्रमा वेदिस्तस्याꣳ सप्तविधमग्निं विदधाति ॥ ४ ॥ तदाहुः । कथमेष सप्तविध एतया वेद्या सम्पद्यत इति दश वा इमे पुरुषे प्राणाश्चत्वार्यङ्गान्यात्मा पञ्चदश एवं द्वितीय एवं तृतीये षट्सु पुरुषेषु नवतिरेकः पुरुषोऽत्येति पाङ्क्तो वै पुरुषो लोम त्वङ्माꣳसमस्थि मज्जा पाङ्क्तोऽयं वेदिस्तस्या दिश आत्मा पञ्चम्येवमेष सप्तविध एतया वेद्या सम्पद्यते ॥ ५ ॥ तद्वैके । उत्तरा विधा विदधत्यन्त एताꣳश्च प्रक्रमानेतं च व्याममनुवर्धयन्ति योनिमनुवर्धयाम इति न तथा कुर्यान्न वै जातं गर्भं योनिरनुवर्धते यावान्वाव योनावन्तर्गर्भो भवति तावदेव योनिर्वर्धत एतावत्यु वा अत्र गर्भस्य वृद्धिः ॥ ६ ॥ ते ये ह तथा कुर्वन्ति । एतꣳ ह ते पितरं प्रजापतिꣳ समुद्रक्ष्यावयन्ति त ईश्वराः पापीयाꣳसो भवितोः पितरꣳ हि प्रजापतिꣳ समुद्रक्ष्यावयन्ति सा यावत्येषा सप्तविधस्य वेदिस्तावतीं चतुर्दश कृत्व एकशतविधस्य वेदिं विमिमीते ॥ ७ ॥ अथ षट्त्रिꣳशत्प्रक्रमाꣳ रज्जुं मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्यै त्रीन्भागान्प्राच उपदधाति निःसृजति चतुरः ॥ ८ ॥ अथ त्रिꣳशत्प्रक्रमां मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्यै त्रीन्भागान्पश्चादुपदधाति निःसृजति चतुरः ॥ ९ ॥ अथ चतुर्विꣳशतिप्रक्रमां मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्यै त्रीन्भागान्पुरस्तादुपदधाति निःसृजति चतुर इति नु वेदिविमानम् ॥ १० ॥ अथाग्नेर्विधाः । अष्टाविꣳशतिः प्राञ्चः पुरुषा अष्टाविꣳशतिस्तिर्यञ्चः स आत्मा चतुर्दश पुरुषा दक्षिणः पक्षश्चतुर्दशोत्तरश्चतुर्दश पुच्छं चतुर्दशारत्नीन्दक्षिणे पक्षेऽनुपदधाति चतुर्दशोत्तरे चतुर्दश वितस्तीः पुच्छेऽन्विति न्वष्टानवतेः पुरुषाणां प्राचा मात्रिमानानाम ॥ ११ ॥ अथ त्रिपुरुषाꣳ रज्जुं मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्यै चतुरो भागानात्मन्युपदधाति त्रीन्त्सचतुर्दशेषु ॥ १२ ॥ अथारत्निमात्रीं मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्य त्रीन्भागान्दक्षिणे पक्षेऽनुपदधाति त्रीनुत्तरे निःसृजति चतुरः ॥ १३ ॥ अथ वितस्तिमात्रीं मिमीते । ताꣳ सप्तधा समस्यति तस्यै त्री-

जमान एतममृतमात्मानं कृत्वा सोऽमृतो भवति ॥ ७ ॥ ते वै देवास्तं नाविदुः । यद्येनꣳ सर्वं वाकुर्वन्न वा सर्वं यद्यति वारेचयन्न वाभ्यापयंस्तऽएतामृचमपश्यन्धामच्छदग्निरिन्द्रो ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः सचेतसो विश्वेदेवा यज्ञं प्रावन्तु नः शुभऽइति ॥ ८ ॥ तस्या अस्त्येवाग्नेयम् । अस्त्यैन्द्रमस्ति वैश्वदेवं तद्यदस्या आग्नेयं यदेवैतस्याग्नेराग्नेयं तदस्य तेन समस्कुर्वन्यदैन्द्रं तदैन्द्रेण यद्वैश्वदेवं तद्वैश्वदेवेन वमुत्रैव सर्वं कृत्स्नꣳ समस्कुर्वन् ॥ ९ ॥ तद्यदेतयोपतिष्ठते । यदेवास्यात्र विद्वान्वाविद्वान्वाति वा रेचयति न वाभ्यापयति तदेवास्यैतया सर्वमाप्नोति यदस्य किं चानाप्तमनुष्टुब्धामच्छद्भवति वाग्वाऽअनुष्टुब्वाग्धामच्छद्वाचैवास्य तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तं पुरीषवतीं चितिं कृत्वोपतिष्ठेतेत्यु हैकऽआहुस्तत्र हि सा सर्वा कृत्स्ना भवतीति ॥ १० ॥ तदु वाऽआहुः । यविष्ठवत्यैवोपतिष्ठेतैतद्धास्य प्रियं धाम यद्यविष्ठ इति तद्यदस्य प्रियं धाम तेनास्य तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तमाग्नेय्याग्निकर्म हि गायत्र्या गायत्रोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्य तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तमनिरुक्तया सर्वं वाऽअनिरुक्तꣳ सर्वेणैवास्य तदाप्नोति यदस्य किं चानाप्तं त्वं यविष्ठ दाशुष इति तस्योक्तो बन्धुः पुरीषवतीं चितिं कृत्वोपतिष्ठेत तत्र हि सा सर्वा कृत्स्ना भवति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

उभयꣳ हैतदग्रे प्रजापतिरास । मर्त्यं चैवामृतं च तस्य प्राणा एवामृता आसुः शरीरं मर्त्यꣳ स एतेन कर्मणैतयावृतैकधाजरममृतमात्मानमकुरुत तथैवैतद्यजमान उभयमेव भवति मर्त्यं चैवामृतं च तस्य प्राणा एवामृता भवन्ति शरीरं मर्त्यꣳ स एतेन कर्मणैतयावृतैकधाजरममृतमात्मानं कुरुते ॥ १ ॥ स प्रथमां चितिं चिनोति । सा हास्यैषा प्राण एव तद्धँ तदमृतममृतꣳ हि प्राणः सैषामृतचितिरथ पुरीषं निवपति तद्धास्यैतन्मज्जैव तद्धँ तन्मर्त्यं मर्त्यो हि मज्जा तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥ २ ॥ द्वितीयां चितिं चिनोति । सा हास्यैषापान एव तद्धँ तदमृतममृतꣳ ह्यपानः सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्धास्यैतदस्थ्येव तद्धँ तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ ह्यस्थि तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥ ३ ॥ तृतीयां चितिं चिनोति । सा हास्यैषा व्यान एव तद्धँ तदमृतममृतꣳ हि व्यानः सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं

न्भागान्पुच्छऽउपदधाति त्रिःसप्तति चतुर एवमेव एकशतविध एतया वेद्या स-
म्पद्यते ॥ १४ ॥ तदाहुः। यत्त्रयोदश पुरुषा अतियन्ति कथमेते सम्पदो न च्य-
वन्तऽइति या वाऽएतस्य सप्तमस्य पुरुषस्य सम्पत्सैवैतेषाॐ सर्वेषाॐ सम्पत्
॥ १५ ॥ अथोऽआहुः। प्रजापतिरेवात्मानं विधाय तस्य यत्र-यत्र न्यूनमासीत्तदे-
तैः समपूरयत तेनोऽएवापि सम्पन्न इति ॥ १६ ॥ तद्धैके। एकविधं प्रथमं वि-
दधात्यथैकोत्तरमापरिमितविधात्र तथा कुर्यात् ॥ १७ ॥ सप्तविधो वाऽअग्रे प्र-
जापतिरसृज्यत। स आत्मानं विदधान ऐत्स एकशतविधेऽतिष्ठत स योऽर्वाची-
नॐ सप्तविधाद्विधत्तऽएतॐ ह स पितरं प्रजापतिं विच्छिनत्ति स इष्ट्वा पापीया-
न्भवति यथा श्रेयाॐसॐ हिॐसित्वाथ य एकशतविधमतिविधत्तेऽस्मात्स स-
र्वस्माद्बहिर्धा निष्पद्यते सर्वमु हीदं प्रजापतिस्तस्मादु सप्तविधमेव प्रथमं विदधीता-
थैकोत्तरमैकशतविधादेकशतविधं तु नातिविदधीत नाहैतं पितरं प्रजापतिं
विच्छिनत्ति नोऽअस्मात्सर्वस्माद्बहिर्धा निष्पद्यते ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥
॥ ८ ॥ [२. ३.] ॥ ॥

संवत्सरो वै प्रजापतिः। अग्निरु सर्वे कामाः सोऽयॐ संवत्सरः प्रजापति-
रकामयताग्निॐ सर्वान्कामानात्मानमभिसंचिन्वीयेति स एकशतधात्मानं व्यधत्त
स एकशतधात्मानं विधायाग्निॐ सर्वान्कामानात्मानमभिसमचिनुत स सर्वे कामा
अभवत्तस्मान्न कश्चन बहिर्धा कामोऽभवत्तस्मादाहुः संवत्सरः सर्वे कामा इति न
ह संवत्सरात्कश्चन बहिर्धा कामोऽस्ति ॥ १ ॥ तथैवैतद्यजमानः। एकशतधात्मानं वि-
धायाग्निॐ सर्वान्कामानात्मानमभिसंचिनुते स सर्वे कामा भवति तस्मान्न कश्चन
बहिर्धा कामो भवति ॥ २ ॥ स यः स संवत्सरोऽसौ स आदित्यः। स एष ए-
कशतविधस्तस्य रश्मयः शतं विधा एष एवैकशततमो य एष तपत्यस्मिन्त्सर्वस्मिन्प्र-
तिष्ठितस्तथैवैतद्यजमान एकशतधात्मानं विधायास्मिन्त्सर्वस्मिन्प्रतितिष्ठति ॥ ३ ॥ अथ
वाऽएकशतविधः। सप्तविधमभिसम्पद्यतऽएकशतधा वाऽअसावादित्यो विहितः
सप्तसु देवलोकेषु प्रतिष्ठितः सप्त वै देवलोकाश्चतस्रो दिशस्त्रय इमे लोका एते वै सप्त
देवलोकास्तेष्वेष प्रतिष्ठितस्तथैवैतद्यजमान एकशतधात्मानं विधाय सप्तसु देवलोकेषु
प्रतितिष्ठति ॥ ४ ॥ एवमेवैकशतविधः। सप्तविधमभिसम्पद्यतऽएकशतधा वाऽअसावादित्यो
विहितः सप्तस्वृतुषु सप्तसु स्तोमेषु सप्तसु पृष्ठेषु सप्तसु छन्दःसु सप्तसु गणेषु सप्तसु

प्राणो गायत्री । चक्षुरुष्णिग्वागनुष्टुम्मनो बृहती श्रोत्रं पङ्क्तिर्य एवायं प्रजननः प्राण एष त्रिष्टुबथ योऽयमवाङ् प्राण एष जगती तानि वा एतानि सप्त छन्दाꣳसि चतुरुत्तराण्यग्नौ क्रियन्ते ॥ १ ॥ प्राणो गायत्रीति । तद्य एव प्राणस्य महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रं प्राणस्यैवैतद्वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वतः प्राण उत्क्रामेत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष गायत्रीः संचितो भवति ॥ २ ॥ चक्षुरुष्णिगिति । तद्य एव चक्षुषो महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रं चक्षुष एवैतद्वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वतश्चक्षुरुत्क्रामेत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष उष्णिहः संचितो भवति ॥ ३ ॥ वागनुष्टुबिति । तद्य एव वाचो महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रं वाच एवैतद्वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वतो वागुत्क्रामेत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेषोऽनुष्टुभः संचितो भवति ॥ ४ ॥ मनो बृहतीति । तद्य एव मनसो महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रं मनस एवैतद्वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वतो मन उत्क्रामेत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष बृहतीः संचितो भवति ॥ ५ ॥ श्रोत्रं पङ्क्तिरिति । तद्य एव श्रोत्रस्य महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रꣳ श्रोत्रस्यैवैतद्वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वतः श्रोत्रमुत्क्रामेत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष पङ्क्तीः संचितो भवति ॥ ६ ॥ य एवायं प्रजननः प्राणः । एष त्रिष्टुबिति तद्य एवैतस्य प्राणस्य महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रमेतस्यैवैतत्प्राणस्य वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वत एष प्राण आलुभ्येत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष त्रिष्टुभः संचितो भवति ॥ ७ ॥ अथ योऽयमवाङ् प्राणः । एष जगतीति तद्य एवैतस्य प्राणस्य महिमा यद्वीर्यं तदेतत्सहस्रमेतस्यैवैतत्प्राणस्य वीर्यं यद्द्धयस्य चिन्वत एष प्राण आलुभ्येत्तत एवैपोऽग्निर्न चीयेतैतेनैवास्य रूपेण सहस्रमेष जगतीः संचितो भवति ॥ ८ ॥ तानि वा एतानि । सप्त छन्दाꣳसि चतुरुत्तराण्यन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठितानि सप्तमे पुरुषे प्राणा अन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठितास्तद्यावन्तमेवंविच्छन्दसां गणमन्वाह छन्दसश्छन्दसो हैवास्य सोऽनूक्तो भवति स्तुतो वा शस्तो वोपहितो वा ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [३. १] ॥ ॥

तदाहुः । किं छन्दः का देवताग्नेः शिर इति गायत्री छन्दोऽग्निर्देवता शिरः ॥ १ ॥ किं छन्दः का देवता ग्रीवा इत्युष्णिक्छन्दः सविता देवता ग्रीवाः ॥ २ ॥ किं छन्दः । का देवतानूकमिति बृहती छन्दो बृहस्पतिर्देवतानूकम् ॥ ३ ॥

दिक्षु प्रतिष्ठितस्तथैवैतद्यजमान एकशतधात्मानं विधायैतस्मिन्त्सर्वस्मिन्प्रतितिष्ठति ॥ ५ ॥ यद्वेवैकशतविधः । सप्तविधमभिसम्पद्यतऽएकशतधा वाऽअस्मादित्यो विहितः सप्ताक्षरे ब्रह्मन्प्रतिष्ठितः सप्ताक्षरं वै ब्रह्मऽर्गित्येकमक्षरं यजुरिति सामेति द्वेऽअथ यदतोऽन्यद्ब्रह्मैव तद्व्यक्षरं वै ब्रह्म तदेतत्सर्वं सप्ताक्षरं ब्रह्म तस्मिन्नेष प्रतिष्ठितस्तथैवैतद्यजमान एकशतधात्मानं विधाय सप्ताक्षरे ब्रह्मन्प्रतितिष्ठति ॥ ६ ॥ तस्मात् सप्तभिः-सप्तभिः परिश्रयन्ति । तस्मादेकशतविधः सप्तविधमभिसम्पद्यतेऽथ वै सप्तविध एकशतविधमभिसम्पद्यते ॥ ७ ॥ सप्तविधो वाऽअग्रे प्रजापतिरसृज्यत । स एतमेकशतधात्मानं विहितमपश्यत्प्राणभृत्पञ्चाशदिष्टकाः पञ्चाशद्यजूंषि तच्छतं सादनं च सूददोहाश्चैकशततमं तत्समानं सादयित्वा हि सूददोहसाधिवदति स एतेनैकशतविधेनात्मनेमां जितिमजयदिमां व्यष्टिं व्याश्नुत तथैवैतद्यजमान एतेनैकशतविधेनात्मनेमां जितिं जयतीमां व्यष्टिं व्यश्नुतऽएवमु सप्तविध एकशतविधमभिसम्पद्यते स य एवैकशतविधः स सप्तविधो यः सप्तविधः स एकशतविध इति नु विधानाम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [२. ४.] प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ ९४ ॥

अथातश्चयनस्यैव । अन्तरोपसदौ चिनोत्येतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएताः पुरोऽपश्यन्नुपसद इमानेव लोकानिमे वै लोकाः पुरस्ताः प्रापद्यन्त ताः प्रपद्याभयेऽनाष्ट्रऽएतमात्मानं समस्कुर्वत तथैवैतद्यजमान एताः पुरः प्रपद्याभयेऽनाष्ट्रऽएतमात्मानं संस्कुरुते ॥ १ ॥ यद्वेवान्तरोपसदौ चिनोति । एतर्हि देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतान्वज्रानपश्यन्नुपसदो वज्रा वाऽउपसदस्तान्प्रापद्यन्त तान्प्रपद्याभयेऽनाष्ट्राऽएतमात्मानं समस्कुर्वत तथैवैतद्यजमान एतान्वज्रान्प्रपद्याभयेऽनाष्ट्रऽएतमात्मानं संस्कुरुते ॥ २ ॥ एतदु ह यत्र तपः । यदुपसदस्तपो वाऽउपसदस्तद्यत्तपसि चीयते तस्माच्चापश्चितस्तद्वै यावद्वेवोपसद्भिश्चरन्ति तावत्सम्वत्सरेण संवत्सरमेवोपसद्भिश्चरन्ति संवत्सरं प्रवर्ग्येण ॥ ३ ॥ अहोरात्राणि वाऽउपसदः । आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमहोरात्रेषु प्रतिष्ठापयति तस्मादेषोऽहोरात्रेषु प्रतिष्ठितः ॥ ४ ॥ अथ यदि चतुर्विंशतिः । चतुर्विंशतिर्वाऽअर्धमासा अर्धमासा उपसद आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमर्धमासेषु प्रतिष्ठाप-

किं छन्दः । का देवता पत्तावीति बृहद्रथन्तरे छन्दो द्यावापृथिवी देवते पत्तौ ॥४॥ किं छन्दः । का देवता मध्यमिति त्रिष्टुप्छन्द इन्द्रो देवता मध्यम् ॥ ५ ॥ किं छन्दः । का देवता श्रोणी इति जगती छन्द आदित्यो देवता श्रोणी ॥ ६ ॥ किं छन्दः । का देवता यस्मादिदं प्राणाद्रेतः सिच्यतऽइत्यतिच्छन्दाश्छन्दः प्रजापतिर्देवता ॥ ७ ॥ किं छन्दः । का देवता योऽयमवाङ्प्राण इति यज्ञायज्ञियं छन्दो वैश्वानरो देवता ॥ ८ ॥ किं छन्दः । का देवतोरूऽइत्यनुष्टुप्छन्दो विश्वे देवा देवतोरू ॥ ९ ॥ किं छन्दः । का देवताष्ठीवन्तावीति पङ्क्तिश्छन्दो मरुतो देवताष्ठीवन्तौ ॥ १० ॥ किं छन्दः । का देवता प्रतिष्ठेऽइति द्विपदा छन्दो विष्णुर्देवता प्रतिष्ठे ॥ ११ ॥ किं छन्दः । का देवता प्राणा इति विच्छन्दाश्छन्दो वायुर्देवता प्राणाः ॥ १२ ॥ किं छन्दः । का देवतोनातिरिक्तानीति न्यूनाक्षरा छन्द आपो देवतोनातिरिक्तानि सैषात्मविद्यैवैतन्मयो हैवैता देवता एतमात्मानमभिसम्भवति न हास्यान्या लोक्यतायाऽआशीरस्ति ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [३. २.] ॥

धीरो ह शातपर्णेयः । महाशालं जाबालमुपोत्ससाद तꣳ होवाच किं मा विद्वानुपोदसद इत्यग्निं वेदेति कमग्निं वेत्थेति वाचमिति यस्तमग्निं वेद किꣳ स भवतीति वाग्मी भवतीति होवाच नैनं वाग्जहातीति ॥ १ ॥ वेत्थाग्निमिति होवाच । किमेव मा विद्वानुपोदसद इत्यग्निं वेदेति कमग्निं वेत्थेति चक्षुरिति यस्तमग्निं वेद किꣳ स भवतीति चक्षुष्मान्भवतीति होवाच नैनं चक्षुर्जहातीति ॥ २ ॥ वेत्थाग्निमिति होवाच । किमेव मा विद्वानुपोदसद इत्यग्निं वेदेति कमग्निं वेत्थेति मन इति यस्तमग्निं वेद किꣳ स भवतीति मनस्वी भवतीति होवाच नैनं मनो जहातीति ॥ ३ ॥ वेत्थाग्निमिति होवाच । किमेव मा विद्वानुपोदसद इत्यग्निं वेदेति कमग्निं वेत्थेति श्रोत्रमिति यस्तमग्निं वेद किꣳ स भवतीति श्रोत्रवान्भवतीति होवाच नैनꣳ श्रोत्रं जहातीति ॥ ४ ॥ वेत्थाग्निमिति होवाच । किमेव मा विद्वानुपोदसद इत्यग्निं वेदेति कमग्निं वेत्थेति य एतत्सर्वमग्निस्तं वेदेति तस्मिन्होक्तऽउपावरुरोहाधीहि भोस्तमग्निमिति ॥ ५ ॥ स होवाच । प्राणो वाव सोऽग्निर्यदा वै पुरुषः स्वपिति प्राणं तर्हि वागप्येति प्राणं चक्षुः प्राणं मनः प्राणꣳ श्रोत्रं यदा प्रबुध्यते प्राणादेवाधि पुनर्जायन्तऽइत्यध्यात्मम् ॥ ६ ॥

यति तस्मादेषोऽर्धमासेषु प्रतिष्ठितः ॥ ५ ॥ अथ यदि द्वादश । द्वादश वै मासा मासा उपसद आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यं मासेषु प्रतिष्ठापयति तस्मादेष मासेषु प्रतिष्ठितः ॥ ६ ॥ अथ यदि षट् । षड्वा ऋतव ऋतव उपसद आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमृतुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादेष ऋतुषु प्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ अथ यदि तिस्रः । त्रयो वाऽइमे लोका इमे लोका उपसद आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमेषु लोकेषु प्रतिष्ठापयति तस्मादेष एषु लोकेषु प्रतिष्ठितः ॥ ८ ॥ अथात इष्टिकापुरीषाणामेव मीमाꣳसा । मासं प्रथमा चितिर्मासं पुरीषमेतावान्वासन्तिकऽऋतौ कामस्तद्यावान्वासन्तिकऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ ९ ॥ मासं द्वितीया । मासं पुरीषमेतावान्ग्रैष्मऽऋतौ कामस्तद्यावान्ग्रैष्मऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ १० ॥ मासं तृतीया । मासं पुरीषमेतावान्वार्षिकऽऋतौ कामस्तद्यावान्वार्षिकऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ ११ ॥ मासं चतुर्थी । मासं पुरीषमेतावाञ्छारदऽऋतौ कामस्तद्यावाञ्छारदऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ १२ ॥ अथ पञ्चम्यै चितेः । असपत्ना विराजश्च प्रथमाहमुपदधाति स्तोमभागा एकैकामेवाहं ताः सकृत्सादयति सकृत्सूददोहसाधिवदति तूष्णीं मासꣳ स्तोमभागा पुरीषमभिहरन्त्येतावान्हैमन्तिकऽऋतौ कामस्तद्यावान्हैमन्तिकऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ १३ ॥ मासꣳ षष्ठी । मासं पुरीषमेतावाञ्छैशिरऽऋतौ कामस्तद्यावाञ्छैशिरऽऋतौ कामस्तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुतऽएतावान्वै द्वादशसु मासेषु कामः षट्स्वृतुषु तद्यावान्द्वादशसु मासेषु कामः षट्स्वृतुषु तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ १४ ॥ अथ त्रीण्यहान्युपातियन्ति । यदहः शतरुद्रियं जुहोति यदहर्वसोर्धारां यदहः प्रसुतस्त्रयोदशः उपसदा चरन्ति तानि तस्य मासस्याहोरात्राण्यथ यत्प्रवर्ग्येण चरन्ति तस्मिन्नेतावादित्यं प्रतिष्ठापयत्येतावान्वै त्रयोदशसु मासेषु कामः सप्तस्वृतुषु तद्यावांस्त्रयोदशसु मासेषु कामः सप्तस्वृतुषु तं तत्सर्वमात्मानमभिसंचिनुते ॥ १५ ॥ स संवत्सरं प्रसुतः स्यात् । सर्वं वै संवत्सरः सर्वमेकशतविधं सर्वेणैव सर्वमाप्नोति यदि संवत्सरं न शक्नुयाद्विश्वजिता सर्वपृष्ठेनातिरात्रेण यजेत सर्वमेकशतविधं दध्यात्सर्वं वै विश्वजित्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रः सर्वं संवत्सरः सर्वमेकशतविधꣳ सर्वेणैव तत्सर्वमाप्नोति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ५.] ।

अथाधिदैवतम् । या वै सा वागग्निरेव स यत्तच्चक्षुरसौ स आदित्यो यत्तन्मन एष स चन्द्रमा यत्तच्छ्रोत्रं दिश एव तदथ यः स प्राणोऽयमेव स वायुर्योऽयं पवते ॥७॥ यदा वाऽअग्निरनुगच्छति । वायुं तर्ह्यनूद्वाति तस्मादेनमुदवासीदित्याहुर्वायुꣳ ह्यनूद्वाति यदादित्योऽस्तमेति वायुं तर्हि प्रविशति वायुं चन्द्रमा वायौ दिशः प्रतिष्ठिता वायोरेवाधि पुनर्जायन्ते स यदैवंविदस्माल्लोकात्प्रैति वाचैवाग्निमप्येति चक्षुषादित्यं मनसा चन्द्रꣳ श्रोत्रेण दिशः प्राणेन वायुꣳ स एतन्मय एव भूत्वैतासां देवतानां यां यां कामयते सा भूत्वेलयति ॥८॥ ब्राह्मणम् ॥५॥ [३.३.]॥

श्वेतकेतुर्हारुणेयः । यक्ष्यमाण आस तꣳ ह पितोवाच कानृत्विजोऽवृथा इति स होवाचायं न्वेव मे वैश्वावसव्यो होतेति तꣳ ह पप्रच्छ वेत्थ ब्राह्मण वैश्वावसव्य॥१॥ चत्वारि महान्ती३ऽइति । वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चत्वारि महतां महान्ती३ऽइति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चत्वारि व्रतानी३ऽइति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चत्वारि व्रतानां व्रतानी३ऽइति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चत्वारि कयानी३ऽइति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चत्वारि कयानां कयानी३ऽइति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चतुरोऽर्का३निति वेद भो३ऽइति होवाच वेत्थ चतुरोऽर्काणामर्का३निति वेद भो३ऽइति होवाच ॥ २ ॥ वेत्थार्कमिति । अथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्कपर्णेऽइत्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्कपुष्पेऽइत्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्ककोश्याविऽइत्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्कसमुद्गावित्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्कधाना इत्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्काष्ठीलामित्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति वेत्थार्कमूलमित्यथ वै नो भवान्वक्ष्यतीति ॥ ३ ॥ स ह वै पप्रच्छोवाच । वेत्थ चत्वारि महान्ति वेत्थ चत्वारि महतां महान्तीत्यग्निर्महांस्तस्य महतो महदोषधयश्च वनस्पतयश्च तद्ध्यस्यान्नं वायुर्महांस्तस्य महतो महदापस्तद्ध्यस्यान्नमादित्यो महांस्तस्य महतो महच्चन्द्रमास्तद्ध्यस्यान्नं पुरुषो महांस्तस्य महतो महत्पशवस्तद्ध्यस्यान्नमेतान्येव चत्वारि महान्त्येतानि चत्वारि महतां महान्त्येतान्येव चत्वारि व्रतान्येतानि चत्वारि व्रतानां व्रतान्येतान्येव चत्वारि कयान्येतानि चत्वारि कयानां कयान्येतऽएव चत्वारोऽर्का एते चत्वारोऽर्काणामर्काः ॥ ४ ॥ अथ ह वै पप्रच्छोवाच । वेत्थार्कमिति पुरुषꣳ हैव तदुवाच । वेत्थार्कपर्णेऽइति कर्णौ हैव तदुवाच वेत्थार्कपुष्पेऽइत्यक्षिणी हैव तदुवाच वेत्थार्क-

संवत्सरो वै प्रजापतिरेकशतविधः । तस्याहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतवः षष्टिर्मासस्याहोरात्राणि मासि वै संवत्सरस्याहोरात्राण्याप्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासास्त्रयोदश मासास्त्रय ऋतवस्ताः शतं विधाः संवत्सर एवैकशततमी विधा ॥ १ ॥ स ऋतुभिरेव सप्तविधः । षडृतवः संवत्सर एव सप्तमी विधा तस्यैतस्य संवत्सरस्यैतत्तेजो य एष तपति तस्य रश्मयः शतं विधा मण्डलमेवैकशततमी विधा ॥ २ ॥ स दिग्भिरेव सप्तविधः । ये प्राच्यां दिशि रश्मयः सैका विधा ये दक्षिणायां सैका ये प्रतीच्यां सैका य उदीच्यां सैका य ऊर्ध्वायां सैका येऽवाच्यां सैका मण्डलमेव सप्तमी विधा ॥ ३ ॥ तस्यैतस्य परस्तात्कामप्रो लोकः । अमृतं वै काममममृतमेवास्य तत्परस्तात्तद्यत्तदमृतमेतत्तद्यदेतदर्चिर्दीप्यते ॥ ४ ॥ तदेतच्चित्रं राधः । तदेष सविता विभक्ताभ्यः प्रजाभ्यो विभजत्योषधिभ्योऽपि वनस्पतिभ्यो भूय इव ह स्वेकाभ्यः प्रयच्छति कनीय इवैकाभ्यस्तद्याभ्यो भूयः प्रयच्छति ता ज्योक्तमां जीवन्ति याभ्यः कनीयः कनीयस्ताः ॥ ५ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम् । विभक्तारं हवामहे वसोश्चित्रस्य राधसः सवितारं नृचक्षसमिति तदेतत्सर्वमायुर्दीर्घमनन्तं हि तद्यदिदमाहुर्दीर्घं तदायुरस्तु सर्वमायुरिहीत्येव ते लोक एतत्तेऽस्त्विति हैवैतद् ॥ ६ ॥ पश्यन्ती वाग्वदति । तदेतदेकशतविधेन वैवाभ्युक्तं शतायुतया वा य एवैकशतविधं विधत्ते यो वा शतं वर्षाणि जीवति स हैवैतदमृतमाप्नोति तस्माद्ये चैतद्विदुर्ये च न लोक्या शतायुतेत्येवाहुस्तस्मादु ह न पुरायुषः स्वकामी प्रेयादलोक्यं हैतऽउ वाव लोका यदहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरः ॥ ७ ॥ तद्येऽर्वाग्विंशेषु वर्षेषु प्रयन्ति । अहोरात्रेषु ते लोकेषु सज्यन्तेऽथ ये परो विंशेष्वर्वाक्चत्वारिंशेष्वर्धमासेषु तेऽथ ये परश्चत्वारिंशेष्वर्वाक्षष्टेषु मासेषु तेऽथ ये परः षष्टेष्वर्वागशीतेष्वृतुषु तेऽथ ये परोऽशीतेष्वर्वाक्शतेषु संवत्सरे तेऽथ य एव शतं वर्षाणि यो वा भूयांसि जीवति स हैवैतदमृतमाप्नोति ॥ ८ ॥ बहुभिर्ह वै यज्ञैः । एकमहरेकां रात्रिम्मिता स य एवैकशतविधं विधत्ते यो वा शतं वर्षाणि जीवति स हैवैतद्दानमाप्नोत्येष वाऽएकशतविधं विधत्ते य एनं संवत्सरं बिभर्ति तस्मादेनं संवत्सरभृतमेव चिन्वीतेत्यधिदेवतम् ॥ ९ ॥ अथाधियज्ञम् । यानमूनेकशतमुद्धाहूः पुरुषान्मिमीते स विधैकशतविधः स चितिभिरेव सप्तविधः षडत्यवरपश्चितयोऽग्निरेव सप्तमी विधा ॥ १० ॥ स उ वाऽअप्येकशतविधः ।

यो न तद्यति ॥ ३ ॥ स एष एवार्कः । यमेतमत्राग्निमाहरन्ति तस्ये
योऽयमग्निश्चितस्तदुक्थं यजुष एष एव महांस्तदेयतदन्नं यतं तन्महा
एष उऽएवोक्तस्यैतदन्नं यं तदुक्थयजुःस्तदेतदेकथं स येषां रूपाय ।
ग्नी वाऽअसृज्येताम् । ब्रह्म च तत्रं चाग्निरेव ब्रह्मेन्द्रः क्षत्र तौ सृष्टे
तावन्तौ न वाऽइत्यथं सन्तौ शक्नुवतः प्रजाः प्रजनयितुमेकथंरूपम
ताविकथं रूपमुभावभवताम् ॥५॥ तौ यौ ताविन्द्राग्नी । एतौ तौ रुक्म
व रुक्म एवेन्द्रः पुरुषोऽग्निस्तौ हिरण्मयौ भवतो ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्यो
तीऽमृतथं हिरण्यममृतदिन्द्राग्नी ॥६॥ तावेताविन्द्राग्नीऽएव चिन्वन्ति य
कर्माग्निरेव तचस्मात्तदग्निना पचन्ति यद्धि किं चाग्निना पचन्त्यग्निरेव त
पथं स इन्द्रस्तस्मात्तदग्निना न पचन्ति नेदग्निरेवासन्नेन्द्र इति तस्मादेता
ऽएव चितौ॥७॥अथ यांश्चतेऽग्निर्निधीयते । तदेकथं रूपमुभौ भवतस्तस्मा
रूपेणेमाः प्रजाः प्रजनयतः सैषैकैवेष्टकाग्निरेव तामेष सर्वोऽग्निरभिस
वेष्टकासम्पत्तदेतदेकमेवाक्षरं वौगिति तदेष सर्वोऽग्निरभिसम्पद्यते सैवा
॥ ८ ॥ तद्वैतत्पश्यन्नृषिरभ्यनूवाद । भूतं भविष्यत्प्रस्तौमि महद्ब्रह्मैकम
क्षरमित्येतद्ध्येवाक्षरथं सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्यभिसम्पद्यन्ते
च क्षत्रं चाग्निरेव ब्रह्मेन्द्रः क्षत्रमिन्द्राग्नी वै विश्वे देवा विड् विश्वे
देतद्ब्रह्म क्षत्रं विट् ॥९॥ एतद्ध स्म वै तद्विद्वाञ्छ्यापर्णः सायकायनआ
मऽइदं कर्म समाप्स्यत मयैव प्रजा सल्वानाथं राजानोऽभविष्यन्मम
मम वैश्या यत्तु मऽएतावत्कर्मणः समापि तेन मऽउभयथा सल्वान्प्रजा
तऽइति स एष एव श्रीरेष यश एषोऽन्नादः ॥ १० ॥ एतद्ध वै तत्
यः । वामकक्षायणाय प्रोच्योवाच श्रीमान्यशस्व्यन्नादो भविष्यसीति
वै यशस्व्यन्नादो भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥ स एषोऽग्निः प्रजाप
ति देवा एतमग्निं प्रजापतिथं संस्कृत्याथास्माऽएतत्संवत्सरेऽन्नथं समभ
एष महाव्रतीयो ग्रहः ॥ १२ ॥ तमध्वर्युर्ग्रहेण गृह्णाति । यद्गृह्ण
दग्रहस्तस्मिन्नुद्गाता महाव्रतेन रसं दधाति सर्वाणि हैतानि सामानि यन्मह
स्मिन्त्सर्वैः सामभी रसं दधाति तस्मिन्होता महतोक्थेन रसं दधाति सर्वा
॥ यन्महदुक्थं तदस्मिन्त्सर्वाभिर्ऋग्भी रसं दधाति॥१३॥ते यदा स्तुवते यदा
ति । अथास्मिन्नेतं वषट्कृते जुहोति वौगिति वाऽएष षड्विहितः षड्ढि

ाः पञ्चाशत्प्रथमा इष्टका याश्चोत्तमास्ताः शतं विधा अथ या एतदन्तरेणेष्टका
पधीयन्ते सैवैकशततमी विधा ॥ ११ ॥ स व एव यजुस्तेजाः। यजुरेकशतविधे
ानि पञ्चाशत्प्रथमानि यजूंश्यपि यानि चोत्तमानि ताः शतं विधा अथ यान्ये-
दन्तरेण यजूंश्यपि क्रियन्ते सैवैकशततमी विधैवमु सप्तविध एकशतविधो भवति
यः शतायुतायां कामो य एकशतविधे सप्तविधेन हैव तमेवंविदाप्नोति ॥१२॥
वं वाव सर्वे यज्ञाः। एकशत विधा आग्निहोत्रादग्निभर्यजुर्भिः पदैरक्षरैः कृपभिः
ामभिः स यः शतायुतायां कामो य एकशतविधे यः सप्तविधे यज्ञेन यज्ञेन हैव
मेवंविदाप्नोतीत्यु एवाधियज्ञम् ॥१३॥ अथाध्यात्मम्। पञ्चमाश्चतुर्विधा अङ्गु-
ायो द्वे कक्कुपी दोरथंसफलकं चाक्षश्च तत्पञ्चविंशतिरवमिमानीतराण्य-
ानि ताः शतं विधा आत्मैवैकशततमी विधोक्तश्च सप्तविधतायै ॥ १४ ॥ स उ
एव प्राणतेजाः। प्राणैकशतविधोऽन्वङ्गमङ्गेऽङ्गे हि प्राणः स यः शतायुतायां कामो
एकशतविधे यः सप्तविधे यः सर्वेषु यज्ञेषु विद्यया हैव तमेवंविदाप्नोति
वैहि यज्ञैरात्मानथं सम्पन्नं विदे ॥ १५ ॥ त्रीणि वाऽइमानि पञ्चविधानि।
वत्सरोऽग्निः पुरुषस्तेषां पञ्च विधा अन्नं पानथं श्रीर्ज्योतिरमृतं यदेव संवत्स-
ऽन्नं तदन्नं या आपस्तत्पानथं रात्रिरेव श्रीः श्रियाथं हैतद्भूताथं सर्वाणि
ूतानि संवसन्त्यहर्ज्योतिरादित्योऽमृतमित्यधिदेवतम् ॥ १६ ॥ अथाधियज्ञम्
दिवाग्नावन्नमुपधीयते तदन्नं या आपस्तत्पानं परिश्रित एव श्रीस्ताहि रात्रीणाथं
पं यजुष्मत्यो ज्योतिस्तद्ध्यह्नाथं रूपमग्निरमृतं तद्ध्यादित्यस्य रूपमित्युऽएवा-
धियज्ञम् ॥ १७ ॥ अथाध्यात्मम्। यदेव पुरुषेऽन्नं तदन्नं या आपस्तत्पानम्
स्थीन्येव श्रीस्ताहि परिश्रिताथं रूपं मज्जानो ज्योतिस्तद्धि यजुष्मतीनाथं रूपं
ाणोऽमृतं तद्ध्यग्ने रूपं प्राणोऽग्निः प्राणोऽमृतमित्यु वाऽआहुः ॥ १८ ॥
अन्नाद्वाऽअशनाया निवर्तते। पानात्पिपासा श्रियै पाप्मा ज्योतिषस्तमोऽमृत-
त्मृत्युर्नि ह वाऽअस्मादेतानि सर्वाणि वर्तन्तेऽप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति।
एवं वेद तदेतदमृतमित्येवाद्युत्रोपासीतायुरितीह प्राण इति हैकऽउपास-
प्राणोऽग्निः प्राणोऽमृतमिति वदन्तो न तथा विद्यादध्रुवं वै तद्यत्प्राणस्तं ते त्रि-
प्याम्युपेयान मध्यादिति विद्यापि यजुषाभ्युक्तं तस्मादेतदमृतमित्येवामुत्रोपासीतायुरि-
तीह तथो ह सर्वमायुरेति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [२. ६] द्वितीयोऽध्यायः
॥ [१२.] ॥ ॥

कृत्वास्माऽअपिदधात्यात्मसंमितं यद्वा आऽत्मसंमितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति य-
द्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न तदवति ॥१४॥ स एष एवार्कः । योऽयमग्नि-
श्चितस्तस्यैतदन्नं क्यमेष महाव्रतीयो ग्रहस्तदर्क्यं यजुष्ट एष एव महांस्तस्यैतद-
न्नं व्रतं तन्महाव्रतं सामत एष उऽएवोक्थस्तस्यैतदन्नं थं तदुक्थमर्कस्तदेतदेकं स
त्रेधा ख्यायते ॥१५॥ स एष संवत्सरः प्रजापतिरग्निः । तस्यार्धमेव सवित्राण्यर्-
धं वैश्वकर्मणान्यष्टावेवास्य कला सावित्राण्यष्टौ वैश्वकर्मणान्यथ यदेतदन्तरे-
ण कर्म क्रियते स एव सप्तदशः प्रजापतिर्यो वै कला मनुष्याणामक्षरं तद्देवानाम्
॥ १६ ॥ नद्वै लोमेति द्वेऽक्षरे । त्वगिति द्वेऽअसृगिति द्वे मेद इति द्वे मांसमि-
ति द्वे स्नावेति द्वेऽअस्थीति द्वे मज्जेति द्वे ताः षोडश कलाः । अथ य एतदन्तरे-
ण प्राणः संचरति स एव सप्तदशः प्रजापतिः ॥१७॥ तस्माऽएतस्मै प्राणाय । एताः
षोडश कला अन्नमभिहरन्ति ता यदानभिहर्तुं म्रियन्तेऽथैता एव जग्ध्वोत्क्रामति
तस्मादु हैतदाशिशिषतस्तृप्रमिव भवति प्राणैरद्यमानस्य तस्मादु हैतदुपतापी
कृश इव भवति प्राणैर्हि जग्धो भवति ॥ १८ ॥ तस्माऽएतस्मै सप्तदशाय प्रजाप
तये । एतत्सप्तदशमन्नं समस्कुर्वन्य एष सौम्योऽध्वरोऽथ या अस्य ताः षो-
डश कला एते ते षोडशर्त्विजस्तस्मान्न सप्तदशमृत्विजं कुर्वीत नेदतिरेचया-
नीत्यथ य एवात्र रसो या आहुतयो हूयन्ते तदेव सप्तदशमन्नम् ॥ १९ ॥
ते यदा स्तुवते यदानुशंसति । अथास्मिन्नेतं वषट्कृते जुहोति वौगिति
वाऽएष षड्विहितीदं षड्विधमन्नं कृत्वास्माऽअपिदधात्यात्मसंमितं यद्वा आऽ-
त्मसंमितमन्नं तदवति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न तदवति
॥ २० ॥ स एष एवार्कः । योऽयमग्निश्चितस्तस्यैतदन्नं क्यमेष सौम्योऽध्वर-
स्तदर्क्यं यजुष्ट एष एव महांस्तस्यैतदन्नं व्रतं तन्महाव्रतं सामत एष उऽए-
वोक्थस्तस्यैतदन्नं थं तदुक्थमर्कस्तदेतदेकं स त्रेधा ख्यायते स एतेनान्नेन सहो-
र्ध्व उदक्रामत्स यः स उदक्रामदसौ स आदित्योऽथ येन तेनान्नेन सहोदक्राम-
देष स चन्द्रमाः ॥ २१ ॥ स एष एवार्को य एष तपति । तस्यैतदन्नं क्यमेष
चन्द्रमास्तदर्क्यं यजुष्ट एष एव महांस्तस्यैतदन्नं व्रतं तन्महाव्रतं सामत एष उऽ-
एवोक्थस्तस्यैतदन्नं थं तदुक्थमर्कस्तदेतदेकं स त्रेधा ख्यायतऽइत्यधिदेवतम् ॥२२॥
अथाध्यात्मम् । प्राणो वाऽअर्कस्तस्यान्नमेव कं तदर्क्यं यजुः प्राण एव
महांस्तस्यान्नमेव व्रतं तन्महाव्रतं साम्नः प्राण उऽएवोक्थस्तस्यान्नमेव

सहस्रꣳ संवत्सरान्पाप्मानं विजिहासन् ॥ १ ॥ तस्य तपस्तेपानस्य । एभ्यो लोमगर्तेभ्य ऊर्ध्वानि ज्योतीꣳष्यायंस्तद्यानि तानि ज्योतीꣳष्येतानि तानि नक्षत्राणि यावन्त्येतानि नक्षत्राणि तावन्तो लोमगर्ता यावन्तो लोमगर्तास्तावन्तः सहस्रसंवत्सरस्य मुहूर्ताः ॥ २ ॥ स सहस्रतमे संवत्सरे । सर्वोऽत्यपवत स यः सोऽत्यपवतायमेव स वायुर्योऽयं पवतेऽथ यं तं पाप्मानमत्यपवतेदं तच्छरीरं क्व उ तस्मै मनुष्यो यः सहस्रसंवत्सरमवरुन्धीत विद्यया ह वाऽएवंवित्सहस्रसंवत्सरमवरुन्द्धे ॥ ३॥ सर्वा एवैता इष्टकाः साहस्रीरुपासीत । रात्रिसहस्रेण—रात्रिसहस्रेणैकैकां परिश्रितꣳ सम्पन्नामुपासीताहःसहस्रेणाहःसहस्रेणैकैकामहर्भाजमर्धमाससहस्रेणार्धमाससहस्रेणैकैकामर्धमासभाजं माससहस्रेण-माससहस्रेणैकैकां मासभाजमृतुसहस्रेणर्तुसहस्रेणैकैकामृतुभाजं मुहूर्तसहस्रेण मुहूर्तसहस्रेणैकैकां मुहूर्तभाजꣳ संवत्सरसहस्रेण संवत्सरं ते यएतमेवमग्निꣳ संवत्सरेण सम्पन्नं विदुः सहस्रतमीꣳ हास्य ते कलां विदुरथ यऽएनमेवं न विदुर्न हास्य ते सहस्रतमीं चन कलां विदुरथ य एवं वेद यो वैतत्कर्म कुरुते स हैवैतं सर्वं कृत्स्नं प्राजापत्यमग्निमाप्नोति यं प्रजापतिराप्नोत्तस्मादेवंवित्तप एव तप्येत यदु ह वाऽएवंवित्तप तप्यतऽस्मा मथुनात्संवर्ध्व हास्य तत्स्वर्गं लोकमभि सम्भवति ॥ ४ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम् । न मृषा श्रान्तं यदवन्ति देवा इति न हैवं विदुषः किं चन मृषा श्रान्तं भवति तपो हास्यैतदवन्ति देवा अवन्ति ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. ४.] ॥

अथादेशा उपनिषदाम् । वायुरग्निरिति ह शाकायनिन उपासतऽआदित्योऽग्निरित्यु हैकऽआहुरथ ह स्माह श्रौमत्यो वा हालिङ्गवो वा वायुरेवाग्निस्तस्माद्यदैवाध्वर्युरुत्तमं कर्म करोत्यथैनमेवाप्येतीति ॥ १ ॥ शाट्यायनिरु ह स्माह । संवत्सर एवाग्निस्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो वर्षा उत्तरः शरद्दनुर्मध्यमात्मा हेमन्तशिशिरावृतू पुच्छं प्रतिष्ठा यागाग्निः प्राणो वायुश्चक्षुरादित्यो मनश्चन्द्रमाः श्रोत्रं दिश आपो मिथुनं तपः प्रतिष्ठा मासाः पूर्वापरार्धमासा नाड्योऽहोरात्राणि रजतसुवर्णानि पुत्राणि स एतं देवानप्येतीति संवत्सरोऽग्निरित्यु हैव विद्यादेतन्रूपो भवतीति हैव विद्यात् ॥२॥ त्रैलक उ ह स्माह शाण्डिल्यायनः । इमऽएव लोकास्त्रिवृतः इदयमानृष्टवत्याद्गिरसो यजमानश्चतुर्थी सर्वे कामाः एत

थं तदुक्थमृक्तमन्देतद्‌ ॥ थं स त्रेधा व्यायते स एष एवैपोऽधिदेवतमथाध्यात्मम् ॥२३॥ ब्राह्मणम् ॥७॥ [४.१.] द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या ॥ १०९॥

संवत्सरो वै प्रजापतिरग्निः । सोमो राजा चन्द्रमाः स ह स्वयमेवात्मानं प्रोवे यज्ञवचसे राजस्तम्बायनाय यावन्ति वाव मे ज्योतीᳪषि तावत्यो मऽइष्टका इति॥१॥ तस्य वाऽएतस्य संवत्सरस्य प्रजापतेः । सप्त च शतानि विᳪशतिश्चाहोरात्राणि ज्योतीᳪषि ता इष्टकाः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि परिश्रितः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि यजुष्मत्यः सोऽयᳪ संवत्सरः प्रजापतिः सर्वाणि भूतानि ससृजे यच्च प्राणि यच्चाप्राणमुभयान्देवमनुष्यान्स सर्वाणि भूतानि सृष्ट्वा रिरिचान इव मेने स मृत्योर्बिभयां चकार ॥२॥ स हेक्षां चक्रे । कथं न्वहमिमानि सर्वाणि भूतानि पुनरात्मन्नावपेय पुनरात्मन्दधीय कथं न्वहमेवैषाᳪ सर्वेषां भूतानां पुनरात्मा स्यामिति ॥३॥ स द्वेधात्मानं व्यौहत् । षष्टिश्च त्रीणि च शतान्यन्यतरस्येष्टका अभवन्नेवमन्यतरस्य स न व्याप्नोत् ॥४॥ त्रीनात्मनोऽकुरुत । तिस्रस्तिस्रोऽशीतय एकैकस्येष्टका अभवन्त्स नैव व्याप्नोत् ॥५॥ चतुर आत्मनोऽकुरुत । अशीतिशते-ष्टकान्त्स नैव व्याप्नोत ॥ ६ ॥ पञ्चात्मनोऽकुरुत । चतुश्चत्वारिᳪशᳪ शतमेकैकस्येष्टका अभवन्त्स नैव व्याप्नोत् ॥ ७ ॥ षडात्मनोऽकुरुत । विᳪशतिशतेष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्न सप्तधा व्यभवत् ॥ ८ ॥ अष्टावात्मनोऽकुरुत । नवतीष्टकान्त्स नैव व्याप्नोत् ॥ ९ ॥ नवात्मनोऽकुरुत । अशीतीष्टकान्त्सनैव व्याप्नोत् ॥ १० ॥ दशात्मनोऽकुरुत । द्वासप्ततीष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्नैकादशधा व्यभवत् ॥ ११ ॥ द्वादशात्मनोऽकुरुत । षष्टीष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्न त्रयोदशधा व्यभवन्न चतुर्दशधा ॥ १२ ॥ पञ्चदशात्मनोऽकुरुत । अष्टाचत्वारिᳪशदिष्टकान्त्स नैव व्याप्नोत् ॥ १३ ॥ षोडशात्मनोऽकुरुत । पञ्चचत्वारिᳪशदिष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्न सप्तदशधा व्यभवत् ॥ १४ ॥ अष्टादशात्मनोऽकुरुत । चत्वारिᳪशदिष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्नैकान्नविᳪशतिधा व्यभवत् ॥ १५ ॥ विᳪशतिमात्मनोऽकुरुत । षट्त्रिᳪशदिष्टकान्त्स नैव व्याप्नोन्नैकविᳪशतिधा व्यभवन्न द्वाविᳪशतिधा न त्रयोविᳪशतिधा ॥ १६ ॥ चतुर्विᳪशतिमात्मनोऽकुरुत । त्रिᳪशदिष्टकान्त्सोऽत्रातिष्ठत पञ्चदशेऽव्यूहे तद्यत्पञ्चदशे व्यूहेऽतिष्ठत तस्मात्पञ्चदशापूर्यमाणस्य रूपाणि पञ्चदशापक्षीयमाणस्य ॥ १७॥ अथ यच्चतुर्विᳪ-

मीमांश्च लोकान्संस्कुर्वऽआत्मानं च सर्वांश्च कामानित्येव विद्यादिति ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ (४. ५.) चतुर्थोऽध्यायः ॥ (६४.)

तस्य वाऽएतस्याग्नेः । वागेवोपनिषद्वाचा हि चीयतऽऋचा यजुषा साम्नेति नु दैवमथ यन्मानुष्या वाचाहेतीदं कुरुतेतीदं कुरुतेति तदु ह तया चीयते॥१॥ सा वाऽएषा वाक्त्रेधाविहिता । ऋचो यजूꣳषि सामानि तेनाग्निस्त्रेधाविहित एव तेन हि त्रयेण चीयतेऽप्यु हैवं त्रेधाविहित इत्थꣳ ह त्वेवापि त्रेधाविहितो यदिदं त्रेधाविहिता इष्टका उपधीयन्ते पुंनाम्न्य स्त्रीनाम्न्यो नपुꣳसकनाम्न्यस्त्रेधाविहितान्युऽएवेमानि पुरुषस्याङ्गानि पुंनामानि स्त्रीनामानि नपुꣳसकनामानि ॥ २ ॥ शतम् ॥ ५५०० ॥ सोऽयमात्मा त्रेधाविहित एव । सोऽनेन त्रेधाविहितेनात्मनैतत्त्रेधाविहितं दैवममृतमाप्नोति ता उ सर्वा इष्टका इत्येवाचक्षते नेष्टक इति नेष्टकमिति वाचो रूपेण वाग्घ्येवैतत्सर्वं यत्स्त्री पुमान्नपुꣳसकं वाचा ह्येवैतत्सर्वमाप्तं तस्मादेना अङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्येव सर्वाः सादयति नाङ्गिरस्वद्ध्रुवः सीदेति नाङ्गिरस्वद्ध्रुवꣳ सीदेति वाचꣳ ह्येवैताꣳ संस्कुरुते ॥ ३ ॥ सा या सा वागसौ स आदित्यः । स एष मृत्युस्तद्यत्किंचार्वाचीनमादित्यात्सर्वं तन्मृत्युनाप्तꣳ स यो हैनमतोऽर्वाचीनं चिनुते मृत्युना हैनꣳ स आप्तं चिनुते मृत्यवे ह स आत्मानमपिदधात्यथ य एनमत ऊर्ध्वं चिनुते स पुनर्मृत्युमपजयति विद्यया ह वाऽअस्यैष ऊर्ध्वं चितो भवति ॥ ४ ॥ सा वाऽएषा वाक्त्रेधाविहिता । ऋचो यजूꣳषि सामानि मण्डलमेवऽर्चोऽर्चिः सामानि पुरुषो यजूꣳष्यथैतदमृतं यदेतदर्चिर्दीप्यतऽइदं तत्पुष्करपर्णं तद्यत्पुष्करपर्णमुपधायाग्निं चिनोत्येतस्मिन्नेवैतदमृतऽऋङ्मयं यजुर्मयꣳ साममयमात्मानꣳ संस्कुरुते सोऽमृतो भवति ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [५. १] ॥ ॥

यदेतन्मण्डलं तपति । तन्महदुक्थं ता ऋचः स ऋचां लोकोऽथ यदेतदर्चिर्दीप्यते तन्महाव्रतं तानि सामानि स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषः सोऽग्निस्तानि यजूꣳषि स यजुषां लोकः ॥ १ ॥ सैषा त्रय्येव विद्या तपति । तद्धैतदप्यविद्वाꣳस आहुस्त्रयी वाऽएषा विद्या तपतीति वाग्घैव तत्पश्यन्ती वदति ॥ २ ॥ स एष एव मृत्युः । य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषोऽथैतदमृतं यदेतदर्चिर्दी-

शतिमात्मनोऽकुरुत । तस्माच्चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः स एतैश्चतुर्विंशत्या
त्रिंशदिष्टकैरात्मभिर्न व्यभवत्स पञ्चदशाह्नो रूपाण्यपश्यदात्मनस्त-
न्वो मुहूर्तांल्लोकम्पृणाः पञ्चदशैव रात्रेस्तद्यन्मुहु त्रायन्ते तस्मान्मुहूर्ता अथ
यत्क्षुद्राः सन्त इमाँल्लोकानापूरयन्ति तस्माल्लोकम्पृणाः ॥ १८ ॥ एष वाऽइदंϕ
सर्वं पचति । अहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेण तदमुना पक्वमयं पचति
पक्वस्य पक्तेति ह स्माह भारद्वाजोऽग्निमयमुना हि पक्वमयं पचतीति ॥ १९ ॥
तानि संवत्सरे । दश च सहस्राण्यष्टौ च शतानि समपद्यन्त सोऽत्रातिष्ठत दशसु
च सहस्रेष्वष्टासु च शतेषु ॥ २० ॥ अथ सर्वाणि भूतानि पर्यैक्षत । स त्रय्या-
मेव विद्यायां सर्वाणि भूतान्यपश्यदत्र हि सर्वेषां छन्दसामात्मा सर्वेषां स्तो-
मानां सर्वेषां प्राणानां सर्वेषां देवानामेतद्वा ऽअस्त्येतद्ध्यमृतं यद्ध्यमृतं तद्ध्य-
स्त्येतदु तद्यन्मर्त्यम् ॥ २१ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । त्रय्यां वाव विद्यायां स-
र्वाणि भूतानि हन्त त्रयीमेव विद्यामात्मानमभिसंस्करवा ऽइति ॥ २२ ॥ स ऋचो
व्यौहत् । द्वादश बृहतीसहस्राण्येतावत्यो हर्चो याः प्रजापतिसृष्टास्तास्त्रिंश-
त्तमे व्यूहे पङ्क्तिष्वतिष्ठन्त ता यत्त्रिंशत्तमे व्यूहेऽतिष्ठन्त तस्मात्त्रिंशन्मासस्य
रात्रयोऽथ यत्पङ्क्तौ तस्मात्पाङ्क्तः प्रजापतिस्ता अष्टाशतं शतानि पङ्क्तयोऽभवन् ॥ २३ ॥
अथेतरौ वेदौ व्यौहत् । द्वादशैव बृहतीसहस्राण्यष्टौ यजुषां चत्वारि साम्नामेतावद्धै-
तयोर्वेदयोर्यत्प्रजापतिसृष्टं तौ त्रिंशत्तमे व्यूहे पङ्क्तिष्वतिष्ठेतां तौ यत्त्रिंशत्तमे व्यू-
हेऽतिष्ठेतां तस्मात्त्रिंशन्मासस्य रात्रयोऽथ यत्पङ्क्तौ तस्मात्पाङ्क्तः प्रजापतिस्ता अष्टा-
शतमेव शतानि पङ्क्तयोऽभवन् ॥ २४ ॥ ते सर्वे त्रयो वेदाः । दश च सहस्राण्य-
ष्टौ च शतान्यशीतीनामभवन्त्स मुहूर्तेन मुहूर्तेऽशीतिमाप्नोन्मुहूर्तेन मुहूर्तेनाशीतिः
समपद्यत ॥ २५ ॥ स एषु त्रिषु लोकेष्वायाम । ततो देवो भूतमात्मानमभिच्छन्-
दोमयं स्तोममयं प्राणमयं देवतामयं तदस्यार्धमासे त्रय आत्मा समक्रियत
दुर्वीयसि परो दुर्वीयसि परः संवत्सर एव सर्वः कृत्स्नः समक्रियत ॥ २६ ॥
तद्यत्परिश्रित उपदधाति । रात्रीरेव ता उपधत्ते तासु पञ्चदश मुहूर्तान्मुहूर्ताननु पञ्चदशा-
शीतीरथ यद्यजुष्मतीरुपदधात्यहरेव ता उपधत्ते तासु पञ्चदश मुहूर्तान्मुहूर्ताननु पञ्चद-
शाशीतीरेवमेतां त्रयीं विद्यामात्मन्नात्मन्नावपत आत्मन्कुरुते सोऽत्रैव सर्वेषां भूतानामात्मा-
भवच्छन्दोमयः स्तोममयः प्राणमयो देवतामयः स एतन्मय एव भूत्वोर्ध्व उदक्रामत्
यः स उदक्रामदेष स चन्द्रमाः ॥ २७ ॥ तदेषा वविद्या । य एष तदर्वेतस्मा-

ते तस्मान्मृत्युर्न म्रियतेऽमृते ह्यन्तस्तस्मादु न दृश्यतेऽमृते ह्यन्तः ॥ ३ ॥ तदेष
श्लोको भवति । अन्तरं मृत्योरमृतमित्यवरꣳ ह्येतन्मृत्योरमृतं मृत्यावमृतमाहितमि-
त्येतस्मिन्हि पुरुषऽएतन्मण्डलं प्रतिष्ठितं तपति मृत्युर्विवस्वन्तं वस्तऽइत्यसौ वाऽ-
आदित्यो विवस्वानेष ह्यहोरात्रे विवस्ते तमेष वस्ते सर्वतो ह्यनेन परिवृतो मृत्यो-
रात्मा विवस्वतीत्येतस्मिन्हि मण्डलऽएतस्य पुरुषस्यात्मैतदेष श्लोको भवति ॥४॥
योर्वाऽएतयोः । उभयोरेतस्य चार्चिष एतस्य च पुरुषस्यैतन्मण्डलं प्रतिष्ठा तस्मान्म-
दुक्थं परस्मै न शꣳसेन्नेदेतां प्रतिष्ठां छिनदानीत्येताꣳ ह स प्रतिष्ठां छिन्ते यो-
ऽदुक्थं परस्मै शꣳसति तस्मादुक्थशंसं भूयिष्ठं परिचक्षते प्रतिष्ठाच्छिन्नो हि भव-
तीत्यधिदेवतम् ॥ ५ ॥ अथाधियज्ञम् । यदेतन्मण्डलं तपत्ययꣳ स रुक्मोऽथ य-
देतदर्चिर्दीप्यतऽइदं तत्पुष्करपर्णमापो ह्येताः आपः पुष्करपर्णमथ य एष एतस्मि-
न्मण्डले पुरुषोऽयमेव स योऽयꣳ हिरण्मयः पुरुषस्तदेतद्देवैतन्मूयꣳ संस्कृत्येहो-
धत्ते तद्यजुस्यैवानु सꣳस्थामूर्ध्वमुत्क्रामति तदेतदप्येति य एष तपति तस्माद-
ग्निं नाद्रियेत परिहन्तुमप्यत्र ह्येष तत्र भवतीत्यु एवाधियज्ञम् ॥ ६॥ अथाध्या-
त्मम् । यदेतन्मण्डलं तपति यश्चैष रुक्म इदं तच्छुक्लमक्षन्नथ यदेतदर्चिर्दीप्यते
इदं तत्पुष्करपर्णमिदं तत्कृष्णमक्षन्नथ य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषो यश्चैष हि-
रण्मयः पुरुषोऽयमेव स योऽयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः ॥७॥ स एष एव लोकम्पृणा ।
तामेष सर्वोऽग्निरभिसम्पद्यते तस्यैतन्मिथुनं योऽयꣳ सव्येऽक्षन्पुरुषोऽर्धमु हैतदा-
त्मनो यन्मिथुनं यदा वै सह मिथुनेनाथ सर्वोऽथ कृत्स्नः कृत्स्नतायै तद्यत्ते द्वे भ-
वतो द्वन्द्वꣳ हि मिथुनं प्रजननं तस्माद्द्वे-द्वे लोकम्पृणेऽउपधीयेते तस्मादु द्वाभ्यां चि-
तिं प्रणयन्ति॥८॥ स एष एवेन्द्रः। योऽयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषोऽथेयमिन्द्राणी ताभ्यां दे-
वा एतां विधृतिमकुर्वन्नासिकां तस्माज्जायाया अन्ते नाश्नीयाद्वीर्यवान्हास्माज्जायेत
वीर्यवन्तमु ह सा जनयति यस्या अन्ते नाश्नाति ॥९॥ तदेतद्देवव्रतꣳ । राजन्यबन्धवो
मनुष्याणामनुतमां गोपायन्ति तस्मादु तेषु वीर्यवाञ्जायतेऽमृतवाका ह्ययसाꣳ सा
क्षित्रश्येनं जनयति ॥ १० ॥ तौ हृदयस्याकाशं प्रत्यवेत्य । मिथुनीभवतस्तौ यदा
मिथुनस्यान्तं गच्छतोऽथ हैतत्पुरुषः स्वपिति तद्यथा हैवेदं मानुषस्य मिथुनस्यान्तं
गत्वासंविद-इव भवत्येवꣳ हैवैतदसंविद-भवति दैवꣳ ह्येतन्मिथुनं परमो ह्येष
आनन्दः ॥ ११॥ तस्मादेवंवित्स्वप्यात् । लोक्यꣳ हैतदेवतद्देवतेन मिथुनेन प्रियेण
धाम्ना समर्धयति तस्मादु ह स्वपन्तं धुरेव न बोधयेन्नेदेतं देवते मिथुनीभवन्त्यौ

देवाध्यचीयतैतस्मिन्नध्यचीयतात्मन एवैनं तन्निरमिमीतात्मनः प्राजनयत् ॥२८॥
स यदग्निं चेष्यमाणो दीक्षते । यथैव तत्प्रजापतिरेषु त्रिषु लोकेषूखायां योनौ
रेतो भूतमात्मानमसिञ्चदेवमेवैष एतदात्मानमुखायां योनौ रेतो भूतꣳ सिञ्चति
छन्दोमयꣳ स्तोममयं प्राणमयं देवतामयं तस्यार्धमासे प्रथम आत्मा संस्क्रियते द-
वीयसि परो दवीयसि परः संवत्सर एव सर्वः कृत्स्नः संस्क्रियते ॥ २९ ॥ तद्य-
त्परिश्रित उपधत्ते । तद्रात्रीरुपधत्ते तदनु पञ्चदश मुहूर्तान्मुहूर्ताननु पञ्चदशाशीती-
रथ यद्यजुष्मतीरुपधत्ते तदहरुपधत्ते तदनु पञ्चदश मुहूर्तान्मुहूर्ताननु पञ्चदशाशीती-
रेवमेतां त्रयीं विद्यामात्मन्नावपत आत्मन्कुरुते सोऽत्रैव सर्वेषां भूतानामात्मा भवति
छन्दोमयः स्तोममयः प्राणमयो देवतामयः स एतन्मय एव भूत्वोर्ध्व उत्क्रामति॥३०॥
तस्यैषा प्रतिष्ठा । य एष तपत्येतस्माद्वा अधिचीयत एतस्मिन्नधिचीयत आत्मन एवै-
वैनं तन्निर्मिमीत आत्मनः प्रजनयति स यदैवंविदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैतमेवात्मानम-
भिसम्भवति छन्दोमयꣳ स्तोममयं प्राणमयं देवतामयꣳ स एतन्मय एव भूत्वो-
उत्क्रामति य एवं विद्वानेतत्कर्म कुरुते यो वैतदेवं वेद ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणम् ॥१॥
[४. २] ॥ ॥

एष वै मृत्युर्यत्संवत्सरः एष हि मर्त्यानामहोरात्राभ्यामायुः क्षिणोत्यथ म्रि-
यन्ते तस्मादेष एव मृत्युः स यो हैतं मृत्युꣳ संवत्सरं वेद न हास्यैष पुरा जर-
सोऽहोरात्राभ्यामायुः क्षिणोति सर्वꣳ हैवायुरेति ॥ १ ॥ एष उ एवान्तकः ।
एष हि मर्त्यानामहोरात्राभ्यामायुषोऽन्तं गच्छत्यथ म्रियन्ते तस्मादेष एवान्तकः
स यो हैतमन्तकं मृत्युꣳ संवत्सरं वेद न हास्यैष पुरा जरसोऽहोरा-
त्राभ्यामायुषोऽन्तं गच्छति सर्वꣳ हैवायुरेति ॥ २ ॥ ते देवाः । एतस्मादन्त-
कान्मृत्योः संवत्सरात्प्रजापतेर्बिभयांचक्रुर्यद्वै नोऽयमहोरात्राभ्यामायुषोऽन्तं
न गच्छेदिति ॥ ३ ॥ त एतान्यज्ञक्रतूꣳस्तेनिरे । अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातु-
र्मास्यानि पशुबन्धꣳ सौम्यमध्वरं त एतैर्यज्ञक्रतुभिर्यजमाना नामृतत्वमानशिरे॥४॥
ते हाप्यग्निं चिक्यिरे । तेऽपरिमिता एव परिश्रित उपदधुरपरिमिता यजुष्मती-
रपरिमिता लोकम्पृणा यथेदमप्येतर्ह्येक उपदधतीति देवा अकुर्वन्निति ते ह नै-
वामृतत्वमानशिरे ॥ ५ ॥ तेऽर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुः । अमृतत्वमवरुरुत्समानास्तान्ह
प्रजापतिरुवाच न वै मे सर्वाणि रूपाण्युपधत्थाति वैव रेचयथ न वाभ्यापयथ

हिनसानीति तस्मादु हैतत्सुषुप्सुः श्लेष्मणमिव मुखं भव
सिञ्चतस्तस्माद्रेतस इदꣳ सर्वꣳ सम्भवति यदिदं किं च
मृत्युः । य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषो यश्चायं दक्षिणेऽक्ष
दये प्रत्यवतिष्ठतौ तौ हैतदाच्छिद्योत्क्रामति स यदोत्क्रामत्य
तस्मादु हैतत्प्रेतमाहुराच्छेद्यस्येति ॥ १३ ॥ एष उऽएव प्रा
सर्वाः प्रजा प्रणयति तस्यैते प्राणाः स्वाः स यदा स्वपित्यथै
अपियन्ति तस्मात्स्वाप्ययः स्वाप्ययो ह वै तꣳ स्वप्न इत्याच
ऽत्तकामा इव देवाः ॥ १४ ॥ स एतैः सुप्तः । न कस्य चन वे
न्पयति न वाचान्नस्य रसं विजानाति न प्राणेन गन्धं विजा
पश्यति न श्रोत्रेण शृणोत्येतꣳ ह्येते तदापीता भवन्ति स एष
बहुधा व्याविष्टस्तस्मादेका सती लोकम्पृणा सर्वमग्निमनुविभवत्य
तस्मादेका ॥ १५ ॥ तदाहुः । एको मृत्युर्बहवा ३ इत्येकश्च बहव
यद्धासावमुत्र तेनैकोऽथ यदिह प्रजासु बहुधा व्याविष्टस्तेनो बहव
तदाहुः । अन्तिके मृत्युर्दूरा३ इत्यन्तिके च दूरे चेति ह ब्रूयाद्यदहा
तेनान्तिकेऽथ यदवसावमुत्र तेनो दूरे ॥ १७ ॥ तदेष श्लोको भ
भात्यपश्रितो रसानाꣳ सक्षरेऽमृत इति यदेतन्मण्डलं तपति तदन्नमथ
स्मिन्मण्डले पुरुषः सोऽत्ता स एतस्मिन्नन्नेऽपश्रितो भातीत्यधिदेवतम्
अथाध्यात्मम् । इदमेव शरीरमन्नमथ योऽयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः सोऽत्ता स
न्नन्नेऽपश्रितो भाति ॥ १९ ॥ तमेतमग्निरित्यध्वर्यव उपासते । यजुरित्येष
सर्वं युनक्ति सामेति छन्दोगा एतस्मिन्हीदꣳ सर्वꣳ समानमुक्थमिति
एष हीदꣳ सर्वमुत्थापयति यातुरिति यातुविद एतेन हीदꣳ सर्वं यतं
नि सर्पाः सर्प इति सर्पविद ऊर्गिति देवा रयिरिति मनुष्या मायेत्यसुराः स
पितरो देवजन इति देवजनविदो रूपमिति गन्धर्वा गन्ध इत्यप्सरसस्त
था—यथोपासते तदेव भवति तद्धैनान्भूत्वावति तस्मादेतमेवंवित्सर्वैर
रुपासीत सर्वꣳ हैतद्भवति सर्वꣳ हैनमेतद्भूत्वावति ॥ २० ॥ स एष त्रीष्टक
ग्निः । यजुरेका यजुरेका सामैका तत्र कां चात्रऽर्चोपदधाति रुक्म एव तस
आयतनमथ यां यजुषा पुरुष एव तस्या आयतनमथ याꣳ साम्ना पुष्करपर्ण
मेव तस्या आयतनमेवं त्रीष्टकः ॥ २१ ॥ ते वाऽएते । उभेऽएष च रुक्म एत

तस्मान्नामृता भविष्यथेति ॥ ६ ॥ ते होचुः । तेभ्यो वै नस्त्वमेव तद्ब्रूहि यथा ते सर्वाणि रूपाण्युपदधामेति ॥ ७ ॥ स होवाच । षष्टिं च त्रीणि च शतानि परिश्रित उपधत्त षष्टिं च त्रीणि च शतानि यजुष्मतीरधि षट्त्रिंशतमथ लोकम्पृणा दश च सहस्राण्यष्टौ च शतान्युपधत्ताथ मे सर्वाणि रूपाण्युपधास्यथाथामृता भविष्यथेति ते ह तथा देवा उपदधुस्ततो देवा अमृता आसुः ॥ ८ ॥ स मृत्युर्देवानब्रवीत् । इत्थमेव सर्वे मनुष्या अमृता भविष्यन्त्यथ को मह्यं भागो भविष्यतीति ते होचुर्नातोऽपरः कश्चन सह शरीरेणामृतोऽसद्यदैव त्वमेतं भागꣳ हरासाऽथ व्यावृत्य शरीरेणामृतोऽसद्योऽमृतोऽसद्विद्यया वा कर्मणा वेति यद्वै तदब्रुवन्विद्यया वा कर्मणा वेत्येषा हैव सा विद्या यदग्निरेतदु हैव तत्कर्म यदग्निः ॥ ९ ॥ ते यऽएवमेतद्विदुः । ये वैतत्कर्म कुर्वते मृत्वा पुनः सम्भवन्ति ते सम्भवन्त एवामृतत्वमभिसम्भवन्त्यथ यऽएवं न विदुर्ये वैतत्कर्म न कुर्वते मृत्वा पुनः सम्भवन्ति तऽएतस्यैवान्नं पुनःपुनर्भवन्ति ॥ १० ॥ स यदग्निं चिनुते । एतमेव तदन्तकं मृत्युꣳ संवत्सरं प्रजापतिमग्निमाप्नोति यं देवा आप्नुवन्नेनमुपधत्ते यथैवैनमदो देवा उपादधत ॥ ११ ॥ परिश्रिद्भिरेवास्य रात्रीराप्नोति । यजुष्मतीभिरहान्यर्धमासान्मासानृतूँल्लोकम्पृणाभिर्मुहूर्तान् ॥ १२ ॥ तद्याः परिश्रितः । रात्रिलोकास्ता रात्रीणामेव मासैः क्रियन्ते रात्रीणां प्रतिमा ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतानि संवत्सरस्य रात्रयस्तासामेकविꣳशतिं गार्हपत्ये परिश्रयति द्वाभ्यां नाशीतिं धिष्ण्येषु द्वेऽएकषष्टे शतेऽआहवनीये ॥ १३ ॥

अथ यजुष्मत्यः । दर्भस्तम्बो लोगेष्टकाः पुष्करपर्णꣳ रुक्मपुरुषौ स्रुचौ स्वयमातृण्णा दूर्वेष्टका द्वियजू रेतःसिचौ विश्वज्योतिर्ऋतव्येऽअषाढा कूर्म उलूखलमुसलेऽउखा पञ्च पशुशीर्षाणि पञ्चदशापस्याः पञ्च छन्दस्याः पञ्चाशत्प्राणभृतस्ता द्वाभ्यां न शतं प्रथमा चितिः ॥ १४ ॥ अथ द्वितीया । पञ्चाश्विन्यो द्वेऽऋतव्ये पञ्च वैश्वदेव्यः पञ्च प्राणभृतः पञ्चापस्या एकयानत्रिꣳशद्वयस्यास्ता एकचत्वारिꣳशद्द्वितीया चितिः ॥ १५ ॥ अथ तृतीया । स्वयमातृण्णा पञ्च दिश्या विश्वज्योतिश्चतस्र ऋतव्या दश प्राणभृतः षट्त्रिꣳशच्छन्दस्याश्चतुर्दश वालखिल्यास्ता एकसप्ततिस्तृतीया चितिः ॥ १६ ॥ अथ चतुर्थी । अष्टादश प्रथमा अथ द्वादशाथ सप्तदश ताः सप्तचत्वारिꣳशच्चतुर्थी चितिः ॥ १७ ॥ अथ पञ्चमी । पञ्चासपत्नाश्चत्वारिꣳशद्विराजः । एकया न त्रिꣳशत्स्तोमभागाः पञ्च

पुष्करपर्णमेतं पुरुषमपीत उभे ऋक्सामे यजुरपीत एवम्वेकेष्टकः ॥ २२ ॥ स एष एव मृत्युः । य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषो यश्चायं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः स एष एवंविद आत्मा भवति स यदैवंविदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैतमेवात्मानमभिसम्भवति सोऽमृतो भवति मृत्युर्ह्यस्यात्मा भवति ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [५. २.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ६१ ॥ ॥

नेव वा इदमग्रेऽसदासीन्नेव सदासीत् । आसीदिव वा इदमग्रे नेवासीत्तद्ध तन्मन एवास ॥ १ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । नासदासीन्नो सदासीत्तदानीमिति नेव हि सन्मनो नेवासत् ॥ २ ॥ तदिदं मनः सृष्टमाविरबुभूषत् । निरुक्ततरं मूर्ततरं तदात्मानमन्वैच्छत्तत्तपोऽतप्यत तत्प्रामूर्छत्तत्षट्त्रिंशतं सहस्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्कान्मनोमयान्मनश्चितस्ते मनसैवाधीयन्त मनसाचीयन्त मनसैषु ग्रहा अगृह्यन्त मनसास्तुवत मनसाशंसन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्म मनसैव तेषु तन्मनोमयेषु मनश्चित्सु मनोमयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूतानि मनसा संकल्पयन्ति तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति तेषु स्तुवते तेषु शंसन्त्येतावती वै मनसो विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावन्मनः षट्त्रिंशत्सहस्राण्यग्नयोऽर्कास्तेषामेकैक एव तावान्यावानसौ पूर्वः ॥ ३ ॥ तन्मनो वाचमसृजत । सेयं वाक्सृष्टाविरबुभूषन्निरुक्ततरा मूर्ततरा सात्मानमन्वैच्छत्सा तपोऽतप्यत सा प्रामूर्छत्सा षट्त्रिंशतं सहस्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्कान्वाङ्मयान्वाक्चितस्ते वाचैवाधीयन्त वाचाचीयन्त वाचैषु ग्रहा अगृह्यन्त वाचास्तुवत वाचाशंसन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्म वाचैव तेषु तद्वाङ्मयेषु वाक्चित्सु वाङ्मयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूतानि वाचा वदन्ति तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति तेषु स्तुवते तेषु शंसन्त्येतावती वै वाचो विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावती वाक्षट्त्रिंशत्सहस्राण्यग्नयोऽर्कास्तेषामेकैक एव तावान्यावानसौ पूर्वः ॥ ४ ॥ सा वाक्प्राणमसृजत । सोऽयं प्राणः सृष्ट आविरबुभूषन्निरुक्ततरो मूर्ततरः स आत्मानमन्वैच्छत्स तपोऽतप्यत स प्रामूर्छत्स षट्त्रिंशतं सहस्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्कान्प्राणमयान्प्राणचितस्ते प्राणेनैवाधीयन्त प्राणेनाचीयन्त प्राणेनैषु ग्रहा अगृह्यन्त प्राणेनास्तुवत प्राणेनाशंसन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्म प्राणेनैव

न्दः पञ्च पञ्चचूडा एकात्रिंशच्छन्दस्या अथो गार्हपत्या चितिरष्टौ पुन
श्चितव्ये विश्वज्योतिर्विकर्णी च स्वयमातृण्णा चाश्मा पृश्निर्यश्चितेऽग्निर्नैधी
ता अष्टात्रिंशच्छतं शतं पञ्चर्षा चितिः ॥ १८ ॥ ताः सर्वाः पञ्चभिर्न
चारि शतानि । ततो याः षष्टिश्च त्रीणि च शतान्यहर्लोकास्ता अह्नामेव
प्तिः क्रियतेऽह्नां प्रतिमा ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै
णि च शतानि संवत्सरस्याहान्यथ याः षड्विंशतिरुरीयं तासां षड्विंश
ततो याश्चतुर्विंशतिरर्धमासलोकास्ता अर्धमासानामेव प्राप्तिः क्रियते
मासानां प्रतिमाथ या द्वादश मासलोकास्ता मासानामेव प्राप्तिः क्रियते मा
नां प्रतिमा ता उ द्वे–द्वे सहर्तुलोका ऋतूनामशून्यतायै ॥ १९ ॥ अथ या
कम्पृणाः । मुहूर्तलोकास्ता मुहूर्तानामेव प्राप्तिः क्रियते मुहूर्तानां प्रतिमा ता
श च सहस्राण्यष्टौ च शतानि भवन्त्येतावन्तो हि संवत्सरस्य मुहूर्तास्तासामेक
ंशतिं गार्हपत्य उपदधाति द्वाभ्यां नारीति धिष्ण्येष्वाहवनीयऽस्तां
तावन्ति वै संवत्सरस्य रूपाणि तान्यस्यात्राप्तान्युपाहितानि भवन्ति ॥ २० ॥
द्वैके । आहवनीयऽएवैतांश्च सम्पदमाविपयिपन्त्यन्ये वाऽएतेऽनयाश्रिता
हृमन्यत्रोपहिता इह सम्पदयेमेति न तथा कुर्याद्दश वाऽएतानग्नीश्चिनुतेऽष्ट
धिष्ण्यानाहवनीयं च गार्हपत्यं च तस्मादाहुर्विराडग्निरिति दशाक्षरा हि विरा
ाणु सर्वानिकामैवाचत्तेऽग्निरित्येतस्य ह्येवैतानि सर्वाणि रूपाणि यथा संवत्स
रस्याहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतव एवमस्यैतानि सर्वाणि रूपाणि ॥ २१
ति ये ह तथा कुर्वन्ति । एतानि हास्य ते रूपाणि बहिर्धा कुर्वन्त्यथो पापवस्य
कुर्वन्ति यत्राय विशं प्रतिप्रतिनीं प्रत्युद्यामिनीमाग्नीध्रीये वाऽअश्मानं पृश्निमुप
ध्यात्यथ तथं सम्पश्यति किमु तथं सम्पश्यत्रितरा न सम्पश्येद्येनैव निर्ऋतिं पा
नमपहते स एकादशः ॥ २२ ॥ तदाहुः । कथमु ता अत्र च सम्पश्यतीति न
येना अभिजुहोत्याहुत्या वाऽइष्टका सर्वा कृत्स्ना भवतीति ॥ २३ ॥ तदाहुः । कथमस्यै
ता अनतिरिक्ता उपहिता भवन्तीति वीर्यं वाऽअस्यैता अनतिरिक्तं वै पुरुषं वीर्यंथं
स ह वाऽएतथं सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिथं संस्करोति य एवं विद्वानेतत्कर्म कुरुते
यो वैतदेवं वेद ॥ २४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४. ३.] –

प्रजापतिं वै प्रजाः सृजमानम् । पाप्मा मृत्युरभिपरिजघान स तपोऽतप्यत

तेषु तत्प्राणमयेषु प्राणचित्सु प्राणमयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूता
प्राणन्ति तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधाति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति ते
तेषु शꣳसन्त्येतावती वै प्राणस्य विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावान्प्राणः षट्
॥ ५ ॥ स प्राणश्चक्षुरसृजत । तदिदं चक्षुः सृष्टमाविरभूपन्निरुक्ततरं मूर्त
दात्मानमन्वैच्छत्तत्तपोऽतप्यत तत्प्रामूर्च्छत्तत्षट्त्रिꣳशतꣳ सहस्राण्यपश्यद
ऽग्नीनर्काꣳश्चक्षुर्मयांश्चक्षुश्चितस्ते चक्षुषैवाधीयन्त चक्षुषाचीयन्त चक्षुषैषु ग्रह
गृह्यन्त चक्षुषास्तुवत चक्षुषाशꣳसन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च
कर्म चक्षुषैव तेषु तच्चक्षुर्मयेषु चक्षुश्चित्सु चक्षुर्मयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि
चक्षुषा पश्यन्ति तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधाति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्
तेषु स्तुवते तेषु शꣳसन्त्येतावती वै चक्षुषो विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावच्चक्
ट्त्रिꣳश० ॥ ६ ॥ तच्चक्षुः श्रोत्रमसृजत । तदिदꣳ श्रोत्रꣳ सृष्टमाविरभूप
क्ततरं मूर्ततरं तदात्मानमन्वैच्छत्तत्तपोऽतप्यत तत्प्रामूर्च्छत्तत्षट्त्रिꣳशतꣳ
स्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्काञ्छ्रोत्रमयाञ्छ्रोत्रचितस्ते श्रोत्रेणैवाधीयन्त श्रोत्रे
चीयन्त श्रोत्रेणैषु ग्रहा अगृह्यन्त श्रोत्रेणास्तुवत श्रोत्रेणाशꣳसन्यत्किं
यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्म श्रोत्रेणैव तेषु तच्छ्रोत्रमयेषु श्
त्रचित्सु श्रोत्रमयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूतानि श्रोत्रेण शृण्वन्ति तेषामेव
कृतिस्तानेवादधाति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति तेषु स्तुवते तेषु शꣳसन्त्येत
वती वै श्रोत्रस्य विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावच्छ्रोत्रꣳ षट्त्रिꣳश० ॥७॥ तच्छ्रो
कर्मासृजत । तत्प्राणानभिसमपूर्च्छदिमꣳ संदेहमन्नसंदेहमकृत्स्नं वै कर्मऽर्ते प्रा
णेभ्योऽकृत्स्ना उ वै प्राणा ऋते कर्मणः ॥ ८ ॥ तदिदं कर्म सृष्टमाविरभूपत
निरुक्ततरं मूर्ततरं तदात्मानमन्वैच्छत्तत्तपोऽतप्यत तत्प्रामूर्च्छत्तत्षट्त्रिꣳशतꣳ
सहस्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्कान्कर्ममयान्कर्मचितस्ते कर्मणैवाधीयन्त कर्मणाची-
यन्त कर्मणैषु ग्रहा अगृह्यन्त कर्मणास्तुवत कर्मणाशꣳसन्यत्किं च यज्ञे
कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्म कर्मणैव तेषु तत्कर्ममयेषु कर्मचित्सु कर्ममय-
मक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूतानि कर्म कुर्वते तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधाति तां-
श्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति तेषु स्तुवते तेषु शꣳसन्त्येतावती वै कर्मणो विभूति-
रेतावती विसृष्टिरेतावत्कर्म षट्त्रिꣳश० ॥ ९ ॥ तत्कर्माग्निमसृजत । आविस्तरां
रामग्निः कर्मणः कर्मणा ह्येनं जनयन्ति कर्मणेन्धते ॥ १० ॥ सोऽयमग्निः

निरूहेदशिरसमग्निमुपाधास्यथ यजुष्टेऽथ हैक उवाच नाम शिरः। अथ यस्य शिरोऽर्धी रसर्वं ज्यानिं ज्यास्यत इति स ह तथैवास ॥८॥ अथ हैक उवाच। प्राणा वै शिरः प्राणानस्य निरौहीस्त्वमेऽमुं लोकमेष्यतीति स उ ह तथैवास ॥९॥ ऊर्ध्वो वाऽएष एतच्चीयते। यद्गर्भस्तम्बो लोगेष्टकाः पुष्करपर्णं रुक्मपुरुषौ स्रुचौ स्वयमातृण्णा दूर्वेष्टका द्वियजू रेतःसिचौ विश्वज्योतिर्ऋतव्येऽअषाढा कूर्मोऽथ हास्यैतदेव प्रत्यक्षतमाᳫँ शिरो यश्चितेऽग्निर्निधीयते तस्मान्न निरूहेत् ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. ५.]
॥ पञ्चमोऽध्यायः [६९.] ॥ ॥

अथ हैनेऽरुणे। औपवेशी समाजग्मुः सत्ययज्ञः पौलुषिर्महाशालो जाबालो बुडिल आश्वतराश्विरिन्द्रद्युम्नो भाल्लवेयो जनः शार्कराक्ष्यस्ते ह वैश्वानरे समासत तेषाᳫँ ह वैश्वानरे न समियाय ॥१॥ ते होचुः अश्वपतिर्वाऽअयं कैकेयः सम्प्रति वैश्वानरं वेद तं गच्छामेति ते हाश्वपतिं कैकेयमाजग्मुस्तेभ्यो ह पृथगावसथान्पृथगपचितीः पृथक्साहस्रान्त्सोमान्प्रोवाच ते ह प्रातरसंविदाना एव समित्पाणयः प्रतिचक्रमिरऽउप त्वायामेति ॥ २ ॥ स होवाच । यन्नु भगवन्तोऽनूचाना अनूचानपुत्राः किमिदमिति ते होचुर्वैश्वानरᳫँ ह भगवान्त्सम्प्रति वेद तं नो ब्रूहीति स होवाच सम्प्रति खलु वाऽअहं वैश्वानरं वेदाभ्याधत्त समिध उपेता स्थेति ॥ ३ ॥ स होवाचारुणमौपवेशिम् । गौतम कं त्वं वैश्वानरं वेत्थेति पृथिवीमेव राजन्निति होवाचोमिति होवाचैष वै प्रतिष्ठा वैश्वानर एवᳫँ हि वै त्वं प्रतिष्ठां वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्त्वं प्रतिष्ठितः प्रजया पशुभिरसि यो वाऽएतं प्रतिष्ठां वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति पादौ त्वाऽएतौ वैश्वानरस्य पादौ तेऽम्लास्येतां यदि ह नागमिष्य इति पादौ तेऽविदिताविभविष्यतां यदि ह नागमिष्य इति वा ॥ ४ ॥ अथ होवाच सत्ययज्ञं पौलुषिम् । प्राचीनयोग्य कं त्वं वैश्वानरं वेत्थेत्यप एव राजन्निति होवाचोमिति होवाचैष वै रयिर्वैश्वानर एवᳫँ हि वै त्वᳫँ रयिं वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्त्वᳫँ रयिमान्पुष्टिमानसि यो वाऽएतᳫँ रयिं वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति बस्तिस्त्वाऽएष वैश्वानरस्य बस्तिस्ते व्यहास्यद्यदि ह नागमिष्य इति बस्तिस्तेऽविदितोऽभविष्यद्यदि ह नागमिष्य इति वा ॥५॥ अथ होवाच महाशालं जाबालम्। औपमन्यव कं त्वं वैश्वानरं वेत्थेत्याकाशमेव राजन्निति होवाचोमिति होवाचैष वै बहुलो

सृष्ट आविरबुभूषत् । निरुक्ततरो मूर्त्ततरः स आत्मानमन्वैच्छत्स तपोऽतप्यत स प्रामूर्च्छत्स षट्त्रिंशतं सहस्राण्यपश्यदात्मनोऽग्नीनर्कानग्निमयानग्निचितस्तेऽग्निनैवाधीयन्ताग्निनाचीयन्ताग्निनैषु ग्रहा अगृह्यन्ताग्निनास्तुवताग्निनाशंसन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं कर्माग्निनैव तेषु तदग्निमयेष्वग्निचित्स्वग्निमयमक्रियत तद्यत्किं चेमानि भूतान्यग्निमिन्धते तेषामेव सा कृतिस्तानेवादधति ताँश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहान्गृह्णन्ति तेषु स्तुवते तेषु शंसन्त्येतावती वाऽअग्नेर्विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावानग्निः षट्त्रिंशत्सहस्राण्यग्नयोऽर्कास्तेषामेकैक एव तावान्यावानसौ पूर्वः ॥ ११ ॥ ते हैते विद्याचित एव । तान्हैतानेवंविदे सर्वदा सर्वाणि भूतानि चिन्वन्त्यपि स्वपते विद्यया हैवैतऽएवंविदश्चिता भवन्ति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. ३.] ॥

अयं वाव लोक एषोऽग्निश्चितः । तस्याप एव परिश्रितो मनुष्या यजुष्मत्य इष्टकाः सूददोहा ओषधयश्च वनस्पतयश्च पुरीषमाहुतयः समिधोऽग्निर्लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्सर्वमग्निमेवाभिसम्पद्यते तत्सर्वोऽग्निर्लोकम्पृणामभिसम्पद्यते स यो हैतदेवं वेद लोकम्पृणामेनं भूतमेतत्सर्वमभिसम्पद्यते ॥ १ ॥ अन्तरिक्षं हत्वेवैषोऽग्निश्चितः । तस्य द्यावापृथिव्योरेव संधिः परिश्रितः परेण हान्तरिक्षं द्यावापृथिवी संधत्तस्ताः परिश्रितो वयांसि यजुष्मत्य इष्टका वर्षं सूददोहा मरीचयः पुरीषमाहुतयः समिधो वायुर्लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्सर्वं वायुमेवाभिसम्पद्यते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥ २ ॥ द्यौर्हैत्वेवैषोऽग्निश्चितः । तस्याप एव परिश्रितो यथा ह वाऽइदं कोशः समुब्जित एवमिमे लोका अप्स्वन्तस्ता इमाँल्लोकान्परेणापस्ताः परिश्रितो देवा यजुष्मत्य इष्टका यदेवैतस्मिँल्लोकेऽन्नं तत्सूददोहा नक्षत्राणि पुरीषमाहुतयः समिध आदित्यो लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्सर्वमादित्यमेवाभिसम्पद्यते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥ ३ ॥ आदित्यो ह त्वेवैषोऽग्निश्चितः । तस्य दिश एव परिश्रितस्ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्यादित्यं दिशः समन्तं परियन्ति रश्मयो यजुष्मत्य इष्टकास्ताः षष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्यादित्यस्य रश्मयस्तद्यत्ता दिक्षु यजुष्मतीः प्रत्यर्पयति रश्मींस्तद्दिक्षु प्रत्यर्पयत्यथ यदन्तरा दिशश्च रश्मींश्च तत्सूददोहा अथ यद्दिक्षु च रश्मिषु चान्नं तत्पुरीषं ता आहुतयस्ताः समिधोऽथ यद्दिश

वैश्वानर एतꣳ हि वै त्वं बहुलं वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्त्वं बहुः प्रजया पशुभिरसि
यो वाऽएतं बहुलं वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेत्यात्मा त्वाऽएष
वैश्वानरस्यात्मा त्वाहास्यद्यदि ह नागमिष्य इत्यात्मा तेऽविदितोऽभविष्यद्यदि
ह नागमिष्य इति वा ॥ ६ ॥ अथ होवाच बुडिलमाश्वतराश्विम् । वैयाघ्रपद्य क
त्वं वैश्वानरं वेत्थेति वायुमेव राजन्निति होवाचोमिति होवाचैष वै पृथग्वर्त्मा वै
श्वानर एतꣳ हि वै त्वं पृथग्वर्त्मानं वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्त्वां पृथग्रथश्रेणयोऽनु
यान्ति यो वाऽएतं पृथग्वर्त्मानं वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति प्राण
स्त्वाऽएष वैश्वानरस्य प्राणस्त्वाहास्यद्यदि ह नागमिष्य इति प्राणस्तेऽविदितो
ऽभविष्यद्यदि ह नागमिष्य इति वा ॥ ७ ॥ अथ होवाचेन्द्रद्युम्नं भाल्लवेयम्
वैयाघ्रपद्य कं त्वं वैश्वानरं वेत्थेत्यादित्यमेव राजन्निति होवाचोमिति होवाचै
वै सुततेजा वैश्वानर एतꣳ हि वै त्वꣳ सुततेजसं वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्तवै
सुतोऽद्यमानः पच्यमानोऽन्नीयमानो गृहेषु तिष्ठति यो वाऽएतꣳ सुततेज
वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति चक्षुस्त्वाऽएतद्वैश्वानरस्य च
स्त्वाहास्यद्यदि ह नागमिष्य इति चक्षुस्तेऽविदितमभविष्यद्यदि ह नागमि
इति वा ॥८॥ अथ होवाच जनꣳ शार्कराक्ष्यम् । सायवस कं त्वं वैश्वानरं वे
ति दिवमेव राजन्निति होवाचोमिति होवाचैष वाऽअतिष्ठा वैश्वानर एतꣳ
वै त्वमतिष्ठां वैश्वानरं वेत्थ तस्मात्त्वꣳ समानानतितिष्ठसि यो वाऽएतमति
वैश्वानरं वेदाप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति मूर्धा त्वाऽएष वैश्वानरस्य मूर्धा त्वा
हास्यद्यदि ह नागमिष्य इति मूर्धा तेऽविदितोऽभविष्यद्यदि ह नागमिष्य इ
वा ॥ ९ ॥ तान्होवाच । एते वै यूयं पृथग्वैश्वानरान्विद्वाꣳसः पृथगन्नमद्य
प्रादेशमात्रमिव ह वै देवाः सुविदिता अभिसम्पन्नास्तथा तु व एनान्वक्ष्यामि य
प्रादेशमात्रमेवाभिसम्पादयिष्यामीति ॥ १० ॥ स होवाच । मूर्धानमुपदिशन्
वाऽअतिष्ठा वैश्वानर इति चक्षुषी उपदिशन्नुवाचैष वै सुततेजा वैश्वानर इति ना
ऽसिकेऽउपदिशन्नुवाचैष वै पृथग्वर्त्मा वैश्वानर इति मुख्यमाकाशमुपदिशन्नुवाचै
वै बहुलो वैश्वानर इति मुख्या अप उपदिशन्नुवाचैष वै रयिर्वैश्वानर इति
बुकमुपदिशन्नुवाचैष वै प्रतिष्ठा वैश्वानर इति स एषोऽग्निर्वैश्वानरो यत्पुरुषः
यो हैतमेवमग्निं वैश्वानरं पुरुषविधं पुरुषेऽन्तः प्रतिष्ठितं वेदाप पुनर्मृत्युं जय
सर्वमायुरेति न हास्य ब्रुवाणं चन वैश्वानरो हिनस्ति ॥११॥ब्राह्मणम्॥४॥[६.१]

इति च रश्मय इति चाख्यायते तल्लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्सर्व
इति चाख्यायते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥४॥ नक्षत्राणि ह त्वेवै
वाऽएतानि सप्तविंशतिर्नक्षत्राणि सप्तविंशतिः—सप्त
कैकं नक्षत्रमनूपतिष्ठन्ते तानि सप्त च शतानि विंशतिश्च
यानि सप्त च शतानि विंशतिश्चेष्टका एव ताः पष्टिश्च त्री
श्रितः पष्टिश्च त्रीणि च शतानि यजुष्मत्योऽथ यान्यधि पदां
मासः स आत्मा त्रिंशदात्मा प्रतिष्ठा द्वे प्राणा द्वे
शयौ तयत्ते द्वे भवतो द्व्यक्षरं हि शिरोऽथ यदन्तरा नक्षत्रे
यन्नक्षत्रेष्वन्नं तत्पुरीषं ता आहुतयस्ताः समिधोऽथ यन्नक्षत्रा
लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्सर्वं नक्षत्राणीत्येवाख्यायते तत्सर्वोऽग्नि
ता वाऽएताः । एकविंशतिर्बृहत्य एकविंशो वै स्वर्गो लो
लोकस्तदेष स्वर्गं लोकमभिसम्पद्यतऽएकविंशं च स्तोमं बृहती
॥ ६ ॥ छन्दांसि ह त्वेवैषोऽग्निश्चितः । तानि वाऽएतानि सप्त
चतुरुत्तराणि त्रिचानि तेषां सप्त च शतानि विंशतिश्चाक्षराण्य
शततो यानि सप्त च शतानि विंशतिश्चेष्टका एव ताः पष्टिश्च
:शतानि परिश्रितः पष्टिश्च त्रीणि च शतानि यजुष्मत्योऽथ यान्यधि प
त्रयोदशो मासः स आत्मा त्रिंशदात्मा प्रतिष्ठा द्वे प्राणा द्वे शिर एव
रयौ तयत्ते द्वे भवतो द्व्यक्षरं हि शिरः ॥ ७ ॥ तस्यै वाऽएतस्यै प्र
त्तरायै बृहत्यै । यानि दश प्रथमान्यक्षराणि सा दशाक्षरैकपदाथ यानि वि
सा विंशत्यक्षरा द्विपदाथ यानि त्रिंशत्सा त्रिंशदक्षरा विराडथ यानि त्र
शत्सा त्रयस्त्रिंशदक्षराथ यानि चतुस्त्रिंशत्सा चतुस्त्रिंशदक्षरा स्वराडथ य
रछन्दोभिरयमग्निश्चितस्तद्यातिच्छन्दास्ता उ सर्वा इष्टका एवेष्टकेति त्रीण्यक्ष
त्रिपदा गायत्री तेनैष गायत्रोऽग्निर्भृद्राप इति त्रीण्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री
ऽप्येवैष गायत्रोऽथ यदन्तरा छन्दसी तत्सूददोहा अथ यच्छन्दः स्वमं तत्पुरीषं
आहुतयस्ताः समिधोऽथ यच्छन्दांसीत्याख्यायते तल्लोकम्पृणा तद्वाऽएतत्
छन्दांसीत्येवाख्यायते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥८॥ ता वाऽएताः । एकविंशति
हत्य एकविंशो वै स्वर्गो लोको बृहती स्वर्गो लोकस्तदेष स्वर्गं लोकमभिसम्पद्यत
ऽएकविंशं च स्तोमं बृहतीं च छन्दः ॥९॥ संवत्सरो ह त्वेवैषोऽग्निश्चितः । तस्य

द्वयं वाऽइदं अत्ता चैवाद्यं च । तद्यदुभयꣳ समागच्छत्यत्तैवाख्यायते नाद्य-
॥ १ ॥ स वै यः सोऽत्ताग्निरेव सः । तस्मिन्यत्किंचाभ्यादधत्याहितय एवा-
स्य ता आहितयो ह वै ता आहुतय इत्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवाः
२ ॥ आदित्यो वाऽअत्ता । तस्य चन्द्रमा एवाहितयश्चन्द्रमसꣳ ह्यादित्यऽआ-
धतीत्यधिदैवतम् ॥ ३ ॥ अथाध्यात्मम् । प्राणो वाऽअत्ता तस्यान्नमेवाहितयोऽ-
ꣳ हि प्राणऽआदधतीति न्वग्नेः ॥ ४ ॥ अथार्कस्य । अग्निर्वाऽअर्कस्तस्याहुतय
व कमाहुतयो ह्यग्नये कम् ॥ ५ ॥ आदित्यो वाऽअर्कः । तस्य चन्द्रमा एव कं
न्द्रमा ह्यादित्याय कमित्यधिदैवतम् ॥ ६ ॥ अथाध्यात्मम् । प्राणो वाऽअर्क-
तस्यान्नमेव कमन्नꣳ हि प्राणाय कमिति न्वेवार्कस्य ॥ ७ ॥ अथोक्थस्य । अ-
निर्वाऽउक्थंतस्याहुतय एव थमाहुतिभिर्ह्यग्निरुत्तिष्ठति ॥ ८ ॥ आदित्यो वाऽ-
क्थं । तस्य चन्द्रमा एव थं चन्द्रमसा ह्यादित्य उत्तिष्ठतीत्यधिदैवतम् ॥ ९ ॥
अथाध्यात्मम् । प्राणो वाऽउक्थंतस्यान्नमेव थमन्नेन हि प्राण उत्तिष्ठतीति न्वेवो-
क्थस्य स एषोऽग्निविधोऽर्कविध उक्थविधो यत्पुरुषः स यो हैतमेवमग्निविधमर्क-
विधमुक्थविधं पुरुषमुपास्ते विदुषो हैवास्यैवं भ्रातृव्यो म्लायति ॥ १० ॥ प्राणेन
वाऽअग्निर्दीप्यते । अग्निना वायुर्वायुनादित्य आदित्येन चन्द्रमाश्चन्द्रमसा नक्ष-
त्राणि नक्षत्रैर्विद्युदेतावती वै दीप्तिरस्मिꣳश्च लोकेऽमुष्मिꣳश्च सर्वाꣳ हैतां दीप्तिं
दीप्यतेऽस्मिꣳश्च लोकेऽमुष्मिꣳश्च य एवं वेद ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥५॥ [६.२]॥॥

सत्यं ब्रह्मेत्युपासीत । अथ खलु क्रतुमयोऽयं पुरुषः स यावत्क्रतुरयमस्मा-
ल्लोकात्प्रैत्येवंक्रतुर्हामुं लोकं प्रेत्याभिसम्भवति ॥ १ ॥ स आत्मानमुपासीत ।
मनोमयं प्राणशरीरं भारूपमाकाशात्मानं कामरूपिणं मनोजवसं सत्यसंकल्पꣳ
सत्यधृतिꣳ सर्वगन्धꣳ सर्वरसꣳ सर्वा अनु दिशः प्रभूतꣳ सर्वमिदमभ्याप्तमवा-
क्कमनादरं यथा व्रीहिर्वा यवो वा श्यामाको वा श्यामाकतण्डुलो वैवमयमन्तरात्म-
न्पुरुषो हिरण्मयो यथा ज्योतिरधूममेवं ज्यायान्दिवो ज्यायानाकाशाज्ज्यायानस्यै
पृथिव्यै ज्यायान्सर्वेभ्यो भूतेभ्यः स प्राणस्यात्मैष मऽआत्मैतमित आत्मानं प्रे-
त्याभिसम्भविष्यामीति यस्य स्यादद्धा न विचिकित्सास्तीति ह स्माह शाण्डिल्य
एवमेतदिति ॥ २ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [६. ३.] ॥

उषा वाऽअश्वस्य मेध्यस्य शिरः । सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणो व्यात्तमग्निर्वैश्वा-

रात्रय एव परिश्रितस्ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतानि संवत्सरस्य रात्रयोऽहानि यजुष्मत्य इष्टकास्ताः षष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहान्यथ या अमूः षट्त्रिंशदिष्टका अतियन्ति यः स त्रयोदशो मास आत्मार्धमासाश्च ते मासाश्च चतुर्विंशतिरर्धमासा द्वादश मासा अथ यदन्तराहोरात्रे तत्सूददोहा अथ यदहोरात्रेष्वन्नं तत्पुरीषं ता आहुतयस्ताः समिधोऽथ यदहोरात्राणीत्याख्यायते तल्लोकम्पृणा तद्याऽएतत्सर्वमहोरात्राणीत्येवाख्यायते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥१०॥ ता वा एताः । एकविंशतिर्बृहत्य एकविंशो वै स्वर्गो लोको बृहती स्वर्गो लोकस्तदेष स्वर्गं लोकमभिसम्पद्यत एकविंशं च स्तोमं बृहतीं च छन्दः ॥११॥ आत्मा ह त्वेवैषोऽग्निश्चितः । तस्यास्थीन्येव परिश्रितस्ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतानि पुरुषस्यास्थीनि मज्जानो यजुष्मत्य इष्टकास्ताः षष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतानि पुरुषस्य मज्जानोऽथ या अमूः षट्त्रिंशदिष्टका अतियन्ति यः स त्रयोदशो मास आत्मा प्राणः स तस्य त्रिंशदात्मन्विधाः प्रतिष्ठायां द्वे प्राणेषु द्वे शीर्षन्द्वे तद्यत्ते द्वे भवतो द्विकपालं हि शिरोऽथ यान्येतानि पर्वाणि संततानि तत्सूददोहा अथैतत्त्रयं येनायमात्मा प्रच्छन्नो लोम त्वङ्मांसमिति तत्पुरीषं यत्पिबति ता आहुतयो यदश्नाति ताः समिधोऽथ यदात्मेत्याख्यायते तल्लोकम्पृणा तद्याऽएतत्सर्वमात्मेत्येवाख्यायते तत्सर्वोऽग्निर्लो० ॥ १२॥ ता वा एताः । एकविंशतिर्बृह० ॥ १३ ॥ सर्वाणि ह त्वेव भूतानि । सर्वे देवा एषोऽग्निश्चित आपो वै सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि ता हैता आप एवैषोऽग्निश्चितस्तस्य नाव्या एव परिश्रितस्ताः षष्टिश्च त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्यादित्यं नाव्याः सर्वतः परियन्ति नाव्या वऽएव यजुष्मत्य इष्टकास्ताः षष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि भवन्ति षष्टिश्च ह वै त्रीणि च शतान्यादित्यं नाव्या अभिक्षरन्त्यथ यदन्तरा नाव्ये तत्सूददोहा अथ या अमूः षट्त्रिंशदिष्टका अतियन्ति यः स त्रयोदशो मास आत्मायमेव स योऽयं हिरण्मयः पुरुषः ॥ १४ ॥ तदेते मण्डले । रुक्मश्च पुष्करपर्णं चाऽऽदित्यमण्डलं च स्रुचौ बाहू ताविन्द्राग्नी ह स्वयमातृण्णे इयं चान्तरिक्षं च तिस्रो विश्वज्योतिष एता देवता अग्निर्वायुरादित्य एता ह देवता विश्वं ज्योतिर्द्वादशऽर्तव्याः स संवत्सरः स आत्मा पञ्च नाकसदः पञ्च पञ्चचूडाः स पञ्चते दे-

नः संवत्सर आत्माश्वस्य मेध्यस्य द्यौः पृष्ठमन्तरिक्षमुदरं पृथिवी पाजस्यं दिशः पार्श्वेऽअवान्तरदिशः पर्शव ऋतवोऽङ्गानि मासाश्चार्धमासाश्च पर्वाण्यहोरात्राणि प्रतिष्ठा नक्षत्राण्यस्थीनि नभो माꣳसान्यूवध्यꣳ सिकताः सिन्धवो गुदा यकृच्च क्लोमानश्च पर्वता ओषधयश्च वनस्पतयश्च लोमान्युद्यन्पूर्वार्धो निम्लोचञ्जघनार्धो यद्विजृम्भते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वाऽअश्वं पुरस्तान्महिमान्वजायत तस्य पूर्वे समुद्रे योनी रात्रिरेनं पश्चान्महिमान्वजायत तस्यापरे समुद्रे योनिरेतौ वाऽअश्वं महिमानावभितः सम्बभूवतुर्हयो भूत्वा देवानवहद्वाजी गन्धर्वानर्वासुरानश्वो मनुष्यान्त्समुद्र एवास्य बन्धुः समुद्रो योनिः ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [६. ४.] ॥

नैवेह किं चनाग्रऽआसीत् । मृत्युनैवेदमावृतमासीदशनाययाशनाया हि मृत्युस्तन्मनोऽकुरुतात्मन्वी स्यामिति सोऽर्चन्नचरत्तस्यार्चतऽआपोऽजायन्तार्चते वै मे कमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वं कꣳ ह वाऽअस्मै भवति य एवमेतदर्कस्यार्कत्वं वेद ॥ १ ॥ आपो वाऽअर्कः । तद्यदपाꣳ शर आसीत्तत्समहन्यत सा पृथिव्यभवत्तस्यामश्राम्यत्तस्य श्रान्तस्य तप्तस्य तेजो रसो निरवर्तताग्निः ॥ २ ॥ स त्रेधात्मानं व्यकुरुत । आदित्यं तृतीयं वायुं तृतीयꣳ स एष प्राणस्त्रेधा विहितस्तस्य प्राची दिक्शिरोऽसौ चासौ चेर्मावथास्य प्रतीची दिक्पुच्छमसौ चासौ च सक्थ्यौ दक्षिणा चोदीची च पार्श्वे द्यौः पृष्ठमन्तरिक्षमुदरमियमुरः स एषोऽप्सु प्रतिष्ठितो यत्र क्व चैति तदेव प्रतितिष्ठत्येवं विद्वान् ॥ ३ ॥ सोऽकामयत । द्वितीयो मऽआत्मा जायेतेति स मनसा वाचं मिथुनꣳ समभवदशनाया मृत्युस्तद्यद्रेत आसीत्स संवत्सरोऽभवन्न ह पुरा ततः संवत्सर आस तमेतावन्तं कालमबिभर्यावान्त्संवत्सरस्तमेतावतः कालस्य परस्तादसृजत तं जातमभिव्याददात्स भाणकरोत्सैव वागभवत् ॥ ४ ॥ स ऐक्षत । यदि वाऽइममभिमꣳस्ये कनीयोऽन्नं करिष्यऽइति स तया वाचा तेनात्मनेदꣳ सर्वमसृजत यदिदं किं चर्चो यजूꣳषि सामानि छन्दाꣳसि यज्ञान्प्रजाः पशून्त्स यद्यदेवासृजत तत्तदत्तुमध्रियत सर्वं वाऽअत्तीति तददितेरदितित्वꣳ सर्वस्यात्ता भवति सर्वमस्यान्नं भवति य एवमेतददितेरदितित्वं वेद ॥ ५ ॥ सोऽकामयत । भूयसा यज्ञेन भूयो यजेयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत तस्य श्रान्तस्य तप्तस्य यशो वीर्यमुदक्रामत्प्राणा वै यशो वीर्यं तत्प्राणेषूत्क्रान्तेषु शरीरꣳ श्वयितुमध्रियत तस्य

वा अथ यद्विकर्णी च स्वयमातृण्णा चाश्मा पृश्निर्यश्चितेऽग्निर्निधीयते सा पञ्चत्रिंशी लोकम्पृणायै यजुः षट्त्रिंशी सोऽस्यैषाम वैश्यान्तमेवात्मा स एष सर्वासामपां मध्ये स एष सर्वैः कामैः सम्पन्न आपो वै सर्वे कामाः स एषोऽकामः सर्वकामो न ह्येतं कस्य चन कामः ॥१५॥ तदेष श्लोको भवति । विद्यया तदारोहन्ति यत्र कामाः परागताः न तत्र दक्षिणा यन्ति नाविद्वांसस्तपस्विन इति न हैव तं लोकं दक्षिणाभिर्न तपसानेवंविदश्नुत एवंविदां हैव स लोकः ॥१६॥ अभ्रं पुरीषम् । चन्द्रमा आहुतयो नक्षत्राणि समिधो यच्चन्द्रमा नक्षत्रे वसत्याहुतिस्तत्समिधि वसत्येतद्वा आहुतेरन्नमेषा प्रतिष्ठा तस्मादाहुतिर्न क्षीयत एतद्ध्यस्या अन्नमेषा प्रतिष्ठाथ यद्देवा इत्याख्यायते तल्लोकम्पृणा तद्वा एतत्सर्वे देवा इत्येवाख्यायते ॥ १७ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम् । विश्वेदेवा अनु तत्ते यजुर्गुरिति सर्वाणि ह्यत्र भूतानि सर्वे देवा यजुरेव भवन्ति तत्सर्वोऽग्निर्लोकम्पृणामभिसम्पद्यते स यो हैतदेवं वेद लोकम्पृणामेनं भूतमेतत्सर्वमभिसम्पद्यते ॥१८॥ ता वा एताः । एकविंशतिर्बृहत्य एकविंशो वै स्वर्गो लोको बृहती स्वर्गो लोकस्तदेष स्वर्गं लोकमभिसम्पद्यत एकविंशं च स्तोमं बृहतीं च छन्दः ॥१९॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५. ४.] ॥ ॥

कुश्रिर्ह वाजश्रवसोऽग्निं चिक्ये । तं होवाच सुश्रवाः कौष्यो गौतम यदग्निमचैषीः प्राञ्चमेनमचैषीः प्रत्यञ्चमेनमचैषीर्न्यञ्चमेनमचैषीरुत्तानमेनमचैषीः ॥१॥ यद्यहैनं प्राञ्चमचैषीः यथा पराच आसीनाय पृष्ठतोऽन्नाद्यमुपाहरेत्तादृक्तन्न ते हविः प्रतिग्रहीष्यति ॥२॥ यद्यु वा एनं प्रत्यञ्चमचैषीः कस्मादस्य तर्हि पश्चात्पुच्छमकार्षीः ॥३॥ यद्यु वा एनं न्यञ्चमचैषीः यथा नीचः शयानस्य पृष्ठेऽन्नाद्यं प्रतिष्ठापयेत्तादृगेव ते हविः प्रतिग्रहीष्यति ॥४॥ यद्यु वा एनमुत्तानमचैषीः । न वा उत्तानं वयः स्वर्गं लोकमभिवहति न त्वा स्वर्गं लोकमभिवक्ष्यत्यस्वर्ग्य उ ते भविष्यतीति ॥५॥ स होवाच । प्राञ्चमेनमचैषं प्रत्यञ्चमेनमचैषं न्यञ्चमेनमचैषमुत्तानमेनमचैषं सर्वा अनु दिश एनमचैषमिति ॥६॥ स यत्प्राञ्चं पुरुषमुपदधाति । प्राच्यौ स्रुचौ तत्प्राङ्चीयतेऽथ यत्प्रत्यञ्चं कूर्ममुपदधाति प्रत्यञ्चि पशुशीर्षाणि तत्प्रत्यङ् चीयतेऽथ यन्न्यञ्चं कूर्ममुपदधाति न्यञ्चि पशुशीर्षाणि नीचीरिष्टकास्तन्न्यङ् चीयतेऽथ यदुत्तानं पुरुषमुपदधात्युत्ताने स्रुचा उत्तानमुलूखलमुत्तानामुखां तदुत्तानश्चीयतेऽथ यत्सर्वा अनु दिशः परिसर्पमिष्टका उपदधाति तत्सर्वतश्चीयते ॥७॥ अथह कोषा धावयन्तः ।

शरीरऽएव मन आसीत् ॥ ६ ॥ सोऽकामयत । मेध्यं मऽइदꣳ स्यादात्मन्व्यनेन स्यामिति ततोऽश्वः समभवद्यदश्वत्तन्मेध्यमभूदिति तदेवाश्वमेधस्याश्वमेधत्वमेष ह वाऽअश्वमेधं वेद य एनमेवं वेद ॥ ७ ॥ तमनवरुध्यैवामन्यत । तꣳ संवत्सरस्य परस्तादात्मनऽआलभत पशून्देवताभ्यः प्रत्यौहत्तस्मात्सर्वदेवत्यं प्रोक्षितं प्राजापत्यमालभन्तऽएष वाऽअश्वमेधो य एष तपति तस्य संवत्सर आत्मायमग्निरर्कस्तस्येमे लोका आत्मानस्तावेतावर्काश्वमेधौ सो पुनरेकैव देवता भवति मृत्युरेवाप पुनर्मृत्युं जयति नैनं मृत्युराप्नोति मृत्युरस्यात्मा भवति सर्वमायुरेत्येतासां देवतानामेको भवति य एवं वेद ॥ ८ ॥ शतम् ॥ ५६०० ॥ ॥ अथ वꣳशः । समानमा सांजीवीपुत्रात्सांजीवीपुत्रो माण्डूकायनेर्माण्डूकायनिर्माण्डव्यान्माण्डव्यः कौत्सात्कौत्सो माहित्थेर्माहित्थिर्वामकक्षायणाद्वामकक्षायणो वात्स्याद्वात्स्यः शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यः कुश्रेः कुश्रिर्यज्ञवचसो राजस्तम्बायनाद्यज्ञवचा राजस्तम्बायनस्तुरात्कावषेयात्तुरः कावषेयः प्रजापतेः प्रजापतिर्ब्रह्मणो ब्रह्म स्वयम्भु ब्रह्मणे नमः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [६. ५.] ॥ ॥ चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥७५॥ षष्ठोऽध्यायः [६६.] ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ३६९ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणेऽग्निरहस्यनाम दशमं काण्डं समाप्तम् ॥ १० ॥

पाप्मा मायया स्तृणाति न हैनं सोऽभिभवत्यथ यमभिचरत्यभि हैवैनं भवति
य एवमेतत्संवत्सरस्य संवत्सरत्वं वेद ॥ १२ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । इमं
वा आत्मनः प्रतिमामसृक्षि यत्संवत्सरमिति तस्मादाहुः प्रजापतिः संवत्स-
र इत्यात्मनो ह्येतं प्रतिमामसृजत यद्वेव चतुरक्षरः संवत्सरश्चतुरक्षरः
प्रजापतिस्तेनो हैवास्यैष प्रतिमा ॥ १३ ॥ ता वा एताः । प्रजापतेरधि देवता
असृज्यन्ताग्निरिन्द्रः सोमः परमेष्ठी प्राजापत्यः ॥१४॥ ताः सहस्रायुषो जज्ञिरे । ता
यथा नद्यै पारं परापश्येदेवं स्वस्यायुषः पारं पराचख्युः ॥१५॥ ता अर्चन्तः श्रा-
म्यन्तश्चेरुः । तत एतं परमेष्ठी प्राजापत्यो यज्ञमपश्यद्यद्दर्शपूर्णमासौ ताभ्यामयजत
ताभ्यामिष्ट्वाकामयताहमेवेदं सर्वं स्यामिति स आपोऽभवदापो वा इदं सर्वं
ता यत्परमे स्थाने तिष्ठन्ति यो ह्येवाभिखनेदेषैवाभिनिन्देत्परमाद्धा एतत्स्थाना-
द्वर्षति यद्दिवस्तस्मात्परमेष्ठी नाम ॥ १६ ॥ स परमेष्ठी प्रजापतिं पितरमब्रवीत् ।
कामप्रं वा अहं यज्ञमदर्शं तेन त्वा याजयानीति तथेति तमयाजयत्स इष्ट्वाकामय-
ताहमेवेदं सर्वं स्यामिति स प्राणोऽभवत्प्राणो वा इदं सर्वमयं वै प्राणो
योऽयं पवते स प्रजापतिस्तस्य दृष्टिर्यदेव वेदेत्थाद्वातीति यद्वै किंच प्राणि स प्रजा-
पतिः स यो हैवमेतां प्रजापतेर्दृष्टिं वेदाविरिव हैव भवति ॥ १७ ॥ स प्रजापतिरि-
न्द्रं पुत्रमब्रवीत् । अनेन त्वा कामप्रेण यज्ञेन याजयानि येन मामिदं परमेष्ठ्ययीय-
जदिति तथेति तमयाजयत्स इष्ट्वाकामयताहमेवेदं सर्वं स्यामिति स वागभव-
द्वाग्वा इदं सर्वं तस्मादाहुरिन्द्रो वागिति ॥ १८ ॥ स इन्द्रोऽग्नीषोमौ भ्रातरा-
वब्रवीत् । अनेन वां कामप्रेण यज्ञेन याजयानि येन मामिदं पिता प्रजापतिरयी-
यजदिति तथेति तावयाजयत्ताविष्ट्वाकामयेतामावमेवेदं सर्वं स्यावेति तयोरन्नाद
एवान्यतरोऽभवदन्नमन्यतरोऽन्नाद एवाग्निरभवदन्नं सोमोऽन्नादश्च वा इदं
सर्वमन्नं च ॥ १९ ॥ ता वा एताः । पञ्च देवता एतेन कामप्रेण यज्ञेनायजन्त
ता यत्कामा अयजन्त स आभ्यः कामः समार्ध्यत यत्कामो ह वा एतेन यज्ञेन
यजते सोऽस्मै कामः समृध्यते ॥२०॥ त इष्ट्वा प्राचीं दिशमपश्यन् । तां प्राचीमे-
वाकुर्वत सेयं प्राच्येव दिक्तस्मादिमाः प्रजाः प्राच्यः सर्पन्ति प्राचीं ह्येनामकुर्व-
तोर्ध्वामितः कुर्वीमहीति तामूर्ध्वामकुर्वतैषां खलूर्ध्वां पश्येमेति सासौ द्यौरभवत् ॥२१॥
अथ दक्षिणां दिशमपश्यन् । तां दक्षिणामेवाकुर्वत सेयं दक्षिणैव दिक्तस्माद्द-
क्षिणत एव दक्षिणा उपतिष्ठन्ते दक्षिणतोऽभ्युपाजन्ति दक्षिणां ह्येनामकुर्वता-

अथैकादशकाण्डम्

ओ३म् । संवत्सरो वै यज्ञः प्रजापतिः । तस्यैतद्द्वारं यदमावास्या च एव द्वारपिधानः ॥ १ ॥ स योऽमावास्यायामग्नीऽआधत्ते । यथा वि.तायां द्वारा पुरं प्रपद्येत स तत एव स्वर्गं लोकमियादेवं तद्योऽमावास्यायामाधत्ते ॥ अथ यो नक्षत्रऽआधत्ते । यथापिहितायां द्वार्यद्वारा पुरं प्रपित्सेत्स जिह्मः पुरः देवं तद्यो नक्षत्रऽआधत्ते तस्मान्न नक्षत्रऽआदधीत ॥ ३ ॥ यदहरेवैषः । न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृश्येत तदहरुपवसेत्तर्हि ह्येष इमं लोकमागच्छति तस्मिन्निह वसति ॥ ४ ॥ सर्वे देवा वसन्ति । सर्वाणि भूतानि सर्वा देवताः सर्वऽऋतवः सर्वे स्तोमाः सर्वाणि पृष्ठानि सर्वाणि छन्दाᳬसि ॥ ५ ॥ सर्वेषु ह वाऽअस्य देवेषु । सर्वेषु भूतेषु सर्वासु देवतासु सर्वेष्वृतुषु सर्वेषु स्तोमेषु सर्वेषु पृष्ठेषु सर्वेषु छन्दःस्वग्नीऽआहितौ भवतो योऽमावास्यायामाधत्ते तस्मादमावास्यायामेवाग्नीऽआदधीत ॥ ६ ॥ योऽसौ वैशाखस्यामावास्या तस्यामादधीत सा रोहिण्या सम्पद्यतऽआत्मा वै प्रजा पशवो रोहिण्यात्मन्येवैतत्प्रजायां पशुषु प्रतितिष्ठत्यमावास्यावाऽअग्न्याधेयरूपं तस्मादमावास्यायामेवाग्नीऽआदधीत पौर्णमास्यामन्वारभेतामावास्यायां दीक्षेत ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ ॥

घ्नन्ति वाऽएतद्यज्ञम् । यदेनं तन्वते यन्न्वेव राजानमभिषुण्वन्ति तत्तं घ्नन्ति यत्पशुᳬ संज्ञपयन्ति विशासति तत्तं घ्नन्त्युलूखलमुसलाभ्यां दृषदुपलाभ्याᳬ हविर्यज्ञं घ्नन्ति ॥ १ ॥ तᳬ हत्वा यज्ञम् । अग्नावेव योनौ रेतो भूतᳬ सिञ्चत्यग्निर्वै योनिर्यज्ञस्य स ततः प्रजायते तद्दश ता आहुतीः सम्पादयेद्याभ्यो वषट्क्रियते ॥ २ ॥ अयं वै यज्ञो योऽयं पवते । सोऽयमेक इवैव पवते सोऽयं पुरुषेऽन्तः प्रविष्टो दशधा विहितः स एवं कृत्स्नः प्राणैरग्नेर्योनेरधिजायते सैषा दशाक्षरा विराट् सैषा सम्पत्स यज्ञः ॥ ३ ॥ अथोऽअपि नव स्युः । तन्न्यूनां विराजं करोति प्रजननाय न्यूनाद्वाऽइमाः प्रजाः प्रजायन्ते सैषा सम्पत्स

नामितः कुर्वीमहीति तं लोकमकुर्वतेमं खलु लोकं पश्येमेति तदिदमन्तरिक्षमप्
यदेष वै लोकः स यथा हैवेदं प्रतिष्ठायिरस्मिँल्लोके पृथिव्येवमु हैवैषा प्रतिष्ठाद्वि-
र्मुष्मिँल्लोकऽइदमन्तरिक्षं स यदिह सन्नमुं लोकं न पश्यति तस्मादाहुः परो-
ऽक्षमसौ लोक इति ॥ २२ ॥ अथ प्रतीचीं दिशमपश्यन् । तामाशामकुर्वत तस्मा-
यत्प्राङ् सृत्वा विन्दतऽ एतामेव तेन दिशमेत्याशाꣳ ह्येतामकुर्वतोपैनामितः कु-
र्वीमहीति ताꣳ श्रियमकुर्वतेमां खलु श्रियं पश्येमेति सेयं पृथिव्यभवच्छ्रीर्वाऽइयं
तस्माद्योऽस्यै भूयिष्ठं विन्दते स एव श्रेष्ठो भवति॥२३॥ अथोदीचीं दिशमपश्यन्।
तामपोऽकुर्वतोपैनामितः कुर्वीमहीति तं धर्ममकुर्वत धर्मो वाऽआपस्तस्माद्यदेमं लो-
कमाप आगच्छन्ति सर्वमेवेदं यथाधर्मं भवत्यथ यदावृष्टिर्भवति बलीयानेव तर्हि
बलीयस आदत्ते धर्मो ह्यापः ॥ २४ ॥ ता वाऽएताः । एकादश देवताः पञ्च
प्रयाजा द्वावाज्यभागौ स्विष्टकृत्त्रयोऽनुयाजाः ॥ २५ ता एकादशाहुतयः । एता-
भिर्वाऽआहुतिभिर्देवा इमाँल्लोकानजयन्नेता दिशस्तथोऽएवैष एताभिराहुतिभिरिमाँ-
ल्लोकाञ्जयत्येता दिशः ॥ २६ ॥ चतस्रोऽवान्तरदिशः । तऽएव चत्वारः पत्नी-
संयाजा अवान्तरदिशो वै देवाश्चतुर्भिः पत्नीसंयाजैरजयन्नवान्तरदिश उऽएवैष
एतैर्जयति ॥ २७ ॥ अथेडा । यज्ञायमेवैतया देवा अजयँस्तथोऽएवैष एतयाऽऽ-
यमेव जयत्येषा नु देवत्रा दर्शपूर्णमासयोः सम्पत् ॥ २८ ॥ अथाध्यात्मम् । प-
ञ्चेमे पुरुषे प्राणा ऋते चक्षुर्भ्यां तऽएव पञ्च प्रयाजा चक्षुषीऽआज्यभागौ ॥२९॥
अयमेवावाङ् प्राणः स्विष्टकृत् । स यत्तमभ्यर्ध इवेतराभ्य आहुतिभ्यो जुहोति
तस्मादेतस्मात्प्राणात्सर्वे प्राणा बीभत्सन्तेऽथ यत्स्विष्टकृते सर्वेषाꣳ हविषामवद्यति
तस्माद्यत्किंचेमान्प्राणानापद्यतऽएतमेव तत्सर्वꣳ समवैति ॥ ३० ॥ त्रीणि शि-
श्नानि । तऽएव त्रयोऽनुयाजाः स योऽयं वर्षिष्ठोऽनुयाजस्तदिदं वर्षिष्ठमिव शिश्नं
तं वाऽअनवानन्यजेदित्याहुस्तथो हास्यैतदमृध्रं भवतीति ॥ ३१ ॥ स वै सकृद-
वान्यात् । एकꣳ ह्येतस्य पर्वाथ यदपर्वकꣳ स्यात्प्रतृण्णं वैव तिष्ठेल्लम्बेत वा तस्मा-
देतदुच्च तिष्ठति पद्यते च तस्मात्सकृदवान्यात् ॥ ३२ ॥ द्वौ बाहू द्वाऽऊरू । तऽ-
एव चत्वारः पत्नीसंयाजाः प्रतिष्ठायमेव प्राण इडा यत्तां नाग्नौ जुहोति यत्स्माप्र-
दग्धेव तस्मादयमनवतृण्णः प्राणः ॥ ३३ ॥ अस्थ्येव याज्यानुवाक्याः । मांꣳ-
सꣳ हविस्तन्मितं छन्दो यद्याज्यानुवाक्यास्तस्माद् समावन्त्येवास्थीनि मेद्यतश्च
कठ भवन्त्यथ यद्भूय इव च हविर्गृह्णाति कनीय इव च तस्माद् मांꣳसान्येव

यज्ञः ॥ ४ ॥ अथोऽअप्येकातिरिक्ता स्यात् । सा प्रजापतिमभ्यतिरिच्यते सैषा सम्पत्स यज्ञः ॥ ५ ॥ अथोऽअपि द्वेऽअतिरिक्ते स्याताम् । द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं मिथुनमेवैतत्प्रजननं क्रियते सैषा सम्पत्स यज्ञः ॥ ६ ॥ अथोऽअपि तिस्रोऽतिरिक्ताः स्युः । द्वन्द्वमह मिथुनं प्रजननमथ यज्जायते तत्तृतीयꣳ सैषा सम्पत्स यज्ञः ॥ ७ ॥ अथोऽअपि चतस्रोऽतिरिक्ताः स्युः । तद्यथैवैतं चतस्रस्त्रयो वाऽइमे लोकास्तदिमानेव लोकांस्तिसृभिराप्नोति प्रजापतिर्वाऽअनीमाँल्लोकांश्चतुर्थस्तत्प्रजापतिमेव चतुर्थ्याप्नोति सैषा सम्पत्स यज्ञः ॥ ८ ॥ स यदेताभ्यामूनं तदूनꣳ । सोऽयज्ञो यत्पञ्चभिरतिरिक्तं तदतिरिक्तꣳ सोऽयज्ञः सैषैव दशत्यधि सम्पदेषा विꣳशत्यामेषा सहस्रात् ॥९॥ आजिं वाऽएते धावन्ति । ये दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्ते स वै पञ्चदश वर्षाणि यजेत तेषां पञ्चदशानां वर्षाणां त्रीणि च शतानि षष्टिश्च पौर्णमास्यश्चामावास्याश्च त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्य रात्रयस्तद्रात्रीराप्नोति ॥ १० ॥ अथापराणि पञ्चदशैव वर्षाणि यजेत । तेषां पञ्चदशानां वर्षाणां त्रीणि चैव शतानि षष्टिश्च पौर्णमास्यश्चामावास्याश्च त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तदहान्याप्नोति तद्धैव संवत्सरमाप्नोति ॥ ११ ॥ मर्त्या ह वाऽअग्रे देवा आसुः । स यदैव ते संवत्सरमापुरथामृता आसुः सर्वं वै संवत्सरः सर्वं वाऽअक्षय्यमेतेनो हास्याक्षय्यꣳ सुकृतं भवत्यक्षय्यो लोकः ॥ १२ ॥ स आजिमृतामेकः । य एवं विद्वांस्त्रिꣳशतं वर्षाणि यजेत तस्मादु त्रिꣳशतमेव वर्षाणि यजेत यद्यु दाक्षायणयज्ञी स्यादथोऽअपि पञ्चदशैव वर्षाणि यजेतात्र ह्येव सा सम्पत्सम्पद्यते द्वे हि पौर्णमास्यौ यजते द्वेऽअमावास्येऽअत्रोऽएव खलु सा सम्पद्भवति ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ ॥

पौर्णमासेनेष्ट्वा । इन्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपति तेन यथेष्ट्यैवं यजतेऽमावास्येनेष्ट्वादित्यै चरुमनुनिर्वपति तेन यथेष्ट्यैवं यजते ॥ १ ॥ स यत्पौर्णमासेनेष्ट्वा इन्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपतीन्द्रो वै यज्ञस्य देवतायैदग्नीषोमीयं पौर्णमासꣳ हविर्भवति तत्र नेन्द्राय स्तोति किं चन क्रियतऽएतेनो हास्यैतत्सेन्द्रं हविर्भवत्येतेन सेन्द्रो यज्ञोऽथ यद्विमृधे सर्वा उ हि मृधो नाष्ट्राः पौर्णमासेन हन्ति ॥२॥ अथ यदामावास्येनेष्ट्वा । अदित्यै चरुमनुनिर्वपत्येष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एताꣳ रात्रिं न पुरस्तान्न

मेधतो मेधयन्ति माᳩंसानि कुर्वतः कुर्वन्ति तेनैतेन यज्ञेन यां काममेते देवतां तां यजति यस्य हविर्भवति ॥ ३४ ॥ ता वाऽएताः । अनपोद्धार्या आहुतयो भवन्ति स यद्धैतासामपोद्धरेद्यथैकमङ्गᳩं शृणीयात्प्राणं वा निर्हण्यादेवं तदन्यान्येव हवीᳩंष्युप चाह्रियन्तेऽप च ह्रियन्ते ॥ ३५ ॥ ता वाऽएताः । षोडशाहुतयो भवन्ति षोडशकलो वै पुरुषः पुरुषो यज्ञस्तस्मात्षोडशाहुतयो भवन्ति ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ॥

तद्धाऽअतो ऽनशनायनमुच्यते । यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति यद्यु ऽअश्नाति देवानत्यश्नातीति तदारण्यमश्नीयादिति तत्र स्थापयन्ति ॥ १ ॥

स यदि ग्राम्या ओषधीरश्नाति । पुरोडाशस्य मेधमश्नाति यद्यारण्या ओषधीरश्नाति बर्हिषो मेधमश्नाति यदि वानस्पत्यमश्नातीध्मस्य मेधमश्नाति यदि पयः पिबति सांनाय्यस्य चाज्यस्य च मेधमश्नाति यद्यपः पिबति प्रणीतानां मेधमश्नाति यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति ॥ २ ॥ तदाहुः । किमयनमिति स्वयᳩं हैवैते रात्रीऽअग्निहोत्रं जुहुयात्स यद्धुत्वा माश्नाति तेनापितृदेवत्यो भवत्याहुतिर्वाऽएषा स यद्वैतामात्मन्नाहुतिं जुहोति तेनोऽएतेषां मेधानां नाश्नाति ॥ ३ ॥ एते ह वै रात्री । सर्वा रात्रयः समवयन्ति या आपूर्यमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः सर्वाः पौर्णमासीᳩं समवयन्ति या अपक्षीयमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः सर्वा अमावास्याᳩं समवयन्ति स यो हैवं विद्वान्त्स्वयमुपवसथे जुहोति सर्वदा हैवास्य स्वयᳩं हुतं भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥

देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा अतिमानेनैव कस्मिन्नु वयं जुहुयामेति स्वेष्वेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेऽतिमानेनैव पराबभूवुस्तस्मान्नातिमन्येत पराभवस्य हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १ ॥ अथ देवाः । अन्योऽन्यस्मिन्नेव जुह्वतश्चेरुस्तेभ्यः प्रजापतिरात्मानं प्रददौ यज्ञो हैषामास यज्ञो हि देवानामन्नᳩं ॥ २ ॥ स देवेभ्य आत्मानं प्रदाय । अथैतमात्मनः प्रतिमामसृजत यद्यज्ञं तस्मादाहुः प्रजापतिर्यज्ञ इत्यात्मनो ह्येतं प्रतिमामसृजत ॥ ३ ॥ स एतेन यज्ञेन । देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीत स यद्व्रतमुपैति यथैव तत्प्रजापतिर्देवेभ्य आत्मानं प्रायच्छदेवमेवैष एतद्देवेभ्य आत्मानं प्रयच्छति तस्मादु सैवत एतेनाᳩं रात्रिं चिचरिषेद्यथा हविषा चरेदेवᳩं हविर्वेव देवानां भवति ॥ ४ ॥ अथ यद्यज्ञं तनुते । यज्ञेनैवैतद्देवेभ्य आत्मानं नि-

पश्चाद्ददृशे तेनैतदनद्धेव हविर्भवति तेनाप्रतिष्ठितमियं वै पृथिव्यदितिः सेयमद्धा सेयं प्रतिष्ठितैतेनो हास्यैतदद्धेव हविर्भवत्येतेन प्रतिष्ठितमेतन्नु तद्यस्मादनुनिर्वपत्यथ य-स्मान्नानुनिर्वपेत् ॥ ३ ॥ स यत्पौर्णमासेनेष्ट्वा । इन्द्राय विमृधेऽनुनिर्वपति सेन्द्रो मे यज्ञोऽसदिति सर्वो वै यज्ञ इन्द्रस्यैव स यत्सर्वो यज्ञ इन्द्रस्यैवैतेनो हास्यैतत्सेन्द्र-ꣳ हविर्भवत्येतेन सेन्द्रो यज्ञः ॥४॥ अथ यदामावास्येनेष्ट्वा । अदित्यै चरुमनुनि-र्वपत्यामावास्यं वाऽअनुनिर्वाप्यं पौर्णमासेन वाऽइन्द्रो वृत्रमहंस्तस्माऽएतद्वृत्रं जघ्नु-षे देवा एतद्धविरनुनिरवपन्यदामावास्यं किमनुनिर्वाप्येऽनुनिर्वपेदिति तस्मान्नानुनि-र्वपेत् ॥५॥ स यत्पौर्णमासेनेष्ट्वा । अथान्यद्धविरनुनिर्वपत्यामावास्येनेष्ट्वाथान्यद्ध-विरनुनिर्वपति द्विषन्तꣳ ह स भ्रातृव्यं प्रत्युच्छ्रयतेऽथ यः पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजतऽआमावास्येनामावास्यामसपत्ना हैवास्यानुपबाधा श्रीर्भवति ॥६॥ पौर्णमासेन वै देवाः । पौर्णमासीं यजमाना आमावास्येनामावास्यां क्षिप्रऽएव पाप्मानमप-घ्नत क्षिप्रे प्राजायन्त स यो हैवं विद्वान्पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजतऽआमावा-स्येनामावास्यां क्षिप्रऽएव पाप्मानमपहते क्षिप्रे प्रजायते स यद्यनुनिर्वपेद्यादक्षिणा-नादक्षिणꣳ हविः स्यादिति ह्याहुर्दर्शपूर्णमासयोर्ह्येवैषा दक्षिणा यदान्वाहार्यं य-न्ननुनिर्वाप्यस्याथाभ्युदितस्य ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ॥ ॥

तद्धैके दृष्ट्वोपवसन्ति । श्वो नोदेतेत्यभ्रस्य वाहेतोरनिर्ज्ञाय वाथोतोपवसन्त्य-थैनमुताभ्युदेति स यद्यगृहीतꣳ हविरभ्युदियात्प्रज्ञातमेव तदेषैव व्रतचर्या यद्यु दुग्धं दधि हविरातञ्चनं तत्कुर्वन्ति प्रतिप्रयुञ्चन्ति वत्सांस्तान्पुनरपाकुर्वन्ति ता-नपराह्णे पर्णशाखयापाकरोति । तद्यथैवादः प्रज्ञातमामावास्यꣳ हविरेवमेव त-द्यु व्रतचर्यां वा नोदाशꣳसेत गृहीतं वा हविरभ्युदियादितरथो तर्हि कुर्यादेत-नेव तण्डुलान्फलीकृतान्कृत्वा स येऽणीयाꣳसस्तानग्नये दात्रेऽष्टाकपालं पु-रोडाशꣳ श्रपयति॥१॥ अथ [illegible] । दुग्धं दधि तदिन्द्राय प्रदात्रेऽथ तदानीं [illegible] ये [illegible] विष्णवे शिपिविष्टाय [illegible] शृते चरुꣳ श्रपयति चरुꣳ ह्येव स यत्र [illegible] तण्डुलानां भवति ॥ १ ॥ तद्यदेवं भवति । एष वै सोमो राजा देवानामन्नं य-च्चन्द्रमाः [illegible] तस्मादग्निर्दाता इन्द्रः प्रदाता [illegible] ति तस्मादग्नये [illegible] यत्र [illegible] दत्तेन यज्ञेन यजतेऽथ यद्विष्णवे शिपिविष्टायेति यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञस्यातिरिच्यते [illegible]

क्रीणीते यथैव तत्प्रजापतिर्निरक्रीणीतैवमथ यद्धविर्निर्वपति हविषैवैतद्यज्ञं निष्क्री-
णाति हविरनुवाक्ययानुवाक्यामवदानेनावदानं याज्यया याज्यां वषट्कारेण व-
षट्कारमाहुत्या तस्याहुतिरेवानिष्क्रीता भवति ॥ ५ ॥ स यथाग्रमशीर्णो इत्यः।
एवमस्यैष यज्ञो भवत्याहुतिमेवान्वाहार्येण निष्क्रीणाति तद्यदेतदीनं यज्ञस्यान्वा-
हरति तस्मादन्वाहार्यो नामैवमु हास्यैष सर्व एव यज्ञो निष्क्रीतो भवत्यैष ह वै य-
जमानस्यामुष्मिँल्लोकऽआत्मा भवति यद्यज्ञः स ह सर्वतनूरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लोके
सम्भवति य एवं विद्वान्निष्क्रीत्या यजते ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ प्रथमोऽध्यायः
[६ ७.] ॥

त्रिर्ह वै पुरुषो जायते । एतन्न्वेव मातुश्चाधि पितुश्चाग्रे जायतेऽथ यं यज्ञ
उपनमति स यद्यजते तद्द्वितीयं जायतेऽथ यत्र म्रियते यत्रैनमग्नावभ्या-
दधाति स यत्ततः सम्भवति तत्तृतीयं जायते तस्मात्त्रिः पुरुषो जायतऽइत्याहुः
॥ १ ॥ ता वाऽएताः । एकादश सामिधेनीरन्वाह दश वाऽइमे
पुरुषे प्राणा आत्मैकादशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिता एतावान्वै पुरुषस्तदेनं
कृत्स्नं जनयत्यथ यदूर्ध्वं सामिधेनीभ्यः सा प्रतिष्ठा तदेनं जनयित्वा प्रतिष्ठा-
पयति ॥ २ ॥ नव प्रसवस्य व्याहृतयः । नवेमे पुरुषे प्राणास्तदेनं द्वितीयं जनय-
त्याश्रावणं प्रत्याश्रावणं सा प्रतिष्ठाथ यदेवादः सूक्तं जन्मोद्यते तदेनं तृतीयं
जनयति पत्नीसंयाजा एव तत्र प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥ त्रिर्हि वै पुरुषो जायते । एवमेवै-
नमेतद्यज्ञात्त्रिर्जनयति तासामेकादशानां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमाम् ॥ ४॥ ताः
पञ्चदश सामिधेन्यः । आघारौ पञ्च प्रयाजा इडा त्रयोऽनुयाजाः सूक्तवाकश्च
शंयोर्वाकश्च तास्त्रयोदशाहुतयोऽथ यदग्राद्यः पत्नीसंयाजेषु सम्प्रगृह्णाति समिष्ट-
यजुश्च ॥ ५ ॥ ताः पञ्चदशाहुतयः । तासां पञ्चदशानामाहुतीनामतो अनुवाक्या
एताः पञ्चदश सामिधेन्य एतासामनुवाक्यानामेता याज्या य एवात्र मन्त्रो यो
निगदस्तद्याज्यारूपमेतेनो हास्यैता आहुतयोऽनुवाक्यवत्यो भवन्त्येताभिः सामिधे-
नीभिरेताभिराहुतिभिरेता अनुवाक्या याज्यवत्यश्चाहुतिवत्यश्च भवन्ति ॥ ६ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [२. १.] ॥

गायत्रीमनुवाक्यामन्वाह । त्रिपदा वै गायत्री त्रय इमे लोका इमानेवैतल्लोका-
न्देवा प्रत्यष्ठापयन् ॥ १ ॥ अथ त्रिष्टुभा यजति । चतुष्पदा वै त्रिष्टुप्चतुष्पदाः

मित्रं यज्ञस्य भवति तस्माच्छिपिविष्टायेति तन्नो यश्छन्नु याजाद्ब्राह्मणाद्दक्षिणं हविः स्यादिति ह्याहुरथ यद्येव नोदियादथोपवसेत् ॥४॥ ब्राह्मणम् ॥४॥ ॥

अथामावास्येति मन्यमान उपवसति । अथैष पश्चाद्ददृशे स एष दिव्यः श्वा स यजमानस्य पशूनभ्यवेक्षते तदपशव्यं स्यादप्रायश्चित्तिकृत एतस्माद्ध हैतच्छ्रीपायचन्द्रमसादिति ॥१॥ छायामुपसर्पन्ति । एतेनो हैतदुपतपदाचक्षते श्वलुचितमित्येतदु हैवैतदाचक्षते ॥२॥ शशश्चान्द्रमस इति । चन्द्रमा वै सोमो देवानामन्नं तं पौर्णमास्यामभिषुण्वन्ति सोऽपरपक्षेऽप ओषधीः प्रविशति पशवो वा अप ओषधीरदन्ति तदेनमेतां रात्रिं पशुभ्यः संनयति ॥३॥ सोऽमावास्येति मन्यमान उपवसति । अथैष पश्चाद्ददृशे तद्यजमानो यज्ञपथादेति तदाहु कथं कुर्याद्दिवा यज्ञपथादुज्जतो ३ न यजेत ३ इति यजेत हैव न ह्यन्यदपक्रमणं भवति श्वः-श्व एवैष ज्यायानुदेति स आमावास्येन विधेनेष्ट्वाथेष्टिमनुनिर्वपति तदहरेव श्वो वा ॥४॥ तस्य त्रीणि हवींषि भवन्ति । अग्नये पथिकृतेऽष्टाकपालं पुरोडाशमिन्द्राय वृत्रघ्न एकादशकपालमग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालं पुरोडाशं ॥५॥ स यदग्नये पथिकृते निर्वपति । अग्निर्वै पथः कर्ता स यस्मादेवादो यजमानो यज्ञपथादेति तमेनमग्निः पन्थानमापादयति ॥६॥ अथ यदिन्द्राय वृत्रघ्ने । पाप्मा वै वृत्रो यो भूतेर्वारयित्वा तिष्ठति कल्याणात्कर्मणः साधोस्तमेतदिन्द्रेणैव वृत्रघ्ना पाप्मानं वृत्रं हन्ति तस्मादिन्द्राय वृत्रघ्ने ॥७॥ अथ यदग्नये वैश्वानराय । द्वादशकपालं पुरोडाशं निर्वपति यत्र वा इन्द्रो वृत्रमहंस्तमग्निना वैश्वानरेण समदहत्तदस्य सर्वं पाप्मानं समदहत्तथो एवैष एतदिन्द्रेणैव वृत्रघ्ना पाप्मानं वृत्रं हत्वा तमग्निना वैश्वानरेण संदहति तदस्य सर्वं पाप्मानं संदहति स यो हैवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते न हास्याल्पश्चन पाप्मा परिशिष्यते ॥८॥ तस्य सप्तदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपांशु देवता यजति याऽकामयेत ता याज्यानुवाक्याः करोत्येवमाज्यभागाववृधं संयाज्ये ॥९॥ विक्षयन्तं दक्षिणां ददाति । धुन्वना वै यानं वायन्ते तदेतेनैवैतद्बाधते यद्विक्षयन्तं दक्षिणां ददाति ॥१०॥ दण्डं दक्षिणां ददाति । दण्डेन वै यानं वायन्ते तदेतेनैवैतद्बाधते यद्दण्डं दक्षिणां ददात्येषा न्वादिष्टा दक्षिणा दद्यात्त्वेवास्याप्यन्यथाऽतरां दक्षिणास्तासां यत्समृध्येत सा ह्येषा पथ्येष्टिस्तया पुनरभ्युदृष्टे यजेतैव ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ॥ ॥

यथा हैतान्पशूनेवैतदेषु लोकेषु प्रतिष्ठितेषु देवाः प्रत्यष्ठापयन् ॥ २ ॥ द्व्यक्षरो वषट्कारः । द्विपाद्वै पुरुषस्तत्पुरुषमेवैतद्द्विपदेषु पशुषु प्रतिष्ठितेषु प्रत्यष्ठापयन् ॥ ३ ॥ सोऽयं द्विपात्पुरुषः । पशुषु प्रतिष्ठित एवमेवैष एतल्लोकान्प्रतिष्ठापयति लोकेषु प्रतिष्ठितेषु पशून्प्रतिष्ठापयति पशुषु प्रतिष्ठितेष्वात्मानं प्रतिष्ठापयत्येवमेव पुरुषः पशुषु प्रतिष्ठितो य एवं विद्वान्यजते ॥ ४ ॥ अथ वषट्कृते जुहोति। एष वै वषट्कारो य एष तपति स एष मृत्युस्तदेनमुपरिष्टान्मृत्योः संस्करोति तदेनमतो जनयति स एवं मृत्युमतिमुच्यते यथा वाऽअस्यात्मा भवति तथैव भूत्वैनं मृत्युमतिमुच्यतऽएतेनो हास्य सर्वे यज्ञक्रतव एवं मृत्युमतिमुक्ताः ॥ ५ ॥ ॥ शतम् ॥ ५७०० ॥ ॥ अथ यामेतामाहुतिं जुहोति । एषा ह वाऽअस्याहुतिरमुष्मिँल्लोकेऽस्यात्मा भवति स यदेवंविदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैनमेषाहुतिरेतस्य पृष्ठे सत्याह्वयत्येह्यहं वै तऽइहात्मास्मीति तद्यदाह्वयति तस्मादाहुतिर्नाम । ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० ॥ [२. २.] ॥

ब्रह्म वाऽइदमग्रऽआसीत् । तद्देवानसृजत तद्देवान्सृष्ट्वैषु लोकेषु व्यारोहयदस्मिन्नेव लोकेऽग्निं वायुमन्तरिक्षे दिव्येव सूर्यम् ॥ १ ॥ अथ येऽत ऊर्ध्वा लोकाः । तद्या अत ऊर्ध्वा देवतास्तेषु ता देवता व्यारोहयत्स यथा हैवेमऽआविर्लोका इमाश्च देवता एवमु हैव तऽआविर्लोकास्ताश्च देवता येषु ता देवता व्यारोहयत् ॥ २ ॥ अथ ब्रह्मैव परार्धमगच्छत् । तत्परार्धं गत्वैक्षत कथं न्विमाँल्लोकान्प्रत्यवेयामिति तद्द्वाभ्यामेव प्रत्यवैद्रूपेण चैव नाम्ना च स यस्य कस्य च नामास्ति तन्नाम यस्यो अपि नाम नास्ति यद्वेद रूपेणेदं रूपमिति तद्रूपमेतावद्वाऽइदं यावद्रूपं चैव नाम च ॥ ३ ॥ ते हैते ब्रह्मणो महतीऽअभ्वे । स यो हैते ब्रह्मणो महतीऽअभ्वे वेद महद्धैवाभ्वं भवति ॥ ४ ॥ ते हैते ब्रह्मणो महती यक्षे । स यो हैते ब्रह्मणो महती यक्षे वेद महद्धैव यक्षं भवति तयोरन्यतरज्ज्यायो रूपमेव यद्ध्यपि नाम रूपमेव तत्स यो हैतयोर्ज्यायो वेद ज्यायान्ह तस्माद्भवति यस्माज्ज्यायान्बुभूषति ॥ ५ ॥ मर्त्या ह वाऽअग्रे देवा आसुः । स यदैव ते ब्रह्मणाऽऽपुरथामृता आसुः स यं मनसाऽऽहारयति मनो वै रूपं मनसा हि वेदेदं रूपमिति तेन रूपमाप्नोति स यं वाचाऽऽहारयति वाग्वै नाम वाचा हि नाम गृह्णाति तेन नामाप्नो-

आपो ह वाऽइदमग्रे सलिलमेवास । ता अकामयन्त कथं नु प्रजायेमहीति ता अश्राम्यँस्तास्तपोऽतप्यन्त तासु तपस्तप्यमानासु हिरण्मयमाण्डꣳ सम्बभूवाजातो ह तर्हि संवत्सर आस तदिदꣳ हिरण्मयमाण्डं यावत्संवत्सरस्य वेला तावत्पर्यप्लवत ॥ १ ॥ ततः संवत्सरे पुरुषः समभवत् । स प्रजापतिस्तस्मादु संवत्सरऽएव स्त्री वा गौर्वा वडवा वा विजायते संवत्सरे हि प्रजापतिरजायत स इदꣳ हिरण्मयमाण्डं व्यरुजन्नाह तर्हि का चन प्रतिष्ठास तदेनमिदमेव हिरण्मयमाण्डं यावत्संवत्सरस्य वेलासीत्तावद्बिभ्रत्पर्यप्लवत ॥ २ ॥ स संवत्सरे व्याजिहीर्षत् । स भूरिति व्याहरत्सेयं पृथिव्यभवद्भुव इति तदिदमन्तरिक्षमभवत्स्वरिति सासौ द्यौरभवत्तस्मादु संवत्सरऽएव कुमारो व्याजिहीर्षति संवत्सरे हि प्रजापतिर्व्याहरत्॥ स वाऽएकाक्षरद्व्यक्षराण्येव । प्रथमं वदन्प्रजापतिरवदत्तस्मादेकाक्षरद्व्यक्षराण्येव प्रथमं वदन्कुमारो वदति ॥ ४ ॥ तानि वाऽएतानि । पञ्चाक्षराणि तान्पञ्चऽर्तूनकुरुत तऽइम पञ्चऽर्तवः स एवमिमाँल्लोकान्जातान्त्संवत्सरे प्रजापतिरभ्युदतिष्ठत्तस्मादु संवत्सरऽएव कुमार उत्तिष्ठासति संवत्सरे हि प्रजापतिरुदतिष्ठत् ॥ ५ ॥ स सहस्रायुर्जज्ञे । स यथा नद्यै पारं परापश्येदेवꣳ स्वस्यायुषः पारं पराचख्यौ ॥ ६ ॥ सोऽर्चञ्छ्राम्यꣳश्चचार प्रजाकामः । स आत्मन्येव प्रजातिमधत्त स आस्येनैव देवानसृजत ते देवा दिवमभिपद्यासृज्यन्त तद्देवानां देवत्वं यद्दिवमभिपद्यासृज्यन्त तस्मै ससृजानाय दिवेवास तद्वेव देवानां देवत्वं यदस्मै ससृजानाय दिवेवास ॥ ७ ॥ अथ योऽयमवाङ् प्राणः । तेनासुरानसृजत तऽइमामेव पृथिवीमभिपद्यासृज्यन्त तस्मै ससृजानाय तम इवास ॥ ८ ॥ सोऽवेत् । पाप्मानं वाऽअसृक्षि यस्मै मे ससृजानाय तम-इवाभूदिति तांस्तत एव पाप्मनाविध्यत्ते तत एव पराभवंस्तस्मादाहुर्नैतदस्ति यद्दैवासुरं यदिदमन्वाख्याने त्वदुद्यतऽइति ह्यमे त्वत्तत्तोद्येव तान्प्रजापतिः पाप्मनाविध्यत्ते तत एव पराभवन्निति ॥ ९ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । न त्वं युयुत्से कतमच्चनाहर्न तेऽमित्रो मघवन्कश्चनास्ति मायेत्सा ते यानि युद्धान्याहुर्नाद्य शत्रुं न नु पुरा युयुत्सऽइति ॥ १० ॥ स यदस्मै देवान्त्ससृजानाय । दिवेवास तदहरकुरुताथ यदस्माऽअसुरान्त्ससृजानाय तम-इवास ताꣳ रात्रिमकुरुत तेऽअहोरात्रे ॥ ११ ॥ स ऐक्षत प्रजापतिः । सर्वं वाऽअत्सारिषं य इमा देवता असृक्षीति स सर्वत्सरोऽभवत्सर्वत्सरं ह वै नामैतद्यत्संवत्सर इति स यो हैवमेतत्संवत्सरस्य सर्वत्सरत्वं वेद यो हैनं

पितावनाऽऽददथं सर्वं सामग्रं येन नाम न तत्सर्वमाप्नोति सर्वं वाऽअस्यास्मिन्नेतेनो हास्यास्मिन्नुथं सुकृतं भवत्यमुष्मिं लोके ॥ ६ ॥ तद्वाऽअस्तु अग्निरस्याभिप्राऽयते । यथा तद्गीरन्यो यज्ञः प्रायोचत तं यथानन्ततं तत्सर्वं तस्मिन्नान्तरेणागन्धर्वा उपनिपेतुस्ते ह स्म संनिदधतीदं वाऽअस्य शरीरिणान्भिः सूनुमक्रान्तेनि स यद्दर्शा यज्ञः संतस्थेऽथैनांस्तद्दर्शयांचकारेदं वाऽअस्य शरीरिणेनेत्यमनुपक्रान्तेनि ॥ ७ ॥ स यद्दर्शिचियांचक्रुः । यथा गिरिरेवं तदागाय यद्वत्तं चकुर्यथा स्वग्नाः मदरा एवं तदास ॥ ८ ॥ स यत्र शम्योराह । तदभिमृशति यत्र तपश्च तऽउप च यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्व स्विष्टे मे संतिष्ठस्वेति स यदतिरिच्यते तन्नमस्कारेण शमयत्यथ यदूनं करोत्युप चेति तेन तदन्यूनं भवति यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्वेति यद्वै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तच्छिवं तेन तदुभयथं शमयति स्विष्टे मे संतिष्ठस्वेति यद्वै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तत्स्विष्टं तेनो तदुभयथं शमयत्येवमु हास्यैतेन यज्ञेनान्यूनातिरिक्तेनेष्टं भवति य एवं विद्वानेवमभिमृशति तस्मादेवमेवाभिमृशेत्ते ह ते गन्धर्वा आसुः शूर्पं यत्रमानको पिरुद्दालयान्धानान्तर्वान् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ ॥ [२.३.] ॥

एष वै पूर्णमाः । य एष तपत्यहरहर्ह्येवैष पूर्णोऽथैष एव दर्शो यच्चन्द्रमा ददृशऽइव ह्येषः ॥ १ ॥ अथोऽइतरथाहुः । एष एव पूर्णमा यच्चन्द्रमा एतस्य ह्यनु पूरणं पौर्णमासीत्याचक्षतेऽथैष एव दर्शो य एष तपति ददृशऽइव ह्येषः ॥ २ ॥ इयमेव पूर्णमाः । पूर्णेव हीयमसावेव द्यौर्दर्शो ददृशऽइव ह्यसौ द्यौः ॥ ३ ॥ रात्रिरेव पूर्णमाः । पूर्णेव हीयथं रात्रिरहरेव दर्शो ददृशऽइव हीदमहरेषा नु देवत्रा दर्शपूर्णमासयोर्मीमाथंसा ॥ ४ ॥ अथाध्यात्मम् । उदान एव पूर्णमा उदानेन ह्ययं पुरुषः पूर्यतऽइव प्राण एव दर्शो ददृश–इव ह्ययं प्राणस्तदेतावन्नादश्चान्नप्रदश्च दर्शपूर्णमासौ ॥ ५ ॥ प्राण एवान्नादः । प्राणेन हीदमन्नमद्यतऽउदान एवान्नप्रद उदानेन हीदमन्नं प्रदीयते स यो हैतावन्नादं चान्नप्रदं च दर्शपूर्णमासौ वेदान्नादो हैव भवति प्र हास्माऽअन्नाद्यं दीयते ॥६॥ मन एव पूर्णमाः । पूर्णमिव हीदं मनो वागेव दर्शो ददृशऽइव हीयं वाक्तदेतावध्यात्मं प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ स यदुपवसथे व्रतोपायनीयमश्नाति तेनैतावध्यात्मं प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ प्रीणाति यज्ञेन मातर्देवौ ॥७॥ तदाहुः। यन्न पूर्णमासायेति हविर्गृह्यते न दर्शायेति हविर्गृह्यते न पूर्णमासायानुब्रूहि न दर्शायानुब्रूहि न पूर्णमासं यज

र्थांहस्य यदनुयाजा इज्यन्ते पाप्मानमेव तद्विघ्नन्तं भ्रातृव्यं यजमानः प्रत्यूहति
२६॥ प्राणा वै प्रयाजाः । अपाना अनुयाजास्तस्मात्प्रयाजाः प्राञ्चो हूयन्ते तद्धि
णरूपं प्रत्यञ्चोऽनुयाजास्तदपानरूपमेता ह वै दर्शपूर्णमासयोरुपसदो यदनुयाजा-
तस्मात्तेऽउपसद्रूपेण प्रत्यञ्चो हूयन्ते॥२७॥संस्था सूक्तवाकः। स यो ह वै सं
ग्रा सूक्तवाक इति वेदाव ह संस्थां रुन्द्धेऽथो यत्किं च संस्थया जय्यं
र्वं हैव तज्जयति गच्छति ग्रयसः संस्थाम् ॥ २८॥ प्रतिष्ठा शम्योर्वाकः। स
। ह वै प्रतिष्ठा शम्योर्वाक इति वेदाव ह प्रतिष्ठां रुन्द्धेऽथो यत्किं च प्रतिष्ठया जय्यं
र्वं हैव तज्जयति गच्छति प्रतिष्ठाम् ॥२९ ॥ ते देवाः । एतान्पत्नीसंयाजान्प-
वात्पर्याहन्त मिथुनमेवैतदुपरिष्टाद्दधत प्रजात्यै तद्यत्पत्नीसंयाजा इज्यन्ते मिथुन-
वैतदुपरिष्टाद्धत्ते प्रजात्यै देवानां ह वै प्रजातिमनु प्रजायते मिथुनेन-मिथुनेन ह
जायते य एवमेतद्वेद ॥ ३० ॥ अन्नं समिष्टयजुः । स यो ह वाऽअन्नं स-
मिष्टयजुरिति वेदाव हान्नं रुन्द्धेऽथो यत्किंचान्नेन जय्यं सर्वं हैव तज्ज-
यति ॥ ३१ ॥ संवत्सरो यजमानः । तमृतवो याजयन्ति वसन्त आग्नीध्रस्तस्मा-
द्वसन्ते दावाश्चरन्ति तद्ध्यग्निरूपं ग्रीष्मोऽध्वर्युस्तप्त-इव वै ग्रीष्मस्तप्तमिवाध्वर्यु-
र्निष्क्रामति वर्षा उद्गाता तस्माद्यदा बलवद्वर्षति साम्न-इवोपब्दिः क्रियते शरद्ब्र-
ह्मा तस्माद्यदा सस्यं पच्यते ब्रह्मण्वत्यः प्रजा इत्याहुर्हेमन्तो होता तस्माद्धेमन्वषट्-
कृताः पशवः सीदन्त्येता ह वाऽएनं देवता याजयन्ति स यद्येनमेपावीरा याजये-
युरेता एव देवता मनसा ध्यायेदेता हैवैनं देवता याजयन्ति ॥ ३२ ॥ अथ हैषैव
तुला । यद्दक्षिणा वेद्यन्तः स यत्साधु करोति तदन्तर्वेद्यथ यदसाधु तद्बहिर्वेदि
तस्माद्दक्षिणं वेद्यन्तमभिस्पृश्येवासीत तुलायां ह वाऽअमुष्मिँल्लोकऽआदधति य-
तरद्यंस्यति तदन्वेष्यति यदि साधु वासाधु वेत्यथ य एवं वेदास्मिन्हैव लोके
तुलामारोहत्यमुष्मिँल्लोके तुलाधानं मुच्यते साधुकृत्या हैवास्य यच्छति न पापकृ-
त्या ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [२. ७.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥ [६८.] ॥

वाग्घ वाऽएतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्री । मन एव वत्सस्तादिदं मनश्च वाक्च स-
मानमेव सन्नानेव तस्मात्समान्या रज्ज्वा वत्सं च मातरं चाभिदधति तेज एव श्रद्धा
सत्यमाज्यम् ॥१॥ तद्धैतज्जनको वैदेहः । याज्ञवल्क्यं पप्रच्छ वेत्थाग्निहोत्रं याज्ञव-
ल्क्या३ऽइति वेद सम्राडिति किमिति पय एवेति ॥ २ ॥ यत्पयो न स्यात् । केन

न दर्शं यजेताथ केनास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवत इति स यं मनसाऽऽघारयति मनो वै पूर्णमासस्तेन पूर्णमासं यजत्यथ यं वाचाऽऽघारयति वाग्वै दर्शस्तेनो दर्शं यजत्येतेनो हास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतः ॥८॥ तद्धैके । चरू निर्वपन्ति पौर्णमास्याꣳ सरस्वतेऽमावास्यायाꣳ सरस्वत्याऽएतत्प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ यजामहऽइति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्मनो वै सरस्वान्वाक्सरस्वती स यदेवैतावाघारावाघारयति तदेवास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतस्तस्मादेतौ चरू न निर्वपेत् ॥९॥ तदाहुः आनूर्ती वाऽएष भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजते पौर्णमासेन हीष्ट्वा नेदामावास्येन यक्ष्यऽइत्यामावास्येनेष्ट्वा नेद पुनः पौर्णमासेन यक्ष्यऽइति स आनूर्त्येवामुं लोकमेति यदामुं लोकमेति कथमनानूर्ती भवतीति स यदेवैताऽउभयत्राघारावाघारयति तदेवास्य दर्शपूर्णमासौ संतिष्ठेते स संस्थितयोरेव दर्शपूर्णमासयोरमुं लोकमेति तथानानूर्ती भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ ॥ [२. ४.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः॥ कण्डिका संख्या ११९ ॥ ॥

अपि ह वाऽएतर्हि । देवेभ्योऽश्वमेधमालभन्ते तदाहुः प्राकृतोऽश्वमेध इतीतर इन्नूनꣳ स यज्ञाऽएष यदश्वमेधो यच्चन्द्रमाः ॥१॥ तदाहुः । यद्-यदेवाश्वस्य प्रध्यस्याहुतिं जुहोतीति स यत्सायमग्निहोत्रं जुहोति द्वे सायमाहुती जुहोति द्वे प्रातस्तावत्तत्र आहुतयश्चतुष्पाद्वाऽइदꣳ सर्वं तदस्य पदे-पदऽएवाहुतिर्हुता भवति ॥ २ ॥ तदाहुः । विद्वत्तोऽश्वमेधं निर्वपतीत्येष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एताꣳ रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तदिमं लोकमागच्छति सोऽस्मिँल्लोके विवर्तते ॥ ३ ॥ स यदामावास्येन यजते । विहृतऽएवास्मैतद्धविर्निर्वपत्यथ यत्पौर्णमासेन यजतेऽश्वमेधेनैवैतदालभते तथालब्ध देवेभ्यः प्रयच्छति संवत्सरे वाऽअश्वमेधमालभन्तऽएष वै मासः परिप्लवमानः संवत्सरं करोति तद्यत् संवत्सरं संवत्सरऽएवाश्वमेध आलब्धो भवति ॥ ४ ॥ तं वाऽएतम् । मासि-मास्येवाश्वमेधमालभन्ते स यो ह विद्वानग्निहोत्रं च जुहोति दर्शपूर्णमासाभ्यां च यजते मासि-मासि हैवास्याश्वमेधेनेष्टं भवत्येतद्ध्यग्निहोत्रं च दर्शपूर्णमासौ चाश्वमेधमभिसम्पद्येते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [१.५.] ॥

प्रियो ह वाऽअस्य [illegible] । स ह [illegible] शिर [illegible] स [illegible] ॥ १ ॥ [illegible]

जुहुया इति व्रीहियवाभ्यामिति यद्व्रीहियवौ न स्यातां केन जुहुया इति या अन्या ओषधय इति यदन्या ओषधयो न स्युः केन जुहुया इति या आरण्या ओषधय इति यदारण्या ओषधयो न स्युः केन जुहुया इति वानस्पत्येनेति यद्वानस्पत्यं न स्यात्केन जुहुया इत्याद्भिरिति यदापो न स्युः केन जुहुया इति॥३॥स होवाच ।न वाऽइह तर्हि किं चनासीदथैतदहूयतैव सत्यꣳश्रद्धायामिति वेत्थाग्निहोत्रं याज्ञवल्क्य धेनुशतं ददामीति होवाच॥४॥तदप्येते श्लोकाः। किꣳस्विद्विद्वान्प्रवसत्यग्निहोत्री गृहेभ्यः कथꣳ स्विदस्य काव्यं कथꣳ संततोऽअग्निभिरिति कथꣳस्विदस्यानपप्रोषितं भवतीत्येवैतदाह ॥५॥ यो जविष्ठो भुवनेषु । स विद्वान्प्रवसन्विदे तथा तदस्य काव्यं तथा संततोऽअग्निभिरिति मनएवैतदाह मनसैवास्यानपप्रोषितं भवतीति ॥ ६ ॥ यत्स दूरं परेत्य । अथ तत्र प्रमाद्यति कस्मिन्त्सास्य हुताहुतिर्गृहे यामस्य जुह्वतीति यत्स दूरं परेत्याथ तत्र प्रमाद्यति कस्मिन्नस्य साहुतिर्हुता भवतीत्येवैतदाह॥७॥ यो जागार भुवनेषु।विश्वा जातानि योऽबिभः तस्मिन्त्सास्य हुताहुतिर्गृहे यामस्य जुह्वतीति प्राणमेवैतदाह तस्मादाहुः प्राण एवाग्निहोत्रमिति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [३. १.] ॥ ॥

यो ह वाऽअग्निहोत्रे । षण्मिथुनानि वेद मिथुनेन–मिथुनेन ह प्रजायते सर्वाभिः प्रजातिभिर्यजमानश्च पत्नी च तदेकं मिथुनं तस्मादस्य पत्नीवदग्निहोत्रꣳ स्यादेतन्मिथुनमुपाप्नवानीति वत्सश्चाग्निहोत्री च तदेकं मिथुनं तस्मादस्य पुंवत्साग्निहोत्री स्यादेतन्मिथुनमुपाप्नवानीति स्थाली चाङ्गाराश्च तदेकं मिथुनꣳस्रुक्च स्रुवश्च तदेकं मिथुनमाहवनीयश्च समिच्च तदेकं मिथुनमाहुतिश्च स्वाहाकारश्च तदेकं मिथुनमेतानि ह वाऽअग्निहोत्रे षण्मिथुनानि तानि य एवं वेद मिथुनेन–मिथुनेन ह प्रजायते सर्वाभिः प्रजातिभिः ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [३.२.]॥

ब्रह्म वै मृत्यवे प्रजाः प्रायच्छत् । तस्मै ब्रह्मचारिणमेव न प्रायच्छत्सोऽब्रवीदस्तु मह्यमप्येतस्मिन्भाग इति यामेव रात्रिꣳ समिधं नाहराताऽइति तस्माद्यां रात्रिं ब्रह्मचारी समिधं नाहरत्यायुष एव तामवदाय वसति तस्माद्ब्रह्मचारी समिधमाहरेन्नेदायुषोऽवदाय वसानीति ॥ १ ॥ दीर्घसत्त्रं वाऽएष उपैति । यो ब्रह्मचर्यमुपैति स यामुपयन्त्समिधमादधाति सा प्रायणीया यां स्नास्यन्त्सोदय-

स्योष्टुः । प्राणेन हीदꣳ सर्वमिद्धं यस्माणप्रदिमिपगद्वेमनि स विद्यादयमेव इध्म इति ॥ २ ॥ अनूक्तमेवास्य सामिधेन्यः । तस्मात्ता अनाप्तसंततामिव प्रोक्तꣳ हीति संततामिव हीदमनूक्तꣳ पुनरेवास्य आघारावाघारौ सरस्वांश्च सरस्वती च स विद्यान्मनश्चैव मे वाक्चाघारौ सरस्वांश्च सरस्वती चेति ॥ ३ ॥ पञ्च प्रयाजाः इमऽएवास्य ते शीर्षण्याः पञ्च प्राणा मुखमेवास्य प्रथमः प्रयाजो दक्षिणा नासिका द्वितीयः सव्या नासिका तृतीयो दक्षिणः कर्णश्चतुर्थः सव्यः कर्णः पञ्चमोऽथ यच्चतुर्थे प्रयाजे समानयति तस्मादिदꣳ श्रोत्रमन्तरतः संतृण्णं चक्षुषी आज्यभागौ स विद्याच्चक्षुषीऽएव मऽआज्यभागाविति ॥ ४ ॥ अथ य आग्नेयः पुरोडाशः । अङ्गमेवास्य स दक्षिणोऽर्धो हृदयमेवास्योपाꣳशुयाजः स यदुपाꣳशु चरन्ति तस्मादिदं गुहेव हृदयम् ॥ ५ ॥ अथ योऽग्नीषोमीयः पुरोडाशः । अङ्गमेवास्य स उत्तरोऽर्ध ऐन्द्रं वा सांनाय्यमन्तराꣳसमेवास्य स्विष्टकृदिदं प्राशित्रꣳ ॥ ६ ॥ स यत्प्राशित्रमवद्यति । यथैव तत्प्रजापतेराविद्धं निरकृन्तन्नेवमेवैतस्यैतद्यदेवेष्टं यद्ग्रथितं यदरूपणं तन्निष्कृन्तन्तीति स विद्याद्यथैव तत्प्रजापतेराविद्धं निरकृन्तन्नेवमेव मऽइदं यदेवेष्टं यद्ग्रथितं यदरूपणं तन्निष्कृन्तन्तीति ॥ ७ ॥ उदरमेवास्येडा । तद्यथैवाद इडायाꣳ समवद्यन्त्येवमेवेदं विश्वरूपमन्नमुदरे समवधीयते ॥८॥ त्रयोऽनुयाजाः इमऽएवास्य तेऽवाञ्चस्त्रयः प्राणा बाहूऽएवास्य सूक्तवाकश्च शंयोर्वाकश्च चत्वारः पत्नीसंयाजाश्चतस्रो वै प्रतिष्ठा ऊरू अष्ठीवन्तौ द्वौ पादावेवास्य समिष्टयजुः ॥ ९ ॥ ता एकविꣳशतिराहुतयः । द्वावाघारौ पञ्च प्रयाजा आज्यभागावाग्नेयः पुरोडाशस्तद्दशाग्नीषोमीय उपाꣳशुयाजोऽग्नीषोमीयः पुरोडाशोऽग्निः स्विष्टकृदिडा त्रयोऽनुयाजाःसूक्तवाकश्च शम्योर्वाकश्चाथ यदेनाद्दः पत्नीसंयाजेषु सम्पगृह्णाति समिष्टयजुश्च ॥ १० ता एकविꣳशतिराहुतयः । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य पञ्चऽर्तवस्त्रयो लोकास्तद्विꣳशतिरेष एवैकविꣳशो य एष तपति सैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति ॥ ११ ॥ तद्ध स्म तदारुणिराह । अर्धमासशो वाऽअहममुनादित्येन सलोको भवामि तामहं दर्शपूर्णमासयोः सम्पदं वेदेति ॥ १२ ॥ तदाहुः । आत्मयाजी श्रेयाꣳ३न्देवयाजी३ इत्यात्मयाजीति ह ब्रूयात्स ह वाऽआत्मयाजी यो वेदेदं मेऽनेनाङ्गꣳ संस्क्रियत इदं मेऽनेनाङ्गमुपधीयतऽइति स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवमस्मान्मर्त्याच्छरीरात्पाप्मनो निर्मुच्यते स ऋङ्मयो यजुर्मयः साममय आहुतिमयः स्वर्गं लोकमभिसम्भवति ॥ १३ ॥ अथ

नीयाथ या अन्तरेण सरुया एतास्य ता ब्राह्मणो ब्रह्मचर्यमुपयन् ॥ २ ॥ च-
तुर्धा भूतानि प्रविशति । अग्निं पदा मृत्युं पदाचार्यं पदात्मन्येवास्य चतुर्थः पादः
परिशिष्यते ॥ ३ ॥ स यदग्नये समिधमाहरति । य एवास्याग्नौ पादस्तमेव
तेन परिक्रीणाति तꣳ संस्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ४ ॥ अथ यदात्मानं
दरिद्रीकृत्येव । अह्रीर्भूत्वा भिक्षते य एवास्य मृत्यौ पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति
तꣳ संस्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ५ ॥ अथ यदाचार्यवचसं करोति ।
यदाचार्याय कर्म करोति य एवास्याचार्ये पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति तꣳ सं-
स्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ६ ॥ न ह वै स्नात्वा भिक्षेत । अप ह वै
स्नात्वा भिक्षां जयत्यप ज्ञातीनामशनायाया अप पितॄणाꣳ स एवं विद्वान्यस्या एव
भूयिष्ठꣳ श्लाघेत तां भिक्षेतेत्याहुस्तल्लोक्यमिति स यद्यन्यां भिक्षितव्यां न विन्देद-
पि स्वामेवाचार्यजायां भिक्षेताथो स्वां मातरं नैनꣳ सप्तम्यभिक्षितातीयात्तमेवं वि-
द्वाꣳसमेवं चरन्तꣳ सर्वे वेदा आविशन्ति यथा ह वा अग्निः समिद्धो रोचत-
ऽएवꣳ ह वै स स्नात्वा रोचते य एवं विद्वान्ब्रह्मचर्यं चरति ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम्
॥ ६ ॥ [३. ३.] ॥ तृतीयोऽध्यायः [१९.] ॥

उद्दालको हारुणिः । उदीच्यान्वृतो धावयां चकार तस्य निष्क उपाहित
आसैतद्ध स्म वै तत्पूर्वेषां वृतानां धावयतामेकधनमुपाहितं भवत्युपवल्हाय बिभ्य-
तां तान्होदीच्यानां ब्राह्मणान्भीर्विवेद ॥ १ ॥ कौरुपञ्चालो वा अयं ब्रह्मा ब्र-
ह्मपुत्रः । यद्वै नोऽयमर्धं न पर्याददीत हन्तैनं ब्रह्मोद्यमाह्वयामहा इति केन वीरे-
णेति स्वैदायनेनेति शौनको ह स्वैदायन आस ॥ २ ॥ ते होचुः । स्वैदायन त्वया
वीरेणेमं प्रतिसंयतामहा इति स होवाचोपाव खलु रमताहमेनं वेदानीति तꣳ
हाभिप्रपेदे तꣳ हाभिप्रपद्याभ्युवाद स्वैदायना३ इति हो३ गौतमस्य पुत्रेति स ह
प्रतिशुश्राव तꣳ ह तत एव प्रष्टुं दध्रे ॥ ३ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र वृतो जन
धावयेत् । यो दर्शपूर्णमासयोरष्टौ पुरस्तादाज्यभागान्विद्यात्पञ्च मध्यतो हवि-
र्भागान्षट् प्राजापत्यानष्टावुपरिष्टादाज्यभागान् ॥ ४ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र
वृतो जनं धावयेत् । यस्तद्दर्शपूर्णमासयोर्विद्याद्यस्मादिमाः प्रजा अदन्तका जाय-
न्ते यस्मादासां जायन्ते यस्मादासां प्रभिद्यन्ते यस्मादासाꣳ संतिष्ठन्ते यस्मादासां
पुनरुत्तमे वयसि सर्व एव प्रभिद्यन्ते यस्मादधरऽएवाग्रे जायन्तेऽथोत्तरे यस्माद-

ह स देवयाजी यो वेद । देवानेवाहमिदं यजे देवान्त्सपर्यामीति स यथा श्रेयसे पापीयान्बलिꣳ हरेद्वैश्यो वा राज्ञे बलिꣳ हरेदेवꣳ स स ह न तावन्तं लोकं जयति यावन्तमितरः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [२. ६.] ॥

संवत्सरो यज्ञः । स यो ह वै संवत्सरो यज्ञ इति वेदान्ते हैवास्य संवत्सरस्येष्टं भवत्यथो यत्किं च संवत्सरे क्रियते सर्वꣳ हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ १ ॥ ऋतव ऋत्विजः । स यो ह वा ऽऋतव ऋत्विज इति वेदान्ते हैवास्यर्तूनामिष्टं भवत्यथो यत्किं चर्तुषु क्रियते सर्वꣳ हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ २ ॥ मासा हवीꣳषि । स यो ह वै मासा हवीꣳषीति वेदान्ते हैवास्य मासानामिष्टं भवत्यथो यत्किं च मासेषु क्रियते सर्वꣳ हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ३ ॥ अर्धमासा हविष्पात्राणि । स यो ह वा ऽअर्धमासा हविष्पात्राणीति वेदान्ते हैवास्यार्धमासानामिष्टं भवत्यथो यत्किं चार्धमासेषु क्रियते सर्वꣳ हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ४ ॥ अहोरात्रे परिवेष्ट्री । स यो ह वा ऽअहोरात्रे परिवेष्ट्री ऽइति वेदान्ते हैवास्याहोरात्रयोरिष्टं भवत्यथो यत्किं चाहोरात्रयोः क्रियते सर्वꣳ हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ५ ॥ इयमेव प्रथमा सामिधेनी । अग्निर्द्वितीया वायुस्तृतीयान्तरिक्षं चतुर्थी द्यौः पञ्चम्यादित्यः षष्ठी चन्द्रमाः सप्तमी मनोऽष्टमी वाङ्नवमी तपो दशमी ब्रह्मैकादश्येता हि वा ऽइदꣳ सर्वꣳ समिन्धत ऽएताभिरिदꣳ सर्वꣳ समिद्धं तस्मात्सामिधेन्यो नाम ॥ ६ ॥ स वै त्रिः प्रथमामन्वाह । स यत्प्रथममन्वाह प्राचीं तेन दिशं जयति यद्द्वितीयं दक्षिणां तेन दिशं जयति यत्तृतीयमूर्ध्वामेव तेन दिशं जयति ॥ ७ ॥ त्रिर्वोत्तमामन्वाह । स यत्प्रथममन्वाह प्रतीचीं तेन दिशं जयति यद्द्वितीयमुदीचीं तेन दिशं जयति यत्तृतीयमिमामेव तेन प्रतिष्ठां जयत्येतासु हाभिरिमांल्लोकाञ्जयत्येता दिशः ॥ ८ ॥ ऋतमेव पूर्व आघारः । सत्यमुत्तरो ऽत्र ह वा ऽऋतसत्ये रुन्द्धेऽथो यत्किंचर्तसत्याभ्यां जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति ॥ ९ ॥ त्विषिरेव प्रथमः प्रयाजः । अपचितिर्द्वितीयो यशस्तृतीयो ब्रह्मवर्चसं चतुर्थोऽन्नाद्यं पञ्चमः ॥ १० ॥ स प्रथमं प्रयाजमनुमन्त्रयेत । त्विषिमान्भूयासमित्यपचितिमान्भूयासमिति द्वितीयं यशस्वी भूयासमिति तृतीयं ब्रह्मवर्चसी भूयासमिति चतुर्थमन्नादो भूयासमिति पञ्चमं त्विषिमान्ह वा ऽअपचितिमान्यशस्वी ब्रह्मवर्चस्यन्नादो भवति य एवमेतद्वेद ॥ ११ ॥

याथं स एवाधरे प्रथीयाथं स उत्तरे यस्माद्धंश्रेष्ठा वर्षीयाथंसो यस्मात्समा एव
जम्भ्याः ॥ ५ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र वृतो जनं धावयेत् । यस्तु दर्शपूर्णमासयो-
र्विद्याद्यस्मादिमाः प्रजा लोमशा जायन्ते यस्मादासां पुनरिव श्मश्रूण्यौपपक्ष्याणि
शारीराणि जायन्ते यस्माच्छीर्ष्ण्येवाग्रे पलितो भवत्यथ पुनरुत्तमे वयसि स-
र्व एव पलितो भवति ॥ ६ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र वृतो जनं धावयेद् । यस्तु दर्श-
पूर्णमासयोर्विद्याद्यस्मात्कुमारस्य रेतः सिक्तं न सम्भवति यस्मादस्य मध्यमे वयसि
सम्भवति यस्मादस्य पुनरुत्तमे वयसि न सम्भवति ॥ ७ ॥ यो गायत्रीं हरि-
णीम् । ज्योतिष्पक्षां यजमानं स्वर्गं लोकमभिवहन्तीं विद्यादिति तस्मै ह नि-
ष्कं प्रददावनूचानः स्वैदायनासि सुवर्णं वाव सुवर्णविदे ददतीति तं होपयु-
निश्चक्राम तं ह पप्रच्छुः किमिवैष गौतमस्य पुत्रोऽभूदिति ॥ ८ ॥ स होवाच
यथा ब्रह्मा ब्रह्मपुत्रो मूर्धास्य विपतेद्य एनमुपवल्हेतेति ते ह तत एव विप्रेयुस्तं ह
तत एव समित्पाणिः प्रतिचक्रम उप त्वायानीति किमध्येष्यमाण इति यानेव
मा प्रश्नानप्राक्षीस्तानेव मे विब्रूहीति स होवाचानुपेतायैव त एनान्ब्रवाणीति
॥ ९ ॥ तस्मा उ हैतदुवाच । द्वावाघारौ पञ्च प्रयाजा आग्नेय आज्यभागो-
ऽष्टम एतेऽष्टौ पुरस्तादाज्यभागाः सौम्य आज्यभागो हविर्भागाणां प्रथमो हविर्हि
सोम आग्नेयः पुरोडाशोऽग्नीषोमीय उपांशुयाजोऽग्नीषोमीयः पुरोडाशो-
ऽग्निः स्विष्टकृदेते पञ्च मध्यतो हविर्भागाः ॥ १० ॥ प्राशित्रं चेडा च । यच्चा-
ग्नीध आदधाति ब्रह्मभागो यजमानभागोऽन्वाहार्य एते षट् प्राजापत्यास्त्रयो-
ऽनुयाजाश्चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुरष्टममेते ऽष्टावुपरिष्टादाज्यभा-
गाः ॥ ११ ॥ अथ यदपुरोऽनुवाक्यकाः प्रयाजा भवन्ति । तस्मादिमाः प्रजा
अदन्तका जायन्तेऽथ यत्पुरोऽनुवाक्यवन्ति हवींषि भवन्ति तस्मादासां जा-
यन्तेऽथ यदपुरोऽनुवाक्यका अनुयाजा भवन्ति तस्मादासां प्रभिद्यन्तेऽथ यत्पुरो-
ऽनुवाक्यवन्तः पत्नीसंयाजा भवन्ति तस्मादासां संतिष्ठन्तेऽथ यदपुरोऽनु-
वाक्यकं समिष्टयजुर्भवति तस्मादासां पुनरुत्तमे वयसि सर्व एव प्रभिद्यन्ते ॥ १२ ॥
शतम् ॥ ५८०० ॥ अथ यदनुवाक्यामनूच्य । याज्यया यजति तस्मादधर
एवाग्रे जायन्तेऽथोत्तरेऽथ यद्गायत्रीमनूच्य त्रिष्टुभा यजति तस्मादणीयाथं स
एवाधरे प्रथीयाथं स उत्तरेऽथ यत्प्राञ्चावाघारावाघारयति तस्माद्धंश्रेष्ठा वर्षीयाथं-
सोऽथ यत्समच्छन्दसावेव संयाज्ये भवतस्तस्मात्समा एव जम्भ्याः ॥ १३ ॥ अथ यद्वा-

एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह । श्वेतकेतुरारुणेयः कथंस्विदद्यापि पूषु महानागमिवाभिसंसारं दिदृक्षितारो य एवमेतत्प्रयाजानां प्रयशो वेदितेति ॥ १२ ॥ भूतमेव पूर्व आज्यभागः । भविष्यदुत्तरोऽव ह वै भूतं च भविष्यच्च रुन्द्धेऽथो यत्किं च भूतेन च भविष्यता च जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति ॥ १३ ॥ ब्रह्माग्नेयः पुरोडाशः । स यो ह वै ब्रह्माग्नेयः पुरोडाश इति वेदाव ह ब्रह्म रुन्द्धेऽथो यत्किं च ब्रह्मणा जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति ॥ १४ ॥ क्षत्रमुपाꣳशुयाजः । स यो ह वै क्षत्रमुपाꣳशुयाज इति वेदाव ह क्षत्रꣳ रुन्द्धेऽथो यत्किं च क्षत्रेण जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति तद्यदुपाꣳशुयाजं कुर्वन्त्येके नैके तस्मादुच्चैश्चोपाꣳशु च क्षत्रायावदते ॥ १५ ॥ विडुत्तरः पुरोडाशः । स यो ह वै विडुत्तरः पुरोडाश इति वेदाव ह विशꣳ रुन्द्धेऽथो यत्किं च विशा जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति तद्यदाग्नेयश्च पुरोडाश उपाꣳशुयाजश्च पूर्वौ भवतस्तस्मादुभे ब्रह्म च क्षत्रं च विशि प्रतिष्ठिते ॥ १६ ॥ राष्ट्रꣳ सांनाय्यꣳ । स यो ह वै राष्ट्रꣳ सांनाय्यमिति वेदाव ह राष्ट्रꣳ रुन्द्धेऽथो यत्किं च राष्ट्रेण जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति तद्यत्संनयन्त्येके नैके तस्माद्राष्ट्रꣳ सं चैति वि च ॥ १७ ॥ तपः स्विष्टकृत् । स यो ह वै तपः स्विष्टकृदिति वेदाव ह तपो रुन्द्धेऽथो यत्किं च तपसा जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति ॥ १८ ॥ लोकः प्राशित्रꣳ । स यो ह वै लोकः प्राशित्रमिति वेदाव ह लोकꣳ रुन्द्धेऽथो यत्किं च लोकेन जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति नो ह लवेन लोकाद्व्यथते लवेन ह वा अमुष्मिँल्लोके लोकाद्व्यथन्तेऽथ य एवं वेद न ह बहु चन पापं कृत्वा लोकाद्व्यथते ॥ १९ ॥ श्रद्धेडा । स यो ह वै श्रद्धेडेति वेदाव ह श्रद्धाꣳ रुन्द्धेऽथो यत्किं च श्रद्धया जय्यꣳ सर्वꣳ हैव तज्जयति ॥ २० ॥ अशनिरेव प्रथमोऽनुयाजः । ह्रादुनिर्द्वितीय उल्कुषी तृतीयः ॥ २१ ॥ स प्रथममनुयाजमनुमन्त्रयेत । अशन्यमुं जहीति यं द्विष्याद्ध्रादुन्यमुं जहीति द्वितीयमुल्कुष्यमुं जहीति तृतीयम् ॥ २२ ॥ स य एष क्षिप्रं म्रियते । अशनिर्ह तमनुयाजो हन्त्यथ यो विस्रवन्मिश्रऽइव ह्रादुनिर्ह तमनुयाजो हन्त्यथ योऽङ्गुष्ठमिश्रऽइवोल्कुषी ह तमनुयाजो हन्ति ॥ २३ ॥ सैषा यज्ञमेनिः । एतया वै मेन्या देवा असुरान्पराभावयांचक्रुस्तथोऽएवैवंविद्यजमानः पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं पराभावयति ॥ २४ ॥ स यदनुयाजान्तो यज्ञः स्यात् । अशन्यन्तः स्याद्ध्रादुन्यन्त उल्कुष्यन्तस्तस्मादु देवानां यज्ञ इडान्तो वैव शंय्वन्तो वा ॥ २५ ॥ प्रयाजैर्वै देवाः । स्वर्गं लोकमायंस्तानसुरा अन्वाजिगाꣳसंस्ताननुयाजै

स्तृणाति । तस्मादिमाः प्रजा लोमशा जायन्तेऽथ यत्पुनरिव प्रस्तरं स्तृणाति तस्मादासां पुनरिव श्मश्रूण्योपपक्षाणि दुर्वीरिणानि जायन्तेऽथ यत्केवलमग्रे प्रस्तरमनुप्रहराति तस्माच्छीर्षण्येवाग्रे पलितं भवत्य । यत्सर्वमेव बर्हिरनुहराति तस्मात्पुनरुत्तमे वयसि सर्व एव पलितो भवति ॥ १४ ॥ अथ यदाज्यहविषः प्रयाजा भवन्ति । तस्मात्कुमारस्य रेतः सिक्तं न सम्भवत्युदकमिवैव भवत्युदकमिव ह्याज्यमथ यन्मध्ये यज्ञस्य दध्ना पुरोडाशेनेति यजन्ति तस्मादस्य मध्यमे वयसि सम्भवति द्रप्सीवैव भवति द्रप्सीव हि रेतोऽथ यदाज्यहविष एवानुयाजा भवन्ति तस्मादस्य पुनरुत्तमे वयसि न सम्भवत्युदकमिवैव भवत्युदकमिव ह्याज्यम् ॥ १५ ॥ वेदिरेव गायत्री । तस्यै येऽग्रे पुरस्तादाज्यभागाः स दक्षिणः पक्षो येऽग्राऽउपरिष्टादाज्यभागाः स उत्तरः पक्षः सैषा गायत्री हरिणी ज्योतिष्पक्षा यजमानं स्वर्गं लोकमभिवहति य एवमेतद्वेद ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [४. १.] ॥

अथातः स्रुचोराधानस्य । तद्धैतदेके कुशला मन्यमाना दक्षिणेनैव जुहूमादधते सव्येनोपभृतं न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्रतिमतिं न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानस्य द्विषन्तं भ्रातृव्यमकरत्पयुधाविनमितीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ १ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । उभाभ्यामेव पाणिभ्यां जुहूं परिगृह्योपभृत्यधिनिदध्यात्तस्य नोपमीमांसास्ति तत्पशव्यमायुष्यं तेऽसंशिञ्जयन्नादधीत यत्सशिञ्जयेद्योगक्षेमो यजमानमृच्छेत्तस्मादसंशिञ्जयन्नादधीत ॥ २ ॥ अथातोऽतिक्रमणस्य । वज्रेण ह वाऽअन्योऽध्वर्युर्यजमानस्य पशून्निघ्नमति वज्रेण हास्माऽअन्य उपसमूहत्येव ह वाऽअध्वर्युर्वज्रेण यजमानस्य पशून्निघ्नमति य आश्रावयिष्यन्दक्षिणेनातिक्रामति सव्येनाश्राव्याथ हास्माऽएव उपसमूहति य आश्रावयिष्यन्सव्येनातिक्रामति दक्षिणेनाश्राव्यैव हास्माऽउपसमूहति ॥३॥ अथातो धारणस्य । तद्धैतदेके कुशला मन्यमानाः प्रगृह्य बाहू स्रुचौ धारयन्ति न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयाच्छूलौ न्वाऽअयमध्वर्युर्बाहूऽअकृत शूलबाहुर्भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यादथ हैष मध्यमः प्राणस्तस्मादु तमुपन्यच्यैव धारयेत् ॥ ४ ॥ अथात ... स्य । एतद्द वाऽआश्राविताति न्यक्किर्मुर्ध्व करणं बहिः ... तद्द वै न्यक् । योऽयमुद्धरागाय ...

मेध्यन्तो मेधन्ति माꣳस्यानि कृशतः कृशयन्ति तेनैतेन यज्ञेन यां कामयते देवतां तां यजति यस्यै हविर्भवति ॥ ३४ ॥ ता वाऽएताः । अनपोद्धार्या आहुतयो भवन्ति स यद्धैतासामपोद्धरेद्यथैकमङ्गꣳ शृणीयादक्षाणं वा निर्हण्यादेवं तदन्यान्येव हवीꣳष्युत्र चाह्रियन्तेऽन्न च ह्रियन्ते ॥ ३५ ॥ ता वाऽएताः । षोडशाहुतयो भवन्ति षोडशकलो वै पुरुषः पुरुषो यज्ञस्तस्मात्षोडशाहुतयो भवन्ति ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ॥

तद्धाऽअतो व्रतोपायनऽउच्यते । यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति यद्युऽअश्नाति देवानत्यश्नातीति तदारण्यमश्नीयादिति तत्र स्थापयन्ति ॥ १ ॥ स यदि ग्राम्या ओषधीरश्नाति । पुरोडाशस्य मेधमश्नाति यद्यारण्या ओषधीरश्नाति बर्हिषो मेधमश्नाति यदि वानस्पत्यमश्नातीध्मस्य मेधमश्नाति यदि पयः पिबति सांनाय्यस्य चाज्यस्य च मेधमश्नाति यदपः पिबति प्रणीतानां मेध मश्नाति यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति ॥ २ ॥ तदाहुः । किमुपनमिति स्वयꣳ हैवैते रात्रीऽअग्निहोत्रं जुहुयादिम यद्धुत्वा नाश्नाति तेनापितृदेवत्यो भवत्याहुतिर्वाऽएषा स यद्देवेतामात्मन्नाहुतिं जुहोति तेनोऽएतेषां मेधानां नाश्नाति ॥ ३ ॥ एते ह वै रात्री । सर्वा रात्रयः समवयन्ति या आपूर्यमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः सर्वाः पौर्णमासीꣳ समवयन्ति या अपक्षीयमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः सर्वा अमावास्याꣳ समवयन्ति स यो हैवं विद्वान्त्स्वयमुपवसथे जुहोति सर्वदा हैवास्य स्वयꣳ हुतं भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥

देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा अतिमानेनैव कस्मिन्नु वयं जुहुयामेति स्वेष्वेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेऽतिमानेनैव पराबभूवुस्तस्मान्नातिमन्येत पराभवस्य हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १ ॥ अथ देवाः । अन्योन्यस्मिन्नेव जुह्वतश्चेरुस्तेभ्यः प्रजापतिरात्मानं प्रददौ यज्ञो हैषामास यज्ञो हि देवानामन्नꣳ ॥ २ ॥ स देवेभ्य आत्मानं प्रदाय । अथैतमात्मनः प्रतिमामसृजत यद्यज्ञं तस्मादाहुः प्रजापतिर्यज्ञ इत्यात्मनो ह्येतं प्रतिमामसृजत ॥ ३ ॥ स एतेन यज्ञेन । देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीत स यद्यज्ञे ने यथेव तत्प्रजापतिर्देवेभ्य आत्मानं प्रायच्छदेवमेवैष एतद्देवेभ्य आत्मानं प्रयच्छति तस्माद्यजेत एवैताꣳ राति चिचारियष्यथा हविषा चरेदेवꣳ हारिदेव देवानां भवति ॥ ४ ॥ अथ यद्यज्ञं तनुते । यज्ञेनैवैतद्देवेभ्य आत्मानं नि-

तस्योच्चैरादाय शनैर्निदध्यात्तेन स पापीयान्भवति ॥ ६ ॥ अथ हैतत्तिर्यक् । यो-
ऽयं यावतैवादत्ते तावता निदधाति स यमिच्छेन्नैव श्रेयान्स्यान्न पापीयानिति तस्य
यावतैवाददीत तावता निदध्यात्तेन स नैव श्रेयान्न पापीयान्भवति ॥ ७ ॥ अथ
हैतदूर्ध्वम् । योऽयꣳ शनैरादायोच्चैर्निदधाति स यमिच्छेच्छ्रेयान्स्यादिति तस्य
शनैरादायोच्चैर्निदध्यात्तेन स श्रेयान्भवति ॥ ८ ॥ अथ हैतत्कृपणम् । योऽयम-
णु दीर्घमस्वरमाश्रावयति यो हैनं तत्र ब्रूयात्कृपणं न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानमकार्-
षीतो भ्रातृव्यस्योपावसायिनमितीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ९ ॥ अथ हैतद्बहिः-
श्रि । योऽयमपव्यादायोष्ठाऽउच्चैरस्वरमाश्रावयति श्रीर्वै स्वरो बाह्यत एव तच्छ्रियं
धत्तेऽशनायुको भवति ॥ १० ॥ अथ हैतदन्तःश्रि । योऽयꣳ संधायोष्ठाऽउच्चैः
स्वरवदाश्रावयति श्रीर्वै स्वरोऽन्तरत एव तच्छ्रियं धत्तेऽन्नादो भवति ॥ ११ ॥
स वै मन्द्रापिबोरसि । परास्तभ्योभयतोबार्हतमुच्चैरन्ततो निदध्यात्तस्य नोपमी-
माꣳसास्ति तत्पशव्यमायुष्यम् ॥ १२ ॥ अथातो होमस्य । तद्धैतदेके कुशला
मन्यमानाः प्राचीꣳ स्रुचमुपावहृत्य हुत्वा पर्याहृत्योपभृत्यधिनिदधति न तथा कु-
र्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादनुपूर्वं न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानमकार्षीतो भ्रातृव्यस्यान्वव-
सायिनमितीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ १३ ॥ पार्श्वत उ हैके । स्रुचमुपाव-
हृत्य हुत्वा पर्याहृत्योपभृत्यधिनिदधति न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयाद-
तीर्थेन न्वाऽअयमध्वर्युराहुतीः प्रारौत्सीत्सं वा शरिष्यते पूणिर्वा भविष्यतीती-
श्वरो ह तथैव स्यात् ॥ १४ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । प्राचीमेव स्रुचमुपावहृत्य हुत्वा
तेनैवाभिहृत्योपभृत्यधिनिदध्यात्तस्य नोपमीमाꣳसास्ति तत्पशव्यमायुष्यम् ॥१५॥
प्रदग्धाहुतिर्ह वाऽअन्योऽध्वर्युः । आहुतिर्हिन्यः संतर्पयत्येष ह वै प्रदग्धाहुतिर-
ध्वर्युर्योऽयमाज्यꣳ हुत्वावदानानि जुहोत्येतꣳ ह वै तद्दृश्यमाना वागभ्युवाद प्र-
दग्धाहुतिर्न्वाऽअयमध्वर्युरित्यथ हैना एष संतर्पयति योऽयमाज्यं हुत्वावदानानि
जुहोत्यथ पुनरन्तत आज्येनाभिजुहोत्येष हैनाः संतर्पयति तासाꣳ संतृप्तानां देवा
हिरण्मयांश्चमसान्पूरयन्ते ॥ १६ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । यद्वाऽ-
उपस्तीर्याभिघारयति तदेवैनाः संतर्पयति तासाꣳ संतृप्तानां देवा हिरण्म-
यांश्चमसान्पूरयन्तेऽयस्थूणगृहपतीनां वै शौल्वायनोऽध्वर्युरास ॥ १७ ॥ स हो-
वाच । इदमहदुꣳ सत्रं कृशपशुन्याज्यमथायं गृहपतिरस्मीति मन्यतऽइति ॥१८॥
स होवाच । अध्वर्यवा वै नोऽभूस्त एव वै ते स्रुचौ ये त्वꣳ संवत्सरं नाशक

ष्क्रीणीते यथैव तत्प्रजापतिर्निरक्रीणीतैवमथ यद्धविर्निर्वपति हविषैवैतद्यज्ञं निष्क्रीणाति हविरनुवाक्ययानुवाक्यामवदानेनावदानं याज्यया याज्यां वषट्कारेण वषट्कारमाहुत्या तस्याहुतिमेवानिष्क्रीता भवति ॥ ५ ॥ स यथाग्रप्रशीर्णो हृतः । एवमस्यैष यज्ञो भवत्याहुतिमेवान्वाहार्येण निष्क्रीणातीति तद्यदेतद्दीनं यज्ञस्यान्वाहरति तस्मादन्वाहार्यो नामैवमु हास्यैष सर्व एव यज्ञो निष्क्रीतो भवत्येष ह वै यजमानस्यामुष्मिँल्लोक आत्मा भवति यद्यज्ञः स ह सर्वतनूरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लोके सम्भवति य एवं विद्वान्निष्क्रीत्या यजते ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ प्रथमोऽध्यायः [६ ७.] ॥

त्रिर्ह वै पुरुषो जायते । एतन्न्वेव मातुश्चाधि पितुश्चाग्रे जायतेऽथ यं यज्ञ उपनमति स यद्यजते तद्द्वितीयं जायतेऽथ यत्र म्रियते यत्रैनमग्नावभ्यादधाति स यत्ततः सम्भवति तत्तृतीयं जायते तस्मात्त्रिः पुरुषो जायत इत्याहुः ॥ १ ॥ ता वा एताः । एकादश सामिधेनीरन्वाह दश वा इमे पुरुषे प्राणा आत्मैकादशो यस्मिन्नेते प्राणाः प्रतिष्ठिता एतावान्वै पुरुषस्तदेनं कृत्स्नं जनयत्यथ यदूर्ध्वं सामिधेनीभ्यः सा प्रतिष्ठा तदेनं जनयित्वा प्रतिष्ठापयति ॥ २ ॥ नव प्रवरस्य व्याहृतयः । नवेमे पुरुषे प्राणास्तदेनं द्वितीयं जनयत्याश्रावणं प्रत्याश्रावणं सा प्रतिष्ठाथ यदेवादः सृष्टो जन्मोद्यते तदेनं तृतीयं जनयति पत्नीसंयाजा एव तत्र प्रतिष्ठा ॥ ३ ॥ त्रिर्ह वै पुरुषो जायते । एवमेवैनमेतद्यज्ञात्त्रिर्जनयति तासामेकादशानां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमाम् ॥ ४ ॥ ताः पञ्चदश सामिधेन्यः । आघारौ पञ्च प्रयाजा इडा त्रयोऽनुयाजाः सूक्तवाकश्च शंयुवाकश्च तास्त्रयोदशाहुतयोऽथ यदुपांशु पत्नीसंयाजेषु सम्प्रगृह्णाति समिष्टयजुश्च ॥ ५ ॥ ताः पञ्चदशाहुतयः । तासां पञ्चदशानामाहुतीनामेता अनुवाक्या एताः पञ्चदश सामिधेन्य एतासामनुवाक्यानामेता याज्या य एवात्र मन्त्रो यो निगदस्तद्याज्यारूपमेतेनो हास्यैता आहुतयोऽनुवाक्यवत्यो भवन्त्येताभिः सामिधेनीभिरेताभिराहुतिभिरेता अनुवाक्या याज्यवत्यश्चाहुतिवत्यश्च भवन्ति ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. १.] ॥

गायत्रीमनुवाक्यामन्वाह । त्रिपदा वै गायत्री त्रय इमे लोका इमानेवैतल्लोकान्देवा अन्वाभवति ॥ १ ॥ त्रिष्टुभा यजति । अनुष्टुप्पदा वै त्रिष्टुब्नुष्टुप्

आदातुं यन्मे त्वाहमेतयोरनुशिष्यां स प्रजया पशुभिर्जायेथा अभि स्वर्गं लोकं वहेरिति ॥ १९ ॥ स होवाच । उप त्वायानीति स होवाचात्र वाव खल्वहं स यो नः संवत्सरेऽध्वर्युरभूस्तमुपेतायैव तऽएतद्ब्रवाणीति तस्माऽउ हैतदेव सुचोरादानमुवाच यदेतद्व्याख्याम तस्मादेवंविदमेवाध्वर्युं कुर्वीत नानेवंविदम् ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [४. २.] द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १०४ ॥

प्रजापतिर्वै प्रजाः सृजमानोऽतप्यत । तस्माच्छ्रान्तात्तेपानाच्छ्रीरुदक्रामत्सा दीप्यमाना भ्राजमाना लेलायन्त्यतिष्ठत्तां दीप्यमानां भ्राजमानां लेलायन्तीं देवा अभ्यध्यायन् ॥ १ ॥ ते प्रजापतिमब्रुवन् । हनामेमामिदमस्या ददामहाऽइति स होवाच स्त्री वाऽएषा यच्छ्रीर्न वै स्त्रियं घ्नन्त्युत त्वाऽअस्या जीवन्त्याऽएवाददतऽइति ॥ २ ॥ तस्या अग्निरन्नाद्यमादत्त । सोमो राज्यं वरुणः साम्राज्यं मित्रः क्षत्रमिन्द्रो बलं बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसꣳ सविता राष्ट्रं पूषा भगꣳ सरस्वती पुष्टिं त्वष्टा रूपाणि ॥ ३ ॥ सा प्रजापतिमब्रवीत् । आ वै मऽइदमादिषतेति स होवाच यज्ञेनैनान्पुनर्याचस्वेति ॥ ४ ॥ सैतां दशहविषमिष्टिमपश्यत् । आग्नेयमष्टाकपालं पुरोडाशꣳ सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं पुरोडाशं मैत्रं चरुमैन्द्रमेकादशकपालं पुरोडाशं बार्हस्पत्यं चरुꣳ सावित्रं द्वादशकपालं वाष्टाकपालं वा पुरोडाशं पौष्णं चरुꣳ सारस्वतं चरुं त्वाष्ट्रं दशकपालं पुरोडाशम् ॥ ५ ॥ तानेतयानुवाक्ययान्ववदत् । अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता यः सहस्री पूषा नो गोभिरवसा सरस्वती त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैरिति ते प्रत्युपातिष्ठन्त ॥ ६ ॥ तानेतया याज्यया । परस्तात्प्रतिलोमं प्रत्यैत्त्वष्टा रूपाणि ददती सरस्वती पूषा भगꣳ सविता मे ददातु बृहस्पतिर्ददद्ब्रह्मेन्द्रो बलं मे मित्रः क्षत्रं वरुणः सोमोऽअग्निरिति ते पुनर्दानायाध्रियन्त ॥ ७ ॥ सैतानुपहोमानपश्यत् । अग्निरन्नादोऽन्नपतिरन्नाद्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायाग्निरुदक्रामत्पुनरस्याऽअन्नाद्यमददात् ॥ ८ ॥ सोमो राजा राजपतिः । राज्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय सोम उदक्रामत्पुनरस्यै राज्यमददात् ॥ ९ ॥ वरुणः सम्राट् सम्राट्पतिः । साम्राज्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु [illegible] वरुण उदक्रामत्पुनरस्यै [illegible] ॥ १० ॥ [illegible] मयि दधातु [illegible] ॥ ११ ॥

पशवस्तान्पशूनेवैतदेषु लोकेषु प्रतिष्ठितेषु देवाः प्रत्यष्ठापयन् ॥ २ ॥ द्वय
वषट्कारः । द्विपाद्वै पुरुषस्तत्पुरुषमेवैतद्द्विपादमेषु पशुषु प्रतिष्ठितेषु प्रत्यष्ठापय
॥ ३ ॥ सोऽयं द्विपात्पुरुषः । पशुषु प्रतिष्ठित एवमेवैष एतल्लोकान्प्रतिष्ठापय
लोकेषु प्रतिष्ठितेषु पशून्प्रतिष्ठापयति पशुषु प्रतिष्ठितेष्वात्मानं प्रतिष्ठापयत्ये
मेष पुरुषः पशुषु प्रतिष्ठितो यऽएवं विद्वान्यजते ॥ ४ ॥ अथ यद्वषट्कृते जुहो
एष वै वषट्कारो य एष तपति स एष मृत्युस्तदेनमुपरिष्टान्मृत्योः संस्करोति
नमतो जनयति स एवं मृत्युमतिमुच्यते यज्ञो वाऽअस्यात्मा भवति तद्यज्ञ एव
त्वैतन्मृत्युमतिमुच्यतऽएतेनो हास्य सर्वे यज्ञक्रतव एवं मृत्युमतिमुक्ताः ॥ ५ ॥
शतम् ॥ ६७०० ॥ ॥ अथ यामेतामाहुतिं जुहोति । एषा ह वाऽअस्याहुतिरमुष्मि
ल्लोकऽआत्मा भवति स यदैवंविदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैनमेषाहुतिरेतस्य पृष्ठे सत्
ह्वयत्येह्यहं वै तऽइहात्मास्मीति तद्यदाह्वयति तस्मादाहुतिर्नाम । ६ ॥ ब्रा
णम् ॥ १० ॥ [२. २.] ॥

ब्रह्म वाऽइदमग्रऽआसीत् । तद्देवानसृजत तद्देवान्सृष्ट्वैषु लोकेषु व्यारोहयद
स्मिन्नेव लोकेऽग्निं वायुमन्तरिक्षे दिव्येव सूर्यम् ॥ १ ॥ अथ येऽत ऊर्ध्वा लोका
तद्या अत ऊर्ध्वा देवतास्तेषु ता देवता व्यारोहयत् स यथा हैवेमऽआविर्लोका इ
श्च देवता एवमु हैव तऽआविर्लोकास्ताश्च देवता येषु ता देवता व्यारोहयत् ॥
अथ ब्रह्मैव परार्धमगच्छत् । तत्परार्धं गत्वैक्षत कथं न्विमाँल्लोकान्प्रत्यवेयामिति
तद्द्वाभ्यामेव प्रत्यवैद्रूपेण चैव नाम्ना च स यस्य कस्य च नामास्ति तन्नाम यस्यो
ऽअपि नाम नास्ति यद्वेद रूपेणेदं रूपमिति तद्रूपमेतावद्वाऽइदं यावद्रूपं
नाम च ॥ ३ ॥ ते हैते ब्रह्मणो महतीऽअभ्वे । स यो हैते ब्रह्मणो महतीऽअभ्वे
वेद महद्धैवाभ्वं भवति ॥ ४ ॥ ते हैते ब्रह्मणो महती यक्षे । स यो हैते ब्रह्मणो
महती यक्षे वेद महद्धैव यक्षं भवति तयोरन्यतरज्ज्यायो रूपमेव यद्ध्यपि ना
रूपमेव तत्स यो हैतयोर्ज्यायो वेद ज्यायान्ह तस्माद्भवति यस्माज्ज्यायान्बुभू
॥ ५ ॥ मर्त्या ह वाऽअग्रे देवा आसुः । स यदैव ते ब्रह्मणापुरथामृता आ
स यं मनसाऽऽघारयति मनो वै रूपं मनसा हि वेदेदं रूपमिति तेन रूप
माप्नोत्यथ यं वाचाऽऽघारयति वाग्वै नाम वाचा हि नाम गृह्णाति तेन नाम

इन्द्रो बलं बलपतिः । बलमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायेन्द्र उ-
त्क्रामत्पुनरस्यै बलमददात् ॥ १२ ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः । ब्रह्मवर्चसमस्मि-
न्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय बृहस्पतिरुदक्रामत्पुनरस्यै ब्रह्मवर्चसमददात्
॥ १३ ॥ सविता राष्ट्रꣳ राष्ट्रपतिः । राष्ट्रमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमे-
वादाय सवितोदक्रामत्पुनरस्यै राष्ट्रमददात् ॥ १४ ॥ पूषा भगं भगपतिः । भग-
मस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय पूषोदक्रामत्पुनरस्यै भगमददात्
॥ १५ ॥ सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय
सरस्वत्युदक्रामत्पुनरस्यै पुष्टिमददात् ॥ १६ ॥ त्वष्टा रूपाणां रूपकृद्रूपपतिः । रूपेण
पशूनस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय त्वष्टोदक्रामत्पुनरस्यै रूपेण पशू-
नददात् ॥ १७ ॥ ता वाऽएताः । दश देवता दश हवीꣳषि दशाहुतयो दश द-
क्षिणा दशदशिनी विराट् श्रीर्विराट् श्रियामꣳ हैतद्विराज्यन्नाद्ये प्रतितिष्ठति ॥ १८ ॥
तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपाꣳशु देवता यजति पञ्च प्रयाजा भ-
वन्ति त्रयोऽनुयाजाः समिष्टयजुः पुष्टिमन्तावाज्यभागावग्निना रयिमश्नवत्पो-
षमेव दिवे-दिवे यशसं वीरवत्तमम् ॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः सु-
मित्रः सोम नो भवेति ॥ सहस्रवत्यौ संयाज्ये नूनो रास्व सहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वसु
द्युमदग्ने सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम् । उत नो ब्रह्मन्नविष उक्थेषु देवहूतमः शं नः
शोचा मरुद्वृधोऽग्ने सहस्रसातम इति ॥ १९ ॥ ताꣳहैतां गोतमो राहूगणः ।
विदां चकार सा ह जनकं वैदेहं प्रत्युत्ससाद ताꣳ हाङ्गिरो ब्राह्मणेष्वन्विवेष तामु
ह याज्ञवल्क्ये विवेद स होवाच सहस्रं भो याज्ञवल्क्य दद्मो यस्मिन्वयं त्वयि मि-
त्रविन्दामन्वविदामेति विन्दते मित्रꣳ राष्ट्रमस्य भवत्यप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरे-
ति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते यो वै तदेवं वेद ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥
[४. ३] ॥ ॥

अथातो हविषः समृद्धिः । षड्ढ वै ब्रह्मणो द्वारोऽग्निर्वायुरापश्चन्द्रमा वि-
द्युदादित्यः ॥ १ ॥ स य उपदग्धेन हविषा यजते । अग्निना ह स ब्रह्मणो द्वा-
रेण प्रतिपद्यते सोऽग्निना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकतां
जयति ॥ २ ॥ अथ यो विपवितेन हविषा यजते । वायुना ह स ब्रह्मणो द्वारेण
प्रतिपद्यते स वायुना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकता

त्येतावद्वाऽइदꣳ सर्वं यावद्रूपं चैव नाम च तत्सर्वमाप्नोति सर्वं वाऽअक्षय्यमेतेनो हास्याक्षय्यꣳ सुकृतं भवत्यक्षय्यो लोकः ॥ ६ ॥ तद्धाऽअद आग्नेय्यामिष्टाऽउ-घ्नते । यथा तद्देवेभ्यो यज्ञः प्रारोचत तं यथातन्वत तद्यज्ञं तन्वानानृषीन्गन्धर्वा उपनिपेदुस्ते ह स्म संनिदधतीदं वाऽअत्यरीरिचन्निदमूनमक्रन्निति स यदेषां यज्ञः संतस्थेऽथैनांस्तद्दर्शयांचक्रुरिदं वाऽअत्यरीरिचतेदमूनमकर्तेति ॥ ७ ॥ स यदतिरेचयांचक्रुः । यथा गिरिरेवं तदासाथ यदूनं चक्रुर्यथा श्वभ्राः प्रदरा एवं तदास ॥ ८ ॥ स यत्र शम्योराह । तदभिमृशति यज्ञ नमश्च तऽउप च यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्व स्विष्टे मे संतिष्ठस्वेति स यदतिरेचयति तन्नमस्कारेण शमयत्यथ यदूनं करोत्युप चेति तेन तदन्यूनं भवति यज्ञस्य शिवे संतिष्ठस्वेति यद्वै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तच्छिवं तेन तदुभयꣳ शमयति स्विष्टे मे संतिष्ठस्वेति यद्वै यज्ञस्यान्यूनातिरिक्तं तत्स्विष्टं तेनो तदुभयꣳ शमयत्येवमु हास्यैतेन यज्ञेनान्यूनातिरिक्तेनेष्टं भवति य एवं विद्वानेवमभिमृशति तस्मादेवमेवाभिमृशेत्ते ह ते गन्धर्वा आसुः शूर्पं यवमान्क्रापिरुद्धालवान्धानान्तर्वान् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ ॥ [२. ३.]॥

एष वै पूर्णमाः । य एष तपत्यहरहर्ह्येवैष पूर्णोऽथैष एव दर्शो यच्चन्द्रमा ददृशऽइव ह्येषः ॥ १ ॥ अथोऽइतरथाहुः । एष एव पूर्णमा यच्चन्द्रमा एतस्य ह्यनु पूरणं पौर्णमासीत्याचक्षतेऽथैष एव दर्शो य एष तपति ददृशऽइव ह्येषः ॥ २ ॥ इयमेव पूर्णमाः । पूर्णेव हीयमसावेव द्यौर्दर्शो ददृशऽइव ह्यसौ द्यौः ॥ ३ ॥ रात्रिरेव पूर्णमाः । पूर्णेव हीयꣳ रात्रिरहरेव दर्शो ददृश-इव हीदमहरेषा नु देवत्रा दर्शपूर्णमासयोर्मीमाꣳसा ॥ ४ ॥ अथाध्यात्मम् । उदान एव पूर्णमा उदानेन ह्ययं पुरुषः पूर्यतऽइव प्राण एव दर्शो ददृश-इव ह्ययं प्राणस्तदेतावन्नादश्चान्नदश्च दर्शपूर्णमासौ ॥ ५ ॥ प्राण एवान्नादः । प्राणेन हीदमन्नमद्यतऽउदान एवान्नप्रद उदानेन हीदमन्नं प्रदीयते स यो हैतावन्नादं चान्नप्रदं च दर्शपूर्णमासौ वेदान्नादो हैव भवति प्र हास्माऽअन्नाद्यं दीयते ॥ ६ ॥ मन एव पूर्णमाः । पूर्णमिव हीदं मनो वागेव दर्शो ददृशऽइव हीयं वाक्तदेतावध्यात्मं प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ स यदुपवसथे व्रतोपायनीयमश्नाति तेनैतावध्यात्मं प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ प्रीणाति यज्ञेन प्रातर्देवौ ॥ ७ ॥ तदाहुः । यन्न पूर्णमासायेति हविर्गृह्णन्न दर्शायेति न हविर्ददन्न पूर्णमासायानुब्रूहि न दर्शायानुब्रूहि न पूर्णमासं य

मेधनो मेधयन्ति माꣳसानि कृशतः कृशयन्ति तेनैतेन यज्ञेन यां कामय
देवतां तां यजति यस्यै हविर्भवति ॥ ३४ ॥ ता वाऽएताः । अनपोद्धार्या आहु
यो भवन्ति स यद्धैतासामपोद्धरेद्यथैकमङ्गꣳ शृणीयात्प्राणं वा निर्हण्यादेवं तदन्य
न्येव हवीꣳष्युप चाह्रियन्तेऽप च ह्रियन्ते ॥ ३५ ॥ ता वाऽएताः । षोडशाहुत
भवन्ति षोडशकलो वै पुरुषः पुरुषो यज्ञस्तस्मात्षोडशाहुतयो भवन्ति ॥ ३६
ब्राह्मणम् । ६ ॥ ॥

तद्धाऽअहो व्रतोपायनऽउच्यते । यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भव
त्युऽअश्नाति देवानत्यश्नातीति तदारण्यमश्नीयादिति तत्र स्थापयन्ति ॥ १
स यदि ग्राम्या ओषधीरश्नाति । पुरोडाशस्य मेधमश्नाति यद्यारण्या ओषधी
रश्नाति बर्हिषो मेधमश्नाति यदि वानस्पत्यमश्नातीध्मस्य मेधमश्नाति यदि प
पिबति सांनाय्यस्य चाज्यस्य च मेधमश्नाति यद्यपः पिबति प्रणीतानां मेध
श्नाति यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति ॥ २ ॥ तदाहुः । किमयनमिति स्वय
हैवैते रात्रीऽअग्निहोत्रं जुहुयात्स यद्धुत्वा नाश्नाति तेनापितृदेवत्यो भवत्या
हुतिर्वाऽएषा स यदेवैतामात्मन्नाहुतिं जुहोति तेनोऽएतेषां मेधानां नाश्नाति ॥
एते ह वै रात्री । सर्वा रात्रयः समवयन्ति या आपूर्यमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः
सर्वाः पौर्णमासीꣳ समवयन्ति या अपक्षीयमाणपक्षस्य रात्रयस्ताः सर्वा अमावा-
स्याꣳ समवयन्ति स यो हैवं विद्वान्स्त्वयमुपवसथे जुहोति सर्वदा हैवास्य स्वय-
ꣳ हुतं भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥

देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा अतिमानेनैव
कस्मिन्नु वयं जुहुयामेति स्वेष्वेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेऽतिमानेनैव पराबभूवुस्तस्मान्ना-
तिमन्येत पराभवस्य हैतन्मुखं यदतिमानः ॥ १ ॥ अथ देवाः । अन्योऽन्यस्मिन्नेव जुह्व-
तश्चेरुस्तेभ्यः प्रजापतिरात्मानं प्रददौ यज्ञो हैषामास यज्ञो हि देवानामन्नꣳ ॥ २ ॥ स
देवेभ्य आत्मानं प्रदाय । अथैतमात्मनः प्रतिमामसृजत यद्यज्ञं तस्मादाहुः प्रजापतिर्यज्ञ
इत्यात्मनो ह्येतं प्रतिमामसृजत ॥ ३ ॥ स एतेन यज्ञेन । देवेभ्य आत्मानं निरक्री
णीत स यद्व्रतमुपैति यथैव तत्प्रजापतिर्देवेभ्य आत्मानमप्रायच्छदेवमेवैष एतद्देवेभ्य
आत्मानं प्रयच्छति तस्माद्व संयत एवैताꣳ रात्रिं चिचरिषेद्यथा हविषा चरेदेवꣳ
हविरेव देवानां भवति ॥ ४ ॥ अथ यद्यज्ञं तनुते । यज्ञेनैवैतद्देवेभ्य आत्मानं नि-

न दर्शं यजेतथ केनास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवत इति स यं मनसाऽऽघारयति मनो वै पौर्णमासस्तेन पौर्णमासं यजत्यथ यं वाचाऽऽघारयति वाग्वै दर्शस्तेनो दर्शं यजत्येतेनो हास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतः ॥८॥ तदु हैके । चरू निर्वपन्ति पौर्णमास्याᳩं सरस्वतेऽमावास्यायाᳩं सरस्वत्याऽएतत्प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ यजामहऽइति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्मनो वै सरस्वान्वाक्सरस्वती स यदेवैतावाघारावाघारयति तदेवास्य दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतस्तस्मादेतौ चरू न निर्वपेत् ॥९॥ तदाहुः आगूर्ती वाऽएष भवति यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजते पौर्णमासेन हविषेष्ट्वामावास्येन यक्ष्यऽइत्यामावास्येनेष्ट्वा वेद पुनः पौर्णमासेन यक्ष्यऽइति स आगूर्त्यैवामुं लोकमेति यदामुं लोकमेति कथमनागूर्ती भवतीति स यदेवैतावुभयत्राघारावाघारयति तदेवास्य दर्शपूर्णमासौ संतिष्ठेते स सᳩंस्थितयोरेव दर्शपूर्णमासयोरमुं लोकमेति तथानागूर्ती भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ ॥ [२. ४.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ११९ ॥ ॥

अपि ह वाऽएतर्हि । देवेभ्योऽश्वमेधमालभन्ते तदाहुः प्राकृतोऽश्वमेध इतीतरᳩं नूनᳩं स तर्हि वाऽएष एवाश्वमेधो यच्चन्द्रमाः ॥१॥ तदाहुः । पदे-पदेऽश्वस्य मेध्यस्याहुतिं जुह्वतीति स यत्सायंप्रातरग्निहोत्रं जुहोति द्वे सायमाहुती जुहोति द्वे प्रातस्ता एताश्चतस्र आहुतयश्चतुष्पाद्वाऽअश्वस्तदस्य पदे-पदऽएवाहुतिर्हुता भवति ॥ २ ॥ तदाहुः । वृत्तेऽश्वस्यापि निर्वपन्तीत्येष वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्रैष एताᳩं रात्रिं न पुरस्तान्न पश्चाद्ददृशे तदिमं लोकमागच्छति सोऽस्मिँल्लोके विवर्तते ॥ ३ ॥ स यदामावास्येन यजते । वृत्तऽएवास्यै तदपि निर्वपत्यथ यत्पौर्णमासेन यजतेऽश्वमेधमेवैतदालभते तमालभ्य देवेभ्यः प्रयच्छति संवत्सरे वाऽअश्वमेधमालभन्तऽएष वै मासः परिप्लवमानः संवत्सरं करोति तदस्य संवत्सरे-संवत्सरऽएवाश्वमेध आलब्धो भवति ॥ ४ ॥ तं वाऽएतम् । मासि-मास्येवाश्वमेधमालभन्ते स यो हैवं विद्वानग्निहोत्रं च जुहोति दर्शपूर्णमासाभ्यां च यजते मासि-मासि हैवास्याश्वमेधेनेष्टं भवत्येतद्ध हास्याग्निहोत्रं च दर्शपूर्णमासौ चाश्वमेधमभिसम्पद्येते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२.५.] ॥

शिरो ह वाऽएतद्यज्ञस्य यत्प्रणीताः । स यत्प्रणीताः प्रणयति शिर एवैतद्यज्ञस्य संस्करोति स विद्याच्छिर एव मेऽयमेतत्संस्क्रियतऽइति ॥ १ ॥ नात एवा-

इन्द्रो बल बलपतिः । बलमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायेन्द्र उ
कामत्पुनरस्यै बलमददात् ॥ १२ ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः । ब्रह्मवर्चसमस्मिन्
मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय बृहस्पतिरुदक्रामत्पुनरस्यै ब्रह्मवर्चसमदद
॥ १३ ॥ सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः । राष्ट्रमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुति
वादाय सवितोदक्रामत्पुनरस्यै राष्ट्रमददात् ॥ १४ ॥ पूषा भगं भगपतिः । भ
गमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय पूषोदक्रामत्पुनरस्यै भगमदद
॥१५॥ सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवा
सरस्वत्युदक्रामत्पुनरस्यै पुष्टिमददात् ॥१६॥ त्वष्टा रूपाणां रूपकृद्रूपपतिः । रू
पशूनस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय त्वष्टोदक्रामत्पुनरस्यै रूपाणि
नददात् ॥ १७ ॥ ता वाऽएताः । दश देवता दश हवीꣳषि दशाहुतयो दश
क्षिणा दशदशिनी विराट् श्रीर्विराट् श्रियाꣳ हैतद्विराज्यन्नाद्ये प्रतितिष्ठति॥१
तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपाꣳशु देवता यजति पञ्च प्रयाजा
वन्ति त्रयोऽनुयाजा एकꣳ समिष्टयजुः पुष्टिमन्तावाज्यभागावग्निना रयिमश्नव
पमेव दिवे-दिवे यशसं वीरवत्तमम् ॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः
मित्रः सोम नो भवेति ॥ सहस्रवल्शं सयाज्ये नूनो रास्व सहस्रवत्तोकवत्पुष्टि
युमदग्ने सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम् । उत नो ब्रह्मन्नविष उक्थेषु देवहूतमः शं
शोचा मरुद्वृधोऽग्ने सहस्रसातम इति ॥ १६ ॥ ताꣳहैतां गोतमो राहूग
विदां चकार सा ह जनकं वैदेहं प्रत्युत्ससाद ताꣳ हाङ्गजिद्ब्राह्मणेष्वन्विये
ह याज्ञवल्क्ये विवेद स होवाच सहस्रं भो याज्ञवल्क्य दद्मो यस्मिन्वयं त्वयि
अविन्दामन्वविदामेति विन्दते मित्रꣳ राष्ट्रमस्य भवत्यप पुनर्मृत्युं जयति सर्वम
ति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते यो वै तदेवं वेद ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १
[४. ३] ॥ ॥

अथातो हविषः समृद्धिः । षड्ढ वै ब्रह्मणो द्वारोऽग्निर्वायुरापश्चन्द्रमा वि
द्युदादित्यः ॥ १ ॥ स य उपदग्धेन हविषा यजते । अग्निना ह स ब्रह्मणो द्वा
रेण प्रतिपद्यते सोऽग्निना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकतां
जयति ॥२॥ अथ यो विपवितेन हविषा यजते । वायुना ह स ब्रह्मणो द्वारेण
प्रतिपद्यते स वायुना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकता

ध्रुः । प्राणेन हीदꣳ सर्वमिदं यत्प्राणभृन्निमिषदवति स विद्यादेवमेवैष
म इति ॥ २ ॥ अनूकमेवास्य सामिधेन्यः । तस्मात्ता ब्रूयात्संतन्तामिव येऽनूच्-
ति संततमिव हीदमनूकं मन एवास्य वाक्चाघारौ सरस्वांश्च सरस्वती च स
यान्मनश्चैव मे वाक्चाघारौ सरस्वांश्च सरस्वती चेति ॥ ३ ॥ पञ्च प्रयाजाः इम एवा-
ते शीर्षण्याः पञ्च प्राणा मुखमेवास्य प्रथमः प्रयाजो दक्षिणा नासिका द्वि-
यः सव्या नासिका तृतीयो दक्षिणः कर्णश्चतुर्थः सव्यः कर्णः पञ्चमोऽथ यदु-
प्रयाजे समानयति तस्मादिदꣳ श्रोत्रमन्तरतः संतृण्णं चक्षुषी आज्यभागौ
निया चक्षुषीऽएव मऽएताविति ॥ ४ ॥ अथ य आग्नेयः पुरोडाशः । अयमे-
स्य स दक्षिणोऽर्धो हृदयमेवास्योपांशुयाजः स यत्तेनोपांशु चरन्ति तस्मा-
दिदं गुहेव हृदयम् ॥ ५ ॥ अथ योऽग्नीषोमीयः पुरोडाशः । अयमेवास्य स
तरोऽर्ध एतद्वा सांनाय्यमन्तराꣳसमेवास्य स्विष्टकृद्विषं प्राशित्रꣳ ॥ ६ ॥
यत्प्राशित्रमवद्यति । यथैव तत्प्रजापतेराविद्धं निरकृन्तन्नेवमेवैतस्यैतद्यज्ञेऽछितं
ग्रथितं यद्दरुणं तन्निष्कृन्तन्ति स विद्याद्यथैव तत्प्रजापतेराविद्धं निरकृन्तन्नेवमेव
इदं यज्ञेऽछितं यद्ग्रथितं यद्दरुणं तन्निष्कृन्तन्तीति ॥ ७ ॥ उदरमेवास्येडा ।
यथैवाद इडायाꣳ समवद्यन्त्येवमेवेदं विश्वरूपमन्नमुदरे समवधीयते ॥८॥ त्रयो-
याजाः इम एवास्य तेऽवाञ्चस्त्रयः प्राणा बाहू एवास्य सूक्तवाकश्च शंयोर्वा-
श्च चत्वारः पत्नीसंयाजाश्चतस्रो वै प्रतिष्ठा ऊरू अष्ठीवन्तौ द्वौ पादावेवास्य
मिष्टयजुः ॥ ९ ॥ ता एकविꣳशतिराहुतयः । द्वावाघारौ पञ्च प्रयाजा द्वावा-
भागावाग्नेयः पुरोडाशस्तद्दशाग्नीषोमीय उपांशुयाजोऽग्नीषोमीयः पुरोडा-
ऽग्निः स्विष्टकृदिडा त्रयोऽनुयाजाः सूक्तवाकश्च शंयोर्वाकश्चाथ यदेवादः पत्नी-
याजेषु सम्प्रगृह्णाति समिष्टयजुश्च ॥ १० ता एकविꣳशतिराहुतयः । द्वादश
मासाः संवत्सरस्य पञ्चर्तवस्त्रयो लोकास्तद्विꣳशतिरेष एवैकविꣳशो य
तपति सैषा गतिरेषा प्रतिष्ठा तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति ॥ ११ ॥ तद्ध स्मै-
रुणिराह । अर्धमासशो वाऽअहममुनादित्येन सलोको भवामि तामहं दर्शपूर्णमास-
सम्पदं वेदेति ॥ १२ ॥ तदाहुः । आत्मयाजी श्रेयान्देवयाजी३ इत्यात्मयाजीति
ब्रूयात्स ह वाऽआत्मयाजी यो वेदेदं मेऽनेनाङ्गꣳ संस्क्रियत इदं मेऽनेनाङ्गमुपधीय-
इति स यथाहिस्त्वचो निर्मुच्येतैवमस्मान्मर्त्याच्छरीरात्पाप्मनो निर्मुच्यते स
ऋङ्मयो यजुर्मयः साममय आहुतिमयः स्वर्गं लोकमभिसम्भवति ॥ १३ ॥ अथ

नीयाथ या अन्तरेण समिधा प्राश्नाति ता ब्राह्मणो ब्रह्मचर्यमुपयन् ॥ २ ॥ चतुर्धा भूतानि प्रविशति । अग्निं पदा मृत्युं पदाचार्यं पदात्मन्येवास्य चतुर्थः पादः परिशिष्यते ॥ ३ ॥ स यदग्नये समिधमाहरति । य एवास्याग्नौ पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति तꣳ संस्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ४ ॥ अथ यदात्मानं दरिद्रीकृत्येव । अह्रीर्भूत्वा भिक्षते य एवास्य मृत्यौ पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति तꣳ संस्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ५ ॥ अथ यदाचार्यवचः करोति । यदाचार्याय कर्म करोति य एवास्याचार्ये पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति तꣳ संस्कृत्यात्मन्धत्ते स एनमाविशति ॥ ६ ॥ न ह वै स्नात्वा भिक्षेत । अप ह वै स्नात्वा भिक्षां जयत्यप ज्ञातीनामशनायामप पितॄणाꣳ स एवं विद्वान्यस्या एव भूयिष्ठꣳ श्लाघेत तां भिक्षेतेत्याहुस्तल्लोक्यमिति स यद्यन्यां भिक्षितव्यां न विन्देदपि स्वामेवाचार्यजायां भिक्षेताथो स्वां मातरं नैनꣳ सप्तम्यभिक्षितातीयात्तमेवं विद्वाꣳसमेवं चरन्तꣳ सर्वे वेदा आविशन्ति यथा ह वाऽअग्निः समिद्धो रोचतऽएवꣳ ह वै स स्नात्वा रोचते य एवं विद्वान्ब्रह्मचर्यं चरति ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [३. ३.] ॥ तृतीयोऽध्यायः [१९.] ॥

उद्दालको हारुणिः । उदीच्यान्वृतो धावयां चकार तस्य निष्क उपाहित आसैतद्ध स्म वै तत्पूर्वेषां वृतानां धावयतामेकधनमुपाहितं भवत्युपवल्हाय बिभ्यतां तान्होदीच्यानां ब्राह्मणान्भीर्विवेद ॥ १ ॥ कौरुपञ्चालो वाऽअयं ब्रह्मा ब्रह्मपुत्रः । यद्वै नोऽयमयं न पर्याददीत हन्तैनं ब्रह्मोद्यमाह्वयामहाऽइति केन वीरेणेति स्वैदायनेनेति शौनको ह स्वैदायन आस ॥ २ ॥ ते होचुः । स्वैदायन त्वया वीरेणेमं प्रतिसंयतामहाऽइति स होवाचोपात्र खलु रमताहं न्वेनं वेदानीति तꣳ हाभिप्रपेदे तꣳ हाभिप्रपन्नमभ्युवाद स्वैदायना३ऽइति हो३ गौतमस्य पुत्रेतीतरः प्रतिशुश्राव तꣳ ह तत एव पप्रच्छ ॥ ३ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र वृतो जनं धावयेत् । यो दर्शपूर्णमासयोरष्टौ पुरस्तादाज्यभागान्विद्यात्पञ्च मध्यतो हविर्भागान्षट् प्राजापत्यानष्टावुपरिष्टादाज्यभागान् ॥ ४ ॥ स वै गौतमस्य पुत्र वृतो जनं धावयेत् । यस्तद्दर्शपूर्णमासयोर्विद्याद्यस्मादिमाः प्रजा अदन्तका जायन्ते यस्मादासां जायन्ते यस्मादासां प्रभिद्यन्ते यस्मादासाꣳ सन्तिष्ठन्ते यस्मादासां पुनरुत्तमे वयसि सर्वऽएव प्रभिद्यन्ते यस्मादधरऽएवाग्रे जायन्तेऽथोत्तरे यस्माद्-

ह स देवयाजी यो वेद । देवानेवाहमिदं यजे देवान्सपर्यामीति स यथा श्रेयसे पापीयान्बलिᳪं हरेद्वैश्यो वा राज्ञे बलिᳪं हरेदेवᳪं स स ह न तावन्तं लोकं जयति यावन्तमितरः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [२. ६.] ॥

संवत्सरो यज्ञः । स यो ह वै संवत्सरो यज्ञ इति वेदान्ते हैवास्य संवत्सरस्येष्टं भवत्यथो यत्किं च संवत्सरे क्रियते सर्वᳪं हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ १ ॥ ऋतव ऋत्विजः । स यो ह वाऽऋतव ऋत्विज इति वेदान्ते हैवास्यर्तूनामिष्टं भवत्यथो यत्किं चर्तुषु क्रियते सर्वᳪं हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ २ ॥ मासा हवीᳪंषि । स यो ह वै मासा हवीᳪंषीति वेदान्ते हैवास्य मासानामिष्टं भवत्यथो यत्किं च मासेषु क्रियते सर्वᳪं हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ३ ॥ अर्धमासा हविष्पात्राणि । स यो ह वाऽअर्धमासा हविष्पात्राणीति वेदान्ते हैवास्यार्धमासानामिष्टं भवत्यथो यत्किं चार्धमासेषु क्रियते सर्वᳪं हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ४ ॥ अहोरात्रे परिवेष्ट्री । स यो ह वाऽअहोरात्रे परिवेष्ट्रीऽइति वेदान्ते हैवास्याहोरात्रयोरिष्टं भवत्यथो यत्किं चाहोरात्रयोः क्रियते सर्वᳪं हैवास्य तदाप्तमवरुद्धमभिजितं भवति ॥ ५ ॥ इयमेव प्रथमा सामिधेनी । अग्निर्द्वितीया वायुस्तृतीयान्तरिक्षं चतुर्थी द्यौः पञ्चम्यादित्यः षष्ठी चन्द्रमाः सप्तमी मनोऽष्टमी वाङ्नवमी तपो दशमी ब्रह्मैकादश्येता हि वाऽइदᳪं सर्वᳪं समिन्धतऽएताभिरिदᳪं सर्वᳪं समिद्धं तस्मात्सामिधेन्यो नाम ॥ ६ ॥ स वै त्रिः प्रथमामन्वाह । स यत्प्रथमामन्वाह प्राचीं तेन दिशं जयति यद्द्वितीयं दक्षिणां तेन दिशं जयति यत्तृतीयमूर्ध्वामेव तेन दिशं जयति ॥ ७ ॥ त्रिरुत्तमामन्वाह । स यत्प्रथममन्वाह प्रतीचीं तेन दिशं जयति यद्द्वितीयमुदीचीं तेन दिशं जयति यत्तृतीयमिमामेव तेन प्रतिष्ठां जयत्येतमु हाभिरिमांल्लोकाञ्जयत्येता दिशः ॥ ८ ॥ ऋतमेव पूर्व आघारः । सत्यमुत्तरोऽत्र ह वाऽऋतसत्ये कन्द्वेथो यत्किंचर्तसत्याभ्यां जय्यᳪं सर्वᳪं हैव तज्जयति ॥ ९ ॥ त्विषिरेव प्रथमः प्रयाजः । अपचितिर्द्वितीयो यशस्तृतीयो ब्रह्मवर्चसं चतुर्थोऽन्नाद्यं पञ्चमः ॥ १० ॥ स प्रथमं प्रयाजमनुमन्त्रयेत । त्विषिमान्भूयासमित्यपचितिमान्भूयासमिति द्वितीयं यशस्वी भूयासमिति तृतीयं ब्रह्मवर्चसी भूयासमिति चतुर्थमन्नादो भूयासमिति पञ्चमं त्विषिमान्ह वाऽअपचितिमान्यशस्वी ब्रह्मवर्चस्यन्नादो भवति य एवमेतद्वेद ॥ ११ ॥

णीयाꣳस एवाधरे प्रथीयाꣳस उत्तरे यस्माद्दꣳष्ट्रा वर्षीयाꣳसो यस्मात्समा एव जम्भ्याः ॥ ५ ॥ स ह गौतमस्य पुत्र ब्रूतो जनं धावयेत् । यस्तद्दर्शपूर्णमासयोर्विद्याद्यस्मादिमाः प्रजा लोमशा जायन्ते यस्मादासां पुनरिव श्मश्रूण्युपपक्षाणि वीरिणानि जायन्ते यस्माच्छीर्षण्येवाग्रे पलितो भवत्यथ पुनरुत्तमे वयसि सर्व एव पलितो भवति ॥ ६ ॥ स ह गौतमस्य पुत्र ब्रूतो जनं धावयेत् । यस्तद्दर्शपूर्णमासयोर्विद्याद्यस्मात्कुमारस्य रेतः सिक्तं न सम्भवति यस्मादस्य मध्यमे वयसि सम्भवति यस्मादस्य पुनरुत्तमे वयसि न सम्भवति ॥ ७ ॥ यो गायत्रीꣳ हारिणीम् । ज्योतिष्पक्षां यजमानꣳ स्वर्गं लोकमभिवहन्तीं विद्यादिति तस्मै ह निष्कं प्रददावनूचानः स्वेदायनासि सुवर्णं वाव सुवर्णविदे ददतीति तꣳ होपगुह्य निश्चक्राम तꣳ ह पप्रच्छुः किमिवैष गौतमस्य पुत्रोऽभूदिति ॥ ८ ॥ स होवाच । यथा ब्रह्मा ब्रह्मपुत्रो मूर्धास्य विपतेद्य एनमुपवल्हेतेति ते ह तत एव विप्रेयुस्तꣳ ह तत एव समित्पाणिः प्रतिचक्रम उप त्वायानीति किमध्येष्यमाण इति यानेव मा प्रश्नानप्राक्षीस्तानेव मे विब्रूहीति स होवाचानुपेतायैव त एतान्ब्रवाणीति ॥ ९ ॥ तस्मा उ हैतदुवाच । द्वावाघारौ पञ्च प्रयाजा आग्नेय आज्यभागोऽष्टम एतेऽष्टौ पुरस्तादाज्यभागाः सौम्य आज्यभागो हविर्भागाणां प्रथमो हविर्हि सोम आग्नेयः पुरोडाशोऽग्नीषोमीय उपाꣳशुयाजोऽग्नीषोमीयः पुरोडाशोऽग्निः स्विष्टकृदेते पञ्च मध्यतो हविर्भागाः ॥ १० ॥ प्राशित्रं चेडा च । यच्चाग्नीध्रऽआदधाति ब्रह्मभागो यजमानभागोऽन्वाहार्य एते षट् प्राजापत्यास्त्रयोऽनुयाजाश्चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुरष्टममेते ऽष्टाऽउपरिष्टादाज्यभागाः ॥ ११ ॥ अथ यदपुरोऽनुवाक्यकाः प्रयाजा भवन्ति । तस्मादिमाः प्रजा अदन्तका जायन्तेऽथ यत्पुरोऽनुवाक्यवन्ति हवीꣳषि भवन्ति तस्मादासां जायन्तेऽथ यदपुरोऽनुवाक्यका अनुयाजा भवन्ति तस्मादासां प्रभिद्यन्तेऽथ यत्पुरोऽनुवाक्यवन्तः पत्नीसंयाजा भवन्ति तस्मादासाꣳ संतिष्ठन्तेऽथ यदपुरोऽनुवाक्यकꣳ समिष्टयजुर्भवति तस्मादासां पुनरुत्तमे वयसि सर्वऽएव प्रभिद्यन्ते ॥ १२ ॥ शतम् ॥ ५८०० ॥ अथ यदनुवाक्यामनूच्य । याज्यया यजति तस्मादधरऽएवाग्रे जायन्तेऽथोत्तरेऽथ यद्गायत्रीमनूच्य त्रिष्टुभा यजति तस्मादणीयाꣳस एवाधरे प्रथीयाꣳस उत्तरेऽथ यत्प्राञ्चावाघारावाघारयति तस्माद्दꣳष्ट्रा वर्षीयाꣳसोऽथ यत्समछन्दसावेव संयाज्ये भवतस्तस्मात्समा एव जम्भ्याः ॥ १३ ॥ अथ यद्धवि-

एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह । श्वेतकेतुरारुणेयः कथं स्विदेवाप्यद्य महनागपित्राभिसंसारं दिदृक्षितारो य एतमेतमयाजानां यशो वेदितेति ॥ १२ ॥ भूतमेवपूर्व आज्यभागः । भविष्यदुत्तरोऽस्य ह वै भूतं च भविष्यच्च रुन्द्धेऽथो यत्किं च भूतेन च भविष्यता च जय्यं सर्वं हैव तज्जयति ॥ १३ ॥ ब्रह्माग्नेयः पुरोडाशः । स यो ह वै ब्रह्माग्नेयः पुरोडाश इति वेदाव ह ब्रह्म रुन्द्धेऽथो यत्किं च ब्रह्मणा जय्यं सर्वं हैव तज्जयति ॥ १४ ॥ क्षत्रमुपांशुयाजः । स यो ह वै क्षत्रमुपांशुयाज इति वेदाव ह क्षत्रं रुन्द्धेऽथो यत्किं च क्षत्रेण जय्यं सर्वं हैव तज्जयति तद्यदुपांशुयाजं कुर्वन्त्येके नैके तस्मादुच्चैश्चोपांशु च क्षत्रायावदते ॥१५॥ विडुत्तरः पुरोडाशः । स यो ह वै विडुत्तरः पुरोडाश इति वेदाव ह विशं रुन्द्धेऽथो यत्किं च विशा जय्यं सर्वं हैव तज्जयति तद्यदाग्नेयश्च पुरोडाश उपांशुयाजश्च पूर्वौ भवतस्तस्मादुभे ब्रह्म च क्षत्रं च विशि प्रतिष्ठिते ॥१६॥ राष्ट्रं सांनाय्यं । स यो ह वै राष्ट्रं सांनाय्यमिति वेदाव ह राष्ट्रं रुन्द्धेऽथो यत्किं च राष्ट्रेण जय्यं सर्वं हैव तज्जयति तद्यत्संनयन्त्येके नैके तस्माद्राष्ट्रं सं चैति वि च ॥१७॥ तपः स्विष्टकृत् । स यो ह वै तपः स्विष्टकृदिति वेदाव ह तपो रुन्द्धेऽथो यत्किं च तपसा जय्यं सर्वं हैव तज्जयति ॥१८॥ लोकः प्राशित्रं । स यो ह वै लोकः प्राशित्रमिति वेदाव ह लोकं रुन्द्धेऽथो यत्किं च लोकेन जय्यं सर्वं हैव तज्जयति नो ह लवेन लोकाद्व्यथते लवेन ह वा अस्मिँल्लोके लोकाद्व्यथन्तेऽथ य एवं वेद न ह बहु चन पापं कृत्वा लोकाद्व्यथते ॥१९॥ श्रद्धेडा । स यो ह वै श्रद्धेडेति वेदाव ह श्रद्धां रुन्द्धेऽथो यत्किं च श्रद्धया जय्यं सर्वं हैव तज्जयति ॥ २० ॥ अशनिरेव प्रथमोऽनुयाजः । ह्रादुनिर्द्वितीय उल्कुषी तृतीयः ॥ २१ ॥ स प्रथममनुयाजमनुमन्त्रयेत । अशन्यमुं जहीति यं द्विष्याद्ध्रादुन्यमुं जहीति द्वितीयमुल्कुष्यमुं जहीति तृतीयम् ॥ २२ ॥ स य एष त्विषिं म्रियते । अशनिर्ह तमनुयाजो हन्त्यथ यो विस्त्रन्निमिश्रऽइव ह्रादुनिर्ह तमनुयाजो हन्त्यथ योऽभ्युष्टमिश्रऽइवोल्कुषी ह तमनुयाजो हन्ति ॥ २३ ॥ सैषा यज्ञमेनिः । एतया वै मेन्या देवा असुरान्पराभावयांचक्रुस्तथोऽएवैवंविद्यजमानः पाप्मानं द्विषन्तं भ्रातृव्यं पराभावयति ॥ २४ ॥ स यदनुयाजान्तो यज्ञः स्यात् । अशन्यन्तः स्याद्ध्रादुन्यन्त उल्कुष्यन्तस्तस्माद्वै देवानां यज्ञ इडान्तो नैव शंय्वन्तो वा ॥ २५ ॥ प्रयाजैर्वै देवाः । स्वर्गं लोकमायंस्तानसुरा अन्वाजिगांसंस्ताननुयाजैः

स्तृणाति । तस्मादिमाः प्रजा लोमशा जायन्तेऽथ यत्पुनरिव प्रस्तरꣳ स्तृणाति तस्मादासां पुनरिव श्मश्रूण्युपपक्षाणि दुर्वीरिणानि जायन्तेऽथ यत्केवलमेवाग्रे प्रस्तरमनुप्रहराति तस्माच्छीर्षण्येवाग्रे पलितो भवत्यथ यत्सर्वमेव बर्हिरनुप्रहरति तस्मात्पुनरुत्तमे वयसि सर्व एव पलितो भवति ॥ १४ ॥ अथ यदाज्यहविषः प्रयाजा भवन्ति । तस्मात्कुमारस्य रेतः सिक्तं न सम्भवत्युदकमिवैव भवत्युदकमिव ह्याज्यमथ यन्मध्ये यज्ञस्य दध्ना पुरोडाशेनेति यजन्ति तस्मादस्य मध्यमे वयसि सम्भवति द्रप्सीवैव भवति द्रप्सीव हि रेतोऽथ यदाज्यहविष एवानुयाजा भवन्ति तस्मादस्य पुनरुत्तमे वयसि न सम्भवत्युदकमिवैव भवत्युदकमिव ह्याज्यम् ॥ १५ ॥ वेदिरेव गायत्री । तस्यै येऽष्टौ पुरस्तादाज्यभागा स दक्षिणः पक्षो येऽष्टाऽउपरिष्टादाज्यभागाः स उत्तरः पक्षः सैषा गायत्री हरिणी ज्योतिष्पक्षा यजमानꣳ स्वर्गं लोकमभिवहति य एवमेतद्वेद ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [४. १.] ॥

अथातः स्रुचोरादानस्य । तद्धैतदेके कुशला मन्यमाना दक्षिणेनैव जुहूमाददते सव्येनोपभृतं न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्रतिमति न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानस्य द्विषन्तं भ्रातृव्यमकरत्प्रत्युद्यामिनमितीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ १ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । उभाभ्यामेव पाणिभ्यां जुहूं परिगृह्योपभृत्यधिनिदध्यात्तस्य नोपमीमाꣳसास्ति तत्पशव्यमायुष्यं तेऽअꣳसꣳशिञ्जयन्नाददीत यत्सꣳशिञ्जयेद्योगक्षेमो यजमानस्य छिद्येत्तस्मादसꣳ शिञ्जयन्नाददीत ॥ २ ॥ अथातोऽतिक्रमणस्य । वज्रेण ह वाऽअन्योऽध्वर्युर्यजमानस्य पशून्निर्मुमति वज्रेण हास्माऽअन्य उपसमूहत्येष ह वाऽअध्वर्युर्वज्रेण यजमानस्य पशून्निर्मुमति य आश्रावयिष्यन्दक्षिणेनातिक्रामति सव्येनाश्राव्याथ हास्माऽएष उपसमूहति य आश्रावयिष्यन्सव्येनातिक्रामति दक्षिणेनाश्राव्यैष हास्माऽउपसमूहति ॥ ३ ॥ अथातो धारणस्य । तद्धैतदेके कुशला मन्यमानाः प्रगृह्य बाहू स्रुचौ धारयन्ति न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयाच्छूलो न्वाऽअयमध्वर्युर्बाहूऽअकृत शूलबाहुर्भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् दृष्ट एष मध्यमः प्राणस्तस्माद् तमुपन्युच्यैव धारयेत् ॥ ४ ॥ अथात आश्रावणस्य । एतद्ध वाऽआश्रावितानि न्यक्तिर्यगूर्ध्वं कृपणं बहिः श्रयन्तीत्येव ॥ ५ ॥ तद्ध वै न्यक् । योऽयमधरोऽवाय शनैर्निरुआनि स यदिच्छेत्पापीयान्स्यादिति

प्रत्यौहंस्तद्यदनुयाजा इज्यन्ते पाप्मानमेव तद्द्विषन्तं भ्रातृव्यं यजमानः प्रत्यूहति ॥२६॥ प्राणा वै प्रयाजाः । अपाना अनुयाजास्तस्मात्प्रयाजाः प्राञ्चो हूयन्ते तद्धि प्राणरूपं प्रत्यञ्चोऽनुयाजस्तदपानरूपमेता ह वै दर्शपूर्णमासयोरुपसदो यदनुयाजास्तस्मात्त उपसद्रूपेण प्रत्यञ्चो हूयन्ते॥२७॥ संस्था सूक्तवाकः । स यो ह वै संस्था सूक्तवाक इति वेदाव ह संस्थां रुन्द्धेऽथो यत्किंच संस्थया जय्यं सर्वं हैव तज्जयति गच्छति वयसः संस्थाम् ॥ २८॥ प्रतिष्ठा शंय्वोर्वाकः । स यो ह वै प्रतिष्ठा शंय्वोर्वाक इति वेदाव ह प्रतिष्ठां रुन्द्धेऽथो यत्किंच प्रतिष्ठया जय्यं सर्वं हैव तज्जयति गच्छति प्रतिष्ठाम् ॥२९ ॥ ते देवाः । एतान्पत्नीसंयाजान्पश्चात्पर्यौहन्त मिथुनमेवैतदुपरिष्टाददधत प्रजात्यै तद्यत्पत्नीसंयाजा इज्यन्ते मिथुनमेवैतदुपरिष्टाद्धत्ते प्रजात्यै देवानां ह वै प्रजातिमनु प्रजायते मिथुनेन-मिथुनेन ह प्रजायते य एवमेतद्वेद ॥ ३० ॥ अन्नं समिष्टयजुः । स यो ह वा अन्नं समिष्टयजुरिति वेदाव हान्नं रुन्द्धेऽथो यत्किंचान्नेन जय्यं सर्वं हैव तज्जयति ॥ ३१ ॥ संवत्सरो यजमानः । तमृतवो याजयन्ति वसन्त आग्नीध्रस्तस्माद्वसन्ते दावाश्चरन्ति तद्ध्यग्निरूपं ग्रीष्मोऽध्वर्युस्तप्त-इव वै ग्रीष्मस्तप्तमिवाध्वर्युर्निष्क्रामति वर्षा उद्गाता तस्माद्यदा बलवद्वर्षति साम्न-इवोपब्दिः क्रियते शरद्ब्रह्मा तस्माद्यदा सस्यं पच्यते ब्रह्मण्वत्यः प्रजा इत्याहुर्हेमन्तो होता तस्माद्धेमन्वषट्कृताः पशवः सीदन्त्येता ह वा एनं देवता याजयन्ति स यद्येनमपावीरा याजयेयुरेता एव देवता मनसा ध्यायेदेता हैवैनं देवता याजयन्ति ॥ ३२ ॥ अथ हैषैव तुला । यद्दक्षिणो वेद्यन्तः स यत्साधु करोति तदन्तर्वेद्यथ यदसाधु तद्बहिर्वेदि तस्माद्दक्षिणं वेद्यन्तमभिस्पृश्येवासीत तुलायां ह वा अमुष्मिँल्लोक आदधति यतरद्यंस्यति तदन्वेष्यति यदि साधु वासाधु नेत्यथ य एवं वेदास्मिन्हैव लोके तुलामारोहत्यमुष्मिँल्लोके तुलाधानं मुच्यते साधुकृत्या हैवास्य यच्छति न पापकृत्या ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [२. ७.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥ [६८.] ॥

वाग्घ वा एतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्री । मन एव वत्सस्तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव तस्मात्समान्या रज्ज्वा वत्सं च मातरं चाभिदधति तेज एव श्रद्धा सत्यमाज्यम् ॥१॥ तद्धैतज्जनको वैदेहः । याज्ञवल्क्यं पप्रच्छ वेत्थाग्निहोत्रं याज्ञवल्क्या३ इति वेद सम्राडिति किमिति पय एवेति ॥ २ ॥ यत्पयो न स्यात् । केन

तस्योत्तरार्द्धाग्र शनैर्निदध्यात्तेन स पापीयान्भवति ॥ ६ ॥ अथ हैतत्तिर्यक्‌ । यो-
ऽयं यावत्तिर्यगादत्ते तावता निदधाति स यमिच्छेन्न श्रेयान्स्यान्न पापीयानिति तस्य
यावत्तिर्यगाददीत तावता निदध्यात्तेन स नैव श्रेयान्न पापीयान्भवति ॥ ७ ॥ अथ
हैतदूर्ध्वम्‌ । योऽयꣳ शनैरायामेनोर्ध्वं निदधाति स यमिच्छेच्छ्रेयान्स्यादिति तस्य
शनैरायामेनोर्ध्वं निदध्यात्तेन स श्रेयान्भवति ॥ ८ ॥ अथ हैतत्कृपणम्‌ । योऽयम-
णु दीर्घमस्वरमाश्रावयति यो हैनं तत्र ब्रूयात्कृपणं न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानमकर्द्वि-
षतो भ्रातृव्यस्योपावसायिनमितीश्वरो ह तथैव स्यात्‌ ॥ ९ ॥ अथ हैतद्बहिः-
श्रि । योऽयमपव्यादायौष्ठाऽउच्चैरस्वरमाश्रावयति श्रीर्वै स्वरो बाह्यत एव तच्छ्रियं
धत्तेऽशनायुको भवति ॥ १० ॥ अथ हैतदन्तःश्रि । योऽयꣳ संधायौष्ठाऽउच्चैः
स्वरवदाश्रावयति श्रीर्वै स्वरोऽन्तरत एव तच्छ्रियं धत्तेऽन्नादो भवति ॥ ११ ॥
स वै मन्द्रपिव्रोरसि । परास्तभ्योभयतो बार्हतमुच्चैरन्ततो निदध्यात्तस्य नोपमी-
माꣳसास्ति तत्पशव्यमायुष्यम्‌ ॥ १२ ॥ अथातो होमस्य । तद्धैतदेके कुशला
मन्यमानाः प्राचीꣳ स्रुचमुपावहृत्य हुत्वा पर्यावृत्योपभृत्यधिनिदधति न तथा कु-
र्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादनुपूर्वं न्वाऽअयमध्वर्युर्यजमानमकर्द्विषतो भ्रातृव्यस्यान्वव-
सायिनमितीश्वरो ह तथैव स्यात्‌ ॥ १३ ॥ पार्श्वत उ हैके । स्रुचमुपाव-
हृत्य हुत्वा पर्यावृत्योपभृत्यधिनिदधति न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयाद-
तीर्थेन न्वाऽअयमध्वर्युराहुतीः प्रारौत्सीत्स्मं वा शरिष्यते मृणिर्वा भविष्यतीती-
श्वरो ह तथैव स्यात्‌ ॥ १४ ॥ इत्थमेव कुर्यात्‌ । प्राचीमेव स्रुचमुपावहृत्य हुत्वा
तेनैवाभिहृत्योपभृत्यधिनिदध्यात्तस्य नोपमीमाꣳसास्ति तत्पशव्यमायुष्यम्‌ ॥१५॥
प्रदग्धाहुतिर्ह वाऽअन्योऽध्वर्युः । आहुतिर्हान्यः संतर्पयत्येष ह वै प्रदग्धाहुतिर-
ध्वर्युर्योऽयमाज्यꣳ हुत्वावदानानि जुहोत्येतꣳ ह वै तत्पश्यमाना वागभ्युवाद प्र-
दग्धाहुतिर्न्वाऽअयमध्वर्युरित्यथ हैना एष संतर्पयति योऽयमाज्यं हुत्वावदानानि
जुहोत्यथ पुनरन्तत आज्येनाभिजुहोत्येष हैनाः संतर्पयति तासाꣳ संतृप्तानां देवा
हिरण्मयांश्चमसान्पूरयन्ते ॥ १६ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । यद्वाऽ-
उपस्तीर्यावदायाभिघारयति तदेवैनाः संतर्पयति तासाꣳ संतृप्तानां देवा हिरण्म-
यांश्चमसान्पूरयन्तेऽयस्थूणगृहपतीनां वै शौल्वायनोऽध्वर्युरास ॥ १७ ॥ स हो-
वाच । इदमहदꣳ सत्रं कृशपश्वल्पाज्यमथायं गृहपतिरस्मीति मन्यतऽइति ॥१८॥
स होवाच । अध्वर्यवा वै नोऽकुस्त एते वै ते स्रुचौ ये त्वꣳ संवत्सरं नाशक

जुहुया इति व्रीहियवाभ्यामिति यद्व्रीहियवौ न स्यातां केन जुहुया इति या अन्या ओषधय इति यदन्या ओषधयो न स्युः केन जुहुया इति या आरण्या ओषधय इति यदारण्या ओषधयो न स्युः केन जुहुया इति वानस्पत्येनेति यद्वानस्पत्यं न स्यात्केन जुहुया इत्याद्भिरिति यदापो न स्युः केन जुहुया इति॥३॥स होवाच।न वाऽइह तर्हि किं चनासीदथैतदहूयतैव सत्यꣳश्रद्धायामिति वेत्थाग्निहोत्रं याज्ञवल्क्य धेनुशतं ददामीति होवाच॥४॥तदप्येते श्लोकाः।किंꣳ स्विद्विद्वान्प्रवसत्यग्निहोत्री गृहेभ्यः कथꣳ स्विदस्य काव्यं कथꣳ संततोऽअग्निभिरिति कथꣳस्विदस्यानपप्रोषितं भवतीत्येवैतदाह॥५॥ यो ज्विष्ठो भुवनेषु। स विद्वान्प्रवसन्विदे तथा तदस्यकाव्यंतथा संततोऽअग्निभिरिति मनएवैतदाह मनसैवास्यानपप्रोषितं भवतीति॥ ६ ॥ यत्स दूरं परेत्य अथ तत्र प्रमाद्यति कस्मिन्नस्यैष हुताहुतिर्गृहे यामस्य जुहुतीति यत्स दूरं परेत्याथ तत्र प्रमाद्यति कस्मिन्नस्य साहुतिर्हुता भवतीत्येवैतदाह॥७॥ यो जागार भुवनेषु।विश्वा जातानि योऽविभः तस्मिन्नस्यैष हुताहुतिर्गृहे यामस्य जुहुतीति प्राणमेवैतदाह तस्मादाहुः प्राण एवाग्निहोत्रमिति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४॥ [३. १.] ॥ ॥

यो ह वाऽअग्निहोत्रे ॥ षण्मिथुनानि वेद मिथुनेन-मिथुनेन ह प्रजायते सर्वाभिः प्रजातिभिर्यजमानश्च पत्नी च तदेकं मिथुनं तस्मादस्य पत्नीवदग्निहोत्रꣳ स्यादेतन्मिथुनमुपाप्नवानीति वत्सश्चाग्निहोत्री च तदेकं मिथुनं तस्मादस्य पुंवत्साग्निहोत्री स्यादेतन्मिथुनमुपाप्नवानीति स्थाली चाङ्गाराश्चतदेकं मिथुनꣳस्रुक्च स्रुवश्च तदेकं मिथुनमाहवनीयश्च समिच्च तदेकं मिथुनमाहुतिश्च स्वाहाकारश्च तदेकं मिथुनमेतानि ह वाऽअग्निहोत्रे षण्मिथुनानि तानि य एवं वेद मिथुनेन-मिथुनेन ह प्रजायते सर्वाभिः प्रजातिभिः ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [३.२.]॥

ब्रह्म वै मृत्यवे प्रजाः प्रायच्छत् । तस्मै ब्रह्मचारिणमेव न प्रायच्छत्सोऽब्रवीदस्तु मह्यमप्येतस्मिन्भाग इति यामेव रात्रिꣳ समिधं नाहरातऽइति तस्माद्याꣳ रात्रिं ब्रह्मचारी समिधं नाहरत्यायुष एव तामवदाय वसति तस्माद्ब्रह्मचारी समिधमाहरेन्नेदायुषोऽवदाय वसानीति ॥ १ ॥ दीर्घसत्त्रं वाऽएष उपैति। यो ब्रह्मचर्यमुपैति स यामुपयन्त्समिधमादधाति सा प्रायणीया याꣳ स्नास्यन्त्सोदय-

ाद्रातुं यदहं त्वामपेतयोरनुशिष्यां प्र प्रजया पशुभिर्जायेथा अभि स्वर्गं लोकं
िति ॥ १६ ॥ स होवाच । उप त्वायानीति स होवाचात्र वाव खल्वर्हसि
ः संवत्सरेऽध्वर्युरभूरनुपेतायैव तऽएतद्ब्रवाणीति तस्माऽउ हैतदेव सुचोराद्
्वाच यदेतद्व्याख्याम तस्मादेवंविदमेवाध्वर्युं कुर्वीत नानेवंविदम् ॥ २० ॥ ब्राह्मण
८ ॥ [४. २.] द्वितीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १०४ ॥

प्रजापतिर्वै प्रजाः सृजमानोऽतप्यत । तस्माच्छ्रान्तात्तेपानाच्छ्रीरुदक्रामत्स
दीप्यमाना भ्राजमाना लेलायन्त्यतिष्ठत्तां दीप्यमानां भ्राजमानां लेलायन्तीं दे
अभ्यध्यायन् ॥ १ ॥ ते प्रजापतिमब्रुवन् । हनामेमामेदमस्या ददामहाऽइति
होवाच स्त्री वाऽएषा यच्छ्रीर्न वै स्त्रियं घ्नन्त्युत त्वाऽअस्या जीवन्त्याऽएव
ददतऽइति ॥ २ ॥ तस्या अग्निरन्नाद्यमादत्त । सोमो राज्यं वरुणः साम्राज्
मित्रः क्षत्रमिन्द्रो बलं बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसꣳ सविता राष्ट्रं पूषा भगꣳ सरस्व
पुष्टिं त्वष्टा रूपाणि ॥ ३ ॥ सा प्रजापतिमब्रवीत् । आ वै मऽइदमादिषतेति
होवाच यज्ञेनैनान्पुनर्याचस्वेति ॥ ४ ॥ सैतां दशहविषमिष्टिमपश्यत् । आग्नेय
ष्टाकपालं पुरोडाशꣳ सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं पुरोडाशं मैत्रं चरुमैन्द्र
कादशकपालं पुरोडाशं बार्हस्पत्यं चरुꣳ सावित्रं द्वादशकपालं वाष्टाकपालं वा पुरोडा
पौष्णं चरुꣳ सारस्वतं चरुं त्वाष्ट्रं दशकपालं पुरोडाशम् ॥ ५ ॥ तानेतया
वाक्ययान्ववदत् । अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता यः सहस्
पूषा नो गोभिरवसा सरस्वती त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैरिति ते प्रत्युपातिष्ठन्त ॥ ६
तानेतया याज्यया । परस्तात्प्रतिलोमं प्रत्यैत्त्वष्टा रूपाणि ददती सरस्वती पू
भगꣳ सविता मे ददातु बृहस्पतिर्ददादिन्द्रो बलं मे मित्रः क्षत्रं वरुणः सोमोऽग्
ग्निरिति ते पुनर्दानायाध्रियन्त ॥ ७ ॥ सैतानुपहोमानपश्यत् । अग्निरन्नादो
न्नपतिरन्नाद्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायाग्निरुदक्रामत्पुनरस्या
अन्नाद्यमददात् ॥ ८ ॥ सोमो राजा राजपतिः । राज्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधा
स्वाहेत्याहुतिमेवादाय सोम उदक्रामत्पुनरस्यै राज्यमददात् ॥ ९ ॥ वरुणः सम्
सम्राट्पतिः । साम्राज्यमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय वरुण उद
क्रामत्पुनरस्यै साम्राज्यमददात् ॥ १० ॥ मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः । क्षत्रमस्मिन्य
मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय मित्र उदक्रामत्पुनरस्यै क्षत्रमददात् ॥ ११

ग्व्यं तद्यत्स्रुवं परिमृज्य कूर्चे न्यमार्जिषमोषधिवनस्पतींस्तेनाप्रैषं यद्द्वितीयं परि-
य दक्षिणतो हस्तमुपासीषदं पितॄंस्तेनाप्रैषं यत्पूर्वं प्राशिषं मा तेनाप्रैषं यद्द्वितीयं
ां तेनाथ यदुत्सृप्याचामं पशूंस्तेनाप्रैषं यत्स्रुच्यप आनीय निरौक्षिषꣳ सर्पदेव-
नांस्तेनाप्रैषं यद्द्वितीयं गन्धर्वाप्सरसस्तेनाथ यत्तृतीयमेतां दिशमुदौक्षिषꣳ स्वर्ग-
। लोकस्य तेन द्वारं व्यवारिषं यज्जघनेनाहवनीयमपो न्यनैषमस्मै लोकाय तेन
वृष्टिमदां यत्समुत्तिष्ठिषं यत्स्थापिन्या ऊनं तत्तेनापूपुरमित्येतन्नौ भगवन्त्सहेति होवा-
॥ ७ ॥ शौचेयो ब्रूतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग्येति
होवाच यस्मिन्काल उद्धृतास्तेऽग्नयः स्युरुपावहृतानि पात्राणि होष्यन्त्स्या-
थ तऽथाहवनीयोऽनुगच्छेद्वेत्थ तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वेदेति होवाच पुरा
चिरादस्य ज्येष्ठः पुत्रो म्रियेत यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषमिति
किं विदितं का प्रायश्चित्तिरिति प्राण उदानमप्यगादिति गार्हपत्य आहुतिं जुहु-
याꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भगवन्त्सहेति होवाच ॥ ८ ॥
शौचेयो ब्रूतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग्येति स होवाच
यत्र तऽएतस्मिन्नेव काले गार्हपत्योऽनुगच्छेद्वेत्थ तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वे-
देति होवाच पुरा चिरादस्य गृहपतिर्म्रियेत यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वेवा-
हमतारिषमिति किं विदितं का प्रायश्चित्तिरित्युदानः प्राणमप्यगादित्याहवनीय-
आहुतिं जुहुयाꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भगवन्त्सहेति होवाच
॥ ९ ॥ शौचेयो ब्रूतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग्येति स
होवाच यत्र तऽएतस्मिन्नेव कालेऽन्वाहार्यपचनोऽनुगच्छेद्वेत्थ तद्भयं यदत्र जुह्वतो
भवतीति वेदेति होवाच पुरा चिरादस्य सर्वे पशवो म्रियेरन्यस्यैतदविदितꣳ
स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषमिति किं विदितं का प्रायश्चित्तिरिति व्यान उदानम-
प्यगादिति गार्हपत्य आहुतिं जुहुयाꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भ-
गवन्त्सहेति होवाच ॥ १० ॥ शौचेयो ब्रूतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव
प्राचीनयोग्येति स होवाच यत्र तऽएतस्मिन्नेव काले सर्वेऽग्नयोऽनुगच्छेयुर्वेत्थ
तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वेदेति होवाच पुरा चिरादस्य दायादं कुलꣳ स्या-
द्यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषमिति किं विदितं का प्राय-
श्चित्तिरिति पुरा चिरादग्निं मथित्वा यां दिशं वातो वायात्तां दिशमाहवनीय-
मुद्धृत्य वायव्यामाहुतिं जुहुयाꣳ स विद्याꣳ समृद्धं मेऽग्निहोत्रꣳ सर्वदेवत्यं

न्द्रो बलं बलपतिः । बलमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायेन्द्र उद-
ामत्पुनरस्मै बलमददात् ॥ १२ ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः । ब्रह्मवर्चसम
यि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय बृहस्पतिरुदक्रामत्पुनरस्मै ब्रह्मवर्च
१३ ॥ सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः । राष्ट्रमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत
ादाय सवितोदक्रामत्पुनरस्मै राष्ट्रमददात् ॥ १४ ॥ पूषा भगं भगपति
स्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय पूषोदक्रामत्पुनरस्मै भ
१५॥ सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहु
रस्वत्युदक्रामत्पुनरस्मै पुष्टिमददात् ॥१६॥ त्वष्टा रूपाणां रूपकृद्रूपपति
पाण्यस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय त्वष्टोदक्रामत्पुनरस्मै रू
ददात् ॥ १७ ॥ ता वा एताः । दश देवता दश हवींषि दशाहुतयो
क्षिणा दशाक्षरा विराट् श्रीर्विराट् श्रियामेवैतदन्नाद्ये प्रतितिष्ठ
तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपांशु देवता यजति पञ्च प्र
यन्ति त्रयोऽनुयाजा एकं समिष्टयजुः पुष्टिमन्तावाज्यभागावग्निना रयि
पमेव दिवे-दिवे यशसं वीरवत्तमम् ॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टि
मित्रः सोम नो भवेति ॥ सहस्रवत्यौ संयाज्ये नूनो रास्व सहस्रवत्तोकव
पुमद्रेवे सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम् । उत नो ब्रह्मन्नविष उक्थेषु देवहूत
शोना मन्द्रश्नोऽस्मे सहस्रसातम इति ॥ १९ ॥ ताथं हैतां गोतमो
विन्दुं चकार सा ह जनकं वैदेहं प्रत्युत्ससाद तां ह याज्ञवल्क्यब्राह्मणेष्वि
ह याज्ञवल्क्ये विविद स होवाच सहस्रं भो याज्ञवल्क्य दद्मो यस्मिन्वयं
अविन्दामन्वविदामेति विन्दते मित्रं राष्ट्रमस्य भवत्यप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरे-
ति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते यो वै तदेवं वेद ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥
[८. १] ॥ ॥

पञ्चहोता हविः यज्ञाद्धिः । इदं वै ब्रह्मणो द्वारोऽग्निर्वायुरापश्चन्द्रमा वि-
द्युदादित्यः ॥ १ ॥ स य उपदर्विन हविषा यजते । अग्निना ह स ब्रह्मणो द्वा-
रेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां
जयति ॥ २ ॥ अथ यो [illegible] हविषा यजते । वायुना ह स ब्रह्मणो द्वारेण
[illegible] वायुना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां

त्रीणि हवीᳬष्यनिरुक्तानि भवन्ति द्वे—द्वे ह्ययोः ॥ ७ ॥ तेषां वै चतुर्थेऽग्निं मन्थन्ति । तस्माच्चतुर्भिरङ्गैरायते ऽद्वयोः प्रणयन्ति तस्माद्द्वाभ्यामेत्येवमु ह प्रजापतिश्चातुर्मास्यैरात्मानं विदधे तथोऽएवैवंविद्यजमानश्चातुर्मास्यैरात्मानं विधत्ते ॥ ८ ॥ तदाहुः सर्वगायत्रं वैश्वदेवᳬ हविः स्यात्सर्वत्रैष्टुभं वरुणप्रघासाः सर्वजागतं महाहविः सर्वानुष्टुभᳬ शुनासीरीयं चतुष्टोमस्याप्त्याऽइति तदु तथा न कुर्याद्यस्त्वाऽएतान्यभिसम्पद्यन्ते तेनैवास्य स काम उपाप्तो भवति ॥ ९ ॥ तानि वाऽएतानि । चातुर्मास्यानि द्वापञ्चाशानि त्रीणि शतानि बृहत्यः सम्पद्यन्ते तदेभिः संवत्सरं च महाव्रतं चाप्नोत्यथो त्रिप्रतिष्ठो वाऽअयं यजमानो यजमानमेवैतत्स्वर्गे लोकेऽअयातयति प्रतिष्ठापयति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥४॥ [५.२.]

शौचेयो ह प्राचीनयोग्यः । उद्दालकमारुणिमाजगाम ब्रह्मोद्यमग्निहोत्रं विविदिषामीति ॥ १ ॥ स होवाच । गौतम का तेऽग्निहोत्री को वत्सः किमुपसृष्टा किᳬ संयोजनं किं दुह्यमानं किं दुग्धं किमाह्रियमाणं किमधिश्रितं किमवज्योत्यमानं किमद्भिः प्रत्यानीतं किमुद्वास्यमानं किमुद्वासितं किमुन्नीयमानं किमुन्नीतं किमुद्यतं किᳬ ह्रियमाणं किं निगृहीतम् ॥ २ ॥ काᳬ समिधमादधासि का पूर्वाहुतिः किमुपासीषदः किमुपैत्थिष्ठाः कोत्तराहुतिः ॥ ३ ॥ किᳬ हुत्वा प्रकम्पयासि । किᳬ स्रुचं परिमृज्य कूर्चे न्यमार्जीः किं द्वितीयं परिमृज्य दक्षिणतो हस्तमुपासीषदः किं पूर्वं प्राशीः किं द्वितीयं किमुत्सृप्यापाः किᳬ स्रुचय आनीय निरौक्षीः किं द्वितीयं किं तृतीयमेतां दिशमुदौक्षीः किं जघनेनाहवनीयमपो न्यनैषीः किᳬ समतिष्ठिपो यदि वाऽएतद्विद्वानग्निहोत्रमहौषीरिथ ते हुतं यदु वाऽअविद्वानहुतमेव तदिति ॥ ४ ॥ स होवाच । इडा मे मानव्यग्निहोत्री वायव्यो वत्सः सञ्जूपसृष्टा विराट् संयोजनमाश्विनं दुह्यमानं वैश्वदेवं दुग्धं वायव्यमाह्रियमाणमाग्नेयमधिश्रितमैन्द्राग्नमवज्योत्यमानं वारुणमद्भिः प्रत्यानीतं वायव्यमुद्वास्यमानं द्यावापृथिव्यमुद्वासितमाश्विनमुन्नीयमानं वैश्वदेवमुन्नीतं महादेवायोद्यतं वायव्यᳬ ह्रियमाणं वैष्णवं निगृहीतम् ॥ ५ ॥ अथ याᳬ समिधमादधामि । आहुतीनाᳬ सा प्रतिष्ठा याः पूर्वाहुतिर्देवांस्तयाप्रैषं यदुपासीषदं पादस्त्यं तद्यदुपैत्थिषीयं द्यावापृथिवी च लोकौ तेन समिधीं योत्तराहुतिर्मा तया स्वर्गे लोकेऽधाम ॥ ६ ॥ अथ यद्धुत्वा प्रकम्पयामि

जपति ॥ ३ ॥ अथ योऽशृतेन हविषा यजते । अग्निर्ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते सोऽग्निर्ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिप० ॥ ४ ॥ अथ य उपरक्तेन हविषा यजते । चन्द्रमसा ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते स चन्द्रमसा ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिप० ॥ ५ ॥ अथ यो लोहितेन हविषा यजते । विद्युता ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते स विद्युता ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिप० ॥ ६ ॥ अथ यः सुशृतेन हविषा यजते । आदित्येन ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते स आदित्येन ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकतां जयति सैषा हविषः समृद्धिः स यो हैवमेताꣳ हविषः समृद्धिं वेद सर्वसमृद्धेन हैवास्य हविषेष्टं भवति ॥ ७ ॥ अथातो यज्ञस्य समृद्धिः । यद्वै यज्ञस्य न्यूनं प्रजननमस्य तदथ यदतिरिक्तं पशव्यमस्य तदथ यत्संकसुकꣳ श्रियाऽस्य तदथ यत्सम्पन्नꣳ स्वर्ग्यमस्य तत् ॥ ८ ॥ स यदि मन्येत । न्यूनं मे यज्ञेऽभूदिति प्रजननं मऽएतत्प्रजनिष्यऽइत्येव तदुपासीत ॥ ९ ॥ अथ यदि मन्येत । अतिरिक्तं मे यज्ञेऽभूदिति पशव्यं मऽएतत्पशुमान्भविष्यामीत्येव तदुपासीत ॥ १० ॥ अथ यदि मन्येत । संकसुकं मे यज्ञेऽभूदिति श्रियै मऽएतद्या मा श्रीस्तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेन परिवृता गमिष्यतीत्येव तदुपासीत ॥ ११ ॥ अथ यदि मन्येत । सम्पन्नं मे यज्ञेऽभूदिति स्वर्ग्यं मऽएतत्स्वर्गलोको भविष्यामीत्येव तदुपासीत सैषा यज्ञस्य समृद्धिः स यो हैवमेतां यज्ञस्य समृद्धिं वेद सर्वसमृद्धेन हैवास्य यज्ञेनेष्टं भवति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४. ४.] ॥ चतुर्थोऽध्यायः [७.] ॥ ॥

उर्वशी हाप्सराः । पुरूरवसमैडं चकमे तꣳ ह विन्दमानोवाच त्रिः स्म माह्नो वैतसेन दण्डेन हतादकामाꣳ स्म मा निपद्यासै मो स्म त्वा नग्नं दर्शयेयमेष वै न स्त्रीणामुपचार इति ॥ १ ॥ सा हास्मिन्ज्योगुवास । अपि हास्मादगर्भिण्यास तावज्ज्योग्घास्मिन्नुवास ततो ह गन्धर्वाः समूदिरे ज्योग्वाऽइयमुर्वशी मनुष्येष्ववात्सीदुपजानीत यथेयं पुनरागच्छेदिति तस्यै हाविर्द्व्युरणा शयनऽउपबद्धास ततो ह गन्धर्वा अन्यतरमुरणं प्रमेथुः ॥ २ ॥ सा होवाच । अवीर इव बत मेऽजनऽइव पुत्रꣳ हरन्तीति द्वितीयं प्रमेथुः साह तथैवोवाच ॥ ३ ॥ अथ हायमीक्षां चक्रे । कथं नु तदवीरं कथमजनꣳ स्याद्यत्राहꣳ स्यामिति स नग्न एवानूत्पपात चिरं तन्मेने यद्वासः पर्यधास्यत ततो ह गन्धर्वा विद्युतं जनयां चक्रुस्तं यथा दिवैवं न-

वायव्यं तयत्स्रुचं परिमृज्य कूर्चे न्यमार्जिषमोषधिवनस्पतींस्तेनाप्रैषं यद्द्वितीयं
मृज्य दक्षिणतो हस्तमुपासीषदं पितॄंस्तेनाप्रैषं यत्पूर्वं प्राशिषं मां तेनाप्रैषं यद्द्वि
मनां तेनाथ यदुत्सृप्यापां पर्शूंस्तेनाप्रैषं यत्स्रुच्यप आनीय निरौक्षिषꣳ सर्प
जनांस्तेनाप्रैषं यद्द्वितीयं गन्धर्वाप्सरसस्तेनाथ यत्तृतीयमेतां दिशमुदौक्षिषꣳ स
स्य लोकस्य तेन द्वारं व्यवारिषं यज्जघनेनाहवनीयमपो न्यनैषमस्मै लोकाय
वृष्टिमदां यत्समतिष्ठिपं यत्पृथिव्या ऊनं तत्तेनापूपुरमित्येतन्नौ भगवन्त्सहेति ह
च ॥ ७ ॥ शौचेयो ह्युतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग
स होवाच यस्मिन्काल उद्धृतास्तेऽग्नयः स्युरुपावहृतानि पात्राणि होष्यन्
अथ तर्ह्याहवनीयोऽनुगच्छेत्कथं तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वेत्थेति होवाच
चिरादस्य ज्येष्ठः पुत्रो म्रियेत यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषा
किं विदितं का प्रायश्चित्तिरिति प्राण उदानमप्यगादिति गार्हपत्येऽआहुतिं
याꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भगवन्त्सहेति होवाच ॥
शौचेयो ह्युतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग्येति स हो
यत्र तऽएतस्मिन्नेव काले गार्हपत्योऽनुगच्छेत्कथं तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति
देति होवाच पुरा चिरादस्य गृहपतिर्म्रियेत यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वे
हमतारिषमिति किं विदितं का प्रायश्चित्तिरित्युदानः प्राणमप्यगादित्याहव
ऽआहुतिं जुहुयाꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भगवन्त्सहेति हो
॥ ९ ॥ शौचेयो ह्युतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छैव प्राचीनयोग्ये
होवाच यत्र तऽएतस्मिन्नेव कालेऽन्वाहार्यपचनोऽनुगच्छेत्कथं तद्भयं यदत्र जु
भवतीति वेत्थेति होवाच पुरा चिरादस्य सर्वे पशवो म्रियेरन्यस्यैतदविदि
स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषमिति किं विदितं का प्रायश्चित्तिरिति व्यान उदा
प्यगादिति गार्हपत्येऽआहुतिं जुहुयाꣳ सैव प्रायश्चित्तिर्न तद्भागः कुर्वीयेत्येतन्नौ
गवन्त्सहेति होवाच ॥ १० ॥ शौचेयो ह्युतः । प्रक्ष्यामि त्वेव भगवन्तमिति पृ
प्राचीनयोग्येति स होवाच यत्र तऽएतस्मिन्नेव काले सर्वेऽग्नयोऽनुगच्छेयु
तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वेत्थेति होवाच पुरा चिरादस्यादायादं कुलꣳ
यस्यैतदविदितꣳ स्याद्विद्याभिस्त्वेवाहमतारिषमिति किं विदितं का प्रा
श्चित्तिरिति पुरा चिरादग्निं मथित्वा यां दिशं वातो वायात्तां दिशमाहव
मुद्धृत्य वायव्यामाहुतिं जुहुयाꣳ स विद्याꣳ समृद्धं मेऽग्निहोत्रꣳ सर्वं

इन्द्रो बलं बलपतिः । बलमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादायेन्द्र उदक्रामत्पुनरस्मै बलमददात् ॥ १२ ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः । ब्रह्मवर्चसमस्मिन्यज्ञे मयिदधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय बृहस्पतिरुदक्रामत्पुनरस्मै ब्रह्मवर्चसमददात् ॥ १३ ॥ सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः । राष्ट्रमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय सवितोदक्रामत्पुनरस्मै राष्ट्रमददात् ॥ १४ ॥ पूषा भगं भगपतिः । भगमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय पूषोदक्रामत्पुनरस्मै भगमददात् ॥१५॥ सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय सरस्वत्युदक्रामत्पुनरस्मै पुष्टिमददात् ॥१६॥ त्वष्टा रूपाणां रूपकृद्रूपपतिः । रूपेण पशूनस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय त्वष्टोदक्रामत्पुनरस्मै रूपेण पशूनददात् ॥ १७ ॥ ता वाऽएताः । दश देवता दश हवीꣳषि दशाहुतयो दश दक्षिणा दशदशिनी विराट् श्रीर्विराट् श्रियाꣳ हैतान्नाद्यायां प्रतितिष्ठति ॥१८॥ तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । उपाꣳशु देवता यजति पञ्च प्रयाजा भवन्ति त्रयोऽनुयाजा एकꣳ समिष्टयजुः पुष्टिमन्तावाज्यभागावग्निना रयिमश्नवत्पोषमेव दिवे-दिवे यशसं वीरवत्तमम् ॥ गयस्फानो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः सुमित्रः सोम नो भवेति ॥ सहस्रवत्यौ संयाज्ये नूनो रास्व सहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वसु द्युमदग्ने सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम् । उत नो ब्रह्मन्नविष उक्थेषु देवहूतमः शं नः शोचा मरुद्वृधोऽग्ने सहस्रसातम इति ॥ १९ ॥ ताꣳहैतां गोतमो राहूगणः । विदां चकार सा ह जनकं वैदेहं प्रत्युत्ससाद ताꣳ हाङ्गिरब्राह्मणेष्वन्विवेष तामु ह याज्ञवल्क्ये विवेद स होवाच सहस्रं भो याज्ञवल्क्य दद्मो यस्मिन्वयं त्वयि मित्रविन्दामन्वविदामेति विन्दते मित्रꣳ राष्ट्रमस्य भवत्यप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायुरेति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते यो वै तदेवं वेद ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. १]॥ ॥

अथातो हविषः समृद्धिः । षड्ढ वै ब्रह्मणो द्वारोऽग्निर्वायुरापश्चन्द्रमा विद्युदादित्यः ॥ १ ॥ स य उपदग्धेन हविषा यजते । अग्निना ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते सोऽग्निना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकतां जयति ॥२॥ अथ यो विपर्वितेन हविषा यजते । वायुना ह स ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्यते स वायुना ब्रह्मणो द्वारेण प्रतिपद्य ब्रह्मणः सायुज्यꣳ सलोकता

वायुꣳ ह्येव सर्वाणि भूतान्यपियन्ति वायोः पुनर्विसृज्यन्ते सैव प्रायश्चित्तिर्न तत्रागः कुर्वीयेत्येतन्नौ भगवन्त्सहेति होवाच ॥ ११ ॥ शौचेयो प्रष्टुः । पृच्छानि त्वेव भगवन्तमिति पृच्छेव प्राचीनयोग्येति स होवाच यत्र तऽएतस्मिन्नेव काले निर्वाते सर्वेऽग्नयोऽनुगच्छेयुर्वेत्थ तद्भयं यदत्र जुह्वतो भवतीति वेदेति होवाचाभयमेवा स्मिँल्लोके पश्येतामियामुष्मिन्यस्मैतद्विदितꣳ स्याद्विद्याम्स्त्वेवाहमतारिषमिति किं विदितं का प्रायश्चित्तिरिति पुरा चिरादग्निं मथित्वा प्राञ्चमाहवनीयमुद्धृत्य स-घृतेनाहवनीयमुपविश्याहमेवैनदिति वेद्यꣳ स विद्याꣳ समृद्धं मेऽग्निहोत्रꣳ सर्व-देवत्यं ब्राह्मणꣳ ह्येव सर्वाणि भूतान्यपियन्ति ब्राह्मणात्पुनर्विसृज्यन्ते सैव प्रायश्चित्तिर्न तत्रागः कुर्वीयेत्यथ वाऽअहमेतन्नावेदिषमिति होवाच ॥ १२ ॥ शौचेयो भ्रष्टुः । इमानि समित्काष्ठान्युपायानि भगवन्तमिति स होवाच यदिदं नाव-क्ष्यो मूर्धा ते व्यपतिष्यदेह्युपेहीति तथेति तꣳ होपनिन्ये तस्मै हैताꣳ शौनकः प्रायश्चित्तिमुवाच यत्सत्यं तस्मादु सत्यमेव वदेत् ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [५.१.]

ब्रह्मचर्यमागामित्याह । ब्रह्मण एवैतदात्मानं निवेदयति ब्रह्मचार्यसानीत्याह ब्रह्मण एवैतदात्मानं परिददात्यथैनमाह को नामासीति प्रजापतिर्वै कः प्राजापत्यमेवैनं तत्कृत्वोपनयत ॥ १ ॥ अथास्य हस्तं गृह्णाति । इन्द्रस्य ब्रह्मचार्यस्यग्निराचार्यस्तवाहमाचार्यस्तवासावित्येते वै श्रेष्ठे वरिष्ठे देवते एताभ्यामेवैनꣳ श्रेष्ठाभ्यां वरिष्ठाभ्यां देवताभ्यां परिददाति तथा हास्य ब्रह्मचारी न कां चनार्तिमार्च्छति य एवं वेद ॥ २ ॥ अथैनं भूतेभ्यः परिददाति । प्रजापतये त्वा परिददामि देवाय त्वा सवित्रे परिददामीत्येते वै श्रेष्ठे वरिष्ठे देवतेऽएताभ्यामेवैनꣳ श्रेष्ठाभ्यां वरिष्ठाभ्यां देवताभ्यां परिददाति तथा हास्य ब्रह्मचारी न कां चनार्तिमार्च्छति य एवं वेद ॥ ३ ॥ अद्भ्यस्त्वौषधीभ्यः परिददामीति । तदेनमद्भ्यश्चौषधीभ्यश्च परिददाति द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिददामीति तदेनमाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां परिददाति सर्वेभ्यश्च मा रिषदिति विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः परिददाम्यरिष्ट्याऽइति तदेनꣳ सर्वेभ्यो भूतेभ्यः परिददात्यरिष्ट्यै तथा हास्य ब्रह्मचारी न कां चनार्तिमार्च्छति य एवं वेद ॥ ४ ॥ गतम ॥८५.०॥ ब्रह्मचर्यमागामित्याह । ब्रह्मण एवैतदात्मानं [illegible] तदाह इदं [illegible] [illegible] इति [illegible] तदाह [illegible] इति [illegible]

ण्य समिद्वतीभिर्घृतवतीभिर्ऋग्भिरभ्याधत्तात्स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥ १४ ॥ ते होचुः । परोऽक्षमिव वाऽएतद्यदाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुरुष्व शमीमयीमधरारणिं स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥ १५ ॥ ते होचुः । परोक्षमिव वाऽएतद्यदाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुरुष्वाश्वत्थीमधरारणिं स यस्ततोऽग्निर्जनिता स एव स भवितेति ॥१६॥ स आश्वत्थीमेवोत्तरारणिं चक्रे । आश्वत्थीमधरारणिं स यस्ततोऽग्निर्जज्ञे स एव स आस तेनेष्ट्वा गन्धर्वाणामेक आस तस्मादाश्वत्थीमेवोत्तरारणिं कुर्वीताश्वत्थीमधरारणिं स यस्ततोऽग्निर्जायते स एव स भवति तेनेष्ट्वा गन्धर्वाणामेको भवति ॥१७॥ ब्राह्मणम् ॥१॥ [५.१.]॥ ॥

प्रजापतिर्ह चातुर्मास्यैरात्मानं विदधे । स इममेव दक्षिणं बाहुं वैश्वदेवं हविरकुरुत तस्यायमेवाङ्गुष्ठ आग्नेयं हविरिदं सौम्यमिदं सावित्रं ॥१॥ स वै वर्षिष्ठः पुरोडाशो भवति । तस्मादियमासां वर्षिष्ठेदं सारस्वतमिदं पौष्णमथ य एष उपरिष्टाद्बाहुस्तस्य संधिस्तन्मारुतमिदं वैश्वदेवं द्यावापृथिवीयं तद्वाऽअनिरुक्तं भवति तस्मात्तदनिरुक्तम् ॥ २ ॥ अयमेव दक्षिण ऊरुर्वरुणप्रघासाः । तस्य यानि पञ्च हवींषि समानानि ता इमाः पञ्चाङ्गुलयः कुन्फावैन्द्राग्नं हविस्तद्धि द्विदेवत्यं तस्मादिमौ द्वौ कुन्फाविदं वारुणमिदं मारुतमनूकं कायस्तद्वाऽअनिरुक्तं भवति तस्मात्तदनिरुक्तम् ॥ ३ ॥ मुखमेवास्यानीकवतीष्टिः । मुखं हि प्राणानामनीकमुरः सांतपनीयोरसा हि समिव तप्यतऽउदरं गृहमेधीया प्रतिष्ठा वाऽउदरं प्रतिष्ठित्याऽएव शिश्नान्येवास्य क्रैडिनं हविः शिश्नैर्हि क्रीडतीवायमेवावाङ् प्राण आदित्येष्टिः ॥४॥ अयमेवोत्तर ऊरुर्महाहविः । तस्य यानि पञ्च हवींषि समानानि ता इमाः पञ्चाङ्गुलयः कुल्फावैन्द्राग्नं हविस्तद्धि द्विदेवत्यं भवति तस्मादिमौ द्वौ कुल्फाविदं माहेन्द्रमिदं वैश्वकर्मणं तद्वाऽअनिरुक्तं भवति तस्मात्तदनिरुक्तमथ यदिदमन्तरूरू तत्पितृयज्ञस्तद्वाऽअनिरुक्तं भवति तस्मात्तदनिरुक्तम् ॥५॥ अयमेवोत्तरो बाहुः शुनासीरीयम् । तस्य यानि पञ्च हवींषि समानानि ता इमाः पञ्चाङ्गुलयोऽथ य एष उपरिष्टाद्बाहुस्तस्य संधिस्तच्छुनासीरीयमिदं वायव्यं द्वौः सौर्यं तद्वाऽअनिरुक्तं भवति तस्मात्तदनिरुक्तम् ॥ ६ ॥ तानि वाऽएतानि । चातुर्मास्यानि त्रिपर्वाणि त्रिसमस्तानि तस्मादिमानि पुरुषस्याङ्गानि त्रिपर्वाणि त्रिसमस्तानि तेषां वै चतुर्णां द्वयोस्त्रीणि-

तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेत्येवैनं तदाह मा सुषुप्था इति मा मृथा इत्येवैनं तदाहापो
ऽशानेत्यमृतं वाऽआपोऽमृतमशानेत्येवैनं तदाह तदेनमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति त
हास्य ब्रह्मचारी न कां चनार्तिमार्छति न स य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथास्मै सावि
त्रीमन्वाह । तां ह स्मैतां पुरा संवत्सरेऽन्वाहुः संवत्सरसंमिता वै गर्भाः प्रजाय
जातऽएवास्मिंस्तद्वाचं दध्म इति ॥ ६ ॥ अथ षट्सु मासेषु । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्
संवत्सरसंमिता वै गर्भाः प्रजायन्ते जातऽएवास्मिंस्तद्वाचं दध्म इति ॥ ७ ॥ अ
चतुर्विंशत्यहे । चतुर्विंशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः संवत्सरसंमिता वै गर्भ
प्रजायन्ते जातऽएवास्मिंस्तद्वाचं दध्म इति ॥ ८ ॥ अथ द्वादशाहे । द्वादश वै मास
संवत्सरस्य संवत्सरसं० ॥ ९ ॥ अथ षडहे । षड्वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्स
स० ॥ १० ॥ अथ त्र्यहे । त्रयो वाऽऋतवः संवत्सरस्य संवत्सरसं० ॥ ११
तदपि श्लोकं गायन्ति । आचार्यो गर्भी भवति हस्तमाधाय दक्षिणम् तृतीयस्या
स जायते सावित्र्या सह ब्राह्मण इति सद्यो ह त्वेव ब्राह्मणायानुब्रूयादाग्नेयो
ब्राह्मणः सद्यो वाऽअग्निर्जायते तस्मात्सद्य एव ब्राह्मणायानुब्रूयात् ॥ १२
तां हैतामेके । सावित्रीमनुष्टुभमन्वाहुर्वाग्वाऽअनुष्टुप्तदस्मिन्वाचं दध्म इति न त
कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादा न्वाऽअयमस्य वाचमदित मूको भविष्यतीतीश्वरो ह त
थैव स्यात्तस्मादेतां गायत्रीमेव सावित्रीमनुब्रूयात् ॥ १३ ॥ अथ है के दक्षिणत
तिष्ठत आसीनाय वान्वाहुर्न तथा कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयाद्बुल्वं न्वाऽअयमिममजीजन
त पुल्वो भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात्तस्मात्पुरस्तादेव प्रतीचे समीक्षमाणायानुब्रू
त् ॥ १४ ॥ तां वै पच्छोऽन्वाह । त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तानेवास्मि
स्तद्दधात्यथार्धर्चशो द्वौ वाऽइमौ प्राणौ प्राणोदाना वेव प्राणोदानावेवास्मिंस्तद्दध
त्यथ कृत्स्नामेको वाऽअयं प्राणः कृत्स्न एव प्राणमेवास्मिंस्तत्कृत्स्नं दधाति ॥ १५ ॥ त
दाहुः । न ब्राह्मणं ब्रह्मचर्यमुपनीय मिथुनं चरेद्गर्भो वाऽएष भवति यो ब्रह्मचर्य
मेति नेदिमं ब्राह्मणं विपिक्ताद्रेतसो जनयानीति ॥ १६ ॥ तदु वाऽआहुः । का
ममेव चरेद्द्वय्यो वाऽइमाः प्रजा दैव्यश्चैव मानुष्यश्च ता वाऽइमा मानुष्यः प्रजा
प्रजननात्प्रजायन्ते छन्दांसि वै दैव्यः प्रजास्तानि मुखतो जनयते तत एतं ज
नयते तस्मादु काममेव चरेत् ॥ १७ ॥ तदाहुः । न ब्रह्मचारी सन्मध्वश्नीयादोषधीनां वा
ऽएष परमो रसो यन्मधु नेदन्नाद्यस्यान्तं गच्छानीत्यथ ह स्माह श्वेतकेतुरारुणेयो ब्रह्म
चारी सन्मध्वश्नन्त्रय्यै वाऽएतद्विद्यायै शिष्टं यन्मधु स तु रसो यस्यद्विशिष्टमिति य

ग्नं ददर्श ततो हैवेयं तिरोबभूव पुनरैमीत्येत्तिरोभूताꣳ स आध्या जल्पन्कुरुक्षेत्रꣳ समया चचारान्यतःप्लक्षेति बिसवती तस्यै हाध्यन्तेन वव्राज तद्ध ता अप्सरस आतयो भूत्वा परिपुप्लुविरे ॥ ४ ॥ तꣳ हेयं ज्ञात्वोवाच । अयं वै स मनुष्यो यस्मिन्नहमवात्समिति ता होचुस्तस्मै वा आविरसामेति तथेति तस्मै हाविरासुः ॥५॥ ताꣳ हायं ज्ञात्वाभिपरोवाद । हये जाये मनसा तिष्ठ घोरे वचाꣳसि मिश्रा कृणवावहै नु न नौ मन्त्रा अनुदितास एते मयस्करन्परतरे चनाहन्नित्युप नु रम सं नु वदावहा इति हैवैनां तदुवाच ॥ ६ ॥ तꣳ हेतरा प्रत्युवाच । किमेता वाचा कृणवा तवाहं प्राक्रमिषमुषसामग्रियेव पुरूरवः पुनरस्तं परेहि दुरापना वात इवाहमस्मीति न वै त्वं तदकरोर्यदहमब्रवं दुरापा वा अहं त्वयैतर्ह्यस्मि पुनर्गृहानिहीति हैवैनं तदुवाच ॥ ७ ॥ अथ हायं परिद्यून उवाच । सुदेवोऽद्य प्रपतेदनावृत्परावतं परमां गन्तवा उ अधा शयीत निर्ऋतेरुपस्थेऽधैनं वृका रभसासोऽद्युरिति सुदेवोऽद्योद्बध्नीत प्र वा पतेत्तदेनं वृका वा श्वानो वाद्युरिति हैव तदुवाच ॥८॥ तꣳ हेतरा प्रत्युवाच । पुरूरवो मा मृथा मा प्र पप्तो मा त्वा वृकासोऽअशिवास उ क्षन् न वै स्त्रैणानि सख्यानि सन्ति सालावृकाणाꣳ हृदयान्येतेति मैतदादृथा न वै स्त्रैणꣳ सख्यमस्ति पुनर्गृहानिहीति हैवैनं तदुवाच ॥ ९ ॥ यद्विरूपाचरम् । मर्त्येष्ववसꣳ रात्रीः शरदश्चतस्रः घृतस्य स्तोकꣳ सकृदह्न आश्नां तादेवेदं तातृपाणा चरामीति तदेतदुक्तप्रत्युक्तं पञ्चदशर्चं बह्वृचाः प्राहुस्तस्यै ह हृदयमाव्यथा चकार ॥ १० ॥ सा होवाच । संवत्सरतमीꣳ रात्रिमागच्छतात्तन्म एकाꣳ रात्रिमन्ते शयितासे जात उ तेऽयं तर्हि पुत्रो भवितेति स ह संवत्सरतमीꣳ रात्रिमाजगामेद्धिरण्यविमितानि ततो हैनमेकमूचुरेतत्प्रपद्यस्वेति तदस्मै तामुपप्रजिघ्युः ॥ ११ ॥ सा होवाच । गन्धर्वा वै ते प्रातर्वरं दातारस्तं वृणासा इति तं वै मे त्वमेव वृणीष्वेति युष्माकमेवैकोऽसानीति ब्रूतादिति तस्मै ह प्रातर्गन्धर्वा वरं ददुः स होवाच युष्माकमेवैकोऽसानीति ॥ १२ ॥ ते होचुः । न वै सा मनुष्येष्वग्नेर्यज्ञिया तनूरस्ति ययेष्ट्वास्माकमेकः स्यादिति तस्मै ह स्थाल्यामोप्याग्निं प्रददुरनेनेष्ट्वास्माकमेको भविष्यसीति तं च ह कुमारं चादायावव्राज सोऽरण्य एवाग्निं निधाय कुमारेणैव ग्राममेयाय पुनरैमीत्येत्य तिरोभूतं योऽग्निरश्वत्थं तं या स्थाली शमीं ताꣳ स ह पुनर्गन्धर्वानेयाय ॥ १३ ॥ ते होचुः । संवत्सरं चातुष्प्राश्यमोदनं पच स एतस्यैवाश्वत्थस्य तिस्रस्तिस्रः समिधो घृतेनान्व-

वाऽऋचं वा यजुर्वा साम वाभिव्याहरेचाहक्तस्य एवं विद्वान्ब्रह्मचारी सन्न
ाति तस्मादु कामपेवाश्नीयात ॥ १८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [५. ४.]॥

देवान्वाऽऊर्ध्वान्स्स्वर्गं लोकं यतः। असुरास्तमसान्तरदधुस्ते हाचुर्न वाऽअस्यान्न
तस्मादपघातोऽस्ति हन्त सत्त्रमासामहाऽइति ॥ १ ॥ ते शताग्निष्टोमथं
सत्त्रमुपेयुः । ते यावदासीनः परापश्येत्तावतस्तमोऽपाघ्नंस्तथैवमेव शतोक्थ्येन याव-
त्तिष्ठन्परापश्येत्तावतस्तमोऽपाघ्नत॥२॥ते होचुः।अप वाव तमो हन्महे न त्वेव सर्वमिव
हन्त प्रजापतिं पितरं प्रत्ययामेति ते प्रजापतिं पितरं प्रतीत्योचुरसुरा वै नो भगव ऊ-
र्ध्वान्स्स्वर्गं लोकं यतस्तमसान्तरदधुः ॥ ३ ॥ ते शताग्निष्टोमथं सत्त्रमुपेम । ते
यावदासीनः परापश्येत्तावतस्तमोऽपाहन्मह्येवमेव शतोक्थ्येन यावत्तिष्ठन्परापश्ये-
त्तावतस्तमोऽपाहन्महि प्र नो भगवञ्छाधि यथासुरांस्तमोऽपहत्य सर्वं पाप्मानमपह-
त्य स्वर्गं लोकं प्रज्ञास्याम इति ॥ ४ ॥ स होवाच । अ सर्वक्रतुभ्यां वै यज्ञाभ्या-
मगन्त यदग्निष्टोमेन चोक्थ्येन च शतातिरात्रथं सत्त्रमुपेत तेनासुरांस्तमोऽपहत्य
सर्वं पाप्मानमपहत्य स्वर्गं लोकं प्रज्ञास्यथेति ॥५ ॥ ते शतातिरात्रथं सत्त्रमुपेयुः।
तेनासुरांस्तमोऽपहत्य सर्वं पाप्मानमपहत्य स्वर्गं लोकं प्रजज्ञुस्तेषामर्वाक्पञ्चाशे-
ष्वेवाहःस्वहरभि रात्रिसामानि पर्यापू रात्रिमभ्यहः सामानि ॥ ६ ॥ ते होचुः ।
अमुहाम वै न प्रजानीमो हन्त प्रजापतिमेव पितरं प्रत्ययामेति ते प्रजापतिमेव पि-
तरं प्रतीत्योचुरहस्नो रात्रिसामानि रात्र्यामन्हो भवन्ति नः त्रिपश्चिद्यद्वान्युग्धान्वि-
द्वान्धीरोऽनुशाधि न इति ॥ ७ ॥ तान्हैतदुपजगौ । महाहिमिव वै हृदाइवलोपा-
नन्ववेत्य अनुत्त स्वादास्थानात्ततः सत्त्रं न तायतऽइति ॥ ८ ॥ आश्विनं वै
वः शस्यमानम् । प्रातरनुवाकमास्थानादनुत्त यमास्थानादनुद्धं धीराः सन्तोऽश्रधी-
रवत् प्रशास्त्रा तमुपेत शनैरप्रतिशथंसतेति ॥ ९ ॥ ते होचुः । कथं नु भगवः
शस्तं कथमप्रतिशस्तमिति स होवाच यत्र होताश्विनथं शथंसन्नाग्नेयस्य क्रतो-
र्गायत्रस्य छन्दसः पारं गच्छात्तत्प्रतिप्रस्थाता वसतीवरीः परिहृत्य मैत्रावरुणस्य
हविर्धानयोः प्रातरनुवाकमुपाकुरुतादुद्धेहोता शथंसति शनैरितरो जञ्जप्यमान-इ-
वान्वाह तन्न वाचा वाचं प्रत्येति न छन्दसा छन्दः॥१०॥परिहिते प्रातरनुवाके। यथा-
यतनमेवोपाथंश्वन्तर्यामौ हुत्वा द्रोणकलशे पवित्रं प्रवृज्य निदधाति तिरोऽह्न्यैस्त-
रित्वा प्रत्यञ्चः प्रतिपरेत्य तिरोन्यानेव भक्षयाध्वाऽअथानुपूर्वं यज्ञपुच्छथं सथं-

यावेव बन्धुस्तस्य तावतीरेव दक्षिणा यावतीरथंशोः ॥ ११ ॥ अथाथंशून्पुनरा
प्यर्जति । उशिक्त्वं देव सोमाग्नेः प्रियं पाथोऽपीहि वशी त्वं देव सोमेन्द्रस्य
प्रियं पाथोऽपीह्यस्मत्सखा त्वं देव सोम विश्वेषां देवानां प्रियं पाथोऽपीहीति स
वनानि वाऽअस्य प्रवृहति तान्येवैतत्पुनराप्याययत्ययातयामानि करोति तैरयात
यामैर्यज्ञं तन्वते ॥ १२ ॥ब्राह्मणम् ॥ ३ [५. ६]॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥ [७१.] ।

भृगुर्ह वै वारुणिः । वरुणं पितरं विद्ययातिमेने तद्ध वरुणो विदां चकारति
वै मा विद्यया मन्यतऽइति ॥ १ ॥ स होवाच । प्राङ् पुत्रक व्रजतात्तत्र यत्पश्ये
स्तद्दृष्ट्वा दक्षिणा व्रजतात्तत्र यत्पश्येस्तद्दृष्ट्वा प्रत्यग्व्रजतात्तत्र यत्पश्येस्तद्दृष्ट्वोदग्व्र
जतात्तत्र यत्पश्येस्तद्दृष्ट्वैतयोः पूर्वयोरुत्तरमन्ववान्तरेदेशं व्रजतात्तत्र यत्पश्येस्तन्म-
ऽआचक्षीथा इति ॥२॥ स ह तत एव प्राङ् प्रवव्राज । एद्धु पुरुषैः पुरुषान्पर्वा-
ण्येषां पर्वशः संवृश्च्यं पर्वशो विभजमानानिदं तवेदं ममेति स होवाच भीष्मं बत भोः
पुरुषान्वाऽएतत्पुरुषाः पर्वाण्येषां पर्वशः संवृश्च्यं पर्वशो व्यभक्षतेति ते होचुरित्थं
वाऽइमेऽस्मानमुष्मिँल्लोकेऽसचन्त तान्वयमिदमिह प्रतिसचामहाऽइति स होवाचा-
स्तीह प्रायश्चिती३रित्यस्तीति का-ति पिता ते वेदेति ॥ ३ ॥ स ह तत एव
दक्षिणा प्रवव्राज । एद्धु पुरुषैः पुरुषान्पर्वाण्येषां पर्वशः संकर्तं पर्वशो विभज-
मानानिदं तवेदं ममेति स होवाच भीष्मं बत भोः पुरुषान्वाऽएतत्पुरुषाः पर्वाण्ये-
षां पर्वशः संकर्तं पर्वशो व्यभक्षतेति ते होचुरित्थं वा इमेऽस्मानमुष्मिँल्लोकेऽसचन्त
तान्वयमिदमिह प्रतिसचामहाऽइति स होवाचास्तीह प्रायश्चिती३रित्यस्तीति
का-ति पितैव ते वेदेति ॥ ४ ॥ स ह तत एव प्रत्यङ् प्रवव्राज । एद्धु पुरुषैः पुरुषां-
स्तूष्णीमासीनांस्तूष्णीमासीनैरद्यमानान्त्स होवाच भीष्मं बत भोः पुरुषान्वाऽएतत्पु
रुषास्तूष्णीमासीनांस्तूष्णीमासीना अदन्तीति ते होचुरित्थं वाऽइमेऽस्मानमुष्मिँल्लो-
केऽसचन्त तान्वयमिदमिह प्रति सचामहाऽइति स होवाचास्तीह प्रायश्चिती३रि-
त्यस्तीति का-ति पितैव ते वेदेति ॥५॥ स ह तत एवोदङ् प्रवव्राज। एद्धु पुरुषैः
पुरुषानाक्रन्दयत आक्रन्दयद्भिरद्यमानान्त्स होवाच भीष्मं बत भोः पुरुषान्वाऽ-
एतत्पुरुषा आक्रन्दयत आक्रन्दयन्तोऽदन्तीति ते होचुरित्थं वाऽइमेऽस्मानमु० ॥६॥
स ह तत एवैतयोः पूर्वयोः । उत्तरमन्ववान्तरदेशं प्रवव्राजेद्धु स्त्रियौ कल्याणीं चाति

स्थाप्य य ऽऊर्ध्वा अन्तर्यामाद्ग्रहास्तान्गृहीत्वा विप्रुषाꣳ होमꣳ हुत्वा संततिं च बहिष्पवमानेन स्तुत्वाहैव प्रतिपद्याध्वाऽइति ॥ ११ ॥ तदेतेभि श्लोकाः । चतुर्भिः सैन्यैर्युक्तैर्धीरा न्यजहुस्तमः विद्वाꣳसो ये शतक्रतु देवाः सत्त्रमतन्वतेति ॥ १२ ॥

चत्वारो ह्यत्र युक्ता भवन्ति । द्वौ होतारौ द्वावध्वर्यू पत्नेनु शकेव हनूनि कल्पयध्व-हनोरन्तौ व्यतिषजन्त धीराः न दानवा यच्छियं तन्तुमेषां छिनानीमौ विततं मोहयन्ति नः ॥ पूर्वस्याह्नः परिशिꣳषन्ति कर्म तदुत्तरेणाभिवितन्वतेऽह्ना दुर्विज्ञानं काव्यं देवतानाꣳ सोमाः सोमैर्व्यतिशक्ताः प्लवन्ते ॥ समानान्सदमुन्वन्ति ह्यान्क्राणभृतो यथा पूर्णान्परिस्रुतः कुम्भान्नमभेनयमादनऽइत्यसुररक्षसान्यपेयुः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥७॥ [५.५.] ॥ ॥

पञ्चैव महायज्ञाः । तान्येव महासत्त्राणि भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञः पितृयज्ञो देवयज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति ॥१॥ अहरहर्भूतेभ्यो बलिꣳ हरेत् । तथैतं भूतयज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहर्दद्यादोदपात्रात्तथैतं मनुष्ययज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहः स्वधाकुर्यादोदपात्रात्तथैतं पितृयज्ञꣳ समाप्नोत्यहरहः स्वाहाकुर्यादा काष्ठात्तथैतं देवयज्ञꣳ समाप्नोति ॥२॥ अथ ब्रह्मयज्ञः । स्वाध्यायो वै ब्रह्मयज्ञस्तस्य वाऽएतस्य ब्रह्मयज्ञस्य वागेव जुहूर्मन उपभृच्चक्षुर्ध्रुवा मेधा स्रुवः सत्यमवभृथः स्वर्गो लोक उदयनं यावन्तꣳ ह वाऽइमां पृथिवीं वित्तेन पूर्णां ददँल्लोकं जयति त्रिस्तावन्तं जयति भूयाꣳसं चाक्षय्यं य एवं विद्वानहरहः स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यः ॥ ३ ॥ पय आहुतयो ह वाऽएता देवानाम् । यदृचः स य एवं विद्वानृचोऽहरहः स्वाध्यायमधीते पय आहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति योगक्षेमेण प्राणेन रेतसा सर्वात्मना सर्वाभिः पुण्याभिः सम्पद्भिर्घृतकुल्या मधुकुल्याः पितॄन्स्वधा अभिवहन्ति ॥ ४ ॥ आज्याहुतयो ह वाऽएता देवानाम् । यद्यजूꣳषि स य एवं विद्वान्यजूꣳष्यहरहः स्वाध्यायमधीतऽआज्याहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति योगक्षेमेण प्राणेन रे० ॥५॥ सोमाहुतयो ह वाऽएता देवानाम् । यत्सामानि स य एवं विद्वान्सामान्यहरहः स्वाध्यायमधीते सोमाहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति योगक्षेमेण प्राणेन रे० ॥६॥ मेदआहुतयो ह वाऽएता देवानाम् । यदथर्वाङ्गिरसः स य एवं विद्वानथर्वाङ्गिरसोऽहरहः स्वाध्यायमधीते मेदआहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति योगक्षेमेण प्राणेन रे०

ल्याणीं च तेऽअन्तरेण पुरुषः कृष्णः पिङ्गाक्षो दण्डपाणिस्तेस्थौ तꣳ हैनं दृष्ट्वा
भीर्विवेद स हेत्य संविवेश तꣳ ह पितोवाचाधीष्व स्वाध्यायं कस्मान्नु स्वाध्यायं नाधी-
ऽइति स होवाच किमध्येष्ये न किं चनास्तीति तद्ध वरुणो विदां चकारागाद्वाऽइति
॥७॥ स होवाच । यान्वै तत्प्राच्यां दिश्यद्राक्षीः पुरुषैः पुरुषान्पर्वाण्येषां पर्वशः संवृश्च्यं
र्वशो विभजमानानिदं तवेदं ममेति वनस्पतयो वै तेऽअभूवन्त्स यद्वनस्पतीनाꣳ
समिधमादधाति तेन वनस्पतीनवरुन्द्धे तेन वनस्पतीनां लोकं जयति ॥ ८ ॥ अथ
यानेतद्दक्षिणायां दिश्यद्राक्षीः । पुरुषैः पुरुषान्पर्वाण्येषां पर्वशः संकर्तं पर्वशो
विभजमानानिदं तवेदं ममेति पशवो वै तेऽअभूवन्त्स यत्पयसा जुहोति तेन पशून-
वरुन्द्धे तेन पशूनां लोकं जयति ॥ ९ ॥ अथ यानेतत्प्रतीच्यां दिश्यद्राक्षीः ।
पुरुषैः पुरुषाꣳस्तूष्णीमासीनांस्तूष्णीमासीनैरद्यमानानोषधयो वै ता अभूवन्त्स यत्तृ-
णेनावज्योतयति तेनौषधीरवरुन्द्धे तेनौषधीनां लोकं जयति ॥ १० ॥ अथ
यानेतदुदीच्यां दिश्यद्राक्षीः । पुरुषैः पुरुषानाक्रन्दयत आक्रन्दयद्भिरद्यमानानापो
वै ता अभूवन्त्स यदपः सत्यानयति तेनापोऽवरुन्द्धे तेनापां लोकं जयति ॥११॥
अथ येऽएते । स्त्रियावद्राक्षीः कल्याणीं चातिकल्याणीं च सा या कल्याणी सा
श्रद्धा स यत्पूर्वामाहुतिं जुहोति तेन श्रद्धामवरुन्द्धे तेन श्रद्धां जयत्यथ यातिक-
ल्याणी साऽश्रद्धा स यदुत्तरामाहुतिं जुहोति तेनाश्रद्धामवरुन्द्धे तेनाश्रद्धां जयति
॥ १२ ॥ अथ य एने सोऽन्तरेण पुरुषः । कृष्णः पिङ्गाक्षो दण्डपाणिरस्थात्क्रो-
धो वै सोऽभूत्स यत्स्रुच्युदकमानीय निनयति तेन क्रोधमवरुन्द्धे तेन क्रोधं जयति
स य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तेन सर्वं जयति सर्वमवरुन्द्धे ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम्
॥ ४ ॥ [६. १.] ॥

जनको ह वै वैदेहो । ब्राह्मणैर्धावयद्भिः समाजगाम श्वेतकेतुनारुणेयेन सोम-
शुष्मेण सात्ययज्ञिना याज्ञवल्क्येन तान्होवाच कथं—कथमग्निहोत्रं जुहुथेति ॥१॥
स होवाच । श्वेतकेतुरारुणेयो घर्मावेव सम्राडहमजस्रौ यशसा विष्यन्दमानावन्योऽ-
न्यस्मिञ्जुहोमीति कथं तदित्यादित्यो वै घर्मस्तꣳ सायमग्नौ जुहोम्यग्निर्वै घर्मस्तं
प्रातरादित्ये जुहोमीति किꣳ स भवति य एवं जुहोत्यजस्र एव श्रिया यशसा भ-
वत्येतयोश्च देवतयोः सायुज्यꣳ सलोकतां जयतीति ॥ २ ॥ अथ होवाच सोम-
शुष्मः सात्ययज्ञिः । तेज एव सम्राडहं तेजसि जुहोमीति कथं तदित्यादित्यो वै तेजस्तꣳ
सायमग्नौ जुहोम्यग्निर्वै तेजस्तं प्रातरादित्ये जुहोमीति किꣳ स भवति य एवं जुहोतीति

॥७॥ मध्वाहुतयो ह वाऽएता देवानाम् । यदनुशासनानि विद्या वाकोवाक्यमिति-
हासपुराणं गाथा नाराशंᳫसयः स य एवं विद्वाननुशासनानि विद्या
वाकोवाक्यमितिहासपुराणं गाथा नाराशᳫंसीरित्यहरहः स्वाध्यायमधीते
मध्वाहुतिभिरेव तद्देवाँस्तर्पयति तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति योगक्षेमेण प्राणेन रे० ॥८॥
तस्य वाऽएतस्य ब्रह्मयज्ञस्य । चत्वारो वषट्कारा यद्वातो वाति यद्विद्योतते यत्स्त-
नयति यदवस्फूर्जति तस्मादेवंविद्वाते वाति विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जत्यधीयीतैव
वषट्कारायामच्छम्बट्कारायाति ह वै पुनर्मृत्युं मुच्यते गच्छति ब्रह्मणः सात्मताᳫंस
चेदपि प्रबलमिव न शक्नुयादप्येकं देवपदमधीयीतैव तथा भूतेभ्यो न हीयते॥९॥
ब्राह्मणम् ॥८॥ [५. ६.] तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १११ ॥

अथातः स्वाध्यायप्रशᳫंसा । प्रिये स्वाध्यायप्रवचने भवतो युक्तमना भवत्य-
पराधीनोऽहरहरर्थान्त्साधयते सुखᳫं स्वपिति परमचिकित्सक आत्मनो भवती-
न्द्रियसंयमश्चैकारामता च प्रज्ञावृद्धिर्यशो लोकपक्तिः प्रज्ञा वर्धमाना चतुरो ध-
र्मान्ब्राह्मणमभिनिष्पादयति ब्राह्मण्यं प्रतिरूपचर्यां यशो लोकपक्तिं लोकः पच्य-
मानश्चतुर्भिर्धर्मैर्ब्राह्मणं भुनक्त्यर्चया च दानेन चाजेयतया चावध्यतया च ॥१॥
ये ह वै के च श्रमाः । इमे द्यावापृथिवीऽअन्तरेण स्वाध्यायो हैव
तेषां परमता काष्ठा य एवं विद्वान्त्स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्यायो-
ऽध्येतव्यः ॥ २ ॥ यद्यद्ध वाऽअयं छन्दसः । स्वाध्यायमधीते तेन-
-तेन हैवास्य यज्ञक्रतुनेष्टं भवति य एवं विद्वान्त्स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्या-
योऽध्येतव्यः ॥ ३ ॥ यदि ह वा अप्यभ्यक्तः । अलंकृतः सुहितः सुखे शयने
शयानः स्वाध्यायमधीतऽआ हैव स नखाग्रेभ्यस्तप्यते य एवं विद्वान्त्स्वाध्याय-
मधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यः ॥ ४ ॥ मधु ह वाऽऋचः । घृतᳫं ह सामान्य-
मृतं यजूᳫंषि यद्ध वाऽअयं वाकोवाक्यमधीते क्षीरौदनमाᳫंसौदनौ हैव तौ
॥ ५ ॥ मधुना ह वाऽएष देवांस्तर्पयति । य एवं विद्वानृचोऽहरहः स्वाध्यायमधी-
ते तऽएनं तृप्तास्तर्पयन्ति सर्वैः कामैः सर्वैर्भोगैः ॥ ६ ॥ घृतेन ह वाऽएष देवाँ-
स्तर्पयति । य एवं विद्वान्त्सामान्यहरहः स्वाध्यायमधीते तऽएनं तृप्ता० ॥ ७ ॥
अमृतेन ह वाऽएष देवाँस्तर्पयति । य एवं विद्वान्यजूᳫंष्यहरहः स्वाध्यायमधीते
तऽएनं तृप्ता० ॥ ८ ॥ क्षीरौदनमाᳫंसौदनाभ्याᳫं ह वाऽएष देवांस्तर्पयति ।

तेजस्वी यशस्व्यन्नादो भवत्येतयोर्हैव देवतयोः सायुज्यꣳ सलोकतां जयति॥
॥ ३ ॥ अथ होवाच याज्ञवल्क्यः । यदहमग्निमुद्धराम्यग्निहोत्रमेव तदुद्यच्छाम्या
दित्यं वाऽअस्तं यन्तꣳ सर्वे देवा अनुयन्ति ते यऽएतमग्निमुद्धृतं पश्यन्त्यथाऽ
थाहं पात्राणि निर्णिज्योपसाद्याग्निहोत्रीं दोहयित्वा पश्यतः पश्यतस्तर्पयामीति स
नेदिष्ठं याज्ञवल्क्याग्निहोत्रस्य मीमाꣳसिष्ठा धेनुशतं ददामीति होवाच न त्वेवैन
योस्त्वमुत्क्रान्तिं न गतिं न प्रतिष्ठां न तृप्तिं न पुनरावृत्तिं न लोकं प्रत्युत्थायिनम्वि
त्युक्त्वा रथमास्थाय प्रधावयां चकार ॥ ४ ॥ ते होचुः । अति वै नोऽयꣳ राजन्य
बन्धुरवादीद्धन्तैनं ब्रह्मोद्यमाह्वयामहाऽइति स होवाच याज्ञवल्क्यो ब्राह्मणा वै वयꣳ
स्मो राजन्यबन्धुरसौ यद्यमुं वयं जयेम कमजैष्मेति ब्रूयाम यद्यु सऽउदस्मान्जयेद्ब्रा
ह्मणान्राजन्यबन्धुरजैषीदिति नो ब्रूयुर्मेदमादृढ्वमिति तद्धास्य जज्ञुरथ ह याज्ञवल्क्यो
रथमास्थायानुप्रधावयां चकार तꣳ हान्वाजगाम स होवाचाग्निहोत्रं याज्ञवल्क्य
वेदितु३मित्यग्निहोत्रꣳ सम्राडिति ॥ ५ ॥ ते वाऽएते । आहुती हुतेऽउत्क्रामत
तेऽअन्तरिक्षमाविशतस्तेऽअन्तरिक्षमेवाहवनीयं कुर्वाते वायुꣳ समिधं मरीचीरे
शुक्रामाहुतिं तेऽअन्तरिक्षं तर्पयतस्ते तत उत्क्रामतः ॥ ६ ॥ ते दिव
माविशतः । ते दिवमेवाहवनीयं कुर्वातेऽआदित्यꣳ समिधं चन्द्रमसमेव शुक्रामाहु
तिं ते दिवं तर्पयतस्ते तत आवर्तेते ॥ ७ ॥ तेऽइमामाविशतः । तेऽइमामेवाहवनीयं
कुर्वातेऽअग्निꣳ समिधमोषधीरेव शुक्रामाहुतिं तेऽइमां तर्पयतस्ते तत उत्क्रामत
॥ ८ ॥ ते पुरुषमाविशतः । तस्य मुखमेवाहवनीयं कुर्वाते जिह्वाꣳ समिध
मन्नमेव शुक्रामाहुतिं ते पुरुषं तर्पयतः स य एवं विद्वानश्नात्यग्निहोत्रमेवास्य हु
भवति ते तत उत्क्रामतः ॥ ९ ॥ ते स्त्रियमाविशतः । तस्या उपस्थमेवाहवनी
कुर्वाते धारकाꣳ समिधं धारका ह वै नामैतत्प्रजापतिः प्रजा धार
कार रेत एव शुक्रामाहुतिं ते स्त्रियं तर्पयतः स य एवं विद्वान्मिथुनमुपैत्यग्निहोत्र
मेवास्य हुतं भवति यस्ततः पुत्रो जायते स लोकः प्रत्युत्थाय्येतदग्निहोत्रं याज्ञ
वल्क्य नातः परमस्तीति होवाच तस्मै ह याज्ञवल्क्यो वरं ददौ स होवाच काम
प्रश्न एव मे त्वयि याज्ञवल्क्यासदिति ततो ब्रह्मा जनक आस ॥ १० ॥ ब्राह्म
णम् ॥ ४ ॥ [६. २.] ॥ ॥

जनको ह वैदेहः । बहु दक्षिणेन यज्ञेनेजे स ह तत्र कुरुपञ्चालानाम्

य एवं विद्वान्वाकोवाक्यमितिहासपुराणमित्यहरहः स्वाध्यायमधीते तऽएनं तृप्ता० ॥ ९ ॥ यन्ति वाऽआपः । एत्यादित्य एति चन्द्रमा यन्ति नक्षत्राणि यथा ह वाऽएता देवता नेयुर्न कुर्युरेवꣳ हैव तदहर्ब्राह्मणो भवति यदहः स्वाध्यायं नाधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यस्तस्मादप्यृचं वा यजुर्वा साम वा गाथां वा कुम्व्यां वाभिव्याहरेद्व्रतस्याव्यवच्छेदाय ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. ७.] ॥

प्रजापतिर्वाऽइदमग्र ऽआसीत् । एक एव सोऽकामयत स्यां प्रजायेयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत तस्माच्छ्रान्तात्तेपानात्त्रयो लोका असृज्यन्त पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौः ॥ १ ॥ स इमाँस्त्रींल्लोकानभितताप । तेभ्यस्तप्तेभ्यस्त्रीणि ज्योतीꣳष्यजायन्ताग्निर्योऽयं पवते सूर्यः ॥ २ ॥ स इमानि त्रीणि ज्योतीꣳष्यभितताप । तेभ्यस्तप्तेभ्यस्त्रयो वेदा अजायन्ताग्नेर्ऋग्वेदो वायोर्यजुर्वेदः सूर्यात्सामवेदः ॥ ३ ॥ स इमांस्त्रीन्वेदानभितताप । तेभ्यस्तप्तेभ्यस्त्रीणि शुक्राण्यजायन्त भूरित्यृग्वेदाद्भुव इति यजुर्वेदात्स्वरिति सामवेदात्तदृग्वेदेनैव होत्रमकुर्वत यजुर्वेदेनाध्वर्यवꣳ सामवेदेनोद्गीथं यदेव त्रय्यै विद्यायै शुक्रं तेन ब्रह्मत्वमथोच्चक्राम ॥४॥ ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन् । यदि न ऋक्तो वा यजुष्टो वा सामतो वा यज्ञो ह्वलेत्केनैनं भिषज्येमेति ॥ ५ ॥ स होवाच । यद्यृक्तो भूरिति चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा गार्हपत्ये जुहवथ यदि यजुष्टो भुव इति चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वाग्नीध्रीये जुहवथान्वाहार्यपचने वा हविर्यज्ञे यदि सामतः स्वरिति चतुर्गृ-हीतमाज्यं गृहीत्वाहवनीये जुहवथ यद्यऽअविज्ञातमसत्सर्वाण्यनुद्रुत्याहवनीये जुहवथ तदृग्वेदेनैवऽर्ग्वेदं भिषज्यति यजुर्वेदेन यजुर्वेदꣳ सामवेदेन सामवेदꣳ स यथा पर्वणा पर्व संदध्यादेवꣳ हैव स संदधाति य एताभिर्भिषज्यत्यथ यो ह्यतोऽन्येन भिषज्यति यथा शीर्णेन शीर्णꣳ संधित्सेद्यथा वा शीर्णे गरमभिनिदध्यादेवं तत्तस्मादेवंविदमेव ब्रह्माणं कुर्वीत नानेवंविदम् ॥ ६ ॥ तदाहुः । यदृचा होत्रं क्रियते यजुषाध्वर्यवꣳ साम्नोद्गीथोऽथ केन ब्रह्मत्वमित्यनया त्रय्या विद्ययेति ह ब्रूयात् ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५. ८] ॥

प्रजापतिर्ह वाऽएष यदग्निः ।

पैता वो ब्राह्मणा यो ब्रह्मिष्ठः स उदजतामिति ॥ १ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । अर्वाची रेता इति ते होचुस्त्वꣳ स्विन्नो याज्ञवल्क्य ब्रह्मिष्ठोऽसी३इति स होवाच नमोऽस्तु ब्रह्मिष्ठाय गोकामा एव वयꣳ स्म इति ॥ २॥ ते होचुः । को न इमं प्रक्ष्यतीति स होवाच विदग्धः शाकल्योऽहमिति तꣳ ह प्रतिख्यायोवाच त्वांꣳ स्विच्छाकल्य ब्राह्मणा उल्मुकावक्षयणमक्रता३इति ॥ ३ ॥ स होवाच । कति देवा याज्ञवल्क्येति त्रयश्च त्री च शता त्रयश्च त्री च सहस्रेत्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति त्रयस्त्रिꣳशदित्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति त्रय इत्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति द्वावित्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येत्यध्यर्ध इत्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येत्येक इत्योमिति होवाच कतमे ते त्रयश्च त्री च शता त्रयश्च त्रीच सहस्रेति ॥ ४ ॥ स होवाच । महिमान एवैषामेते त्रयस्त्रिꣳशत्त्वेव देवा इति कतमे ते त्रयस्त्रिꣳशदित्यष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्यास्त एकत्रिꣳशदिन्द्रश्चैव प्रजापतिश्च त्रयस्त्रिꣳशाविति ॥ ५ ॥ कतमे वसव इति । अग्निश्च पृथिवी च वायुश्चान्तरिक्षं चादित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाश्च नक्षत्राणि चैते वसव एते हीदꣳ सर्वं वासयन्ते तेयदिदꣳ सर्वं वासयन्ते तस्माद्वसव इति ॥ ६ ॥ कतमे रुद्रा इति । दशेमे पुरुषे प्राणा आत्मैकादशस्ते यदास्मान्मर्त्याच्छरीरादुत्क्रामन्त्यथ रोदयन्ति तद्यद्रोदयन्ति तस्माद्रुद्रा इति ॥ ७ ॥ कतम आदित्या इति । द्वादश मासाः संवत्सरस्यैत आदित्या एते हीदꣳ सर्वमाददाना यन्ति ते यदिदꣳ सर्वमाददाना यन्ति तस्मादादित्या इति ॥८ ॥ कतम इन्द्रः कतमः प्रजापतिरिति । स्तनयित्नुरेवेन्द्रो यज्ञः प्रजापतिरिति कतमः स्तनयित्नुरित्यशनिरिति कतमो यज्ञ इति पशव इति ॥९॥ कतमे ते त्रयो देवा इति । इम एव त्रयो लोका एषु हीमे सर्वे देवा इति कतमौ तौ द्वौ देवावित्यन्नं चैव प्राणश्चेति कतमोऽध्यर्ध इति योऽयं पवत इति कतम एको देव इति प्राण इति ॥ १० ॥ स होवाच । अतिप्रश्न्यां वा देवतामप्राक्षीः पुरेतिथ्यै मरिष्यसि न तेऽस्थीनि चन गृहान्प्राप्स्यन्तीति स ह तथैव ममार तस्य हाप्यन्यन्मन्यमाना परिमोषिणोऽस्थीन्यपजह्रुस्तस्मान्नोपवादी स्यादुत ह्येवंवित्परो भवति ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [६.३.]
॥ षष्ठोऽध्यायः ॥ [७२] ॥

१पशुबन्धेन यजते । पशवो वै पशुबन्धः स यत्पशुबन्धेन यजते पशुमानसानी

वादाभ्यः स यदाꣳशुं गृहीत्वादाभ्यं गृह्णात्यात्मानमेवास्यैतत्संस्कृत्य तस्मिन्
वाचं प्रतिष्ठापयति ॥ १ ॥ अथ मनो ह वाऽअꣳशुः । वागदाभ्यः प्राण एवा-
ꣳशुरुदानोऽदाभ्यश्चक्षुरेवाꣳशुः श्रोत्रमदाभ्यस्तद्यदेतौ ग्रहौ गृह्णन्ति सर्वत्वाय
कृत्स्नतायै ॥२॥ अथ देवाश्च ह वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्या अस्पर्धन्त तऽए-
तस्मिन्नेव यज्ञे प्रजापतावस्पर्धन्तास्माकमयꣳ स्यादस्माकमयꣳ स्यादिति ॥३॥
ततो देवाः । अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽएतं ग्रहं ददृशुरेतमदाभ्यं तमगृह्णत ते सव-
नानि प्रावृहन्त ते सर्वं यज्ञꣳ समवृञ्जतान्तरायन्नसुरान्यज्ञात् ॥४॥ ते होचुः अदभा-
म वाऽएनानिति तस्माददाभ्यो न वै नोऽदभन्निति तस्माददाभ्यो वाग्वाऽअदा-
भ्यः सेयमदब्धा वाक्तस्माद्वेवादाभ्य एवꣳ ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य सर्वं यज्ञꣳ
संवृङ्क्तऽएवं द्विषन्तं भ्रातृव्यꣳ सर्वस्माद्यज्ञान्निर्भजति बहिर्धा करोति य एवमेत-
द्वेद ॥ ५ ॥ स येनैव पात्रेणाꣳशुं गृह्णाति । तस्मिन्नेव पात्रे निग्राभ्याभ्योऽप आ-
नीय तस्मिन्नेतानꣳशून्गृह्णाति ॥ ६ ॥ उपयामगृहीतोऽसि । अग्नये त्वा गायत्र-
च्छन्दसं गृह्णामीति गायत्रं प्रातःसवनं तत्प्रातः सवनं प्रवृहतीन्द्राय त्वा त्रिष्टुप्छन्दसं
गृह्णामीति त्रैष्टुभं माध्यन्दिनꣳ सवनं तन्माध्यन्दिनꣳ सवनं प्रवृहति विश्वेभ्य-
स्त्वा देवेभ्यो जगच्छन्दसं गृह्णामीति जागतं तृतीयसवनं तत्तृतीयसवनं प्रवृहत्य-
नुष्टुप्तेऽभिगर इति यदत ऊर्ध्वꣳ सवनेभ्यस्तदानुष्टुभं तदेवैतत्प्रवृहति तन्नाभिषुणोति
वज्रो वै ग्रावा वागदाभ्यो नेद्वज्रेण वाचꣳ हिनसानीति ॥ ७ ॥ अथाꣳशूनेवाधू-
नोति । प्रेशीनां त्वा पत्मन्नाधूनोमि कुकूननानां त्वा पत्मन्नाधूनोमि भन्दनानां
त्वा पत्मन्नाधूनोमि मदिन्तमानां त्वा पत्मन्नाधूनोमि मधुन्तमानां त्वा पत्मन्नाधू-
नोमीत्येता वै दैवीरापस्तद्याश्चैव दैवीरापो याश्चेमा मानुष्यास्ताभिरेवास्मिन्नेतदु-
भयीभी रसं दधाति ॥ ८ ॥ शुक्रं त्वा शुक्रऽआधूनोमीति । शुक्रꣳ ह्येतच्छुक्रऽआ-
धूनोत्यह्नो रूपे सूर्यस्य रश्मिष्विति तदह्नश्चैवैनमेतद्रूपे सूर्यस्य च रश्मिष्वाधूनोति
॥ ९ ॥ ककुभꣳ रूपं वृषभस्य रोचते बृहदिति । एतद्वै ककुभꣳ रूपं वृषभस्य
रोचते बृहद्य एष तपति शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः सोमः सोमस्य पुरोगा इति तच्छु-
क्रमेवैतच्छुक्रस्य पुरोगां करोति सोमꣳ सोमस्य पुरोगां यत्ते सोमादाभ्यं नाम
जागृवि तस्मै त्वा गृह्णामीत्येतद्ध वाऽअस्यादाभ्यं नाम जागृवि यद्वाक्तद्वाचमेवैत-
द्गृह्णाति ॥ १० ॥ अथापनिष्क्रम्य जुहोति । तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहेति
तत्सोमायैवैनत्सोमाय जुहोति तथो वाचमग्नौ न प्रवृणक्त्यथ हिरण्यमभिव्यनित्य-

तेन गृहेषु यजते गृहेषु पशून्बध्नाऽइति तेन सुयवसे यजेत सुयवसे पशून्बध्नाऽ
इति जीर्यन्ति ह वै जुह्वतो यजमानस्याग्नयोऽग्नीञ्जीर्यतोऽनु यजमानो यजमान
मनु गृहाश्च पशवश्च ॥१॥ शतम् ६००० ॥ स यत्पशुबन्धेन यजते । अग्नीनेवैतन्
निर्णवान्कुरुतेऽग्नीनां पुनर्णवतामनु यजमानो यजमानमनु गृहाश्च पशवश्चायुष्यो
वाऽअस्यैष आत्मनिष्क्रयणो भवति माꣳसीयन्ति ह वै जुह्वतो यजमानस्याग्न
यस्ते यजमानमेव ध्यायन्ति यजमानꣳ संकल्पयन्ति पचन्ति वाऽअन्येष्वग्निषु ह-
माꣳसमग्नयैतेषां नातोऽन्या माꣳसाशा विद्यते यस्यो चैते भवन्ति ॥२॥ स य
स्पशुबन्धेन यजते । आत्मानमेवैतन्निष्क्रीणीते वीरेण वीरं वीरो हि पशुर्वीरो यजमा
न एतद्ध ह वै परममन्नाद्यं यन्माꣳसꣳ स परमस्यैवान्नाद्यस्यात्ता भवति तं
संवत्सरो नानीजानमतीयादायुर्वै संवत्सर आयुरेवैतदमृतमात्मन्धत्ते ॥ ३ ॥ ब्राह्म
णम् ॥ ७ ॥ [७.१.] ॥ ॥

हविर्यज्ञविधो ह वाऽअन्यः पशुबन्धः । सोमविधोऽन्यः स हैष हविर्यज्ञवि
धो यस्मिन्घृतमुपनयति यस्मिन्नाज्यꣳ मण्डयति यस्मिन्पूर्णपात्रं निनयति यस्मिन्विष्णुक्रमा
न्क्रमयत्यथ हैष सोमविधो यस्मिन्नेतानि न क्रियन्ते ॥ १ ॥ तदाहुः । इष्टिः पशु
बन्धा३ महायज्ञा३इति महायज्ञ इति ह ब्रूयादिष्टिं वै तर्हि पशुबन्धमकर्वेनमकुद
या इत्येनं ब्रूयात् ॥ २ ॥ तस्य प्रयाजा एव प्रातःसवनम् । अनुयाजास्तृतीयसव
नं पुरोडाश एव माध्यन्दिनꣳ सवनम् ॥ ३ ॥ तद्धैके । वपायाꣳ हुताय
दक्षिणा नयन्ति तदु तथा न कुर्यात्प्रो हैनं तत्र ब्रूयाद्धविर्धां न्याऽअ
प्राणेभ्यो दक्षिणा अनैषीत्प्राणानदद्यन्द्धो वा स्रामो न
बधिरो वा पक्षहतो वा भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥४॥ इत्थमेव कुर्यात्
पुरोडाशेडायामेवोपहूतायां दक्षिणा नयेदेन्द्रो वाऽअयं मध्यतः प्राण इत्ययमैन्द्रो
न्द्रं मध्यतः प्राणं दक्षिणाभिर्दक्षयत्यैन्द्रं वै माध्यन्दिनꣳ सवनं माध्यन्दिने वै स
वने दक्षिणा नीयन्ते तस्मात्पुरोडाशेडायामेवोपहूतायां दक्षिणा नयेत् ॥ ५ ॥ त
दाहुः । अध्वर्यो यद्दीक्षितस्य नानश्रुथोऽवकल्पते केनमदिदीक्षि इत्यात्मप्रयाज
द्वꣳहेयुरध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता च होता च मैत्रावरुणश्च ब्रह्मा चाग्नीध्रश्चैते
षड्ढोता तमनुदृत्य षड्ढोतारं जुहोत्येतेनाहुतिं हुत्वा यन्न वाग्यज्ञो वागप्यन्न
रिक्षमात्मापृथिवीꣳ शरीरैः ब्राह्मणेऽस्पिर्द्धया वाचाच्छिद्रया जुह्वा दि

हि सोऽन्वेताश्चतुरो नेष्टा दीक्षयति ॥ ८ ॥ अथाध्वर्यवे नेष्टारमुन्नेता दीक्षयति ।
सꣳ हि सोऽन्वथ ब्रह्मणऽआग्नीध्रं दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वथोद्गात्रे सुब्रह्मण्यां
दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वथ होत्रे ग्रावस्तुतं दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वेताश्चतुर
उन्नेता दीक्षयति ॥ ९ ॥ अथोन्नेतारꣳ । स्नातको वा ब्रह्मचारी वान्यो वादीक्षितो
दीक्षयति न पूतः पावयेदिति ह्याहुः सैषानुपूर्वदीक्षा स यत्र हैवं विद्वाꣳसो दीक्षन्ते
दीक्षमाणा हैव ते यज्ञं कल्पयन्ति यज्ञस्य क्लृप्तिमनु सत्रिणां योगक्षेमः कल्पते सत्त्रिणां
योगक्षेमस्य क्लृप्तिमन्वपि तस्यार्धस्य योगक्षेमः कल्पते यस्मिन्नर्धे यजन्ते ॥ १० ॥
तेषां वाऽउन्नेतोत्तमो दीक्षते । प्रथमोऽवभृथादुदायतामुदैति प्राणो वाऽउन्नेता प्रा-
णमेवैष्वेतदुभयतो दधाति तथा सर्वमायुर्यन्ति तथा ह न पुरायुषोऽस्माल्लोकात्प्र-
यन्ति सैषानुपूर्वदीक्षा स यत्र हैवं विद्वाꣳसो दीक्षेरंस्तदेव दीक्षेत ॥ ११ ॥
ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

श्रद्धाया वै देवाः । दीक्षां निरमिमतादित्यै प्रायणीयꣳ सोमात्क्रयं विष्णो-
रातिथ्यमादित्यात्प्रवर्ग्यꣳ स्वधाया उपसदोऽग्नीषोमाभ्यामुपवसथमस्माल्लोका-
त्प्रायणीयमतिरात्रꣳ ॥ १ ॥ संवत्सराच्चतुर्विꣳशमहः । ब्रह्मणोऽभिप्लवं क्षत्रात्पृ-
ष्ठ्यमग्नेरभिजितमद्भ्यः स्वरसाम्न आदित्याद्विषुवन्तमुक्ताः स्वरसामान इन्द्राद्वि-
श्वजितमुक्तौ पृष्ठ्याभिप्लवौ मित्रावरुणाभ्यां गोआयुषी विश्वेभ्यो देवेभ्यो द-
शरात्रं दिग्भ्यो दशरात्रिकं पृष्ठ्यषडहमेभ्यो लोकेभ्यश्छन्दोमान् ॥ २ ॥
संवत्सराद्दशममहः । प्रजापतेर्महाव्रतꣳ स्वर्गाल्लोकादुदयनीयमतिरात्रं तदेतत्संव-
त्सरस्य जन्म स यो हैवमेतत्संवत्सरस्य जन्म वेद हास्माच्छ्रेयान्जायते सात्मा भ-
वति संवत्सरो भवति संवत्सरो भूत्वा देवानप्येति ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

यद्वै दीक्षन्ते । अग्नाविष्णूऽएव देवते यजन्तेऽग्नाविष्णू देवते भवन्त्यग्नावि-
ष्ण्वोः सायुज्यꣳ सलोकतां जयन्ति ॥ १ ॥ अथ यत्प्रायणीयेन यजन्ते । अदि-
तिमेव देवतां यजन्तेऽदितिर्देवता भवन्त्यदितेः सायु० ॥ २ ॥ अथ यत्क्रयेण च-
रन्ति । सोममेव देवतां यजन्ते सोमो देवता भवन्ति सोमस्य सायु० ॥ ३ ॥ अ-
थ यदातिथ्येन यजन्ते । वि[illegible] विष्णोः
सायु० ॥ ४ ॥ अथ य[illegible] दित्यो

दैत्राहुधथं होत्रामैरयत्स्वाहेति सैव दीक्षा ॥ ६ ॥ तदाहुः । अध्वर्यो यद्दीक्षितस्य नानवभृथोऽवकल्पते केनमवभृथमवनेष्यसीति स यद्धृदयशूलेन चरन्ति स हैवैतस्यावभृथः ॥७॥ मधुको ह स्माह पैङ्ग्यः । विसोमेन वाऽएके पशुबन्धेन यजन्ते ससोमेनैके दिवि वै सोम आसीत्तं गायत्री वयो भूत्वाहरत्तस्य यत्पर्णमच्छिद्यत तत्पर्णस्य पर्णत्वमिति न्वाऽएतद्ब्राह्मणमुद्यते विसोमेन वाऽएके पशुबन्धेन यजन्ते ससोमेनैके स हैष विसोमेन पशुबन्धेन यजते योऽन्यं पालाशाद्यूपं कुरुतेऽथ हैष ससोमेन पशुबन्धेन यजते यः पालाशं यूपं कुरुते तस्मात्पालाशमेव यूपं कुर्वीत ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ [७.२.] ॥ ॥

स य एष बहुसारः । स हापशव्यस्तस्मात्तादृशं पशुकामो यूपं न कुर्वीताथ य एष फल्गुभासहः स ह पशव्यस्तस्मात्तादृशं पशुकामो यूपं कुर्वीत ॥१॥ अथ यस्यैतद्वक्रस्य सतः । शूल-इवाग्रं भवति स ह कपोती नाम स यो ह तादृशं यूपं कुरुते पुरा हायुषोऽमुं लोकमेति तस्मात्तादृशमायुष्कामो यूपं न कुर्वीत ॥२॥ अथ य एष आनतः । उपरिष्टादुपनतो मध्ये सोऽशनायै रूपथं स यो ह तादृशं यूपं कुरुतेऽशनायुका हास्य भार्या भवन्ति तस्मात्तादृशमन्नाद्यकामो यूपं न कुर्वीताथ य एष आनत उपरिष्टादुपनतो मध्ये सोऽन्नाद्यस्य रूपं तस्मात्तादृशमन्नाद्यकामो यूपं कुर्वीत ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९॥ [७.१.] ॥ ॥

स यत्पशुना यक्ष्यमाणः । एकारत्निं यूपं कुरुतऽइममेव तेन लोकं जयत्यथ यद्द्व्यरत्निमन्तरिक्षलोकमेव तेन जयत्यथ यत्त्र्यरत्निं दिवमेव तेन जयत्यथ यच्चतुररत्निं दिश एव तेन जयति स वाऽएष त्र्यरत्निर्वैव चतुररत्निर्वा पशुबन्धयूपो भवत्यथ योऽत ऊर्ध्वः सौम्यस्यैव सोऽध्वरस्य ॥ १ ॥ तदाहुः । यजेदाज्यभागौं ना३ इति यजेदित्याहुश्चक्षुषी वाऽएते यज्ञस्य यदाज्यभागौ किमृते पुरुषस्य चक्षुर्भ्याथंस्यादिति यावद्व भागिनथं स्वेन भागधेयेन न निर्भजन्त्यनिर्भक्तो वै स तावन्मन्यतेऽथ यदेव तथं स्वेन भागधेयेन निर्भजन्त्यथैव स निर्भक्तो मन्यते स यत्रऽज्ञोतान्वाहासना रक्षः सथंसृजतादिति तदेनथं स्वेन भागधेयेन निर्भजति ॥ २ ॥ एतद्वै पशोः संज्ञप्यमानस्य । हृदयथं शुक्समवैति हृदयाच्छूलं तद्य मद हृदयेन पशुथं श्रपयन्ति पुनः पशुथं शुगनाविष्पन्देत पार्श्वत एवनस्काष्ट-

देवता भवन्त्यादित्यस्य सायु० ॥ ५ ॥ अथ यदुपसद उपयन्ति । एता एव देवता
यजन्ते या एता उपसत्स्वेता देवता भवन्त्येतासां देवतानाꣳ सायु० ॥ ६ ॥ अथ
यदग्नीषोमीयेण पशुना यजन्ते । अग्नीषोमावेव देवते यजन्तेऽग्नीषोमौ देवते भव-
न्त्यग्नीषोमयोः सायु० ॥७॥ अथ यत्प्रायणीय मतिरात्रमुपयन्ति । अहोरात्रेए-
व देवते यजन्तेऽहोरात्रे देवते भवन्त्यहोरात्रयोः सायु० ॥ ८ ॥ अथ यच्चतुर्विꣳ-
शमहरुपयन्ति । संवत्सरमेवदेवतां यजन्ते संवत्सरो देवता भवन्ति संवत्सरस्य
सायु० ॥ ९ ॥ अथ यदभिप्लवꣳ षडहमुपयन्ति । अर्धमासांश्च मासांश्च देवता
यजन्तेऽर्धमासाश्च मासाश्च देवता भवन्त्यर्धमासानां च मासानां च सायु०॥१०॥
अथ यत्पृष्ठ्यꣳ षडहमुपयन्ति । ऋतूनेवदेवता यजन्तऽऋतवो देवता भवन्त्यृतू-
नाꣳ सायु० ॥ ११ ॥ अथ यदभिजितमुपयन्ति । अग्निमेव देवतां यजन्तेऽग्नि
र्देवता भवन्त्यग्नेः सायु० ॥ १२ ॥ अथ यत्स्वरसाम्न उपयन्ति । अप एव देवता
यजन्तऽआपो देवता भवन्त्यपाꣳ सायु० ॥ १३ ॥ अथ यद्विषुवन्तमुपयन्ति ।
आदित्यमेव देवतां यजन्तऽआदित्यो देवता भवन्त्यादित्यस्य सायुज्यꣳ स-
लोकतां जयन्त्युक्ताः स्वरसामानः ॥ १४ ॥ अथ यद्विश्वजितमुपयन्ति । इन्द्र-
मेव देवतां यजन्तऽइन्द्रो देवता भवन्तीन्द्रस्य सायुज्यꣳ सलोकतां जयन्त्युक्तौ
पृष्ठ्याभिप्लवौ ॥ १५ ॥ अथ यद्गोऽआयुषी उपयन्ति । मित्रावरुणावेवदेवते
यजन्ते मित्रावरुणौ देवते भवन्ति मित्रावरुणयोः सायु० ॥१६॥ अथ यद्दशरात्र-
मुपयन्ति । विश्वानेव देवान्देवतां यजन्ते विश्वे देवा देवता भवन्ति विश्वेषां देवा-
नाꣳ सायु० ॥ १७ ॥ अथ यद्दाशरात्रिकं पृष्ठ्यꣳ षडहमुपयन्ति । दिश एव
देवता यजन्ते दिशो देवता भवन्ति दिशाꣳ सायु० ॥ १८ ॥ अथ यच्छन्दोमा-
नुपयन्ति । इमानेव लोकान्देवता यजन्तऽइमे लोका देवता भवन्त्येषां लोकानाꣳ
सायु० ॥ १९ ॥ अथ यद्दशममहरुपयन्ति । संवत्सरमेव देवतां यजन्ते संवत्सरो
देवता भवन्ति संवत्सरस्य सायु० ॥ २० ॥ अथ यन्महाव्रतमुपयन्ति । प्रजापति-
मेव देवतां यजन्ते प्रजापतिर्देवता भवन्ति प्रजापतेः सायु० ॥ २१॥ अथ यदुदय-
नीयमतिरात्रमुपयन्ति । संवत्सरमेव तदाप्त्वा स्वर्गे लोके प्रतितिष्ठन्ति तान्यदि
पृच्छेयुः कामद्य देवतां यजध्वे का देवतास्थ कस्यां देवतायां वसथेत्यत एवैकत-
मां ब्रूयुर्यस्यैव नेदिष्ठꣳ स्युरेते ह वै सति सद एते हि सतीषु देवतासु सीदन्तो
यन्ति सत्त्रसदो हैवैते स यो हैवं विदुषां दीक्षितानाꣳ पापकꣳ सत्त्रे कीर्ति-

पतृय श्रपयेत् ॥ ३ ॥ उपस्तृणीतऽआज्यम् । तत्पृथिव्यै रूपं करोति हिरण
शकलमवदधाति तदग्ने रूपं करोति वपामवदधाति तदन्तरिक्षस्य रूपं करो
हिरण्यशकलमवदधाति तदादित्यस्य रूपं करोत्यथ यदुपरिष्टादभिघारयति त
रूपं करोति सा वाऽएषा पञ्चावत्ता वपा भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्त
संवत्सरस्य तस्मात्पञ्चावत्ता वपा भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० ॥ [७. ४
॥ सप्तमोऽध्यायः ॥ [७३,] ॥

तद्यथा ह वै । इदर्ठ रथचक्रं वा कौलालचक्रं वाप्रतिष्ठितं क्रन्देदेवर्ठ हैव
लोका अध्रुवा अप्रतिष्ठिता आसुः ॥ १ ॥ स ह प्रजापतिरीक्षाञ्चक्रे । कथं नि
मे लोका ध्रुवाः प्रतिष्ठिताः स्युरिति स एभिश्चैव पर्वतैर्नदीभिश्चेमामदृर्ठहद्वयो
भिश्च मरीचिभिश्चान्तरिक्षं जीमूतैश्च नक्षत्रैश्च दिवम् ॥ २ ॥ स मह इति व्या
रत् । पशवो वै महस्तस्माद्यस्यैते बहवो भवन्ति भूयिष्ठमस्य कुले महीयन्ते बह
ह वाऽअस्यैते भवन्ति भूयिष्ठर्ठ हास्य कुले महीयन्ते तस्माद्यथैनमायतनाद्व्याधे
न्वा मना यापयेयुरग्निहोत्रर्ठ हुत्वा मह इत्युपतिष्ठेत मति प्रजया पशुभिस्तिष्ठ
नायतनाच्च्यवते ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ ॥ [८, १,] ॥ ॥

चत्वारो ह वाऽअग्नयः । आहित उद्धृतः प्रहृतो विहृतोऽयमेव लोक आहि
तोऽन्तरिक्षलोक उद्धृतो द्यौः प्रहृतो दिशो विहृतोऽग्निरेवाहितो वायुरुद्धृत आदि
त्यः प्रहृतश्चन्द्रमा विहृतो गार्हपत्य एवाहित आहवनीय उद्धृतोऽथ यमेतमाहवनी
यात्प्राञ्चं प्रणयन्ति स प्रहृतोऽथ यमेतमुदञ्चं पशुश्रपणायाहरन्ति यं चाग्रइन्ध
स विहृतस्तस्मात्सर्वेऽग्नौ पशुबन्धेन यजेत ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ ॥ [८,२,]

तदाहुः । किंदेवत्य एष पशुः स्यादिति प्राजापत्यः स्यादित्याहुः प्रजापति
र्वाऽएतमग्रेऽपश्यत्तस्मात्प्राजापत्य एवैष पशुः स्यादिति ॥ १ ॥ अथो आग्ने
हुः । सौर्य एवैष पशुः स्यादिति तस्मादेतमाहरन्तस्तमिवै पशवो बध्नन्ते बध्नन्त्युक्
स्यधायोप्रयुक्तऽउपप्रयान्ति तस्मात्सौर्य एवैष पशुः स्यादिति ॥ २ ॥ अथो आह
ऐन्द्राग्न एवैष पशुः स्यादित्येते वै देवेनऽइन्द्राग्नी देवा यथा यजते यद्यपन्
यदि प्रदसा यजते पाद्य तऽएव तस्मादैन्द्राग्न एवैष पशुः स्यादिति ॥ ३ ॥ नाग्र प

येदेतेभ्यस्त्वा देवताभ्य आवृश्चाम इत्येनं ब्रूयुः स पापीयान्भवति श्रेयाꣳस आत्मना ॥ २२ ॥ स एष संवत्सरस्त्रिमहाव्रतः । चतुर्विꣳशे महाव्रतं विषुवति महाव्रतं महाव्रतमेव महाव्रतं तꣳ ह स्मैतं पूर्वऽउपयन्ति त्रिमहाव्रतं ते तेजस्विन आसुः सत्यवादिनः सꣳशितव्रता अथ यऽउ हैनमप्येतर्हि तथोपेयुर्यथामपात्रऽउदकऽआसिक्ते विम्रित्येदेवꣳ हैव ते विम्रित्येयुरुपयुपयन्ति तदेषाꣳ सत्येन श्रमेण तपसा श्रद्धया यज्ञेनाहुतिभिरवरुद्धं भवति ॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

पुरुषो वै संवत्सरः । तस्य पादावेव प्रायणीयोऽतिरात्रः पादाभ्याꣳ हि प्रयन्ति तयोर्यच्छुक्लं तदह्नो रूपं यत्कृष्णं तद्रात्रेर्नखान्येवौषधिवनस्पतीनाꣳ रूपमूरू चतुर्विꣳशमहरुरोऽभिप्लवः पृष्ठं पृष्ठ्यः ॥ १ ॥ अयमेव दक्षिणो बाहुरभिजित् । इमऽएव दक्षिणे त्रयः प्राणाः स्वरसामानो मूर्धा विषुवानिमऽएवोत्तरे त्रयः प्राणाः स्वरसामानः ॥२॥ अयमेवोत्तरो बाहुर्विश्वजित् । उक्तौ पृष्ठ्याभिप्लवौ याववाञ्चौ प्राणौ ते गोऽआयुषीऽअङ्गानि दशरात्रो मुखं महाव्रतꣳ हस्तावेवोदयनीयोऽतिरात्रो हस्ताभ्याꣳ ह्युद्यन्ति तयोर्यच्छुक्लं तदह्नो रूपं यत्कृष्णं तद्रात्रेर्नखान्येव नक्षत्राणाꣳ रूपꣳ स एष संवत्सरोऽध्यात्मं प्रतिष्ठितः स यो हैवमेतꣳ संवत्सरमध्यात्मं प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिरस्मिँल्लोकेऽमृतत्वेनामुष्मिन् ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ [७९] ॥

समुद्रं वाऽएते प्रतरन्ति । ये संवत्सराय दीक्षन्ते तस्य तीर्थमेव प्रायणीयोऽतिरात्रस्तीर्थेन हि प्रस्नान्ति तद्यत्प्रायणीयमतिरात्रमुपयन्ति यथा तीर्थेन समुद्रं प्रस्नायुस्तादृक्तत् ॥ १ ॥ गाधमेव प्रतिष्ठा चतुर्विꣳशमहः । यथोपपक्षदघ्नं वा कण्ठदघ्नं वा यतो विश्रम्य प्रस्नान्ति प्रस्नेयोऽभिप्लवः प्रस्नेयः पृष्ठ्यः ॥२॥ गाधमेव प्रतिष्ठाभिजित् । यथोपान्तदघ्नं वा कण्ठदघ्नं वा यतो विश्रम्योत्क्रामन्त्यूरुदघ्न एव प्रथमः स्वरसामा जानुदघ्नो द्वितीयः कुल्फदघ्नस्तृतीयो द्वीपः प्रतिष्ठा विषुवान्कुल्फदघ्न एव प्रथमोऽर्वाक्सामा जानुदघ्नो द्वितीय
॥ ३ ॥ गाधमेव प्रतिष्ठा विश्वजित् । यथोपपक्षदघ्नं वा क
धम्य प्रस्नान्ति प्रस्नेयः पृष्ठ्यः प्र
शरात्रः ॥ ४ ॥ गाधमेव

पशुबन्धः । तस्माद्यावज्जीवति नास्यान्यः पशूनामीष्टे बद्धा ह्यस्मिन्नेते भवन्ति
॥ ४ ॥ स ह प्रजापतिरग्निमुवाच । यजै त्वया त्वा लभाऽइति नेति होवाच
वायुं ब्रूहीति स ह वायुमुवाच यजै त्वया त्वा लभाऽइति नेति होवाच पुरुषं
ब्रूहीति स ह पुरुषमुवाच यजै त्वया त्वा लभाऽइति नेति होवाच पशून्ब्रूहीति
स ह पशूनुवाच यजै युष्माभिर्वो लभाऽइति नेति होचुश्चन्द्रमसं ब्रूहीति
स ह चन्द्रमसमुवाच यजै त्वया त्वा लभाऽइति नेति होवाचादित्यं ब्रूहीति
स हादित्यमुवाच यजै त्वया त्वा लभाऽइति तथेति होवाच युऽउ तऽएते नाचा·
कमन्त किमु मऽएतेषु स्यादिति यद्यत्कामयेथा इति तथेति तमालभत सोऽस्यायं
पशुरालब्धः संज्ञप्तोऽश्वयत्तमेताभिराप्रीभिराप्रीणात्तद्यदेनमेताभिराप्रीभिराप्री·
णात्तस्मादाप्रियो नाम तस्मादु पशुꣳ संज्ञप्तं ब्रूयाच्छ्रेतां नु मुहूर्तमिति स या·
वन्तमश्वमेधेनेष्ट्वा लोकं जयति तावन्तमेतेन जयति ॥ ५ ॥ तं प्राची दिक् ।
प्राणेत्यनुप्राणत्प्राणमेवास्मिँस्तद्दधात्तं दक्षिणा दिग्व्यानेत्यनुप्राणद्व्यानमेवा·
स्मिंस्तद्दधात्तं प्रतीची दिगपानेत्यनुप्राणदपानमेवास्मिंस्तद्दधात्तमुदीची दिगुदा·
नेत्यनुप्राणदुदानमेवास्मिँस्तद्दधात्तमूर्ध्वा दिक्समानेत्यनुप्राणत्समानमेवास्मिँस्त·
द्दधात्तस्मादु पुत्रं जातमकृतनाभिं पञ्च ब्राह्मणान्ब्रूयादित्येनमनुप्राणितेति यदु
नाप विन्देदपि स्वयमेवानु परिक्राममनुप्राण्यात्स सर्वमायुरेत्या हैव जरायै जी·
वति ॥ ६ ॥ स प्राणमेवाग्नेरादत्त । तस्मादेष नानुपध्मातो नानुपज्वलितो ज्व·
लत्याप्तो ह्यस्य प्राण आ ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य प्राणं दत्ते य एवं वेद ॥ ७ ॥
रूपमेव वायोरादत्त तस्मादेतस्य लेलायत इवैवोपशृण्वन्ति न त्वेनं पश्यन्त्याप्तꣳ
ह्यस्य रूपमा ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य रूपं दत्ते य एवं वेद ॥ ८ ॥ चित्तमेव
पुरुषस्यादत्त । तस्मादाहुर्दैवचित्तं त्वावतु मा मनुष्याचित्तमित्याप्तꣳ ह्यस्य चित्त·
मा ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य चित्तं दत्ते य एवं वेद ॥ ९ ॥ चक्षुरेव पशूनामादत्त ।
तस्मादेते चाकश्यमाना इवैव न जानन्त्यथ यद्वैवोपजिघ्रन्त्यथ जानन्त्याप्तꣳ
ह्येषां चक्षुरा ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य चक्षुर्दत्ते य एवं वेद ॥ १० ॥ भामेव
चन्द्रमस आदत्त । तस्मादेतयोः सदृशयोः सतोर्नितरां चन्द्रमा भात्याप्ता ह्यस्य
भा आ ह वै द्विषतो भ्रातृव्यस्य भां दत्ते य एवं वेद तद्यदादत्त तस्मादादि·
त्यः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १४ ॥ [८. ३.] ॥

अङ्गिरसोनीनाय ह । यत्राद्दुपायꣳ गार्ग्यो जगाम स ह सत्राप्य

यतो निर्मथ्योत्स्नान्ति तीर्थमेवोदयनीयोऽतिरात्रस्तीर्थेन प्रस्नान्ति तद्यदुदयनीय-
मतिरात्रमुपयन्ति यथा तीर्थेन समुद्रं प्रस्नाय तीर्थेनोत्स्नायुस्तादृक्तत् ॥ ५ ॥ त-
दाहुः । कति संवत्सरस्यातिरात्राः कत्यग्निष्टोमाः कत्युक्थ्याः कति षोडशिनः
कति षडहा इति द्वावतिरात्रौ षट्शतमग्निष्टोमा द्वे चत्वारिंशे शते उक्थ्याना-
मिति नु य उक्थ्यान्स्वरसाम्न उपयन्ति ॥ ६ ॥ अथ येऽग्निष्टोमान् । द्वादश श-
तमग्निष्टोमा द्वे चतुस्त्रिंशे शते उक्थ्यानां द्वादश षोडशिनः षष्टिः षडहा
इति नु संवत्सरस्याप्तिः ॥ ७ ॥ द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य । तेषामेतत्तेज इन्द्रि-
यं यत्पृष्ठानि तद्यन्मासि-मासि पृष्ठान्युपयन्ति मासश एव तत्संवत्सरस्य तेज आ-
प्नुवन्त्यथ कथं त्रयोदशस्य मासस्य तेज आप्नुवन्तीत्युपरिष्टाद्विषुवतो विश्वजि-
तं सर्वपृष्ठमग्निष्टोममुपयन्त्येवमु त्रयोदशस्य मासस्य तेज आप्नुवन्ति ॥ ८ ॥
एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह । श्वेतकेतुरारुणेयः संवत्सराय न्वा अहं दीक्षिष्य इति
तं ह पितोवीक्ष्योवाच वेत्थ न्वायुष्मन्संवत्सरस्य गाधप्रतिष्ठा इति वेदेति होवाचै-
तद्ध तद्विद्वानुवाच ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [२. १.] ॥

तदाहुः । कस्मादुभयतोज्योतिषोऽभिप्लवा भवन्त्यन्यतोज्योतिः पृष्ठ्य इतीमे वै
लोका अभिप्लवा उभयतोज्योतिषो वा इमे लोका अग्निनेत आदित्येनामुत ऋतव
पृष्ठ्योऽन्यतोज्योतिषो वा ऋतव एष एषां ज्योतिर्य एष तपति ॥१॥ देवचक्रे वा
एते पृष्ठ्यप्रतिष्ठिते । यजमानस्य पाप्मानं तृंहतो परिप्लवेते स यो हैवं विद्वा
दीक्षितानां पापकं सत्रे कीर्तयत्येते हास्य देवचक्रे शिरश्छिन्तो दशरात्र उद्धौ
पृष्ठ्याभिप्लवौ चक्रे॥२॥तदाहुः। यत्समेऽएव चक्रे भवतोऽथैते विषमा स्तोमाः कथमस्यै-
ते समा स्तोमा-स्तोमा उपेता भवन्तीति यदेव षडन्यान्यहानि षडन्यानि तेनेति ब्रूया-
त् ।३॥ पृष्ठ्याभिप्लवौ तन्त्रे कुर्वीतेति ह स्माह पैङ्ग्यः । तयो स्तोत्राणि च शस्त्राणि
च संचारयेदिति स यत्संचारयति तस्मादिमे प्राणा नाना सन्त एकोतयः समानमू-
तिमनुसंचरन्त्यथ यन्न संचारयेत्प्रमायुको यजमानः स्यादेष ह वै प्रमायुको योऽन्धो
वा बधिरो वा ॥४॥ नवाग्निष्टोमा मासि सम्पद्यन्ते । नव वै प्राणाः प्राणानेवैष्वेत-
धाति तथा सर्वमायुर्यन्ति तथो ह न पुरायुषोऽस्माल्लोकात्प्रयन्ति ॥ ५ ॥ एक-
विंशतिरुक्थ्याः । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य पञ्चर्तवस्त्रयो लोकास्तद्विंश-
तिरेष एवैकविंशो य एष तपत्येतामभिसम्पदं स एतया सम्पदा मासि-

आमन्त्रणां चक्रे केह प्रायश्चित्तिरिति ते होचुर्नेह प्रायश्चित्तिरस्ति खण्डिक एवौ-द्भारिरस्य प्रायश्चित्तिं वेद स उ तऽएतादृश्यैव कामयतेऽतश्च पापीय इति ॥१॥ स होवाच । संग्रहीतर्युङ्ग्धि मे स्यन्दस्यामि स यद्यह मे वक्ष्यति समाप्स्यामि यद्यु मा मारयिष्यति यज्ञं विकृष्टमनु विकर्क्ष्यऽइति ॥२॥ स ह युक्त्वा ययाविजगाम । तꣳ ह प्रतिरूप्यायोवाच यन्न्वेतान्यैवाजिनानि मृगेषु भवन्त्यथैषां पृष्टीरपिशीर्य पचामहै कृष्णाजिनं मे ग्रीवास्वाबद्धमित्येव मेदमधृपोऽभ्यवस्यन्त्वमिति ॥३॥ नेति होवाच । सम्राड्दुघां वै मे भगवः शार्दूलोऽवधीत्स यद्यह मे वक्ष्यसि समा-प्स्यामि यद्यु मा मारयिष्यसि यज्ञं विकृष्टमनु विकर्क्ष्यऽइति ॥४॥ स होवाच । आमन्त्रणीयान्वामन्त्रयाऽइति तान्हामन्त्र्योवाच यद्यस्मै वक्ष्याम्यमुष्यैवेदं प्रजा भविष्यतीति न मम लोको त्वहं भविष्यामि यद्यु वाऽअस्मै न वक्ष्यामि ममैवेदं प्र-जा भविष्यति नामुष्य लोको त्वसौ भविष्यतीति ते होचुर्मा भगवो वोचोऽयं वाव क्षत्रियस्य लोक इति स होवाच वक्ष्याम्येवामूर्वै रात्रयो भूयस्य इति ॥५॥ तस्माऽउ हैतदुवाच । स्पृतीर्हुत्वान्यामाजतेति भूतात्मा ते सम्राड्दुघा स्यादिति चन्द्रात्ते मन स्पृणोमि स्वाहा सूर्यात्ते चक्षु स्पृणोमि स्वाहा वातात्ते प्राणान्स्पृ-णोमि स्वाहा दिग्भ्यस्ते श्रोत्रꣳ स्पृणोमि स्वाहाद्भ्यस्ते लोहितꣳ स्पृणोमि स्वाहा पृथिव्यै ते शरीरꣳ स्पृणोमि स्वाहेत्यथान्यामाजतेति भूतात्मा ते सम्रा-ड्दुघा स्यादिति ततो हैव स उत्ससाद केशिनीरेवेमा अप्येतर्हि प्रजा जायन्ते ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १४ ॥ [८.४] ॥ चतुर्थः प्रपाठकः । कण्डिकासंख्या १०२ ॥ अष्टमोऽध्यायः ॥ [७४.] ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ४१७ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणेऽष्टाध्यायीनामैकादशं काण्डं समाप्तम् ॥ ११ ॥

मासि स्वर्गं लोकꣳ रोहति मासशः स्वर्गं लोकꣳ समश्नुतऽएकविꣳशं च स्तो
मं बृहतीं च छन्दः ॥ ६ ॥ चतुस्त्रिꣳशदग्निष्टोमा मासि सम्पद्यन्ते । त्रयस्त्रिꣳ
शद्वै देवाः प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳशः सर्वासां देवतानामाप्त्याऽएक उक्थ्यः षोडशि
मानत्वं वाऽउक्थ्यो वीर्यꣳ षोडशी ॥ ७ ॥ एतेन वै देवाः । वीर्येणान्नेन सर्वा
न्कामानाप्नुवन्त्सर्वान्कामानाश्नुवत तथोऽएवैष एतेन वीर्येणान्नेन सर्वान्कामा
नाप्नोति सर्वान्कामानश्नुते तस्मात्पृष्ठ्याभिप्लवाऽउपैवेयात्संवत्सराय दीक्षित एत
स्मै कामाय ॥ ८ ॥ अथादित्याश्च ह वाऽअङ्गिरसश्च । उभये प्राजापत्या अस्प
र्धन्त वयं पूर्वे स्वर्गं लोकमेष्यामो वयं पूर्वऽइति ॥ ९ ॥ तऽआदित्याः । चतुर्भि
स्तोमैश्चतुर्भिः पृष्ठैर्लघुभिः सामभिः स्वर्गं लोकमभ्यप्लवन्त यदभ्यप्लवन्त तस्मा
दभिप्लवाः ॥ १० ॥ अन्वञ्च—इवाङ्गिरसः । सर्वैः स्तोमैः सर्वैः पृष्ठैर्गुरुभि
सामभिः स्वर्गं लोकमस्पृशन्यदस्पृशंस्तस्मात्पृष्ठ्यः ॥ ११ ॥ अभिप्लवः षडहः
षड्ढ्यक्षानि भवन्त्यभिप्लवः पञ्चाहः पञ्च ह्यहानि भवन्ति यद्ध्येव प्रथममहस्तदु
त्तममभिप्लवश्चतुरहश्चत्वारो हि स्तोमा भवन्ति त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविꣳश
इत्यभिप्लवस्त्र्यहस्यावृद्धि ज्योतिर्गौरायुरभिप्लवो द्व्यहो द्वे ह्येव सामनी भवतो
बृहद्रथन्तरेऽएवाभिप्लव एकाह एकाहस्यो हि स्तोमैस्तायते चतुर्णामुक्थ्यानां द्वाद
श स्तोत्राणि द्वादश शस्त्राण्यतियन्ति स सप्तमोऽग्निष्टोम एवमु सप्ताग्निष्टोमाः स-
म्पद्यन्ते॥१२॥प्रोतिर्ह कौशाम्बेयः।कौसुरुविन्दिरुद्दालकऽआरुणौ ब्रह्मचर्यमुवास तꣳ
ꣳ हाचार्यः पप्रच्छ कुमार कति ते पिता संवत्सरस्याहान्यमन्यतेति ॥१३॥ ॥ शतम्
६१०० ॥ दशेति होवाच । दश वाऽइति होवाच दशाक्षरा विराड्वैराजो यज्ञः ॥१४॥
कति त्वेवेति । नवेति होवाच नव वाऽइति होवाच नव वै प्राणाः प्राणैरु यज्ञस्ता-
यते ॥ १५ ॥ कति त्वेवेति । अष्टेति होवाचाष्टौ वाऽइति होवाचाष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रो यज्ञः ॥ १६ ॥ कति त्वेवेति । सप्तेति होवाच सप्त वाऽइति होवाच सप्त-
छन्दाꣳसि चतुरुत्तराणि छन्दोभिरु यज्ञस्तायते ॥१७॥ कति त्वेवेति । षडिति होवा-
च षड्वाऽइति होवाच षड्वा ऋतवः संवत्सर संवत्सरो यज्ञः प्रमानमेतदहर्यत्प्रायणीयोद-
यनीये ॥ ॥१८॥ कति त्वेवेति । पञ्चेति होवाच पञ्च वाऽइति होवाच पाङ्क्तो
पाङ्क्तः पशुः पञ्चर्तवः संवत्सरस्य संवत्सरो यज्ञः प्रमानमेतदह
यमहामन्तु । १९ ॥ कति त्वेवेति ।
होवाच चतुष्पादाः पशवः प

अथ द्वादशं काण्डम् ॥

ओ३म् । अयं वै यज्ञो योऽयं पवते । तमेतऽईप्सन्ति ये संवत्सराय दीक्षन्ते तेषां गृहपतिः प्रथमो दीक्षतेऽयं वै लोको गृहपतिरस्मिन्वै लोकऽइदꣳ सर्वं प्रतिष्ठितं गृहपताऽउ वै सत्त्रिणः प्रतिष्ठिताः प्रतिष्ठामेवैतत्प्रतिष्ठाय दीक्षन्ते ॥ १ ॥ अथ ब्रह्माणं दीक्षयति । चन्द्रमा वै ब्रह्मा सोमो वै चन्द्रमाः सौम्या ओषधय ओषधीस्तदनेन लोकेन संदधाति तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत स यद्धैतावन्तरेणान्यो दीक्षेतौषधीस्तदनेन लोकेन नानाकुर्यादुच्छोषुका ह स्युस्तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत ॥ २ ॥ अथोद्गातारं दीक्षयति । पर्जन्यो वाऽउद्गाता पर्जन्याद्वै वृष्टिर्जायते वृष्टिं तदोषधिभिः संदधाति तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत स यद्धैतावन्तरेणान्यो दीक्षेत वृष्टिं तदोषधिभिर्नानाकुर्यादवर्षुको ह स्यात्तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत ॥ ३ ॥ अथ होतारं दीक्षयति । अग्निर्वै होताधिदैवतं वागध्यात्ममन्नं वृष्टिरग्निं च तद्वाचं चान्नेन संदधाति तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत स यद्धैतावन्तरेणान्यो दीक्षेताग्निं च तद्वाचं चान्नेन नानाकुर्यादशनायुका ह स्युस्तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेतैतांश्चतुरोऽध्वर्युर्दीक्षयति ॥ ४ ॥ अथाध्वर्युं प्रतिप्रस्थाता दीक्षयति । मनो वाऽअध्वर्युर्वाग्घोता मनश्च तद्वाचं च संदधाति तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत स यद्धैतावन्तरेणान्यो दीक्षेत मनश्च तद्वाचं च नानाकुर्यात्प्रमायुका ह स्युस्तस्मादेतावन्तरेणान्यो न दीक्षेत ॥ ५ ॥ अथ ब्रह्मणे ब्राह्मणाच्छꣳसिनं दीक्षयति । तꣳ हि सोऽन्वथोद्गात्रे प्रस्तोतारं दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वथ होत्रे मैत्रावरुणं दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वेतांश्चतुरः प्रतिप्रस्थाता दीक्षयति ॥ ६ ॥ अथाध्वर्यवे प्रतिप्रस्थातारं नेष्टा दीक्षयति । तꣳ हि सोऽन्वेतेषां वै नवानां कॢप्तिमन्वितरे कल्पन्ते नव वै प्राणाः प्राणानेवैष्वेतद्दधाति तथा सर्वमायुर्यन्ति तथो ह न पुरायुषोऽस्माल्लोकात्प्रयन्ति ॥ ७ ॥ अथ ब्रह्मणे पोतारं दीक्षयति । तꣳ हि सोऽन्वथोद्गात्रे प्रतिहर्तारं दीक्षयति तꣳ हि सोऽन्वथ होत्रेऽच्छावाकं दीक्षयति तꣳ

[illegible] स्तोत्राणि । त्रीणि [illegible] त्रीणि [illegible] त्रीणि [illegible]
लोकान् [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible]
ऽति [illegible] त्रीणि [illegible] यज्ञः [illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
संवत्सरस्य [illegible] संवत्सरस्य [illegible]
स्यादेव्याहुत्यां [illegible] भवति संवत्सरो भवति संवत्सरो भूत्वा देवानप्येति
॥ २३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [२. ७.] ॥

स वा एष संवत्सरो बृहतीमभिसम्पन्नः । द्वावतिरात्रावन्तावपरतौ द्वौ पृ-
ष्ठ्याभिप्लवौ गोऽआयुषी दशरात्रस्तत्पुनस्त्रिंशत्पुनस्त्रिंशदेतद्वा बृहती बृह-
त्या वै देवाः स्वर्गं लोकमयतन्त बृहत्या स्वर्गं लोकमाप्नुवंस्तथोऽएवैष एतद्बृ-
हत्यैव स्वर्गं लोकं यतते बृहत्या स्वर्गं लोकमाप्नोत्युप यो बृहत्यां कामस्तमेवैतेनाव-
रुन्द्धे ॥ १ ॥ षष्ठं चतुर्विंशमहः । दशरात्रस्य वै तत्सप्तमं वा नवमं वाऽभिप्ल-
वात्पृष्ठ्यो निर्मितः पृष्ठ्यादभिजिदभिजितः स्वरसामानः स्वरसामभ्यो विषुवान्वि-
षुवतः स्वरसामानः स्वरसामभ्यो विश्वजिद्विश्वजितः पृष्ठ्यः पृष्ठ्यादभिप्लवो-
ऽभिप्लवाद्गोऽआयुषी गोऽआयुर्भ्यां दशरात्रः ॥ २ ॥ अथैतदहरावर्तत । यन्म-
हाव्रतं पञ्चविंशो ह्येतस्य स्तोमो भवति नान्तराच्छन्दो ह्येतस्यैकस्मान्न ब्राह्म्या
न स्तोत्रियया स्तोमः ॥ ३ ॥ अभिप्लवं पूर्वं पुरस्ताद्विषुवत उपयन्ति । पृष्ठ्य-
मुत्तरं पुत्रा वाऽअभिप्लवः पिता पृष्ठ्यस्तस्मात्पूर्ववयसे पुत्राः पितरमुपजीवन्ति
पृष्ठ्यमुपरिष्टाद्विषुवतः पूर्वमुपयन्त्यभिप्लवमुत्तरं तस्मादुत्तरवयसे पुत्रान्पितोपजी-
वत्युप ह वाऽएनं पूर्ववयसे पुत्रा जीवन्त्युपोत्तरवयसे पुत्राञ्जीवति य एवमेतद्वे-
द ॥ ४ ॥ तदाहुः । यच्चतुर्विंशमहरुपेत्य मेयात्कथमनागूर्ती भवतीति यदेवाद्
प्रायणीयमतिरात्रमुपयन्ति तेनेति ब्रूयात् ॥ ५ ॥ तदाहुः । यद्द्वादश मासाः
संवत्सरस्याथैतदहरत्येति यद्विषुवन्तमवरेषामेता३त्परेषामित्यवरेषां चैव परेषां चेति
ह ब्रूयादात्मा वै संवत्सरस्य विषुवानङ्गानि मासा यत्र वाऽआत्मा तदङ्गानि यत्रो
ऽअङ्गानि तदात्मा न वाऽआत्माङ्गान्यतिरिच्यते नात्मानमङ्गान्यतिरिच्यन्त एवमु
हैतदवरेषां चैव परेषां च भवति ॥ ६ ॥ अथ ह वाऽएष महासुपर्ण एव यत्संव-
त्सरः । तस्य यान्पुरस्ताद्विषुवतः षण्मासानुपयन्ति सोऽन्यतरः पक्षोऽथ यान्पु-

तापश्चितस्याङ्गः समितः ॥ ९ ॥ तापश्चितमेव । सहस्रसंवत्सरस्याङ्गः समितः ॥ १० ॥ स वै संवत्सरं दीक्षाभिरेति । संवत्सरमुपसद्भिः संवत्सरꣳ सुत्याभिः ॥ ११ ॥ स यत्संवत्सरं दीक्षाभिरेति । पूर्वार्धमेव तेन सहस्रसंवत्सरस्यावरुन्द्धेऽथ यत्संवत्सरमुपसद्भिर्मध्यमेव तेन सहस्रसंवत्सरस्यावरुन्द्धेऽथ यत्संवत्सरꣳ सुत्याभिरुत्तमार्धमेव तेन सहस्रसंवत्सरस्यावरुन्द्धे ॥ १२ ॥ स वै द्वादश मासान्दीक्षाभिरेति । द्वादशोपसद्भिर्दश सुत्याभिस्तत्षट्त्रिꣳशत्षट्त्रिꣳशदक्षरा वै बृहती बृहत्या वै देवाः स्वर्गं लोकेऽयतन्त बृहत्या स्वर्गं लोकमाप्नुवंस्तथो एवैष एतद्बृहत्यैव स्वर्गे लोके यतते बृहत्या स्वर्गं लोकमाप्नोत्यथ यो बृहत्यां कामस्तमेवैतेनैवंविदवरुन्द्धे ॥ १३ ॥ तद्वाऽएतत् । त्रयꣳ सह क्रियतेऽग्निरर्कश्च महदुक्थꣳ स यत्संवत्सरं दीक्षाभिरेति संवत्सरमुपसद्भिस्तेनास्याग्न्यर्कावाप्तौ भवतोऽथ यत्संवत्सरꣳ सुत्याभिरेति तेनो हास्य महदुक्थमाप्तं भवति स वाऽएष एव सहस्रसंवत्सरस्य प्रतिमा यत्तापश्चित एष प्रजानां प्रजात्यै यत्तापश्चितः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ११ [३. ३.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १३२ ॥ ॥

पुरुषꣳ ह नारायणं प्रजापतिरुवाच । यजस्व-यजस्वेति स होवाच यजस्व-यजस्वेति वाव त्वं मामात्थ त्रिरयाति वसवः प्रातःसवनेनागू रुद्रा माध्यन्दिनेन सवनेनादित्यास्तृतीयसवनेनाथ मम यज्ञवास्त्वेव यज्ञवास्तावेवाहमासऽइति ॥ १ ॥ स होवाच । यजस्वैवाहं वै ते तद्वक्ष्यामि यथाऽउक्थानि मणिरिव सूत्रऽओतानि भविष्यन्ति सूत्रमिव वा मणाविति ॥ २ ॥ तस्माऽउ हैतदुवाच । प्रातःसवने बहिष्पवमानऽउद्गातारमन्वारभासै श्येनोऽसि गायत्रच्छन्दा अनु त्वारभे स्वस्ति मा सम्पारयेति ॥ ३ ॥ अथ माध्यन्दिने पवमाने । उद्गातारमन्वारभासै सुपर्णोऽसि त्रिष्टुप्छन्दा अनु त्वारभे स्वस्ति मा सम्पारयेति ॥ ४ ॥ अथ तृतीयसवनऽआर्भवे पवमाने । उद्गातारमन्वारभासाऽअधिभूरसि जगच्छन्दा अनु त्वारभे स्वस्ति मा सम्पारयेति ॥ ५ ॥ अथ सꣳस्थितेषु-सꣳस्थितेषु सवनेषु जपेः । मयि भर्गो मयि महो मयि यशो मयि सर्वमिति ॥ ६ ॥ अयं वै लोको भर्गः । अन्तरिक्षलोको महो द्यौर्यशो येऽन्ये लोकास्तत्सर्वम् ॥ ७ ॥ अग्निर्वै भर्गः । वायुर्मह आदित्यो यशो येऽन्ये देवास्तत्सर्वम् ॥ ८ ॥ [illegible] भर्गः । यजुर्वेदो महः सामवेदो यशो येऽन्ये वे[illegible]

परिष्टात्सोऽन्यतर आत्मा विषुवान्यत्र वाऽआत्मा तत्पक्षौ यत्र वा पक्षौ तदात्मा न वाऽआत्मा पक्षावतिरिच्यते नात्मानं पक्षावतिरिच्येते एवमु हैतदवरेषां चैव परेषां न भवति ॥ ७ ॥ तदाहुः । यत्पुरस्ताद्विषुवत ऊर्ध्वान्त्स्तोमान्षण्मासानुपयन्ति यदुपरिष्टादावृत्तान्कथमस्यैतऽऊर्ध्वा स्तोमा उपेता भवन्तीति यमेवामुमूर्ध्वस्तोमं दशरात्रमुपयन्ति तेनेति ब्रूयाद्देवेभ्यो ह वै महाव्रतं न तस्थे कथमूर्ध्वैः स्तोमैर्विषुवन्तमुपागातावृत्तैर्मामिति ॥ ८ ॥ ते ह देवा ऊचुः । उप तं यज्ञक्रतुं जानीत य ऊर्ध्वस्तोमो येनेदमाप्नवामेति तऽएतमूर्ध्वस्तोमं दशरात्रमपश्यन्त्संवत्सरविधं तस्य यः पृष्ठ्यः षडह ऋतवः स इमे लोकाश्छन्दोमाः संवत्सरो दशममहस्तेनैनदाप्नुवंस्तदेभ्योऽतिष्ठत तिष्ठते ह वाऽअस्मै महाव्रतं य एवमेतद्वेद ॥ ९ ॥ अथ वाऽअतोऽह्नामभ्यारोहः । प्रायणीयेनातिरात्रेणोदयनीयमतिरात्रमभ्यारोहन्ति चतुर्विंशेन महाव्रतमभिप्लवेन परमभिप्लवं पृष्ठ्येन परं पृष्ठ्यमभिजिता विश्वजितं स्वरसामभिः परान्त्स्वरसाम्नोऽथैतदहरनभ्यारूढं यद्विषुवनभि ह वै श्रेयांसं समारोहति नैनं पापीयानभ्यारोहति य एवमेतद्वेद ॥ १० ॥ अथ वाऽअतोऽह्नां निवाहः । प्रायणीयोऽतिरात्रश्चतुर्विंशायाह्ने निवहति चतुर्विंशमहरभिप्लवायाभिप्लवः पृष्ठ्याय पृष्ठ्योऽभिजितेऽभिजित्स्वरसामभ्यः स्वरसामानो विषुवते विषुवान्त्स्वरसामभ्यः स्वरसामानो विश्वजिते विश्वजित्पृष्ठ्याय पृष्ठ्योऽभिप्लवायाभिप्लवो गोऽआयुर्भ्यां गोऽआयुषी दशरात्राय दशरात्रो महाव्रताय महाव्रतमुदयनीयायातिरात्रायोदयनीयोऽतिरात्रः स्वर्गाय लोकाय प्रतिष्ठायाऽअन्नाद्याय ॥ ११ ॥ तानि वाऽएतानि । यज्ञारण्यानि यज्ञकृन्तत्राणि तानि शतं-शतं रथाह्न्यान्यन्तरेण तानि येऽविद्वांस उपयन्ति यथारण्यान्यां पुर्यांश्चरतोऽशनाया वा पिपासा वा पाप्मानो रक्षांसि सचन्तेऽथ ये विद्वांसो यथा महाहात्महाह्ममभयादभयमेवं हैव ते देवताया देवतामुपसंयन्ति ते स्वस्ति स्वर्गं लोकं समश्नुवते ॥ १२ ॥ तदाहुः । कति संवत्सरस्याहानि पराञ्चि कृत्यान्यर्वाञ्चीति स यानि सकृत्सकृदुपयन्ति तानि पराञ्च्यथ यानि पुनः-पुनस्तान्यर्वाञ्चीति ह स्मैनानुपासीत षडहर्वावृत्तिमन्वावर्तते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [२. ३] ॥

पुरुषो वै संवत्स

गिवारम्भ

णो महश्चक्षुर्यशो येऽन्ये प्राणास्तत्सर्वम् ॥१०॥ तद्विद्यात् । सर्वाँल्लोकानात्म-
धिषि सर्वेषु लोकेष्वात्मानमधाꣳ सर्वान्देवानात्मन्नधिषि सर्वेषु देवेष्वात्मानमधाꣳ
र्वान्वेदानात्मन्नधिषि सर्वेषु वेदेष्वात्मानमधाꣳ सर्वान्प्राणानात्मन्नधिषि सर्वेषु
णेष्वात्मानमधामित्यक्षिता वै लोका अक्षिता देवा अक्षिता वेदा अक्षिताः
णा अक्षितꣳसर्वमक्षिताद्ध वाऽअक्षितमुपसंक्रामत्यप पुनर्मृत्युं जयति सर्वमायु-
ति य एवमेतद्वेद ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [३. ४] ॥

न्सांविग्रꣳ ह स्मैतं पूर्वे पशुमालभन्ते । अथैतर्हि प्राजापत्यं यो ह्येव सविता स
जापतिरिति वदन्तस्तस्मात्संन्युप्याग्नींस्तेन यजेरन्गृहपतेरेवाग्निषु यथेदं जाघन्या
त्नीः संयाजयन्ति तस्यां नोऽध्यवसादिति ते ततो यदानिक्रामं दीक्षन्ते ॥ १ ॥ तदु
ाऽआहुः । नानाधिष्ण्या एव स्युर्यदि दीक्षितस्योपतपेत्पार्श्वतोऽग्निहोत्रं जुहु-
ग्नसेत्स यद्यगदो भवति सꣳसृज्यैनं पुनरुपह्वयन्ते यद्यु म्रियते स्वैरेव तमग्निभि-
र्दहन्त्यशवाग्निभिरितरे यजमाना आसतऽइति तदु हैवाहिताग्नेः कर्म समानधि-
ष्ण्यास्त्वेव भवन्ति तस्य तदेव ब्राह्मणं यत्पुरश्चरणे ॥ २ ॥ तदाहुः। यत्संवत्सराय
संवत्सरमदो दीक्षन्ते कथमेषामग्निहोत्रमनन्तरितं भवतीति व्रतेनेति ब्रूयात् ॥३॥
तदाहुः । यत्सं॰ कथमेषां पौर्णमासꣳ हविरनन्तर्हितं भवतीत्याज्येन च पुरोडाशेन
चेति ब्रूयात् ॥ ४ ॥ तदाहुः । यत्सं॰ कथमेषां पितृयज्ञोऽनन्तरितो भवतीत्यौपा-
सनैरिति ब्रूयात् ॥ ५ ॥ तदाहुः । यत्सं॰ कथमेषामामावास्यꣳ हविरनन्तरितं भ-
वतीति दध्ना च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात् ॥६॥ तदाहुः । यत्सं॰ कथमेषामाग्रयणे-
ष्टिरनन्तरिता भवतीति सौम्येन चरुणेति ब्रूयात् ॥ ७ ॥ तदाहुः । यत्सं॰ कथ-
मेषां चातुर्मास्यान्यनन्तरितानि भवन्तीति पयस्ययेति ब्रूयात् ॥८॥ तदाहुः । यत्सं॰
कथमेषां पशुबन्धोऽनन्तरितो भवतीति पशुना च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात्
॥ ९ ॥ तदाहुः । यत्सं॰ कथमेषाꣳ सोमोऽनन्तरितो भवतीति सुत्यानिरिति ब्रूयात्
॥ १० ॥ ते वाऽएतेऽएते यज्ञक्रतवः । संवत्सरमपि यन्ति स यो हैवमेतां यज्ञक्रतू-
नाꣳ संवत्सरेऽपीतिं वेदाप्यस्य स्वर्गे लोके भवति ॥ ११ ॥ संवत्सरस्य
समता वेदितव्या । एकं पुरस्ताद्विषुवतोऽतिरात्रमुपयन्त्येकमुपरिष्टात्त्रयः
पञ्चाशतं पुरस्ताद्विषुवतोऽग्निष्टोमानुपयन्ति त्रयः पञ्चाशतमुपरिष्टाद्वि-
ꣳशतिशतं पुरस्ताद्विषुवत उक्थ्यान्यहान्युपयन्ति विꣳशतिशतमुपरिष्टादिति नु

ऽभिप्लवः षडहः । तस्येदमेव प्रथममहस्तस्येदमेव प्रातःसवनमिदं माध्यन्दिनꣳ सवनमिदं तृतीयसवनं गायत्र्या आयतने तस्मादियमासाꣳ ह्रसिष्ठा ॥ २ ॥ इदमेव द्वितीयमहः । तस्येदमेव प्रातःसवनमिदं माध्यन्दिनꣳसवनमिदं तृतीयसवनं त्रिष्टुभ आयतने तस्मादियमस्यै वर्षीयसी ॥ ३ ॥ इदमेव तृतीयमहः । तस्येदमेव प्रातःसवनमिदं माध्यन्दिनꣳ सवनमिदं तृतीयसवनं जगत्या आयतने तस्मादियमासां वर्षिष्ठा ॥ ४ ॥ इदमेव चतुर्थमहः । तस्येदमेव प्रातःसवनमिदं माध्यन्दिनꣳ सवनमिदं तृतीयसवनं विराज आयतनेऽन्नं वै विराट्तस्मादियमासामन्नादितमा ॥ ५ ॥ इदमेव पञ्चममहः । तस्येदमेव प्रातःसवनमिदं माध्यन्दिनꣳ सवनमिदं तृतीयसवनं पङ्क्तेरायतने पृथुरिव वै पङ्क्तिस्तस्मादयमासां प्रथिष्ठः ॥ ६ ॥ इदमेव षष्ठमहः । तस्येदमेव प्रातः सवनमिदं माध्यन्दिनꣳ सवनमिदं तृतीयसवनमतिच्छन्दस आयतने तस्मादयमासां वर्षिष्ठो गायत्रमेतदहर्भवति तस्मादिदं फलकꣳ ह्रसिष्ठꣳ स इतोऽभिप्लवः षडहः स इतः स इतः स इत आत्मा पृष्ठ्यः ॥ ७ ॥ एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह पैङ्ग्यः प्लवन्त इव वा अभिप्लवास्तिष्ठतीव पृष्ठ्य इति प्लवत इव ह्ययमङ्गैस्तिष्ठतीवात्मनेति ॥ ८ ॥ शिर एवास्य त्रिवृत् । तस्मात्त्रिविधं भवति त्वगस्थि मस्तिष्कः ॥ ९ ॥ ग्रीवाः पञ्चदशः । चतुर्दश वा एतासां करूकराणि वीर्यं पञ्चदशं तस्मादेताभिरण्वीभिः सतीभिर्गुरुं भारꣳ हरति तस्माद्ग्रीवाः पञ्चदशः ॥ १० ॥ उरः सप्तदशः । अष्टावन्ये जत्रवोऽष्टावन्य उरः सप्तदशं तस्मादुरः सप्तदशः ॥ ११ ॥ उदरमेकविꣳशः । विꣳशतिर्वा अन्तरुदरे कुन्तापान्युदरमेकविꣳशं तस्मादुदरमेकविꣳशः ॥ १२ ॥ पार्श्वे त्रिणवः । त्रयोदशान्याः पर्शवस्त्रयोदशान्याः पार्श्वे त्रिणवे तस्मात्पार्श्वे त्रिणवः ॥ १३ ॥ अनूकं त्रयस्त्रिꣳशः । द्वात्रिꣳशद्वा एतस्य करूकराण्यनूकं त्रयस्त्रिꣳशं तस्मादनूकं त्रयस्त्रिꣳशः ॥ १४ ॥ अयमेव दक्षिणः कर्णोऽभिजित् । यदिदमक्ष्णः शुक्लꣳ स प्रथमः स्वरसामा यत्कृष्णꣳ स द्वितीयो यन्मण्डलꣳ स तृतीयो नासिके विषुवानिदमक्ष्णो मण्डलꣳ स प्रथमोऽर्वाक्सामा यत्कृष्णꣳ स द्वितीयो यच्छुक्लꣳ स तृतीयः ॥ १५ ॥ अयमेवोत्तरः कर्णो विश्वजित् । उक्तौ पृष्ठ्याभिप्लवौ यावञ्चौ प्राणौ तौ गोऽआयुषीऽअङ्गानि दशरात्रो मुखं महाव्रतमुदान एवोदयनीयोऽतिरात्र उदानेन ह्युद्यन्ति स एष संवत्सरोऽध्यात्मं प्रतिष्ठितः स यो हैवमेतꣳ संवत्सरमध्यात्मं प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिरस्मिँल्लोकेऽमृतत्वेनामुष्मिन् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ [२. ४.] द्वितीयोऽध्यायः ॥ [७६] ॥

यऽउक्थ्यान्त्स्वरसाम्न उपयन्ति ॥ १२ ॥ अथ येऽग्निष्टोमान् । षट्पञ्चाशतं पुरस्ताद्विषुवतोऽग्निष्टोमानुपयन्ति षट्पञ्चाशतमुपरिष्टात्सप्तदशꣳ शतं पुरस्ताद्विषुवत उक्थ्यान्यहानुपयन्ति सप्तदशमुपरिष्टात्षट् पुरस्ताद्विषुवतः षोडशिन उपयन्ति षडुपरिष्टात्त्रिꣳ शतं पुरस्ताद्विषुवतः षडहानुपयन्ति त्रिꣳशतमुपरिष्टादेषा हास्य समना समेन ह वाऽअस्या न्यूनेनानतिरिक्तेनायनेनेतं भवति य एवमेतद्वेद ॥ १३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [१. ९] ॥ तृतीयोऽध्यायः [७७] ॥

दीर्घसत्त्रꣳ ह वाऽएतऽउपयन्ति । येऽग्निहोत्रं जुह्वत्येतद्वै जरामर्यꣳ सत्त्रं यदग्निहोत्रं जरया वा ह्येवास्मान्मुच्यन्ते मृत्युना वा ॥ १ ॥ तदाहुः । यदेतस्य दीर्घसत्त्रिणोऽग्निहोत्रं जुह्वतोऽन्तरेणाग्नी युक्तं वा वियायात्सं वा चरेयुः किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति कुर्वीत हैव निष्कृतिमग्नीष्ट्या यजेत तदु तन्नाद्रियेतैमान्वाऽएष लोकाननु वितनुते योऽग्नीऽआधत्ते ॥ २ ॥ तस्यायमेव लोको गार्हपत्यः । अन्तरिक्षलोकोऽन्वाहार्यपचनोऽसौ लोक आहवनीयः कामं न्वाऽएषु लोकेषु वयाꣳसि युक्तं चायुक्तं च संचरन्ति स यदि हास्याप्यन्तरेण ग्रामोऽग्नीन्वियायान्नैव मे का चनार्तिरस्ति न रिष्टिरिति हैव विद्यात् ॥ ३ ॥ त्रयो ह त्वाव पशवोऽपध्याः । दुर्वराह एडकः श्वा तेषां यद्यधिश्रितेऽग्निहोत्रेऽन्तरेण कश्चित्संचरेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्धैके गार्हपत्याद्भस्मोपहत्याहवनीयान्निवपन्तो यन्तीदं विष्णुर्विचक्रमऽइत्येतयर्चा यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञेनैव यज्ञमनुसंतन्मो भस्मनास्य पदमपिवपाम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादासान्वाऽअयं यजमानस्यावाप्सीत्क्षिप्रे परमासानावप्स्यते ज्येष्ठगृह्यꣳ रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ४ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । उदस्थालीं वैवोदकमण्डलुं वादाय गार्हपत्याद्ध्यऽआहवनीयान्निनयन्नियादिदं विष्णुर्विचक्रमऽइत्येतयैवर्चा यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञेनैव यज्ञमनुसंतनोति यद्वै यज्ञस्य रिष्टं यदशान्तमापो वै तस्य सर्वस्य शान्तिरद्भिरेवैनत्तच्छान्त्या शमयत्येतदेव तत्र कर्म ॥ ५ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं दोह्यमानꣳ स्कन्देत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स्कन्नमायश्चित्तेनाभिमृश्याद्भिरुपनिनीय परिशिष्टेन जुहुयाद्यदु नीची स्थाली स्याद्यदि वा भिद्येत स्कन्नमायश्चित्तेनैवाभिमृश्याद्भिरुपनिनीय यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयात् ॥६॥ शतम् ६२०० ॥ अथ यत्र स्कन्नꣳ स्यात् । तदभिमृशेदस्कन्नमधित प्राजनीति

यद्धालाके । इदं त्रिवृद्वेति सर्वमन्योऽन्यमभिसम्पद्यमानम् । कथꣳ स्वित्पक्षः पुरुषः प्रजापतिरन्योऽन्यं नातिरिच्यन्त एते ॥ १ ॥ यदूर्ध्वा स्तोमा अनुयन्ति । यज्ञमभ्यावर्तꣳ सामभिः कल्पमानाः । कथꣳ स्वित्ते पुरुषमाविशन्ति कथं प्राणैः सयुजो भवन्ति ॥ २ ॥ प्रायणीयोऽतिरात्रः । चतुर्विꣳशमहश्चत्वारोऽभिप्लवाः पृष्ठ्य इत्येते । कथꣳ स्वित्ते पु० ॥ ३ ॥ अभिजिता स्वर सामानः अभिक्लृप्ता उभयतो विषुवन्तमुपयन्ति । कथꣳ स्वित्ते पु० ॥ ४ ॥ त्रिवृत्प्रायाः सप्तदशाभिक्लृप्तास्त्रयस्त्रिꣳशान्ताश्चतुरुत्तरेण । कथꣳ स्वित्ते पुरुषमाविशन्ति कथं प्राणैः सयुजो भवन्तीति ॥ ५ ॥ शिरस्त्रिवृत् । पञ्चदशोऽस्य ग्रीवा उर आहुः सप्तदशाभिक्लृप्तम् । एकविꣳशमुदरं कल्पयन्ति पार्श्वे पर्शूस्त्रिणवेनाभिक्लृप्ते ॥ ६ ॥ अभिप्लवा उभयतोऽस्य बाहू । पृष्ठं पृष्ठ्य इति धीरा वदन्ति । अनूकमस्य चतुरुत्तरेण संवत्सरे ब्राह्मणाः कल्पयन्ति ॥ ७ ॥ कर्णावस्याभिजिद्विश्वजिच्च । अक्ष्यावाहुः स्वरसामाभिक्लृप्ते । नस्यं प्राणं विषुवन्तमाहुर्गोऽआयुषी प्राणावेतावुवाञ्चौ ॥ ८ ॥ अङ्गान्यस्य दशरात्रमाहुः । मुखं महाव्रतꣳ संवत्सरे ब्राह्मणाः कल्पयन्ति । सर्वस्तोमꣳ सर्वसामानमेतꣳ संवत्सरमध्यात्मं प्रविष्टम् । समं धीर आत्मना कल्पयित्वा ब्रध्नस्यास्ते विष्टपेऽजातशोकः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ [४. १.] ॥

पुरुषो वै संवत्सरः । पुरुष इत्येकꣳ संवत्सर इत्येकमत्र तत्समं द्वे वै संवत्सरस्याहोरात्रे द्वाविमौ पुरुषे प्राणावत्र तत्समं त्रय ऋतवः संवत्सरस्य त्रय इमे पुरुषे प्राणा अत्र तत्समं चतुरक्षरो वै संवत्सरश्चतुरक्षरोऽयं यजमानोऽत्र तत्समं पञ्चर्तवः संवत्सरस्य पञ्चेमे पुरुषे प्राणा अत्र तत्समꣳ षडृतवः संवत्सरस्य षडिमे पुरुषे प्राणा अत्र तत्समꣳ सप्तर्तवः संवत्सरस्य सप्तेमे पुरुषे प्राणा अत्र तत्समम् ॥ १ ॥ द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य । द्वादशेमे पुरुषे प्राणा अत्र तत्समं त्रयोदश वै मासाः संवत्सरस्य त्रयोदशेमे पुरुषे प्राणा नाभिस्त्रयोदश्यत्र तत्समं चतुर्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाश्चतुर्विꣳशोऽयं पुरुषो विꣳशत्यङ्गुलिश्चतुरङ्गोऽत्र तत्समꣳ षड्विꣳशतिर्वै संवत्सरस्यार्धमासाः षड्विꣳशोऽयं पुरुषः प्रतिष्ठे षड्विꣳश्यावत्र तत्समम् ॥ २ ॥ त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च । संवत्सरस्य रात्रयस्त्रीणि च शतानि षष्टिश्च पुरुषस्यास्थीन्यत्र तत्समं त्रीणि च शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि त्रीणि च शतानि षष्टिश्च पुरुषस्य मज्जानोऽत्र तत्समम् ॥ ३ ॥ सप्त च वै शतानि [illegible] विꣳशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्राणि सप्त च शता-

यदा वै स्कन्दत्यथ पीयते यदा पीयतेऽथ प्रजायते योऽनिर्ज्ञाऽस्यथ्ं रेतः
पयस्तदस्यां योनौ रेतो दधात्यनुष्ठ्या हास्य रेतः सिक्तं प्रजायते य एवं
तद्वेदापो वै दिवो वर्षन्तीहौषधयो वनस्पतयः प्रजायन्ते पुरुषादेत
स्कन्दति पशुभ्यस्तत इदथ्ं सर्वं प्रजायते तद्विद्यात्कूयती मे प्रजातिरभूद्बहुः प्रजया
पशुभिर्भविष्यामि श्रेयान्भविष्यामीति ॥ ७ ॥ अथ यद्यवभिन्नथ्ं स्यात् । तदु
दस्थालीं वैवोदकमण्डलुं वा निनयेच्छिद्रं यज्ञस्य छिद्रं यदशान्तमापो वै तस्य सर्वस्य
शान्तिरद्भिरेवैनमच्छान्तथ्ं शमयति भूर्भुवः स्वरित्येताभिर्व्याहृतिभिरेता वै व्या
हृतयः सर्वप्रायश्चित्तिस्तदनेन सर्वेण प्रायश्चित्तिं कुरुते तानि कपालानि संचित्य
यत्र भस्मोद्धृतथ्ं स्यात्तन्निवपेदेतदेव तत्र कर्म ॥ ८ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्री
दोह्यमानोपविशेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तां हैके यजुषोत्थापयन्त्यु
दस्थाद्देव्यदितिरितीयं वाऽअदितिरिमामेवास्मा एतदुत्थापयाम इति वदन्त आयु
र्यज्ञपतावधादित्यायुरेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्त इन्द्राय कृण्वती भागमितीन्द्रिय
मेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्तो मित्राय वरुणाय चेति प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ प्रा
णोदानावेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्तस्तां तस्यामाहुत्यां ब्राह्मणाय दद्याद्यमनभ्याग
मिष्यन्मन्येतार्तिर्वाऽएषा पाप्मानं यजमानस्य प्रतिदृश्योपाविक्षदार्तिमेवास्मिँस्तत्पा
प्मानं प्रतिमुञ्चाम इति वदन्तः ॥ ९ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । अश्रद्धानेभ्यो
हैभ्यो गौरपक्रामत्यार्त्यां वाऽआहुतिं निदधन्तीत्यथैव कुर्याद्दण्डेनैवैनां विपिष्यो
त्थापयेदिति तद्यथैवादो धावयन्तोऽश्वो वाश्वतरो वा गर्दभो वा बलीवर्दो वा युक्त
स्तेन दण्डप्रजितेन तोत्रप्रजितेन यमध्वानथ्ं समीप्सति तथ्ं समश्नुत एवमेवै
तया दण्डप्रजितया तोत्रप्रजितया यथ्ं स्वर्गं लोकथ्ं समीप्सति तथ्ं समश्नुते
॥ १० ॥ अथ होवाचारुणिः । द्यौर्वाऽएतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्र्ययमेव वत्सो
योऽयं पवतऽइयमेवाग्निहोत्रस्थाली न वाऽएवं विदुषोऽग्निहोत्री नश्यति क्व ह्यसौ
नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रीवत्सो नश्यति क्व ह्ययं नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रस्थाली
भिद्यते क्व हीयं भिद्येत श्रियो वै पर्जन्यो वर्षति तद्विद्याच्छ्रेमाणं मे महिमानमधार
यमाणो पावित्तच्छ्रेयान्भविष्यामीति तामात्मन्येव कुर्वीतात्मन्येव तच्छ्रियं धत्तऽइति
ह स्माहारुणिरेतदेव तत्र कर्म ॥ ११ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्री दोह्यमाना वाश्येत
किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स्तम्बमाच्छिद्य ग्रासयेदेतदेव तत्र कर्म ॥ १२ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [४. १] ॥ ॥

नि त्रिंशत्तिश्च पुरुषस्यास्थीनि च मज्जानश्चात्र तत्समम् ॥ ४ ॥ दश च वै सहस्राण्यष्टौ च शतानि । संवत्सरस्य मुहूर्ता यावन्तो मुहूर्तास्तावन्ति पञ्चदश कृत्वः क्षिप्राणि यावन्ति क्षिप्राणि तावन्ति पञ्चदश कृत्व एतर्हीणि यावन्त्येतर्हीणि तावन्ति पञ्चदश कृत्व इदानीनि यावन्तीदानीनि तावन्तः पञ्चदश कृत्वः प्राणा यावन्तः प्राणास्तावन्तोऽना यावन्तोऽनास्तावन्तो निमेषा यावन्तो निमेषास्तावन्तो लोमगर्ता यावन्तो लोमगर्तास्तावन्ति स्वेदायनानि यावन्ति स्वेदायनानि तावन्त एते स्तोका वर्षन्ति ॥ ५ ॥ एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह वार्कलिः । सार्वभौमं मेघं वर्षन्तं वेदाहमस्य वर्षस्य स्तोकानिति ॥६॥ तदेष श्लोकोऽभ्युक्तः । अपादन्यत्र परिवर्तमानस्तिष्ठन्नासीनो यदि वा स्वपन्नपि । अहोरात्राभ्यां पुरुषः समेन कति कृत्वः प्राणिति चाप चानितीति ॥ ७ ॥ तदेष श्लोकः प्रत्युक्तः । शतं शतानि पुरुषः समेनाष्टौ शता यन्मितं तद्वदन्ति । अहोरात्राभ्यां पुरुषः समेन तावत्कृत्वः प्राणिति चाप चानितीति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० [३. २]

देवा ह वै सहस्रसंवत्सराय दिदीक्षिरे । तेषां पञ्चशतानि संवत्सराणां पर्युपेतान्यासुरथेदꣳ सर्वमेव शश्राम ये स्तोमा यानि पृष्ठानि यानि छन्दाꣳसि ॥ १ ॥ ततो देवाः । एतद्यज्ञस्यायातयामापश्यंस्तेनायातयाम्ना या वेद्यामृद्धिरासीत्तां व्याश्नुवतायातयामा वाऽअस्य वेदा अयातयाम्न्या हास्य त्रय्या विद्ययार्त्विज्यं कृतं भवति य एवमेतद्वेद ॥ २ ॥ तदेतद्यज्ञस्यायातयाम । ओ श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वौषडिति तासां वाऽएतासां पञ्चानां व्याहृतीनाꣳ सप्तदशाक्षराण्यो श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामहऽइति पञ्चाक्षरम् ॥ ३ ॥ द्व्यक्षरो वषट्कारः । स एष सप्तदशः प्रजापतिराधिदैवतं चाध्यात्मं च प्रतिष्ठितः स यो हैवमेतꣳ सप्तदशं प्रजापतिमाधिदैवतं चाध्यात्मं च प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिरास्मिँल्लोकेऽमृतत्वेनामुष्मिन् ॥ ४ ॥ ते ह देवा ऊचुः । उप तं यज्ञक्रतुं जानीत यः सहस्रसंवत्सरस्य प्रतिमा को हि तस्मै मनुष्यो यः सहस्रसंवत्सरेण समाप्नुयादिति ॥ ५ ॥ ते विश्वजितमेव सर्वपृष्ठम् । पृष्ठ्यस्य षडहस्याञ्जः सवमपश्यंस्ते हि स्तोमा भवन्ति तानि पृष्ठानि तानि छन्दाꣳसि ॥ ६ ॥ पृष्ठ्यमेव षडहम् । द्वादशाहस्याञ्जःसवमपश्यंस्ते हि स्तोमा भ० ॥ ७ ॥ द्वादशाहमेव । संवत्सरस्याञ्जःसवमप० ॥ ८ ॥ संवत्सरमेव ।

तदाहुः । यस्याग्निहोत्री लोहितं दुहीत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति व्युत्क्रामेत्युक्त्वा प्रेक्षणं कृत्वान्वाहार्यपचनं परिश्रयितवै ब्रूयात्तस्मिन्नेनच्छ्रपयित्वा तस्मिंस्तूष्णीं जुहुयादनिरुक्तमनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्राजापत्यमग्निहोत्रꣳ सर्वं वा अनिरुक्तं तदनेन सर्वेण प्रायश्चित्तिं कुरुते तां तस्यामाहुत्यां ब्राह्मणाय दद्याद्यमनभ्यागमिष्यन्मन्येतार्तिर्वा एषा पाप्मानं यजमानस्य प्रतिदृश्य दुहे या लोहितं दुह आर्तिमेवास्मिंस्तत्पाप्मानं प्रतिमुञ्चत्यथ यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयादनार्तेनैव तदार्त्तं यज्ञस्य निष्करोत्येतदेव तत्र कर्म ॥१॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं दोह्यमानममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्धैके होतव्यं मन्यन्ते प्रयतमेतन्नैतस्याहोमोऽवकल्पते न वै देवाः कस्माच्चन बीभत्सन्ते बीभत्सन्ता३इ तु देवा इत्यथैवं कुर्याद्गार्हपत्यादुष्णं भस्म निरुह्य तस्मिन्नेनद्दुग्धे भस्मंस्तूष्णीं निनयेदद्भिरुपनिनयत्यद्भिरेनदाप्नोत्यथ यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ २ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं दोहितममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति य एवैतेऽङ्गारा निरूढा येष्वधिश्रयिष्यन्भवति तान्प्रत्युह्य तस्मिन्नेनद्दुग्धे भस्मंस्तूष्णीं निनयेदद्भिरुपनिनयत्यद्भिरेनदाप्नोत्यथ यदन्य० ॥ ३ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रमधिश्रितममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति य एवैतेऽङ्गारा निरूढा येष्वधिश्रितं भवति तेष्वेनत्तूष्णीं जुहुयात्तद्धुतमहुतं यद्वेनत्तेषु जुहोति तेन हुतं यद्वेनांस्तेनैवानुगमयति तेनाहुतमद्भिरुपनिनयत्यद्भिरेनदाप्नोत्यथ यदन्य० ॥ ४ ॥ तदाहुः । यदधिश्रितेऽग्निहोत्रे यजमानो म्रियेत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तदेवैनदभिपर्याधाय विष्यन्दयेदथो खल्वाहुरेतावती सर्वस्य हविर्यज्ञस्य प्रायश्चित्तिरित्येतदेव तत्र कर्म ॥ ५ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रꣳ स्रुच्युन्नीतꣳ स्कन्देत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स्कन्नप्रायश्चित्तेनाभिमृश्याद्भिरुपनिनीय परिशिष्टेन जुहुयाद्यदि नीची स्रुक्स्याद्यदि वा भिद्येत स्कन्नप्रायश्चित्तेनैवाभिमृश्याद्भिरुपनिनीय यत्स्थाल्यां परिशिष्टꣳ स्यात्तेन जुहुयात् ॥६॥ तद्धैके । प्रतिपरेत्य यत्स्थाल्यां परिशिष्टं भवति तेन जुह्वति तदु तथा न कुर्यात्स्वर्ग्यं वा एतद्यदग्निहोत्रं यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्रति न्वा अयꣳ स्वर्गाल्लोकादवारुक्षन्नास्येदꣳ स्वर्ग्यमिव भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ७ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । तदेवोपविशेद्यत्स्थाल्यां परिशिष्टꣳ स्यात्तदस्मा उन्नीयाहरेयुस्तद्धैक उपवल्हन्ते हुतोच्छिष्टं वा एतद्यातयाम वा एतन्नैतस्य होतव्यमिति तदु तन्नाद्रियेत यदा वा एतद्यातयामाथैनद्विरातञ्चनं कुर्वते तस्माद्यत्स्थाल्यां

॥५॥ तदाहुः। यस्याहवनीयमनुद्धृतमादित्योऽभ्यस्तमियात्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरित्येते वै रश्मयो विश्वे देवास्तेऽस्मादपप्रयन्ति तदस्मै व्यृध्यते यस्माद्देवा अपप्रयन्ति तामनु व्यृद्धिं यश्च वेद यश्च न ताऽउभावाहतुरनुद्धृतमस्याभ्यस्तमगादिति तत्रेत्थं कुर्याद्धरितं हिरण्यं दर्भे प्रबध्य पश्चाद्धरेत्तद्वै ब्रूयात्तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपत्यहर्वाऽएतदह्नो रूपं क्रियते पवित्रं दर्भाः पुनात्येवैनं तदथेध्ममादीप्य प्राञ्चं हरेत्तद्वै ब्रूयाद्ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेद्ब्राह्मणो वाऽआर्षेयः सर्वा देवताः सर्वाभिरेवैनं तद्देवताभिः समर्धयति तमुपसमाधाय प्रतिपरेत्य गार्हपत्यऽआज्यमधिश्रित्योद्वास्योत्पूयावेक्ष्य चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा समिधमुपसंगृह्य प्राङुद्द्रवत्यथाहवनीये समिधमभ्याधाय दक्षिणं जान्वाच्य जुहोति विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति स यथा ब्राह्मणमावसथवासिनं क्रुद्धं यन्तमुपमन्त्रयेतैवमेवैतद्विश्वान्देवानुपमन्त्रयते जानन्ति हैनमुप हैनमावर्तन्तऽएतदेव तत्र कर्म ॥६॥ तदाहुः। यस्याहवनीयमनुद्धृतमादित्योऽभ्युदियात्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरित्येते वै रश्मयो विश्वे देवास्तेऽस्मादुपद्राव्यं सोऽपप्रयन्ति तदस्मै व्यृध्यते यस्माद्देवा अपप्रयन्ति तामनु व्यृद्धिं यश्च वेद यश्च न ताऽउभावाहतुरनुद्धृतमस्याभ्युदगादिति तत्रेत्थं कुर्याद्रजतं हिरण्यं दर्भे प्रबध्य पुरस्ताद्धरेत्तद्वै ब्रूयात्तच्चन्द्रमसो रूपं क्रियते रात्रिर्वै चन्द्रमास्तद्रात्रे रूपं क्रियते पवित्रं दर्भाः पुनात्येवैनं तदथेध्ममादीप्यान्वञ्चं हरेत्तद्वै ब्रूयाद् ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेद्ब्राह्मणो वाऽआर्षेयः सर्वा देवताः सर्वाभिरेवैनं तद्देवताभिः समर्धयति तमुपसमाधाय प्रतिपरेत्य गार्हपत्यऽआज्यमधिश्रित्योद्वास्योत्पूयावेक्ष्य यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वा समिधमुपसंगृह्य प्राङुद्द्रवत्यथाहवनीये समिधमभ्याधाय दक्षिणं जान्वाच्य जुहोति विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति सोऽसावेव बन्धुर्न ह वै तत्र क्वा चनार्तिर्न रिष्टिर्भवति यत्रैषा प्रायश्चित्तिः क्रियतऽएतदेव तत्र कर्म ॥ ७ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ६ [४. ४] चतुर्थोऽध्यायः [७८] ॥ ॥

तदाहुः। यद्येष दीर्घसत्त्र्यग्निहोत्रं जुह्वत्सन्म्रियेत जुहुयुरस्मा३इ ना३ इति तद्धैके होतव्यं मन्यन्तऽआगन्तोरिति तदु तथा न कुर्यादुतस्थानो वाऽएष तस्मै यदेनं शवदह्यायाऽइव जुहुयुर्यज्ञाय वाऽएष आहुतिभ्यस्तस्थानः स हैनममुष्यमाणस्त्वमुं सचते ॥१॥ अथ हैकेऽआहुः। एवमेवान्वाहिता अहूयमानाः शयीरन्निति तदु तथा न कुर्यादुतस्थानो वाऽएष तस्मै यदेनं शवदह्यायाऽइवेन्धीरन्यज्ञाय वाऽ-

यदा वै स्कन्दत्यथ पीवते यदा पीवतेऽथ प्रजायते योऽनिर्वाऽस्यैष यः पयस्तदस्यां योनौ रेतो दधात्यनुरुध्या हास्य रेतः सिक्तं प्रजायते य एवं वेदाथो वै स्त्रियो वर्षतीष्टापयो यजमानस्य प्रजायन्ते पुरुषाद्वै स्कन्दति पशुभ्यस्तत् इदथं यदि प्रजायते तद्विद्याद्भूयसी मे प्रजातिरभूद्बहुः प्रजया पशुभिर्भविष्यामि श्रेयान्भविष्यामीति ॥ ७ ॥ अथ यत्राभिन्नथं स्याद् । तद् दस्थाली चैवोदकमण्डलुं वा निनयेच्छिद्रं यज्ञस्य रिक्तं यच्छान्तमापो वै तस्य सर्वस्य शान्तिरद्भिरेवैनत्तच्छान्त्या शमयति भूर्भुवः स्वरित्येताभिर्व्याहृतिभिरेता वै व्याहृतयः सर्वप्रायश्चित्तिस्तदनेन सर्वेण प्रायश्चित्तिं कुरुते तानि कपालानि संचित्य यत्र भस्मोद्धृतथं स्यात्तन्निवपेदेतदेव तत्र कर्म ॥ ८ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्री दोह्यमानोपविशेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तां हैके यजुषोत्थापयन्त्युदस्थाद्देव्यदितिरितीयं वाऽअदितिरिमामेवास्मा एतदुत्थापयाम इति वदन्त आयुर्यज्ञपतावधादित्यायुरेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्त इन्द्राय कृण्वती भागमितीन्द्रियमेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्तो मित्राय वरुणाय चेति प्राणोदानौ वै मित्रावरुणौ प्राणोदानावेवास्मिँस्तद्दध्म इति वदन्तस्तां तस्यामाहुत्यां ब्राह्मणाय दद्याद्यमनभ्यागमिष्यन्मन्येतार्तिं वाऽएषा पाप्मानं यजमानस्य प्रतिदृश्योपाविक्षदार्तिमेवास्मिँस्तत्पाप्मानं प्रतिमुञ्चाम इति वदन्तः ॥ ९ ॥ तदु होवाच याज्ञवल्क्यः । अश्रद्दधानेभ्यो हैभ्यो गौरपक्रामत्युतार्त्यो वाऽआहुतिं निदधन्तीत्यथैव कुर्याद्दण्डेनैवैनां विपिष्योत्थापयेदिति तद्यथैवादो धावयतोऽश्वो वाश्वतरो वा गदायेत बलीवर्दो वा युक्तस्तेन दण्डप्रजितेन तोत्त्रप्रजितेन यमध्वानथं समीप्सति तथं समश्नुतऽएवमेवैतया दण्डप्रजितया तोत्त्रप्रजितया यथं स्वर्गं लोकथं समीप्सति तथं समश्नुते ॥ १० ॥ अथ होवाचारुणिः । द्यौर्वाऽएतस्याग्निहोत्रस्याग्निहोत्र्ययमेव वत्सो योऽयं पवतऽइयमेवाग्निहोत्रस्थाली न वाऽएवं विदुषोऽग्निहोत्री नश्यति न ह्यसौ नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रीवत्सो नश्यति न ह्येष नश्येन्नैवं विदुषोऽग्निहोत्रस्थाली भिद्यते न ह्ययं भिद्येत श्रियो वै पर्जन्यो वर्षति तद्विद्याच्छ्रेमाणं मे महिमानमधारयमाणो याविच्छ्रेयान्भविष्यामीति तामात्मन्येव कुर्वीतात्मन्येव तच्छ्रियं धत्तऽइति ह स्माहारुणिरेतदेव तत्र कर्म ॥ ११ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्री दोह्यमाना वाश्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स्तम्बमाच्छिद्य ग्रासयेदेतदेव तत्र कर्म ॥१२॥

ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [४. १] ॥ ॥

देवाञ्जसा अग्ने यज्ञेषु सुक्रतवित्यथ याज्या देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्नवा
तदनुप्रवोढुम् अग्निर्विद्वान्त्स यजात्सेदु होता सोऽध्वरान्त्स ऋतून्कल्पया
तीत्यग्निर्वै पथिकृत्पथामपिनेता स एवैनं यज्ञपथमपिनयत्येतदेव तत्र कर्म ॥ १
तदाहुः । यस्याग्नयः सꣳसृज्येरन्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति स यां
परस्तादहन्नभीयात्तं द्विष्यात्परस्तान्मा शुक्रमागन्नुप मां देवाः प्राभूवञ्छ्रेयान्भविष्या
मीति यद्युऽअस्य हृदयं व्येव लिखेदग्नये विविचयेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपे
त्तस्यावृता एव सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयाद्वार्त्रघ्नावाज्यभागौ विराजौ संयाज्ये
अथैते याज्यानुवाक्ये वि ते विष्वग्वातजूतासोऽअग्ने भामासः शुचे शुचयश्च
रन्ति तुविम्रक्षासो दिव्या नवग्वा वनावनन्ति धृषता रुजन्त इत्यथ याज्या त्वाम
ग्ने मानुषीरीडते विशो होत्राविदं विविचिꣳ रत्नधातमम् गुहा सन्तꣳ सुभ
विश्वदर्शतं तुविष्वणसꣳ सुयजं घृतश्रियमित्यथो ह यो द्विषतो भ्रातृ
व्याद्व्यावृत्सेत तत्काम एतया यजेत वि हैवास्माद्वर्त्तत एत
देव तत्र कर्म ॥ २ ॥ यद्यपमितो दहन्नभीयात् । तद्विद्यादभि विप
भ्रातृव्यं भविष्यामि श्रेयान्भविष्यामीति यद्युऽअस्य हृदयं व्येव लिखेदग्नये सं
र्गायाष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृता एव सप्त० ऽअथैते याज्यानुवाक्ये परस्या
ऽअधि संवतोऽवराँ२॥ऽअभ्यातर यत्राहमस्मि ताँ२॥ ऽअवेत्यथ याज्या मा नो
अस्मिन्महाधने परावर्ग्भारभृद्यथा सं वर्गꣳ सꣳ रयिं जयेत्यथो ह यो द्विषतो भ्रा
तृव्यात्संविवृक्षेत तत्काम एतया यजेत सꣳ हैवास्माद्वृङ्क्त एतदेव तत्र कर्म ॥ ३
तदाहुः । यस्य वैद्युतो दहेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्विद्यादुपरिष्टान्
शुक्रमागन्नुप मां देवाः प्राभूवञ्छ्रेयान्भविष्यामीति यद्युऽअस्य हृदयं व्येव लिखे
ग्नयेऽप्सुमतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृता एव सप्त० ऽअथैते याज्यानुवा
ऽअप्स्वग्ने सधिष्टव सौषधीरनुरुध्यसे गर्भे सञ्जायसे पुनरित्यथ याज्या गर्भोऽअ
स्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम् गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भोऽअपामसि
शान्तिमेवास्मायेतद्दधाति यजमानस्य प्रजायै पशूनामहिꣳसायाऽएतदेव तत्र क
॥ ४ ॥ तदाहुः । यस्याग्नयोऽन्यैरग्निभिः । सꣳसृज्येरन्किं तत्र कर्म का प्रायश्च
त्तिरित्यग्नये शुचयेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृता एव सप्त० ऽअथैते य
ज्यानुवाक्येऽग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः शुची रोचतऽआहुत इत्य
याज्योदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते तव ज्योतीꣳष्यर्चय इति शान्तिमेवा

प्रजां च पशूंश्च निर्दहेत्तदग्निमन्त्रयेत समितꣳ संकल्पेथाꣳ संप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ इषमूर्जमभि संवसानौ ॥ सं वां मनाꣳसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम् । अग्ने पुरीष्याधिपा भव त्वं न इषमूर्जं यजमानाय धेहीति शान्तिमेवाभ्यामेतद्ददाति यजमानस्य प्रजायै पशूनामहिꣳसायै ॥ ४ ॥ यद्यु अस्य हृदयं व्येव लिखेत् । अग्नयेग्निमतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृत्सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयाद्वार्त्रघ्नावाज्यभागौ विराजौ संयाज्येऽअथैते याज्यानुवाक्येऽअग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाड्जुह्वास्य इत्यथ याज्या त्वꣳ ह्यग्नेऽअग्निना विप्रो विप्रेण सन्त्सता । सखा सख्या समिध्यसऽइति शान्तिमेवाभ्यामेतद्ददाति यजमानस्य प्रजायै पशूनामहिꣳसाया ऽएतदेव तत्र कर्म ॥ ५ ॥ तदाहुः । यस्याहवनीयेऽननुगते गार्हपत्योनुगच्छेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तꣳ हैके तत एव प्राञ्चमुद्धरन्ति प्राणा वा ऽअग्नयः प्राणानेवास्मा ऽएतदुद्धराम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्राचो न्वाऽअयं यजमानस्य प्राणान्प्रारौत्सीन्मरिष्यत्ययं यजमान इतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ६ ॥ अथ हैके प्रत्यञ्चमाहरन्ति । प्राणोदानाविमाविति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्स्वर्ग्यं वाऽएतदग्निहोत्रं यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्रति न्वाऽअयꣳ स्वर्गाल्लोकादवारुक्षन्नास्येदꣳ स्वर्ग्यमिव भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ७ ॥ अथ हैकेऽन्यं गार्हपत्यं मन्थन्ति । तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादग्नेर्न्वाऽअयमधि द्विषन्तं भ्रातृव्यमजीजनत क्षिप्रेऽस्य द्विषन्भ्रातृव्यो जनिष्यते प्रियतमꣳ रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ८ ॥ अथ हैकेऽनुगमय्यान्यं मन्थन्ति । तस्याशां नेयादपि यत्परिशिष्टमभूत्तदजीजनत नास्य दायादश्च न परिशेक्ष्यतऽइतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ९ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । अरण्योरग्नी समारोह्योदङ्ङुद्द्रवमाय निर्मथ्य जुहुयात्तथा ह न कां चन परिचक्षां करोति नवावसानऽउऽअस्याभितोरात्रꣳ हुतं भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [४. ३.] ॥ ॥

अथ प्रातर्भस्मान्युद्धृत्य । गोमयेनालिप्यारण्योरेवाग्नी समारोह्य प्रत्युवस्याति मथित्वा गार्हपत्यमुद्धृत्याहवनीयमाहृत्यान्वाहार्यपचनमग्नये पथिकृतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृत्ता एव सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयाद्वार्त्रघ्नावाज्यभागौ विराजौ संयाज्येऽअथैते याज्यानुवाक्ये वेत्था हि वेधोऽअध्वनः पथश्च

कुर्यादेष वै रुद्रियोऽग्निः स हैनमीश्वरः सपुत्रꣳ सपशुमभिमन्तोः ॥ १६ ॥ अथ
हैकेऽन्तरेणाग्नीश्चितिं चित्वा । तमग्निभिः समुपोषन्त्येतद्वै यजमानस्यायतनं
यदन्तरेणाग्नीनिति तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयान्मध्ये न्वाऽअयं ग्रामस्या-
ग्नसनमजीजनत क्षिप्रेऽस्याशसनं जनिष्यते प्रियतमꣳ रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव
स्यात् ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ [५. १] ॥

अथह स्माह नाको मौद्गल्यः । मरिष्यन्तं चेद्यजमानं मन्येत यत्रैवास्माऽ
आसनं जोषितꣳ स्यात्तदरण्योरग्नीन्समारोह्य निर्मथ्य जुहुयादसेत्स यदास्माल्लोका-
द्यजमानः प्रेयात् ॥ १ ॥ अथैनमन्तरेणाग्नीश्चितिं चित्वा । तमग्निभिः समुपोषे-
दिति तदु तथा न कुर्यादतस्थानो वाऽएष तस्मै यदेनꣳ शवदह्यायाऽइव जुहुयु-
र्यज्ञाय वाऽएष आहुतिभ्यस्तस्थानः स हैनममृष्यमाणस्तमृꣳ सचते ॥ २ ॥
इत्थमेव कुर्यात् । तिस्र एव स्थालीरेतस्यै प्रपात्तासु गोमयानि च शुम्बलानि
वाऽवधाय नाना त्रिष्वाग्निषु प्रयुञ्ज्यात्ते य ततः संतापादग्नयो जायेरंस्तैरेनं दहेयु-
स्तथाह तैरेव दग्धो भवति नो मन्युक्षामिव ॥ ३ ॥ तस्मादप्येतदृषिणाभ्यनूक्तम् ।
यो अग्निरग्नेरध्यजायत शोकात्पृथिव्या उत वा दिवस्परि येन प्रजा विश्वकर्मा
जजान तमग्ने हेडः परि ते वृणक्त्विति यथऽर्क्तथा ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ अथैनं
त्रिपुरीषं कृत्वा । अस्यां पुरीषं प्रतिष्ठापयति पुरीषं वाऽइयं तत्पुरीषऽएवैतत्पुरीषं
दधाति या ह वाऽअसपैषा वृकला सपुरीषा तस्यै ह निर्दग्धायै सृगालः सम्भवति
नेत्सृगालः सम्भवादिति तदु तथा न कुर्यात्क्षोधुका हास्य प्रजा भवति तमन्तरतः
प्रक्षाल्याज्येनान्वनक्ति मेध्यमेवैनं तत्करोति ॥ ५ ॥ अथास्य सप्तसु प्राणायत-
नेषु । सप्त हिरण्यशकलान्प्रत्यस्यति ज्योतिर्वाऽअमृतꣳ हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिंस्त-
दमृतं दधाति ॥६॥ अथैनमन्तरेणाग्नीश्चितिं चित्वा । कृष्णाजिनमुत्तरलोम प्राची-
नग्रीवं प्रस्तीर्य तस्मिन्नेनमुत्तानं निपाद्य जुहूं घृतेन पूर्णां दक्षिणे पाणावादधाति
सव्यऽउपभृतमुरसि ध्रुवां मुखेऽग्निहोत्रहवणीं नासिकयोः स्रुवौ कर्णयोः प्राशित्र-
हरणे शीर्षंश्चमसं प्रणीताप्रणयनं पार्श्वयोः शूर्पेऽन्तरे पात्रीꣳ समवत्तधानीं
पृषदाज्यवतीꣳ शिश्नस्यान्ते शम्यामाण्डयोरन्वे उपारत्नावन्वगुलूखलं च मुसलं
चान्तरेणोरूऽअन्यानि यज्ञपात्राणि दक्षिणे पाणौ स्फ्यम् ॥ ७ ॥ स एष यज्ञा-
युधी यजमानः । यथा बिभ्यदामोपनतीयादेवमेव योऽस्य स्वर्गं लोकोऽभितो प्र-

रिशिष्टꣳ स्यात्तदस्माऽउन्नीयाहरेयुर्यद्यु तत्र न स्याद्यदन्यद्विन्देत्तदग्नावधिश्रि·
त्यावज्योत्यापः प्रत्यानीयोद्वास्य तदस्यै हैवोन्नेष्यामीत्युक्तं भवत्यथात्र यथोन्नीतमे·
वास्माऽउन्नीयाहरेयुस्तेन कामं जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ ८ ॥ तदाहुः । यस्याग्नि·
होत्रꣳ स्रुच्युन्नीतममेध्यमापद्येत किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्धैके होतव्यं
मन्यन्ते प्रयतमेतन्नैनस्याहोमोऽवकल्पते न वै देवाः कस्माच्चन बीभत्सन्तऽइति
तद्धैकऽउपसृत्य छर्दयन्ति तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात्परासिञ्चत न्वाऽ
अयमग्निहोत्रं क्षिप्रेऽयं यजमानः परासेक्ष्यतऽइतीश्वरो ह तथैव स्यादित्थमेव कु·
र्यादाहवनीये समिधमभ्याधायाहवनीयादेवोष्णं भस्म निरुह्य तस्मिन्नेनदुष्णे भस्म·
न्तूष्णीं निनयेदद्भिरुपनिनयत्यद्भिरेनदाप्नोत्यथ यदन्यद्विन्देत्तेन जुहुयादेत·
देव तत्र कर्म ॥ ९ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रꣳ स्रुच्युन्नीतमुपरिष्टादवर्षेत्किं
तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तद्विद्यादुपरिष्टान्मा शुक्रमागन्नुप मां देवाः प्राभूव·
न्छ्रेयान्भविष्यामीति तेन कामं जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ १० ॥ ब्राह्मणम्
॥ ४ ॥ [४. २] ॥

तदाहुः । यत्पूर्वस्यामाहुत्याꣳ हुतायामथाग्निरनुगच्छेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति यं प्रतिवेशꣳ शकलं विन्देत्तमभ्यस्याभिजुहुयाद्दारौ-दारावग्निरिति वदन्दारौ-दारौ ह्येवाग्निर्यद्युऽअस्य हृदयं ज्येव लिखेद्धिरण्यमभिजुहुयादग्नेर्वाऽएतद्रेतो यद्धिरण्यं य उ वै पुत्रः स पिता यः पिता स पुत्रस्तस्माद्धिरण्यमभिजुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ १ ॥ तदाहुः । यस्याहवनीय उद्धृतः पुराग्निहोत्रादनुगच्छेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति गार्हपत्यादेवैनं प्राञ्चमुद्धृत्योपसमाधायाग्निहोत्रं जुहुयात्स यद्यपि शतमेव कृत्वः पुनः-पुनरुद्धृतोऽनुगच्छेद्गार्हपत्यादेवैनं प्राञ्चमुद्धृत्योपसमाधायाग्निहोत्रं जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ २ ॥ तदाहुः । यस्य गार्हपत्योऽनुगच्छेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तꣳ हैकऽउल्मुकादेव निर्मन्थन्ति यतो वै पुरुषस्यान्ततो नश्यति ततो वै स तस्य प्रायश्चित्तिमिच्छतऽइति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यादुल्मुकꣳ ह वै यादाय चरेयुरुल्मुकस्य यावद्ब्रह्मश्चापित्थमेव कुर्यादुल्मुकादुत्तारमादाय तमरण्योरभिप्रमथ्नीयादुप ह तं काममाप्नोति य उल्मुकमभ्यऽउत्तो तं योऽरण्योरेतदेव तत्र कर्म ॥ ३ ॥ तदाहुः । यस्याग्नावग्निमभ्युद्धरेयुः किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरितीश्वरौ याऽएतौ सम्पद्यशान्तौ यजमानस्य

एष आहुतिभ्यस्तस्थानः स हैनममुष्यमाणस्तमप्रुं सचते ॥ २ ॥ अथ हैकेऽर-
ण्योः । अग्नी समारोह्य निदधाति तमाहृते निर्मन्थन्ति तदु तथा न कुर्यादुतस्थानो
वाऽएष तस्मै यदेनथं शवदयायाऽइव निर्मन्थेयुर्यन्नाय वाऽएष आहुतिभ्यस्तस्थानः
स हैनममुष्यमाणस्तमप्रुं सचते ॥३॥ इत्यमेव कुर्यात् । निवान्यवत्सामेवं ब्रूया-
त्तस्यै पयसा जुहुयादार्तं वाऽएतत्पयो यन्निवान्यवत्सायाऽआर्तमेतदग्निहोत्रं यन्मृ-
तस्य तदार्तेनैव तदार्तं निष्कृत्य श्रेयान्भवति ॥ ४ ॥ तदप्युपमास्ति । यद्द्वौ रथौ
मृदितौ समागच्छेतां स्यादेवान्यतरः स्यदायेति ॥ ५ ॥ तस्य वाऽएतस्याग्नि-
होत्रस्योपचारः । प्राचीनावीती दोहयति यज्ञोपवीती वै देवेभ्यो दोहयत्यथैवं
पितॄणाम् ॥ ६ ॥ नाङ्गारेष्वधिश्रयति । यद्वाङ्गारेष्वधिश्रयेद्देवत्रा कुर्याद्गार्हपत्या-
त्तूष्णीं भस्म दक्षिणा निरुह्य तस्मिन्नेनदधिश्रयति पितृदेवत्यमेवैनत्तत्करोति ॥७॥
नावज्योतयति नापः प्रत्यानयति । यद्वावज्योतयेद्यदपः प्रत्यानयेद्देवत्रा कुर्यान्न
त्रिः प्रतिष्ठापथं हरति यत्त्रिः प्रतिष्ठापथं हरेद्देवत्रा कुर्यात्सकृदेव निकर्षन्हरति पि-
तृदेवत्यमेवैनत्तत्करोति ॥ ८ ॥ नोन्नेष्यामीत्याह । न चतुरुन्नयति यद्वोन्नेष्यामीति
ब्रूयाद्यच्चतुरुन्नयेद्देवत्रा कुर्यात्सकृदेव तूष्णीं न्यक्पर्यस्यति पितृदेवत्यमेवैनत्तत्करो-
तीति ॥९॥ नोपरिष्टात्समिधमभ्यस्य हरति । यद्वोपरिष्टात्समिधमभ्यस्य हरेद्देवत्रा कुर्याद-
धस्तादुपास्य हरति पितृदेव० ॥१०॥ नोत्तरेण गार्हपत्यमेति । यद्वोत्तरेण गार्हपत्यमि-
याद्देवत्रा कुर्याद्दक्षिणेन गार्हपत्यमेति पितृदेव० ॥ ११ ॥ अथयान्यमून्युदीचीनाग्रा-
णि तृणानि भवन्ति । दक्षिणाग्राणि तानि करोति पितृदेवत्यमेवैनत्तत्करोत्यथाहवनीये
समिधमभ्याधाय सव्यं आन्वाच्य सकृदेव तूष्णीं न्यक्पर्यस्यति पितृदेव० नोदिङ्-
गयति नोपमृष्टे न प्राश्नाति नोदुक्षति पितृदेव० ॥ १२ ॥ तदाहुः । यदेष दीर्घ-
सत्त्यग्निहोत्रं जुह्वत्प्रवसन्म्रियेत कथमेनमग्निभिः कुर्युरिति तथं हैके दग्ध्वा-
हरन्ति तमाहृतमग्निभिः संप्रापयन्ति तदु तथा न कुर्याद्यथान्यस्यां योनौ रेतः
सिक्तं तदन्यस्यां प्रजिजनयिषेत्तादृक्तदस्थीन्येवान्याहृत्य कृष्णाजिने न्युप्य पुरुष-
विधिं विधायोर्णाभिः प्रच्छाद्याज्येनाभिघार्य तमग्निभिः समुपोषेत्तदेनथं स्वाद्यो-
नेः प्रजनयतीति ॥ १३ ॥ तथं हैके ग्रामाग्निना दहन्ति । तदु तथा न कुर्यादेष
वै बिभ्यात्क्रव्यादाग्निः स हैनमीश्वरः सपुत्रथं सपशुथं समत्तोः ॥ १४ ॥ अथ
[illegible] दहन्ति । तदु तथा न कुर्यादेष वाऽअशान्तोऽग्निः स हैनमीश्वरः स
पुत्रथं सपशुं प्रदग्धोः ॥ १५ ॥ अथ हैकेऽउन्मुक्येन दहन्ति । तदु तथा न

प्रजां च पशूंश्च निर्दहेत्तदग्निमन्त्रेण समितꣳ संकल्पेथाꣳ संप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ इषमूर्जमभि संवसानौ ॥ सं वां मनाꣳसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम् अग्ने पुरीष्याधिपा भव त्वं न इषमूर्जं यजमानाय धेहीति शान्तिमेवाभ्यामेतद्वदति यजमानस्य प्रजायै पशूनामहिꣳसायै ॥ ४ ॥ यद्यु अस्य हृदयं व्येव लिखेत् । अग्नयेऽग्निमतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यास्त्रिसप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयाद्वृधन्वन्तावाज्यभागौ विराजौ संयाज्येऽथैते याज्यानुवाक्येऽग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा हव्यवाड्जुह्वास्य इत्यथ याज्या त्वꣳ ह्यग्नेऽअग्निना विप्रो विप्रेण सन्त्सता सखा सख्या समिध्यसऽइति शान्तिमेवाभ्यामेतद्वदति यजमानस्य प्रजायै पशूनामहिꣳसाया एतदेव तत्र कर्म ॥ ५ ॥ तदाहुः । यस्याहवनीयेऽननुगते गार्हपत्योऽनुगच्छेत्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति तꣳ हैके तत एव प्राञ्चमुद्धरन्ति प्राणा वाऽअग्नयः प्राणानेवास्माऽएतदुद्धराम इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्राचो न्वाऽअयं यजमानस्य प्राणान्प्रारौत्सीन्मरिष्यत्ययं यजमान इतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ६ ॥ अथ हैके प्रत्यञ्चमाहरन्ति । प्राणोदानाविमाविति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यात्स्वर्ग्यं वाऽएतद्यदग्निहोत्रं यो हैनं तत्र ब्रूयात्प्रति न्वाऽअयꣳ स्वर्गाल्लोकादवारुक्षन्नास्येदꣳ स्वर्ग्यमिव भविष्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ७ ॥ अथ हैकेऽन्यं गार्हपत्यं मन्थन्ति । तदु तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयादग्नेर्न्वाऽअयमधि द्विषन्तं भ्रातृव्यमजीजनत क्षिप्रेऽस्य द्विषन्भ्रातृव्यो जनिष्यते प्रियतमꣳ रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ८ ॥ अथ हैकेऽनुगमय्यान्यं मन्थन्ति । तस्याशां नेयादपि यत्परिशिष्टमभूत्तदजीजनत नास्य दायादश्च न परिशेक्ष्यतऽइतीश्वरो ह तथैव स्यात् ॥ ९ ॥ इत्थमेव कुर्यात् । अरण्योरग्नी समारोह्योदङ्ङुद्द्रवमाय निर्मथ्य जुहुयात्सेयथा ह न कां चन परिचक्षां करोति नवावसानऽउ अस्याभितोरात्रꣳ हुतं भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [४. ३.] ॥　॥

अथ मासꣳस्मान्युद्धृत्य । गोमयेनालिप्यारण्योरेवाग्नी समारोह्य प्रत्यवस्याति मथित्वा गार्हपत्यमुद्धृत्याहवनीयमाहृत्यान्वाहार्यपचनमग्नये पथिकृतेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यास्त्रिवृत्ता एव सप्तदश सामिधेनीरनुब्रूयाद्वृधन्वन्तावाज्यभागौ विराजौ संयाज्येऽथैते याज्यानुवाक्ये वेत्था हि वेधोऽअध्वनः पथश्च

स्वाहेति जुहुयाद्विश्वकर्मा हि स तर्हि भ० ॥ ७ ॥ अथ यदि सोमक्रयण्याम् । किंचिदापद्येत पूष्णे स्वाहेति जुहुयात्पूषा हि स तर्हि भ० ॥ ८ ॥ अथ यदि क्रयायोत्थितः । किंचिदापद्येतेन्द्राय च मरुत्वयश्च स्वाहेति जुहुयादिन्द्रश्च हि स तर्हि मरुतश्च भ० ॥ ९ ॥ अथ यदि पण्यमानः । किंचिदापद्येतासुराय स्वाहेति जुहुयादसुरो हि स तर्हि भ० ॥ १० ॥ अथ यदि क्रीतः । किंचिदापद्येत मित्राय स्वाहेति जुहुयान्मित्रो हि स तर्हि भ० ॥ ११ ॥ अथ यद्यूरावासन्नः । किंचिदापद्येत विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहेति जुहुयाद्विष्णुर्हि स तर्हि शिपिविष्टो भ० ॥ १२ ॥ अथ यदि पर्युह्यमाणः । किंचिदापद्येत विष्णवे नरंधिषाय स्वाहेति जुहुयाद्विष्णुर्हि स तर्हि नरंधिषो भ० ॥ १३ ॥ अथ यद्यागतः । किंचिदापद्येत सोमाय स्वाहेति जुहुयात्सोमो हि स तर्हि भ० ॥ १४ ॥ अथ यद्यासन्द्यामासन्नः । किंचिदापद्येत वरुणाय स्वाहेति जुहुयाद्वरुणो हि स तर्हि भ० ॥ १५ ॥ अथ यद्याग्नीध्रगतः । किंचिदापद्येताग्नये स्वाहेति जुहुयादग्निर्हि स तर्हि भ० ॥ १६ ॥ अथ यदि हविर्धानगतः । किंचिदापद्येतेन्द्राय स्वाहेति जुहुयादिन्द्रो हि स तर्हि भ० ॥ १७ ॥ अथ यद्युपावह्रियमाणः । किंचिदापद्येताथर्वणे स्वाहेति जुहुयादथर्वा हि स तर्हि भ० ॥ १८ ॥ अथ यद्यंशुषु न्युप्तः । किंचिदापद्येत विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति जुहुयाद्विश्वे हि स तर्हि देवा भ० ॥ १९ ॥ अथ यद्याप्याय्यमानः । किंचिदापद्येत विष्णवऽआप्रीतपाय स्वाहेति जुहुयाद्विष्णुस्तर्हि स तर्ह्याप्रीतपा भ० ॥ २० ॥ अथ यद्यभिषूयमाणः । किंचिदापद्येत यमाय स्वाहेति जुहुयाद्यमो हि स तर्हि भ० ॥ २१ ॥ अथ यदि सम्भ्रियमाणः । किंचिदापद्येत विष्णवे स्वाहेति जुहुयाद्विष्णुर्हि स तर्हि भ० ॥ २२ ॥ अथ यदि पूयमानः । किंचिदापद्येत वायवे स्वाहेति जुहुयाद्वायुर्हि स तर्हि भ० ॥ २३ ॥ अथ यदि पूतः । किंचिदापद्येत शुक्राय स्वाहेति जुहुयाच्छुक्रो हि स तर्हि भ० ॥ २४ ॥ अथ यदि क्षीरश्रीः । किंचिदापद्येत शुक्राय स्वाहेति जुहुयाच्छुक्रो हि स तर्हि भ० ॥ २५ ॥ अथ यदि सक्तुश्रीः । किंचिदापद्येत मन्थिने स्वाहेति जुहुयान्मन्थी हि स तर्हि भ० ॥ २६ ॥ अथ यदि चमसेषून्नीतः । किंचिदापद्येत विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति जुहुयाद्विश्वे हि स तर्हि देवा भ० ॥ २७ ॥ अथ यदि होमायोद्यतः । किंचिदापद्येतासवे स्वाहेति जुहुयादसुर्हि स तर्हि भ० ॥ २८ ॥ अथ यदि हूयमानः । किंचिदापद्येत रुद्राय स्वाहेति जुहुयाद्रुद्रो हि स तर्हि भ० ॥ २९ ॥ अथ यद्यभ्यावृत्तः । किंचिदाप-

गिरिहोत्रं स्यात्तदस्मा उत्तरीयाहरेयुर्यद्यु तत्र न स्याद्यदन्यदिन्द्धीत तस्मा अरणी
[illegible] तदस्मा [illegible] भवत्यथात्र यथोक्तं
तस्मा उत्तरीयाहरेयुस्तेन कामं जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ ८ ॥ तदाहुः । यस्याग्नि-
होत्रं [illegible] किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति [illegible]
[illegible] न वै देवाः [illegible]
[illegible] तद् तथा न कुर्याद्यो हैनं तत्र ब्रूयात् [illegible]
[illegible] यजमानः [illegible] स्यादिति [illegible]
[illegible]
[illegible] जुहुया-
देव तत्र कर्म ॥ ९ ॥ तदाहुः । यस्याग्निहोत्रं [illegible]
तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति [illegible] देवाः [illegible]
[illegible] तेन कामं जुहुयादेतदेव तत्र कर्म ॥ १० ॥ ब्राह्म-
णं ४ । [४. ७] ॥

तदाहुः । [illegible] तत्र कर्म का
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] तत्र कर्म ॥ १ ॥ तदाहुः । [illegible]
[illegible] तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरिति [illegible]
[illegible]
[illegible] तत्र कर्म ॥ २ ॥ तदाहुः । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

धाति तमभ्यत्येति तमेते संताप्या अग्नयो यथा पुत्राः पितरं प्रोषुषमागतथं शिव-
मुपस्पृशन्त्येवथं शिवथं हैवैतमुपस्पृशन्ति प्र हैवैनं कल्पयन्ति ॥८॥ तं यदि गार्ह-
पत्यः पूर्वः प्राप्नुयात् । तद्विद्यात्प्रतिष्ठ एनमग्निः पूर्वः प्रापत्प्रतिष्ठास्यति प्रत्येव
तेऽस्मिँल्लोके स्थास्यन्ति येऽस्मात्प्रत्यञ्च इति ॥ ९ ॥ अथ यद्याहवनीयः । तद्वि-
द्यान्मुख्य एनमग्निः पूर्वः प्रापन्मुखतो लोकानजैषीन्मुख्यमेव तेऽस्मिँल्लोके भविष्य-
न्ति येऽस्मात्प्रत्यञ्च इति ॥ १० ॥ अथ यद्यन्वाहार्यपचनः । तद्विद्यादन्नाद ए-
नमग्निः पूर्वः प्रापदन्नमत्स्यत्यन्नमेव तेऽस्मिँल्लोकेऽत्स्यन्ति येऽस्मात्प्रत्यञ्च इति
॥ ११ ॥ अथ यदि सर्वे सकृत् । तद्विद्यात्कल्याणं लोकमजैषीदित्येतान्यस्मिन्वि-
ज्ञानानि ॥ १२ ॥ तां वा एताम् । यजमानात्माहुतिमन्ततो जुहोति स योऽस्य स्वर्गो
लोको जितो भवति तत आहुतिमयोऽमृतः सम्भवति ॥ १३ ॥ अथ यान्यस्य दारु-
मयानि च मृन्मयानि च भवन्ति । तानि ब्राह्मणाय दद्याच्छवोद्वहमु ह त्वेव मन्यन्ते
यस्मानि माविशुद्धान्यप एवैनान्यभ्यवहरेयुरापो वा अस्य सर्वस्य प्रतिष्ठा तदेनान्य-
प्स्वेव प्रतिष्ठापयति ॥ १४ ॥ अथैनामाहुतिं जुहोति पुत्रो वा भ्राता वा यो वान्यो ब्राह्मणः
स्यादस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेत्य-
नपेक्षमेत्याप उपस्पृशन्ति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ [५. २] ॥ द्वितीयः प्र-
पाठकः ॥ कण्डिका संख्या ९५ ॥ पञ्चमोऽध्यायः [७१] ॥ ॥

सोमो वै राजा यज्ञः प्रजापतिः । तस्यैतास्तन्वो या एता देवता या एता
आहुतीर्जुहोति ॥ १ ॥ स यत्र यस्यार्छेत् । यां तत्प्रति देवतां मन्येत तामनुसमी-
क्ष्य जुहुयाद्यदि दीक्षोपसत्स्वाहवनीये यदि प्रसुतः आग्नीध्रे वि वा एतद्यज्ञ-
[illegible] यत्र वा अर्हति तत्र देवता भवति तयैवैतद्देवतया यज्ञं [illegible]
[illegible] तथा देवतया यज्ञं प्रति संदधाति ॥ २ ॥ स यद्येनं मनसाभिध्यातः
यज्ञो नोपनमेत् [illegible] स्वाहेति जुहुयात् [illegible] हि स तर्हि भवत्येव [illegible]
[illegible] यज्ञं नयति ॥ ३ ॥ अथ यद्येनं वाचाभिव्याहृतः । यज्ञो नोपनमेत्
[illegible] स्वाहेति जुहुयात् [illegible] स तर्हि भवत्येव [illegible] ॥ ४ ॥ अथ [illegible]
[illegible] । [illegible] स्वाहेति जुहुयात् [illegible] हि स [illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ अथ यदि [illegible] । [illegible] स्वाहेति जुहुयात् [illegible]
[illegible] ॥ ६ ॥ अथ यदि [illegible] । [illegible]

समृद्ध्यै ॥ १२ ॥ शतातृण्णा कुम्भी भवति । बहुधेव हि स व्यस्रवदथो श-
तान्पानो वै यज्ञो यज्ञमेवावरुन्द्धे मतं भवति मदेवावरुन्द्धे चष्यं भवत्यन्नाद्यस्यै-
वावरुद्ध्यै पवित्रं भवति पुनन्ति ह्येनं वालो भवति पाप्मनो व्यावृत्त्यै सुवर्णꣳ
हिरण्यं भवति रूपस्यैवावरुद्ध्यै शतमानं भवति शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयु-
ष्येवेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ॥ १३ ॥ आश्वत्थं पात्रं भवति । अपचितिमेवावरुन्द्धऽ-
औदुम्बरं भवत्यूर्जमेवावरुन्द्धे नैयग्रोधं भवति स्वधामेवावरुन्द्धे स्थाल्यो भवन्ति
पृथिव्या एवान्नाद्यमवरुन्द्धे ॥ १४ ॥ पालाशान्युपशयानि भवन्ति । ब्रह्म वै पा-
लाशो ब्रह्मणैव स्वर्गं लोकं जयत्यथो ह्यस्य पत्रं भवत्यास्त्विषिमेव राज्यं वयसामवरु-
न्द्धे षट्त्रिꣳशदेतानि भवन्ति षट्त्रिꣳशदक्षरा वै बृहती बार्हताः पशवो
बृहत्यैवास्मै पशूनवरुन्द्धे ॥ १५ ॥ तदाहुः । अन्यदेवत्याः पशवो भवन्त्यन्य-
देवत्याः पुरोडाशा विलोमैतत्क्रियते कथमेतत्सलोम भवतीत्यैन्द्रः
पशूनामुत्तमो भवत्यैन्द्रः पुरोडाशानां प्रथम इन्द्रियं वै वीर्यमिन्द्र इन्द्रियेणैवा-
स्मा इन्द्रियं वीर्यꣳ संदधातीन्द्रियेणेन्द्रियं वीर्यमवरुन्द्धे ॥ १६ ॥ सावित्रः
पुरोडाशो भवति । सवितृप्रसूततायै वारुणो भवति वरुणो वा एतं गृह्णाति
य पाप्मना गृहीतो भवति वरुणेनैवैनं वरुणात्मुञ्चत्यन्त्यो भवत्यन्तत
एवैनं वरुणपाशात्प्रमुञ्चति ॥ १७ ॥ एकादशकपाल ऐन्द्रो भवति । एकादशा-
क्षरा वै त्रिष्टुबिन्द्रियमु वै वीर्यं त्रिष्टुबिन्द्रियस्यैव वीर्यस्यावरुद्ध्यै ॥ १८ ॥ द्वाद-
शकपालः सावित्रो भवति । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सरं वाऽअन्नाद्यम-
न्वायत्तꣳ संवत्सरादेवास्माऽअन्नाद्यमवरुन्द्धे ॥ १९ ॥ दशकपालो वारुणो भव-
ति । दशाक्षरा वै विराड्वा विराड्वरुणोऽन्नपतिर्वरुणेनैवास्माऽअन्नमवरुन्द्धे मध्य-
त एतैः पुरोडाशैः प्रचरति मध्यं वाऽएतेषां योनिः स्वादेवैनान्योनेः प्रजनयति
॥ २० ॥ वडवा दक्षिणा भवति । उभयं वाऽएषा जनयत्यश्वं चाश्वतरं
चोभयꣳ सौत्रामण्यामथो पशुबन्धश्चोभयस्यैवावरुद्ध्यै ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम्
॥ १ ॥ [७. २.] ॥

इन्द्रस्येन्द्रियमन्नस्य रसꣳ । सोमस्य भक्षꣳ सुरयासुरो नमुचिरहरत्सोऽश्वि-
नौ च सरस्वतीं चोपाधावच्छेपानोऽस्मि नमुचये न त्वा दिवा न नक्तꣳ हनानि
न दण्डेन धन्वना न पृथेन न मुष्टिना न शुष्केण नार्द्रेणाथ मऽइदमहार्षीदिदं मऽ-

न्द्रस्येन्द्रियं वीर्यमङ्गादङ्गादस्रवत् ॥१॥ तस्याक्षिभ्यामेव तेजोऽस्रवत् । सोऽजः पशुरभ-
द्धूम्रोऽथ यत्पक्ष्मभ्यस्ते गोधूमा यदश्रुभ्यस्तत्कुवलम् ॥ २ ॥ नासिकाभ्यामेवा-
स्य वीर्यमस्रवत् । सोऽविः पशुरभवन्मेषोऽथ यच्छ्लेष्मणस्ता उपवाका यत्स्नीहा
द्बदरं ॥ ३ ॥ मुखादेवास्य बलमस्रवत् । स गौः पशुरभवदृषभोऽथ ये फेनास्ते
त्रा यत्स्नेहस्तत्कर्कन्धु ॥ ४ ॥ श्रोत्रादेवास्य यशोऽस्रवत् । तदेकशफमभवदश्वोऽ-
श्वतरो गर्दभः॥५॥स्तनाभ्यामेवास्य शुक्रमस्रवत् । तत्पयोऽभवत्पशूनां ज्योतिरुरस
एवास्य हृदयात्त्विषिरस्रवत्स श्येनोऽपाछिद्वाभवद्वयसाꣳ राजा॥६॥ नाभ्या एवास्य
रूपोऽस्रवत् । तत्सीसमभवन्नायो न हिरण्यꣳ रेतस एवास्य रूपमस्रवत्तत्सुवर्णꣳ
हिरण्यमभवच्छिश्नादेवास्य रसोऽस्रवत्सा परिस्रुदभवत्स्फिग्भ्यामेवास्य भामोऽ-
स्रवत्सा सुराभवदन्नस्य रसः ॥७॥ मूत्रादेवास्यौजोऽस्रवत् । स वृकोऽभवदारण्यानां
पशूनां जूतिरूवध्यादेवास्य मन्युरस्रवत्स व्याघ्रोऽभवदारण्यानां पशूनाꣳ राजा
लोहितादेवास्य सहोऽस्रवत्स सिꣳहोऽभवदारण्यानां पशूनामीशः ॥८॥ लोमभ्य
एवास्य चित्तमस्रवत् । ते श्यामाका अभवंस्त्वच एवास्यापचितिरस्रवत्सोऽश्वत्थो
वनस्पतिरभवन्माꣳसेभ्य एवास्योर्गस्रवत्स उदुम्बरोऽभवदस्थिभ्य एवास्य स्व-
धास्रवत्स न्यग्रोधोऽभवन्मज्जभ्य एवास्य भक्षः सोमपीथोऽस्रवत्ते व्रीहयोऽभवन्ने-
वमस्येन्द्रियाणि वीर्याणि व्युदक्रामन् ॥ ९ ॥ अथ ह वै तर्हि । नमुचिनैवासुरेण
सह चचार स ऐक्षत नमुचिरपुनर्वाऽअयमभूद्धन्तास्येन्द्रियं वीर्यꣳ सोमपीथम-
न्नाद्यꣳ हराणीति तस्यैतयैव सुरयेन्द्रियं वीर्यꣳ सोमपीथमन्नाद्यमहरत्स ह न्यर्णः
शिश्ये तं देवा उपसंजग्मिरे श्रेष्ठो वै नोऽयमभूत्तमिमं पाप्माविदत्तमिमं भिषज्या-
मेति ॥ १० ॥ तेऽश्विनावब्रुवन् । युवं वै ब्रह्माणौ भिषजौ स्थो युवमिमं भिष-
ज्यतमिति तावब्रूतामस्तु नौ भाग इति तेऽब्रुवन्नेष वोऽजः स वां भाग इति त-
थेति तस्मादाश्विनो धूम्रो भवति ॥ ११ ॥ ते सरस्वतीमब्रुवन् । त्वं वै भैषज्यम-
सि त्वमिमं भिषज्येति साब्रवीदस्तु मे भाग इति तेऽब्रुवन्नेष तेऽविः स ते भाग
इति तथेति तस्मात्सारस्वतो मेषो भवति ॥१२॥ अथाब्रुवन् । एतावद्वाऽअस्मिन्नि-
न्द्राहि प्राबदयदृषभोऽस्त्वैन्द्राऽएवास्त्विति तथेति तस्मादैन्द्र ऋषभो भवति ॥ १३॥
तावश्विनौ च सरस्वती च । इन्द्रियं वीर्यं नमुचेराहृत्य तदस्मिन्पुनरदधुस्तं पाप्मनोऽत्रा-
यन्त सुत्रातं वतैनं पाप्मनोऽत्रासतेति तस्मात्सौत्रामणी नाम सौत्रामण्या सौत्रामणी-
रवं ब्राणे स्तेयात्ऽनत्र पाप्मानꣳ हते य उ चैनेतत्सौत्रामण्या सौत्रामणी-

शीर्षेति ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । अस्तु नोऽत्राप्यथाहरामेति सह न एतदथाहर-
चक्षीदिति ॥ २ ॥ ताविश्विनौ च सरस्वती च । अपां फेनं वज्रमसिञ्चन्न शु-
नार्द्र इति तेनेन्द्रो नमुचेरासुरस्य व्युष्टायाᳫं रात्रावनुदितऽआदित्ये न दिवा
नक्तमिति शिर उदवासयत् ॥ ३ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । अपां फेनेन
चेः शिर इन्द्रोदवर्तयः विश्वा यदजय स्पृध इति पाप्मा वै नमुचिः पाप्मानं
व तं द्विषन्तं भ्रातृव्यᳫं हत्वेन्द्रियं वीर्यमस्याहरत्स यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात्स सौ-
मण्या यजेत पाप्मानमेव तं द्विषन्तं भ्रातृव्यᳫं हत्वेन्द्रियं वीर्यमस्य वृङ्क्ते तस्य
र्षश्छिन्ने लोहितमिश्रः सोमोऽतिष्ठत्तस्माद्बीभत्सन्त तऽएतदन्धसो विपानमपश्य-
सोमो राजामृतᳫं सुत इति तेनैनᳫं स्वदयित्वात्मन्नदधत ॥ ४ ॥ स्वाद्वीं त्वा
ादुनेति सुताᳫं संदधाति । स्वदयत्येवैनां तीव्रां तीव्रेणेतीन्द्रियमेवास्मिन्दधात्य-
तामृतेनेत्यायुरेवास्मिन्दधाति मधुमतीं मधुमतेति रसमेवास्यां दधाति सृजामि
ᳫं सोमेनेति सोमरूपमेवैनां करोति ॥ ५ ॥ सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व । सर
स्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्वेत्येता वाऽएतं देवता अग्रे यज्ञᳫं समभरंस्ता
भिरेवैनᳫं सम्भरत्यथोऽएता एवैतद्देवता भागधेयेन समर्धयत्याप्नोति सुत्वा
तिस्रो रात्रीर्वसति तिस्रो हि रात्रीः सोमः क्रीतो वसति सोमरूपमेवैनां करो
। ६ ॥ द्वे वेदी भवतः । द्वौ वाव लोकावित्याहुर्देवलोकश्चैव पितृलोकश्चेत्यु
रान्या भवति दक्षिणान्योत्तरो वै देवलोको दक्षिणः पितृलोक उत्तरयैव देवलो
कमवरुन्द्धे दक्षिणया पितृलोकम् ॥ ७ ॥ पयश्च सुरा च भवतः । सोमो वै पय
ऽन्नᳫं सुरा पयसैव सोमपीथमवरुन्द्धे सुरयान्नाद्यं क्षत्रं वै पयो विट् सुरा सु
पूत्वा पयः पुनाति विश एव तत्क्षत्रं जनयति विशो हि क्षत्रं जायते ॥ ८ ॥ वा
पूतः पवित्रेण । प्रत्यङ्क्सोमो अतिद्रुत इति सोमातिपूतस्य पुनाति यथारूपमे
पुनातीन्द्रस्य युज्यः सखेति यदेवास्य तेनेन्द्रियं वीर्यमपक्रान्तं भवति तदस्मिन्पु
र्दधाति ॥ ९ ॥ वायोः पूतः पवित्रेण । प्राङ्क्सोमो अतिद्रुत इति सोमवामि
पुनाति यथारूपमेवैनं पुनातीन्द्रस्य युज्यः सखेति यदेवास्य तेने० ॥ १०
पुनाति ते परिस्रुतमिति । समृद्धिकामस्य पुनाति समृद्ध्यै सोमᳫं सूर्यस्य दु
तेति श्रद्धा वै सूर्यस्य दुहिता श्रद्धयैव सोमो भवति श्रद्धयैवैनᳫं सोमं कर
वारेण शश्वता तनेति वालेन ह्येषा पूयते ॥ ११ ॥ ब्रह्म क्षत्रं पवत इति
पुनाति । ब्रह्मण एव तत्क्षत्रं जनयति ब्रह्मणो हि क्षत्रं जायते तेन इन्द्रियां

येन गुप्ताय स्वाहेति जुहुयाद्गुप्तो ह तर्हि भ० ॥ ३० ॥ अथ यदि प्राविल्वान किंचिदापद्येत नूतनाय स्वाहेति जुहुयान्नूतनो हि स तर्हि भ० ॥ ३१ ॥ यदि भक्ष्यमाणः । किंचिदापद्येत भक्षाय स्वाहेति जुहुयाद्भक्षो हि स तर्हि ॥ ३२ ॥ अथ यदि नाराशंसेषु सन्नः । किंचिदापद्येत पितृभ्यो नाराशंसेभ्यः स्वाहेति जुहुयात्पितरो हि स तर्हि नाराशंसा भ० ॥ ३३ ॥ अथ बभृथायोद्यतः । किंचिदापद्येत सिन्धवे स्वाहेति जुहुयात्सिन्धुर्हि स तर्हि ॥ ३४ ॥ अथ यदभ्यवहियमाणः । किंचिदापद्येत समुद्राय स्वाहेति जुहुयात्समुद्रो हि स तर्हि भ० ॥ ३५ ॥ शतम् ६३०० ॥ अथ यदि प्रप्लुतः । किंचिदापद्येत सलिलाय स्वाहेति जुहुयात्सलिलो हि स तर्हि भवत्यप पाप्मानꣳ हतऽ उपैनं यज्ञो नमति ॥ ३६ ॥ ता वाऽएताः । चतुस्त्रिꣳशतमाऽऽहुतीर्जुहोति त्रयस्त्रिꣳशद्वै देवाः प्रजापतिश्चतुस्त्रिꣳश एतदु सर्वैर्देवैर्यज्ञं भिषज्यति सर्वैर्देवैर्यज्ञं प्रति संदधाति ॥ ३७ ॥ ता ब्रह्मैव जुहुयात् । नाब्रह्मा ब्रह्मा वै यज्ञस्य दक्षिणत आस्ते ब्रह्मा यज्ञं दक्षिणतो गोपायति यदि तु ब्रह्मा न विद्यादपि य एव कश्च विद्यात्स जुहुयाद्ब्राह्मणं त्वामन्त्र्य ब्रह्मणातिसृष्टस्तासां वाऽएतासां व्याहृतीनां प्रब्रुता वसिष्ठोह विराजं विदां चकार ताꣳ हेन्द्रोऽभिदध्यौ ॥ ३८ ॥ स होवाच ऋषे विराजꣳ ह वै वेत्थ तां मे ब्रूहीति स होवाच किं मम ततः स्यादिति सर्वस्य च ते यज्ञस्य प्रायश्चित्तिं ब्रूयाꣳ रूपं च त्वा दर्शयेयेति स होवाच यन्नु मे सर्वस्य यज्ञस्य प्रायश्चित्तिं ब्रूयाः किमु स स्याद्यं त्वꣳ रूपं दर्शयेथा इति जीवः स्वर्ग एवास्माल्लोकात्प्रेयादिति ॥ ३९ ॥ ततो हैतामृषिरिन्द्राय विराजमुवाच । इयं वै विराडिति तस्माद्योऽस्यै भूयिष्ठं लभते स एव श्रेष्ठो भवति ॥ ४० ॥ अथ हैताम् इन्द्र ऋषये । प्रायश्चित्तिमुवाचाग्निहोत्रादग्रऽआ महत उक्थात्ता ह स्मैताः पुरा व्याहृतीर्वासिष्ठा एव विदुस्तस्माद्ध स्म पुरा वासिष्ठ एव ब्रह्मा भवति यतस्त्वेना अप्येतर्हि य एव कश्चाधीते ततोऽप्येतर्हि य एव कश्च ब्रह्मा भवति स ह वै ब्रह्मा भवितुमर्हति स वा ब्रह्मन्नित्यामन्त्रितः प्रतिशृणुयाद्य एवमेता व्याहृतीर्वेद ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [६. १.] षष्ठोऽध्यायः ॥ [८०] ॥ ॥

विश्वरूपं वै त्वाष्ट्रमिन्द्रोऽहन् । तं त्वष्टा हतपुत्रोऽभ्यचरत्सोऽभिचरणीयमपेन्द्रꣳ सोममाहरत्तस्येन्द्रो यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्स विष्वङ् व्यार्छ-

तेन एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति सुरया सोम इति सुरया हि सोमः सुत आ-
सुत इत्यासुतो हि सूयते मदायेति मदाय वात्र सोमो मदाय सुरोभावेव सोममदं
च सुरामदं चावरुन्द्धे शुक्रेण देव देवताः पिपृग्धीति शुक्रेण देव देवताः प्रीणी-
हीत्येवैतदाह रसेनान्नं यजमानाय धेहीति रसमेवान्नं यजमाने दधाति पूर्वे पयो-
ग्रहा गृह्यन्तेऽपरे सुराग्रहा विशं तत्क्षत्रस्यानुवर्त्मानं करोति ॥ १२ ॥ कुविदङ्ग
यवमन्तो यवं चिदिति । पयोग्रहान्गृह्णाति सोमांशवो वै यवाः सोमः पयः
सोमेनैवैनं सोमं करोत्येकया गृह्णात्येकधैव यजमाने श्रियं दधाति श्रीर्हि पयः
॥ १३ ॥ नाना हि वां देवहितं सदस्कृतमिति । सुराग्रहान्गृह्णाति नाना हि
सोमश्च सुरा च देवहितामिति देवहिते ह्येते नाना सदस्कृतमिति द्वे हि वेदी भव-
तो मा संसृक्षाथां परमे व्योमन्निति पाप्मनैवैनं व्यावर्तयति सुरा त्वमसि
शुष्मिणीति सुरामेव सुरां करोति सोम एष इति सोममेव सोमं करोति मा मा
हिंसीः स्वां योनिमाविशन्तीति यथायोन्येवैनां व्यावर्तयत्यात्मनोऽहिंसायै
एकया गृह्णात्येकधैव यजमाने यशो दधाति यशो हि सुरा ॥ १४ ॥ क्षत्रं वै
पयोग्रहाः । विट् सुराग्रहा यद्व्यतिषक्तान्गृह्णीयाद्विशं क्षत्रादुपवाचिच्छिन्द्यात्क्षत्रं
विशः पापवस्यसं कुर्याद्यज्ञस्य व्यृद्धिं व्यतिषक्तान्गृह्णाति विशमेव क्षत्रेण संदधाति
क्षत्रं विशा पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै यज्ञस्य समृद्ध्यै ॥ १५ ॥ प्राणा वै पयोग्रहाः
शरीरं सुराग्रहा यद्व्यतिषक्तान्गृह्णीयाच्छरीरं प्राणेभ्यो व्यवच्छिन्द्यात्प्राणा-
ञ्छरीरात्प्रमायुको यजमानः स्याद्व्यतिषक्तान्गृह्णाति शरीरमेव प्राणैः संदधाति
प्राणाञ्छरीरेणाथोऽआयुरेवास्मिन्दधाति तस्मात्सौत्रामण्येजानः सर्वमायुरेत्यथो
य एवमेतद्वेद ॥ १६ ॥ सोमो वै पयोग्रहाः । अन्नं सुराग्रहा यत्पयोग्रहाश्च
सुराग्रहाश्च गृह्यन्ते सोमपीथं चैवान्नाद्यं चावरुन्द्धे ॥ १७ ॥ पशवो वै
पयोग्रहाः । अन्नं सुराग्रहाः यत्पयोग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्यन्ते पशूं-
श्चैवान्नाद्यं चावरुन्द्धे ॥ १८ ॥ ग्राम्या वै पशवः पयोग्रहाः । आरण्याः सुराग्रहा
यत्पयोग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्यन्ते ग्राम्यांश्चैव पशूनारण्यांश्चावरुन्द्धे ग्राम्येण
चान्नेनारण्येन च पयोग्रहाञ्छ्रीणाति तस्माद्ग्राम्याणां पशूनां ग्राम्यं चैवान्नाद्य-
मारण्यं चावरुद्धम् ॥ १९ ॥ तदाहुः । एतस्यै वाऽएतद्रूपायै देवतायै रूपं य-
देते घोरा आरण्याः पशवो यदेतेषां पशूनां लोमभिः पयोग्रहाञ्छ्रीणीयाद्रुद्राया-
स्ये पशूनभिदध्यादपशुर्यजमानः स्याद्यन्न श्रीणीयादनवरुद्धा अस्य पशवः स्यु

स्येन्द्रियं वीर्यमङ्गादङ्गादस्रवत् ॥ १ ॥ तस्याक्षिभ्यामेव तेजोऽस्रवत् । सोऽजः पशुरभ-
वद्धूम्रोऽथ यत्पक्ष्मभ्यस्ते गोधूमा यदश्रुभ्यस्तत्कुवलम् ॥ २ ॥ नासिकाभ्यामेवा-
स्य वीर्यमस्रवत् । सोऽविः पशुरभवन्मेषोऽथ यच्छ्लेष्मणस्ता उपवाका यत्स्नीहा
तद्बदरं ॥ ३ ॥ मुखादेवास्य बलमस्रवत् । स गौः पशुरभवदृषभोऽथ ये फेनास्ते
यवा यत्स्नेहस्तत्कर्कन्धु ॥ ४ ॥ श्रोत्रादेवास्य यशोऽस्रवत् । तदेकशफमभवदश्वोऽ-
श्वतरो गर्दभः ॥ ५ ॥ स्तनाभ्यामेवास्य शुक्रमस्रवत् । तत्पयोऽभवत्पशूनां ज्योतिरुरस
एवास्य हृदयाच्चितिरस्रवत्स श्येनोऽभवद्वयसां राजा ॥ ६ ॥ नाभ्या एवास्य
प्राणोऽस्रवत् । तत्सीसमभवन्नायो न हिरण्यं रेतस एवास्य रूपमस्रवत्तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवच्छिश्नादेवास्य रसोऽस्रवत्सा परिस्रुदभवत्स्फिगीभ्यामेवास्य भामोऽ-
स्रवत्सा सुराभवदन्नस्य रसः ॥ ७ ॥ मूत्रादेवास्यौजोऽस्रवत् । स वृकोऽभवदारण्यानां
पशूनां जूतिरूवध्यादेवास्य मन्युरस्रवत्स व्याघ्रोऽभवदारण्यानां पशूनां राजा
लोहितादेवास्य सहोऽस्रवत्स सिंहोऽभवदारण्यानां पशूनामीशः ॥ ८ ॥ लोमभ्य
एवास्य चित्तमस्रवत् । ते श्यामाका अभवंस्त्वच एवास्यापचितिरस्रवत्सोऽश्वत्थो
ऽभवन्मांसेभ्य एवास्योर्गस्रवत्स उदुम्बरोऽभवदस्थिभ्य एवास्य स्व-
धास्रवत्स न्यग्रोधोऽभवन्मज्जभ्य एवास्य भक्षः सोमपीथोऽस्रवत्ते व्रीहयोऽभवन्ने-
वमस्येन्द्रियाणि वीर्याणि व्युदक्रामन् ॥ ९ ॥ अथ ह वै तर्हि । नमुचिनासुरेण
सह चचार स ऐक्षत नमुचिरपुनर्वाऽअयमभूद्धन्तास्येन्द्रियं वीर्यं सोमपीथम-
न्नाद्यं हराणीति तस्यैतयैव सुरयेन्द्रियं वीर्यं सोमपीथमन्नाद्यमहरत्स ह न्यर्णः
शिश्ये तं देवा उपसंजग्मिरे श्रेष्ठो वै नोऽयमभूत्तमिमं पाप्माविदद्धन्तेमं भिषज्या-
मेति ॥ १० ॥ तेऽश्विनावब्रुवन् । युवं वै ब्रह्माणौ भिषजौ स्थो युवमिमं भिष-
ज्यतमिति तावब्रूतामस्तु नौ भाग इति तेऽब्रुवन्नेष वामजः स वां भाग इति त-
थेति तस्मादाश्विनो धूम्रो भवति ॥ ११ ॥ ते सरस्वतीमब्रुवन् । त्वं वै भैषज्यम-
सि त्वमिमं भिषज्येति साब्रवीदस्तु मे भाग इति तेऽब्रुवन्नेष तेऽविः स ते भाग
इति तथेति तस्मात्सारस्वतो मेषो भवति ॥ १२ ॥ तेऽथाब्रुवन् । एतावद्वाऽअयमि-
न्द्रोऽहं यावदयमृषभोऽस्त्वैवायमस्त्विति तथेति तस्मादैन्द्र ऋषभो भवति ॥ १३ ॥
अश्विनौ च सरस्वती च । इन्द्रियं वीर्यं नमुचेराहृत्य तदस्मिन्पुनरदधुस्तं पाप्मनोऽत्रा-
यन्त सुत्रातं वतैनं पाप्मनोऽत्रास्महीति तस्मात्सौत्रामणी नाम तत्सौत्रामण्यै सौत्रामणी-
त्वं त्रायते हास्य पाप्मानं हन्ति य एवं वेदस्मै वा एतु सौत्रामणीं

हि पशूनामीष्टऽइति सुराग्रहानेवैतेषां पशूनां लोमभिः श्रीणाति सुराधाने
रौद्रं दधाति तस्मात्सुरां पीत्वा रौद्रमना अथोऽआरण्येष्वेव पशुषु रुद्रस्य हे-
ति ग्राम्याणां पशूनामहिꣳसायाऽअवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति न रुद्रः
पशूनभिदधाति ॥ २० ॥ या व्याघ्रं विषूचिका । उभौ वृकं च रक्षति श्येनं
पतत्रिणꣳ सिꣳहꣳ सेमं पात्वꣳहसः ॥ यदापिपेष मातरं पुत्रः प्रमुदितो
धयन् एतत्तदग्नेऽअनृणो भवाम्यहतौ पितरौ मयेति ॥ २१ ॥ अध्वर्युश्च प्रतिप्रस्-
थाता च । जघनेन वेदिं प्राञ्चमुदञ्चं यजमानꣳ श्येनपत्राभ्यामूर्ध्वं पावयतः
प्राणोदानयोस्तद्रूपं प्राणोदानावेवावरुन्द्धऽऊर्ध्वश्च वयमवाङ् च प्रा-
णानमनुसंचरति सम्पृच स्थ सं मा भद्रेण पृङ्क्तेति पयोग्रहान्संमृशति विपृ-
चः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्क्तेति सुराग्रहान्पाप्मनैवैनं व्यावर्-
तयति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [७. ३] ॥ सप्तमोऽध्यायः [८. १] ॥

इन्द्रस्य वै एष । इन्द्रियाणि वीर्याणि व्युत्क्रामन्ति देवा एतेनैव पु-
नः समदधुः पयोग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्यन्तऽइन्द्रियाण्येवास्मिंस्तद्वीर्याणि
दधत्युत्तरेऽग्नौ पयोग्रहाञ्जुहोति शुक्लेनैवैनं तत्सोमपीथेन समर्धयति ॥ १ ॥
जुहोति सुरावन्तं बर्हिषदꣳ सुवीरमिति सुरावान्वाऽएष बर्हिषद्यज्ञो [illegible]
बर्हिष्येवैनं यज्ञेन समर्धयति यज्ञꣳ हिन्वन्ति महिषा नमोभिरिति [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

षेद् त्रयस्त्रिंथंशद्दक्षिणा भवन्ति त्रयस्त्रिथंशद्धि वै देवता अभिषज्यंस्तस्माद्भेषजं दक्षिणा इति ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [७. १.] ॥ ॥

अप वाऽएतस्मात्। तेज इन्द्रियं वीर्यं क्रामति यथं सोमोऽतिपवतऽऊर्ध्वं चावाङ्वा ॥ १ ॥ तदाहुः। अन्नं वाऽएतद्ब्राह्मणस्य यत्सोमो न वै सोमेन ब्राह्मणः सोमवामी स यो वाऽअलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोति यो वालं पशुभ्यः सन्पशून्न विन्दते स सोमवामी पशवो हि सोम इति ॥ २ ॥ स एतमाश्विनं धूम्रमालभेत। सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवैनं भिषज्यति सरस्वती भेषजं तयैवास्मै भेषजं करोतीन्द्र इन्द्रियं वीर्यं तेनैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति ॥ ३ ॥ चक्षुर्वाऽअश्विनौ तेजः। यदाश्विनो भवति चक्षुरेवास्मिंस्तत्तेजो दधात्यथो श्रोत्रथं समानथं हि चक्षुश्च श्रोत्रं च ॥ ४ ॥ प्राणः सरस्वती वीर्यम्। यत्सारस्वतो भवति प्राणमेवास्मिंस्तद्वीर्यं दधात्यथोऽअपानथं समानथं हि प्राणश्चापानश्च ॥ ५ ॥ वागिन्द्रो बलम्। यदैन्द्रो भवति वाचमेवास्मिंस्तद्बलं दधात्यथो मनः समानथं हि वाक्च मनश्च ॥ ६ ॥ आश्विनीरजाः। सारस्वतीरवीरैन्द्रीर्गाव इत्याहुर्यदेते पशव आलभ्यन्तऽएताभिरेव देवताभिरेतान्पशूनवरुन्द्धे ॥ ७ ॥ वडवानुशिशुर्भवति। यश एवैकशफमवरुन्द्धेऽआरण्यानां पशूनां लोमानि भवन्त्यारण्यानां पशूनामवरुद्ध्यै वृकलोमानि भवन्त्योज एव जूतिमारण्यानां पशूनामवरुन्द्धे व्याघ्रलोमानि भवन्ति मन्युमेव राज्यमारण्यानां पशूनामवरुन्द्धे सिथंह लोमानि भवन्ति सहऽएवैषामारण्यानां पशूनामवरुन्द्धे ॥ ८ ॥ व्रीहयश्च श्यामाकाश्च भवन्ति। गोधूमाश्च कुवलानि चोपवाकाश्च बदराणि च यवाश्च कर्कन्धूनि शष्पाणि च तोक्मानि चोभयमेव ग्राम्यं चान्नमारण्यं चावरुन्द्धेऽथोऽउभयेनैवान्नेन यथारूपमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ॥ ९ ॥ सीसेन शष्पाणि क्रीणाति। ऊर्णाभिस्तोक्मानि सूत्रैर्व्रीहीनुभयोर्वाऽएतद्रूपमयसश्च हिरण्यस्य च यत्सीसमुभयथं सौत्रामण्यीष्टिश्च पशुबन्धश्चोभयस्यावरुद्ध्यै ॥ १० ॥ ऊर्णासूत्रेण क्रीणाति। तद्वाऽएतत्स्त्रीणां कर्म यदूर्णासूत्रं कर्म वाऽइन्द्रियं वीर्यं तदेतदुत्सन्नथं स्त्रीषु तद्यदेवेन्द्रियं वीर्यमुत्सन्नथं स्त्रीषु तदेवावरुन्द्धे ॥ ११ ॥ तद्धैतदन्येऽध्वर्यवः। सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणन्ति तत्तथेति न वाऽएष स्त्री न पुमान्यत्क्लीबो नेष्टिर्न पशुबन्धः सौत्रामणीति वदन्तस्तत्तथा न कुर्यादुभयं वै सौत्रामणीष्टिश्च पशुबन्धश्च व्यृद्धमु वाऽएतन्मनुष्येषु यत्क्लीबो यज्ञमुखऽएव ते यज्ञस्य व्यृद्धिं दधति ये तथा कुर्वन्ति सोमविक्रयिण एव क्रीणीयात्सोमो वै सौत्रामणी यज्ञमुखऽएव तत्सोमरूपं करोति यज्ञस्य

यः सुरायां तमेवावरुन्द्धे तेन जिन्व यजमानं मदेनेति तेन प्रीणीहि यजमानं मदेनेति तेन प्रीणीहि यजमानं मदेनेत्येवैतदाह सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निमिति देवताभिरेव यज्ञꣳ समर्धयति देवताभिर्यज्ञेन यजमानꣳ हुत्वा भक्षयन्ति व्यृद्धमेवास्य तत्समर्धयति ॥ ४ ॥ स भक्षयति । यदत्र रिप्तꣳ रसिनः सुतस्येति सुत्रामेव सुतयोरेव रसमवरुन्द्धे यदिन्द्रोऽअपिबच्छचीभिरितीन्द्रो ह्येतदपिबच्छचीभिरहं तदस्य मनसा शिवेनेत्यशिवइव वाऽएष भक्षो यत्सुरा ब्राह्मणस्य शिवमेवैनमेतत्कृत्वात्मन्धत्ते सोमꣳ राजानमिह भक्षयामीति सोम एवास्य राजा भक्षितो भवति ॥५॥ तद्धैतदन्येऽध्वर्यवः । राजन्यं वा वैश्यं वा परिक्रीणन्ति स एतद्भक्षयिष्यतीति तदु तथा न कुर्याद्यो ह वाऽएतद्भक्षयति तस्य हैवं पितॄन्पितामहानेष सोमपीथोऽन्वेति दक्षिणस्यैवाग्नेस्त्रीनङ्गारान्निर्वर्त्य बहिष्परिधि तदेताभिर्व्याहृतिभिर्जुहुयात् ॥६॥ पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नम इति । पितॄनेव पितृलोके स्वधायां दधाति पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नम इति पितामहानेव पितामहलोके स्वधायां दधाति प्रपितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नम इति प्रपितामहानेव प्रपितामहलोके स्वधायां दधाति ॥७॥ अथ आनीय निनयति । अत्र पितरो मादयध्वमित्यथाप्येवैषु दधात्यमीमदन्त पितर इति मदयत्येवैनानतीतृपन्त पितर इति तर्पयत्येवैनान्पितरः शुन्धध्वमित्यनुपूर्वमेवैनान्त्समर्षन्पावयति पवित्रं वै सौत्रामणी ॥८॥ त्रिभिः पवित्रैः पावयन्ति । त्रयो वाऽइमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पुनन्ति ॥ ९ ॥ पावमानीभिः पावयन्ति । पवित्रं वै पावमान्यः पवित्रेणैवैनं पुनन्ति ॥ १० ॥ तिसृभिस्तिसृभिः पावयन्ति । त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तैरेवैनं पुनन्ति ॥ ११ ॥ नवभिः पावयन्ति । नव वै प्राणाः प्राणैरेवैनं पुनन्ति प्राणेषु पुनः पूतं प्रतिष्ठापयन्ति ॥ १२॥ पवित्रेण पावयन्ति । अजाविकस्य वाऽएतद्रूपं यत्पवित्रमजाविकेनैवैनं पुनन्ति ॥१३॥ वालेन पावयन्ति । गोऽश्वस्य वाऽएतद्रूपं यद्वालो गोऽश्वेनैवैनं पुनन्ति ॥१४॥ हिरण्येन पावयन्ति । देवानां वाऽएतद्रूपं यद्धिरण्यं देवानामेवैनं रूपेण पुनन्ति ॥१५॥ सुरया पावयन्ति । सुरा हि पूता पूतयैवैनं पुनन्ति तद्यथा सुरा पूयमाना वल्कसेन विविच्यतऽएवमेवैतद्यजमानः सर्वस्मात्पाप्मनो निर्मुच्यते य एवं विद्वान्त्सौत्रामण्या यजते यो वैतदेवं वेद ॥१६॥ तदाहुः । याजयितव्यꣳ सौत्रामण्या३ न याजयितव्या३ इत्युपनन्त्यपꣳ ह्येवास्मात्सर्वं पाप्मानमपघ्नन्तीति तदु ह स्माह रेवोत्तरा स्थपतिः पाटवश्चाक्रोऽपि महान्तं ब्रह्माय याजयितव्यमेवात्मा वै यज्ञस्य यज-

मनीषिण इति । द्वौ-द्वौ समासᳫं हुत्वा सते सᳫंस्रावान्त्समवनयत्यहोरात्राण्ये-
वैतदर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरे प्रतिष्ठापयति तानीमान्यहोरात्राण्यर्धमासा मासा
ऋतवः संवत्सरे प्रतिष्ठिताः ॥ १४ ॥ वैतसः सतो भवति । अप्सुयोनिर्वै वेतस
आपो वै सर्वा देवताः सर्वाभिरेवैनमेतद्देवताभिरभिषिञ्चति ॥ १५ ॥ सर्वसुरभ्यु-
न्मर्दनं भवति । परमो वाऽएष गन्धो यत्सर्वसुरभ्युन्मर्दनं गन्धेनैवैनमेतदभिषिञ्च-
ति ॥ १६ ॥ पुरस्तात्प्रत्यङ्ङभिषिञ्चति । पुरस्ताद्धि प्रत्यगन्नमद्यते शीर्षतः शीर्षतो
ह्यन्नमद्यतेऽथो मुखादन्ववस्रावयति मुखेन ह्यन्नमद्यते सर्वतः परिक्रामᳫं सर्वाभ्य
एवास्मिन्नेतद्दिग्भ्योऽन्नाद्यं दधाति तस्मात्सौत्रामण्येजानस्य सर्वासु दिक्ष्वन्नाद्य-
मवरुद्धं भवत्यथो य एवमेतद्वेद ॥ १७ ॥ आश्विनेन प्रथमेन यजुषाभिषिञ्चति ।
अथ सारस्वतेनाथैन्द्रेणैताभिरेवैनमेतद्देवताभिरभिषिञ्चति तᳫं हैकऽएताभिश्च
देवताभिरभिषिञ्चन्ति भूर्भुवः स्वरित्येताभिश्च व्याहृतिभिरेता वै व्याहृतय इ-
दᳫं सर्वं तदेनमनेन सर्वेणाभिषिञ्चाम इति न तथा कुर्यादेताभिरेवैनं देवताभि-
रभिषिञ्चेदेता उ ह्येव देवता इदᳫं सर्वम् ॥ १८ ॥ पुरस्तात्स्विष्टकृतोऽभिषिञ्च-
ति । क्षत्रं वै स्विष्टकृत्क्षत्रेणैवैनमेतदभिषिञ्चत्यन्तरा वनस्पतिं च स्विष्टकृतं चा-
भिषिञ्चति सोमो वै वनस्पतिरग्निः स्विष्टकृदग्नीषोमाभ्यामेवैनमेतत्परिगृह्याभिषि-
ञ्चति तस्माद्ध्येवैतद्विदुर्ये च न तऽआहुः क्षत्रियो वाव क्षत्रियस्याभिषेकोति
॥ १९ ॥ अथैनं जानुमात्रे धारयन्ति । अथ नाभिमात्रेऽथ मुखमा-
त्रऽएष्वेवास्माऽएतल्लोकेष्वायतनानि कल्पयत्यभिषेको वाऽएष यद्राज-
सूयमभिषेकः सौत्रामणी तद्यथैवादो वाजपेये यूपᳫं रोहति तद्वैवैतद्रूपं
क्रियते ॥ २० ॥ तदाहुः । नेव वाऽएषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यः सौत्रामण्याभि-
षिच्यतऽइति कृष्णाजिने प्रत्यवरोहति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञऽएवान्ततः प्रतिति-
ष्ठति ॥ २१ ॥ प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रऽइति । क्षत्रऽएव राष्ट्रे प्रतितिष्ठति
क्षत्राद्राष्ट्रादप्रभ्रᳫंशाय प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोष्विति गोऽश्वऽएव प्रतितिष्ठति
गोऽश्वादप्रभ्रᳫंशाय प्रत्यङ्गेषु प्रतितिष्ठाम्यात्मन्नित्यङ्गेष्वेवात्मन्प्रतितिष्ठत्यङ्गेभ्य
आत्मनोऽप्रभ्रᳫंशाय प्रति प्राणेषु प्रतितिष्ठामि पुष्टऽइति प्राणेष्वेव पुष्टे प्रतितिष्ठति
प्राणेभ्यः पुष्टादप्रभ्रᳫंशाय प्रति द्यावापृथिव्योः प्रतितिष्ठामि यज्ञऽइति तदनयो-
र्द्यावापृथिव्योः प्रतितिष्ठति ययोरिदᳫं सर्वमधि ॥ २२ ॥ अथ साम गायति ।
क्षत्रं वै साम क्षत्रेणैवैनमेतदभिषिञ्चत्यथो साम्राज्यं वै साम साम्राज्येनैवैनᳫं सा-

नोऽङ्गान्गृह्णिनो यत्र वाऽआत्मा पूतः पूतानि तत्राङ्गान्युभयऽएव पुनतऽउ
ाध्यानमुपघ्नते तस्मादपि महान्तं महाय याजपितव्यमेवेति ॥१७॥ पितृलोकं वा
तिऽन्वयन्ति । ये दक्षिणेऽग्नौ चरन्त्याज्याहुतिं जुहोति यज्ञो वाऽआज्यं यज्ञादेव
ष्ठे प्रतितिष्ठन्ति ॥१८॥ स जुहोति । ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये तेषां
लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेषु कल्पतामिति पितॄनेव यमे परिददात्यथोपितृलोक
व जयति सर्वे यज्ञोपवीतानि कृत्वोत्तरमग्निमुपसमायन्त्ययं वै लोक उत्तरोऽग्नि
ास्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठन्त्याज्याहुतिं जुहोति यज्ञो वाऽआज्यं यज्ञादेव यज्ञे प्र
तितिष्ठन्ति ॥ १६ ॥ स जुहोति । ये समानाः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः
तेषाᳬं श्रीर्मयि कल्पतामस्मिँल्लोके शतᳬं समा इति स्वानामेव श्रियमवरुन्द्धेऽथ
ज्योग्जीवातुमुंवेषु दधाति पयः समन्वारब्धेषु जुहोति प्राणो वाऽअन्नं पयः प्राण
एवान्नाद्येऽन्ततः प्रतितिष्ठन्ति ॥ २० ॥ स जुहोति । द्वे सृतीऽअशृणवं पितॄणा
महमिति द्वे वाव सृतीऽइत्याहुर्देवानां चैव पितॄणां चेति ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति
ताभ्याᳬंहीदᳬं सर्वमेजत्समेति यदन्तरा पितरं मातरं चेत्यसौ वै पितेयं माताभ्या
पितॄन्देवलोकमपिनयत्येकाकी हुतोच्छिष्टं भक्षयत्येकधैव श्रियमात्मन्धत्ते श्रीर्हि प
॥ २१ ॥ स भक्षयति । इदᳬं हविः प्रजननं मेऽअस्त्विति प्रजननᳬं हि प
पयो यदि सोमो दशवीरमिति प्राणा वै दश वीराः प्राणानेवात्मन्धत्ते सर्वगणा
त्यङ्गानि वै सर्वे गणा अङ्गान्येवात्मन्धत्ते स्वस्तयऽआत्मसनीत्यात्मानमेव सनो
प्रजासनीति प्रजामेव सनोति पशुसनीति पशूनेवसनोति लोकसनीति लोकाय वै
तमेव जयत्यभयसनीति स्वर्गो वै लोकोऽभयᳬं स्वर्गऽएव लोकेऽन्ततः प्रति
ष्ठत्यग्निः प्रजां बहुलां मे करोत्वन्नं पयो रेतोऽस्मासु धत्तेति तद्यऽएवैनमेते य
यन्ति तानेतदाहितन्मयि सर्वं धत्तेति हिरण्येन मार्जयन्तेऽमृतं वै हिरण्यम
एवान्ततः प्रतितिष्ठन्ति ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [८. १] ॥ तृत
मपाठकः ॥ काण्डिका संख्या १२० ॥ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजत । तमाहरत्तेनायजत तेन इष्ट्वा रिरिचानऽइवामन्यत स
यज्ञक्रतुमपश्यत्सौत्रामणीं तेनायजत ततो वै स पुनराप्यायत रिच्यतऽइव वाऽ
यः सोमेन यजते वीव ह्यस्य वित्तं वेदो हरन्ति ॥ १ ॥ सोमेनेष्ट्वा सौत्रामण्या
जेत । यथा धेनुर्दुग्ध्वा पुनराप्यायेतैवᳬं हैव पुनराप्यायतऽआ प्रजया पशु

आज्यं गायति सर्वेषां वाऽएष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमेतद्वेदानां रसेनाभिषिञ्चति ॥ २३ ॥ बृहत्यां गायति । बृहत्यां वाऽअसावादित्यः श्रियां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितस्तपति बृहत्यामेवैनमेतच्छ्रियां प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति ॥ २४ ॥ ऐन्द्र्यां बृहत्यां गायति । ऐन्द्रो वाऽएष यज्ञो यत्सौत्रामणीन्द्रायतन एष एतर्हि यो यजते स्वऽएवैनमेतदायतनेऽभिषिञ्चति ॥ २५ ॥ अथ यस्मात्संशानानि नाम । एतैर्वै सामभिर्देवा इन्द्रमिन्द्रियाय वीर्याय समश्यंस्तथोऽएवैतमृत्विजो यजमानमेतैरेव सामभिरिन्द्रियाय वीर्याय संश्यन्ति संश्रवते विश्रवसे सत्यश्रवसे श्रवसऽइति सामानि भवन्त्येष्वेवैनमेतल्लोकेषु श्रावयन्ति चतुर्निधनं भवति चतस्रो वै दिशः सर्वास्वेवैनमेतद्दिक्षु प्रतिष्ठापयन्ति सर्वे निधनमुपावयन्ति संविदाना एवास्मिञ्छ्रियं दधति ॥ २६ ॥ तदाहुः । यदेतत्साम गीयतेऽथ क्वैतस्य साम्न उक्थं का प्रतिष्ठा व्यृद्धं हि तद्यदस्तुतमननुशस्तमिति ॥ २७ ॥ त्रया देवा एकादशेति । एतद्वाऽएतस्य साम्न उक्थमेषा प्रतिष्ठा ॥ २८ ॥ अथो त्रया देवा एकादशेति । त्रयस्त्रिंशं ग्रहं जुहोति त्रया हि देवा एकादश त्रयस्त्रिंशाः सुराधस इति त्रयस्त्रिंशद्धि देवा बृहस्पतिपुरोहिता इति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मपुरोहिता इत्येवैतदाह देवस्य सवितुः सवऽइति देवेन सवित्रा प्रसूता इत्येवैतदाह देवा देवैरवन्तु मेति देवा ह्येतं देवैरभिषिञ्चन्ति ॥ २९ ॥ प्रथमा द्वितीयैरिति । प्रथमा ह्येतं द्वितीयैरभिषिञ्चन्ति द्वितीयास्तृतीयैरिति द्वितीया ह्येतं तृतीयैरभिषिञ्चन्ति तृतीयाः सत्येनेति तृतीया ह्येतं सत्येनाभिषिञ्चन्ति सत्यं यज्ञेनेति सत्यं ह्येतं यज्ञेनाभिषिञ्चति यज्ञो यजुर्भिरिति यज्ञो ह्येतं यजुर्भिरभिषिञ्चति यजूंषि सामभिरिति यजूंषि ह्येतं सामभिरभिषिञ्चन्ति सामान्यृग्भिरिति सामानि ह्येतमृग्भिरभिषिञ्चन्त्यृचः पुरोऽनुवाक्याभिरित्यृचो ह्येतं पुरोऽनुवाक्याभिरभिषिञ्चन्ति पुरोऽनुवाक्या याज्याभिरिति पुरोऽनुवाक्या ह्येतं याज्याभिरभिषिञ्चन्ति याज्या वषट्कारैरिति याज्या ह्येतं वषट्कारैरभिषिञ्चन्ति वषट्कारा आहुतिभिरिति वषट्कारा ह्येतमाहुतिभिरभिषिञ्चन्त्याहुतयो मे कामान्त्समर्धयन्तु भूः स्वाहेति तदेनमेताभिर्देवताभिः परोऽवरमभिषिच्याथास्माऽआहुतिभिः सर्वान्कामान्त्समर्धयत्यथर्त्विक्षूपहवमिष्ट्वा भक्षयत्यृत्विजो वाऽअस्यर्त्विजस्तेष्वेवैतदुपहवमिच्छते ॥ ३० ॥ स भक्षयति । लोमानि प्रयतिर्मम त्वङ्मऽआनतिरागतिः मांसं मऽउपनतिर्वस्वस्थि मज्जा मऽआनतिरिति मेव वाऽए लोकांश्च देवताश्च विशति यः सौत्रामण्याभिषिच्यते तदेतदवान्तरामात्मानमु

ष्यायते प्रत्यास्मिँल्लोके विष्ठत्यभि स्वर्गं लोकं जयति य एवं विद्वान्त्सौत्रामण्या यजते यो वैतदेवं वेद ॥२॥ तद्धैतत्पप्रच्छ । सुप्ला साञ्जयः प्रतीदर्शमैभावतं यन्नु दीक्षितेव दीक्षते न सोमांशवइव न्युप्यन्तेऽथ कथं सौत्रामणी सोमयज्ञो भवतीति ॥ ३ ॥ स होवाच । शिरो वाऽएतद्यज्ञस्य यद्व्रतमात्मा दीक्षैतत्खलु वै व्रतस्य रूपं यत्सत्यमेतद्दीक्षायै यच्छ्रद्धा मनो यजमानस्य रूपं वाग्यज्ञस्येति ॥४॥ स यद्व्राचा व्रतमुपैति । आत्मन्येवैतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति सत्यं श्रद्धायां दधा यजमानं यज्ञे ॥५॥ तस्मादेतस्य यज्ञस्य । व्रतमेव दीक्षा वृषो वै व्रतं योषा दीक्षा वृषा सत्यं योषा श्रद्धा वृषा मनो योषा वाग्वृषा पत्न्यै यजमानस्तस्माद्यत्रैव पतिस्तत्र जायाथो यज्ञमुखऽएव तन्मिथुनानि करोति प्रजात्यै ॥६॥ एते खलु वाऽएतस्य यज्ञस्य। सोमांशव इत्याहुर्यच्छष्पाणि तोक्मानि लाजा इति ॥७॥ प्रातःसवनस्यैतद्रूपम्। यच्छष्पाण्ययं वै लोकः प्रातःसवनं स आश्विन आश्विनेन पयसा प्रथमां रात्रिं परिषिञ्चति स्वेनैवैनमेतल्लोकेन स्वया देवतया स्वेन रूपेण प्रातः सवनेन समर्धयति॥८॥माध्यन्दिनस्यैतत्सवनस्य रूपम् । यत्तोक्मान्यन्तरिक्षं वै माध्यन्दिनं सवनं तत्सारस्वतं सारस्वतेन पयसा द्वितीयां रात्रिं परिषिञ्चति स्वेनैवैनमेतल्लोकेन स्वया देवतया स्वेन रूपेण माध्यन्दिनेन सवनेन समर्धयति ॥९॥ तृतीयसवनस्यैतद्रूपम् । यल्लाजा द्यौर्वै तृतीयसवनं सैन्द्री चैन्द्रेण पयसा तृतीयां रात्रिं परिषिञ्चति स्वेनैवैनमेतल्लोकेन स्वया देवतया स्वेन रूपेण तृतीयसवनेन समर्धयति ॥१०॥ एकस्यै दुग्धेन। प्रथमां रात्रिं परिषिञ्चति द्वयोर्दुग्धेन द्वितीयां तिसृणां दुग्धेन तृतीयां यथारूपमेवैनं यथा देवतं सवनैः समर्धयति ॥ ११ ॥ परीतो षिञ्चता सुतमिति परिषिञ्चति सुत्यायै सोमो य उत्तमं हविरित्युत्तमं वाऽएतद्धविर्यत्सोम उत्तममेवैनं हविष्करोति दध्ना यो नर्यो अप्स्वन्तरेत्यद्भिश्च ह्येषोऽन्तरेण च सूयते सुषाव सोममद्रिभिरित्यद्रिभिर्वै सोमः सूयतेऽद्रिभिरेवैनं सुनोति सोमसुत्यायै ॥१२॥ तदाहुः । उभयोर्वाऽएतद्रूपं सुतस्य चासुतस्य च यत्सौत्रामण्यसामेष ओषधीनां रसो यत्पयस्तत्सुतस्य रूपमन्नस्यैष रसो यत्परिस्रुत्तदसुतस्य रूपमुभाभ्यामेवैनं सवाभ्यां सुनोत्युभाभ्यां सवाभ्यामवरुन्द्धे ॥१३॥ तदाहुः । यद्ग्रावभिः सोमः सूयतेऽथ कथं सौत्रामणीति सैषा ग्रावभिरिति सूयाद्ब्राह्मणा वै सैषा यद्ब्रह्मता ग्रावाणो ग्रावभिर्वै सोमः सूयते ग्रावभिरेवैनं सुनोति सोमसुत्यायै ॥ १४ ॥ सर्वे पयस्वन्तो भवन्ति । पयसा

ह्वयते तथा कृत्स्न एव सर्वतनूः साङ्गः सम्भवति ॥३१॥ ब्राह्मणम् ॥ २[८.३]
अष्टमोऽध्यायः [८२.] ॥ ॥

एतस्माद्वै यज्ञात्पुरुषो जायते । स यद्ध वाऽअस्मिँल्लोके पुरुषोऽन्नमत्ति तदेन-
ममुष्मिँल्लोके प्रत्यत्ति स यऽएष परिस्रुतो यज्ञस्तायतेऽनाद्या वै ब्राह्मणेन परि-
स्रुत् एतस्मादनाद्याज्जायते तꣳ हामुष्मिँल्लोकेऽन्नं न प्रत्यत्ति तस्मादेष ब्राह्मणय-
ज्ञ एव यत्सौत्रामणी ॥ १ ॥ तस्य लोमान्येव शष्पाणि । त्वक्तोक्मानि माꣳसं
लाजा अस्थि कारोतरो मज्जा मासरꣳ रसः परिस्रुल्लोहितꣳ रेतः पयो
मूत्रꣳ सुरोवध्यं वकसम् ॥ २ ॥ हृदयमेवास्यैन्द्रः पुरोडाशः । यकृत्सावित्रः
क्लोमा वारुणो मतस्नेऽएवास्याश्वत्थं च पात्रमौदुम्बरं च पित्तं नैयग्रोधमन्त्रा-
णि स्थाल्यो गुदा उपशयानि श्येनपत्रे प्लीहासन्दी नाभिः कुम्भो वनिष्ठुः प्ला-
शिः शतातृण्णा तद्यत्सा बहुधा वितृण्णा भवति तस्मात्प्लाशिर्बहुधा विकृतो
मुखꣳ सतं जिह्वा पवित्रं चप्यं पायुर्वस्तिर्वालः ॥ ३ ॥ अङ्गान्येवास्याश्विनः पशुः ।
आत्मा सारस्वतो रूपमैन्द्र ऋषभस्तस्मादाहुर्गौः पुरुषस्य रूपमित्यायुर्हिरण्यं
तच्छतमानं भवति तस्माच्छतायुः पुरुषः ॥ ४ ॥ चक्षुषीऽएवास्याश्विनौ ग्रहौ ।
पक्ष्माणि गोधूमसक्तवश्च कुवलसक्तवश्च नासिकेऽएवास्य सारस्वतौ ग्रहावथ
यानि नासिकयोर्लोमानि तान्युपवाकसक्तवश्च बदरसक्तवश्च श्रोत्रेऽएवास्यैन्द्रौ
ग्रहावथ यानि कर्णयोर्लोमानि यानि च भ्रुवोस्तानि यवसक्तवश्च कर्कन्धुसक्तव-
श्च ॥ ५ ॥ अथ यान्युपस्थे लोमानि । यानि चाधस्तात्तानि वृकलोमान्यथ या-
न्युरसि लोमानि यानि च निकक्षयोस्तानि व्याघ्रलोमानि केशाश्च श्मश्रूणि च सिꣳ-
हलोमानि ॥६॥ त्रयः पशवो भवन्ति । त्रेधाविहितो वाऽअयं पुरुषस्यात्मानमेवास्य
तैः स्पृणोति यदर्वाङ्नाभेस्तदाश्विनेन यदूर्ध्वं नाभेरवाचीनꣳ शीर्ष्णस्तत्सारस्वतेन
शिर ऐन्द्रेण यथारूपमेव यथादेवतमात्मानं मृत्योः स्पृत्वामृतं कुरुते ॥ ७ ॥
त्रयः पुरोडाशा भवन्ति । त्रेधाविहितं वाऽइदं पुरुषस्य वयो वय एवास्य तैः स्पृणोति
पूर्ववयसमेवैन्द्रेण मध्यमवयसꣳ सावित्रेणोत्तमवयसं वारुणेन यथारूपमेव यथादेवतं
वयो मृत्योः स्पृत्वामृतं कुरुते ॥८॥ षड् ग्रहा भवन्ति । षड्वाऽइमे शीर्षन्प्राणाः प्रा-
णानेवास्य तैः स्पृणोति चक्षुषीऽएवाश्विनाभ्यां नासिके सारस्वताभ्याꣳ श्रोत्रेऽ-
ऐन्द्राभ्यां यथारूपमेव यथादेवतमात्मानं मृत्योः स्पृत्वामृतं कुरुते ॥ ९ ॥ संतता वा-

सूयते सर्वे सोमवन्तो भवन्ति सोमरूपतायै सर्वे परिस्रुन्मन्तो भवन्ति परिस्रु-
हि सूयते सर्वे घृतवन्तो भवन्त्येतद्वै मत्यक्षाज्यरूपं यद्घृतं मत्यक्षादेवैनं यज्ञ-
करोति सर्वे मधुमन्तो भवन्त्येतद्वै मत्यक्षात्सोमरूपं यन्मधु मत्यक्षादेवैनं सोम-
करोति ॥ १५॥ शतम् ११०० ॥ ॥ सर्वेऽआश्विना भवन्ति। भैषज्याय स-
रस्वता अन्नाद्यस्येवावरुद्ध्यै सर्वऽऐन्द्रा इन्द्रियस्येव वीर्यस्यावरुद्ध्यै॥१६॥
सर्वेऽआश्विना भवन्ति । सर्वे सारस्वताः सर्वेऽऐन्द्रा एता वाऽएतं
अग्रे यज्ञᳫं समभरंस्ताभिरेवैनᳫं सम्भरत्यथोऽएता एवैतद्देवता
येन समर्धयति ॥ १७ ॥ संतता याज्यापुरोऽनुवाक्या भवन्ति । समान-
ः मज्ञानाᳫं संतत्याऽअव्यवच्छेदाय सर्वा आश्विनो भवन्ति सर्वाः सार-
सर्वा ऐन्द्र्यः समानी बन्धुता ॥ १८ ॥ अनुष्टुभ आग्नेयो भवन्ति।
अनुष्टुब्वाचो वै सोमः सूयते वाचैवैनᳫं सुनोति सोमसुत्यायै सर्वा आ-
भवन्ति सर्वाः सारस्वत्यः सर्वा ऐन्द्र्यः समानी बन्धुता ॥ १९ ॥ जागता
भवन्ति । इयं वै जगत्यनया वै सोमः सूयतेऽनयैवैनᳫं सुनोति सोमसु-
ऽआश्विना भवन्ति सर्वे सारस्वताः सर्वेऽऐन्द्राः समानी बन्धुता॥२०॥
मत्यक्षात्सोमयज्ञ एव यत्सौत्रामणी । तं यद्येकाकी यजमानो भक्षये-
यात्पशुबन्धो वा सर्वेऽऋत्विजो भक्षयन्ति सर्वे वाऽऋत्विजः सोमं भ-
मरूपतायै ॥ २१ आश्विनमध्वर्यवो भक्षयन्ति । अश्विनौ वै देवानाम-
द्भागधेयᳫं स्वऽआयतने भक्षयन्ति ॥ २२ ॥ सारस्वतᳫं होता ब्रह्मा
वाग्वै यज्ञस्य होता हृदयं ब्रह्मा मनो मैत्रावरुणः स्वमेवै० ॥ २३ ॥
भक्षयति । ऐन्द्रो वाऽएष यज्ञो यत्सौत्रामण्यन्द्रायतन एष एतर्हि
वैतद्भागधेयᳫं स्वऽआयतने भक्षयति ॥ २४ ॥ चक्षुर्वाऽआश्विनो
सारस्वतो वागैन्द्र आश्विनात्सारस्वतेऽवनयति चक्षुरेवास्य तत्माणैः
वतादैन्द्रे माणानेवास्य तद्वाचा संदधात्यथो माणानेवास्य तद्वाचि
मात्सर्वे माणा वाचि प्रतिष्ठिताः ॥ २५ ॥ त्रय आश्विनं भक्षय-
तिमस्थात्ताग्नीध्रस्त्रिरष्टवाऽइदं चक्षुः शुक्लं कृष्णं कनीनका यथारू-
ाति ॥२६ ॥ त्रयः सारस्वतᳫं । होता ब्रह्मा मैत्रावरुणस्त्रेधाविहितो
ाण उदानो व्यान इति यथारूपमेवास्मिन्माणं दधाति ॥ २७॥
ो भक्षयति । एकधा वाऽएष माणानाᳫं श्रीर्यद्वागेकध

ज्या पुरोऽनुवाक्या भवन्ति । समानदेवत्याः प्राणानाꣳ संतत्याऽअव्यवच्छेदाय सर्वाः पुरोऽनुवाक्या भवन्ति सर्वा याज्यास्तस्मात्प्राणा सर्वे पराञ्च सर्वे प्रत्यञ्चः सर्वाः प्रथमा भवन्ति सर्वा मध्यमाः सर्वा उत्तमास्तस्मात्प्राणाः सर्वे प्रथमाः सर्वे मध्यमाः सर्वेऽउत्तमाः सर्वेषां ग्रहाणां द्वे याज्या पुरोऽनुवाक्ये भवतः प्राणोदानयोस्तद्रूपं प्राणोदानावेवावरुन्द्धे तस्मात्सर्वे प्राणाः प्राणोदानयोरेव प्रतिष्ठिताः ॥१०॥ स वाऽएष आत्मैव यत्सौत्रामणी । मन एव प्रत्यक्षाद्यजमानस्तस्यात्मैव वेदिः प्रजोत्तरवेदिः पशवो बर्हिरङ्गान्यृत्विजोऽस्थीनीध्म आज्यं मज्जा मुखमग्निर्बलमाहुतिर्वयः सꣳस्था तस्मात्सौत्रामण्येजानो वय उपगच्छति ॥ ११ ॥ तयौ ह वाऽइमौ पुरुषावक्ष्योः । एतावेवाश्विनावथ यत्कृष्णं तत्सारस्वतं यच्छुक्लं तदैन्द्रं तद्यदाश्विने पशौ सत्यथैता देवताः सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते ॥ १२ ॥ मन एवेन्द्रः । वाक्सरस्वती श्रोत्रेऽअश्विनौ यद्वै मनसा ध्यायति तद्वाचा वदति यद्वाचा वदति तत्कर्णाभ्याꣳ शृणोति तद्यत्सारस्वते पशौ सत्यथैता देवता सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते ॥ १३ ॥ प्राण एवेन्द्रः । जिह्वा सरस्वती नासिकेऽअश्विनौ यद्वै प्राणेनान्नमात्मन्प्रणयते तत्प्राणस्य प्राणत्वं जिह्वया वाऽअन्नस्य रसं विजानाति नासिकेऽउ वै प्राणस्य पन्थास्तद्यदैन्द्रे पशौ सत्यथैता देवताः सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते ॥ १४ ॥ हृदयमेवेन्द्रः । यकृत्सविता क्लोमा वरुणस्तद्यदैन्द्रे पुरोडाशे सत्यथैता देवताः सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते ॥ १५ ॥ प्राण एव सविता । व्यानो वरुणः शिश्नमिन्द्रो यद्वै प्राणेनान्नमत्ति तद्व्यानेन व्यनिति शिश्नेन वाऽअन्नस्य रसꣳ रेतः सिञ्चति तद्यत्सावित्रे पुरोडाशे सत्यथैता देवताः सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते ॥१६॥ योनिरेव वरुणः । रेत इन्द्रः सवितैव रेतसः प्रजनयिता तद्यद्वारुणे पुरोडाशे सत्यथैता देवताः सह यजत्येतान्येवैतत्साधं कृत्वात्मन्धत्ते स य एवमेतदेता एव देवता अनुसम्भवत्येता देवता अनु प्रजायते प्रजया पशुभिः प्यायते प्रत्यस्मिंल्लोके तिष्ठत्यभि स्वर्गं लोकं जयति य एवं विद्वान्त्सौत्रामण्या यजते यो वैतदेवं वेद ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [६.१] ॥

अवभृथमिष्ट्वा यन्ति । अवभृथं वै सोमेनेष्ट्वा यन्ति सोम एष यत्सौत्रामणी ॥ १ ॥ यद्देवा देवहेडनमिति । देवकृताद्धैवैनमेनसो मुञ्चति यदि

वाचꣳ श्रियमात्मन्धत्ते तस्मात्सौत्रामण्येजान एकधा स्वानाꣳ श्रेष्ठो भवत्यथो य एवमेतद्वेद ॥ २८ ॥ ऋतवो वाऽऋत्विजः मासा भक्षाः षडृत्विजो भक्षयन्ति षड्वाऽऋतव ऋतुभिरेवर्तूनवरुन्द्धे ॥२९॥ द्वादश भक्षा भवन्ति । द्वादश मासा भक्षैरेव मासानवरुन्द्धे पुनः पुनरभिनिवर्तमृत्विजो भक्षयन्ति तस्मादृतवश्च मासाश्चान्योऽन्यमभिनिवर्तन्ते ॥ ३० ॥ त्रयोदशं यजमानो भक्षयति । यो ह वाऽएष त्रयोदशो मास एष एव प्रत्यक्षात्संवत्सर एतमेवाप्त्वावरुन्द्धे स वाऽएष संवत्सर एव यत्सौत्रामणी तेन सर्वं जयति सर्वमवरुन्द्धे ॥ ३१ ॥ त्रयः पशवो भवन्ति । त्रयो वा इमे लोका इमानेव तैर्लोकानवरुन्द्धऽइममेव लोकमाश्विनेनान्तरिक्षꣳ सारस्वतेन दिवमैन्द्रेण यथारूपमेव यथादेवतमिमांलोकाञ्जयति चाव च रुन्द्धे ॥ ३२ ॥ त्रयः पुरोडाशा भवन्ति । त्रयो वाऽऋतव ऋतूनेवैतैरवरुन्द्धे ग्रीष्ममेवैन्द्रेण वर्षाः सावित्रेण हेमन्तं वारुणेन यथारूपमेव यथादेवतमृतूञ्जयति चाव च रुन्द्धे ॥ ३३ ॥ षड्ग्रहा भवन्ति । षड्वाऽऋतव ऋतूनेवैतैरवरुन्द्धे वसन्तग्रीष्मावेवाश्विनाभ्यां वर्षाशरदौ सारस्वताभ्याꣳ हेमन्तशिशिरावैन्द्राभ्यां यथारूपमेवयथादेवतमृतूञ्जयति चाव च रुन्द्धे ॥ ३४ ॥ संतता याज्यापुरोऽनुवाक्या भवन्ति । समानदेवत्या ऋतूनाꣳ संतत्याऽअव्यवच्छेदाय सर्वाः पुरोऽनुवाक्या भवन्ति सर्वा याज्यास्तस्मादृतवः सर्वे पराञ्चः सर्वे प्रत्यञ्चः सर्वाः प्रथमा भवन्ति सर्वा मध्यमाः सर्वा उत्तमास्तस्मादृतवः सर्वे प्रथमाः सर्वे मध्यमाः सर्वऽउत्तमाः सर्वेषां ग्रहाणां द्वे याज्यापुरोऽनुवाक्ये भवतोऽहोरात्रयोरनुरूपमहोरात्रेऽएवावरुन्द्धे तस्मादृतवश्च मासाश्चाहोरात्रयोरेव प्रतिष्ठिताः ॥ ३५ ॥ स वाऽएष संवत्सर एव यत्सौत्रामणी । चन्द्रमा एव प्रत्यक्षादादित्यो यजमानस्तस्येयमेव पृथिवी वेदिरन्तरिक्षमुत्तरवेदिर्द्यौर्बर्हिर्दिश ऋत्विजो वनस्पतय इध्म आप आज्यमोषधय आहुतयोऽग्निरेवाग्निः संवत्सरः सꣳस्था तद्वाऽइदꣳ सर्वꣳ संवत्सर एव यदिदं किं च तस्मात्सौत्रामण्येजानः सर्वं जयति सर्वमवरुन्द्धे ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [८. २] ॥

त्वष्टा हतपुत्रः । अभिचरणीयमपेन्द्रꣳ सोममाहरत्तस्येन्द्रो यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्स विष्वङ्व्यार्च्छत्तस्य मुखात्प्राणेभ्यः श्रीयशांस्यूर्ध्वान्युदक्रामंस्तानि पशून्प्राविशंस्तस्मात्पशवो यशो यशो ह भवति य एवं विद्वान्त्सौ-

त्वा यदि नक्तमिति यद्देवाहोरात्राभ्यामेनः करोति तस्माद्देवैनं मुञ्चति यदि जाग्रद्यदि स्वप्नऽइति मनुष्या वै जागरितं पितरः सुप्तं मनुष्यकिल्बिषाच्चैनं पितृकिल्बिषाच्च मुञ्चति ॥ २ ॥ यद्ग्रामे यदरण्यऽइति । ग्रामे वा ह्यरण्ये नः क्रियते तस्मादेवैनं मुञ्चति यत्सभायामिति सभ्यादेवैनमेनसो मुञ्चति यदिन्द्रियऽइति दैवादेवैनमेनसो मुञ्चति यच्छूद्रे यदर्ये यदेनश्चकृमा वयं यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसीति सर्वस्मादेवैनमेतस्मादेनसो मुञ्चति ॥ ३ ॥ यदापोऽघ्न्या इति । वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्चेति वरुण्यादेवैनमेनसो मुञ्चत्यवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुण इति यो ह वाऽअग्रमणामावर्तः स हावभृथः स हैष वरुणस्य पुत्रो वा भ्राता वा तमेवैतत्स्तौत्यव देवैर्देवकृतमेनो यक्षीति देवकृतमेवैनोऽवयजतेऽव मर्त्यैर्मर्त्यकृतमिति मर्त्यकृतमेवैनोऽवयजते पुरुराव्णो देव रिषस्पाहीति सर्वाभ्यो मार्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाह ॥ ४ ॥ समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरिति । आपो वै समुद्रो रसो वाऽआपस्तदेनमेतेन रसेन सꣳसृजति सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप इति तदेनमेतेनोभयेन रसेन सꣳसृजति यश्चौषधिषु यश्चाप्सु तौ विक्रमाऽउदङ्ङुत्क्रामत्येतावती वै मनुष्ये जूतिर्यावान्विक्रमस्तस्यावस्यैवास्मिञ्जूतेस्तयैव पाप्मानं विजहाति ॥ ५ ॥ सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्त्विति । अञ्जलिनाप उपाचति वज्रो वाऽआपो वज्रेणैवैतन्मित्रधेयं कुरुते दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इति यामस्य दिशं द्वेष्यः स्यात्तां दिशं परासिञ्चेत्तेनैव तं पराभावयति ॥ ६ ॥ द्रुपदादिव मुमुचानः । स्विन्नः स्नातो मलादिव पूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुन्धन्तु मैनस इति वासोऽपप्लावयति यथेषीका मुञ्जाद्विवृहेदेवमेनꣳ सर्वस्मात्पाप्मनो विवृहति स्नाति तम एवापहते ॥ ७ ॥ उद्वयं तमसस्परीति । पाप्मा वै तमः पाप्मानमेव तमोऽपहते स्वः पश्यन्त उत्तरमित्ययं वै लोकोऽद्भ्य उत्तरोऽस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तममिति स्वर्गो वै लोकः सूर्यो ज्योतिरुत्तमꣳ स्वर्गऽएव लोकेऽन्ततः प्रतितिष्ठत्यनपेक्षमेत्याहवनीयमुपतिष्ठते ॥ ८ ॥ अपोऽअद्यान्वचारिषमिति । अपामेव रसमवरुन्द्धे रसेन समसृक्ष्म इत्यपामेव रसमात्मन्धत्ते पयस्वानग्नऽआगमं तं मा सꣳसृज वर्चसा प्रजया च धनेन चेत्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥ ९ ॥ एधोऽस्येधिषीमहीति समिधमादधे । एधो ह वाऽअग्नेः समिदसि तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याहवनीये समिधमभ्यादधात्याशिषमेवैतया समिन्धे स एनꣳ समिद्धस्तेजसा

ग्रामेतयाभिषिच्यते ॥ १ ॥ ततोऽस्मा एतमश्विनौ च सरस्वती च । यज्ञꣳ सम्-
भरन्त्सौत्रामणीं भैषज्याय तयैनमभ्यषिञ्चंस्ततो वै स देवानाꣳ श्रेष्ठोऽभवच्छ्रेष्ठः
स्वानां भवति य एतयाभिषिच्यते ॥ २ ॥ कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति । यज्ञो वै
कृष्णाजिनं यज्ञऽएवैनमेतदभिषिञ्चति लोमतश्छन्दाꣳसि वै लोमानि छन्दःसु-
वैनमेतदभिषिञ्चति ॥ ३ ॥ आसन्द्यामभिषिञ्चति आसन्दीसद्धि साम्राज्यꣳ सा-
म्राज्येनैवैनꣳ साम्राज्यं गमयति ॥ ४ ॥ औदुम्बरी भवति । ऊर्ग्वाऽउदुम्बर
ऊर्ज्येवाध्यभिषिच्यते जानुसंमिता भवति जानुसंमितो वाऽअयं लोकोऽस्मा उ वै
लोकाय क्षत्रियोऽभिषिच्यते क्षत्रमु वाऽएष भवति यः सौत्रामण्याभिषिच्यते तस्मा
ज्जानुसंमितापरिमिता तिरश्ची ॥ ५ ॥ राष्ट्रं वाऽआसन्दी । अपरिमितमु
वै राष्ट्रं मुञ्जविवयना भवति यज्ञिया हि मुञ्जा द्वाऽउत्तरस्यां वेद्यां पादौ भवतो
द्वौ दक्षिणस्यामयं वै लोक उत्तरा वेदिर्दक्षिणा पितृलोकस्तदेनमुभयोर्लोकयोरभ्य-
भिषिञ्चति ॥ ६ ॥ एतद्ध स्म वै तद्विद्वानाह । गौरीवितिः शाक्त्यः क्षत्रमिवा
किल वयममुष्मिँल्लोके भविता स्म इति शश्वद्धास्माऽऋषभो याज्ञतुरः प्रोवाच
श्विक्नानाꣳ राजा ॥ ७ ॥ स आसन्दीमास्तृणाति । क्षत्रस्य योनिरसि क्षत्रस्य
नाभिरसीति क्षत्रस्य वाऽएषा योनि क्षत्रस्य नाभिः ॥ ८ ॥ अथैनां कृष्णाजिने-
नास्तृणाति । मा त्वा हिꣳसीन्मा मा हिꣳसीरिति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञस्य
चैवात्मनश्चाहिꣳसायै ॥९॥अथाधिरोहति । वारुण्यर्चा वरुणो वै देवानाꣳ राजा
स्वयैवैनमेतद्देवतयाभिषिञ्चति निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा साम्राज्याय
सुक्रतुरिति ॥ १० ॥ अथ सुवर्णरजतौ रुक्मौ व्युपास्यति । मृत्योः पाहि विद्यो-
त्पाहीति वृष्टिर्वै विराट् तस्या एते घोरे तन्वौ विद्युच्च ह्रादुनिश्च ततः सुवर्ण ए
रुक्मो विद्युतो रूपꣳ रजतो ह्रादुनेस्ताभ्यामेवास्मै देवताभ्याꣳ शर्म यच्छति त-
स्मात्सौत्रामण्येजानस्यैताभ्यां देवताभ्यां न शङ्का भवत्यथो य एवमेतद्वेद ॥ ११
पशूनां वसयाभिषिञ्चति । श्रीर्वै पशूनां वसा श्रियैवैनमेतत्पशूनाꣳ रसेनाभि-
ञ्चत्यथो परमं वाऽएतदन्नाद्यं यद्वसा परमेणैवैनमेतदन्नाद्येनाभिषिञ्चति ॥ १
शफग्रहा भवन्ति । शफैर्वै पशवः प्रतितिष्ठन्ति प्रतिष्ठामेवैनं गमयति त्रयस्त्रिꣳश
द्ग्रहा भवन्ति त्रयस्त्रिꣳशद्वै सर्वा देवताः सर्वाभिरेवैनमेतद्देवताभिरभिषिञ्च
जगतीभिर्जुहोति जागता वै पशवो जगत्यैवास्मै पशूनवरुन्द्धे षोडशभिर्ऋग्भिर्जुहो
षोडशकला वै पशवोऽनुकलमेवास्मिन्पशुरूपं दधाति ॥ १३ ॥ सीसेन तन्त्रं मन

ग्निन्द्रे ॥ १० ॥ आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति। आदित्यमसीतानु इयं वा अदिति
रस्यामेव यज्ञं तनुतेऽस्यामधि प्रतितिष्ठति धेनुर्दक्षिणेयं वै धेनुरियमेव सर्वान्कामान्दु
वत्सं पूर्वस्मा अन्नानि मातरमुत्तरस्मै यदा वै वत्सो मातरं धयत्यथ सा प्रत्ता प्रत्याप्या
येमाथं सर्वान्कामान्दुहे ॥ ११ ॥ तदाहुः । येन वाऽएषोऽस्मान्नो काऽऽच्यवते योऽमु
मुष्य स्मर्तैतीत्येवमुष्यादिवैरस मैत्रावरुण्या पयस्यया यजतेऽयं वै लोको मित्रोऽसौ वरुणो
यदेवैतन्मन्तरेण तत्पयस्या तद्यन्मैत्रावरुण्या पयस्यया यजतऽएष्वेवैतल्लोकेषु प्र
तितिष्ठति प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणोऽन्नमेव पयस्या तद्यन्मैत्रावरुण्या पयस्यया
यजते प्राणऽएवान्नाद्येऽन्ततः प्रतितिष्ठति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [९. २]॥

दुष्टरीतुर्ह पौꣳसायनः । दशपुरुषꣳराज्यादपरुद्ध आस रेवोत्तरसमु ह पार्थ्रं चाक्रꣳ स्थपतिꣳ सृञ्जया अपरुरुधुः ॥ १ ॥ स होवाच । दुष्टरीतुं पौꣳसायनꣳ सौत्रामण्या त्वा याजयानि यदिदꣳ सृञ्जयेषु राष्ट्रं तत्त्वयि धास्यामीति त-थेति तद्धैनमयाजयत् ॥ २ ॥ तदु ह बल्हिकः प्रातिपीयः शुश्राव । कौरव्यो राजा यो ह वाऽ अयं दुष्टरीतुः पौꣳसायनो दशपुरुषꣳराज्यादपरुद्धोऽभूत्तमयं चाक्रः स्थपतिः सौत्रामण्या याजयिष्यति यदिदꣳ सृञ्जयेषु राष्ट्रं तद्धास्मिन्धास्यतीति ॥ ३ ॥ स होवाच । तन्न्वाऽअहं तं वेदिष्यामि यदि स तस्मिन्राष्ट्रं धास्यति ब-हिर्धा वैनꣳ राष्ट्राद्धास्यतीति स आजगाम यस्यां वेलायां ग्रहा गृह्यन्ते ॥ ४ ॥ स होवाच । स्थपते चाक्र नाहवनीये सुरा होतव्येत्याहुर्नान्यत्राहवनीयाद्यद्याहव-नीये सुराꣳ होष्यसि पापवस्यसं करिष्यसि जामि यज्ञस्य यद्यन्यत्राहवनीयाद्बहि-र्धैनꣳ राष्ट्राद्धास्यसि नैनꣳ राष्ट्रे धास्यसि नास्मिन्राष्ट्रं धास्यसीति ॥ ५ ॥ स होवाच । नाहवनीये सुराꣳ होष्यामि नान्यत्राहवनीयान्न पापवस्यसं करिष्यामि न जामि यज्ञस्य नैनं बहिर्धा राष्ट्राद्धास्यामि राष्ट्रऽएनं धास्यामि राष्ट्रमस्मिन्धा-स्यामीति ॥ ६ ॥ स होवाच । कथꣳ हि करिष्यसी३ इति स हैतदुवाचासुरेषु वाऽएषोऽग्रे यज्ञ आसीत्सौत्रामणी स देवानुपप्रैत्सोऽप आगच्छत्तमापः प्रत्यनन्दꣳ-स्तस्मादु श्रेयाꣳसमागतं प्रत्येव नन्दन्ति तꣳ होचुरेह्येव भगव इति ॥ ७ ॥ स होवाच । बिभेमि वै प्रणयत मेति कस्माद्भगवो बिभेषीत्यसुरेभ्य इति तथेति तमापः प्राणयꣳस्तस्माद्यो बध्नो भवति स बिभ्यतं प्रणयति यदापः प्राणयꣳस्तस्मादापः प्रणीतास्तत्प्रणीतानां प्रणीता त्वं प्रति ह तिष्ठति य एवमेतत्प्रणीतानां प्रणीतात्वं

अप वा ऽएतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रामति योऽश्वमेधेन यजते यदा वै पुरुषः श्रियं गच्छति वीणास्मै वाद्यते ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ संवत्सरं गायतः श्रियै वा ऽएतद्रूपं यद्वीणा श्रियमेवास्मिंस्तद्धत्तः ॥ १ ॥ तदाहुः । यदुभौ ब्राह्मणौ गायेतामपास्मात्क्षत्रं क्रामेद्ब्रह्मणो वा ऽएतद्रूपं यद्ब्राह्मणो न वै ब्रह्मणि क्षत्रं रमत ऽइति ॥ २ ॥ यदुभौ राजन्यौ । अपास्माद्ब्रह्मवर्चसं क्रामेत्क्षत्रस्य वा ऽएतद्रूपं यद्राजन्यो न वै क्षत्रे ब्रह्मवर्चसं रमत ऽइति ब्राह्मणोऽन्यो गायति राजन्योऽन्यो ब्रह्म वै ब्राह्मणः क्षत्रं राजन्यस्तदस्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः श्रीः परिगृहीता भवति ॥ ३ ॥ तदाहुः । यदुभौ दिवा गायेतामप्रशुकास्माच्छ्रीः स्याद्ब्रह्मणो वा ऽएतद्रूपं यदहर्यदा वै राजा कामयतेऽथ ब्राह्मणं जिनाति पापीयांस्तु भवति ॥ ४ ॥ यदुभौ नक्तम् । अपास्माद्ब्रह्मवर्चसं क्रामेत्क्षत्रस्य वा ऽएतद्रूपं यद्रात्रिर्न वै क्षत्रे ब्रह्मवर्चसं रमत ऽइति दिवा ब्राह्मणो गायति नक्तं राजन्यस्तथो हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः श्रीः परिगृहीता भवतीति ॥ ५ ॥ अयजतेत्यददादिति ब्राह्मणो गायतीष्टापूर्तं वै ब्राह्मणस्येष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयतीत्ययुध्यतेत्यमुं संग्राममजयदिति राजन्यो युद्धं वै राजन्यस्य वीर्यं वीर्येणैवैनं स समर्धयति तिस्रोऽन्यो गाथा गायति तिस्रोऽन्यः षट् सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठति ताभ्यां शतं ददाति शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयुरेवेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ॥ ६
ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेति । इयं वै मातासौ पिताभ्यामेवैनं परिददात्यश्वोऽसि हयोऽसीति शास्त्येवैनं तत्तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्तेऽत्योऽसि मयोऽसीत्यत्येवैनं नयति तस्मादश्वः पशूनत्येति तस्मादश्वः पशूनां श्रैष्ठ्यं गच्छत्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसीति यथायजुरेवैतद्वृषासि नृमणा असीति मिथुनत्वाय ययुर्नामासि शिशुर्नामासीत्येतद्वा ऽअश्वस्य प्रियं नामधेयं प्रियेणैवैनं नाम्नाभिवदति तस्मादप्यामित्रौ संगत्य नाम्ना चेदभिवदतोऽन्योऽन्यं समेव जानाते ॥ १ ॥ आदित्यानां पत्वान्विहीति । आदित्यानेवैनं गमयति देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितं रक्षतेति शतं वै तल्प्या राजपुत्रा आशापालास्तेभ्य एवैनं परिददातीह रन्तिरिह रमतामिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहेति संवत्सरमाहुतीर्जुहोति षोडश नवतीरेता वा ऽअश्वस्य बन्धनं ताभिरेवैनं बध्नाति तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमाग-

वेद ॥ ८ ॥ तद्दिष्टाः प्रयाजा आसुः । अपर्यग्निकृतमथासुरा अन्वाजग्मुस्ते
देवाः पर्यग्निनैवासुरान्त्सपत्नान्भ्रातृव्यान्यज्ञादन्तरायंस्तथोऽएवैष एतत्पर्यग्निनैव
द्विषन्तं भ्रातृव्यं यज्ञादन्तरेति ॥ ९ ॥ देवयोनिर्वाऽएष यदाहवनीयः । तस्यैतावमृतपक्षौ
यावेतावभितोऽग्नी तद्यदाहवनीये यज्ञं तन्वते देवयोनावेवैतद्देवेभ्यो यज्ञं तन्वतऽउपह्वेनं
पुनर्यज्ञो नमति नास्माद्यज्ञो व्यवच्छिद्यते य एवमेतद्वेद यस्य चैवं विदुष एतत्कर्म
क्रियते ॥ १० ॥ उत्तरेऽग्नौ पयोग्रहाञ्जुहोति । उत्तरेऽग्नौ पशूञ्छ्रपयन्ति पशूनेव
तन्मर्त्यानमृतादमृतयोनौ दधाति मर्त्यानमृतादमृतयोनेः प्रजनयत्यप ह वै पशूनां
पुनर्मृत्युं जयति नास्माद्यज्ञो व्यवच्छिद्यते य एवमेतद्वेद यस्य चैवं विदुष एतत्कर्म
क्रियते ॥ ११ ॥ दक्षिणेऽग्नौ सुराग्रहाञ्जुहोति । दक्षिणेऽग्नौ पावयन्ति पवित्रा-
भिस्त्रिषंयुक्ताभिः पितॄनेव तन्मर्त्यानमृतादमृतयोनौ दधाति मर्त्यानमृतादमृतयो-
नेः प्रजनयत्यप ह वै पितॄणां पुनर्मृत्युं जयति नास्माद्यज्ञो व्यवच्छिद्यते य एवमे-
तद्वेद यस्य चैवं विदुष एतत्कर्म क्रियते ॥ १२ ॥ तद्यदेतावासीदाहवनीयाद्विहि-
येते । तेनाहवनीयावथ यदाहवनीयं पुनर्नाश्नुवाते तेनानाहवनीयौ तेनोभौ होमाऽ
उपाप्नोति यश्चाहवनीये यश्चानाहवनीये यच्च हुतं यच्चाहुतम् पुनर्ह्याग्निहोत्रोनाव
न तद्दहि यत्पृन्नयानाᳫं राष्ट्रं दुष्टरीतोऽहदश्च तथापं चाक स्थगतिर्ग्रेऽकारिति
॥ १३ ॥ उत्तरेऽग्नौ पशुभिः पुरोडाशैः पयोग्रहैरिति चरन्ति । यद्दक्षिण्यस्तेन
देवानेव तद्देवलोके प्रीणाति तऽएनं प्रीताः प्रीणन्त्यथो देवलोकमेव जयति
॥ १४ ॥ दक्षिणेऽग्नौ सुराग्रहाञ्जुहोति । दक्षिणेऽग्नौ पावयन्ति पवित्राभिस्त्रि
षंयुक्ताभिः पितॄनेव तत्पितृलोके प्रीणाति तऽएनं प्रीताः प्रीणन्त्यथो पितृलोक-
मेव जयति ॥ १५ ॥ स वाऽएष आत्मैव यत्सौत्रामणी । तस्मात्सा निरुक्ता नि-
रुक्तो ह्यात्मा लोको वयोपास्तस्मात्सोऽनिरुक्तोऽनिरुक्तो हि लोक आत्मा वै यज्ञ-
स्य सौत्रामणी बाहूऽऐन्द्रश्च वयोधाश्च तद्यदेतावभितः पशू भवतस्तस्मादिमा-
वात्मानमभितो बाहू यथो वै पशुरेवं यूपस्तद्यदेतं सौत्रामणिकं यूपमेतौ यूपाव-
भितो भवतस्तस्मादिमावात्मानमभितो बाहू ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [६. ३]
॥ चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ११२ ॥ नवमोऽध्यायः ॥ [८३] ॥

अस्मिन्काण्डे कण्डिका संख्या ४२६ ॥ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणे मध्यमनाम

द्वादशं काण्डं ॥

हुरेतयऽएवैनं जुहोति मित्राय स्वाहेति मित्रायैवैनं जुहोति वरुणाय स्वा
हेति वरुणायैवैनं जुहोत्येतावन्तो वै सर्वे देवास्तेभ्य एवैनं जुहोति प्राचीर्जुहोति
पराङिव वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ॥३॥ ईश्वरो वाऽएषः। प्रा
ङुद्धोर्यः पराचीराहुतीर्जुहोति पुनरावर्ततेऽस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्येताथ ह प
स यज्ञस्य सर्ठंस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्नर्ठं हि तद्यद्धुतस्य स्कन्दति ॥४
यथा वै हविषोऽहुतस्य स्कन्देत्। एवमेतत्पशोः स्कन्दति यं प्रोक्षितमनालभमु
जन्ति यद्रूपाणि जुहोति सर्वहुतमेवैनं जुहोत्यस्कन्दायास्कन्नर्ठं हि तद्यद्धुतस्य
स्कन्दति हिङ्काराय स्वाहा हिङ्कृताय स्वाहेत्येतानि वाऽअश्वस्य रूपाणि तान्येवा
वरुन्द्धे ॥ ५ ॥ तदाहुः। अनाहुतिर्वै रूपाणि नैता होतव्या इत्यथो खल्वाहुः
वाऽअश्वमेधः संतिष्ठते यद्रूपाणि जुहोति होतव्या एवेति बहिर्धा वाऽएतमायत
स्करोति भ्रातृव्यमस्मै जनयति यस्यानायतनेऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति ॥ ६ ॥ स
विद्या एवेष्टेः। पुरस्तादनुद्रुत्य सकृदेव रूपाण्याहवनीये जुहोत्यायतनऽएवाहु
र्जुहोति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति यज्ञमुखे-यज्ञमुखे जुहोति यज्ञस्य संतत्याऽअव्य
वच्छेदाय ॥ ७॥ तदाहुः। यद्यज्ञमुखे–यज्ञमुखे जुहुयात्पशुभिर्व्यृध्येत पापीयान्त्स्या
त्सकृदेव होतव्या न पशुभिर्व्यृध्यते न पापीयान्भवत्यष्टाचत्वारिर्ठंशतं जुहो
त्यष्टाचत्वारिर्ठंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनवरुन्द्धऽएकमति
रिक्तं जुहोति तस्मादेकः प्रजास्वृद्धुकः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टः पराङैत्स दिशोऽनुप्राविशत्तं
देवा अन्वैच्छंस्तमिष्टिभिरनुप्रायुञ्जत तमिष्टिभिरन्वैच्छंस्तमिष्टिभिरन्वविन्दन्यदिष्टी
र्यजतेऽश्वमेव तन्मेध्यं यजमानोऽन्विच्छति ॥ १ ॥ सावित्र्यो भवन्ति। स
विता वै प्रसविता यो वाऽअस्यां निलयते योऽन्यत्रैतस्यां वाव तमनुविन्दन्ति न वा
ऽअस्यां तिर्यङ्ङोर्ध्वोऽत्येतुमर्हति यत्सावित्र्यो भवन्त्यश्वस्यैवानुवित्त्यै॥२॥ तद्
स वाऽएवदृशो मीयते परस्तादिति न ह्येनं प्रत्यावर्तयन्तीति यत्सायं धृतीर्जु
क्षेमो वै धृतिः क्षेमो रात्रिः क्षेमेणैवैनं दाधार तस्मात्सायं मनुष्याश्च प
शव्या भवन्त्यथ यत्प्रातरिष्टिभिर्यजतऽइच्छत्येवैनं तत्तस्माद्दिवा नष्टैष पति
सायं धृतीर्जुहोति प्रातरिष्टिभिर्यजते योगक्षेममेव तद्यजमानः कल्पयते तस्मा
देव यत्र प्रजाः क्षेमो योगक्षेमो भवति ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४

दित्यै सुमृडीकायै स्वाहेतीयं याऽअदितिरनयैवैनमुद्यच्छति ॥ ४ ॥ सरस्वत्यै स्वाहा । सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहेति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमुद्यच्छति ॥ ५ ॥ पूष्णे स्वाहा । पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरंधिषाय स्वाहेति पशवो वै पूषा पशुभिरेवैनमुद्यच्छति ॥ ६ ॥ त्वष्ट्रे स्वाहा । त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेति त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाꣳ रूपकृद्रूपैरेवैनमुद्यच्छति ॥ ७ ॥ विष्णवे स्वाहा । विष्णवे निभूयपाय स्वाहा विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहेति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैवैनमुद्यच्छति विश्वो देवस्य नेतुरिति पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोतीयं वै पूर्णाहुतिरस्यामेवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥

आ ब्रह्मन् । ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति ब्राह्मणऽएव ब्रह्मवर्चसं दधाति तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जज्ञे ॥ १ ॥ आ राष्ट्रे राजन्यः । शूर इषव्योऽतिव्याधी महारथो जायतामिति राजन्यऽएव शौर्यं महिमानं दधाति तस्मात्पुरा राजन्यः शूर इषव्योऽतिव्याधी महारथो जज्ञे ॥ २ ॥ दोग्ध्री धेनुरिति । धेन्वामेव पयो दधाति तस्मात्पुरा धेनुर्दोग्ध्री जज्ञे ॥ ३ ॥ वोढानड्वानिति । अनडुह्येव बलं दधाति तस्मात्पुरानड्वान्वोढा जज्ञे ॥ ४ ॥ आशुः सप्तिरिति । अश्वऽएव जवं दधाति तस्मात्पुराश्वः सर्ता जज्ञे ॥ ५ ॥ पुरंधिर्योषेति । योषित्येव रूपं दधाति तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुका ॥ ६ ॥ जिष्णू रथेष्ठा इति । राजन्यऽएव जैत्रं महिमानं दधाति तस्मात्पुरा राजन्यो जिष्णुर्जज्ञे ॥ ७ ॥ सभेयो युवेति । एष वै सभेयो युवा यः प्रथमवयसी तस्मात्प्रथमवयसी स्त्रीणां प्रियो भावुकः ॥ ८ ॥ आऽस्य यजमानस्य वीरो जायतामिति । यजमानस्यैव प्रजायां वीर्यं दधाति तस्मात्पुरेजानस्य वीरो जज्ञे ॥ ९ ॥ निकामे-निकामे नः पर्जन्यो वर्षत्विति । निकामे-निकामे वै तत्र पर्जन्यो वर्षति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते फलवत्यो न ओषधयः पच्यन्तामिति फलवत्यो वै तत्रौषधयः पच्यन्ते यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते योगक्षेमो नः कल्पतामिति योगक्षेमो वै तत्र कल्पते यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते तस्माद्यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते क्लृप्तः प्रजानां योगक्षेमो भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ [८४] ॥

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत् । स आत्मन्नश्वमेधमधत्त ते देवाः प्रजापति-

इति वषट्कार एवास्यैष स्वगाकारो देवेभ्य इति देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति प्रजापतय इति प्राजापत्योऽश्वः स्वयैवैनं देवतया समर्धयति ॥ ३ ॥ ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्यो ब्रह्मणे देवेभ्योऽप्रतिप्रोच्याश्वं बध्नाति ब्रह्मन्नश्वं भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासमिति ब्रह्माणमामन्त्रयते ब्रह्मण एवैनं प्रतिप्रोच्य बध्नाति नार्तिमार्छति तं बधान देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्नुहीति ब्रह्मा प्रसौति स्वयैवैनं देवतया समर्धयत्यथ प्रोक्षत्यसावेव बन्धुः ॥ ४ ॥ स प्रोक्षति । प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति प्रजापतिर्वै देवानां वीर्यवत्तमो वीर्यमेवास्मिन्दधाति तस्मादश्वः पशूनां वीर्यवत्तमः ॥ ५ ॥ इन्द्राग्निभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति । इन्द्राग्नी वै देवानामोजस्वितमावोज एवास्मिन्दधाति तस्मादश्वः पशूनामोजस्वितमः ॥ ६ ॥ वायवे त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति । वायुर्वै देवानामाशिष्ठो जव एवास्मिन्दधाति तस्मादश्वः पशूनामाशिष्ठः ॥ ७ ॥ विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामीति । विश्वे वै देवा देवानां यशस्वितमा यश एवास्मिन्दधाति तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितमः सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामीति ॥ ८ ॥ तदाहुः । प्राजापत्योऽश्वोऽथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्यः प्रोक्षतीति सर्वा वै देवता अश्वमेधेऽन्वायत्ता यदाह सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः प्रोक्षामीति सर्वा एवास्मिन्देवता अन्वायातयति तस्मादश्वमेधे सर्वा देवता अन्वायत्ताः पाप्मा वा एतं भ्रातृव्य ईप्सति योऽश्वमेधेन यजेत वज्रो वा अश्वः परो मर्तः परः श्वेति श्वानं चतुरक्षꣳ हत्वाधस्पदमश्वस्योपप्लावयति वज्रेणैवैनमवक्रामति नैनं पाप्मा भ्रातृव्य आप्नोति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

यथा वै हविषोऽहुतस्य स्कन्देत् । एवमेतत्पशोः स्कन्दति यं निक्तमनालभ्यमुत्सृजन्ति यत्स्तोकीया जुहोति सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दायास्कन्नꣳ हि तद्यद्धुतस्य स्कन्दति सहस्रं जुहोति सहस्रसंमितो वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ॥ १ ॥ तदाहुः । यन्मिता जुहुयात्परिमितमवरुन्धीतेत्यमिता जुहोत्यपरिमितस्यैवावरुद्ध्या उवाच ह प्रजापतिः स्तोकीयासु वा अहमश्वमेधꣳ सꣳस्थापयामि तेन सꣳस्थितेनैवात ऊर्ध्वं चरामीति ॥ २ ॥ अग्नये स्वाहेति । अग्नय एवैनं जुहोति सोमाय स्वाहेति सोमायैवैनं जुहोत्यपां मोदाय स्वाहेत्यद्भ्य एवैनं जुहोति सवित्रे स्वाहेति सवित्र एवैनं जुहोति वायवे स्वाहेति वायव एवैनं जुहोति विष्णवे स्वाहेति विष्णव एवैनं जुहोतीन्द्राय स्वाहेतीन्द्रायैवैनं जुहोति बृहस्पतये स्वाहेति

ति षोडश नप्तीरेता ह्यश्वस्य बन्धनं ताभिरेवैनं बध्नाति तस्मादश्वः प्र-
क्तो बन्धनं न जहाति ॥२॥ राष्ट्रं वा अश्वमेधः । राष्ट्र एते व्यायच्छन्ते येऽश्वं
न्ति तेषां य उदृचं गच्छन्ति राष्ट्रेणैव ते राष्ट्रं भवन्त्यथ ये नोदृचं गच्छन्ति
ष्ट्रात्ते व्यवच्छिद्यन्ते तस्माद्राष्ट्र्यश्वमेधेन यजेत परा वा एष सिच्यते यो-
ऽबलोऽश्वमेधेन यजते यद्यमित्रा अश्वं विन्देरन्यज्ञोऽस्य विच्छिद्येत पापी-
यान्त्स्यात्तस्माच्छतं कवचिनो रक्षन्ति यज्ञस्य संतत्या अव्यवच्छेदाय न पापी-
यान्भवत्यथ यन्नष्टमन्यमानीय प्रोक्षेयुः सैव तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥

प्रजापतिरकामयत । अश्वमेधेन यजेयेति सोऽश्राम्यत्स तपोऽतप्यत तस्य
श्रान्तस्य तप्तस्य सप्तधात्मनो देवता अपाक्रामन्त्सा दीक्षाभवत्स एतानि वैश्वदे-
वान्यपश्यत्तान्यजुहोत्तैर्वै स दीक्षामवारुन्द्ध यद्वैश्वदेवानि जुहोति दीक्षामेव तैर्य-
जमानोऽवरुन्द्धेऽन्वहं जुहोत्यन्वहमेव दीक्षामवरुन्द्धे सप्त जुहोति सप्त वै ता देवता
अपाक्रामंस्ताभिरेवास्मै दीक्षामवरुन्द्धे ॥ १ ॥ अथ वा एतेभ्यः प्राणा क्रामन्ति ।
ये दीक्षामतिरेचयन्ति सप्ताहं प्रचरन्ति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणा दीक्षा
प्राणैरेवास्मै प्राणान्दीक्षामवरुन्द्धे त्रेधा विभज्य देवता जुहोति त्र्यावृतो वै देवा-
स्त्र्यावृत इमे लोका ऋद्ध्यामेव वीर्य एषु लोकेषु प्रतितिष्ठति ॥२ ॥ एकविंश-
तिः सम्पद्यन्ते । द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकवि-
ंश एतदग्रं क्षत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्ब्रध्नस्य विष्टपं तत्स्वाराज्यमश्नुते ॥ ३ ॥
त्रिंशतमौद्ग्रभणानि जुहोति । त्रिंशदक्षरा विराड्विराडु कृत्स्नमन्नं कृत्स्नस्यैवा-
न्नाद्यस्यावरुद्ध्यै चत्वार्यौद्ग्रभणानि जुहोति त्रीणि वैश्वदेवानि सप्त सम्पद्यन्ते सप्त
शीर्षण्याः प्राणाः प्राणा दीक्षा प्राणैरेवास्मै प्राणान्दीक्षामवरुन्द्धे पूर्णाहुतिमुत्तमां
जुहोति प्रत्युत्तब्ध्यै सयुक्त्वाय ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । स सृष्टः प्राऽर्चपल्लीनानम साम तं वैश्वदेवान्युद-
यच्छन्यद्वैश्वदेवानि जुहोत्यश्वमेधस्यैवोद्यत्यै ॥ १ ॥ काय स्वाहा । कस्मै स्वाहा
कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्यं मुख्यं करोति प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छ-
ति ॥ २ ॥ स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा । मनः प्रजापतये स्वाहा चित्तं विज्ञाताये-
ति यदेव पूर्वासां ब्राह्मणं तदत्र ॥ ३ ॥ अदित्यै स्वाहा । अदित्यै मह्यै स्वाहा

अथ त्रयोदशं काण्डम्

ओ३म् । ब्रह्मौदनं पचति । रेत एव तद्धत्ते यद्वाज्यमुच्छिष्यते तेन रशनामभ्यज्यादत्ते तेजो वाऽआज्यं प्राजापत्योऽश्वः प्रजापतिमेव तेजसा समर्धयत्यपूतो वाऽएषोऽमेध्यो यदश्वः ॥ १ ॥ दर्भमयी रशना भवति । पवित्रं वै दर्भाः पुनात्येवैनं पूतमेवैनं मेध्यमालभते ॥ २ ॥ अश्वस्य वाऽआलब्धस्य । रेत उदक्रामत्तत्सुवर्णं हिरण्यमभवद्यत्सुवर्णं हिरण्यं ददात्यश्वमेव रेतसा समर्धयति ॥ ३ ॥ शतम् ६५०० ॥ प्रजापतिर्यज्ञमसृजत । तस्य महिमापाक्रामत्स महर्त्विजः प्राविशत्तं महर्त्विग्भिरन्वैच्छत्तं महर्त्विग्भिरन्वविन्दद्यन्महर्त्विजो ब्रह्मौदनं प्राश्नन्ति महिमानमेव तद्यज्ञस्य यजमानोऽवरुन्द्धे ब्रह्मौदने सुवर्णं हिरण्यं ददाति रेतो वाऽओदनो रेतो हिरण्यं रेतसैवास्मिंस्तद्रेतो दधाति शतमानं भवति शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयुरेवेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते चतुष्टयीरपो वसतीवरीर्मध्यमायानां गृह्णाति ता दिग्भ्यः समाहृता भवन्ति दिक्षु वाऽअन्नमन्नमापोऽन्नेनैवास्माऽअन्नमवरुन्द्धे ॥४॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ ॥

गृध्रन्ति वाऽएतद्यज्ञस्य । यदयजुष्केण क्रियतऽइमामगृभ्णन्रशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमादत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्ध्यै द्वादशारत्निर्भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव यज्ञमाप्नोति ॥ १ ॥ तदाहुः । द्वादशारत्नी रशना कार्या३ त्रयोदशारत्नी३रित्यृषभो वाऽएष ऋतूनां यत्संवत्सरस्तस्य त्रयोदशो मासो विष्टपमृषभ एष यज्ञानां यदश्वमेधो यथा वाऽऋषभस्य विष्टपमेवमेतस्य विष्टपं त्रयोदशमरत्निं रशनायामुपादध्यात्तद्यथऽऋषभस्य विष्टपं सऽउच्छ्रियते तादृक्तत् ॥२॥ अभिधा असीति । तस्मादश्वमेधयाजी सर्वा दिशोऽभिजयति भुवनमसीति भुवनं तज्जयति यन्तासि धर्तेति यन्तारमेवैनं धर्तारं करोति स त्वमग्निं वैश्वानरमित्यग्निमेवैनं वैश्वानरं गमयति सप्रथसं गच्छेति प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति स्वाहाकृत

दित्यै सुमृडीकायै स्वाहेतीयं वाऽअदितिरनयैवैनमुपयच्छति ॥ ४ ॥ सरस्वत्यै स्वाहा । सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहेति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमुपयच्छति ॥ ५ ॥ पूष्णे स्वाहा । पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेति पशवो वै पूषा पशुभिरेवैनमुपयच्छति ॥ ६ ॥ त्वष्ट्रे स्वाहा । त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेति त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाꣳ रूपकृद्रूपैरेवैनमुपयच्छति ॥ ७ ॥ विष्णवे स्वाहा । विष्णवे निभूयपाय स्वाहा विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहेति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैवैनमुपयच्छति विश्वो देवस्य नेतुरिति पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोतीयं वै पूर्णाहुतिरस्यामेवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ ८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥

आ ब्रह्मन् । ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति ब्राह्मणऽएव ब्रह्मवर्चसं दधाति तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जज्ञे ॥ १ ॥ आ राष्ट्रे राजन्यः । शूर इषव्योऽतिव्याधी महारथो जायतामिति राजन्यऽएव शौर्यं महिमानं दधाति तस्मात्पुरा राजन्यः शूर इषव्योऽतिव्याधी महारथो जज्ञे ॥ २ ॥ दोग्ध्री धेनुरिति । धेन्वामेव पयो दधाति तस्मात्पुरा धेनुर्दोग्ध्री जज्ञे ॥ ३ ॥ वोढानड्वानिति । अनडुह्येव बलं दधाति तस्मात्पुरानड्वान्वोढा जज्ञे ॥ ४ ॥ आशुः सप्तिरिति । अश्वऽएव जवं दधाति तस्मात्पुराश्वः सर्त्ता जज्ञे ॥ ५ ॥ पुरन्धिर्योषेति । योषित्येव रूपं दधाति तस्माद्रूपिणी युवतिः प्रिया भावुका ॥ ६ ॥ जिष्णू रथेष्ठा इति । राजन्यऽएव जैत्रं महिमानं दधाति तस्मात्पुरा राजन्यो जिष्णुर्जज्ञे ॥ ७ ॥ सभेयो युवेति । एष वै सभेयो युवा यः प्रथमवयसी तस्मात्प्रथमवयसी स्त्रीणां प्रियो भावुकः ॥ ८ ॥ आऽस्य यजमानस्य वीरो जायतामिति । यजमानस्यैव प्रजायां वीर्यं दधाति तस्मात्पुरेजानस्य वीरो जज्ञे ॥ ९ ॥ निकामे-निकामे नः पर्जन्यो वर्षत्विति । निकामे-निकामे वै तत्र पर्जन्यो वर्षति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते फलवत्यो न ओषधयः पच्यन्तामिति फलवत्यो वै तत्रौषधयः पच्यन्ते यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते योगक्षेमो नः कल्पतामिति योगक्षेमो वै तत्र कल्पते यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते तस्माद्यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते क्लृप्तः प्रजानां योगक्षेमो भवति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ [८४] ॥

ऽश्वेनैव रथᳫं सम्पादयति तस्मादश्वो नान्यत्र रथाद्वहति ॥ ५ ॥ पड्भिश्च-र्भिरेदगान्निति । तस्मादश्वास्त्रिभिस्तिष्ठंस्तिष्ठत्यथ युक्तः सर्वैः पद्भिः समप्राशुते ॥ ६ ॥ अह्लाकृष्णाश्च नोऽवत्विति । चन्द्रमा वै अह्लाकृष्णश्चन्द्रमस एवैनं परिददाति नमोऽग्नयऽइत्यग्नयऽएव नमस्करोति ॥ ७ ॥ सᳫंशितो रश्मिना रथ इति । रश्मिनैव रथᳫं सम्पादयति तस्माद्रथः पर्युतो दर्शनीयतमो भवति ॥ ८ ॥ सᳫंशितो रश्मिना हय इति । रश्मिनैवाश्वᳫं सम्पादयति तस्मादश्वो रश्मिना प्रतिहृतो भूयिष्ठᳫं रोचते ॥ ९ ॥ सᳫंशितोऽप्स्वप्सुजा इति । अप्सुयोनिर्वाऽश्वः स्वयैवैनं योन्या समर्धयति ब्रह्मा सोमपुरोगव इति सोमपुरोगवमेवैनᳫं स्वर्गं लोकं गमयति ॥ १० ॥ स्वयं वाजिंस्तन्वं कल्पयस्वेति । स्वयᳫं रूपं कुरुष्व यादृशमिच्छसीत्येवैनं तदाह स्वयं यजस्वेति स्वाराज्यमेवास्मिन्दधाति स्वयं जुषस्वेति स्वयं लोकᳫं रोचयस्व यावन्तमिच्छसीत्येवैनं तदाह महिमा तेऽन्येन न संनश इत्यश्वमेव महिम्ना समर्धयति ॥ ११ ॥ न वाऽउऽएतन्म्रियसे न रिष्यसीति । प्रश्वासयत्येवैनं तद्देवाँ२॥ऽइदेषि पथिभिः सुगेभिरिति देवयानानेवैनं पथो दर्शयति यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुरिति सुकृद्भिरेवैनᳫं सलोकं करोति तत्र त्वा देवः सविता दधात्विति सवितैवैनᳫं स्वर्गे लोके दधाति प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्युपांᳫंश्वथोपगृह्णाति ॥ १२ ॥ अग्निः पशुरासीत् । तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता अप इति यावानग्नेर्विजयो यावाँल्लोको यावदैश्वर्यं तावांस्ते विजयस्तावाँल्लोकस्तावदैश्वर्यं भविष्यतीत्येवैनं तदाह ॥ १३ ॥ वायुः पशुरासीत् । तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता अप इति यावान्वायोर्विजयो यावाँल्लोको० ॥ १४ ॥ सूर्यः पशुरासीत् । तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्त्सूर्यः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता अप इति यावान्त्सूर्यस्य विजयो यावाँल्लोको यावदैश्वर्यं तावांस्ते विजयस्तावाँल्लोकस्तावदैश्वर्यं भविष्यतीत्येवैनं तदाह तर्पयित्वाश्वं पुनः संस्कृत्य प्रोक्षणीरितरान्पशून्प्रोक्षति तद्यातः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. ७] ॥

देवा वाऽउदञ्चः । स्वर्गं लोकं न प्राजानंस्तमश्वः प्राजानाद्यदश्वेनोदञ्चोयन्ति स्वर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै वासोऽधिवासᳫं हिरण्यमित्यश्वायोपस्तृणन्ति प-

मनुष्येष्वेष वै यज्ञो यदश्वमेधोऽपि नोऽत्रास्तु भाग इति तेभ्य एताननहोमानक
यद्यदन्नहोमाञ्जुहोति देवानेव तत्प्रीणाति ॥१॥ आज्येन जुहोति । तेजो वा आ
ज्यं तेजसैवास्मिंस्तत्तेजो दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वै देवानां प्रियं धाम यदाज्यं प्रि
येणैवैनान्धाम्ना समर्धयति ॥ २ ॥ सक्तुभिर्जुहोति । देवानां वाऽए
द्रूपं यत्सक्तवो देवानेव तत्प्रीणाति ॥ ३ ॥ धानाभिर्जुहोति । अहोरात्रा
वाऽएतद्रूपं यद्धाना अहोरात्राण्येव तत्प्रीणाति ॥ ४ ॥ लाजैर्जुहोति । नक्षत्रा
वाऽएतद्रूपं यल्लाजा नक्षत्राण्येव तत्प्रीणाति प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहेति ना
मग्राहं जुहोति नामग्राहमेवैनांस्तत्प्रीणात्येकस्मै स्वाहा द्वाभ्याꣳ स्वाहा श
स्वाहैकशताय स्वाहेत्यनुपूर्वं जुहोत्यनुपूर्वमेवैनांस्तत्प्रीणात्येकोत्तरं जुहोत्येक
स्वर्गो लोक एकधैवैनꣳ स्वर्गं लोकं गमयति पराचीर्जुहोति पराङिव वै स्व
लोकः स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ॥ ५ ॥ ईश्वरो वाऽएषः । पराङ् प्रद
पराचीराहुतीर्जुहोति नैकशतमत्येति यदेकशतमतीयादायुषा यजमानं व्यर्धयेदु
जुहोति शतायुर्वै पुरुष आत्मैकशत आयुष्येवात्मन्प्रतितिष्ठति व्युष्ट्यै स्वाहा स्व
स्वाहेत्युपमेऽआहुती जुहोति रात्रिर्वै व्युष्टिरहः स्वर्गोऽहोरात्रेऽएव तत्प्रीण
॥ ६ ॥ तदाहुः । यदुभे दिवा वा नक्तं वा जुहुयादहोरात्रे मोहयेदव्युष्ट्यै स्वाहे
नुदितऽआदित्ये जुहोति स्वर्गाय स्वाहेत्युदितेऽहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥ ७ ॥
ब्राह्मणम् ॥ १० [२. १] ॥ ॥

राजा वाऽएष यज्ञानां यदश्वमेधः । यजमानो वाऽअश्वमेधो यजमानो यज्ञो
यदश्वे पशून्नियुनक्ति यज्ञऽएव तद्यज्ञमारभते ॥ १ ॥ अश्वं तूपरं गोमृगमिति ।
तानश्वस्य पुरस्तादालभते सेनामुखमेवास्यैतेन संश्यति तस्माद्राजन्यः सेनामुखं
भीष्मं भावुकम् ॥ २ ॥ कृष्णग्रीवमाग्नेयꣳ ललाटे पुरस्तात् । पूर्वाग्निमेव तं कृ
त्वा तस्माद्राजः पूर्वाग्निर्भावुकः ॥ ३ ॥ सारस्वतीं मेषीमधस्ताद्धन्वोः । स्त्रीरेव त
दनुगाः कुरुते तस्मात्स्त्रियः पुंसामनुवर्त्मानो भावुकाः ॥ ४ ॥ आश्विनावधो
रामौ बाह्वोः । बाह्वोरेव बलं धत्ते तस्माद्राजा बाहुबली भावुकः ॥ ५ ॥ सौमा
पौष्णꣳ श्यामं नाभ्याम् । प्रतिष्ठामेव तां कुरुतेऽयं वै पूषायमिव प्रतिष्ठा
॥ ६ ॥ सौर्ययामौ श्वेतं च कृष्णं च पार्श्वयोः । द्वन्द्वमेव तत्कुरुते तस्माद्राजा
[illegible] ॥ ७ ॥ त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ सक्थ्योः । ऊर्वोरेव बलं धत्ते

था नान्यस्मै पशवे तस्मिन्नेनमपि संज्ञपयन्त्यन्यैरेवैनं तत्पशुभिर्व्याकुर्वन्ति ॥
घ्नन्ति वाएतत्पशुम् । यदेनꣳ संज्ञपयन्ति प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहा व्यानाय
स्वाहेति संज्ञप्यमानऽआहुतीर्जुहोति प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति तथो हास्यैतेन जीव-
तैव पशुनेष्टं भवति ॥ २ ॥ अम्बेऽअम्बिकेऽम्बालिके । न मा नयति कश्चनेति
पत्नीरुदानयत्याहूतैवैना एतदथो मेध्या एवैनाः करोति ॥ ३ ॥ गणानां त्वा ग-
णपतिꣳ हवामहऽइति । पत्न्यः परियन्त्यपह्नुवतऽएवास्माऽएतदतो न्वेवास्मै ह्नु-
वतेऽथो धुवतऽएवैनं त्रिः परियन्ति त्रयो वाऽइमे लोका एभिरेवैनं लोकैर्धुवते त्रिः
पुनः परियन्ति षट् सम्पद्यन्ते षड्वाऽऋतवऽऋतुभिरेवैनं धुवते ॥ ४ ॥ अप वा
ऽएतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति । ये यज्ञे धुवनं तन्वते नव कृत्वः परियन्ति नव वै प्राणा प्राणा-
नेवात्मन्दधते नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्त्याहमजानि गर्भधमा त्वमजासि गर्भधमिति
प्रजा वै पशवो गर्भः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते ताऽउभौ चतुरः पदः सम्प्रसारया-
वेति मिथुनस्यावरुद्ध्यै स्वर्गे लोके प्रोर्णुवाथामित्येष वै स्वर्गो लोको यत्र
पशुꣳ संज्ञपयन्ति तस्मादेवमाह वृषा वाजी रेतोधा रेतो दधात्विति मिथुनस्यै-
वावरुद्ध्यै ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [२. ८] ॥

अथ वाऽएतस्मात् । श्री राष्ट्रं क्रामति योऽश्वमेधेन यजते ॥ १ ॥ ऊर्ध्वा-
मेनामुच्छ्रापयेति । श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः श्रियमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति ॥ २ ॥
गिरौ भारꣳ हरन्निवेति । श्रीर्वै राष्ट्रस्य भारः श्रियमेवास्मै राष्ट्रꣳ संनह्यत्यथो
श्रियमेवास्मिन्राष्ट्रमधिनिदधाति ॥ ३ ॥ अथास्यै मध्यमेधतामिति । श्रीर्वै
राष्ट्रस्य मध्यꣳ श्रियमेव राष्ट्रे मध्यतोऽन्नाद्यं दधाति ॥ ४ ॥ शीते वाते पुनन्नि-
वेति । क्षेमो वै राष्ट्रस्य शीतं क्षेममेवास्मै करोति ॥ ५ ॥ यकासकौ शकुन्तिकेति
विहक्षु शकुन्तिकाहलगिति वञ्चतीति विशो वै राष्ट्राय वञ्चन्त्याहन्ति ग-
भे पसो निगल्गलीति धारकेति विड्वै गभो राष्ट्रं पसो राष्ट्रमेव विश्याहन्ति तस्माद्राष्ट्री
विशं घातुकः ॥ ६ ॥ माता च ते पिता च तऽइति । इयं वै मातासौ पिताभ्यामेवैनꣳ
स्वर्गं लोकं गमयत्यग्रं वृक्षस्य रोहत इति श्रीर्वै राष्ट्रस्याग्रꣳ श्रियमेवैनꣳ राष्ट्रस्या-
ग्रं गमयति प्रतिलामीति ते पिता गभे मुष्टिमतꣳसयदिति विड्वै गभो रा-
ष्ट्रं मुष्टी राष्ट्रमेव विश्याहन्ति तस्माद्राष्ट्री विशं घातुकः ॥ ७ ॥ यद्धरिणो यवमत्ति
विड्वै यवो राष्ट्रꣳ हरिणो विशमेव राष्ट्रायाद्यां करोति तस्माद्राष्ट्री विशमत्ति

स्माद्राजोरुबली भावुकः ॥ ८ ॥ वामनꣳ रैवतं पुच्छे । उत्सेधमेव तं कुरुते
स्मादुत्सेधं प्रजा उपेयेऽभिसꣳश्रयन्त्यैन्द्राय स्वपस्याय वेहतं यज्ञस्य सेन्द्रतायै
ष्णवो वामनो यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ ९ ॥ ते वाऽएते ।
ञ्चदश पर्यङ्ग्याः पशवो भवन्ति पञ्चदशो वै वज्रो वीर्यं वज्रो वज्रेणैवैतद्वीर्ये-
ण यजमानः पुरस्तात्पाप्मानमपहते ॥ १० ॥ पञ्चदश—पञ्चदशोऽ-
त्वेतरेषु । पञ्चदशो वै वज्रो वीर्यं वज्रो वज्रेणैवैतद्वीर्येण यज-
मानोऽभितः पाप्मानमपहते ॥ ११ ॥ तदाहुः । अपहैवैतैः पाप्मानꣳ हता
ऽऽत्यक्रत्स्नं च त्वै प्रजापतिꣳ संस्करोति न चेदꣳ सर्वमवरुन्द्धे ॥ १२ ॥
सप्तदशैव पशून्मध्यमे यूपऽआलभेत । सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतिरश्वमेधोऽ-
श्वमेधस्यैवाप्त्यै षोडश–षोडशेतरेषु षोडशकलं वाऽइदꣳ सर्वं तद्विदꣳ सर्वमव-
रुन्द्धे ॥ १३ ॥ तान्कथमाप्रीणीयादित्याहुः । समिद्धोऽअञ्जन्कृदरं मतीनामिति
बार्हदुक्थीभिराप्रीणीयाद्बृहदुक्थो ह वै वामदेव्योऽश्वो वा सामुद्रिरश्वस्याप्रीर्ददर्श
ता एतास्ताभिरेवैनमेतदाप्रीणीम इति वदन्तो न तथा कुर्याज्जामदग्नीभिरेवाप्री-
णीयात्प्रजापतिर्वै जमदग्निः सोऽश्वमेधः स्वयैवैनं देवतया समर्धयति तस्माज्जाम-
दग्नीभिरेवाप्रीणीयात् ॥ १४ ॥ तद्धैके । एतेषां पर्यङ्ग्याणां नाना याज्यापुरो-
ऽनुवाक्याः कुर्वन्ति विच्छाय एतेषामविच्छित्त्येतरेषां न कुर्म इति न तथा कुर्यात्क्षत्रं
वाऽअश्वो विडितरे पशवः प्रतिप्रतिनीꣳ ह ते प्रत्युद्यामिनीं क्षत्राय विशं कुर्व-
न्त्यथोऽआयुषा यजमानं व्यर्धयन्ति ये तथा कुर्वन्ति तस्मात्प्राजापत्य एवाश्वो दे-
वदेवत्या इतरे क्षत्रायैव तद्विशं कृतानुकरामनुवर्त्मानं करोत्यथोऽआयुषैव यजमा-
नꣳ समर्धयति ॥ १५ ॥ हिरण्मयोऽश्वस्य शासो भवति । लोहमयाः पर्यङ्ग्या-
णामायसा इतरेषां ज्योतिर्वै हिरण्यꣳ राष्ट्रमश्वमेधो ज्योतिरेव तद्राष्ट्रे दधात्यथो
हिरण्यज्योतिषैव यजमानः स्वर्गं लोकमेत्यथोऽअनूकाशमेव तं कुरुते स्वर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै ॥ १६ ॥ क्षत्रं वाऽअश्वः । क्षत्रस्यैतद्रूपं यद्धिरण्यं क्षत्रमेव
तत्क्षत्रेण समर्धयति ॥ १७ ॥ अथ यल्लोहमयाः पर्यङ्ग्याणाम् । यथा वै रा-
ष्ट्रोऽराजानो राजकृतः सूतग्रामण्य एवं वाऽएतेऽश्वस्य पर्यङ्ग्या यथा वाऽए-
तद्धिरण्यस्य यल्लोहꣳ स्वेनैवैनांस्तद्रूपेण समर्धयति ॥ १८ ॥ अथ यदायसा
इतरेषाम् । विड्वाऽइतरे पशवो विश एतद्रूपं यदयो विशमेव तद्विशा समर्धयति
रेनमुऽइदमूतऽइत्यतोऽश्वस्यावधन्त्यानुष्टुभं ाथ-

पुष्टं पशु मन्यतऽइति तस्माद्राजा पशून्न पुष्यति शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीति तस्माद्वैशीपुत्रं नाभिषिञ्चति ॥ ८ ॥ अथ वाऽएतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति । ये यज्ञेऽपूतां वाचं वदन्ति दधिक्राव्णोऽअकारिषमिति सुरभिमतीमृचमन्ततोऽन्वाहुर्वाचमेव पुनते नैभ्यः प्राणाः अपक्रामन्ति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [२.९.]

यद्असिपथान्कल्पयन्ति । सेतुमेव तथं संक्रमणं यजमानः कुरुते स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ १ ॥ सूचीभिः कल्पयन्ति । विशो वै सूच्यो राष्ट्रमश्वमेधो विशं चैवास्मिन्राष्ट्रं च समीची दधाति हिरण्मय्यो भवन्ति तस्योक्तं ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ त्रय्यः सूच्यो भवन्ति । लोहमय्यो रजता हरिण्यो दिशो वै लोहमय्योऽवान्तर दिशो रजता ऊर्ध्वा हरिण्यस्ताभिरेवैनं कल्पयन्ति तिरश्चीभिश्चोर्ध्वाभिश्च बहुरूपा भवन्ति तस्माद्बहुरूपा दिशो नानारूपा भवन्ति तस्मान्नानारूपा दिशः ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [२.१०]

प्रजापतिरकामयत । महान्भूयान्स्यामिति स एतावश्वमेधे महिमानौ ग्रहावपश्यत्तावजुहोत्ततो वै स महान्भूयानभवत्स यः कामयेत महान्भूयान्स्यामिति स एतावश्वमेधे महिमानौ ग्रहौ जुहुयान्महान्हैव भूयान्भवति ॥ १ ॥ वपामभितो जुहोति । यजमानो वाऽअश्वमेधो राजा महिमा राज्येनैवैनमुभयतः परिगृह्णाति पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वाऽअन्ये देवा उपरिष्टात्स्वाहाकृतयोऽन्ये तानेवैतत्प्रीणाति स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति राजा वपां परियजति ये चैवास्मिँल्लोके देवा यऽउ चामुष्मिंस्तानेवैतत्प्रीणाति तऽएनमुभये देवाः प्रीताः स्वर्गं लोकमभिवहन्ति ॥ २ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [२. ११] द्वितीयोऽध्यायः [८९]

प्रजापतेरक्ष्यश्वयत् । तत्परापतत्ततोऽश्वः समभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वं तं देवा अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेष ह वै प्रजापतिं सर्वं करोति योऽश्वमेधेन यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वाऽएषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजं सर्वं वाऽएतेन पाप्मानं देवा अतरन्नपि वाऽएतेन ब्रह्महत्यामतरंस्तरति सर्वं पाप्मानं तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते ॥ १ ॥ उत्तरं वै तत्प्रजापतेरक्ष्यश्वयत् । तस्मादुत्तरतोऽश्वस्यावद्यन्ति दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम् ॥२ ॥ वैतसः कटो भवति । अप्सुयोनिर्वाऽअश्वोऽप्सुजा वेतसः स्वयैवैनं योन्या समर्धयति ॥ ३॥ चतुष्टोम स्तोमो भ-

नं तद्दिशि दधात्यथ यद्वैतसऽइटसूनेऽप्सुयोनिर्वाऽअश्वोऽप्सुजा वेतसः स्वे
ोन्या समर्धयति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ ॥ [२. २] ॥ ॥

देवा वाऽअश्वमेधे पवमानꣳ । स्वर्गं लोकं न प्राजानंस्तमश्वः प्राजानाद्यदश्वं
ऽश्वेन पवमानाय सर्पन्ति स्वर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुच्छमन्वारभन्ते स्वर्गे
लोकस्य समष्ट्यै न वै मनुष्यः स्वर्गं लोकमञ्जसा वेदाश्वो वै स्वर्गं लोकमञ्जसा
॥ १ ॥ यदुद्गातोद्गायेत् । यथाक्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा नयेत्तादृक्तदथ यदुद्गातारमवरुध्यान
द्गीथाय वृणीते यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा नयेदेवमेवैतद्यजमानमश्वः स्वर्गं लोकम
नयति हिङ्करोति सामैव तद्धिङ्करोत्युद्गीथ एव स वडवा उपरुन्धन्ति सꣳशि
यथोपगातार उपगायन्ति तादृक्तद्धिरण्यं दक्षिणा सुवर्णꣳ शतमानं . ता
ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ [२. ३.] ॥

प्रजापतिरकामयत । उभौ लोकावभिजयेयं देवलोकं च मनुष्यलोकं
स एतान्पशूनपश्यद्ग्राम्यांश्चारण्यांश्च तानालभत तैरिमौ लोकाववारुन्द
रेव पशुभिरिमं लोकमवारुन्द्धारण्यैरमुमयं वै लोको मनुष्यलोकोऽथासौ दे
यद्ग्राम्यान्पशूनालभतऽइममेव तैर्लोकं यजमानोऽवरुन्द्धे यदारण्यानमुं तैः
स यद्ग्राम्यैः सꣳस्थापयेत् । समध्वानः क्रामेयुः समन्तिकं ग्रामयोर्ग्रामान्तौ
नऽर्क्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिण आव्याधिन्यस्तस्करा अरण्येष्वाज
दारण्यैर्व्यध्वानः क्रामेयुर्विदूरं ग्रामयोर्ग्रामान्तौ स्यातामृक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परि
मोषिण आव्याधिन्यस्तस्करा अरण्येष्वाजायेरन् ॥ २ ॥ तदाहुः । अपशुर्वाऽएष
यदारण्यो नैतस्य होतव्यं यज्जुहुयात्क्षिप्रं यजमानमरण्यं मृतꣳ हरेयुररण्यभाग
ारण्याः पशवो यन्न जुहुयाद्यज्ञवेशसꣳ स्यादिति पर्यग्निकृतानेवोत्सृजन्ति तन्नै
हुतं नाहुतं न यजमानमरण्यं मृतꣳ हरन्ति न यज्ञवेशसं भवति ॥ ३ ॥ ग्राम्यै
सꣳस्थापयति । वि पितापुत्रावव्यस्यतः समध्वानः क्रामन्ति समन्तिकं ग्रामयोर्ग्रा
मान्तौ भवतो नऽर्क्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिण आव्याधिन्यस्तस्करा अरण्ये
ष्वाजायन्ते ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १३ ॥ [२. ४.]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । सोऽस्मात्सृष्टः पराङैत्स पशुभूत्वा संवत्सरं

वति । सरड्डाऽग्रश्वस्य मध्यमाद्बृहत्ताद्देवाश्चतुष्टोमेन ... सर्वं वै सर्वं
स्तोमो भवत्यश्वस्यैव सर्वत्वाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वं वै सर्व
स्तोमोऽतिरात्रः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६
[३. १.] ॥ ॥

परमेण वाऽएष स्तोमेन जित्वा । चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्त
एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठत्येकविंशं ह्यात्मप्रतिष्ठाया उत्तमप्रहश्चतुर्न
ह्यृतवो वै पृष्ठान्यृतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठाव ॥ १ ॥
पृष्ठं भवान्ति । अन्यदन्यच्छन्दोऽन्येऽन्य वाऽअत्र पशव आलभ्यन्त
ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्वर्यः पृष्ठं भवन्त्यश्वस्यैव सर्वत्वायान्ये पशव आ
ऽन्यऽन्ये हि स्तोमाः क्रियन्ते ॥ २ ॥ तदाहुः । नैते सर्वे पशवो यद्जा
रण्याश्चैते वै सर्वे पशवो यद्गव्या इति गव्या उत्तमेऽहन्नालभतऽएते वै स
यद्गव्याः सर्वानेव पशूनालभते वैश्वदेवा भवन्ति वैश्वदेवो वाऽअश्वोऽश्व
र्वत्वाय बहुरूपा भवन्ति तस्माद्बहुरूपाः पशवो नानारूपा भवन्ति तस्मा
पशवः ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ [३. २] ॥ ॥

पत्तिस्रोऽनुष्टुभो भवन्ति । तस्मादश्वस्त्रिभिस्तिष्ठंस्तिष्ठति यच्च
ऽयस्तस्मादश्वः सर्वैः पद्भिः प्रतिदधत्पलायते परमं वाऽएतच्छन्दो
मोऽश्वः पशूनां परमश्चतुष्टोम स्तोमानां परमेणैवैनं परमतां गमयति
कर्यः पृष्ठं भवन्ति । अन्यदन्यच्छन्दोऽन्येऽन्ये हि स्तोमाः क्रियन्ते
भवन्त्यश्वस्यैव सर्वत्वाय ॥१॥ एकविंशं मध्यममहर्भवति । अ
एकविंशः सोऽश्वमेधः स्वेनैनं स्तोमेन स्वायां देवतायां प्र
वामदेव्यं मैत्रावरुणसाम भवति । प्रजापतिर्वै वामदेव्यं प्राजाप
देवतया समर्धयाति ॥ ४ ॥ पार्थुरश्मं ब्रह्मसाम भवति । रश्मि
ईश्वरो वाऽअश्वोऽयतोऽधृतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं गन्तोर्यत्प
भवत्यश्वस्यैव धृत्यै ॥ ५ ॥ संकृत्यच्छावाकसाम भवति । उत्स
यदश्वमेधः किं वा ह्येतस्य क्रियते किं वा न यत्संकृत्यच्छावा
स्यैव सर्वत्वाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वं वै

विशस्तेऽर्धमासा अपक्रामंस्तान्पञ्चदशिभिरनुप्रायुङ्क्त तानाप्नोत्तानाप्त्वा पञ्चदशिभिरेवावारुन्द्धार्धमासानां वा एषा प्रतिमा यत्पञ्चदशिनो यत्पञ्चदशिन आलभतेऽर्धमासानेव तैर्यजमानोऽवरुन्द्धे ॥ १ ॥ तदाहुः । अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सरो भवति योऽन्यत्र चातुर्मास्येभ्यः संवत्सरं तनुत इत्येष वै साक्षात्संवत्सरो यच्चातुर्मास्यानि यच्चातुर्मास्यान्पशूनालभते साक्षादेव तत्संवत्सरमवरुन्द्धे वि वा एष प्रजया पशुभिरृध्यतेऽप स्वर्गं लोकं राध्नोति योऽन्यत्रैकादशिनेभ्यः संवत्सरं तनुत इत्येष वै सम्प्रति स्वर्गो लोको यदेकादशिनी प्रजा वै पशव एकादशिनी यदेकादशिनान्पशूनालभेत न स्वर्गं लोकमपराध्नोति न प्रजया पशुभिर्व्यृध्यते ॥ २ ॥ प्रजापतिर्विराजमसृजत । सास्मात्सृष्टा पराच्यैत्साश्वं मेध्यं प्राविशत्तां दशिभिरनुप्रायुङ्क्त तामाप्नोत्तामाप्त्वा दशिभिरेवावारुन्द्ध यद्दशिन आलभते विराजमेव तैर्यजमानोऽवरुन्द्धे शतमालभते शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ॥ ३ ॥ एकादश दशत आलभते । एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुबिन्द्रियम् वै वीर्यं त्रिष्टुबिन्द्रियस्यैव वीर्यस्यावरुद्ध्या ऽएकादश दशत आलभते दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशः प्राणैरेव पशून्समर्धयति वैश्वदेवा भवन्ति वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्यैव सर्वत्वाय बहुरूपा भवन्ति तस्माद्बहुरूपाः पशवो नानारूपा भवन्ति तस्मान्नानारूपाः पशवः ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १४ ॥ २. ५]

युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तमिति । असौ वा आदित्यो ब्रध्नोऽरुषोऽमुमेवास्मा आदित्यं युनक्ति स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ १ ॥ तदाहुः । पराङ्वा एतस्माद्यज्ञ एति यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र वेदेरेतीत्येतं स्तोत्रेण यथा पुनरुदावर्तयासि न इति वायुर्वै स्तोता तमेवास्मा एतत्परस्ताद्दधाति तथा नात्येति ॥ २ ॥ अप वा एतस्मात् । तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः क्रामन्ति योऽश्वमेधेन यजते ॥ ३ ॥ वसवस्त्वाञ्जन्तु । गायत्रेण छन्दसेति महिष्यनक्ति तेजो वा आज्यं तेजो गायत्री तेजसी एवास्मिन्त्समीची दधाति ॥ ४ ॥ रुद्रास्त्वाञ्जन्तु । त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता तेजो वा आज्यमिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीची दधाति ॥ ५ ॥ आदित्यास्त्वाञ्जन्तु । जागतेन छन्दसेति परिवृक्ता तेजो वा आज्यं पशवो जगती तेजश्चैवास्मिन्पशूंश्च समीची दधाति ॥ ६ ॥ पत्न्यो-

सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ ६ ॥ एकविंशोऽग्निर्भवति । एकविंश स्तोम एकविंशतिर्यूपा यथा वाऽऋषभा वा वृषाणो वा सꣳस्फुरेरन्नेवमेते स्तोमाः समृच्छन्ते यदेकविंशास्तान्यत्समर्पयेदार्तिमार्च्छेद्यजमानो हन्येतास्य यज्ञः ॥ ७ ॥ द्वादश एवाग्निः स्यात् । एकादश यूपा यद्द्वादशोऽग्निर्भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव यज्ञमाप्नोति यदेकादश यूपा विराड्वाऽएषा संमीयते यदेकादशिनी तस्यै य एकादश स्तन एवास्यै स दुहऽएवैनां तेन ॥८॥ तदाहुः । यद्द्वादशोऽग्निः स्यादेकादश यूपा यथा स्थूरिणा यायात्तादृक्तदित्येकविंश एवाग्निर्भवत्येकविंश स्तोम एकविंशतिर्यूपास्तद्यथा प्रष्टिभिर्यायात्तादृक्तत् ॥ ६ ॥ शिरो वाऽएतद्यज्ञस्य यदेकविंशः । यो वाऽअश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेद शिरो ह राज्ञां भवत्येकविंशोऽग्निर्भवत्येकविंश स्तोम एकविंशतिर्यूपा एतानि वाऽअश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि तानि य एवं वेद शिरो ह राज्ञां भवति यो वाऽअश्वमेधे तिस्रः ककुदो वेद ककुद्ध राज्ञां भवत्येकविंशोऽग्निर्भवत्येकविंश स्तोम एकविंशतिर्यूपा एता वाऽअश्वमेधे तिस्रः ककुदस्ता य एवं वेद ककुद्ध राज्ञां भवति ॥१०॥ ब्राह्मणम् ॥८॥ [३.३.]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽश्व आलभ्यते । यत्प्राजापत्यं कुर्याद्या देवता अपिभागास्ता भागधेयेन व्यर्धयेच्छादं दद्भिरवकां दन्तमूलैरित्याज्यमवदाना कृत्वा प्रत्याख्यायं देवताभ्य आहुतीर्जुहोति या एव देवता अपिभागास्ता भागधेयेन समर्धयत्यरण्येऽनूच्यान्हुत्वा द्यावापृथिव्यामुत्तमामाहुतिं जुहोति द्यावापृथिव्योर्वै सर्वा देवताः प्रतिष्ठितास्ता एवैतत्प्रीणाति देवासुराः संयत्ता आसन् ॥ १ ॥ तेऽब्रुवन् । अग्नयः स्विष्टकृतोऽश्वस्य वपामुद्धारमुद्धरामहै तेनासुरानभिभविष्याम इति ते लोहितमुदहरन्त भ्रातृव्याभिभूत्यै यत्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य द्विषन्भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद ॥ २ ॥ गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति । पशवो वै गोमृगा रुद्रः स्विष्टकृत्पशूनेव रुद्रादन्तर्दधाति तस्माद्यत्रैषाश्वमेधऽआहुतिर्हूयते न तत्र रुद्रः पशूनभिमन्यते ॥ ३ ॥ अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिं जुहोति । पशवो वाऽएकशफा रुद्रः स्विष्टकृत्पशू० ॥ ४ ॥ अयस्मयेन चरुणा तृतीयामाहुतिं जुहोति । आयस्यो वै प्रजा रुद्रः स्विष्टकृत्प्रजा एव रुद्रादन्तर्दधाति तस्माद्यत्रैषाश्वमेधऽआहुतिर्हूयते न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [३. ४] ॥

ञ्जन्ति । श्रियै वाऽएतद्रूपं यत्तूपरः श्रियमेवास्मिंस्तद्दधाति नास्मात्
द्यं पशवः श्रीरपक्रामन्ति ॥ ७ ॥ यथा वै हविषोऽहुतस्य स्कन्देत् । एवमे
शो स्कन्दति यस्य निक्तस्य लोमानि शीयन्ते यत्काचानावयन्ति लोमान्ये
व सम्भरन्ति हिरण्मया भवन्ति तस्योक्तं ब्राह्मणमेकशतमेकशतं काचानां
न्ति शतायुर्वै पुरुष आत्मैकशत आयुष्येवात्मन्प्रतितिष्ठति भूर्भुवः स्वरिति
जापत्याभिरावयन्ति प्राजापत्योऽश्वः स्वयैवैनं देवतया समर्धयन्ति लाजी३ञ्छा
३न्यशो यशामयऽइत्यतिरिक्तमन्नमुपरावदोपावहरति प्रजामेवान्नादीं कुरुतऽएतद्भवत
। एतद्ब्रह्माद्धि प्रजापतऽइति प्रजामेवान्नाद्येन समर्धयति ॥८॥ अथ वाऽएतस्माद्
तो ब्रह्मवर्चसं क्रामति योऽश्वमेधेन यजते होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदत आग्ने
वै होता बार्हस्पत्यो ब्रह्मा ब्रह्म बृहस्पतिस्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीची
तो यूपमभितो वदतो यजमानो वै यूपो यजमानमेवैतत्तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन चो
यतः परिधत्तः ॥९ ॥ कः स्विदेकाकी चरतीति । असौ वाऽआदित्य एकाकी
रत्येष ब्रह्मवर्चसं ब्रह्मवर्चसमेवास्मिंस्तद्धत्तः ॥१०॥क उ स्विज्जायते पुनरिति।
न्द्रमा वै जायते पुनरायुरेवास्मिंस्तद्धत्तः ॥११॥ किंस्विद्धिमस्य भेषजमिति
ग्निर्वै हिमस्य भेषजं तेज एवास्मिंस्तद्धत्तः ॥ १२ ॥ ॥ शतम् ॥ ६६०० ॥ ।
कम्वावपनं महदिति अयं वै लोक आवपनं महदस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति ॥१३
। स्विदासीत्पूर्वचित्तिरिति । द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिर्दिवमेव वृष्टिमवरुन्द्धे ॥ १४
किंस्विदासीद्बृहद्वय इति । अश्वो वै बृहद्वय आयुरेवावरुन्द्धे ॥ १५ ॥का स्वि
ासीत्पिलिप्पिलेति । श्रीर्वै पिलिप्पिला श्रियमेवावरुन्द्धे ॥ १६॥ का स्विदास
त्पिशङ्गिलेति । अहोरात्रे वै पिशङ्गिलेऽअहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति ॥१७॥ ब्राह्
णम् ॥ १५ [२.६] प्रथमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०८ ॥ ॥

नियुक्तेषु पशुषु । प्रोक्षणीरध्वर्युरादत्तेऽश्वं प्रोक्षिष्यन्नन्वारब्धे यजमान
आध्वरिकं यजुरनुद्रुत्याश्वमेधिकं यजुः प्रतिपद्यते ॥१ ॥ वायुष्ट्वा पचतैरवत्विति
वायुरेवैनं पचत्यसितग्रीवश्छागैरित्यग्निर्वाऽअसितग्रीवोऽग्निरेवैनं छागैः पच
॥२॥ न्यग्रोधश्चमसैरिति । यत्र वै देवा यज्ञेनायजन्त तऽएतांश्चमसान्न्यौब्जंस्ते न्य
ञ्चोऽरोहंस्तस्मान्न्यञ्चो न्यग्रोधा रोहन्ति ॥ ३ ॥ शल्मलिर्वृद्ध्येति । शल्मली
वृद्धिं दधाति तस्माच्छल्मलिर्वनस्पतीनां वर्षिष्ठं वर्धते ॥४॥ एष स्य राथ्यो वृषेति।

सर्वेषु वै लोकेषु। मृत्यवोऽन्वायत्तास्तेभ्यो यन्नाहुतीर्न जुहुयाल्लोके लोकऽएनं
मृत्युर्विन्देद्यन्मृत्युभ्य आहुतीर्जुहोति लोके—लोकऽएव मृत्युमपजयति ॥ १ ॥ तु
दाहुः। यदमुष्मै स्वाहामुष्मै स्वाहेति जुहृत्संचक्षीत बहुं मृत्युममित्रं कुर्वीत
मृत्यवऽआत्मानमपिदध्यादिति मृत्यवे स्वाहेत्येकस्माऽएवैकामाहुतिं जुहोत्ये
को ह वाऽअमुष्मिँल्लोके मृत्युरशनायैव तमेवामुष्मिँल्लोकेऽपजयति ॥ २ ॥
ब्रह्महत्यायै स्वाहेति द्वितीयामाहुतिं जुहोति । अमृत्युर्ह वाऽअन्यो ब्रह्महत्यायै
मृत्युरेष ह वै साक्षान्मृत्युर्यद्ब्रह्महत्या साक्षादेव मृत्युमपजयति ॥ ३ ॥ एतां ह
वै मुण्डिभ औदन्यः। ब्रह्महत्यायै प्रायश्चित्तिं विदां चकार यद्ब्रह्महत्यायाऽआ
तिं जुहोति मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा ब्रह्मघ्ने भेषजं करोति तस्मा
द्यस्यैवाश्वमेधऽआहुतिर्हूयतेऽपि योऽस्यापरीषु प्रजायां ब्राह्मणꣳ हन्ति तस्मै भेषजं
करोति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० ॥ [३. ५] ॥ ॥

अश्वस्य वाऽआलब्धस्य। मेध उदक्रामत्तदश्वस्तोमीयमभवद्यदश्वस्तोमीयं
जुहोत्यश्वमेव मेधसा समर्धयति ॥ १ ॥ आज्येन जुहोति। मेधो वाऽआज्यं मेधो
ऽश्वस्तोमीयं मेधमेवास्मिंस्तन्मेधो दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वै देवानां प्रियं धाम य
दाज्यं प्रियेणैवैनान्धाम्ना समर्धयति ॥२॥ अश्वस्तोमीयꣳ हुत्वा द्विपदा जुहोति
अश्वो वाऽअश्वस्तोमीयं पुरुषो द्विपदा द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठस्तदेनं प्रतिष्ठ
समर्धयति ॥ ३ ॥ तदाहुः। अश्वस्तोमीयं पूर्वꣳ होतव्या३ द्विपदा३ इति पशु
वाऽअश्वस्तोमीयं पुरुषो द्विपदा यदश्वस्तोमीयꣳ हुत्वा द्विपदा जुहोति तस्मा
त्पुरुष उपरिष्टात्पशूनधितिष्ठति ॥ ४ ॥ षोडशाश्वस्तोमीया जुहोति। षोडशकला
वै पशवः सा पशूनां मात्रा पशूनेव मात्रया समर्धयति यत्कनीयसीर्वा भूयसी
र्जुहुयात्पशून्मात्रया व्यर्धयेत्षोडश जुहोति षोडशकला वै पशवः सा पशूनां मा
पशूनेव मात्रया समर्धयति नान्यामुत्तमामाहुतिं जुहोति यदन्यामुत्तमामाहुतिं जु
यात्प्रतिष्ठायै च्यवेत द्विपदा उत्तमा जुहोति प्रतिष्ठा वै द्विपदाः प्रत्येव तिष्ठ
जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथऽउत्तमामाहुतिं जुहोति वरुणो वै जुम्बकः साक्षादेव व
णमवयजते शुक्लस्य खलतेर्विक्लिधस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्धनि जुहोत्येतद्वै वरुणस्य रू
रूपेणैव वरुणमवयजते ॥ ५ ॥ प्रादशमश्मौदनानुत्थाय निर्वपति। प्रादशाभि
मिमीते तदाहुर्यतरस्य वाऽएतद्रूप यद्विष्टपो यद्विष्टिभिर्यजेतोपनामुक एनं यज्ञः

॥ ६ ॥ तस्यै सप्तदश सामिधेन्यो भवन्ति । सद्वन्तावाज्यभागौ सदेवासवन्दे
विश्वानि देव सवितः स घा नो देवः सविता सहावेत्युपांशु हविषो याज्यानुवाक्ये
ऽनुष्टुभौ संयाज्ये रजतं हिरण्यं दक्षिणा नानारूपतायाऽअथोऽउत्क्रमा-
यानपक्रमाय शतमानं भवति शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयुरेवेन्द्रियं वीर्यमात्म-
न्धत्ते ॥ १० ॥ तस्यै प्रयाजेषु तायमानेषु । ब्राह्मणो वीणा० ॥ ११ ॥ अथ
तृतीयां निर्वपति । सवित्रे सत्यप्रसवाय द्वादशकपालं पुरोडाशमेष वै सत्यः
प्रसवो यः सवितुः सत्येन मे प्रसवेनेमं यज्ञं प्रसुवादिति ॥ १२ ॥ तस्यै सप्तदश
सामिधेन्यो भवन्ति । रयिमन्तावाज्यभागौ वीर्यं वै रयिर्वीर्यस्याप्त्यै वीर्यस्यावरु-
द्ध्याऽआ विश्वदेवं सत्पतिं न प्रमिये सवितुर्दैव्यस्य तदित्युपांशु हविषो या-
ज्यानुवाक्ये [illegible] संयाज्ये [illegible] यद्ऽन्ततः प्रतितिष्ठ-
ति त्रिष्टुभौ भवत इन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुबिन्द्रियस्यैव वीर्यस्यावरुद्ध्यै हिरण्यं दक्षि-
णा सुवर्णं शतमानं तस्योक्तं ब्राह्मणम् ॥ १३ ॥ तस्यै प्रयाजेषु तायमानेषु । ब्राह्मणो
वीणा० ॥ १४ ॥ एतस्यां सप्तम्यां [illegible]
रत्नाश्वस्य दक्षिणे कर्णेऽध्याजपति [illegible]
[illegible]
[illegible]
आहुर्देवा आशापालाः । [illegible]
पा आशापाला [illegible]
मनुष्याः [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

स्यापीयांस्तु स्याद्यातयामानि वाऽएतदीजानस्य छन्दांꣳसि भवन्ति तानि क्रिमे-
तावदाशु प्रयुञ्जीत सर्वा वै समꣳस्थिते यज्ञे वागाप्यते सात्राता यातयाम्नी भवति
क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुङ्कृता वाग्वै यज्ञस्तस्मान्न प्रयुञ्जीतेति ॥६॥ द्वादशैव ब्रह्मौ-
दनानुत्थाय निर्वपेत् । प्रजापतिर्वाऽओदनः प्रजापतिः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञः संव-
त्सरमेव यज्ञमाप्नोत्युपनामुक एनं यज्ञो भवति न पापीयान्भवति ॥ ७ ॥ ब्राह्मणम्
॥ ११ ॥ [३. ६] ॥ ॥

एष वै प्रभूर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रभूतं भवति ॥ १ ॥
एष वै विभूर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विभूतं भवति ॥ २ ॥ एष
वै व्यष्टिर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव व्यष्टं भवति ॥ ३ ॥ एष वै
विधृतिर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विधृतं भवति ॥ ४ ॥ एष वै
व्यावृत्तिर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव व्यावृत्तं भवति ॥ ५ ॥ एष
वाऽऊर्जस्वान्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेवोर्जस्वद्भवति ॥ ६ ॥ एष वै
पयस्वान्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव पयस्वद्भवति ॥ ७ ॥ एष वै
ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्तऽआ ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते
॥ ८ ॥ एष वाऽअतिव्याधी नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्तऽआ राजन्योऽति-
व्याधी जायते ॥ ९ ॥ एष वै दीर्घो नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्तऽआ दी-
र्घारण्यं जायते ॥ १० ॥ एष वै कॢप्तिर्नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव
कॢप्तं भवति ॥ ११ ॥ एष वै प्रतिष्ठा नाम यज्ञः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव
प्रतिष्ठितं भवति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ ॥ [३. ७] ॥ ॥

अथातः प्रायश्चित्तीनाम् । यद्यस्य वडवाꣳ स्कन्देद्वायव्यं पयोऽनुनिर्वपेद्वा-
युर्वै रेतसां विकर्ता प्राणो वै वायुः प्राणो हि रेतसां विकर्ता रेतमेवास्मिंस्तद्रेतो
दधाति ॥ १ ॥ अथ यदि स्रामो विन्देत् । पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वै पशूना-
मीष्टे स यस्यैव पशवो यः पशूनामीष्टे तमेवैतत्प्रीणात्यगदो हैव भवति ॥ २ ॥
अथ यद्यन्ततामयो विन्देत् । वैश्वानरं द्वादशकपालं भूमिकपालं पुरोडाशमनुनिर्व-
पेदियं वै वैश्वानर इमामेवैतत्प्रीणात्यगदो हैव भवति ॥ ३ ॥ अथ यद्यक्षामयो
विन्देत् । सौर्यं चरुमनुनिर्वपेत्सूर्यो वै प्रजानां चक्षुर्यदा ह्येवैष उदेत्यथेदꣳ सर्वं

द्विपस्यायतनमिति ॥१७॥ ब्राह्मणम् ॥१५॥ [४.२..] द्वितीयः
। कण्डिकासंख्या ११७ ॥ ॥

—

ध्याश्वं दक्षिणेन वेदिꣳ । हिरण्मयं कशिपूपस्तृणाति तस्मिन्होतोपवि-
णेन होतारꣳ हिरण्मये कूर्चे यजमानो दक्षिणतो ब्रह्मा चोद्गाता च हिं-
कशिपुनोः पुरस्तात्प्रत्यङ्ङध्वर्युर्हिरण्मये वा कूर्चे हिरण्मये वा फलके ॥१॥
ध्वध्वर्युः सम्प्रेष्यति । होतर्भूतान्याचक्ष्व भूतेष्विमं यजमानमध्यूहेति स-
होताध्वर्युणामन्त्र्यते पारिप्लवमाख्यानमाख्यास्यन्नध्वर्यवित्यति ह वै होत-
॥ २ ॥ मनुर्वैवस्वतो राजेत्याह । तस्य मनुष्या विशस्त इम आसत
त्रया गृहमेधिन उपसमेता भवन्ति तानुपदिशत्यृचो वेदः सोऽयमित्यृ-
हं व्याचक्षाण—इवानुद्रवेद्वीणागणगिन उपसमेता भवन्ति तानध्वर्युः स
णागणगिन इत्याह पुराणैरिमं यजमानꣳ राजभिः साधुकृद्भिः संगा-
ते तथा संगायन्ति तद्यदेनमेवꣳ संगायन्ति पुराणैरेवैनं तद्राजभिः सा-
लोकं कुर्वन्ति ॥ ३ ॥ सम्प्रेष्याध्वर्युः प्रक्रमान्जुहोति । अन्वाहार्यपच-
स्य वा पदं परिलिख्य यतरथास्य तत्राहुत्तीर्भवति पूर्वा स्वेव
४ ॥ सावित्र्या एवेष्टेः । पुरस्तादनुद्रुत्य सकृदेव रूपाण्याहवनीये जु-
यं धृतिषु हूयमानासु राजन्यो वीणागाथी दक्षिणत उत्तरमन्द्रामुदाघ्नं-
यꣳ सम्भृता गाथा गायतीत्ययुध्यतेत्ययुध्यत संग्राममजयादिति तस्योक्तं
॥ ५ ॥ अथ श्वोभूते द्वितीयेऽहन् । एवमेवैतासु सावित्रीष्विष्टिषु सꣳ
येवाहुरध्वर्यावित्ति ह वै होतरित्येवाध्वर्युर्यमो वैवस्वतो राजेत्याह तस्य पि-
त इम आसत इति स्थविरा उपसमेता भवन्ति तानुपदिशति यजूꣳषि
यमिति यजुषामनुवाकं व्याचक्षाण—इवानुद्रवेदेवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति
जुहोति ॥ ६ ॥ अथ तृतीयेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु सꣳस्थितास्वेवै-
ति ह वै होतरित्येवाध्वर्युर्वरुण आदित्यो राजेत्याह तस्य गन्धर्वा
म आसत इति युवानः शोभना उपसमेता भवन्ति तानुपदिशत्यथर्वाणो
यमित्यथर्वणामेकं पर्व व्याचक्षाण—इवानुद्रवेदेवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति न
ोति ॥ ७ ॥ अथ चतुर्थेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु सꣳस्थितास्वेवैवा-
ति ह वै होतरित्येवाध्वर्युः सोमो वैष्णवो राजेत्याह तस्याप्सरसो

चरति चक्षुरेवास्मिंस्तच्चक्षुर्दधाति स यच्चरुर्भवति चक्षुषा ह्ययमात्मा च
अथ यद्युदके म्रियेत । वारुणं यवमयं चरुमनुनिर्वपेद्वरुणो वाऽएतं गृह्णा
त्यप्सु म्रियते स य एवैनं देवता गृह्णाति तामेवैतत्प्रीणाति सास्मै प्रीतान्यमा
नुमन्यते तयानुमतमालभते स यद्यवमयो भवति वरुण्या हि यवाः ॥ ५
यदि नश्येत् । त्रिहविषमिष्टिमनुनिर्वपेद्द्यावापृथिव्यमेककपालं पुरोडाशं
पयः सौर्यं चरुं यद्ध किं च नश्यत्यन्तरेव तद्द्यावापृथिवी नश्यति तद्वा
त्यादित्योऽभिपश्यति नैताभ्यो देवताभ्य ऋते किं चन नश्यति तै
र्यजेत नष्टवेदनी स यद्यस्याप्यन्यन्नश्येदेतयैव यजेताशु हैवैनद्विन्दत्यथ
था अश्वं विन्देरन्यदि वा म्रियेत यदि वाप्यन्यमालीय प्रोक्षेयुः सं
प्रायश्चित्तिः ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [३. ८] तृतीयोऽध्यायः [८९

प्रजापतिरकामयत । सर्वान्कामानाप्नुयां सर्वा व्यष्टीर्व्यश्नुवीयेति स
मश्वमेधं त्रिरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत तेनेष्ट्वा सर्वान्कामानाप्नोत्
व्यष्टीर्व्यश्नुत सर्वान्ह वै कामानाप्नोति सर्वा व्यष्टीर्व्यश्नुते योऽश्वमेधेन य
॥ १ ॥ तदाहुः । कस्मिन्नृतावभ्यारम्भ इति ग्रीष्मेऽभ्यारभेतेत्यु हैक आहुर्ग्री
वै क्षत्रियस्यर्तुः क्षत्रियस्य उ वाऽएष यज्ञो यदश्वमेध इति ॥ २ ॥ वसन्त
भ्यारभेत । वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुर्य उ वै कश्च यजते ब्राह्मणीभूयेवैव य
स्माद्वसन्तऽएवाभ्यारभेत ॥ ३ ॥ सा या फाल्गुनी पौर्णमासी भवति । त
[illegible] ॥ सप्ताहे [illegible]
[illegible] ॥ ४ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

विशस्ता इमा आसतऽइति युवतयः शोभना उपसमेता भवन्ति ता उपदिशत्याङ्गि-
रसो वेदः सोऽयमित्याङ्गिरसामेकं पर्व व्याचक्षाण-इवानुद्र० ॥ ८ ॥ अथ पञ्चमे-
ऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु संस्थितास्वेषैवावृदध्वर्यविति हवै होतरित्येवाध्वर्युरर्बुदः
काद्रवेयो राजेत्याह तस्य सर्पा विशस्तऽइमऽआसतऽइति सर्पाश्च सर्पविदश्चोपस
मेता भवन्ति तानुपदिशति सर्पविद्या वेदः सोऽयमिति सर्पविद्याया एकं पर्व व्या-
चक्षाणऽइवानुद्र० ॥ ९ ॥ अथ षष्ठेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु संस्थितास्वेषैवा-
वृदध्वर्यविति हवै होतरित्येवाध्वर्युः कुबेरो वैश्रवणो राजेत्याह तस्य रक्षांसि
विशस्तानीमान्यासतऽइति सेलगाः पापकृत उपसमेता भवन्ति तानुपदिशति दे-
वजनविद्या वेदः सोऽयमिति देवजनविद्याया एकं पर्व व्याचक्षाण-इवानुद्र०
॥ १० ॥ अथ सप्तमेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु संस्थितास्वेषैवावृदध्वर्यविति हवै
होतरित्येवाध्वर्युरसितो धान्वो राजेत्याह तस्यासुरा विशस्तऽइमऽआसतऽइति कु-
सीदिन उपसमेता भवन्ति तानुपदिशति मायावेदः सोऽयमिति काञ्चिन्मायां कुर्या-
देवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति न प्रक्रमान्जुहोति ॥ ११ ॥ अथाष्टमेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु
संस्थितास्वेषैवावृदध्वर्यविति हवै होतरित्येवाध्वर्युर्मत्स्यः सांमदो राजेत्याह तस्यो-
दकेचरा विशस्तऽइमऽआसतऽइति मत्स्याश्च मत्स्यहनश्चोपसमेता भवन्ति तानुपदि-
शतीतिहासो वेदः सोऽयमिति कंचिदितिहासमाचक्षीतैवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति न प्रक्रमा-
न्जुहोति ॥ १२ ॥ अथ नवमेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु संस्थितास्वेषैवावृदध्वर्यविति हवै
होतरित्येवाध्वर्युस्तार्क्ष्यो वैपश्यतो राजेत्याह तस्य वयांसि विशस्तानीमान्यासत
ऽइति वयांसि च वायोविद्यिकाश्चोपसमेता भवन्ति तानुपदिशति पुराणं वेदः
सोऽयमिति किंचित्पुराणमाचक्षीतैवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति न प्रक्रमान्जुहोति ॥ १३ ॥
अथ दशमेऽहन् । एवमेवैतास्विष्टिषु संस्थितास्वेषैवावृदध्वर्यविति हवै होत-
रित्येवाध्वर्युर्धर्म इन्द्रो राजेत्याह तस्य देवा विशस्तऽइमऽआसतऽइति श्रोत्रिया
अप्रतिग्राहका उपसमेता भवन्ति तानुपदिशति सामानि वेदः सोऽयमिति साम्नां
दशतं ब्रूयादेवमेवाध्वर्युः सम्प्रेष्यति न प्रक्रमान्जुहोतीति ॥ १४ ॥ एतत्पारिप्लवम् ।
सर्वाणि राज्यान्याचष्टे सर्वा विशः सर्वान्वेदान्त्सर्वान्देवान्त्सर्वाणि भूतानि सर्वे-
षां ह वै स एतेषां राज्यानां सायुज्यं सलोकतामश्नुते सर्वासां विशा-
मैश्वर्यमाधिपत्यं गच्छति सर्वान्वेदानवरुन्द्धे सर्वान्देवान्प्रीत्वा सर्वेषु भूतेष्वन्ततः
प्रतितिष्ठति यस्यैवंविद्धोता पारिप्लवमाख्यानमाचष्टे यो वैतदेवं वेदैतदेव

महिषी वावाता परिवृक्ता पालागली सर्वा निष्किन्योऽलङ्कृता मिथुनस्यैव सर्वत्वा-
य ताभिः सहाग्न्यगारं प्रपद्यते पूर्वया द्वारा यजमानो दक्षिणया पत्न्यः ॥ ८ ॥
सायमाहुत्याᳬं हुतायाम् । जघनेन गार्हपत्यमुदङ्वावातया सह संविशति तदेवापी-
तराः संविशन्ति सोऽन्तरोरूऽअसंवर्तमानः शेतेऽनेन तपसा स्वस्ति संवत्सरस्यो-
दृचᳬं समश्नवाऽइति ॥ ९ ॥ प्रातराहुत्याᳬं हुतायाम् । अध्वर्युः पूर्णाहुतिं जु-
होति सर्वं वै पूर्णᳬं सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै तस्यां वरेण वाचं
विसृजते वरं ददामि ब्रह्मणऽइति सर्वं वै वरः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्याव-
रुद्ध्यै ॥ १० ॥ शतम् ६७०० ॥ ॥ अथ योऽस्य निष्कः प्रतिमुक्तो भवति ।
तमध्वर्यवे ददात्यध्वर्यवे दददमृतमायुरात्मन्धत्तेऽमृतᳬं ह्यायुर्हिरण्यम् ॥ ११ ॥
अथाग्नेयीमिष्टिं निर्वपति । पथश्च कामाय यज्ञमुखस्य चाछम्बट्कारायाथोऽअग्निमुखा
उ वै सर्वा देवताः सर्वे कामा अश्वमेधे मुखतः सर्वान्देवान्प्रीत्वा सर्वान्कामाना-
प्नवानीति ॥ १२ ॥ तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । पञ्चदशो वै वज्रो वीर्यं वज्रो
वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानः पुरस्तात्पाप्मानमपहते वार्त्रघ्नावाज्यभागौ पाप्मा वै वृत्रः
पाप्मनोऽपहत्याऽअग्निर्मूर्धा दिवःककुद्भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेतेत्युपाᳬंशु हवि-
षो याज्यानुवाक्ये मूर्धन्वत्यन्या भवति सद्वत्यन्यैष वै मूर्धा य एष तपत्येतस्यैवा-
वरुद्ध्याऽअथ यत्सद्वती सदेवावरुन्द्धे विराजौ संयाज्ये सर्वदेवत्यं वाऽएतच्छन्दो
यद्विराट् सर्वे कामा अश्वमेधे सर्वान्देवान्प्रीत्वा सर्वान्कामानाप्नवानीति हिरण्यं
दक्षिणा सुवर्णᳬं शतमानं तस्योक्तं ब्राह्मणम् ॥ १३ ॥ अथ पौष्णीं निर्वपति ।
पूषा वै पथीनामधिपतिरश्वायैवैतत्स्वस्त्ययनं करोत्यथोऽइयं वै पूषेमामेवास्माऽएत-
द्गोप्त्रीं करोति तस्य हि नार्तिरस्ति न ह्वला यमियमनुवन्गोपायतीमामेवास्माऽएतद्गो-
प्त्रीं करोति ॥ १४ ॥ तस्यै सप्तदश सामिधेन्यो भवन्ति । सप्तदशो वै प्रजापतिः
प्रजापतिरश्वमेधोऽश्वमेधस्यैवाप्त्यै वृधन्वन्तावाज्यभागौ पशमानस्येव वृद्धय पूष-
स्तव व्रते वयं पथस्पथः परिपतिं वचस्येत्युपाᳬंशु हविषो याज्यानुवाक्ये व्रतवत्य-
न्या भवति पथन्वत्यन्या वीर्यं वै व्रतं वीर्यस्याप्त्यै वीर्यस्यावरुद्ध्याऽअथ यत्पथ-
न्वत्यश्वायैवैतत्स्वस्त्ययनं करोत्यनुष्टुभौ संयाज्ये वाग्वाऽअनुष्टुब्वाग्वै प्रजापतिः
प्रजापतिरश्वमेधोऽश्वमेधस्यैवाप्त्यै वासः शतं दक्षिणा रूपं वाऽएतत्पुरुषस्य यद्वास-
स्तस्मादपि यं कं च सुवाससमाहुः को न्वयमिति रूपसमृद्धो हि भवति रूपेणैवनᳬं

ानं पुनः–पुनः संवत्सरं परिप्लवते तद्यत्पुनः—पुनः परि
प्लवथं षट्त्रिंशतं दशाहानाचष्टे षट्त्रिंशदक्षरा बृहती प
ैवास्मै पशूनवरुन्द्धे ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. ३.] ॥

रे पर्युवेते दीक्षा । प्राजापत्यमालभ्योत्सीदन्तीष्टयः पुरोहित
ेत्यु हैकऽआहुःक्षिप्रं दीक्षितो यजेत द्वादश दीक्षा द्वादशोपसदाि
णवमभिसम्पद्यते वज्रो वै त्रिणवः क्षत्रमश्वः क्षत्रथं राजन्यो व
त्रथं स्पृतं तद्वज्रेणैव क्षत्रथं स्पृणोति ॥ १ ॥ दीक्षणीयायाथं
। सायं याचि विसृष्टायां वीणागणगिन उपसमेता भवन्ति तानध
वीणागणगिन इत्याह देवैरिमं यजमानथं संगायतेति तं ते तथा सं
॥ अहरहर्वाचि विसृष्टायाम् । अग्नीषोमीयाणामन्ततः सथंस्थ
वसतीवरीषु तद्यदेनं देवैः संगायन्ति देवैरेवैनं तत्सलोकं कुर्व
ापतिना सुत्यासु । एवमेवाहरहः परिहृतास्वेव वसतीवरीपूदवसा
: सथंस्थितायां तद्यदेनं प्रजापतिना संगायन्ति प्रजापतिनै
लोकं कुर्वन्ति ॥ ४ ॥ एकविथंशतिर्यूपाः । सर्वेऽएकविथंशत्यर
ालोऽग्निष्ठो भवति पैतुदारवावभितः षड्बैल्वाः षड्ढ़ इत्याहुः
ादिराः षडेवैत्याहुः इत्याहुः पालाशाः षडेवैत्याहुः इत्य
ुदेतऽएवं यूपा भवन्ति । प्रजापतेः प्राणेषूत्क्रान्तेषु शरीरथं श्वयि
स्य यः श्लेष्मासीत्स सार्धथं समवद्रुत्य मध्यतो नस्त उद्भिनत्स
ावद्रुजुदानस्तस्मात्स श्लेष्मणः श्लेष्मणो हि समभवत्तेनैवैनं तद्
तद्यत्सोऽग्निष्ठो भवति मध्यं वाऽएतद्यूपानां यदग्निष्ठो मध्यमेतत्मा
कं स्वऽएवैनं तदायतने दधाति ।६।। अथ यदापोमयं तेन आसी
स मार्धथं समवद्रुत्य चक्षुष्ट उद्भिनत्स एष वनस्पतिरभवत्वी
त्स सुरभिर्गन्धाद्धि समभवत्तस्माद् गल्गलस्तेजसो हि समभवत्तेनै
मर्पयति तद्यत्तावभितोऽग्निष्ठं भवतस्तस्मादिमे अभितो नासिकां
ुर्वनो तदायतने दधाति ॥ ७ ॥ अथ यत्कुन्तापमासीत् । यो मज्जा
मवद्रुत्य श्रोत्रत उद्भिनत्स एष वनस्पतिरभवद्बिल्वस्तस्मात्स्वान्तर
ाऽन्नाद्यं भवति तस्माद् हारिद्र-इव भवति हारिद्र-इव हि मज्जा तेन

सुपर्णपाति शतं भवति शतायुर्वै पुरुषः शतेन्द्रिय आयुरेवेन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १४ ॥ [५. १] ॥

एतस्यां तायमानायाम् । अश्वं निरस्तोमानयन्ति यस्मिन्त्सर्वाणि रूपाणि भवन्ति यो वा जवसमृद्धः सहस्रार्हं पूर्व्यं यो दक्षिणायां धुर्यप्रतिधुरः ॥ १ ॥ तद्यत्सर्वरूपो भवति । सर्वं वै रूपं सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्या अथ यज्जवसमृद्धो वीर्यं वै जवो वीर्यस्याप्त्यै वीर्यस्यावरुद्ध्या अथ यत्सहस्रार्हः सर्वं वै सहस्रं सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्या अथ यत्पूर्व्य एष वा अपरिमितं वीर्यमभिवर्धते यत्पूर्व्योऽपरिमितस्यैव वीर्यस्यावरुद्ध्या अथ यद्दक्षिणायां धुर्यप्रतिधुर एष वा एष य एष तपति न वा एतं कश्चन प्रतिमात्यैतस्यैवावरुद्ध्यै ॥२॥ तदु होवाच भाल्लवेयः । द्विरूप एवैषोऽश्वः स्यात्कृष्णसारंगः प्रजापतेर्वा एषोऽक्ष्णः सम्भवद्द्विरूपं वा इदं चक्षुः शुक्लं चैव कृष्णं च तदेनं स्वेन रूपेण समर्धयतीति ॥ ३ ॥ अथ होवाच सात्ययज्ञिः । त्रिरूप एवैषोऽश्वः स्यात्तस्य कृष्णः पूर्वार्धः शुक्लोऽपरार्धः कृत्तिकाञ्जिः पुरस्तात्तद्यत्कृष्णः पूर्वार्धो भवति यदेवेदं कृष्णमक्ष्णस्तदस्य तदथ यच्छुक्लोऽपरार्धो यदेवेदं शुक्लमक्ष्णस्तदस्य तदथ यत्कृत्तिकाञ्जिः पुरस्तात्सा कनीनका स एव रूपसमृद्धोऽतो यतमोऽस्योपकल्पेत बहुरूपो वा द्विरूपो वा त्रिरूपो वा कृत्तिकाञ्जिस्तमालभेत जवेन त्वेव समृद्धः स्यात्॥४॥तस्यैते पुरस्ताद्रक्षितार उपक्लृप्ता भवन्ति । राजपुत्राः कवचिनः शतं राजन्या निषङ्गिणः शतं सूतग्रामण्यां पुत्रा इषुपर्षिणः शतं क्षात्रसंग्रहीतॄणां पुत्रा दण्डिनः शतमश्वशतं निरष्टं निरमणं यस्मिन्नेनमपिसृज्य रक्षन्ति ॥ ५ ॥ अथ सावित्रीमिष्टिं निर्वपति । सवित्रे प्रसवित्रे द्वादशकपालं पुरोडाशं सविता वै प्रसविता सविता मऽइमं यज्ञं प्रसुवादिति ॥ ६ ॥ तस्यै पञ्चदश सामिधेन्यो भवन्ति । वार्त्रघ्नावाज्यभागौ यऽइमा विश्वा जातान्या देवो यातु सविता सुरत्न इत्युपांशु हविषो याज्यानुवाक्ये विराजौ संयाज्ये हिरण्यं दक्षिणा सुवर्णं शतमानं तस्योक्तं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ तस्यै प्रयाजेषु तायमानेषु । ब्राह्मणो वीणागाथी दक्षिणत उत्तरमन्द्रामुदाघ्नंस्तिस्रः स्वयं सम्भृता गाथा गायतीत्ययजतेत्यददादिति तस्योक्तं ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ अथ द्वितीयां निर्वपति । सवित्रऽआसवित्रे ..[illegible] ..लं पुरोडाशं सविता वाऽआसविता सविता मऽइमं यज्ञमासुवादिति

तद्रूपेण समर्धयत्यन्तरे पैतुदारवौ भवतो बाह्ये बैल्वा अन्तरे हि चक्षुषी बाह्ये श्रोत्रे
स्व एवैनांस्तदायतने दधाति ॥ ८ ॥ अस्थिभ्य एवास्य खादिरः समभवत् । त
स्मात्स दारुणो बहुसारो दारुणमिव ह्यस्थि तेनैवैनं तद्रूपेण समर्धयत्यन्तरे बैल्वा
भवन्ति बाह्ये खादिरा अन्तरे हि मज्जानो बाह्यान्यस्थीनि स्व एवैनांस्तदायत
दधाति ॥ ९ ॥ माꣳसेभ्य एवास्य पलाशः समभवत् । तस्मात्स बहुरसो लो
हितरसो लोहितमिव हि माꣳसं तेनैवैनं तद्रूपेण समर्धयत्यन्तरे खादिरा भवन्ति
बाह्ये पालाशा अन्तराणि ह्यस्थीनि बाह्यानि माꣳसानि स्व एवैनांस्तदायतने द
धाति ॥ १० ॥ अथ यदेकविꣳशतिर्भवन्ति । एकविꣳशत्यरत्नय एकविꣳश
वा एष य एष तपति द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एक
विꣳशः सोऽश्वमेध एष प्रजापतिरेवमेतं प्रजापतिं यज्ञं कृत्स्नꣳ संस्कृत्य तस्मि
न्नेकविꣳशतिमग्नीषोमीयान्पशूनालभते तेषाꣳ समानं कर्मेत्येतत्पूर्वयुः क्ल
॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [४. ४] ॥ चतुर्थोऽध्यायः [८७] ॥ ॥

अथ गोतमस्य । चतुरुत्तर स्तोमो भवति तस्य चतसृषु बहिष्पवमानम
ष्टास्वष्टास्वाज्यानि द्वादशसु माध्यन्दिनः पवमानः षोडशसु पृष्ठानि विꣳशत्या
आर्भवः पवमानश्चतुर्विꣳशत्यामग्निष्टोमसाम ॥ १ ॥ तस्य हैके । अग्निष्टोमसा
म चतुःसाम कुर्वन्ति नाग्निष्टोमो नोक्थ्य इति वदन्तस्तद्यदि तथा कुर्युः सार्धं
स्त्रोत्रियꣳ शस्त्वा सार्धमनुरूपꣳ शꣳसेद्रथन्तरं पृष्ठꣳ रायन्तरꣳ शस्त्रमग्निष्टोम
यज्ञस्तेनेमं लोकमृध्नोति ॥ २ ॥ एकविꣳशतिः सवनीयाः पशवः । सर्वं आग्ने
यास्तेषाꣳ समानं कर्मेत्यु हैकऽआहुर्ह रैवैतेऽएकादशिन्यानालभेत य एवैकाद
शिनेषु कामस्तस्य कामस्याप्त्यै ॥ ३ ॥ संस्थितेऽग्निष्टोमे । परिहृताम्वसतीवरीव
न्वर्पुरुषहोमानजुहोति तेषामुक्तं ब्राह्मणं प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति द्वादशभिर
चार्द्वादश मासाः संवत्सरः सर्वꣳ संवत्सरः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरु
द्ध्यै ॥ ४ ॥ एकविꣳश मध्यमहर्भवति । असौ वाऽआदित्य एकविꣳशः सोऽ
श्वमेधः स्वेनैवैनꣳ स्तोमेन स्वायां देवतायां प्रतिष्ठापयति तस्मादेकविꣳशम् ॥ ५ ॥
एकविꣳशम् । एकविꣳशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पाद्या आत्मै
कविꣳश एतेनैकविꣳशेनात्मनैवाश्वमेधे एकविꣳशे प्रतितिष्ठति तस्मादे
कविꣳशम् ॥ ६ ॥ एकविꣳशम् । एकविꣳशो वै स्तोमानां प्रतिष्ठा बहु सन्

ष्टारोऽग्निः क्षत्ता विश्वे देवाः सभासदो बभूवुस्तदेतद्गाथयाभिगीतं मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्यावसन्गृहे आविक्षितस्याग्नेः क्षत्ता विश्वे देवाः सभासद इति मरुतो ह वै तस्य परिवेष्टारोऽग्निः क्षत्ता विश्वे देवाः सभासदो भवन्ति योऽश्वमेधेन यजते ॥ ६ ॥ एतेऽएव पूर्वेऽअहनी । आप्तोर्यामोऽतिरात्रस्तेन हैतेन क्रैव्य ईजे पाञ्चालो राजा क्रिवय इति ह वै पुरा पञ्चालानाचक्षते तदेतद्गाथयाभिगीतम् अश्वं मेध्यमालभत क्रिवीणामतिपूरुषः पाञ्चालः परिवक्रायाꣳ सहस्रशतदाक्षिणमिति ॥ ७ ॥ अथ द्वितीयया । सहस्रमासन्नयुता शता च पञ्चाविꣳशतिः दिक्षोदिक्षः पञ्चालानां ब्राह्मणा या विभजिरऽइति ॥ ८ ॥ त्रिवृदग्निष्टोमः । पञ्चदश उक्थ्यः सप्तदशं तृतीयमहः सोक्थकमेकविꣳशः षोडशी पञ्चदशी रात्रिस्त्रिवृत्संधिरित्येषोऽनुष्टुप्सम्पन्नस्तेन हैतेन ध्वसा द्वैतवन ईजे मात्स्यो राजा यत्रैतद्द्वैतवनꣳ सरस्तदेतद्गाथयाभिगीतं चतुर्दश द्वैतवनो राजा संग्रामजिद्धयान् इन्द्राय वृत्रघ्नेऽबध्नात्तस्माद्द्वैतवनꣳ सर इति ॥ ९ ॥ चतुर्विꣳशाः पवमानाः । त्रिवृदभ्यावर्तं चतुश्चत्वारिꣳशाः पवमाना एकत्रिꣳशमभ्यावर्तमष्टाचत्वारिꣳशाः पवमानास्त्रयस्त्रिꣳशमभ्यावर्तमाग्निष्टोमसामाद्वात्रिꣳशान्युक्थान्येकविꣳशः षोडशी पञ्चदशी रात्रिस्त्रिवृत्संधिरिति ॥ १० ॥ एतद्विष्णोः क्रान्तम् । तेन हैतेन भरतो दौःषन्तिरीजे तेनेष्ट्वेमां व्यष्टिं व्यानशे येयं भरतानां तदेतद्गाथयाभिगीतमष्टासप्ततिं भरतो दौःषन्तिर्यमुनामनु गङ्गायां वृत्रघ्नेऽबध्नात्पञ्चपञ्चाशतꣳ हयानिति ॥ ११ ॥ अथ द्वितीयया । त्रयस्त्रिꣳशꣳ शतꣳ राजाश्वान्बद्ध्वाय मेध्यान् सौद्युम्निरत्यष्ठादन्यान्मायान्मायवत्तर इति ॥ १२ ॥ अथ तृतीयया । शकुन्तला नाडपित्यप्सरा भरतं दधे परः सहस्रानिन्द्रायाश्वान्मेध्यान्य आहरद्विजित्य पृथिवीꣳ सर्वामिति ॥ १३ ॥ अथ चतुर्थ्या । महदद्य भरतस्य न पूर्वे नापरे जनाः । दिवं मर्त्य-इव बाहुभ्यां नोदापुः पञ्च मानवा इति ॥ १४ ॥ एकविꣳशस्तोमेन । ऋषभो याज्ञतुर ईजे श्विक्नानाꣳ राजा तदेतद्गाथयाभिगीतं याज्ञतुरे यजमाने ब्राह्मणा ऋषभे जनाः अश्वमेधे धनं लब्ध्वा विभजन्ते स्म दक्षिणा इति ॥ १५ ॥ त्रयस्त्रिꣳशस्तोमेन । शोणः सात्रासाह ईजे पाञ्चालो राजा तदेतद्गाथयाभिगीतꣳ सात्रासाहे यजमानेऽश्वमेधेन तौर्वशाः उदीरते त्रयस्त्रिꣳशाः षट् सहस्राणि वर्मिणामिति ॥ १६ ॥ अथ द्वितीयया । षट् षट् सहस्राः सहस्राणि यज्ञे क्रोडयितुस्तुर उदीरते त्रयस्त्रिꣳशाः षट् सहस्राणि वर्मिणामिति ॥ १७ ॥

मन्नहन्युच्चावचमिव कर्म क्रियते तद्यदेतदेतस्मिन्नहन्युच्चावचं बहु कर्म
स्मिन्नेकविंशे प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठितं क्रियाताऽइति तस्मादे-
ग्रहः ॥ ७ ॥ तस्य प्रातः सवनम् । अग्निं तं मन्ये यो
ता प्राकृताज्यं शस्त्रैकाहिकमुपसंशंसति बार्हतं च प्रउगं
च त्रिवृत उभे संशंसति यश्च बार्हते प्रउगे कामो य उ च
तयोरुभयोः कामयोराप्त्यै कृत्स्नं प्रातः सवनम् ॥ ८ ॥ अथातो माध्य-
। अतिच्छन्दाः प्रतिपन्मरुत्वतीयस्य त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरमि-
रया छन्दसां यदतिच्छन्दा अतिष्ठा अश्वमेधो यज्ञानामश्वमेधस्यैवाप्त्यै
स्त्या त्रिचः सम्पद्यते तेनो तं काममाप्नोति योऽश्वनुऽइन्द्र वसो सुतम्-
पुष एव नित्य एकाहानात् इत्था हि सोम इन्मदेऽग्नितासि सुन्वतो
वि पङ्क्तिश्च पुरुपदाश्च शस्त्रैकाहिके निविदं दधातीति मरुत्वती-
नो निष्केवल्यम् । महानाम्न्यः पृष्ठं भवन्ति सानुरूपाः सप्रगाथाः
नि कामा महानाम्नीषु सर्वे कामा अश्वमेधे सर्वेषां कामानामाप्त्याऽइन्द्रो
दं ब्रह्म वृत्रतूर्येष्वाविथेति पङ्क्तिश्च पुरुपदाश्च शस्त्रैकाहिके निविदं दधाति
न्दिनं सवनम् ॥ १० ॥ अथातस्तृतीयसवनम् । अतिच्छन्दा एव प्रति-
भि त्यं देवं सवितारमोण्योः कविक्रतुं तस्या एतदेव ब्राह्मणं यत्पूर्वं
देव सवितरित्यनुचरोऽभिप्रायान्निरूपे कामयुक् एष देवः सविता दृष्टा
शस्त्रैकाहिके निविदं दधाति मही द्यावापृथिवीऽइह ज्येष्ठेऽइति अनु-
पिशङ्गरूपं शस्त्रैकाहिके निविदं दधात्यृभुर्विभ्वा वाज इन्द्रो नोऽच्छ-
शस्त्रैकाहिके निविदं दधाति होतारं चित्ररथमध्वरस्येति वैश्व-
काहिके निविदं दधातीति वैश्वदेवम् ॥ ११ ॥ अथाग्निमारुतम् ।
[illegible] वृष्णे [illegible] वैश्वानरीयं शस्त्रैकाहिके निविदं दधात्या-
न्नः [illegible] इति मारुतं शस्त्रैकाहिके निविदं दधात्यग्निं वो
वृधन्तमध्वराणां जातवेदसीयं शस्त्रैकाहिके निविदं दधाति तदेकाहिक-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

अथ तृतीयया । सात्रासहे यजमाने पाञ्चाले राज्ञि सुस्रजि
तृप्यन्त्राह्मणा धनैरिति ॥ १८ ॥ गोविनतेन शतानीकः । स
स्याश्वमादाय ततो हैतदर्वाक्काशयोऽग्नीनादधतऽआचसोमपीथ
॥ १९ ॥ तस्य त्रिधा चतुर्विंशाः पवमानाः । त्रिवृदभ्यावर्ती
पवमाना एकविंशान्याज्यानि पृणवान्युक्थान्येकविंशानि पृ
पवमानास्त्रयस्त्रिंशमभ्यावर्तमाग्निष्टोमसामादेकविंशान्युक्थान्
इशी पञ्चदशी रात्रिस्त्रिवृत्संधिः ॥ २० ॥ तदेतद्गाथयाभिगीत
समन्तासु मेध्यं सात्राजितो हयम् आदत्त यज्ञं काशीनां भरत
ति ॥ २१ ॥ अथ द्वितीयया । श्वेतं समन्तासु वशं चरन्तं श
राष्ट्रस्य मेध्यम् आदाय सद्वा दशमास्यमश्वं शतानीको गो
इति ॥ २२ ॥ अथ चतुर्थ्या । महदद्य भरतानां न पूर्वे नापरे जन
न पञ्चभ्यां नोदापुः सप्त मानवा इति ॥ २३ ॥ अथातो दक्षिण
वन्तः मनीरप्रवर्षोदीच्यराजानुस्तदेव होतृका अन्वाभक्ताः ॥ २४
पायं संस्थितायाम् । एकविंशति वशा अनूबन्ध्या आलभते मै
श्वदेवीर्वार्हस्पत्या एतासां देवतानामाप्त्यै तद्यद्बार्हस्पत्यान्त्या भवन्ति
प्रवाणित्स्वह सत्यमेवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥२५॥ अथ यदेकविंशतिर्भवा
विंशो वाऽएष य एष तपति द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका
दित्य एकविंश एतामभिसम्पदम् ॥२६॥ उदवसानीयायां संस्थित
सन्वरन्त नाद्याः कुमारी पञ्चमी चत्वारि च शतान्यनुचरीणां यथासम्पदि
ददाति ॥ २७ ॥ ततोऽनायं संवत्सरं ब्रह्मवृत्तमुपैति । पद्भिराप्तैर्
निर्वपति यद्भिः पार्थुरां मासी ॥ यथा यदभिर्विश्वाकर्मणः शतादि
वैश्वदेवीं नानाभिर्वैश्वानरे शिशिरे ऋतवः संवत्सरः भ्रातृव्य संवत्स
निर्वपति पृथिवीं यद्यादिवनां प्राप्नोति एकविंशतिराद्या यत्ती प्रत्यावृत्त
जोहः इतिदृशस्तासी वृषभे धन्या स्यां जोहि इतितिष्ठति ॥ २८
आह्वम् ॥४॥ [५. ४.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १
द्वन्द्वोऽयाः [८८] ॥
॥

शतिं पशूनालभतऽ एतावन्तो वै सर्वे देवा यावन्त्यश्चातुर्मास्यदेवताः सर्वे का-
अश्वमेधे सर्वान्देवान्प्रीत्वा सर्वान्कामानामवानीति न तथा कुर्यात् ॥ १४ ॥
उद्दशान् पशून्मध्यमे यूपऽआलभेत । प्रजापतिः सप्तदशः सर्वꣳ सप्तदशः सर्वमश्वमे-
ः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै षोडश-षोडशेतरेषु षोडशकलं वाऽइदꣳ सर्वमश्वमेधः
र्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै त्रयोदश-त्रयोदशारण्यानाकाशेष्वालभते त्रयोदश
मासाः संवत्सरः सर्वꣳ संवत्सरः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ १५ ॥
थ पुरा बहिष्पवमानात् । अश्वं निक्तं वोपानयन्ति तेन पवमानाय सर्पन्ति तस्योक्तं
ब्राह्मणꣳ स्तुते बहिष्पवमानेऽश्वमास्तावमाक्रमयन्ति स यद्यत्र वा जिघ्रेद्वि वा
र्तेत समृद्धो मे यज्ञ इति ह विद्यात्तमुपाकृत्याध्वर्युराह होतरभिष्टुहीति तमेकाद-
शभिर्होताभिष्टौति ॥ १६ ॥ यदक्रन्दः प्रथमं जायमान इति । त्रिः प्रथमया त्रिरु-
त्तमया ताः पञ्चदश सम्पद्यन्ते पञ्चदशो वै वज्रो वीर्यं वज्रो वज्रेणैवैतद्वीर्येण य-
जमानः पुरस्तात्पाप्मानमपहते तद्धि यजमानायैव वज्रः प्रदीयते योऽस्य स्तृत्यस्तꣳ
स्तृतंत्वऽउप प्रागाच्छसनं वाजयर्वोप प्रागात्परमं यत्सधस्थमिति ॥ १७ ॥ एतऽउद्धृ-
त्य । मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरित्येतत्सूक्तमध्रिगावावपति चतुस्त्रिꣳशद्वा-
जिनो देवबन्धोरित्यु हैकऽएतां वङ्क्रीणां पुरस्ताद्दधाति नेदनायतने प्रणवं
दधामेत्यथो नेदेकवचनेन बहुवचनं व्यवायामेति न तथा कुर्यात्साध्रेमेव सू-
क्तमावपेदुप प्रागाच्छसनं वाजयर्वोप प्रागात्परमं यत्सधस्थमिति ॥ १८ ॥ ब्रा-
ह्मणम् ॥ १ ॥ [५. १] ॥

एतेऽउक्त्वा । यदध्रिगोः परिशिष्टं भवति तदाह वासोऽधिवासꣳ हिरण्य-
मित्यश्वायोपस्तृणन्ति तस्मिन्नेनमधिसंज्ञपयन्ति संज्ञप्तेषु पशुषु पत्न्यः पान्नेजनैरुदा-
यन्ति चतस्रश्च जायाः कुमारी पञ्चमी चत्वारि च शतान्यनुचरीणाम् ॥ १ ॥ नि-
ष्ठितेषु पान्नेजनेषु । महिषीमश्वायोपनिपादयन्त्यथैनामधिवासेन सम्प्रोर्णुवन्ति स्वर्गे
लोके प्रोर्णुवाथामित्येष वै स्वर्गो लोको यत्र पशुꣳ संज्ञपयन्ति निरायत्याश्वस्य
शिश्नं महिष्युपस्थे निधत्ते वृषा वाजी रेतोधा रेतो दधात्विति मिथुनस्यैव सर्व-
त्वाय ॥ २ ॥ तयोः शयानयोः । अश्वं यजमानोऽभिमेथत्युत्सक्थ्या अव गुदं धे-
हीति तं न कश्चन प्रत्यभिमेथति नेद्यजमानं प्रतिप्रतिः करवदिति ॥ ३ ॥
अथाध्वर्युः कुमारीमभिमेथति । कुमारि हये-हये कुमारि यकासकौ शकुन्तिके-

पुरुषो ह नारायणोऽकामयत । अतितिष्ठेयꣳ सर्वाणि भूतान्यहमेवेदꣳ सर्वꣳ स्यामिति स एतं पुरुषमेधं पञ्चरात्रं यज्ञक्रतुमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत तेनेष्ट्वात्यतिष्ठत्सर्वाणि भूतानीदꣳ सर्वमभवदतितिष्ठति सर्वाणि भूतानीदꣳ सर्वं भवति य एवं विद्वान्पुरुषमेधेन यजते यो वैतदेवं वेद ॥ १ ॥ तस्य त्रयोविꣳशतिर्दीक्षाः । द्वादशोपसदः पञ्च सुत्याः स एष चत्वारिꣳशद्रात्रः सदीक्षोपसत्कश्चत्वारिꣳशदक्षरा विराट्तद्विराजमभिसम्पद्यते ततो विराडजायत विराजोऽअधि पूरुष इत्येषा वै सा विराडेतस्या एवैतद्विराजो यज्ञं पुरुषं जनयति ॥ २ ॥ ता वाऽएताः । चतस्रो दशतो भवन्ति तद्यदेताश्चतस्रो दशतो भवन्त्येषां चैव लोकानामाप्त्यै दिशां चेममेव लोकं प्रथमया दशताप्नुवन्नन्तरिक्षं द्वितीयया दिवं तृतीयया दिशश्चतुर्थ्या तथैवैतद्यजमान इममेव लोकं प्रथमया दशताप्नोत्यन्तरिक्षं द्वितीयया दिवं तृतीयया दिशश्चतुर्थ्यैतावद्वाऽइदꣳ सर्वं यावदिमे च लोका दिशश्च सर्वं पुरुषमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥३॥ एकादशाग्नीषोमीयाः पशव उपवसथे । तेषाꣳ समानं कर्मैकादश यूपा एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानः पुरस्तात्पाप्मानमपहते ॥ ४ ॥ ऐकादशिनाः सुत्यासु पशवो भवन्ति । एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानः पुरस्तात्पाप्मानमपहते ॥ ५ ॥ यद्वेवैकादशिना भवन्ति । एकादशिनी वाऽइदꣳ सर्वं प्रजापतिर्ह्येकादशिनी सर्वꣳ हि प्रजापतिः सर्वं पुरुषमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ ६ ॥ स वाऽएष पुरुषमेधः पञ्चरात्रो यज्ञक्रतुर्भवति । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्तवः संवत्सरो यत्किं च पञ्चविधमधिदेवतमध्यात्मं तदेनेन सर्वमाप्नोति ॥ ७ ॥ तस्याग्निष्टोमः प्रथममहर्भवति । अथोक्थ्योऽथातिरात्रोऽथोक्थ्योऽथाग्निष्टोमः स वाऽएष उभयतोज्योतिरुभयतउक्थ्यः ॥ ८ ॥ यवमध्यः पञ्चरात्रो भवति । इमे वै लोकाः पुरुषमेध उभयतोज्योतिषो वाऽइमे लोका अग्निनेत आदित्येनामुतस्तस्मादुभयतोज्योतिरिदं पुरुषस्य आत्मातिरात्रस्तदेताऽउक्थ्यावतिरात्रमभितो भवतस्तस्माद्यमात्मायेन परिवृढोऽथ यदेष वर्षिष्ठोऽतिरात्रोऽन्तरा ऽस मध्ये तस्माद्यवमध्यो यत्र ह वै द्विषन्तं भ्रातृव्यमध्येवास्ति नास्याधिपन्थ्यातृत्यहस्याद्युर्य एवं वेद ॥ ९ ॥ तस्यायमेव लोकः प्रथममहः । अथ यदस्य लोको वसन्त ऋतुर्यदूर्ध्वमस्माल्लोकादर्वाचीनमन्तरिक्षात्तद्द्वितीयमहस्तस्य ग्रीष्म ऋतुरन्तरिक्षमेवास्य मध्यममहरन्तरिक्षमस्य वर्षाशरदावृतू यदूर्ध्वमन्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्त-

ारी प्रत्यभिमेथत्युध्वर्यो हये-हयेऽध्वर्यो यक्रोऽसक्रो शकुन्तक इति ॥ ४ ॥
ामा महिषीमभिमेथति । महिषि हये-हये महिषि माता च ते पिता च ते
रोहव इति तस्यै शतं राजपुत्र्योऽनुचर्यो भवन्ति ता ब्रह्माणं प्रत्यभिमेथ
ये-हये ब्रह्मन्माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीडत इति॥५॥अथोद्गाता वा
मेथति । वावाते हये-हये वावातऽऊर्ध्वमेनामुच्छ्रापयेति तस्यै शतं राज
ो भवन्ति ता उद्गातारं प्रत्यभिमेथन्त्युद्गातर्हये-हयऽउद्गातरूर्ध्वमेनमुच्छ्रय
। ६ ॥ अथ होता परिवृक्तामभिमेथति । परिवृक्ते हये-हये परिवृक्ते यदस
या इति तस्यै शतं सूतग्रामण्यां दुहितरोऽनुचर्यो भवन्ति ता होतारं
थन्ति होतर्हये-हये होतर्यद्देवासो ललामगुमिति ॥ ७ ॥ अथ क्षत्ता पाल
भिमेथति । पालागलि हये-हये पालागलि यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं प
इति तस्यै शतं क्षात्त्रसंग्रहीतॄणां दुहितरोऽनुचर्यो भवन्ति ताः क्षत्ता
मेथन्ति क्षत्तर्हये-हये क्षत्तर्यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यतऽइति॥८॥
ोऽएषा वाचः । यदभिमेथिकाः सर्वे कामा अश्वमेधे सर्वया वाचा सर्वा
ाप्नवामेत्युत्थापयन्ति महिषीं ततस्तायथेतं प्रतिपरायन्त्यथैतरे सुरभिमतीमृ
ऽन्वाहुर्दधिक्राव्णोऽअकारिषमिति ॥ ९ ॥ अथ वाऽएतेभ्य आयुर्देवताः क्राम
यज्ञेऽपूतां वाचं वदन्ति वाचमेवैतत्पुनते देवयज्यायै देवतानामनपक्रमाय
गोमृगे वपा भवति या चाजे तूपरे तेऽश्वे प्रत्यवधायाहरन्ति
वपास्तीति वदन्तो न तथा कुर्यादश्वस्यैव प्रत्यञ्चं मेद आहरेत्प्रज्ञाता इत-
०॥ भृतासु वपासु । स्वाहाकृतिभिश्चरित्वा प्रत्यञ्चः प्रतिपरेत्य सदसि
वदन्ति पूर्वया द्वारा प्रपद्य यथाधिष्ण्यं व्युपविशन्ति ॥११॥ स होता-
च्छति । कः स्विदेकाकी चरतीति तं प्रत्याह सूर्य एकाकी चरतीति॥१२॥
र्होतारं पृच्छति । किंस्वित्सूर्यसमं ज्योतिरिति तं प्रत्याह ब्रह्म सूर्य-
तिरिति ॥१३॥ अथ ब्रह्मोद्गातारं पृच्छति । पृच्छामि त्वा चितये देवस-
प्रत्याहापि तेषु त्रिषु पदेष्वस्मीति ॥१४॥ अथोद्गाता ब्रह्माणं पृच्छति ।
पुरुष आविवेशेति तं प्रत्याह पञ्चस्वन्तः पुरुष आविवेशेति ॥ १५ ॥
क्षायामुत्थाय । सदसोऽधि प्राञ्चो यजमानमभ्यायन्त्यग्रेण हविर्धानेऽआ-
यथायतनं पर्युपविशन्ति ॥१६॥ स होताध्वर्युं पृच्छति । का स्विदासी-
रिति तं प्रत्याह द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरिति ॥१७॥ अथाध्वर्युर्होतारं पृच्छ-

चतुर्थमहस्तद्वस्य हेमन्त ऋतुर्द्यौरेवास्य पञ्चममहर्द्यौरस्य शि
तम् ॥ १० ॥ अथाध्यात्मम् । प्रतिष्ठैवास्य प्रथममहः प्रतिष्ठ
यदूर्ध्वं प्रतिष्ठाया अवाचीनं मध्यात्तद्द्वितीयमहस्तद्वस्य ग्रीष्म
ध्यममहर्मध्यमस्य वर्षाशरदावृतू यदूर्ध्वं मध्यादवाचीनꣳशीर्ष
हेमन्त ऋतुः शिर एवास्य पञ्चममहः शिरोऽस्य शिशिर ऋतु
संवत्सरश्चात्मा च पुरुषमेधमभिसम्पद्यन्ते सर्वं वाऽइमे लोका
सर्वमात्मा सर्वं पुरुषमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्धयै ॥ ११
[६. १] ॥ ॥

अ॰ यस्मात्पुरुषमेधो नाम । इमे वै लोकाः पूरयमेव पुरुषो
यां पुरि शेते तस्मात्पुरुषस्तस्य यदेषु लोकेष्वन्नं तदस्यान्नं मेध
स्तस्मात्पुरुषमेधोऽथो यदस्मिन्मेध्यान्पुरुषानालभते तस्माद्वेव पु
। मध्यमेऽहन्नालभते । अन्तरिक्षं वै मध्यममहरन्तरिक्षमु वै सर्वेष
मथोऽअन्नं वाऽएते पशव उदरं मध्यममहरुदरे तदन्नं दधाति
रा—दशालभते । दशाक्षरा विराड्विराडु कृत्स्नमन्नं कृत्स्नस्यैव
॥ ३ ॥ एकादश दशत आलभते । एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्व
ज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानो मध्यतः पाप्मानमपहते ॥ ४ ॥ अष्टा
ध्यमे यूपऽआलभते । अष्टाचत्वारिꣳशदक्षरा जगती जागत
स्मै पशूनवरुन्द्धे ॥ ५ ॥ एकादशैकादशेतरेषु । एकादशाक्षरा
र्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानोऽभितः पाप्मानमपहते ॥ ६ ॥
लभते । अष्टाक्षरा गायत्री ब्रह्म गायत्री तद्ब्रह्मैवैतदस्य सर्वस्योत्त
मास्य सर्वस्योत्तममित्याहुः ॥ ७ ॥ ते वै प्राजापत्या भवन्ति ।
र्भो हि प्रजापतिस्तस्मात्प्राजापत्या भवन्ति ॥ ८ ॥ स वै पशू
एतास्तिस्रः सावित्रीराहुतीर्जुहोति देव सवितस्तत्सवितुर्वरेण्यं वि
रिति सवितारं प्रीणाति सोऽस्मै प्रीत एतान्पुरुषान्प्रसौति तेन प्र
। ९ ॥ ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते । ब्रह्म वै ब्राह्मणो ब्रह्मैव तद्ब्रह्म
उत्राय राजन्यं क्षत्रं वै राजन्यः क्षत्रमेव तत्क्षत्रेण समर्धयति
ो विशमेव तादृशा समर्धयति

ति । क ईमिरे पिशंगिलेति तं प्रत्याहाजारे पिशंगिलेति ॥१८॥ अथ ब्रह्मोद्गातारं
पृच्छति । कत्यस्य विष्ठाः कत्यक्षराणीति तं प्रत्याह षडस्य विष्ठाः शतमक्षराणी
ति ॥१९॥ अथोद्गाता ब्रह्माणं पृच्छति । कोऽअस्य वेद भुवनस्य नाभिमिति तं प्र
त्याह वेदाहमस्य भुवनस्य नाभिमिति ॥२०॥ अथाध्वर्युं यजमानः पृच्छति । पृ
च्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इति तं प्रत्याहेयं वेदिः परोऽअन्तः पृथिव्या इ
॥२१॥ सर्वाभिर्वाऽएष वाचः । यद्ब्रह्मोद्यꣳ सर्वे कामा अश्वमेधे सर्वया वाच
सर्वान्कामानाप्नोति ॥२२॥ उदिते ब्रह्मोद्ये । अथाध्वर्युर्हिरण्मयेन पात्रेण प्रा
जापत्यं महिमानं ग्रहं गृह्णाति तस्य पुरोरुग्घिरण्यगर्भः समवर्तताग्रऽइत्यथास्य पुरो
ऽनुवाक्या सुभूः स्वयम्भूः प्रथम इति होता यक्षत्प्रजापतिमिति प्रैषः प्रजापते न
त्वदेतान्यन्य इति होता यजति वषट्कृते जुहोति यस्तेऽहन्त्संवत्सरे महिमा सम्ब
भूवेति नानुवषट्करोति सर्वहुतꣳ हि जुहोति ॥२३॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [५.२.]

अथातो वपानाꣳ होमः । नानैव चरेयुरा वैश्वदेवस्य वपायै वैश्वदेवस्य व
पायाꣳ हुतायां तदन्यितरा जुहुयुरिति ह स्माह सत्यकामो जाबालो विश्वे वै स
देवास्तद्देवानयथादेवतं प्रीणातीति ॥१॥ ऐन्द्राग्नस्य वपायाꣳ हुतायाम् । तदि
तरा जुहुयुरिति ह स्माहतुः सौमापौ मानुतन्तव्याविन्द्राग्नी वै सर्वे दे[illegible]
न्यथादेवतं प्रीणातीति ॥ २ ॥ कायस्य वपायाꣳ हुतायाम् । तदितरा
जुहुयुरिति ह स्माह शैलालिः प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिमु वाऽअनु स
देवास्तेद्देवेनान्यथादेवतं प्रीणातीति ॥ ३ ॥ एकविꣳशिनीं [illegible] दे
अनुद्रुत्य । एकविꣳशतिधा कृत्वा प्रचरेयुरिति ह स्माह [illegible]
सर्वे देवा [illegible] देवास्तद्देवेनान्यथादेवतं प्रीणातीति ॥ ४ ॥ नानै
चरेयुः । इतीन्द्रोतः शौनकः [illegible] देवास्तद्देवेनान्यथादेवतं प्रीणातीति ॥
[illegible] वयोऽन्या [illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]
[illegible] प्राजापत्याभिः प्रचरेयुः [illegible] देवास्तद्देवेनान्यथादेवतं [illegible]
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

पसा समर्धयत्येत्रमेता देवता यथारूपं पशुभिः समर्धयति ता एनथं समृद्धाः स-
मर्धयन्ति सर्वैः कामैः ॥ १० ॥ आज्येन जुहोति । तेजो वाऽआज्यं तेज एवास्मिं-
स्तत्तेजो दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वै देवानां प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनान्धाम्ना
समर्धयति तऽएनथं समृद्धाः समर्धयन्ति सर्वैः कामैः ॥ ११ ॥ नियुक्तान्पुरुषान्
ब्रह्मा दक्षिणतः पुरुषेण नारायणेनाभिष्टौति सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सह-
स्रपादित्येतेन षोडशर्चेन षोडशकलं वाऽइदथं सर्वथं सर्वः पुरुषमेधः सर्वस्याप्त्यै
सर्वस्यावरुद्ध्याऽइत्थमसीत्थमसीत्युपस्तौत्येवैनमेतन्महयत्येवाथो यथैव तथैनमे-
तदाह तत्पर्यग्निकृताः पशवो बभूवुरसंज्ञप्ताः ॥ १२ ॥ अथ हैनं वागभ्युवाद ।
पुरुष मा संतिष्ठिपो यदि सथंस्थापयिष्यसि पुरुष एव पुरुषमत्स्यतीति तान्प-
र्यग्निकृतानेवोदसृजत्तद्देवत्या आहुतीरजुहोत्ताभिस्ता देवता अप्रीणात्ता एनं प्रीता
अप्रीणन्त्सर्वैः कामैः ॥ १३ ॥ आज्येन जुहोति । तेजो वाऽआज्यं तेज एवास्मिंस्तत्तेजो
दधाति ॥ १४ ॥ ऐकादशिनैः सथंस्थापयति । एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टु-
ब्वीर्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानो मध्यतः पाप्मानमपहते ॥ १५ ॥ उदयनी-
यायाथं सथंस्थितायाम् । एकादश वशा अनूबन्ध्या आलभते मैत्रावरुणीर्वै-
श्वदेवीर्बार्हस्पत्या एतासां देवतानामाप्त्यै तद्यद्बार्हस्पत्या अन्त्या भवन्ति ब्रह्म वै
बृहस्पतिस्तदु ब्रह्मण्येवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ १६ ॥ अथ यदेकादश भवन्ति । ए-
कादशाक्षरा त्रिष्टुब्वज्रस्त्रिष्टुब्वीर्यं त्रिष्टुब्वज्रेणैवैतद्वीर्येण यजमानो मध्यतः पाप्मान-
मपहते त्रैधातव्युदवसानीयासावेव बन्धुः ॥ १७ ॥ अथातो दक्षिणानाम् । मध्यं
प्रति राष्ट्रस्य यदन्यद्भूमेश्च ब्राह्मणस्य च वित्तात्सपुरुषं प्राची दिग्घोतुर्दक्षिणा ब्र-
ह्मणः प्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्गातुस्तदेव होतृका अन्वाभक्ताः ॥ १८ ॥ अथ यदि
ब्राह्मणो यजेत । सर्ववेदसं दद्यात्सर्वं वै ब्राह्मणः सर्वथं सर्ववेदसथं सर्वः पुरुष-
मेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ १९ ॥ अथात्मन्नग्नी समारोह्य । उत्तरनारा-
यणेनादित्यमुपस्थायानपेक्षमाणोऽरण्यमभिप्रेयात्तदेव मनुष्येभ्यस्तिरो भवति यद्यु
ग्रामे विवत्सेदरण्योरग्नी समारोह्योत्तरनारायणेनैवादित्यमुपस्थाय गृहेषु प्रत्यवस्ये-
दथ तान्यज्ञक्रतूनाहरेत यानभ्याप्नुयात्स वाऽएष न सर्वस्माऽअनुवक्तव्यः सर्वथं
हि पुरुषमेधो नेत्सर्वस्माऽइव सर्वं ब्रवाणीति यो न्वेव ज्ञातस्तस्मै ब्रूयादथ योऽनूचा-
नोऽथ योऽस्य प्रियः स्यान्नेति त्वेव सर्वस्माऽइव ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [६.२.]
षष्ठोऽध्यायः [८९.] ॥ ॥

। नान्येषां पशूनां तेदन्या अवद्यन्ति । अवद्यन्त्यश्वस्य दक्षिणतोऽन्येषां
मवद्यन्त्युत्तरतोऽश्वस्य प्लक्षशाखास्वन्येषां पशूनामवद्यन्ति वेतसशाखा-
स्य ॥ ८ ॥ तद्ध होवाच सात्ययज्ञिः । इतरथैवकुर्युः पथ एव नापोद्धिरणमि-
र्ता स्वेव स्थितिरुक्थ्यो यज्ञस्तेनान्तरिक्षलोकमृध्नोति सर्वस्तोमोऽतिरात्र
हर्भवति सर्वं वै सर्वस्तोमोऽतिरात्रः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरु-
९ ॥ तस्य त्रिवृद्बहिष्पवमानम् । पञ्चदशान्याज्यानि सप्तदशो माध्य-
पवमान एकविंशानि पृष्ठानि त्रिणवस्तृतीयः पवमानस्त्रयस्त्रिंशम-
साममेकविंशान्युक्थ्यान्येकविंशः षोडशी पञ्चदशी रात्रिस्त्रिवृत्संधि-
ियस्याह्नः पृष्ठ्यस्य षडहस्य तच्छस्त्रमतिरात्रो यज्ञस्तेनामुं लोकमृध्नोति ॥ १० ॥
शतिः सवनीयाः पशवः । सर्वऽआग्नेयास्तेषां समानं कर्मेत्यु हैकऽ
तुर्विंशतिं त्वेवैतानाग्नेयानालभेत द्वादशभ्यो देवताभ्यो द्वादश प्रा-
वत्सरः सर्वं संवत्सरः सर्वमश्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ ११ ॥
॥ ६८०८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [५. ३.] ॥

तेन हेन्द्रोतो दैवापः शौनकः । जनमेजयं पारिक्षितं याजयां चकार तेनेष्ट्वा
पकृत्यां सर्वां ब्रह्महत्यामपजघान सर्वां ह वै पापकृत्यां सर्वां ब्रह्म-
हन्ति योऽश्वमेधेन यजते ॥ १ ॥ तदेतद्गाथयाभिगीतम् । आसन्दीव-
न्यादं रुक्मिणं हरितस्रजम् अबध्नादश्वं सारङ्गं देवेभ्यो
इति ॥ २ ॥ एतेऽएव पूर्वेऽअहनी । ज्योतिरतिरात्रस्तेन भीमसेन-
पूर्वेऽअहनी गोरतिरात्रस्तेनोग्रसेनमेतेऽएव पूर्वेऽअहनीऽआयुरतिरा-
श्रुतसेनावित्येते पारिक्षितीयास्तदेतद्गाथयाभिगीतं पारिक्षिता यजमाना अ-
रोऽवरम् अजहुः कर्म पापकं पुण्याः पुण्येन कर्मणेति ॥ ३ ॥ एतेऽएव
नी । अभिजिदतिरात्रस्तेन ह पर आट्णारः ईजे कौसल्यो राजा तदेतद्गा-
ीतमाट्णारस्य परः पुत्रोऽश्वं मेध्यमबन्धयत् हैरण्यनाभः कौसल्यो दिशः
मंहतेति ॥ ४ ॥ एतेऽएव पूर्वेऽअहनी । विश्वजिदतिरात्रस्तेन ह पुरु-
ौर्गहेणेजऽऐक्ष्वाको राजा तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तमस्माकमत्र पितरस्तऽआ-
ऋषयो दौर्गहे बध्यमानऽइति ॥ ५ ॥ एतेऽएव पूर्वेऽअहनी । महाव्रतम-
न ह मरुत्त आविक्षित ईजऽआयोगवो राजा तस्य ह तते मरुतः परिवे-

ब्रह्म वै स्वयम्भु तपोऽतप्यत । तदैक्षत न वै तपस्यानन्त्यमस्ति
हं भूतेष्वात्मानं जुहवानि भूतानि चात्मनीति तत्सर्वेषु भूतेष्वात्मानꣳ हुत्
तानि चात्मनि सर्वेषां भूतानाꣳ श्रैष्ठ्यꣳ स्वाराज्यमाधिपत्यं पर्यैत्तथैवैत
मानः सर्वमेधे सर्वान्मेधान्हुत्वा सर्वाणि भूतानि श्रैष्ठ्यꣳ स्वाराज्यमा
पर्येति ॥ १ ॥ स वाऽएष सर्वमेधो दशरात्रो यज्ञक्रतुर्भवति । दशाक्षरा वि
राड् कृत्स्नमन्नं कृत्स्नस्यैवान्नाद्यस्यावरुद्ध्यै तस्मिन्नग्निं पराद्ध्यं चिनोति प
वाऽएष यज्ञक्रतूनां यत्सर्वमेधः परमेणैवैनं परमतां गमयति ॥ २ ॥ तस्याग्नि
दग्निष्टोमः प्रथममहर्भवति । अग्निर्वाऽग्निष्टुदग्निष्टोमोऽग्निमुखा उ वै सर्वे दे
सर्वेषां देवानामाप्त्यै तस्याग्नेया ग्रहा भवन्त्याग्नेय्यः पुरोरुचः सर्वमाग्नेय
दिति ॥ ३ ॥ इन्द्रस्तुदुक्थ्यो द्वितीयमहर्भवति । इन्द्रो वै सर्वे देवाः स
देवानामाप्त्यै तस्यैन्द्रा ग्रहा भवन्त्यैन्द्र्यः पुरोरुचः सर्वमैन्द्रमसदिति ॥४॥ सू
स्तुदुक्थ्यस्तृतीयमहर्भवति । सूर्यो वै सर्वे देवाः सर्वेषां देवानामाप्त्यै सौर्या ग्र
भवन्ति सौर्य्यः पुरोरुचः सर्वꣳ सौर्य्यमसदिति ॥ ५॥ वैश्वदेवश्चतुर्थमहर्भवति
विश्वे वै सर्वे देवाः सर्वेषां देवानामाप्त्यै वैश्वदेवा ग्रहा भवन्ति वैश्वदेव्यः पुरो
चः सर्वं वैश्वदेवमसदिति ॥ ६॥ आश्वमेधिकं मध्यमं पञ्चममहर्भवति । तस्मिन्
श्वं मेध्यमालभतेऽश्वमेधस्यैवाप्त्यै ॥ ७ ॥ पौरुषमेधिकं मध्यमꣳ षष्ठमहर्भवति
तस्मिन्मेध्यान्पुरुषानालभते पुरुषमेधस्यैवाप्त्यै ॥८॥ अप्तोर्यामः सप्तममहर्भवति
सर्वेषां यज्ञक्रतूनामाप्त्यै तस्मिन्त्सर्वान्मेध्यानालभते यच्च प्राणि यच्चाप्राणं वपावपानव
जुहोति त्वच उत्कृतमवपाकानाꣳ संवृश्चमोषधिवनस्पतीनां प्रकिरन्ति शुष्काणा
चार्द्राणां चान्नमन्नं जुहोत्यन्नस्यान्नस्याप्त्यै सर्वं जुहोति सर्वस्मै जुहोति सर्वस्याप्त्यै
सर्वस्यावरुद्ध्यै प्रातः सवने हुतासु वपास्वेवमेव तृतीयसवने हुतेषु हविःषु ॥ ९ ॥
त्रिणवमष्टममहर्भवति ।वज्रो वै त्रिणवो वज्रेण खलु वै क्षत्रꣳ स्पृतं तद्वज्रेणैव क्षत्रꣳ
स्पृणोति ॥ १० ॥ त्रयस्त्रिꣳशं नवममहर्भवति । प्रतिष्ठा वै त्रयस्त्रिꣳशः प्रति-
ष्ठित्यै ॥ ११ ॥ विश्वजित्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो दशममहर्भवति । सर्वं वै विश्वजि-
त्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रः सर्वꣳ सर्वमेधः सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै ॥ १२ ॥ अथातो
दक्षिणानाम् । मध्यं प्रति राष्ट्रस्य यदन्यद्ब्राह्मणस्य वित्तात्सभूमि सपुरुषं प्राची
दिग्घोतुर्दक्षिणा ब्रह्मणः प्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्गातुस्तदेव होतृका अन्वाभक्ताः
॥ १३॥ तेन हैतेन विश्वकर्मा भौवन ईजे । तेनेष्ट्वात्यतिष्ठत्सर्वाणि भूतानीदꣳ

णीति यावानुद्बाहुः पुरुषस्तावत्क्षत्रियस्य कुर्यान्मुखदघ्नं ब्राह्मणस्योपस्थदघ्नं
स्त्रिया ऊरुदघ्नं वैश्यस्याष्ठीवद्घ्नं शूद्रस्यैवंवीर्या ह्येत इति ॥ ११ ॥ अथो जानु-
स्त्वेव कुर्यात् । तथापरस्मा अवकाशं न करोति तस्य क्रियमाणस्य तेजनीमुत्तरतो
धारयन्ति प्रजा ह सा प्रजामेव तदुत्तरतो धारयन्ति तां न न्यस्येत्कृत्वा येनामूढ्वा या
गृहेषूद्ग्रयेत्प्रजामेव तद्गृहेषूच्छ्रयति ॥ १२ ॥ कृत्वा यवान्वपति । अघं मे यवया-
नित्यवकाभिः प्रच्छादयति कं मेऽसदिति दर्भैः प्रच्छादयत्यपरूक्षतायै ॥ १३ ॥
ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ [८. ३.] ॥ ॥

अथैनच्छङ्कुभिः परिणिहन्ति । पालाशं पुरस्ताद्ब्रह्म वै पलाशो ब्रह्मपुरो-
गवमेवैनं स्वर्गं लोकं गमयति शमीमयमुत्तरतः शं मेऽसदिति वारणं पश्चादघं
मे वारयाता इति वृत्रशङ्कुं दक्षिणतोऽघस्यैवानत्ययाय ॥ १ ॥ अथ दक्षिणतः
परिवके खनन्ति । ते क्षीरेण चोदकेन च पूरयन्ति ते हैनममुष्मिँल्लोकेऽक्षिते कुल्ये-
ऽनुपधावतः सप्तोत्तरतस्ता उदकेन पूरयन्ति न ह वै सप्त स्रवन्तीरघमत्येतुमर्हत्य-
घस्यैवानत्ययाय ॥ २ ॥ अश्मनस्त्रींस्त्रीन्प्रकिरन्ति । ता अभ्युत्तरन्त्यश्मन्वती री-
यते संरभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरत सखायः अत्रा जहीमोऽशिवा येऽअसञ्छिवानव-
यमुत्तरेमाभि वाजानिति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ३ ॥ अपामार्गैरपमृजते । अघमेव तद-
पमृजतेऽपाघमप किल्बिषमप कृत्यामपो रपः अपामार्ग त्वमस्मदप दुःष्वप्न्यं सुव
इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ ४ ॥ यत्रोदकं भवति तत्स्नान्ति । सुमित्रिया न आप
ओषधयः सन्त्वित्यञ्जलिनाप उपाचति वज्रो वा आपो वज्रेणैवैतन्मित्रधेयं कु-
रुते दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इति यामस्य दिशं द्वे-
ष्यः स्यात्तां दिशं परासिञ्चेत्तेनैव तं पराभावयति ॥ ५ ॥ स यदि स्थावरा आ-
पो भवन्ति । स्थापयन्त्येषां पाप्मानमथ यदि वहन्ति वहन्त्येवैषां पाप्मानं स्ना-
त्वाहतानि वासांसि परिधायानडुहः पुच्छमन्वारभ्यायन्त्याग्नेयो वा अनड्वा-
नग्निमुखा एव तत्पितृलोकाज्जीवलोकमभ्यायन्त्यथो अग्निर्वै पथोऽतिवोढा स
एनानतिवहति ॥ ६ ॥ उद्वयं तमसस्परीति । एतामृचं जपन्तो यन्ति तमसः पि-
तृलोकादादित्यं ज्योतिरभ्यायन्ति तेभ्य आगतेभ्य आञ्जनाभ्यञ्जने प्रयच्छन्त्ये-
ष ह मानुषोऽलङ्कारस्तेनैव तं मृत्युमन्तर्दधते ॥ ७ ॥ अथ गृहेष्वग्निं समाधाय
वारणान्परिधीन्परिधाय वारणेन स्रुवेणाग्नय आयुष्मत आहुतिं जुहोत्यग्निर्वाः

सर्वमभवत्तितिष्ठति सर्वाणि भूतानीदꣳ सर्वं भवति य एवं विद्वान्त्सर्वमेधेन यजते यो वैतदेवं वेद ॥ १४ ॥ तꣳ ह कश्यपो याजयां चकार । तदपि भूमिः श्लोकं जगौ न मा मर्त्यः कश्चन दातुमर्हति विश्वकर्मन्भौवन मन्द आसिथ उपमङ्क्ष्यति स्या सलिलस्य मध्ये मृषैष ते संगरः कश्यपायेति ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [७. १.] ॥ सप्तमोऽध्यायः [९०] ॥ ॥

अथास्मै कल्याणं कुर्वन्ति ॥ ॥ अथास्मै श्मशानं कुर्वन्ति । गृहान्वा प्रज्ञानं वा यो वै कश्च म्रियते स शवस्तस्माऽएतदन्नं करोति तस्माच्छवान्नꣳ शवान्नꣳ ह वै तच्छ्मशानमित्याचक्षते परोक्षꣳ श्मशा उ हैव नाम पितॄणामत्तारस्ते हामुष्मिँल्लोकेऽकृतश्मशानस्य साधुकृत्यामुपदम्भयन्ति तेभ्य एतदन्नं करोति तस्माच्छ्मशान्नꣳ श्मशान्नꣳ ह वै तच्छ्मशानमित्याचक्षते परोऽक्षम् ॥ १ ॥ तद्वै न क्षिप्रं कुर्यात् । नेदनमघं करवाणीति चिरऽएव कुर्यादघमेव तत्तिरः करोति यत्र समा नानु चन स्मरेयुरश्रुतिमेव तदघं गमयति यद्यनुस्मरेयुः ॥ २ ॥ अयुग्मेषु संवत्सरेषु कुर्यात् । अयुग्मꣳ हि पितॄणामेकनक्षत्रेऽएकनक्षत्रꣳ हि पितॄणाममावास्यायाममावास्या वाऽएकनक्षत्रमेको हि यत्रैताꣳ रात्रिꣳ सर्वाणि भूतानि संवसन्ति तेनो तं काममाप्नोति यः सर्वेषु नक्षत्रेषु ॥ ३ ॥ शरदि कुर्यात् । स्वधा वै शरत्स्वधो वै पितॄणामन्नं तदेनमन्ने स्वधायां दधाति माघे वा मा नोऽघं भूदिति निदाघे वा नि नोऽघं धीयाताऽइति ॥ ४ ॥ चतुः स्रक्ति । देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्या दिक्ष्वस्पर्धन्त ते देवा असुरान्त्सपत्नान्भ्रातृव्यान्दिग्भ्योऽनुदन्त तेऽदिक्काः पराभवंस्तस्माद्या दैव्यः प्रजाश्चतुःस्रक्तीनि ताः श्मशानानि कुर्वतेऽथ या आसुर्यः प्राच्यास्त्वद्ये त्वत्परिमण्डलानि तेऽनुदन्त ह्येनान्दिग्भ्य उभे दिशावन्तरेण विदधाति प्राचीं च दक्षिणां चैतस्याꣳ ह दिशि पितृलोकस्य द्वारं द्वारैवैनं पितृलोकं प्रपादयति स्रक्तिभिर्दिक्षु प्रतितिष्ठतीतरेणात्मनावान्तरदिक्षु तदेनꣳ सर्वासु दिक्षु प्रतिष्ठापयति ॥ ५ ॥ अथातो भूमिजोषणस्य । उदीचीनप्रवणे करोत्युदीची वै मनुष्याणां दिक्तदेनं मनुष्यलोकऽआभजत्ययन्नु ह पितरो मनुष्यलोकऽआभक्ता भवन्ति यदेषां प्रजा भवति प्रजा हास्य श्रेयसी भवति ॥ ६ ॥ दक्षिणाप्रवणे कुर्यादित्याहुः । दक्षिणाप्रवणो वै पितृलोकस्तदेनं पितृलोकऽआभजतीति न तथा कुर्यादाशीर्वद्धा वा तच्छ्मशानकरणं क्षिप्रे हैवाद्र-

आयुष्मानायुष ईष्टे तयैवैभ्य आयुर्यावस्यग्नऽआयूᳩंषि पवसऽइति पुरोऽनुवाक्यामनम् ॥ ८ ॥ अथ जुहोति । आयुष्मानग्ने हविषो वृधानो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमान्त्स्वाहेति पथैवैनानभिरक्षेद्यथाभिगोपायेदेवमेतदाह ॥ ९ ॥ तस्य पुराणोऽनड्वान्दक्षिणा । पुराणा यवाः पुराण्यासन्दी सोपबर्हणैषा न्वादिष्टा दक्षिणा कामं यथाश्रद्धं भूयसीं दद्यादिति न्वग्निचितः ॥ १० ॥ अथानग्निचितः । एतदेव भूमिजोषणमेतत्समानं कर्म यदन्यदग्निकर्मणः कुर्यादाहिताग्नेः शर्करा इत्यु हैकऽआहुर्या एवामूरग्न्याधेयशर्करास्ता एता इति न कुर्यादित्येकऽईश्वरो हैता अनग्निचितᳩं संतप्तोरिति स यथा कामयेत तथा कुर्यात् ॥ ११ ॥ मर्यादायाऽएव लोष्टमाहृत्य । अन्तरेण निदधातीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरोऽअर्थमेतम् शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीरन्तर्मृत्युं दधतां पर्वतेनेति जीवेभ्यश्चैवैतां पितृभ्यश्च मर्यादां करोत्यसम्भेदाय तस्मादु हैतज्जीवाश्च पितरश्च न संदृश्यन्ते ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [८.४.] चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०० ॥ ॥ अष्टमोऽध्यायः [९१.] ॥ ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ४१२ ॥ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणेऽश्वमेधनाम त्रयोदशं काण्डं समाप्तम् ॥ १३ ॥ ॥ ॥

०

रोऽनुप्रैति ॥७॥ दक्षिणाप्रवणस्य मत्यर्पे कुर्यादित्यु हैकऽआ
भवतीति नोऽएव तथा कुर्यायद्वाऽउदीचीनप्रवणे करोति तदेव
॥८॥ यस्यैव समस्य सतः । दक्षिणतः पुरस्तादाप एत्य सꣳस्थाय
भिनिष्पद्याक्षय्या आपोऽपिपद्येरंस्तत्कुर्यादन्नं वाऽआपोऽन्नाद्यमे
त्यन्नमन्दधात्यमृतमु वाऽआप एषो ह जीवानां दिगन्तरेण समा
दित्यस्य चास्तमयनममृतमेव तज्जीवेषु दधाति तद्धैतस्मातिमीवनाम
वेभ्यो हितं यद्वात्र जीवेभ्यो हितं तत्पितृभ्यः॥९॥ कम्वति कुर्यात्
शम्वति शं मेऽसदिति नाधिपथं कुर्यान्नाकाशे नेदाविरघं करवाण
सदवताप्रि स्यात् ।तद्यद्गुहा भवत्यघमेव तद्गुहा करोत्यथ यदव
दित्यः पाप्मनोऽपहन्ता स एवास्मात्पाप्मानमपहन्त्यथोऽआदित्य
रोति ॥११॥ न तस्मिन्कुर्यात् । यस्येत्थादनूकाशः स्याद्यथा
त्विमे हैपामपरोऽनुप्रैति ॥ १२॥ चित्रं पश्चात्स्यात् । प्रजा वै चि
स्य प्रजा भवति यदि चित्रं न स्यादापः पश्चाद्वोत्तरतो वा स्युराप
श्रꣳ हैवास्य प्रजा भवति ॥१३॥ ऊपरे करोति । रेतो वाऽऊपाः
नं प्रजननऽआभजत्येतद्ध वै पितरः प्रजननऽआभक्ता भवन्ति यदेप
वति प्रजा हास्य श्रेयसी भवति ॥१४॥ समूले । समूलꣳ हि पितृण
श्रपेतमेतद्वास्याः शिप्यमनतिरिक्तमथोऽअघमेव तद्यद्ध करोति ॥१५॥
शमभिवृद्दध्यात् । न शरं नाश्मगन्धां नाध्याण्डां न पृश्निपर्णीं नाश
कं कुर्यान्न विभीतकस्य न तिल्वकस्य न स्फूर्जकस्य न हरिद्रोर्न न्यग्र
चान्ये पापनामानो मङ्गलोपेप्सया नाम्नामेव परिहाराय ॥ १६॥ अथात
व । अग्निचिद्यग्निचितः श्मशानं करोति यद्वै यजमानोऽग्निं चिनुतेऽमु
ल्लोकाय यज्ञेनात्मानꣳ संस्कुरुतऽएतद्ु ह यात्रियं कर्मासꣳस्थितमा श्मश
पात्तयदग्निचिद्याग्निचितः श्मशानं करोत्यग्निचित्यामेव तत्सꣳस्थ
॥ १७॥ तद्वै न महत्कुर्यात् । नेन्महदघं करवाणीति यावानपवगुच्छोगग्नि
त्युर्यादित्यु हैकऽआहुः समानो यस्यैव मात्रा यथाग्नेस्तथेति ॥१८ ॥ पुरु
स्येव कुर्यात् । तथापरस्माऽअवकाशं न करोति पश्चाद्वरीयः प्रजा वै पश्चा
मेव तद्वरीयसीं कुरुतऽउत्तरतो वर्षीयः प्रजा वाऽउत्तरा प्रजामेव तद्वर्षीयसी
वे तद्धियापास्तवविस्यज्ञाभिः छन्याभिः

अथ चतुर्दशं काण्डम्

ओ३म् । देवा ह वै सत्रं निषेदुः । अग्निरिन्द्रः सोमो मखो विष्णुर्विश्वे देवा अन्यत्रैवाश्विभ्याम् ॥१॥ तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास । तस्मादाहुः कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनमिति तस्माद्यत्र क्व च कुरुक्षेत्रस्य निगच्छति तदेव मन्यतऽइदं देवयजनमिति तद्धि देवानां देवयजनम् ॥ २ ॥ तऽआसत । श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः स्यामेति तथोऽएवेमे सत्रमासते श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः स्यामेति ॥ ३ ॥ ते होचुः । यो नः श्रमेण तपसा श्रद्धया यज्ञेनाहुतिभिर्यज्ञस्योदृचं पूर्वोऽवगच्छात्स नः श्रेष्ठोऽसत्तदु नः सर्वेषाँ सहेति तथेति ॥ ४ ॥ तद्विष्णुः प्रथमः प्राप । स देवानाँ श्रेष्ठोऽभवत्तस्मादाहुर्विष्णुर्देवानाँ श्रेष्ठ इति ॥५ ॥ स यः स विष्णुर्यज्ञः सः । स यः स यज्ञोऽसौ स आदित्यस्तद्धेदं यशो विष्णुर्न शशाक संयन्तुं तदिदमप्येतर्हि नैव सर्व-इव यशः शक्नोति संयन्तुम् ॥६॥ स तिसृधन्वमादायापचक्राम । स धनुरार्त्न्या शिर उपस्तभ्य तस्थौ तं देवा अनभिधृष्णुवन्तः समन्तं परिण्यविशन्त ॥७॥ ता ह वम्र्य ऊचुः । इमा वै वम्र्यो यदुपदीका योऽस्य ज्यामप्यद्यात्किमस्मै प्रयच्छेतेत्यन्नाद्यमस्मै प्रयच्छेमापि धन्वन्नपोऽधिगच्छेत्तथास्मै सर्वमन्नाद्यं प्रयच्छेमेति तथेति ॥ ८ ॥ तस्योपपरासृत्य । ज्यामपिजक्षुस्तस्यां छिन्नायां धनुरार्त्न्यौ विष्फुरन्त्यौ विष्णोः शिरः प्रचिच्छिदतुः ॥ ९ ॥ तद्घृङ्ङिति पपात । तत्पतित्वासावादित्योऽभवदथेतरः प्राङेव प्रावृज्यत तद्यद्घृङ्ङित्यपतत्तस्माद्घर्मोऽथ यत्प्रावृज्यत तस्मात्प्रवर्ग्यः ॥ १० ॥ ते देवा अब्रुवन् । महान्वत नो वीरोऽपादीति तस्मान्महावीरस्तस्य यो रसो व्यक्षरत्तं पाणिभिः सम्ममृजुस्तस्मात्सम्राट् ॥ ११ ॥ तं देवा अभ्यमृज्यन्त । यथा वित्तिं वेत्स्यमाना एवं तमिन्द्रः प्रथमः प्राप तमन्वङ्गमनुन्यपद्यत तं पर्यगृह्णात् तं परिगृह्येदं यशोऽभवद्यदिदमिन्द्रो यशो यशो ह भवति य एवं वेद ॥ १२ ॥ स उ एव मखः स विष्णुः । तत इन्द्रो मखवानभवन्मखवान्ह वै तं मघवानित्याचक्षते परोऽक्षं परोक्षकामा हि देवाः ॥ १३ ॥ ताभ्यो वम्रीभ्योऽन्नाद्यं प्रायच्छन् । आपो वै सर्वमन्नं ताभिर्हीदमभिक्नूयमिवादन्ति यदिदं किंचादन्ति ॥ १४ ॥ अथेमं विष्णुं

अथोद्धन्तवा आह । स यावदेव निवप्स्यन्स्यात्तावदुद्धन्यात्पुरुषमात्रं त्वेवोद्धन्या-
द्यथापरस्मा अवकाशं न करोत्यथो ओषधिलोको वै पितर ओषधीनाꣳ ह मू-
लान्युपसर्पन्त्यथो नेदस्या अन्तर्हितोऽसादिति ॥ २० ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [८.१.]॥

अन्तर्धायो हैके निवपन्ति । देवाश्चासुराश्चोभये प्राजापत्या अ-
स्मिँल्लोकेऽस्पर्धन्त ते देवा असुरान्त्सपत्नान्भ्रातृव्यानस्माल्लोकादनुदन्त
तस्माद्या दैव्यः प्रजा अनन्तर्हितानि ताः श्मशानानि कुर्वतेऽथ या आसुर्यः
प्राच्यास्त्वद्ये त्वदन्तर्हितानि ते चम्वां त्वद्यदिमं त्वत् ॥ १ ॥ अथैनत्परिश्रिद्भिः
परिश्रयति । या एवामूः परिश्रितस्ता एता यजुषा ताः परिश्रयति तूष्णीमिमा
दैवं चैव तदासुरं च व्याकरोत्यपरिमिताभिरपरिमितो ह्यसौ लोकः ॥ २ ॥ अथै-
नत्पलाशशाखया व्युदूहति । यदेवादो व्युदूहनं तदेतदपेतो यन्तु पणयोऽसुम्ना
देवपीयव इति पणीनेवैतदसुम्नान्देवपीयूनसुररक्षसान्यस्माल्लोकादपहन्त्यस्य लो
कः सुतावत इति सुतवान्हि य ईजानो द्युभिरहोभिरक्तुभिर्व्यक्तमिति तदेनमृतुभिश्चा-
होरात्रैश्च सलोकं करोति ॥३॥ यमो ददात्ववसानमस्मा इति । यमो ह वा अस्या-
अवसानस्येष्टे तमेवास्मा अस्यामवसानं याचति तां दक्षिणोदस्यत्युदग्घितरां दैवं
चैव तदासुरं च व्याकरोति ॥ ४ ॥ अथ दक्षिणतः सीरं युनक्ति । उत्तरत इत्यु
हैक आहुः स यथा कामयेत तथा कुर्याद्युनक्ति सम्प्रैषाभिमन्त्रयते सविता ते
शरीरेभ्यः पृथिव्यां लोकमिच्छत्विति सवितैवास्यैतच्छरीरेभ्यः पृथिव्यां लोकमि-
च्छति तस्मै युज्यन्तामुस्रिया इत्येतस्मा उ हि कर्मण उस्रिया युज्यन्ते ॥ ५ ॥
षड्गवं भवति । षड्ढ्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेवैनमेतत्संवत्सरे प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति
तदपसलवि पर्यावृत्योत्तरतः प्रतीचीं प्रथमाꣳ सीतां कृषति वायुः पुनात्विति
सविता पुनात्विति जघनार्धेन दक्षिणाग्नेर्धामसीति दक्षिणार्धेन प्राचीꣳ सूर्यस्य
वर्चसेत्युत्तरेणोदीचीम् ॥ ६ ॥ शतम् ६६०० ॥ चतस्रः सीता यजुषा कृषति ।
तद्यच्चतसृषु दिक्ष्वन्नं तस्मिन्नेवैनमेतत्प्रतिष्ठापयति तद्व यजुषाद्धा वै तद्यदद्धो
व्यद्दिमा दिशः ॥ ७ ॥ अथात्मानं त्रिकृषति । तद्यदेव संवत्सरेऽन्नं तस्मिन्नेवैन-
मेतत्प्रतिष्ठापयति तूष्णीमपरिमिताभिरपरिमितो ह्यसौ लोकः ॥ ८ । अथैनावि-
मुञ्चति । कृत्वा तत्कर्म यस्मै कर्मणेऽयुक्षि विमुच्यन्तामुस्रिया इत्येतस्मा उ
हि कर्मणऽउस्रिया युज्यन्ते तद्दक्षिणोदस्यत्युदग्घितरां दैवं चैव तदासुरं च व्याकरो-
ति ॥ ९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [८. २.] ॥

आयुष्मानायुष ईष्टे तमेवैभ्य आयुर्याचत्यग्नऽआयूंषि पवसऽइति पुरोऽनुवाक्या-
मन्वाह ॥ ८ ॥ अथ जुहोति । आयुष्मानग्ने हविषा वृधानो घृतप्रतीको घृ-
तयोनिरेधि घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमान्त्स्वाहेति यथै-
नानभिरक्षेद्यथाभिगोपायेदेवमेतदाह ॥ ९ ॥ तस्य पुराणोऽनड्वान्दक्षिणा । पुरा-
णा यवाः पुराणासन्दी सोपबर्हणैषा न्वादिष्टा दक्षिणा कामं यथाश्रद्धं भूयसीं
दद्यादिति न्वग्निचितः ॥ १० ॥ अथानग्निचितः । एतदेव भूमिजोषणमेतत्स-
मानं कर्म यदन्यदग्निकर्मणः कुर्यान्नाहिताग्नेः शर्करा इत्यु हैकऽआहुर्या एवामूः
अग्न्याधेयशर्करास्ता एता इति न कुर्यादित्येकेऽईश्वरो हैता अनग्निचितं सं-
तप्तोरिति स यथा कामयेत तथा कुर्यात् ॥ ११ ॥ मर्यादायाऽएव लोष्टमाह-
रेत् । अन्तरेण निदधातीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरोऽअर्थ-
मेतम् शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीरन्तर्मृत्युं दधतां पर्वतेनेति जीवेभ्यश्चैवैताः पितृ-
भ्यश्च मर्यादां करोत्यसम्भेदाय तस्मादु हैतज्जीवाश्च पितरश्च न संदृश्यन्ते
॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [८.४.] चतुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या
१०० ॥ ॥ अष्टमोऽध्यायः [९१.] ॥ ॥ अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ४१२ ॥॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणेऽश्वमेधनाम त्रयोदशं काण्डं
समाप्तम् ॥ १३ ॥ ॥ ॥

अथ सर्वौषधं वपति । यदेवाहुः सर्वौषधं तदेतत्
दंवै चैव तत्पिण्डं च व्याकरोत्यश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो
गभीत्यात्तुपेभ्य एतदाशास्ते तथो हैषामेकैकोऽपरो जरसानुग्रै
नाभिवपति । इयं वै पृथिवी प्रतिष्ठास्यामेवैनमेतत्प्रतिष्ठायां प्र
त्यस्योदयात्तिर-इव वै पितरस्तिर-इव रात्रिस्तिर-एव तत्क
ऽभ्युदियात्तदेनमुभयोरहोरात्रयोः प्रतिष्ठापयति ॥ २ ॥ सवितु
मातुरुपस्थऽआवपत्विति सवितैवास्यैतच्छरीराण्यस्यै पृथिव्यै
वपति तस्मै पृथिवी शं भवेत यथैवास्माऽइयँ शँ स्यादेवमेतद
देवतायामुपोदके लोके निदधाम्यसाविति नाम गृह्णात्ययं वै लोक
मत्रात्मा देवतायामुपोदके लोके निदधाति ॥ ३ ॥ अथ कुंचिदा
मनवानन्तरेण कुम्भं प्रतीशानपेक्षमाण एहीति तत्र जपति परं मृ
पन्थां यस्तेऽअन्य इतरो देवयानात् चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मानः
मोत वीरानिति ज्योगजीवातुमेभ्य एतदाशास्ते तथो हैषामेकैकोऽपरो
॥४॥ अथैनं यथाङ्गं कल्पयति । शं वातः शँ हि ते घृणिः शं ते भव
भवन्त्वग्नयः पार्थिवासो मा त्वाभिशूशुचन् कल्पन्तां ते दिशस्तुभ्यमा
तमास्तुभ्यं भवन्तु सिन्धवः अन्तरिक्षँ शिवं तुभ्यं कल्पन्तां ते दिश
त्येतदेवास्मै सर्वं कल्पयत्येतदस्मै शिवं करोति ॥ ५ ॥ अथ त्रयोदश
स्त इष्टका अलक्षणाः कृता भवन्ति । या एवामूरनाविष्टकास्ता एता
उपदधाति तूष्णीमिमा इव नैव तन्निरुक्तं न व्याकरोति ॥ ६ ॥ त्रयोदश
त्रयोदश मासाः संवत्सरः संवत्सर एवैनमेतत्संवत्सरे प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठापयति
पादमात्र्यो भवन्ति । प्रतिष्ठा वै पादः प्रतिष्ठामेवास्मै करोत्यलक्षणा भवन्ति
[illegible] तिर-इव [illegible] तिर-एव [illegible] करोति ॥ ८ ॥ [illegible]
[illegible]

अथ चतुर्दशं काण्डम्

ओ३म् । देवा ह वै सत्त्रं निषेदुः । अग्निरिन्द्रः सोमो मखो विष्णुर्विश्वे दे-
वा अन्यत्रैवाश्विभ्याम् ॥१॥ तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास । तस्मादाहुः कुरुक्षेत्रं दे-
वानां देवयजनमिति तस्माद्यत्र क्व च कुरुक्षेत्रस्य निगच्छति तदेव मन्यत इदं
देवयजनमिति तद्धि देवानां देवयजनम् ॥ २ ॥ त आसत । श्रियं गच्छेम यशः
स्यामान्नादाः स्यामेति तथो एवेमे सत्त्रमासते श्रियं गच्छेम यशः स्यामान्नादाः
स्यामेति ॥ ३ ॥ ते होचुः । यो नः श्रमेण तपसा श्रद्धया यज्ञेनाहुतिभिर्यज्ञस्योदृचं
पूर्वोऽवगच्छात्स नः श्रेष्ठोऽसत्तदु नः सर्वेषां सहेति तथेति ॥ ४ ॥ तद्विष्णुः
प्रथमः प्राप । स देवानां श्रेष्ठोऽभवत्तस्मादाहुर्विष्णुर्देवानां श्रेष्ठ इति ॥५॥
स यः स विष्णुर्यज्ञः सः । स यः स यज्ञोऽसौ स आदित्यस्तद्धेदं यशो विष्णु-
र्न शशाक संयन्तुं तदिदमप्येतर्हि नैव सर्व इव यशः शक्नोति संयन्तुम् ॥६॥ स ति-
सृधन्वमादायापचक्राम । स धनुरार्त्न्या शिर उपस्तभ्य तस्थौ तं देवा अनभिधृष्णु-
वन्तः समन्तं परिण्यविशन्त ॥७॥ ता ह वम्र्य ऊचुः । इमा वै वम्र्यो यदुपदीका यो
ऽस्य ज्यामप्याद्यात्किमस्मै प्रयच्छेतेत्यन्नाद्यमस्मै प्रयच्छेम । अपि धन्वन्नपोऽभिगच्छेत्त-
थास्मै सर्वमन्नाद्यं प्रयच्छेमेति तथेति ॥ ८ ॥ तस्योपपरासृत्य । ज्यामपि-
जक्षुस्तस्यां छिन्नायां धनुरार्त्न्यौ विष्फुरन्त्यौ विष्णोः शिरः प्रचिच्छिदतुः
॥ ९ ॥ तद्घृङ्ङिति पपात । तत्पतित्वासावादित्योऽभवदथेतरः प्राङेव प्रावृज्यत
तद्यद्घृङ्ङित्यपतत्तस्माद्घर्मोऽथ यत्प्रावृज्यत तस्मात्प्रवर्ग्यः ॥ १० ॥ ते देवा
अब्रुवन् । महान्बत नो वीरोऽपादीति तस्मान्महावीरस्तस्य यो रसो व्यक्षरत्तं
पाणिभिः सम्ममृजुस्तस्मात्सम्राट् ॥ ११ ॥ तं देवा अभ्यमृज्यन्त । यथा वित्तिं
वेत्स्यमाना एवं तमिन्द्रः प्रथमः प्राप तमन्वङ्गमनुन्यपद्यत तं पर्यगृह्णात्तं परिगृह्येदं
यशोऽभवद्यदिदमिन्द्रो यशो यशो ह भवति य एवं वेद ॥ १२ ॥ स उ एव मखः
स विष्णुः । तत इन्द्रो मखवानभवन्मखवान्ह वै तं मघवानित्याचक्षते परोऽक्षं
परोऽक्षकामा हि देवाः ॥ १३ ॥ ताभ्यो वम्रीभ्योऽन्नाद्यं प्रायच्छन् । आपो वै
सर्वमन्नं ताभिर्हीदमभिक्नूयमिवादन्निव यदिदं किञ्चादन्ति ॥ १४ ॥ अथेमं विष्णुं

णाहवनीयꣳ सम्राडासन्दीं पर्याहृत्य दक्षिणतः प्राचीमासादयत्युत्तराꣳ रामा-
सन्द्यै ॥ ८ ॥ औदुम्बरी भवति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन समर्धयति
कृत्स्नं करोति ॥ ९ ॥ अꣳसदघ्ना भवति । अꣳसयोर्वाऽइदꣳ शिरः प्रति-
ष्ठितं तदꣳसयोरेवैतच्छिरः प्रतिष्ठापयति ॥ १० ॥ बाल्वजीभी रज्जुभिर्व्युता
भवति । यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य रसो व्यक्षरत्तत एता ओषधयो जज्ञिरे तेनैवैनमे-
तद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ११ ॥ अथ यदुत्तरत आसादयति । यज्ञो वै
सोमः शिरः प्रवर्ग्य उत्तरं वै शिरस्तस्मादुत्तरत आसादयत्यथो राजा वै सोमः स-
म्राट् प्रवर्ग्य उत्तरं वै राज्यात्साम्राज्यं तस्मादुत्तरत आसादयति ॥ १२ ॥ स
यज्ञैताꣳ होतान्वाह । अञ्जन्ति यं प्रथयन्तो न विप्रा इति तदेतं प्रचरणीयं महा-
वीरमाज्येन समनक्ति देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति सविता वै देवानां प्रसवि-
ता सर्वं वाऽइदं मधु यदिदं किं च तदेनमनेन सर्वेण समनक्ति तदस्मै सविता प्र-
सविता प्रसौति तस्मादाह देवस्त्वा सविता मध्वानक्त्विति ॥ १३ ॥ शतम् ७००० ॥
अथोत्तरतः सिकता उपकीर्णा भवन्ति । तद्रजतꣳ हिरण्यमधस्तादुपास्यति पृथि-
व्याः सꣳस्पृशस्याहीत्येतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममधस्ताद्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न
हन्युरित्यग्नेर्वाऽएतद्रेतो यद्धिरण्यं नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्याऽअथो पृथिव्यु ह
वाऽएतस्माद्बिभयांचकार यद्वै मायं ततः शुशुचानो न हिꣳस्यादिति तद्वास्याऽ-
एतदन्तर्दधाति रजतं भवति रजतेव हीयं पृथिवी ॥ १४ ॥ स यज्ञैताꣳ होतान्वाह
सꣳसीदस्व महाꣳ२ऽअसीति तदुभयत आदीप्ता मौञ्जाः प्रलवा भवन्ति
तानुपास्य तेषु प्रवृणक्ति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य रसो व्यक्षरत्तत एता ओषधयो
जज्ञिरे तेनैवैनमेतद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ १५ ॥ अथ यदुभयत आदीप्ता
भवन्ति । सर्वाभ्य एवैतद्दिग्भ्यो रक्षाꣳसि नाष्ट्रा अपघ्नन्ति तस्मिन्प्रवृज्यमाने
पत्नी शिरः प्रोर्णुते वज्रो वाऽएष शुशुचानो भवति नेन्मेऽयं तथा शुशुचानश्चक्षुः
प्रमुष्णादिति ॥ १६ ॥ स प्रवृणक्ति । अर्चिरसि शोचिरसि तपोऽसीत्येष वै घर्मो य एष
तपति सर्वं वाऽएतदेष तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाहार्चिरसि शोचिरसि तपोऽसीति
॥ १७ ॥ अपास्यामाशिष आशास्ते । इयं वै यज्ञोऽस्याऽएवैतदाशिष आशास्ते ता अ-
स्माऽइयꣳ सर्वाः समर्धयति ॥ १८ ॥ अनाधृष्टा पुरस्तादिति । अनाधृष्टा ह्येषा पुर-
स्ताद्रक्षोभिर्नाष्ट्राभिरग्नेराधिपत्यऽइत्यग्निर्ह्येवास्याऽअधिपतिर्[illegible] नाष्ट्राणाꣳ
रक्षसामपहत्याऽआयुर्मे दा इत्यायुरेवात्मन्धत्ते तथा सर्वमायुरेति ॥ १९ ॥ पुत्रवती

यज्ञं येन व्यभजन्त । वसवः प्रातः सवनꣳ रुद्रा माध्यन्दिनꣳ सवनमादित्यास्तृतीयसवनम् ॥ १५ ॥ अग्निः प्रातः सवनम् । इन्द्रो माध्यन्दिनꣳ सवनं विश्वे देवास्तृतीयसवनम् ॥ १६ ॥ गायत्री प्रातः सवनम् । त्रिष्टुम्माध्यन्दिनꣳ सवनं जगती तृतीयसवनं तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन देवा अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुः ॥ १७ ॥ दध्यङ् ह वा आथर्वणः । एतꣳ शुक्रमेतं यज्ञं विदांचकार यथा यथैतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिधीयते यथैष कृत्स्नो यज्ञो भवति ॥ १८ ॥ स हेन्द्रेणोक्त आस । एतं चेदन्यस्मा अनुब्रूयास्तत एव ते शिरश्छिन्द्यामिति ॥ १९ ॥ तदु हाश्विनोरनुश्रुतमास । दध्यङ् ह वा आथर्वण एतꣳ शुक्रमेतं यज्ञं वेद यथा यथैतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिधीयते यथैष कृत्स्नो यज्ञो भवति ॥ २० ॥ तौ हेत्योचतुः । उप त्वायावेति किमनुवक्ष्यमाणाविति एतꣳ शुक्रमेतं यज्ञं यथा यथैतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिधीयते यथैष कृत्स्नो यज्ञो भवतीति ॥ २१ ॥ स होवाच । इन्द्रेण वा उक्तोऽस्म्येतं चेदन्यस्मा अनुब्रूयास्तत एव ते शिरश्छिन्द्यामिति तस्माद्वै बिभेमि यद्वै मे स शिरो न छिन्द्यात्तन्न वामुपनेष्य इति ॥ २२ ॥ तौ होचतुः । आवां त्वा तस्मात्त्रास्यावह इति कथं मा त्रास्येथे इति यदा न उपनेष्यसेऽथ ते शिरश्छित्त्वान्यत्रापनिधास्यावोऽथाश्वस्य शिर आहृत्य तत्ते प्रतिधास्यावस्तेन नावनुवक्ष्यसि स यदा नावनुवक्ष्यस्यथ ते तदिन्द्रः शिरश्छेत्स्यत्यथ ते स्वꣳ शिर आहृत्य तत्ते प्रतिधास्याव इति तथेति ॥ २३ ॥ तौ होपनिन्ये । तौ यदोपनिन्येऽथास्य शिरश्छित्त्वान्यत्रापनिदधतुरथाश्वस्य शिर आहृत्य तद्धास्य प्रतिदधतुस्तेन हाभ्यामनूवाच स यदाभ्यामनूवाचाथास्य तदिन्द्रः शिरश्चिच्छेदाथास्य स्वꣳ शिर आहृत्य तद्धास्य प्रतिदधतुः ॥ २४ ॥ तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् । दध्यङ् ह यन्मध्वाथर्वणो वामश्वस्य शीर्ष्णा प्र यदीमुवाचेत्येतत्तदुवाचेति हैवैतदुक्तम् ॥ २५ ॥ तन्न सर्वस्मा अनुब्रूयात् । एनस्यꣳ हि तद्यो नेन्म इन्द्रः शिरश्छिनदानिति यो न्वेव ज्ञातस्तस्मै ब्रूयादथ योऽनूचानोऽथ योऽस्य प्रियः स्यान्न त्वेव सर्वस्मा इव ॥ २६ ॥ संवत्सरवासिनेऽनुब्रूयात् । एष वै संवत्सरो य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मात्संवत्सरवासिनेऽनुब्रूयात् ॥ २७ ॥ तिस्रो रात्रीर्व्रतं चरति । त्रयो वा ऋतवः संवत्सरस्य संवत्सर एष य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मात्तिस्रो रात्रीर्व्रतं चरति ॥ २८ ॥ तप्तमाचामति । तपस्व्यनुब्रवा इत्युमाꣳ सा ह्यनुब्रूते तपस्व्यनुब्रवा इति ॥ २९ ॥ अमृन्मयपायी । अस्ति वा अस्याꣳ

दाक्षिणत इति । नात्र तिरोहितमिवास्तीन्द्रस्याधिपत्य इतीन्द्रमेवास्याऽधिपतिं करोति नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्यै प्रजां मे दा इति प्रजामेव पशूनाशास्ते तथा ह प्रजी पशुमान्भवति ॥ २० ॥ सुपदा पश्चादिति । नात्र तिरोहितमिवास्ति देवस्य सवितुराधिपत्य इति देवमेवास्यै सवितारमधिपतिं करोति नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्यै चक्षुर्मे दा इति चक्षुरेवात्मन्धत्ते तथो ह चक्षुष्मान्भवति ॥२१॥ श्रुतिरुत्तरत इति । आश्रावयमुत्तरत इत्येवैतदाह धातुराधिपत्य इति धातारमेवास्याऽधिपतिं करोति नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्यै रायस्पोषं मे दा इति रयिमेव पुष्टिमात्मन्धत्ते तथो ह रयिमान्पुष्टिमान्भवति ॥ २२ ॥ विधृतिरुपरिष्टादिति । विधारयमुपरिष्टादित्येवैतदाह बृहस्पतेराधिपत्य इति बृहस्पतिमेवास्याऽधिपतिं करोति नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्या ओजो मे दा इत्योज एवात्मन्धत्ते तथौजस्वी बलवान्भवति ॥ २३ ॥ अथ दक्षिणत उत्तानेन पाणिना निह्नुते । विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यस्पाहीति सर्वाभ्यो मार्तिभ्यो गोपायेत्येवैतदाह यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य [रसो व्यक्षरत्स] पितॄनगच्छत्त्रया वै पितरस्तैरेवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ २४ ॥ अथेमामभिमृश्य जपति । मनोरश्वासीत्यश्वा ह वाऽइयं भूत्वा मनुमुवाह सोऽस्याः पतिः प्रजापतिस्तेनैवैनमेतन्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ २५ ॥ अथ वैकङ्कतौ शकलौ परिश्रयति प्राञ्चौ । स्वाहा मरुद्भिः परिश्रीयस्वेत्यवरꣳ स्वाहाकारं करोति परां देवतामेष वै स्वाहाकारो य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादवरꣳ स्वाहाकारं करोति परां देवताम् ॥२६॥ मरुद्भिः परिश्रीयस्वेति । विशो वै मरुतो विशैवैतत्क्षत्रं परिबृꣳहति तदिदं क्षत्रमुभयतो विशा परिवृढं तूष्णीमुदञ्चौ तूष्णीं प्राञ्चौ तूष्णीमुदञ्चौ तूष्णीं प्राञ्चौ ॥ २७ ॥ त्रयोदश सम्पादयति । त्रयोदश वै मासाः संवत्सरस्य संवत्सर एष य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मात्त्रयोदश सम्पादयति ॥२८॥ अथ सुवर्णꣳ हिरण्यमुपरिष्टान्निदधाति । दिवः सꣳस्पृशस्पाहीत्येतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममुपरिष्टाद्रक्षाꣳसि नाष्ट्रा न हन्युरित्यग्नेर्वाऽएतद्रेतो यद्धिरण्यं नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहत्याऽअथो द्यौर्ह वाऽएतस्माद्विभ्यती चकार यद्वै मायं तप्तः शुशुचानो न हिꣳस्यादिति तदेवास्याऽएतदन्तर्दधाति हरितं भवति हरिणीव हि द्यौः ॥ २९ ॥ अथ पवित्रैराधूनोति । मधु मधु मध्विति त्रिः प्राणो वै मधु प्राणमस्मिन्नेतद्दधाति त्रीणि भवन्ति त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तानेवा-

संसृष्टमिव यदस्यामनृतं वदति तस्मादमृन्मयपायी ॥ ३० ॥ अशूद्रोच्छिष्टी । एष वै घर्मो य एष तपति सैषा श्रीः सत्यं ज्योतिरनृतꣳ स्त्री शूद्रः श्वा कृष्णः शकुनिस्तानि न प्रेक्षेत नेच्छ्रियं च पाप्मानं च नेज्ज्योतिश्च तमश्च नेत्सत्यानृते संसृजानीति ॥ ३१ ॥ अथैष वाव यशः । य एष तपति तद्यत्तदादित्यो यशो यज्ञो हैव तद्यशस्तद्यत्तद्यशो यशो यजमानो हैव तद्यशस्तद्यत्तद्यजमानो यश ऋत्विजो हैव तद्यशस्तद्यदृत्विजो यशो दक्षिणा हैव तद्यशस्तस्माद्यामस्मै दक्षिणामानयेयुर्न ता इत्सद्योऽन्यस्माऽअतिदिशेन्नेद्यन्मेदं यश आगंस्तत्सद्योऽन्यस्माऽअतिदिशानीति यद्यो वैव भूते द्व्यहे वा तदात्मन्येवैतद्यशः कृत्वा यदेव तद्भवति तस्य ददाति हिरण्यं गां वासोऽश्वं वा ॥ ३२ ॥ अथैतद्वा । आयुरेतज्ज्योतिः प्रविशति य एतमनु वा ब्रूते भक्षयति वा तस्य व्रतचर्या नातपति प्रच्छादयेत नेदेतस्मात्तिरोऽसानीति नातपति निष्ठीवेन्नेदेतमभिनिष्ठीवानीति नातपति प्रस्रावयेत नेदेतमभिप्रस्रावयाऽइति यावद्वाऽएष आतपति तावानेष नेदेतमेतैर्हिनसानीत्यपज्योत्य रात्रावश्नीयाच्चेदेतदस्य रूपं क्रियते य एष तपति तदु होवाचासुरिरेकꣳ ह वै देवा व्रतं चरन्ति यत्सत्यं तस्मादु सत्यमेव वदेत् ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥१॥

स वै सम्भारान्त्सम्भरति । सद्वाऽएनानित्थाचेत्थाच सम्भरति तत्सम्भाराणाꣳसम्भारत्वꣳ स वै यत्र-यत्र यज्ञस्य व्यक्तं ततस्ततः सम्भरति ॥१॥ कृष्णाजिनꣳ सम्भरति । यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञमेवैनमेतत्सम्भरति लोमतश्छन्दाꣳसि वै लोमानि छन्दः स्वेवैनमेतत्सम्भरत्युत्तरत उदीची हि मनुष्याणां दिक्प्राचीनग्रीवे ताद्धि देवत्रा ॥ २ ॥ अभ्रिः । वज्रो वाऽअभ्रिर्वीर्यं वै वज्रो वीर्येणैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ३ ॥ औदुम्बरी भवति । ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्जैवैनमेतद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ४ ॥ अथो वैकङ्कती । प्रजापतिर्यामग्रमामाहुतिमजुहोत्स हुत्वा यत्र न्यमृष्ट ततो विकङ्कतः समभवद्यज्ञो वाऽआहुतिर्यज्ञो विकङ्कतो यज्ञेनैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ५ ॥ अरत्निमात्री भवति । बाहुर्वाऽअरत्निर्बाहुनो वै वीर्यं क्रियते वीर्यसंमितैव तद्भवति वीर्येणैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ६ ॥ तामादत्ते । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे नारिरसीत्यसावेव बन्धुः ॥ ७ ॥ तां सव्ये पाणौ कृत्वा । दक्षिणेनाभिमृश्य जपति युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा

स्मिन्नेतद्दधाति ॥ १० ॥ अथापसलवि त्रिर्धून्वन्ति । यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य
[रसो व्यक्षरत्स] पितॄनगच्छत्त्रया वै० पितरस्तैरेवैनमेतत्समीरयति ॥ ११ ॥
अप वाऽएतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति । ये यज्ञे धुवनं तन्वते पुनः प्रसलवि
त्रिर्धून्वन्ति षट् सम्पद्यन्ते षड्वाऽइमे शीर्षन्प्राणास्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति अप-
यन्ति रौहिणौ स यदाऽर्चिर्जायेताऽथ हिरण्यमादत्ते ॥ १२ ॥ स यत्रैताᳪं होता-
न्वाह । अनर्द्दतीमश्विना वाचमस्मेऽइति तदध्वर्युरुपोत्तिष्ठन्नाह रुचितो घर्म इति
स यदि रुचितः स्याच्छ्रेयान्यजमानो भविष्यतीति विद्यादथ यद्यरुचितः पापीया-
न्भविष्यतीति विद्यादथ यदि नैव रुचितो नारुचितो नैव श्रेयान्न पापीयान्भविष्य-
तीति विद्याद्यथान्वेव रुचितः स्यात्तथा धवितव्यः ॥ १३ ॥ अथैतद्वै० ॥ १४ ॥
ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ ॥

स यदैतदध्वर्युः । उपोत्तिष्ठन्नाह रुचितो घर्म इति तदुपोत्थायावकाशैरुपतिष्ठ-
न्ते प्राणा वाऽअवकाशाः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति षडुपतिष्ठन्ते षड्वाऽइमे शीर्षन्प्रा-
णास्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ १ ॥ गर्भो देवानामिति । एष वै गर्भो देवानां य
एष तपत्येष हीदᳪं सर्वं गृह्णात्येतेनेदᳪं सर्वं गृभीतमेष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्री-
णाति तस्मादाह गर्भो देवानामिति ॥ २ ॥ पिता मतीनामिति । पिता ह्येष म-
तीनां पतिः प्रजानामिति पतिर्ह्येष प्रजानाᳪं ॥ ३ ॥ सं देवो देवेन सवित्रागतेति
सᳪं हि देवो देवेन सवित्रागत सᳪं सूर्येण रोचतऽइति सᳪं हि सूर्येण रोचते
॥ ४ ॥ समग्निरग्निनागतेति । सᳪं ह्यग्निरग्निनागत सं दैवेन सवित्रेति सᳪं
हि दैवेन सवित्रागत सᳪं सूर्येणारोचिष्टेति सᳪं हि सूर्येणारोचिष्ट ॥ ५ ॥ स्वाहा
समग्निस्तपसागतेति सᳪं ह्यग्निस्तपसागतावरᳪं स्वाहाकारं करोति परां देवता-
मग्नावेद्र बन्धुः सं दैव्येन सवित्रेति सᳪं हि दैव्येन सवित्रागत सᳪं सूर्येणारुक्ष-
तेति सᳪं हि सूर्येणारुरुचत ॥ ६ ॥ ते वाऽएते त्रयोऽवकाशा भवन्ति । त्रयो
वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ ७ ॥ धर्ता दिवो विभाति
तपसस्पृथिव्यामिति । धर्ता ह्येष दिवो विभाति तपसस्पृथिव्यां धर्ता देवो देवानाम-
मर्त्यस्तपोजा इति धर्ता ह्येष देवो देवानाममर्त्यस्तपोजा वाचमस्मे नियच्छ देवायुव-
मिति यज्ञो वै देवायुवं प्रयच्छ येन देवान्प्रीणाम्येवैतदाह ॥ ८ ॥ अपश्यं
गोपामनिपद्यमानमिति । एष वै गोपा एष हीदᳪं सर्वं गोपायत्यनिपद्यमानो न

स्य बृहतो विपश्चितः । वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मही देवस्य स
ष्टुतिरित्यसावेव बन्धुः ॥ ८ ॥ अथ मृत्पिण्डं परिगृह्णाति । अभ्र्या च द
हस्तेन च हस्तेनैवोत्तरतो देवी द्यावापृथिवीऽइति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य
तम् इमे द्यावापृथिवीऽअगच्छद्यन्मृदियं तद्यदापोऽसौ तन्मृदश्चापां च
ाः कृता भवन्ति तेनैवैनमेतद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति तस्मादाह दे
थिवीऽइति मखस्य वामद्य शिरो राध्यासमिति यज्ञो वै मखो यज्ञस्य वा
रो राध्यासमित्येवैतदाह देवयजने पृथिव्या इति देवयजने हि पृथिव्यै
ति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइति यज्ञो वै मखो यज्ञाय त्वा यज्ञस्य
र्ष्णऽइत्येवैतदाह ॥ ९ ॥ अथ वल्मीकवपाम् । देव्यो वम्र्य इत्येता वाऽ-
यथा—यथैतद्यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ताभिरेवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं क-
स्य प्रथमजा इतीयं वै पृथिवी भूतस्य प्रथमजा तदनयैवैनमेतत्समर्धयति
रोति मखस्य वोऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य
ऽइत्यसावेव बन्धुः ॥१०॥ अथ वराहविहतम् । इयत्यग्रऽआसीदितीयती
मे पृथिव्यास प्रादेशमात्री तामेमूष इति वराह उज्जघान सोऽस्
तिस्तेनैवैनमेतन्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना समर्धयति कृत्स्नं करोति म
रो राध्यासं देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽ
धुः ॥ ११ ॥ अथादारान् । इन्द्रस्यौज स्थेति यत्र वाऽएनमिन्द्र ओ
त्तदस्य परिगृहीतस्य रसो व्यक्षरत्स पूयन्निवाशेत सोऽब्रवीदादृर्षि
ऽस्तौपीदिति तस्माद्दारा अथ यत्पूयन्निवाशेत तस्मात्पूतीकास्त-
रिवाभ्याहिता ज्वलन्ति तस्मादु सुरभयो यज्ञस्य हि रसात्सम्भूता
न्द्र ओजसा पर्यगृह्णात्तस्मादाहेन्द्रस्यौज स्थेति मख
ने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइ
नावीरुम् । यज्ञस्यशीर्षच्छिन्नस्य शुगुदक्रामत्ततोऽज
समर्धयति कृत्स्नं करोति मखाय त्वा मखस्य त्वा शी
३ ॥ तान्वाऽएतान्पञ्च सम्भारान्सम्भरति । पाङ्क्तो
संवत्सरस्य संवत्सर एष यएष तपत्येषु च प्रवर्ग्यस्तं
नभिमृशति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसा
तः परिश्रितं भवति । तदभियन्तो भवन्ति मैतु म

द्

यते तस्मादाहापश्यं गोपामनिपद्यमानमिति ॥ ९ ॥ आ च परा च पथिभिश्च-
तमि ति । आ च ह्येष परा च देवैः पथिभिश्चरति स सध्रीचीः स विषूचीर्वस
इति सध्रीचीश्च ह्येष विषूचीश्च दिशो वस्तेऽथो रश्मीनावरीवर्त्ति भुवनेष्व
ति पुनः—पुनर्ह्येष एषु लोकेषु वरीवर्त्यमानश्चरति ॥ १० ॥ विश्वासां भु-
ते । विश्वस्य मनसस्पते. विश्वस्य वचसस्पते सर्वस्य वचसस्पतऽइत्येतत्
र्वस्य पतऽइत्येतद्देवश्रुत्त्व देव घर्म देवो देवान्पाहीति नात्र तिरोहितमिव
स्त ॥ ११ ॥ अत्र प्रावीरनु वां देववीतयऽइति । अश्विनावेवैतदाहाश्विनौ वा
तयज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणाति तस्मादाहात्र प्रावीरनु वां देववीत
ऽइति ॥ १२ ॥ मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामिति । दध्यङ् ह वाऽआभ्या
थर्वणो मधु नाम ब्राह्मणमुवाच तदेनयोः प्रियं धाम तदेवैनयोरेतेनोपगच्छ
तस्मादाह मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामिति॥१३॥हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे
सूर्याय त्वा । ऊर्ध्वोऽअध्वरं दिवि देवेषु धेहीति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ १
पिता नोऽसि पिता नो बोधीति । एष वै पिता य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तं
वैतत्प्रीणाति तस्मादाह पिता नोऽसि पिता नो बोधीति नमस्तेऽअस्तु म
हिꣳसीरित्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥ १५ ॥ अथ पत्न्यै शिरोऽपवृत्य । महाव
त्समाणां वाचयति त्वष्टृमन्तस्त्वा सपेमेति वृषा वै प्रवर्ग्यो योषा पत्नी मिथु
नत्प्रजननं क्रियते ॥ १६ ॥ अथैतद्वै० ॥ १७ ॥ ब्राह्मणम् ॥
प्रथमोऽध्यायः ॥ [९२] ॥

अथातो रौहिणौ जुहोति । अहः केतुना जुषताꣳ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्व
स्युप्रावेतेन यजुषा प्राता रात्रिः केतुना जुषताꣳ सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहेत्
वेतेन यजुषा सायम् ॥ १ ॥ तद्यद्रौहिणौ जुहोति । अग्निश्च ह वाऽआदित्
रौहिणावेताभ्याꣳ हि देवताभ्यां यजमानाः स्वर्गं लोकꣳ रोहन्ति ॥
अथोऽअहोरात्रे वै रौहिणौ । आदित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमहोरात्राभ्यां प
ह्णावितस्माद्देषोऽहोरात्राभ्यां परिगृहीतः॥३॥अथोऽइमौ वै लोकौ रौहिणौ।आदित्यः
प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमाभ्यां लोकाभ्यां परिगृह्णाति तस्मादेष आभ्यां लोका-
भ्यां परिगृहीतः॥४॥ अथो चक्षुषी वै रौहिणौ । शिरः प्रवर्ग्यः शीर्षंस्तच्चक्षुर्दधाति
॥ ५ ॥ अथ रज्जुमादत्ते । देवेभ्यस्त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ता

रियेव वै ब्रह्मणस्पतिर्य एष तपत्येष उ मखस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति प्र देव्येतु सूनृतेति देवी ह्येषा सूनृताच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्युपस्तौत्येवैनमेतन्महयत्येव देवा यज्ञं नयन्तु न इति सर्वानेवास्माऽएतद्देवानभिगोप्तॄन्करोति ॥ १५ ॥ परिश्रितं भवति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इममिह रक्षांसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तस्माऽएतां पुरं पर्यश्रयंस्तथैवास्माऽअयमेतां पुरं परिश्रयति ॥१६॥ अथ खरे सादयति । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्यसावेव बन्धुरथ मृत्पिण्डमुपादाय महावीरं करोति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुः प्रादेशमात्रं प्रादेशमात्रमिव हि शिरो मध्ये संगृहीतं मध्ये संगृहीतमिव हि शिरोऽथास्योपरिष्टात्त्र्यङ्गुलं मुखमुन्नयति नासिकामेवास्मिन्नेतद्दधाति तं निष्ठितमभिमृशति मखस्य शिरोऽसीति मखस्य ह्येतत्सौम्यस्य शिर एवमितरौ तूष्णीं पिन्वने तूष्णीं रौहिणकपाले ॥१७॥ प्रजापतिर्वाऽएष यज्ञो भवति। उभयं वाऽएतत्प्रजापतिर्निरुक्तश्चानिरुक्तश्च परिमितश्चापरिमितश्च तद्यद्यजुषा करोति यदेवास्य निरुक्तं परिमितं रूपं तदस्य तेन संस्करोत्यथ यत्तूष्णीं यदेवास्यानिरुक्तमपरिमितं रूपं तदस्य तेन संस्करोति स ह वाऽएतं सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिं संस्करोति य एवं विद्वानेतदेवं करोत्यथोपशयायै पिण्डं परिशिनष्टि प्रायश्चित्तिभ्यः ॥ १८ ॥ अथ गवेधुकाभिर्हिन्वति । यज्ञस्य शीर्ष्णश्छिन्नस्य रसो व्यक्षरत्त एता ओषधयो जज्ञिरे तेनैवैनमेतद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुरेवमितरौ तूष्णीं पिन्वने तूष्णीं रौहिणकपाले ॥ १९॥ अथैनान्धूपयति । अश्वस्य त्वा वृष्णः शक्ना धूपयामीति वृषा वाऽअश्वो वीर्यं वै वृषा वीर्येणैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुरेवमितरौ तूष्णीं पिन्वने तूष्णीं रौहिणकपाले ॥ २० ॥ अथैनाञ्छ्रपयति । शृतं हि देवानामिष्टकाभिः श्रपयन्त्येता वाऽएतदकुर्वत यथा— यथैतद्यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ताभिरेवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति तद्येनैव सुकृताः स्युस्तेन श्रपयेदथ यजनमत्र [illegible] महावीरमवदधाति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुरेवमितरौ तूष्णीं पिन्वने तूष्णीं रौहिणकपाले [illegible] देविदेवेष्वेहि [illegible] ॥ २१ ॥ [illegible] । अथ [illegible] देवपत्नी [illegible] सन्तं [illegible] एष [illegible] महावीर [illegible]

यामाददे रास्नामीत्यसावेव बन्धुः ॥ ६ ॥ अथ गामाह्वयति । जघनेन गार्हपत्यं तिष्ठन्निडऽएह्यदितऽएहि सरस्वत्येहीतीडा हि गौरदितिर्हि गौः सरस्वती हि गौस्त्रिराह्वयति नाम्नासावेह्यसावेहीति त्रिः ॥ ७ ॥ तामागतामभिदधाति । अदित्यै रास्नासीन्द्राण्या उष्णीष इतीन्द्राणी ह वाऽइन्द्रस्य प्रिया पत्नी तस्या उष्णीषो विश्वरूपतमः सोऽसीति तदाह तमेवैनमेतत्करोति ॥ ८ ॥ अथ वत्समुपार्जति । पूषासीत्ययं वै पूषा योऽयं पवतऽएष हीदं सर्वं पुष्यत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह पूषासीति ॥ ९ ॥ अथोन्नयति । घर्माय दीष्वेत्येष वाऽअत्र घर्मो रसो भवति यमेषा पिन्वते तस्मै दयस्वेत्येवैतदाह ॥ १० ॥ अथ पिन्वते पिन्वयति । अश्विभ्यां पिन्वस्वेत्यश्विनावेवैतदाहाश्विनौ वाऽएतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणाति तस्मादाहाश्विभ्यां पिन्वस्वेति ॥ ११ ॥ सरस्वत्यै पिन्वस्वेति । वाग्वै सरस्वती वाचा वाऽएतदश्विनौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह सरस्वत्यै पिन्वस्वेति ॥ १२ ॥ इन्द्राय पिन्वस्वेति । इन्द्रो वै यज्ञस्य देवता सा यैव यज्ञस्य देवता तयैवैतदश्विनौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणाति तस्मादाहेन्द्राय पिन्वस्वेति ॥ १३ ॥ अथ विप्रुषोऽभिमन्त्रयते । स्वाहेन्द्रवत्स्वाहेन्द्रवदितीन्द्रो वै यज्ञस्य देवता सा यैव यज्ञस्य देवता तामेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह स्वाहेन्द्रवत्स्वाहेन्द्रवदिति त्रिष्कृत्व आह त्रिवृद्धि यज्ञोऽवरथं स्वाहाकारं करोति परां देवतामसावेव बन्धुः ॥ १४ ॥ अथास्यै स्तनमभिपद्यते । यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूरिति यस्ते स्तनो निहितो गुहायामित्येवैतदाह यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्र इति यो धनानां दाता वसुवित्पणाय्य इत्येवैतदाह येन विश्वा पुष्यसि वार्याणीति येन सर्वान्देवान्सर्वाणि भूतानि बिभर्षीत्येवैतदाह सरस्वति तमिह धातवेऽकरिति वाग्वै सरस्वती सैषा घर्मदुघा यज्ञो वै वाग्यज्ञमस्मभ्यं प्रयच्छ येन देवान्प्रीणामेत्येवैतदाहाथ गार्हपत्यस्याधेप्रेत्युर्वन्तरिक्षमन्वेमीत्यसावेव बन्धुः ॥ १५ ॥ अथ शफावादत्ते । गायत्रं छन्दोऽसि त्रैष्टुभं छन्दोऽसीति गायत्रेण चैवैनावेतत्त्रैष्टुभेन च छन्दसादत्ते द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीतीमे वै द्यावापृथिवी परीशासावादित्यः प्रवर्ग्योऽमुं तदादित्यमाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां परिगृह्णात्यथ मौञ्जेन वेदेनोपयमन्यामसावेव बन्धुः ॥ १६ ॥ अथोपयमन्योपगृह्णाति । अन्तरिक्षेणोपयच्छामीत्यन्तरिक्षं वाऽउपयमन्यन्तरिक्षेण हीदं सर्वमुपयतमथो ऽउत्तरं वाऽउपयमन्युत्तरेण हीदं सर्वमन्नाद्यमुपयतं तस्मादाहान्तरिक्षेणोपयच्छामीति ॥ १७ ॥

स्मादाहर्जवे त्वेति ॥ २२ ॥ साधवे त्वेति । अयं वै साधुर्योऽयं पवतऽएष
हीमाँल्लोकान्त्साधुरनुपवतऽएष उ द्वितीयः प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्माद
साधवे त्वेति ॥ २३ ॥ सुक्षित्यै त्वेति । अयं वै लोकः सुक्षितिरस्मिन्हि लो
सर्वाणि भूतानि क्षियन्त्यथोऽअग्निर्वै सुक्षितिरग्निर्ह्यस्मिँल्लोके सर्वा
भूतानि क्षियत्येष उ तृतीयः प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह सुक्षित्यै त्वे
तूष्णीं पिन्वते तूष्णीꣳ रौहिणकपाले ॥ २४ ॥ अथैनानाच्छृणत्ति । प्रजायै एव
मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुरथापितरौ तूष्णीं पिन्वते तूष्णीं
रौहिणकपाले ॥ २५ ॥ अथैतद्वै । आयुरेतज्ज्योतिः प्रविशति य एतमनु वा
भक्षयति वा तस्य व्रतचर्या या सृष्टी ॥ २६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥

स यदेतदातिथ्येन प्रचरति । अथ प्रवर्ग्येण चरिष्यन्पुरोपसद्भ्योऽग्रेण गा
र्हपत्यं प्राचः कुशान्त्सꣳस्तीर्य द्वन्द्वं पात्राण्युपसादयत्युपयमनीं महावीरं परीश
सौ पिन्वने रौहिणकपाले रौहिणहवन्यौ स्रुचौ यद्वु चान्यद्भवति तद्दश दशाक्ष
रा विराड् विराड्वै यज्ञस्तद्विराजमेवैतद्यज्ञमभिसम्पादयत्यथ यद्द्वन्द्वं द्वन्द्वं वै वी
यदा वै द्वौ सꣳरभेतेऽअथ तौ वीर्यं कुरुतो द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं मिथुनेनैवै
तत्प्रजननेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ १ ॥ अथाध्वर्युः । प्रोक्षणीरादाय
प्रोक्षिष्यन्नाह ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतरभिष्टुहीति ब्रह्मा वै यज्ञस्य दक्षिणत आस्ते
ऽभिगोप्ता तमेवैतदाहामत्त आस्स्व यज्ञस्य शिरः प्रतिधास्याम इति होतरभिष्टुही
ति यज्ञो वै होता तमेवैतदाह यज्ञस्य शिरः प्रतिधेहीति प्रतिपद्यते होता ॥ २ ॥ ब्र
ह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्तादिति । असौ वाऽआदित्यो ब्रह्माहरहः पुरस्ताज्जायतऽए
ष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्तादित्यथ प्रोक्षत्य
सावेव बन्धुः ॥ ३ ॥ स प्रोक्षति । यमाय त्वेत्येष वै यमो य एष तपत्येष हीद
ꣳ सर्वं यमयत्येतेनेदꣳ सर्वं यतमेष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह यमा
य त्वेति ॥ ४ ॥ मखाय त्वेति । एष वै मखो य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमे
वैतत्प्रीणाति तस्मादाह मखाय त्वेति ॥ ५ ॥ सूर्यस्य त्वा तपसऽइति । एष
सूर्यो य एष तपत्येष प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह सूर्यस्य त्वा तपसऽइ
॥ ६ ॥ पूर्वया द्वारा स्थूणां निर्हृत्य । दक्षिणतो निमिन्वन्ति यथेनाꣳ होताभिष्टु
याद्यज्ञो वै होता स एवास्यामेतद्यज्ञं प्रतिदधाति तयैषा घर्मं पिन्वते ॥ ७ ॥ अ

अथ मानुषीरुद्गायति । ततो वा एष गुप्तो भवति यद्वैनमुद्गायति गुप्ति
गोप्त्रीरुद्गायति ॥१८॥ इन्द्राग्नी इति । इन्द्रो वै यजमानस्य देवता स्यात् वै यज्ञ
तृण्वे तृन्ध्नीत्वमग्निरिन्द्राग्नी वा उदाहरन्ती वा एतस्मा एतस्य गिरः
तृन्ध्नीत्वाध्नीकानि तस्मादाहेन्द्राग्नी इति ॥ १९ ॥ पुनः सारस्वतीति । प
सारस्वं पर्यु यान्ति इमं यानियज्ञे त्राह ग्रावन् इत्येन वै ग्रावन् पञ्च हीदं
सुपर्ण ग्रावन् गाहितीति तस्मा ग्रावस्तायध्ये कृत्वैवाहवैनं दर्शाति ॥ २० ॥
सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये स्वाहेति । सूर्यस्य ह वा एष रश्मिर्वृष्टिवनिर्नाम
यतः प्रजा बिभर्ति तं प्रीणाति तस्मादाह स्वाहा सूर्यस्य रश्मये वृष्टि
इत्युत्तरार्धं स्वाहाकारं करोति परां देवतामपरामेव कृन्तः ॥ २१ ॥ अ
॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [२. १.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ क
संख्या ११२ ॥ ॥

स एतेनाश्वं होतान्वाह । प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृतेति त
प्राक्रुदायन्यातनामानि जुहोत्येतस्मै देवा अश्वमयुञ्जन् न इमपन्तरा इत्यश्व
प्रा न इन्युरिति त एतत्पुरैवाहवनीयात्स्वाहाकारेणाजुहवुस्तथं हुतमेव सन्तम
जुहवुस्तथोऽएवैनमेष एतत्पुरैवाहवनीयात्स्वाहाकारेण जुहोति तं हुतमेव
मग्नौ जुहोति ॥१॥ समुद्राय त्वा वाताय स्वाहेति । अयं वै समुद्रो योऽयं प
तस्माद्वै समुद्रात्सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि समुद्रवन्ति तस्मादेवैनं जुहोति
दाह समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा ॥२॥ सरिराय त्वा वाताय स्वाहेति ।
सरिरो योऽयं पवतऽएतस्माद्वै सरिरात्सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सहेरते त
एवैनं जुहोति तस्मादाह सरिराय त्वा वाताय स्वाहा ॥३॥ अनाधृष्याय त्व
ताय स्वाहाप्रतिधृष्याय त्वा वाताय स्वाहेति । अयं वाऽअनाधृष्योऽप्रतिधृष्यो
ऽयं पवते तस्मादेवैनं जुहोति तस्मादाहानाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहाप्रतिधृ
य त्वा वाताय स्वाहेति ॥४॥ अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा शिमिदाय त्वा वा
स्वाहेति । अयं वाऽअवस्युरशिमिदो योऽयं पवते तस्मादेवैनं जुहोति तस्माद
वस्यवे त्वा वाताय स्वाहा शिमिदाय त्वा वाताय स्वाहेति ॥५॥ इन्द्राय त्व
सुमते वसुमते स्वाहेति । अयं वाऽइन्द्रो योऽयं पवते तस्मादेवैनं जुहोति त
दाहेन्द्राय त्वेति वसुमते रुद्रवतऽइति तमिन्द्रमेवास्य उपसृज्य स्वाहाशुष्मागत

मन्तर्वेद्युपसमायन्ति ॥ १ ॥ अथाग्नीध्रः । आहवनीये त्रीञ्छालाकानुपकल्पयते
तेषामेकमुज्ज्वलय्य मुखदघ्ने धारयमाणो जुहोति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य शुगुदक्रा-
मत्सेमाँल्लोकानाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ २ ॥ अथ
यन्मुखदघ्ने । उपरीव वै तद्यन्मुखदघ्नमुपरीव तद्यदसौ लोकस्तद्यामुं लोकं शु-
गाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ३ ॥ या ते घर्म दिव्या
शुगिति । यैव दिव्या शुग्या गायत्र्यां हविर्धानऽइति यैव गायत्र्यां हविर्धाने
सा तऽआप्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ४ ॥
अथ द्वितीयमुज्ज्वलय्य । नाभिदघ्ने धारयमाणो जुहोति मध्यमिव वै तद्यन्नाभि-
दघ्नं मध्यमिवान्तरिक्षलोकस्तद्यान्तरिक्षलोकं शुगाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा सम-
र्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ५ ॥ या ते घर्मान्तरिक्षे शुगिति । यैवान्तरिक्षे शुग्या त्रि-
ष्टुभ्याग्नीध्रऽइति यैव त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे सा तऽआप्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते
स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ६ ॥ अथ तृतीयमभ्यादाय । तस्मिन्नासीनो
जुहोत्यध-इव वै तद्यदासीनोऽध-इव तद्यदयं लोकस्तद्यमं लोकं शुगाविशत्त-
यैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ७ ॥ या ते घर्म पृथिव्यां शुगिति ।
यैव पृथिव्यां शुग्या जगत्यां सदस्येति यैव जगत्यां सदस्या सा तऽआ-
प्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ८ ॥ अथोपनि-
ष्क्रामति । क्षत्रस्य त्वा परस्पाय्येत्येतद्वै दैवं क्षत्रं य एष तपत्येतस्य त्वा मानुषस्य
क्षत्रस्य परस्पाय्येत्येवैतदाह ब्रह्मणस्तन्वं पाहीति ब्रह्मण आत्मानं गोपा-
येत्येवैतदाह विशस्त्वा धर्मणा वयमिति यज्ञो वै विश्वस्यारिष्ट्या
ऽइत्येवैतदाहानुक्रामाम सुविताय नव्यसऽइति यज्ञस्य त्वारिष्ट्याऽअच्छलाया-
ऽइत्येवैतदाह ॥ ९ ॥ अथाह साम गायेति । साम ब्रूहीति वा गायेति त्वेव ब्रू-
यादायन्ति हि साम तद्यत्साम गायति नेदिमान्विरिष्टान्पश्चाच्छरीराणाह्वा रक्षां-
सि हिनसन्निति साम हि नाष्ट्राणां रक्षसामपहन्ता ॥ १० ॥ आग्नेय्यां गा-
यति । अग्निर्हि रक्षसामपहन्तातिच्छन्दसि गायत्येषा वै सर्वाणि छन्दांसि यद-
तिच्छन्दास्तस्मादतिच्छन्दसि गायति ॥ ११ ॥ स गायति । अग्निष्टपति प्रतिदह-
त्यहावोऽहाव इति तथाप्य वै तद्रक्षांस्यतोऽपहन्ति ॥ १२ ॥ तत्त्वदक्षो निष्का-
मन्ति । जघनेन चात्वालमग्रेणाग्नीध्रमेषा हि यज्ञस्य द्वाः स यस्यां ततो दिशि गावो भ-
वन्ति तद्यन्ति ॥ १३ ॥ तं वै परिष्यन्द उत्सादयेत् । ततो ह्यस्य शुगुचारो भवति

प्रातः सवनस्य चैवैतन्माध्यन्दिनस्य च सवनस्य रूपं क्रियते ॥६॥ इन्द्राय त्वादि-
त्यवते स्वाहेति । अयं वाऽइन्द्रो योऽयं पवते तस्माऽएवैनं जुहोति तस्मादाहेन्द्राय
त्वादित्यवतऽइति तदिन्द्रमेवान्वादित्यानाभजत्यथो तृतीयसवनस्यैवैतद्रूपं क्रियते
॥७॥ इन्द्राय त्वाभिमातिघ्ने स्वाहेति । अयं वाऽइन्द्रो योऽयं पवते तस्माऽएवैनं
जुहोति तस्मादाहेन्द्राय त्वेत्यभिमातिघ्न इति सपत्नो वाऽअभिमातिरिन्द्राय त्वा
सपत्नघ्नऽइत्येवैतदाह सोऽस्यैषोद्धारो यथा श्रेष्ठस्योद्धार एवमस्यैष घृतं देवेभ्यः
॥८॥ सवित्रे त्वऽऋभुमते विभुमते वाजवते स्वाहेति । अयं वै सविता योऽयं प-
वते तस्माऽएवैनं जुहोति तस्मादाह सवित्रे त्वेत्यृभुमते विभुमते वाजवतऽइति तद-
स्मिन्विश्वान्देवानन्वाभजति ॥ ९ ॥ बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहेति । अयं
वै बृहस्पतिर्योऽयं पवते तस्माऽएवैनं जुहोति तस्मादाह बृहस्पतये त्वेति
विश्वदेव्यावतऽइति तदस्मिन्विश्वान्सर्वान्देवानन्वाभजति ॥ १० ॥ य-
माय त्वाङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेति । अयं वै यमो योऽयं पवते
तस्माऽएवैनं जुहोति तस्मादाह यमाय त्वेत्यङ्गिरस्वते पितृमतऽइति
यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य [रसो व्यक्षरत्स] पितॄनगच्छत्तया वै पितरस्तानेवैतद-
न्वाभजति ॥ ११ ॥ द्वादशैतानि नामानि भवन्ति । द्वादश वै मासाः संवत्सरस्य
संवत्सर एष य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्माद्द्वादश भ-
वन्ति ॥ १२ ॥ अथोपयमन्या महावीरऽआनयति । स्वाहा घर्मायेत्येष वै घर्मो
य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह स्वाहा घर्मायेत्युत्तरं
स्वाहाकारं करोति परां देवतामस्मावेव बन्धुः ॥ १३ ॥ आनीते जपति । स्वाहा
घर्मः पित्रऽइति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य [रसो व्यक्षरत्स] पितॄनगच्छत्तया वै
पितरस्तानेवैतत्प्रीणात्युत्तरं स्वाहाकारं करोति परां देवतामस्मावेव बन्धुः
॥ १४ ॥ नानुवाक्यामन्वाह । सकृद्ध्येव पराञ्चः पितरस्तस्मान्नानुवाक्यामन्वा-
हाभिक्रम्याश्राव्याह घर्मस्य यजेति वषट्कृते जुहोति ॥ १५ ॥ विश्वा आशा द-
क्षिणसदिति । सर्वा आशा दक्षिणसदित्येवैतदाह विश्वान्देवानयाडिति सर्वान्दे-
वानयाडित्येवैतदाह स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मधोः पिबतमश्विनावित्येत-
दाहाश्विनौ वै यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणात्युत्तरं स्वाहाकारं करोति
परां देवतामस्मावेव बन्धुः ॥ १६ ॥ अथ दुग्धोऽर्धदुग्धस्यानयति । दिवि धा इमं
यज्ञमिमं यज्ञं दिवि धा इत्यसौ वाऽआदित्यो घर्मो यज्ञो दिवि धारय दिवो दिवि

एषोऽस्य तप्तः शुशुचानः प्रजां च पशूंश्च प्रदहेदथोऽआयुः प्रमायुको यजमान
स्यात्तस्माद्द्वितीये वैव तृतीये वा ॥ ४५ ॥ तं न सर्वस्माऽइव प्रवृञ्ज्यात् । सर्वं
प्रवर्ग्यो नेत्सर्वस्माऽइव सर्वं करवाणीति यो न्वेव ज्ञातस्तस्मै प्रवृञ्ज्याद्यो वास्य
प्रियः स्याद्यो वानूचानोऽननूक्तेनैनं प्राप्नुयात् ॥ ४६ ॥ सहस्रे प्रवृञ्ज्यात् । स
वै सहस्रꣳ सर्वमेष सर्ववेदसे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै सर्ववेदसꣳ सर्वमेष विश्वजिति
सर्वपृष्ठे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै विश्वजित्सर्वपृष्ठः सर्वमेष वाजपेये राजसूये प्रवृञ्ज्यात्सर्वꣳ
हि सत्सत्त्रे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै सत्त्रꣳ सर्वमेष एतान्यस्य प्रवर्जनान्यतो नान्यत्र ॥ ४७
तदाहुः । यदुपशिरा प्रवर्ग्योऽथ केनास्याग्निहोत्रꣳ शीर्षण्वद्भवतीत्याहवनीयेने
ति ब्रूयात्कथं दर्शपूर्णमासावित्याज्येन च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात्कथं चातुर्मास्या
नीति पयस्ययेति ब्रूयात्कथं पशुबन्ध इति पशुना च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात्कथꣳ
सौम्योऽध्वर इति हविर्धानेनेति ब्रूयात् ॥ ४८ ॥ अथोऽआहुः । यज्ञस्य शीर्षच्छि
न्नस्य शिर एतद्देवाः प्रत्यदधुर्यदातिथ्यं न ह वाऽअस्यापशीर्ष्णा केन चन यज्ञेनेष्टं
भवति य एवमेतद्वेद ॥ ४९ ॥ तदाहुः । यत्प्रणीताः प्रणयन्ति यज्ञेऽथ कस्मादत्र
न प्रणयतीति शिरो वाऽएतद्यज्ञस्य यत्प्रणीताः शिरः प्रवर्ग्यो नेच्छिरसा शिरो
ऽभ्यारोहयाणीति ॥ ५० ॥ तदाहुः । यत्प्रयाजानुयाजा अन्यत्र भवन्त्यथ कस्मादत्र न
भवन्तीति प्राणा वै प्रयाजानुयाजाः प्राणा अवकाशाः प्राणाः शाकला नेत्प्राणैः
प्राणानभ्यारोहयाणीति ॥ ५१ ॥ तदाहुः । यदाज्यभागावन्यत्र जुह्वत्यथ कस्मा
त्र न जुहोतीति चक्षुषी वाऽएते यज्ञस्य यदाज्यभागौ चक्षुषी रौहिणौ नेच्चक्षु
चक्षुरभ्यारोहयाणीति ॥ ५२ ॥ तदाहुः । यद्वानस्पत्यैर्देवेभ्यो जुह्वत्यथ कस्मा
देतं मृन्मयेनैव जुहोतीति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य रसो व्यक्षरत्स इमे द्यावापृथिवी
अगच्छद्यन्मृदियं तद्यदापोऽसौ तन्मृदश्चापां च महावीराः कृता भवन्ति तेनैवैन
तद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ५३ ॥ स यद्वानस्पत्यः स्यात् । प्रदह्येत
दिरण्मयः स्यात्प्रलीयेत यल्लोहमयः स्यात्प्रसिच्येत यदयस्मयः स्यात्प्रदहेत्प
शासावथैष एवैतस्माऽअतिष्ठत तस्मादेतं मृन्मयेनैव जुहोति ॥ ५४ ॥ अथातो
५५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥

ाग्निस्तमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह दिवि धा इमं यज्ञमिमं यज्ञं दिवि धा इत्य·
पट्कृते जुहोति ॥१७॥ स्वाहाग्नये यज्ञियायेति । तत्स्विष्टकृद्भाजनमग्निर्हि स्विष्ट·
च्छं यजुर्भ्य इति यजुर्भिर्ह्येषोऽस्मिँल्लोके प्रतिष्ठितस्तान्येवैतत्प्रीणात्यथ यत्स्वाहाकारं
रोति परां देवतामसावेव बन्धुः ॥ १८ ॥ अथ ब्रह्मानुमन्त्रयते । ब्रह्मा वाऽऋ·
त्विजां भिषक्तमस्तद्य एवऽर्त्विजां भिषक्तमस्तेनैवैनमेतद्यज्ञं भिषज्यति ॥ १९ ॥
अश्विना घर्मं पातमिति । अश्विनावेवैतदाहाश्विनौ ह्येतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां
तावेवैतत्प्रीणाति ॥ २० ॥ हार्द्वानमहर्दिवाभिरूतिभिरिति । अनिरुक्तमनिरुक्तो
प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्प्रजापतिमेवैतद्यज्ञं भिषज्यति ॥ २१ ॥ तन्त्रायिणऽ
इति । एष वै तन्त्रायी य एष तपत्येष हीमाँल्लोकांस्तन्त्रमिवानुसंचरत्येष उ
वनुर्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तस्मादाह तन्त्रायिणऽइति ॥ २२ ॥ नमो द्यावा
पृथिवीभ्यामिति । तदाभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां निह्नुते ययोरिदꣳ सर्वमधि ॥२३॥
अथ यजमानः । यज्ञो वै यजमानो यज्ञेनैवैतद्यज्ञं भिषज्यति ॥२४॥ अपातामश्विना
घर्ममिति । अश्विनावेवैतदाहाश्विनौ ह्येतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवैतत्प्रीणाति
॥ २५ ॥ अनु द्यावापृथिवीऽअमꣳसातामिति । तदिमे द्यावापृथिवीऽआह ययो·
रिदꣳ सर्वमधीदं रातयः सन्त्वितीव नो धुनाति सन्त्वित्येवैतदाह ॥ २६ ॥
अथ पिन्वमानमनुमन्त्रयते । इषे पिन्वस्वेति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे पिन्वस्वेत्यूर्जे
पिन्वस्वेति यो वृष्टादूर्ग्रसो जायते तस्मै तदाह ब्रह्मणे पिन्वस्वेति तद्ब्रह्मणऽआह
क्षत्त्राय पिन्वस्वेति तत्क्षत्त्रायाह द्यावापृथिवीभ्यां पिन्वस्वेति तदाभ्यां द्यावापृथि·
वीभ्यामाह ययोरिदꣳ सर्वमधि ॥ २७ ॥ स यदूर्ध्वः पिन्वते । तद्यजमानाय
पिन्वते तस्मात्तदेतेभ्यो दक्षिणा तत्पितृभ्यो यत्प्रत्यङ् तत्पशुभ्यो यदुदङ्
तन्मनुष्येभ्योऽथ यदूर्ध्वं तदेव यजमानस्योर्ध्वो यज्ञ पिन्वते यदि तु पिन्वते तां
पिन्वते यदा ह्यापयन्ति विद्युतः ॥ २८ ॥ अथ प्रादेशेनोदञ्चमुत्कामति । धुपामि
सर्वेन्द्रियं वै घर्मो य एष तपत्येष हीदꣳ सर्वं वायुरेवैतदिदꣳ सर्वं पूतमेव व
स्वाहेदरेन्द्रे तत्प्रीणाति तस्मादाह प्यायति प्यायतीति ॥ २९ ॥ अथ सर्वं सादय·
ति । अंशुरेव मन्त्रानि पावयति देवस्य यो धुनाति पावयत्येवैतदाह ब्रह्म पावय
ष्व प्राण त्रिरो पावयित्वैतत् पावयत्येवैतदाह ॥ ३० ॥ अथ शालाकैर्जुहोति
स्वाहा वै तद्वस्य स्वाहाकारेवेतदर्चयति ॥ ३१ ॥ स्वाहा पूषे शरसऽइति
स्वाहेति इदं सर्वं पुष्यत्येव उ स्वाहेत्यामि·

न्तर्वेद्युपसमायन्ति ॥ १ ॥ अथाग्नीध्रः । आहवनीये त्रीञ्छलाकानुपकल्पयते
तामेकमुज्ज्वलय्य मुखदघ्ने धारयमाणो जुहोति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य शुगुदक्रा-
मत्सेमाँल्लोकानाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ २ ॥ अथ
यन्मुखदघ्ने । उपरीव वै तद्यन्मुखदघ्नमुपरीव तद्यदसौ लोकस्तद्यामुं लोकꣳ शु-
गाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ३ ॥ या ते घर्म दिव्या
शुगिति । यैव दिव्या शुग्या गायत्र्याꣳ हविर्धानऽइति यैव गायत्र्याꣳ हविर्धाने
सा तऽआप्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ४ ॥
अथ द्वितीयमुज्ज्वलय्य । नाभिदघ्ने धारयमाणो जुहोति मध्यमिव वै तद्यन्नाभि-
दघ्नं मध्यमिवान्तरिक्षलोकस्तद्यान्तरिक्षलोकꣳ शुगाविशत्तयैवैनमेतच्छुचा सम-
र्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ५ ॥ या ते घर्मान्तरिक्षे शुगिति । यैवान्तरिक्षे शुग्या त्रि-
ष्टुभ्याग्नीध्रऽइति यैव त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे सा तऽआप्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते
स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ६ ॥ अथ तृतीयमभ्याधाय । तस्मिन्नासीनो
जुहोत्यध-इव वै तद्यदासीनोऽध-इव तद्यदयं लोकस्तद्येमं लोकꣳ शुगाविशत्त-
यैवैनमेतच्छुचा समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ७ ॥ या ते घर्म पृथिव्याꣳ शुगिति ।
यैव पृथिव्याꣳ शुग्या जगत्याꣳ सदस्येति यैव जगत्याꣳ सदस्या सा तऽआ-
प्यायतां निष्ट्यायतां तस्यै ते स्वाहेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ८ ॥ अथोपनि-
ष्क्रामति । क्षत्रस्य त्वा परस्पायेत्येतद्वै दैवं क्षत्रं य एष तपत्येतस्य त्वा मानुषस्य
क्षत्रस्य परस्पायेत्येवैतदाह ब्रह्मणस्तन्वं पाहीति ब्रह्मण आत्मानं गोपा-
येत्येवैतदाह विशस्त्वा धर्मणा वयमिति यज्ञो वै विष्णुस्तस्य त्वारिष्ट्या
ऽइत्येवैतदाहानुक्रामाम सुविताय नव्यसऽइति यज्ञस्य स्वारिष्ट्याऽअच्छलाया-
ऽइत्येवैतदाह ॥ ९ ॥ अथाह साम गायेति । साम ब्रूहीति वा गायेत्त्वेव ब्रू-
याद्गायन्ति हि साम तद्यत्साम गायति नेदिमान्बहिर्धा यज्ञाच्छरारामाद्रक्षाꣳ-
सि हिनसन्निति साम हि नाष्ट्राणाꣳ रक्षसामपहन्ता ॥ १० ॥ आग्नेय्यां गा-
यति । अग्निर्हि रक्षसामपहन्तातिच्छन्दसि गायत्येषा वै सर्वाणि छन्दाꣳसि यद-
तिच्छन्दास्तस्मादतिच्छन्दसि गायति ॥ ११ ॥ स गायति । अग्निष्टपति प्रतिदह-
त्यहावोऽहाव इति नुवाप्रा वै वरुथाꣳस्यतोऽपहन्ति ॥ १२ ॥ तन्नुदन्तो निष्क्रा-
मन्ति । जघनेन चात्वालमुत्तरेणाग्नीध्रमेषा हि यज्ञस्य द्वाः स यस्यां ततो दिशि गतो प्र-
यन्ति तयन्ति ॥ १३ ॥ तं वै परिष्यन्द उत्सादयेत् । ततो ह्यस्य समुत्थानं भवति

तद्दधाति तस्मादाह स्वाहा पूष्णे शरसऽइत्यवरार्धं स्वाहाकारं करोति परां देव-
तामसावेव बन्धुर्हुत्वा मध्यमे परिधाऽउपस्पर्शयति ॥ १२ ॥ स्वाहा ग्रावभ्य इति ।
प्राणा वै ग्रावाणः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति हुत्वा मध्यमे परिधाऽउपस्पर्शयति ॥ १३ ॥
स्वाहा प्रतिरवेभ्य इति । प्राणा वै प्रतिरवाः प्राणैर्हीदं सर्वं प्रतिरतं प्राणा-
नेवास्मिन्नेतद्दधाति हुत्वा मध्यमे परिधाऽउपस्पर्शयति ॥ १४ ॥ स्वाहा पितृभ्य
ऊर्ध्वबर्हिर्भ्यो घर्मपावभ्य इति । अहुत्वैवोदङ्ङीक्षमाणो दक्षिणार्धे बर्हिष उपगू-
हति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य [रसो व्यक्षरत्] पितॄनगच्छत्त्रया वै पितरस्तानेवै-
तत्प्रीणात्यथ यच्च प्रेक्षते सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरः ॥ १५ ॥ स्वाहा द्यावा-
पृथिवीभ्यामिति । प्राणोदानौ वै द्यावापृथिवी प्राणोदानावेवास्मिन्नेतद्दधाति
हुत्वा मध्यमे परिधाऽउपस्पर्शयति ॥ १६ ॥ स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्य इति । प्राणा
वै विश्वे देवाः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति हुत्वा मध्यमे परिधा उपस्पर्शयति ॥ १७ ॥
स्वाहा रुद्राय रुद्रहूतयऽइति । अहुत्वैव दक्षिणोत्क्रमाणः प्रतिप्रस्थात्रे प्रयच्छति
तथं स उत्तरतः शालायाऽउदञ्चं निरस्यत्येषा वैतस्य देवस्य दिक्स्वाया-
मेवैनमेतद्दिशि प्रीणात्यथ यच्च प्रेक्षते नेन्मा रुद्रो हिनसदिति ॥ १८ ॥ सप्तैता
आहुतयो भवन्ति । सप्त वाऽइमे शीर्षन्प्राणाः प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ १९ ॥ अथ
महावीरावुपयमन्यां प्रत्यानयति । स्वाहा सं ज्योतिषा ज्योतिरिति ज्योतिर्वाऽइतर-
स्मिन्पयो भवति ज्योतिरितरस्यां ते एतदुभे ज्योतिषी संगच्छेतेऽवरार्धं स्वाहा-
कारं करोति परां देवतामसावेव बन्धुः ॥ २० ॥ शतम् ७१०० ॥ अथ रौहिणौ
जुहोति । अहः केतुना जुषताथं सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहेत्यसावेव बन्धू रात्रिः
केतुना जुषताथं सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहेत्यसावेव बन्धुः ॥ २१ ॥ अथ यजमा-
नाय पर्यास्थितं प्रयच्छति । स उपहवमिष्ट्वा भक्षयति मधु हुतमिन्द्रतमेऽग्नाविति
मधु हुतमिन्द्रतमेऽग्नावित्येवैतदाहाश्याम ते देव घर्म नमस्तेऽअस्तु मा मा हिंसी-
रित्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥ २२ ॥ अथ दक्षिणतः शिरसा पराञ्चौ निदधाति ।
तत्पार्श्वयन्ते य एव मार्जालीये बन्धुः सोऽस्यानुष्ठानेन पशुरनुपासत्ता बर्हि-
र्ददु यज्ञस्य शिरः संस्कृतं यदा-यदेनं तदर्हवी दस्युरनाह ॥ २३ ॥ तं न प्रव-
र्ग्यं प्रवृञ्ज्यात् । एतद्धस्म वा आहुः [illegible]
[illegible]
[illegible]

यदस्यामुत्सादयेदिमामस्य शुचृच्छेद्यद्यप्सूत्सादयेदपोऽस्य शुचृच्छेद्
ष्यन्दऽउत्सादयति तथो ह नैवापो हिनस्ति नेमां यद्वाप्सु न
ापो न हिनस्त्यथ यत्समन्तमापः परियन्ति शान्तिर्वाऽआपस्तेनो
ास्ति तस्मात्परिष्यन्दऽउत्सादयेत् ॥ १४ ॥ उत्तरवेदौ त्वेवोत्सा
ा वाऽउत्तरवेदिः शिरः प्रवर्ग्यो यज्ञस्यैवैतच्छिरः प्रतिदधाति ॥ १
रनाभ्या संस्पृष्टम् । प्रथमं प्रवर्ग्यमुत्सादयति वाग्वाऽउत्तरनाभिः
र्षः शीर्षंस्तद्वाचं दधाति ॥ १६ ॥ चतुः स्रक्तिरिति । एष वै चतुः स
तपति दिशो ह्येतस्य स्रक्तयस्तस्मादाह चतुः स्रक्तिरिति ॥ १७ ॥ नाभि
सप्रथा इति । सत्यं वाऽऋतं सत्यस्य नाभिः सप्रथा इत्येवैतदाह स
युः सप्रथा इति स नः सर्वायुः स प्रथा इत्येवैतदाह ॥ १८ ॥ अप द्वेषं
र इति । नात्र तिरोहितमिवास्त्यन्यव्रतस्य सश्चिमेत्यन्यद्वाऽएतस्य व्रतम
ाणां तस्मादाहान्यव्रतस्य सश्चिमेत्येवमितरौ प्राञ्चौ तत्त्रिवृत्त्रिवृद्ध
। १९ ॥ पुरस्तादुपशयां मृदम् । मांसमेवास्मिन्नेतद्दधाति तदभित
ौ वाऽएतास्मिन्नेतद्दधात्यभितः परे रौहिणहवन्यौ स्रुचौ हस्तावेवास्मि
ति ॥ २० ॥ उत्तरतोऽभ्रिम् । तद्धि तस्याऽआयतनं दक्षिणतः सम्रा
द्धि तस्याऽआयतनमुत्तरतः कृष्णाजिनं तद्धि तस्यायतनं सर्वतो धवि
णा वै धवित्राणि प्राणानेवास्मिन्नेतद्दधाति त्रीणि भवन्ति त्रयो वै प्राणाः
णो व्यानस्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥ २१ ॥ अथैतद्रज्जुसंदानम् । उपयमनी
धारणीण सादयत्युदरमेवास्मिन्नेतद्दधाति तदभितः पिन्वनेऽआसाद
ध्यात्पापद्भ्यां हि तृणा छिन्ते पश्चात्पूर्णपात्रमूरूऽएवास्मिन्ने
न्द्वार्हीरिणकपाले शालुनीऽएवास्मिन्नेतद्दधाति ते षट्कपालं प्रवर्ग
[illegible] शीर्षे शालुनी यथा कूर्ची शरायेवास्मिन्नेतद्दधाति शरावपार्थं हि पूर्
: स्रुचौ [illegible] तद्धि तयोरायतनं दक्षिणतो मार्जालीयं तद्धि तस्या
[illegible]मेवास्मिन्नेतत् [illegible] पूर्वेतु पुरीषमिमुखं वै पुरीषमन्नमेवास्मि
[illegible] नाम [illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥

एषोऽस्य ततः शुशुचानः प्रजां च पशूंश्च प्रदहेदथोऽस्यायुः प्रमायुको यजमानः स्यात्तस्माद्द्वितीये चैव तृतीये वा ॥ ४५ ॥ तं न सर्वस्मा इव प्रवृञ्ज्यात् । सर्वं ह्येष प्रवर्ग्यो नेत्सर्वस्मा इव सर्वं करवाणीति यो न्वेव ज्ञातस्तस्मै प्रवृञ्ज्याद्यो वास्य प्रियः स्याद्यो वानूचानोऽनूक्तेनैनं प्राप्नुयात् ॥ ४६ ॥ सहस्रे प्रवृञ्ज्यात् । सर्वं वै सहस्रं सर्वमेष सर्ववेदसे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै सर्ववेदसं सर्वमेष विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै विश्वजित्सर्वपृष्ठः सर्वमेष वाजपेये राजसूये प्रवृञ्ज्यात्सर्वं हि सत्त्रसत्त्रे प्रवृञ्ज्यात्सर्वं वै सत्त्रं सर्वमेष एतान्यस्य प्रवर्जनान्युक्तानि नान्यत्र ॥ ४७ ॥ तदाहुः । यदुपांशु प्रवर्ग्योऽथ केनास्याग्निहोत्रं शीर्षण्वद्भवतीत्याहवनीयेनेति ब्रूयात्कथं दर्शपूर्णमासावित्याज्येन च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात्कथं चातुर्मास्यानीति पयस्ययेति ब्रूयात्कथं पशुबन्ध इति पशुना च पुरोडाशेन चेति ब्रूयात्कथं सौम्योऽध्वर इति हविर्धानेनेति ब्रूयात् ॥ ४८ ॥ अथोऽप्याहुः । यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य शिर एतद्देवाः प्रत्यदधुर्यदातिथ्यं न ह वा अस्यापशीर्ष्णा केन चन यज्ञेनेष्टं भवति य एवमेतद्वेद ॥ ४९ ॥ तदाहुः । यत्प्रणीताः प्रणयन्ति यत्रैऽथ कस्मादेतं न प्रणयतीति शिरो वा एतद्यज्ञस्य यत्प्रणीताः शिरः प्रवर्ग्यो नेच्छिरसा शिरोऽभ्यारोहयाणीति ॥ ५० ॥ तदाहुः । यत्प्रयाजानुयाजा अन्यत्र भवन्त्यथ कस्मादत्र न भवन्तीति प्राणा वै प्रयाजानुयाजाः प्राणा अवकाशाः प्राणाः शकला नेत्प्राणैः प्राणानभ्यारोहयाणीति ॥ ५१ ॥ तदाहुः । यदाज्यभागावन्यत्र जुह्वत्यथ कस्मादत्र न जुहोतीति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ चक्षुषी रौहिणौ नेच्चक्षुषा चक्षुरभ्यारोहयाणीति ॥ ५२ ॥ तदाहुः । यद्वानस्पत्येभ्यो देवेभ्यो जुह्वत्यथ कस्मादेतं मृन्मयेनैव जुहोतीति यज्ञस्य शीर्षच्छिन्नस्य रसो व्यक्षरत्स इमे द्यावापृथिवी अगच्छद्यन्मृदियं तद्यदापोऽसौ तन्मृदश्चापां च महावीराः कृता भवन्ति तेनैनमेतद्रसेन समर्धयति कृत्स्नं करोति ॥ ५३ ॥ स यद्वानस्पत्यः स्यात् । प्रदह्येत यद्धिरण्मयः स्यात्प्रलीयेत यल्लोहमयः स्यात्प्रसिच्येत यदयस्मयः स्यात्प्रदहेत्परीशासावथैष एवैतस्मा अतिष्ठत तस्मादेतं मृन्मयेनैव जुहोति ॥ ५४ ॥ अथैः ॥ ५५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [२. २] द्वितीयोऽध्यायः [९१] ॥

स वै तृतीयेऽहन् । षष्ठे वा द्वादशे वा प्रवर्ग्योपसदौ सहस्य प्रवर्ग्यमुत्सस्युः समामिव हीदं शिरस्तदेतमभितो भवति तत्सर्वं समादायाग्रेण इ

नमद्भिः परिषिञ्चति । शान्तिर्वाऽआपः शमयत्येवैनमेतत्सर्वतः परिषिञ्चति
त एवैनमेतच्छमयति त्रिष्कृत्वः परिषिञ्चति त्रिवृद्धि यज्ञः ॥२५॥ अथाह वा-
हरꣳ सामगायेति । एष वै वृषा हरिर्य एष तपत्येष उ महावीरस्तदेतं
ति तस्मादाह वार्षाहरꣳ साम गायेति ॥ २६ ॥ अथ चात्वाले मा
मित्रिया न आप ओषधयः सन्त्वित्यञ्जलिमाप उपाचाति वज्रो वाऽआ
वैतन्मित्रधेयं कुरुते दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्वि
यस्य दिशं द्वेष्यः स्यात्तां दिशं परासिञ्चेत्तेनैव तं पराभावयति ॥
य प्राङ्चात्वालादुदङ्ङुत्क्रामति । उद्वयं तमसस्परीति पाप्मा वै तमः पाप्मान
हते स्वः पश्यन्त उत्तरमित्ययं वै लोकोऽस्य उत्तरोऽस्मिन्नेव लोके प्र
वं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तममिति स्वर्गो वै लोकः सूर्यो ज्योति
र्गेऽएव लोकेऽन्ततः प्रतितिष्ठत्यनपेक्षमेत्याहवनीये समिधमभ्यादधाति
जोऽसि तेजो मयि धेहीत्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥ २८ ॥ अथ प्रसुते द
रन्ति । यज्ञो वै सोमः शिरः महावीरो यज्ञऽएवैतच्छिरः प्रतिदधाति प्र
वनऽएतद्वाऽइन्द्रस्य निष्केवल्यꣳ सवनं यन्माध्यन्दिनꣳ सवनꣳ स
द्भागे प्रीणाति स्तुते माध्यन्दिने पवमाने प्राणो वै माध्यन्दिनः पवमा
वास्मिन्नेतद्दधात्यग्निहोत्रहवण्या मुखं वाऽएतद्यज्ञानां यदग्निहोत्रꣳ
मुखं दधाति ॥ २९ ॥ स आनीयमानऽआह । होतर्वदस्व यत्ते वाचयि
अथ होतापोपोत्थायाह श्रातꣳ हविरिति श्रातꣳ हि मनस्पतिक्रम्याभ्रा
यर्थस्य यजति वषट्कृते जुहोत्यनुवषट्कृतेऽभ्याहरन्ति भक्षं तं यजमानाय प्रय
स उपहवमिष्ट्वा भक्षयति । मयि त्यदिन्द्रियं बृहदित्येतद्धा । इन्द्रियं बृहद्य एष
दक्षो मयि क्रतुरिति क्रतुदक्षावेवात्मन्धत्ते घर्मस्त्रिशुग्विराजतीति घर्मो ह
विराजति विराजा ज्योतिषा सहेति विराजा ह्येष ज्योतिषा सह ब्रह्म
सहेति ब्रह्मणा ह्येष तेजसा सह पयसो रेत आभृतमिति पयसो ह्येष
दोग्धशीमह्युत्तरामुत्तराꣳ समामित्याशिषमेवैतदाशास्तेऽथ चात्वाले मा
देव इन्धुः ॥ ३१ ॥ अथातो दक्षिणानाꣳ । सुवर्णꣳ हिरण्यꣳ शतप
ददात्यमानो वै प्रजा पशवः शतमानꣳ हिरण्यं तस्मात्सुवर्णꣳ हिरण्यं
महाप्रे ददाति ॥ ३२ ॥ अथ यैषा पयस्विनी । तामध्वर्यवे ददाति तत्र
स्तनीयवाध्वर्युर्निष्क्रामति तस्मात्तामध्वर्यवे ददाति ॥ ३३ ॥ अथ यैषा

प्रत्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्त्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपꣳ संकल्पयति स एव स पाप्मैवमु खल्वेता देवताः पाप्मभिरुपासृजन्नेवमेनाः पाप्मनाविध्यन् ॥७॥ अथ हेममासन्यं प्राणमूचुः । त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्य एष प्राण उद्गायत्तेऽविदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविव्यत्सन्त्स यथाश्मानमृत्वा लोष्टो विध्वꣳसेतैवꣳ हैव विध्वꣳसमाना विष्वञ्चो विनेशुस्ततो देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्भ्रातृव्यो भवति य एवं वेद ॥ ८ ॥ ते होचुः । क नु सोऽभूद्यो न इत्थमसक्तेत्ययमास्येऽन्तरिति सोऽयास्य आङ्गिरसोऽङ्गानाꣳ हि रसः ॥ ९ ॥ सा वा एषा देवता दूः । नाम दूरꣳ ह्यस्या मृत्युर्दूरꣳ ह वा अस्मान्मृत्युर्भवति य एवं वेद ॥ १० ॥ सा वा एषा देवता । एतासां देवतानां पाप्मानं मृत्युमपहत्य यत्रासां दिशामन्तस्तद्गमयां चकार तदासां पाप्मनो विन्यदधात्तस्मान्न जनमियान्नान्तमियान्नेत्पाप्मानं मृत्युमन्ववायानीति ॥ ११ ॥ सा वा एषा देवता । एतासां देवतानां पाप्मानं मृत्युमपहत्याथैना मृत्युमत्यवहत् ॥ १२ ॥ स वै वाचमेव प्रथमामत्यवहत् । सा यदा मृत्युमत्यमुच्यत सोऽग्निरभवत्सोऽयमग्निः परेण मृत्युमतिक्रान्तो दीप्यते ॥ १३ ॥ अथ प्राणमत्यवहत् । स यदा मृत्युमत्यमुच्यत स वायुरभवत्सोऽयं वायुः परेण मृत्युमतिक्रान्तः पवते ॥ १४ ॥ अथ चक्षुरत्यवहत् । तद्यदा मृत्युमत्यमुच्यत स आदित्योऽभवत्सोऽसावादित्यः परेण मृत्युमतिक्रान्तस्तपति ॥ १५ ॥ अथ श्रोत्रमत्यवहत् । तद्यदा मृत्युमत्यमुच्यत ता दिशोऽभवंस्ता इमा दिशः परेण मृत्युमतिक्रान्ताः ॥ १६ ॥ अथ मनोऽत्यवहत् । तद्यदा मृत्युमत्यमुच्यत स चन्द्रमा अभवत्सोऽसौ चन्द्रः परेण मृत्युमतिक्रान्तो भात्येवꣳ ह वा एनमेषा देवता मृत्युमतिवहति य एवं वेद ॥ १७ ॥ अथात्मनेऽन्नाद्यमागायत् । यद्धि किंचान्नमद्यतेऽनेनैव तदद्यत इह प्रतितिष्ठति ॥ १८ ॥ शतम् ७२०० ॥ ते देवा अब्रुवन् । एतावद्वा इदꣳ सर्वं यदन्नं तदात्मन आगासीरनु नोऽस्मिन्नन्न आभजस्वेति ते वै माभिसंविशतेति तथेति तꣳ समन्तं परिण्यविशन्त तस्माद्यदनेनान्नमत्ति तेनैतास्तृप्यन्त्येवꣳ ह वा एनꣳ स्वा अभिसंविशन्ति भर्ता स्वानाꣳ श्रेष्ठः पुर एता भवत्यन्नादोऽधिपतिर्य एवं वेद ॥ १९ ॥ य उ हैवंविदꣳ । स्वेषु प्रतिप्रतिर्बुभूषति न हैवालं भार्येभ्यो भवत्यथ य एवैतमनु भवति यो वैतमनु भार्यान्बुभूर्षति स हैवालं भार्येभ्यो भवति ॥ २० ॥ सोऽयास्य आङ्गिरसः । अङ्गानाꣳ हि रसः प्राणो वा अङ्गानाꣳ

था । ताᳬं होत्रे ददाति यज्ञो वै होता यज्ञो यजमानस्तस्मात्ताᳬं होत्रे ददाति
॥ अथ यैषा पत्न्यै व्रतदुघा । तामुद्गातृभ्यो ददाति पत्नीकर्मेव वाऽएतेऽत्र
त यदुद्गातारस्तस्मात्तामुद्गातृभ्यो ददाति ॥ ३९ ॥ अथैतद्वै० ॥ ४१ ॥
गम् ॥ २ [३-१] ॥

र्वेषां वाऽएष भूतानाᳬं । सर्वेषां देवानामात्मा यद्यज्ञस्तस्य समृद्धिमनु य-
प्रजया पशुभिर्ऋध्यते वि वाऽएष प्रजया पशुभिर्ऋध्यते यस्य यज्ञो वि-
त्र प्रायश्चित्तिः ॥ १ ॥ पूर्णाहुतिं जुहोति । सर्वं वै पूर्णᳬं सर्वेणैवैतद्भि
त्किंच विरिष्टं यज्ञस्य ॥ २ ॥ स्वाहा प्राणेभ्यः साधिपतिकेभ्य इति ।
णानामधिपतिर्मनसि हि सर्वे प्राणाः प्रतिष्ठितास्तन्मनसैवैतद्भिषज्यति
विरिष्टं यज्ञस्य ॥३ ॥ पृथिव्यै स्वाहेति । पृथिवी वै सर्वेषां देवानामाय-
भिरेवैतद्देवताभिर्भिषज्यति यत्किं च विरिष्टं यज्ञस्य ॥ ४ ॥ अग्नये
अग्निर्वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वाभिरेवैतद्देवताभिर्भिषज्यति य
ज्ञस्य ॥ ५ ॥ अन्तरिक्षाय स्वाहेति । अन्तरिक्षं वै सर्वेषां देवाना
र्वा० ॥ ६ ॥ वायवे स्वाहेति । वायुर्वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा
व स्वाहेति । द्यौर्वै सर्वेषां देवानामायतनं तत्सर्वा० ॥ ८ ॥ सूर्या
र्यो वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा० ॥९ ॥ दिग्भ्यः स्वाहेति । दि
षां देवानामायतनं तत्सर्वा० ॥ १० ॥ चन्द्राय स्वाहेति । चन्द्रो वै
मात्मा तत्सर्वा० ॥ ११॥ नक्षत्रेभ्यः स्वाहेति । नक्षत्राणि वै सर्वेषां
तत्सर्वा० ॥१२॥ अद्भ्यः स्वाहेति। आपो वै सर्वेषां देवानामायतनं
रुणाय स्वाहेति । वरुणो वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा० १४ नाभ्यै
हेति । अनिरुक्तमनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्प्रजापति-
ति॥१५॥ त्रयोदशैता आहुतयो भवन्ति । त्रयोदश वै मासाः संव-
प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्प्रजापतिमेवैतद्यज्ञं भिषज्यति॥१
स्मिन्नेतद्दधाति प्राणाय स्वाहा प्राणाय स्वाहेति नासिके
पे स्वाहा चक्षुषे स्वाहेत्यक्षिणीऽएवास्मिन्नेतद्दधाति श्रोत्रा
मि कर्णावेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥१७॥ सप्तैता आहुतयो भवा
णास्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति स

रसः प्राणो हि वाऽअङ्गानाᳫं रसस्तस्माद्यस्मात्कस्माच्चाङ्गात्प्राण उत्क्रामति तदेव तच्छुष्यत्येष हि वाऽअङ्गानाᳫं रसः ॥२१॥ एष उ एव बृहस्पतिः । वाग्वै बृहती तस्या एष पतिस्तस्मादु बृहस्पतिः ॥२२॥ एष उऽएव ब्रह्मणस्पतिः। वाग्वै ब्रह्म तस्या एष पतिस्तस्मादु ह ब्रह्मणस्पतिः॥२३॥ एष उऽएव साम। वाग्वै सामैष सा चामश्चेति तत्साम्नः सामत्वं यद्वेव समः प्लुषिणा समो मशकेन समो नागेन सम एभिस्त्रिभिर्लोकैः समोऽनेन सर्वेण तस्माद्वेव सामाश्नुते साम्नः सायुज्यᳫं सलोकतां य एवमेतत्साम वेद ॥ २४ ॥ एष उ वाऽउद्गीथः । प्राणो वाऽउत्प्राणेन हीदᳫं सर्वमुत्तब्धं वागेव गीथोच्च गीथा चेति स उद्गीथः ॥ २५ ॥ तद्धापि ब्रह्मदत्तश्चैकितानेयः । राजानं भक्षयन्नुवाचायं त्यस्य राजा मूर्धानं विपातयताद्यदितोऽयास्य आङ्गिरसोऽन्येनोदगायदिति वाचा च ह्येव स प्राणेन चोदगायदिति ॥ २६ ॥ तस्य हैतस्य साम्नो यः स्वं वेद । भवति हास्य स्वं तस्य वै स्वर एव स्वं तस्मादार्त्विज्यं करिष्यन्वाचि स्वरमिच्छेत तया वाचा स्वरसम्पन्नयार्त्विज्यं कुर्यात्तस्माद्यज्ञे स्वरवन्तं दिदृक्षन्तऽएवाथो यस्य स्वं भवति भवति हास्य स्वं य एवमेतत्साम्नः स्वं वेद ॥ २७ ॥ तस्य हैतस्य साम्नो यः सुवर्णं वेद। भवति हास्य सुवर्णं तस्य वै स्वर एव सुवर्णं भवति हास्य सुवर्णं य एवमेतत्साम्नः सुवर्णं वेद ॥ २८ ॥ तस्य हैतस्य । साम्नो यः प्रतिष्ठां वेद प्रति ह तिष्ठति तस्य वै वागेव प्रतिष्ठा वाचि हि खल्वेष एतत्प्राणः प्रतिष्ठितो गीयतेऽन्नऽइत्यु हैकऽआहुः ॥ २९ ॥ अथातः पवमानानामेवाभ्यारोहः । स वै खलु प्रस्तोता साम प्रस्तौति स यत्र प्रस्तुयात्तदेतानि जपेदसतो मा सद्गमय तमसो मा ज्योतिर्गमय मृत्योर्मामृतं गमयेति ॥ ३० ॥ स यदाहासतो मा सद्गमयेति । मृत्युर्वाऽअसत्सदमृतं मृत्योर्मामृतं गमयामृतं मा कुर्वित्येवैतदाह ॥ ३१ ॥ तमसो मा ज्योतिर्गमयेति । मृत्युर्वै तमो ज्योतिरमृतं मृत्योर्मामृतं गमयामृतं मा कुर्वित्येवैतदाह मृत्योर्मामृतं गमयेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ ३२ ॥ अथ यानीतराणि स्तोत्राणि । तेष्वात्मनेऽन्नाद्यमागायेत्तस्मादु तेषु वरं वृणीत यं कामं कामयेत तᳫं स एष एवंविदुद्गातात्मने वा यजमानाय वा यं कामं कामयते तमागायति तद्धैतल्लोकजिदेव न हैवालोक्यताया आशास्ति य एवमेतत्साम वेद ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [४. १.] ॥

आत्मैवेदमग्रऽआसीत् । पुरुषविधः सोऽनुवीक्ष्य नान्यदात्मनोऽपश्यत्सोऽहम-

पूर्णꣳ सर्वेणैवैतद्विपश्यति यत्किं च विहृतं यज्ञस्य ॥१८॥ मनसः काममाकूतिमि-
ति । मनसा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतद्विपश्यति यत्किं च विहृतं यज्ञस्य
॥१९॥ वाचः सत्यमशीयेति । वाचा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तद्वाचैवैतद्विपश्यति
यत्किं च विहृतं यज्ञस्य पशूनाꣳ रूपमन्नस्य रसो यशः श्रीः श्रयतां मयि स्वाहे-
त्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥२०॥ अथ तं चोपशयां च पिष्ट्वा । मार्त्स्नया भृता स-
ꣳसृज्यावृता करोत्यावृता पचन्त्युत्सादनार्थमथ य उपशययोर्दृढः स्यात्तेन प्रचरेत्
॥२१॥ संवत्सरो वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै संवत्सरः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तद्वस-
न्तो यदुद्यतस्तद्ग्रीष्मो यत्पिन्वितस्तद्वर्षा यदा वै वर्षाः पिन्वन्तेऽथैनाः सर्वे देवाः
सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वन्ते ह वाऽअस्मै वर्षा य एवमेतद्वेद ॥२२॥ इमे वै
लोकाः प्रवर्ग्यः । सर्वं वाऽइमे लोकाः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदयं लोको य-
दुद्यतस्तदन्तरिक्षलोको यत्पिन्वितस्तदसौ लोको यदा वाऽअसौ लोकः पिन्वते-
ऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्माऽअसौ लोको
य एवमेतद्वेद ॥२३॥ एता वै देवताः प्रवर्ग्यः । अग्निर्वायुरादित्यः सर्वं वाऽएता
देवताः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदग्निर्यदुद्यतस्तद्वायुर्यत्पिन्वितस्तदसावादित्यो
यदा वाऽअसावादित्यः पिन्वतेऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पि-
न्वते ह वाऽअस्माऽअसावादित्यो य एवमेतद्वेद ॥२४॥ यजमानो वै प्रवर्ग्यः ।
तस्यात्मा प्रजा पशवः सर्वं वै यजमानः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदात्मा
यदुद्यतस्तत्प्रजा यत्पिन्वितस्तत्पशवो यदा वै पशवः पिन्वन्तेऽथैनान्त्सर्वे
देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वन्ते ह वाऽअस्मै पशवो य एवमेतद्वे-
द ॥ २५ ॥ अग्निहोत्रं वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वाऽअग्निहोत्रꣳ सर्वं प्रवर्ग्यः स यद-
धिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदुन्नीतं तदुद्यतो यद्धुतं तत्पिन्वितो यदा वाऽअग्निहोत्रं पि-
न्वतेऽथैनत्सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्माऽअग्निहोत्रं य
एवमेतद्वेद ॥२६॥ दर्शपूर्णमासौ वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै दर्शपूर्णमासौ सर्वं प्रवर्ग्यः स
यदधिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदासन्नं तदुद्यतो यद्धुतं तत्पिन्वितो यदा वै दर्शपूर्णमासौ पि-
न्वेतेऽथैनौ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वेते ह वाऽअस्मै
दर्शपूर्णमासौ य एवमेतद्वेद ॥ २७ ॥ चातुर्मास्यानि वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै चातु-
र्मास्यानि सर्वं प्रवर्ग्यः स यदधिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदासन्नं तदुद्यतो यद्धुतं तत्पि-
न्वितो यदा वै चातुर्मास्यानि पिन्वन्तेऽथैनानि सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजी-

स्मीत्यग्रे व्याहरत्ततोऽहंनामाभवत्तस्मादप्येतर्ह्यामन्त्रितोऽहमयमित्येवाग्रऽउक्त्वाथान्य-
न्नाम प्रब्रूते यदस्य भवति ॥ १ ॥ स यत्पूर्वोऽस्मात् । सर्वस्मात्सर्वान्पाप्मन औ-
षत्तस्मात्पुरुष ओषति ह वै स तं योऽस्मात्पूर्वो बुभूषति य एवं वेद ॥ २ ॥ सोऽ-
बिभेत् । तस्मादेकाकी बिभेति स हायमीक्षां चक्रे यन्मदन्यन्नास्ति कस्मान्नु बिभे-
मीति तत एवास्य भयं वीयाय कस्माद्ध्यभेष्यद्द्वितीयाद्वै भयं भवति ॥ ३ ॥ स वै नैव रेमे ।
तस्मादेकाकी न रमते स द्वितीयमैच्छत्स हैतावानास यथा स्त्रीपुमाꣳसौ सम्परिष्व-
क्तौ ॥ ४ ॥ स इममेवात्मानं द्वेधा पातयत् । ततः पतिश्च पत्नी चाभवतां तस्मादिदम-
र्धबृगलमिव स्व इति ह स्माह याज्ञवल्क्यस्तस्मादयमाकाशः स्त्रिया पूर्यतऽएव ताꣳ
समभवत्ततो मनुष्या अजायन्त ॥ ५ ॥ सो हेयमीक्षां चक्रे । कथं नु मात्मनऽएव जनयित्वा
सम्भवति हन्त तिरोऽसानीति ॥ ६ ॥ सा गौरभवत् । वृषभ इतरस्ताꣳ समे-
वाभवत्ततो गावोऽजायन्त ॥ ७ ॥ वडवेतराभवत् । अश्ववृष इतरो गर्दभीतरा
गर्दभ इतरस्ताꣳ समेवाभवत्तत एकशफमजायत ॥ ८ ॥ अजेतराभवत् । बस्त
इतरोऽविरितरा मेष इतरस्ताꣳ समेवाभवत्ततोऽजावयोऽजायन्तैवमेव यदिदं किं-
च मिथुनमा पिपीलिकाभ्यस्तत्सर्वमसृजत ॥ ९ ॥ सोऽवेत् । अहं वाव सृष्टिर-
स्म्यहꣳ हीदꣳ सर्वमसृक्षीति ततः सृष्टिरभवत्सृष्ट्याꣳ हास्यैतस्यां भवति य एवं
वेद ॥ १० ॥ अथेत्यभ्यमन्थत् । स मुखाच्च योनेर्हस्ताभ्यां चाग्निमसृजत तस्मा-
देतदुभयमलोमकमन्तरतोऽलोमका हि योनिरन्तरतः ॥ ११ ॥ तद्यदिदमाहुः ।
अमुं यजामुं यजेत्येकैकं देवमेतस्यैव सा विसृष्टिरेष उ ह्येव सर्वे देवाः ॥ १२ ॥
अथ यत्किं चेदमार्द्रम् । तद्रेतसोऽसृजत तदु सोम एतावद्वाऽइदꣳ सर्वमन्नं चैवा-
न्नादश्च सोम एवान्नमग्निरन्नादः ॥ १३ ॥ सैषा ब्रह्मणोऽतिसृष्टिः । यच्छ्रेयसो
देवानसृजताथ यन्मर्त्यः सन्नमृतानसृजत तस्मादतिसृष्टिरतिसृष्ट्याꣳ हास्यैतस्यां
भवति य एवं वेद ॥ १४ ॥ तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत् । तन्नामरूपाभ्यामेव व्या-
क्रियतासौनामायमिदꣳरूप इति तदिदमप्येतर्हि नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियतेऽ-
सौनामायमिदꣳरूप इति ॥ १५ ॥ स एष इह प्रविष्टः । आ नखाग्रेभ्यो यथा
क्षुरः क्षुरधानेऽवहितः स्याद्विश्वम्भरो वा विश्वम्भरकुलाये तं न पश्यन्त्यकृत्स्नो
हि सः ॥ १६ ॥ प्राणन्नेव प्राणो नाम भवति । वदन्वाक्पश्यंश्चक्षुः शृण्वञ्छ्रोत्रं
मन्वानो मनस्तान्यस्यैतानि कर्मनामान्येव स योऽत एकैकमुपास्ते न स वेदाकृ-
त्स्नो ह्येषोऽत एकैकेन भवति ॥ १७ ॥ आत्मेत्येवोपासीत । अत्र ह्येते सर्व एकं

अ्रदुग्धा । ताᳫं होत्रे ददाति यज्ञो वै होता यज्ञो यजमानस्तस्मात्ताᳫं होत्रे ददाति
॥३४॥ अथ यैषा पत्न्यै व्रतदुघा । तामुन्नातृभ्यो ददाति पत्नीकर्मेव वाऽएतेऽत्र
कुर्वन्ति यदुद्गातारस्तस्मात्तामुन्नातृभ्यो ददाति ॥ ३५ ॥ अर्धेतद्वे० ॥ ११॥
ब्राह्मणम् ॥ २ [३-१] ॥

सर्वेषां वाऽएष भूतानाᳫं । सर्वेषां देवानामात्मा यद्यज्ञस्तस्य समृद्धिमनु य-
जमानः प्रजया पशुभिर्ऋध्यते वि वाऽएष प्रजया पशुभिर्ऋध्यते यस्य घर्मो वि-
-दीयते तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ १ ॥ पूर्णाहुतिं जुहोति । सर्वं वै पूर्णᳫं सर्वेणैवैतद्भि-
षज्यति यत्किंच विरूढं यज्ञस्य ॥ २ ॥ स्वाहा प्राणेभ्यः साधिपतिकेभ्य इति ।
मनो वै प्राणानामधिपतिर्मनसि हि सर्वे प्राणाः प्रतिष्ठितास्तन्मनसैवैतद्भिषज्यति
यत्किं च विरूढं यज्ञस्य ॥३ ॥ पृथिव्यै स्वाहेति । पृथिवी वै सर्वेषां देवानामाय
तनं तत्सर्वाभिरेवैतद्देवताभिर्भिषज्यति यत्किं च विरूढं यज्ञस्य ॥ ४ ॥ अग्नये
स्वाहेति । अग्निर्वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वाभिरेवैतद्देवताभिर्भिषज्यति यत्किं
च विरूढं यज्ञस्य ॥ ५ ॥ अन्तरिक्षाय स्वाहेति । अन्तरिक्षं वै सर्वेषां देवानामा
यतनं तत्सर्वा० ॥ ६ ॥ वायवे स्वाहेति । वायुर्वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा०
॥ ७ ॥ दिवे स्वाहेति । द्यौर्वै सर्वेषां देवानामायतनं तत्सर्वा० ॥ ८ ॥ सूर्या
स्वाहेति । सूर्यो वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा० ॥९ ॥ दिग्भ्यः स्वाहेति । दि
शो वै सर्वेषां देवानामायतनं तत्सर्वा० ॥ १० ॥ चन्द्राय स्वाहेति । चन्द्रो
सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा० ॥ ११॥ नक्षत्रेभ्यः स्वाहेति । नक्षत्राणि वै सर्वे
देवानामायतनं तत्सर्वा० ॥१२॥ अद्भ्यः स्वाहेति। आपो वै सर्वेषां देवानामायत
तत्सर्वा०।१३। वरुणाय स्वाहेति। वरुणो वै सर्वेषां देवानामात्मा तत्सर्वा० १४ ना
स्वाहा पूताय स्वाहेति । अनिरुक्तमनिरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्प्रजापति
मेवैतद्यज्ञं भिषज्यति॥१५॥ त्रयोदशैता आहुतयो भवन्ति। त्रयोदश वै मासाः सं
वत्सरस्य संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्प्रजापतिमेवैतद्यज्ञं भिषज्यति॥१६॥
स्वाहेति । मुखमेवास्मिन्नेतद्दधाति प्राणाय स्वाहा प्राणाय स्वाहेति नासिकेऽए
स्मिन्नेतद्दधाति चक्षुषे स्वाहा चक्षुषे स्वाहेत्यक्षिणीऽएवास्मिन्नेतद्दधाति श्रोत्राय स्वा
हा श्रोत्राय स्वाहेति कर्णावेवास्मिन्नेतद्दधाति ॥१७॥ सप्तैता आहुतयो भवन्ति
सप्त वाऽइमे शीर्षन्प्राणास्तानेवास्मिन्नेतद्दधाति पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति सर्वं

भवन्ति तदेतत्पदनीयमस्य सर्वस्य यदयमात्मानेन ह्येतत्सर्वं वेद यथा ह वै पदेना-
नुविन्देदेवं कीर्तिᳫं श्लोकं विन्दते य एवं वेद ॥ १८ ॥ तदेतत्प्रेयः पुत्रात् । प्रे-
यो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादन्तरतरं यदयमात्मा स योऽन्यमात्मनः प्रियं ब्रु-
वाणं ब्रूयात्प्रियᳫं रोत्स्यतीतीश्वरो ह तथैव स्यादात्मानमेव प्रियमुपासीत स य
आत्मानमेव प्रियमुपास्ते न हास्य प्रियं प्रमायुकं भवति ॥ १९ ॥ तदाहुः । यद्ब्रह्म-
विद्यया सर्वं भविष्यन्तो मनुष्या मन्यन्ते किमु तद्ब्रह्मावेद्यस्मात्तत्सर्वमभवदिति
॥ २० ॥ ब्रह्म वाऽइदमग्रऽआसीत् । तदात्मानमेवावेदहं ब्रह्मास्मीति तस्मात्तत्स-
र्वमभवत्तद्यो—यो देवानां प्रत्यबुध्यत स एव तदभवत्तथऽर्षीणां तथा मनुष्याणा-
म् ॥ २१ ॥ तद्धैतत्पश्यन्नृषिर्वामदेवः प्रतिपेदे । अहं मनुरभवᳫं सूर्यश्चेति तदि-
दमप्येतर्हि य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदᳫं सर्वं भवति तस्य ह न देवाश्चना-
भूत्या ईशतऽआत्मा ह्येषाᳫं स भवत्यथ योऽन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽ-
ऽहमस्मीति न स वेद यथा पशुरेवᳫं स देवानां यथा ह वै बहवः पशवो मनु-
ष्यं भुञ्ज्युरेवमेकैकः पुरुषो देवान्भुनक्त्येकस्मिन्नेव पशावादीयमानेऽप्रियं भवति
किमु बहुषु तस्मादेषां तन्न प्रियं यदेतन्मनुष्या विद्युः ॥ २२ ॥ ब्रह्म वाऽइदमग्र
आसीत् । एकमेव तदेकᳫं सन्न व्यभवत्तच्छ्रेयो रूपमत्यसृजत क्षत्रं यान्येतानि
देवत्रा क्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्रः पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति तस्मात्क्षत्रात्परं
नास्ति तस्माद्ब्राह्मणः क्षत्रियमधस्तादुपास्ते राजसूये क्षत्रऽएव तद्यशो दधाति सैषा
क्षत्रस्य योनिर्यद्ब्रह्म तस्माद्यद्यपि राजा परमतां गच्छति ब्रह्मैवान्तत उपनिश्रयति
स्वां योनिं य उ एनᳫं हिनस्ति स्वाᳫं स योनिमृच्छति स पापीयान्भवति यथा
श्रेयाᳫंसᳫं हिᳫंसित्वा ॥ २३ ॥ स नैव व्यभवत् । स विशमसृजत यान्ये-
तानि देवजातानि गणश आख्यायन्ते वसवो रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुत
इति ॥ २४ ॥ स नैव व्यभवत् । स शौद्रं वर्णमसृजत पूषणमियं वै पूषेयᳫं
हीदᳫं सर्वं पुष्यति यदिदं किं च ॥ २५ ॥ स नैव व्यभवत् । तच्छ्रेयो रूपम-
त्यसृजत धर्मं तदेतत्क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मस्तस्माद्धर्मात्परं नास्त्यथोऽअबलीयान्बली-
याᳫंसमाशᳫंसते धर्मेण यथा राज्ञैवं यो वै स धर्मः सत्यं वै तत्तस्मात्सत्यं
वदन्तमाहुर्धर्मं वदतीति धर्मं वा वदन्तᳫं सत्यं वदतीत्येतद्ध्येवैतदुभयं भवति
॥ २६ ॥ तदेतद्ब्रह्म क्षत्रं विट् शूद्रः । तदग्निनैव देवेषु ब्रह्माभवद्ब्राह्मणो मनु-
क्षत्रियेण क्षत्रियो वैश्येन वैश्यः शूद्रेण शूद्रस्तस्मादग्नावेव देवेषु लोकमि-

पूर्णꣳ सर्वेणैवैतद्विपश्यति यत्किं च विवृद्धं यज्ञस्य ॥१८॥ मनसः काममाकूतिमिति । मनसा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतद्विपश्यति यत्किं च विवृद्धं यज्ञस्य ॥१९॥ वाचः सत्यमशीयेति । वाचा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तद्वाचैवैतद्विपश्यति यत्किं च विवृद्धं यज्ञस्य पशूनाꣳ रूपमन्नस्य रसो यशः श्रीः श्रयतां मयि स्वाहेत्याशिषमेवैतदाशास्ते ॥२०॥ अथ तं चोपशयां च विष्ट्वा । मार्त्स्नेन भुरा सꣳसृज्यावृता करोत्यावृता पचत्युत्सादनार्थमथ य उपशययोर्वृद्धः स्यात्तेन प्रचरेत् ॥२१॥ संवत्सरो वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै संवत्सरः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तद्वसन्तो यदुद्वासितस्तद्ग्रीष्मो यत्पिन्वितस्तद्वर्षा यदा वै वर्षाः पिन्वन्तेऽथैनाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वन्ते ह वाऽअस्मै वर्षा य एवमेतद्वेद ॥२२॥ इमे वै लोकाः प्रवर्ग्यः । सर्वे वाऽइमे लोकाः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदयं लोको यदुद्वासितस्तदन्तरिक्षलोको यत्पिन्वितस्तदसौ लोको यदा वाऽअसौ लोकः पिन्वतेऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्माऽअसौ लोको य एवमेतद्वेद ॥२३॥ एता वै देवताः प्रवर्ग्यः । अग्निर्वायुरादित्यः सर्वं वाऽएता देवताः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदग्निर्यदुद्वासितस्तद्वायुर्यत्पिन्वितस्तदसावादित्यो यदा वाऽअसावादित्यः पिन्वतेऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्माऽअसावादित्यो य एवमेतद्वेद ॥२४॥ यजमानो वै प्रवर्ग्यः । तस्यात्मा प्रजा पशवः सर्वं वै यजमानः सर्वं प्रवर्ग्यः स यत्प्रवृक्तस्तदात्मा यदुद्वासितस्तत्प्रजा यत्पिन्वितस्तत्पशवो यदा वै पशवः पिन्वन्तेऽथैनान्सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वन्ते ह वाऽअस्मै पशवो य एवमेतद्वेद ॥ २५ ॥ अग्निहोत्रं वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वाऽअग्निहोत्रꣳ सर्वं प्रवर्ग्यः स यदधिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदुन्नीतं तदुद्वासितो यद्धुतं तत्पिन्वितो यदा वाऽअग्निहोत्रं पिन्वतेऽथैनत्सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्माऽअग्निहोत्रं य एवमेतद्वेद ॥२६॥ दर्शपूर्णमासौ वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै दर्शपूर्णमासौ सर्वं प्रवर्ग्यः स यदधिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदासन्नं तदुद्वासितो यद्धुतं तत्पिन्वितो यदा वै दर्शपूर्णमासौ पिन्वेतेऽथैनौ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति पिन्वेते ह वाऽअस्मै दर्शपूर्णमासौ य एवमेतद्वेद ॥ २७ ॥ चातुर्मास्यानि वै प्रवर्ग्यः । सर्वं वै चातुर्मास्यानि सर्वं प्रवर्ग्यः स यदधिश्रितं तत्प्रवृक्तो यदासन्नं तदुद्वासितो यद्धुतं तत्पिन्वितो यदा वै चातुर्मास्यानि पिन्वन्तेऽथैनानि सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपजी-

च्छन्ते ब्राह्मणो मनुष्येष्वेताभ्याꣳ हि रूपाभ्यां ब्रह्माभवत् ॥ २७ ॥ अथ यो ह
वाऽअस्माल्लोकात्स्वं लोकमदृष्ट्वा प्रैति । स एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो
वाननूक्तोऽन्यद्वा कर्माकृतं यदि ह वाऽअप्यनेवंविन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्धा-
ान्ततः क्षीयत एवात्मानमेव लोकमुपासीत स य आत्मानमेव लोकमुपास्ते न
ास्य कर्म क्षीयतेऽस्माद्ध्येवात्मनो यद्यत्कामयते तत्तत्सृजते ॥ २८ ॥ अथोऽअयं
ाऽआत्मा । सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोकोऽथ
दनुब्रूते तेनऽर्षीणामथ यत्प्रजामिच्छते यत्पितृभ्यो निपृणाति तेन पितृणामथ यन्म-
ुष्यान्वासयते यदेभ्योऽशनं ददाति तेन मनुष्याणामथ यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विन्द-
त तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदा वयाꣳस्या पिपीलिकाभ्य उपजीवन्ति तेन तेषां
लोको यथा ह वै स्वाय लोकायारिष्टिमिच्छेदेवꣳ हैवंविदे सर्वदा सर्वाणि भूतान्य-
रिष्टिमिच्छन्ति तद्वाऽएतद्विदितं मीमाꣳसितम् ॥ २९ ॥ आत्मैवेदमग्रऽआसीत् । एक
एव सोऽकामयत जाया मे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेत्येतावा-
न्वै कामो नेच्छꣳश्चनातो भूयो विन्देत्तस्मादप्येतर्ह्येकाकी कामयते जाया मे स्या-
दथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति स यावदप्येतेषामेकैकं न प्राप्नो-
त्यकृत्स्न एव तावन्मन्यते तस्यो कृत्स्नता ॥ ३० ॥ मन एवास्यात्मा । वाग्जाया
प्राणः प्रजा चक्षुर्मानुषं वित्तं चक्षुषा हि तद्विन्दति श्रोत्रं दैवꣳ श्रोत्रेण हि तच्छृ-
णोत्यात्मैवास्य कर्मात्मना हि कर्म करोति स एष पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पाङ्क्तः
पुरुषः पाङ्क्तमिदꣳ सर्वं यदिदं किं च तदिदꣳ सर्वमाप्नोति यदिदं किं च य
एवं वेद ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [४. २.] ॥ ॥

यत्सप्तान्नानि मेधया तपसाजनयत्पिता । एकमस्य साधारणं द्वे देवानभाज-
यत् । त्रीण्यात्मनेऽकुरुत पशुभ्य एकं प्रायच्छत् । तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्रा-
णिति यच्च न ॥ कस्मात्तानि न क्षीयन्तेऽद्यमानानि सर्वदा । यो वै तामक्षितिं
वेद सोऽन्नमत्ति प्रतीकेन । स देवानपिगच्छति स ऊर्जमुपजीवतीति श्लोकाः
॥ १ ॥ यत्सप्तान्नानि मेधया तपसाजनयत्पितेति । मेधया हि तपसाजनयत्पिता-
एकमस्य साधारणमितीदमेवास्य तत्साधारणमन्नं यदिदमद्यते स य एतदुपास्ते न
स पाप्मनो व्यावर्तते मिश्रꣳ ह्येतत् ॥ २ ॥ द्वे देवानभाजयदिति हुतं च प्रहुतं च
तस्माद्देवेभ्यो जुह्वति च प्र च जुह्वत्यथो आहुर्दर्शपूर्णमासाविति तस्मान्नेष्टियाजुकः

त पिन्वन्ते ह वाऽअस्मै चातुर्मास्यानि य एवमेतद्वेद ॥ २८ ॥ पशुबन्धो वै
र्ग्यः। सर्वं वै पशुबन्धः सर्वं प्रवर्ग्यं स यदभिश्रितस्तत्प्रवृक्तो यदासन्नस्तद्
तो यद्धुतस्तत्पिन्वितो यदा वै पशुबन्धः पिन्वतेऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्यु
पीवन्ति पिन्वते ह वाऽअस्मै पशुबन्धो य एवमेतद्वेद ॥ २९ ॥ सोमो वै प्रव
ः। सर्वं वै सोमः सर्वं प्रवर्ग्यः स यदभिषुतस्तत्प्रवृक्तो यदुन्नीतस्तद्दुषितो य
तस्तत्पिन्वितो यदा वै सोमः पिन्वतेऽथैनꣳ सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्युपयुञ्ज
त पिन्वते ह वाऽअस्मै सोमो य एवमेतद्वेद न ह वाऽअस्या प्रवर्ग्येण केन चन
ह्निन्दं भवति य एवमेतद्वेद॥३०॥अथैतद्धै । आयुरेतज्ज्योतिः प्रविशति य एतमनु
भूते भक्षयति वा तस्य व्रतचर्या या सृष्टौ ॥३१॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [१.२.]
तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या ॥ १२२ ॥ तृतीयोऽध्यायः [६४.] ॥

द्वया ह प्राजापत्याः । देवाश्चासुराश्च ततः कानीयसा एव देवा ज्याय
सा असुरास्तऽएषु लोकेष्वस्पर्धन्त ॥ १ ॥ ते ह देवा ऊचुः । हन्तासुरान्यज्ञऽ
उद्गीथेनात्ययामेति ॥ २ ॥ ते ह वाचमूचुः । त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यो वागु
दगायद्यो वाचि भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं वदति तदात्मने तेऽविदुरनेन
वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्त्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्र
तिरूपं वदति स एव स पाप्मा ॥३॥ अथ ह प्राणमूचुः । त्वं न उद्गायेति तथेति ते
भ्यः प्राण उदगायद्यः प्राणे भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं जिघ्रति तदात्मने
तेऽविदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्त्स यः स पाप्मा
यदेवेदमप्रतिरूपं जिघ्रति स एव स पाप्मा ॥ ४ ॥ अथ ह चक्षुरूचुः । त्वं न
उद्गायेति तथेति तेभ्यश्चक्षुरुद्गायद्यश्चक्षुषि भोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं
पश्यति तदात्मने तेऽविदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य पाप्मनाविध्यन्त्स
यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपं पश्यति स एव स पाप्मा ॥५॥ अथ ह श्रोत्रमूचुः ।
त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यः श्रोत्रमुदगायद्यः श्रोत्रे भोगस्तं देवेभ्य आगायद्य
त्कल्याणꣳ शृणोति तदात्मने तेऽविदुरनेन वै न उद्गात्रात्येष्यन्तीति तमभिद्रुत्य
पाप्मनाविध्यन्त्स यः स पाप्मा यदेवेदमप्रतिरूपꣳ शृणोति स एव स पाप्मा
॥६॥ अथ ह मन ऊचुः । त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यो मन उदगायद्यो मनसि
देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणꣳ संकल्पयति तदात्मने तेऽविदुरनेन वै न उद्गा

स्यात् ॥ ३ ॥ पशुभ्य एकं प्रायच्छदिति । तत्पयः पयो ह्येवाग्रे मनुष्याश्च प
श्चोपजीवन्ति तस्मात्कुमारं जातं घृतं वैवाग्रे प्रतिलेहयन्ति स्तनं वानुधाप
॥ ४ ॥ अथ वत्सं जातमाहुः । अतृणाद इति तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्रा
ति यच्च नेति पयसि हीदꣳ सर्वं प्रतिष्ठितं यच्च प्राणति यच्च न ॥ ५ ॥
दिदमाहुः । संवत्सरं पयसा जुह्वदप पुनर्मृत्युं जयतीति न तथा विद्याद्य
जुहोति तदहः पुनर्मृत्युमपजयत्येवं विद्वान्त्सर्वꣳ हि देवेभ्योऽन्नाद्यं प्रयच्छति
स्मात्तानि न क्षीयन्तेऽद्यमानानि सर्वदेति ॥ ६ ॥ पुरुषो वाऽअक्षितिः
हीदमन्नं पुनः-पुनर्जनयते यो वै तामक्षितिं वेदेति पुरुषो वाऽअक्षितिः स ह
मन्नं धिया-धिया जनयते कर्मभिर्यद्धैतन्न कुर्यात्क्षीयेत ह सोऽन्नमत्ति प्रतीके
मुखं प्रतीकं मुखेनेत्येतत्स देवानपिगच्छति स ऊर्जमुपजीवतीति प्रशꣳसा ॥
त्रीण्यात्मनेऽकुरुतेति । मनो वाचं प्राणं तान्यात्मनेऽकुरुतान्यत्रमना अभूवं न
र्शमन्यत्रमना अभूवं नाश्रौषमिति मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति ॥ ८ ॥ का
संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मन एव त
दपि पृष्ठत उपस्पृष्टो मनसा विजानाति ॥ ९ ॥ यः कश्च शब्दः । वागेव सैषा अन्त
यत्तैषा हि न प्राणोऽपानो व्यान उदानः समानोऽन इत्येतत्सर्वं प्राण एवैतन्म
वाऽअयमात्मा वाङ्मयो मनोमयः प्राणमयः ॥ १० ॥ त्रयो लोका एतऽएव वागेव
लोको मनोऽन्तरिक्षलोकः प्राणोऽसौ लोकः ॥ ११ ॥ त्रयो वेदा एतऽएव वागेवऽर्ग्वे
मनो यजुर्वेदः प्राणः सामवेदः ॥ १२ ॥ देवाः पितरो मनुष्या एतऽएव । वागेव देवा म
पितरः प्राणो मनुष्याः ॥ १३ ॥ पिता माता प्रजैतऽएव । मन एव पिता वाङ्मा
प्राणः प्रजा ॥ १४ ॥ विज्ञातं विजिज्ञास्यम् । अविज्ञातमेतऽएव यत्किं च विज्ञ
वाचस्तद्रूपं वाग्घि विज्ञाता वागेनं तद्भूत्वावति ॥ १५ ॥ यत्किं च विजिज्ञास्यम
मनसस्तद्रूपं मनो हि विजिज्ञास्यं मन एव तद्भूत्वावति ॥ १६ ॥ यत्किं चाविज्ञातम
प्राणस्य तद्रूपं प्राणो ह्यविज्ञातः प्राण एव तद्भूत्वावति ॥ १७ ॥ तस्यै वाचः
पृथिवी शरीरम् । ज्योती रूपमयमग्निस्तद्यावत्येव वाक्तावती पृथिवी तावानयमग्नि
॥ १८ ॥ अथैतस्य मनसः । द्यौः शरीरं ज्योती रूपमसावादित्यस्तद्यावदेव म
नस्तावती द्यौस्तावानसावादित्यस्तौ मिथुनꣳ समैतां ततः प्राणोऽजायत स इन्द्र
स एषोऽसपत्नो द्वितीयो वै सपत्नो नास्य सपत्नो भवति य एवं वेद ॥ १९ ॥
अथैतस्य प्राणस्यापः । शरीरं ज्योती रूपमसौ चन्द्रस्तद्यावानेव प्राणस्तावत्य

यो ऽन्यत्रात्मनो ब्रह्म वेद क्षत्रं तं परादाद्योऽन्यत्रात्मनः क्षत्रं वेद लोकास्तं परादुर्योऽन्यत्रात्मनो लोकान्वेद देवास्तं परादुर्योऽन्यत्रात्मनो देवान्वेद भूतानि तं परादुर्योऽन्यत्रात्मनो भूतानि वेद सर्वं तं परादाद्योऽन्यत्रात्मनः सर्वं वेदेदं ब्रह्मेदं क्षत्रमिमे लोका इमे देवा इमानि भूतानीदꣳ सर्वं यदयमात्मा ॥ ६ ॥ स यथा दुन्दुभेर्हन्यमानस्य । न बाह्याञ्छब्दाञ्छक्नुयाद्ग्रहणाय दुन्दुभेस्तु ग्रहणेन दुन्दुभ्याघातस्य वा शब्दो गृहीतः ॥ ७ ॥ स यथा वीणायै वाद्यमानायै । न बाह्याञ्छब्दाञ्छक्नुयाद्ग्रहणाय वीणायै तु ग्रहणेन वीणावादस्य वा शब्दो गृहीतः ॥८॥ स यथा शङ्खस्य ध्मायमानस्य । न बाह्याञ्छब्दाञ्छक्नुयाद्ग्रहणाय शङ्खस्य तु ग्रहणेन शङ्खध्मस्य वा शब्दो गृहीतः ॥ ९ ॥ स यथार्द्रैधाग्नेरभ्याहितस्य । पृथग्धूमा विनिश्चरन्त्येवं वा अरेऽस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यदृग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्वाङ्गिरस इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि व्याख्यानान्यस्यैवैतानि सर्वाणि निःश्वसितानि ॥१०॥ स यथा सर्वासामपाꣳ समुद्र एकायनम् । एवꣳ सर्वेषाꣳ स्पर्शानां त्वगेकायनमेवꣳ सर्वेषां गन्धानां नासिके एकायनमेवꣳ सर्वेषाꣳ रसानां जिह्वैकायनमेवꣳ सर्वेषाꣳ रूपाणां चक्षुरेकायनमेवꣳ सर्वेषाꣳ शब्दानाꣳ श्रोत्रमेकायनमेवꣳ सर्वेषाꣳ संकल्पानां मन एकायनमेवꣳ सर्वेषां वेदानाꣳ हृदयमेकायनमेवꣳ सर्वेषां कर्मणाꣳ हस्तावेकायनमेवꣳ सर्वेषामध्वनां पादावेकायनमेवꣳ सर्वेषामानन्दानामुपस्थ एकायनमेवꣳ सर्वेषां विसर्गाणां पायुरेकायनमेवꣳ सर्वासां विद्यानां वागेकायनꣳ ॥११॥ स यथा सैन्धवखिल्यः । उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत नाहास्योद्ग्रहणायेव स्याद्यतो यतस्त्वाददीत लवणमेवैवं वा अर इदं महद्भूतमनन्तमपारं विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीत्यरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥ सा होवाच मैत्रेयी । अत्रैव मा भगवानमूमुहन्न प्रेत्य संज्ञास्तीति ॥ १३ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । न वा अरेऽहं मोहं ब्रवीम्यलं वा अर इदं विज्ञानाय ॥ १४ ॥ यत्र हि द्वैतमिव भवति । तदितर इतरं पश्यति तदितर इतरं जिघ्रति तदितर इतरमभिवदति तदितर इतरꣳ शृणोति तदितर इतरं मनुते तदितर इतरं विजानाति ॥ १५ ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् । तत्केन कं पश्येत्तत्केन कं जिघ्रेत्तत्केन कमभिवदेत्तत्केन कꣳ शृणुयात्तत्केन

तावानसौ चन्द्रः ॥ २० ॥ त एते सर्व एव समाः । सर्वेऽनन्ताः स यो
हैतानन्तवत उपास्तेऽन्तवन्तं स लोकं जयत्यथ यो हैताननन्तानुपास्तेऽनन्तं
स लोकं जयति ॥ २१ ॥ स एष संवत्सरः । प्रजापतिः षोडशकलस्तस्य रा-
त्रय एव पञ्चदश कला ध्रुवैवास्य षोडशी कला स रात्रिभिरेवा च पूर्यतेऽप च
क्षीयते सोऽमावास्यां रात्रिमेतया षोडश्या कलया सर्वमिदं प्राणभृदनुप्रविश्य
ततः प्रातर्जायते तस्मादेतां रात्रिं प्राणभृतः प्राणं न विच्छिन्द्यादपि कृकला-
सस्यैतस्या एव देवताया अपचित्यै ॥ २२ ॥ यो वै स संवत्सरः । प्रजापतिः
षोडशकलोऽयमेव स योऽयमेवंवित्पुरुषस्तस्य वित्तमेव पञ्चदश कला आत्मैवास्य
षोडशी कला स वित्तेनैवा च पूर्यतेऽप च क्षीयते तदेतन्नभ्यं यदयमात्मा प्रधि-
र्वित्तं तस्माद्यद्यपि सर्वज्यानिं जीयत आत्मना चेज्जीवति प्रधिनागादित्याहुः
॥ २३ ॥ अथ त्रयो वाव लोकाः । मनुष्यलोकः पितृलोको देवलोक इति सो-
ऽयं मनुष्यलोकः पुत्रेणैव जय्यो नान्येन कर्मणा कर्मणा पितृलोको विद्यया
देवलोको देवलोको वै लोकानां श्रेष्ठस्तस्माद्विद्यां प्रशंसन्ति ॥ २४ ॥ अथातः
सम्प्रत्तिः । यदा प्रैष्यन्मन्यतेऽथ पुत्रमाह त्वं ब्रह्म त्वं यज्ञस्त्वं लोक इति स पुत्रः
प्रत्याहाहं ब्रह्माहं यज्ञोऽहं लोक इति ॥ २५ ॥ यद्वै किं चानूक्तम् । तस्य सर्वस्य
ब्रह्मेत्येकता ये वै के च यज्ञास्तेषां सर्वेषां यज्ञ इत्येकता ये वै के च
लोकास्तेषां सर्वेषां लोक इत्येकतैतावद्वा इदं सर्वमेतन्मा सर्वं स-
न्नयमितोऽभुनजदिति तस्मात्पुत्रमनुशिष्टं लोक्यमाहुस्तस्मादेनमनुशासति स यदैवं-
विदस्माल्लोकात्प्रैत्यथैभिरेव प्राणैः सह पुत्रमाविशति स यद्यनेन किंचिदक्ष्णया-
कृतं भवति तस्मादेनं सर्वस्मात्पुत्रो मुञ्चति तस्मात्पुत्रो नाम स पुत्रेणैवास्मिंल्लो-
के प्रतितिष्ठत्यथैनमेते दैवाः प्राणा अमृता आविशन्ति ॥ २६ ॥ पृथिव्यै चैनमग्नेश्च ।
दैवी वागाविशति सा वै दैवी वाग्यया यद्यदेव वदति तत्तद्भवति ॥ २७ ॥ दिवश्चै-
नमादित्याच्च । दैवं मन आविशति तद्वै दैवं मनो येनानन्द्येव भवत्यथो न शोच-
ति ॥ २८ ॥ अद्भ्यश्चैनं चन्द्रमसश्च । दैवः प्राण आविशति स वै दैवः प्राणो यः
संचरंश्चासंचरंश्च न व्यथतेऽथो न रिष्यति स एष एवंवित्सर्वेषां भूतानामा-
त्मा भवति यथैषा देवतैवं स यथैतां देवतां सर्वाणि भूतान्यवन्त्येवं हैवंवि-
दं सर्वाणि भूतान्यवन्ति यदु किं चेमाः प्रजाः शोचन्त्यमैवासां तद्भवति पुण्य-
मेवामुं गच्छति न ह वै देवान्पापं गच्छति ॥ २९ ॥ अथातो व्रतमीमांसा । प्रजा-

वन्द्येत तत्केन कं विजानीयाद्येनेदꣳ सर्वं विजानाति तं केन विजानीयाद्वि-
तारमरे केन विजानीयादिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ [९. ४.] ॥ ॥

इयं पृथिवी । सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मधु यश्चा-
यमस्यां पृथिव्यां तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मꣳ शारीरस्तेजोमयोऽ-
मृतमयः पुरुषोऽयमेव स योऽयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदꣳ सर्वम् ॥ १ ॥ इमा
आपः । सर्वेषां भूतानां मध्वासामपाꣳ सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमास्वप्सु ते-
जोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मꣳ रैतसस्तेजोमयोऽमृत० ॥ २ ॥ अयम-
ग्निः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्याग्नेः सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्नग्नौ ते-
जोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं वाङ्मयस्तेजोमयोऽमृत० ॥ ३ ॥ अय-
माकाशः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्याकाशस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मि-
न्नाकाशे तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मꣳ हृद्याकाशस्तेजोमयोऽमृत०
॥ ४ ॥ अयं वायुः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्य वायोः सर्वाणि भूतानि मधु य-
श्चायमस्मिन्वायौ तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं प्राणस्तेजोमयोऽमृत०
॥ ५ ॥ अयमादित्यः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्यादित्यस्य सर्वाणि भूतानि मधु य-
श्चायमस्मिन्नादित्ये तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं चाक्षुषस्तेजोमयोऽ-
मृत० ॥ ६ ॥ अयं चन्द्रः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्य चन्द्रस्य सर्वाणि भूतानि
मधु यश्चायमस्मिंश्चन्द्रे तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं मानसस्तेजोमयो-
ऽमृत० ॥ ७ ॥ इमा दिशः । सर्वेषां भूतानां मध्वासां दिशाꣳ सर्वाणि
भूतानि मधु यश्चायमासु दिक्षु तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मꣳ
श्रौत्रः प्रातिश्रुत्कस्तेजोमयोऽमृत० ॥ ८ ॥ इयं विद्युत् । सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै
विद्युतः सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्यां विद्युति तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो
यश्चायमध्यात्मं तैजसस्तेजोमयोऽमृत० ॥ ९ ॥ अयꣳ स्तनयित्नुः । सर्वेषां भू-
तानां मध्वस्य स्तनयित्नोः सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्स्तनयित्नौ तेजो-
मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मꣳ शाब्दः सौवरस्तेजोमयोऽमृत० ॥ १० ॥
अयं धर्मः । सर्वेषां भूतानां मध्वस्य धर्मस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्ध-
र्मे तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं धार्मस्तेजोमयोऽमृत० ॥ ११ ॥ इदꣳ
सत्यꣳ । सर्वेषां भूतानां मध्वस्य सत्यस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्सत्ये

चित्रीयवान्ह भवति नास्माद्गणीश्छिद्यते ॥ १० ॥ स होवाच
यन्तं पश्चाच्छब्दोऽनूदेत्येतमेवाहं ब्रह्मोपासऽइति स होवाचाजा
न्संवदिष्ठा असुरिति वाऽअहमेतमुपासऽइति स य एतमेवमुपास्ते
ल्लोकऽआयुरेति नैनं पुरा कालात्प्राणो जहाति ॥ ११ ॥ स
य एवायं छायामयः पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपासऽइति स होवाचा
स्मिन्त्संवदिष्ठा मृत्युरिति वाऽअहमेतमुपासऽइति स य एतमेवमुपा
स्मिँल्लोकऽआयुरेति नैनं पुरा कालान्मृत्युरागच्छति ॥ १२ ॥ स
य एवायमात्मनि पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपासऽइति स होवाचाजातशत्रुर्मा
वदिष्ठा आत्मन्वीति वाऽअहमेतमुपासऽइति स य एतमेवमुपास्तऽआ
त्यात्मन्विनी हास्य प्रजा भवति स ह तूष्णीमास गार्ग्यः ॥ १३ ॥
जातशत्रुः । एतावन्नू३ऽइत्येतावद्धीति नैतावता विदितं भवतीति स
ऽउप त्वायानीति ॥ १४ ॥ स होवाचाजातशत्रुः । प्रतिलोमं वै तद्यद्ब्रा
यमुपेयाद्ब्रह्म मे वक्ष्यतीति व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामीति तं पाणावादाय
पुरुषं सुप्तमाजग्मतुस्तमेतैर्नामभिरामन्त्रयां चक्रे बृहन्पाण्डरवासः सो
स नोत्तस्थौ तं पाणिनापेषं बोधयां चकार स होत्तस्थौ ॥ १५ ॥
जातशत्रुः । यत्रैष एतत्सुप्तोऽभूद्य एष विज्ञानमयः पुरु
तदाभूत्कुत एतदागादिति तदु ह न मेने गार्ग्यः ॥ १६ ॥ स हो
शत्रुः । यत्रैष एतत्सुप्तोऽभूद्य एष विज्ञानमयः पुरुषस्तदेषां प्राणानां
विज्ञानमादाय य एषोऽन्तर्हृदयऽआकाशस्तस्मिञ्छेते ॥ १७ ॥ ॥ शतम् ।
॥ ॥ तानि यदा गृह्णाति । अथ हैतत्पुरुषः स्वपिति नाम तद्गृहीत एव प्रा
ति गृहीता वाग्गृहीतं चक्षुर्गृहीतं श्रोत्रं गृहीतं मनः ॥ १८ ॥ स यत्रैतत्स्व
चरति । ते हास्य लोकास्तदुतेव महाराजो भवत्युतेव महाब्राह्मण उतेव
निगच्छति ॥ १९ ॥ स यथा महाराजो जानपदान्गृहीत्वा स्वे जनपदे य
परिवर्ततैवमेवैष एतत्प्राणान्गृहीत्वा स्वे शरीरे यथाकामं परिवर्तते ॥ २०
यदा सुषुप्तो भवति । यदा न कस्यचन वेद हिता नाम नाड्यो द्वासप्तति
स्राणि हृदयात्पुरीततमभिप्रतिष्ठन्ते ताभिः प्रत्यवसृप्य पुरीतति शेते ॥ २१
यथा कुमारो वा महाब्राह्मणो वा । अतिघ्नीमानन्दस्य गत्वा शयीतैवमेवैष
च्छेते ॥ २१ ॥ स यथोर्णनाभिस्त

तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं सात्यस्तेजोमयोऽमृत० ॥ १२ ॥
इदं मानुषं । सर्वेषां भूतानां मध्वस्य मानुषस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायम-
स्मिन्मानुषे तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं मानुषस्तेजोमयोऽमृत० ॥१३॥
अयमात्मा । सर्वेषां भूतानां मध्वस्यात्मनः सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मि-
न्नात्मनि तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमात्मा तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषोऽ-
यमेव स योऽयमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥१४॥ स वाऽअयमात्मा । स-
र्वेषां भूतानामधिपतिः सर्वेषां भूतानां राजा तद्यथा रथनाभौ च रथनेमौ चाराः
सर्वे समर्पिता एवमेवास्मिन्नात्मनि सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि
भूतानि सर्वऽएतऽआत्मानः समर्पिताः ॥१५॥ इदं वै तन्मधु । दध्यङ्ङाथर्वणो-
ऽश्विभ्यामुवाच तदेतदृषिः पश्यन्नवोचत् तद्वां नरा सनये दंस उग्रमाविष्कृ-
णोमि तन्यतुर्न वृष्टिम् दध्यङ् ह यन्मध्वाथर्वणो वामश्वस्य शीर्ष्णा प्र यदीमुवाचेति
॥१६॥ इदं वै तन्मधु । दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच तदेतदृषिः पश्यन्नवोचत् आथ-
र्वणायाश्विना दधीचेऽश्व्यं शिरः प्रत्यैरयतम् स वां मधु प्रवोचदृतायन्त्वाष्ट्रं
यद्दस्रावपिकक्ष्यं वामिति ॥१७॥ इदं वै तन्मधु । दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवा-
च तदेतदृषिः पश्यन्नवोचत् पुरश्चक्रे द्विपदः पुरश्चक्रे चतुष्पदः पुरः स पक्षी भू-
त्वा पुरः पुरुष आविशदिति स वाऽअयं पुरुषः सर्वासु पूर्षु पुरिशयो नैनेन किं-
चनानावृतं नैनेन किं चनासंवृतम् ॥१८॥ इदं वै तन्मधु । दध्यङ्ङाथर्वणोऽश्वि-
भ्यामुवाच तदेतदृषिः पश्यन्नवोचत् रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव त-
दस्य रूपं प्रतिचक्षणाय इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ता ह्यस्य हरयः
शता दशेत्ययं वै हरयोऽयं वै दश च सहस्राणि बहूनि चानन्तानि च तदेतद्
ब्रह्मापूर्वमनपरमनन्तरमबाह्यमयमात्मा ब्रह्म सर्वानुभूरित्यनुशासनम् ॥१९॥ अथ
वंशः । तदिदं वयं शौर्पणाय्याच्छौर्पणाय्यो गौतमाद्गौतमो वात्स्याद्वा-
त्स्यो वात्स्याच्च पाराशर्याच्च पाराशर्यः सांकृत्याच्च भारद्वाजाच्च भारद्वाज औ-
दवाहेश्च शाण्डिल्याच्च शाण्डिल्यो वैजवापाच्च गौतमाच्च गौतमो वैजवापायनाच्च
वैष्टपुरेयाच्च वैष्टपुरेयः शाण्डिल्याच्च रौहिणायनाच्च रौहिणायनः शौनकाच्चात्रे-
याच्च रैभ्याच्च रैभ्यः पौतिमाष्यायणाच्च कौण्डिन्यायनाच्च कौण्डिन्यायनः कौण्डि-
न्यात्कौण्डिन्यः कौण्डिन्यात्कौण्डिन्यः कौण्डिन्याच्चाग्निवेश्याच्च ॥ २० ॥ आग्नि-
वेश्यः सैतवात् । सैतवः पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्याज्जातूकर्ण्यो भारद्वाजा-

व्युच्चरन्त्येवमेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सर्वऽएतऽआत्मानो व्युच्चरन्ति तस्योपनिषत्सत्यस्य सत्यमिति प्राणा वै सत्यं तेषामेष सत्यम् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ ॥ [५. १.] ॥ ॥

यो ह वै शिशुꣳ । साधानꣳ सप्रत्याधानꣳ सस्थूणꣳ सदामं वेद सप्त ह द्विषतो भ्रातृव्यानवरुणद्धि ॥ १ ॥ अयं वाव शिशुर्योऽयं मध्यमः प्राणः । तस्येदमेवाधानमिदं प्रत्याधानं प्राणः स्थूणान्नं दाम तमेताः सप्ताक्षितय उपतिष्ठन्ते ॥ २ ॥ तद्या इमा अक्षँल्लोहिन्यो राजयः । ताभिरेनꣳ रुद्रोऽन्वायत्तोऽथ या अक्षन्नापस्ताभिः पर्जन्यो या कनीनका तयादित्यो यच्छुक्लं तेनाग्निर्यत्कृष्णं तेनेन्द्रोऽधरयैनं वर्तन्या पृथिव्यन्वायत्ता द्यौरुत्तरया नास्यान्नं क्षीयते य एवं वेद ॥ ३ ॥ तदेष श्लोको भवति । अर्वाग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन्यशो निहितं विश्वरूपम् । तस्यासतऽऋषयः सप्त तीरे वागष्टमी ब्रह्मणा संविदानेति ॥ ४ ॥ अर्वाग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुध्न इति । इदं तच्छिर एष ह्यर्वाग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन्यशो निहितं विश्वरूपमिति प्राणा वै यशो निहितं विश्वरूपं प्राणानेतदाह तस्यासतऽऋषयः सप्त तीरऽइति प्राणा वाऽऋषयः प्राणानेतदाह वागष्टमी ब्रह्मणा संविदानेति वाग्घ्यष्टमी ब्रह्मणा संवित्ते ॥ ५ ॥ इमावेव गोतमभरद्वाजौ । अयमेव गोतमोऽयं भरद्वाज इमावेव विश्वामित्रजमदग्नीऽअयमेव विश्वामित्रोऽयं जमदग्निरिमावेव वसिष्ठकश्यपावयमेव वसिष्ठोऽयं कश्यपो वागेवात्रिर्वाचा ह्यन्नमद्यतेऽत्तिर्ह वै नामैतद्यदत्रिरिति सर्वस्यात्ता भवति सर्वमस्यान्नं भवति य एवं वेद ॥ ६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [५-२] ॥

द्वे वाव ब्रह्मणो रूपे । मूर्तं चैवामूर्तं च मर्त्यं चामृतं च स्थितं च यच्च सच्च त्यंच ॥ १ ॥ तदेतन्मूर्तम् । यदन्यद्वायोश्चान्तरिक्षाच्चैतन्मर्त्यमेतत्स्थितमेतत्सत् ॥ २ ॥ तस्यैतस्य । मूर्तस्यैतस्य मर्त्यस्यैतस्य स्थितस्यैतस्य सत एष रसो य एष तपति सतो ह्येष रसः ॥ ३ ॥ अथामूर्तम् । वायुश्चान्तरिक्षं चैतदमृतमेतद्यदेतत्त्यम् ॥ ४ ॥ तस्यैतस्यामूर्तस्य । एतस्यामृतस्यैतस्य यत एतस्य त्यस्यैष रसो य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषस्त्यस्य ह्येष रस इत्यधिदैवतम् ॥ ५ ॥ अथाध्यात्मम् । इदमेव मूर्तं यदन्यत्प्राणाच्च यश्चायमन्तरात्मन्नाकाश एतन्मर्त्यमेतत्स्थितमेतत्सत् ॥ ६ ॥ तस्यैतस्य मूर्तस्य । एतस्य मर्त्यस्यैतस्य स्थितस्यैतस्य सत एष रसो यच्चक्षुः सतो ह्येष रसः ॥ ७ ॥

जो भारद्वाजाच्चासुरायणाच्च गौतमाच्च गौतमो भारद्वाजाद्भारद्वाजो वैज-
नाद्वैजवापायनः कौशिकायनेः कौशिकायनिर्घृतकौशिकाद्घृतकौशिकः पा-
यणात्पाराशर्यायणः पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्याज्जातूकर्ण्यो भारद्वा-
द्वाजो भारद्वाजाच्चासुरायणाच्च यास्काच्चासुरायणस्त्रैवणेस्त्रैवणिरौपजन्धने-
न्धनिरासुरेरासुरिर्भारद्वाजाद्भारद्वाज आत्रेयात् ॥ २१ ॥ आत्रेयो माण्टेः ।
गौतमाद्गौतमो गौतमाद्गौतमो वात्स्याद्वात्स्यः शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यः
त्कैशोर्यात्काप्यात्कैशोर्यः काप्यः कुमारहारितात्कुमारहारितो गालवाद्गालवो
कौण्डिन्याद्विदर्भीकौण्डिन्यो वत्सनपातो बाभ्रवाद्वत्सनपाद्बाभ्रवः पथः सौ
न्थाः सौभरोऽयास्यादाङ्गिरसादयास्य आङ्गिरस आभूतेस्त्वाष्ट्रादाभूति-
विश्वरूपात्त्वाष्ट्राद्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विभ्यामश्विनौ दधीच आथर्वणाद्दध्यङ्
णोऽथर्वणो दैवादथर्वा दैवो मृत्योः प्राध्वꣳसनान्मृत्युः प्राध्वꣳसनः प्रध्वꣳ
प्रध्वꣳसन एकर्षेरेकर्षिर्विप्रजित्तेर्विप्रजित्तिर्व्यष्टेर्व्यष्टिः सनारोः सनारुः सना-
सनातनः सनगात्सनगः परमेष्ठिनः परमेष्ठी ब्रह्मणो ब्रह्म स्वयम्भु ब्रह्मणे
॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥५ [५.५] पञ्चमोऽध्यायः [६९.] ॥

जनको ह वैदेहः । बहुदक्षिणेन यज्ञेनेजे तत्र ह कुरुपञ्चालानां ब्राह्मणा
समेता बभूवुस्तस्य ह जनकस्य वैदेहस्य विजिज्ञासा बभूव कः स्विदेषां
णानामनूचानतम इति ॥ १ ॥ स ह गवाꣳ सहस्रमवरुरोध । दश-दश पादा
स्याः शृङ्गयोराबद्धा बभूवुस्तान्होवाच ब्राह्मणा भगवन्तो यो वो ब्रह्मिष्ठः स
गा उदजतामिति ते ह ब्राह्मणा न दधृषुः ॥२॥ अथ ह याज्ञवल्क्यः । स्वमेव
ब्रह्मचारिणमुवाचैताः सोम्योदज सामश्रवा३ इति ता होदाचकार ते ह ब्राह्मणा
धुः कथं नु नो ब्रह्मिष्ठो ब्रुवीतेति ॥ ३ ॥ अथ ह जनकस्य वैदेहस्य होता
बभूव । स हैनं पप्रच्छ त्वं नु खलु नो याज्ञवल्क्य ब्रह्मिष्ठोऽसी३इति स होवाच
वयं ब्रह्मिष्ठाय कुर्मो गोकामा एव वयꣳस्म इति तꣳ ह तत एव प्रष्टुं दध्रे
श्वलः ॥४॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । यदिदꣳ सर्वं मृत्युनाप्तꣳ सर्वं मृत्युनाभि-
केन यजमानो मृत्योराप्तिमतिमुच्यत इति होत्रर्त्विजाग्निना वाचा वाग्वै
होता तद्येयं वाक्सोऽयमग्निः स होता सा मुक्तिः सातिमुक्तिः ॥५॥ याज्ञवल्क्येति
। यदिदꣳ सर्वमहोरात्राभ्यामाप्तꣳ सर्वमहोरात्राभ्यामभिपन्नं केन यज-

अथामूर्तम् । प्राणश्च यश्चायमन्तरात्मन्नाकाश एतदमृतमेतद्यदे
तस्यैतस्यामूर्तस्य । एतस्यामृतस्यैतस्य यत एतस्य त्यस्यैष रसो
न्पुरुषस्त्यस्य ह्येष रसः ॥ ९ ॥ तस्य हैतस्य पुरुषस्य रूपम् ।
वासो यथा पाण्ड्वाविक यथेन्द्रगोपो यथाग्न्यर्चिर्यथा पुण्डरीकं यथ
सकृद्विद्युत्तेव ह वाऽअस्य श्रीर्भवति य एवं वेद ॥ १० ॥ अथात आदे
न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्त्यथ नामधेयꣳ सत्यस्य सत्यमिति प्र
तेषामेष सत्यम् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ [४-३] ॥

मैत्रेयीति होवाच याज्ञवल्क्यः । उद्यास्यन्वाऽअरेऽहमस्मात्स्थान
तेऽनया कात्यायन्यान्तं करवाणीति ॥ १ ॥ सा होवाच मैत्रेयी । यन्
सर्वा पृथिवी वित्तेन पूर्णा स्यात्कथं तेनामृता स्यामिति नेति होवाच
यथैवोपकरणवतां जीवितं तथैव ते जीवितꣳ स्यादमृतत्वस्य तु नाशा
नेति ॥ २ ॥ सा होवाच मैत्रेयी । येनाहं नामृता स्यां किमहं तेन कु
भगवान्वेद तदेव मे ब्रूहीति ॥ ३ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । प्रिया बतारे
प्रियं भाषस एह्यास्स्व व्याख्यास्यामि ते व्याचक्षाणस्य तु मे निदिध्यासस्व
भगवानिति ॥ ४ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । न वाऽरे पत्युः कामाय प
भवत्यात्मनस्तु कामाय पतिः प्रियो भवति न वाऽअरे जायायै कामाय जा
भवत्यात्मनस्तु कामाय जाया प्रिया भवति न वाऽअरे पुत्राणां कामाय पुत्रा
भवन्त्यात्मनस्तु कामाय पुत्राः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे वित्तस्य कामा
प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय वित्तं प्रियं भवति न वाऽअरे ब्रह्मणः कामाय
प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय ब्रह्म प्रियं भवति न वाऽअरे क्षत्रस्य कामाय
प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय क्षत्रं प्रियं भवति न वाऽअरे लोकानां कामाय
काः प्रिया भवन्त्यात्मनस्तु कामाय लोकाः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे दे
कामाय देवाः प्रिया भवन्त्यात्मनस्तु कामाय देवाः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे
तानां कामाय भूतानि प्रियाणि भवन्त्यात्मनस्तु कामाय भूतानि प्रियाणि
न्ति न वाऽअरे सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं
त्यात्मा वाऽअरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यो मैत्रेय्यात्मनो वा
ऽरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनेदꣳ सर्वं विदित

मानोऽहोरात्रयोराप्तिमतिमुच्यतऽइत्यध्वर्युणर्त्विजा चक्षुषादित्येन चक्षुर्वै यज्ञस्याध्वर्युस्तद्यदिदं चक्षुः सोऽसावादित्यः सोऽध्वर्युः स मुक्तिः सातिमुक्तिः ॥ ६ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । यदिदꣳ सर्वं पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामाप्तꣳ सर्वं पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामभिपन्नं केन यजमानः पूर्वपक्षापरपक्षयोराप्तिमतिमुच्यतऽइति ब्रह्मणर्त्विजा मनसा चन्द्रेण मनो वै यज्ञस्य ब्रह्मा तद्यदिदं मनः सोऽसौ चन्द्रः स ब्रह्मा स मुक्तिः सातिमुक्तिः ॥ ७ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । यदिदमन्तरिक्षमनारम्बणमिवाथ केनाक्रमेण यजमानः स्वर्गं लोकमाक्रमतऽइत्युद्गात्रर्त्विजा वायुना प्राणेन प्राणो वै यज्ञस्योद्गाता तद्योऽयं प्राणः स वायुः स उद्गाता स मुक्तिः सातिमुक्तिरित्यतिमोक्षा अथ सम्पदः ॥ ८ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । कतिभिरयमद्यर्ग्भिर्होतास्मिन्यज्ञे करिष्यतीति तिसृभिरिति कतमास्तास्तिस्र इति पुरोऽनुवाक्या च याज्या च शस्यैव तृतीया किं ताभिर्जयतीति पृथिवीलोकमेव पुरोऽनुवाक्यया जयत्यन्तरिक्षलोकं याज्यया द्यौर्लोकꣳ शस्यया ॥ ९ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । कत्ययमद्याध्वर्युरस्मिन्यज्ञऽआहुतीर्होष्यतीति तिस्र इति कतमास्तास्तिस्र इति या हुता उज्ज्वलन्ति या हुता अतिनेदन्ते या हुता अधिशेरते किं ताभिर्जयतीति या हुता उज्ज्वलन्ति देवलोकमेव ताभिर्जयति दीप्यतऽइव हि देवलोको या हुता अतिनेदन्ते मनुष्यलोकमेव ताभिर्जयत्यतीव हि मनुष्यलोको या हुता अधिशेरते पितृलोकमेव ताभिर्जयत्यध इव हि पितृलोकः ॥ १० ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । कतिभिरयमद्य ब्रह्मा यज्ञं दक्षिणतो देवताभिर्गोपायिष्यतीत्येकयेति कतमा सैकेति मन एवेत्यनन्तं वै मनोऽनन्ता विश्वे देवा अनन्तमेव स तेन लोकं जयति ॥ ११ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । कत्ययमद्योद्गातास्मिन्यज्ञे स्तोत्रियाः स्तोष्यतीति तिस्र इति कतमास्तास्तिस्र इति पुरोऽनुवाक्या च याज्या च शस्यैव तृतीयाधिदैवतमथाध्यात्मं कतमास्ता या अध्यात्ममिति प्राण एव पुरोऽनुवाक्याऽपानो याज्या व्यानः शस्या किं ताभिर्जयतीति यत्किंचेदं प्राणभृदिति ततो ह होताऽश्वल उपरराम ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [६. १] ॥ ॥

अथ हैनं जारत्कारव आर्तभागः पप्रच्छ । याज्ञवल्क्येति होवाच कति ग्रहाः कत्यतिग्रहा इत्यष्टौ ग्रहा अष्टावतिग्रहा ये तेऽष्टौ ग्रहा अष्टावतिग्रहाः कतमे त इति ॥ १ ॥ प्राणो वै ग्रहः । सोऽपानेनातिग्राहेण गृहीतोऽपानेन हि गन्धाञ्जि-

र्वाणि च भूतानि संदृब्धानि भवन्ति तस्माद्वै गौतम पुरुषं प्रेतमाहुर्व्यस्रꣳसिषत
वास्याङ्गानीति वायुना हि गौतम सूत्रेण संदृब्धानि भवन्तीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्या-
र्यामिणं ब्रूहीति ॥ ६ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन् । पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी
द यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवीमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ॥७॥
प्सु तिष्ठन् । अद्भ्योऽन्तरो यमापो न विदुर्यस्यापः शरीरं योऽपोऽन्तरो यमयति
तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ॥८॥ शतम् ७४००॥ ॥ योऽग्नौ तिष्ठन् । अग्नेरन्तरो
ग्निर्न वेद यस्याग्निः शरीरं योऽग्निमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः
९ ॥ य आकाशे तिष्ठन् । आकाशादन्तरो यमाकाशो न वेद
याकाशः शरीरं य आकाशमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः
१० ॥ यो वायौ तिष्ठन् । वायोरन्तरो यं वायुर्न वेद यस्य वायुः शरीरं यो
युमन्तरो यम० ॥ ११ ॥ य आदित्ये तिष्ठन् । आदित्यादन्तरो यमादित्यो न
यस्यादित्यः शरीरं य आदित्यमन्तरो यम० ॥१२॥ यश्चन्द्रतारके तिष्ठन् ।
द्रतारकादन्तरो यं चन्द्रतारकं न वेद यस्य चन्द्रतारकꣳ शरीरं यश्चन्द्रतारक-
तरो यम० ॥ १३ ॥ यो दिक्षु तिष्ठन् । दिग्भ्योऽन्तरो यं दिशो न विदुर्यस्य
शः शरीरं यो दिशोऽन्तरो यम० ॥ १४ ॥ यो विद्युति तिष्ठन् । विद्युतोऽ-
रो यं विद्युन्न वेद यस्य विद्युच्छरीरं यो विद्युतमन्तरो यम० ॥ १५ ॥ य-
नयित्नौ तिष्ठन् । स्तनयित्नोरन्तरो यꣳ स्तनयित्नुर्न वेद यस्य स्तनयित्नुः
रीरं य स्तनयित्नुमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृत इत्यधिदेवतमथाधि-
कम् ॥ १६ ॥ यः सर्वेषु लोकेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो लोकेभ्योऽन्तरो यꣳ सर्वे
का न विदुर्यस्य सर्वे लोकाः शरीरं यः सर्वाँल्लोकानन्तरो यमयति स तऽ-
त्मान्तर्याम्यमृत इत्युऽएवाधिलोकमथाधिवेदम् ॥ १७ ॥ यः सर्वेषु वेदेषु ति-
न् । सर्वेभ्यो वेदेभ्योऽन्तरो० इत्युऽएवाधिवेदमथाधियज्ञम् ॥ १८ ॥ यः स-
षु यज्ञेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो यज्ञेभ्योऽन्तरो० इत्युऽएवाधियज्ञमथाधिभूतम् ॥१९॥
ः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो भूतेभ्योऽन्तरो यꣳ सर्वाणि भूतानि न विदु-
स्य सर्वाणि भूतानि शरीरं यः सर्वाणि भूतान्यन्तरो यमयति स तऽआत्मान्त-
र्याम्यमृत इत्युऽएवाधिभूतमथाध्यात्मम् ॥ २० ॥ यः प्राणे तिष्ठन् । प्राणादन्तरो
प्राणो न वेद यस्य प्राणः शरीरं यः प्राणमन्तरो यमयति स तऽआ...
म्यमृतः ॥ २१ ॥ यो वाचि तिष्ठन् । वाचोऽन्तरो० ॥ २२ ॥ यम०

॥ २ ॥ जिह्वा वै ग्रहः । स रसेनातिग्रहेण गृहीतो जिह्वया हि रसान्विजा-
॥ ३ ॥ वाग्वै ग्रहः । स नाम्नातिग्रहेण गृहीतो वाचा हि नामान्यभिवदति
॥ चक्षुर्वै ग्रहः । स रूपेणातिग्रहेण गृहीतश्चक्षुषा हि रूपाणि पश्यति ॥५॥
वै ग्रहः । स शब्देनातिग्रहेण गृहीतः श्रोत्रेण हि शब्दाञ्छृणोति ॥ ६ ॥
वै ग्रहः । स कामेनातिग्रहेण गृहीतो मनसा हि कामान्कामयते ॥७॥ हस्तौ
हः । स कर्मणातिग्रहेण गृहीतो हस्ताभ्याꣳ हि कर्म करोति ॥ ८ ॥ त्वग्वै
। स स्पर्शेनातिग्रहेण गृहीतस्त्वचा हि स्पर्शान्वेदयत इत्यष्टौ ग्रहा अष्टावति-
ः ॥ ९ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच । यदिदꣳ सर्वं मृत्योरन्नं कास्वित्सा देवता
या मृत्युरन्नमित्यग्निर्वै मृत्युः सोऽपामन्नमप पुनर्मृत्युं जयति ॥ १० ॥ याज्ञ-
क्येति होवाच । यत्रायं पुरुषो म्रियते किमेनं न जहातीति नामेत्यनन्तं वै ना-
न्ता विश्वे देवा अनन्तमेव स तेन लोकं जयति ॥ ११ ॥ याज्ञवल्क्येति हो-
व । यत्रायं पुरुषो म्रियत उदस्मात्प्राणाः क्रामन्त्याहो नेति नेति होवाच
ज्ञवल्क्योऽत्रैव समवनीयन्ते स उच्छ्वयत्याध्मायत्याध्मातो मृतः शेते ॥१२॥ याज्ञव-
क्येति होवाच । यत्रास्य पुरुषस्य मृतस्याग्निं वागप्येति वातं प्राणश्चक्षुरादित्यं
श्चन्द्रं दिशः श्रोत्रं पृथिवीꣳ शरीरमाकाशमात्मौषधीर्लोमानि वनस्पतीन्केशा
प्सु लोहितं च रेतश्च निधीयते क्वायं तदा पुरुषो भवतीत्याहर सोम्य हस्तम्
१३ ॥ आर्तभागेति होवाच । आवामेवैतद्वेदिष्यावो न नावेतत्सजन इति तौ
त्क्रम्य मन्त्रयांचक्रतुस्तौ ह यदूचतुः कर्म हैव तदूचतुरथ ह यत्प्रशशꣳसतुः
र्म हैव तत्प्रशशꣳसतुः पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति ततो
जारत्कारव आर्तभाग उपरराम ॥ १४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [६. २] ॥
तुर्थः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०४ ॥

अथ हैनं भुज्युर्लाह्यायनिः पप्रच्छ । याज्ञवल्क्येति होवाच मद्रेषु चरकाः प-
व्रजाम ते पतञ्चलस्य काप्यस्य गृहानैम तस्यासीद्दुहिता गन्धर्वगृहीता तमपृ-
च्छाम कोऽसीति सोऽब्रवीत्सुधन्वाङ्गिरस इति तं यदा लोकानामन्तानपृच्छामा-
थैतमब्रूम क्व पारिक्षिता अभवन्क्व पारिक्षिता अभवन्निति तत्त्वा पृच्छामि या-
ज्ञवल्क्य क्व पारिक्षिता अभवन्निति ॥१॥ स होवाच । उवाच वै स तदगच्छन्वै
ति तत्र यत्राश्वमेधयाजिनो गच्छन्तीति क्व न्वश्वमेधयाजिनो गच्छन्तीति या-

चक्षुषोऽन्तरो० ॥ २३ ॥ यः श्रोत्रे तिष्ठन् । श्रोत्रादन्तरो० ॥ २४ ॥ यो मनसि तिष्ठन् । मनसोऽन्तरो० ॥ २५ ॥ यस्त्वचि तिष्ठन् । त्वचोऽन्तरो० ॥ २६ ॥ यस्तेजसि तिष्ठन् । तेजसोऽन्तरो० ॥ २७ ॥ यस्तमसि तिष्ठन् । तमसोऽन्तरो० ॥ २८ ॥ यो रेतसि तिष्ठन् । रेतसोऽन्तरो० ॥ २९ ॥ य आत्मनि तिष्ठन् । आत्मनोऽन्तरो० ॥ ३० ॥ अदृष्टो द्रष्टाश्रुतः श्रोता । अमतो मन्ताविज्ञातो विज्ञाता नान्योऽस्ति द्रष्टा नान्योऽस्ति श्रोता नान्योऽस्ति मन्ता नान्योऽस्ति विज्ञातैष त आत्मान्तर्याम्यमृतोऽतोऽन्यदार्तं ततो होद्दालक आरुणिरुपरराम ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ [६. ७.] ॥ ॥

अथ ह वाचक्नव्युवाच । ब्राह्मणा भगवन्तो हन्ताहमिमं याज्ञवल्क्यं द्वौ प्रश्नौ प्रक्ष्यामि तौ चेन्मे विवक्ष्यति न वै जातु युष्माकमिमं कश्चिद्ब्रह्मोद्यं जेतेति तौ चेन्मे न विवक्ष्यति मूर्धास्य विपतिष्यतीति पृच्छ गार्गीति ॥ १ ॥ सा होवाच । अहं वै त्वा याज्ञवल्क्य यथा काश्यो वा वैदेहो वोग्रपुत्र उज्ज्यं धनुरधिज्यं कृत्वा द्वौ बाणवन्तौ सपत्नातिव्याधिनौ हस्ते कृत्वोपोत्तिष्ठेदेवमेवाहं त्वा द्वाभ्यां प्रश्नाभ्यामुपोदस्थां तौ मे ब्रूहीति पृच्छ गार्गीति ॥ २ ॥ सा होवाच । यदूर्ध्वं याज्ञवल्क्य दिवो यदवाक्पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षते कस्मिंस्तदोतं च प्रोतं चेति ॥ ३ ॥ स होवाच । यदूर्ध्वं गार्गि दिवो यदवाक्पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाशे तदोतं च प्रोतं चेति ॥ ४ ॥ सा होवाच । नमस्ते याज्ञवल्क्य यो म एतं व्यवोचोऽपरस्मै धारयस्वेति पृच्छ गार्गीति ॥ ५ ॥ सा होवाच । यदूर्ध्वं याज्ञवल्क्य दिवो यदवाक्पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षते कस्मिंस्तदोतं च प्रोतं चेति ॥ ६ ॥ स होवाच । यदूर्ध्वं गार्गि दिवो यदवाक्पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तदोतं च प्रोतं चेति कस्मिन्न्वाकाश ओतश्च प्रोतश्चेति ॥ ७ ॥ स होवाच । एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदन्त्यस्थूलमनण्वह्रस्वमदीर्घमलोहितमस्नेहमच्छायमतमोऽवाय्वनाकाशमसङ्गमस्पर्शमगन्धमरसमचक्षुष्कमश्रोत्रमवागमनोऽतेजस्कमप्राणममुखमनामागोत्रमजरममरमभयममृतमरजोऽशब्द [illegible]बाह्यं न तदश्नोति कं चन न तदश्नो

कुरुत ॥ ८ ॥ एतस्य वाऽअक्षरस्य । प्रशासने गार्गि द्यावापृथिवी विधृते तिष्ठत एतस्य वाऽअक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्याचन्द्रमसौ विधृतौ तिष्ठत एतस्य वाऽअक्षरस्य प्रशासने गार्ग्यहोरात्राण्यर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरा विधृतास्तिष्ठन्त्येतस्य वाऽअक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्योऽन्या नद्यः स्यन्दन्ते श्वेतेभ्यः पर्वतेभ्यः प्रतीच्योऽन्या यां-यां च दिशमेतस्य वाऽअक्षरस्य प्रशासने गार्गि ददतं मनुष्याः प्रशंसन्ति यजमानं देवा दर्व्यं पितरोऽन्वायत्ताः ॥९॥ यो वाऽएतदक्षरमविदित्वा गार्गि । अस्मिँल्लोके जुहोति ददाति तपस्तप्यति बहूनि वर्षसहस्राण्यन्तवानेवास्य स लोको भवति यो वाऽएतदक्षरमविदित्वा गार्ग्यस्माल्लोकात्प्रैति स कृपणोऽथ य एतदक्षरं गार्गि विदित्वास्माल्लोकात्प्रैति स ब्राह्मणः ॥१०॥ तद्वाऽएतदक्षरं गार्गि । अदृष्टं द्रष्टृ श्रुतꣳ श्रोत्रमतं मन्त्रविज्ञातं विज्ञातृ नान्यदस्ति द्रष्टृ नान्यदस्ति श्रोतृ नान्यदस्ति मन्तृ नान्यदस्ति विज्ञात्रेतद्वै तदक्षरं गार्गि यस्मिन्नाकाश ओतश्च प्रोतश्चेति ॥११॥ सा होवाच । ब्राह्मणा भगवन्तस्तदेव बहु मन्यध्वं यदस्मान्नमस्कारेण मुच्यध्वै न वै जातु युष्माकमिमं कश्चिद्ब्रह्मोद्यं जेतेति ततो ह वाचक्नव्युपरराम ॥१२॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [६. ८] ॥

अथ हैनं विदग्धः शाकल्यः पप्रच्छ । कति देवा याज्ञवल्क्येति स हैतयैव निविदा प्रतिपेदे यावन्तो वैश्वदेवस्य निविद्युच्यन्ते त्रयश्च त्री च शता त्रयश्च त्री च सहस्रेत्योमिति होवाच ॥ १ ॥ कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति । त्रयस्त्रिꣳशदित्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति षडित्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति त्रय इत्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येति द्वावित्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येत्यध्यर्ध इत्योमिति होवाच कत्येव देवा याज्ञवल्क्येत्येक इत्योमिति होवाच कतमे ते त्रयश्च त्री च शता त्रयश्च त्री च सहस्रेति ॥ २ ॥ स होवाच । महिमान एवैषामेते त्रयस्त्रिꣳशत्त्वेव देवा इति कतमे ते त्रयस्त्रिꣳशदित्यष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्यास्तऽएकत्रिꣳशदिन्द्रश्चैव प्रजापतिश्च त्रयस्त्रिꣳशाविति ॥ ३ ॥ कतमे वसव इति । अग्निश्च पृथिवी च वायुश्चान्तरिक्षं चादित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाश्च नक्षत्राणि चैते वसव एतेषु हीदꣳ सर्वं वसु हितमेते हीदꣳ सर्वं वासयन्ते तद्यदिदꣳ सर्वं वासयन्ते तस्माद्वसव इति ॥ ४ ॥ कतमे रुद्रा इति । दशेमे पुरुषे प्राणा

आत्मैकादशस्ते यदास्मान्मर्त्याच्छरीरादुत्क्रामन्त्यथ रोदयन्ति तद्यद्रोदयन्ति त-
स्माद्रुद्रा इति ॥ ५ ॥ कतमऽआदित्या इति । द्वादश मासाः संवत्सरस्यैतऽआ-
दित्या एते हीदꣳ सर्वमाददाना यन्ति तस्मादादित्या इति ॥ ६ ॥ कतम इन्द्रः
कतमः प्रजापतिरिति । स्तनयित्नुरेवेन्द्रो यज्ञः प्रजापतिरिति कतमः स्तनयित्नुरि-
त्यशनिरिति कतमो यज्ञ इति पशव इति ॥ ७ ॥ कतमे षडिति । अग्निश्च पृ-
थिवी च वायुश्चान्तरिक्षं चादित्यश्च द्यौश्चैते षडेते हीदꣳ सर्वं षडिति ॥ ८ ॥
कतमे ते त्रयो देवा इतीमऽएव त्रयो लोका एषु हीमे सर्वे देवा इति कतमौ द्वौ
देवावित्यन्नं चैव प्राणश्चेति कतमोऽध्यर्ध इति योऽयं पवतऽइति ॥ ९ ॥ तदाहुः ।
यदयमेक एव पवतेऽथ कथमध्यर्ध इति यदस्मिन्निदꣳ सर्वमध्यार्ध्नोत्तेनाध्यर्ध इति
कतम एको देव इति स ब्रह्म त्यदित्याचक्षते ॥ १० ॥ पृथिव्येव यस्यायतनम्
चक्षुर्लोको मनोज्योतिर्यो वै तं पुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणꣳ स वै वेदि-
स्याद्याज्ञवल्क्य वेद वाऽअहं तं पुरुषꣳ सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ य एवाय-
शारीरः पुरुषः स एष वदैव शाकल्य तस्य का देवतेति स्त्रिय इति हो-
॥ ११ ॥ रूपाण्येव यस्यायतनम् । चक्षुर्लोको मनोज्योतिर्यो वै तं पुरुषं वि-
त्सर्वस्यात्मनः परायणꣳ स वै वेदिता स्याद्याज्ञवल्क्य वेद वाऽअहं तं पु-
सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ य एवासावादित्ये पुरुषः स एष
शाकल्य तस्य का देवतेति चक्षुरिति होवाच ॥ १२ ॥ आकाश एव
यतनम् । चक्षुर्लोको मनो० ०य एवायं वायौ पुरुषः स एष
शाकल्य तस्य का देवतेति प्राण इति होवाच ॥ १३ ॥ काम एव
यतनम् । चक्षुर्लोको मनो० ०य एवासौ चन्द्रे पुरुषः स एष वदैव शाक-
का देवतेति मन इति होवाच ॥ १४ ॥ तेज एव यस्यायतनम् । चक्षुर्लो-
०य एवायमग्नौ पुरुषः स एष वदैव शाकल्य तस्य का देवतेति वागि-
च ॥ १५ ॥ तम एव यस्यायतनम् । चक्षुर्लोको मन० ०य एवायं
पुरुषः स एष वदैव शाकल्य तस्य का देवतेति मृत्युरिति होवाच
आप एव यस्यायतनम् । चक्षुर्लोको मनो० ०य एवायमप्सु पुरुषः
शाकल्य तस्य का देवतेति वरुण इति होवाच ॥ १७ ॥ रेत एव य-
चक्षुर्लोको मनो० ०य एवायं पुत्रमयः पुरुषः स एष वदैव शाक-
होवाच ॥ १८ ॥ शाकल्येति होवाच याज्ञव-

र्वाणि च भूतानि संदृब्धानि भवन्ति तस्माद्वै गौतम पुरुषं प्रेतमाहुर्व्यस्रंसिषतास्याङ्गानीति वायुना हि गौतम सूत्रेण संदृब्धानि भवन्तीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यान्तर्यामिणं ब्रूहीति ॥ ६ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन् । पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवीमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ॥७॥ ोऽप्सु तिष्ठन् । अद्भ्योऽन्तरो यमापो न विदुर्यस्यापः शरीरं योऽपोऽन्तरो यमयति तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ॥८॥ शतम् ७४००॥ ॥ योऽग्नौ तिष्ठन् । अग्नेरन्तरो मग्निर्न वेद यस्याग्निः शरीरं योऽग्निमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ९ ॥ य आकाशे तिष्ठन् । आकाशादन्तरो यमाकाशो न वेद स्याकाशः शरीरं य आकाशमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः १० ॥ यो वायौ तिष्ठन् । वायोरन्तरो यं वायुर्न वेद यस्य वायुः शरीरं यो ायुमन्तरो यम० ॥ ११ ॥ य आदित्ये तिष्ठन् । आदित्यादन्तरो यमादित्यो न द यस्यादित्यः शरीरं य आदित्यमन्तरो यम० ॥१२॥ यश्चन्द्रतारके तिष्ठन् । न्द्रतारकादन्तरो यं चन्द्रतारकं न वेद यस्य चन्द्रतारकꣳ शरीरं यश्चन्द्रतारकन्तरो यम० ॥ १३ ॥ यो दिक्षु तिष्ठन् । दिग्भ्योऽन्तरो यं दिशो न विदुर्यस्य शः शरीरं यो दिशोऽन्तरो यम० ॥ १४ ॥ यो विद्युति तिष्ठन् । विद्युतोऽन्तरो यं विद्युन्न वेद यस्य विद्युच्छरीरं यो विद्युतमन्तरो यम० ॥ १५ ॥ यस्तनयित्नौ तिष्ठन् । स्तनयित्नोरन्तरो यꣳ स्तनयित्नुर्न वेद यस्य स्तनयित्नुः शरीरं य स्तनयित्नुमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृत इत्यधिदैवतमथाधिलोकम् ॥ १६ ॥ यः सर्वेषु लोकेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो लोकेभ्योऽन्तरो यꣳ सर्वे लोका न विदुर्यस्य सर्वे लोकाः शरीरं यः सर्वाँल्लोकानन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृत इत्युऽएवाधिलोकमथाधिवेदम् ॥ १७ ॥ यः सर्वेषु वेदेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो वेदेभ्योऽन्तरो० इत्युऽएवाधिवेदमथाधियज्ञम् ॥ १८ ॥ यः सर्वेषु यज्ञेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो यज्ञेभ्योऽन्तरो० इत्युऽएवाधियज्ञमथाधिभूतम् ॥१९॥ यः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् । सर्वेभ्यो भूतेभ्योऽन्तरो यꣳ सर्वाणि भूतानि न विदुर्यस्य सर्वाणि भूतानि शरीरं यः सर्वाणि भूतान्यन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृत इत्युऽएवाधिभूतमथाध्यात्मम् ॥ २० ॥ यः प्राणे तिष्ठन् । प्राणादन्तरो यं प्राणो न वेद यस्य प्राणः शरीरं यः प्राणमन्तरो यमयति स तऽआत्मान्तर्याम्यमृतः ॥ ११ ॥ यो वाचि तिष्ठन् । वाचोऽन्तरो० ॥ २२ ॥ यश्चक्षुषि तिष्ठन् ।

स्विदिमे ब्राह्मणा अङ्गारावक्षयणमक्रता३ इति ॥ १९ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच शाकल्यः । यदिदं कुरुपञ्चालानां ब्राह्मणानत्यवादीः किं ब्रह्म विद्वानिति दिशो वेद सदेवाः सप्रतिष्ठा इति यद्दिशो वेत्थ सदेवाः सप्रतिष्ठाः ॥ २० ॥ किंदेवतोऽस्यां प्राच्यां दिश्यसीति । आदित्यदेवत इति स आदित्यः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति चक्षुषीति कस्मिन्नु चक्षुः प्रतिष्ठितं भवतीति रूपेष्विति चक्षुषा हि रूपाणि पश्यति कस्मिन्नु रूपाणि प्रतिष्ठितानि भवन्तीति हृदयऽइति हृदयेन हि रूपाणि जानाति हृदये ह्येव रूपाणि प्रतिष्ठितानि भवन्तीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २१ ॥ किंदेवतोऽस्यां दक्षिणायां दिश्यसीति । यमदेवत इति स यमः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति दक्षिणायामिति कस्मिन्नु दक्षिणा प्रतिष्ठिता भवतीति श्रद्धायामिति यदा ह्येव श्रद्धत्तेऽथ दक्षिणां ददाति श्रद्धायाᳪं ह्येव दक्षिणा प्रतिष्ठिता भवतीति कस्मिन्नु श्रद्धा प्रतिष्ठिता भवतीति हृदयऽइति हृदयेन हि श्रद्धां हृदये ह्येव श्रद्धा प्रतिष्ठिता भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २२ ॥ किंदेवतोऽस्यां प्रतीच्यां दिश्यसीति । वरुणदेवत इति स वरुणः कस्मिन्प्रतिष्ठित इत्यप्स्विति कस्मिन्न्वापः प्रतिष्ठिता भवन्तीति रेतसीति कस्मिन्नु रेतः प्रतिष्ठितं भवतीति हृदयऽइति तस्मादपि प्रतिरूपं जातमाहुर्हृदयादिव सृप्तो हृदयादिव निर्मित इति हृदये ह्येव रेतः प्रतिष्ठितं भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २३ ॥ किंदेवतोऽस्यामुदीच्यां दिश्यसीति । सोमदेवत इति स सोमः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति दीक्षायामिति कस्मिन्नु दीक्षा प्रतिष्ठिता भवतीति सत्यऽइति तस्मादपि दीक्षितमाहुः सत्यं वदेति सत्ये ह्येव दीक्षा प्रतिष्ठिता भवतीति कस्मिन्नु सत्यं प्रतिष्ठितं भवतीति हृदयऽइति हृदयेन हि सत्यं जानाति हृदये ह्येव सत्यं प्रतिष्ठितं भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २४ ॥ किंदेवतोऽस्यां ध्रुवायां दिश्यसीति । अग्निदेवत इति सोऽग्निः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति वाचीति कस्मिन्नु वाक्प्रतिष्ठिता भवतीति मनसीति कस्मिन्नु मनः प्रतिष्ठितं भवतीति हृदयऽइति कस्मिन्नु हृदयं प्रतिष्ठितं भवतीति ॥ २५ ॥ अहल्लिकेति होवाच याज्ञवल्क्यः । यत्रैतदन्यत्रास्मन्मन्यासै यद्ध्येतदन्यत्रास्मत्स्याच्छ्वानो वैनदद्युर्वयांसि वैनद्विमथ्नीरन्निति ॥ २६ ॥ कस्मिन्नु त्वं चात्मा च प्रतिष्ठितौ स्थ इति । प्राणऽइति कस्मिन्नु प्राणः प्रतिष्ठित इत्यपानऽइति कस्मिन्न्वपानः प्रतिष्ठित इति व्यानऽइति कस्मिन्नु व्यानः प्रतिष्ठित इत्युदानऽइति कस्मिन्नूदानः प्रतिष्ठित इति समानऽइति

थ हैनं गार्गी वाचक्नवी पप्रच्छ । याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदꣳ सर्वमप्स्वोतं
च कस्मिन्न्वाप ओताश्च प्रोताश्चेति वायौ गार्गीति कस्मिन्नु वायुरोतश्च प्रोतश्चे
ऽप्व गार्गीति कस्मिन्न्वाकाश ओतश्च प्रोतश्चेत्यन्तरिक्षलोकेषु गार्गीति
न्तरिक्षलोका ओताश्च प्रोताश्चेति द्यौर्लोकेषु गार्गीति कस्मिन्नु द्यौर्लोक
। प्रोताश्चेत्यादित्यलोकेषु गार्गीति कस्मिन्न्वादित्यलोका ओताश्च प्रोताश्चे
केषु गार्गीति कस्मिन्नु चन्द्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति नक्षत्रलोकेषु गा
कस्मिन्नु नक्षत्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति देवलोकेषु गार्गीति कस्मिन्नु दे
ओताश्च प्रोताश्चेति गन्धर्वलोकेषु गार्गीति कस्मिन्नु गन्धर्वलोका ओ
प्रोताश्चेति प्रजापतिलोकेषु गार्गीति कस्मिन्नु प्रजापतिलोका ओताश्च
इति ब्रह्मलोकेषु गार्गीति कस्मिन्नु ब्रह्मलोका ओताश्च प्रोताश्चेति स
गार्गि मातिप्राक्षीर्मा ते मूर्धा व्यपप्तदनतिप्रश्न्यां वै देवतामतिपृच्छसि
तिप्राक्षीरिति ततो ह गार्गी वाचक्नव्युपरराम ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥
(.] ॥ ॥

थ हैनमुद्दालक आरुणिः पप्रच्छ । याज्ञवल्क्येति होवाच मद्रेष्ववसाम
स्य काप्यस्य गृहेषु यज्ञमधीयानास्तस्यासीद्भार्या गन्धर्वगृहीता तमपृ-
कोऽसीति सोऽब्रवीत्कबन्ध आथर्वण इति ॥ १ ॥ सोऽब्रवीत् । पतञ्जलं काप्यं
ांश्च वेत्थ नु त्वं काप्य तत्सूत्रं येनायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि
नि संदृब्धानि भवन्तीति सोऽब्रवीत्पतञ्जलः काप्यो नाहं तद्भगवन्वेदेति
। सोऽब्रवीत् । पतञ्जलं काप्यं याज्ञिकांश्च वेत्थ नु त्वं काप्य तमन्तर्या-
इमं च लोकं परं च लोकꣳ सर्वाणि च भूतान्यन्तरो यमयतीति सोऽ-
ञ्जलः काप्यो नाहं तं भगवन्वेदेति ॥ २ ॥ सोऽब्रवीत् । पतञ्जलं
याज्ञिकांश्च यो वै तत्काप्य सूत्रं विद्यात्तं चान्तर्यामिणꣳ स ब्रह्मवित्स
त्स देववित्स वेदवित्स यज्ञवित्स भूतवित्स आत्मवित्स सर्वविदिति ते-
वीत्तदहं वेद तच्चेत्त्वं याज्ञवल्क्य सूत्रमविद्वांस्तं चान्तर्यामिणं ब्रह्मगवीरु-
मूर्धा ते विपतिष्यतीति ॥ ४ ॥ वेद वाऽअहं गौतम । तत्सूत्रं तं चान्तर्या-
ति यो वाऽइदं कश्च ब्रूयाद्वेद–वेदेति यथा वेत्थ तथा ब्रूहीति ॥ ५ ॥
गौतम तत्सूत्रम् । वायुना वै गौतम सूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः स-

स एष नेति नेत्यात्मा । अगृह्यो न हि गृह्यतेऽशीर्यो न हि शीर्यतेऽसङ्गोऽसितो न सज्यते न व्यथतऽइत्येतान्यष्टावायतनान्यष्टौ लोका अष्टौ पुरुषाः स यस्तान्पुरुषान्न्युदुह्य प्रत्युह्यात्यक्रामीत्तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामि तं चेन्मे न विवक्ष्यसि मूर्धा ते विपतिष्यतीति तथं ह शाकल्यो न मेने तस्य ह मूर्धा विपपात तस्य हाप्यन्यन्मन्यमानाः परिमोषिणोऽस्थीन्यपजह्रुः ॥ २८ ॥ अथ ह याज्ञवल्क्य उवाच । ब्राह्मणा भगवन्तो यो वः कामयते स मा पृच्छतु सर्वे वा मा पृच्छत यो वः कामयते तं वः पृच्छानि सर्वान्वा वः पृच्छानीति ते ह ब्राह्मणा न दधृषुः ॥ २९ ॥ तान्हैतैः श्लोकैः पप्रच्छ । यथा वृक्षो वनस्पतिस्तथैव पुरुषोऽमृषा । तस्य पर्णानि लोमानि त्वगस्योत्पाटिका बहिः ॥ ३० ॥ त्वच एवास्य रुधिरं प्रस्यन्दि त्वच उत्पटः । तस्मात्तदातुन्नात्प्रैति रसो वृक्षादिवाहतात् ॥ ३१ ॥ माꣳसान्यस्य शकराणि किनाटꣳ स्नाव तत्स्थिरम् । अस्थीन्यन्तरतो दारूणि मज्जा मज्जोपमा कृता ॥ ३२ ॥ यद्वृक्षो वृक्णो रोहति मूलान्नवतरः पुनः । मर्त्यः स्विन्मृत्युना वृक्णः कस्मान्मूलात्प्ररोहति ॥ ३३ ॥ रेतस इति मा वोचत जीवतस्तत्प्रजायते । जात एव न जायते को न्वेनं जनयेत्पुनः ॥ धानारुह उ वै वृक्षोऽञ्जसा प्रेत्य सम्भवः । यत्समूलमुद्वृहेयुर्वृक्षं न पुनराभवेत् ॥ मर्त्यः स्विन्मृत्युना वृक्णः कस्मान्मूलात्प्ररोहति । विज्ञानमानन्दं ब्रह्म रातेर्दातुः परायणम् । तिष्ठमानस्य तद्विद इति ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ [६.२] ॥

जनको ह वैदेह आसांचक्रे । अथ ह याज्ञवल्क्य आवव्राज स होवाच जनको वैदेहो याज्ञवल्क्य किमर्थमचारीः पशूनिच्छन्नण्वन्तानित्युभयमेव सम्राडिति होवाच यत्ते कश्चिदब्रवीत्तच्छृणवामेति ॥ १ ॥ अब्रवीन्मऽउदङ्कः शौल्बायनः । प्राणो वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तच्छौल्बायनोऽब्रवीत्प्राणो वै ब्रह्मेत्यप्राणतो हि किꣳस्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वाऽएतत्सम्राडिति ॥ २ ॥ स वै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य । प्राण एवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा प्रियमित्येनदुपासीत का प्रियता याज्ञवल्क्य प्राण एव सम्राडिति होवाच प्राणस्य वै सम्राट्कामायायाज्यं याजयत्यप्रतिगृह्यस्य प्रतिगृह्णात्यपि तत्र वधाशङ्कं भवति यां दिशमेति प्राणस्यैव सम्राट्कामाय प्राणो वै सम्राट्परमं ब्रह्म नैनं प्राणो जहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरन्ति ॥ ३ ॥ देवो भूत्वा देवानप्येति । य एवं विद्वानेतदुपास्ते हस्त्यृषभꣳ सहस्रं ददामीति होवाच जनको वैदेहः स होवाच

न बाह्यं किं चन वेद नान्तरमेवमेवायं शारीर आत्मा प्राज्ञेनात्मना
सम्परिष्वक्तो न बाह्यं किं चन वेद नान्तरम् ॥ २१ ॥ त-
द्वा अस्यैतत् । अतिच्छन्दोऽपहतपाप्माभयं रूपमशोकान्तरमत्र पिता-
पिता भवति माताऽमाता लोका अलोका देवा अदेवा वेदा अवेदा यज्ञा
अयज्ञा अत्र स्तेनोऽस्तेनो भवति भ्रूणहाऽभ्रूणहा पौल्कसोऽपौल्क-
सश्चाण्डालोऽचाण्डालः श्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोऽनन्वागतः पु-
ण्येनानन्वागतः पापेन तीर्णो हि तदा सर्वाञ्छोकान्हृदयस्य भवति ॥ २२ ॥
यद्वै तन्न पश्यति । पश्यन्वै तद्द्रष्टव्यं न पश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते-
ऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येत् ॥ २३ ॥ यद्वै तन्न
जिघ्रति । जिघ्रन्वै तद्घ्रातव्यं न जिघ्रति न हि घ्रातुर्घ्राणाद्विपरिलोपो विद्यते-
ऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यज्जिघ्रेत् ॥ २४ ॥ यद्वै
तन्न रसयति । विजानन्वै तद्रसं न रसयति न हि रसयितू रसाद्विपरिलोपो
विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्रसयेत् ॥ २५ ॥ यद्वै
तन्न वदति । वदन्वै तद्वक्तव्यं न वदति न हि वक्तुर्वचो विपरिलोपो विद्यतेऽवि-
नाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्वदेत् ॥ २६ ॥ यद्वै तन्न शृणो-
ति । शृण्वन्वै तच्छ्रोतव्यं न शृणोति न हि श्रोतुः श्रुतेर्विपरिलोपो विद्यतेऽवि-
नाशित्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यच्छृणुयात् ॥ २७ ॥ यद्वै तन्न
मनुते । मन्वानो वै तन्मन्तव्यं न मनुते न हि मन्तुर्मतेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशि-
त्वान्न तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यन्मन्वीत ॥ २८ ॥ यद्वै तन्न स्पृश-
ति स्पृशन्वै तत्स्प्रष्टव्यं न स्पृशति न हि स्प्रष्टुः स्पृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न तु
तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्स्पृशेत् ॥ २९ ॥ यद्वै तन्न विजानाति विजान-
न्वै तद्विज्ञेयं न विजानाति न हि विज्ञातुर्विज्ञाताद्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वान्न
तु तद्द्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यद्विजानीयात् ॥ ३० ॥ सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो
भवति । एष ब्रह्मलोकः सम्राडिति हैनमनुशशास याज्ञवल्क्य एषाऽस्य परमा
[illegible] लोक एषोऽस्य परम आनन्द एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्ति
॥ ३१ ॥ स यो मनुष्याणां राद्धः समृद्धो भवति । अन्येषामधिपतिः [illegible]
नुष्यकैः कामैः सम्पन्नतमः स मनुष्याणां परम आनन्दः [illegible]
मनुष्याणामानन्दाः । स एकः पितॄणां जितलोकानामानन्दः [illegible]

याज्ञवल्क्यः पिता मेऽमन्यत नाननुशिष्य हरेतेति क एव ते किमब्रवीदिति ॥४॥
अब्रवीन्मे जित्वा शैलिनः । वाग्वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्त-
था तच्छैलिनोऽब्रवीद्वाग्वै ब्रह्मेत्यवदतो हि किᳬ स्यादब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्र-
तिष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वाऽएतत्सम्राडिति ॥ ५ ॥ स वै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य ।
वागेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा प्रज्ञेत्येनदुपासीत का प्रज्ञता याज्ञवल्क्य वागेव स-
म्राडिति होवाच वाचा वै सम्राड्बन्धुः प्रज्ञायतऽऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथ-
र्वाङ्गिरस इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि
व्याख्यानानि वाचैव सम्राट् प्रजायन्ते वाग्वै सम्राट् परमं ब्रह्म नैनं वाग्जहाति
सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरन्ति ॥ ६ ॥ देवो भूत्वा देवानप्येति । य एवं विद्वानेतदु-
पास्ते हस्त्यृ० ॥ ७ ॥ अब्रवीन्मे बर्कुर्वार्ष्णः । चक्षुर्वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृ-
मानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तद्वार्ष्णोऽब्रवीच्चक्षुर्वै ब्रह्मेत्यपश्यतो हि किᳬ स्यादब्रवी-
त्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वाऽएतत्सम्राडिति ॥ ८ ॥ स वै नो
ब्रूहि याज्ञवल्क्य । चक्षुरेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा सत्यमित्येनदुपासीत का सत्यता
याज्ञवल्क्य चक्षुरेव सम्राडिति होवाच चक्षुषा वै सम्राट्पश्यन्तमाहुरद्राक्षीरिति
स आहाद्राक्षमिति तत्सत्यं भवति चक्षुर्वै सम्राट् परमं ब्रह्म नैनं चक्षुर्जहाति सर्वा-
ण्येनं भूतान्यभिक्षरन्ति ॥ ९ ॥ देवो भूत्वा देवानप्येति य एवं विद्वानेतदुपास्ते
हस्त्यृ० ॥ १० ॥ अब्रवीन्मे गर्दभीविपीतो भारद्वाजः । श्रोत्रं वै ब्रह्मेति यथा
मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तद्भारद्वाजोऽब्रवीच्छ्रोत्रं वै ब्रह्मेत्यशृण्वतो हि
किᳬ स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वाऽएतत्सम्रा-
डिति ॥ ११ ॥ स वै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य । श्रोत्रमेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठानन्त
इत्येनदुपासीत कानन्तता याज्ञवल्क्य दिश एव सम्राडिति होवाच तस्माद्वै सम्रा-
डपि यां कां च दिशं गच्छति नैवास्या अन्तं गच्छत्यनन्ता हि दिशः श्रोत्रᳬ
हि दिशः श्रोत्रं वै सम्राट् परमं ब्रह्म नैनᳬ श्रोत्रं जहाति सर्वाण्येनं भू-
तान्यभिक्षरन्ति ॥ १२ ॥ देवो भूत्वा देवानप्येति । य एवं विद्वानेतदुपास्ते
हस्त्यृ० ॥ १३ ॥ अब्रवीन्मे सत्यकामो जाबालः । मनो वै ब्रह्मेति
यथा मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तत्सत्यकामोऽब्रवीन्मनो वै ब्रह्मेत्यमनसो
हि किᳬ स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वाऽएतत्स-
म्राडिति ॥ १४ ॥ स वै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य । मन एवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा-

पितॄणां जितलोकानामानन्दाः । स एकः कर्मदेवानामानन्दो ये कर्मणा देवत्वमभिसम्पद्यन्ते ॥ ३४ ॥ अथ ये शतं कर्मदेवानामानन्दाः । स एक आजानदेवानामानन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतः ॥ ३५ ॥ अथ ये शतमाजानदेवानामानन्दाः । स एको देवलोकऽआनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतः ॥ ३६ ॥ अथ ये शतं देवलोकऽआनन्दाः । स एको गन्धर्वलोकऽआनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतः ॥ ३७ ॥ अथ ये शतं गन्धर्वलोकऽआनन्दाः । स एकः प्रजापतिलोकऽआनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतः ॥ ३८ ॥ अथ ये शतं प्रजापतिलोकऽआनन्दाः । स एको ब्रह्मलोकऽआनन्दो यश्च श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहत एष ब्रह्मलोकः सम्राडिति हैनमनुशशासैतदमृतꣳ सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति ॥ ३९ ॥ स वाऽएष एतस्मिन्त्सम्प्रसादे । रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियोन्याद्रवति बुद्धान्तायैव स यत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसङ्गो ह्ययं पुरुष इत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति ॥ ४० ॥ अत्र ह याज्ञवल्क्यो बिभयां चकार । मेधावी राजा सर्वेभ्यो मान्तेभ्य उदरौत्सीदिति स यत्राणिमानं न्येति जरया वोपतपता वाणिमानं निगच्छति यथाम्रं वोदुम्बरं वा पिप्पलं वा बन्धनात्प्रमुच्यतैवमेवायꣳ शारीर आत्मैभ्योऽङ्गेभ्यः सम्प्रमुच्य पुनः प्रतिन्यायं प्रति योन्याद्रवति प्राणायैव ॥ ४१ ॥ तद्यथा नः सुसमाहितम् । उत्सर्जद्यायादेवमेवायꣳ शारीर आत्मा प्राज्ञेनात्मनान्वारूढ उत्सर्जद्याति ॥ ४२ ॥ तद्यथा राजानमायन्तम् । उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योऽन्नैः पानैरावसथैः प्रतिकल्पन्तेऽयमायात्ययमागच्छतीत्येवꣳ हैवंविदꣳ सर्वाणि भूतानि प्रतिकल्पन्तऽइदं ब्रह्मायातीदमागच्छतीति ॥ ४३ ॥ तद्यथा राजानं प्रयियासन्तम् । उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्य उपसमायन्त्येवꣳ हैवंविदꣳ सर्वे प्राणा उपसमायन्ति यत्रैतदूर्ध्वोच्छ्वासी भवति ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [७. १] ॥

स यत्रायꣳ शारीर आत्माबल्यं नीत्य। संमोहमिव न्येत्यथैनमेते प्राणा अभिसमायन्ति स एतास्तेजोमात्राः समभ्याददानो हृदयमेवान्ववक्रामति ॥१॥ स यत्रैष चाक्षुषः। पुरुषः पराङ् पर्यावर्ततेऽथारूपज्ञो भवत्येकीभवति न पश्यतीत्याहुरेकीन जिघ्रतीत्याहुरेकीभवति न रसयतीत्याहुरेकीभवति न वदतीत्याहुरेकी-

इत्येनदुपासीत कानन्दता याज्ञवल्क्य मन एव सम्राडिति होवाच मनसा
स्म्राद् स्त्रियमभिहर्यति तस्यां प्रतिरूपः पुत्रो जायते स आनन्दो मनो वै स-
ड् परमं ब्रह्म नैनं मनो जहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरन्ति ॥ १५ ॥ देवो
ा देवानप्येति । य एवं विद्वानेतदुपास्ते हस्त्यृ० ॥ १६ ॥ अब्रवीन्मे विदग्धः
कल्यः । हृदयं वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तच्छाक-
ोऽब्रवीद्धृदयं वै ब्रह्मेत्यहृदयस्य हि किꣳ स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं
तेष्ठां न मेऽब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्राडिति ॥ १७ ॥ स वै नो ब्रूहि याज्ञव-
ल्य । हृदयमेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा स्थितिरित्येनदुपासीत का स्थितता याज्ञ-
ल्क्य हृदयमेव सम्राडिति होवाच हृदयं वै सम्राद् सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा हृदयेन
ह सर्वाणि भूतानि प्रतितिष्ठन्ति हृदयं वै सम्राद् परमं ब्रह्मनैनꣳ हृदयं जहाति
र्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरन्ति ॥ १८ ॥ देवो भूत्वा देवानप्येति । य एवं विद्वाने-
दुपास्ते हस्त्यृषभꣳ सहस्रं ददामीति होवाच जनको वैदेहः स होवाच याज्ञव-
ल्क्यः पिता मेऽमन्यत नाननुशिष्य हरेतेति॥१९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ [१.१०]॥

अथ ह जनको वैदेहः कूर्चादुपावसर्पन्नुवाच । नमस्ते याज्ञवल्क्यानु मा शा-
धीति स होवाच यथा वै सम्राण्महान्तमध्वानमेष्यन्रथं वा नावं वा समाददीतैवमे-
वैताभिरुपनिषद्भिः समाहितात्मास्येवं वृन्दारक आढ्यः सन्नधीतवेद उक्तोपनि-
षत्क इतो विमुच्यमानः क्व गमिष्यसीति नाहं तद्भगवन्वेद यत्र गमिष्यामीत्यथ वै
तेऽहं तद्वक्ष्यामि यत्र गमिष्यसीति ब्रवीतु भगवानिति ॥ १ ॥ स होवाच । इन्धो
वै नामैष योऽयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषस्तं वा एतमिन्धꣳ सन्तमिन्द्र इत्याचक्षते परो-
ऽक्षेणेव परोक्षप्रिया-इव हि देवाः प्रत्यक्षद्विषः ॥ २ ॥ अथैतद्वामेऽक्षिणि पुरुष-
रूपम् । एषास्य पत्नी विराट् तयोरेष सꣳस्तावो य एषोऽन्तर्हृदय आकाशोऽथै-
नयोरेतदन्नं य एषोऽन्तर्हृदये लोहितपिण्डोऽथैनयोरेतत्प्रावरणं यदेतदन्तर्हृदये
जालकमिवाथैनयोरेषा सृतिः सती संचरणी यैषा हृदयादूर्ध्वा नाड्युच्चरति ॥ ३ ॥
ता वाऽस्यैताः । हिता नाम नाड्यो यथा केशः सहस्रधा भिन्न एताभिर्वाऽएत-
दास्रवदास्रवति तस्मादेष प्रविविक्ताहारतर-इव भवत्यस्माच्छारीरादात्मनः
तस्य वाऽएतस्य पुरुषस्य । प्राची दिक्प्राञ्चः प्राणा दक्षिणा दिग्दक्षिणाः
प्रतीची दिक्प्रत्यञ्चः प्राणा उदीची दिगुदञ्चः प्राणा ऊर्ध्वा दिगूर्ध्वाः प्राणा

भवति न शृणोतीत्याहुरेकीभवति न मनुतऽइत्याहुरेकीभवति न स्पृशतीत्या
कीभवति न विजानातीत्याहुः ॥ २ ॥ तस्य हैतस्य । हृदयस्याग्रं प्रद्योतते
प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति चक्षुष्टो वा मूर्ध्नो वान्येभ्यो वा शरीरदेशेभ्य
त्क्रामन्तं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामन्तꣳ सर्वे प्राणा अनूत्क्रामन्ति संज्ञा
मेवान्ववक्रामति स एष ज्ञः सविज्ञानो भवति तं विद्याकर्मणी, समन्वारभेते
र्वप्रज्ञा च ॥ ३ ॥ तद्यथा तृणजलायुका । तृणस्यान्तं गत्वात्मानमुपसꣳहर
एवमेवायं पुरुष इदꣳ शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वात्मानमुपसꣳहरति ॥ ४
तद्यथा पेशस्कारी । पेशसो मात्रामपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरꣳ रूपं तनुते
एवमेवायं पुरुष इदꣳ शरीरं निहत्याविद्यां गमयित्वान्यन्नवतरꣳ रूपं त
पित्र्यं वा गान्धर्वं वा ब्राह्मं वा प्राजापत्यं वा दैवं वा मानुषं वान्येभ्
वा भूतेभ्यः ॥ ५ ॥ स वाऽअयमात्मा । ब्रह्म विज्ञानमयो मनोमयो वाङ्
यः प्राणमयश्चक्षुर्मयः श्रोत्रमय आकाशमयो वायुमयस्तेजोमय आपोमयः पृथि
मयः क्रोधमयोऽक्रोधमयो हर्षमयोऽहर्षमयो धर्ममयोऽधर्ममयः सर्वमयस्तद्यदेतदिदंम
ऽदोमय इति यथाकारी यथाचारी तथा भवति साधुकारी साधुर्भवति पापका
पापो भवति पुण्यः पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति ॥६॥ अथो खल्वा
काममय एवायं पुरुष इति स यथाकामो भवति तत्क्रतुर्भवति यत्क्रतुर्भ
तत्कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसम्पद्यतऽइति ॥ ७ ॥ तदेष श्लोको भवति
तदेव सक्तः सह कर्मणैति लिङ्गं मनो यत्र निषक्तमस्य । प्राप्यान्तं कर्मणस्त
यत्किं चेह करोत्ययम् । तस्माल्लोकात्पुनरैत्यस्मै लोकाय कर्मणऽइति नु काम
यमानोऽथाकामयमानो योऽकामो निष्काम आप्तकाम आत्मकामो भवति न तस्य
प्राणा उत्क्रामन्त्यत्रैव समवनीयन्ते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति ॥ ८ ॥ तदेष श्लो
भवति । यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भ
त्यत्र ब्रह्म समश्नुतऽइति ॥ ९ ॥ तद्यथाहिनिर्ल्वयनी । वल्मीके मृता प्रत्यस्ता
शयीतैवमेवेदꣳ शरीरꣳ शेतेऽथायमशरीरोऽमृतः प्राणो ब्रह्मैव तेज
एव सम्राडिति होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽहं भगवते सहस्रं ददामीति होवाच ज
नको वैदेहः ॥ १० ॥ तदप्येते श्लोकाः । अणुः पन्था विततः पुराणो मां
स्पृष्टोऽनुवित्तो मयैव । तेन धीरा अपियन्ति ब्रह्मविदः स्वर्गं लोकमित ऊर्ध्वं वि
मुक्ताः ॥ ११ ॥ तस्मिञ्छुक्लमुत नीलमाहुः पिङ्गलꣳ हरितं लोहितं च ।

प्राची दिक्प्राञ्चः प्राणाः सर्वा दिशः सर्वे प्राणाः ॥५॥ स एष नेति नेत्यात्माऽगृह्यो न हि गृह्यतेऽशीर्यो न हि शीर्यतेऽसङ्गोऽसितो न सज्यते न व्यथतेऽभयं वै जनक प्राप्तोऽसीति होवाच याज्ञवल्क्यः स होवाच जनको वैदेहो नमस्ते याज्ञवल्क्याभयं त्वागच्छताद्यो नो भगवन्नभयं वेदयसऽइमे विदेहा अयमहमस्मीति ॥६॥ ब्राह्मणम् ॥२॥ [६. ११] पञ्चमः प्रपाठकः ॥ कण्डिका संख्या १०७ ॥ षष्ठोऽध्यायः [८७] ॥

जनकꣳ ह वैदेहं याज्ञवल्क्यो जगाम । समेनेन वदिष्यऽइत्यथ ह यज्जनकश्च वैदेहो याज्ञवल्क्यश्चाग्निहोत्रे समूदतुस्तस्मै ह याज्ञवल्क्यो वरं ददौ स ह कामप्रश्नमेव वव्रे तꣳ हास्मै ददौ तꣳ ह सम्राडेव पूर्वः पप्रच्छ ॥१॥ याज्ञवल्क्य किंज्योतिरयं पुरुष इति । आदित्यज्योतिः सम्राडिति होवाचादित्येनैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपर्येतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २ ॥ अस्तमितऽआदित्ये याज्ञवल्क्य । किंज्योतिरेवायं पुरुष इति चन्द्रज्योतिः सम्राडिति होवाच चन्द्रेणैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपर्येतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ३ ॥ अस्तमितऽआदित्ये याज्ञवल्क्य । चन्द्रमस्यस्तमिते किंज्योतिरेवायं पुरुष इत्यग्निज्योतिः सम्राडिति होवाचाग्निनैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपर्येतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ४ ॥ अस्तमितऽआदित्ये याज्ञवल्क्य । चन्द्रमस्यस्तमिते शान्तेऽग्नौ किंज्योतिरेवायं पुरुष इति वाग्ज्योतिः सम्राडिति होवाच वाचैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपर्येतीति तस्माद्वै सम्राडपि यत्र स्वः पाणिर्न विनिर्ज्ञायतेऽथ यत्र वागुच्चरत्युपैव तत्र न्येतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ५ ॥ अस्तमितऽआदित्ये याज्ञवल्क्य । चन्द्रमस्यस्तमिते शान्तेऽग्नौ शान्तायां वाचि किंज्योतिरेवायं पुरुष इत्यात्मज्योतिः सम्राडिति होवाचात्मनैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते पल्ययते कर्म कुरुते विपर्येतीति ॥६॥ शतम् ७९०० ॥ कतम आत्मेति । योऽयं विज्ञानमयः पुरुषः प्राणेषु हृद्यन्तर्ज्योतिः स समानः सन्नुभौ लोकौ सञ्चरति ध्यायतीव लेलायतीव स धीः स्वप्नो भूत्वेमं लोकमतिक्रामति ॥७॥ स वाऽअयं पुरुषो जायमानः शरीरमभिसम्पद्यमानः पाप्मभिः सꣳसृज्यते स उत्क्रामन्म्रियमाणः पाप्मनो विजहाति मृत्यो रूपाणि ॥८॥ तस्य वाऽएतस्य पुरुषस्य । द्वेऽएव स्थाने भवतऽइदं च परलोकस्थानं च सन्ध्यं तृतीयꣳ स्वप्नस्थानं तस्मिन्सन्ध्ये स्थाने तिष्ठन्नुभे स्थाने पश्यतीदं च परलोकस्थानं च ॥ ९ ॥ अथ यथाक्रमोऽयं परलोकस्थाने भवति ।

पन्था ब्रह्मणा ह्यनुवित्तस्तेनैति ब्रह्मवित्तैजसः पुण्यकृच्च ॥ १२ ॥ अन्धं
प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ सम्भूत्याᳬ र
॥ १३ ॥ असुर्या नाम ते लोकाः । अन्धेन तमसावृताः तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्
विद्वाᳬसोऽबुधा जनाः ॥ १४ ॥ तदेव सन्तस्तदु तद्वयामो न चेदवेदी मह
विनष्टिः । ये तद्विदुरमृतास्ते भवन्त्यथेतरे दुःखमेवोपयन्ति ॥ १५ ॥ आत्मा
चेद्विजानीयादयमस्मीति पुरुषः । किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनु संचरे
॥ १६ ॥ यस्यानुवित्तः प्रतिबुद्ध आत्मास्मिन्त्संदेहे गहने प्रविष्टः । स विश्वकृत्स
हि सर्वस्य कर्ता तस्य लोकः स उ लोक एव ॥ १७ ॥ यदैतमनुपश्यति । आ-
त्मानं देवमञ्जसा ईशानं भूतभव्यस्य न तदा विचिकित्सति ॥ १८ ॥ यस्मिन्प-
ञ्च पञ्चजनाः आकाशश्च प्रतिष्ठितः । तमेव मन्यऽआत्मानं विद्वान्ब्रह्मा-
मृतोऽमृतम् ॥ १९ ॥ यस्मादर्वाक्संवत्सरोऽहोभिः परिवर्तते । तद्देवा ज्यो-
तिषां ज्योतिरायुर्होपासतेऽमृतम् ॥ २० ॥ प्राणस्य प्राणम् । उत चक्षुषश्चक्षु-
रुत श्रोत्रस्य श्रोत्रमन्नस्यान्नं मनसो ये मनो विदुः । ते निचिक्युर्ब्रह्म पुरा-
णमग्र्यं मनसैवाप्तव्यं नेह नानास्ति किं चन ॥ २१ ॥ मृत्योः स मृत्युमाप्नोति
य इह नानेव पश्यति । मनसैवानुद्रष्टव्यमेतदप्रमयं ध्रुवम् ॥ २२ ॥ विरजः पर
आकाशात् । अज आत्मा महा ध्रुवः । तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्रा
णः नानुध्यायाद्बहूञ्छब्दान्वाचो विग्लापनᳬहि तदिति ॥ २३ ॥ स वाऽअयमात्
सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः सर्वमिदं प्रशास्ति यदिदं किं च स न स
ना कर्मणा भूयान्नोऽएवासाधुना कनीयानेष भूताधिपतिरेष लोकेश्वर एष लो
पालः स सेतुर्विधरण एषां लोकानामसम्भेदाय ॥ २४ ॥ तमेतं वेदानुवचनेन
विविदिषन्ति । ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यज्ञेनानाशकेन चैतमेव विदित्वा मुनि-
त्येतमेव प्रव्राजिनो लोकमीप्सन्तः प्रव्रजन्ति ॥ २५ ॥ एतद्ध स्म वै तत्पूर्वे ब्रा-
णा अनूचाना विद्वाᳬसः प्रजां न कामयन्ते किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽ-
त्मायं लोक इति ते ह स्म पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च
थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्ति या ह्येव पुत्रैषणा सा वित्तैषणा या वित्तैषणा सा लोकै-
भे ह्येतेऽएषणे एव भवतः ॥ २६ ॥ स एष नेति नेत्यात्मा। अगृह्यो न हि गृह्यतेऽ-
ं न हि शीर्यतेऽसङ्गोऽसितो न सज्यते न व्यथतऽइत्यतः पापमकरवमित्यतः
णमकरवमित्युभेऽउभे ह्येष एते तरत्यमृतः साध्वसाधुनी नैनं कृताकृते तपतो

तमाक्रमणमाक्रम्य पाप्मन आनन्दांश्च पश्यति स यत्रायं प्रस्वपित्यस्य लोकस्य सर्वावतो मात्रामपादाय स्वयं विहत्य स्वयं निर्माय स्वेन भासा स्वेन ज्योतिषा प्रस्वपित्यत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिर्भवति॥१०॥ न तत्र रथा न रथयोगा न पन्थानो भवन्ति अथ रथान्रथयोगान्पथः सृजते न तत्रानन्दा मुदः प्रमुदो भवन्त्यथानन्दान्मुदः प्रमुदः सृजते न तत्र वेशान्ताः स्रवन्त्यः पुष्करिण्यो भवन्त्यथ वेशान्ताः स्रवन्तीः पुष्करिणीः सृजते स हि कर्ता ॥११॥ तदप्येते श्लोकाः । स्वप्नेन शारीरमभिप्रहत्यासुप्तः सुप्तानभिचाकशीति । शुक्रमादाय पुनरैति स्थानꣳ हिरण्मयः पौरुष एकहꣳसः ॥१२॥ प्राणेन रक्षन्नवरं कुलायं बहिष्कुलायादमृतश्चरित्वा । स ईयतेऽमृतो यत्रकामꣳ हिरण्मयः पौरुष एकहꣳसः ॥१३॥ स्वप्नान्तऽउच्चावचमीयमानो रूपाणि देवः कुरुते बहूनि । उतेव स्त्रीभिः सह मोदमानो जक्षदुतेवापि भयानि पश्यन् ॥ १४ ॥ आराममस्य पश्यन्ति । न तं कश्चन पश्यतीति तं नायतं बोधयेदित्याहुर्दुर्भिषज्यꣳ हास्मै भवति यमेष न प्रतिपद्यते ॥१५॥ अथो खल्वाहुः । जागरितदेश एवास्यैष यानि ह्येव जाग्रत्पश्यति तानि सुप्त इत्यत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिर्भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति॥१६॥ स वाऽएष एतस्मिन्स्वप्नान्ते। रत्वा चरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनःप्रतिन्यायंप्रतियोन्याद्रवति बुद्धान्तायैव स यत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसङ्गो ह्ययं पुरुष इत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीति ॥१७॥ तद्यथा महामत्स्य उभे कूलेऽनुसंचरति पूर्वं चापरं चैवमेवायं पुरुष एताऽउभावन्तावनुसंचरति स्वप्नान्तं च बुद्धान्तं च ॥१८॥ तद्यथास्मिन्नाकाशे श्येनो वा सुपर्णो वा विपरिपत्य श्रान्तः संहत्य पक्षौ संलयायैव ध्रियतऽएवमेवायं पुरुष एतस्माऽअन्ताय धावति यत्र सुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति ॥ १९॥ ता वाऽअस्यैता हिता नाम नाड्यो यथा केशः सहस्रधा भिन्नस्तावताणिम्ना तिष्ठन्ति शुक्लस्य नीलस्य पिङ्गलस्य हरितस्य लोहितस्य पूर्णा अथ यत्रैनं घ्नन्तीव जिनन्तीव हस्तीव विच्छाययति गर्तमिव पतति यदेव जाग्रद्भयं पश्यति तदत्राविद्यया भयं मन्यतेऽथ यत्र राजेव देव-इवाहमेवेदꣳ सर्वमस्मीति मन्यते सोऽस्य परमो लोकोऽथ यत्र सुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति ॥२०॥ तद्वाऽअस्यैतदात्मकाममाप्तकाममकामꣳ रूपं तद्यथा प्रियया स्त्रिया सम्परिष्वक्तो

नास्य केन चन कर्मणा लोको मीयते ॥ २७ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम् । एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्धते नो कनीयान् । तस्यैव स्यात्पदवित्तं विदित्वा न कर्मणा लिप्यते पापकेनेति तस्मादेवं विच्छान्तो दान्त उपरतस्तितिक्षुः श्रद्धावित्तो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येत्सर्वमेनं पश्यति सर्वोऽस्यात्मा भवति सर्वस्यात्मा भवति सर्वं पाप्मानं तरति नैनं पाप्मा तरति सर्वं पाप्मानं तपति नैनं पाप्मा तपति विपापो विजरो विजिघत्सोऽपिपासो ब्राह्मणो भवति य एवं वेद ॥ २८ ॥ स वाऽएष महानज आत्मा । अन्नादो वसुदानः स यो हैवमेतं महान्तमजमात्मानमन्नादं वसुदानं वेद विन्दते वसु ॥ २९ ॥ स वाऽएष महानज आत्मा । अजरोऽमरोऽभयोऽमृतो ब्रह्माभयं वै जनक प्राप्तोऽसीति होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽहं भगवते विदेहान्ददामि मां चापि सह दास्यायेति ॥ ३० ॥ स वाऽएष महानज आत्मा । अजरोऽमरोऽभयोऽमृतो ब्रह्माभयं वै ब्रह्माभयꣳ हि वै ब्रह्म भवति य एवं वेद ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [७.२.] ॥

अथ ह याज्ञवल्क्यस्य द्वे भार्ये बभूवतुः । मैत्रेयी च कात्यायनी च तयोर्ह मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी बभूव स्त्रीप्रज्ञैव कात्यायनी सोऽन्यद्वृत्तमुपाकरिष्यमाणः ॥ १ ॥ याज्ञवल्क्यो मैत्रेयीति होवाच । प्रव्रजिष्यन्वाऽअरेऽहमस्मात्स्थानादस्मि हन्त तेऽनया कात्यायन्यान्तं करवाणीति ॥ २ ॥ सा होवाच मैत्रेयी । यन्नु मऽइयं भगोः सर्वा पृथिवी वित्तेन पूर्णा स्यात्स्यां न्वहं तेनामृताहो३ नेति नेति होवाच याज्ञवल्क्यो यथैवोपकरणवतां जीवितं तथैव ते जीवितꣳ स्यादमृतत्वस्य तु नाशास्ति वित्तेनेति ॥ ३ ॥ सा होवाच मैत्रेयी । येनाहं नामृता स्यां किमहं तेन कुर्यां यदेव भगवान्वेद तदेव मे ब्रूहीति ॥ ४ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । प्रिया खलु नो भवती सती प्रियमवृधद्धन्त खलु भवति तेऽहं तद्वक्ष्यामि व्याख्यास्यामि ते वाचं तु मे व्याचक्षाणस्य निदिध्यासस्वेति ब्रवीतु भगवानिति ॥ ५ ॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । न वाऽअरे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामाय पतिः प्रियो भवति ०० देवाः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे वेदानां कामाय वेदाः प्रिया भवन्त्यात्मनस्तु कामाय वेदाः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे यज्ञानां कामाय यज्ञाः प्रिया भवन्त्यात्मनस्तु कामाय यज्ञाः प्रिया भवन्ति न वाऽअरे भूतानां कामाय भूतानि प्रियाणि भवन्त्यात्मनस्तु कामाय भूतानि प्रियाणि भवन्ति न वाऽअरे सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मा न्वरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो

प्राणोऽपानो व्यान इति । अष्टावक्षराण्यष्टाक्षरꣳ ह वाऽएकं गायत्र्यै पदमेतदु
हैवास्या एतत्स यावदिदं प्राणि तावद्ध जयति योऽस्या एतदेवं पदं वेद ॥ ३ ॥
अथास्या एतदेव । तुरीयं दर्शतं पदं परोरजा य एष तपति यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं
दर्शतं पदमिति ददृशऽइव ह्येष परोरजा इति सर्वमु ह्येष रज उपर्युपरि तपत्येवꣳ
हैव श्रिया यशसा तपति योऽस्या एतदेवं पदं वेद ॥ ४ ॥ सैषा गायत्र्येतस्मिꣳस्तु-
रीये । दर्शते पदे परोरजसि प्रतिष्ठिता तद्वै तत्सत्ये प्रतिष्ठितं चक्षुर्वै सत्यं चक्षुर्हि
सत्यं तस्माद्यदिदानीं द्वौ विवदमानावेयातामहमदर्शमहमश्रौषमिति य एव ब्रू-
यादहमदर्शमिति तस्माऽएव श्रद्दध्याम ॥ ५ ॥ तद्वै तत्सत्यं बले प्रतिष्ठितम् ।
प्राणो वै बलं तत्प्राणे प्रतिष्ठितं तस्मादाहुर्बलꣳ सत्यादोगीय इत्येवम्वेषा गायत्र्य-
ध्यात्मं प्रतिष्ठिता ॥ ६ ॥ सा हैषा गयांस्तत्रे । प्राणा वै गयास्तत्प्राणांस्तत्रे तद्य-
द्गयांस्तत्रे तस्माद्गायत्री नाम स यामेवामूमन्वाहैषैव सा स यस्माऽअन्वाह तस्य
प्राणांस्त्रायते ॥ ७ ॥ ताꣳ हैके । सावित्रीमनुष्टुभमन्वाहुर्वागनुष्टुबेतद्वाचमनुब्रूम इति
न तथा कुर्याद्गायत्रीमेवानुब्रूयाद्यदि ह वाऽअप्येवंविद्बह्विव प्रतिगृह्णाति न हैव तद्गायत्र्या
एकं चन पदं प्रति ॥ ८ ॥ स य इमांस्त्रींल्लोकान् । पूर्णान्प्रतिगृह्णीयात्सोऽस्या
एतत्प्रथमं पदमाप्नुयादथ यावतीयं त्रयी विद्या यस्तावत्प्रतिगृह्णीयात्सोऽस्या एत-
द्द्वितीयं पदमाप्नुयादथ यावदिदं प्राणि यस्तावत्प्रतिगृह्णीयात्सोऽस्या एतत्तृतीयं
पदमाप्नुयादथास्या एतदेव तुरीयं दर्शतं पदं परोरजा य एष तपति नैव केन चना-
प्यं कुत उऽएतावत्प्रतिगृह्णीयात् ॥ ९ ॥ तस्या उपस्थानम् । गायत्र्यस्येकपदी
द्विपदी त्रिपदी चतुष्पद्यपदसि न हि पद्यसे नमस्ते तुरीयाय दर्शताय पदाय प-
रोरजसेऽसावदो मा प्रापदिति यं द्विष्यादसावस्मै कामो मा समृद्धीति वा न है-
वास्मै स कामः समृध्यते यस्माऽएवमुपतिष्ठतेऽहमदः प्रापमिति वा ॥ १० ॥
एतद्ध वै तज्जनको वैदेहो । बुडिलमाश्वतराश्विमुवाच यन्नु हो तद्गायत्रीविदब्रूथा
अथ कथꣳ हस्ती भूतो वहसीति मुखꣳ ह्यस्याः सम्राण्न विदां चकारेति होवाच
॥ ११ ॥ तस्या अग्निरेव मुखम् । यदि ह वाऽअपि बह्विवाग्नावभ्यादधति सर्वमेव
तत्संदहत्येवꣳ हैवैवंविद्यद्यपि बह्विव पापं करोति सर्वमेव तत्संप्साय
शुद्धः पूतोऽजरोऽमृतः सम्भवति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १ [८. १५.] ॥
अष्टमोऽध्यायः [९९] ॥

श्वेतकेतुर्ह वाऽआरुणेयः । पञ्चालानां परिषदमाजगाम स आजगाम जैवलिं

ध्यासितव्यो मैत्रेय्यात्मनि वाऽअरे दृष्टे श्रुते मते विज्ञातऽइदꣳ सर्वं विदि
॥ ६ ॥ ब्रह्म तं परादात् । ० ० योऽन्यत्रात्मनो देवान्वेद वेदास्तं परादुर्यो
ात्मनो वेदान्वेद यज्ञास्तं परादुर्योऽन्यत्रात्मनो यज्ञान्वेद भूतानि तं परादु
यत्रात्मनो भूतानि वेद सर्वं तं परादाद्योऽन्यत्रात्मनः सर्वं वेदेदं ब्रह्मेदं क्ष
इमे लोका इमे देवा इमे वेदा इमे यज्ञा इमानि भूतानीदꣳ सर्वं यदयमात
यथा दुन्दुभेर्हन्य ० ० ० ॥८॥ स यथा वीणायै ० ० ॥९॥ स यथा
० ० ॥ १० ॥ स यथार्द्रैधाग्नेर ० ० सूत्राण्यनुव्याख्यानानि व्याख्यान
तꣳ हुतमाशितं पायितमयं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतान्य
नि सर्वाणि निश्वसितानि ॥ ११ ॥ स यथा सर्वासामपाꣳ समुद्र एका
॥१२॥ स यथा सैन्धवघनो । अनन्तरोऽबाह्यः कृत्स्नो रसघन एव स्यादेवं
ऽइदं महद्भूतमनन्तमपारं कृत्स्नः प्रज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय
ानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीत्यरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवल्क्यः ॥ १३ ॥
ाच मैत्रेयी । अत्रैव मा भगवान्मोहान्तमापीपदन्न वाऽअहमिदं विजानामि
संज्ञास्तीति ॥ १४॥ स होवाच याज्ञवल्क्यः । न वाऽअरेऽहं मोहं ब्रवी-
शी वाऽअरेऽयमात्मानुच्छित्तिधर्मा मात्रासꣳसर्गस्त्वस्य भवति ॥१५ ॥
पश्यति० ॥ १६ ॥ यद्वै तन्न जिघ्रति० ॥ १७॥ यद्वै तन्न रसयति०
यद्वै तन्न वदति० ॥१९॥ यद्वै तन्न शृणोति० ॥२०॥ यद्वै तन्न मनुते० ॥२१॥
स्पृशति० ॥ २२ ॥ यद्वै तन्न विजानाति० ॥ २३ ॥ यत्र वाऽअन्यदिव
तत्रान्योऽन्यत्पश्येदन्योऽन्यज्जिघ्रेदन्योऽन्यद्रसयेदन्योऽन्यदभिवदेदन्यो-
ावन्योऽन्यन्मन्वीतान्योऽन्यत्स्पृशेदन्योऽन्यद्विजानीयात् ॥ २४ ॥ यत्र
ात्मैवाभूत् । तत्केन कं पश्येत्तत्केन कं जिघ्रेत्तत्केन कꣳ रसयेत्त-
भिवदेत्तत्केन कꣳ शृणुयात्तत्केन कं मन्वीत तत्केन कꣳ स्पृशेत्तत्केन
ीयाद्येनेदꣳ सर्वं विजानाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरे केन वि-
त्युक्तानुशासनासि मैत्रेय्येतावदरे खल्वमृतत्वमिति होक्त्वा याज्ञवल्क्यः
॥ २५ ॥ अथ वꣳशः । तदिदं वयꣳ शौर्पणाय्याच्छौर्पणाय्यो गौत-
ात्वात्स्याद्वात्स्यो वात्स्याच्च पाराशर्याच्च पाराशर्यः सांकृत्याच्च भारद्वा-
द्वाज औद्वाहेश्च शाण्डिल्याच्च शाण्डिल्यो वैजवापाच्च गौतमाच्च गौ-
ायनाच्च वैष्टपुरेयाच्च वैष्टपुरेयः शाण्डिल्याच्च रौहिणायनाच्च रौहिणा-

प्रवाहणं परिचारयमाणं तमुदीक्ष्याभ्युवाद कुमारा३ऽइति स भो३ऽइति प्रतिशुश्रावानुशिष्टो न्वसि पित्रेत्योमिति होवाच ॥ १ ॥ वेत्थ यथेमाः प्रजाः प्रयत्यो विप्रतिपद्यन्ता३ऽइति नेति होवाच वेत्थ यथेमं लोकं पुनरापद्यन्ता३ऽइति नेति हैवोवाच वेत्थ यथासौ लोक एवं बहुभिः पुनः पुनः प्रयद्भिर्न सम्पूर्यता३ऽइति नेति हैवोवाच ॥ २ ॥ वेत्थ यतिथ्यामाहुत्याꣳ हुतायाम् । आपः पुरुषवाचो भूत्वा समुत्थाय वदन्ती३ ऽइति नेति हैवोवाच वेत्थो देवयानस्य वा पथः प्रतिपदं पितृयाणस्य वा यत्कृत्वा देवयानं वा पन्थानं प्रतिपद्यन्ते पितृयाणं वा ॥ ३ ॥ अपि हि नऽऋषेर्वचः श्रुतम् । द्वे सृतीऽअशृणवं पितॄणामहं देवानामुत मर्त्यानाम् ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति यदन्तरा पितरं मातरं चेति नाहमत एकं चन वेदेति होवाच ॥ ४ ॥ अथ हैनं वसत्योपमन्त्रयां चक्रे । अनादृत्य वसतिं कुमारः प्रदुद्राव स आजगाम पितरं तꣳ होवाचेति वाव किल नो भवान्पुरानुशिष्टानवोच इति कथꣳ सुमेध इति पञ्च मा प्रश्नान्राजन्यबन्धुरप्राक्षीत्ततो नैकं चन वेदेति होवाच कतमे तऽइतीमऽइति ह प्रतीकान्युदाजहार ॥ ५ ॥ स होवाच । तथा नस्त्वं तात जानीथा यथा यदहं किं च वेद सर्वमहं तत्तुभ्यमवोचं प्रेहि तु तत्र प्रतीत्य ब्रह्मचर्यं वत्स्याव इति भवानेव गच्छत्विति ॥ ६ ॥ स आजगाम गौतमो । यत्र प्रवाहणस्य जैवलेरास तस्माऽआसनमाहृत्योदकमाहारयां चकाराथ हास्माऽअर्घ्यं चकार ॥ ७ ॥ स होवाच । वरं भवते गौतमाय दद्म इति स होवाच प्रतिज्ञातो मऽएष वरो यां तु कुमारस्यान्ते वाचमभाषथास्तां मे ब्रूहीति ॥ ८ ॥ स होवाच । दैवेषु वै गौतम तद्वरेषु मानुषाणां ब्रूहीति ॥ ९ ॥ स होवाच । विज्ञायते हास्ति हिरण्यस्यापात्तं गोऽअश्वानां दासीनां प्रवराणां परिधानानां मा नो भवान्बहोरनन्तस्यापर्यन्तस्याभ्यवदान्यो भूदिति स वै गौतम तीर्थेनेच्छासाऽइत्युपैम्यहं भवन्तमिति वाचा ह स्मैव पूर्वऽउपयन्ति ॥ १० ॥ स होपायनकीर्त्योवाच । तथा नस्त्वं गौतम मापराधास्तव च पितामहा यथेयं विद्येतः पूर्वं न कस्मिꣳश्चन ब्राह्मणऽउवास तां त्वहं तुभ्यं वक्ष्यामि को हि त्वैवं ब्रुवन्तमर्हति प्रत्याख्यातुमिति ॥ ११ ॥ असौ वै लोकोऽग्निर्गौतम । तस्यादित्य एव समिद्रश्मयो धूमोऽहरर्चिश्चन्द्रमा अङ्गारा नक्षत्राणि विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः श्रद्धां जुह्वति तस्या आहुतेः सोमो राजा सम्भवति ॥ १२ ॥ पर्जन्यो वाऽअग्निर्गौतम । तस्य संवत्सर एव समिदभ्राणि धूमो विद्युदर्चिरश-

पनः शौनकाच्च जैवन्तायनाच्च रैभ्याच्च रैभ्यः पौतिमाष्यायणाच्च कौण्डिन्यायनाच्च
कौण्डिन्यायनः कौण्डिन्याभ्यां कौण्डिन्यावौर्णवाभेभ्य और्णवाभाः कौण्डिन्यात्कौ-
ण्डिन्यः कौण्डिन्यात्कौण्डिन्यः कौण्डिन्याच्चाग्निवेश्याच्च ॥२६॥ आग्निवेश्यः सैतवा-
त्सैतवः पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्याज्जातूकर्ण्यो भारद्वाजाद्भारद्वाजो भार-
द्वाजाच्चासुरायणाच्च गौतमाच्च गौतमो भारद्वाजाद्भारद्वाजो वलाकाकौशिकाद्वला-
काकौशिकः काषायणात्काषायणः सौकरायणात्सौकरायणस्त्रैवणेस्त्रैवणिरौपजन्धने-
रौपजन्धनिः सायकायनात्सायकायनः कौशिकायनेः कौशिकायनिर्घृतकौशिकाद्घृत-
कौशिकः पाराशर्यायणात्पाराशर्यायणः पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकर्ण्याज्जातूकर्ण्यो
भारद्वाजाद्भारद्वाजो भारद्वाजाच्चासुरायणाच्च यास्काच्चासुरायणस्त्रैवणेस्त्रैवणिरौप-
जन्धनेरौपजन्धनिरासुरेरासुरिर्भारद्वाजाद्भारद्वाज आत्रेयाद् ॥२७॥ आत्रेयो माण्टेः।
माण्टिर्गौतमाद्गौतमो गौतमाद्गौतमो वात्स्याद्वात्स्यः शाण्डिल्याच्छाण्डिल्यः कै-
शोर्यात्काप्यात्कैशोर्यः काप्यः कुमारहारितात्कुमारहारितो गालवाद्गालवो विद-
र्भीकौण्डिन्याद्विदर्भीकौण्डिन्यो वत्सनपातो बाभ्रवाद्वत्सनपाद्बाभ्रवः पथः सौभ-
रात्पन्थाः सौभरोऽयास्यादाङ्गिरसादयास्य आङ्गिरस आभूतेस्त्वाष्ट्रादाभूतिस्त्वा-
ष्ट्रो विश्वरूपात्त्वाष्ट्राद्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विभ्यामश्विनौ दधीच आथर्वणाद्दध्यङ्ङा-
थर्वणोऽथर्वणो दैवादथर्वा दैवो मृत्योः प्राध्वंसनान्मृत्युः प्राध्वंसनः प्राध्व-
ंसनात्प्रध्वंसन एकर्षेरेकर्षिर्विप्रचित्तेर्विप्रचित्तिर्व्यष्टेर्व्यष्टिः सनारोः सनारुः
सनातनात्सनातनः सनगात्सनगः परमेष्ठिनः परमेष्ठी ब्रह्मणो ब्रह्म स्वयम्भु ब्र-
ह्मणे नमः ॥ २८ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [७. ३.] सप्तमोऽध्यायः [९८.] ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्य-
त ऽओम् खं ब्रह्म खं पुराणं वायुरं खमिति ह स्माह कौरव्यायणीपुत्रो वेदोऽयं
ब्राह्मणा विदुर्वेदैनेन यद्वेदितव्यम् ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥४ [८.१] ॥ ॥

त्रयाः प्राजापत्याः । प्रजापतौ पितरि ब्रह्मचर्यमूषुर्देवा मनुष्या असुराः
॥१॥ उषित्वा ब्रह्मचर्यं देवा ऊचुः । ब्रवीतु नो भवानिति तेभ्यो हैतदक्षरमुवाच
द इति व्यज्ञासिष्टा३ इति व्यज्ञासिष्मेति होचुर्दाम्यतेति न आत्थेत्योमिति होवा-
च व्यज्ञासिष्टेति ॥२॥ ॥ शतम् ७१०० ॥ अथ हैनं मनुष्या ऊचुः। ब्रवीतु नो-

निरङ्गारा ह्रादुनयो विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः सोमं जुह्वति तस्या
आहुतेर्वृष्टिः सम्भवति ॥ १३ ॥ अयं वै लोकोऽग्निर्गौतम । तस्य पृथिव्येव स-
मिद्वायुर्धूमो रात्रिरर्चिर्दिशोऽङ्गारा अवान्तरदिशो विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्न-
ग्नौ देवा वृष्टिं जुह्वति तस्या आहुतेरन्नꣳ सम्भवति ॥ १४ ॥ पुरुषो वाऽअ-
ग्निर्गौतम । तस्य व्यात्तमेव समित्प्राणो धूमो वागर्चिश्चक्षुरङ्गाराः श्रोत्रं विष्फु-
लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवा अन्नं जुह्वति तस्या आहुते रेतः सम्भवति ॥१५॥
योषा वाऽअग्निर्गौतम । तस्या उपस्थ एव समिल्लोमानि धूमो योनिरर्चिर्यदन्तः
करोति तेऽङ्गारा अभिनन्दा विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवा रेतो जुह्वति
तस्या आहुतेः पुरुषः सम्भवति स जायते स जीवति यावज्जीवत्यथ यदा म्रिय-
तेऽथैनमग्नये हरन्ति ॥ १६ ॥ तस्याग्निरेवाग्निर्भवति । समित्समिद्धूमो धूमोऽर्चि-
रर्चिरङ्गारा अङ्गारा विष्फुलिङ्गा विष्फुलिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः पुरुषं जुह्वति
तस्या आहुतेः पुरुषो भास्वरवर्णः सम्भवति ॥ १७ ॥ ते यऽएवमेतद्विदुः । ये
चामी अरण्ये श्रद्धाꣳ सत्यमुपासते तेऽर्चिरभिसम्भवन्त्यर्चिषोऽहरह्न आपूर्यमा-
णपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्षण्मासानुदङ्ङादित्य एति मासेभ्यो देवलोकं देवलो-
कादादित्यमादित्याद्वैद्युतं तान्वैद्युतात्पुरुषो मानस एत्य ब्रह्मलोकान्गमयति ते
तेषु ब्रह्मलोकेषु पराः परावतो वसन्ति तेषामिह न पुनरावृत्तिरस्ति ॥ १८ ॥
अथ ये यज्ञेन दानेन तपसा लोकं जयन्ति ते धूममभिसम्भवन्ति धूमाद्रात्रिꣳ रात्रे-
रपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्यान्षण्मासान्दक्षिणादित्य एति मासेभ्यः
पितृलोकं पितृलोकाच्चन्द्रं ते चन्द्रं प्राप्यान्नं भवन्ति ताꣳस्तत्र देवा यथा सोमꣳ
राजानमाप्यायस्वापक्षीयस्वेत्येवमेनाꣳस्तत्र भक्षयन्ति तेषां यदा तत्पर्यवैत्यथेममे-
वाकाशमभिनिष्पद्यन्तऽआकाशाद्वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेः पृथिवीं ते पृथिवीं प्राप्यान्नं
भवन्ति तऽएवमेवानुपरिवर्तन्तेऽथ यऽएतौ पन्थानौ न विदुस्ते कीटाः पतङ्गा यदिदं
दन्दशूकम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ ॥ [९. १.] ॥ ॥

यो ह वै ज्येष्ठं च श्रेष्ठं च वेद । ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च स्वानां भवति प्राणो वै ज्येष्ठ-
श्च श्रेष्ठश्च ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च स्वानां भवत्यपि च येषां बुभूषति य एवं वेद ॥१॥
यो ह वै वसिष्ठां वेद । वसिष्ठः स्वानां भवति वाग्वै वसिष्ठः स्वानां भवति
य एवं वेद ॥२॥ यो ह वै प्रतिष्ठां वेद । प्रतितिष्ठति समे प्रतितिष्ठति दुर्गे चक्षुर्वै

ानिति तेभ्यो हैतदेवाक्षरमुवाच द इति व्यज्ञासिष्टा३ इति व्यज्ञासिष्मेति होचुर्द
न आत्थेत्योमिति होवाच व्यज्ञासिष्टेति ॥३॥ अथ हैनमसुरा ऊचुः । ब्रवी
भवानिति तेभ्यो हैतदेवाक्षरमुवाच द इति व्यज्ञासिष्टा३ इति व्यज्ञासिष्मेति
र्दयध्वमिति न आत्थेत्योमिति होवाच व्यज्ञासिष्टेति तदेतदेवैषा दैवी वागनुव-
स्तनयित्नुर्ददद इति दाम्यत दत्त दयध्वमिति तदेतत्त्रयꣳ शिक्षेद्दमं दानं द-
ति ॥४॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [८.२] ॥ ॥

ायुरनिलममृतं भस्मान्तꣳ शरीरम् । ओ३म् क्रतो स्मर क्लिबे स्मराग्ने
पथा रायेऽअस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो
ते नमउक्तिं विधेमेति ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥६ [८.३] ॥ ॥

प्रजापतिर्यद्धृदयम् । एतद्ब्रह्मैतत्सर्वं तदेतत्त्र्यक्षरꣳ हृदयमिति हृ इत्येक-
भिहरन्त्यस्मै स्वाश्चान्ये च य एवं वेद द इत्येकमक्षरं ददन्त्यस्मै स्वाश्चा-
य एवं वेद यमित्येकमक्षरमेति स्वर्गं लोकं य एवं वेद ॥ १
॥ ७ [८.४] ॥ ॥

तदेतदेव तदास । सत्यमेव स यो हैवमेतन्महद्यक्षं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्
माँल्लोकाञ्जित इन्न्वसावसद्य एवमेतन्महद्यक्षं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्मे
व ब्रह्म ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥ ८ [८.५] ॥ ॥

एवेदमग्रऽआसुः । ता आपः सत्यमसृजन्त सत्यं ब्रह्म प्रजापतिं प्रजा-
१॥ ते देवाः सत्यमित्युपासते । तदेतत्त्र्यक्षरꣳ सत्यमिति स इत्येकमक्षरं
ममित्येकमक्षरं प्रथमोत्तमेऽक्षरे सत्यं मध्यतोऽनृतं तदेतदनृतꣳ सत्येन
सत्यभूयमेव भवति नैवंविद्वाꣳसमनृतꣳ हिनस्ति ॥२॥ तद्यत्तत्सत्यम् ।
दित्यो य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषो यश्चायं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषस्ता-
स्मिन्प्रतिष्ठितौ रश्मिभिर्वाऽएषोऽस्मिन्प्रतिष्ठितः प्राणैरयममुष्मि-
न्यन्भवति शुद्धमेवैतन्मण्डलं पश्यति नैनमेते रश्मयः प्रत्यायन्ति॥३॥

तेष्ठा चक्षुषा हि समे च दुर्गे च प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति समे प्रतितिष्ठति दुर्ग
एवं वेद ॥ ३ ॥ यो ह वै सम्पदं वेद । सꣳ हास्मै पद्यते यं कामं कामयते
त्रं वै सम्पच्छ्रोत्रे हीमे सर्वे वेदा अभिसम्पन्नाः सꣳ हास्मै पद्यते यं कामं
मयते य एवं वेद ॥ ४॥ यो ह वाऽआयतनं वेद । आयतनꣳ स्वानां भवत्या-
तनं जनानां मनो वाऽआयतनमायतनꣳ स्वानां भवत्यायतनं जनानां य एवं
॥ ५ ॥ यो ह वै प्रजातिं वेद । प्रजायते प्रजया पशुभी रेतो वै प्रजातिः
जायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ॥ ६ ॥ ते हेमे प्राणाः । अहꣳ श्रेयसे विवद-
ना ब्रह्म जग्मुः को नो वसिष्ठ इति यस्मिन्व उत्क्रान्तऽइदꣳ शरीरं पापीयो
न्यते स वो वसिष्ठ इति ॥ ७ ॥ वाग्घोच्चक्राम । सा संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच
थमशकत मदृते जीवितुमिति ते होचुर्यथा कला अवदन्तो वाचा प्राणन्तः प्रा-
न पश्यन्तश्चक्षुषा शृण्वन्तः श्रोत्रेण विद्वाꣳसो मनसा प्रजायमाना रेतसै-
मजीविष्मेति प्रविवेश ह वाक् ॥ ८ ॥ चक्षुर्होच्चक्राम । तत्संवत्सरं प्रोष्यागत्यो-
च कथमशकत मदृते जीवितुमिति ते होचुर्यथान्धा अपश्यन्तश्चक्षुषा प्राणन्तः
णेन वदन्तो वाचा शृण्वन्तः श्रोत्रेण विद्वाꣳसो मनसा प्रजायमाना रेतसैव-
जीविष्मेति प्रविवेश ह चक्षुः ॥ ९ ॥ श्रोत्रꣳ होच्चक्राम । तत्संवत्सरं प्रोष्याग-
योवाच कथमशकत मदृते जीवितुमिति ते होचुर्यथा बधिरा अशृण्वन्तः श्रो-
ण प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्तश्चक्षुषा विद्वाꣳसो मनसा
जायमाना रेतसैवमजीविष्मेति प्रविवेश ह श्रोत्रम् ॥ १० ॥ मनो
च्चक्राम । तत्संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदृते जीवितुमिति
होचुर्यथा मुग्धा अविद्वाꣳसो मनसा प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्त-
चक्षुषा शृण्वन्तः श्रोत्रेण प्रजायमाना रेतसैवमजीविष्मेति प्रविवेश ह मनः॥११॥रेतो
होच्चक्राम । तत्संवत्सरं प्रोष्यागत्योवाच कथमशकत मदृते जीवितुमिति ते हो-
चुर्यथा क्लीबा अप्रजायमाना रेतसा प्राणन्तः प्राणेन वदन्तो वाचा पश्यन्तश्चक्षु-
षा शृण्वन्तः श्रोत्रेण विद्वाꣳसो मनसैवमजीविष्मेति प्रविवेश ह रेतः ॥ १२ ॥
अथ ह प्राण उत्क्रमिष्यन् । यथा महासुहयः सैन्धवः पड्वीशशङ्कून्संवृहेदेवꣳ
हैवेमान्प्राणान्संववर्ह ते होचुर्मा भगव उत्क्रमीर्न वै शक्ष्यामस्त्वदृते जीवितुमिति
तस्य वै मे बलिं कुरुतेति तथेति ॥ १३ ॥ सा ह वागुवाच । यद्वाऽअहं वसिष्ठा-
स्मि त्वं तद्वसिष्ठोऽसीति चक्षुर्यद्वाऽअहं प्रतिष्ठास्मि त्वं तत्प्रतिष्ठोऽसीति श्रोत्रं

य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषः । तस्य भूरिति शिर एकꣳ शिर एकमेतदक्षरं भुव इति बाहू द्वौ बाहू द्वेऽएतेऽअक्षरे स्वरिति प्रतिष्ठा द्वे प्रतिष्ठे द्वेऽएतेऽअक्षरे तस्योपनिषदहरिति हन्ति पाप्मानं जहाति च य एवं वेद॥४॥ अथ योऽयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः । तस्य भूरिति शिर एकꣳ शिर एकमेतदक्षरं भुव इति बाहू द्वौ बाहू द्वेऽएतेऽअक्षरे स्वरिति प्रतिष्ठा द्वे प्रतिष्ठे द्वेऽएतेऽअक्षरे तस्योपनिषदहमिति हन्ति पाप्मानं जहाति च य एवं वेद ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [८. ६] ॥

विद्युद्ब्रह्मेत्याहुः । विदानाद्विद्युद्विद्यत्येनꣳ सर्वस्मात्पाप्मनो य एवं वेद विद्युद्ब्रह्मेति विद्युद्ध्येव ब्रह्म ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० ॥ [८. ७] ॥ ॥

मनोमयोऽयं पुरुषो । भाः सत्यस्तस्मिन्नन्तर्हृदये यथा व्रीहिर्वा यवो वैवमयमन्तरात्मन्पुरुषः स एष सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः सर्वमिदं प्रशास्ति यदिदं किं च य एवं वेद ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ११ [८. ८] ॥ ॥

वाचं धेनुमुपासीत । तस्याश्चत्वार स्तनाः स्वाहाकारो वषट्कारो हन्तकारः स्वधाकारस्तस्यै द्वौ स्तनौ देवा उपजीवन्ति स्वाहाकारं च वषट्कारं च हन्तकारं मनुष्याः स्वधाकारं पितरस्तस्याः प्राण ऋषभो मनो वत्सः ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १२ [८. ९] ॥ ॥

अयमग्निर्वैश्वानरो । योऽयमन्तः पुरुषे येनेदमन्नं पच्यते यदिदमद्यते तस्यैष घोषो भवति यमेतत्कर्णावपिधाय शृणोति स यदोत्क्रमिष्यन्भवति नैनं घोषꣳ शृणोति ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १३ [८. १०] ॥ ॥

एतद्वै परमं तपो । यद्व्याहितस्तप्यते परमꣳ हैव लोकं जयति य एवं वेदैतद्वै परमं तपो यं प्रेतमरण्यꣳ हरन्ति परमꣳ हैव लोकं जयति य एवं वेद ॥ १ ॥ एतद्वै परमं तपो यं प्रेतमग्नावभ्यादधति परमꣳ हैव लोकं जयति य एवं वेद ॥ १४ [८. ११] ॥ ॥

यदा वै पुरुषोऽस्माल्लोकात्प्रैति स [illegible]

यद्वाऽअहꣳ सम्पदस्मि त्वं तत्सम्पदसीति मनो यद्वाऽअहमायतनमस्मि त्वं तदा-
यतनमसीति रेतो यद्वाऽअहं प्रजातिरस्मि त्वं तत्प्रजातिरसीति तस्यो मे किमन्नं
किं वास इति यदिदं किं चा श्वभ्य आ कृमिभ्य आ कीटपतङ्गेभ्यस्तत्तेऽन्नमा-
पो वास इति न ह वाऽअस्यानन्नं जग्धं भवति नानन्नं प्रतिगृहीतं य एवमेतद-
नस्यान्नं वेद ॥ १४ ॥ तद्विद्वाꣳसः श्रोत्रियाः । अशिष्यन्त आचामन्त्यशि-
त्वाचामन्त्येतमेव तदनमनग्नं कुर्वन्तो मन्यन्ते तस्मादेवंविदशिष्यन्नाचामेदशि-
त्वाचामेदेतमेव तदनमनग्नं कुरुते ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥१ [९.२ ॥ ॥

स यः कामयते । महत्प्राप्नुयामित्युदगयनऽआपूर्यमाणपक्षे पुण्याहे द्वादशा-
हमुपसद्व्रती भूत्वौदुम्बरे कꣳसे चमसे वा सर्वौषधं फलानीति सम्भृत्य परिसमु-
ह्य परिलिप्याग्निमुपसमाधायावृताज्यꣳ संस्कृत्य पुꣳसा नक्षत्रेण मन्थꣳ संनीय
जुहोति ॥ १ ॥ यावन्तो देवास्त्वयि जातवेदः । तिर्यञ्चो घ्नन्ति पुरुषस्य कामान् ।
तेभ्योऽहं भागधेयं जुहोमि ते मा तृप्ताः कामैस्तर्पयन्तु स्वाहा ॥ २ ॥ या तिर-
श्ची निपद्यसेऽहं विधरणीऽइति । तां त्वा घृतस्य धारया यजे सꣳराधनीमहꣳ
स्वाहा । प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तृतीयां जुहोति ॥३॥ ज्येष्ठाय स्वाहा श्रे-
ष्ठाय स्वाहेति । अग्नौ हुत्वा मन्थे सꣳस्रवमवनयति प्राणाय स्वाहा वसिष्ठायै स्वा-
हेत्यग्नौ हुत्वा मन्थे सꣳस्रवमवनयति वाचे स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेत्यग्नौ० चक्षु-
षे स्वाहा सम्पदे स्वाहेत्यग्नौ० श्रोत्राय स्वाहायतनाय स्वाहेत्यग्नौ० मनसे स्वाहा
प्रजात्यै स्वाहेत्यग्नौ० रेतसे स्वाहेत्यग्नौ० ॥४॥ भूताय स्वाहेति । अग्नौ० भविष्यते
स्वाहेत्यग्नौ० विश्वाय स्वाहेत्यग्नौ० सर्वाय स्वाहेत्यग्नौ० ॥५॥ पृथिव्यै स्वाहेति ।
अग्नौ० अन्तरिक्षाय स्वाहेत्यग्नौ० दिवे स्वाहेत्यग्नौ० दिग्भ्यः स्वाहेत्यग्नौ० ब्रह्मणे
स्वाहेत्यग्नौ० क्षत्राय स्वाहेत्यग्नौ० ॥६॥ भूः स्वाहेति । अग्नौ० भुवः स्वाहेत्यग्नौ०
स्वः स्वाहेत्यग्नौ० भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्यग्नौ० ॥७॥ अग्नये स्वाहेति । अग्नौ० सो-
माय स्वाहेत्यग्नौ० तेजसे स्वाहेत्यग्नौ० श्रियै स्वाहेत्यग्नौ० लक्ष्म्यै स्वाहेत्यग्नौ०
सवित्रे स्वाहेत्यग्नौ० सरस्वत्यै स्वाहेत्यग्नौ० विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यग्नौ० प्र-
जापतये स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मन्थे सꣳस्रवमवनयति ॥ ८ ॥ अथैनमभिमृशति ।
भ्रमदसि ज्वलदसि पूर्णमसि प्रस्तब्धमस्येकसभमसि हिंकृतमसि हिंक्रियमाणमस्युद्गी-
थमस्युद्गीयमानमसि श्रावितमसि प्रत्याश्रावितमस्यार्द्रे संदीप्तमसि विभूरसि प्र-

था रथचक्रस्य खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स आदित्यमागच्छति तस्मै स तत्र वि-
जहीते यथाडम्बरस्य खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स चन्द्रमसमागच्छति तस्मै स
त्र विजिहीते यथा दुन्दुभेः खं तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स लोकमागच्छत्यशो-
महिमं तस्मिन्वसति शश्वती समाः ॥ १ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १५ [८. १२.] ॥

अन्नं ब्रह्मेत्येकऽआहुः । तन्न तथा पूयति वाऽअन्नमृते प्राणात्प्राणो ब्रह्मेत्येक
आहुस्तन्न तथा शुष्यति वै प्राण ऋतेऽन्नादेते ह्त्वेव देवते एकधाभूयं भूत्वा
रमतां गच्छतः ॥ १ ॥ तद्ध स्माह प्रातृदः पितरम् । किंस्विदेवैवं विदुषे
ाधु कुर्यात्किमेवास्माऽअसाधु कुर्यादिति स ह स्माह पाणिना मा प्रातृद
हस्त्वेनयोरेकधाभूयं भूत्वा परमतां गच्छतीति ॥ २ ॥ तस्माऽउ हैतदुवाच ।
ीत्यन्नं वै व्यन्ने हीमानि सर्वाणि भूतानि विष्टानि रमिति प्राणो वै रं प्राणे
ीमानि सर्वाणि भूतानि रतानि सर्वाणि ह वाऽअस्मिन्भूतानि विशन्ते सर्वाणि
भूतानि रमन्ते य एवं वेद ॥ ३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १६ [८. १३] ॥

उक्थम् । प्राणो वाऽउक्थं प्राणो हीदꣳ सर्वमुत्थापयत्युद्धास्माऽउक्थविद्वीर-
स्तिष्ठत्युक्थस्य सायुज्यꣳ सलोकतां जयति य एवं वेद ॥ १ ॥ यजुः । प्राणो
वै यजुः प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि युज्यन्ते युज्यन्ते हास्मै सर्वाणि भूतानि
श्रैष्ठ्याय यजुषः सायुज्यꣳ सलोकतां जयति य एवं वेद ॥ २ ॥ साम । प्राणो
वै साम प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि सम्यञ्चि सम्यञ्चि हास्मिन्त्सर्वाणि भू-
तानि श्रैष्ठ्याय कल्पन्ते साम्नः सायुज्यꣳ सलोकतां जयति य एवं वेद ॥३॥
क्षत्रम् । प्राणो वै क्षत्रं प्राणो हि वै क्षत्रं त्रायते हैनं प्राणः क्षणितोः प्र क्षत्रमा-
त्रमाप्नोति क्षत्रस्य सायुज्यꣳ सलोकतां जयति य एवं वेद ॥४॥ ब्राह्मणम्॥१७
[८. १४] ॥ षष्ठः प्रपाठकः । कण्डिकासंख्या १२९ ॥ • ॥

भूमिरन्तरिक्षं द्यौरिति । अष्टावक्षराण्यष्टाक्षरꣳ ह वाऽएकं गायत्र्यै प-
दमेतदु हास्या एतत्स यावदेषु लोकेषु तावद्ध जयति योऽस्या एतदेवं पदं वेद॥१॥
ऋचो यजूꣳषि सामानीति । अष्टावक्षराण्यष्टाक्षरꣳ ह वाऽएकं गायत्र्यै पदमेतदु
हैवास्या एतत्स यावतीयं त्रयी विद्या तावद्ध जयति योऽस्या एतदेवं पदं वेद॥२॥

दक्षिणं कर्णमभिनिधाय वाग्वागिति त्रिरथास्य नामधेयं करोति वेदोऽसीति तदस्यै-
तद्गुह्यमेव नाम स्यादथ दधि मधु घृतꣳ सꣳसृज्यानन्तर्हितेन जातरूपेण प्राशयति
भूस्त्वयि दधामि भुवस्त्वयि दधामि स्वस्त्वयि दधामि भूर्भुवः स्वः सर्वं त्वयि द-
धामीति ॥ २५ ॥ अथैनमभिमृशति । अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव
आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदः शतमिति ॥२६॥ अथास्य मातरमभिमन्त्र-
यते । इडासि मैत्रावरुणी वीरे वीरमजीजनथाः सा त्वं वीरवती भव यास्मान्वी-
रवतोऽकरदिति ॥ २७ ॥ अथैनं मात्रे प्रदाय स्तनं प्रयच्छति । यस्ते स्तनः शश-
यो यो मयोभूर्यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि सरस्वति
तमिह धातवेऽकरिति ॥ २८ ॥ तं वा एतमाहुः । अतिपिता बताभूरतिपितामहो
बताभूः परमां बत काष्ठां प्राप श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेन य एवंविदो ब्राह्मणस्य
पुत्रो जायतऽइति ॥ २९ ॥ अथ वꣳशः । तदिदं वयं भारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजी-
पुत्रो वात्सीमाण्डवीपुत्राद्वात्सीमाण्डवीपुत्रः पाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रो गार्गीपुत्रा-
द्गार्गीपुत्रः पाराशरीकौण्डिनीपुत्रात्पाराशरीकौण्डिनीपुत्रो गार्गीपुत्राद्गार्गीपुत्रो
गार्गीपुत्राद्गार्गीपुत्रो बाडेयीपुत्राद्बाडेयीपुत्रो मौषिकीपुत्रान्मौषिकीपुत्रो हारिकर्णी-
पुत्राद्धारिकर्णीपुत्रो भारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रः पैङ्गीपुत्रात्पैङ्गीपुत्रः शौनकीपुत्रा-
च्छौनकीपुत्रः ॥ ३० ॥ काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्रात्काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्रः
कौत्सीपुत्रात्कौत्सीपुत्रो बौधीपुत्राद्बौधीपुत्रो शालङ्कायनीपुत्राच्छालङ्कायनीपुत्रो
वार्षगणीपुत्राद्वार्षगणीपुत्रो गौतमीपुत्राद्गौतमीपुत्र आत्रेयीपुत्रादात्रेयीपुत्रो गौतमी-
पुत्राद्गौतमीपुत्रो वात्सीपुत्राद्वात्सीपुत्रो भारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रः पाराशरीपु-
त्रात्पाराशरीपुत्रो वार्कारुणीपुत्राद्वार्कारुणीपुत्र आर्तभागीपुत्रादार्तभागीपुत्रः शौ-
ङ्गीपुत्राच्छौङ्गीपुत्रः सांकृतीपुत्रात्सांकृतीपुत्रः ॥३१॥ आलम्बीपुत्रात् । आलम्बी-
पुत्र आलम्बायनीपुत्रादालम्बायनीपुत्रो जायन्तीपुत्राज्जायन्तीपुत्रो माण्डूकायनी-
पुत्रान्माण्डूकायनीपुत्रो माण्डूकीपुत्रान्माण्डूकीपुत्रः शाण्डिलीपुत्राच्छाण्डिलीपुत्रो
राथीतरीपुत्राद्राथीतरीपुत्रः क्रौञ्चिकीपुत्राभ्यां क्रौञ्चिकीपुत्रौ वैदभृतीपुत्रा-
द्वैदभृतीपुत्रो भालुकीपुत्राद्भालुकीपुत्रः प्राचीनयोगीपुत्रात्प्राचीनयोगीपुत्रः
सांजीवीपुत्रात्सांजीवीपुत्रः कार्शकेयीपुत्रात्कार्शकेयीपुत्रः ॥ ३२ ॥ प्राश्नीपु-
त्रात् । आसुरिवासिनः प्राश्नीपुत्र आसुरायणादासुरायण आसुरेरासुरिर्याज्ञव-
ल्क्याद्याज्ञवल्क्य उद्दालकादुद्दालकोऽरुणादरुण उपवेशेरुपवेशिः कुश्रेः कुश्रि-
र्वाजश्रवसो वाजश्रवा जिह्वावतो बाध्योगाज्जिह्वावान्बाध्योगोऽसिताद्वार्षगणा-

तावानस्य लोको भवति य एवं विद्वानधोपहासं चरत्या स स्त्रीणाꣳ सुकृतं वृङ्क्ते-
ऽथ य इदमविद्वानधोपहासं चरत्यास्य स्त्रियः सुकृतं वृञ्जते ॥३॥ एतद्ध स्म वै
तद्विद्वानुद्दालक आरुणिराह । एतद्ध स्म वै तद्विद्वान्नाको मौद्गल्य आहैतद्ध स्म वै
तद्विद्वान्कुमारहारित आह बहवो मर्या ब्राह्मणायना निरिन्द्रिया विसुकृतोऽस्मा-
ल्लोकात्प्रयन्ति यऽइदमविद्वाꣳसोऽधोपहासं चरन्तीति ॥ ४ ॥ बहु वाऽइदꣳ
सुप्तस्य वा जाग्रतो वा रेतः स्कन्दति । तदभिमृशेदनु वा मन्त्रयेत यन्मेऽद्य रेतः
पृथिवीमस्कान्त्सीद्यदोषधीरप्यसरद्यदपः इदमहं तद्रेत आददे पुनर्मामैत्विन्द्रियं पु-
नस्तेजः पुनर्भगः पुनरग्नयो धिष्ण्या यथास्थानं कल्पन्तामित्यनामिकाङ्गुष्ठाभ्या-
मादायान्तरेण स्तनौ वा भ्रुवौ वा निमृज्यात् ॥ ५ ॥ अथ यद्युदकऽआत्मानं
पश्येत् । तदभिमन्त्रयेत मयि तेज इन्द्रियं यशो द्रविणꣳ सुकृतमिति ॥ ६ ॥
श्रीर्ह वाऽएषा स्त्रीणाम् । यन्मलोद्वासास्तस्मान्मलोद्वाससं यशस्विनीमभिक्रम्यो-
पमन्त्रयेत सा चेदस्मै न दद्यात्काममेनामवक्रीणीयात्सा चेदस्मै नैव दद्यात्काममे-
नां यष्ट्या वा पाणिना वोपहत्यातिक्रामेदिन्द्रियेण ते यशसा यश आददऽइत्य-
यशा एव भवति ॥ ७ ॥ स यामिच्छेत् । कामयेत मेति तस्यामर्थं निष्ठाय मुखे-
न मुखꣳ संधायोपस्थमस्या अभिमृश्य जपेदङ्गादङ्गात्सम्भवसि हृदयादधि जायसे स
त्वमङ्गकषायोऽसि दिग्धविद्धामिव मादयेति॥८॥अथ यामिच्छेत् । न गर्भं दधीतेति
तस्यामर्थं निष्ठाय मुखेन मुखꣳ संधायाभिप्राण्यापान्यादिन्द्रियेण ते रेतसा रेत आद-
दऽइत्यरेता एव भवति ॥९॥शतम् ७१००॥अथ यामिच्छेत् । गर्भं दधीतेति तस्या-
मर्थं निष्ठाय मुखेन मुखꣳ संधायापान्याभिप्राण्यादिन्द्रियेण ते रेतसा रेत आद-
धामीति गर्भिण्येव भवति॥१०॥अथ यस्य जायायै जारः स्यात् । तं चेद्द्विष्यादामपात्रे-
ऽग्निमुपसमाधाय प्रतिलोमꣳ शरबर्हिः स्तीर्त्वा तस्मिन्नेताः शरभृष्टीः प्रतिलोमाः
सर्पिषाक्ता जुहुयान्मम समिद्धेऽहौषीराशापराकाशौ तऽआददेऽसाविति नाम
गृह्णाति मम समिद्धेऽहौषीः पुत्रपशूंस्तऽआददेऽसाविति नाम गृह्णाति मम समिद्धे-
ऽहौषीः प्राणापानौ तऽआददेऽसाविति नाम गृह्णाति स वाऽएष निरिन्द्रियो
विसुकृदस्माल्लोकात्प्रैति यमेवंविद्ब्राह्मणः शपति तस्मादेवंविच्छ्रोत्रियस्य दारेण
नोपहासमिच्छेदुत ह्येवंवित्परो भवति ॥ ११ ॥ अथ यस्य जायामार्तवं विन्देत् ।
त्र्यहं कꣳसे न पिबेदहतवासा नैनां वृषलो न वृषल्युपहन्यात्त्रिरात्रान्त आप्लुत्य
व्रीहीनवघातयेत् ॥ १२ ॥ स य इच्छेत् । पुत्रो मे गौरो जायेत वेदमनुब्रुवीत सर्व-

हारितो वार्षगणो हरितात्कश्यपाद्धारितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्पः कश्यपः कश्यपान्नैध्रुवेः कश्यपो नैध्रुविर्वाचो वागम्भिण्या अम्भिण्यादित्यादादित्यानीमानि शुक्लानि यजूंषि वाजसनेयेन याज्ञवल्क्येनाख्यायन्ते ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ५ [९.४] ॥ सप्तमः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या १०१ ॥ नवमोऽध्यायः [१०१] अस्मिन्काण्डे कण्डिकासंख्या ७९६ ॥

इति माध्यन्दिनीये शतपथब्राह्मणेऽउपनिषन्नाम चतुर्दशं काण्डं समाप्तम् ॥१४

तिरस्युद्गमसि निधनमसि संवर्गोऽसीति ॥ ९ ॥ अथैनमुद्यच्छति । आमोऽस्याम-
ᳪहि ते मयि स हि राजेशानोऽधिपतिः स मा राजेशानोऽधिपतिं करोत्विति
॥ १० ॥ अथैनमाचामति । तत्सवितुर्वरेण्यम् । मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति
सिन्धवः माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः भूः स्वाहा ॥११॥ भर्गो देवस्य धीमहि । मधु नक्त-
मुतोषसो मधुमत्पार्थिवᳪ रजः मधु द्यौरस्तु नः पिता भुवः स्वाहा ॥१२॥ धियो
यो नः प्रचोदयात् । मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ२॥ऽअस्तु सूर्यः माध्वीर्गावो भवन्तु
नः स्वः स्वाहेति सर्वां च सावित्रीमन्वाह सर्वाश्च मधुमतीः सर्वाश्च व्याहृतीरहमे-
वेदᳪसर्वं भूयासं भूर्भुवः स्वाहेत्यन्तत आचम्य प्रक्षाल्य पाणी जघनेनाग्निं प्राक्
शिराः संविशति ॥१३॥ प्रातरादित्यमुपतिष्ठते । दिशामेकपुण्डरीकमस्यहं मनुष्या-
णामेकपुण्डरीकं भूयासमिति यथेतमेत्य जघनेनाग्निमासीनो वᳪशं जपति ॥१४॥
तᳪ हैतमुद्दालक आरुणिः । वाजसनेयाय याज्ञवल्क्यायान्तेवासिन उक्त्वोवा-
चापि य एनᳪ शुष्के स्थाणौ निषिञ्चेज्जायेरञ्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति
॥ १५ ॥ एतमु हैव वाजसनेयो याज्ञवल्क्यो । मधुकाय पैङ्ग्यायान्तेवा० ॥१६॥
एतमु हैव मधुकः पैङ्ग्यः । चूडाय भागवित्तयेऽन्तेवा० ॥१७॥ एतमु हैवचूडो
भागवित्तिः । जानकयऽआयस्थूणायान्तेवा० ॥ १८ ॥ एतमु हैव जानकिराय-
स्थूणः । सत्यकामाय जाबालायान्तेवा० ॥ १९ ॥ एतमु हैव सत्यकामो जा-
बालो । अन्तेवासिभ्य उक्त्वोवाचापि य एनᳪशुष्के स्थाणौ निषिञ्चेज्जायेर-
ञ्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति तमेतं नापुत्राय वानन्तेवासिने वा ब्रूयात् ॥२०॥
चतुरौदुम्बरो भवति । औदुम्बरश्चमस औदुम्बर स्रुव औदुम्बर इध्म औदुम्बर्या
ऽउपमन्थन्यौ ॥ २१ ॥ दश ग्राम्याणि धान्यानि भवन्ति । व्रीहियवास्तिलमाषा
अणुप्रियंगवो गोधूमाश्च मसूराश्च खल्वाश्च खलकुलाश्च तान्सार्धं पिष्ट्वा
दध्ना मधुना घृतेनोपसिञ्चत्याज्यस्य जुहोति ॥ ४ ॥ [९.३] ॥ ॥

एषा वै भूतानां पृथिवी रसः । पृथिव्या आपोऽपामोषधय ओषधीनां पु-
ष्पाणि पुष्पाणां फलानि फलानां पुरुषः पुरुषस्य रेतः ॥ १ ॥ स ह प्रजापति-
रीक्षां चक्रे । हन्तास्मै प्रतिष्ठां कल्पयानीति स स्त्रियᳪ ससृजे ताᳪ सृष्ट्वाध
उपास्त तस्मात्स्त्रियमध उपासीत श्रीयेषा स एतं प्राञ्चं ग्रावाणमात्मन एव समु-
दपारयत्तेनैनामभ्यसृजत् ॥ २॥ तस्या वेदिरुपस्थो । लोमानि बर्हिश्चर्माधिषवणे
समिद्धो मध्यतस्तौ मुष्कौ स यावान्ह वै वाजपेयेन यजमानस्य लोको भवति

ादिति क्षीरौदनं पाचयित्वा सर्पिष्मन्तमश्नीयातामीश्वरौ जनयितवै
॥ अथ य इच्छेत् । पुत्रो मे कपिलः पिङ्गलो जायेत द्वौ वेदावनुब्रुवीत
ुरियादिति दध्योदनं पाचयित्वा० ॥ १४ ॥ अथ य इच्छेत् । पुत्रो मे
लोहिताक्षो जायेत त्रीन्वेदाननुब्रुवीत सर्वमायुरियादित्युदौदनं पाचयि
॥ १५ ॥ अथ य इच्छेत् । दुहिता मे पण्डिता जायेत सर्वमायुरियादिति
दनं पाचयित्वा० ॥ १६ ॥ अथ य इच्छेत् । पुत्रो मे पण्डितो विजिगीथः
तिंगमः शुश्रूषितां वाचं भाषिता जायेत सर्वान्वेदाननुब्रुवीत सर्वमायुरियादि
ाथंसौदनं पाचयित्वा सर्पिष्मन्तमश्नीयातामीश्वरौ जनयितवाऽऔक्षणे
ेण वा ॥ १७ ॥ अथाभिप्रातरेव स्थालीपाकावृताऽज्यं चेष्टित्वा स्थालीपा
पघातं जुहोत्यग्नये स्वाहानुमतये स्वाहा देवाय सवित्रे सत्यप्रसवाय स्वाहे
हुत्वोद्धृत्य प्राश्नाति प्राश्येतरस्याः प्रयच्छति प्रक्षाल्य पाणीऽउदपात्रं पूरयि
तेनैनां त्रिरभ्युक्षत्युत्तिष्ठातो विश्वावसोऽन्यामिच्छ प्रपूर्व्याम् सं जायां पत्य
ति ॥ १८ ॥ अथैनामभिपद्यते । अमोऽहमस्मि सा त्वथं सा त्वमस्यमोऽहम्
ाहमस्मि ऽऋक्त्वं द्यौरहं पृथिवी त्वम् तावेहि सथंरभावहै सह रेतो दधाव
ुथंसे पुत्राय वित्तयऽइति ॥ १९ ॥ अथास्याऽऊरू विहापयति । विजि
ां द्यावापृथिवीऽइति तस्यामर्थं निष्ठाप्य मुखेन मुखथं संधाय त्रिरेनामनुलो
नुमार्ष्टि विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिथंशतु आसिञ्चतु प्रजापति
ता गर्भं दधातु ते ॥ गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि पृथुष्टुके गर्भं तेऽश्विनं
ावाधत्तां पुष्करस्रजौ ॥२०॥ हिरण्मयी ऽअरणी । याभ्यां निर्मन्थतामश्विनं
ौ तं ते गर्भं दधामहे दशमे मासि सूतवे ॥ यथाग्निगर्भा पृथिवी यथा द्यौरिन्द्रे
भिणी वायुर्दिशां यथा गर्भ एवं गर्भं दधामि तेऽसाविति नाम गृह्णाति ॥२०
ष्यन्तीमद्भिरभ्युक्षति । यथा वातः पुष्करिणीथं समीङ्गयति सर्वतः एवा ते
पजतु सहावैतु जरायुणा ॥ इन्द्रस्यायं व्रजः कृतः सार्गडः सपरिश्रयः तमि
ुजेहि गर्भेण मावरथं सहेति ॥ २२ ॥ जातेऽग्निमुपसमाधाय । अङ्कऽआधा
दथंसे पृषदाऽज्यमानीयं पृषदाज्यस्योपघातं जुहोत्यस्मिन्त्सहस्रं पुष्यासमेधमा
गृहे अस्योपसद्यां मा छैत्सीत्प्रजया च पशुभिश्च स्वाहा मयि प्राणांस्त्वयि मन
ुहोमि स्वाहा ॥ २३ ॥ यत्कर्मणात्यरीरिचम् । यद्वा न्यूनमिहाकरम् अग्नि
ष्टिवष्टकृद्विद्वान्त्स्विष्टथं सुहुतं करोतु स्वाहेति ॥ २४ ॥ अथास्यायुष्यं करोति